

വിസുദ്ധിമഗ്ഗ-മഹാദീകാ

(ദുതിയോ ഭാഗം)

൧൨. ഇദ്ധിവിധനിദേശവണ്ണനാ

അഭിഞ്ഞാകമാവണ്ണനാ

൩൬൫. സംവണ്ണനാവസേന അനന്തരസമാധികമായ ആസന്നപച്ചക്ഖതം ദീപേന്തോ “അയം സമാധിഭാവനാ”തി ആഹ. “അഭിഞ്ഞാ സമ്പാദേതും യോഗോ കാതഞ്ചോ”തി വത്ഥാ തത്ഥ പയോജനവിസേസേ ദസ്സേതും “ഏവഞ്ചഹീ”തിആദി വുത്തം. കിഞ്ചാപി മിരതരഭാവോ, വിപസ്സനാഭാവനാസുഖതാ ച സമാധിഭാവനായ ആനിസംസോ ഏവ, തമാപി പഞ്ച ലോകിയാഭിഞ്ഞാ യമാവുത്തസമാധിഭാവനായ ആനിസംസഭാവേന പാക്കടാ പഞ്ഞാതാതി താസംയേവ വസേന യോഗിനോ അധിഗതാനിസംസതാ വുത്താ, ചുട്ടസയാ ചിത്തപരിഭമനേന മിരതരതാ വുത്താ. ലോകിയാഭിഞ്ഞാസു വസീഭാവോപി സമാധിസ്സേവ വസീഭാവോ, തമാ ച “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതീ”തി (സം° നി° ൩.൫; ൪.൩൩; ൫.൧൦൧; നേത്തി° ൪൦; മി° പ° ൨.൧.൧൪) വചനതോ “സുഖേനേവ പഞ്ഞാഭാവനം സമ്പാദേസ്സതി”തി വുത്തം. തസ്മാതി യസ്മാ സമാധിഭാവനായ ആനിസംസലാഭോ മിരതരതാ, സുഖേനേവ ച പഞ്ഞാഭാവനാ ഇജ്ജതതി, തസ്മാ അഭിഞ്ഞാകമാം താവ ആരഭിസ്സാമ, പഞ്ഞാഭാവനായ ഓകാസേ സമ്പത്തേപിതി അധിപ്പായോ.

ഭഗവതാ പഞ്ച ലോകികാഭിഞ്ഞാ വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. ന ചതുക്കജ്ജ്യാനമത്തമേവ ഇയ സാസനേ സമ്പാദേതേജ്ഞം, നപി ഇദ്ധിവിധിയാണമേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞമ്പി അത്ഥിതി ഉത്തരുത്തരിപണീതപണീതയമ്മദേസനത്ഥഞ്ച.

ഇദ്ധിവികുബ്ബനന്തി ഇദ്ധിസങ്ഖാതം പകതിവണ്ണജഹനകിരിയം, ഇദം ഇദ്ധീസു വികുബ്ബനിദ്ധിയാ പധാനതായ വുത്തം, ഇദ്ധിം വികുബ്ബനഞ്ചാതി ഏവം വാ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. വികുബ്ബനസ്സ വിസും ഗഹണമ്പി വുത്തകാരണേനേവ ദട്ഠഞ്ചം. ആകാസകസിണവസേന അരൂപസമാപത്തിയോ ന സമ്ഭവന്തി, ആലോകകസിണഞ്ച ഓദാതകസിണന്തോഗധം കത്ഥാ “ഓദാതകസിണപരിയന്തേസു”തി വുത്തം കസിണാനുലോമാദിചിത്തപരിഭമനവിധിനോ അധിപ്പേതത്താ, ആകാസനിമ്മാനാദിഅത്ഥം പന തദുഭയമ്പി ഇച്ഛിതബ്ബമേവ. അട്ഠം അട്ഠാതി യമാവുത്തേസു കസിണേസു ഏകേകസ്ഥിം അട്ഠം അട്ഠം സമാപത്തിയോ. കസിണാനുലോമതോതി കസിണപടിപാടിതോ, പടിപാടി ച ദേസനാവസേന വേദിതബ്ബാ. ത്യാനാനുലോമോ പന പടിപത്തിവസേനപി. ഉക്കമനം ഉക്കന്തം, ഉക്കന്തമേവ ഉക്കന്തികം, ത്യാനസ്സ ഉക്കന്തികം ത്യാനുകന്തികം, തതോ, ത്യാനലങ്ഘനതോതി അത്ഥോ. അങ്ഗസങ്കന്തിതോ അങ്ഗാതിക്കമതോ. ചിത്തം പരിഭമേതഞ്ചം യദിച്ഛകം യത്ഥിച്ഛകം ത്യാനാനം സമാപജ്ജനാദിസുഖത്ഥം, തേസം ആരമ്മണാനഞ്ച സല്ല്യക്ഖണ്തം. ഏവഞ്ചഹീസ്സ തത്ഥ വിസവിതാ സമിജ്ജതതി.

൩൬൬. ത്യാനം സമാപജ്ജതീതി കിം ചതുബ്ബിധമ്പി ത്യാനം സമാപജ്ജതി, ഉദാഹു ഏകേകന്തി? കിഞ്ചേത്ഥ യദി ചതുബ്ബിധമ്പി സമാപജ്ജതി, അങ്ഗസങ്കന്തിതോ വിസേസോ ന സിയാ, അഥ ഏകേകം ആരമ്മണസങ്കന്തിതോ. നായം ദോസോ ആഭോഗവസേന തേസം വിസേസസിദ്ധിതോ. യദാ ഹി കസിണാനുലോമമേവ ആഭുജിത്ഥാ തത്ഥ തത്ഥ കസിണേ ത്യാനാനി സമാപജ്ജതി, ന അങ്ഗസങ്കന്തിം, തദാ കസിണാനുലോമോ. യദാ പന അങ്ഗസങ്കന്തിം ആഭുജിത്ഥാ ത്യാനാനി സമാപജ്ജതി,

തദാ അങ്ഗസങ്കന്തി വേദിതബ്ബാ. ഇമിനാ നയേന കസിണാനുലോമആരമ്മണസങ്കന്തിആദിനവി അത്തമത്തം വിസേസോ വേദിതബ്ബോ. ഇദം കസിണാനുലോമം നാമ ചിത്തപരിദമനന്തി അധിപ്പായോ.

തഥേവാതി “പടിപാടിയാ അട്ഠസു കസിണേസു സതക്ഖത്തുമി സഹസ്സക്ഖത്തുമി”തി ഏതസ്സ ഉപസംഹാരത്ഥോ തമാ-സദു. പടിലോമതോ ചേത്ഥ പടിപാടി. തേനാഹ “പടിലോമക്കമേനാ”തി. അയത്ത്ഥേത്ഥ അത്ഥോ - പഠമം ഓദാതകസിണേ ത്യാനം സമാപജ്ജതി, തതോ ലോഹിതകസിണേതി യാവ പഥവീകസിണാ വത്തബ്ബാ.

പുനപ്സുനം സമാപജ്ജനന്തി “സതക്ഖത്തും സഹസ്സക്ഖത്തും”തി വുത്തം ബഹുലാകാരമാഹ.

തഥേവാതി പഥവീകസിണേയേവ. തതോതി പച്ഛാ തതിയജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠാനന്തരകാലം. തദേവാതി പഥവീകസിണമേവ. തതോ ആകിഞ്ചത്തായതനന്തി തതോ പഥവീകസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ പവത്തിതആകാസാനഞ്ചായതനസമാപത്തിതോ വുട്ഠായ വിത്താണഞ്ചായതനം അമനസികരിത്ഥാ തം ലങ്ഘിത്ഥാ യമാവുത്തആകാസാനഞ്ചായതനവിത്താണസ്സ അഭാവേ പവത്തിതം ആകിഞ്ചത്തായതനം സമാപജ്ജതി. പഥവീകസിണുഗ്ഘാടിമാകാസകസിണം പഥവീകസിണപക്ഖികമേവ ഹോതീതി വുത്തം “കസിണം അനുക്കമിത്ഥാ”തി. അഥ വാ അട്ഠസു കസിണേസു കസ്സചി ഉക്കമനം ഇയ കസിണുക്കന്തികം നാമാതി ആഹ “കസിണം അനുക്കമിത്ഥാ”തി. ത്യാനുക്കന്തികന്തി ഏത്ഥ ഇച്ഛിതം അവധാരണേന നിവത്തേതബ്ബം, ഉക്കമനസ്സ ച സരൂപം ദസ്സേതും “ഏവം കസിണ”തിആദിം വത്ഥാ പുന തം പകാരം സഹ നിസ്സയേന സേസകസിണേസു അതിദിസന്തോ “ഏവം ആപോകസിണാദി...പേ... കാതബ്ബാ”തി ആഹ. തേനാഹ “ഇമിനാ നയേനാ”തിആദി. യഥാ പഠമജ്ജ്യാനമൂലകം പഥവീകസിണാദിസു ത്യാനുക്കന്തികം ദസ്സിതം, ഏവം ദുതിയജ്ജ്യാനാദിമൂലകവി തം യഥാരഹം ദസ്സേതബ്ബം.

തദേവാതി പഠമജ്ജ്യാനമേവ. കസിണുക്കന്തികേപി ആപോകസിണാദിമൂലികാ യോജനാ വുത്തനയേനേവ കാതബ്ബാ, തഥാ യഥാരഹം ദുതിയജ്ജ്യാനാദിമൂലികാ.

ലോഹിതകസിണേതോ ആകിഞ്ചത്തായതനന്തി ലോഹിതകസിണം ആവജേജ്ഞോ അഭിമുഖം കത്ഥാ തസ്സ ഉഗ്ഘാടനേന ഉപട്ഠിതേ കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ അമനസികാരേന ആകാസാനഞ്ചായതനജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ തത്ഥ പുബ്ബേ പവത്തവിത്താണസ്സ അപഗമം ആരമ്മണം കത്ഥാ ആകിഞ്ചത്തായതനം സമാപജ്ജതി.

ഇതരേസന്തി അവസിട്ഠരൂപാവചരജ്ജ്യാനാനം. ന ഹി അരുപജ്ജ്യാനേസു അങ്ഗസങ്കന്തി അത്ഥി, നാപി താനി പഥവീകസിണേ പവത്തന്തി. യം പന അങ്ഗാരമ്മണസങ്കന്തിവചനേ “നീലകസിണം ഉഗ്ഘാടേത്ഥാ ആകാസാനഞ്ചായതന”തിആദി വുത്തം, തം യഥാലാഭവസേന വുത്തം, പരിയായേന വാതി ദട്ഠബ്ബം. നിപ്പരിയായതോ പന യഥാ അങ്ഗസങ്കന്തി രൂപജ്ജ്യാനേസു ഏവ ലബ്ഭതി, ഏവം അരുപജ്ജ്യാനേസു ഏവ ആരമ്മണസങ്കന്തി. തസ്സ തസ്സേവ ഹി ത്യാനസ്സ ആരമ്മണന്തരേ പവത്തി ആരമ്മണസങ്കന്തി. തേനാഹ “സബ്ബകസിണേസു ഏകസ്സേവ ത്യാനസ്സ സമാപജ്ജനം ആരമ്മണസങ്കന്തികം നാമാ”തി.

യഥാ പന “സബ്ബകസിണേസു”തി ഇമിനാ ആകാസവിത്താണകസിണാനവി സങ്ഗഹോ ഹോതീതി ന സക്കാ വത്തും ഇയ അട്ഠന്നംയേവ കസിണാനം അധിഗതത്താ, ഏവം സബ്ബവി അരുപജ്ജ്യാനം “ഏകം ത്യാന”തി ന സക്കാ വത്തും അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം വസേന ചിത്തപരിദമനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. തസ്മാ ആരുപജ്ജ്യാനാനം വസേന അങ്ഗാരമ്മണസങ്കന്തി പരിയായേന വുത്താതി വേദിതബ്ബം.

തമാ ഹി പീതകസിണ്ഡുഷാടിമാകാസേ യം പഠമാരുപ്തവിത്താണം, തദാരമ്മണം വിത്താണഞ്ചായതനം സന്ധായാഹ “പീതകസിണ്ഡതോ വിത്താണഞ്ചായതനം സമാപജ്ജിത്വാ”തി. ഇമിനാ നയേന സേസദയേപി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏകന്തരികവസേനാതി അത്തേത്ഥോ അന്തര-സദോ. അന്തരമേവ അന്തരികം, ഏകജ്ജ്വം അന്തരികം ഏതസ്ഥിതി ഏകന്തരികം, ത്യാനസമാപജ്ജനം, തസ്സ വസേന. യഥാ അങ്ഗാനം, ആരമ്മണ്ഡ ച ഏകജ്ജ്വം അത്തമാ വിസേസോ ഹോതി, തഥാ സമാപജ്ജനവസേനാതി. സോ പന വിസേസോ ഹേട്ഠിമാനം തേസം അങ്ഗാരമ്മണാനം സമതിക്കമനവസേന ഹോതീതി വുത്തം “ഏകന്തരികവസേന അങ്ഗാനഞ്ച ആരമ്മണാനഞ്ച സങ്കമന”തി. “ഇദം ത്യാനം പഞ്ചങ്ഗിക”തിആദിനാ അങ്ഗേസു, “ഇദം പഥവീകസിണ്ഡ”തിആദിനാ ആരമ്മണ്ഡേസു ച വവത്ഥാപിതേസു ഏകജ്ജ്വം തേസം വവത്ഥാപനേ ന കോചി വിസേസോ അത്ഥീതി അട്ഠകമാസു അയം വിധി നാഭതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ ത്യാനുക്കന്തികാദീസു പടിലോമക്കമേന, അനുലോമപടിലോമക്കമേന ച ഏകന്തരികഭാവേന ലബ്ഭമാനമ്പി ത്യാനാദീനം ഉക്കമനം ന ഉദ്ധടം, തേഹി നയേഹി വിനാപി ചിത്തപരിദമനം ഇജ്ജ്വതീതി പപഞ്ചപരിഹാരത്ഥം വാ തേ അട്ഠകമാസു അനാഗതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൩൬൭. അഭാവിതഭാവനോ ത്യാനാഭിത്താസു അകതാധികാരോ. തത്ഥ ഉപനിസ്സയരഹിതോപിതി കേചി. ആദിഭൂതം യോഗകമ്മം ആദികമ്മം, തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ആദികമ്മികോ, പുബ്ബേ അകതപരിചയോ ഭാവനം അനുയുജ്ജന്തോ. തേനാഹ “യോഗാവചരോ”തി. കസിണ്ഡപരികമ്മമ്പി ഭാരോതി ദോസവിവജ്ജനാദിവിധിനാ കസിണ്ഡമണ്ഡലേ പടിപത്തി യാവ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തുപ്പത്തി കസിണ്ഡപരികമ്മം, തമ്പി നാമ ഭാരോ, പഗേവ ഇദ്ധിവികുബ്ബനാതി അധിപ്പായോ. നിമിത്തുപ്പാദനന്തി പടിഭാഗനിമിത്തുപ്പാദനം . തം വഡ്ഢേതാതി തം നിമിത്തം, ഭാവനഞ്ച വഡ്ഢേതാ. ന ഹി ഭാവനായ വിനാവ നിമിത്തവഡ്ഢനം ലബ്ഭതി. കേചി ഉപചാരസമാധിം ലഭിത്വാ അപ്പനാസമാധിം അധിഗന്തും ന സക്കോന്തി, താദിസാപി ബഹു ഹോന്തേവാതി ആഹ “അപ്പനാധിഗമോ ഭാരോ”തി. അപ്പനാധിഗമോതി വാ അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം അധിഗമമാഹ. അത്തോവ സമാപത്തിനം ഉപനിസ്സയോ , അത്തോ അഭിത്താനന്തി ആഹ “പരിദമിതചിത്തസ്സാപി ഇദ്ധിവികുബ്ബനം നാമ ഭാരോ”തി. വിപ്പം നിസന്തി നിസാമനം ത്യാനചക്ഖുനാ പഥവീകസിണ്ഡാദിത്യാനാരമ്മണ്ഡ ദസ്സനം ഏതസ്സാതി വിപ്പനിസന്തി, സീഘരം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ, തസ്സ ഭാവോ വിപ്പനിസന്തിഭാവോ. അമ്ബതരുനിചിതം മഹാമഹിന്ദത്ഥേരാദിഹി ഓതിണ്ണട്ഠന്നം മേരമ്ബത്ഥലം. യഥാ പടിപക്ഖവിജയായ യോധാജീവാ നിമ്മലമേവ അസീതോമരാദിം ഗഹേത്വാ വിചരന്തി, ഏവം ഭിക്ഖുനാപി കിലേസവിജയായ നിമ്മലാവ ത്യാനാഭിത്താ വളഞ്ജിതബ്ബാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “തസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം.

പതിട്ഠാഭാവോതി ഇധ പരസ്സ ഉപദവുപസമനം അധിപ്പേതം. തം ഹി വിപ്പനിസന്തിഭാവതോപി ഗരുതരം അച്ചായികകിച്ചസാധനവസേന വിധാതബ്ബതോ ദുരഭിസമ്ഭവതരത്താ. തം പന രക്ഖിതത്ഥേരനിദസ്സനേനേവ സിദ്ധമ്പി തതോ ഗരുതരേന അങ്ഗാരവസ്സപരിത്താണേന വിഭാവേതും “ഗിരിഭണ്ഡവാഹനപൂജായ...പേ... മേരോ വിയാ”തി ആഹ. ഗിരിഭണ്ഡവാഹനപൂജാ നാമ ചേതിയഗിരിമാദിം കത്വാ സകലദീപേ, സമുദ്രേ ച യാവ യോജനാ മഹതീ ദീപപൂജാ. പഥവിം മാപേതാതി മാരേന പവത്തിതം അങ്ഗാരവസ്സം ഫുലിങ്ഗമത്തേനപി യാവ മനുസ്സേ ന പാപുണാതി, താവദേവ ആകാസേ പഥവിം നിമ്മിനിത്വാ.

ബലവപുബ്ബയോഗാനന്തി ഗരുതരുപനിസ്സയാനം, ഇദ്ധിവിധാദീനം ഹേതുഭൂതമഹാഭിനീഹാരാനന്തി അത്ഥോ. അഗ്ഗസാവകാദീനന്തി ആദി-സദേന ഏകച്ചേ മഹാസാവകേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ഭാവനാനുക്കമോ യഥാവുത്തം ചിത്തപരിദമനം. പടിസമ്ഭിദാദീതി ആദി-സദേന റാനാറാനത്താണാദീനമ്പി സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ, ന സേസാഭിത്താനമേവ. സാവകാനമ്പി ഹി റാനാറാനത്താണാദീനി പദേസവസേന

ഇജ്ഞാതി. തസ്മാതി യസ്മാ പുണ്യഹേതുസമ്പന്നസ്സേവ യഥാവുത്തം ഭാവനാനുക്രമം വിനാ അഭിഞ്ഞായോ ഇജ്ഞാതി, ന ഇതരസ്സ, തസ്മാ. അഗ്നിയമനാദീഹീതി അഗ്നിമഹി താപനകോട്ടനാദീഹി. യഥാ ചാതി ച-സദേന ലാഖാകാരാദീനം ലാഖാകോട്ടനാദിം അപുത്തന്വി സങ്ഗണ്ഹാതി. ഛന്ദ...പേ... വസേനാതി “ഛന്ദവതോ ചേ അഭിഞ്ഞാ സിജ്ഞാതി, മയ്ഹന്വി സിജ്ഞാതി”തി കത്തുകമൃതാഛന്ദം സീസം ധൂരം ജേട്ഠം പുണ്യങ്ഗമം കത്വാ, ഛന്ദം വാ ഉപ്പാദേത്വാ തം ഭാവനായ മുഖം കത്വാ ത്യാനസ്സ സമാപജ്ജനവസേന. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. “ആവജ്ജനാദിവസീഭാവവസേനാ”തി ഇദം അട്ഠസുപി സമാപത്തിസു സാതിസയം വസീഭാവപാദനം സന്ധായ വുത്തം. തഞ്ച വോ ആദികമ്മികവസേന, ന കതാധികാരവസേനാതി ആഹ “പുണ്യഹേതു...പേ... വട്ടുതീ”തി. പുണ്യഹേതുസമ്പന്നസ്സ ഹി യം ത്യാനം പാദകം കത്വാ അഭിഞ്ഞാ നിബ്ബത്തേതഞ്ച, തത്ഥേവ സാതിസയം ചിണ്ണവസിതാപി ഇച്ഛിതഞ്ച, ന സബ്ബത്ഥേവാതി അധിപ്പായോ. “ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനമത്തേ ചിണ്ണവസിനാ”തി വചനതോ അരുപസമാപത്തിയോ വിനാപി അഭിഞ്ഞാ ഇജ്ഞാതിതി വദന്തി. തന്വി യദി പുണ്യഹേതുസമ്പന്നസ്സ വസേന വുത്തം, യുത്തമേവ. അഥേതരസ്സ, തേസം മതിമത്തം. യഥാതി യേന പകാരേന യേന വിധിനാ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ഇദ്ധിവിധിനിപ്ഫാദനേ.

സുവദാനം തത്രാതി ച തദേവ പച്ചാമസതി. പാളിനയാനുസാരേണേവാതി പാളിഗതിയാ അനുസരണേനേവ, പാഠസംവണ്ണനാനുക്രമേണേവാതി അത്ഥോ. “ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി വത്വാ “സോ”തി വുത്തത്താ ആഹ “അധിഗതചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനോ യോഗീ”തി. “ഏവം സമാഹിതേ”തി ഏത്ഥ ഏവം-സദോ ഹേട്ഠായാനത്തയാധിഗമപടിപാടിസിദ്ധസ്സ ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധാനസ്സ നിദസ്സനത്ഥോതി ആഹ “ഏവന്തി ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനക്കമനിദസ്സനമേത”തി, ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസ്സ, തസ്സ ച അധിഗമക്കമസ്സ നിദസ്സനം. യേന സമാധാനാനുക്രമേന ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധി ലഭോ, തദുഭയനിദസ്സനന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഇമിനാ...പേ... വുത്തം ഹോതീ”തി. യദിപി “ഏവ”ന്തി ഇദം ആഗമനസമാധിനാ സദ്ധിം ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധാനം ദീപേതി. സതിപാരിസുദ്ധിസമാധി ഏവ പന ഇദ്ധിയാ അധിട്ഠാനഭാവതോ പധാനന്തി ആഹ “ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധിനാ സമാഹിതേ”തി. ഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധിഭാവേനാതി ഉപേക്ഖായ ജനിതസതിപാരിസുദ്ധിസബ്ഭാവേന. സബ്ബപച്ചനീകയമ്മൂപക്കിലേസപരിസുദ്ധായ ഹി പച്ചനീകസമന്വേപി അബ്ധാവടായ പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖായ വത്തമാനായ ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനം, തംസമ്പയുത്തയമ്മാ ച സുപരിസുദ്ധാ, സുവിസദാ ച ഹോന്തി, സതിസീസേന പന തത്ഥ ദേസനാ കതാതി ആഹ “ഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധിഭാവേന പരിസുദ്ധേ”തി. പരിസുദ്ധിയാ ഏവ പച്ചയവിസേസേന പവത്തിവിസേസോ പരിയോദാതതാ സുധന്തസുവണ്ണസ്സ നിഘംസനേന പഭസ്സരതാ വിയാതി ആഹ “പരിസുദ്ധത്തായേവ പരിയോദാതേ, പഭസ്സരേതി വുത്തം ഹോതീ”തി.

സുഖാദിനം പച്ചയാനം ഘാതേനാതി സുഖസോമനസ്സാനം, ദുക്ഖദോമനസ്സാനഞ്ച യഥാക്രമം രാഗദോസപച്ചയാനം വിക്ഖേദ്ദനേന. “സുഖം സോമനസ്സസ്സ പച്ചയോ, സോമനസ്സം രാഗസ്സ, ദുക്ഖം ദോമനസ്സസ്സാ”തി ഹി വുത്തം. യഥാ രാഗാദയോ ചേതസോ മലാസുചിഭാവേന “അങ്ഗണാനീ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം ഉപഗത്ത്വാ കിലേസനട്ഠേന ഉപക്കിലേസാതി ആഹ “അനങ്ഗണത്തായേവ വിഗതൂപക്കിലേസേ”തി. തേനാഹ “അങ്ഗണേന ഹി തം ചിത്തം ഉപക്കിലിസ്സതീ”തി, വിബാധീയതി ഉപതാപീയതീതി അത്ഥോ. സുഭാവിതത്താതി പഗുണഭാവപാദനേന സുട്ഠ ഭാവിതത്താ. തേനാഹ “വസീഭാവപ്പത്തേ”തി, ആവജ്ജനാദിനാ പഞ്ചധാ, ചുട്ടസവിധേന വാ പരിദമനേന വസവത്തിതം ഉപഗതേതി അത്ഥോ. വസേ വത്തമാനം ഹി ചിത്തം പഗുണഭാവപത്തിയാ സുപരിമദ്ദിതം വിധ ചമ്മം, സുപരികമ്മകതാ വിധ ച ലാഖാ മുദുന്തി വുച്ചതി. കമ്മക്ഖമേതി വികുബ്ബനാദിഇദ്ധികമ്മക്ഖമേ. തഞ്ച ഉഭയന്തി മുദുതാകമ്മനിയദ്വയം.

നാഹന്തിആദിസു ന-കാരോ പടിസേധമോ. അഹന്തി സത്മാ അത്താനം നിദിസതി. ഭിക്ഖവേതി ഭിക്ഖു ആലപതി. അഞ്ഞന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനചിത്തതോ അഞ്ഞം. ഏകയമ്മമ്പിതി ഏകമ്പി സഭാവധമ്മം ന സമനുപസ്സാമിതി സമ്ബന്ധോ. അയം ഹേത്ഥ അത്ഥോ - അഹം, ഭിക്ഖവേ, സബ്ബത്തുതത്താണേണ ഓലോകേന്തോപി അഞ്ഞം ഏകയമ്മമ്പി ന സമനുപസ്സാമി. യം വസീഭാവപാദനേണ ഭാവീതം, തമാ പുനപ്പുനം കരണേണ ബഹുലീകതം, ഏവം സവിസേസമുദുഭാവപ്പത്തിയാ മുദും, കമ്മക്ഖമതായ കമ്മനിയഞ്ച ഹോതി. യഥയിദം ചിത്തന്തി അത്തനോ, തേസഞ്ച പച്ചക്ഖതായ ഏവമാഹാതി. യഥാ യഥാവുത്താ പരിസുദ്ധതാദയോ ന വിഗച്ഛന്തി, ഏവം സുഭാവീതം ചിത്തം.

തത്ഥ അവട്ഠിതം ഇധ “ഠിതം, ആനേഞ്ജപ്പത്ത”ന്തി ച വുത്തന്തി ആഹ “ഏതേസു പരിസുദ്ധതാദിസു ഠിത്താ ഠിതേ, ഠിത്തായേവ ആനേഞ്ജപ്പത്തേ”തി. യഥാ മുദുകമ്മത്തതാ വസീഭാവപ്പത്തിയാ ലക്ഖിയന്തി, ഏവം വസീഭാവപ്പത്തിപി മുദുകമ്മത്തതാഹി ലക്ഖിയതീതി, മുദുകമ്മത്തഭാവേന വാ അത്തനോ വസേ ഠിത്താ “ഠിതേ”തി വുത്തം. യഥാ ഹി കാരണേണ ഫലം നിദ്ധരീയതി, ഏവം ഫലേനാപി കാരണം നിദ്ധരീയതീതി നിച്ചലഭാവേന അവട്ഠാനം ആനേഞ്ജപ്പത്തി. സാ ച സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവേന, പടിപക്ഖേഹി അകമ്മനിയതായ ച സമ്ഭവന്തി സദ്ധാദിബലാനം ആനുഭാവേന ഹോതീതി “സദ്ധാദിഹി പരിഗൃഹിതത്താ ആനേഞ്ജപ്പത്തേ”തി സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “സദ്ധാപരിഗൃഹിതം ഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സദ്ധാപരിഗൃഹിതന്തി ഏവം സുഭാവീതം വസീഭാവപ്പത്തം ഏതം ചിത്തം ഏകംസേന അഭിഞ്ഞാസച്ഛികരണീയാനം ധമ്മാനം അഭിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയായ സംവത്തതീതി ഏവം പവത്തായ സദ്ധായ പരിഗൃഹിതം യഥാവുത്തസദ്ധാബലേന ഉപത്ഥമ്ഭിതം. അസ്സദ്ധിയേനാതി തപ്പടിപക്ഖേന അസ്സദ്ധിയേന ഹേതുനാ ന ഇഞ്ജതി ന ചലതി ന കമ്പതി, അഞ്ഞദത്ഥു ഉപരി വിസേസാവഹഭാവേനേവ തിട്ഠന്തി. വീരിയപരിഗൃഹിതന്തിആദിസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അയം പന വിസേസോ - വീരിയപരിഗൃഹിതന്തി വസീഭാവപാദനപരിദമനസാധനേണ വീരിയേന ഉപത്ഥമ്ഭിതം. സതിപരിഗൃഹിതന്തി യഥാവുത്തേ ഭാവനാബഹുലീകാരേ അസമ്മോസസാധികായ, കൂസലാനഞ്ച ധമ്മാനം ഗതിയോ സമന്നേസമാനായ സതിയാ ഉപത്ഥമ്ഭിതം. സമാധിപരിഗൃഹിതന്തി തത്ഥേവ അവിക്ഖേപസാധനേണ സമാധാനേന ഉപത്ഥമ്ഭിതം. പഞ്ഞാപരിഗൃഹിതന്തി തസ്സാ ഏവ ഭാവനായ ഉപകാരാനുപകാരധമ്മാനം പജാനനലക്ഖണായ പഞ്ഞായ ഉപത്ഥമ്ഭിതം. ഓഭാസഗതന്തി ഞാണോഭാസസഹഗതം. ഓഭാസഭൂതേന ഹി യഥാവുത്തസമാധാനസംവദ്ധിതേന ഞാണേന സംകിലേസപക്ഖം യഥാവതോ പസ്സന്തോ തതോ ഉത്രസന്തോ ഓത്തപ്പന്തോ തം അധിഭവതി, ന തേന അഭിഭൂയതി. തേനാഹ “കിലേസന്ധകാരേന ന ഇഞ്ജതീ”തി. ഏതേന ഞാണപരിഗൃഹിതം ഹിരോത്തപ്പബലം ദസ്സേതി.

അട്ഠംഗസമന്നാഗതന്തി ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധിനാ സമാഹിതതാ, പരിസുദ്ധതാ, പരിയോദാതതാ, അനങ്ഗണതാ, വിഗതൂപക്കിലേസതാ, മുദുഭാവോ, കമ്മനിയതാ, ആനേഞ്ജപ്പത്തിയാ ഠിതതാ, സമാഹിതസ്സ വാ ചിത്തസ്സ ഇമാനി അങ്ഗാനീതി “സമാഹിതേ”തി ഇമം അങ്ഗഭാവേന അഗ്ഗഹേത്വാ ഠിതിആനേഞ്ജപ്പത്തിയോ വിസും ഗഹേത്വാ ഇമേഹി അട്ഠഹി അങ്ഗേഹി സമന്നാഗതം. അഭിനീഹാരക്ഖമന്തി ഇദ്ധിവിധാദിഅത്ഥം അഭിനീഹാരക്ഖമം തദഭിമുഖം കരണയോഗം. തേനാഹ “അഭിഞ്ഞാസച്ഛികരണീയാനം ധമ്മാനം അഭിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയായാ”തി.

കാമം നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭേത്വാ ഏവ പഠമജ്ജ്ഞാനസമധിഗമോ, വിതക്കാദികേ വൂപസമേ ഏവ ച ദുതിയജ്ജ്ഞാനാദിസമധിഗമോ, തഥാപി ന തഥാ തേഹി ദുരീഭൂതാ അപേതാ വാ യഥാ ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനതോ, ചേതസോ മലീനഭാവസഞ്ചാതളപ്പിലാഭോഗകരേഹി നീവരണാദിഹി സുട്ഠു വിമുത്തിയാ തസ്സ പരിസുദ്ധി, പരിയോദാതതാ ച യുത്താതി ആഹ “നീവരണ...പേ... പരിയോദാതേ”തി.

ത്യാനപടിലാഭപച്ചയാനന്തി ത്യാനപടിലാഭഹേതുക്കാനം ത്യാനപടിലാഭം നിസ്സായ ഉപ്പജനകാനം. പാപകാനന്തി ലാമകാനം. ഇച്ഛാവചരാനന്തി ഇച്ഛായ അവചരാനം ഇച്ഛാവസേന ഓതിണ്ണാനം “അഹോ വത മമേവ സത്ഥാ പടിപുച്ഛിത്ഥാ പടിപുച്ഛിത്ഥാ ഭിക്ഖുനം ധമ്മം ദേസേയ്യാ”തിആദിനയപ്പവത്താനം മാനമായാസാഠേയ്യാദിനം. അഭിജ്ഞാദിനന്തി ആദി-സദുനാപി തേസംയേവ സങ്ഗഹോ. അഭിജ്ഞാ ചേത്ഥ പഠമജ്ഞാനേന അവിക്ഖമ്ഭനേയ്യാ, മാനാദയോ ച തദേകട്ഠാ ദട്ഠഞ്ച “ത്യാനപടിലാഭപച്ചയാന”ന്തി അനുവത്തമാനത്താ. വിക്ഖമ്ഭനേയ്യാ പന നീവരണഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ, കഥം പന പഠമജ്ഞാനേന അവിക്ഖമ്ഭനേയ്യാ ഇയ വിഗച്ഛന്തിതി? “സബ്ബേ കുസലാ ധമ്മാ സബ്ബാകുസലാനം പടിപക്ഖാ”തി സല്ലേഖപടിപത്തിവസേന ഏവം വുത്തം ത്യാനസ്സ അപരാമട്ഠഭാവദസ്സനതോ. യേ പനേത്ഥ “ഇച്ഛാവചരാനം അഭിജ്ഞാദിന”ന്തി ഇമേഹി പദേഹി കോപഅപച്ചയകആമരാഗബ്ബാപാദാദയോ ഗഹിതാതി അധിപ്പായേന “ത്യാനപടിലാഭപച്ചയാന”ന്തി പാഠം പടിക്ഖിപിത്ഥാ “ത്യാനപടിലാഭപച്ചനീകാന”ന്തി പാഠോതി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം തഥാ പാഠസ്സേവ അഭാവതോ. ത്യാനപടിലാഭപച്ചനീകാ ച നീവരണാ ചേവ തദേകട്ഠാ ച തേസം ദുരീഭാവം വത്ഥാ പുന അഭാവവിഗമചോദനായ അയുജ്ജമാനത്താ. നനു ച അനങ്ഗണസുത്ത- (മം നിം ൧.൫൨ ആദയോ) വത്ഥസുത്തേസു (മം നിം ൧.൨൦ ആദയോ) അയമത്ഥോ ന ലബ്ഭതി, ഓളാരികാനംയേവ പാപധമ്മാനം തത്ഥ അധിപ്പേതത്താ? സച്ചമേതം, ഇയ പന അധിഗതചതുത്ഥജ്ഞാനസ്സ വസേന വുത്തത്താ സുഖുമായേവ തേ ഗഹിതാ, അങ്ഗണൂപക്കിലേസതാസാമഞ്ഞേന പനേത്ഥ സുത്താനം അപദിസനം. തഥാ ഹി “സുത്താനുസാരേനാ”തി വുത്തം, ന പന സുത്തവസേനാതി. അവസ്സം ചേ തമേവം സമ്പടിച്ചിതഞ്ചം അധിഗതജ്ഞാനാനന്വി കേസഞ്ചി ഇച്ഛാവചരാനം പവത്തിസബ്ഭാവതോ.

ഇദ്ധിപാദഭാവുപഗമേനാതി ഇദ്ധിയാ പാദകഭാവസ്സ പദട്ഠാനഭാവസ്സ ഉപഗമനേന. ഭാവനാപാരിപൂരിയാതി ഇതോ പരം കത്തബ്ബസ്സ അഭാവവസേന അഭിനീഹാരക്ഖമഭാവനായ പരിപുണ്ണത്താ. പണീതഭാവുപഗമേനാതി തതോ ഏവ പധാനഭാവം നീതതായ ഉത്തമട്ഠേന, അതിത്തികരട്ഠേന ച പണീതഭാവസ്സ ഉപഗമനേന. ഉഭയഞ്ചേതം റിതിയാ കാരണവചനം പരിപുണ്ണായ ഭാവനായ പണീതഭാവപ്പത്തിയാ “റിതേ”തി. “ആനേഞ്ജപ്പത്തേ”തി ഇദം റിതിയാ വിസേസനം. തേനാഹ “യഥാ ആനേഞ്ജപ്പത്തം ഹോതി, ഏവം റിതേ”തി. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ “റിതേ ആനേഞ്ജപ്പത്തേ”തി ഉഭയമേകം അങ്ഗം, “സമാഹിതേ”തി പന ഇദമ്പി ഏകമങ്ഗം. തേനേവസ്സ പഠമവികപ്പതോ വിസേസം സന്ധായാഹ “ഏവമ്പി അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗത”ന്തി.

ദസഇദ്ധികമാവണ്ണനാ

൩൬൯. നിപ്ഫത്തിഅത്ഥേനാതി സിജ്ഞനട്ഠേന. പടിലാഭട്ഠേനാതി പാപുണനട്ഠേന. തന്തി കാമിതം വത്ഥം. സമിജ്ഞതീതി നിപ്ഫജ്ജതി. പബ്ബജ്ജം ആദിം കത്ഥാ യാവ ത്യാനമഗ്ഗാ ഇയ നേക്ഖമ്മം. ഇജ്ഞതീതി പാപുണീയതി. പടിഹരതീതി പാടിഹാരിയന്തി യസ്ഥാ പടിപക്ഖം ഹരതി അപനേതി, തസ്ഥാ പാടിഹാരിയം. അത്തനോ പടിപക്ഖം ഹരതീതി പടിഹാരിയം, നേക്ഖമ്മാദി, പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം, യഥാ “വേകതം, വേസമ”ന്തി ച.

ഇജ്ഞനട്ഠേനാതി നിപ്ഫജ്ജനട്ഠേന. ഉപായസമ്പദായാതി സമ്പന്നഉപായസ്സ, ഞായാരമ്ഭസ്സാതി അത്ഥോ. ഇജ്ഞതീതി പസവേതി. സീലവാതി ആചാരസീലേന സീലവാ. കല്യാണധമ്മോതി ദസകുസലകമ്മപഥവസേന സുന്ദരധമ്മോ. സീലസമ്പത്തിയാ വാ സീലവാ. ദാനാദിസേസപുണ്ണകിരിയവത്ഥുവസേന കല്യാണധമ്മോ. പണിദഹിസ്സതീതി പത്ഥേസ്സതി.

ഇജ്ഞാതീതി വധ്വന്തി, ഉക്കംസം പാപുണന്തിതി അത്ഥോ. സാതിസയനിപ്ഫജ്ജനപടിലാഭസിജ്ഞാതീതി അത്ഥേ ഹി ഇദ്ധി വുത്താ. സാ ദസവിധാതി സബ്ബാ ഇദ്ധിയോ ആന്തേയാ അത്ഥുദ്ധാരവസേന ഇധായിപ്പേതം ഇദ്ധിം ദസ്സേതും വുത്തം. ബഹുഭാവദികസ്സ അധിട്ഠാനം അധിട്ഠഹനം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി അധിട്ഠാനം. വിവിധം രൂപനിമ്മാനസഞ്ചാരം കുബ്ബനം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി വികുബ്ബനം. മനോമയാതി ത്യാനമന്നേന നിബ്ബത്തിഭാവതോ മനോമയാ. ഞാണസ്സ വിപ്ഫാരോ വേഗായിതത്തം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി ഞാണവിപ്ഫാരാ. അരിയാനം അയന്തി അരിയാ. യതോ കൂതോചി കമ്മവിപാകതോ ജാതാ ഇദ്ധി കമ്മവിപാകജാ. സാതിസയപുണ്ണനിബ്ബത്താ ഇദ്ധി പുണ്ണവതോ ഇദ്ധി. കമ്മവിപാകജാ ഇദ്ധി ജാതിതോ പട്ഠായ ഹോതി, ഇതരാ യദാ തദാ പുണ്ണസ്സ വിപച്ചനകാലേതി ഏവം വാ ഇമാസം വിസേസോ വേദിതബ്ബോ. ആമബ്ബനവിജ്ജാഭിനിബ്ബത്താ വിജ്ജാമയാ. സമ്മാപയോഗോ ഉപായപയോഗോ ഞായാരമ്ഭോ.

൩൭൦. പകതിയാ ഏകോതി സഭാവേന ഏകോ. ബഹുകന്തി ബഹും. തേന അഗ്ഗഹിതപരിച്ഛേദം അധിട്ഠാതബ്ബസ്സ അനേകഭാവം ദസ്സേതാ പുന പരിച്ഛേദതോ ദസ്സേതും “സതം വാ”തിആദി വുത്തം. ആവജ്ജതീതി പരികമ്മസഞ്ചാരേന ആഭോഗേന ആഭുജതി ഭാവീരൂപേ തേന പരികമ്മമനസികാരേന മനസി കരോതി. ഞാണേന അധിട്ഠാതീതി തഥാ പരികമ്മം കത്വാ അഭിഞ്ഞാണാണേന യഥായിപ്പേതേ ബഹുകേ അധിട്ഠാതി, അധിട്ഠാനചിത്തേന സഹേവ ബഹുഭാവപത്തിതോ ബഹുഭാവപാദകം ഇദ്ധിവിധിയാണാം പവത്തേത്തോ ച തഥാ അധിട്ഠാതീതി വുച്ചതി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവന്തി പകാരത്ഥോ ഏവം-സദോ, തേന സബ്ബന്ധി അധിട്ഠാനപ്പകാരം സഞ്ചാഹാതി. അധിട്ഠാനവസേനാതി “ഞാണേന അധിട്ഠാതീ”തി (പടി ൧൦ ൩൭൦) ഏവം വുത്തഅധിട്ഠാനവസേന നിപ്ഫന്നത്താ.

൩൭൧. പകതിവണ്ണന്തി പകതിസഞ്ചാരം അത്തന്നോ പാകതികരൂപം. പകതിവണ്ണവിജ്ഞാപനവികാരവസേനാതി അത്തന്നോ പകതിവണ്ണവിജ്ഞാപനപുബ്ബകസ്സ കുമാരകവണ്ണാദിവണ്ണവികാരസ്സ വസേന.

൩൭൨. ഇമമ്ഹാ കായാതി പച്ചക്ഖഭാവേന “ഇമമ്ഹാ”തി വുത്താ ഭിക്ഖുസ്സ കരജകായാ. അത്തം കായന്തി അത്തം ഇദ്ധിമയം കായം. തതോ ഏവ ഇദ്ധിമയരൂപവത്തായ രൂപിം. അഭിഞ്ഞാമന്നേന നിബ്ബത്തത്താ മനോമയം. നിപ്ഫത്തിവസേനാതി നിപ്ഫജ്ജനവസേന. അഭിഞ്ഞാണാണസ്സ ഹി യഥാ മനോമയോ കായോ നിപ്ഫജ്ജതി, തഥാ പവന്തി മനോമയിദ്ധി. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. യദി ഏവം കമ്മമയമേവ മനോമയിദ്ധിതി? രുജ്ഘീവേസാ വേദിതബ്ബോ യഥാ “മനോമയോ അത്തഭാവോ”തി, യഥാ വാ “ഗോസമത്താ വിസാണാദിമതി പിണ്ഡേ”. അഥ വാ അബ്ഭന്തരതോ നിക്ഖന്തേ, ഇദ്ധിമതാ ച ഏകന്തസദിസേ ഇമസ്ഥിം നിമ്മാനേ സുപാകടോ മന്നസാ നിബ്ബത്തിതഭാവോതി യഥാ സാതിസയോ മനോമയവോഹാരോ, ന തഥാ അത്താസു അധിട്ഠാനവികുബ്ബനിദ്ധീസു സമത്തന്തരവന്താസൂതി വേദിതബ്ബം.

൩൭൩. ഞാണുപ്പത്തിതോ പുബ്ബേ വാതി അരഹത്തമഗ്ഗാണുപ്പത്തിതോ പുബ്ബേ വാ വിപസ്സനാക്ഖണേ, തതോപി വാ പുബ്ബേ അന്തിമഭവികസ്സ പടിസന്ധിഗുഹണതോ പട്ഠായ. പച്ഛാ വാ യാവ ഖണ്ഡപരിനിബ്ബാനം. തഞ്ചേണ വാ മഗ്ഗുപ്പത്തിസമയേ. ഞാണാനുഭാവനിബ്ബത്തോ വിസേസോതി സൂരിയസ്സ ഉട്ഠിതട്ഠാനേ, സമന്തതോ ച ആലോകകരണസമത്ഥതാ വിയ തസ്സേവ ഞാണസ്സ ആനുഭാവേന നിബ്ബത്തോ സബ്ബസോ പഹാതബ്ബപഹാനഭാവേതബ്ബഭാവനാപാരിപൂരിസഞ്ചാരോ വിസേസോ. വത്ഥുനി പന്ന അന്നന്തരായതാവസേന ആഗതാനി. അനിച്ഛാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേ അനിച്ഛതോ അനുപസ്സന്തിയാ ബലവവിപസ്സനായ. ആരദ്ധവിപസ്സനസ്സ ഹി യഥാവുത്തവിപസ്സനായ പവത്തിക്ഖണേ തതോ പുബ്ബേ, പച്ഛാ ച പകിണ്ണകസമ്മസന്നവാദേ നിച്ഛസത്തായ പഹാനട്ഠോ ഇജ്ഞാതീ. ഏസേവ നയോ സബ്ബത്ഥ. കാമം ഏത്തകായ

സബ്ബേപകമായപി അധിഷ്ഠിതമോ പകാസിയോവ , വിത്ഥാരകമായ പന വിഭൂതതരോ ഹോതിതി ആഹ “വിത്ഥാരേന കഥേതബ്ബ”തി.

ഗബ്ഭഗതസ്സേവാതി അന്നാദരേ സാമിവചനം. വുത്തനയേനാതി “പച്ഛിമഭവികസ്സാ”തിആദിനാ ബാകുലത്ഥേരവത്സുമ്ഹി വുത്തനയേന.

ദാരുഭാരം കത്വാതി ദാരുഭാരം സകടേ കത്വാ, ആരോപേത്വാതി അത്ഥോ. ഓസ്സജ്ജിത്വാതി ഛരസ്സേത്വാ. സകടമൂലേതി സകടസമീപേ. വാളയക്ഖാസുചരിതേതി കുരുരേഹി യക്ഖേഹി അസുവിചരിതബ്ബേ. യക്ഖപരിഗൃഹിതത്ത്ഹി രാജഗഹനഗരം.

൩൨൪. സമാധിയോതി പഠമജ്ജ്യാനാദിസമാധിയോ. പുബ്ബേതി ഉപചാരജ്ജ്യാനക്ഖണ്ണേ. പച്ഛാതി സമാപത്തിയാ ചിണ്ണപരിയത്തേ. തത്ത്വണ്ണേതി സമാപനക്ഖണ്ണേ. സമമാസുഭാവനിബ്ബത്തോ വിസേസോതി തസ്സമിം തസ്സമിം ത്യാനേ സമാധിയേജ്ജേന നിബ്ബത്തോ നീവരണവിക്ഖമ്ഭനവിതക്കാദിസമതിക്കമസത്താവേദധിതനിരോധപരിസ്സയസഹനാദികോ വിസേസോ.

കപോതകന്ദരായന്തി ഏവംനാമകേ അരഞ്ഞവിഹാരേ. ജുണ്ഹായ രത്തിയാതി ചന്ദാലോകവതിയാ രത്തിയാ. നവോരോപിതേഹി കേസേഹീതി ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണ്ണേ കരണവചനം. യസ്സാതി പഹാരസ്സ. തസ്സാതി യക്ഖസ്സ. വിപ്പനിസന്തിഭാവസ്സ ഉക്കംസഗതത്താ മേരോ തസ്സമിം പഹാരത്തേ ഏവ സമാപത്തിം സമാപജ്ജിതി ആഹ “പഹാരണസമയേ സമാപത്തിം അപ്പേസീ”തി. പാളിയം പന “നിസിന്നോ ഹോതി അത്തതരം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ”തി (ഉദാ° ൩൪) വുത്തം. ഇമേ പന മേരോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠാനസമകാലം തേന പഹാരോ ദിന്നോതി വദന്തി.

സഞ്ജീവത്ഥേരന്തി കകുസന്ധസ്സ ഭഗവതോ ദുതിയം അഗ്ഗസാവകം മഹാമേരം സന്ധായാഹ. സോ ഹി ആയസ്സമാ അരഞ്ഞാദീസു യത്ഥ കത്ഥചി നിസിന്നോ അപ്പകസിരേനേവ നിരോധം സമാപജ്ജതി, തസ്സമാ ഏകദിവസം അത്തതരസ്സമിം രൂക്ഖമൂലേ നിരോധം സമാപജ്ജി, തം സന്ധായ വുത്തം “നിരോധസമാപന”തിആദി. ചീവരേ അംസുമത്തമ്പി ന ത്യായിത്ഥ, സരീരേ കാ കഥാ. തേനേവ ഹി മേരോ “സഞ്ജീവോ” ത്വേവ പത്തായിത്ഥ. അയമസ്സാതി അസ്സ ആയസ്സമതോ സഞ്ജീവത്ഥേരസ്സ യോ നിരോധസമാപത്തിയം അഗ്ഗിപരിസ്സയാഭാവോ, അയം സമാധിവിപ്ഫാരാ ഇദ്ധീതി യോജനാ. കഥം പന നിരോധസമാപത്തിയം സമാധിവിപ്ഫാരസമ്ഭവോതി ആഹ “അസുപുബ്ബപേ... നിബ്ബത്തത്താ”തി.

പഠമം ഠപിതഭണ്ഡകസ്സാതി സബ്ബപഠമം ഠപിതഭണ്ഡകസ്സ. തത്ത്ഹി ഗഹണകാലേ സബ്ബപച്ഛിമം ഗയ്ഹതി. കാലപരിച്ഛേദവസേനാതി “ഏത്തകേ കാലേ ഗതേ വുട്ഠഹിസ്സാമീ”തി സമാപത്തിതോ പുബ്ബേ കതകാലപരിച്ഛേദവസേന. ഭീതാ വിരവിംസൂതി രത്തന്ധകാരേ രൂപദസ്സന്നേന “പിസാചോ ഉട്ഠഹതീ”തി മത്തമാനാ. ഏത്തകേഹി നാമ ഭണ്ഡകേഹി അജ്ജ്ഞോത്ഥമോ നിബ്ബികാരോ “അഹോ മഹാസുഭാവോ, അഹോ വിവേകവാസീ”തി ച മേരഗതേന പസാദേന.

തത്തതേലക്ഷാഹന്തി ആധാരസീസേന ആയേയുമാഹ, കടാഹേ തത്തതേലം കടാഹേന ആസിബ്ബിതി അധിപ്പായോ. വിവട്ടമാനന്തി കത്ഥചിപി അലഗ്ഗനവസേന ഭസ്സന്തം.

സപരിവാരാതി പഞ്ചഹി ഇത്ഥിസതേഹി സപരിവാരാ. രാജാനം മേത്തായ ഫരീതി ഓദിസ്സകമേത്താസമാപത്തിയാ രാജാനം ഹുസി. വിപിതുന്തി വിജ്ജ്യാതിതും. ഓരോപേതുന്തി സരസന്നാഹം പടിസംഹരിതും.

൩൨൫. പടിക്കുലാദീസൂതി അനിട്ഠാദീസു. അനിട്ഠം ഹി പടിക്കുലം, അമസുത്തമ്പി “പടിക്കുല”തി വുച്ചതി. ആദി-സദ്ദേന അപടിക്കുലാദിം സബ്ബഗണ്ഹാതി. തത്ഥാതി

പടിക്കൂലാരമ്മണേ. ഉപേക്ഖകോതി ഛളൺഗുപേക്ഖായ ഉപേക്ഖകോ. തത്ഥാതി പടിക്കൂലാപടിക്കൂലഭേദേ വത്ഥുസ്സമിം. സതോതി സതിവേപുല്ലപ്പത്തിയാ സതിമാ. സമ്പജാനോതി പഞ്ഞാവേപുല്ലപ്പത്തിയാ സമ്പജാനകാരി. അയന്തി അയം പടിക്കൂലാദിവത്ഥുസു അപടിക്കൂലസഞ്ചീവിഹാരാദികാ വീണാസവാന്തം അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമസിദ്ധാ ചിത്തിസ്സരിയതാ. തേനാഹ “ചേതോവസിപ്പത്താനം...പേം... വുച്ചതീ”തി.

അനിട്ഠേ വത്ഥുസ്സമിം സത്തസഞ്ചീതേ മേത്താഹരണം വാ യാതുസോ പച്ചവേക്ഖണായ യാതുമനസിങ്കാരം വാ ഗുമാദികേ യാതുമനസിങ്കാരം കരോന്തോതി യോജേതബ്ബം. അപടിക്കൂലസഞ്ചീവിഹരതീതി ഹിതേസിതായ, യമ്മസഭാവചിന്തനായ ച ന പടിക്കൂലസഞ്ചീ ഹുത്വാ ഇരിയാപഥവിഹാരേണ വിഹരതി. ഇട്ഠേ വത്ഥുസ്സമിം ഞാതിമിത്താദികേ. കേസാദിഅസുചികോട്ഠാസമത്തമേവാതി അസുഭഹരണം വാ അസുഭമനസിങ്കാരം വാ. തത്ഥ രൂപധമ്മജാതം അനിച്ചന്തി ആദിഅത്ഥോ ഇതി-സദ്ദോ, തസ്സമാ അനിച്ചഭുക്ഖാനത്തവിപരിണാമധമ്മോതി മനസിങ്കാരം വാ കരോന്തോതി യോജനാ. പടിക്കൂലാപടിക്കൂലേസൂതി ഇട്ഠാനിട്ഠാനി വത്ഥുനി ഏകജ്ജയം ഗഹേത്വാ വദതി. ഏസ നയോ ഇതരത്ഥ. യം വാ സത്താനം പഠമം പടിക്കൂലതോ ഉപട്ഠിതമേവ പച്ഛാ അപടിക്കൂലതോ ഉപതിട്ഠതി, യഞ്ച അപടിക്കൂലതോ ഉപട്ഠിതമേവ പച്ഛാ പടിക്കൂലതോ ഉപതിട്ഠതി, തദുഭയേപി വീണാസവോ സചേ ആകൺഖതി, വുത്തനയേന അപടിക്കൂലസഞ്ചീ വാ വിഹരേയു, പടിക്കൂലസഞ്ചീ വാതി അയമരിയിദ്ധി വുത്താ.

ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാതി കാരണവസേന “ചക്ഖു”തി ലദ്ധവോഹാരേണ രൂപദസ്സനസമത്ഥേന ചക്ഖുവിത്താണേന, ചക്ഖുനാ വാ കാരണഭൂതേന, ദ്വാരഭൂതേന വാ രൂപം പസ്സിത്വാ. നേവ സുമനോഹോതീതി ഗേഹസ്സിതസോമനസ്സസ്സായം പടീക്ഖേപോ, ന നേക്ഖമ്മപക്ഖികായ കിരിയാസോമനസ്സവേദനായ. ഛളൺഗുപേക്ഖന്തി ഇട്ഠാനിട്ഠഛളാരമ്മണാപാഥേ പരിസുദ്ധപകതിഭാവവിജഹനലക്ഖണം ഛരസു ദ്വാരേസു പവത്തിയാ “ഛളൺഗുപേക്ഖാ”തി ലദ്ധനാമം തത്രമജ്ജയത്തുപേക്ഖം. യഥാവുത്തമത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേതും “പടിസമ്ഭിദായ”തിആദി വുത്തം.

൩൨൬. പക്ഖിആദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന ദേവാദീനം സൺഗഹോ. വേഹാസഗമനാദികാതി പന ആദി-സദ്ദേന ചക്ഖുവിസുദ്ധിആദിം സൺഗൺഹാതി. കൂസലകമ്മേന നിബ്ബത്തിത്വാപി അകൂസലവിപാകാനുഭാവേന സുഖസമുസ്സയതോ വിനിപതിത്താ വിനിപാതികാനം. ത്യാനന്തി അഭിഞ്ഞാപത്തം ത്യാനം സന്ധായാഹ. വിപസ്സനാപി ഉക്കംസഗതാ ഉബ്ബേഗപീതിസഹിതാ ആകാസേ ലൺഘാപനമത്താപി ഹോതീതി വുത്തം “വിപസ്സനം വാ”തി. “പഠമകപ്പികാന”ന്തി ഇദം “ഏകച്ചാനം മനുസ്സാന”ന്തി ഇമസ്സ വിസേസനം ദട്ഠംബം. ഏവമാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന പുനബ്ബസുമാതാദീനം സൺഗഹോ ദട്ഠംബോ.

൩൨൭. വേഹാസന്തി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം, അച്ചന്തസംയോഗേ വാ. ചക്കവത്തി ഹി ചക്കരതനം പുരക്ഖത്വാ അത്തനോ ഭവനതോ അബ്ഭുഗ്ഗന്ത്വാ ആകാസേനേവ സിനേരും പദക്ഖിണം കത്വാ സകലചക്കവാളം അനുസംയായതീതി. അസ്സബന്ധാതി അസ്സപാലാ, യേ അസ്സാനം യവദായകാ. തഥാ ഗോബന്ധാ.

ചക്കവത്തിആദീനം പുണ്ണിദ്ധിയാ വിത്ഥാരിയമാനായ അതിപപഞ്ചോ ഹോതീതി പുണ്ണവതോ ഇദ്ധിം ലക്ഖണതോ ദസ്സേതേന “പരിപാകം ഗതേ പുണ്ണസമ്ഭാരേ ഇജ്ജന്തകവിസേസോ”തി വത്വാപി ജോതികാദീനം പുണ്ണിദ്ധിം ഏകദേസേന ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുവണ്ണപഞ്ചതോതി സബ്ബസുവണ്ണമയോ പഞ്ചതോ. തസ്സ കിര ഗഹിതഗഹിത്ഠാനേ ഓധി ന പഞ്ഞായതി. ഏകസീതാമത്തേതി ഏത്ഥ

സീതാ നാമ കസനവസേന നങ്ഗലസ്സ ഗതമഗ്ഗോ. തുമ്പം നാമ ആള്പകം. ചുട്ടസ മഗ്ഗാതി ചതുട്ടസ കസനമഗ്ഗാ.

൩൨൮. വിജ്ജം പരിജപിത്വാതി ഗന്ധാരിവിജ്ജാദികം അത്തനോ വിജ്ജം കരുപചാരം പരിവത്തേത്വാ മന്തപഠനക്കമേന പഠിത്വാ.

൩൨൯. സമ്മാപയോഗേനാതി ഉപായപയോഗേന, യഥാ യമിച്ഛിതത്വസിദ്ധി ഹോതി, തഥാ പവത്തിതയോരമ്ഭേന. തസ്സ തസ്സ കമ്മസ്സാതി യഥാധിപ്പേതസ്സ നിപ്ഫാദേതബ്ബകമ്മസ്സ. ഏതഥ ചാതി “തത്ത്വ തത്ത്വ സമ്മാപയോഗപ്പച്ചയാ ഇജ്ജന്തന്തേന ഇദ്ധീ”തി (പടിം മം ൩.൧൮) ഇമിസ്സാ ദസമായ ഇദ്ധിയാ നിദ്രേസേപി. പുരിമപാളിസദിസാവ”തി സമാധിവിപ്ഫാരഇദ്ധിആദിനം നിദ്രേസസദിസാവ. സകടബ്ബുഹാദികരണവസേനാതി സകടബ്ബുഹചക്കബ്ബുഹപദുമബ്ബുഹാദിനം സംവിധാനവസേന നിബ്ബത്തവിസേസോതി സമ്ബന്ധോ. ഗണിതഗന്ധബ്ബാദി സിപ്പകമ്മം. സല്ലകത്തകാദി വേജ്ജകമ്മം. ഇരുബ്ബേദാദിനം തിണ്ണം വേദാനം.

“ഏകോപി ഹുത്വാ ബഹുധാവ ഹോതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൩൮; മം നിം ൧.൧൪൭; സം നിം ൨.൮൩൪; പടിം മം ൧.൧൦൨; ൩.൧൦) അധിട്ഠാനിദ്ധിയാ ഏവ ഗഹിതത്താ ആഹ “അധിട്ഠാനാ ഇദ്ധിയേവ ആഗതാ”തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേതി ഇമസ്ഥിം അഭിഞ്ഞാനിസംസസഞ്ചാതേ, ഇദ്ധിവിധസഞ്ചാതേ വാ അത്ഥേ.

൩൩൦. “ഏകവിധേന ഞാണവത്ത്വ”തിആദിസു (വിഭം ൧൨൧) കോട്ഠാസത്ഥോ വിധസദ്ദോ, “വിവിധന്വി സേനാബ്ബുഹം ദസ്സേതീ”തിആദിസു (പടിം മം ൩.൧൩) വികപ്പത്ഥോ, തദുഭയബ്ബേതമ യുജ്ജതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഇദ്ധിവിധായാതി ഇദ്ധികോട്ഠാസായ, ഇദ്ധിവികപ്പായ വാ”തി. ഇദ്ധി ഹി അഭിഞ്ഞാസു ഏകോ കോട്ഠാസോ, വക്ഖമാനേഹി ഭേദേഹി അനേകപ്പഭേദാ ച. വുത്തപ്പകാരവസേനാതി വുത്തസ്സ ചുട്ടസപ്പകാരസ്സ, ചിത്തപരിമനസ്സ സമാഹിത്താദിപ്പകാരസ്സ ച വസേന. “ഇദ്ധിവിധായാ”തി തദത്ത്വസ്സ സമ്പദാനവചനന്തി ആഹ “ഇദ്ധിവിധാധിഗമത്ഥായാ”തി. “കസിണാരമ്മണതോ അപനേത്വാ”തി ഇദം അഭിഞ്ഞാപാദകപരികമ്മചിത്താനം സമാനസന്താനതായ വുത്തം, ന പരികമ്മചിത്തസ്സ കസിണാരമ്മണത്താ. ഇദ്ധിവിധാഭിമുഖം പേസേതീതി നിപ്ഫാദേതബ്ബസ്സ ഇദ്ധിവിധസ്സ അഭിമുഖഭാവേന പവത്തേതി. യം ഹി “സതം ഹോമീ”തിആദിനാ പരികമ്മചിത്തസ്സ പവത്തനം, തദേവസ്സ അഭിനീഹരണം, ഇദ്ധിവിധാഭിമുഖപേസനഞ്ച തഥേവ ഇദ്ധിവിധസ്സ പവത്തനതോ അഭിനിന്നാമനം ഇധ പരികമ്മചിത്തസ്സ ഇദ്ധിവിധേ അധിമുത്തീതി ആഹ “അധിഗന്തബ്ബഇദ്ധിപോണം ഇദ്ധിപബ്ഭാരം കരോതീ”തി. ഇധ പച്ചനുഭവനഹുസനാ സച്ഛികിരിയാപത്തിപരിയായാ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “പാപുണാതീതി അത്ഥോ”തി ആഹ. അസ്സാതി ഇദ്ധിവിധസ്സ.

ഏകോപിതി പി-സദ്ദോ വക്ഖമാനം ബഹുഭാവം ഉപാദായ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. സോ ഹിസ്സ പടിയോഗീ “ഏകോപി ഹുത്വാ ബഹുധാ ഹോതി, ബഹുധാപി ഹുത്വാ ഏകോ ഹോതീ”തി. സോ ച ഖോ ബഹുഭാവം നിമ്മിനിത്വാ റിതസ്സ അന്തരാവ ഏകഭാവുപഗമോ. യഥാകാലപരിച്ഛേദം പന സരസേനേവ ഏകഭാവുപഗമോ ഇധ നാധിപ്പേതോ അനിദ്ധിനിമ്മാനഭാവതോ. തന്വി പുബ്ബേ കതകാലപരിച്ഛേദവസേന സിദ്ധത്താ ഇദ്ധാനുഭാവോയേവാതി കേചി. അട്ഠാനേ വായം പി-സദ്ദോ, ഏകോ ഹുത്വാ ബഹുധാപി ഹോതി, ബഹുധാ ഹുത്വാ ഏകോപി ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ പി-സദ്ദോ വക്ഖമാനം ഏകഭാവം ഉപാദായ “സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ”തി വത്വാ “സോ ഹീ”തിആദി സബ്ബം യഥാരഹം വത്തബ്ബം. ബഹുഭാവനിമ്മാനേ പയോജനം ദസ്സേതും “ബഹുനം സന്തികേ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ബഹുനം സന്തികേതി അത്തനാ നിമ്മിത്താനം ബഹുനം സമീപേ, തേഹി പരിവാരീതോ ഹുത്വാതി അധിപ്പായോ. വാ-സദ്ദോ അവുത്തവികപ്പത്ഥോ, തേന “ധമ്മം വാ കഥേതുകാമോ”തി

ഏവമാദി സങ്ഗത്ഹതി. “ഞാണേന അധിട്ഠഹന്തോ ഏവം ഹോതീ”തി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ധം.

൩൮൧. ഭവതി ഏതമ ഇദ്ധീതി ഭൂമിയോ, ത്യാനാനി. ഏതമാതി ച ഹേതുർഹി ഭൂമ്മവചനം. വിവേകതോ ജാതാ ഭൂമി വിവേകജഭൂമി. വിവേകജം ഹി പഠമം ത്യാനം നീവരണവിവേകസമ്ഭൂതത്താ. പീതിസുഖഭൂതാ ഭൂമി പീതിസുഖഭൂമി. ദുതിയജ്ഞാതാൻഹി പീതിസുഖഭൂമിഭൂതഞ്ചേവ പീതിസുഖസഞ്ജാതഞ്ച സമാധിവസേന. ഉപരി ദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഇദ്ധിലാഭായാതി ഇദ്ധിയാ അധിഗമായ. ഇദ്ധിപടിലാഭായാതി ഇദ്ധിയാ പുനപ്തനം ലഭമാനായ, ബഹുലീകരണായാതി അത്ഥോ. ഇദ്ധിവികുഞ്ചനതായാതി ഇദ്ധിയാ വിവിധരൂപകാരണായ, വികുഞ്ചനിദ്ധിയാതി അത്ഥോ . ഇദ്ധിവിസവിതായാതി ഇദ്ധിയാ വിവിധാനിസംസപസവനായ. ഇദ്ധിവസിതായാതി ഇദ്ധിയാ വിപ്സിനസന്തിആദിഭാവാവഹവസീഭാവത്ഥായ. ഇദ്ധിവേസാരജ്ജായാതി ഇദ്ധിയാ പടിപക്ഖദൂരീഭാവേന വിഗതസംകിലേസതായ സുട്ഠ വിസാരഭാവായ. ചതുത്ഥജ്ഞാതം താവ ഇദ്ധിയാ ഭൂമി ഹോതു തത്ഥ പതിട്ഠായ നിപ്ഫാദേതബ്ധതോ, ഇതരാനി പന കഥന്തി ആഹ “ഏതമ ചാ”തിആദി. തത്ഥ തീണി ത്യാനാനി സമ്ഭാരഭൂമിയോതി വേദിതബ്ധാനീതി സമ്ബന്ധോ. തതിയജ്ഞാനേ സുഖഹരണേന, പഠമദുതിയേസു പീതിഹരണേന സുഖഹരണേന ച ഹേതുഭൂതേനാതി യഥാരഹവസേന യോജനാ. ഫരണം ചേത്ഥ ത്യാനസ്സ സുഭാവിതഭാവേന സാതിസയാനം പീതിസുഖാനം വസേന ത്യാനപ്പച്ചയാദിനാ സഹജാതനാമകായസ്സ പരിബ്രൂഹനം, രൂപകായസ്സ ച തംസമുട്ഠാനേഹി പണീതരൂപേഹി പരിപ്ഫുടതാ. തേനാഹ ഭഗവാ “പീതിസുഖേന അഭിസന്ദേതി പരിസന്ദേതി പരിപൂരേതി പരിപ്ഫരതീ”തി (ദീം നിം ൧.൨൨൬; മം നിം ൧.൪൨൭). സുഖസഞ്ചന്തി ത്യാനസുഖേന സഹഗതം സഞ്ചന്തം. ലഹുസഞ്ചന്തി തംസമ്പയുത്തലഹുതാസഹഗതം സഞ്ചന്തം. ഓക്കമിത്ഥാതി അനുപവിസിത്ഥാ. തേസു ഹി ത്യാനേസു സാതിസയാന ലഹുതായ സമ്പയുത്തം സുഖം സന്താനവസേന പവത്തേത്തോ യോഗീ തം സമോക്കന്തോ വിയ ഹോതീതി ഏവം വുത്തം. സഞ്ചാസീസേന നിദ്രേസോ. ത്യാനസമ്പയുത്താ ഹി ലഹുതാ വിനാപി ഇദ്ധിയാ ആകാസം ലങ്ഘാപനപ്പമാണപ്പത്താ വിയ ഹോതി. ലഹുഭാവഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ മുദുകമ്മഞ്ചൈഭാവാപി ഗഹിതാ ഏവ. തേനാഹ “ലഹുമുദുകമ്മഞ്ചൈകായോ ഹുത്ഥാ”തി.

ഇമിനാ പരിയായേനാതി തിണ്ണം ത്യാനാനം സമാപജ്ജനേന സുഖലഹുഭാവപ്പത്തനാമരൂപകായസ്സ സതി ചിത്തപരിദമനേ ചതുത്ഥം ത്യാനം സുഖേനേവ ഇദ്ധിപടിലാഭായ സംവത്തതീതി ഇമിനാ പരിയായേന. പകതിഭൂമിയാ ഹി അധിട്ഠാനഭൂതാ സമ്ഭാരഭൂമിയോ പാകാരസ്സ നേമിപ്പദേസോ വിയാതി.

൩൮൨. ഇദ്ധിപാദനിദ്രേസേ ചത്താരോതി ഗണനപരിച്ഛേദോ. ഇദ്ധിപാദാതി ഏതമ ഇജ്ഞതീതി ഇദ്ധി, സമിജ്ഞതീതി നിപ്ഫജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഇജ്ഞന്തി വാ ഏതായ സത്താ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി ഇദ്ധി. പഠമേനത്ഥേന ഇദ്ധി ഏവ പാദോതി ഇദ്ധിപാദോ, ഇദ്ധികോട്ഠാസോതി അത്ഥോ. ദുതിയേനത്ഥേന ഇദ്ധിയാ പാദോതി ഇദ്ധിപാദോ. പാദോതി പതിട്ഠാ, അധിഗമുപായോതി അത്ഥോ. തേന ഹി ഉപരൂപരിവിസേസസങ്ഖാതം ഇദ്ധിം പജ്ജന്തി പാപുണന്തി. അയം താവ അട്ഠകമാനയോ. തത്ഥ ഇദ്ധി-സദുസ്സ പഠമോ കത്തുഅത്ഥോ, ദുതിയോ കരണത്ഥോ വുത്തോ. പാദ-സദുസ്സ ഏകോ കരണത്ഥോവ. പജ്ജിതബ്ധാവ ഇദ്ധി വുത്താ, ന ച ഇജ്ഞന്തീ, പജ്ജിതബ്ധാ ച ഇദ്ധി പജ്ജനകരണേന പാദേന സമാനാധികരണാ ഹോതീതി പഠമേന അത്ഥേന “ഇദ്ധി ഏവ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ”തി ന സക്കാ വത്തും. തഥാ ഇദ്ധികിരിയാകരണേന സായേതബ്ധാവ വുദ്ധിസങ്ഖാതാ ഇദ്ധി പജ്ജനകിരിയാകരണേന പജ്ജിതബ്ധാതി ദിന്നം കരണാനം ന അസമാനാധികരണതാ സമ്ഭവതീതി ദുതിയേനത്ഥേന “ഇദ്ധിയാ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ”തി ച ന സക്കാ വത്തും. തസ്മാ പഠമേനത്ഥേന സമാനാധികരണസമാസോ, ദുതിയേന സാമിവചനസമാസോ ന യുജ്ജതീതി പഠമേനത്ഥേന ഇദ്ധിയാ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ, ദുതിയേനത്ഥേന ഇദ്ധി ഏവ

പാദോ ഇദ്ധിപാദോതി സമാസോ യുത്തോ, യമാവുത്തോപി വാ, പാദസ്സ ഇജ്ജന്തമാനകോട്ഠാസഇജ്ജന്തനകരണ്ണുപായഭാവതോ.

പുണ്ണഭാഗഹരവസേന ഹരന്തേതുകോ. സമ്പയുത്തഹരവസേന ഹരന്താധികോ. പുണ്ണഭിസഞ്ചാരവസേന ഏവ പന സഹജാതഹരസ്സാപി അധികതാ വേദിതബ്ബാ. അഥ വാ “ഹരന്തേ ഭിക്ഖു അധിപതിം കരിത്വാ ലഭതി സമാധിം, ലഭതി ചിത്തസ്സേകഗ്ഗതം, അയം വുച്ചതി ഹരസമാധീ”തി ഇമായ പാളിയാ ഹരന്താധിപതിസമാധി ഹരസമാധീതി അധിപതി-സദുലോപം കത്വാ സമാസോ വുത്തോതി വിത്തായതി. അധിപതിസദുത്ഥമസ്സനവസേന പന അട്ഠകമായം “ഹരന്തേതുകോ ഹരന്താധികോ വാ സമാധീ”തി വുത്തം. തേനേവാഹ “ഹരന്തം അധിപതിം കരിത്വാ”തിആദി. പധാനഭൂതാതി വീരിയഭൂതാതി കേചി വദന്തി. സഞ്ചതസഞ്ചാരനിവത്തനത്ഥം പന പധാനഗൃഹണം. അഥ വാ തം തം വിസേസം സഞ്ചരോതീതി സഞ്ചാരോ, സബ്ബവി വീരിയം. തത്ഥ ചതുകിച്ചസാധകതോ അത്തസ്സ നിവത്തനത്ഥം പധാനഗൃഹണം. പധാനഭൂതാ സേട്ഠഭൂതാതി അത്ഥോ. ചതുബ്ബിധസ്സ പന വീരിയസ്സ അധിപ്പേതത്താ ബഹുവചനനിദേസോ. യോ പന “ഇദ്ധിയാ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ”തി ഏവം സമാസയോജനാവസേന പാദസ്സ ഉപായത്ഥതം ഗഹേത്വാ ഇദ്ധിപാദത്ഥോ വുത്തോ, സോ പടിലാഭപുണ്ണഭാഗാനം കത്തുകരണിദ്ധിഭാവം “ഹരന്തിദ്ധിപാദോ”തിആദിനാ (വിഭ് ൪൭൦) വാ അഭിധമ്മേ ആഗതത്താ ഹരന്താദീഹി ഇദ്ധിപാദേഹി സാധേതബ്ബായ വുദ്ധിയാ കത്തിദ്ധിഭാവം, ഹരന്താദീനം കരണിദ്ധിഭാവഞ്ച സന്ധായ വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

വീരിയദ്ധിപാദേ “വീരിയസമാധിപധാനസഞ്ചാരസമന്നാഗത”ന്തി ദിക്ഖത്തും വീരിയം ആഗതം. തത്ഥ പുരിമം സമാധിവിസേസനം വീരിയാധിപതി സമാധി വീരിയസമാധീതി. ദുതിയം സമന്നാഗമഞ്ജഗദസ്സനം. ദേവ ഏവ ഹി സബ്ബത്ഥ സമന്നാഗമഞ്ജഗാനി സമാധി , പധാനസഞ്ചാരോ ച. ഹരന്താദയോ സമാധിവിസേസനാനി, പധാനസഞ്ചാരോ പന പധാനവചനേനേവ വിസേസിതോ, ന ഹരന്താദീഹിതി ന ഇയ വീരിയാധിപതിതാ പധാനസഞ്ചാരസ്സ വുത്താ ഹോതി. വീരിയഞ്ച സമാധിം വിസേസേത്വാ റിതമേവ സമന്നാഗമഞ്ജഗവസേന പധാനസഞ്ചാരവചനേന വുത്തന്തി നാപി ദീഹി വീരിയേഹി സമന്നാഗമോ വുത്തോ ഹോതീതി. യസ്മാ പന ഹരന്താദീഹി വിസിട്ഠോ സമാധി, തഥാ വിസിട്ഠേനേവ ച തേന സമ്പയുത്തോ പധാനസഞ്ചാരോ, സേസധമ്മാ ച, തസ്മാ സമാധിവിസേസനാനം വസേന ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ വുത്താ. വിസേസനഭാവോ ച ഹരന്താദീനം തത്ത്വംഅവസ്സയവസേന ഹോതീതി.

അഥ വാതിആദിനാ നിസ്സയട്ഠേപി പാദ-സദേ ഉപായട്ഠേന ഹരന്താദീനം ഇദ്ധിപാദതാ വുത്താ. തേനേവ അഭിധമ്മേ ഉത്തരചുളഭാജനീയേ “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഹരന്തിദ്ധിപാദോ”തിആദിനാ (വിഭ് ൪൭൦) ഹരന്താദീനമേവ ഇദ്ധിപാദതാ വുത്താ. പഞ്ചഹപുച്ഛകേ ച “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഇയ ഭിക്ഖു ഹരസമാധീ”തിആദിനാവ (വിഭ് ൪൬൨) ഉദേശം കത്വാപി പുന ഹരന്താദീനയേവ കൂസലാദിഭാവോ വിഭത്തോ. ഉപായിദ്ധിപാദദസ്സനത്ഥമേവ ഹി സുത്തേ, അഭിധമ്മേ ച നിസ്സയിദ്ധിപാദദസ്സനം കതം, അത്തമാ ചതുബ്ബിധതാ ന ഹോതീതി.

൩൮൩. ഹരന്താദീനി അട്ഠാതി ഹരസമാധി വീരിയസമാധി ചിത്തസമാധി വീമംസാസമാധീതി ഏവം ഹരന്താദീനി അട്ഠ. കാമം ചേത്ഥ ചതൂസുപി റാനേസു സമാധി സമാധി ഏവ, തഥാപി ഇദ്ധിം ഉപ്പാദേതുകാമതാഹരസഹിതോവ സമാധി ഇദ്ധിപടിലാഭായ സംവത്തന്തി, ന കേവലോ. ഏവം വീരിയസമാധിആദയോപി. തസ്മാ ഹരന്താദിസഹിതാ ഏതേ ചത്താരോ ച സമാധി, ഹരന്താദയോ ച ചത്താരോതി അട്ഠ പജ്ജതി ഇദ്ധി ഏതേഹി പാപുണീയതി, സയം വാ പജ്ജന്തി ഇദ്ധിപടിലാഭായ സമ്പജ്ജന്തിതി പദാനീതി വുച്ചന്തി. തേനാഹ “ഇദ്ധിപടിലാഭായ സംവത്തന്തി”തി. യം പന പാളിയം “ഹരന്തോ ന സമാധീ”തിആദി, തം യദിപി ഹരന്താദയോ സമാധിസഹിതാവ ഇദ്ധിം നിപ്ഫാദേന്തി, തഥാപി വിസും നേസം പദഭാവദസ്സനം.

ഏകതോ നിയുത്തോവ, ന ഏകേകോ ഹുത്വാതി അധിപ്പായോ. നിയുത്തോവാതി സഹിതോ ഏവ, ന വിയുത്തോ.

൩൮൪. അനോനതന്തി ന ഓനതം, വീരിയേന പഗ്ഗഹിതത്താ അലീനന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “കോസജ്ജേന ഇഞ്ജതി”തി, കോസജ്ജനിമിത്തം ന ചലതീതി അത്ഥോ. ഉദ്ധം നതം ഉന്നതം, ഉദ്ധതം വിക്ഖിത്തം. ന ഉന്നതം അന്നുനതം, അവിക്ഖിത്തം സമാഹിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഉദ്ധച്ചേന ഇഞ്ജതി”തി. അഭിസങ്ഗവസേന നതം അഭിനതം, ന അഭിനതം അനഭിനതം, അരത്തം. അപഗമനവസേന നതം അപനതം, കോധവസേന വിമുഖം. ന അപനതം അനപനതം, അദുട്ഠം. ദിട്ഠിയാ “അഹം, മമ”ന്തി നിസ്സയവസേന ന നിസ്സിതന്തി അനിസ്സിതം. ഛന്ദരാഗവസേന ന പടിബദ്ധന്തി അപ്പടിബദ്ധം. രാഗോ കേവലം ആസത്തിമത്തം, ഛന്ദരാഗോ പന ബഹലകിലേസോ. തമാ ഹിസ്സ ദുരേ റിതമ്പി ആരമ്മണം പടിബദ്ധമേവ. വിപ്പമുത്തന്തി വിസേസതോ പമുത്തം. ത്യാനാനം കാമരാഗപടിപക്ഖതായ ആഹ “കാമരാഗേ”തി. വിസംയുത്തന്തി വിവിത്തം സംകിലേസതോ, ന വാ സംയുത്തം ചതുഹിപി യോഗേഹി. വിമരിയാദികതം കിലേസമരിയാദായ, യമാ ഈസകമ്പി കിലേസമരിയാദാ ന ഹോതി, തമാ പടിപന്നം. ഏകത്തഗതന്തി ഏകഗുതം ഉപഗതം അച്ചന്തമേവ സമാഹിതം. തതോ ഏവ നാനത്തകിലേസേഹി നാനാസഭാവേഹി കിലേസേഹി ന ഇഞ്ജതി.

ഏസ അത്ഥോതി കോസജ്ജാദിനിമിത്തം. ഇമസ്സ ചിത്തസ്സ ആനേഞ്ജനത്ഥോ സിലോ ഏവ ആനേഞ്ജപ്പത്തിയാ പകാസനവസേന ദസ്സിതത്താ. പുന വുത്തോതി ഇദ്ധിയാ ഭൂമിപാദപദദസ്സനപ്പസങ്ഗേന “ഇമാനി മൂലാനി നാമാ”തി മൂലഭാവദസ്സനത്ഥം പുന വുത്തോ. പുരിമോതി “സദ്ധാദീഹി പരിഗ്ഗഹിതത്താ”തിആദിനാ പുണ്ണേ ഛയാ ദസ്സിതനയോ. അയന്തി അധുനാ സോളസയാ ദസ്സിതനയോ. സുത്തനയേ, പടിസമ്ഭിദാനയേ ച ദസ്സിതേ തത്ഥ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, ന അദസ്സിതേതി ആഹ “ഉഭയത്ഥ അസമ്മോഹത്ഥ”ന്തി.

൩൮൫. ഞാണേന അധിട്ഠഹന്തോതി “കഥം പനായം ഏവം ഹോതീ”തി ഏത്ഥ പുണ്ണേ അത്തനാ വുത്തപദം ഉദ്ധരതി അധിട്ഠാനവിധിം ദസ്സേതും “അഭിഞ്ഞാപാദകം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായാ”തി. ഏത്ഥ അനുപുണ്ണേന ചത്താരി ത്യാനാനി സമാപജ്ജിത്വാ ചതുത്ഥജ്ത്യാനതോ വുട്ഠായാതി കേചി, തം അയുത്തം. യമിച്ഛിതജ്ത്യാനസമാപജ്ജനത്ഥഞ്ചി ചിത്തപരിദമനം, ചതുത്ഥജ്ത്യാനമേവ ച അഭിഞ്ഞാപാദകം, ന ഇതരാനി. പരികമ്മം കത്വാതി പാദകജ്ത്യാനതോ വുട്ഠായ കാമാവചരചിത്തേന “സതം ഹോമീ”തിആദിനാ ചിത്തനമേവേത്ഥ പരികമ്മകരണം, തമാവജ്ജനമേവ ച ആവജ്ജനം. ദുതിയമ്പീതി പി-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, തേന തതിയമ്പി, തതോ ഭിച്ഛോപീതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. യമാ ഹി ത്യാനഭാവനാ, ഏവമഭിഞ്ഞാഭാവനാപി. “ഏകവാരം ദേവാര”ന്തി ഇദമ്പി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. നിമിത്താരമ്മണന്തി പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണം. പരികമ്മചിത്താനീതി ഏത്ഥ ഏകേകസ്സ പരികമ്മചിത്തസ്സ സതാരമ്മണതാ ദട്ഠഞ്ച “സതം ഹോമീ”തി പവത്തനതോ. സഹസ്സാരമ്മണാനീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. വണ്ണവസേനാതി അത്തനാ പരികപ്പിതവണ്ണവസേന. നോ പണ്ണത്തിവസേനാതി ന സത്തപണ്ണത്തിവസേന. തം അധിട്ഠാനചിത്തം അപ്പനാചിത്തമിവാതി ഇവഗ്ഗഹണം അഭിഞ്ഞാചിത്തസ്സ ത്യാനചിത്തസ്സ പാമുപ്പത്തിസദിസഭാവതോ വുത്തം, ന തസ്സ അപ്പനാഭാവതോ. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ത്യാനികന്തി രൂപാവചരചതുത്ഥത്യാനവന്തം, തേന സമ്പയുത്തം.

൩൮൬. യദി ഏവം “ആവജ്ജിത്വാ ഞാണേന അധിട്ഠാതീ”തി പടിസമ്ഭിദാവചനം കഥന്തി ആഹ “യമ്പീ”തിആദി. തത്രാപീതി പടിസമ്ഭിദായമ്പി. ആവജ്ജതീതി “ബഹുകം ആവജ്ജതീ”തി ഇദം പാഠപദം പരികമ്മവസേനേവ വുത്തം, ന ആവജ്ജനവസേന. ആവജ്ജിത്വാ ഞാണേന അധിട്ഠാതീതി അഭിഞ്ഞാഞാണവസേന വുത്തം, ന പരികമ്മചിത്തസമ്പയുത്തസ്സ, അത്തസ്സ വാ കാമാവചരസ്സ ഞാണസ്സ വസേന. ന ഹി തസ്സ താദിസോ ആനുഭാവോ അത്ഥീതി. തസ്മാതി യസ്മാ അപ്പനാപ്പത്തസ്സ

അഭിഞ്ഞാണാണസ്സേവ വസേന അധിട്ഠാനം, തസ്ഥാ. അയമധിട്ഠാനക്കമോതി ദസ്സേനോ “ബഹുകം ആവജ്ജതി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സന്നിട്ഠാപനവസേനാതി നിപ്ഫാദനവസേന.

കായസക്ഖിദസ്സനത്ഥന്തി ന കേവലം വചനമത്തമേവ, അഥ ഖോ അയമേതസ്സത്ഥസ്സ അത്തനോ കായേന സച്ഛികതത്ഥാ കായസക്ഖിതി സക്ഖിദസ്സനത്ഥം.

കോകനദന്തി പദുമവിസേസനം യഥാ “കോകാസക”ന്തി. തം കിര ബഹുപത്തം, വണ്ണസമ്പന്നം, അതിവിയ സുഗന്ധഞ്ച ഹോതി. പാതോതി പഗേവ. അയഞ്ഛേതഥ അത്ഥോ - യഥാ കോകനദസഞ്ചാതം പദുമം പാതോ സൂരിയസ്സുഗ്ഗമനവേലായം ഫുല്ലം വികസിതം അവിതഗന്ധം സിയാ വിരോചമാനം, ഏവം സരീരഗന്ധേന, ഗുണഗന്ധേന ച സുഗന്ധം സരദകാലേ അന്തലിക്ഖേആദിച്ചമിവ അത്തനോ തേജസാ തപന്തം അങ്ഗേഹി നിച്ഛരണകജ്ജുതിതായ അങ്ഗീരസം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം പസ്സാതി.

അഭഞ്ചോതി പടിപത്തിസാരമിദം സാസനം, പടിപത്തി ച പരിയത്തിമൂലികാ, ത്വഞ്ച പരിയത്തിം ഉഗ്ഗഹേതും അസമത്ഥോ, തസ്ഥാ അഭഞ്ചോതി അധിപ്പായോ. അഭഞ്ചോ നാമ ന ഹോതി വാസധുരസ്സേവ പധാനഭാവതോ.

ഭിക്ഖുതി പബ്ബജിതവോഹാരേന വുത്തം, ഭാവിനം വാ ഭിക്ഖുഭാവം ഉപാദായ യഥാ “അഗമാ രാജഗഹം ബുദ്ധോ”തി (സു. നി. ൪൧൦). പിළോതികഖണ്ഡന്തി സുവിസുദ്ധം ചോളഖണ്ഡം . രജോ ഹരതീതി രജോഹരണം. അഭിനിമ്മിനിത്ഥാ അദാസി തത്ഥ പുണ്ണേ കതാധികാരത്താ. തഥാ ഹി യോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനോ “അത്തഭാവസ്സ പനായം ദോസോ”തി അസുഭസഞ്ചം, അനിച്ഛസഞ്ചഞ്ച പടിലഭിത്ഥാ നാമരൂപപരിഗൃഹാദിനാ പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു ഞാണം ഓതാരേത്ഥാ കലാപസമ്മസനാദിക്കമേന വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്ഥാ ഉദയബ്ബയത്താണാദിപടിപാടിയാ വിപസ്സനം അനുലോമഗോത്രഭൂസമീപം പാപേസി. ഓഭാസവിസ്സജ്ജനപുബ്ബികാ ഭാസിതഗാഥാ ഓഭാസഗാഥാ.

രാഗോ രജോ അരിയസ്സ വിനയേ, ന ച പന രേണു വുച്ചതി “രജോ”തി. കസ്ഥാ? ചിത്തസ്സ മലിനഭാവകരണതോ. രാഗസ്സേതം അധിവചനം “രജോ”തി. ഏതം രജന്തി ഏതം രാഗസഞ്ചാതം രജം. വിപ്പജഹിത്ഥാതി അഗ്ഗമഗ്ഗേന വിസേസതോ പജഹനഹേതു. പണ്ഡിതാ വിഹരന്തി തേതി തേ പജഹനകാ പണ്ഡിതാ ഹുത്ഥാ വിഹരന്തി. വീതരജസ്സ സബ്ബസോ പഹീനരാഗാദിരജസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ. തഥാ ഹി വദന്തി -

“ചിത്തമ്ഹി സംകിലിട്ഠമ്ഹി, സംകിലിസ്സന്തി മാണവാ;
ചിത്തേ സുദ്ധേ വിസുജ്ജന്തി, ഇതി വുത്തം മഹേസിനാ”തി. (ദീ. നി. അട്ഠം ൨.൩൭൩; മ. നി. അട്ഠം ൧.൧൦൬; സം. നി. അട്ഠം ൨.൩.൧൦൦; ഇതിവു. അട്ഠം ൮൮);

ഛരളഭിഞ്ഞാഗഹണേന ഗഹിതായ ഛരളഭിഞ്ഞായ വിഭാവിതേപി അരിയമഗ്ഗേ അനുത്തരഭാവസാമഞ്ജേന ഫലനിബ്ബാനേഹി സദ്ധിം സങ്ഗണ്ഹന്തോ ആഹ “നവ ലോകുത്തരയമ്മാ”തി.

പത്തസ്സ പിദഹനാകാരേന ഹത്ഥം റപേന്തോ “ഹത്ഥം പിദഹീ”തി വുത്തോ. ഹത്ഥന്തി വാ കരണത്ഥേ ഉപയോഗവചനം, ഹത്ഥേന പിദഹിതി അത്ഥോ.

സഹസ്സക്ഖത്തുന്തി സഹസ്സയാ. സഹസ്സയാ ഹി അത്താനം ഏകചിത്തേനേവ നിമ്മിനന്തോപി സഹസ്സവാരം നിമ്മിനന്തോ വിയ ഹോതി. അസതിപി കിരിയാബ്ബാവുത്തിയം തദത്ഥസിദ്ധിതോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “സഹസ്സക്ഖത്തു”ന്തി വുത്തം. അമ്ബവനേതി അമ്ബവനേ കതവിഹാരേ. രമ്മേതി രമണീയേ. യാവ കാലപ്പവേദനാ, താവ നിസീദിതി യോജനാ.

അനിയമേതാതി വണ്ണാവയവസരീരാവയവപരിക്ഖാരകിരിയാവിസേസാദിഹി നിയമം അകത്യാ. നാനാവണ്ണേതി നാനാകാരേ യമാവുത്തവണ്ണാദിവസേന നാനാവിധേ. മിസ്സകകേസേതി പലിതേഹി മിസ്സിതകേസേ. ഉപഡ്ഡരത്തവണ്ണഉപഡ്ഡപണ്ഡുവണ്ണാദീസു അത്തരവണ്ണന്തി ഏവം ഉപഡ്ഡരത്തചിവരേ. പദവസേന അത്ഥസ്സ , ഗമനവസേന പാളിയാ ഭണനം പദഭാണം. പരികമാദിവസേന ധമ്മസ്സ കഥനം ധമ്മകഥാ. സരേന ഭണ്ണം സുത്താദീനം ഉച്ചാരണം സരഭണ്ണം. അപരേപീതി വുത്താകാരതോ അത്തേപി ദീഘരസ്സകിസമുലാദികേ നാനപ്പകാരകേ. ഇച്ഛിതിച്ഛിതപ്പകാരായേവ ഹോന്തിതി യമാ യമാ ഇച്ഛിതാ, തത്ത്വപകാരായേവ ഹോന്തി. യത്തകാ ഹി വിസേസാ വണ്ണാദിവസേന തേസു ഇച്ഛിതാ, തത്തകവിസേസവന്തോവ തേ ഹോന്തി. തേ പന തമാ ബഹുധാ ഭിന്നാകാരേപി വണ്ണവസേന ആരമ്മണം കത്യാ ഏകമേവ അധിട്ഠാനചിത്തം പവത്തതി. അയം ഹിസ്സ ആനുഭാവോ - യമാ ഏകാവ ചേതനാ നാനാവിസേസവന്തം അത്തഭാവം നിബ്ബത്തേതി, തത്ത്വ ഭവപത്ഥനാ കമ്മസ്സ വിസേസപച്ചയോ ഹോതി. അചിന്തേയോ ച കമ്മവിപാകോതി ചേ, ഇധാപി പരികമ്മചിത്തം വിസേസപച്ചയോ ഹോതി, അചിന്തേയോ ച ഇദ്ധിവിസയോതി ഗഹേതബ്ബം. ഏസ നയോതി യായം ബഹുഭാവനിമ്മാനേ “അഭിത്താപാദകം ത്യാനം സമാപജ്ജിതാ”തിആദിനാ അധിട്ഠാനനയോ വുത്തോ, ഏസ നയോ ഇതരേസുപി അധിട്ഠാനേസു.

ഇതി അവിസേസം അതിദേസേന ദസ്സേത്യാ വിസേസം സരൂപതോ ദസ്സേതും “അയം പന വിസേസോ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ ഇമിനാ ഭിക്ഖുനാ ഇച്ഛന്തേനാതി സമ്ബന്ധോ. മം ജാനിസ്സന്തിതി “ഇദ്ധിമാ”തി മം ജാനിസ്സന്തി. അന്തരാവാതി പരിച്ഛിന്നകാലസ്സ അബ്ഭന്തരേ ഏവ. പാദകജ്ജ്യാനന്തിആദി പരികമ്മകരണാകാരദസ്സനത്ഥം വുത്തം, ഇതരം പന അതിദേസേനേവ വിഭാവിതന്തി. ഏവം അകരോന്തോതി “ഏകോ ഹോമീ”തി അന്തരാ അധിട്ഠാനം അകരോന്തോ. “യമാപരിച്ഛിന്നകാലവസേനാ”തി ഇമിനാ “സതം ഹോമീ”തിആദിനാ അധിട്ഠാനം കരോന്തേന കാലപരിച്ഛേദവസേനേവ കാതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. സയമേവ ഏകോ ഹോതി അധിട്ഠാനസ്സ പടിപ്പസ്സദ്ധത്താ. ഏത്ഥ ച പരികമ്മാധിട്ഠാനചിത്താനം ഇദ്ധിമാ വണ്ണവസേന സയമേവ ആരമ്മണം ഹോതി. തേസു പരികമ്മചിത്താനി സന്തതിപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാനി. അധിട്ഠാനചിത്തം സമ്പതിവത്തമാനാരമ്മണം അധിട്ഠാനസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണികത്താതി വദന്തി.

൩൮൭. “ആവിഭാവ”ന്തി പദസ്സ ഹേട്ഠാ വുത്തേന ഹോതി-സദേന സമ്ബന്ധോ ന യുജ്ജതി ഉപയോഗവചനേന വുത്തത്താ, തമാ വക്ഖമാനേന ച ഗച്ഛതി-സദേന അത്തനോ, പരേസഞ്ച ആവിഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ, നാമപദഞ്ച കിരിയാപദാപേക്ഖന്തി കിരിയാസാമഞ്ചൈവാചിനാ കരോതി-സദേന യോജേത്യാ ആഹ “ആവിഭാവം കരോതീ”തി. തിരോഭാവന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ . യദി ഏവം കഥം പടിസമ്ഭിദായന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഇദമേവ ഹീ”തിആദി. കാമം പടിസമ്ഭിദായം “ആവിഭാവന്തി കേനചി അനാവടം ഹോതീ”തിആദിനാ (പടിം മം ൩.൧൧) ആഗതം, തന്വി ഇദമേവ ആവിഭാവകരണം, തിരോഭാവകരണഞ്ച സന്ധായ വുത്തം. സേസപദാനി തേസംയേവ വേവചനാനി. അന്ധകാരന്തി രത്തന്ധകാരം, ദിവാപി വാ ബിലഗുഹാദിഗതം അന്ധകാരം. പടിച്ചുന്നന്തി കുട്ടകവാടാദിനാ പടിച്ചാദിതം. അനാപാഥന്തി ദൂരതാസുഖമതരതാദിനാ ന ആപാഥഗതം. അയന്തി ഇദ്ധിമാ. പടിച്ചന്നോപി ദൂരേ റിതോപി അത്താ വാ പരോ വാ യമാ ദിസ്സതീതി വിഭത്തിം പരിണാമേത്യാ യോജേതബ്ബം. ആലോകജാതന്തി ആലോകഭൂതം, ജാതാലോകം വാ.

൩൮൮. ഏതം പന പാടിഹാരിയന്തി ആവിഭാവപാടിഹാരിയമാഹ. കേന കതപുബ്ബന്തി തത്ത്വ കായസക്ഖിം പുച്ഛിത്യാ “സത്ഥാ താവ കായസക്ഖി”തി ദസ്സേന്തേന “ഭഗവതാ”തി വത്യാ തമത്ഥം വിഭാവേതും “ഭഗവാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. സാവത്ഥിവാസികേ പസ്സന്തിതി ആന്തേത്യാ സമ്ബന്ധോ, തമാ “യാവ അവിചിം ദസ്സേസീ”തി. ആകാസഗതേസു ഹേട്ഠിമഹേട്ഠിമവിമാനേസു ഉപരൂപരിവിമാനം

ബുദ്ധായകേസു ബുദ്ധഹിയമാനേസു തഗ്ഗതം ആകാസം ബുദ്ധ്ഹം നാമ ഹോതീതി വുത്തം “ആകാസഞ്ച ദിയാ വിയൂഹിതാ”തി.

അയമത്ഥോതി ആവിഭാവപാടിഹാരിയസ്സു സത്ഥാരാ കതഭാവോ. പൂരിമബുദ്ധാനം പടിപത്തിആവജ്ജനം ബുദ്ധപ്പവേണിയാ അനുപാലനത്ഥം. “ഏകേന പാദേന”തിആദി തിവിക്ഖമദസ്സനം. നയം ദേതി യസ്സ നയസ്സ അനുസാരേന വാചനാമഗ്ഗം റപേസി.

ചുളഅനാമപിണ്ഡികോ നാമ അനാമപിണ്ഡികമഹാസേട്ഠിസ്സു കനിട്ഠഭാതാ.

സിനേരുപബ്ബതം നിബ്ബിജ്ജ്യിതാതി തം പരിസായ ദിസ്സമാനരൂപംയേവ കത്വാ നിബ്ബിജ്ജ്യിതാ. നന്തി സിനേരുപബ്ബതം.

അനേകസതസഹസ്സസങ്ഖസ്സ ഓകാസലോകസ്സ, തംനിവാസിസത്തലോകസ്സ ച വിവടഭാവകരണപാടിഹാരിയം ലോകവിവരണം നാമ. മഹാബ്രഹ്മാതി സഹമ്പതിമഹാബ്രഹ്മാ.

പസ്സമ താവ അപണ്ണകപടിപദായ ഫലന്തി നിരയഭയേന തജ്ജേത്വാ സത്ഥു അനുപുബ്ബികമാനയേന സഗ്ഗസുഖേന പലോഭേത്വാ, ന പന സഗ്ഗസമ്പത്തിയം നിന്നഭാവപാദനേന.

൩൮൯. യഥാ ആവിഭാവകരണേ ആലോകകസിണം സമാപജ്ജിതബ്ബം ആലോകനിമ്മാനായ, ഏവം തിരോഭാവകരണേ അന്ധകാരനിമ്മാനായ നീലകസിണം സമാപജ്ജിതബ്ബം. കാമഞ്ചേതം പാളിയം സരൂപതോ നാഗതം, “വിവടം ആവട”ന്തി (പടിം മം ൩.൧൧) പന വചനതോ അത്ഥതോ ആഗതമേവ. ഓദാതകസിണത്തോഗധം വാ ആലോകകസിണന്തി വുത്തോവായമത്ഥോ. അന്ധകാരന്തി അന്ധകാരവന്തം.

൩൯൦. അവസേസേ ഇട്ടിയത്ഥേരാദികേ.

൩൯൧. പാകടോ ഇദ്ധിമാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി പാകടം, പാകടഞ്ച തം പാടിഹാരിയഞ്ചാതി പാകടപാടിഹാരിയം. ന ഏത്ഥ ഇദ്ധിമാ പാകടോതി അപാകടം, അപാകടഞ്ച തം പാടിഹാരിയഞ്ചാതി അപാകടപാടിഹാരിയം. ഇദ്ധിമതോ ഏവ ഹി പാകടാപാകടഭാവേനായം ഭേദോ, ന പാടിഹാരിയസ്സു. ന ഹി തം അപാകടം അത്ഥി.

ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാതി മനുസ്സയമ്മോ വുച്ചതി ദസ കുസലകമ്മപഥയമ്മാ, തതോ മനുസ്സയമ്മതോ ഉത്തരി. ഇദ്ധിസങ്ഖാതം പാടിഹാരിയം ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം. ആളിന്ദേതി പമുഖേ. ഓകാസേഹീതി പകിര. ഇദ്ധാഭിസങ്ഖാരന്തി ഇദ്ധിപയോഗം. അഭിസങ്ഖാസീതി അഭിസങ്ഖരി, അകാസീതി അത്ഥോ. താലച്ഛിഗ്ഗളേനാതി കുഞ്ചികച്ഛിദ്ദേന. അഗ്ഗളന്തരികായാതി പിട്ഠസങ്ഖാതാനം അന്തരേന.

അന്തരഹിതോതി അന്തരധായിതുകാമോ. ബകോ ബ്രഹ്മാ യഥാ അന്തരധായിതും ന സക്കോതി, തഥാ കത്വാ ഭഗവാ സയം തസ്സ, ബ്രഹ്മഗണസ്സ ച അനാപാമഭാവഗമനേന അന്തരഹിതോ ഹുത്വാ “സമണസ്സ ഗോതമസ്സ ഇമസ്സമിം റാനേ അത്ഥിഭാവോ വാ നത്ഥിഭാവോ വാ ന സക്കാ ജാനിതു”ന്തി ഏവം ബ്രഹ്മഗണസ്സ വചനോകാസോ മാ ഹോതുതി “ഭവേവാഹ”ന്തി ഇമം ഗാഥം അഭാസി.

തത്ഥ ഭവേവാഹം ഭയം ദിസ്വാതി അഹം ഭവേ സംസാരേ ജാതിജരാദിഭേദം ഭയം ദിസ്വാ ഏവ. ഭവഞ്ചവിഭവേസിനന്തി ഇമഞ്ച കാമഭവാദിം തിവിധമ്പി സത്തഭവം, വിഭവേസിനം വിഭവം ഗവേസമാനമ്പി പരിയേസമാനമ്പി പുനപ്സനം ഭവേ ഏവ ദിസ്വാ. ഭവം നാഭിവദിന്തി തണ്ഹാദിട്ഠിവസേന കിഞ്ചി ഭവം ന അഭിവദിം ന ഗഹേസിം. നന്ദിഞ്ച ന ഉപാദിയിന്തി ഭവതണ്ഹം ന ഉപഗച്ഛിം, ന അഗ്ഗഹേസിന്തി അത്ഥോ.

൩൯൨. അലഗ്നമാനോതി വിനിവിജ്ജിതാ ഗമനേന കുട്ടാദീസു കത്ഥചി ന ലഗ്നമാനോ. ആവജ്ജിതാ കതപരികമ്മേനാതി യസ്സ പരതോ ഗന്തുക്വാമോ, തം ആവജ്ജിതാ “ആകാസോ ഹോതു, ആകാസോ ഹോതു”തി ഏവം കതപരികമ്മേന ഇദ്ധിമതാ. പാകാരപബ്ബതാപേക്ഖായ “സുസീരോ, ഛരീദോ”തി ച പൂല്ല്യീഗ്ഗവസേന വുത്തം. ഉബ്ബേധവസേന പവത്തം വിവരം സുസീരം. തിരിയം പവത്തം ഛരീദം.

യത്ഥ കത്ഥചി കസിണേ പരികമ്മം കത്ഥാതി പഥവീകസിണാദീസു യത്ഥ കത്ഥചി കസിണേ ത്യാനം സമാപജ്ജിതാ പരികമ്മം കത്ഥാ “ആകാസോ ഹോതു”തി അധിട്ഠാതബ്ബോ. തത്ഥ കാരണമാഹ “അട്ഠസമാപത്തിവസീഭാവോയേവ പമാണ”തി. തസ്ഥ യം യം ഇച്ഛതി, തം തദേവ ഹോതി. ഏതേന പഥവിയാ ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനേ ആപോകസിണസമാപജ്ജനം, ഉദകാദീസു പഥവിനിമ്മാനേ പഥവീകസിണസമാപജ്ജനം ന ഏകന്തതോ ഇച്ഛിതബ്ബന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏതന്തി ഏതം തിരോകുട്ടാദീഗമനപാടിഹാരിയകരണേ ആകാസകസിണസമാപജ്ജനം അവസ്സം വത്തബ്ബം അനുച്ഛവികഭാവതോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “ആകാസകസിണവസേന പടിച്ഛന്നാനം വിവടകരണ”തിആദിവചനം വിയ പഥവീകസിണവസേന “ഏകോപീ ഹുത്വാ ബഹുധാ ഹോതീ”തിആദിഭാവോ “ആകാസേ വാ ഉദകേ വാ പഥവിം നിമ്മിനിത്വാ പദസാ ഗമനം ഇച്ഛതി”തിആദിനാ യം പകിണ്ണകന്തേ വുത്തം, തന്വി സമത്ഥിതം ഹോതി.

“ദോസോ നത്ഥീ”തി ദിക്ഖത്തും ബദ്ധം സുബദ്ധം വിയ ദജ്ഠഹീകരണം നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായേന വത്ഥാ തേന പയോജനാഭാവം ദസ്സേതും “പുന സമാപജ്ജിതാ”തിആദി വുത്തം. അധിട്ഠിതത്താ ആകാസോ ഹോതിയേവാതി സചേപി കിഞ്ചി അന്തരാ ഉപട്ഠിതം പബ്ബതാദി സിയാ, തന്വി “ആകാസോ ഹോതു”തി അധിട്ഠിതത്താ ആകാസോ ഹോതിയേവ. ഇദന്വി അട്ഠാനപരികപ്പനമത്തം, താദിസസ്സ ഉപട്ഠാനമേവ നത്ഥീതി ദസ്സേതും “അന്തരാ”തിആദി വുത്തം.

൩൯൩. പരിച്ഛിന്ദിത്വാതി യഥിച്ഛിതട്ഠാനം ഞാണേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ. തത്രാതി തസ്ഥിം പഥവിയാ ഉദകഭാവായിട്ഠാനേ അയം യഥാവുത്തപടിപത്തിവിഭാവിനീ പാളി . പരതോ “തത്രായം പാളി”തി ആഗതട്ഠാനേസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

സോതി ഇദ്ധിമാ. അധിട്ഠാനകാലേ കാലപരിച്ഛേദം കത്ഥാ അധിട്ഠാതീതി വുത്തം “പരിച്ഛിന്നകാലം പന അതിക്കമിത്വാ”തി. പകതിയാ ഉദകം അനിമ്മാനഉദകം.

൩൯൪. വിപരീതന്തി യം ഉദകം അക്കമിത്വാ അക്കമേനോ ന സംസീദതി, തം പനേത്ഥ ഇദ്ധിയാ പഥവിനിമ്മാനവസേന വേദിതബ്ബം. പഥവീകസിണന്തി പഥവീകസിണജ്ജത്യാനം.

൩൯൫. പല്ലങ്കന്തി സമന്തതോ ഊരുബദ്ധാസനം. ഛരിനപക്ഖോ, അസഞ്ജാതപക്ഖോ വാ സകുണോ ഡേതും ന സക്കോതീതി പാളിയം “പക്ഖീ സകുണോ”തി (പടിം മം ൩.൧൧) പക്ഖീ-സദേന വിസേസേത്വാ സകുണോ വുത്തോതി “പക്ഖേഹി യുത്തസകുണോ”തി ആഹ. പരികമ്മം കത്ഥാതി “പഥവി ഹോതു”തി പരികമ്മം കത്ഥാ.

ആകാസേ അന്തലിക്ഖേതി അന്തലിക്ഖസഞ്ചിതേ ആകാസേ. യത്ഥ യത്ഥ ഹി ആവരണം നത്ഥി, തം തം “ആകാസ”ന്തി വുച്ചതി. അയഞ്ച ഇദ്ധിമാ ന പഥവിയാ ആസന്നേ ആകാസേ ഗച്ഛതി. യത്ഥ പന പക്ഖീനം അഗോചരോ, തത്ഥ ഗച്ഛതി, താദിസഞ്ച ലോകേ “അന്തലിക്ഖ”ന്തി വുച്ചതി. തേന വുത്തം “അന്തലിക്ഖസഞ്ചിതേ ആകാസേ”തി.

മേരോതി പുഞ്ചു വുത്ത തിപിടകച്ചുളായേമേരോ. സമാപത്തിസമാപജ്ജനന്തി പുന സമാപത്തിസമാപജ്ജനം. നനു സമാഹിതമേവസ്സ ചിത്തന്തി ഇദ്ധിമതോ പാടിഹാരിയവസേന പവത്തമാനസ്സ ചിത്തം അച്ചന്തം സമാഹിതമേവ ഹോതി, ന അഞ്ഞദാ വിയ അസമാഹിതന്തി അധിപ്പായോ. തം പന മേരസ്സ മതിമത്തം. പുഞ്ചു ഹി പഥവീകസിണം സമാപജ്ജിത്വാ പഥവിം അധിടായ ഗച്ഛതി, ഇദാനി പന ആകാസോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, തസ്മാ ആകാസകസിണം സമാപജ്ജിതഞ്ചമേവ. തേനാഹ “കിഞ്ചാപി”തിആദി. തിരോകുട്ടപാടിഹാരിയേ വുത്തനയേനേവ പടിപജ്ജിതഞ്ചന്തി യഥാ തത്ഥ കുട്ടാദി “ആകാസോ ഹോത്യ”തി അധിടാനേന ആകാസോ ഹോതി, ഏവം ഇധാപി പബ്ബതരുക്ഖാദിം അധിടാനേന ആകാസം കത്വാ ഗന്തഞ്ചന്തി അത്ഥോ. അഥ വാ തിരോകുട്ടപാടിഹാരിയേ വുത്തനയേനേവാതി “സചേ പനസ്സ ഭിക്ഖുനോ അധിടഹിത്വാ ഗച്ഛന്തസ്സാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൯൨) തത്ഥ വുത്തനയേന. ഏതേന “പുരിമാധിടാനബലേനേവ ചസ്സ അന്തരാ അഞ്ഞോ പബ്ബതോ വാ രുക്ഖോ വാ ഉതുമയോ ഉടഹിസ്സതിതി അടാനമേവേത”ന്തി നാഗാദിഹി കയിരമാനോ വിബന്ധോ ഗമനന്തരായം ന കരോതീതി ദസ്സേതി.

ഓകാസേതി ജനവിവിത്തേ യുത്തടാനേ. പാകടോ ഹോതി ആകാസചാരി അയം സമണോതി.

൩൯൬. ദാചത്താലീസയോജനസഹസ്സഗൃഹണം പഥമകപ്പവസേന കതം, തതോ പരം പന അനുക്കമേന പഥവിയാ ഉസ്സിതഭാവേന തതോ കതിപയയോജനൂനതാ സിയാ, അപ്പകം അധികം വാ ഊനം വാ ഗണനുപഗം ന ഹോതിതി തഥാ വുത്തം. തീസു ദീപേസു ഏകക്ഖണ്ണേ ആലോകകരണേനാതി യദാ യസ്ഥിം ദീപേ മജ്ജേ തിടന്തി, തദാ തതോ പുരിമസ്ഥിം അത്ഥം ഗച്ഛന്താ പച്ഛിമേ ഉദേന്താ ഹുത്വാ ആലോകകരണേന. അഞ്ഞജോതീനം വാ അഭിഭവന്നേന, ദുദസതായ ച മഹിദ്ധികേ. സത്താനം സീതപരിളാഹവൂപസമന്നേന, ഓസധിതിണവനപ്പതിനം പരിബ്രൂഹന്നേന ച മഹാനുഭാവേ. ഛരൂപതിതി ഹുസതി. പരിമജ്ജതിതി ഹത്ഥം ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചാരേന്തോ ഘംസേതി. അഭിഞ്ഞാപാദകജ്ജ്യാനവസേനേവാതി യസ്സ കസ്സചി അഭിഞ്ഞാപാദകജ്ജ്യാനവസേന. ഏവ-കാരേന പാദകജ്ജ്യാനവിസേസം നിവത്തേതി, ന അധിടാനം. തേനേവാഹ “നത്ഥേതഥ കസിണസമാപത്തിനിയമോ”തി. തിരോകുട്ടപാടിഹാരിയാദീസു വിയ ഇമസ്ഥിം നാമ കസിണേ ത്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ അധിടായഞ്ചന്തി ന ഏതഥ കോചി നിയമോ അത്ഥിതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി പാളിയം കിഞ്ചി സമാപത്തിം അപരാമസിത്വാ “ഇധ സോ ഇദ്ധിമാ”തിആദി (പടിം മം ൩.൧൦-൧൧) വുത്തം. ഹത്ഥപാസേ ഹോതി “ചന്ദിമസൂരിയേ”തി ഏവം വുത്തം ചന്ദിമസൂരിയമണ്ഡലം. രൂപഗതം ഹത്ഥപാസേതി ഹത്ഥപാസേ റിതം രൂപഗതം, ഹത്ഥപാസേ വാ രൂപഗതം. ഹത്ഥം വാ വഡ്ഡേത്വാ പരാമസതീതി യോജനാ.

ഉപാദിനകം നിസ്സായ അനുപാദിനകസ്സ വഡ്ഡനം വുത്തം. യുത്തിയാ പന്നേതഥ ഉപാദിനകസ്സപി വഡ്ഡനച്ഛായാ ദിസ്സതി. അത്തന്നോ അണുമഹന്തഭാവാപാദനേ ഉപാദിനകസ്സ ഹാപനം വിയ വഡ്ഡനസി ലബ്ഭതേവ. യഥാ ആയസ്ഥതോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ നന്ദോപനന്ദമന്നേതി ഏവം പവത്തം സഹവത്സുനാ മേരവാദം ആഹരിത്വാ തത്ഥം ദസ്സേതും “തിപിടകച്ചുളനാഗത്ഥേരോ ആഹാ”തിആദി ആരദ്ധം. കിം പന ന ഹോതി, ഹോതിയേവാതി അധിപ്പായോ. ദേവ ഹി പടിസേധാ പകതിം ഗമേന്തിതി. “തദാ മഹന്തം ഹോതി മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരസ്സ വിയാ”തി ഇദം യഥാധികതത്ഥദസ്സനവസേന വുത്തം, ഖുദുകഭാവാപാദനത്ഥേതഥ ലബ്ഭതേവ.

നന്ദോപനന്ദനാഗദമനകമാവണ്ണനാ

ഓലോകേസി ബുദ്ധാചിണ്ണവസേന “അത്ഥി നു ഖോ അസ്സ ഉപനിസ്സയോ”തി. ലോകിയം രതനത്തയേ പസാദലക്ഖണം സാസനാവതാരം സന്ധായാഹ

“അപ്പസന്നോ”തി. മിച്ഛാദിട്ഠിതോ വിവേചേത്യാ പസാദേതബ്ബോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “കോ നു വോ...പേ... വിവേചേയ്യാ”തി.

തം ദിവസന്തി യദാ ഭഗവാ ഭിക്ഖുസഞ്ഘപരിവുതോ താവതിംസഭവനാഭിമുഖോ ഗച്ഛതി, തം ദിവസഭാഗം. ആപാനഭൂമിം സജ്ജയിംസൂതി യത്ഥ സോ നിസിന്നോ ഭോജനകിച്ചം കരോതി, തം പരിവേസനട്ഠാനം സിത്തം സമ്മട്ഠം. ഭോജനൂപകരണ്ണുപനയനാദിനാ സജ്ജയിംസു പടിയാദേസും. തിവിധനാടകേഹീതി വധൂകുമാരികഞ്ഞാവത്ഥാഹി തിവിധാഹി നാടകിത്ഥീഹി. ഓലോകയമാനോതി പേകഖന്തോ, വിചാരേന്തോ വാ.

ഉപരുപരീതി മത്ഥകമത്ഥകേ. ഭവന്നോതി ഭവനപദേസേന. ഭോഗേഹീതി സരീരഭോഗേഹി. അവകുജ്ജേനാതി നികുജ്ജിതേന. ഗഹേത്യാതി യഥാ താവതിംസഭവനസ്സ പദേസോപി നാവസിസ്സതി, ഏവം പരിയാദായ.

സിന്നേരുപരിഭണ്ഡന്തി സിന്നേരുമേഖലം. സിന്നേരുസ്സ കിര സമന്തതോ ബഹലതോ, പുമുലതോ ച പഞ്ചയോജനസഹസ്സപരിമാണാനി ചത്താരി പരിഭണ്ഡാനി താവതിംസഭവനസ്സ ആരക്ഖായ നാഗേഹി, ഗരുളേഹി, കുര്ഭണ്ഡേഹി, യക്ഖേഹി ച അധിട്ഠിതാനി, താനി പരിഭണ്ഡഭാവസാമഞ്ഞേന ഏകജ്ജയം കത്വാ “പരിഭണ്ഡ”ന്തി വുത്തം. തേഹി കിര സിന്നേരുസ്സ ഉപഡ്ഡം പരിയാദിനം.

അത്തഭാവം വിജഹിത്വാതി മനുസ്സരൂപം അന്തരയാപേത്വാ. ബാധതീതി വേദമത്തം ഉപ്പാദേതി.

അത്തഭാവം വിജഹിത്വാതി സുഖുമത്തഭാവനിമ്മാനേന നാഗരൂപം വിജഹിത്വാ. മുഖം വിവരി “മുഖഗതം സമണം സംഖാദിസ്സാമീ”തി. പാചിന്നേ ച പച്ഛിമേന ചാതി നാഗസ്സ തമാനിപന്നത്താ വുത്തം. സുട്ഠു സതിയാ പച്ചുപട്ഠാപനത്ഥമാഹ “മനസി കരോഹീ”തി.

ആദിതോ പട്ഠായ സബ്ബപാടിഹാരിയാനീതി തദാ മേരേന കതപാടിഹാരിയാനി സന്ധായ വുത്തം. ഇമം പനഠാനന്തി ഇമം നാസാവതവിസ്സജ്ജനകാരണം.

അനുബന്ധീതി “ന സക്കാ ഏവംമഹിദ്ധികസ്സ ഇമസ്സ സമണ്ണസ്സ പടിപഹരിതു”ന്തി ഭയേന പലായന്തം അനുബന്ധി.

ഏകപടിപാടിയാതി ഏകായ പടിപാടിയാ, നിരന്തരന്തി അത്ഥോ. അയമേവാതി യാ ഉപാദിന്നകം നിസ്സായ അനുപാദിന്നകസ്സ വഡ്ഡി, അയമേവ. ഏതഥ ഏദിസേ ഹത്ഥവഡ്ഡനാദിപാടിഹാരിയേ യുത്തി യുത്തരൂപാ ചിത്തതോ, ഉതുതോ വാ ഉപാദിന്നകരൂപാനം അനുപജ്ജനതോ. അഥ വാ ഉപാദിന്നന്തി സകലമേവ ഇന്ദ്രിയബദ്ധം അധിപ്പേതം. ഏവന്വി തസ്സ തഥാ വഡ്ഡി ന യുജ്ജതി ഏവാതി വുത്തനയേനേവ വഡ്ഡി വേദിതബ്ബാ. ഏകസന്താനേ ഉപാദിന്നം, അനുപാദിന്നഞ്ച സമ്ഭിന്നം വിയ പവത്തമാനവി അത്ഥതോ അസമ്ഭിന്നമേവ. തത്ഥ യഥാ ആള്പകമത്തേ വീരേ അനേകാള്പകേ ഉദകേ ആസിത്തേ യദിപി വീരം സബ്ബേന സമ്ഭിന്നം സബ്ബത്ഥകമേവ ലമ്ബമാനം ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി, തഥാപി ന തത്ഥ വീരം വഡ്ഡതി, ഉദകമേവ വഡ്ഡതി, ഏവമേവം യദിപി ഉപാദിന്നം അനുപാദിന്നഞ്ച സമ്ഭിന്നം വിയ പവത്തതി, തഥാപി ഉപാദിന്നം ന വഡ്ഡതി, ഇദ്ധാനുഭാവേന ചിത്തജം, തദനുസാരേന ഉതുജഞ്ച വഡ്ഡതീതി ദട്ഠഞ്ചം.

സോതി സോ ഇദ്ധിമാ. ഏവം കത്വാതി വുത്താകാരേന ഹത്ഥം വാ വഡ്ഡേത്വാ തേ വാ ആഗത്വാ ഹത്ഥപാസേ റിതേ കത്വാ. പാദട്ഠപനാദിപി വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. അപരോപി ഇദ്ധിമാ. തഥേവാതി പാടിഹാരിയകരണതോ പുണ്ണേ വിയ. തമൂപമമേതന്തി യഥാ ഉദകപുണ്ണാസു നാനാപാതീസു ബഹൂഹി നാനാചന്ദമണ്ഡലേസു

ദിസ്സമാനേസു ന തേന ചന്ദമണ്ഡലസ്സ ഗമനാദിഉപരോധോ, ബഹുനഞ്ച പച്ചേകം ദസ്സനം ഇജ്ജയതി, തമ്യപമമേതം പാടിഹാരിയം ചന്ദിമസൂരിയാനം ഗമനാദിഉപരോധാഭാവതോ, ബഹുനഞ്ച ഇദ്ധിമന്താനം തത്ത്വ ഇദ്ധിപയോഗസ്സ യമിച്ഛിതം സമിജ്ജയനതോതി അധിപ്പായോ.

൩൯൭. പരിച്ഛേദം കത്വാതി അഭിവിധിവസേന പന പരിച്ഛേദം കത്വാ, ന മരിയാദവസേന. തമാ ഹേസ ബ്രഹ്മലോകേ അത്തനോ കായേന വസം വത്തേതി. പാളീതി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളി.

യാവ ബ്രഹ്മലോകാപി കായേന വസം വത്തേതിതി ഏതഥ യസ്മാ ന ബ്രഹ്മലോകസ്സേവ ഗമനം അധിപ്പേതം, നാപി ബ്രഹ്മലോകസ്സ ഗമനമേവ, അഥ ലോ അത്തമാ അത്തമ്പി. യാവ ബ്രഹ്മലോകാതി പന ദൂരാവധിനിദസ്സനമേതം, തസ്മാ “സചേ ബ്രഹ്മലോകം ഗന്തുകാമാ ഹോതീ”തി വത്വാപി ഇതരമ്പി ദസ്സേതും “സന്തികേപി ദൂരേ അധിട്ഠാതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ പി-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ത്വോ, തേന വുത്താവസേസസ്സ അധിട്ഠാനിദ്ധിയാ നിപ്ഫാദേതബ്ബസ്സ സബ്ബസ്സാപി സങ്ഗഹോ, ന വുത്തസ്സേവാതി ദട്ഠബ്ബം.

യമകപാടിഹാരിയാവസാനേതിആദിനാ തിവിക്ഖമസ്സ അധിട്ഠാനിദ്ധിനിപ്ഫന്നതാ വുത്താ, അത്തത്ത്വ പന ലക്ഖണാനിസംസതാ. തദുഭയം യഥാ അത്തമത്തം ന വിരുജ്ജയതി, തമാ വിചാരേത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

നീലമാതികന്തി നീലവണ്ണോദകമാതികം.

മഹാബോധിന്തി അപരാജിതപല്ലങ്കം മഹാബോധിം. ചിത്തേ ഉപ്പന്നേ സന്തികേ അകാസീതി തമാ ചിത്തുപ്പത്തിസമനന്തരമേവ പഥവിം, സമുദുഞ്ച സംഖിപിത്വാ മഹാബോധിസന്തികേ അകാസി.

നക്ഖത്തദിവസേതി മഹദിവസേ. ചന്ദപൂവേതി ചന്ദസദിസേ ചന്ദമണ്ഡലാകാരേ പൂവേ. ഏകപത്തപൂരമത്തമകാസീതി യഥാ തേ പമാണതോ സരൂപേനേവ അന്തോപത്തപരിയാപന്നാ ഹോന്തി, തമാ അകാസി.

കാകവലിയവത്സുസ്മിഞ്ച “ഭഗവാ മോകം ബഹും അകാസീ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. തം പന വത്സും സങ്ഖേപതോവ ദസ്സേതും “മഹാകസ്സപത്ഥേരോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. സമാപത്തിയാതി നിരോധസമാപത്തിയാ.

ഗങ്ഗാതീരേതി തമ്ബപണ്ണിദീപേ ഗങ്ഗാനദിയാ തീരേ. സത്തം അദാസീതി യഥാ തേ യഥാധിട്ഠിതം സപ്പിം പസ്സന്തി, തമാ സത്തം അദാസി.

തസ്സാതി യസ്സ ബ്രഹ്മുനോ രൂപം ദട്ഠുകാമോ, തസ്സ ബ്രഹ്മുനോ രൂപം പസ്സതി. സദും സുണാതീതി ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ ബ്രഹ്മുനോ സദും സുണാതി. ചിത്തം പജാനാതീതി ചേതോപരിയത്താണേന ബ്രഹ്മുനോ ചിത്തം പജാനാതി. കരജകായസ്സ വസേനാതി ചാതുമഹാഭൂതികരൂപകായസ്സ വസേന. “ചിത്തം പരിണാമേതീ”തി ഏതഥ കിം തം ചിത്തം, കഥം വാ പരിണാമനന്തി ആഹ “പാദകജ്ജ്യാനചിത്തം ഗഹേത്വാ കായേ ആരോപേതീ”തി. കഥം പന കായേ ആരോപേതീതി ആഹ “കായാനുഗതികം കരോതീ”തി. ഏവമ്പി സദുദന്ധരോവായന്തി വചനപഥം പച്ഛിന്ദന്തോ ആഹ “ദന്ധഗമന”ന്തി. കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. കായഗമനം ഹിദന്ധം, ദന്ധമഹാഭൂതപച്ചയത്താതി അധിപ്പായോ. അയത്ത്വേതഥ അത്ത്വോ - ദിസ്സമാനേന കായേന ഗന്തുകാമതായ വസേന ചിത്തം പരിണാമേന്തോ യോഗീ പാദകജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ “ഇദം ചിത്തം കായോ വിധി ദന്ധഗമനം ഹോതു”തി പരികമ്മം കരോതി. തമാ പരികമ്മകരണം ഹി സന്ധായ “പാദകജ്ജ്യാനചിത്തം ഗഹേത്വാ”തി വുത്തം. പരികമ്മം പന കത്വാ പുന സമാപജ്ജിത്വാ താണേന

അധിഷ്ഠാനോ തം ചിത്തം കായേ ആരോപേതി, കായാനുഗതികം ദന്ധഗമനം കരോതി.

സുഖസഞ്ചന്തി സുഖസഹഗതം സഞ്ചം, സഞ്ചാസീസേന നിദ്രേസോ. ലഹുഭാവേന സഞ്ചാതന്തി ലഹുസഞ്ചം. കഥം പന ഇദ്ധിചിത്തേന സഹ സുഖസഞ്ചായ സമഭവോതി ആഹ “സുഖസഞ്ചാ നാമ ഉപേക്വാസന്ധയുത്താ സഞ്ചാ”തി. സുഖന്തി സഞ്ചാതന്തി വാ സുഖസഞ്ചം. തേനേവാഹ “ഉപേക്വാ ഹി സന്ധം സുഖന്തി വുത്താ”തി ഏകന്തഗരുക്കേഹി നീവരണേഹി, ഓളാരികേഹി അനുപസന്തസഭാവേഹി ച വിതക്കാദീഹി വിപ്പയോഗോ ചിത്തചേതസിനാനം ലഹുഭാവസ്സ കാരണന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “സായേവ...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി. തം ഓക്കന്തസ്സാതി തം സുഖലഹുസഞ്ചം അനുപ്പത്തസ്സ. അസ്സാതി യോഗിനോ. ഗന്തുക്വാമതാ ഏവ ഏതഥ പമാണന്തി ഏതഥ ഏതസ്മിം ദിസ്സമാനേന കായേന ഗമനേ യം റാനം ഗന്തുക്വാമോ, തം ഉദിസ്സ ഗന്തുക്വാമതാവസേന പവത്തപരിക്ഖാധിഷ്ഠാനാന്തി ഏവ പമാണം, താവതാ ഗമനം ഇജ്ജതി. തസ്മാ മഗ്ഗനിമ്മാനവായുഅധിഷ്ഠാനേഹി വിനാപി ഇച്ഛിതദേസപ്പത്തി ഹോതീതി. ഇദാനി തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “സതിഹീ”തിആദി വുത്തം.

കായം ഗഹേത്വാതി കരജകായം ആരമ്മണകരണവസേന പരിക്ഖചിത്തേന ഗഹേത്വാ. ചിത്തേ ആരോപേതിതി “അയം കായോ ഇദം ചിത്തം വിയ ഹോതു”തി പാദകജ്ജ്യാനചിത്തേ ആരോപേതി തഗ്ഗതികം കരോതി. തേനാഹ “ചിത്താനുഗതികം കരോതി സീഘഗമന”ന്തി. ചിത്തഗമനന്തി ചിത്തപ്പവത്തിമാഹ. ഇദം പന ചിത്തവസേന കായപരിണാമനപാടിഹാരിയം. ചിത്തഗമനമേവാതി ചിത്തേന സമാനഗമനമേവ. കഥം പന കായോ ദന്ധപ്പവത്തികോ ലഹുപരിവത്തിനാ ചിത്തേന സമാനഗതികോ ഹോതീതി? ന സബ്ബമാ സമാനഗതികോ. യഥേവ ഹി കായവസേന ചിത്തപരിണാമനേ ചിത്തം സബ്ബമാ കായേന സമാനഗതികം ന ഹോതി. ന ഹി തദാ ചിത്തം സഭാവസിദ്ധേന അത്തനോ ഖണ്ണേന അവത്തിത്വാ ഗരുവുത്തികസ്സ രൂപധമ്മസ്സ ഖണ്ണേന വത്തിതി. “ഇദം ചിത്തം അയം കായോ വിയ ഹോതു”തി പന അധിഷ്ഠാനേന ദന്ധഗതികസ്സ കായസ്സ അനുവത്തിനോ യാവ ഇച്ഛിതഷ്ഠാനപ്പത്തി, താവ കായഗതിഅനുലോമേനേവ ഹുത്വാ സന്താനവസേന പവത്തമാനം ചിത്തം കായഗതിയാ പരിണാമിതം നാമ ഹോതി, ഏവം “അയം കായോ ഇദം ചിത്തം വിയ ഹോതു”തി അധിഷ്ഠാനേന പശേവ സുഖലഹുസഞ്ചായ സന്ധാദിത്താ അഭാവിതിദ്ധിപാദാനം വിയ ദന്ധം അവത്തിത്വാ യഥാ ലഹുകതിപയചിത്തവാദേഹേവ ഇച്ഛിതഷ്ഠാനപ്പത്തി ഹോതി, ഏവം പവത്തമാനോ കായോ ചിത്തഗതിയാ പരിണാമിതോ നാമ ഹോതി, ന ഏകചിത്തക്ഖണ്ണേനേവ ഇച്ഛിതഷ്ഠാനപ്പത്തിയാ.

ഏവഞ്ച കത്വാ “സേയ്യമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ”തി ഇദന്വി ഉപമാവചനം നിപ്പരിയായേനേവ സമത്ഥിതം ഹോതി. അവസ്സം ചേതം ഏവം സന്ധിച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ സുത്താഭിധമ്മപാഠേഹി, വിനയഅഷ്ടംകമായ ച വിരോധോ സിയാ, യമ്മതാ ച വിലോമിതാ. “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അത്തം ഏകധമ്മവീ”തി (അം നിം ൧.൧൧ ആദയോ) ഹി ഏതഥ അത്തഗഹണേന രൂപധമ്മാ ഗഹിതാ അലഹുപരിവത്തിതായ. അഭിധമ്മേ (പട്ഠാം ൧.൧.൧൦-൧൧) ച പുരേജാതപച്ചയോ രൂപമേവ വുത്തോ, പച്ഛാജാതപച്ചയോ ച തസ്സേവ. യത്ഥ യത്ഥ ച യമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജന്തി. നത്ഥി ദേസന്തരസങ്കമനം, ന ച സഭാവോ അത്തമാ ഹോതീതി. ന ഹി ഇദ്ധിബലേന യമ്മാനം കേനചി ലക്ഖണം അത്തമത്തം കാതും സക്കാ, ഭാവത്തമത്തമേവ പന കാതും സക്കാ. “തീസുപി ഖണ്ണേസു”തി ഇദന്വി ഗമനാരമ്ഭം സന്ധായ വുത്തം, ന ഗമനനിഷ്ഠാനന്തി വദന്തി. മേരോതി അഷ്ടംകമാചരിയാനം അത്തരേ ഏകോ മേരോ. ഇയാതി ഇദം പാടിഹാരിയം വിഭജിത്വാ വുത്തപാഠേ. സയം ഗമനമേവ ആഗതം “ബ്രഹ്മലോകം ഗച്ഛതീ”തി വുത്തത്താ.

ചക്രവർത്തിയാണെന്നതിൽ ചക്രവർത്തിയാണെന്നും അർത്ഥം. തമാഹി വൃത്തം “സബ്ബാർത്ഥപരിശുദ്ധം”തി, സബ്ബാർത്ഥപരിശുദ്ധവർത്തി അർത്ഥം. പസാദോ നാമനന്മിതി ഇമിനാവ ഭാവജീവിതിന്ദ്രിയാനന്മി അഭാവോ വൃത്തോതി ദർശനം. രൂപവർത്തി ഇച്ഛാവർത്തി. അർത്ഥനന്മിതി ഭഗവതാ കരിയമാനതോ അർത്ഥനന്മി കരിയം കരോതി. അയഞ്ചേതമ ബുദ്ധാനുഭാവോ. യദി സാവകനന്മിതേസു നാനപ്പകാരതാ നന്മി, “സചേ പന നാനാവണ്ണേ കാതുകാമോ ഹോതി”തിആദി യം ഹേട്ഠാ വൃത്തം, തം കമന്തി? തം തമാ തമാ പരികമ്മം കത്വാ അധിട്ഠഹന്തസ്സ തേ തേ വണ്ണവയാദിവിസേസാ പരികമ്മാനുരൂപം ഇജ്ജന്മിതി കത്വാ വൃത്തം. ഇയ പന യഥാധിട്ഠിതേ നിമ്മിതരൂപേ സചേ സാവകോ “ഇമേ വിസേസാ ഹോന്തൂ”തി ഇച്ഛതി, ന ഇജ്ജതി, ബുദ്ധാനം പന ഇജ്ജതിതി അയമർത്ഥം ദസ്സിതോതി ന കോചി വിരോധോ.

ഇദാനി യാനി താനി “യാവ ബ്രഹ്മലോകാപി കായേന വസം വത്തേതി”തി (പടിം ൩.൧൦) പാളിയാ അർത്ഥസ്സനവസേന വിഭത്താനി “ദുരേപി സന്തികേ അധിട്ഠാതി”തിആദിനി ചുട്ടസ പാടിഹാരിയാനി, തത്ത്വ സിദ്ധാപ്തം കായേന വസവർത്തനപാടിഹാരിയം ദസ്സേതും “ഏതമ ച”തിആദി ആരഭം. തത്ത്വ യന്തി കരിയാപരാമസനം, തേന “രൂപം പസ്സതി”തി ഏതമ യദേതം രൂപദസ്സനം, “സദും സുണാതി”തി ഏതമ യദേതം സദുസവനം, “ചിത്തം പജാനാതി”തി ഏതമ യദേതം ചിത്തജാനനന്തി ഏവം ദിബ്ബചക്രവർത്തിയാണെന്നതിൽ അർത്ഥം. ഇതോ പരേസു സന്തിട്ഠതിതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. യന്തിസ്സാതി യന്തി അസ്സ. യോഗിനോ അധിട്ഠാനന്തി സമ്ബന്ധോ. യഞ്ചേവോതി ഏതമ ചോ-സദോ അവധാരണർത്ഥം, വിസേസർത്ഥം വാ, തേന അയമേവേതമ കായേന വസവർത്തനപാടിഹാരിയേസു ഉക്തേതരന്തി ദീപേതി. കസ്ഥാ? “അയം നു ചോ ഇദ്ധിമാ, അയം നു ചോ നിമ്മിതോ”തി ഏകച്ചസ്സ ബ്രഹ്മണോ ആസങ്കുപ്പാദനതോ. യദഗ്ഗേന ചേതം അധിട്ഠിതം വിസേസതോ മനോമയന്തി വുച്ചതി, തദഗ്ഗേന ഉക്തേതരന്തി വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ “ഏതാവതാ കായേന വസം വത്തേതി നാമാ”തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ ഇയ സേസാനി ഗഹിതാനിതി ആഹ “സേസം...പേ... വൃത്തം”തി.

൩൯൮. ഇദം നാനാകരണന്തി കാമമിമാപി ദേ ഇദ്ധിയോ അധിട്ഠാനവസേനേവ ഇജ്ജതി, തമാപി ഇദം ഇദാനി വുച്ചമാനം ഇമാസം നാനാകരണം വിസേസോ. പകതിവണ്ണം വിജഹിത്വാതി അർത്ഥനോ പകതിരൂപം വിജഹിത്വാ അപന്തോ, പരേസം അദസ്സേതാതി അർത്ഥം. കുമാരകവണ്ണന്തി കുമാരകസംഗാനം. ദസ്സേതിതി തമാ വികുബ്ബന്തോ അർത്ഥനി ദസ്സേതി. നാഗവണ്ണം വാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഹത്ഥിവിദസ്സേതിതി അർത്ഥനന്മി ഹത്ഥിം കത്വാ ദസ്സേതി, ബഹിദ്ധാപി ഹത്ഥിം ദസ്സേതി. ഏതദർത്ഥമേവ ഹി ഇയ “ഹത്ഥിവണ്ണം വാ ദസ്സേതി”തി അവതാ “ഹത്ഥിവിദസ്സേതി”തി (പടിം ൧൩.൧൩) വൃത്തം. യം പന കേചി ബഹിദ്ധാ ഹത്ഥിആദിദസ്സനവചനം “പകതിവണ്ണം വിജഹിത്വാ”തി വചനേന വികുബ്ബനിദ്ധിഭാവേന വിരൂജ്ജതിതി വദന്തി, തദയുത്തം. കസ്ഥാ? പകതിവണ്ണവിജഹനം നാമ അർത്ഥനോ പകതിരൂപസ്സ അർത്ഥസം അദസ്സനം, ന സഞ്ചേന സഞ്ചം തസ്സ നിരോധനം. ഏവം സതി അർത്ഥാനം അദസ്സേതാ ബഹിദ്ധാ ഹത്ഥിം ദസ്സേന്തോ “പകതിവണ്ണം വിജഹിത്വാ ഹത്ഥിം ദസ്സേതി”തി വുച്ചമാനേ കോ ഏതമ വിരോധോ, അർത്ഥനാ പന ഹത്ഥിവണ്ണോ ഹുത്വാ ബഹിദ്ധാപി ഹത്ഥിം ദസ്സന്തേ വർത്തഞ്ചമേവ നന്മി. തേനേവാഹ “ബഹിദ്ധാപി ഹത്ഥിആദിദസ്സനവസേന വൃത്തം”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ വികുബ്ബനിദ്ധിഭാവേന ച ന കോചി വിരോധോ.

പാളിയഞ്ച കുമാരകവണ്ണം വാതിആദിസു അനിയമർത്ഥം വാ-സദോ വൃത്തോ. തേസു ഏകേകസ്സേവ കരണദസ്സനത്വം. ഹത്ഥിവിദസ്സേതിതി പന ഹത്ഥിആദിനം ബഹുനം ഏകജ്ജ്ഞം കാതഞ്ചാഭാവദസ്സനത്വം സമുച്ചയർത്ഥം പി-സദോ വൃത്തോ. തേന “ഹത്ഥിവിദസ്സേതി”തിആദിസു ദുതിയേ വൃത്തനയേനേവ അർത്ഥം ഗഹേതഞ്ചോ.

ഇദ്ധിമതോ അത്തനോ കുമാരകാകാരേന പരേസം ദസ്സനം കുമാരകവണ്ണനിമ്മാനം, ന ഏതമ കിഞ്ചി അപുഞ്ചം പഥവീആദിവത്സു നിപ്ഫാദിയതീതി കസിണനിയമേന പയോജനാഭാവതോ “പഥവീകസിണാദീസു അത്തതരാദമ്മണതോ”തി വുത്തം. സതിപി വാ വത്സുനിപ്ഫാദനേ യമാരഹം തം പഥവീകസിണാദിവസേനേവ ഇജ്ജതീതി ഏവവേതമ കസിണനിയമേന പയോജനം നത്ഥേവ. കുമാരകവണ്ണണ്ഹി ദസ്സേനേന നീലവണ്ണം വാ ദസ്സേതഞ്ചം സിയാ, പീതാദീസു അത്തതരവണ്ണം വാ. തഥാ സതി നീലാദികസിണാനി സമാപജ്ജിതബ്ബാനീതി ആപന്നോവ കസിണനിയമോ. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. ഏവമധിട്ഠിതേ യദേകേ പഥവീകസിണവസേന “ഏകോപി ഹുത്ഥാ ബഹുധാ ഹോതീ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൨൩൮; മം നിം ൧.൧൪൭; സം നിം ൫.൮൪൨; പടിം മം ൩.൧൦) ഭാവോതി ഏവം പവത്തേന കസിണനിദ്രേസേന ഇയ വികുബ്ബനിദ്ധിനിദ്രേസേ “പഥവീകസിണാദീസു അത്തതരാദമ്മണതോ”തിആദിവചനസ്സ വിരോധം ആസങ്കന്തി, സോ അനോകാസോവാതി ദട്ഠഞ്ചം. നിമ്മിനിതബ്ബഭാവേന അത്തനാ ഇച്ഛിതോതി അത്തനോ കുമാരകവണ്ണോ, ന പന അത്തനോ ദഹരകാലേ കുമാരകവണ്ണോതി. നാഗാദിവണ്ണേസുപി അയം നയോ ബ്യാപീ ഏവാതി യദേകേ “നാഗാദിനിമ്മാനേ ന യുജ്ജതി വിയാ”തി വദന്തി, തദപോഹതം ദട്ഠഞ്ചം.

ബഹിദ്ധാപീതി പി-സദേന അജ്ജതത്തം സമ്പിണ്ഡേതി. അയഞ്ഛേതമ അത്ഥോ - ഹത്ഥിമ്പിദസ്സേതീതിആദി അജ്ജതത്തം, ബഹിദ്ധാപി ഹത്ഥിആദിദസ്സനവസേന വുത്തം, ന “കുമാരകവണ്ണം വാ”തിആദി വിയ അജ്ജതത്തമേവ കുമാരകവണ്ണാദീനം ദസ്സനവസേനാതി. യം ഏതമ വത്തഞ്ചം അധിട്ഠാനവിധാനം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

൩൯൯. കായന്തി അത്തനോ കരജകായം. വുത്തനയേനേവാതി “അയം കായോ സുസിരോ ഹോത്സു”തി പരികമ്മം കത്ഥാ പുന “പാദകജ്ജയാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ വുട്ഠായാ”തി ഇമം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരമാഹ. അത്തം കായന്തി യം മനോമയം കായം നിമ്മിനിതുകാമോ, തം. മുഞ്ജമ്ഹാതി മുഞ്ജതിണതോ. ഞ്ഞാസികന്തി തസ്സ കണ്ഡം. കോസിയാതി അസിക്കോസതോ. കരണ്ഡായാതി പേളായ, നിമ്മോകതോതി ച വദന്തി. അബ്ബാഹതീതി ഉദ്ധരതി. പവാഹേയ്യാതി ആകഡ്ഢേയ്യ.

ഇദ്ധിവിധനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ദ്വാദസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൧൩. അഭിഞ്ഞാനിദ്ദേസവണ്ണനാ

ദിബ്ബസോതയാതുകമാവണ്ണനാ

൪൦൦. തത്ഥാതി ദിബ്ബസോതയാതുകമാവണ്ണനാ. അഭിഞ്ഞാപാളിയാ ഹി നിദ്ദേസമുഖേന അഭിഞ്ഞാനം നിബ്ബത്തനവിധി വിധീയതി. അഭിഞ്ഞാസീസേനേത്ഥ അഭിഞ്ഞാപാളി വുത്താ. തേനാഹ “തതോ പരാസു ച തീസു അഭിഞ്ഞാസു”തി. തതോ പരാസുതി ച സത്ഥുനോ ദേസനാക്കമം, അത്തനോ ച ഉദ്ദേസക്കമം സന്ധായ വുത്തം, ന പടിപത്തിക്കമം. ന ഹി പടിപജ്ജന്താ ഇമിനാവ കമേന പടിപജ്ജന്തി. സബ്ബത്ഥാതി ദിബ്ബസോതയാതുകമാവണ്ണനാ, സേസാഭിഞ്ഞാപാളിയഞ്ചാതി സബ്ബത്ഥ. തത്രാതി വാക്യോപത്താസേ നിപാതമത്തം, തത്ര വാ യഥാവുത്തപാഠേ. ദിബ്ബസദിസത്താതി ദിബ്ബേ ഭവാതി ദിബ്ബാ, ദേവാനം സോതയാതു, തായ ദിബ്ബായ സദിസത്താ. ഇദാനി തം ദിബ്ബസദിസതം വിഭാവേതും “ദേവാനം ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുചരിതകമ്മനിബ്ബത്താതി സദ്ധാബഹുലതാവിസുദ്ധദിട്ഠിതാനിസംസദസ്സാവിതാദിസമ്പത്തിയാ സുട്ഠു ചരിതത്താ സുചരിതേന ദേവുപപത്തിജനകേന പുണ്ണകമ്മേന നിബ്ബത്താ. പിത്തസേമ്ഹരുഹിരാദീഹീതി ആദി-സദ്ദേന വാതരോഗാദിനം സങ്ഗഹോ. അപലിബുദ്ധാതി അനുപദ്ദുതാ. പിത്താദീഹി അനുപദ്ദുതത്താ, കമ്മസ്സ ച ഉളാരതായ ഉപക്കിലേസവിമുത്തതി വേദിതബ്ബാ. ഉപക്കിലേസദോസരഹിതം ഹി കമ്മം തിണാദിദോസരഹിതം വിധി സസ്സം ഉളാരഫലം അനുപക്കിലിട്ഠം ഹോതി. കാരണ്ണുപചാരേന ചസ്സ ഫലം തഥാ വോഹരീയതി, യഥാ “സുക്കം സുക്കവിപാക”ന്തി (ദീം നിം ൩.൩൧൨; മം നിം ൨.൮൧; അം നിം ൪.൨൩൩). ദുരേപിതി പി-സദ്ദേന സുഖുമസ്സാപി ആരമ്മണസ്സ സമ്പടിച്ചനസമത്ഥതം സങ്ഗണ്ഹാതി. പസാദസോതയാതുകമാവണ്ണനാ ചതുമഹാഭൂതാനം പസാദലക്ഖണാ സോതയാതു.

വീരിയാരമ്ഭവസേനേവ ഇജ്ജന്തതോ സബ്ബാപി കുമലഭാവനാ വീരിയഭാവനാ, പധാനസങ്ഖാരസമന്നാഗതാ വാ ഇദ്ധിപാദഭാവനാപി വിസേസതോ വീരിയഭാവനാ, തസ്സാ ആനുഭാവേന നിബ്ബത്താ വീരിയഭാവനാബലനിബ്ബത്താ. ഞാണമയാ സോതയാതു ഞാണസോതയാതു. താദിസായേവാതി ഉപക്കിലേസവിമുത്തതായ, ദുരേപി സുഖുമസ്സാപി ആരമ്മണസ്സ സമ്പടിച്ചനസമത്ഥതായ ച തംസദിസാ ഏവ . ദിബ്ബവിഹാരവസേന പടിലദ്ധത്താതി ദിബ്ബവിഹാരസങ്ഖാതാനം ചതുന്നം ഭൂമീനം വസേന പടിലദ്ധത്താ, ഇമിനാ കാരണവസേനസ്സാ ദിബ്ബഭാവമാഹ. യം ചേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ദിബ്ബവിഹാരസന്നിസ്സിതത്താതി അട്ഠംഗസമന്നാഗമേന ഉക്കംസഗതം പാദകജ്ജന്താനസങ്ഖാതം ദിബ്ബവിഹാരം സന്നിസ്സായ പവത്തത്താ, ദിബ്ബവിഹാരപരിയാപനം വാ അത്തനാ സമ്പയുത്തം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജന്താനം നിസ്സയപച്ചയഭൂതം സന്നിസ്സിതത്താതി ഏവന്വേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠംബോ. സവനട്ഠേനാതി സദുഗഹണ്ഡ്ഠേന. യഥാവതോ ഹി സദുപലദ്ധി സദുസഭാവാവബോധോ സവനം. സന്തേസുപി അന്തേസു സഭാവധാരണാദീസു ധാതുഅത്ഥേസു അത്തസുണ്ണതാസന്ദസ്സനത്ഥാ സത്ഥു ധാതുദേസനാതി ആഹ “നിജ്ജീവട്ഠേന ചാ”തി. സോതയാതുകിച്ചം സദുസമ്പടിച്ചനം, സദുസന്നിട്ഠാനപച്ചയതാ ച.

ഞാണു പരിസുദ്ധി ഉപക്കിലേസവിഗമേനേവാതി ആഹ
“നിരുപക്കിലേസായാ”തി. മാനുസികാ മനുസ്സ സന്തകാ, മംസസോതയാതു,
ദിബുവിദുരാദിവിസയഗുഹണസങ്ഖാതേന അത്തനോ കിച്ചവിസേസേന
അതിക്കന്തം മാനുസികം ഏതായാതി അതിക്കന്തമാനുസികാ. തേനാഹ
“മനുസ്സുപചാരം അതിക്കമിത്വാ സദുസവനേനാ”തി. തത്ഥ മനുസ്സുപചാരന്തി
മനുസ്സേഹി ഉപചരിതബുട്ഠാനം, പകതിയാ സോതദ്വാരേന ഗഹേതബു
വിസയന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “സദുസവനേനാ”തി. ദിബുതി
ദേവലോകപരിയാപനേ. തേ പന വിസേസതോ ദേവാനം കഥാ സദാ
ഹോന്തിതി ആഹ “ദേവാനം സദേ”തി. മനുസ്സാനം ഏതേതി മാനുസാ, തേ
മാനുസേ. ഏവം ദേവമനുസ്സസദാനംയേവ ഗഹിതത്താ വുത്തം
“പദേസപരിയാദാന”ന്തി, ഏകദേസഗുഹണന്തി അത്ഥോ. സദേഹസന്നിസ്സിതാ
അത്തനോ സരീരേ സന്നിസ്സിതാ. നിപ്തദേസപരിയാദാനം റാനദേദഗുഹണമുഖേന
സവിത്താണകാദിദേദഭിന്നസ്സ സദുസ്സ അനവസേസേന സങ്ഗഹ്നതോ.

അയം ദിബുസോതയാതു. പരികമ്മസമാധിചിത്തേനാതി
പരികമ്മഭൂതാവേണികസമാധിചിത്തേന, ദിബുസോതയാണു പരികമ്മവസേന
പവത്തക്ഖണികസമാധിനാ സമാഹിതചിത്തേനാതി അത്ഥോ. പരികമ്മസമാധി
നാമ ദിബുസോതയാതുയാ ഉപചാരാവത്ഥാതിപി വദന്തി. സാ പന
നാനാവജ്ജനവസേന വുത്താതി ദട്ഠബ്ബാ. സബ്ബോളാരികസദുസ്സനത്ഥം
സീഹാദീനം സദോ പഠമം ഗഹിതോ. തിയോജനമത്ഥകേപി കിര കേസരസീഹസ്സ
സീഹനാദസദോ സുയുതി. ആദി-സദേന മേഘസദുബുഗ്ഘസദാദീനം സങ്ഗഹോ
ദട്ഠബ്ബോ. ഏത്ഥ ച യഥാ ഓളാരികസദാവജ്ജനം യാവദേവ
സുഖമസദാവജ്ജനുപായദസ്സനത്ഥം, തഥാ സദുഗുഹണഭാവനാബലേന
സുഖമതരസദുഗുഹണസംസിദ്ധിതോ.

ഏവം ആസന്നസദുഗുഹണാനുസാരേന ദൂരദൂരതരസദുഗുഹണമ്പി
സമിജ്ജതീതി ദസ്സേതും “പുരത്ഥിമായ ദിസായാ”തിആദിനാ
ദിസാസമ്ബന്ധവസേന സദാനം മനസികാരവിധി ആരദ്ധോ. തത്ഥ
സദുനിമിത്തന്തി ഞാണുപ്പത്തിഹേതുഭാവതോ സദോ ഏവ സദുനിമിത്തം, യോ
വാ യഥാവുത്തോ ഉപാദായുപാദായ ലബ്ഭിമാനോ സദാനം
ഓളാരികസുഖമാകാരോ, തം സദുനിമിത്തം. തേനേവാഹ “സദാനം
സദുനിമിത്ത”ന്തി. യം പന വുത്തം “ഓളാരികാനമ്പി സുഖമാനമ്പി സദാനം
സദുനിമിത്തം മനസി കാതബു”ന്തി, തം ഓളാരികസുഖമസമ്മതേസുപി
ഓളാരികസുഖമസബ്ഭാവദസ്സനത്ഥം. തഞ്ച സബ്ബം സുഖമേ
ഞാണപരിചയദസ്സനത്ഥം ദട്ഠബ്ബം. സദുനിമിത്തസ്സ അപച്ചുപ്പന്നസഭാവത്താ
“സദോവ സദുനിമിത്ത”ന്തി അയമേവ പക്ഖോ ഞായാഗതോതി കേചി, തം ന
ഓളാരികസുഖമാനം സദാനം വണ്ണാരമ്മണേന ഞാണേന നീലപീതാദിവണ്ണാനം
വിയ തത്ഥേവ ഗഹേതബുതോ. ഓളാരികസുഖമഭാവോ ചേത്ഥ സദുനിമിത്തന്തി
അധിപ്പേതന്തി. തസ്സാതി യഥാവുത്തേന വിധിനാ പടിപജ്ജന്തസ്സ യോഗിനോ. തേ
സദാതി യേ സബ്ബോളാരികതോ പഭുതി ആവജ്ജന്തസ്സ അനുക്കമേന
സുഖമസുഖമാ സദാ ആവജ്ജിതാ, തേ. പാകതികചിത്തസ്സാപീതി
പാദകജ്ജ്യാനസമാപജ്ജനതോ പുബ്ബേ പവത്തചിത്തസ്സാപി.
പരികമ്മസമാധിചിത്തസ്സാതി ദിബുസോതയാതുയാ ഉപ്പാദനത്ഥം പാദകജ്ജ്യാനം
സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠിതസ്സ സദു ആരബ്ഭ പരികമ്മകരണവസേന

പവത്തക്ഖണികസമാധിചിത്തസ്സ. പുഞ്ചേപി ഞാണേന പരിമദ്ദിത്താ അതിവിയ പാക്കടാ ഹോന്തിതി സമ്ബന്ധോ.

തേസു സദ്ദേസൂതി യേ പരികമ്മസ്സ വിസയദസ്സനത്ഥം ബഹു സദാ വുത്താ, തേസു സദ്ദേസു. അഞ്ഞതരന്തി യത്ഥസ്സ പരികമ്മകരണവസേന അഭിണ്ഹം മനസി കാരോ പവത്തോ, തം ഏകം സദം. തതോ പരന്തി തതോ അപ്പനൂപ്പത്തിതോ പരം. തസ്ഥിം സോതേതി തസ്ഥിം ഞാണസോതേ. പതിതോ ഹോതിതി ദിബ്ബസോതയാതു അന്തോഗയാ ഹോതി അപ്പനാചിത്തസ്സ ഉപ്പത്തിതോ പഭുതി ദിബ്ബസോതയാണലാഭീ നാമ ഹോതി, ന ദാനിസ്സ തദത്ഥം ഭാവനാഭിയോഗോ ഇച്ഛിതബ്ബോതി അത്ഥോ. തന്തി ദിബ്ബസോതയാതും. മാമജാതന്തി ജാതമാമം ദജ്ജഹഭാവപ്പത്തം. വഡ്ഡേതബ്ബം പാദകജ്ജയാനാരമ്മണം. കിന്തി കിത്തകന്തി ആഹ “ഏത്ഥന്തരേ സദം സുണാമീതി ഏകങ്ഗുലമത്തം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ”തി. പാദകജ്ജയാനസ്സ ഹി ആരമ്മണഭൂതം കസിണനിമിത്തം “ഏതകം റാനം ഫരതു”തി മനസി കരിത്വാ പാദകജ്ജയാനം സമാപജ്ജന്തസ്സ കസിണനിമിത്തം തത്തകം റാനം ഫരിത്വാ തിട്ഠതി . സോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ തത്ഥ ഗതേ സദ്ദേ ആവജ്ജതി, സുഭാവിതഭാവനത്താ തത്ഥ അഞ്ഞതരം സദം ആരബ്ഭ ഉപ്പന്നാവജ്ജനാനന്തരം ചത്താരി, പഞ്ച വാ ജവനാനി ഉപ്പജ്ജന്തി. തേസു പച്ഛിമം ഇദ്ധിചിത്തം, ഇതരസ്സ പുനപി പാദകജ്ജയാനം സമാപജ്ജിതബ്ബമേവ. തതോ ഏവ ഹി പാദകജ്ജയാനാരമ്മണേന ഫുട്ഠോകാസബ്ഭന്തരഗതേപി സദ്ദേ സുണാതിയേവാതി സാസങ്കം വദതി. ഏകങ്ഗുലദണ്ഡുലാദിഗൃഹണഞ്ചേതഥ സുഖമസദാപേക്ഖായ കതം.

ഏവം സുണന്തോവാതി ഏവം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ സവന്നേന വസീകതാഭിഞ്ഞോ ഹുത്വാ യമാവജ്ജിതേ സദ്ദേ സുണന്തോ ഏവ. പാടിയേക്കന്തി ഏകജ്ജയം പവത്തമാനേപി തേ സദ്ദേ പച്ചേകം വത്ഥുഭേദേന വവത്ഥപേതുകാമതായ സതി.

ദിബ്ബസോതയാതുകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചേതോപരിയഞാണകമാവണ്ണനാ

രം.മ. പരിയാതീതി സരാഗാദിവിഭാഗേന പരിച്ഛിജ്ജ ജാനാതി. തേനാഹ “പരിച്ഛിന്ദതീതി അത്ഥോ”തി. യേസഞ്ച ധാതുനം ഗതി അത്ഥോ, ബുദ്ധിപി തേസം അത്ഥോ. “പരസത്താന”ന്തി ഏത്ഥ പര-സദ്ദോ അഞ്ഞത്ഥോതി ആഹ “അത്താനം റപേത്വാ സേസസത്താന”ന്തി, യഥാ ഹി യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ. യോ അത്താ ന ഹോതി, സോ പരോതി. സത്താനന്തി ചേത്ഥ രൂപാദീസു സത്താതി സത്താ. തസ്സാ പന പഞ്ഞത്തിയാ സവിത്താണകസന്താനേ നിരുജ്ജഹത്താ നിച്ഛന്ദരാഗാപി സത്താത്ഥേവ വുച്ചന്തി, ഭൂതപുബ്ബഗതിയാ വാ. “പു”ന്തി നരകം, തത്ഥ ഗലന്തി പപതന്തിതി പുഗ്ഗലാ, പാപകാരിനോ. ഇതരേപി സംസാരേ സംസാരിനോ തംസഭാവാനാതിവത്തനതോ പുഗ്ഗലാത്ഥേവ വുച്ചന്തി. തംതംസത്തനികായസ്സ വാ തത്ഥ തത്ഥ ഉപപത്തിയാ പുരണതോ, അനിച്ഛതാവസേന ഗലനതോ ച പുഗ്ഗലാതി നേരുത്താ.

ഏതഞ്ചീതി ഏത്ഥ ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്ഥ “ഏതം ചേതോപരിയഞാണം ദിബ്ബചക്ഖുഞാണവസേന ഇജ്ജയതീ”തി തം

ദിബ്ബചക്രവർത്തനം, ഏതസ്സ ചേതോപരിയണാണസ്സ ഉപ്പാദനേ പരികമ്മം, തസ്മാ തേന ചേതോപരിയണാണം ഉപ്പാദേതുകാമേന അധിഗതദിബ്ബചക്രവർത്തനേന ഭിക്ഖുനാതി ഏവം യോജനാ കാതബ്ബാ . ഹദയരൂപന്തി ന ഹദയവത്ഥു, അഥ ഖോ ഹദയമംസപേസി. യം ബഹി കമലമകുളസണ്ഠാനം, അന്തോ കോസാതകീഫലസദിസന്തി വുച്ചതി, തഞ്ഹി നിസ്സായ ദാനി വുച്ചമാനം ലോഹിതം തിട്ഠന്തി. ഹദയവത്ഥു പന ഇമം ലോഹിതം നിസ്സായ പവത്തതീതി. കഥം പന ദിബ്ബചക്രവർത്തനം ലോഹിതസ്സ വണ്ണദസ്സനേന അരൂപം ചിത്തം പരിയേസതീതി ആഹ “യദാഹീ”തിആദി. കഥം പന സോമനസ്സസഹഗതാദിചിത്തവുത്തിയാ കമ്മജസ്സ ലോഹിതസ്സ വിവിധവണ്ണഭാവപത്തിതി? കോ വാ ഏവമാഹ “കമ്മജമേവ തം ലോഹിത”ന്തി ചതുസന്തതിരൂപസ്സാപി തത്ഥ ലബ്ഭമാനത്താ. തേനേവാഹ “ഇദം രൂപം സോമനസ്സിന്ദ്രിയസമുട്ഠാന”ന്തിആദി. ഏവന്വി യം തത്ഥ അചിത്തജം, തസ്സ യഥാവുത്തവണ്ണഭേദേന ന ഭവിതബ്ബന്തി? ഭവിതബ്ബം, സേസതിസന്തതിരൂപാനം തദനുവത്തനതോ. യഥാ ഹി ഗമനാദീസു ചിത്തജരൂപാനി ഉതുകമ്മാഹാരസമുട്ഠാനരൂപേഹി അനുവത്തിയന്തി, അത്തഥാ കായസ്സ ദേസന്തരുപ്പത്തിയേവ ന സിയാ, ഏവമിയാപി ചിത്തജരൂപം സേസതിസന്തതിരൂപാനി അനുവത്തമാനാനി പവത്തന്തി. പസാദകോധവേലാസു ചക്രവർത്തനം വണ്ണഭേദാപത്തിയേവ ച തദത്ഥസ്സ നിദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം.

പരിയേസന്തേനാതി പഠമം താവ അനുമാനതോ ണാണം പേസേത്ഥാ ഗവേസന്തേന. ചേതോപരിയണാണഞ്ഹി ഉപ്പാദേതുകാമേന യോഗിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജന്ത്യാനം അട്ഠംഗ്ഗസമന്നാഗതം അഭിനീഹാരക്ഖമം കത്ഥാ ദിബ്ബചക്രവർത്തനസ്സ ലാഭീ സമാനോ ആലോകം വഡ്ഢേത്ഥാ ദിബ്ബേന ചക്രവർത്തനം പരസ്സ ഹദയമംസപേസിം നിസ്സായ പവത്തമാനസ്സ ലോഹിതസ്സ വണ്ണദസ്സനേന “ഇദാനി ഇമസ്സ ചിത്തം സോമനസ്സസഹഗത”ന്തി വാ “ദോമനസ്സസഹഗത”ന്തി വാ “ഉപേക്ഖാസഹഗത”ന്തി വാ നയഗ്ഗാഹവസേനപി വവത്ഥപേത്ഥാ പാദകജ്ജന്ത്യാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ വുട്ഠായ “ഇമസ്സ ചിത്തം ജാനാമീ”തി പരികമ്മം കാതബ്ബം. കാലസതന്വി കാലസഹസ്സന്വി പുനപ്പുനം പാദകജ്ജന്ത്യാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ വുട്ഠായ തഥേവ പടിപജ്ജിതബ്ബം. തസ്സേവം ദിബ്ബചക്രവർത്തനം ഹദയലോഹിതവണ്ണദസ്സനാദിവിധിനാ പടിപജ്ജന്തസ്സ ഇദാനി ചേതോപരിയണാണം ഉപ്പജ്ജിസ്സതീതി യം തദാ പവത്തതീതി വവത്ഥാപിതം ചിത്തം, തം ആരമ്മണം കത്ഥാ മനോദാദാവജ്ജനം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്ഥിം നിരുദ്ധേ ചത്താരി, പഞ്ച വാ ജവനാനി ജവന്തി. തേസം പുരിമാനി തീണി, ചത്താരി വാ പരികമ്മാദിസമത്താനി കാമാവചരാനി, ചതുത്ഥം, പഞ്ചമം വാ അപ്പനാചിത്തം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജന്ത്യാനികം. തത്ഥ യം അന്തേന അപ്പനാചിത്തേന സദ്ധിം ഉപ്പന്നം ണാണം, ഇദം ചേതോപരിയണാണം. തഞ്ഹി യത്ഥാനേന പരികമ്മം കത്ഥം, തം പരസ്സ ചിത്തം പച്ചക്ഖത്തോ പടിവിജ്ജന്തം വിഭാവേന്തമേവ ഹുത്ഥാ പവത്തതി രൂപം വിയ ച ദിബ്ബചക്രവർത്തനം, സദു വിയ ച ദിബ്ബസോതണാണം. തതോ പരം പന കാമാവചരചിത്തേഹി സരാഗാദിവവത്ഥാപനം ഹോതി നീലാദിവവത്ഥാപനം വിയ. ഏവമധിഗതസ്സ പന ചേതോപരിയണാണസ്സ മാമഗമനവിധാനന്വി അധിഗമനവിധാനസദിസമേവാതി തം ദസ്സേതും “തസ്മാ തേന...പേ... മാമഗതം കാതബ്ബ”ന്തി വുത്തം.

ഏവം മാമഗതേ ഹീതിആദി മാമഗതാനിസംസദസ്സനം. സബ്ബസ്മി
കാമാവചരചിത്തന്തി ചതുപണ്ണാസവിധസ്മി കാമാവചരചിത്തം. “സബ്ബസ്മി”തി
പദം “രൂപാവചരാരൂപാവചരചിത്ത”ന്തി ഏത്ഥാപി ആന്തേയാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.
തേന പഞ്ചദസവിധസ്മി രൂപാവചരചിത്തം, ദ്വാദസവിധസ്മി
അരൂപാവചരചിത്തന്തി വുത്തം ഹോതി. പജാനാതീതി സരാഗാദിപകാരേഹി
ജാനാതി, പച്ചക്ഖതോ പടിവിജ്ജ്ഞതീതി അധിപ്പായോ. പുമുജ്ജനവസേനായം
അഭിഞ്ഞാകമാതി ലോകുത്തരം ചിത്തം ഹ്യ അനുദ്ധം. തസ്മി ഹി ഉപരിമോ,
സദിസോ വാ അരിയോ ഹേട്ഠിമസ്സ, സദിസസ്സ ച ചിത്തസ്മി പജാനാതി ഏവ.
തേനാഹ “അനുത്തരം വാ ചിത്ത”ന്തിആദി. സങ്കമന്തോതി ഞാണേന
ഉപസങ്കമന്തോ. ഏകച്ചഞ്ഹി ചിത്തം ഞത്ഥാ പരികമ്മേന വിനാ തദഞ്ജം
ചിത്തം ജാനന്തോ “ചിത്താ ചിത്തം സങ്കമന്തോ”തി വുത്തോ. തേനാഹ “വിനാപി
ഹദയരൂപദസ്സന്നേന”തി. ഹദയരൂപദസ്സന്നാദിവിധാനം ഹി ആദികമ്മികവസേന
വുത്തം. തേനാഹ “വുത്തസ്മി ചേത”ന്തിആദി. യത്ഥ കത്ഥചീതി
പഞ്ചവോകാരഭവേ, ചതുവോകാരഭവേപി വാ. ന കതോ
അഭിഞ്ഞാനുയോഗസഞ്ചാതോ അഭിനിവേസോ ഏതേനാതി
അകതാഭിനിവേസോ, തസ്സ, ആദികമ്മികസ്സാതി അത്ഥോ. അയം കമാതി
“ആലോകം വഡ്ഢേത്ഥാ”തിആദിനാ വുത്തപരികമ്മകമാ.

അവസേസന്തി വുത്താവസേസം. ഏവം അവിഭാഗേന വുത്തം വിഭാഗതോ
ദസ്സേതും “ചതുഭൂമകം കൂസലാബ്ധാകതം ചിത്തം വീതരാഗ”ന്തി ആഹ. തഞ്ഹി
യോനിസോമനസികാരപ്പച്ചയതംഹേതുകതാഹി രാഗേന
സമ്പയോഗാസങ്കാഭാവതോ “വീതരാഗ”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതി.
സേസാകൂസലചിത്താനം രാഗേന സമ്പയോഗാഭാവതോ നത്ഥേവ സരാഗതാ,
തംനിമിത്തകതായ പന സിയാ തംസഹിതതാലേസോതി നത്ഥേവ
വീതരാഗതാപീതി ദുകവിനിമുത്തതാവ യുത്താതി വുത്തം “ഇമസ്ഥിം ദുകേ
സങ്ഗഹം ന ഗച്ഛന്തി”തി. യദി ഏവം പദേസികം ചേതോപരിയഞാണം
ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി, ദുകന്തരപരിയാപന്നത്താ തേസം. യേ പന
“പടിപക്ഖഭാവേ അസതിപി സമ്പയോഗാഭാവോ ഏവേത്ഥ പമാണം
ഏകച്ചഅബ്ധാകതാനം വിയാ”തി സേസാകൂസലചിത്താനസ്മി വീതരാഗതം
പടിജാനന്തി, തേ സന്ധായാഹ “കേചി പന മേരാ താനിപി സങ്ഗഹ്ഹന്തി”തി.
സദോസദുകേപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പാടിപുഗ്ഗലികനയേനാതി ആവേണികനയേന, തദഞ്ജാകൂസലചിത്തേസു
വിയ ലോഭദോസേഹി അമിസ്സിതസ്സ മോഹസ്സേവ സബ്ഭാവതോതി അത്ഥോ.
അകൂസലമൂലസഞ്ചാതേസു സഹ മോഹേനേവാതി സമോഹം പഠമനയേ,
ദുതിയനയേ പന സഹേവ മോഹേനാതി സമോഹന്തി ഏവം
ഉത്തരപുരിമപദാവധാരണതോ ദീസു നയേസു ഭേദോ വേദിതബ്ബോ. അത്തനാ
സമ്പയുത്തം മിനമിദ്ധം അനുവത്തനവസേന ഗതം പവത്തം മിനമിദ്ധാനുഗതം
പഞ്ചവിധം സസഞ്ചാരികാകൂസലചിത്തം സംഖിത്തം, ആരമ്മണേ
സങ്കോചനവസേന പവത്തനതോ. വുത്തനയേന ഉദ്ധച്ചാനുഗതം വേദിതബ്ബം, തം
പന ഉദ്ധച്ചസഹഗതം ചിത്തം, യത്ഥ വാ ഉദ്ധച്ചം പച്ചയവിസേസേന മാമജാതം
ഹുത്ഥാ പവത്തതി. കിലേസവിക്ഖമ്ഭന്നസമത്ഥതായ, വിപുലഫലതായ,
ദീഘസന്താനതായ ച മഹന്തഭാവം ഗതം, മഹന്തേഹി വാ
ഉളാരച്ഛന്ദവീരിയചിത്തപഞ്ജേഹി ഗതം പടിപന്നന്തി മഹഗ്ഗതം. അവസേസന്തി
പരിത്തഅപ്പമാണം. അത്താനം ഉത്തരിതും സമത്ഥേഹി സഹ ഉത്തരേഹീതി

സഉത്തരം. ഉത്തിണ്ണന്തി ഉത്തരം, ലോകേ അപരിയാപന്നഭാവേന ലോകതോ ഉത്തരന്തി ലോകുത്തരം. തതോ ഏവ നന്മി ഏതസ്സ ഉത്തരന്തി അനുത്തരം. ഉപനിജ്ഞാനലക്ഖണപ്പത്തേന സമാധിനാ സമ്മദേവ ആഹിതന്തി സമാഹിതം. തദങ്ഗവിമുത്തിപ്പത്തം കാമാവചരകുസലചിത്തം. വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിപ്പത്തം മഹഗ്ഗതചിത്തം. സമുച്ഛേദവിമുത്തിപ്പത്തം മഗ്ഗചിത്തം. പടിപ്പസ്സലിവിമുത്തിപ്പത്തം ഫലചിത്തം. നിസ്സരണവിമുത്തിപ്പത്തവി തദുഭയമേവ. കാമം കാനിചി പച്ചവേക്ഖണചിത്താദിനി നിബ്ബാനാരമ്മണാനി ഹോന്തി, നിസ്സരണവിമുത്തിപ്പത്താനി പന്ന ന ഹോന്തി താദിസകിച്ചായോഗതോ. പാളിയം ആഗതസരാഗാദിഭേദവസേന ചേവ തേസം അന്തരഭേദവസേന ച സബ്ബപ്പകാരവി.

ചേതോപരിയഞാണകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിഞാണകമാവണ്ണനാ

൪൦൨. പുബ്ബേനിവാസം അനുസ്സരതി, തസ്സ വാ അനുസ്സരണം പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതി, തം നിസ്സയാദിപച്ചയഭൂതം പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജനതോ “പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിമ്ഹി യം ഞാണം, തദത്ഥായാ”തി സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ പുബ്ബേനിവാസം താവ ദസ്സേതാ തത്ഥ സതിഞാണാനി ദസ്സേതും “പുബ്ബേനിവാസോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “പുബ്ബേ”തി ഇദം പദം “ഏകമ്പി ജാതി”ന്തിആദിവചനതോ അതീതഭവവിസയം ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “അതീതജാതിസു”തി നിവാസ-സദുദാ കമ്മസാധനോ, ഖണ്ഡവിനിമുത്തോ ച നിവസിതയമ്മോ നന്മിതി ആഹ “നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡാ”തി. നിവുത്ഥതാ ചേത്ഥ സസന്താനേ പവത്തതാ, തമാഭൂതാ ച തേ അനു അനു ഭൂതാ ജാതാ പവത്താ തത്ഥ ഉപ്പജ്ജിതാ വിഗതാവ ഹോന്തിതി ആഹ “നിവുത്ഥാതി അജ്ഞാതാവുത്ഥാ അനുഭൂതാ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പജ്ജിതാ നിരുദ്ധാ”തി. ഏവം സസന്തതിപരിയാപന്നയമ്മവസേന നിവാസ-സദുസ്സ അത്ഥം വത്ഥാ ഇദാനി അവിസേസേന വത്തും “നിവുത്ഥയമ്മാ വാ നിവുത്ഥാ”തി വത്ഥാ തം വിവരിതും “ഗോചരനിവാസേനാ”തിആദി വുത്തം. ഗോചരഭൂതാപി ഹി ഗോചരാസേവനായ ആസേവിതാ ആരമ്മണകരണവസേന അനുഭൂതാ നിവുത്ഥാ നാമ ഹോന്തിതി. തേ പന്ന ദുവിധാ സപരവിത്താണഗോചരതായാതി ഉഭയേപി തേ ദസ്സേതും “അത്തനോ”തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ “അത്തനോ വിത്താണേന വിത്താതാ”തി വത്ഥാ “പരിച്ഛിന്നാ”തി വചനം യേ തേ ഗോചരനിവാസേന നിവുത്ഥയമ്മാ, തേ ന കേവലം വിത്താണേന വിത്താണമത്താ, അഥ ഖോ യമാ പുബ്ബേ ജാതിനാമഗോത്തവണ്ണലിങ്ഗാഹാരാദിവിസേസേഹി പരിച്ഛേദകാരികായ പത്തായ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹിതാ, തഥേവേതം ഞാണം പരിച്ഛിജ്ജ ഗണ്ഹാതീതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനത്ഥം വുത്തം. പരവിത്താണവിത്താതാപി വാ നിവുത്ഥാതി സമ്ബന്ധോ. ന കേവലം അത്തനോവ വിത്താണേന, അഥ ഖോ പരേസം വിത്താണേന വിത്താതാപി വാതി അത്ഥോ. ഇധാപി “പരിച്ഛിന്നാ”തി പദം ആന്തോ സമ്ബന്ധിതഞ്ച “പരേസമ്പി വാ വിത്താണേന വിത്താതാ പരിച്ഛിന്നാ”തി. തസ്സ ച ഗഹണേ പയോജനം വുത്തനയേനേവ വത്തഞ്ച. തേ ച ഖോ യസ്മാ അഭീതാസു ഏവ ജാതീസു അഞ്ജേഹി വിത്താതാ പരിച്ഛിന്നാ, തേ ച പരിനിബ്ബുതാപി ഹോന്തി. യേ ഹി തേ വിത്താതാ, തേസം തദാ വത്തമാനസന്താനാനുസാരേന തേസമ്പി അതീതേ

പവത്തി ഞായതീതി സിവാപ്പത്തം പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിഞാണസ്സ വിസയഭൂതം പുഞ്ചേനിവാസം ദസ്സേതും “ഉരിനവടുമകാനുസ്സരണാദിസു”തി വുത്തം. ഉരിനവടുമകാ സമ്മാസമബുദ്ധാ, തേസം അനുസ്സരണാ ഉരിനവടുമകാനുസ്സരണം. ആദി-സദേന പച്ചേകസമ്ബുദ്ധബുദ്ധസാവകാനുസ്സരണാനി ഗയ്ഹന്തിതി വദന്തി. ഉരിനവടുമകാ പന സഞ്ചേവ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബുതാ. തേസം അനുസ്സരണം നാമ തേസം പടിപത്തിയാ അനുസ്സരണം, സാ പന പടിപത്തി സഞ്ചേപതോ ഛാറ്റാരമ്മണഗ്ഗഹണലക്ഖണാതി താനി ഇധ പരവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞാതഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാനി, തേ പനേതേ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനന്ധേവ വിസയാ, ന അന്തേസന്തി ആഹ “തേ ബുദ്ധാനന്ധേവ ലബ്ഭന്തി”തി. ന ഹി അതീതേ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ ഏവം വിപസ്സിംസു, ഏവം മഗ്ഗം ഭാവേസു, ഏവം ഫലനിബ്ബാനാനി സച്ഛാകംസു, ഏവം വേണേയ്യേ വിനേസുന്തി ഏതഥ സബ്ബദാ അന്തേസം ഞാണസ്സ ഗതി അത്ഥീതി. യായ സതിയാ പുഞ്ചേനിവാസം അനുസ്സരതി, സാ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിതി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

അനേകവിധന്തി നാനാഭവയോനിഗതിവിഞ്ഞാണട്ഠിതിസത്താവാസാദിവസേന ബഹുവിധം. പകാരേഹിതി നാമഗോത്താദിആകാരേഹി സദ്ധിം, സഹയോഗേ ചേതം കരണവചനം. പവത്തിതം ദേസനാവസേന. തേനാഹ “സംവണ്ണിത”ന്തി, വിത്ഥാരിതന്തി അത്ഥോ. “നിവാസ”ന്തി അന്തോഗയഭേദസാമത്തെവചനമേതന്തി തേ ഭേദേ ബ്യാപനിച്ഛാവസേന സഞ്ചേഹേതാ ദസ്സേന്തോ “തത്ഥ തത്ഥ നിവുത്ഥസന്താന”ന്തി ആഹ. സാവകസ്സേവേതം അനുസ്സരണം, ന സത്ഥുനോതി വുത്തം “ഖന്ധപടിപാടിവസേന ചുതിപടിസന്ധിവസേന വാ”തി. ഖന്ധപടിപാടി ഖന്ധാനം അനുക്കമോ. സാ ച ഖോ ചുതിതോ പട്ഠായ ഉപ്പടിപാടിവസേന. കേചി പനേതഥ “ഇരിയാപഥപടിപാടി ഖന്ധപടിപാടി”തി വദന്തി. അനുഗന്താ അനുഗന്താതി ഞാണഗതിയാ അനുഗന്താ അനുഗന്താ. തിത്ഥിയാതി അന്തേതിത്ഥിയാ, തേ പന കമ്മവാദിനോ കിരിയവാദിനോ താപസാദയോ. റപേതാ അഗ്ഗസാവകമഹാസാവകേ ഇതരേ സത്ഥു സാവകാ പകതിസാവകാ.

യസ്ഥാ തിത്ഥിയാനം ബ്രഹ്മജാലാദിസു ചത്താലീസായ ഏവ സംവട്ടവിവട്ടാനം അനുസ്സരണം ആഗതം, തസ്ഥാ “ന തതോ പര”ന്തി വത്ഥാ തം കാരണം വദന്തോ “ദുബ്ബലപഞ്ഞത്താ”തിആദിമാഹ, തേന വിപസ്സനാഭിയോഗോ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിഞാണസ്സ വിസേസകാരണന്തി ദസ്സേതി. ബലവപഞ്ഞത്താതി ഏതഥ നാമരൂപപരിച്ഛേദാദിയേവ പഞ്ഞായ ബലവകാരണം ദട്ഠബ്ബം. തഞ്ചേതഥ നേസം സാധാരണകാരണം. ഏത്തകോതി കപ്പാനം ലക്ഖം, തദധികം ഏകം, ദേവ ച അസഞ്ചേയ്യാനീതി കാലവസേന ഏവംപരിമാണോ യമാക്കമം തേസം മഹാസാവകഅഗ്ഗസാവകപച്ചേകബുദ്ധാനം പുഞ്ഞൊണാഭിനിഹാരോ സാവകപച്ചേകബോധിപാരമിതാ സമിതാ. യദി ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണകാലപരിച്ഛിന്നോ തേസം തേസം അരിയാനം അഭിഞ്ഞാണവിഭാഗോ, ഏവം സന്തേ ബുദ്ധാനവി വിസയപരിച്ഛേദതാ ആപന്നാതി ആഹ “ബുദ്ധാനം പന പരിച്ഛേദോ നാമ നത്ഥീ”തി. “യാവതകം തേയ്യം, താവതകം ഞാണ”ന്തി (മഹാനിം ൧൫൩; ചുളനിം ൧൦൪൨; മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൮൫; പടിം ൧൦ ൩.൫) വചനതോ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ വിയ ബുദ്ധാനം അഭിഞ്ഞാണാനവി വിസയേ പരിച്ഛേദോ നാമ നത്ഥി. തത്ഥ യം യം ഞാതും ഇച്ഛന്തി, തം തം ജാനന്തി

ഏവ. അഥ വാ സതിപി കാലപരിച്ഛേദേ കാരണുപായകോസല്യപരിഗൃഹാദിനാ സാതിസയത്താ മഹാബോധിസമ്ഭാരാനം പത്താപാരമിതായ പവത്തിആനുഭാവസ്സ പരിച്ഛേദോ നാമ നത്ഥി, കൂതോ തന്നിബുത്താനം അഭിഞ്ഞാണാനന്തി ആഹ “ബുദ്ധാനം പന പരിച്ഛേദോ നാമ നത്ഥി”തി. അതിതേ ഏത്തകാനി കപ്പാനം അസഞ്ചേയ്യാനീതി ഏവം കാലപരിച്ഛേദോ നാമ നത്ഥി, അനാഗതേ അനാഗതംസഞ്ചേയ്യ വിധ.

ഏവം ഛരണം ജനാനം പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സരണം കാലവിഭാഗതോ ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ആരമ്മണ്ഡഹണതോ ആനുഭാവവിസേസതോ, പവത്തിആകാരതോ ച ദസ്സേതും “തിത്ഥിയാ ചാ”തിആദി വുത്തം. ചുതിപടിസന്ധിവസേനാതി അത്തനോ, പരസ്സ വാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്തഭാവേ ചുതിം ദിസാ അത്തരാ കിഞ്ചി അനാമസിത്ഥാ പടിസന്ധിയാ ഏവ ഗഹണവസേന. വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകതോ, അന്ധയതോ ച വിഭാവേതും “തേസഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. പകതിസാവകാ ചുതിപടിസന്ധിവസേനപി സങ്കമന്തിതി അയമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന “ബലവപഞ്ഞത്താ”തി ഹേതുനാ വിഭാവേതഞ്ചോ, ചുതിപടിസന്ധിവസേന സങ്കമനം വേമജ്ജന്ധദസ്സനേ പയോജനാഭാവതോ. ഞാണബലദസ്സനത്ഥം പനേത്ഥ വുത്തം.

തം തം പാകടമേവാതി യഥാ നാമ സരദസമയേ റിതമജ്ജന്ധന്ഹികവേലായം ചതുരതനികേ ഗേഹേ ചക്ഖുമതോ പുരിസസ്സ രൂപഗതം സുപാകടമേവ ഹോതിതി ലോകസിദ്ധമേതം, സിയാ പന തസ്സ സുഖുമതരതിരോഹിതാദിഭേദസ്സ രൂപഗതസ്സ അഗോചരതാ. നത്ഥേവ ബുദ്ധാനം ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ തേയ്യസ്സ അഗോചരതാ, അഥ വോ തം ഞാണാലോകേന ഓഭാസിതം ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ സുപാകടം സുവിഭൂതമേവ ഹോതി തഥാ തേയ്യാവരണസ്സ സുപഹീനത്താ. പേയ്യാലപാളിം വിയ സഞ്ചിപിത്ഥാതി യഥാ പേയ്യാലപാളിം പഠന്താ “പഠമം ത്യാനം...പേ... പഞ്ചമം ത്യാന”ന്തി ആദിപരിയോസാനമേവ ഗണ്ഹന്താ സഞ്ചിപിത്ഥാ സജ്ജായന്തി, ന അനുപദം, ഏവം അനേകാപി കപ്പകോടിയോ സഞ്ചിപിത്ഥാ. യം യം ഇച്ഛന്തിതി യസ്ഥിം കപ്പേ, യസ്ഥിം ഭവേ യം യം ജാനിതും ഇച്ഛന്തി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഞാതും ഇച്ഛിതേ ഏവ ഞാണേന ഓക്കമന്താ. സീഹോക്കന്തവസേന സീഹഗതിപതനവസേന ഞാണഗതിയാ ഗച്ഛന്തി. സതയാ ഭിന്നസ്സ വാളസ്സ കോടിയാ കോടിപടിപാദനവസേന കതവാലവേധപരിചയസ്സ. സരഭഞ്ജസദിസസ്സാതി സരഭഞ്ജബോധിസത്തസദിസസ്സ (ജാ° ൨.൧൦.൭൦ ആദയോ). ലക്ഖട്ഠാനസ്സ അപ്പത്തവസേന ന സജ്ജതി. അതിക്കമനപസ്സഗമനവസേന ന വിരജ്ജതി.

ഖജ്ജപനകപ്പഭാസദിസം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാതിതി ഞാണസ്സ അതിവിയ അപ്പാനുഭാവതായ ഖജ്ജാതോഭാസസമം ഹുത്ഥാ പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിഞാണം ഉപട്ഠാതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ദീപപ്പഭാസദിസന്തി പാകതികദീപാലോകസദിസം. ഉക്കാപഭാ മഹാഉമ്മുകാലോകോ. ഓസധിതാരകപ്പഭാതി ഉസ്സന്നാ പഭാ ഏതായ ധീയതീതി ഓസധി, ഓസധിനം വാ അനുബലപ്പദായികത്താ ഓസധിതി ഏവം ലദ്ധനാമായ താരകായ പഭാ. സരദസൂരിയമണ്ഡലസദിസം സവിസയേ സബ്ബസോ അന്ധകാരവിധമനതോ.

യട്ഠികോടിഗമനം വിയ ഖണ്ഡപടിപാടിയാ അമുഞ്ചനതോ. കുന്നദീനം അതിക്കമനായ ഏകേനേവ രുക്ഖദണ്ഡേന കതസങ്കമോ ദണ്ഡകസേതു. ചതുഹി, പഞ്ചഹി വാ ജനേഹി ഗന്തും സക്കുണ്ണേയ്യാ ഫലകേ അത്ഥരിത്ഥാ ആണിയോ

കോട്ടേതാ കതസങ്കമോ ജങ്ഘസേതു. ജങ്ഘസതമസ്സ ഗമനയോഗോ സങ്കമോ ജങ്ഘസേതു ജങ്ഘമഗ്ഗോ വിയ. സകടസ്സ ഗമനയോഗോ സങ്കമോ സകടസേതു സകടമഗ്ഗോ വിയ. മഹതാ ജങ്ഘസതേമന ഗന്തബ്ബമഗ്ഗോ മഹാജങ്ഘമഗ്ഗോ. ബഹുഹി വീസായ വാ തിംസായ വാ സകടേഹി ഏകജ്ജന്ധം ഗന്തബ്ബമഗ്ഗോ മഹാസകടമഗ്ഗോ.

ഇമസ്ഥിം പന അധികാരേതി “ചിത്തം പഞ്ഞഞ്ച ഭാവയ”ന്തി (സം° നി° ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ° ൨൨; മി° പ° ൨.൧൯) ചിത്തസീസേന സാവകസ്സ നിദിട്ഠസമാധിഭാവനാധികാരേ.

രം൩. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ സാവകാനം പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സരണം ഇധാധിപ്പേതം, തസ്ഥാ. ഏവന്തി യഥാ തേ അനുസ്സരന്തി, ഏവം അനുസ്സരിതുകാമേന. ഹേട്ഠാ തീസു ത്യാനേസു യഥാരഹം പീതിസുഖേഹി കായചിത്താനം സമ്പീനനായ “ചത്താരി ത്യാനാനി സമാപജ്ജിത്വാ”തി വുത്തം, അഞ്ഞമാ പാദകജ്ജ്യാനമേവ സമാപജ്ജിതബ്ബം സിയാ. യായ നിസജ്ജായ നിസിന്നസ്സ അനുസ്സരണാരമ്ഭോ, സാ ഇധ സബ്ബപച്ഛിമാ നിസജ്ജാ. തതോ ആസനപത്താപനന്തി തതോ നിസജ്ജായ പുരിമകം ആസനപത്താപനം ആവജ്ജിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി . ഭോജനകാലോതിആദിസു കാലസീസേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം കാലേ കതകിച്ചമാഹ. ചേതിയങ്ഗണബോധിയങ്ഗണവന്ദനകാലോതി ചേതിയങ്ഗണബോധിയങ്ഗണേസു ചേതിയബോധിനം വന്ദനകാലോ. സകലം രത്തിന്ദിവന്തി അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം.

കിഞ്ചി കിച്ചം. ഏത്തകേനാതി പാദകജ്ജ്യാനസമാപജ്ജനേന. പാദകജ്ജ്യാനഞ്ജി സതമകസ്സ വിയ നിസാനസിലാ സതിപത്താനമ്പി നിസിതഭാവാവഹം. യം തസ്സ, താ തം സമാപജ്ജനേന പരമനേപക്കപ്പത്താ ഹോന്തി. തേനാഹ “ദീപേ ജലിതേ വിയ പാകടം ഹോതീ”തി, അന്ധകാരട്ഠാനേതി അധിപ്പായോ. പുരിമഭവേതി ഇമസ്സ ഭവസ്സ അനന്തരേ പുരിമസ്ഥിം ഭവേ. പവത്തിതനാമരൂപന്തി അത്തനോ പച്ചയേഹി പവത്തിതനാമരൂപം. തഞ്ച വോ പഠമം രൂപം ആവജ്ജിത്വാ നാമം ആവജ്ജിതബ്ബം. പഠമം നാമം ആവജ്ജിത്വാ പച്ഛാ രൂപന്തി അപരേ. പഹോതീതി സക്കോതി. പണ്ഡിതോ നാമ ഇമിസ്സാ അഭിഞ്ഞാഭാവനായ കതാധികാരോ.

“അഞ്ഞം ഉപ്പന്ന”ന്തി ഇദം അഞ്ഞസ്ഥാ കമ്മഭവാ അഞ്ഞോ ഉപപത്തിഭവോ ഉപ്പന്നോതി കത്വാ വുത്തം അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നന്തരഭാവതോ. അഞ്ഞമാ ഏകഭവേപി അഞ്ഞമഞ്ഞമേവ നാമരൂപം ഉപ്പജ്ജതി, നിരുദ്ധഞ്ച അപ്പടിസന്ധികം. തേനേവാഹ -

“യേ നിരുദ്ധാ മരന്തസ്സ, തിട്ഠമാനസ്സ വാ ഇധ;
സബ്ബേപി സദിസാ ഖന്ധാ, ഗതാ അപ്പടിസന്ധികാ”തി. (മഹാനി° ൩൯);

തം ഠാനന്തി തം നിക്ഖേപട്ഠാനം. ആഹുന്ദരികന്തി സമന്തതോ, ഉപരി ച ഘനസഞ്ചരണം സമ്ബാധട്ഠാനം. അന്ധതമമിവാതി അന്ധകാരതിമിസാ വിയ.

കൂടാഗാരകണ്ണികത്ഥായാതി കൂടാഗാരസ്സ കൂടത്ഥായ. കൂടാഗാരസ്സ കണ്ണികാ വിയ പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിഞാണം, മഹാരുകുഖോ വിയ പുരിമഭവേ

ചുതിക്ഖണേ പവത്തനാമരൂപം, സാവാപലാസാ വിയ തേന സമ്ബന്ധം ഇമസ്സമിം ഭവേ പടിസന്ധിചിത്തം, ഹരസുധാരാ വിയ പരികമ്മഭാവനാ , കമ്മാരസാലാ വിയ പാദകജ്ജ്യാനന്തി ഏവം ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതബ്ബം. കട്ഠഫാലകോപമാപി “യഥാ നാമ ബലവാ പുരിസോ ഓദനപചനാദിഅത്ഥം മഹന്തം ദാരും ഫാലേന്തോ തസ്സ തചഫേഗ്ഗുമത്തഫാലനേ ഹരസുധാരായ വിപന്നായ മഹന്തം ദാരും ഫാലേതും അസക്കോന്തോ ധുരനീക്ഖേപം അകത്ഥാ”തിആദിനാ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബാ. തഥാ കേസോഹാരകൂപമാ.

പുണ്ണേനിവാസത്താണം നാമ ന ഹോതി അതീതാസു ജാതീസു നിവൃത്ഥയമ്മാരമ്മണത്താഭാവം. തന്തി പച്ഛിമനിസജ്ജതോ പഭൂതി യാവ പടിസന്ധി പവത്തം ത്താണം പുണ്ണേനിവാസാനുസ്സതിത്താണസ്സ പരികമ്മഭാവേണ പവത്തസമാധിനാ സമ്പയുത്തത്താണം പരികമ്മസമാധിത്താണം. തം രൂപാവചരം സന്ധായ ന യുജ്ജതീതി തം തേസം വചനം അതീതംസത്താണം ചേ, രൂപാവചരം അധിപ്പേതം ന യുജ്ജതി പരികമ്മസമാധിത്താണസ്സ കാമാവചരഭാവതോ. ന ഹി അനന്തരചുതിചിത്തസ്സ ഓരതോ പവത്തിക്ഖണ്ഡേ ആരബ്ഭേ രൂപാവചരം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീതി പാളിയം, അട്ഠകമായം വാ ആഗതം അത്ഥി. യേസം ജവനാനം പുരിമാനീതി യോജനാ. യദാ പന അപ്പനാചിത്തം ഹോതി, തദാസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. ഇദം പുണ്ണേനിവാസാനുസ്സതിത്താണം നാമാതി കാമം അനന്തരസ്സ ഭവസ്സ ചുതിക്ഖണേ പവത്തിതനാമരൂപം ആരമ്മണം കത്ഥാ പവത്തത്താണം ദസ്സിതം, തം പന നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം ത്താണസാമത്തസ്സ ജോതിതഭാവതോ. യഥേവ ഹി തതോ നാമരൂപതോ പഭൂതി സബ്ബേ അതീതാ ഖണ്ഡാ, ഖണ്ഡപടിബദ്ധാ ച സബ്ബോ പുണ്ണേനിവാസോ, ഏവം തസ്സ പടിവിജ്ജ്യാനവസേന പവത്തത്താണം പുണ്ണേനിവാസാനുസ്സതിത്താണം. തേനാഹ “തേന ത്താണേന സമ്പയുത്തായ സതിയാ അനേകവിഹിതം പുണ്ണേനിവാസം അനുസ്സരതീ”തി.

രംഭ. ഏകമ്പിജാതിന്തി ഏകമ്പി ഭവം. സോ ഹി ഏകകമ്മനിബ്ബത്തോ ആദാനനീക്ഖേപപരിച്ഛിന്നോ അന്തോഗധയമ്മപ്പഭേദോ ഖണ്ഡപ്പബന്ധോ ഇയ ജാതീതി അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “ഏകമ്പി...പേ... ഖണ്ഡസന്താന”തി. പരിഹായമാനോതി വീയമാനോ വിനസ്സമാനോ. കപ്പോതി അസങ്ഖ്യേയുകപ്പോ. സോ പന അത്ഥതോ കാലോ, തദാ പവത്തമാനസങ്ഖാരവസേനസ്സ പരിഹാനി വേദിതബ്ബാ. വഡ്ഢമാനോ വിവട്ടകപ്പോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. യോ പന “കാലം വേപേതീ”തി, “കാലോ ഘസതി ഭൂതാനി, സബ്ബാനേവ സഹത്തനാ”തി (ജാ° ൧.൨.൧൯൦) ച ആദീസു കാലസ്സാപി ഖയോ വുച്ചതി, സോ ഇയ നാധിപ്പേതോ അനിട്ഠപ്പസങ്ഗതോ. സംവട്ടനം വിനസ്സനം സംവട്ടോ, സംവട്ടതോ ഉദ്ധം തഥാ ഠായീ സംവട്ടട്ഠായീ. തമുലകത്താതി തപുബ്ബകത്താ. വിവട്ടനം നിബ്ബത്തനം, വഡ്ഢനം വാ വിവട്ടോ.

തേജോസംവട്ടോ ആപോസംവട്ടോ വായോസംവട്ടോതി ഏവം സംവട്ടസീമാനുക്കമേന സംവട്ടേസു വത്തബ്ബേസു തഥാ അവത്ഥാ “ആപോസംവട്ടോ തേജോസംവട്ടോ വായോസംവട്ടോ”തി വചനം സംവട്ടകമഹാഭൂതദേസനാനുപുബ്ബിയാതി കേചി. സംവട്ടാനുപുബ്ബിയാതി അപരേ. ആപേന സംവട്ടോ ആപോസംവട്ടോ. സംവട്ടസീമാതി സംവട്ടമരിയാദാ.

സംവത്സരീതി വിനസ്തതി. സദാതി സബ്ബകാലം, തീസുപി സംവത്സകാലേസുതി അത്ഥോ.

“ഏകം ബുദ്ധവേത്ത”ന്തി ഇയ യം സന്ധായ വുത്തം, തം നിയമേത്വാ ദസ്സേതും “ബുദ്ധവേത്തം നാമ തിവിധ”ന്തിആദി വുത്തം. യത്തകേ റാനേ തമാഗതസ്സ പടിസന്ധിണാണാനുഭാവോ പുണ്ണഹലസമുത്തേജിതോ സരസേനേവ പഥവി വിജമ്ഭതി, തം സബ്ബസി ബുദ്ധകുരസ്സ നിബ്ബത്തനവേത്തം നാമാതി ആഹ “ജാതിവേത്തം ദസസഹസ്സചക്കവാളപരിയന്ത”ന്തി. ആനുഭാവോ വത്തതീതി ഇയ ഇദ്ധിമാ ചേതോവസിപ്പത്തോ ആണാവേത്തപരിയാപണേ യത്ഥ കത്ഥചി ചക്കവാളേ റത്ഥാ അത്തനോ അത്ഥായ പരിത്തം കത്ഥാ തത്ഥേവ അത്തം ചക്കവാളം ഗതോപി കതപരിത്തോ ഏവ ഹോതി. അഥ വാ തത്ഥ ഏകചക്കവാളേ റത്ഥാ സബ്ബസത്താനം അത്ഥായ പരിത്തേ കതേ ആണാവേത്തേ സബ്ബസത്താനം അഭിസമ്ഭുണായേവ പരിത്താനുഭാവോ തത്ഥ ദേവതാഹി പരിത്താണായ സമ്പടിച്ഛിതബ്ബതോ. യം വിസയവേത്തം സന്ധായ ഏകസ്ഥിംയേവ ഖണേ സരേന അഭിവിത്താപനം, അത്തനോ രൂപദസ്സനഞ്ച പടിജാനന്തേന ഭഗവതാ “യാവതാ വാ പന ആകഞ്ചേയ്യാ”തി (അം നിം ന.വുമ) വുത്തം. യത്ഥാതി യസ്ഥിം അനന്താപരിമാണേ വിസയവേത്തേ. യം യം തമാഗതോ ആകഞ്ചതി, തം തം ജാനാതി ആകഞ്ചാമത്തപടിബദ്ധവുത്തിതായ ബുദ്ധണാണസ്സ. സന്ഹന്തന്തി വിവട്ടമാനം ജായമാനം.

രംഭ. ഗോഖായിതകമത്തേസുതി ഗോഹി ഖാദിതബ്ബപ്പമാണേസു. യന്തി യസ്ഥിം സമയേ. പുപ്ഫഹലുപജീവിനിയോ ച ദേവതാ ബ്രഹ്മലോകേ നിബ്ബത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

ഏതേസന്തി “വസ്സുപജീവിനോ”തിആദിനാ വുത്തസത്താനം. തത്ഥാതി ബ്രഹ്മലോകേ. സോ ച ഖോ പരിത്താഭാദിബ്രഹ്മലോകോ വേദിതബ്ബോ. “പടിലദ്ധജ്ഞാനവസേനാ”തി വത്ഥാ ത്യാനപ്പടിലാഭസ്സ സമ്ഭവം ദസ്സേതും “തദാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ലോകം ബുദ്ധേന്തി സന്ധിണ്ഡന്തിതി ലോകബുദ്ധാ. തേ കിര ദിസ്വാ മനുസ്സാ തത്ഥ തത്ഥ റിതാപി നിസിന്നാപി സംവേഗജാതാ, സമ്ഭമപ്പത്താ ച ഹുത്ഥാ തേസം ആസന്നേ റാനേ സന്നിപതന്തി. സിഖാബന്ധസ്സ മുത്തതായ മുത്തസിരാ. ഇതോ ചിതോ ച വിധൂയമാനകേസതായ വികിണ്ണകേസാ. ലോകവിനാസഭയേന സോകവന്തചിത്തതായ അതിവിധ വിരൂപവേസധാരിനോ. മാരിസാതി ദേവാനം പിയസമുദാചാരോ. കഥം പന്നേതേ കപ്പവുടാനം ജാനന്തിതി? ധമ്മതായ സഞ്ചോദിതാതി ആചരിയാ. താദിസനിമിത്തദസ്സന്നേനാതി ഏകേ. ബ്രഹ്മദേവതാഹി ഉയ്യോജിതാതി അപരേ.

മേത്താദീനീതി മേത്താമനസികാരാദിനി കാമാവചരപുണ്ണാനി. ദേവലോകേതി കാമദേവലോകേ. ദേവാനം കിര സുഖസമ്ഫസ്സവാതഗ്ഗഹണപരിചയേന വായോകസിണേ ത്യാനാനി സുഖേനേവ ഇജ്ഞന്തി. തേന വുത്തം “വായോകസിണേ പരികമ്മം കത്ഥാ ത്യാനം പടിലഭന്തി”തി. തദേത്തേ പനാതി ആപായികേ സന്ധായാഹ. തത്ഥാതി ദേവലോകേ.

ദുതിയോ സൂരിയോതി ദുതിയം സൂരിയമണ്ഡലം. സത്തസൂരിയന്തി സത്തസൂരിയപാതുഭാവസുത്തം. പകതിസൂരിയേതി കപ്പവുടാനകാലതോ പുഞ്ചേ ഉപ്പന്നസൂരിയവിമാനേ. കപ്പവുടാനകാലേ പന യഥാ അത്തേ

കാമാവചരദേവോ, ഏവം സൂരിയദേവപുത്തോപി ത്യാനം നിബുത്തേതാ
ബ്രഹ്മലോകം ഉപപജ്ജതി, സൂരിയമണ്ഡലം പന പഭസ്സരതരഞ്ചേവ
തേജവന്തരഞ്ച ഹുത്വാ പവത്തതി. തം അന്തരധായിത്വാ അത്തമേവ
ഉപജ്ജതീതി അപരേ. ഗങ്ഗാ യമുനാ സരഭൂ അചിരവതീ മഹീതി ഇമാ പഞ്ച
മഹാനദിയോ.

പഭവാതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതാ. ഹംസപാതനോതി മന്ദാകിനിമാഹ.

ന സന്ഠാതീതി ന തിട്ഠതി.

പരിയാദിനസിനേഹന്തി പരിക്ഖീണസിനേഹം. യായ ആപോധാതുയാ തത്ഥ
തത്ഥ പഥവീധാതു ആബന്ധത്താ സമ്പിണ്ഡതാ ഹുത്വാ തിട്ഠതി, സാ
ഛരസൂരിയപാതുഭാവേന പരിക്ഖയം ഗച്ഛതി. യഥാ ചിദന്തി യഥാ ച ഇദം
ചക്കവാളം. ഏവം കോടിസതസഹസ്സചക്കവാളാനിപീതി
വിപത്തിമഹാമേഘുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ ഇധ വുത്തം സഞ്ചം കപ്പവുട്ഠാനം, തം
തത്ഥ അതിദിസതി.

പലുജ്ജിതാതി ഛരിജ്ജിതാ. സങ്ഖാരഗതന്തി ഭൂതുപാദായപ്പഭേദം
സങ്ഖാരജാതം. സഞ്ചസങ്ഖാരപരിക്ഖയാതി ത്യാപേതബ്ബസങ്ഖാരപരിക്ഖയാ.
സയമ്പി സങ്ഖാരഗതം സമാനം ഇന്ധനാഭാവതോ ഛാരികമ്പി അസേസേത്വാ
നിസ്സഹിത്വാ വുപസമതീതി ആഹ “സപ്പി...പേ... നിബ്ബായതീ”തി.

രംഗ്. ദീഘസ്സ അദ്ധുനോതി സംവട്ടട്ഠായിഅസങ്ഖ്യേയ്യകപ്പസങ്ഖാതസ്സ
ദീഘസ്സ കാലസ്സ അച്ചയേന . താലക്ഖണ്ഡാദീതി ആദി-സദേന
സാകസാലാദിരുക്ഖേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ഘനം കരോതീതി വിസരിതും അദത്വാ
പിണ്ഡിതം കരോതി. തേനാഹ “പരിവടുമ”ന്തി, വട്ടഭാവേന പരിച്ഛിന്നം. തന്തി
ഉദകം. അസ്സാതി വാതസ്സ. വിവരം ദേതീതി യഥാ ഘനം കരോതി സമ്പിണ്ഡേതി,
ഏവം തത്ഥ അന്തരം ദേതി. പരിക്ഖയമാനന്തി പുഞ്ചേ യാവ ബ്രഹ്മലോകാ
ഏകോഘഭൂതേന വാതേന പരിസോസിയമാനതായ പരിക്ഖയം ഗച്ഛന്തം.
ബ്രഹ്മലോകോ പാതുഭവതീതി യോജനാ. ബ്രഹ്മലോകോതി ച
പഥജ്ജ്യാനഭൂമിമാഹ. ഉപരി ചതുകാമാവചരദേവലോകട്ഠാനേതി
യാമദേവലോകാദീനം ചതുന്നം പതിട്ഠാനട്ഠാനേ.
ചാതുമഹാരാജികതാവതിംസഭവന്നാനം പന പതിട്ഠാനട്ഠാനാനി
പഥവിസമ്ബന്ധതായ ന താവ പാതുഭവന്തി.

രൂന്ധന്തീതി യഥാ ഹേട്ഠാ ന ഭസ്സതി, ഏവം നിരോധേന്തി.

“പഥമതരാഭിനിബുത്താ”തി ഇദം ആയുക്ഖയസ്സ സമ്ഭവദസ്സനം, തേന ദ്വിന്നം,
ചതുന്നം, അട്ഠന്നം വാ കപ്പാനം ആദിമ്ഹി നിബുത്താതി ദസ്സേതി. തതോതി
ആഭസ്സരബ്രഹ്മലോകതോ. പരിത്താഭഅപ്പമാണാഭാപി ഹി ആഭസ്സരഗൃഹണേനേവ
സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. “തേ ഹോന്തി സയംപഭാ അന്തലിക്ഖചരാ”തി ഇദം
ഉപചാരജ്ജ്യാനപുണ്ണസ്സ മഹാനുഭാവതായ വുത്തം. ആലുപ്പകാരകന്തി
ആലോപം കത്വാ കത്വാതി വദന്തി, ആലുപ്പനം വിലോപം കത്വാതി അത്ഥോ.

ഹട്ഠതുട്ഠാതി അതിവിയ ഹട്ഠാ ഉപ്പിലാവിതചിത്താ. നാമം കരോന്തീതി
തഥാ വോഹരന്തി.

സിനേരുചക്കവാളുഹിമവന്തപഞ്ചതാതി ഏതഥ ദീപസമുദാപിതി വത്തഞ്ചം. തഥാ ഹി വക്വതി “നിന്നനിന്നട്ഠാനേ സമുദാ, സമസമട്ഠാനേ ദീപാ”തി. മൂപമൂപാതി ഉന്നതുന്നതാ.

അതിമഞ്ഞന്തിതി അതിക്കമിത്വാ മഞ്ഞന്തി, ഹീളേന്തിതി അത്ഥോ. തേനേവ നയേനാതി “ഏകച്ചേ വണ്ണവന്തോ ഹോന്തി”തിആദിനാ (ദീം നിം ന.ചൗ൩) വുത്തേന നയേനേവ. പദാലതാതി ഏവംനാമികാ ലതാജാതി. തസ്സാ കിര പാരാസവജാതി ഗളോചിതി വദന്തി. അകട്ഠേ ഏവ ഭൂമിപ്പദേസേ പച്ചനകോ അകട്ഠപാകോ. അകണോതി കുണ്ഡകരഹിതോ.

സുമനസഞ്ചാതജാതിപുപ്ഫസദിസോ സുമനജാതിപുപ്ഫസദിസോ. യോ യോ രസോ ഏതസ്സാതി യംയംരസോ, ഓദനോ, തം യംയംരസം, യാദിസരസവന്തന്തി അത്ഥോ. രസപഥവീ, ഭൂമിപപ്പടകോ, പദാലതാ ച പരിഭുത്താ സുധാഹാരോ വിയ ഖുദും വിനോദേത്വാ രസഹരണീഹി രസമേവ ബ്രൂഹേന്താ തിട്ഠന്തി, ന വത്സുനോ സുഖമഭാവേന നിസ്സന്ദാ, സുഖമഭാവേനേവ ഗഹണിന്ധനമേവ ച ഹോന്തി. ഓദനോ പന പരിഭുത്തോ രസം വഡ്ഡേന്തോപി വത്സുനോ ഓളാരികഭാവേന നിസ്സന്ദം വിസ്സജ്ജേന്തോ പസ്സാവം, കസടഞ്ച ഉപ്പാദേതീതി ആഹ “തതോ പഭുതിമുത്തകരീസം സഞ്ജായതീ”തി. പുരിമത്തഭാവേസു പവത്തഉപചാരജ്ഞാനാനുഭാവേന യാവ സത്തസന്താനേ കാമരാഗവിക്ഖമ്ഭനവേഗോ ന സമിതോ, ന താവ ബലവകാമരാഗുപനിസ്സയാനി ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയാനി പാതുരഹേസും. യദാ പനസ്സ വിച്ഛിന്നതായ ബലവകാമരാഗോ ലദ്ധാവസരോ അഹോസി, തദാ തദുപനിസ്സയാനി താനി സത്താനം അത്തഭാവേസു സഞ്ജായിംസു. തേന വുത്തം “പുരിസസ്സപേ... പാതുഭവതീ”തി. തേനേവാഹ “തത്ര സുദ”ന്തിആദി.

അലസജാതികസ്സാതി സജ്ജുകമേവ തണ്ഡുലം അഗ്ഗഹേത്വാ പരദിവസസ്സത്ഥായ ഗഹണേന അലസപകതികസ്സ.

അനുത്സുന്നന്തിതി അനുസോചന്തി. സമ്മന്നേയ്യാമാതി സമനുജാനേയ്യാമ. നോതി അമ്ഹേസു. സമ്മാതി സമ്മദേവ യഥാരഹം. വീയിതബ്ബന്തി വീയനാരഹം നിന്ദനീയം. ഗരഹിതബ്ബന്തി ഹീളേതബ്ബം.

അയമേവ ഭഗവാ പടിബലോ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹം കാതുന്തി യോജനാ. രഞ്ജേതീതി സങ്ഗഹവത്സുഹി സമ്മദേവ രമേതി പീണേതി.

വിവട്ടട്ഠായിഅസഞ്ചേയ്യം ചതുസട്ഠിഅന്തരകപ്പസങ്ഗഹം. വീസതിഅന്തരകപ്പസങ്ഗഹന്തി കേചി. സേസാസഞ്ചേയ്യാനി കാലതോ തേന സമപ്പമാണാനേവ.

൪൦൭. മഹാധാരാഹിതി താലസാലക്ഖന്ധപ്പമാണാഹി മഹതീഹി ഖാരുദകധാരാഹി. സമന്തതോതി സബ്ബസോ. പഥവിതോതി പഥവിയാ ഹേട്ഠിമന്തതോ പഭുതി. തേന ഹി ഖാരുദകേന ഫുട്ഠഫുട്ഠാ പഥവിപബ്ബതാദയോ ഉദകേ പക്ഖിത്തലോണസക്ഖരാ വിയ വിലീയന്തേവ, തസ്മാ പഥവിസന്ധാരുദകേന സദ്ധിം ഏകുദകമേവ തം ഹോതീതി കേചി. അപരേ “പഥവിസന്ധാരകം ഉദകക്ഖന്ധഞ്ച ഉദകസന്ധാരകം വായുക്ഖന്ധഞ്ച അനവസേസതോ വിനാസേത്വാ സബ്ബത്ഥ സയമേവ ഏകോഘഭൂതം തിട്ഠതീ”തി

വദന്തി, തം യുത്തം. തയോപി ബ്രഹ്മലോകേതി പരിത്താഭരൂപമാണാഭരൂപസ്തദബ്രഹ്മലോകേ, തയിദം “അയം പന വിസേസോ”തി ആരദ്ധത്താ വുത്തം, അത്തമാ “ഛരപി ബ്രഹ്മലോകേ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ. സുഭകിണ്ഹേതി ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസേന തതിയജ്ജ്യാനഭൂമിയാ ഉപലക്ഖണം. പരിത്താസുഭരൂപമാണാസുഭേപി ഹി ആഹച്ച ഉദകം തിട്ഠതി. ഹേട്ഠാ “ആഭസ്സരേ ആഹച്ച തിട്ഠതീ”തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തന്തി തം കപ്പവിനാസകളദകം. ഉദകാനുഗതന്തി ഉദകേന അനുഗതം ഫുട്ഠം. അഭിഭവിതാതി വിലീയാപേത്യാ.

ഇദമേകം അസഞ്ചേയ്യന്തി ഇദം സംവട്ടസഞ്ചാതം കപ്പസ്സ ഏകം അസഞ്ചേയ്യം.

രംവ. മൂലരജേ അപഗതേ ഏവ പഥവീനിസ്സിതം സൺഹരജം അപഗച്ഛതീതി വുത്തം “തതോ സൺഹരജ”ന്തി. സമുട്ഠാപേതീതി സമ്ബന്ധോ. “വിസമട്ഠാനേ റിതമഹാരുകുഖേ”തി ഇദം പഥം സമുട്ഠാപേതഞ്ചതം സന്ധായ വുത്തം.

ചക്കവാളപഞ്ചതമ്പി സിനേരുപഞ്ചതമ്പിതി മഹാപഥവിയാ വിപരിവത്തനേനേവ വിപരിവത്തിതം ചക്കവാളപഞ്ചതമ്പി സിനേരുപഞ്ചതമ്പി വാതോ ഉക്ഖിപിത്യാ ആകാസേ വിപതി. തേ ചക്കവാളപഞ്ചതാദയോ. അഭിഹന്താതി ഘട്ടേത്യാ. അത്തമത്തന്തി ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ ചക്കവാളഹിമവന്തസിനേരും അത്തിസ്സാ ലോകധാതുയാ ചക്കവാളാദീഹിതി ഏവം അത്തമത്തം സമാഗമവസേന ഘട്ടേത്യാ. സബ്ബസഞ്ചാരഗതന്തി പഥവീസന്ധാരകളദകം, തംസന്ധാരകവാതന്തി സബ്ബം സഞ്ചാരഗതം വിനാസേത്യാ സയമ്പി വിനസ്സതി അവട്ഠാനസ്സ കാരണാഭാവത്യാ.

രം൯. യദിപി സഞ്ചാരാനം അഹേതുക്കോ സരസനിരോധോ വിനാസകാഭാവത്യാ, സന്താനനിരോധോ പന ഹേതുവിരഹിതോ നത്ഥി യഥാ തം സത്തകായേസൂതി. ഭാജനലോകസ്സാപി സഹേതുക്കേന വിനാസേന ഭവിതഞ്ചന്തി ഹേതും പുച്ഛതി “കിം കാരണാ ഏവം ലോകോ വിനസ്സതീ”തി. ഇതരോ യഥാ തത്ഥ നിബ്ബത്തനകസത്താനം പുണ്ണബലേന പഥം ലോകോ വിവട്ടതി, ഏവം തേസം പാപബലേന സംവട്ടതീതി ദസ്സേന്തോ “അകുസലമൂലകാരണാ”തി ആഹ. യഥാ ഹി രാഗദോസമോഹാനം അധികഭാവേന യഥാക്കമം രോഗന്തരകപ്പോ, സത്ഥന്തരകപ്പോ, ദുബ്ബിക്ഖന്തരകപ്പോതി ഇമേ തിവിധാ അന്തരകപ്പാ വിവട്ടട്ഠായിമ്ഹി അസഞ്ചേയ്യകപ്പേ ജായന്തി, ഏവമേതേ യഥാവുത്താ തയോ സംവട്ടാ രാഗാദിനം അധികഭാവേനേവ ഹോന്തീതി ദസ്സേന്തോ “അകുസലമൂലേസു ഹീ”തിആദിമാഹ. ഉസ്സന്നതരേതി അതിവിധ ഉസ്സന്നേ. ദോസേ ഉസ്സന്നതരേ അധികതരദോസേന വിധ തിക്ഖതരേന ഖാരുദകേന വിനാസോ യുത്തോതി വുത്തം “ദോസേ ഉസ്സന്നതരേ ഉദകേന വിനസ്സതീ”തി. പാക്കസത്തുസദിസസ്സ ദോസസ്സ അഗ്ഗിസദിസതാ, അപാക്കസത്തുസദിസസ്സ രാഗസ്സ ഖാരുദകസദിസതാ ച യുത്താതി അധിപ്പായേന “ദോസേ ഉസ്സന്നതരേ അഗ്ഗിനാ, രാഗേ ഉസ്സന്നതരേ ഉദകേനാ”തി കേചിവാദസ്സ അധിപ്പായോ വേദിതഞ്ചോ. രാഗോ സത്താനം ബഹുലം പവത്തതീതി രാഗവസേന ബഹുസോ ലോകവിനാസോ.

രം൧൦. ഏവം പസഞ്ജേന സംവട്ടാദികേ പകാസേത്യാ ഇദാനി യഥാധികതം നേസം അനുസ്സരണാകാരം ദസ്സേതും “പുഞ്ചേനിവാസം അനുസ്സരന്തോപീ”തിആദി

ആരംഭം.

“അമൃത്ഹിസംവട്ടകപ്പേ”തി ഇദം സംവട്ടകപ്പസ്സ ആദിതോ പാളിയം (ഭീ° നി° ൧.൨൪൪) ഗഹിതത്താ വുത്തം. തത്ഥാപി ഹി ഇമസ്സ കതിപയം കാലം ഭവാദീസു സംസരണം ഉപലബ്ഭതീതി. സംവട്ടകപ്പേ വാ വട്ടമാനേസു ഭവാദീസു ഇമസ്സ ഉപപത്തി അഹോസി, തന്ദസ്സനമേതം ദട്ഠഞ്ച. അഥ വാ അമൃത്ഹി സംവട്ടകപ്പേതി ഏതഥ വാ-സദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ ദട്ഠഞ്ചോ, തേന ച അനിയമത്ഥേന ഇതരാസഞ്ചേയ്യാനന്വി സഞ്ഗഹോ സിലോ ഹോതി. ഭവേ വാതിആദീസു കാമാദിഭവേ വാ അണ്ഡജാദിയോനീയാ വാ ദേവാദി ഗതിയാ വാ നാനത്തകായനാനത്തസഞ്ചിആദിവിത്താണട്ഠിതിയാ വാ സത്താവസേ വാ ഖത്തിയാദി സത്തനികായേ വാ. ആസിന്തി അഹോസിം. വണ്ണസമ്പത്തിം വാതി വാ-സദേന വണ്ണവിപത്തിം വാതി ദസ്സേതി.

സാലിമംസോദനാഹാരോ വാ ഗിഹികാലേ. പവത്തഫലഭോജനോ വാ താപസാദികാലേ. സാമിസാ ഗേഹസ്സിതാ സോമനസ്സാദയോ. നിരാമിസാ നേക്ഖമ്മസ്സിതാ. ആദി-സദേന വിവേകജസമാധിജസുഖാദിനം സഞ്ഗഹോ.

“അമൃത്രാസി”ന്തിആദിനാ സഞ്ചം യാവദിച്ഛകം അനുസ്സരണം ദസ്സേതാ ഇദാനി അത്തമാ അത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അമൃത്രാസിന്തി സാമഞ്ചനീദേസോയം, ബ്യാപനിച്ഛാലോപോ വാ, അമൃത്ര അമൃത്രാസിന്തി വുത്തം ഹോതി. അനുപുഞ്ചേന ആരോഹന്തസ്സ യാവദിച്ഛകം അനുസ്സരണന്തി ഏതഥ ആരോഹന്തസ്സാതി പടിലോമതോ ഞാണേന പുഞ്ചേനിവാസം ആരോഹന്തസ്സ. പച്ചവേക്ഖണന്തി അനുസ്സരിതാനുസ്സരിതസ്സ പച്ചവേക്ഖണം, ന അനുസ്സരണം. ഇതീതി വുത്തത്ഥനിദസ്സനം. തഞ്ചേ വോ യമാരഹതോ, ന യമാനുപുഞ്ചതോതി ദസ്സേന്തോ “നാമഗോത്തവസേനാ”തിആദിമാഹ. വണ്ണാദീഹീതി വണ്ണാഹാരവേദയിതായുപരിച്ഛേദേഹി. ഓദാതോതീതി ഏതഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന ഏവമാദി ഏവംപകാരനാനത്തതോതി ദസ്സിതം ഹോതി.

പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിഞാണകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചുതുപപാതഞാണകമാവണ്ണനാ

൪൧൧. ചുതിയാതി ചവനേ. ഉപപാതേതി ഉപപജ്ജനേ. സമീപത്ഥേ ചേതം ഭുജ്ജവചനം, ചുതിക്ഖണസാമന്താ, ഉപപത്തിക്ഖണസാമന്താ ചാതി വുത്തം ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “യേ പന ആസന്നചുതികാ”തിആദി (വിസുദ്ധി° ൨.൪൧൧). ദിബ്ബചക്ഖുഞാണേനേവ സത്താനം ചുതി ച ഉപപത്തി ച ഞായതീതി ആഹ “ദിബ്ബചക്ഖുഞാണത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി. ദിബ്ബസദിസത്താതിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അയം പന വിസേസോ - തത്ഥ “സോതയാതു”തി പദം അപേക്ഖിത്വാ ഇത്ഥമിലിങ്ഗവസേന വുത്തം, ഇയ നപുംസകലിങ്ഗവസേന വത്തഞ്ചം. തത്ഥ ച ആലോകപരിഗൃഹേന പയോജനം നത്ഥി, ഇയ അത്ഥമീതി വുത്തം “ആലോകപരിഗൃഹേന മഹാജുതികത്താപിദിബ്ബ”ന്തി, കസിണാലോകാനുഗൃഹേന പത്തഞ്ചത്താ, സയം ഞാണാലോകഫരണഭാവേന ച മഹാജുതികഭാവതോതി അത്ഥോ. മഹാജുതികന്വി ഹി “ദിബ്ബ”ന്തി വുച്ചതി “ദിബ്ബമിദം ബൃഹ്ഹ”ന്തിആദീസു.

മഹാഗതികത്താതി മഹനീയഗമനത്താ, വിമ്ഹയനീയപവത്തികത്താതി അത്ഥോ. വിമ്ഹയനീയാ ഹിസ്സ പവത്തി തിരോകുട്ടാദിഗതരൂപദസ്സനതോ. “ദിബ്ബസദിസത്താ”തി ച ഹീനുപമാദസ്സനം ദേവതാനം ദിബ്ബചക്ഖുതോപി ഇമസ്സ മഹാനുഭാവത്താ. തേന ദിബ്ബചക്ഖുലാഭായ യോഗീനോ പരികമ്മകരണം തപ്പടിപക്ഖാഭിഭവസ്സ അത്ഥമതോ തസ്സ വിജയിച്ഛാ നാമ ഹോതി, ദിബ്ബചക്ഖുലാഭി ച ഇദ്ധിമാ ദേവതാനം വചനഗ്ഗഹണക്ഖമനധമ്മദാനവസേന മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരാദയോ വിയ ദാനഗ്ഗഹണലക്ഖണേ, വോഹാരേ ച പവത്തേയ്യാതി ഏവം വിഹാരവിജയിച്ഛാവോഹാരജുതിഗതിസഞ്ചാതാനം അത്ഥാനം വസേന ഇമസ്സ അഭിഞ്ഞാണാസ്സ ദിബ്ബചക്ഖുഭാവസിദ്ധിതോ . സദുവിദു ച തേസു ഏവ അത്ഥേസു ദിവു-സദു ഇച്ഛന്തീതി വുത്തം “തം സബ്ബം സദുസത്ഥാനുസാരേണ വേദിതബ്ബ”ന്തി.

ദസ്സനട്ഠേനാതി രൂപദസ്സനഭാവേന. ചക്ഖുനാ ഹി സത്താ രൂപം പസ്സന്തി. യഥാ മംസചക്ഖു വിഞ്ഞാണാധിട്ഠിതം സമവിസമം ആചിക്ഖന്തം വിയ പവത്തതി, ന തഥാ ഇദം. ഇദം പന സയമേവ തതോ സാതിസയം ചക്ഖുകിച്ചകാരിതി ആഹ “ചക്ഖുകിച്ചകരണേന ചക്ഖുമിവാതിപി ചക്ഖു”തി. “ദിട്ഠിവിസുദ്ധിഹേതുത്താ”തി സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി പരതോ ഉപപത്തിയാ അദസ്സനതോ ഏത്ഥേവായം സത്തോ ഉച്ഛിനോ, ഏവമിതരേപിതി. നവസത്തപാതുഭാവദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി ലാഭി അധിച്ചസമുപ്പത്തികോ വിയ. ബുദ്ധപുത്താ പസ്സന്തിയേവാതി ഉത്തരപദാവധാരണം, ന പുരിമപദാവധാരണം. ഏവം ഹി ജയദിസജാതകാദിഹി അവിരോധോ സിദ്ധോ ഹോതി.

മനുസ്സാനം ഇദന്തി മാനുസകം, മനുസ്സാനം ഗോചരഭൂതം രൂപാരമ്മണം. തദന്തസ്സ പന ദിബ്ബതിരോഹിതാതിസുഖമാഭിഭേദസ്സ രൂപസ്സ ദസ്സനതോ അതിക്കന്തമാനുസകം. ഏവരൂപഞ്ച മനുസ്സൂപചാരം അതിക്കന്തം നാമ ഹോതീതി ആഹ “മനുസ്സൂപചാരം അതിക്കമിത്വാ രൂപദസ്സനേനാ”തി. ഏവം വിസയമുഖേന ദസ്സേത്വാ ഇദാനി വിസയീമുഖേന ദസ്സേതും “മാനുസകം വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥാപി മംസചക്ഖാതിക്കമോ തസ്സ കിച്ചാതിക്കമേനേവ ദട്ഠേബ്ബോ.

ദിബ്ബചക്ഖുനാതി ദിബ്ബചക്ഖുണാണേനപി. ദട്ഠും ന സക്കാ ഖണസ്സ അതിഇത്തരതായ അതിസുഖമതായ കേസഞ്ചി രൂപസ്സ. അപിച ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ പച്ചുപ്പന്നം രൂപാരമ്മണം, തഞ്ച പുരേജാതപച്ചയഭൂതം, ന ച ആവജ്ജനപരികമ്മേഹി വിനാ മഹഗ്ഗതസ്സ പവത്തി അത്ഥി, നാപി ഉപ്പജ്ജമാനമേവ രൂപം ആരമ്മണപച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതി, ഭിജ്ജമാനം വാ. തസ്മാ “ചുതുപപാതക്ഖണേ രൂപം ദിബ്ബചക്ഖുനാ ദട്ഠും ന സക്കാ”തി സുവുത്തമേതം. യദി ദിബ്ബചക്ഖുണാണം രൂപാരമ്മണമേവ, അഥ കസ്മാ “സത്തേ പസ്സന്തി”തി വുത്തന്തി? യേഭുയ്യേന സത്തസന്താനഗതരൂപദസ്സനതോ ഏവം വുത്തം. സത്തഗഹണസ്സ വാ കാരണഭാവതോ വോഹാരവസേന വുത്തന്തിപി കേചി. തേ ചവമാനാതി അധിപ്പേതാതി സമ്ബന്ധോ. ഏവരൂപേതി ന ചുതുപപാതക്ഖണസമഞ്ഗിനോതി അധിപ്പായോ.

മോഹുപനിസ്സയം നാമ കമ്മം നിഹീനം നിഹീനഫലം ഹോതീതി ആഹ “മോഹനിസ്സന്ദയുത്തത്താ”തി. തബ്ബിപരീതേതി തസ്സ ഹീളിതാദിഭാവസ്സ വിപരീതേ , അഹീളിതേ അനോഹീളിതേ അനോഞ്ഞാതേ അനവഞ്ഞാതേ ചിത്തീകതേതി

അതോ. സുവണ്ണേതി സുന്ദരവണ്ണേ. ദുബ്ബണ്ണേതി അസുന്ദരവണ്ണേ. സാ പനായം സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണതാ യമാക്കമം കമ്മസ്സ അദോസദോസൂപനിസ്സയതായ ഹോതീതി ആഹ “അദോസനിസ്സന്ദയുത്തത്താ”തിആദി. സുന്ദരം ഗതിം ഗതാ സുഗതാതി ആഹ “സുഗതിഗതേ”തി, സുഗതിം ഉപപന്നേതി അതോ. അലോഭജ്ജ്യാസയാ സത്താ വദഞ്ഞു വിഗതമച്ഛേരാ അലോഭൂപനിസ്സയേന കമ്മുനാ സുഭഗാ സമിദ്ധാ ഹോതീതി ആഹ “അലോഭനിസ്സന്ദയുത്തത്താ വാ അഡ്ഢേ മഹദ്ധനേ”തി. ദുക്ഖം ഗതിം ഗതാ ദുഗ്ഗതാതി ആഹ “ദുഗ്ഗതിഗതേ”തി. ലോഭജ്ജ്യാസയാ സത്താ ലുദ്ധാ മച്ഛരിനോ ലോഭൂപനിസ്സയേന കമ്മുനാ ദുഗ്ഗതാ ദുരുപേതാ ഹോതീതി ആഹ “ലോഭനിസ്സന്ദയുത്തത്താ വാ ദലിദേ അപ്പന്നപാനേ”തി.

ഉപചിതന്തി ഫലാവഹഭാവേന കതം. യമാ കതം ഹി കമ്മം ഫലദാനസമത്ഥം ഹോതി, തമാ കതം ഉപചിതം. ചവമാനേതിആദീഹി ദിബ്ബചക്ഖുകിച്ചം വുത്തന്തി വിസയമുവേന വിസയീബ്ധാപാരമാഹ. പൂരിമേഹീതി വാ “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ”തിആദീനി പദാനി സന്ധായ വുത്തം. ആദീഹീതി ഏതഥ ച-സദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ . തസ്ഥാ “ദിബ്ബേന...പേ... പസ്സതീ”തി ഇമേഹി, “ചവമാനേ”തിആദീഹി ച ദിബ്ബചക്ഖുകിച്ചം വുത്തന്തി അതോ.

ഇമിനാ പന പദേനാതി “യമാകമ്മൂപഗേ സത്തേ പജാനാതീ”തി ഇമിനാ വാക്യേന. ഇധ ഭിക്ഖുതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ ഭിക്ഖു, ദിബ്ബചക്ഖുണാണലാഭീതി അധിപ്പായോ. സോ ച ദിബ്ബചക്ഖുണാണലാഭീ നേരയികേ ച സത്തേ പച്ചക്ഖതോ ദിസാ റിതോ. ഏവം മനസി കരോതീതി തേസം നേരയികാനം നിരയസംവത്തനിയസ്സ കമ്മസ്സ ഞാതുക്കാമതാവസേന പാദകജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ പരികമ്മവസേന മനസി കരോതി. കിം നു വോതിആദി മനസികാരവിധിദസ്സനം. ഏവം പന പരികമ്മം കത്വാ പാദകജ്ജ്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠിതസ്സ തം കമ്മം ആരമ്മണം കത്വാ ആവജ്ജനം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്ഥിം നിരുദ്ധേ ചത്താരി, പഞ്ച വാ ജവനാനി ജവന്തീതിആദി സബ്ബം വുത്തനയമേവ. “വിസും പരികമ്മം നാമ നത്ഥീ”തി ഇദം പന ദിബ്ബചക്ഖുണാണേന വിനാ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ വിസും പരികമ്മം നത്ഥീതി അധിപ്പായേന വുത്തം. ഏവഞ്ചേതം ഇച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ മഹഗ്ഗതഭാവോ ഏവ ന സിയാ. ദേവാനം ദസ്സനേപി ഏസേവ നയോ. നേരയികദേവഗുഹണം ചേതഥ നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം. ആകഞ്ചമാനോ ഹി ദിബ്ബചക്ഖുലാഭീ അത്തഗതികേസുപി ഏവം പടിപജ്ജതിയേവ. തമാ ഹി വക്ഖതി “അപായഗുഹണേന തിരച്ഛാനയോനിം ദീപേതീ”തി (വിസുദ്ധിം ൨.൪൧൧), “സുഗതിഗുഹണേന മനുസ്സഗതിപി സങ്ഗയ്ഹതീ”തി (വിസുദ്ധിം ൨.൪൧൧) ച. തം നിരയസംവത്തനിയം കമ്മം ആരമ്മണം ഏതസ്സാതി തംകമ്മാരമ്മണം. ഫാരുസകവനാദീസൂതി ആദി-സദേന ചിത്തലതാവനാദിനം സങ്ഗഹോ.

യമാ ചിമസ്സാതി യമാ ച ഇമസ്സ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ വിസും പരികമ്മം നത്ഥി, ഏവം അനാഗതംസത്താണസ്സപിതി വിസും പരികമ്മാഭാവം നിദസ്സേതി. തത്ഥ കാരണമാഹ “ദിബ്ബചക്ഖുപാദകാനേവ ഹി ഇമാനീ”തി. തത്രായമധിപ്പായോ - യമാ ദിബ്ബചക്ഖുലാഭീ നിരയാദിഅഭിമുഖം ആലോകം വഡ്ഢേതാ, നേരയികാദികേ സത്തേ ദിസാ തേഹി പുബ്ബേ ആയുഹിതം

നിരയസംവത്തനിയാദികം കമ്മം താദിസേന സമാദാനേന, തജേജന ച മനസികാരേന പരിക്ഖതേ ചിത്തേ യാമാവതോ ജാനാതി, ഏവം യസ്സ യസ്സ സത്തസ്സ സമനന്തരാ അനാഗതം അത്തഭാവം ഞാതുകാമോ തം തം ഓദിസ്സ ആലോകം വഡ്ഢേത്വാ തേന തേന അതീതേ, ഏതരഹി വാ ആയുഹിതം തസ്സ നിബ്ബത്തകം കമ്മം യമാകമ്മൂപഗണാണേന ദിസാ തേന നിബ്ബത്തേതഞ്ചം അനാഗതം അത്തഭാവം ഞാതുകാമോ താദിസേന സമാദാനേന, തജേജന ച മനസികാരേന പരിക്ഖതേ ചിത്തേ യാമാവതോ ജാനാതി. ഏസേവ നയോ തതോ പരേസുപി അത്തഭാവേസു. ഏതം അനാഗതംസഞ്ചാണം നാമ. യസ്മാ ഏതം ദ്വയം ദിബ്ബചക്ഖുണാണേ സതിയേവ സിജ്ജ്യാതി, നാസതി. തേന വുത്തം “ഇമാനി ദിബ്ബചക്ഖുണാ സഹേവ ഇജ്ജ്യാന്തി”തി.

കായേന ദുട്ഠ ചരിതം, കായതോ വാ ഉപ്പന്നം കിലേസപുതികത്താ ദുട്ഠം ചരിതം കായദുച്ചരിതന്തി ഏവം യോജേതബ്ബോ. കായോതി ചേത്ഥ ചോപനകായോ അധിപ്പേതോ. കായവിഞ്ഞത്തിവസേന പവത്തം അകുസലം കായകമ്മം കായദുച്ചരിതന്തി. ഇതരേസൂതി വചിമനോദുച്ചരിതേസു. യസ്മിം സന്താനേ കമ്മം കത്ഥുപചിതം, അസതിസ്സ അന്തരൂപച്ഛേദേ വിപാകാരഹഭാവസ്സ അവിഗച്ഛനതോ സോ തേന സഹിതോയേവാതി വത്തബ്ബോതി ആഹ “സമന്നാഗതാതി സമങ്ഗീഭൂതാ”തി. “അനത്ഥകാമാ ഹുത്വാ”തി ഏതേന മാതാപിതരോ വിയ പുത്താനം, ആചരിയുപജ്ജ്യായാ വിയ ച നിസ്സിതകാനം അത്ഥകാമാ ഹുത്വാ ഗരഹകാ ഉപവാദകാ ന ഹോന്തിതി ദസ്സേതി. ഗുണപരിധംസന്നേനാതി വിജ്ജമാനാനം ഗുണാനം വിദ്ധംസന്നേന, വിനാസന്നേനാതി അത്ഥോ. നനു ച അന്തിമവത്സുനാപി ഉപവാദോ ഗുണപരിധംസന്നമേവാതി? സച്ചമേതം. ഗുണാതി പന്നേത്ഥ ത്യാനാദിവിസേസാ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാ അധിപ്പേതാതി സീലപരിധംസന്നം വിസും ഗഹിതം. തേനാഹ “നത്ഥി ഇമേസം സമണ്ഡമ്മോ”തിആദി. സമണ്ഡമ്മോതി ച സീലസംയമം സന്ധായ വദതി. ജാനംവാതി യം ഉപവദതി, തസ്സ അരിയഭാവം ജാനന്തോ വാ. അജാനംവാതി അജാനന്തോ വാ. ജാനനം അജാനനം ചേത്ഥ അപ്പമാണം, അരിയഭാവോ ഏവ പമാണം. തേനാഹ “ഉഭയമാപി അരിയുപവാദോവ ഹോതി”തി. “അരിയോ”തി പന്ന അജാനതോ അദുട്ഠചിത്തസ്സേവ തത്ഥ അരിയഗുണാഭാവം പവേദേതസ്സ ഗുണപരിധംസന്നം ന ഹോതിതി തസ്സ അരിയുപവാദോ നത്ഥീതി വദന്തി. സതേകിച്ഛം പന്ന ഹോതി ഖമാപന്നേന, ന അനന്തരിയം വിയ അതേകിച്ഛം.

രുജ്ജ്യാതീതി തുദതി, ദുക്ഖം വേദനം ഉപ്പാദേതീതി അത്ഥോ. തന്തി തം മേരം, തം വാ കിരിയം. ജാനന്തോ ഏവ മേരോ “അത്ഥി തേ, ആവുസോ, പതിട്ഠാ”തി പൂച്ഛി. ഇതരോപി സച്ചാഭിസമയോ സാസന്നേ പതിട്ഠാതി ആഹ “സോതാപന്നോ അഹ”ന്തി. മേരോ തം കരുണായമാനോ “ഖീണാസവോ തയാ ഉപവദിതോ”തി അത്താനം ആവികാസി.

സചേ നവകതരാ ഹോന്തി തസ്മിം വിഹാരേ ഭിക്ഖു. സമ്മുഖാ അവമാപേന്തേപീതി പുരതോ ഖമാപന്നേ അസമ്ഭവന്തേപി. “അഖമന്തേ”തി വാ പാഠോ. തം സോതാപന്നസ്സ വസേന വേദിതബ്ബം.

പരിനിബ്ബുതമഞ്ചട്ഠാനന്തി പൂജാകരണട്ഠാനം സന്ധായാഹ.

സമാദാതബ്ദം സമാദാനാനി, കമ്മാനി സമാദാനാനി യേസം, തേ കമ്മസമാദാനാ, മിച്ഛാദിട്ഠിവസേന കമ്മസമാദാനാ, ഹേതുഅത്ഥം വാ അന്തോഗധം കത്വാ മിച്ഛാദിട്ഠിവസേന പരേ കമ്മേസു സമാദാപകാ മിച്ഛാദിട്ഠികമ്മസമാദാനാ. തയിമമത്ഥം ദസ്സേനോ “മിച്ഛാദിട്ഠിവസേനാ”തിആദിമാഹ. സീലസമ്പന്നോതിആദി പരിപക്കിന്ദ്രിയസ്സ മഗ്ഗസമങ്ഗിനോ വസേന വുത്തം. അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠേ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. അഞ്ഞന്തി അരഹത്തം. ഏവംസമ്പദന്തി യഥാ തം അവസ്സമ്ഭാവി, ഏവമിദമീതി അത്ഥോ. തം വാചം അപ്പഹായാതിആദിസു അരിയൂപവാദം സന്ധായ “പുന ഏവരുപിം വാചം ന വക്ഖാമീ”തി വദന്തോ വാചം പജഹതി നാമ, “പുന ഏവരുപം ചിത്തം ന ഉപ്പാദേസ്സാമീ”തി ചിന്തേന്തോ ചിത്തം പജഹതി നാമ, “പുന ഏവരുപിം ദിട്ഠിം ന ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി പജഹന്തോ ദിട്ഠിം പജഹതി നാമ, തഥാ അകരോന്തോ നേവ പജഹതി, ന പടിനിസ്സജ്ജതി. യഥാഭതം നിക്ഖിത്തോ, ഏവം നിരയേതി യഥാ നിരയപാലേഹി ആഹരിത്വാ നിരയേ റപിതോ, ഏവം നിരയേ റപിതോയേവാതി അത്ഥോ. മിച്ഛാദിട്ഠിവസേന അകത്തബ്ബം നാമ പാപം നത്ഥി, യതോ സംസാരവാണുഭാവോപി നാമ ഹോതീതി ആഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാനി, ഭിക്ഖവേ, വജ്ജാനീ”തി.

“ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതസ്സ കായോ തിട്ഠന്തി, അയഞ്ചേവ കായോ, ബഹിദ്ധാ ച നാമരൂപ”ന്തി (ദീ. നി. ൧.൧൪൭) ഏവമാദിസു വിയ ഇധ കായ-സദ്ദോ വന്ധപഞ്ചകവിസയോതി ആഹ “കായസ്സ ഭേദാതി ഉപാദിന്നക്ഖന്ധപരിച്ഛാഗാ”തി. അവിതരാഗസ്സ മരണതോ പരം നാമ ഭവന്തരൂപാദാനമേവാതി ആഹ “പരം മരണാതി തദനന്തരം അഭിനിബ്ബത്തിക്ഖന്ധഗൃഹണേ”തി. യേന തിട്ഠന്തി, തസ്സ ഉപച്ഛേദേനേവ കായോ ഭിജ്ജതീതി ആഹ “കായസ്സ ഭേദാതി ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദാ”തി.

ഏതി ഇമസ്ഥാ സുഖന്തി അയോ, പുഞ്ഞന്തി ആഹ “പുഞ്ഞസമ്മതാ അയാ”തി. അയന്തി ഏതസ്ഥാ സുഖാനീതി ആയോ, പുഞ്ഞകമ്മാദിസുഖസാധനം. തേനാഹ “സുഖാനം വാ ആയസ്സ അഭാവാ”തി. ഇയതി അസ്സാദിയതീതി അയോ, അസ്സാദോതി ആഹ “അസ്സാദസഞ്ഞിതോ അയോ”തി.

നാഗരാജാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന സുപണ്ണാദീനം സങ്ഗഹോ. അസുരസദിസന്തി പേതാസുരസദിസം. സോതി അസുരകായോ. സബ്ബസമുസ്സയേഹീതി സബ്ബേഹി സമ്പത്തിസമുസ്സയേഹി. വുത്തവിപരിയായേനാതി “സുട്ഠു ചരിതം, സോഭനം വാ ചരിതം അനവജ്ജത്താ”തിആദിനാ “കായദുച്ചരിതേനാ”തിആദീനം പദാനം വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ വിപരിയായേന.

നിഗമനവചനം വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പുന വചനന്തി കത്വാ. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോതി “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ...പേ... പസ്സതീ”തി ഏത്ഥ അയം യഥാവുത്തോ സങ്ഖേപത്ഥോ.

൪൧൨. കസിണാരമ്മണന്തി അട്ഠന്നമ്പി കസിണാനം വസേന കസിണാരമ്മണം. സബ്ബാകാരേനാതി “ചുദുസവിധേന ചിത്തപരിദമനേന അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗമേന ഭൂമിപാദപദമൂലസമ്പാദനേനാ”തി ഇമിനാ സബ്ബപ്പകാരേന. അഭിനീഹാരക്ഖമം ദിബ്ബചക്ഖുണാണാഭിമുഖം പേസനാരഹം

പേസനയോഗം കത്യാ. ആസന്നം കാതബ്ബന്തി ദിബ്ബചക്ഖുണാണുപ്പത്തിയാ സമീപഭൂതം കാതബ്ബം. തത്ഥ ഉപചാരജ്ഞാനം പശുണതരം കത്യാ ആരമ്മണഞ്ച വഡ്ഡേതബ്ബം. തേനാഹ “ഉപചാരജ്ഞാനഗോചരം കത്യാ വഡ്ഡേതാ റപേതബ്ബ”ന്തി. തത്ഥാതി തസ്സമിം വഡ്ഡിതേ കസിണാരമ്മണേ. അപ്പനാതി ഞാനവസേന അപ്പനാ. ന ഹി അകതപരികമ്മസ്സ അഭിഞ്ഞാവസേന അപ്പനാ ഇജ്ജതതി. തേനാഹ “പാദകജ്ഞാനനിസ്സയം ഹോതീ”തി, പാദകജ്ഞാനാരമ്മണം ഹോതീതി അത്ഥോ. ന പരികമ്മനിസ്സയന്തി പരികമ്മസ്സ തം കസിണാരമ്മണം അപസ്സയോ ന ഹോതി. തമാ സതി രൂപദസ്സനം ന സിയാ. ഇമേസൂതി യമാവുത്തേസു തേജോകസിണാദീസു തീസു കസിണേസു. ഉപ്പാദേതാതി ഉപചാരജ്ഞാനുപ്പാദനേന ഉപ്പാദേതാ. ഉപചാരജ്ഞാനപവത്തിയാ ഹി സദ്ധിം പടിഭാഗനിമിത്തുപ്പത്തി. തത്ഥാതി കസിണനിദേസേ.

അന്തോയേവ രൂപഗതം പസ്സിതബ്ബം ന ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാപത്തിഹേതുഭാവതോ. പരികമ്മസ്സ വാരോ അതിക്കമതീതി ഇയ പരികമ്മം നാമ യമാവുത്തകസിണാരമ്മണം ഉപചാരജ്ഞാനം, തം രൂപഗതം പസ്സതോ ന പവത്തി. കസിണാലോകവസേന ച രൂപഗതദസ്സനം, കസിണാലോകോ ച പരികമ്മവസേനാതി തദുഭയമ്പി പരികമ്മസ്സ അപ്പവത്തിയാ ന ഹോതി. തേനാഹ “തതോ ആലോകോ അന്തരായതി, തസ്സമിം അന്തരഹിതേ രൂപഗതമ്പി ന ദിസ്സതീ”തി. രൂപഗതം പസ്സതോ പരികമ്മസ്സ വാരോ അതിക്കമതി, പരികമ്മമതിക്കന്തസ്സ കസിണാരമ്മണം ഞാണം ന ഹോതീതി രൂപഗതം ന ദിസ്സതി, കഥം പന പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി ആഹ “അമാനേനാ”തിആദി. ഏവം അനുക്കമേനാതി പുനപ്പുനം പാദകജ്ഞാനം സമാപജ്ജിതാ തതോ തതോ വുട്ഠായ അഭിണ്ഠം ആലോകസ്സ ഫരണവസേന ആലോകോ മാമഗതോ ഹോതി ചിരട്ഠായീ. തമാ ച സതി തത്ഥ സുചിരമ്പി രൂപഗതം പസ്സതേവ. തേന വുത്തം “ഏതഥ ആലോകോ...പേ... ഹോതീ”തി.

സ്വായമത്ഥോ തിണ്ണുക്കുപമായ വിഭാവേതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “രത്തിം തിണ്ണുക്കായാ”തിആദി. തത്ഥ പുനപ്പുനം പവേസനന്തി പുനപ്പുനം പാദകജ്ഞാനസമാപജ്ജനം. മാമഗതാലോകസ്സ യമാപരിച്ഛേദേന റാനന്തി യത്തകം റാനം പരിച്ഛിന്ദിതാ കസിണം വഡ്ഡിതം, മാമഗതസ്സ ആലോകസ്സ തത്തകം ഫരിതാ അവട്ഠാനം.

അനാപാമഗതന്തി ആപാമഗമനയോഗ്യസ്സ വസേന വുത്തം. അന്തോകുച്ഛിഗതാദി പന തദഭാവതോ തേന വിസേസിതബ്ബമേവ. തദേവാതി ദിബ്ബചക്ഖുമേവ . ഏത്ഥാതി ഏതേസു രൂപമാരബ്ഭ പവത്തചിത്തേസു. രൂപദസ്സനസമത്ഥന്തി രൂപം സഭാവതോ വിഭാവനസമത്ഥം ചക്ഖുവിത്താണം വിയ. പുബ്ബഭാഗചിത്താനീതി ആവജ്ജനപരികമ്മസഞ്ചാതാനി പുബ്ബഭാഗചിത്താനി. താനി ഹി ആരമ്മണം കരോന്താനിപി ന യാമാവതോ തം വിഭാവേതാ പവത്തി ആവജ്ജനസമ്പച്ഛിനചിത്താനി വിയ.

തം പനേതം ദിബ്ബചക്ഖു. പരിപന്നേമാതി അന്തരായികോ. ഞാനവിബ്ഭന്തേകോതി ഞാനുമ്മത്തേകോ ഞാനഭാവനാമുഖേന ഉമ്മാദപ്പത്തോ. അപ്പമത്തേന ഭവിതബ്ബന്തി “ദിബ്ബചക്ഖു മയാ അധിഗത”ന്തി സന്തോസം അനാപജ്ജിതാ വിപസ്സനാനുയോഗവസേന വാ സച്ചാഭിസമയവസേന വാ അപ്പമത്തേന ഭവിതബ്ബം.

“ഏവം പസ്സിതുകാമേനാ”തിആദിനാ ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ നാനാവജ്ജനപരികമ്മഞ്ചേവ ദിബ്ബചക്ഖുഞാണഞ്ച ദസ്സിതം, ന തസ്സ ഉപത്തിക്കമോതി തം ദസ്സേതും “തത്രായ”തിആദി വുത്തം. തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ചുതുപപാതത്താണകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൪൧൩. ഇതീതി ഏവം വുത്തപ്പകാരേനാതി അത്ഥോ. തേന “സോ ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ”തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൨൪൪-൨൪൫; മം നിം ൧.൩൮൪, ൪൩൧-൪൩൩; പാരാ ൧൨-൧൪) യമാദസ്സിതപാളിഗതിം, തസ്സാ അത്ഥവിവരണനയഞ്ച പച്ചാമസതി. സച്ചേസു വിയ അരിയസച്ചാനി ഖണ്ഡേസു ഉപാദാനക്ഖന്ധാ അന്തോഗധാ. തദുഭയേ ച സഭാവതോ, സമുദയതോ, അത്ഥങ്ഗമതോ, അസ്സാദതോ, ആദിനവതോ, നിസ്സരണതോ ച യമാഭൂതം സയമ്ഭുഞാണേന അവേദി അത്താസി പടിവിജ്ജയി പവേദേസി വാതി സാതിസയേന പഞ്ചക്ഖന്ധാവബോധേന ഭഗവാവ മോമേതഞ്ചോതി ആഹ “പഞ്ചക്ഖന്ധവിദ്യു”തി. ഞത്ഥാ വിഞ്ഞേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. താസൂതി പഞ്ചസു അഭിഞ്ഞാസു. തഗ്ഗഹണേനേവ ച പരിഭണ്ഡത്താണാനം ഗഹിതത്താ “പഞ്ചാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഏതാസു ഹീ”തിആദി.

തത്ഥ പരിഭണ്ഡത്താണാനീതി പരിവാരത്താണാനി. യമാ ഹി സിനേരുസ്സ പരിവാരട്ഠാനാനി യാനി തംസിദ്ധിയാ സിദ്ധാനി മേഖലട്ഠാനാനി പരിഭണ്ഡാനീതി വുച്ചന്തി, ഏവം ഇമാനിപി ദിബ്ബചക്ഖുസിദ്ധിയാ സിദ്ധാനി തസ്സ പരിഭണ്ഡാനീതി വുത്താനി. ഇയാഗതാനീതി ഏത്ഥ ഇയാതി യമാദസ്സിതാനി സുത്തപദാനി സന്ധായ വുത്തം. തതോ അഞ്ഞേസു പന സാമത്തേഫലാദീസു മനോമയത്താണമ്പി വിസും അഭിഞ്ഞാത്താണഭാവേന ആഗതം.

“തേസു”തി ഇദം പച്ചാമസനം കിം തികാനം, ഉദാഹു ആരമ്മണാനന്തി? കിഞ്ചേത്ഥ യദി തികാനം, തദയുത്തം. ന ഹി തികേസു അഭിഞ്ഞാത്താണാനി പവത്തന്തി. അഥ ആരമ്മണാനം, തമ്പി അയുത്തം. ന ഹി അത്തം ഉട്ടിസിത്ഥാ അത്തേസ്സ പച്ചാമസനം യുത്തന്തി. യമാ ഇച്ഛതി, തഥാ ഭവതു താവ തികാനം, നനു വുത്തം “ന ഹി തികേസു അഭിഞ്ഞാത്താണാനി പവത്തന്തി”തി? നായം വിരോധോ തികവോഹാരേന ആരമ്മണാനംയേവ ഗയ്ഹമാനത്താ. അഥ വാ പന ഹോതു ആരമ്മണാനം, നനു വുത്തം “ന ഹി അത്തം ഉട്ടിസിത്ഥാ അത്തേസ്സ പച്ചാമസനം യുത്ത”ന്തി? അയമ്പി ന ദോസോ യമാവുത്തകാരണേനേവാതി.

൪൧൪. അസതിപി വത്ഥുഭേദേ ഭൂമികാലസന്താനഭേദവസേന ഭിന്നേസു സത്തസു ആരമ്മണേസു. തികവസേന ഹേസ ഭേദോ ഗഹിതോ. ഇദ്ധിവിധത്താണസ്സ മഗ്ഗാരമ്മണതായ അഭാവതോ ഇയ മഗ്ഗാരമ്മണതികോ ന ലബ്ധിതി. തന്തി ഇദ്ധിവിധത്താണം. കായം ചിത്തസന്നിസ്സിതം കത്ഥാതിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ഉപയോഗലദ്ധന്തി ലദ്ധഉപയോഗവചനം. ദുതിയാവിഭത്തിവസേന വുത്തം “കായം പരിണാമേതീ”തി. തേനാഹ “രൂപകായാരമ്മണതോ”തി, രൂപകായസ്സ വണ്ണാരമ്മണതോതി അത്ഥോ.

തദ്ദേവ ചിത്തത്തി യദ്ദേവ കായവസേന ചിത്തപരിണാമനേ വൃത്തം പാദകജ്ജ്യാനചിത്തം, തദ്ദേവ. രാമഗാമേ ചേതിയം രപേത്യാ സേസേസു സത്തസു ചേതിയേസു ധാതുയോ ഇദ്ധിയാ ആഹരിത്യാ രാജഗഹേ ഭൂമിഘരമണ്ഡപേ കതം മഹാധാതുനിധാനം. “ഇമേ ഗന്ധാ”തിആദിനാ പച്ചുപ്പന്നേ ഗന്ധാദികേ ഗഹേത്യാപി അസുസ്സനാദിവിസേസയുത്തം അനാഗതമേവ നേസം രൂപം അധിട്ഠാനചിത്തസ്സ ആരമ്മണം ഹോതി അനാഗതാധിട്ഠാനത്താ. വത്തനിയസേനാസനം നാമ വിഞ്ത്യാടവിയം വിഹാരോ. ദധിരസന്തി ദധിമണ്ഡോ, തം അധിട്ഠഹന്തസ്സ അനാഗതം ദധിവണ്ണം ആരമ്മണം ഹോതി. പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം ഹോതി പച്ചുപ്പന്നസ്സ രൂപകായസ്സ ആരമ്മണകരണതോ.

സകായചിത്താനന്തി അത്തനോ കായസ്സ, ചിത്തസ്സ ച.

൪൧൫. സദ്ദോ ച പരിത്തോ സബ്ബസ്സ രൂപസ്സ കാമാവചരഭാവതോ. വിജ്ജമാനമേവാതി വത്തമാനംയേവ.

൪൧൬. സോതാപന്നസ്സ ചിത്തത്തി സോതാപന്നസ്സ ആവേണികം ചിത്തം. സകദാഗാമിസ്സാതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. യാവ അരഹതോ നേതബ്ബന്തി “സകദാഗാമീ അനാഗാമിനോ ചിത്തം ന ജാനാതി, അനാഗാമീ അരഹതോ”തി ഏവം നേതബ്ബം. സബ്ബേസന്തി സബ്ബേസം അരിയാനം ജാനാതി, കോ പന വാദോ അനരിയാനം. അഞ്ഞോപി ച ഉപരിമോ അനാഗാമിആദി ഹേട്ഠിമസ്സ സകദാഗാമിആദികസ്സ ചിത്തം ജാനാതീതി സമ്ബന്ധോ.

അതീതസ്സ, അനാഗതസ്സ ച പരസ്സ ചിത്തസ്സ ജാനനം സമ്ഭവതി, പച്ചുപ്പന്നസ്സ പന ന സമ്ഭവതീതി അധിപ്പായേന പുച്ഛതി “കഥം പച്ചുപ്പന്നം ആരമ്മണം ഹോതീ”തി. ഇതരോ യത്ഥ സമ്ഭവതി, തന്ദസ്സനത്ഥം പച്ചുപ്പന്നം താവ വിഭജിത്യാ ദസ്സേനോ “പച്ചുപ്പന്നം നാമ തിവിധ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപ്പാദട്ഠിതിഭിന്ദഗപ്പത്തന്തി ഉപ്പാദം, റിതിം, ഭിന്ദഗഞ്ച പത്തം, ഖണ്ണത്തയപരിയാപന്നന്തി അത്ഥോ. ഏതമ്മന്തരേ ഏകഭേസന്തതിവാറാ വേദിതബ്ബാതി ഏതമ്മന്തരേ പവത്താ രൂപസന്തതിവാറാ ഏകഭേസന്തതിവാറാ നാമാതി വേദിതബ്ബാതി അത്ഥോ. ആലോകട്ഠാനതോ ഓവരകം പവിട്ഠസ്സ പഗേവ തത്ഥ നിസിന്നസ്സ വിയ യാവ രൂപഗതം പാകടം ഹോതി. തത്ഥ ഉപഡ്ഢവേലാ അവിഭൂതവാറാ, ഉപഡ്ഢവേലാ വിഭൂതവാറാ, തദുഭയം ഗഹേത്യാ “ഭേ സന്തതിവാറാ”തി വൃത്തം. തയിദം ന സബ്ബസാധാരണം, ഏകച്ചസ്സ സീഘമ്പി പാകടം ഹോതീതി “ഏകഭേസന്തതിവാറാ”തി ഏകഗൃഹണമ്പി കതം, അതിപരിത്തസഭാവഉതുആദിസമുട്ഠാനാ വാ ഏകഭേസന്തതിവാറാ വേദിതബ്ബാ.

തീരേ അക്കന്തഉദകലേഖാ നാമ കാലുസ്സിധം ഗതാ തീരസമീപേ ഉദകരാജി. യാവ ന വിപ്പസീദതീതി കാലുസ്സിധവിഗമേന യാവ വിപ്പസന്നാ ന ഹോതി. കേചി പന “അതിന്തേ തീരേ അല്പപാദേന അക്കന്തേ യാവ പാദേ ഉദകലേഖാ ന വിപ്പസീദതി, ന സംസീദതി, ന വൂപസമ്മതീ”തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥം വദന്തി. തേ പനേതേ കിരിയാഭേദേന വൃത്താ കാലവിസേസാ, ന അഞ്ഞമഞ്ഞം സമസമാ, ഊനാധികഭാഗവന്തോവ ദട്ഠഞ്ച. ഭേതയോ ജവനവാറാ കാമാവചരജവനവസേന വേദിതബ്ബാ, ന ഇതരജവനവസേന. ന ഹി തേ പരിമിതകാലാ, അനന്തരാ പവത്തഭവദ്ഘാദയോപി തദന്തോഗധാവ ദട്ഠഞ്ച. തദുഭയന്തി രൂപാരൂപസന്തതിദ്വയം.

ഏകഭവപരിച്ഛിന്നന്തി പടിസന്ധിച്ചുതിപരിച്ഛിന്നം. ഏകഭവപരിയാപനം ധമ്മജാതം ഏതരഹിതി വത്തഞ്ചം അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നം നാമ. മനോതി സസന്ധയുത്തം വിത്താണമാഹ. ധമ്മാതി ആരമ്മണധമ്മാ. മനോതി വാ മനായതനം. ധമ്മാതി വേദനാദയോ അരൂപക്ഖണ്ഡാ. ഉഭയമേതം പച്ചുപ്പന്നന്തി അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നം ഹോന്തം ഏതം ഉഭയം ഹോതീതി അത്ഥോ. വിത്താണന്തി നികന്തിവിത്താണം. തത്ത്ഹി തസ്സമിം പച്ചുപ്പന്നേ ഛന്ദരാഗവസേന പടിബദ്ധം ഹോതി. അഭിന്നന്തിതി തത്ത്ഹാദിട്ഠാഭിന്നന്തി അഭിന്നന്തി. തമാഭൂതോ ച വത്സുപരിത്തായ അഭാവതോ തേസു പച്ചുപ്പന്നേസു ധമ്മേസു സംഹീരതി തത്ത്ഹാദിട്ഠീഹി ആകഡ്ഢീയതി. ഏതഥ ച ദ്വാദസായതനാനം “ഏതം പച്ചുപ്പന്ന”ന്തി (മം നിം ന.൨൮൪) ആഗതത്താ തത്ഥ പവത്തോ ഛന്ദരാഗോ അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണോ, ന ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണോതി വിത്തായതീതി ദസ്സേന്തോ “യം സന്ധായ ഭദ്രേകരത്തസുത്തേ...പേ... സംഹീരതീതി വുത്ത”ന്തി ആഹ. “പച്ചുപ്പന്നഞ്ച യോ ധമ്മം, തത്ഥ തത്ഥ വിപസ്സതീ”തി (മം നിം ന.൨൮൨, ൨൮൫) ഏതഥാപി വിപസ്സനാചിത്തം ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നം, വിപസ്സിതഞ്ചധമ്മാ അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നാതി ഗഹേതഞ്ചം. അത്തഥാ വിപസ്സനാവ ന സമ്ഭവേയ്യ. “ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നം പാളിയം ആഗത”ന്തി ന വുത്തം തസ്സ വസേന ആരമ്മണകരണസ്സ അട്ഠകമായം അനാഗതത്താ.

കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ. ഏകക്ഖണ്ഡേ ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീതി ഇദ്ധിചിത്തസ്സ ഉപ്പത്തിസമകാലമേവ പരചിത്തസ്സപി ഉപ്പത്തിസമ്ഭവതോതി യുത്തിദസ്സനം. യഥാ ആകാസേതിആദി സദിസുദാഹരണം. തം പന തേസം വചനം അയുത്തം. കസ്സമാ? മഗ്ഗഫലവിമിതോ അത്തത്ഥ അനിട്ഠോ റാനേ ആവജ്ജനജവനാനം നാനാരമ്മണഭാവപ്പത്തിദോസതോതി യുത്തിവചനം.

യദി ഏവം കഥം ചേതോപരിയത്താണം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം ഹോതീതി ആഹ “സന്തതിപച്ചുപ്പന്നം പനാ”തിആദി . അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നം പന ജവനവാരേണ ദിപേതഞ്ചം, ന സകലേന പച്ചുപ്പന്നധുനാതി അധിപ്പായോ.

തത്രായം ദീപനാതിആദി ജവനവാരസ്സ അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നഭാവദീപനമുഖേന ഇദ്ധിചിത്തസ്സ പവത്തിആകാരദീപനം. ഇതരാനീതി ആവജ്ജനപരികമ്മചിത്താനി. ഏതഥ ച “കേചി”തി യദിപി അഭയഗിരിവാസിനോ അധിപ്പേതാ, തേ പന ചിത്തസ്സ റിതിക്ഖണ്ഡം ന ഇച്ഛന്തിതി “റിതിക്ഖണ്ഡേ വാ പടിവിജ്ജ്ഞതീ”തി ന വത്തഞ്ചം സിയാ. തഥാ യേ “ഇദ്ധിമസ്സ ച പരസ്സ ച ഏകക്ഖണ്ഡേ ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വദന്തി, തേസം “റിതിക്ഖണ്ഡേ വാ ഭണ്ഡക്ഖണ്ഡേ വാ പടിവിജ്ജ്ഞതീ”തി വചനം ന സമേതി. ന ഹി തസ്സമിം ഖണ്ഡദ്വയേ ഉപ്പജ്ജമാനം പരചിത്തേന സഹ ഏകക്ഖണ്ഡേ ഉപ്പജ്ജതി നാമാതി. റിതിഭണ്ഡക്ഖണ്ഡേസു ച ഉപ്പജ്ജമാനം ഏകദേശം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം, ഏകദേശം അതീതാരമ്മണം ആപജ്ജതി. യഞ്ച വുത്തം “പരസ്സ ചിത്തം ജാനിസ്സാമീതി രാസിവസേന മഹാജനസ്സ ചിത്തേ ആവജ്ജിതേ”തി, ഏതഥ ച മഹാജനോ അത്ഥതോ പരേ അനേകപുഗ്ഗലാതി “പരേസം ചിത്തം ജാനിസ്സാമീ”തി ആവജ്ജനപ്പവത്തി വത്തഞ്ചാ സിയാ. അഥാപി പരസ്സാതി മഹാജനസ്സാതി അത്ഥോ സമ്ഭവേയ്യ, തഥാപി തസ്സ ഏകപുഗ്ഗലസ്സേവ വാ ചിത്തരാസിം ആവജ്ജിതാ ഏകസ്സ പടിവിജ്ജ്ഞനം അയുത്തം. ന ഹി രാസിആവജ്ജനം ഏകദേശാവജ്ജനം ഹോതീതി, തസ്സമാ തേഹി “മഹാജനസ്സ ചിത്തേ ആവജ്ജിതേ”തിആദി ന വത്തഞ്ചം.

യം പന തേ വദന്തി “യസ്മാ ഇദ്ധിമസ്സ ച പരസ്സ ച ഏകക്ഖണേ ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി”തി. തത്ഥായം അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ, ചേതോപരിയണാണലാഭീ പരസ്സ ചിത്തം ഞാതുക്കാമോ പാദകജ്ജന്ധാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ അതീതാദിവിഭാഗം അകത്വാ ചിത്തസാമന്തേന “ഇമസ്സ ചിത്തം ജാനാമി, ഇമസ്സ ചിത്തം ജാനാമി”തി പരികമ്മം കത്വാ പുന പാദകജ്ജന്ധാനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ സാമന്തേനേവ ചിത്തം ആവജ്ജിത്വാ തിണ്ണം, ചതുന്നം വാ പരികമ്മാനം അനന്തരാ ചേതോപരിയണാണേന പരചിത്തം പടിവിജ്ജന്ധതി വിഭാവേതി രൂപം വിയ ദിബ്ബചക്ഖുനാ. തതോ പരം പന കാമാവചരചിത്തേഹി സരാഗാദിവവത്ഥാനം ഹോതി നീലാദിവവത്ഥാനം വിയ. തത്ഥ ദിബ്ബചക്ഖുനാ ദിട്ഠഹദയവത്ഥുരൂപസ്സ സത്തസ്സ അഭിമുഖീഭൂതസ്സ ചിത്തസാമന്തേന ചിത്തം ആവജ്ജയമാനം ആവജ്ജനം അഭിമുഖീഭൂതം വിജ്ജമാനം ചിത്തം ആരമ്മണം കത്വാ ചിത്തം ആവജ്ജേതി. പരികമ്മാനി ച തം തം വിജ്ജമാനം ചിത്തം ചിത്തസാമന്തേനേവ ആരമ്മണം കത്വാ ചിത്തജാനനപരികമ്മാനി ഹുത്വാ പവത്തന്തി. ചേതോപരിയണാണം പന വിജ്ജമാനം ചിത്തം പടിവിജ്ജന്ധന്തം വിഭാവേന്തം തേന സഹ ഏകക്ഖണേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതി.

തത്ഥ യസ്മാ സന്താനസ്സ സന്താനഗൃഹണതോ ഏകത്തവസേന ആവജ്ജനാദിനി “ചിത്ത”ന്തേവ പവത്താനി. തഞ്ച ചിത്തമേവ, യം ചേതോപരിയണാണേന വിഭാവിതം. തസ്മാ സമാനാകാരപ്പവത്തിതോ ന അനിട്ഠേ മഗ്ഗഫലവിമിതോ അത്തസ്ഥിം റാനേ നാനാരമ്മണതാ ആവജ്ജനജവനാനം ഹോതി. പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണഞ്ച പരികമ്മം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സ ചേതോപരിയണാണസ്സ ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോതി സിദ്ധം ഹോതി. അതീതത്തികോ ച ഏവം ഉപപന്നോ ഹോതി. അത്തമാ സന്തതിപച്ചുപ്പന്നേ, അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നേ ച “പച്ചുപ്പന്ന”ന്തി ഇധ വുച്ചമാനേ അതീതാനാഗതാനഞ്ച പച്ചുപ്പന്നതാ ആപജ്ജേയ്യ. തഥാ ച സതി “പച്ചുപ്പന്നോ ധമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ ധമ്മസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി വത്തഞ്ചം സിയാ, ന ച തം വുത്തം. “അതീതോ ധമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ ധമ്മസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ. പുരിമാ പുരിമാ അതീതാ ഖണ്ഡാ പച്ഛിമാനം പച്ഛിമാനം പച്ചുപ്പന്നാനം ഖണ്ഡാനം അനന്തര ...പേ... അനുലോമം ഗോത്രഭൂസ്സാ”തിആദി വചനതോ (പട്ഠാ ൨.൧൮.൫) ന അദ്ധാസന്തതിപച്ചുപ്പന്നേസേവ ച അനന്തരാതിതാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ അതീതാതി വിത്തായന്തി. ന ച അഭിധമ്മമാതികായം (ധം സം തികമാതികാ ൧൮-൧൯) ആഗതസ്സ പച്ചുപ്പന്നപദസ്സ അദ്ധാസന്തതിപച്ചുപ്പന്നപദത്ഥതാ കത്ഥചി പാളിയം വുത്താ. തസ്മാ തേഹി ഇദ്ധിമസ്സ ച പരസ്സ ച ഏകക്ഖണേ ചിത്തുപ്പത്തിയാ ചേതോപരിയണാണസ്സ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണതാ വുത്താ. യദാ പന “യം ഇമസ്സ ചിത്തം പവത്തം, തം ജാനാമി. യം ഭവിസ്സതി, തം ജാനാമി”തി വാ ആഭോഗം കത്വാ പാദകജ്ജന്ധാനസമാപജ്ജനാദിനി കരോതി, തദാ ആവജ്ജനപരികമ്മാനി, ചേതോപരിയണാണഞ്ച അതീതാനാഗതാരമ്മണാണേവ ഹോന്തി ആവജ്ജനേനേവ വിഭാഗസ്സ കത്തതാ.

യേ പന “ഇദ്ധിമാ പരസ്സ ചിത്തം ജാനിതുക്കാമോ ആവജ്ജേതി, ആവജ്ജനം ഖണപച്ചുപ്പന്നം ആരമ്മണം കത്വാ തേനേവ സഹ നിരുജ്ജന്ധതി. തതോ ചത്താരി, പഞ്ച വാ ജവനാനി, യേസം പച്ഛിമം ഇദ്ധിചിത്തം, സേസാനി കാമാവചരാനി, തേസം സഞ്ചേസമ്പി തദേവ നിരുദ്ധം ചിത്തം ആരമ്മണം

ഹോതി, ന ച താനി നാനാരമ്മണാനി ഹോന്തി അദ്ധാനവസേന പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണത്താ"തി ഇദം വചനം നിസ്സായ "ആവജ്ജനജവനാനം പച്ചുപ്പന്നാതീതാരമ്മണഭാവേപി നാനാരമ്മണതാഭാവോ വിയ ഏകദിതിചതുപഞ്ചചിത്തക്ഖണാനാഗതേസുപി ചിത്തേസു ആവജ്ജിതേസു ആവജ്ജനജവനാനം യമാസമ്ഭവം അനാഗതപച്ചുപ്പന്നാതീതാരമ്മണഭാവേപി നാനാരമ്മണതാ ന സിയാ. തേന ചതുപഞ്ചചിത്തക്ഖണാനാഗതേ ആവജ്ജിതേ അനാഗതാരമ്മണപരികമ്മാനന്തരം ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം ചേതോപരിയണാണം സിദ്ധ"ന്തി വദന്തി. തേസം വാദോ "അനാഗതാരമ്മണോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സ യമ്മസ്സ ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ, പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണോ യമ്മോ അതീതാരമ്മണസ്സ യമ്മസ്സ ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ"തി ഇമേസം പഞ്ചാനം അനുദ്ധടത്താ, ഗണനായ ച "ആസേവനേ തീണീ"തി (പട്ഠാ° ൨.൧൯.൩൯) വുത്തത്താ ന സിജ്ജയതി. ന ഹി കുമ്പകിരിയാമഹഗ്ഗതം അനാസേവനം അത്ഥിതി. ഏതസ്സ ച വാദസ്സ നിസ്സയഭാവോ ആവജ്ജനജവനാനം ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നനിരുദ്ധാരമ്മണതാവചനസ്സ ന സിജ്ജയതി, "യം പവത്തം, പവത്തിസ്സതി ചാ"തി വിസേസം അകത്ഥാ ഗഹണേ ആവജ്ജനസ്സ അനാഗതഗുഹണാഭാവം, തദഭാവാ ജവനാനസി വത്തമാനഗുഹണാഭാവഞ്ച സന്ധായേവ തസ്സ വുത്തത്താ. തദാ ഹി ഭവങ്ഗചലനാനന്തരം അഭിമുഖീഭൂതമേവ ചിത്തം ആരബ്ഭേ ആവജ്ജനാ പവത്തതീതി ജാനനചിത്തസ്സപി വത്തമാനാരമ്മണഭാവേ ആവജ്ജനജാനനചിത്താനം സഹട്ഠാനദോസാപത്തിയാ, രാസിഏകദേശാവജ്ജനപടിവേധേ സമ്പത്തസമ്പത്താവജ്ജനജാനനേ ച അനിട്ഠോ ഠാനേ ആവജ്ജനജവനാനം നാനാരമ്മണഭാവദോസാപത്തിയാ ച യം വുത്തം "ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നം ചിത്തം ചേതോപരിയണാണസ്സ ആരമ്മണം ഹോതി"തി, തം അയുത്തന്തി പടിക്ഖിപിത്ഥാ യമാവുത്തദോസാപത്തിം, കാലവസേന ച അദ്ധാസന്തതിപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണത്താ നാനാരമ്മണതാഭാവം ദിസ്വാ ആവജ്ജനജവനാനം വത്തമാനതം നിരുദ്ധാരമ്മണഭാവോ വുത്തോതി. തന്വി വചനം പൂരിമവാദിനോ നാനുജാനേയ്യും. തസ്മിം ഹി സതി "ആവജ്ജനാ കുമ്പലാന"ന്തിആദീസു (പട്ഠാ° ൧.൧൪൧൭) വിയ അന്തപദസങ്ഗഹിതസ്സ അനന്തരപച്ചയവിധാനതോ "പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണആവജ്ജനാ അതീതാരമ്മണാനം ഖണ്ഡാനം അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ"തി ച വത്തഞ്ചം സിയാ, ന ച വുത്തന്തി.

കസ്ഥാ പനേവം ചേതോപരിയണാണസ്സ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണതാ വിചാരിതാ, നനു "അതീതോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ, അനാഗതോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ"തി (പട്ഠാ° ൨.൧൮.൨) ഏതേസം വിഭങ്ഗേസു "അതീതാ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സ ചേതോപരിയണാണസ്സ പൂഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിയാണസ്സ യമാകമ്മുപഗണാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ, അനാഗതാ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സ ചേതോപരിയണാണസ്സ അനാഗതംസന്താണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ"തി, ഉപ്പനത്തികേ ച "അനുപ്പന്നാ ഖണ്ഡാ ഉപ്പാദിനോ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സ ചേതോപരിയണാണസ്സ അനാഗതംസന്താണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ"തി (പട്ഠാ° ൨.൧൭.൩) ചേതോപരിയണാണഗുഹണം കത്ഥാ "പച്ചുപ്പന്നോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സാ"തി (പട്ഠാ° ൨.൧൮.൩) ഏതസ്സ വിഭങ്ഗേ "പച്ചുപ്പന്നാ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ"തി (പട്ഠാ°

൨.൧൮.൩), ഉപ്പുന്നത്തികേ ച “ഉപ്പുന്നാ ഖന്ധാ ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൧൭.൨) ഏത്തകസ്സേവ വുത്തത്താ പച്ചുപ്പന്നേ ചിത്തേ ചേതോപരിയണാണം നപ്പവത്തതീതി വിത്തായതി. യദി ഹി പവത്തേയ്യ, പൂരിമേസു വിയ ഇതരേസു ച ചേതോപരിയണാണഗ്ഗഹണം കത്തഞ്ചം സിയാതി? സച്ചം കത്തഞ്ചം, നയദസ്സനവസേന പന തം സംഖിത്തന്തി അത്തായ പാളിയാ വിത്തായതി.

“അതീതാരമ്മണോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സ യമ്മസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ, അനാഗതാരമ്മണോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സ, പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സാ”തി (പട്ഠാ ൨.൧൯.൨൦-൨൨) ഏതേസം ഹി വിഭങ്ഗേസു “ചേതോപരിയണാണേന അതീതാരമ്മണപച്ചുപ്പന്നചിത്തസമങ്ഗിസ്സ ചിത്തം ജാനാതി, അതീതാരമ്മണാ പച്ചുപ്പന്നാ ഖന്ധാ ചേതോപരിയണാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ, ചേതോപരിയണാണേന അനാഗതാരമ്മണപച്ചുപ്പന്നചിത്തസമങ്ഗിസ്സ ചിത്തം ജാനാതി, അനാഗതാരമ്മണാ പച്ചുപ്പന്നാ ഖന്ധാ ചേതോപരിയണാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ, ചേതോപരിയണാണേന പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണപച്ചുപ്പന്നചിത്തസമങ്ഗിസ്സ ചിത്തം ജാനാതി, പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ പച്ചുപ്പന്നാ ഖന്ധാ ചേതോപരിയണാണസ്സ ആവജ്ജനായ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൧൯.൨൦-൨൨) ചേതോപരിയണാണസ്സ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണേ പവത്തി വുത്താതി. തേനേവായം വിചാരണാ കതാതി വേദിതഞ്ചാ.

൪൧൭. തേസന്തി തേസു ദ്വീസു ഞാണേസൂതി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. ചിത്തമേവ ആരമ്മണം ചേതോപരിയണാണത്താതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അത്തം ഖന്ധം വാ ഖന്ധപ്പടിബദ്ധം വാ ന ജാനാതീ”തി. തത്ഥ ഖന്ധപ്പടിബദ്ധം നാമഗോത്താദി. യദി ഏവം കഥം മഗ്ഗാരമ്മണന്തി ആഹ “മഗ്ഗസമ്പയുത്തചിത്താരമ്മണത്താ പന പരിയായതോ മഗ്ഗാരമ്മണന്തി വുത്ത”ന്തി. ചേതനാമത്തമേവ ആരമ്മണം, തഥാ ഹി തം “യമാകമ്മുപഗണാണ”ന്തി വുച്ചതീതി അധിപ്പായോ. ഖന്ധപ്പടിബദ്ധേസൂതി ഏത്ഥ നിബ്ബാനമ്പി ഖന്ധപ്പടിബദ്ധമേവ. ഖന്ധേഹി വിസയീകരത്താതി വദന്തി. തഥാ ഹി വുത്തം അട്ഠസാലിനിയം “അതീതേ ബുദ്ധാ മഗ്ഗം ഭാവയിംസു, ഫലം സച്ഛാകംസു, അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബായിംസൂതി ഛരിനവടുമകാനുസ്സരണവസേന മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനപച്ചവേക്ഖണതോപി അപ്പമാണാരമ്മണ”ന്തി (ധം സം അട്ഠം ൧൪൨൧). തത്ഥ മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണാനി താവ പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിണാണേന മഗ്ഗഫലേസു ഞാണേസു പവത്തന്തി. നിബ്ബാനപച്ചവേക്ഖണഞ്ച നിബ്ബാനാരമ്മണേസു അപ്പമാണധമ്മേസു ഞാണേസൂതി മഗ്ഗാദിപച്ചവേക്ഖണാനി പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിണാണസ്സ അപ്പമാണാരമ്മണതം സാധേന്തിതി വേദിതഞ്ചാനി. “അപ്പമാണാ ഖന്ധാ പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിണാണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”ഇച്ചേവ (പട്ഠാ ൯.൧൨.൫൮) ഹി വുത്തം, ന വുത്തം “നിബ്ബാന”ന്തി. തസ്മാ പുബ്ബേനിവാസണാണേന ഏവ മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണകിച്ചേ വുച്ചമാനേപി നിബ്ബാനപച്ചവേക്ഖണതാ ന സക്കാ വത്തും. അട്ഠകമായം പന നിബ്ബാനാരമ്മണതാ നിദസ്സിതാ.

കുസലാ ഖന്ധാതി ഇദ്ധിവിധിപുബ്ബേനിവാസാനാഗതംസത്താണാപേക്ഖോ ബഹുവചനനിദേസോ, ന ചേതോപരിയയമാകമ്മുപഗണാണാപേക്ഖാതി തേസം ചതുക്ഖന്ധാരമ്മണഭാവസ്സ അസാധകോതി ചേ? ന, അത്തത്ഥ

“അവിതക്കവിചാരമത്താ ഖന്ധാ ച വിചാരോ ച ചേതോപരിയത്താണസ്സ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണസ്സ അനാഗതംസത്താണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൬.൨൨), “സവിതക്കസവിചാരാ ഖന്ധാ ച വിതക്കോ ച ചേതോപരിയത്താണസ്സ പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണസ്സ അനാഗതംസത്താണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൬.൨൩) ച വുത്തത്താ ചേതോപരിയത്താണാപേക്ഖാപി ബഹുവചനനിദേശോതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധിതോ. ഏവമ്പി യമാകമ്മൂപഗത്താണസ്സ “അവിതക്കവിചാരമത്താ ഖന്ധാ ച വിചാരോ ചാ”തിആദീസു അവുത്തത്താ ചതുക്ഖന്ധാരമ്മണത്താ ന സിജ്ഞതീതി? ന, തത്ത്വ അവചനസ്സ അത്തേകാരണത്താ. യമാകമ്മൂപഗത്താണേന ഹി കമ്മസംസട്ഠാ ചത്താരോ ഖന്ധാ കമ്മമുഖേന ഗയ്ഹതി. തത്ത്വഹി യമാ ചേതോപരിയത്താണം പുരിമപരികമ്മവസേന അവിതക്കാദിവിഭാഗം, സരാഗാദിവിഭാഗഞ്ച ചിത്തം വിഭാവേതി, ന ഏവം വിഭാഗം വിഭാവേതി. കമ്മവസേനേവ പന സമുദായം വിഭാവേതി, തത്ത്വാ “അവിതക്കവിചാരമത്താ ഖന്ധാ ച വിചാരോ ചാ”തിആദികേ വിഭാഗകരണേ തം ന വുത്തം, ന ചതുക്ഖന്ധാനാരമ്മണത്തോതി. ഇദം പനസ്സ അകാരണന്തി കേചി. തത്ത്വാപി “പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണസ്സ യമാകമ്മൂപഗത്താണസ്സ അനാഗതംസത്താണസ്സാ”തി പഠന്തി ഏവ. ന ഹി തം കുസലാകുസലവിഭാഗം വിയ സവിതക്കാദിവിഭാഗം കമ്മം വിഭാവേതും അസമത്ത്വം. ദുച്ചരിതസുചരിതവിഭാവനമ്പി ഹി ലോഭാദിഅലോഭാദിസമ്പയോഗവിഭാഗവിസേസവിഭാവനം ഹോതീതി.

“പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണം നാമഗോത്താനുസ്സരണകാലേ ന വത്തഞ്ചാരമ്മണ”ന്തി ഏത്തകമേവ അട്ഠകമായം വുത്തം. നാമഗോത്തം പന ഖന്ധൂപനിബന്ധോ സമ്മുതിസിദ്ധോ ബൃജ്ജനത്ഥോ, ന ബൃജ്ജനന്തി. അയമേത്ത്വ അത്ത്വാകം ഖന്തീതി ആചരിയസ്സായം അത്തനോ മതി. യം പന വുത്തം “ന ബൃജ്ജന”ന്തി, തസ്സ സമത്ത്വനം “ബൃജ്ജനത്ത്വഹി”തിആദി.

൪൧൯. കാമാവചരേ നിബ്ബത്തിസ്സതീതി നിബ്ബത്തിക്ഖന്ധജാനനമാഹ.

൪൨൦. ഏത്ത്വാതി ഏതസ്ഥിം അജ്ഞത്താരമ്മണത്തികവസേന അഭിഞ്ഞാത്താണാനം, ആരമ്മണവിചാരേ. “അജ്ഞത്താരമ്മണഞ്ചേവ ബഹിദ്ധാരമ്മണഞ്ചാ”തി ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ യം വുത്തം പോരാണട്ഠകമായം, തം “കാലേന...പേ... ഹോതിയേവാ”തി ഇമിനാ അധിപ്പായേന വുത്തന്തി അത്ഥോ. ന ഹി അജ്ഞത്തബഹിദ്ധാ നാമ വിസുഖം ഏകം അത്ഥി, നാപി തം ഏകജ്ഞം ആരമ്മണം കരീയതീതി. യദി ഏവം തികോ ഏവ ന പൂരതി പദദ്വയാസങ്ഗഹിതസ്സ തതിയസ്സ അത്ഥന്തരസ്സ അഭാവത്തോ, ന, പകാരഭേദവിസയത്താ തികനിദേശസ്സ. തത്ത്വാ ഹി അട്ഠകമായം “തേ ഏവ തിപ്പകാരേപി യമ്മേ”തി വുത്തം. തേ ഏവ അജ്ഞത്താദിവസേന തിവിധേപി യമ്മേതി അത്ഥോ. ഏത്ത്വ ഹി “തേ ഏവ യമ്മേ”തി അവത്ത്വാ “തിപ്പകാരേ”തി വചനം പകാരഭേദനിബന്ധനാ അയം തികദേശനാതി ദസ്സനത്ത്വം. യത്ത്വാ ഹി കുസലത്തികാദീനം ദേശനാ യമാരഹം യമ്മാനം ജാതിസമ്പയോഗപ്പഹാനസിക്ഖാഭൂമിആരമ്മണപ്പഭേദനിയമകാലാദിഭേദനിബന്ധനാ, ന ഏവമയം ജാതിആദിഭേദനിബന്ധനാ, നാപി സനിദസ്സനത്തികഹേതുദുകാദിദേശനാ വിയ സഭാവാദിഭേദനിബന്ധനാ, അഥ വോ പകാരഭേദനിബന്ധനാ. പഞ്ചേവ ഹി ഖന്ധാ സസന്തതിപരിയാപനതം

ഉപാദായ “അജ്ഞാതം”തി വൃത്താ, പരസന്തതിപരിയാപന്നതം ഉപാദായ “ബഹിഷാ”തി, തദ്യുഭയം ഉപാദായ “അജ്ഞാതബഹിഷാ”തി. തേനാഹ “അനിന്ദ്രിയബദ്ധരൂപഞ്ച നിബ്ബാനഞ്ച റപേത്യാ സഞ്ചേ ധമ്മാ സിയാ അജ്ഞാതം, സിയാ ബഹിഷാ, സിയാ അജ്ഞാതബഹിഷാ”തി (ധം സം ൧൪൩൫). നന്നു ചേത്ഥ അത്ഥന്തരാഭാവതോ, പകാരന്തരസ്സ ച അനാമട്ഠത്താ തതിയോ രാസി നത്ഥീതി? നയിദമേവം. യദിപി ഹി പഠമപദേന അസങ്ഗഹിതസങ്ഗഹ്ണവസേന ദുതിയപദസ്സ പവത്തത്താ സഞ്ചേപി സഭാവധമ്മാ പദഭയേനേവ പരിഗൃഹിതാ, തേഹി പന വിസും വിസും ഗഹിതധമ്മേ ഏകജ്ഞം ഗഹണവസേന തതിയപദം വൃത്തന്തി അത്ഥേവ തതിയോ രാസി. ന ഹി സമുദായോ അവയവോ ഹോതി, ഭിന്നവത്സുകേ പന ധമ്മേ അധിട്ഠാനഭേദം അമുഞ്ചിത്യാ ഏകജ്ഞം ഗഹണം ന സമഭവതീതി കാലേന അജ്ഞാതം, കാലേന ബഹിഷാ ജാനനകാലേതി വൃത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

അഭിത്താനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി തേരസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

പ്ര. വന്ധനിദ്രേസവണ്ണനാ

പഞ്ചാകമാവണ്ണനാ

൪൨൧. സഞ്ചാകാരോതി ഉപചാരാകാരോ, അപ്പനാകാരോ, വസീഭാവകാരോ, വിതക്കാദിസമതിക്കമാകാരോ, രൂപാദീഹി വിരജ്ജനാകാരോ, ചുറ്റുസയാ ചിത്തസ്സ പരിദമനാകാരോ, പഞ്ചവിധആനിസംസാധിഗമാകാരോതി ഏവമാദിനാ സഞ്ചേന ഭാവനാകാരേന.

തദനന്തരാതി “ചിത്തം പഞ്ച”ന്തി ഏവം ദേസനാക്കമേന, പടിപത്തിക്കമേന ച തസ്സ സമാധിസ്സ അനന്തരാ. പഞ്ചാ ഭാവേതഞ്ചാ സമാധിഭാവനായ സമന്നാഗതേന ഭിക്ഖുനാതി സമ്ബന്ധോ. “പഞ്ചഞ്ച ഭാവയ”ന്തി ഏവം അതിസഞ്ചേപദേസീതത്താ, ഗാമാവണ്ണനായം വാ “സമാധിസിലായം സുനിസിതം വിപസ്സനാപഞ്ചാസത്ഥ”ന്തി ഏവം അതിവിധ സഞ്ചേപേന ഭാസിതത്താ അയം സാ പഞ്ചാതി സഭാവതോ വിഞ്ചാതുവി താവ ന സുകരാ. ഭാവനാവിധാനസ്സ പന അദസ്സിതത്താ പശേവ ഭാവേതും ന സുകരാതി സമ്ബന്ധോ. പുച്ഛനട്ഠേന പഞ്ഹാ, കമ്മം കിരിയാ കരണം, പഞ്ഹാവ കമ്മം പഞ്ഹാകമ്മം, പുച്ഛനപയോഗോതി അത്ഥോ.

കാ പഞ്ചാതി സരൂപപുച്ഛാ. കേനട്ഠേന പഞ്ചാതി കേന അത്ഥേന പഞ്ചാതി വുച്ചതി, “പഞ്ചാ”തി പദം കം അഭിധേയത്ഥം നിസ്സായ പവത്തന്തി അത്ഥോ. സാ പനായം പഞ്ചാ സഭാവതോ, കിച്ചതോ, ഉപട്ഠാനാകാരതോ, ആസന്നകാരണതോ ച കമ്മം ജാനിതഞ്ചാതി ആഹ “കാനസ്സാ ലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠാനപദട്ഠാനാനീ”തി. കതിവിധാതി പഭേദപുച്ഛാ. കസ്ഥാ പനേത്ഥ സംകിലേസവോദാനപുച്ഛാ ന ഗഹിതാതി? വുച്ചതേ - ലോകുത്തരായ താവ പഞ്ചായ നത്ഥേവ സംകിലേസോ. അസതി ച തസ്ഥിം കുതോ വോദാനപുച്ഛാതി തദുഭയം ന ഗഹിതം. ലോകിയായ പന താനി ഭാവനാവിധാനേ ഏവ അന്തോഗധാനീതി കത്ഥാ വിസുഗ്ഗം ന ഗഹിതാനി മഗ്ഗാമഗ്ഗത്താണസന്നവിസുദ്ധിഅന്തോഗധത്താ , സമാധിഭാവനായം വാ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചാനീതി ന ഗഹിതാനി. പടിപത്തി നാമ ദിട്ഠാനിസംസേ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “പഞ്ചാഭാവനായ കോ ആനിസംസോ”തി.

൪൨൨. തത്രാതി തസ്ഥിം, തസ്സ വാ പഞ്ഹാകമ്മസ്സ. വിസ്സജ്ജനന്തി വിവരണം. പുച്ഛിതോ ഹി അത്ഥോ അവിഭാവിതത്താ നിഗുള്ഹോ മുട്ഠിയം കതോ വിധ തിട്ഠന്തി, തസ്സ വിവരണം വിസ്സജ്ജനം വിഭൂതഭാവകരണതോ. കാ പഞ്ചാതി കാമഞ്ചായം സരൂപപുച്ഛാ, വിഭാഗവന്താനം പന സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനമുഖേനേവ ഹോതീതി വിഭാഗോ താവ അനവസേസതോ ദസ്സേതഞ്ചോ. തന്ദസ്സനേന ച അയമാദിനവോതി ദസ്സേതും “പഞ്ചാ ബഹുവിധാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ബഹുവിധാതി കുസലാദിവസേന അനേകവിധാ. നാനപ്പകാരാതി അത്ഥജാപികാദിഭേദേന, സുതമയത്താണാദിഭേദേന ച നാനാവിധാ. തം സഞ്ചന്തി തം അനവസേസം പഞ്ചാവിഭാഗം. ന സായേയ്യാതി വിപസ്സനാഭാവനായ സദ്ധിം മഗ്ഗഭാവനാ ഹുയ അധിപ്പേതത്ഥോ. തായ ഹി തണ്ഹാജടാവിജടനം, തഞ്ച ന സായേയ്യ. അനവസേസതോ ഹി പഞ്ചാപഭേദേ വിസ്സജ്ജിയമാനേ “ഏകവിധേന ഞാണവത്ഥു”തിആദികോ (വിഭം ൧൧൧) സഞ്ചോ ഞാണവത്ഥു വിഭഞ്ജേ, സുത്തന്തേസു ച തത്ഥ തത്ഥ ആഗതോ പഞ്ചാപഭേദോ. സകലോപി വാ അഭിധമ്മനയോ ആഹരിത്ഥാ വിസ്സജ്ജേതഞ്ചോ ഭവേയ്യ, തത്ഥാ ച സതി യായം ഹുയ പഞ്ചാഭാവനാവിധി അധിപ്പേതോ, തസ്സ വിസ്സജ്ജനായ ഓകാസോവ ന ഭവേയ്യ. കിഞ്ച യായം റാനാറാനകമ്മന്തരവിപാകന്തരാദിവിസയേ പഞ്ചായ പവത്തിഭേദോ, സോപി യഥാരഹം സദ്ധിം ഫലാഫലഭേദേന വിഭജിത്ഥാ വിസ്സജ്ജേതഞ്ചോ സിയാ. സോ ച പന വിസ്സജ്ജിയമാനോ അത്തേദത്ഥു വിക്ഖേപായ സംവത്തേയ്യ, യഥാ തം അവിസയേ. തേനാഹ “ഉത്തരി ച വിക്ഖേപായ സംവത്തേയ്യാ”തി. കുസലചിത്തസമ്പയുത്തം

വിപസ്സനാണാണി ഏതമ കുസല-ഗൃഹണേന ദുവിധമ്പി അബ്ധാകതം നിവത്തേതി, തഥാ “അത്ഥി സംകിലിട്ഠപഞ്ഞാ”തി ഏവം പവത്തം മിച്ഛാവാദം പടിസേയേതി. വിപസ്സനാണ-ഗൃഹണേന സേസകുസലപഞ്ഞാ.

൪൨൩. സഞ്ജാനനവിജാനനാകാരവിസിട്ഠന്തി സഞ്ജാനനാകാരവിജാനനാകാരേഹി സാതിസയം. യതോ നാനപ്പകാരതോ ജാനനം ജാനനഭാവോ വിസയഗൃഹണാകാരോ. സോ ഹി നേസം സമാനോ, ന സഞ്ജാനനാദിആകാരോ. പീതകന്തിതി ഏതമ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന “ലോഹിതകം ഓദാതം ദീഘം രസ്സ”ന്തിആദികേ സഞ്ഞായ ഗഹേതബ്ബാകാരേ സങ്ഗഹ്സഹതി. സഞ്ജാനനമത്തമേവാതി ഏതമ സഞ്ജാനനം നാമ “നീലം പീത”ന്തിആദികം ആരമ്മണേ വിജ്ജമാനം വാ അവിജ്ജമാനം വാ സഞ്ഞാനിമിത്തം കത്വാ ജാനനം. തഥാ ഹേസാ പുന സഞ്ജാനനപച്ചയനിമിത്തകരണസാ. മത്ത-സദ്ദേന വിസേസനിവത്തിഅത്ഥേന വിജാനനപജാനനാകാരേ നിവത്തേതി, ഏവ-സദ്ദേന കദാചിപി ഇമിസ്സാ തേ വിസേസാ നത്ഥേവാതി അവധാരേതി. തേനാഹ “അനിച്ചം ദുക്ഖ”ന്തിആദി . തത്ഥ വിഞ്ഞാണകിച്ചമ്പി കാതും അസക്കോന്തി സഞ്ഞാ കുതോ പഞ്ഞാകിച്ചം കരേയ്യാതി “ലക്ഖണപടിവേധം പാപേതും ന സക്കോതി”ച്ചേവ വുത്തം, ന വുത്തം “മഗ്ഗപാതുഭാവ”ന്തി. ആരമ്മണേ പവത്തമാനം വിഞ്ഞാണം ന തത്ഥ സഞ്ഞാ വിയ നീലപീതാദികസ്സ സഞ്ജാനനവസേനേവ പവത്തതി, അഥ ലോ തത്ഥ അഞ്ഞഞ്ച വിസേസം ജാനന്തമേവ പവത്തതീതി ആഹ “വിഞ്ഞാണ”ന്തിആദി. കഥം പന വിഞ്ഞാണം ലക്ഖണപടിവേധം പാപേതീതി? പഞ്ഞായ ദസ്സിതമഗ്ഗേന. ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനായ ഹി അനേകവാരം ലക്ഖണാനി പടിവിജ്ജത്ഥിത്വാ പടിവിജ്ജത്ഥിത്വാ പവത്തമാനായ പഗുണഭാവതോ പരിചയവസേന ഞാണവിപ്പയുത്തചിത്തേനപി വിപസ്സനാ സമ്ഭവതി, യഥാ തം പഗുണസ്സ ഗന്ഥസ്സ സജ്ജായനേ ഞായാഗതാപി വാരാ ന വിഞ്ഞായന്തി. ലക്ഖണപടിവേധന്തി ച ലക്ഖണാനം ആരമ്മണകരണമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന പടിവിജ്ജത്ഥനം. ഉസ്സക്കിത്വാതി ഉദയബ്ബയഞ്ചാണപടിപാടിയാ ആയുഹിത്വാ. മഗ്ഗപാതുഭാവം പാപേതും ന സക്കോതി അസമ്ബോധസഭാവത്താ. വുത്തനയവസേനാതി വിഞ്ഞാണേ വുത്തനയവസേന ആരമ്മണഞ്ച ജാനാതി, ലക്ഖണപടിവേധഞ്ച പാപേതി. അത്തനോ പന അനഞ്ഞസാധാരണേന ആനുഭാവേന ഉസ്സക്കിത്വാ മഗ്ഗപാതുഭാവഞ്ച പാപേതി.

ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ പതിട്ഠാപേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അജാതബുദ്ധിതി അസഞ്ജാതബുദ്ധഹാരബുദ്ധി. ഉപഭോഗപരിഭോഗന്തി ഉപഭോഗപരിഭോഗാരഹം, ഉപഭോഗപരിഭോഗവത്ത്ഥുനം പടിലാഭയോഗ്യന്തി അത്ഥോ. ഛേദകോതി മഹാസാരോ. കൂടോതി കഹാപണപതിരൂപകോ തമ്ബകംസാദിമയോ. അദ്ധസാരോതി ഉപഡ്ഡഗ്ഘനകോ. ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന പാദസാര സമസാരപരോപാദസാരാദിനം സങ്ഗഹോ. തേ പകാരേതി ഇന്ദ്രജാലാജാതിപുപ്ഫാദിപ്പകാരേ ചേവ ഛേദകാദിപ്പകാരേ ച.

സഞ്ഞാ ഹീതിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. സഞ്ഞാ വിഭാഗം അകത്വാ പിണ്ഡവസേനേവ ആരമ്മണസ്സ ഗഹണതോ ദാരകസ്സ കഹാപണദസ്സനസദിസീ വുത്താ. തഥാ ഹി സാ “യഥാഉപട്ഠിതവിസയപദട്ഠാനാ” വുച്ചതി. വിഞ്ഞാണം ആരമ്മണേ ഏകച്ചവിസേസഗഹണസമത്ഥതായ ഗാമികപുരിസസ്സ കഹാപണദസ്സനസദിസം വുത്തം. പഞ്ഞാ ആരമ്മണേ അനവസേസവിസേസാവബോധതോ ഹേരഞ്ഞികസ്സ കഹാപണദസ്സനസദിസീ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ച. “നാനപ്പകാരതോ ജാനന”ന്തി ഇമിനാ തേയ്യധമ്മാ പച്ചേകം നാനപ്പകാരാതി തേസം യാഥാവതോ അവബോധോ പഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. തഥാ ഹി വുത്തം “സബ്ബേ ധമ്മാ സബ്ബാകാരേന ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാമമാഗച്ഛന്തി”തി (മഹാനിം ൧൫൬; ചുളനിം മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൮൫).

യത്ഥാതി യസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ. ന തത്ത്വ ഏകംസേന ഹോതീതി തസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ പഞ്ഞാ ഏകന്തേന ന ഹോതി. ന ഹി ദുഹേതുകഅഹേതുകചിത്തുപ്പാദേസു പഞ്ഞാ ഉപ്പജ്ജതി. അവിനിബ്ഭുത്താതി അവിയുത്താ. തേഹീതി സഞ്ഞാവിഞ്ഞാണേഹി. യഥാ ഹി സുഖം പീതിയാ ന നിയമതോ അവിയുത്തം, ഏവം സഞ്ഞാവിഞ്ഞാണാനി പഞ്ഞായ ന നിയമതോ അവിയുത്താതി. യഥാ പന പീതി സുഖേന നിയമതോ അവിയുത്താ, ഏവം പഞ്ഞാ സഞ്ഞാവിഞ്ഞാണേഹി നിയമതോ അവിയുത്താ. തസ്ഥാ ഏവം അവിനിബ്ഭുത്തേസു ഇമേസു തീസു യമേസു തേസം വിനിബ്ഭോഗോ ദുക്കരോതി തിണ്ണം ജനാനം കഹാപണദസ്സനം നിദസ്സിതന്തി. തേസം ദുവിഞ്ഞേയനാനത്തതംയേവ വചനന്തരേനപി ദസ്സേതും “തേനാഹാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ രൂപയമേസുപി താവ നാനാദീനം ഉദകസ്സ, നാനാതേലസ്സ വാ ഏകസ്ഥിം ഭാജനേ പക്ഖിപിത്വാ മമിതസ്സ “ഇദം അസുകായ നദിയാ ഉദകം, ഇദം അസുകതേല”ന്തി നിദ്ധാരേത്വാ സരൂപതോ ദസ്സനം ദുക്കരം, കിമങ്ഗം പന അരൂപയമേസുതി ദസ്സേന്തോ “യം അരൂപീനം ചിത്തചേതസികാന”തിആദിമാഹ.

൪൨൪. യമ്മാനം സകോ ഭാവോ, സമാനോ ച ഭാവോ യമ്മസഭാവോ. തത്ത്വ പഠമേന കക്ഖളഹുസനാദിസലക്ഖണം ഗഹിതം, ദുതിയേന അനിച്ഛദുക്ഖതാദിസാമഞ്ഞലക്ഖണം. തദുഭയസ്സ ച യാമാവതോ പടിവിജ്ജന്തലക്ഖണാ പഞ്ഞാതി ആഹ “യമ്മസഭാവപടിവേധലക്ഖണാ പഞ്ഞാ”തി. ഘടപടാദിപടിച്ഛാദകസ്സ ബാഹിരന്ധകാരസ്സ ദീപാലോകാദി വിയ യമാവുത്തയമ്മസഭാവപടിച്ഛാദകസ്സ മോഹന്ധകാരസ്സ വിദ്ധംസനരസാ. ഉപ്പജ്ജമാനോ ഏവ ഹി പഞ്ഞാലോകോ ഹദയന്ധകാരം വിധമേന്തോ ഏവം ഉപ്പജ്ജതി, തതോ ഏവ യമ്മസഭാവേസു അസമ്മുയ്ഹനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി അസമ്മോഹപച്ചുപട്ഠാനാ. കാരണഭൂതാ വാ സയം ഫലഭൂതം അസമ്മോഹം പച്ചുപട്ഠാപേതീതി ഏവന്വി അസമ്മോഹപച്ചുപട്ഠാനാ. വിപസ്സനാപഞ്ഞായ ഇധ അധിപ്പേതത്താ “സമാധിതസ്സാ പദട്ഠാന”ന്തി വുത്തം. തഥാ ഹി “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതീ”തി സുത്തപദം നിബന്ധനഭാവേന ആഗതം (സം നീ ൩.൫, ൯൯; സം നീ ൫.൧൦൧; നേത്തി ൪; മി പ ൨.൧.൧൪).

പഞ്ഞാപഭേദകമാവണ്ണനാ

൪൨൫. യമ്മസഭാവപടിവേധോ നാമ പഞ്ഞായ ആവേണികോ സഭാവോ, ന തേനസ്സാ കോചി വിഭാഗോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “യമ്മസഭാവപടിവേധലക്ഖണേന താവ ഏകവിധാ”തി. ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോ വുച്ചതി വട്ടം, തപ്പരിയാപന്നതായ ലോകേ നിയുത്താ, തത്ത്വ വാ വിദിതാതി ലോകിയാ. തത്ത്വ അപരിയാപന്നതായ ലോകതോ ഉത്തരാ ഉത്തിണ്ണാതി ലോകുത്തരാ. ലോകുത്തരാപി ഹി മഗ്ഗസമ്പയുത്താ ഭാവേതഞ്ചാ. വിപസ്സനാപരിയായോപി തസ്സാ ലബ്ഭതേവാതി ലോകുത്തര-ഗൃഹണം ന വിരുജ്ജന്തീ. അത്താനം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തേഹി സഹ ആസവേഹിതി സാസവാ, ആരമ്മണകരണവസേനപി നത്ഥി ഏതിസ്സാ ആസവാതി അനാസവാ. ആദി-സദ്ദേന ആസവവിപ്പയുത്തസാസവദുകാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. നാമരൂപവത്ഥാനവസേനാതി നാമവത്ഥാനവസേന, രൂപവത്ഥാനവസേന ച. പഠമം നിബ്ബാനദസ്സനതോ ദസ്സനഞ്ച, നിസ്സയഭാവതോ സമ്പയുത്താ യമ്മാ ഭവന്തി ഏത്ഥ, സയമ്പി വാ ഭവതി ഉപ്പജ്ജതി ന നിബ്ബാനം വിയ അപാതുഭാവന്തി ഭൂമി ചാതി ദസ്സനഭൂമി, പഠമമഗ്ഗോ. സേസമഗ്ഗത്തയം പന യസ്ഥാ പഠമമഗ്ഗേന ദിട്ഠസ്ഥിംയേവ യമേ ഭാവനാവസേന ഉപ്പജ്ജതി, ന അദിട്ഠപുഞ്ചം കിഞ്ചി പസ്സതി, തസ്ഥാ ഭാവനാ ച യമാവുത്തേനത്ഥേന ഭൂമി ചാതി ഭാവനാഭൂമി. തത്ത്വ പഞ്ഞാ ദസ്സനഭൂമിഭാവനാഭൂമിവസേന ദുവിധാതി വുത്താ. സുതാദിനിരപേക്ഖായ ചിന്തായ നിബ്ബത്താ ചിന്താമയാ. ഏവം സുതമയാ, ഭാവനാമയാ ച. മയസദ്ദോ പച്ചേകം സമ്ബന്ധിതഞ്ചോ. ആയേ വഡ്ഡിയം കോസല്ലം ആയകോസല്ലം, അപായേ അവഡ്ഡിയം കോസല്ലം അപായകോസല്ലം, ഉപായേ തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ

നിബൃത്തികാരണേ കോസല്ലം ഉപായകോസല്ലത്തി വിസും വിസും കോസല്ലപദം സമ്ബന്ധിതബ്ധം. അജ്ഞാതം അഭിനിവേശോ പടിപജ്ഞം എതിസ്താതി അജ്ഞാതാഭിനിവേശാ. ഏവം ബഹിഷാഭിനിവേശാ, ഉഭയാഭിനിവേശാ ച വേദിതബ്ധാ.

൪൨൬. ലോകീയമഗ്ഗസമ്പയുത്താതി ലോകീയകുസലചിത്തുപ്പാദേസു മഗ്ഗസമ്പയുത്താ, വിസേസതോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിആദിവിസുദ്ധിചതുകസൺഗഹിതമഗ്ഗസമ്പയുത്താ. സമുദായേസു പവത്താ സമത്താ തദേകദേശേസുപി വത്തതീതി ആഹ “മഗ്ഗസമ്പയുത്താ”തി, പച്ചേകമ്പി വാ സമ്മാദിട്ഠിആദിനം മഗ്ഗസമത്താതി കത്വാ ഏവം വുത്തം.

ധമ്മനാനത്താഭാവേപി പദത്വനാനത്തമത്തേന ദുക്കരവചനം ഹോതീതി വുത്തം “അത്ഥതോ പനേസാ ലോകീയലോകുത്തരാവാ”തി. ആസവവിപ്പയുത്തസാസവദുകാദീസുപി വിപ്പയുത്തതാദിഗൃഹണമേവ വിസേസോ, അത്ഥതോ ലോകീയലോകുത്തരാവ പത്താതി ആഹ “ഏസേവ നയോ”തി. ആദി-സദ്രേണ ഓഘനീയഓഘവിപ്പയുത്തഓഘനീയാദിദുകാനം സൺഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. പഠമജ്ജ്യാനികാനി ചത്താരി മഗ്ഗചിത്താനി, തഥാ ദുതിയാദിജ്ജ്യാനികാനി ചാതി ഏവം സോളസസു മഗ്ഗചിത്തേസു. വിപസ്സനാപത്തായ ഇധ അധിപ്പേതത്താ മഹഗ്ഗതപത്താ ന ഗഹിതാ.

൪൨൭. അത്തനോ ചിന്താവസേനാതി തസ്സ തസ്സ അനവജ്ജസ്സ അത്ഥസ്സ സാധനേ പരോപദേശേന വിനാ അത്തനോ ഉപായചിന്താവസേനേവ. സുതവസേനാതി യമാസുതസ്സ പരോപദേശസ്സ വസേന. യഥാ തഥാ വാതി പരതോ ഉപദേശം സുത്വാ വാ അസുത്വാ വാ സയമേവ ഭാവനം അനുയുജ്ജന്തസ്സ. “അപ്പനാപ്പത്താ”തി ഇദം സിഖാപ്പത്തഭാവനാമയം ദസ്സേതും വുത്തം, ന പന “അപ്പനാപ്പത്താവ ഭാവനാമയാ”തി.

യോഗവിഹിതേസുതി പത്താവിഹിതേസു പത്താപരിണാമിതേസു ഉപായസമ്പാദിതേസു. കമ്മായതനേസുതി ഏത്ഥ കമ്മമേവ കമ്മായതനം, കമ്മഞ്ച തം ആയതനഞ്ച ആജീവാന്തതി വാ കമ്മായതനം. ഏസ നയോ സിപ്പായതനേസുപി. തത്ഥ ദുവിധം കമ്മം ഹീനഞ്ച വഡ്ഡകീകമ്മാദി, ഉക്കട്ഠഞ്ച കസിവാണിജാദി. സിപ്പമ്പി ദുവിധം ഹീനഞ്ച നളകാരസിപ്പാദി, ഉക്കട്ഠഞ്ച മുദാഗണനാദി. വിജ്ജാവ വിജ്ജാട്ഠാനം. തം ധമ്മികമേവ നാഗമണ്ഡലപരിത്തഹുധമനകമന്തസദിസം വേദിതബ്ധം. താനി പനേതാനി ഏകച്ചേ പണ്ഡിതാ ബോധിസത്തസദിസാ മനുസ്സാനം ഫാസുവിഹാരം ആകൺഖന്താ നേവ അഞ്ഞേഹി കരിയമാനാനി പസ്സന്തി, ന വാ കതാനി ഉഗ്ഗൺഹന്തി, ന കമേന്താനം സുണ്ണന്തി. അഥ ലോ അത്തനോ ധമ്മതായ ചിന്തായ കരോന്തി, പത്തവന്തേഹി അത്തനോ ധമ്മതായ ചിന്തായ കതാനിപി അഞ്ഞേഹി ഉഗ്ഗൺഹിത്വാ കരോന്തേഹി കതസദിസാനേവ ഹോന്തി.

കമ്മസ്സകതന്തി “ഇദം കമ്മം സത്താനം സകം, ഇദം നോ സക”ന്തി ഏവം ജാനനത്താണം. സച്ചാനുലോമികന്തി വിപസ്സനാത്താണം. തം ഹി സച്ചപടിവേധസ്സ അനുലോമനതോ “സച്ചാനുലോമിക”ന്തി വുച്ചതി. ഇദാനിസ്സ പവത്തനാകാരം ദസ്സേതും “രൂപം അനിച്ചന്തി വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വാ-സദ്രേണ അനിയമത്ഥേന ദുക്ഖാനത്തലക്ഖണാനിപി ഗഹിതാനേവാതി ദട്ഠബ്ബം നാനന്തരിയകഭാവതോ. യം ഹി അനിച്ചം, തം ദുക്ഖം. യം ദുക്ഖം, തദനത്താതി. യം ഏവരൂപിന്തി യം ഏവം ഹേട്ഠാ നിദിട്ഠസഭാവം. അനുലോമികം ഖന്തിന്തിആദിനി പത്താവേവചനാനി. സാ ഹി ഹേട്ഠാ വുത്താനം കമ്മായതനാദിനം അപച്ചനീകദസ്സന്തേന അനുലോമനതോ, തഥാ സത്താനം ഹിതചരിയായ മഗ്ഗസച്ചസ്സ, പരമത്ഥസച്ചസ്സ, നിബ്ബാനസ്സ ച അവിലോമനതോ അനുലോമേതീതി അനുലോമികാ. സബ്ബാനിപി ഏതാനി കാരണാനി ഖമതി ദട്ഠം സക്കോതീതി ഖന്തി. പസ്സതീതി ദിട്ഠി. രോചേതീതി രൂചി. മൂനാതീതി മൂതി. പേക്ഖതീതി പേക്ഖാ. തേ ച കമ്മായതനാദയോ ധമ്മാ ഏതായ നിജ്ജ്യാനായമാനാ നിജ്ജ്യാനം ഖമന്തിതി ധമ്മനിജ്ജ്യാനഖന്തി. പരതോ അസുത്വാ പടിലഭേതീതി അഞ്ഞസ്സ

ഉപദേശവചനം അസുതാ സയമേവ ചിന്തേനോ പടിലഭതി. അയം വുച്ചതീതി അയം ചിന്താമയാ പഞ്ഞാ നാമ വുച്ചതി. സാ പനേസാ അഭിഞ്ഞാതാനം ബോധിസത്താനമേവ ഉപ്പജ്ജതി. തത്ഥാപി സച്ചാനുലോമികഞ്ഞാണം ദിന്നംയേവ ബോധിസത്താനം അന്തിമഭവിക്കാനം, സേസപഞ്ഞാ സബ്ബേസമ്പി പൂരിതപാരമീനം മഹാപഞ്ഞാനം ഉപ്പജ്ജതി. പരതോ സുതാ പടിലഭതീതി കമ്മായതനാദിനി പരേന കരിയമാനാനി വാ കതാനി വാ ദിസ്വാപി പരസ്സ കമ്മയമാനസ്സ വചനം സുതാപി ആചരിയസന്തികേ ഹേതോപി പടിലദ്ധാ സബ്ബാ പരതോ സുതാവ പടിലദ്ധാ നാമാതി വേദിതബ്ബാ. സമാപന്നസ്സാതി സമാപത്തിസമങ്ഗിസ്സ, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം. വിപസ്സനാമഗ്ഗപഞ്ഞാ ഇയ “ഭാവനാമയാ പഞ്ഞാ”തി അധിപ്പേതാ.

സാതി “പരിത്താരമ്മണാ മഹഗ്ഗതാരമ്മണാ”തി (വിഭം ൧൫൩) വുത്തപഞ്ഞാ. ലോകിയവിപസ്സനാതി ലോകിയവിപസ്സനാപഞ്ഞാ. സാ ലോകുത്തരവിപസ്സനാതി യാ നിബ്ബാനം ആരബ്ഭ പവത്താ അപ്പമാണാരമ്മണാ പഞ്ഞാ വുത്താ, സാ ലോകുത്തരവിപസ്സനാതി മഗ്ഗപഞ്ഞം സന്ധായാഹ. സാ ഹി സങ്ഖാരാനം അനിച്ഛതാദിം അഗണ്ഹന്തീപി വിപസ്സനാകിച്ചപാരിപൂരിയാ, നിബ്ബാനസ്സ വാ തഥലക്ഖണം വിസേസതോ പസ്സതീതി വിപസ്സനാതി വുച്ചതി. ഗോത്രഭുജാണം പന കിഞ്ചാപി അപ്പമാണാരമ്മണം, മഗ്ഗസ്സ പന ആവജ്ജനട്ഠാനിയത്താ ന വിപസ്സനാവോഹാരം ലഭതി.

അയന്തി ഏതായ സമ്പത്തിയോതി ആയോ, വുദ്ധി. തത്ഥ കോസല്ലന്തി തസ്ഥിം അനത്ഥഹാനിഅനത്ഥുപ്പത്തിലക്ഖണേ ആയേ കോസല്ലം കുസലതാ നിപുണതാ.

തം പന ഏകന്തികം ആയകോസല്ലം പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “ഇമേ ധമ്മേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇദം വുച്ചതീതി യാ ഇമേസം അകുസലധമ്മാനം അനുപ്പത്തിപഹാനേസു, കുസലധമ്മാനഞ്ച ഉപ്പത്തിട്ഠിതീസു പഞ്ഞാ, ഇദം ആയകോസല്ലം നാമാതി വുച്ചതി.

വുദ്ധിലക്ഖണാ ആയതോ അപേതത്താ അപായോ, അവുദ്ധി. തത്ഥ കോസല്ലന്തി തസ്ഥിം അത്ഥഹാനിഅനത്ഥുപ്പത്തിലക്ഖണേ അപായേ കോസല്ലം കുസലതാ അപായകോസല്ലം. തമ്പി പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “ഇമേ ധമ്മേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇദം വുച്ചതീതി യാ ഇമേസം കുസലധമ്മാനം അനുപ്പജ്ജനനിരുജ്ജന്തേസു, അകുസലധമ്മാനം വാ ഉപ്പത്തിട്ഠിതീസു പഞ്ഞാ, ഇദം അപായകോസല്ലം നാമാതി വുച്ചതി. ആയകോസല്ലം താവ പഞ്ഞാ ഹോതു, അപായകോസല്ലം കഥം പഞ്ഞാ നാമ ജാതാതി? ഏവം മഞ്ഞതി “അപായുപ്പാദനസമത്ഥതാ അപായകോസല്ലം നാമ സിയാ”തി, തം പന തസ്സ മതിമത്തം. കസ്ഥാ? പഞ്ഞവാ ഏവ ഹി “മയ്ഹം ഏവം മനസി കരോതോ അനുപ്പന്നാ കുസലാ ധമ്മാ നുപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ നിരുജ്ജന്തി. അനുപ്പന്നാ അകുസലാ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ പവഡ്ഢന്തി”തി പജാനാതി, സോ ഏവം ഞ്ഞാ അനുപ്പന്നേ അകുസലേ ന ഉപ്പാദേതി, ഉപ്പന്നേ പജഹതി. അനുപ്പന്നേ കുസലേ ഉപ്പാദേതി, ഉപ്പന്നേ ഭാവനാപാരിപൂരിം പാപേതി. ഏവം അപായകോസല്ലമ്പി പഞ്ഞാ ഏവാതി.

സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബേസു. തേസം തേസം ധമ്മാനന്തി സത്താനം തത്ഥഹിതസുഖധമ്മാനം. തങ്ഖണപ്പവത്തന്തി അച്ചായികേ കിച്ചേ വാ ഭയേ വാ ഉപ്പന്നേ തസ്സ തികിച്ചനത്ഥം തസ്ഥിംയേവ ഖണേ പവത്തം. റാനേന ഉപ്പത്തി ഏതസ്സ അത്ഥിതി റാനുപ്പത്തികം, റാനസോ ഏവ ഉപ്പജ്ജനകം. തത്രുപായാതി തത്ര തത്ര കരണീയേ ഉപായഭൂതാ.

ഗഹേത്ഥാതി “ഇദം രൂപം, ഏത്തകം രൂപ”തിആദിനാ പരിഗ്ഗണ്ഹനവസേന ഗഹേത്ഥാ. ഉഭയം ഗഹേത്ഥാതി “അജ്ജന്തം ബഹിദ്ധാ”തി ഉഭയം അനുപുബ്ബതോ പരിഗ്ഗഹേത്ഥാ. അഥ വാ “യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സബ്ബം തം നിരോധധമ്മ”ന്തി

ഏകപ്പഹാരേനേവ സഞ്ചേപി പഞ്ചക്വണ്യേ അവിഭാഗേന പരിഗൃഹേത്യാ. അയം പന തിക്വവിപസ്സകസ്സ മഹാപുണ്ണസ്സ ഭിക്ഖുനോ വിപസ്സനാഭിനിവേസോ.

രൂഢവ. ദുക്ഖസച്ചം ആരബ്ഭാതി ദുക്ഖസച്ചം ആരമ്മണം കത്വാ, തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹവിധംസനവസേന ച പവത്തം ഞാണം ദുക്ഖേ ഞാണം. ദുക്ഖസമുദയം ആരബ്ഭാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തമാ സേസപദദ്വയേപി. പച്ചവേക്ഖണ്ണാണം ഹി ചതുസച്ചം ആരബ്ഭ പവത്താണം നാമ, തതിയം പന മഗ്ഗാണം, ഇതരസച്ചാനി വിപസ്സനാണാണി പാക്കടമേവ.

“അത്ഥാദീസു പഭേദഗതാനി ഞാണാനീ”തി സഞ്ചേപേന വുത്തമത്ഥം പാളിവസേനേവ വിവരിതും “വുത്തഞ്ജേഹേത”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അത്ഥേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാതി യം അത്ഥപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം അത്ഥേ പഭേദഗതം ഞാണം, അയം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ നാമ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ധമ്മപ്പഭേദസ്സ ഹി സല്ലക്ഖണ്ണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം ധമ്മേ പഭേദഗതം ഞാണം ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ. നിരുത്തിപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം നിരുത്താഭിലാപേ പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ. പടിഭാനപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം പടിഭാനേ പഭേദഗതം ഞാണം പടിഭാനപടിസമ്ഭിദാ. നിരുത്തിപടിഭാനപ്പഭേദാ തബ്ബിസയാനം അത്ഥാദീനം പച്ചയുപ്പന്നതാദിഭേദേഹി ഭിന്ദിത്വാ വേദിതബ്ബാ.

നിബ്ബാനമ്പി സമ്പാപകഹേതുഅനുസാരേന അരീയതി, അധിഗമ്മതീതി അത്ഥോ. “യം കിഞ്ചി പച്ചയസമ്ഭൂത”തി ഏതേന സച്ചഹേതുധമ്മപച്ചയാകാരവാരേസു ആഗതാനി ദുക്ഖാദീനി ഗഹിതാനി. സച്ചപച്ചയാകാരവാരേസു നിബ്ബാനം, പരിയത്തിവാരേ ഭാസിതത്ഥോ, അഭിധമ്മഭാജനീയേ വിപാകോ, കിരിയാ ചാതി ഏവം പാളിയം വുത്താനം ഏവ വസേന പഞ്ച അത്ഥാ വേദിതബ്ബാ. ദഹതീതി വിദഹതി, നിബ്ബത്തകഹേതുആദീനം സാധാരണമേതം നിബ്ബചനം. തദത്ഥം പന വിഭാവേതും “പവത്തേതി വാ സമ്പാപുണിതും വാ ദേതീ”തി വുത്തം. തേസു പുരിമോ അത്ഥോ മഗ്ഗവജ്ജേസു ദട്ഠബ്ബോ. ഭാസിതമ്പി ഹി അവബോധനവസേന അത്ഥം പവത്തേതി, മഗ്ഗോ പന നിബ്ബാനം പാപേതീതി തസ്ഥിം പച്ഛിമോ അത്ഥോ. നിബ്ബാനം ഹി പത്തബ്ബോ അത്ഥോ, ഭാസിതത്ഥോ ഞാപേതബ്ബോ അത്ഥോ, ഇതരോ നിബ്ബത്തേതബ്ബോ അത്ഥോതി ഏവം തിവിധോ ഹോതി.

“യോ കോചി ഫലനിബ്ബത്തകോ ഹേതു”തി ഏതേന സച്ചഹേതുധമ്മപച്ചയാകാരവാരേസു ആഗതാനി സമുദയാദീനി ഗഹിതാനി, സച്ചപച്ചയാകാരവാരേസു മഗ്ഗോ, പരിയത്തിവാരേ ഭാസിതം, അഭിധമ്മഭാജനീയേ കൂസലാകൂസലന്തി ഏവം പാളിയം വുത്താനം ഏവ വസേന പഞ്ച ധമ്മാ വേദിതബ്ബാ. തത്ഥ മഗ്ഗോ സമ്പാപകോ, ഭാസിതം ഞാപകോ, ഇതരം നിബ്ബത്തകോതി ഏവം തിവിധോ ഹേതു വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥ ച കിരിയാനം അവിപാകതായ ധമ്മഭാവോ ന വുത്തോ. യദി ഏവം വിപാകാ ന ഹോന്തീതി അത്ഥഭാവോപി ന വത്തബ്ബോ? ന, പച്ചയുപ്പന്നഭാവതോ. ഏവം സതി കൂസലാകൂസലാനമ്പി അത്ഥഭാവോ ആപജ്ജതീതി ചേ? നായം ദോസോ അപ്പടിസിദ്ധത്താ. വിപാകസ്സ പന പധാനഹേതുതായ പാക്കടഭാവതോ ധമ്മഭാവോ ഏവ തേസം വുത്തോ. കിരിയാനം പച്ചയഭാവതോ ധമ്മഭാവോ ആപജ്ജതീതി ചേ? നായം ദോസോ അപ്പടിസിദ്ധത്താ. കമ്മഫലസമ്ബന്ധസ്സ പന ഹേതുഭാവസ്സാഭാവതോ ധമ്മഭാവോ ന വുത്തോ. അപിച “അയം ഇമസ്സ പച്ചയോ, അയം പച്ചയുപ്പന്നോ”തി ഏതം ഭേദമകത്വാ കേവലം കൂസലാകൂസലേ, വിപാകകിരിയാധമ്മേ ച പച്ചവേക്ഖണ്ണസ്സ ധമ്മത്ഥപടിസമ്ഭിദാ ഹോന്തീതി തേസം അത്ഥധമ്മതാ ന വുത്താതി ദട്ഠബ്ബം.

അയമേവ ഹി അത്ഥോതി യായം അത്ഥധമ്മാനം പഞ്ചധാ വിഭജനവസേന അത്ഥോ വുത്തോ, അയമേവ അഭിധമ്മേ വിഭജിത്വാ ദസ്സിതോതി സമ്ബന്ധോ.

“യമ്മനിരുത്താഭിലാപേ”തി ഏതുമ ധമ്മ-സദോ സഭാവവാചകോതി കത്വാ ആഹ “സഭാവനിരുത്തി”തി, അവിപരീതനിരുത്തിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അബ്യഭിചാരി വോഹാരോ”തി, തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ ബോധനേ പടിനിയതസമ്ബന്ധോ സദുപോഹാരോതി അത്ഥോ. തദഭിലാപേതി തസ്സ സഭാവനിരുത്തിസത്തിതസ്സ അബ്യഭിചാരിവോഹാരസ്സ അഭിലാപനേ. സാ പനായം സഭാവനിരുത്തി മാഗധഭാസാ. അത്ഥതോ നാമപത്തത്തിതി ആചരിയാ. അപരേ പന യദി സഭാവനിരുത്തി പത്തത്തിസഭാവാ, ഏവം സതി പത്തത്തി അഭിലപിതബ്ബാ, ന വചനന്തി ആപജ്ജതി. ന ച വചനതോ അത്തം അഭിലപിതബ്ബം ഉച്ചാരേതബ്ബം അത്ഥി. അഥ ഫസ്സാദിവചനേഹി ബോധേതബ്ബം അഭിലപിതബ്ബം, ഏവഞ്ച സതി അത്ഥധമ്മാനന്വി ബോധേതബ്ബത്താ തേസന്വി നിരുത്തിഭാവോ ആപജ്ജതി. ഫസ്സോതി ച സഭാവനിരുത്തി, ഫസ്സം ഫസ്സാതി ന സഭാവനിരുത്തിതി ദസ്സിതോവായമത്ഥോ. ന ച അവചനം ഏവംപകാരം അത്ഥി. തസ്മാ വചനഭൂതായ ഏവ തസ്സാ സഭാവനിരുത്തിയാ അഭിലാപേ ഉച്ചാരണേതി അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

തം സഭാവനിരുത്തിസദും ആരമ്മണം കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്മിം സഭാവനിരുത്താഭിലാപേ പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ, “ഏവമയം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ സദാരമ്മണാ നാമ ജാതാ, ന പത്തത്തിആരമ്മണാ”തി (വിഭം അട്ഠം ൧൧൮) ച അട്ഠകമായം വുത്തത്താ നിരുത്തിസദാരമ്മണായ സോതവിഞ്ഞാണവീഥിയാ പരതോ മനോഭാരേ നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ പവത്തതീതി വദന്തി. “നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ”തി (വിഭം ൧൪൯) ച വചനസദും ഗഹേത്വാ പച്ഛാ ജാനനം സന്ധായ വുത്തന്തി. ഏവം പന അത്തസ്മിം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണേ അത്തം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം വുത്തന്തി ആപജ്ജതി. യഥാ പന ദിബ്ബസോതഞാണം മനുസ്സാദിസദുഭേദനിച്ഛയസ്സ പച്ചയഭൂതം തത്ത്വസദുവിഭാവകം, ഏവം സഭാവസഭാവനിരുത്തിനിച്ഛയസ്സ പച്ചയഭൂതം പച്ചുപ്പന്നസഭാവനിരുത്തിസദാരമ്മണം തത്ത്വവിഭാവകം ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാതി വുച്ചമാനേ ന കോചി പാളിവിരോധോ. “തം സഭാവനിരുത്തിസദും ആരമ്മണം കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സാ”തി ച “പച്ചുപ്പന്നസദാരമ്മണം പച്ചവേക്ഖണം പവത്തേന്തസ്സാ”തി ന നസക്കാ വത്തും. തത്ത്വഹി ഞാണം സഭാവനിരുത്തിം വിഭാവേന്തമേവ തത്ത്വസദുപച്ചവേക്ഖണാനന്തരം തത്ത്വപഭേദനിച്ഛയഹേതുഭാവതോ നിരുത്തിം ഭിന്ദന്തം പടിവിജ്ഞേന്തമേവ ഉപജ്ജതീതി പഭേദഗതന്വി ഹോതീതി.

സബ്ബത്ഥ ഞാണന്തി സബ്ബസ്മിം വിസയേ ഞാണം, സബ്ബന്വി ഞാണന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “ഞാണാരമ്മണം ഞാണ”തി. സബ്ബത്ഥാതി വാ സബ്ബേസു അത്ഥാദീസു, തീസു, ചതുസുപി വാ പവത്തത്താ, കൂസലകിരിയാഭൂതായ പടിഭാനപടിസമ്ഭിദായ ധമ്മത്ഥഭാവതോ തീസു ഏവ വാ പവത്തത്താ “സബ്ബത്ഥ ഞാണ”ന്തി വുത്തം. തേനാഹ “യഥാവുത്തേസു വാ”തിആദി. തത്ഥ സഗോചരകിച്ചാദിവസേനാതി സഗോചരസ്സ, കിച്ചാദികസ്സ ച വസേന “ഇദം ഞാണം ഇദം നാമ ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തം ഇമിനാ നാമ കിച്ചേനാ”തി ജാനനം. ആദി-സദേന ലക്ഖണപച്ചുപട്ഠാനപദട്ഠാനഭൂമിആദിനം സങ്ഗഹോ. തേനേവാഹ “ഇമാനി ഞാണാനി ഇദമത്ഥജോതകാനീ”തിആദി.

൪൨൯. പഭേദം ഗച്ഛന്തിതി അനേകഭേദഭിന്നേസു ആരമ്മണേസു തേസം യാമാവതോ തത്ത്വപഭേദാവബോധനസമത്ഥതം ഉപഗച്ഛന്തി.

മഹാസാവകാനഞ്ച അസേക്ഖഭൂമിയം പഭേദം ഗതാതി സാമത്തവിധിനാ ദസ്സിതമത്ഥം അപവാദേന നിവത്തേതും ആനന്ദത്ഥേര-ഗൃഹണം കതം.

ഏതാ പടിസമ്ഭിദാ. സേക്ഖഭൂമിയം പഭേദഗമനം അപ്പവിസയം, അസേക്ഖഭൂമിയം ബഹുവിസയന്തി ആഹ “അധിഗമോ നാമ അരഹത്തപ്പത്തി”തി, സാതിസയം വാ അധിഗമം സന്ധായ ഏവം വുത്തം. സേക്ഖേന പത്താനന്വി ഹി

ഇമാസം അരഹത്തപ്പത്തിയാ വിസദഭാവായിഗമോതി . പുബ്ബയോഗോ വിയ പന അരഹത്തപ്പത്തി അരഹതോപി പടിസമ്ഭിദാവിസദതായ പച്ചയോ ന ന ഹോതീതി പഞ്ചന്നമ്പി യമായോഗം സേക്ഖാസേക്ഖപടിസമ്ഭിദാവിസദതായ കാരണതാ യോജേതബ്ബാ. അത്ഥധമ്മാദീനം അനവസേസസൺഗൺഹനതോ ബുദ്ധവചനവിസയാ ഏവ പരിയത്തിആദയോ ദസ്സിതാ. പാളിയാ സജ്ജായോ പരിയാപുണനം, തദത്ഥസവനം സവനം, പരിതോ സബ്ബസോ ഞാതും ഇച്ഛാ പരിപുച്ഛാതി ആഹ “പാളിഅട്ഠകമാദീസു ഗൺഠിപദഅത്ഥപദവിനിച്ഛയകമാ”തി, പദത്ഥതോ, അധിപ്പായതോ ച ദുവിഞ്ഞേയ്യട്ഠാനം വിത്ഥാരതോ സന്നിട്ഠാനകമാതി അത്ഥോ. യസ്സ ഹി പദസ്സ അത്ഥോ ദുവിഞ്ഞേയ്യോ, തം ഗൺഠിപദം, യസ്സ അധിപ്പായോ ദുവിഞ്ഞേയ്യോ, തം അത്ഥപദം. ആദി-സദേന ഖണ്ഡാദിപടിസംയുത്തേ കഥാമഗ്ഗേ സൺഗൺഹാതി. ഭാവനാനുയോഗസഹിതം ഗതം, പച്ചാഗതഞ്ച ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഗതപച്ചാഗതികോ, തസ്സ ഭാവോ, തേന ഗതപച്ചാഗതികഭാവേന. വസന്നട്ഠാനതോ യാവ ഗോചരഗാമോ, തതോ ച യാവ വസന്നട്ഠാനം കമ്മട്ഠാനാനുയുത്തോതി അത്ഥോ. യാവ അനുലോമഗോത്രഭൂസമീപന്തി സൺഖാരുപേക്ഖാണാണമാഹ. തൺഹി തേസം സമീപപ്പവത്തം.

സത്ഥേസൂതി അനവജ്ജേസു സത്താനം ഹിതസുഖാവഹേസു ഗമേസു. തഥാ സിപ്പായതനേസൂതി ഏത്ഥാപി. പുബ്ബകാലേ ഏകസതരാജ്ജനം ദേസഭാസാ ഏകസതവോഹാരാ. ധമ്മപദേ (ധം പം ൧ ആദയോ) യമകവഗ്ഗോ ഓപമ്മവഗ്ഗോതി വദന്തി, മൂലപണ്ണാസേ (മം നിം ൧.൩൨൫ ആദയോ; ൪൩൯ ആദയോ) യമകവഗ്ഗോ ഓപമ്മവഗ്ഗോ ഏവാതി അപരേ. സുതപടിഭാണബഹുലാനന്തി ബഹുസ്സുതാനം പടിഭാണവത്താനം.

സബ്ബാനീതി പുബ്ബേ വുത്താനി പഞ്ച, പച്ഛാ വുത്താനി അട്ഠപി വാ. സേക്ഖഫലവിമോക്ഖപരിയോസാനേ ഭവാ സേക്ഖഫലവിമോക്ഖന്തികാ. റാനാറാനാണബലാദീനി സബ്ബബുദ്ധഗുണേസു സകിച്ചതോ പാകടതരാനീതി വുത്തം “ദസ ബലാനി വിയാ”തി, അഞ്ഞേ വാ സബ്ബഞ്ഞുതത്താണാദയോപി സബ്ബേ ഭഗവതോ ഗുണവിസേസാ അസേക്ഖഫലവിമോക്ഖന്തികാ ഏവ.

പഞ്ഞാഭൂമി-മൂല-സരീരവവത്ഥാനവണ്ണനാ

൪൩൦. ഇമായ പഞ്ഞായാതി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ. ഭൂമി സല്ല്യക്ഖണാദിഗുഹണവസേന പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ. ആദി-സദേന ആഹാരാദീനം സൺഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. കസ്ഥാ പനേതേ ഏവം ബഹുധമ്മാ ഭൂമിഭാവേന ഗയ്ഹന്തി, നനു ഖണ്ഡാദീസു ഏകേനാപി അത്ഥസിദ്ധി ഹോതീതി? ന, തീവിധസത്താനുഗുഹത്ഥം ഖണ്ഡാദിത്തയഗുഹണം കത്തബ്ബം, അഞ്ഞമാ സബ്ബസാധാരണോ അനുഗുഹോ ന കതോ സിയാ. തീവിധാ ഹി സത്താ രൂപസമ്മുട്ട്ഠാ അരൂപസമ്മുട്ട്ഠാ ഉഭയസമ്മുട്ട്ഠാതി. തേസു യേ അരൂപസമ്മുട്ട്ഠാ, തദത്ഥം ഖണ്ഡാനം ഗഹണം അരൂപധമ്മാനം ചതുധാ വിഭത്തത്താ. യേ രൂപസമ്മുട്ട്ഠാ, തദത്ഥം ആയതനാനം രൂപധമ്മാനം അദ്ധേകാദസധാ വിഭത്തത്താ. യേ പന ഉഭയസമ്മുട്ട്ഠാ, തദത്ഥം ധാതൂനം ഉഭയേസമ്പി വിഭത്തത്താ. തഥാ ഇന്ദ്രിയഭേദേന തിക്ഖിന്ദ്രിയാ മജ്ജിമിന്ദ്രിയാ മുദിന്ദ്രിയാ, സംഖിത്തരുചി മജ്ജിമരുചി വിത്ഥാരരുചിതി ച തീവിധാ സത്താ, തേസമ്പി അത്ഥായ യഥാക്കമം ഖണ്ഡാദിഗുഹണം കത്തി യോജേതബ്ബം. ഇന്ദ്രിയഗുഹണം പന കാമം ഏതേ ധമ്മാ ഇസ്സരാ വിയ സഹജാതധമ്മേസു ഇസ്സരിയം ആധിപച്ചം പവത്തേന്തി, തം പന നേസം ധമ്മസഭാവസിദ്ധം, ന ഏത്ഥ കസ്സുചി വസീഭാവോ “സുത്താ ഏതേ അവസവത്തിനോ”തി അനത്തലക്ഖണ്ണസ്സ സുഖഗുഹണത്ഥം. തം പനേതം ചതുബ്ബിധമ്പി പവത്തിനിവത്തിതദുഭയഹേതുവസേന ദിട്ഠമേവ ഉപകാരാവഹം, ന അഞ്ഞമാതി സച്ചാദിദയം ഗഹിതം. ആദി-സദേന ഗഹിതധമ്മേസുപി അയം നയോ നേതബ്ബോ. മൂലം പതിട്ഠാഭാവതോ. സതി ഹി സീലവിസുദ്ധിയം, ചിത്തവിസുദ്ധിയഞ്ച അയം പഞ്ഞാ മൂലജാതാ ഹോതി, നാസതീതി. സരീരം പരിബ്രൂഹേതബ്ബതോ. ഇമിസ്സാ ഹി

പഞ്ഞായ സന്താനവസേന പവത്തമാനായ പാദപാണിസീസട്ഠാനിയാ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിആദികാ ഇമാ പഞ്ച വിസുദ്ധിയോ അവയവേന സമുദായുപലക്ഖണനയേന “സരീര”ന്തി വേദിതബ്ബാ.

൪൩൧. പഞ്ച ഖണ്ഡാതി ഏതഥ പഞ്ചാതി ഗണനപരിച്ഛേദോ, തേന ന തതോ ഹേട്ഠാ, ന ഉദ്ധന്തി ദസ്സേതി. ഖണ്ഡാതി പരിച്ഛിന്നധമ്മനിദസ്സനം. യസ്മാ ചേതഥ ഖണ്ഡ-സദ്ദോ രാസട്ഠോ “മഹാഉദകക്ഖണ്ഡോ”തിആദീസു (അം നിം ൪.൭൧; ൬.൩൭) വിയ, തസ്മാ അതീതാദിവിഭാഗഭിന്നം സബ്ബം രൂപം രാസിവസേന ബുദ്ധിയാ ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്വാ “രൂപമേവ ഖണ്ഡോ രൂപക്ഖണ്ഡോ”തി സമാനാധികരണസമാസോ ദട്ഠബ്ബോ. “തീഹി ഖണ്ഡേഹി ഇണം ദസ്സാമാ”തിആദീസു വിയ കോട്ഠാസട്ഠേ പന ഖണ്ഡ-സദ്ദേ നിബ്ബാനസ്സാപി ഖണ്ഡന്തരഭാവോ ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി അതീതാദിവിഭാഗഭാവത്വോ. ന ഹി ഏകസ്സ നിച്ചസ്സ സതോ നിബ്ബാനസ്സ അതീതാദിവിഭാഗോ അത്ഥീതി. പഠമേനത്ഥേന രൂപരാസീതി അത്ഥോ, ദുതിയേന രൂപകോട്ഠാസോതി. വേദനാക്ഖണ്ഡോതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. കസ്മാ പനേതേ ഖണ്ഡാ പഞ്ചേവ വുത്താ ഇമിനാ ഏവ ച കമേനാതി? ഭാജനഭോജനബൃഞ്ജനഭത്തകാരകഭുഞ്ജകവികപ്പദസ്സനതോ , യമോളാരികയമാസംകിലേസുപദേസതോ ചാതി വേദിതബ്ബം. വിവാദമൂലഹേതുഭാവം സംസാരഹേതുതം, കമ്മഹേതുതഞ്ച ചിന്തേത്വാ വേദനാസത്തോ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡതോ നീഹരിത്വാ വിസും ഖണ്ഡഭാവേന ദേസിതാ.

രൂപക്ഖണ്ഡകമാവണ്ണനാ

൪൩൨. തത്ഥാതി തേസു പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു. യം കിഞ്ചീതി അനവസേസപരിയാദാനം. രൂപനലക്ഖണ്ഡന്തി അതിപ്പസങ്ഗനിയമനം. യം-സദ്ദേന ഹി സന്നിപാതേന കിം-സദ്ദേന ച ഗഹിതേന അനിയമത്വമായ അതിപ്പസങ്ഗേ ആപന്നേ തം രൂപനസദ്ദോ നിവത്തേതി, തേന രൂപസ്സ അനവസേസപരിഗൃഹോ കതോ ഹോതി. സീതാദീഹീതി സീതുണ്ഹജിഘച്ഛാപിപാസാദീഹി. ഹേതുഅത്ഥേ ചേതം കരണവചനം. രൂപനം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി രൂപനലക്ഖണം. യമോ ഏവ യമ്മജാതം. രൂപനഞ്ചേതഥ സീതാദിവിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി. നനു ച അരൂപധമ്മാനവി വിരോധിപച്ചയസമാഗമേ വിസദിസുപ്പത്തി ലബ്ഭതീതി? സച്ചം ലബ്ഭതി, ന പന വിഭൂതതരം. വിഭൂതതരം ഹേതഥ രൂപനം അധിപ്പേതം സീതാദിഗൃഹണതോ. യദി ഏവം, കഥം ബ്രഹ്മലോകേ രൂപസമത്തോ? തത്ഥാപി തംസഭാവാനതിവത്തനതോ ഹോതിയേവ രൂപസമത്തോ, അനുഗൃഹകപച്ചയവസേന വാ. വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ യോ അത്തനോ സന്താനേ ഭിന്നേ ഭിജ്ജമാനസ്സേവ വിസദിസുപ്പത്തിഹേതുഭാവോ, തം രൂപനന്തി അത്തേ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ രൂപയതി വികാരം ആപാദേതീതി രൂപം, പൂരിമപക്ഖേ പന രൂപതീതി. സങ്ഘട്ടനേന വികാരാപത്തിയം രൂപനസദ്ദോ നിരുള്ഹോതി കേചി. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ അരൂപധമ്മേസു രൂപസമത്തായ പസങ്ഗോ ഏവ നത്ഥി സങ്ഘട്ടനാഭാവത്വോ. പടിഘാതോ രൂപനന്തി അപരേ. സബ്ബം തം ഏകതോ കത്വാതി രാസട്ഠം ഹദയേ ഽപേത്വാ വദതി.

ഭൂതോപാദായഭേദതോതി ഏതഥ തദധീനവുത്തിതായ ഭവതി ഏതഥ ഉപാദായരൂപന്തി ഭൂതം. ഭൂതാനി ഉപാദീയതേവ, ന പന സയം തേഹി, അത്തേഹി വാ ഉപാദീയതീതി ഉപാദായം.

കാമം ചതുയാതുവവത്ഥാനേ വചനത്ഥാദിതോപി ഭൂതാനി വിഭാവിതാനേവ, സഭാവധമ്മാനം പന ലക്ഖണാദിവിഭാവനാതി കത്വാ വുത്തം “ലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠാനാനി ചതുയാതുവവത്ഥാനേ വുത്താനീ”തി. തത്ഥ പദട്ഠാനസ്സ അവുത്തത്താ ആഹ “പദട്ഠാനതോ പനാ”തിആദി. അവചനഞ്ച തസ്സ തസ്സത്ഥസ്സ പച്ചയതോതി ഏതഥ പകാരന്തരേന വിഭാവിതത്താതി ദട്ഠബ്ബം. സബ്ബാപീതി ചതസ്സോപി

ധാതുയോ. ആപോസങ്ഗഹിതായ തേജോനുപാലിതായ വായോവിത്ഥമ്ഭിതായ ഏവ പഥവീധാതുയാ പവത്തി, ന അഞ്ഞമാതി സാ സേസഭൂതത്തയപദട്ഠാനാ, ഏവമിതരാപിതി ആഹ “അവസേസധാതുത്തയപദട്ഠാനാ”തി.

ചതുവീസതിവിധന്തി ഗണനപരിച്ഛേദോ ബലരൂപാദീനം പടിസേധനത്ഥോ. തത്ത്വ യം വത്തഞ്ചം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. ചക്ഖതീതി ചക്ഖു, വിത്താണാധിട്ഠിതം രൂപം അസ്സാദേതം വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. ചക്ഖതീതി ഹി അയം ചക്ഖതി-സദോ “മധും ചക്ഖതി, ബൃജ്ജനം ചക്ഖതി”തിആദിസു വിയ അസ്സാദനത്ഥോ. വുത്തഞ്ചേതം “ചക്ഖും ഖോ, മാഗണ്ഡിയ, രൂപാരാമം രൂപരതം രൂപസമുദിത”ന്തി (മ° നി° ൨.൨൦൯). അട്ഠകമായമ്പി വുച്ചതി “രൂപേസു ആവിഞ്ചരനരസ”ന്തി (വിസുദ്ധി° ൨.൪൩൩; യ° സ° അട്ഠ° ൩൦൦). സതിപി സോതാദീനം സദാരമ്മണാദിഭാവേ നിരുജ്ജഹത്താ ദസ്സനേ ഏവ ചക്ഖു-സദോ പവത്തതി പദുമാദിസു പങ്കജാദിസദാ വിയാതി ദട്ഠഞ്ചം. അഥ വാ ചക്ഖതീതി വിത്താണാധിട്ഠിതം സമവിസമം ആചിക്ഖന്തം വിയ അഭിബൃത്തം വദന്തം വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. അട്ഠകമായം പന “വിഭാവേതി ചാ”തി (മഹാനി° അട്ഠ° ൧൩; വിഭ° അട്ഠ° ൧൪൪) വുത്തം. തം അനേകത്വത്താ ധാതുനം വിഭാവനത്വതാപി ചക്ഖതി-സദസ്സ സമ്ഭവതീതി കത്വാ വുത്തം. സുണാതി ഏതേന, വിത്താണാധിട്ഠിതം സയം വാ സുണാതീതി സോതം. ഘായതി ഏതേന, സയം വാ ഘായതീതി ഘാനം. രസഗൃഹണമൂലകത്താ അജ്ജേയാഹരണസ്സ ജീവിതനിമിത്തം ആഹാരരസോ ജീവിതം, തസ്ഥിം നിന്നതായ തം അവ്ഹായതീതി ജീവ്ഹാ നിരുത്തിനയേന. കുച്ഛിതാനം സാസവധമ്മാനം ആയോ ഉപ്പത്തിട്ഠാനന്തി കായോ അനുത്തരിയഹേതുഭാവം അനാഗച്ഛന്തേസു കാമരാഗനിദാനകമ്മജ്ജനിതേസു, കാമരാഗസ്സ ച വിസേസപച്ചയേസു ഘാനജീവ്ഹാകായേസു കായസ്സ വിസേസതോ സാസവപച്ചയത്താ. തേന ഹി ഫോട്ഠഞ്ചസുഖം അസ്സാദേതാ സത്താ മേമുനമ്പി സേവന്തി. കായിന്ദ്രിയവത്സുകാ വാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ ബലവകാമാസവാദിഹേതുഭാവതോ വിസേസേന സാസവാതി കുച്ഛിതാനം സാസവധമ്മാനം ആയോതി കായോ വുത്തോ. വണ്ണവികാരം ആപജ്ജമാനം ഹദയങ്ഗതഭാവം രൂപയതീതി രൂപം, രൂപമിവ പകാസം കരോതി സവിഗൃഹമിവ ദസ്സേതീതി അത്ഥോ. അനേകത്വത്താ വാ ധാതുനം പകാസനത്ഥോ ഏവ രൂപസദോ ദട്ഠഞ്ചോ. സപ്പതീതി സദോ, ഉദാഹരീയതി, സകേഹി വാ പച്ചയേഹി സപ്പിയതി സോതവിത്തേയുഭാവം ഉപനീയതീതി അത്ഥോ. ഗന്ധയതീതി ഗന്ധോ, അത്തനോ വത്സും സൂചയതി അപാകടം “ഇദം സുഗന്ധം, ദുഗന്ധ”ന്തി പകാസേതി , പടിച്ഛന്നം വാ പുപ്ഫഹലാദിം “ഇദമേതമ അത്ഥീ”തി പേസുഞ്ഞം കരോന്തം വിയ ഹോതീതി അത്ഥോ. രസന്തി തം സത്താതി രസോ, അസാദേതീതി അത്ഥോ.

ഇത്ഥിയാവ ഇന്ദ്രിയം ഇത്ഥിന്ദ്രിയം, തഥാ പുരിസിന്ദ്രിയം. ജീവന്തി തേന സഹജാതയമ്മാതി ജീവിതം, തദേവ ഇന്ദ്രിയം ജീവിതിന്ദ്രിയം. ഹദയഞ്ച തം വത്സു ച, ഹദയസ്സ വാ മനോവിത്താണസ്സ വത്സു ഹദയവത്സു. ചോപനകായഭാവതോ കായോ ച സോ അധിപ്പായവിത്താപനതോ വിത്തേത്തി ചാതി കായവിത്തേത്തി. ചോപനവാചാഭാവതോ, അധിപ്പായവിത്താപനതോ ച വചി ച സാ വിത്തേത്തി ചാതി വചിവിത്തേത്തി. വിഗൃഹാഭാവതോ ന കസ്സതി, കസിതും ഛരിന്ദിതും ന സക്കാ, ന വാ കാസതി ദിബ്ബതീതി അകാസം, അകാസമേവ ആകാസം, തദേവ നിസ്സത്തനിജ്ജീവട്ഠേന ആകാസധാതു. രൂപസ്സാതി നിപ്ഫന്നരൂപസ്സ. ലഹുഭാവോ ലഹുതാ. സയം അനിപ്ഫന്നതായ “രൂപസ്സാ”തി വിസേസിതം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അയം പന വിസേസോ - കമ്മനി സാധു കമ്മഞ്ഞം, തസ്സ ഭാവോ കമ്മഞ്ഞതാ. പഠമം, ഉപരി ച ചയോ പവത്തി ഉപചയോ. പുഞ്ചാപരവസേന സമ്ബന്ധാ തതി പവത്തി സന്തതി. അനിച്ഛസ്സ വിനാസിനോ ഭാവോ അനിച്ഛതാ. കബലം കരീയതീതി കബളികാരോ. ആഹരതീതി ആഹാരോ. ഏവം താവ ഉപാദായരൂപം സദുത്ഥതോ വേദിതഞ്ചം.

കമതോ പന സഞ്ചേസം രൂപധമ്മാനം നിസ്സയഭാവേന മൂലഭൂതത്താ പഠമം ഭൂതരൂപാനി ഉദ്ദിട്ഠാനി. ഇതരേസു അജ്ഞതതികഭാവേന അത്തഭാവസമത്തായ മൂലഭാവതോ ചക്ഖാദീനി പഞ്ച ആദിതോ ഉദ്ദിട്ഠാനി. തേസം വിസയീനം ഇമേ വിസയാതി ദസ്സേതും രൂപാദീനി ചത്താരി ഉദ്ദിട്ഠാനി. ഫോട്ഠഞ്ചം പന അനുപാദാരുപത്താ, ഭൂതഗൃഹണേന ഗഹിതത്താ ച ഇധ ന ഗഹിതം. സ്വായം അത്തഭാവോ ഇമേഹി “ഇത്ഥി”തി വാ “പുരിസോ”തി വാ സഞ്ചം ഗച്ഛതീതി ദസ്സനത്ഥം തദനന്തരം ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയഭയം ഉദ്ദിട്ഠം. “ഇമിനാ ജീവതീ”തി വോഹാരം ലബ്ഭതീതി ദസ്സനത്ഥം തതോ ജീവിതിന്ദ്രിയം. തസ്സ ഇമം നിസ്സായ വിഞ്ഞാണപ്പവത്തിയം അത്തഹിതാദിസിദ്ധിതി ദസ്സനത്ഥം ഹദയവത്ഥു. തസ്സ ഇമാസം വസേന സഞ്ചേ കായവചിപയോഗാതി ദസ്സനത്ഥം വിഞ്ഞത്തിഭയം. ഇമായ രൂപകായസ്സ പരിച്ഛേദോ, അഞ്ജസോ ചാതി ദസ്സനത്ഥം ആകാസയാതു. ഇമേഹിസ്സ സുഖപ്പവത്തി, ഉപ്പത്തിആദയോ ചാതി ദസ്സനത്ഥം ലഹുതാദയോ. സഞ്ചോ ചായം ചതുസന്തതിരൂപസന്താനോ ഇമിനാ ഉപത്ഥമ്ഭീയതീതി ദസ്സനത്ഥം അന്തേ കബളികാരോ ആഹാരോ ഉദ്ദിട്ഠോതി വേദിതഞ്ചോ.

൪൩൩. ഇദാനി യഥാഉദ്ദിട്ഠാനി ഉപാദാരുപാനി ലക്ഖണാദിതോ നിദ്ദിസിതും “തത്ഥ രൂപാഭിഛാതാരഹഭൂതപ്പസാദലക്ഖണ്ണ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ തത്ഥാതി തേസു ഉപാദാരുപേസു. രൂപേ, രൂപസ്സ വാ അഭിഛാതോ രൂപാഭിഛാതോ, തം അരഹതീതി രൂപാഭിഛാതാരഹോ, രൂപാഭിഛാതോ ഹോതു വാ മാ വാ ഏവംസഭാവോ ചതുനം ഭൂതാനം പസാദോ രൂപാഭിഛാതാരഹഭൂതപ്പസാദോ, ഏവംലക്ഖണ്ണം ചക്ഖുതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ പച്ചയന്തരസഹിതോ ഏവ ചക്ഖുപസാദോ രൂപാഭിഹന്നവസേന പവത്തതി, ന കേവലോ. തസ്ഥാ തംസഭാവതാവ പമാണ്ണം, ന രൂപാഭിഛാതോതി ദസ്സനത്ഥം രൂപാഭിഛാതാരഹതാ വുത്താ യഥാ വിപാകാരഹം കുസലാകുസലന്തി. അഭിഛാതോ ച വിസയവിസയീനം അത്തമത്തം അഭിമുഖീഭാവോ യോഗ്യദേസാവട്ഠാനം അഭിഛാതോ വിയാതി കത്ഥാ. സോ രൂപേ ചക്ഖുസ്സ, രൂപസ്സ വാ ചക്ഖുമ്ഹി ഹോതി. തേനാഹ “യം ചക്ഖു അനിദസ്സനം സപ്പടിഛം രൂപമ്ഹി സനിദസ്സനമ്ഹി സപ്പടിഛമ്ഹി പടിഹഞ്ഞി വാ”തി, “യമ്ഹി ചക്ഖുമ്ഹി അനിദസ്സനമ്ഹി സപ്പടിഛമ്ഹി രൂപം സനിദസ്സനം സപ്പടിഛം പടിഹഞ്ഞി വാ പടിഹഞ്ഞി വാ”തി (ധം സം ൫൯൭) ച ആദി. പരിപുണ്ണാപരിപുണ്ണായതനത്തഭാവനിബൃത്തകസ്സ കമ്മസ്സ നിദാനഭൂതാ കാമതണ്ഹാ, രൂപതണ്ഹാ ച തദായതനികഭവപത്ഥനാഭാവതോ ദട്ഠുകാമതാദിവോഹാരം അരഹതീതി ദുതിയനയോ സബ്ബത്ഥ വുത്തോ. തത്ഥ ദട്ഠുകാമതാനിദാനകമ്മം സമുട്ഠാനം ഏതേസന്തി ദട്ഠുകാമതാനിദാനകമ്മസമുട്ഠാനാനി. ഏവംവിധാനം ഭൂതാനം പസാദോ ദട്ഠുകാമതാ...പേ... പസാദോ, ഏവംലക്ഖണ്ണം ചക്ഖു. തസ്സ തസ്സ ഹി ഭവസ്സ മൂലകാരണഭൂതാ തണ്ഹാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവേ ഉപ്പജ്ജനാരഹായതനവിസയാപി നാമ ഹോതീതി കാമതണ്ഹാദീനം ദട്ഠുകാമതാദിവോഹാരാരഹതാ വുത്താ.

ദട്ഠുകാമതാതി ഹി ദട്ഠുമിച്ഛാ, രൂപതണ്ഹാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച ദട്ഠുകാമതായ, സേസാനഞ്ച തംതംഅത്തഭാവനിബൃത്തകകമ്മായൂഹനക്ഖണ്ണതോ സതി പുരിമനിബൃത്തിയം വത്തഞ്ചം നത്ഥി, അസതി പന മഗ്ഗേന അസമുച്ഛിന്നം കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജിത്വാ അത്തനോ ഫലസ്സ പച്ചയഭാവുപഗമനതോ വിജ്ജമാനമേവാതി ഉപ്പന്നതാ അത്ഥിതാ പരിയായേഹി വുച്ചതി “അരിയം അട്ഠംഗികം മഗ്ഗം ഭാവേനോ അരിയം അട്ഠംഗികം മഗ്ഗം ബഹുലീകരോനോ ഉപ്പന്നുപ്പന്നേ പാപകേ അകുസലേ ധമ്മേ അന്തരായേവ അന്തരധാപേതീ”തി (സം. നി. ൫.൧൫൭), “സന്തം വാ അജ്ഞതത്തം കാമച്ഛന്ദം ‘അത്ഥി മേ അജ്ഞതത്തം കാമച്ഛന്ദോ’തി പജാനാതീ”തി (ദീ. നി. ൨.൩൮൨; മ. നി. ൧.൧൧൫) ച ഏവമാദിസു.

രൂപേസു പുഗ്ഗലസ്സു, വിഞ്ഞാണസ്സു വാ ആവിഞ്ചരണരസം.
ആയാരഭാവപച്ചുപട്ഠാനം നിസ്സയപച്ചയഭാവതോ.
ദട്ഠുകാമതാനിദാനകമ്മജഭൂതപദട്ഠാനം യേസം ഭൂതാനം പസാദോ, തേവസ്സ
ആസന്നകാരണന്തി കത്ഥാ. ഏതഥ ച തന്തംഅത്തഭാവനിപ്ഫാദകസാധാരണകമ്മവസേന
പുരിമം ചക്ഖുലക്ഖണം വുത്തം കാരണവിസേസസ്സ അനാമട്ഠത്താ. “ഏവരൂപം
നാമ മേ ചക്ഖു ഹോതു”തി ഏവം നിബ്ബത്തിതആവേണികകമ്മവസേന ദുതിയന്തി
വദന്തി. സതിപി പന പഞ്ചനം പസാദഭാവസാമത്തേ സവിസയാവഭാസനസഞ്ചാതസ്സ
പസാദബ്ബാപാരസ്സ വസേന പുരിമം വുത്തം. പസാദകാരണസ്സ സതിപി
കമ്മഭാവസാമത്തേ, ഏകത്തേ വാ അത്തനോ കാരണഭേദേന ഭേദസ്സനവസേന
ദുതിയന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സോതാദീനം ലക്ഖണാദീസു വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ.

ഏതഥാഹ - ചക്ഖാദീനം ഇന്ദ്രിയാനം കിം ഏകകമ്മുനാ ഉപ്പത്തി, ഉദാഹു
നാനാകമ്മുനാതി? ഉഭയമാപിതി പോരാണാ. തത്ഥ നാനാകമ്മുനാ താവ ഉപ്പത്തിയം
ചക്ഖാദീനം വിസേസേ വത്തഞ്ചം നത്ഥി കാരണസ്സ ഭിന്നത്താ. ഏകകമ്മുനാ പന
ഉപ്പത്തിയം കഥം നേസം വിസേസോതി? കാരണസ്സ ഭിന്നത്താ ഏവ.
തന്തംഭവപത്ഥനാഭൂതാ ഹി തണ്ഹാ തന്തംഭവപരിയാപന്നായതനാഭിലാസതായ സയം
വിചിത്തരൂപാ ഉപനിസ്സയഭാവേന തന്തംഭവനിബ്ബത്തകകമ്മസ്സ വിചിത്തഭേദതം
വിദഹതി. യതോ തദാഹിതവിസേസം തം
തമാരൂപസമത്ഥതായോഗേനാനേകരൂപാപന്നം വിയ അനേകം വിസിട്ഠസഭാവം ഫലം
നിബ്ബത്തേതി. ന ചേത്ഥ സമത്ഥതാ സമത്ഥഭാവതോ അത്താ വേദിതബ്ബാ
കാരണവിസേസേന ആഹിതവിസേസസ്സ വിസിട്ഠഫലനിപ്ഫാദനയോഗ്യതാമത്തതോ.
അയഞ്ച ഏകസ്സപി കമ്മസ്സ അനേകിന്ദ്രിയഹേതുതാവിസേസയോഗോ യുത്തിതോ,
ആഗമനതോ ച പരതോ ആഗമിസ്സതി. അപിച ഏകസ്സേവ കുസലചിത്തസ്സ
സോളസാദിവിപാകചിത്തനിബ്ബത്തിഹേതുതാ വുച്ചതി. ലോകേപി ഏകസ്സേവ
സാലിബിജസ്സ പരിപുണ്ണാപരിപുണ്ണതണ്ഡുലആതണ്ഡുലഫലനിബ്ബത്തിഹേതുതാ ദിസ്സതേവ,
കിം വാ ഏതായ യുത്തിചിന്തായ. യതോ കമ്മഫലം ചക്ഖാദീനി, കമ്മവിപാകോ ച
സബ്ബസോ ബുദ്ധാനംയേവ ഞാണസ്സ വിസയോതി.

൪൩൪. കേചിതി മഹാസഞ്ചികേസു ഏകച്ചേ. തേസു ഹി വസുധമ്മോ ഏവം
വദതി “ചക്ഖുമ്ഹി തേജോ അധികം, സോതേ വായു, ഘാനേ പഥവി, ജിവ്ഹായ
ആപോ, കായേ സബ്ബേപി സമാ”തി. ചക്ഖാദീസു തേജാദിഅധികതാ നാമ
തന്നിസ്സയഭൂതാനം തദധികതായാതി ദസ്സേനോ “തേജാധികാനം ഭൂതാനം പസാദോ
ചക്ഖു”തിആദിമാഹ. കായോ സബ്ബേസന്തി കോ ഏതഥ വിസേസോ, നനു
തേജാദിഅധികാനഞ്ച ഭൂതാനം പസാദാ സബ്ബേസംയേവാതി? സച്ചമേതം, ഇദം പന
“സബ്ബേസ”തി വചനം സമാനാനന്തി ഇമമത്ഥം ദീപേതി അനുവത്തമാനസ്സ
ഏകദേശാധികഭാവസ്സ നിവാരണവസേന വുത്തത്താ. തേജാദീനം ഹി പച്ചേകം
അധികഭാവേ വിയ ദിന്നം, തിണ്ണം വാ അധികഭാവേപി യഥാവുത്താധികഭാവേനേവ
ഏകകാദിവസേന ലബ്ധമാനായ ഓമത്തതായപി കായപ്പസാദോ ന ഹോതീതി
പാകടോയമത്ഥോ. തസ്മാ ചതുന്നമ്പി ഭൂതാനം സമഭാവേന കായപ്പസാദോ ഹോതീതി
സബ്ബസദ്ദോ ഇധ സമഭാവദീപകോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേജാദീനന്തി പദീപസഞ്ചാതസ്സ തേജസ്സ
ഓഭാസരൂപേന, വായുസ്സ സദ്ദേന, പഥവിയാ ഗന്ധേന, ഖേളസഞ്ചാതസ്സ ഉദകസ്സ
രസേനാതി പുരിമവാദേ, പച്ഛിമവാദേ ച യഥായോഗം തന്തംഭൂതഗുണേഹി
അനുഗൃഹ്യാഭാവതോ, രൂപാദീനം ഗഹണേ ഉപകാരിതബ്ബതോതി അത്ഥോ.
ആലോകാദിസഹകാരികാരണസഹിതാനംയേവ ചക്ഖാദീനം
രൂപാദിഅവഭാസനസമത്ഥതാ, വിവരസ്സ ച സോതവിഞ്ഞാണുപനിസ്സയഭാവോ
ഗുണോതി തേസം ലദ്ധി. തേജാദീനം വിയ പന വിവരസ്സ ഭൂതഭാവഭാവതോ
യഥായോഗ-ഗൃഹണം. അഥ വാ രൂപാദയോ വിയ വിവരമ്പി ഭൂതഗുണോതി
പരാധിപ്പായേ തേജസ്സ ആലോകരൂപേന, ആകാസസഞ്ചാതസ്സ വിവരസ്സ സദ്ദേന,

വായുസ്സു ഗന്ധേന, ഉദകസ്തു രസേന, പഥവീയാ ഫോട്ഠഞ്ചേനാതി ഏവം യഥായോഗം തത്ത്വഭൂതഗുണേഹിതി യോജനാ.

രൂപാദീനം അധികഭാവദസ്തനതോതി അഗ്നിമഹി രൂപസ്തു പഭസ്സരസ്തു, വായുമഹി സദസ്തു സഭാവേന സുയുമാനസ്തു, പഥവീയാ സുരഭിആദിനോ ഗന്ധസ്തു, ആപേ ച രസസ്തു മധുരസ്താതി ഇമേസം വിസേസയുത്താനം ദസ്തനതോ “രൂപാദയോ തേസം ഗുണാ”തി പഥവാദി ആഹാതി. തസ്സേവ “ഇച്ഛേയുമാ”തിആദിനാ ഉത്തരമാഹ. ഇമിനാവ ഉപായേന ദുതിയവാദിനോപി നിഗൃഹോ ഹോതീതി. അഥ വാ രൂപാദിവിസേസഗുണേഹി തേജആകാസപഥവീആപവായുഹി ചക്വാദീനി കതാനീതി വദന്തസ്തു കണാദസ്തു വാദം ഉദ്ധരിതാ തം നിഗൃഹേതും “അമാപി വദേയു”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠം. ആസവേ ഉപലബ്ധമാനോപി ഗന്ധോ പഥവീയാ ആപോസംയുത്തായ കപ്പാസതോ വിസദിസായാതി ന കപ്പാസഗന്ധസ്തു അധികഭാവപത്തിതി ചേ? ന, അനഭിഭൂതത്താ. ആസവേ ഹി ഉദകസംയുത്താ പഥവീ ഉദകേന അഭിഭൂതാ, ന കപ്പാസപഥവീതി തസ്തു ഏവ ഗന്ധേന അധികേന ഭവിതം. ഉണ്ഹോദകസംയുത്തോ ച അഗ്നി ഉപലബ്ധനീയോ മഹന്തോതി കത്വാ തസ്തു ഫസ്തോ വിയ വസ്തോപി പഭസ്സരോ ഉപലബ്ധേയുതി ഉണ്ഹോദകേ വസ്തോ അഗ്നിനാ അനഭിസമ്ബന്ധസ്തു സീതോദകസ്തു വസ്തോ പരിഹായേമ. തസ്മാതി ഏതസ്തു ഉഭയസ്തു അഭാവാ. തദഭാവേന ഹി രൂപാദീനം തേജാദിവിസേസഗുണതാ നിവത്തിതാ. തന്നിവത്തനേന “തേജാദീനം ഗുണേഹി രൂപാദീഹി അനുഗൃഹ്യാഭാവതോ”തി ഇദം കാരണം നിവത്തിതന്തി ഏവം പരമ്പരായ ഉഭയാഭാവോ വിസേസപരികപ്തപഹാനസ്തു കാരണം ഹോതീതി ആഹ “തസ്മാ പഹായേത”തിആദി. ഏകകലാപേപി രൂപരസാദയോ വിസദിസാ, കോ പന വാദോ നാനാകലാപേ ചക്വാദയോ ഭൂതവിസേസാഭാവേഹിതി ദസ്തേതും രൂപരസാദിനിദസ്തനം വുത്തം.

യദി ഭൂതവിസേസോ നത്ഥി, കിം പന ചക്വാദിവിസേസസ്തു കാരണന്തി തം ദസ്തേതും “യം അത്തമത്തസ്താ”തിആദി വുത്തം. ഏകന്വി കമ്മം പഞ്ചായതനികത്തഭാവഭവപ്പത്ഥനാനിപ്തനം ചക്വാദിവിസേസഹേതൂതായ അത്തമത്തസ്തു അസാധാരണന്തി ച കമ്മവിസേസോതി ച വുത്തന്തി ദട്ഠം. ന ഹി തം യേന വിസേസേന ചക്വസ്തു പച്ചയോ, തേനേവ സോതസ്തു പച്ചയോ ഹോതി ഇന്ദ്രിയന്തരാഭാവപ്പത്തിതോ. “പടിസന്ധിക്വണ്ണേ മഹഗ്ഗതാ ചേതനാ കടത്താരുപാനം കമ്മപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൧൨.൨൮) വചനേന പടിസന്ധിക്വണ്ണേ വിജ്ജമാനാനം സഞ്ചേസം കടത്താരുപാനം ഏകാ ചേതനാ കമ്മപച്ചയോ ഹോതീതി വിത്തായതി. നാനാചേതനായ ഹി തദാ ഇന്ദ്രിയുപ്പത്തിയം സതി പരിത്തേന ച മഹഗ്ഗതേന ച കമ്മുനാ നിബ്ബത്തിതം കടത്താരുപം ആപജേജയുതി. ന ചേകാ പടിസന്ധി അനേകകമ്മനിബ്ബത്താ ഹോതീതി സിദ്ധമേകേന കമ്മേന അനേകിന്ദ്രിയുപ്പത്തി ഹോതീതി.

൪൩൫. അനല്പിനോ നിസ്സയോ ഏതസ്താതി അനല്പിനനിസ്സയോ, രൂപസദസഞ്ചാതോ വിസയോ. ഗന്ധരസാനം നിസ്സയോ ഘാനജിവ്ഹാനം നിസ്സയോ അല്പിയന്തീതി തേ നിസ്സയവസേന അല്പിനാ. ഫോട്ഠം സയം കായനിസ്സയഅല്പിനം ഭൂതത്താ. അപരോ നയോ - ചക്വസ്സോതാനി അപ്പത്തവിസയഗ്ഗാഹകാനി സാന്തരേ, അധികേ ച വിസയേ വിത്താണുപ്പത്തിഹേതുഭാവതോ. സോതന്വി സമ്പത്തവിസയഗ്ഗാഹിതി കേചി. യദി സോതം സമ്പത്തഗ്ഗാഹി, ചിത്തജോ സദ്ദോ സോതവിത്താണസ്തു ആരമ്മണം ന സിയാ. ന ഹി ബഹിദ്ധാ ചിത്തസമുടാനാനം ഉപ്പത്തി അത്ഥി. പാളിയഞ്ച അവിസേസേന സദ്ദാരമ്മണസ്തു സോതവിത്താണാരമ്മണഭാവോ വുത്തോ. കിഞ്ച ദിസാദേസവത്ഥാനഞ്ച സദസ്സ ന സിയാ, അത്തനോ വിസയിപദേസസ്തു ഏവ ഗഹേതഞ്ചതോ ഗന്ധോ വിയ. തസ്മാ യത്ഥ ഉപ്പന്നോ സദ്ദോ, തത്ഥേവ റിതോ. സചേ സോതപഥേ ആപാഥമാഗച്ഛതി, നനു ദൂരേ റിതേഹി രജകാദിസദ്ദാ ചിരേന സുയുന്തീതി? ന ദൂരാസന്നാനം യഥാപാകദേ സദ്ദേ ഗഹണവിസേസതോ. യഥാ ഹി ദൂരാസന്നാനം വചനസദ്ദേ യഥാപാകദേ ഗഹണവിസേസതോ ആകാരവിസേസാനം അഗ്ഗഹണം,

ഗഹണഞ്ച ഹോതി, എവം രജകാദിസദ്ദേഹി ആസന്നസ്തു ആദിതോ പഭൂതി യാവ അവസാനാ കമേന പാകടീഭൂതേ, ദൂരസ്തു ച അവസാനേ, മജ്ജേ വാ പിണ്ഡവസേന പവത്തിപാകടീഭൂതേ നിച്ഛയഗൃഹണാനം സോതവിഞ്ഞാണവിമിയാ പരതോ പവത്താനം വിസേസതോ ലഹുകം സുതോ “ചിരേണ സുതോ”തി അധിമാനോ ഹോതി. സോ പന സദ്ദോ യത്ഥ ഉപ്പന്നോ, തന്നിസ്സിതോവ അത്തനോ വിജ്ജമാനക്ഖണേ സോതസ്തു ആപാമമാഗച്ഛതി . യദി സദ്ദസ്തു ഭൂതപരമ്പരായ സമന്തതോ പവത്തി നത്ഥി, കഥം പടിഘോസുപ്പത്തിതി? ദൂരേ റിതോപി സദ്ദോ അത്തത്ഥ പടിഘോസുപ്പത്തിയാ, ഭാജനാദിചലനസ്തു ച അയോകത്തോ വിയ അയോചലനസ്തു പച്ചയോ ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം.

൪൩൬. പുണ്ണേ ലക്ഖണാദിനാ വിഭാവിതമ്പി ചക്ഖും റിതട്ഠാനാദിതോ വിഭാവേതും “ചക്ഖു ചേത്ഥാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ചക്ഖു സാധയമാനം തിട്ഠതീതി സമ്ബന്ധോ. ച-കാരോ ബൃതിരേകത്ഥോ, തേനസ്തു വുച്ചമാനമേവ വിസേസം ജോതേതി. ഏത്ഥാതി ഏതേസു യമാനിദിട്ഠേസു പഞ്ചസു ഉപാദാരുപേസു. “സരീരസണ്ഠാനുപ്പത്തിദേസേ”തി ഏതേന അവസേസം കണ്ഠഹമണ്ഡലം പടിക്ഖിപതി. സ്നേഹമിവ സത്ത അക്ഖിപടലാനി ബ്യാപേതാ റിതാഹേവ അത്തനോ നിസ്സയഭൂതാഹി ചതുഹിയാതുഹി കതുപകാരം തന്നിസ്സിതേഹേവ ആയുവണ്ണാദിഹി അനുപാലിതം പരിവാരിതം തിസന്തതിരുപസമുട്ഠാപകേഹി ഉതുചിത്താഹാരേഹി ഉപത്ഥമ്ഭിയമാനം തിട്ഠതി. സത്തഅക്ഖിപടലബ്യാപനവചനേനേവ ചക്ഖുസ്തു അനേകകലാപഗതഭാവം ദസ്സേതി. പമാണതോ ഊകാസിരമത്തന്തി ഊകാസിരമത്തേ പദേസേ പവത്തനതോ വുത്തം. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്തു വത്ഥുഭാവം നിസ്സയഭാവതോ ആവജ്ജനസമ്പടിച്ഛനാദിനം തദാരമ്മണാവസാനാനം ദ്വാരഭാവം സമവസരട്ഠാനതോ. തം പനേതം ചക്ഖു അധിട്ഠാനഭേദതോ, തത്ഥാപി പച്ചേകം അനേകകലാപഗതഭാവതോ അനേകമ്പി സമാനം സാമത്തനിദേസേന ആവജ്ജനായ ഏകത്താ, ഏകസ്ഥിം ഖണേ ഏകസ്സേവ ച കിച്ചകരത്താ ഏകം കത്ഥാ വുത്തം. ഏവമ്പി ബഹുസു കഥമേകസ്സേവ കിച്ചകരത്തം. യം തത്ഥ വിസദം ഹുത്ഥാ രൂപാഭിഘാതാരഹം, തം വിഞ്ഞാണസ്തു നിസ്സയോ ഹോതീതി ഗഹേതഞ്ചം. ഫോട്ഠഞ്ചവിസേസോ വിയ കായവിഞ്ഞാണസ്തു ആരമ്മണഭാവേ.

മനുപസ്സതീതി മ-കാരോ പദസന്ധികരോ, അഥ വാ മനുതി മച്ചോ.

അങ്ഗുലിവേധകം അങ്ഗുലിയകം.

വിസമജ്ജ്യാസയതായ ചക്ഖു വമ്മികചരിദാഭിരതസപ്പോ വിയ, ബിലജ്ജ്യാസയതായ സോതം ഉദകബിലാഭിരതകുമ്ഭിലോ വിയ, ആകാസജ്ജ്യാസയതായ ഘാനം അജ്ജാകാസാഭിരതപക്ഖീ വിയ, ഗാമജ്ജ്യാസയതായ ജിവ്ഘാ ഗാമാഭിരതകുക്കുരോ വിയ, ഉപാദിനകജ്ജ്യാസയതായ കായോ ആമകസുസാനാഭിരതസിങ്ഗാലോ വിയ പസ്സിതഞ്ചോതി ദസ്സേന്തോ “വമ്മി...പേ... ദട്ഠഞ്ചാ”തി ആഹ. വിസമജ്ജ്യാസയതാ ച ചക്ഖുസ്തു വിസമജ്ജ്യാസയം വിയ ഹോതീതി കത്ഥാ വുത്താ, ചക്ഖുമതോ വാ പുഗ്ഗലസ്തു അജ്ജ്യാസയവസേന ചക്ഖു വിസമജ്ജ്യാസയം ദട്ഠഞ്ചം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സഞ്ചോപി ച യമാവുത്തോ പപഞ്ചോ സോതാദിസുപി യമാരഹം വേദിതഞ്ചോ.

൪൩൭. ചക്ഖുമ്ഹി, ചക്ഖുസ്തു വാ പടിഹനനം ചക്ഖുപടിഹനനം, തം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി ചക്ഖുപടിഹനനലക്ഖണം. പടിഹനനഞ്ചേത്ഥ യമാവുത്തോ അഭിഘാതോവ. വിസയഭാവോ ആരമ്മണപച്ചയതാ. കാമം സാ ഏവ ഗോചരതാ, തത്ഥാപി വിസയഗോചരാനം അയം വിസേസോ - അനത്തത്ഥഭാവോ, തബ്ബഹുലചാരിതാ ച ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്തു. വിസയഭാവേ ചസ്തു യം വത്തഞ്ചം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. യത്ഥ പന കായവിഞ്ഞത്തിആദികേ.

൪൩൮. ഇത്ഥിയാ ഭാവോ, “ഇത്ഥി”തി വാ ഭവതി ഏതേന ചിത്തം, അഭിധാനഞ്ചാതി ഇത്ഥിഭാവോ, തം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി ഇത്ഥിഭാവലക്ഖണം. തതോ ഏവ “ഇത്ഥി”തി തംസഹിതം സന്താനം പകാസേനം വിയ ഹോതീതി വുത്തം “ഇത്ഥിതി പകാസനരസ”ന്തി. വട്ടംസതാ അവിസദഹത്ഥപാദാദിതാ ച ഇത്ഥിലിങ്ഗം. മനമംസാവിസദതാ, നിമ്മസ്സുദാരിതാ, കേസബന്ധനം, വത്ഥഗുഹണഞ്ച “ഇത്ഥി”തി സഞ്ജാനനസ്സു പച്ചയഭാവതോ ഇത്ഥിനിമിത്തം. ദഹരകാലേപി സുപ്പകമുസലകാദീഹി കീളാ, മത്തികതക്കേന സുത്തകന്തനാദി ച ഇത്ഥികുത്തം, ഇത്ഥികിരിയാതി അത്ഥോ. അവിസദഠാനഗമനാദികോ ആകാരോ ഇത്ഥാകപ്പോ. അപരോ നയോ - ഇത്ഥിനം മുത്തകരണം ഇത്ഥിലിങ്ഗം. സരാധിപ്പായാ ഇത്ഥിനിമിത്തം. അവിസദഠാനഗമനനിസജ്ജാവാദനഭോജനാദികാ ഇത്ഥികുത്തം. ഇത്ഥിസണ്ഠാനം ഇത്ഥാകപ്പോ. ഇമാനി ച ഇത്ഥിലിങ്ഗാദീനി യമാസകം കമ്മാദിനാ പച്ചയേന ഉപ്പജ്ജമാനാനിപി യേഭുയേന ഇത്ഥിന്ദ്രിയസഹിതേ ഏവ സന്താനേ തന്തദാകാരാനി ഹുത്ഥാ ഉപ്പജ്ജന്തീതി ഇത്ഥിന്ദ്രിയം തേസം കാരണന്തി കത്ഥാ വുത്തം “ഇത്ഥിലിങ്ഗനിമിത്തകുത്താകപ്പാനം കാരണഭാവപച്ചുപടഠാന”ന്തി. ഇത്ഥിലിങ്ഗാദീസു ഏവ ച കാരണഭാവസഞ്ചാതേന അധിപതിഭാവേന തസ്സ ഇന്ദ്രിയതാ വുത്താ, ഇന്ദ്രിയസഹിതേ സന്താനേ ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിആകാരരൂപപച്ചയാനം അത്തമാ അനുപ്പാദനതോ, ഇത്ഥിഗുഹണസ്സ ച തേസം രൂപാനം പച്ചയഭാവതോ.

യസ്ഥാ പന ഭാവദസകേപി രൂപാനം ഇത്ഥിന്ദ്രിയം ന ജനകം, നാപി അനുപാലകം, ഉപത്ഥമ്ഭകം വാ, ന ച അത്തേസം കലാപരൂപാനം, തസ്ഥാ തം ജീവിതിന്ദ്രിയം വിയ സകലാപരൂപാനം, ആഹാരോ വിയ വാ കലാപന്തരരൂപാനഞ്ച “ഇന്ദ്രിയഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയോ”തി പാളിയം ന വുത്തം. യസ്ഥാ ച പച്ചയന്തരായീനാനി ലിങ്ഗാദീനി, തസ്ഥാ യത്ഥസ്സ ആധിപച്ചം, തംസദീസേസു മതചിത്തകതരൂപേസുപി തംസണ്ഠാനതാ ദിസ്സതി. ഏസ നയോ പുരിസിന്ദ്രിയേപി. യം പനേത്ഥ വിസദീസം, തം വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബം . തയിദം ദായം യസ്ഥാ ഏകസ്ഥിം സന്താനേ സഹ ന പവത്തതി “യസ്സ ഇത്ഥിന്ദ്രിയം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ പുരിസിന്ദ്രിയം ഉപ്പജ്ജതീതി? നോ”തിആദി (യമം ൩.ഇന്ദ്രിയയമക.൧൮൮) വചനതോ, തസ്ഥാ ഉഭതോബ്ബഞ്ജനകസ്സാപി ഏകസ്ഥിം ഖണേ ഏകമേവ ഹോതീതി വേദിതബ്ബം. യേ പന “സരീരേകദേസവുത്തി ഭാവരൂപ”ന്തി വദന്തി, തേസമ്പി തം മിച്ചാതി ദസ്സേതും “തദുഭയമ്പി...പേ... ബ്യാപകമേവാ”തി വത്ഥാ യദി ഏവം കായപ്പസാദേന സങ്കരോ സിയാതി ആസകം നിവത്തേന്തോ “ന ച കായപ്പസാദേനാ”തിആദിമാഹ. തസ്സത്ഥോ - യദിപി സകലസരീരബ്യാപിതായ കായപ്പസാദേന അട്ഠിതോകാസേ റിതന്തി വത്തബ്ബതം നാപജ്ജതി, തേന പന ഭിന്നനിസ്സയത്താ റിതോകാസേ റിതന്തിപി വത്തബ്ബതം നാപജ്ജതീതി അയമേവ ചേത്ഥ നിപ്പരിയായകമാ. “രൂപരസാദയോ വിയാ”തി ഏതേന സമാനനിസ്സയേസുപി നാമ സങ്കരോ നത്ഥി ലക്ഖണഭേദതോ, കിമങ്ഗം പന ഭിന്നനിസ്സയസഭാവേസുതി ദസ്സേതി.

൪൩൯. സഹജരൂപാനുപാലനലക്ഖണന്തി അത്തനാ സഹജാതരൂപാനം അനുപാലനലക്ഖണം. ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഏകന്തകമ്മജത്താ സഹജ-ഗുഹണേനേവ അനുപാലേതബ്ബാനമ്പി കമ്മജഭാവോ സിലോതി കമ്മജ-ഗുഹണം ന കതം. യമാസകം ഖണമത്തടഠായിനോപി കമ്മജരൂപസ്സ പവത്തിഹേതുഭാവേന തം അനുപാലകം, തസ്ഥാ സഹജരൂപാനുപാലനലക്ഖണം. ന ഹി കമ്മജാനം കമ്മഞ്ചേവ റിതിഹേതു ഭവിതും അരഹതി ആഹാരജാദീനം ആഹാരാദി വിയ. കിം കാരണാ? തങ്ഖണാഭാവതോ. തേസന്തി സഹജരൂപാനം. പവത്തനം യാപനം. റപനം റിതിഹേതുതാ. അത്തനാ അനുപാലനവസേന യാപേതബ്ബാനി പവത്തേതബ്ബാനി ഭൂതാനി ഏതസ്സ പദഠാനന്തി യാപയിതബ്ബഭൂതപദഠാനം. അനുപാലനലക്ഖണാദിമ്ഹീതി ആദി-സദേന പവത്തനരസാദിമേവ സങ്ഗണ്ഹാതി. അത്ഥിക്ഖണേയേവാതി അനുപാലേതബ്ബാനം അത്ഥിക്ഖണേയേവ. അസതി അനുപാലേതബ്ബേ ഉപ്പലാദിമ്ഹി കിം ഉദകം അനുപാലേയു. യദി കമ്മജാനം റിതിഹേതുമന്തരേന റിതി ന ഹോതി,

ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ കോ റിതിഹേതുതി ആഹ “സയ”തിആദി. യദി കമ്മജാനം റാനം ജീവിതിന്ദ്രിയപടിബദ്ധം, അഥ കസ്മാ സബ്ബകാലം ന റപേതീതി ആഹ “ന ഭങ്ഗതോ”തിആദി. തസ്സ തസ്സ അനുപാലനാദികസ്സ സാധനതോ. തം സാധനഞ്ച ജീവമാനതാവിസേസസ്സ പച്ചയഭാവതോ. ഇന്ദ്രിയബദ്ധരൂപസ്സ ഹി മതരൂപതോ കമ്മജസ്സ, തദനുബന്ധഭൂതസ്സ ച ഉതുസമുടാനാദിതോ ജീവിതിന്ദ്രിയകതോ വിസേസോ, ന കേവലം ഖണ്ഡിതിയാ ഏവ, പബന്ധാനുപച്ഛേദസ്സാപി ജീവിതിന്ദ്രിയം കാരണന്തി ദട്ഠഞ്ച, ഇതരഥാ ആയുക്ഖയതോ മരണം ന യുജ്ജേയ്യാതി.

൪൪൦. മനോധാതു മനോവിത്താണധാതുനം നിസ്സയലക്ഖണം ഹദയവത്ഥുതി കഥമേതം വിത്താതബ്ബന്തി? ആഗമതോ, യുത്തിതോ ച. “യം രൂപം നിസ്സായ മനോധാതു ച മനോവിത്താണധാതു ച പവത്തന്തി, തം രൂപം മനോധാതുയാ ച മനോവിത്താണധാതുയാ ച തംസമ്പയുത്തകാനഞ്ച ധമ്മാനം നിസ്സയപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ൦ ൧.൧.൮) ഏവമാദി ആഗമോ. യദി ഏവം, കസ്മാ രൂപകണ്ഡേ തം ന വുത്തന്തി? തത്ഥ അവചനം അത്തേകാരണം. കിം പന തന്തി? ദേസനാഭേദോ. യഥാ ഹി ചക്ഖുവിത്താണാദിനി ഏകന്തതോ ചക്ഖാദിനിസ്സയാനി, ന ഏവം മനോവിത്താണം ഏകന്തേന ഹദയവത്ഥുനിസ്സയം. നിസ്സിതവസേന ച വത്ഥുദുകാദിദേസനാ പവത്താ “അത്ഥി രൂപം ചക്ഖുവിത്താണസ്സ വത്ഥു, അത്ഥി രൂപം ചക്ഖുവിത്താണസ്സ ന വത്ഥു”തിആദിനാ (ധ൦ സ൦ ൫൮൪). യന്വി ഏകന്തതോ ഹദയവത്ഥുനിസ്സയം, തസ്സ വസേന “അത്ഥി രൂപം മനോവിത്താണസ്സ വത്ഥു”തിആദിനാ ദുകാദിസു വുച്ചമാനേസുപി ന തദനുഗുണാ ആരമ്മണദുകാദയോ സമ്ഭവന്തി. ന ഹി “അത്ഥി രൂപം മനോവിത്താണസ്സ ആരമ്മണം, അത്ഥി രൂപം ന മനോവിത്താണസ്സ ആരമ്മണ”ന്തി സക്കാ വത്തുന്തി വത്ഥാരമ്മണദുകാ ഭിന്നഗതികാ സിയുന്തി ഏകരസാ ദേസനാ ന ഭവേയ്യ. ഏകരസഞ്ച ദേസനം ദേസേതും ഇധ സത്ഥു അജ്ജയാസയോ. തസ്മാ തത്ഥ ഹദയവത്ഥു ന വുത്തം, ന അലബ്ഭമാനത്താതി ദട്ഠഞ്ച.

യുത്തി പന ഏവം വേദിതബ്ബാ - നിപ്ഫന്നഉപാദായരൂപനിസ്സയം ധാതുഭയം പഞ്ചവോകാരഭവേ. തത്ഥ രൂപായതനാദിനം, ഓജായ ച ഇന്ദ്രിയബദ്ധതോ ബഹിപി പവത്തിദസ്സനതോ ന തംനിസ്സയതാ യുജ്ജതി, ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയാനന്വി തദുഭയരഹിതേപി സന്താണേ ധാതുഭയദസ്സനതോ ന തംനിസ്സയതാ യുജ്ജതി, ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സാപി അത്തേകിച്ചം വിജ്ജതീതി ന തംനിസ്സയതാ യുജ്ജതി ഏവാതി പാരിസേസതോ ഹദയവത്ഥു, തേസം നിസ്സയോതി വിത്തായതി. സക്കാ ഹി വത്തും നിപ്ഫന്നഉപാദായരൂപനിസ്സയം ധാതുഭയം പഞ്ചവോകാരഭവേ രൂപപടിബദ്ധവുത്തിഭാവതോ. യം യത്ത്ഹി രൂപപടിബദ്ധവുത്തി, തം തം നിപ്ഫന്നഉപാദായരൂപനിസ്സയം ദിട്ഠം യഥാ “ചക്ഖുവിത്താണധാതു”തി. “പഞ്ചവോകാരഭവേ”തി ച വിസേസനം മനോവിത്താണധാതുവസേന കതം. മനോധാതു പന ചതുവോകാരഭവേ നത്ഥേവ. നനു ച ഇന്ദ്രിയനിസ്സയതായപി സാധനതോ വിരുദ്ധോ ഹേതു ആപജ്ജതീതി? ന ദിട്ഠംബാധനതോ. ദിട്ഠം ഹേതം ചക്ഖുവിത്താണസ്സ വിയ ധാതുഭയസ്സ വത്ഥുനോ മന്ദതിക്ഖാദിഅനനുവിധാനം. തഥാ ഹിസ്സ പാളിയം ഇന്ദ്രിയപച്ചയതാ ന വുത്താ. തേന തദനുവിധാനസഞ്ചാതാ ഇന്ദ്രിയനിസ്സയതാ ബാധിയതി. ഹോതു ധാതുഭയനിസ്സയോ ഹദയവത്ഥു, ഉപാദായരൂപഞ്ച, ഏതം പന കമ്മസമുടാനം, പടിനിയതകിച്ചം, ഹദയപദേസേ റിതമേവാതി കഥം വിത്തായതീതി? വുച്ചതേ - വത്ഥുരൂപഭാവതോ കമ്മസമുടാനം ചക്ഖു വിയ, തതോ ഏവ പടിനിയതകിച്ചം, വത്ഥുരൂപഭാവതോതി ച വിത്താണനിസ്സയഭാവതോതി അത്ഥോ. അട്ഠിം കത്ഥാ മനസി കത്ഥാ സബ്ബചേതസാ സമന്നാഹരിത്ഥാ കിഞ്ചി ചിന്തേന്തസ്സ ഹദയസ്സ വിജ്ജനതോ തത്ഥേതമവട്ഠിതന്തി വിത്തായതി. താസത്തേവ ധാതുനന്തി മനോധാതു മനോവിത്താണധാതുനംയേവ . നിസ്സയഭാവതോ ഉപരി ആരോപേത്ഥാ വഹന്തം വിയ പച്ചുപതിട്ഠിതി ഉബ്ബഹനപച്ചുപട്ഠാനം. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

൪൪൧. അഭിക്കമോ ആദി യേശു തേ അഭിക്കമാദി. ആദി-സദുന പടിക്കമസമിജനപസാരണഉക്വേപനഅവേക്വേപനാദികാ സബ്ബാ കിരിയാ പരിഗൃഹ്യാതി. തേസം അഭിക്കമാദിനം പവത്തകം ചിത്തം സമുട്ഠാനം യസ്സാ സാ അഭിക്കമാദിപ്പവത്തകചിത്തസമുട്ഠാനം, വായോധാതു. തസ്സാ യം സഹജരൂപകായസ്സ മമ്ഭനസന്ധാരണചലനസങ്ഖാതം കിച്ചം, തസ്സ സഹകാരികാരണഭൂതോ ആകാരവിസേസോ കായവിത്തത്തി നാമാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അഭിക്കമാദി...പേ... കായവിത്തത്തി”തി.

കസ്സ പന ആകാരവികാരോതി? സാമത്ഥിയതോ വായോധാതുഅധികാനം ചിത്തജമഹാഭൂതാനം. കിം തം സാമത്ഥിയം? ചിത്തജതാ, ഉപാദായരൂപതാ ച. അഥ വാ വായോധാതുയാ ആകാരവികാരോ സഹജ...പേ... പച്ചയോതി സമ്ബന്ധിതബ്ബം. യദി ഏവം വിത്തത്തിയാ ഉപാദായരൂപഭാവോ ന യുജ്ജതി. ന ഹി ഉപാദായരൂപം ഏകഭൂതസന്നിസ്സയം അത്ഥി. “ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം ഉപാദായരൂപ”ന്തി ഹി വുത്തം, നായം ദോസോ ചതുന്നം വികാരോ ചതൂസു ഏകസ്സാപി ഹോതി ചതുസാധാരണധനം വിയ. വായോധാതുഅധികതായ ച കലാപസ്സ “വായോധാതുയാ”തി വചനം ന വിരുജ്ജത്യതി. ഏവം അധികതാ ച സാമത്ഥിയതോ, ന പമാണതോ. അത്തഥാ ഹി അവിനിബ്ഭോഗവുത്തിതാ ന യുജ്ജേയ്യ. വായോധാതുയാ ഏവാതി കേചി. തേസം മതേന വിത്തത്തിയാ ഉപാദായരൂപതാ ദുരുപപാദാ. ന ഹി ഏകസ്സ വികാരോ ചതുന്നം ഹോതി. സാ പനായം ഹത്ഥചലനാദീസു ഫന്ദമാനവണ്ണഗുഹണാനന്തരമവിത്തായമാനന്തരേന മനോദാരുജവനേന ഗൃഹ്യാതി. ഫന്ദമാനവണ്ണവിനിമുത്തോ കോചി വികാരോ അത്ഥി. തസ്സ ച തഗുഹണാനന്തരം ഗഹണം ഹോതീതി കഥമേതം വിത്തായതീതി അധിപ്പായഗുഹണതോ. ന ഹി വിത്തത്തിവികാരരഹിതേസു രുക്ഖചലനാദീസു “ഇദമേസ കാരേതി മത്തേ”തി അധിപ്പായഗുഹണം ദിട്ഠം, ഹത്ഥചലനാദീസു പന ദിട്ഠം. തസ്മാ ഫന്ദമാനവണ്ണവിനിമുത്തോ കോചി വികാരോ അത്ഥി അധിപ്പായസ്സ ഞാപകോതി വിത്തായതി. ഞാപകോ ച ഹേതു ഞാപേതബ്ബമത്ഥം സയം ഗഹിതോ ഏവ ഞാപേതി, ന വിജ്ജമാനതാമത്തേനാതി വണ്ണഗുഹണാനന്തരം വികാരഗുഹണവി അനുമാനതോ വിത്തായതി. തഥാ ഹി വദന്തി -

“വിസയത്തമനാപന്നാ, സദാ നേവത്ഥബോധകാ;
ന സത്താമത്തതോ അത്ഥേ, തേ അത്താതാ പകാസകാ”തി.

യദി വികാരഗുഹണമേവ കാരണം അധിപ്പായഗുഹണസ്സ, കസ്മാ അഗുഹിതസങ്കേതാനം അധിപ്പായഗുഹണം ന ഹോതീതി? ന കേവലം വികാരഗുഹണമേവ അധിപ്പായഗുഹണസ്സ കാരണം, അഥ ഖോ പുരിമസിദ്ധസമ്ബന്ധഗുഹണഞ്ച ഇമസ്സ ഉപനിസ്സയോതി ദട്ഠബ്ബം. മമ്ഭനസന്ധാരണചലനാനി വിത്തത്തിവികാരസഹിതായ വായോധാതുയാ ഹോന്തിതി വുത്തം. കിം സബ്ബാവ വായോധാതു സബ്ബാനി താനി കരോന്തിതി? നയിദമേവം. സത്തമജവനസമ്ഭൂതാ ഹി വായോധാതു പുരിമജവനസമ്ഭൂതാ വായോധാതുയോ ഉപമമ്ഭേകപച്ചയേ ലഭിത്വാ ദേസന്തരുപ്പത്തിഹേതുഭാവേന ചലയതി ചിത്തജരൂപം, ന ഇതരാ. ഇതരാ പന സന്ധാരണമത്തം കരോന്തിയോ തസ്സാ ഉപകാരായ ഹോന്തി. ദേസന്തരുപ്പത്തി ഏവ ചലനന്തി നിമിത്തേ ച കത്തുഭാവോ സമാരോപിതോതി ദട്ഠബ്ബം. അത്തഥാ ധമ്മാനം അബ്യാപാരതാ, ഖണികതാ ച ന സിയാ. സത്തഹി യുഗേഹി ആകഡ്ഢിതബ്ബസകടമേത്ഥ അട്ഠകമായം നിദസ്സിതം. ചിത്തജരൂപേ പന ചലന്തേ തംസമ്ബന്ധതായ ഉതുകമ്മാഹാരജരൂപവി ചലതി നദീസോതേ പക്ഖിത്തസുക്ഖഗോമയപിണ്ഡം വിയ ഫന്ദമാനവണ്ണഗുഹണാനന്തരം വിത്തത്തിഗുഹണസ്സ വുത്തത്താ. കിം ചലനകരാ ഏവ വായോധാതു വിത്തത്തിവികാരസഹിതാതി? നയിദമേവം, തഥാ ചലയിതുമസക്കുണന്തിയോപി മമ്ഭനസന്ധാരണമത്തകരാ പഠമജവനാദിസമ്ഭൂതാപി വായോധാതുയോ വിത്തത്തിവികാരസഹിതാ ഏവാതി ഗഹേതബ്ബം. യേന ദിസാഭാഗേനായം

അഭിക്കമാദിം പവത്തേതുകാമോ, തദഭിമുഖവികാരസബ്ഭാവതോ.
അധിപ്പായസഹഭാവി ഹി വികാരോ വിത്തത്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ
മനോഭാരാവജ്ജനസ്സാപി വിത്തത്തിസമുട്ഠാപകവചനം സുട്ഠു യുജ്ജതി.
യഥാവുത്തവികാരഗുഹണമുഖേന തംസമങ്ഗിനോ അധിപ്പായോ വിത്തായതീതി
വുത്തം “അധിപ്പായപ്പകാസനരസാ”തി.

കായവിപ്ഫന്ദനസ്സ ഹേതുഭൂതായ വായോധാതുയാ വികാരഭാവതോ പരിയായേന
വിത്തത്തി കായവിപ്ഫന്ദനഹേതുഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ വുത്താ.
ചിത്തസമുട്ഠാനവായോധാതുപദട്ഠാനാതി ച വായോധാതുയാ കിച്ചാധികതായ
വുത്തം. കായവിപ്ഫന്ദനേന അധിപ്പായവിത്താപനഹേതുത്താതി കായവിപ്ഫന്ദനേന
കരണഭൂതേന അധിപ്പായസ്സ വിത്താപനഹേതുഭാവതോ കായവിത്തത്തിതി വുച്ചതീതി
സമ്ബന്ധോ. അയഞ്ചേതഥ അത്ഥോ - വിത്താപേതീതി വിത്തത്തി. കിം
വിത്താപേതി? അധിപ്പായം. കേന? കായേന. കീദിസേന? വിപ്ഫന്ദമാനേനാതി.
ദുതിയനയേ പന യഥാവുത്തേന കായേന വിത്തായതീതി കായവിത്തത്തി. സേസം
വുത്തനയമേവ.

അത്ഥാവബോധനസമത്ഥോ വചിവിസേസോ വചിഭേദോ. തേന
വായുവനപ്പതിനദിഘോസാദിം നിവത്തേതി. തസ്സ പവത്തകം ചിത്തം സമുട്ഠാനം
യസ്സാ സാ വചിഭേദപ്പവത്തകചിത്തസമുട്ഠാനാ, പഥവീയാതു. തസ്സാ യം
ഉപാദിനസങ്ഖാതസ്സ അക്ഖരുപ്പത്തിട്ഠാനസ്സ ഘട്ടനസത്തിതം കിച്ചം, തസ്സ
സഹകാരികാരണഭൂതോ ആകാരവിസേസോ വചിവിത്തത്തി നാമാതി ദസ്സേനോ ആഹ
“വചിഭേ...പേ... വചിവിത്തത്തി”തി.

ഇദാനി “കസ്സ പന ആകാരവികാരോ”തിആദി കായവിത്തത്തിയം വുത്തനയേനേവ
വേദിതഞ്ച. അയം പന വിസേസോ - യഥാ തത്ഥ “ഫന്ദമാനവണ്ണഗുഹണാനന്തര”ന്തി
വുത്തം, ഏവമിധ “സുയുമാനസദുസവനാനന്തര”ന്തി യോജേതഞ്ച. ഇധ ച മമ്ഭനാദിനം
അഭാവതോ “സത്തമജവനസമ്ഭൂതാ”തിആദിനയോ ന ലബ്ഭതി. ഘട്ടനേന ഹി സദ്ധിം
സദ്ദോ ഉപ്പജ്ജതി. ഘട്ടനഞ്ച പഠമജവനാദിസുപി ലബ്ഭതേവ. ഘട്ടനം പച്ചയവസേന
ഭൂതകലാപാനം അത്തമത്തം ആസന്നതരുപ്പാദോ. ചലനം ഏകസ്സാപി
ദേസന്തരുപ്പാദപരമ്പരതാതി അയമേതേസം വിസേസോ. യഥാ ച വായോധാതുയാ
ചലനം കിച്ചം, ഏവം പഥവീയാതുയാ ഘട്ടനം. തേനേവാഹ “പഥവീയാതുയാ
ഉപാദിനഘട്ടനസ്സ പച്ചയോ”തി. സേസം വുത്തനയമേവ. യഥാ ഹീതിആദി
കായവചിവിത്തത്തിനം അനുമാനവസേന ഗഹേതബ്ഭാവവിഭാവനം. യഥാ ഹി
ഉസ്സാപേത്വാ ബദ്ധഗോസീസാദിരൂപാനി ദിസാ തദനന്തരപ്പവത്തായ
അവിത്തായമാനന്തരായ മനോഭാരവീഥിയാ ഗോസീസാദിനം
ഉദകസഹചാരിപ്പകാരസത്താണാകാരം ഗഹേത്വാ ഉദകഗുഹണം ഹോതി, ഏവം
വിപ്ഫന്ദമാനസമുച്ചാരിയമാനവണ്ണസദ്ദേ ഗഹേത്വാ തദനന്തരപവത്തായ
അവിത്തായമാനന്തരായ മനോഭാരവീഥിയാ
പുരിമസിദ്ധസമ്ബന്ധഗഹണ്ഡുപനിസ്സയസഹിതായ സാധിപ്പായവികാരഗുഹണം ഹോതി.

൪൪൨. രൂപാനി പരിച്ഛിന്ദതി, സയം വാ തേഹി പരിച്ഛിജ്ജതി, രൂപാനം വാ
പരിച്ഛേദമത്തം രൂപപരിച്ഛേദോ, തം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി രൂപപരിച്ഛേദലക്ഖണം.
അയം ഹി ആകാസധാതു തം തം രൂപകലാപം പരിച്ഛിന്ദന്തി വിയ ഹോതി. തേനാഹ
“രൂപപരിയന്തപ്പകാസനരസാ”തി. അത്ഥതോ പന യസ്മാ രൂപാനം പരിച്ഛേദമത്തം
ഹുത്വാ ഗയ്ഹതി, തസ്മാ വുത്തം “രൂപമരിയാദപച്ചുപട്ഠാനാ”തി. യസ്മിം കലാപേ
ഭൂതാനം പരിച്ഛേദോ, തേഹേവ അസമ്ഫുട്ഠഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ. വിജ്ജമാനേപി ഹി
കലാപന്തരഭൂതാനം കലാപന്തരഭൂതേഹി സമ്ഫുട്ഠഭാവേ തത്ത്വഭൂതവിവിത്തതാ
രൂപപരിയന്തോ ആകാസോതി യേസം സോ പരിച്ഛേദോ, തേഹി സോ
അസമ്ഫുട്ഠോവ. അത്തഥാ പരിച്ഛിന്നതാ ന സിയാ തേസം ഭൂതാനം
ബ്യാപിഭാവപത്തിതോ. അബ്യാപിതാ ഹി അസമ്ഫുട്ഠതാ. തേനാഹ ഭഗവാ

“അസമ്ഫുട്ഠം ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി”തി (ധം സം നൃന്ദ, ൧൨൪).
കണ്ണുചിദ്രമുഖവിവരാദിവസേന ച ചരിദ്രവിവരാവപച്ചുപട്ഠാനാ വാ. യേസം രൂപാനം
പരിച്ഛേദോ, തത്ത്വേവ തേസം പരിച്ഛേദഭാവേന ലബ്ധതീതി വൃത്തം
“പരിച്ഛിന്നരൂപപട്ഠാനാ”തി. “യായ പരിച്ഛിന്നേസു”തിആദിനാ ആകാസയാതുയാ
തംതംകലാപാനം കലാപന്തരേഹി അസങ്കരകാരണതം ദസ്തേതി.

൪൪൩. അദന്യതാതി അഗരുതാ. വിനോദനം വിക്ഖിപനം, അപനയനന്തി അത്ഥോ.
അഥലതാതി അകമിനതാ. അത്തനോ മുദുഭാവേനേവ സബ്ധകിരിയാസു അവിരോധിതാ.
മുദു ഹി കത്ഥചി ന വിരുജ്ജ്വതി. തീസുപി റാനേസു പടിപക്ഖേ അ-കാരോ
ദന്യതാദിഹേതുമം പടിപക്ഖസമുട്ഠാനത്താ ലഹുതാദിനന്തി കേചി. അപരേ പന
“സത്താപടിസേയേ”തി വദന്തി. സരീരേന കത്തബ്ധകിരിയാനം
അനുകൂലതാസഖ്വാതകമ്മണ്ണഭാവോ ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി
സരീരകിരിയാനുകൂലകമ്മണ്ണഭാവലക്ഖണാ. അകമ്മണ്ണതം ദുബ്ബലം നാമ ഹോതീതി
കമ്മണ്ണതാ അദുബ്ബലഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ വൃത്താ.

ലഹുതാദിനം അത്തമണ്ണതാവിജഹന്നേന ദുവിണ്ണേയനാനത്തതാ വൃത്താതി
തംതംവികാരാധികരൂപേഹി തന്നാനത്തപ്പകാസനത്ഥം “ഏവം സന്തേപീ”തി വൃത്തം.
ധാതുക്ഖോഭോ വാതപിത്തസേമ്ഹപകോപോ, രസാദിയാതുമം വാ വികാരാവത്ഥാ.
ദിധാ വുത്തോപി അത്ഥതോ പഥവീയാതുആദിനം ധാതുമന്യേവ വികാരോതി
ദട്ഠഞ്ചോ. പടിപക്ഖപച്ചയാ സപ്പായഉതുആഹാരാവിക്ഖിത്തചിത്തതാ. തേ ച
തംതംവികാരസ്സ വിസേസപച്ചയഭാവതോ വൃത്താ, അവിസേസേന പന സബ്ധേ
സബ്ധേസം പച്ചയാ. യതോ നേസം അത്തമണ്ണതാവിജഹന്നം, ഇദ്ധിവളഞ്ജനാദിസു വിയ
വസവത്തനം മദുവപ്പകാരോ. സുപരിമദിതചമ്മസുധന്തസുവണ്ണഗഹണഞ്ചേത്ഥ
മുദുകമ്മണ്ണതാസദിസരൂപനിദസ്സനമത്തം, ന തം ഇധ അധിപ്പേതം
മുദുതാകമ്മണ്ണതാസഖ്വാതോ. ന ഹി അനിന്ദ്രിയബദ്ധരൂപസന്താനേ ലഹുതാദിനി
സമ്ഭവന്തി, ഇന്ദ്രിയബദ്ധേപി രൂപഭവേ ന സന്തി
ദന്യത്തകരാദിധാതുക്ഖോഭാഭാവതോ. സതി ഹി താദിസേ ധാതുക്ഖോഭേ
തപ്പടിപക്ഖപച്ചയസമുട്ഠാനാഹി ലഹുതാദിഹി ഭവിതബ്ബന്തി കേചി, തം അകാരണം.
ന ഹി വുപസമേതബ്ധപച്ചനീകാപേക്ഖോ തബ്ധിരോധിധമ്മസമുപ്പാദോ, തഥാ സതി
സഹേതുകകിരിയചിത്തുപ്പാദേസു കായലഹുതാദിനം അഭാവോവ സിയാ. കസ്ഥാ പന
കമ്മജരൂപേസു ലഹുതാദയോ ന ഹോന്തീതി? പച്ചുപ്പനപച്ചയാപേക്ഖത്താ. അത്തഥാ
സബ്ധഭാവഹി ലഹുതാദിഹി ഭവിതബ്ബം സിയാതി.

൪൪൪. ആദി ചയോ, ഞ്ഞസം വാ ചയോതി ആചയോ, യഥാപച്ചയം തതോ തതോ
ആഗതസ്സ വിയ ചയോതി വാ ആചയോ, തദുഭയം ഏകജ്ജ്വലം ഗഹേത്ഥാ ആചയോ
ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി ആചയലക്ഖണോ. രൂപസ്സ ഉപചയോ പഠമുപ്പാദോ, വഡ്ഡി ച
“ഉപണ്ണത്തം ഉപസിത്ത”തിആദിസു വിയ ഉപ-സദസ്സ പഠമുപരിഅത്ഥസ്സ നിദസ്സനതോ.
പുബ്ബന്തതോതി പുബ്ബകോട്ഠാസതോ, അനാഗതഭാവതോതി അത്ഥോ. ഉപ്പജ്ജമാനേ
രൂപധമ്മേ ഉപ്പാദോ അനാഗതക്ഖണതോ ഉമ്മുജ്ജാപേന്തോ വിയ ഹോതീതി വൃത്തം
“ഉമ്മുജ്ജാപനരസോ”തി. തഥാ സോ “ഇമേ രൂപധമ്മാ”തി നിയ്യാതേന്തോ വിയ
ഗയ്ഹതീതി ആഹ “നിയ്യാതനപച്ചുപട്ഠാനോ”തി. പരിപുണ്ണഭാവപച്ചുപട്ഠാനതാ
“ഉപരിചയോ ഉപചയോ”തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ വസേന വേദിതബ്ബാ. പവത്തിലക്ഖണാതി
രൂപാനം പവത്തനന്തി ലക്ഖിതബ്ബാ. അനുപബന്ധനരസാതി പുബ്ബാപരവസേന അനു
അനു പബന്ധനകിച്ചാ. തതോ ഏവ അനുപച്ഛേദവസേന ഗഹേതബ്ബതോ
അനുപച്ഛേദപച്ചുപട്ഠാനാ.

ഉഭയവീതി ഉപചയോ സന്തതീതി ഉഭയവീതി. ജാതിരൂപസ്സേവാതി രൂപുപ്പാദസ്സേവ
അധിവചനം. യദി ഏവം കസ്ഥാ വിഭജ്ജ വൃത്താതി ആഹ “ആകാരനാനത്തതോ”തി,
ജാതിരൂപസ്സ പവത്തിആകാരഭേദതോതി അത്ഥോ. വേനേയവസേന വിഭജ്ജകഥനേ
കാരണം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. കഥം പനേതം വിത്താതബ്ബം,

പവത്തിആകാരനാനത്തതോ ജാതിരൂപസ്സ ഭേദോ, ന സഭാവതോതി ? നിദ്ദേശതോതി ദസ്സേനോ “യസ്മാ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യോ ആയതനാനന്തി യോ അഡ്ഡേകാദസന്നം രൂപായതനാനം ആദിചയത്താ “ആചയോ”തി വുത്തോ. സോ ഏവ ഉപചയോ പമുപ്പാദഭാവതോ ഉപ-സദ്ദോ പമത്ത്മാതി കത്വാ. യോ പന തത്ത്വേവ ഉപ്പജ്ജമാനാനം ഉപരി ചയത്താ ഉപചയോ, സാ ഏവ സന്തതി അനുപബന്ധവസേന ഉപ്പത്തിഭാവതോ. അഥ വാ യോ ആയതനാനം ആചയോ പമഭാവേന ഉപലക്ഖിതോ ഉപ്പാദോ, സോ പന തത്ത്വേവ ഉപ്പജ്ജമാനാനം ഉപരി ചയത്താ ഉപചയോ, വഡ്ഡിതി അത്ത്മാ. ഉപചയോ വഡ്ഡിഭാവേന ഉപലക്ഖിതോ ഉപ്പാദോ, സാ ഏവ സന്തതി പബന്ധാകാരേന ഉപ്പത്തിഭാവതോ. തേനാഹ “അട്ഠകമായസീ”തിആദി.

തത്ത്വ ഏവം കിം കമിതന്തി “യോ ആയതനാനം ആചയോ”തിആദിനാ (ധം സന്തുർഘ) നിദ്ദേശേന കിം അത്ത്വജാതം കമിതം ഹോതി? ആയതനേന ആചയോ കമിതോ. ആചയുപചയസന്തതിയോ ഹി നിബ്ബത്തിഭാവേന ആചയോ ഏവാതി ആയതനേഹി ആചയാദീനം പകാസിതത്താ തേഹി ആചയോ കമിതോ. ആയതനാനം ആചയാദിവചനേനേവ ആചയസഭാവാനി ഉപ്പാദയമ്മാനി ആയതനാനീതി ആചയേന തപകതികം ആയതനം കമിതം. ലക്ഖണഞ്ചി ഉപ്പാദോ, ന രൂപരൂപന്തി.

രൂപപരിപാകോ രൂപയമ്മാനം ജിണ്ണതാ. ഉപനയനരസാതി ഭണ്ഡുപനയനകിച്ചാ. സഭാവാനപഗമേപീതി കക്ഖളതാദിസഭാവസ്സ അവിഗമേപി. റിതിക്ഖണേ ഹി ജരാ, ന ച തദാ യമ്മോ സഭാവം വിജഹതി നാമ. നവഭാവോ ഉപ്പാദാവത്ത്മാ, തസ്സ അപഗമഭാവേന ഗയ്ഹതീതി ആഹ “നവഭാവപഗമപച്ചുപട്ഠാനാ”തി. “അരൂപയമ്മാന”ന്തി ഇദം തേസം ജരായ സുട്ഠു പടിച്ഛന്നതായ വുത്തം. രൂപയമ്മാനസീ ഹി ഖണികജരാ പടിച്ഛന്നാ ഏവ, യാ അവിചിജരാതിപി വുച്ചതി. ഏസ വികാരോതി ഖണ്ഡിച്ചാദിവികാരമാഹ. സോ ഹി അരൂപയമ്മേസു ന ലബ്ഭതി. യാ അവിചിജരാ നാമ, തസ്സാപി ഏസ വികാരോ നത്ഥീതി സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. നത്ഥി ഏതിസ്സാ ജരായ വീചിതി അവിചിജരാ, നവഭാവതോ ദുവിഞ്ഞ്ഞയുന്തരജരാതി അത്ത്മാ.

പരിതോ സബ്ബസോ “ഭിജ്ജന”ന്തി ലക്ഖിതഞ്ചാതി പരിഭേദലക്ഖണാ. നിച്ഛം നാമ ധുവം, രൂപം പന ഖണ്ഡഭണ്ഡിതായ യേന ഭണ്ഡേന ന നിച്ഛന്തി അനിച്ഛം, സോ അനിച്ഛസ്സ ഭാവോതി അനിച്ഛതാ. സാ പന യസ്മാ റിതിപ്പത്തം രൂപം വിനാസഭാവേന സംസീദന്തി വിയ ഹോതീതി വുത്തം “സംസീദനരസാ”തി. യസ്മാ ച സാ രൂപയമ്മാനം ഭണ്ഡഭാവതോ ഖയവയാകാരേനേവ ഗയ്ഹതി, തസ്മാ വുത്തം “ഖയവയപച്ചുപട്ഠാനാ”തി.

൪൪൫. ഓജാലക്ഖണോതി ഏത്ത്വ അണ്ഡഗമണ്ഡാനുസാരിനോ രസസ്സ സാരോ ഉപമമ്ഭണ്ഡലകരോ ഭൂതനിസ്സിതോ ഏകോ വിസേസോ ഓജാ. കണ്ഡം കരീയതീതി കണ്ഡളികാരോ. ആഹരീയതീതി ആഹാരോ, കണ്ഡം കത്വാ അജ്ജേയാഹരീയതീതി അത്ത്മാ. ഇദം പന സവത്ത്വകം ഓജം ദസ്സേതും വുത്തം. ബാഹിരം ആഹാരം പച്ചയം ലഭിത്വാ ഏവ അജ്ജയത്തികാഹാരോ രൂപം ഉപ്പാദേതി, സോ പന രൂപം ആഹരതീതി ആഹാരോ. തേനാഹ “രൂപാഹരണരസോ”തി. തതോ ഏവ ഓജട്ഠമകരൂപുപ്പാദനേന ഇമസ്സ കായസ്സ ഉപമമ്ഭണ്ഡപച്ചുപട്ഠാനോ. ഓജായ രൂപാഹരണകിച്ചം ബാഹിരാധീനന്തി ആഹ “ആഹരിതബ്ബവത്ത്വപട്ഠാനോ”തി.

൪൪൬. ബലരൂപന്തിആദിസു ഇമസ്ഥിം കായേ ബലം നാമ അത്ഥി, സമ്ഭവോ നാമ അത്ഥി, രോഗോ നാമ അത്ഥി, “ജാതി സഞ്ജാതീ”തി (വിഭം ധന്ത) വചനതോ ജാതി നാമ അത്ഥി, തേഹിപി ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി വിനാ അഭാവതോ ഉപാദായരൂപേഹി ഭവിതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. ഏകച്ചാനന്തി അഭയഗിരിവാസീനം. പടിക്ഖിത്തന്തി ഏത്ത്വ ഏവം പടിക്ഖേപോ വേദിതബ്ബോ - മിദ്ധം രൂപമേവ ന ഹോതി നീവരണേസു ദേസിതത്താ. യസ്സ ഹി നീവരണേസു ദേസനാ, തം ന രൂപം

യഥാ കാമച്ഛന്ദോ. സിയാ പനേതം ദുവിധം മിദ്ധം രൂപം, അരൂപഞ്ചാതി. തത്ത്വ യം അരൂപം, തം നീവരണേസു ദേസിതം “ന രൂപ”ന്തി? തം ന, വിസേസവചനാഭാവതോ. ന ഹി വിസേസേത്യാ മിദ്ധം നീവരണേസു ദേസിതം, തസ്മാ മിദ്ധസ്സ ദുവിധതം പരികപ്പേത്യാപി ന സക്കാ നീവരണഭാവം നിവത്തേതും. സക്കാ ഹി വത്തും “യം തം അരൂപതോ അത്തം മിദ്ധം പരികപ്പിതം, തന്വി നീവരണം മിദ്ധസഭാവത്താ ഇതരം മിദ്ധം വിയാ”തി.

ഭവതു നീവരണം, കോ വിരോധോതി ചേ? നീവരണഞ്ച പഹാതഞ്ചം. പഞ്ച നീവരണേ പഹായ “അദ്ധാ മുനീസി സമ്ബുദ്ധോ, നത്ഥി നീവരണാ തവാ”തി (സു. നി. ൫൬) വചനതോ. അപ്പഹാതഞ്ചഞ്ച രൂപം “കതമേ ധമ്മാ നേവ ദസ്സനേന ന ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ? ചതുസു ഭൂമീസു കൂസലം, ചതുസു ഭൂമീസു വിപാകോ, തീസു ഭൂമീസു കിരിയാബ്ധാകതം, രൂപഞ്ച നിബ്ബാനഞ്ച. ഇമേ ധമ്മാ നേവ ദസ്സനേന ന ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ”തി (ധ. സ. ൧൪൦൨) വചനതോ. ന ചേത്ഥ തദാരമ്മണകിലേസപ്പഹാനം അധിപ്പേതം “രൂപം, ഭിക്ഖവേ, ന തുമ്ഹാകം, തം പജഹമാ”തിആദീസു (സം. നി. ൩.൩൪) വിധ കാമച്ഛന്ദാദിനം തഥാ പഹാനസ്സ അനധിപ്പേതത്താ. തസ്മാ ന മിദ്ധം രൂപം. യദി മിദ്ധസ്സ രൂപഭാവം ന സമ്പടിച്ചു, കഥം ഭഗവതോ നിദാ. മിദ്ധഞ്ച “നിദാപചലായികാ”തിആദിനാ വിഭിഞ്ജേ വിഭിത്തത്താ നിദാതി? ന മിദ്ധം നിദാ, നിദാഹേതുഭാവതോ പന തം “നിദാ”തി വിഭിത്തം യഥാ ഇത്ഥിലിങ്ഗാദി. ഏവന്വി നിദാഹേതുനോ മിദ്ധസ്സ അഭാവതോ കഥം ഭഗവതോ നിദാതി? നിദാ ഭഗവതോ സരീരഗിലാനിയാ, ന മിദ്ധേന. സാ ച നത്ഥിതി ന സക്കാ വത്തും “പിട്ഠി മേ ആഗിലായതി, തമഹം ആയമിസ്സാമീ”തി (മ. നി. ൨.൨൨) വചനതോ. ന ചേത്ഥ ഏവമവധാരണം മിദ്ധമേവ നിദാഹേതുതി, നിദാഹേതു ഏവ മിദ്ധന്തി ഏവമവധാരണം. തസ്മാ അത്തോപി അത്ഥി നിദാഹേതു, കോ പന സോതി? സരീരഗിലാനിയാ. തേന വുത്തം “നിദാ ഭഗവതോ സരീരഗിലാനിയാ, ന മിദ്ധേനാ”തി.

നിദാ ച ഭഗവതോ നത്ഥിതി ന സക്കാ വത്തും “അഭിജാനാമി ഖോ പനാഹം അഗ്ഗിവേസ്സന...പേ... ദിവാ സുപിതാ”തി (മ. നി. ൧.൩൮൨) വചനതോ. ഇതോപി ന മിദ്ധം രൂപം സമ്പയോഗവചനതോ. വുത്തഞ്ച “മിനമിദ്ധനീവരണം അവിജ്ഞാനീവരണേന നീവരണഞ്ചേവ നീവരണസമ്പയുത്തഞ്ചാ”തിആദി (ധ. സ. ൧൧൨൬). ന ചേത്ഥ യഥാലാഭഭവനം? സക്കാ പച്ചേതും “സക്ഖരകഥലികമ്പി മച്ഛഗുമ്ബന്വി ചരന്തമ്പി തിട്ഠന്തമ്പി”തിആദി (ദി. നി. ൧.൨൪൯) വിധ അപ്പസിദ്ധതായ രൂപഭാവസ്സ. സിദ്ധേ ഹി തസ്സ രൂപഭാവേ സമ്ഭവതോ യഥാലാഭപച്ചയോ യുജ്ജയ്യാതി. ഇതോപി ന രൂപം മിദ്ധം ആരുപ്പേസു ഉപ്പജ്ജനതോ. വുത്തമ്പി ചേതം “നീവരണം ധമ്മം പടിച്ച നീവരണോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി നപുരേജാതപച്ചയാ”തി (പട്ഠാ. ൩.൮.൮) ഇമസ്സ വിഭിഞ്ജേ “ആരുപ്പേ കാമച്ഛന്ദനീവരണം പടിച്ച മിനമിദ്ധനീവരണം ഉദ്ധച്ചനീവരണം അവിജ്ഞാനീവരണം ഉപ്പജ്ജതി”തി വിത്ഥാരോ. തസ്മാ “ന മിദ്ധം രൂപ”ന്തി യം അട്ഠകമാസു പടിക്ഖിത്തം, തം സുപടിക്ഖിത്തമേവ.

ഇതരേസൂതി ബലരൂപാദീസു. കമ്മസമുട്ഠാനസ്സാപി രോഗസ്സ വിസഭാഗപച്ചയസമുപ്പന്നോ ധാതുക്ഖോഭോ ആസന്നകാരണം, പഗേവ ഇതരസ്സ. സോ ച അത്ഥതോ രൂപധമ്മാനം വികാരാവത്ഥാഠിതിഭിങ്ഗക്ഖണേസു ഏവ സിയാതി വുത്തം “രോഗരൂപം ജരതാഅനിച്ഛതാഗഹണേന ഗഹിതമേവാ”തി. ഉപചയസന്തതിഗഹണേന ഗഹിതമേവാതി തബ്ബിനിമുത്തസ്സ രൂപുപ്പാദസ്സ അഭാവതോ. ഉപാദാവത്ഥായ ച അത്താ ജാതി നാമ നത്ഥേവ. സമ്ഭവോ കാമധാതുയം ഏകച്ചിയസത്താനം ഇന്ദ്രിയപരിപാകപച്ചയോ ആപോധാതുയാ പവത്തിആകാരവിസേസോതി ആഹ “സമ്ഭവരൂപം ആപോധാതുഗ്ഗഹണേന ഗഹിതമേവാ”തി. കായബലം നാമ അത്ഥതോ വായോധാതുയാ പവത്തിആകാരവിസേസോ തസ്സാ വിപ്ഫാരഭാവതോ. യതോ നം “പാണബല”ന്തി വദന്തി, തേനാഹ “ബലരൂപം വായോധാതുഗ്ഗഹണേന ഗഹിതമേവാ”തി. കസ്മാ പന

നേസം അയമാക്കമതോ പടിക്വേപോ കതോതി? വിസും നത്ഥീതി കത്വാ അനുപലബ്ഭമാനത്താ അനാദരദസ്സനത്ഥം, മിദ്ധപടിക്വേപോ വാ മഹാപഞ്ചഹോതി പഠമം കതോ. തദനുസാരേണ പടിലോമനയേന ഇതരേസന്ധി അഭാവോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബം.

“ഇതി”തി ഇദം “അട്ഠവിസതിവിധ”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം, ഇമിനാ വുത്തക്കമേണ അട്ഠവിസതിവിധം ഹോതീതി. സോ ച ഖോ പാളിയം ആഗതനയേനേവാതി അനുനതാ വേദിതബ്ബാ. അനധികഭാവോ പന ദസ്സിതോ ഏവ.

൪൪൭. സമ്പയുത്തയമ്മരാസി ഹിനോതി ഏതേണ പതിട്ഠഹതീഹി ഹേതു, മൂലട്ഠേണ ലോഭാദികോ, അലോഭാദികോ ച, താദിസോ ഹേതു ന ഹോതീതി നഹേതു. നാസ്സ ഹേതു അത്ഥീതി അഹേതുകം, സഹേതുകപടിയോഗിഭാവതോ ഹേതുനാ സഹ ന ഉപ്പജ്ജതിതി അത്ഥോ. അഹേതുകമേവ ഹേതുനാ വിപ്പയുത്തതായ ഹേതുവിപ്പയുത്തം. യമ്മനാനത്താഭാവേപി ഹി സദുത്ഥനാനത്തേണ വേണേയ്യവസേന ദുകന്തരദേസനാ ഹോതീതി ദുകപദവസേന ചേതം വുത്തം. പച്ചയാധീനവുത്തിതായ സഹ പച്ചയേനാതി സപ്പച്ചയം. അത്തനോ പച്ചയേഹി ലോകേ നിയുത്തം, വിദിതന്തി വാ ലോകിയം. ആ ഭവഗ്ഗം, ആ ഗോത്രഭും വാ സവന്തീതി ആസവാ, സഹ ആസവേഹിതി സാസവം, ആസവേഹി ആലമ്ബിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. ആദിസദ്ദേണ സംയോജനീയം ഓഘനീയം യോഗനീയം നീവരണീയം സംകിലേസികം പരാമട്ഠം അചേതസികം ചിത്തവിപ്പയുത്തം നരൂപാവചരം നഅരൂപാവചരം നഅപരിയാപനം അനിയതം അനിയ്യാനികം അനിച്ചന്തി ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

ആഹിതോ അഹം മാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോ. തം അത്താനം അധികിച്ച ഉദ്ദിസ്സ പവത്താ അജ്ജ്ഞത്താ , ഇന്ദ്രിയബദ്ധയമ്മാ, തേസു ഭവം അജ്ജ്ഞത്തികം, ചക്ഖാദി. അട്ഠകമായം പന വുത്തനയേണ അജ്ജ്ഞത്തമേവ അജ്ജ്ഞത്തികം യഥാ വേനയികോതി (അം നിം വൃ.൧൧; പാരാ വൃ) ഇമമത്ഥം സന്ധായ വുത്തം “അത്തഭാവം അധികിച്ച പവത്തത്താ അജ്ജ്ഞത്തിക”ന്തി. സേസം തേവീസതിവിധം. “തതോ ബാഹിരത്താ”തി ഇദം അജ്ജ്ഞത്തികലക്ഖണാഭാവതോ വുത്തം. ഘട്ടനവസേനാതി വിസയീ, വിസയോ ച ഹുത്വാ സങ്ഘട്ടനവസേന. സേസം സോളസവിധം. വിപരീതത്താതി ഘട്ടനവസേന അഗഹേതബ്ബതോ. ദുപ്പടിവിജ്ഞസഭാവത്താതി സുഖമഭാവേണ ദുവിഞ്ഠേയ്യസഭാവത്താ. ഞാണസ്സ ആസന്നേ ന ഹോതീതി ദൂരേ. തേരസ ഹദയവത്ഥുപരിയോസാനാനി. സഭാവേണേവാതി “രൂപസ്സ പരിച്ഛേദോ, രൂപസ്സ വികാരോ, രൂപസ്സ ഉപചയോ”തിആദിനാ അഗ്ഗഹേത്വാ അത്തനോ സഭാവേണേവ കക്ഖളത്താദിനാ ഞാണേണ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേതബ്ബതോ. സേസം ദസവിധം. തബ്ബിപരീതതായാതി സഭാവേണ അപരിഗൃഹിതബ്ബതോ. സോതാദിനന്ധി ചക്ഖുനോ വിയ പസന്നസഭാവത്താ ഏവ യഥാസകം വിസയഗൃഹണപച്ചയതാതി ദസ്സേനോ ആഹ “ചക്ഖാദി...പേ... പസാദരൂപ”ന്തി. വിപരീതത്താതി തബ്ബിധുരസഭാവത്താ. അധിപതിയട്ഠേനാതി ഏത്ഥ ചക്ഖാദിനം താവ പഞ്ചന്നം ചക്ഖുവിത്താണാദീസു ആധിപതേയ്യം തേസം പടുമന്ദഭാവാനുവത്തനതോ, ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയദ്വയസ്സ സകിച്ചേ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ സഹജരൂപാനുപാലനേ. തദുഭയം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ഉപാദിനത്താതി ഗഹിതത്താ. കമ്മനിബ്ബത്തഞ്ചി “മമേതം ഫലം”ന്തി കമ്മുനാ ഗഹിതം വിയ ഹോതി അപടിക്വേപതോ.

൪൪൮. സനിദസ്സനകമ്മജാദിനം തികാനന്തി സനിദസ്സനത്തികസ്സ, കമ്മജാദിത്തികാനഞ്ച. ഓളാരികേതി ദ്വാദസവിധേ ഓളാരികരൂപേ. രൂപന്തി രൂപായതനം. ദട്ഠബ്ബഭാവസങ്ഖാതേണ സഹ നിദസ്സന്നേനാതി സനിദസ്സനം, പടിഹന്നഭാവസങ്ഖാതേണ സഹ പടിഘേനാതി സപ്പടിഘം, സനിദസ്സനഞ്ച തം സപ്പടിഘഞ്ചാതി സനിദസ്സനസപ്പടിഘം. തത്ഥ യസ്സ ദട്ഠബ്ബഭാവോ അത്ഥി, തം സനിദസ്സനം. ചക്ഖുവിത്താണഗോചരഭാവോവ ദട്ഠബ്ബഭാവോ. തസ്സ രൂപായതനതോ അനഞ്ഞത്തേപി അഞ്ഞേഹി ധമ്മേഹി രൂപായതനം വിസേസേതും അഞ്ഞം വിയ

കുതാ വൃത്തം “സഹ നിദസ്സന്നേന സനിദസ്സന്നി”തി. ധമ്മഭാവസാമന്തേന ഹി ഏകീഭൂതേസു ധമ്മേസു യോ നാനത്തകരോ വിസേസോ, സോ അന്തോ വിധ കതാ ഉപചരിതും യുത്തോ. ഏവം ഹി അത്ഥവിസേസാവബോധോ ഹോതീതി. യോ സയം, നിസ്സയവസേന ച സമ്പത്താനം, അസമ്പത്താനഞ്ച പടിമുഖഭാവോ അന്തമന്തം പതനം, സോ പടിഹന്നഭാവോ, യേന ബ്യാപാരാദിവികാരപച്ചയന്തരസഹിതേസു ചക്ഖാദീനം വിസയേസു വികാരുപ്പത്തി. സേസം ഏകാദസവിധം ഓളാരികരൂപം. തത്ത്ഹി സനിദസ്സന്നത്താഭാവതോ അനിദസ്സന്നം, വൃത്തനയേനേവ സപ്പടിഷം. ഉഭയപടിക്ഖേപേന അനിദസ്സന്നഅപ്പടിഷം. കമ്മതോ ജാതന്തി ഏത്ഥ യം ഏകന്തകമ്മസമുടാനം അട്ഠിന്ദ്രിയാനി, ഹദയഞ്ചാതി നവവിധം രൂപം, യഞ്ച നവവിധേ ചതുസമുടാനേ കമ്മസമുടാനം നവവിധമേവ രൂപന്തി ഏവം അടാരസവിധവി കമ്മതോ ഉപ്പജ്ജനതോ കമ്മജം. യത്ത്ഹി ജാതഞ്ച യഞ്ച ജായതി യഞ്ച ജായിസ്സതി, തം സബ്ബന്തി “കമ്മജ”ന്തി വുച്ചതി യഥാ ദുദ്ധന്തി. തദന്തപച്ചയജാതന്തി കമ്മതോ അന്തപച്ചയതോ ജാതം ഉതുചിത്താഹാരജം. നകുതോചിജാതന്തി ലക്ഖണരൂപമാഹ. വിന്തത്തിദയം, സദ്ദോ, ആകാസയാതു, ലഹുതാദിത്തയം ചിത്തസമുടാനാനി അവിനിബ്ഭോഗരൂപാനീതി ഏതം പഞ്ചദസവിധം രൂപം ചിത്തജം. ആകാസയാതു, ലഹുതാദിത്തയം, ആഹാരസമുടാനാനി അവിനിബ്ഭോഗരൂപാനീതി ഏതം ദാദസവിധം രൂപം ആഹാരജം. ഏത്ഥ സദു പക്ഖിപിത്വാ തേരസവിധം രൂപം ഉതുതോ സമുടരിതം ഉതുജം. സേസം കമ്മജതികേ വൃത്തനയാനുസാരേനേവ വേദിതഞ്ചം.

൪൪൯. ദിട്ഠാദിചതുക്കവസേന, രൂപരൂപാദിചതുക്കവസേന, വത്ഥാദിചതുക്കവസേനാതി പാടേക്കം ചതുക്കസദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. യം രൂപായതനം അദക്ഖി യം പസ്സതി യം ദക്ഖിസ്സതി യം പസ്സേയ്യ, തം സബ്ബം ദിട്ഠം നാമ ദിട്ഠസഭാവാനാതിവത്തനതോ യഥാ ദുദ്ധന്തി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ദസ്സനവിസയത്താതി ചക്ഖവിന്താണവിന്തേയ്യത്താ. സവനവിസയത്താതി സോതവിന്താണവിന്തേയ്യത്താ. ഗന്ധരസഫോട്ഠബ്ബത്തയന്തി ഗന്ധോ രസോ ഫോട്ഠബ്ബന്തി ഏതം തയം. മുതം നാമ മുതാ പത്യാ ഗഹേതബ്ബതോ. തേനാഹ “സമ്പത്തഗ്ഗാഹകഇന്ദ്രിയവിസയത്താ”തി.

കിമിദം ഫോട്ഠബ്ബം നാമാതി? പഥവിതേജോവായോയാതുത്തയം. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ആപോധാതു അഗ്ഗഹിതാ, നനു സീതതാ ഫുസിത്വാ ഗയ്ഹതി, സാ ച ആപോധാതുതി? സച്ചം ഗയ്ഹതി, ന പന സാ ആപോധാതു. കിഞ്ചരഹിതി? തേജോധാതു ഏവ. മന്ദേ ഹി ഉണ്ഹഭാവേ സീതബുദ്ധി. ന ഹി സീതം നാമ കോചി ഗുണോ അത്ഥി, കേവലം പന ഉണ്ഹഭാവസ്സ മന്ദതായ സീതതാഭിമാനോ. കഥമേതം വിന്താതബ്ബന്തി ചേ? അനവട്ഠിത്താ സീതബുദ്ധിയാ യഥാ പാരാപാരേ. തഥാ ഹി ഫലമകാലേ ആതപേ റിതാനം ഛായം പവിടാനം സീതബുദ്ധി ഹോതി, തത്ഥേവ പന പഥവിഗബ്ഭതോ ഉട്ഠിതാനം ഉണ്ഹബുദ്ധി. യദി ഹി സീതതാ ആപോധാതു സിയാ, ഏകസ്ഥിം കലാപേ ഉണ്ഹഭാവേന സദ്ധിം ഉപലബ്ഭേയ്യ, ന ച ഉപലബ്ഭതി. തസ്ഥാ വിന്തായതി ന ആപോധാതു സീതതാതി . ഇദഞ്ച ഭൂതാനം അവിനിബ്ഭോഗവൃത്തിതം ഇച്ഛന്താനം ഉത്തരം, അനിച്ഛന്താനവി പന ചതുന്നം ഭൂതാനം ഏകസ്ഥിം കലാപേ കിച്ചദസ്സന്നേന സഭാഗവൃത്തിതായ സാധിതായ ഉത്തരമേവ. യേ പന “വായോധാതുയാ ലക്ഖണം സീതതാ”തി വദന്തി, തേസവി ഇദമേവ ഉത്തരം. യദി ഹി വായോധാതു സീതതാ സിയാ, ഏകസ്ഥിം കലാപേ ഉണ്ഹഭാവേന സദ്ധിം സീതതാ ഉപലബ്ഭേയ്യ, ന ച ഉപലബ്ഭതി. തസ്ഥാ വിന്തായതി ന വായോധാതു സീതതാതി. യേസം പന ദ്രവതാ ആപോധാതു, സാ ച ഫുസിത്വാ ഗയ്ഹതിതി ദസ്സനം. തേ വത്തബ്ബാ “ദ്രവഭാവോപി ഫുസീയതീതി ആയസ്ഥന്താനം അധിമാനമന്തം സന്ധാനം വിയാ”തി. വൃത്തത്ത്ഹേതം പുരാതനേഹി -

“ദ്രവതാ സഹവൃത്തിനി, തീണി ഭൂതാനി സമ്ഫുസം;
‘ദ്രവതം സമ്ഫുസാമീ’തി, ലോകോയമഭിമന്തതി.

“ഘൃസം ഭൂതാനി സന്ധാനം, മനസാ ഗണ്ഹതേ യഥാ;
‘പച്ചക്വതോ ഘൃസാമീ’തി, ഞാതഞ്ചാ ഭവതാ തഥാ”തി.

സേസന്തി യഥാവൃത്തം രൂപാദിസത്തവിധം രൂപം രൂപേത്യാ അവസിട്ഠം
ഏകവീസതിവിധം രൂപം. വിത്താണസ്സേവാതി മനോവിത്താണസ്സേവ. അവധാരണേന
രൂപായതനാദിനവി മനോവിത്താണവിത്തേയുത്തേ നിയമാഭാവതോ ന
വിത്താതരൂപതാതി സങ്കരാഭാവം ദസ്സേതി.

നിപ്ഫന്നരൂപം പന്നേതമ രൂപരൂപം നാമാതി യദേതമ അട്ഠവീസതിവിധേ രൂപേ
“നിപ്ഫന്ന”തി വൃത്തം രൂപം, തദേവ രൂപലക്ഖണയോഗതോ രൂപം. രൂപ്തം രൂപം,
തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി യഥാ അരിസസോതി, രൂപഗുണയോഗതോ വാ യഥാ
നീലഗുണയോഗതോ നീലം വത്ഥന്തി. സ്വായം രൂപസദോ രൂപ്തഹിയാ അതംസഭാവേപി
പവത്തതിതി അപരേന രൂപസദേന വിസേസേത്യാ വൃത്തം “രൂപരൂപ”തി യഥാ
തിലതേലം, ദുക്ഖദുക്ഖന്തി (വിസുദ്ധിം ൨.൫൩൯) ച, രൂപ്തസഭാവം രൂപന്തി
അത്ഥോ. യദി ഏവം, ആകാസയാതുആദീനം കഥം രൂപഭാവോതി? നിപ്ഫന്നരൂപസ്സ
പരിച്ഛേദവികാരലക്ഖണഭാവതോ തഗ്ഗതികമേവാതി “രൂപ”ത്ഥേവ വുച്ചതി.

വസന്തി ഏതമ ചിത്തചേതസികാ പവത്തന്തിതി വത്ഥു, ചിത്തതംസമ്പയുത്താനം
ആധാരഭൂതം രൂപം. തം പന്ന ചരഞ്ചിധം. തത്ഥ ഹദയരൂപം വത്ഥു ഏവ
മനോധാതുമനോവിത്താണധാതുമനം നിസ്സയഭാവതോ. ന ദ്വാരം അത്തേനിസ്സയാനം
ചക്ഖാദി വിധ. യഥാ ഹി ചക്ഖാദീനി സമ്പടിച്ചനാദീനം പവത്തിയാ ദ്വാരം ഹോന്തി,
ന ഏവം ഹദയവത്ഥു. തേന വൃത്തം “യം പന്നേതമ ഹദയരൂപം നാമ, തം വത്ഥു, ന
ദ്വാര”തി. വിത്തത്തിദ്ധയം ദ്വാരം കമ്മദ്വാരഭാവതോ. തന്നിസ്സിതസ്സ ചിത്തുപ്പാദസ്സ
അഭാവതോ ന വത്ഥു. പസാദരൂപം വത്ഥു ചേവ അത്തസന്നിസ്സിതസ്സ
ചക്ഖുവിത്താണാദികസ്സ, ദ്വാരഞ്ച അത്തേനിസ്സിതസ്സ സമ്പടിച്ചനാദികസ്സ. സേസം
ഏകവീസതിവിധം രൂപം വൃത്തവിപരിയായതോ നേവ വത്ഥു ന ച ദ്വാരം.

൪൫൦. ഏകതോ ഏവ ജാതം ഏകജം. നനു ച ഏകതോ ഏവ പച്ചയതോ
പച്ചയുപ്പന്നസ്സ ഉപ്പത്തി നത്ഥീതി? സച്ചം നത്ഥി, രൂപജനകപച്ചയേസു ഏകതോതി
അയമേതമ അധിപ്പായോ. ന ഹി രൂപുപ്പത്തി രൂപജനകതോ അത്തം പച്ചയം
അപേക്ഖതി. ദിജന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഇമേസന്തി ഇമേസം പഭേദാനം
വസേന. കമ്മജമേവാതി കമ്മതോ ഏവ ജാതം. ചിത്തജമേവാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ
നയോ. ചിത്തതോ ച ഉതുതോ ച ജാതന്തി കാലേന ചിത്തതോ, കാലേന ഉതുതോതി
ഏവം ചിത്തതോ ച ഉതുതോ ച ജാതം ദട്ഠഞ്ച. തം ദിജം ദീഹി ജാതന്തി. പരതോ
ദീസുപി ഏസേവ നയോ. സദ്വായതനമേവാതി ഏതമ യം ചിത്തജം സദ്വായതനം, തം
സവിത്തത്തികമേവാതി ഏകേ. അവിത്തത്തികോപി അത്ഥി
വിതക്കവിപ്ഫാരസദ്വോതി പോരാണാ.

വിതക്കവിപ്ഫാരസദ്വോ ന സോതവിത്തേയുതോതി ഹി ഏവം
പവത്തമഹാഅട്ഠകമാവാദം നിസ്സായ ചിത്തസമുട്ഠാനസ്സ സദ്വസ്സ വിത്തത്തിയാ
വിനാപി ഉപ്പത്തി ഇച്ഛിതഞ്ചാ. ന ഹി വിത്തത്തി “കായവാചായ വിത്തത്തി”തി
വചനതോ അസോതവിത്തേയുതേന സദ്വേന സഹ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം സന്തേ
ചിത്തജേനാപി സദ്വവകേന ഭവിതഞ്ചം. സോ ച വാദോ “സദ്വോ ച ഹോതി, ന
സോതവിത്തേയുതോ ചാ”തി വിരുദ്ധമേവേതന്തി മത്തേനാഹി സന്ധഹകാരേഹി
പടിക്ഖിത്തോ. അപരേ പന്ന മഹാഅട്ഠകമാവാദം അപ്പടിക്ഖിപിത്യാ തസ്സ
അധിപ്പായം വണ്ണേന്തി. കഥം? “ജിപ്ഹാതാലുചലനാദികം വിതക്കസമുട്ഠിതം
വിത്തത്തിസഹജമേവ സുഖമസദ്വം ദിഞ്ചസോതേന സുത്യാ ആദിസതീ”തി സുത്തേ,
പട്ഠാനേ ച ഓളാരികം സദ്വം സന്ധായ സോതവിത്താണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയഭാവോ
വുത്തോതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന വിതക്കവിപ്ഫാരസദ്വസ്സ അസോതവിത്തേയുതോ

വുത്താതി. തം ചതുജം. അവസേസന്തി അവിനിബ്ഭോഗരൂപേന സദ്ധിം
ആകാസയാതുമഹ.

ലക്ഖണരൂപം പന്നകുതോചിജാതന്തി കുതോചിപി പച്ചയതോ ന ജാതം, നാപി
സയമേവ ജാതം പച്ചയേഹി വിനാ സയമേവ ജാതസ്സ സഞ്ചേന സഞ്ചം അഭാവതോ.
കഥം പന്നേതം വിത്താതഞ്ചം ലക്ഖണരൂപം ന ജായതീതി? ലക്ഖണാഭാവതോ.
ഉപ്പത്തിമന്താനം ഹി രൂപായതന്നാദിനം ജാതിആദിനി ലക്ഖണാനി വിജ്ജന്തി, ന ഏവം
ജാതിആദിനം. തസ്മാ വിത്താതഞ്ചമേതം ജാതിആദിനി ന ജായന്തിതി. സിയാ പന്നേതം
“ജാതിആദിനം ജാതിആദിനി ലക്ഖണാനി വിജ്ജന്തി”തി? തം ന, കസ്മാ? തഥാ സതി
അനവട്ഠാനാപത്തിതോ. യദി ഹി ജാതിആദിനി ജാതിആദിമന്താനി സിയും, താനിപി
ജാതിആദിമന്താനി, താനിപി ജാതിആദിമന്താനീതി അനവട്ഠാനമേവ ആപജ്ജതി. തസ്മാ
സുട്ഠ വുത്തം “ജാതിആദിനി ന ജായന്തി”തി. തേനാഹ “ന ഹി ഉപ്പാദസ്സ ഉപ്പാദോ
അത്ഥി, ഉപ്പന്നസ്സ ച പരിപാകഭേദമത്തം ഇതരദ്വയ”ന്തി, ജരാമരണന്തി അത്ഥോ.

തത്ത്വ “ഉപ്പാദോ നത്ഥി”തി ഏതേന ഉപ്പാദസ്സ ജരാമരണാഭാവമാഹ. അസതി ഉപ്പാദേ
കുതോ ജരാമരണന്തി മത്തഗൃഹണേന ജരാമരണസ്സ ഉപ്പാദാഭാവവി. യദി ഏവം
ജാതിയാ കുതോചി ജാതതാവചനം കഥന്തി ആഹ “യമ്പീ”തിആദി. തത്ത്വ
കിച്ചാനുഭാവക്ഖണേ ദിട്ഠത്താതി യേ തേ ചിത്താദയോ രൂപായതന്നാദിനം രൂപാനം
ജനകപച്ചയാ, തേസം തദുപ്പാദനം പതി അനുപരതബ്യാപാരാനം യോ സോ
പച്ചയഭാവുപലക്ഖണീയോ കിച്ചാനുഭാവക്ഖണോ, തദാ ജായമാനാനം
രൂപായതന്നാദിനം ധമ്മാനം വികാരഭാവേന ഉപലബ്ഭമാനതം സന്ധായ
വേണേയുപുഗ്ഗലവസേന ജാതിയാ കുതോചി പച്ചയതോ ജാതത്തം പാളിയം
അനുഞ്ഞാതം യഥാ തം ചിത്തസമുട്ഠാനതാദി വിത്തത്തിആദിനം. അയഞ്ഛേതമ
സഞ്ചേപത്ഥോ - യേഹി പച്ചയധമ്മേഹി രൂപാദയോ ഉപ്പജേജയ്യും, തേസം
പച്ചയഭാവുപഗമനക്ഖണേ ഉപലബ്ഭമാനാ രൂപാദയോ തതോ പുരേ, പച്ഛാ ച
അനുപലബ്ഭമാനാ തതോ ഉപ്പജ്ജന്തിതി വിത്തായന്തി, ഏവം ജാതിപി വേദിതബ്ബാ.
യദി ഏവം നിപ്പരിയായതോ ജാതിയാ കുതോചി ജാതതാ സിദ്ധാ, അഥ കസ്മാ
വേണേയുപുഗ്ഗലവസേനാതി വുത്തന്തി? നയിദമേവം ജായമാനധമ്മവികാരഭാവേന
ഉപലബ്ഭമാനത്താ. യദി ഹി ധമ്മോ വിയ ഉപലബ്ഭേയ്വ ജാതി, നിപ്പരിയായോവ
തസ്സാ കുതോചി ജാതഭാവോ, ന ഏവമുപലബ്ഭതി, അഥ ഖോ വികാരഭാവേന.
തസ്മാ വുത്തം “വേണേയുപുഗ്ഗലവസേനാ”തി.

തദാ കിര സോതുനം ഏവം ചിത്തം ഉപ്പന്നം “അയം ജാതി സഞ്ചേസം ധമ്മാനം
പഭവോ, സയഞ്ച ന കുതോചി ജായതി യഥാ തം പകതിവാദിനം പകതീ”തി, തം
നേസം മിച്ചാഗാഹം വിധമേന്തോ സത്ഥാ “ഉപചയോ സന്തതീ”തി ദിധാ ഭിന്ദിതാ
കുതോചി പച്ചയതോ ജാതഞ്ച കത്വാ ദേസേസി, ന പന്ന ജരാമരണം പച്ചയധമ്മാനം
കിച്ചാനുഭാവക്ഖണേ അദസ്സനതോ. യദി ഏവം കഥം “ജരാമരണം പടിച്ചസമുപ്പന്ന”ന്തി
(സം നീ ൨.൨൦) വുത്തം? യസ്മാ പടിച്ചസമുപ്പന്നാനം ധമ്മാനം പരിപാകഭേദഗതായ
തേസു സന്തേസു ഹോന്തി, ന അസന്തേസു. ന ഹി അജാതം പരിപച്ചതി, ഭിജ്ജതി വാ,
തസ്മാ തം ജാതിപച്ചയതം സന്ധായ “ജരാമരണം പടിച്ചസമുപ്പന്ന”ന്തി (സം നീ
൨.൨൦) പരിയായേന സുത്തേസു വുത്തം. യോ പന്നേത്ഥ കാമഭവാദീസു കമ്മാദിനാ
പച്ചയേന യോനിവിഭാഗതോ പടിസന്ധിയം, പവത്തിയഞ്ച രൂപധമ്മാനം
പവത്തിഭേദോ വത്തബ്ബോ, സോ പരതോ പടിച്ചസമുപ്പാദകമായം ആവി ഭവിസ്സതീതി
ന വുത്തോതി ദിട്ഠബ്ബോ.

ഇതി രൂപക്ഖണ്ഡേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

വിത്താണക്ഖണ്ഡകമാവണ്ണനാ

൪൫൧. യം കിഞ്ചീതി അനവസേസപരിയാദാനദീപകേന പദഭയേന വേദയിതസ്സ ബഹുഭേദതം ദസ്തേനോ വുച്ചമാനം രാസട്ഠം ഉല്പിങ്ഗേതി. വേദയിതം ആരമ്മണരസാനുഭവനം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി വേദയിതലക്ഖണം. സബ്ബം തം യമ്മജാതന്തി അധിപ്പായോ, പുഞ്ചേ വാ രൂപക്ഖണ്ഡകമായം വുത്തം അധികാരതോ ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഏകതോ കതാതി അതീതാദിഭേദഭിന്നം സബ്ബം തം ബുദ്ധിയാ ഏകതോ കതാ. ഏവണ്ഹി രാസട്ഠസ്സ സമ്ഭവോ. നീലാദിഭേദസ്സ ആരമ്മണസ്സ സഞ്ജാനനം, “നീലം പീതം ദീഘം രസ്സ”ന്തി (ധം സം ൬൧൫) ച ആദിനാ സത്തുപ്പാദവസേന ജാനനം ഗഹണം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി സഞ്ജാനനലക്ഖണം. അഭിസങ്ഖരണം ആയുഹനം ബ്യാപാരാപത്തി, അഭിസന്ദഹനം വാ, ഉഭയമാപി ചേതനാപധാനതായ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസ്സ ഏവം വുത്തം “അഭിസങ്ഖരണലക്ഖണ്ഡ”ന്തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡം വിഭജന്തേന ഭഗവതാ “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ (വിഭം ൨൧) ചേതനാവ വിഭത്താ. മിനിതബ്ബവത്ത്വം നാളിയാ മിനമാനോ പുരിസോ വിയ യേന സഞ്ജാനനാകാരവിസിട്ഠേന ആകാരേന വിസയം ഗണ്ഹാതി, തം ആരമ്മണുപലദ്ധിസങ്ഖാതം വിജാനനം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി വിജാനനലക്ഖണം. ഇതരേ വേദനാക്ഖണ്ഡാദയോ സുവിത്തേയ്യാ ഹോന്തിതി വിത്താണേന ഏകുപ്പാദാദിഭാവതോ, സമാനജാതിആദിവിഭാഗതോ ച.

അത്തനാ “വിജാനനലക്ഖണ്ഡ”ന്തി വുത്തമത്ത്വം സുത്തേന സമത്ത്വേതും “യം കിഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. യഥാപച്ചയം പവത്തിമത്തമേതം, യദിദം സഭാവധമ്മോതി ദസ്തേതും “വിജാനനലക്ഖണ്ഡ”ന്തി ഭാവസാധനവസേന വുത്തം. യമ്മസഭാവാ വിനിമുത്തോ കോചി കത്താ നാമ നത്ഥീതി തസ്സേവ കത്തുഭാവം ദസ്തേതും “വിജാനാതീ”തി വുത്തം. യം വിജാനനട്ഠേന വിത്താണം, തദേവ ചിന്തനാദിഅത്ത്വേന ചിത്തം, മനനട്ഠേന മനോതി പരിയായതോപി നം ബോധേതി. ഏത്താവതാ ച ഖണ്ഡതോ, ഭേദതോ, പരിയായതോ ച വിത്താണം വിഭാവിതം ഹോതി.

ജായന്തി ഏത്ഥ വിസദിസാപി സദിസാകാരാതി ജാതി, സമാനാകാരോ. സാ പനായം ജാതി കാമം അനേകവിധാ നാനപ്പകാരാ, തം ഇധാധിപ്പേതമേവ പന ദസ്തേനോ “കുസലം, അകുസലം, അബ്യാകതഞ്ചാ”തി ആഹ. തത്ഥ കുസലട്ഠേന കുസലം. കോയം കുസലട്ഠോ നാമ? ആരോഗ്യട്ഠോ അനവജ്ജട്ഠോ സുഖവിപാകട്ഠോ. ആരോഗ്യട്ഠേനാപി ഹി കുസലം വുച്ചതി “കച്ചി നു ഭോതോ കുസല”ന്തിആദീസു (ജാ° ൧.൧൫.൧൪൬; ൨.൨൦.൧൨൯). അനവജ്ജട്ഠേനാപി “കതമോ പന, ഭന്തേ, കുസലോ കായസമാചാരോ? യോ ഖോ, മഹാരാജ , അനവജ്ജോ കായസമാചാരോ”തിആദീസു (മ° നി° ൨.൩൬൧). സുഖവിപാകട്ഠേനാപി “കുസലാനം, ഭിക്ഖവേ, യമ്മാനം സമാദാനഹേതു”തിആദീസു (ദീ° നി° ൩.൮൦). കുസലചിത്തഞ്ഹി രാഗാദീനം ചേതസികരോഗാനം അവജ്ജസഭാവാനം പടിപക്ഖഭാവതോ, സുഖവിപാകവിപച്ചനതോ ച അരോഗം, അനവജ്ജം, സുഖവിപാകഞ്ചാതി.

സദൃശ്യതോ പന കുച്ഛിതേ പാപധമ്മേ സലയതി ചലയതി കമ്മേതി വിദ്ധംസേതീതി കുസലം. കുച്ഛിതേന വാ ആകാരേന സയന്തിതി കൂസാ, പാപധമ്മാ, തേ കൂസേ ലുനാതി ഛിന്ദതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ സാനതോ തനുകരണതോ ഞാണം കൂസം നാമ, തേന ലാതബ്ബം ഗഹേതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി കുസലം. യഥാ വാ കൂസോ ഉഭയഭാഗഗതം ഹത്ഥപദേസം ലുനാതി, ഏവമിദം ഉപ്പന്നാനുപ്പന്നവസേന ഉഭയഭാഗഗതം സംകിലേസപക്ഖം ലുനാതി ഛിന്ദതി, തസ്മാ കൂസോ വിയ ലുനാതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ സാവജ്ജയമ്മാനം സലനതോ സംവരണതോ കൂസലം. കുസലധമ്മവസേന ഹി അകുസലാ പവത്തിനിവാരണേന, അപ്പവത്തിഭാവപാദനേന ച മനച്ഛട്ഠേസു ദ്വാരേസു അപ്പവത്തിയാ സംവുതാ പിഹിതാ ഹോന്തി. കുച്ഛിതേ വാ പാപധമ്മേ സലയതി കമ്പേതി അപന്തേതീതി കുസലം. കുച്ഛിതാനം വാ പാണാതിപാതാദീനം പാപധമ്മാനം സാനതോ നിസാനതോ തേജനതോ കൂസാ,

ദോസലോഭാദയോ. ദോസാദിനന്ത്വി വസേന ചേതനായ തിക്ഖഭാവപ്പത്തിയാ പാണാതിപാതാദിനം മഹാസാവജ്ജതാ, തേ കൂസേ ലുനാതി ഛരിന്ദതീതി കൂസലം. കൂച്ഛിതാനം വാ സാനതോ അന്തകരണതോ വിനാസനതോ കൂസാനി, പുണ്ണകിരിയവസേന പവത്താനി സദ്ധാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി, തേഹി ലാതഞ്ചം പവത്തേതഞ്ചന്തി കൂസലം. “കു” ഇതി വാ ഭൂമി വുച്ചതി, അധിട്ഠാനഭാവേന തംസദിസസ്സ അത്തനോ നിസ്സയഭൂതസ്സ രൂപാരൂപപ്പബ്ബസസ്സ സമ്പതി, ആയതിഞ്ച അനുദഹണേന വിനാസനതോ കും സിയന്തീതി കൂസാ, രാഗാദയോ, തേ വിയ അത്തനോ നിസ്സയസ്സ ലവനതോ ഛരിന്ദനതോ കൂസലം. പയോഗസമ്പാദിതാ ഹി കൂസലധമ്മാ അച്ചന്തമേവ രൂപാരൂപധമ്മേ അപ്പവത്തികരണേന സമുച്ഛിന്ദന്തീതി.

ന കൂസലന്തി അകൂസലം, കൂസലപടിപക്ഖന്തി അത്ഥോ. ന കൂസലന്തി ഹി കൂസലപടിക്ഖേപേന അകൂസലപദസ്സ അവയവഭേദേന അത്ഥേ വുച്ചമാനേ യഥാ യം യമ്മജാതം ന അരോഗം, ന അനവജ്ജം, ന സുഖവിപാകം, ന ച കോസല്ലസമ്ഭൂതം, തം അകൂസലന്തി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ ഹോതി, ഏവം യം ന കൂച്ഛിതാനം സലനസഭാവം, ന കൂസാനം ലവനസഭാവം, ന കൂസേന കൂസേഹി വാ പവത്തേതഞ്ചം, ന ച കൂസോ വിയ ലവനകം, തം അകൂസലം നാമാതി അയമ്പി അത്ഥോ ദസ്സിതോ ഹോതി. ഏതഥ ച യസ്മാ കൂസലം അകൂസലസ്സ ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതം, യതോ ചേതസികരോഗപടിപക്ഖാദിഭാവതോ അരോഗാദിപരിയായേനപി ബോധിതം, തസ്മാ അകൂസലം പന കൂസലസ്സ ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതന്തി വുത്തം “കൂസലപടിപക്ഖന്തി അത്ഥോ”തി. തം പന യഥാക്കമം പഹായകപഹാതഞ്ചഭാവേനേവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

ന ബ്യാകതന്തി അബ്യാകതം, കൂസലാകൂസലഭാവേന അകമിതന്തി അത്ഥോ. തത്ഥ കൂസലഭാവോ അനവജ്ജസുഖവിപാകട്ഠോ. അകൂസലഭാവോ സാവജ്ജദുക്ഖവിപാകട്ഠോ, തദുഭയഭാവേന അവുത്തന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏതേനേവ അരോഗസരോഗാദിഭാവേന ച അവുത്തതാ വണ്ണിതാതി ദട്ഠഞ്ചാ. ഏതഥ ച “കൂസലം അകൂസല”ന്തി ച വത്ഥാ “അബ്യാകത”ന്തി വുത്തതാ കൂസലാകൂസലഭാവേനേവ അവുത്തതാ വിത്തായതി, ന പകാരന്തരേന. അവുത്തതാ ചേതഥ ന തഥാ അവത്തഞ്ചതാമത്തേന, അഥ ഖോ തദുഭയവിനിമുത്തസഭാവതായ തേസം യമ്മാനന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാ ഹേതം “അവിപാകലക്ഖണ്”ന്തി വുച്ചതി.

൪൫൨. ഭൂമിഭേദതോതി ഭവന്തി ഏതഥ യമ്മാതി ഭൂമി, ഠാനം, അവത്ഥാ ച. അവത്ഥാപി ഹി അവത്ഥാവത്താനം പവത്തിട്ഠാനം വിയ ഗയ്ഹതി, ഏവം നേസം സുഖഗൃഹണം ഹോതിതി . തത്ഥ ലോകിയാ ഭൂമി ഠാനവസേനേവ വേദിതഞ്ചാ, ലോകുത്തരാ അവത്ഥാവസേന. ലോകിയാ വാ ഠാനാവത്ഥാവസേന, ലോകുത്തരാ അവത്ഥാവസേനേവ. കാമാവചരന്തി ഏതഥ വത്ഥുകാമോ കിലേസകാമോതി ദേവ കാമാ. തേസു വത്ഥുകാമോ വിസേസതോ പഞ്ച കാമഗുണാ കാമീയന്തീതി, കിലേസകാമോ തണ്ഹാ കാമേതീതി. തേ ദേവി സഹിതാ ഹുത്ഥാ യത്ഥ അവചരന്തി, തം കാമാവചരം. കിം പന തന്തി? ഏകാദസവിധോ കാമഭവോ. ഇദം യേഭുയേന തത്ഥ അവചരതി പവത്തതീതി കാമാവചരം ഏകസ്സ അവചരസദുസ്സ ലോപം കത്ഥാ. ഏവം രൂപാരൂപാവചരാനിപി വേദിതഞ്ചാനി രൂപതണ്ഹാ രൂപം, അരൂപതണ്ഹാ അരൂപന്തി കത്ഥാ. അഥ വാ കാമതണ്ഹാ കാമോ ഉത്തരപദലോപേന, അവചരതി ഏത്ഥാതി അവചരം, കാമസ്സ അവചരം കാമാവചരം. ഏവം രൂപാവചരാരൂപാവചരാനിപി വേദിതഞ്ചാനി. ലോകതോ ഉത്തരതീതി ലോകുത്തരം കൂസലസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഇതരം പന ലോകതോ ഉത്തിണ്ണന്തി ലോകുത്തരം.

സോമനസ്സുപേക്ഖാണസഞ്ചാരഭേദതോതി ഏതഥ സോമനസ്സുപേക്ഖാഭേദോ താവ യുത്തോ തേസം ഭിന്നസഭാവത്താ, ഞാണസഞ്ചാരഭേദോ പന കഥന്തി? നായം ദോസോ ഞാണസഞ്ചാരകതോ ഭേദോണാണസഞ്ചാരഭേദോ, സോ ച തേസം ഭാവാഭാവകതോതി കത്ഥാ. സോഭനം മനോ, സുന്ദരം വാ മനോ ഏതസ്സാതി സുമനോ, സുമനസ്സ ഭാവോ സോമനസ്സം, മാനസികസുഖാ വേദനാ രുക്ഖഹിയാ, സോമനസ്സേന

ഉപ്പാദതോ പട്ഠായ യാവ ഭങ്ഗാ സഹഗതം പവത്തം സംസട്ഠം, സമ്പയുത്തന്തി അത്ഥോ. സോമനസ്സസഹഗതതാ ചസ്സ ആരമ്മണവസേന വേദിതബ്ബാ. ഇട്ഠാരമ്മണേ ഹി ചിത്തം സോമനസ്സസഹഗതം ഹോതി. നനു ച ഇട്ഠാരമ്മണം ലോഭസ്സ വത്ഥു, കഥം തത്ഥ കുസലം ഹോതീതി? നയിദമേകന്തികം ഇട്ഠേപി ആഭോഗാദിവസേന കുസലസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ. യസ്സ ഹി ചതുസമ്പത്തിചക്സമായോഗാദിവസേന യോനിസോവ ആഭോഗോ ഹോതി, കുസലമേവ ച മയാ കത്തബ്ബന്തി കുസലകരണേ ചിത്തം നിയമിതം, അകുസലപ്പവത്തിതോ ച നിവത്തേതാ കുസലകരണേ ഏവ പരിണാമിതം, അഭിണ്ഹകരണവസേന ച സമുദാചരിതം, തസ്സ ഇട്ഠേപി ആരമ്മണേ അലോഭാദിസമ്പയുത്തമേവ ചിത്തം ഹോതി, ന ലോഭാദിസമ്പയുത്തം.

ഞാണേന സമം പകാരേഹി യുത്തന്തി ഞാണസമ്പയുത്തം. ഏകുപ്പാദാദയോ ഏവ ചേത്ഥ പകാരാതി വേദിതബ്ബാ. തത്ഥ കമ്മുപപത്തിഇന്ദ്രിയപരിപാകകിലേസഭൂരിഭാവാ ഞാണസമ്പയുത്തതായ കാരണം. യോ ഹി പരേസം ധമ്മം ദേസേതി, അനവജ്ജാനി സിപ്പായതനകമ്മായതനവിജ്ജട്ഠാനാനി സിക്ഖാപേതീതി ഏവമാദികം പത്താസംവത്തനിയം കരോതി, തസ്സ കമ്മുപനിസ്സയവസേന കുസലചിത്തം ഉപ്പജ്ജമാനം ഞാണസമ്പയുത്തം ഹോതി. തഥാ അബ്ബാപജ്ജേ ലോകേ ഉപ്പന്നസ്സ ഉപപത്തിം നിസ്സായ ഞാണസമ്പയുത്തം ഹോതി. വുത്തഞ്ജേതം “തസ്സ തത്ഥ സുവിനോ ധമ്മപദാ പ്ലവന്തി, ദണ്ഡോ, ഭിക്ഖവേ, സതുപ്പാദോ, അഥ ഖോ സോ സത്തോ വിപ്പഞ്ചേവ വിസേസഭാഗീ (അ° നി° ൪.൧൯൧) ഹോതീ”തി. തഥാ പത്താദസകപത്തസ്സ ഇന്ദ്രിയപരിപാകം നിസ്സായ കുസലം ഉപ്പജ്ജമാനം ഞാണസമ്പയുത്തം ഹോതി. യേന പന കിലേസാ വിക്ഖമ്ഭിതാ, തസ്സ കിലേസഭൂരിഭാവം നിസ്സായ ഞാണസമ്പയുത്തം ഹോതി. വുത്തമ്പി ചേതം “യോഗാ വേ ജായതേ ഭൂരി, അയോഗാ ഭൂരിസഞ്ചയോ”തി (ധ° പ° ൨൮൨). അത്തനോ വാ പരസ്സ വാ സമുസ്സാഹജനിതം ചിത്തപയോഗസഞ്ചാരം സഞ്ചരണം സഞ്ചാരോ, സോ ഏതസ്സ നത്ഥീതി അസഞ്ചാരം. തേന പന സഹ സഞ്ചാരേന പവത്തതീതി സസഞ്ചാരം. ഞാണേന വിപ്പയുത്തം വിരഹിതന്തി ഞാണവിപ്പയുത്തം. വിപ്പയോഗോതി ചേത്ഥ ഞാണസ്സ അഭാവോ അപ്പവത്തിയേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഉപേക്ഖതീതി ഉപേക്ഖാ, വേദയമാനാപി ആരമ്മണം അജ്ജയുപേക്ഖതി മജ്ജത്തതാകാരസണ്ഠിതത്താതി അത്ഥോ. അഥ വാ ഉപേതാ സുഖഭുക്ഖാനം അവിരുദ്ധാ ഇക്ഖാ അനുഭവനന്തി ഉപേക്ഖാ. അഥ വാ ഇട്ഠേ ച അനിട്ഠേ ച ആരമ്മണേ പക്ഖപാതാഭാവേന ഉപപത്തിതോ യുത്തന്തിതോ ഇക്ഖതി അനുഭവതീതി ഉപേക്ഖാ, തായ സഹഗതന്തി ഉപേക്ഖാസഹഗതം. സേസം സബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ഏവം അട്ഠ കാമാവചരകുസലചിത്താനി ഉദിസിത്ഥാ ഇദാനി തേസം പവത്തിആകാരം ദസ്സേതും “യദാ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ പടിഗ്ഗാഹകാദിസമ്പത്തിന്തി ഏത്ഥ ആദി-സദുേന ദേസകാലകല്യാണമിത്താദിസമ്പത്തിം സഞ്ഗണ്ഹാതി. അത്തം വാ സോമനസ്സഹേതുന്തി ഏത്ഥ അത്തഗ്ഗഹണേന സദ്ധാബഹുലതാ, വിസുദ്ധദിട്ഠിതാ, കുസലകിരിയായ ആനിസംസദസ്സാവിതാ, സോമനസ്സപടിസന്ധികതാ, ഏകാദസ പീതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ജഗട്ഠാനിയാ ധമ്മാതി ഏവമാദിനം സഞ്ഗഹോ. ആദിനയപ്പവത്തന്തി ഏത്ഥ ആദി-സദുേന ന കേവലം “അത്ഥി യിട്ഠ”ന്തിആദിനം (മ° നി° ൧.൪൪൧; ൨.൯൫) നവനഞ്ചേവ സമ്മാദിട്ഠിവത്ഥുനം ഗഹണം, അഥ ഖോ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജയഞ്ജഗട്ഠാനിയാദിനമ്പി സഞ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. പുരക്ഖതാതി പുബ്ബഞ്ജഗമം കത്ഥാ. തഞ്ച ഖോ സഹജാതപുബ്ബഞ്ജഗമവസേന “മനോപുബ്ബഞ്ജഗമാ ധമ്മാ”തിആദീസു (ധ° പ° ൧-൨) വിയ സമ്പയോഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ. അസംസീദന്തോതി സിലോകമച്ഛരിയാദിവസേന പുത്തകിരിയായം സംസീദം സങ്കോചം അനാപജ്ജന്തോ, തേന മുത്തചാഗതാദിം ദസ്സേതി. അനുസ്സാഹിതോതി കേനചിപി ന ഉസ്സാഹിതോ. സരസതോ ഹി പുത്തപടിപത്തിദസ്സനമിദം. പരേഹിതി പന പാകടുസ്സാഹനദസ്സനം.

ദാനാദീനീതി ദാനം നീലം യാവ ദിട്ഠിജുകമ്മന്തി ഇമാനി ദാനാദീനി ദസ
പുഞ്ഞാനി, ദാനാദീനീതി വാ ദാനസീലഭാവനാമയാനി ഇതരേസമ്പി സത്തനം
ഏതേവന്തോഗയത്താ. യത്ഥ സയം ഉപ്പജ്ജന്തി, തം സന്താനം പുനന്തി, പുജ്ജം
ഭവഫലം നിബ്ബത്തേനീതി വാ പുഞ്ഞാനി. അസ്സ പുഞ്ഞചേതനാസമങ്ഗിനോ.
അമുത്തചാഗതാ ദേയ്യധമ്മേ സാപേക്ഖചിത്തതാ. ആദി-സദേന സീലസമാദാനാദീസു
അന്ധിമുത്തതാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തദേവാതി സോമനസ്സസഹഗതാദിനാ സദിസതായ
വുത്തം. സദിസമ്പി ഹി “തദേവാ”തി വോഹരീയതി യഥാ “സാ ഏവ തിത്തിരീ,
താനിയേവ ഓസധാനീ”തി. ഇമസ്ഥിണ്ഹി അത്ഥേതി ലീനസ്സ ചിത്തസ്സ
ഉസ്സാഹനപയോഗസങ്ഖാതേ അത്ഥേ. ഏതന്തി “സങ്ഖാരോ”തി ഏതം പദം.
പുബ്ബപയോഗസ്സാതി പുഞ്ഞകിരിയായം സങ്കോചേ ജായമാനേ തതോ വിവേചേത്വാ
സമുസ്സാഹനവസേന പവത്തസ്സ ചിത്തപയോഗസ്സ, പുബ്ബഗൃഹണഞ്ചേതമ
തഥാപവത്തപുബ്ബാഭിസങ്ഖാരവസേന സോ സങ്ഖാരോ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം, ന
തസ്സ സങ്ഖാരസ്സ പുബ്ബകാലികത്താ. “അത്ഥി ദിന”ന്തിആദി (൧൦ നി൦ ൧.൪൪൧; ൨.൩൫)
നയപ്പവത്തായ സമ്മാദിട്ഠിയാ അസമ്ഭവദസ്സനത്ഥം ബാല-ഗൃഹണം.
സംസിദനുസ്സാഹനാഭാവദസ്സനത്ഥം സഹസാ-ഗൃഹണം. സോമനസ്സരഹിതാ ഹോന്തി
പുഞ്ഞം കരോന്താതി അധിപ്പായോ. സോമനസ്സഹേതുനം അഭാവം ആഗമ്മാതി ഇദം
നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠം. മജ്ജിമത്താരമ്മണതമാരൂപചേതോസങ്ഖാരാദയോപി ഹി
ഉപേക്ഖാസഹഗതതായ കാരണം ഹോന്തിയേവാതി.

ഏവന്തിആദി നിഗമനം. തയിദം അട്ഠവിധമ്പി കാമാവചരം കുസലചിത്തം
രൂപാരമ്മണം യാവ ധമ്മാരമ്മണന്തി ഛരസു ആരമ്മണേസു യം വാ തം വാ
ആലമ്ബിത്വാ ഉപേക്ഖാസഹഗതാഹേതുകകിരിയാമനോവിത്താണധാതാനന്തരം
കായദാരാദീഹി തീഹി ദ്വാരേഹി കായകമ്മാദിവസേന ഉപ്പജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം. തത്ഥ
ഞാണസമ്പയുത്താനി ചത്താരി യദാ തിഹേതുകപടിസമ്പിം ഉപ്പാദേന്തി, തദാ സോളസ
വിപാകചിത്താനി ഫലന്തി. യദാ പന ദുഹേതുകം, തദാ ദ്വാരസ തിഹേതുകവജ്ജാനി.
അഹേതുകം പന പടിസമ്പിം തിഹേതുകാനി ന ഉപ്പാദേന്തേവ, ദുഹേതുകാനി പന
ദുഹേതുകപടിസമ്പിദാനകാലേ ദ്വാരസ, അഹേതുകപടിസമ്പിം ദാനകാലേ അട്ഠ
ഫലന്തി. തിഹേതുകാ പന പടിസമ്പി ദുഹേതുകേഹി ന ഹോതിയേവ. “അട്ഠ
ഫലന്തി”തി ചേതം പടിസമ്പിം ജനകകമ്മവസേന വുത്തം. അഞ്ഞേന പന കമ്മുനാ
“സഹേതുകം ഭവങ്ഗം അഹേതുകസ്സ ഭവങ്ഗസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി
(പട്ഠാ൦ ൩.൧.൧൦൨) വചനതോ സഹേതുകമ്പി വിപാകചിത്തം
അഹേതുകപടിസമ്പികസ്സ ഹോതിയേവ. ഇമസ്ഥിം ച പക്ഖേ ബലവതാ പച്ചയേന
ഉപ്പന്നം അസങ്ഖാരം, ദുബ്ബലേന സസങ്ഖാരന്തി വേദിതബ്ബം. യേ പന ആഗമനതോ ച
വിപാകസ്സ അസങ്ഖാരസസങ്ഖാരഭാവം ഇച്ഛന്തി, തേസം മതേന ദ്വാരസ, അട്ഠ ച
ഫലന്തിതി യോജേതബ്ബം. ഏവം തിയാ ഫലം ദദന്തഞ്ചേതം കാമാവചരസുഗതിയം
ഉപപത്തിം, സുഗതിദുഗ്ഗതീസു ഭോഗസമ്പദഞ്ച കരോതി. നാഗസുപണ്ണാദീനമ്പി ഹി യം
ദേവഭോഗസമ്പത്തിസദിസം ഭോഗജാതം ഉപ്പജ്ജതി, തമ്പി കാമാവചരകുസലസ്സേവ ഫലം.
ന ഹി അകുസലസ്സ ഇട്ഠം ഫലം അത്ഥിതി.

രൂപാവചരം പനാതി പന-സദോ വിസേസത്ഥജോതകോ. തേന യഥാ കാമാവചരം
കിലേസാനം തദങ്ഗപ്പഹാനമത്തകരം, ന ഏവമിദം, ഇദം പന
വിക്ഖമ്ഭന്തപ്പഹാനകരം. യഥാ വാ തം വേദനാഞാണസങ്ഖാരഭേദേതോ അട്ഠയാ
ഭിജ്ജതി, ന ഏവമിദം, ഇദം പന തതോ അഞ്ഞമാ വാതി വക്ഖമാനം വിസേസം
ജോതേതി. തം പനേതം സവത്ഥുകം, സാസവം, വിനീവരണഞ്ച രൂപാവചരന്തി
ദട്ഠം. “സവത്ഥുകം ഏവാ”തി ഹി ഇമിനാ അരൂപാവചരം നിവത്തേതി,
“സാസവ”ന്തി ഇമിനാ പഠമഗ്ഗചിത്തം, “വിനീവരണ”ന്തി ഇമിനാ പടിഘസഹിതദ്വയം.
കത്ഥചി പഞ്ച ത്യാനങ്ഗാനി, കത്ഥചി ചത്താരി, കത്ഥചി തീണി, കത്ഥചി ദേവ,
കത്ഥചി അപരാന്തി ദേവതി ഏവം ത്യാനങ്ഗയോഗഭേദേതോ പഞ്ചവിധന്തി സങ്ഖേപതോ
വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “സേയ്യമിദ”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം

ഹേട്ഠാ ത്യാനകമായം (വിസുദ്ധിഃ ൧.൨൯ ആദയോ) വൃത്തമേവ. തയിദം ഭാവനാമയമേവ ഹൃത്യാ വൃത്തനയേന പഥവീകസിണാദികം ആലമ്ബിത്യാ യഥാരഹം ഞാണസമ്പയുത്തകുസലാനന്തരം ഉപ്പജ്ജതി, ഹീനാദിഭേദഭിന്നം പന്നേതം യഥാക്കമം ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദീസു സോളസസുപി ബ്രഹ്മലോകേസു ഉപപത്തിനിപ്ഫാദകന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

രൂപസഞ്ചാസമതിക്കമാദിനാ സമധിഗന്തഞ്ചം അരൂപാവചരം. ചതുന്നം അരൂപാനന്തി ഉപേക്ഖാസമാധിസഞ്ചാതേഹി ചതൂഹി അരൂപജ്ജ്യാനേഹി. കരണേ ഹി ഏതം സാമിവചനം. അരൂപാനം വാ യോ ആരമ്മണാദികതോ സമ്പയുത്തയമ്മേഹി യോഗോ യോഗഭേദോ, തസ്സ വസേന. വൃത്തപ്പകാരേനാതി ഹേട്ഠാ ആരൂപകമായം (വിസുദ്ധിഃ ൧.൨൨൫ ആദയോ) വൃത്തപ്പകാരേന. പഠമന്തി പഠമം അരൂപാവചരകുസലചിത്തം. ദുതിയതതിയചതുമ്മാനീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. താനിമാനി ഭാവനാമയാനേവ ഹൃത്യാ യഥാനുപുഞ്ചം കസിണ്ണുഗ്ഘാടിമാകാസം, പഠമാരൂപവിത്താണം, നത്ഥിഭാവം, ആകിഞ്ചത്തായതനന്തി ഇമാനി ആലമ്ബിത്യാ ഉപേക്ഖാസഹഗതഞാണസമ്പയുത്തകുസലാനന്തരം ഉപ്പജ്ജിത്യാ ചതൂസു അരൂപിബ്രഹ്മലോകേസു പടിസന്ധിപവത്തിവിപാകദായീനി. സേസം പന്നേത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ. ഛരവിസുദ്ധിപരമ്പരായ സമധിഗന്തഞ്ചം ലോകുത്തരം. തത്ഥ വത്തഞ്ചം പരതോ ആഗമിസ്സതി. ചതുമഗ്ഗസമ്പയോഗതോതി സോതാപത്തിമഗ്ഗോ യാവ അരഹത്തമഗ്ഗോതി ഇമേഹി ചതൂഹി അരിയമഗ്ഗേഹി സമ്പയോഗതോ. ചതൂബ്ബിധമ്പി ചേതം ഭാവനാമയമേവ ഹൃത്യാ നിബ്ബാനം ആലമ്ബിത്യാ സുത്തേതോ വിമോക്ഖോ, അനിമിത്തോ വിമോക്ഖോ, അപ്പണിഹിതോ വിമോക്ഖോതി നാമേന ഉപ്പജ്ജതി, സത്തഭവാദിഭവൂപപത്തിനിവത്തകന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏകവീസതിവിധം ഹോതി നാതിസഞ്ചേപവിത്ഥാരനയേനാതി അധിപ്പായോ.

൪൩൩. കാമാവചരമേവാതി ഏത്ഥ നികായന്തരിയാ രൂപാരൂപാവചരമ്പി അകുസലം ഇച്ഛന്തിതി തേസം മതിനിസേധനത്ഥം കാമാവചരഗ്ഗഹണം. മഹഗ്ഗതഭൂമിയം ഉപ്പജ്ജന്തമ്പി തത്ഥ രൂപയാതൂയം പവത്തിവിപാകം ദേന്തമ്പി ഏകന്തേന കാമാവചരമേവാതി ദസ്സനത്ഥം അവധാരണം. യദി ഏവം, കസ്ഥാ കാമാവചരമേവാതി? തത്ഥ കാരണം വൃത്തമേവ. കഥം വൃത്തം? “കാമതണ്ഹാ കാമോ ഉത്തരപദലോപതോ, അവചരതി ഏത്ഥാതി അവചരം, കാമസ്സ അവചരം കാമാവചര”ന്തി. ഏത്ഥ ഹി കാമതണ്ഹാവിസയതാ “കാമാവചരഭാവസ്സ കാരണം” വൃത്താ യഥാ രൂപാരൂപതണ്ഹാവിസയതാ “രൂപാരൂപാവചരഭാവസ്സ”. ഏകംസേന ചേതം ഏവം ഇച്ഛിതഞ്ചം. അത്തമാ ബ്യാപിലക്ഖണം ന സിയാ. യദി ഹി ആലമ്ബിതബ്ബയമ്മവസേന ഭൂമിവവത്ഥാനം കരേയ്യ, ഏവം സതി അന്നാരമ്മണാനം സഞ്ജഹോ ന സിയാ. അഥ വിപാകദാനവസേന, ഏവമ്പി അവിപാകാനം സഞ്ജഹോ ന സിയാ. തസ്ഥാ ആലമ്ബണയമ്മവസേന പരിയാപന്നാനം സാ കാതബ്ബാ, അപരിയാപന്നാനം പന്ന ലോകതോ ഉത്തിണ്ണതായ ലോകുത്തരതാ, ഉത്തരിതരാഭാവതോ അനുത്തരതാ ച വേദിതബ്ബാ.

പരിയാപന്നാതി ച പരിച്ഛേദകാരികായ തണ്ഹായ പരിച്ഛിജ്ജ ആപന്നാ, ഗഹിതാതി അത്ഥോ. നനു ചേത്ഥ കാമതണ്ഹാ കതമാ? കാമാവചരയമ്മാരമ്മണാ തണ്ഹാ, കാമാവചരയമ്മാ കതമേ? കാമതണ്ഹാവിസയാതി ഇതരേതരസന്നിസ്സയതാദോസോതി? നയിദമേവം അവിചിആദിഏകആദസോകാസന്നിനതായ കഞ്ചി തണ്ഹം കാമതണ്ഹാഭാവേന ഗഹേത്യാ തംസഭാവായ തണ്ഹായ വിസയഭാവേന കാമാവചരയമ്മാനം ഉപലക്ഖിതബ്ബത്താ. നിക്ഖേപകണ്ഡേപി (ധം സം ൯൮൫ ആദയോ) “ഏത്ഥാവചര”തി വചനം അവിചിപരനിമ്മിതപരിച്ഛിനോകാസായ കാമതണ്ഹായ വിസയഭാവം സന്ധായ വൃത്തന്തി ഗഹേതബ്ബം. തദോകാസതാ ച തണ്ഹായ തന്നിനതായ വേദിതബ്ബാ.

മൂലതോതിവിധത്തി തീണ്ടി അകുസലമൂലാനി ലോഭാദീനി, തേസം വസേന തംസഹിതമ്പി തിവിധത്തി അത്ഥോ. താനി ഹി സുപ്പതിട്ഠിതഭാവകാരണത്താ മൂലമിവാതി മൂലാനി, ലോഭോ മൂലം ഏതസ്സാതി ലോഭമൂലം. അസാധാരണേന നിദ്രേസോ യഥാ ഭേരിസദ്ദോ, യവകുരോതി. തഥാ ദോസമൂലം. മോഹോ ഏവ മൂലം ഇമസ്സ, നാഞ്ഞന്തി മോഹമൂലം.

സോമനസ്സുപേക്ഖാദിട്ഠിഗതസഞ്ചാരഭേദത്തോതി സോമനസ്സുപേക്ഖാഭേദത്തോ ദിട്ഠിഗതഭേദത്തോ സഞ്ചാരഭേദത്തോതി പച്ചേകം ഭേദസദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. യദേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. ദിട്ഠിഗതസമ്പയുത്തന്തി ദിട്ഠിയേവ ദിട്ഠിഗതം “ഗൃഥഗതം, മുത്തഗത”ന്തി (മം നിം ൨.൧൧൯; അം നിം ൯.൧൧) യഥാ. അഥ വാ വിപരിയേസഗ്ഗാഹതായ ദിട്ഠിയാ ഗതമേവ, ന ഏത്ഥ ഗത്തബ്ബവത്സു തഥാ സഭാവന്തി ദിട്ഠിഗതം. തയിദം “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ജ”ന്തി (മം നിം ൨.൧൧൮, ൨൦൨, ൨൦൩, ൪൨൭; ൩.൨൭-൨൯) അഭിനിവേസഭാവത്തോ ലോഭേനേവ സദ്ധിം പവത്തതി, ന ദോസേന.

യദാഹീതിആദി ലോഭമൂലചിത്താനം പവത്തിആകാരദസ്സനം. മിച്ഛാദിട്ഠിന്തി ഉച്ഛേദദിട്ഠിആദിമിച്ഛാദിട്ഠിം. തായ ഹി വിപല്ല്വത്ഥചിത്താ സത്താ “ഏതാവകോ ജീവവിസയോ യാവ ഇന്ദ്രിയഗോചരോ”തി പരലോകം പടിക്ഖിപിത്വാ “നത്ഥി കാമേസു ആദിനവോ”തി യഥാ തഥാ കാമേസു പാതബ്ധതം ആപജ്ജന്തി. ആദി-സദ്ദേന “ഏസ പന്നോ പഗേവ വിഹിതോ ദേവയാനേ, യേന യന്തി പുത്തവന്തോ വിസോകാ. തം പസ്സന്തി പസവോ, പക്ഖിനോ ച, തേന തേ മാതരിപി മിമുനം ചരന്തി”തിആദിനാ നയേന പുത്തമുഖദസ്സനം സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗോതി ഏവമാദികം മിച്ഛാദിട്ഠിം സഞ്ചാഹിതി.

കാമേ വാതി ഏത്ഥ വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ, തേന ബ്രാഹ്മണാനം സുവണ്ണഹരണമേവ അദിന്നാദാനേ സാവജ്ജം, ഇതരം അനവജ്ജം. ഗരൂനം, ഗുന്നം, അത്തനോ, ജീവിതസ്സ, വിവാഹസ്സ ച അത്ഥായ മുസാവാരോ അനവജ്ജോ, ഇതരോ സാവജ്ജോ. ഗരുആദിനം അത്ഥായ പേസുണ്ണഹരണം അനവജ്ജം, ഇതരം സാവജ്ജം. ഭാരതയുദ്ധസീതാഹരണാദികഥാ പാപവൃപസമായ ഹോതീതി ഏവമാദികേ മിച്ഛാഗാഹേ സഞ്ചാഹിതി. ദിട്ഠമഞ്ചഗലാദീനീതി ദിട്ഠസുതമുതമഞ്ചഗലാനി. സഭാവതിക്ഖേനാതി ലോഭസ്സ, മിച്ഛാഭിനിവേസസ്സ വാ വസേന സരസേനേവ തിവിന്നേന കുരുരേന. മന്ദേനാതി ദന്ധേന അതിവിന്നേന. താദിസം പന അത്തനോ, പരസ്സ വാ സമുസ്സാഹനേന പവത്തതീതി ആഹ “സമുസ്സാഹിതേനാ”തി. പരഭണ്ഡം വാ ഹരതീതി വാ-സദ്ദേന തഥാപവത്തനകമുസാവാരാദീനമ്പി സഞ്ചാഹോ ദട്ഠബ്ബോ. കാമാനം വാ അനുഭൂയമാനാനം. വാ-സദ്ദേന പരസന്തകസ്സ വാ അയഥാധിപ്പേതതായ യം ലദ്ധം, തം ഗഹേതബ്ബന്തി ഗഹണാദികം സഞ്ചാഹിതി.

ദുവിധമേവ ഹോതി സമ്പയുത്തയമ്മവസേന ഭേദാഭാവത്തോ. യദി ഏവം, കസ്ഥാ “ദോമനസ്സസഹഗതം പടിഘസമ്പയുത്ത”ന്തി വുത്തന്തി? അസാധാരണയമ്മേഹി തസ്സ ചിത്തസ്സ ഉപലക്ഖണത്ഥം. പാണാതിപാതാദീസൂതി പാണാതിപാതനാദീസു. ആദി-സദ്ദേന അദിന്നാദാനമുസാവാരപേസുണ്ണഹരസസമ്ഫല്ലാപബ്ധാപാദേ സഞ്ചാഹിതി. സഭാവതിക്ഖം ഹുത്വാ പവത്തമാനം ചിത്തം അസഞ്ചാരമേവ ഹോതി, ഇതരം സസഞ്ചാരന്തി അധിപ്പായേനാഹ “തിക്ഖമന്ദപ്പവത്തികാലേ”തി. മന്ദം പന ഹുത്വാ പവത്തമാനം ഏകംസേന സസഞ്ചാരമേവാതി ന സക്കാ വിത്താത്സം. യം സസഞ്ചാരേന സപ്പയോഗേന പവത്തതി, തം മന്ദമേവ ഹോതീതി കത്വാ തഥാവുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

മോഹേകഹേതുകം ചിത്തം മൂലന്തരവിരഹത്തോ അതിമുട്ട്ഠം, വിചികിച്ഛുദ്ധച്ചയോഗത്തോ ചഞ്ചലഞ്ചാതി ഉപേക്ഖാസഹഗതമേവ ഹോതി, ന തസ്സ കദാചിപി സഭാവതിക്ഖതാ അത്ഥി. ആരമ്മണേ ഹി സംസപ്പനവസേന,

വിക്വിപനവസേന ച പവത്തമാനസ്സ ചിത്തദയസ്സ കീദിസേ കിച്ചേ
സഭാവതിക്ഖതായ, ഉസ്സാഹേതബ്ബതായ വാ ഭവീതബ്ബം, തസ്മാ ന തത്ഥ
സങ്ഖാരഭേദോ അത്ഥി. അഞ്ഞേസു അകുസലചിത്തേസു ലബ്ഭമാനന്വി ഉദ്ധച്ചം
വിസേസതോ ഏത്ഥേവ ബലവം, തതോ ഏവ സമ്പയുത്തയമ്മേസു പധാനം ഹുത്വാ
പവത്തതീതി ഇദമേവ ഉദ്ധച്ചേന വിസേസേത്വാ വുത്തം “ഉദ്ധച്ചസമ്പയുത്ത”ന്തി. തഥാ
ഹി പാളിയം (ധം സം ൪൨൭) ഇധ സരൂപതോ ഉദ്ധച്ചം ആഗതം, ഏവം
അസാധാരണപധാനയമ്മവസേന മോഹമൂലം “വിചികിച്ഛാസമ്പയുത്തം,
ഉദ്ധച്ചസമ്പയുത്ത”ന്തി ദുവിധം വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. അസന്നിട്ഠാനം സംസയോ.
വിക്ഖേപോ അവുപസമോ, ഭത്താതി അത്ഥോ.

തയിദം ദ്വാദസവിധന്വി അകുസലചിത്തം ഛസു ആരമ്മണേസു യം വാ തം വാ
ആലമ്ബിത്വാ ഉപേക്ഖാസഹഗതാഹേതുകകിരിയാമനോവിത്താണധാതാനന്തരം
കായദാരാദീഹി തീഹി ദ്വാരേഹി കായകമ്മാദിവസേന യഥാരഹം
പാണാതിപാതാദികമ്മപഥവസേന ചേവ കമ്മവസേന ച ഉപ്പജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ റപേത്വാ ഉദ്ധച്ചസഹഗതം സേസം ഏകാദസവിധന്വി ചതുസ്സുപി അപായേസു
പടിസന്ധിം ദേതി, പവത്തിവിപാകം സുഗതിയന്വി. ഉദ്ധച്ചസഹഗതം പന
പവത്തിവിപാകമേവാതി. എത്ഥാഹ - കിം പന കാരണം സബ്ബദുബ്ബലം
വിചികിച്ഛാസമ്പയുത്തം പടിസന്ധിം ദേതി, അധിമോക്ഖസബ്ഭാവതോ തതോ
ബലവന്തന്വി ഉദ്ധച്ചസഹഗതം ന ദേതീതി? ദസ്സനേന പഹാതബ്ബേസു അവുത്തത്താ. ഇദം
ഹി പടിസന്ധിം ദേതം അപായേസു ദദേയ്യ, അപായഗമനീയഞ്ച ദസ്സനപഹാതബ്ബന്തി
തത്ഥ വുച്ചേയ്യ, ന ച വുത്തം. തസ്മാ പടിസന്ധിം ന ദേതി, പവത്തിവിപാകദാനം
പനസ്സ ന സക്കാ പടിക്ഖിപിതും. പടിസമ്ഭിദാവിഭിന്ദേ “ഉദ്ധച്ചസഹഗതേ ഞാണം
യമ്മപടിസമ്ഭിദാ, തസ്സ വിപാകേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭം ൧൩൦
അത്ഥതോ സമാനം) വചനതോ.

അപരേ പനാഹു - പുമുജ്ജനസ്സ ഉപ്പജ്ജമാനം ഉദ്ധച്ചസഹഗതം
ദസ്സനപ്പഹാതബ്ബസഹായസബ്ഭാവതോ ഉഭയവിപാകന്വി ദേതി, ന സേക്ഖസ്സ
തദഭാവതോതി. ഇദമേത്ഥ വിചാരേതബ്ബം, യസ്സ വിപാകദാനം വുത്തം, കിം തം
ഭാവനായ പഹാതബ്ബം, ഉദാഹു നോതി? കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ ഭാവനായ
പഹാതബ്ബം, പട്ഠാനേ ഭാവനായ പഹാതബ്ബസ്സ നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയഭാവോ
വത്തബ്ബോ സിയാ. അഥ ന ഭാവനായ പഹാതബ്ബം, ദസ്സനേനപഹാതബ്ബത്തികേ
“നേവദസ്സനേനഭാവനായപഹാതബ്ബ”മിച്ചസ്സ വിഭിന്ദേ വത്തബ്ബം സിയാ. യദി
തബ്ബിരുദ്ധസഭാവതായ തത്ഥ ന വുച്ചേയ്യ, ഏവന്വി തസ്ഥിം തികേ തസ്സ നവത്തബ്ബതാ
ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി, കിം കാരണം? ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡേ (ധം സം ൩൬൫ ആദയോ)
ആഗതാനം ദ്വാദസന്നം അകുസലചിത്തുപ്പാദാനം ദീഹി പദേഹി സങ്ഗഹിതത്താ
വിഭജിത്വാ ദസ്സേതബ്ബസ്സ നിയോഗതോ കസ്സചി ചിത്തുപ്പാദസ്സ അഭാവാ, യഥാ
ഉപ്പന്നത്തികേ അതീതാദീനം നവത്തബ്ബതാ ന വുത്താ, ഏവമേതസ്സാപി. അഥ വാ
ഭാവനായ പഹാതും അസക്കുണ്ണേയസ്സാപി തസ്സ പുമുജ്ജനേ വത്തമാനസ്സ ഭാവനായ
പഹാതബ്ബസഭാവസാമത്തേതോ, സാവജ്ജതോ ച ഭാവനായ പഹാതബ്ബപരിയായോ
വിജ്ജതീതി നത്ഥി നവത്തബ്ബതാപസങ്ഗദോസോ. നിപ്പരിയായേന ച ന ഭാവനായ
പഹാതബ്ബന്തി തസ്സ വസേന നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയഭാവോപി ന വുത്തോ.
ദസ്സനപഹാതബ്ബപച്ചയസ്സാപി ഉദ്ധച്ചസഹഗതസ്സ സഹായവേകല്ല്യമത്തമേവ ദസ്സനേന
കതം, ന കോചിപി ഭാവോ അനുപ്പാദയമ്മതം തസ്സ ആപാദിതോതി ഏകന്തേന
ഭാവനായ പഹാതബ്ബതാ വുത്താ. അഥ വാ അപായഗമനീയഭാവോപേക്ഖം
ദസ്സനപ്പഹാതബ്ബവചനന്തി തദഭാവതോ തം വിഭജനം വുത്തന്തി.

൪൫൪. “വിത്താണ”ന്തി പദം അപേക്ഖിത്വാ “അബ്ധാകതം വിപാക”ന്തി ആദികോ
നപുംസകനിദേശോ, തതോ ഏവ അധികതാബ്ധാകതാപേക്ഖായ ദുവിധന്തി വുത്തം.
അത്തഥാ രൂപനിബ്ബാനാനന്വി അബ്ധാകതഭാവതോ തം ചതുബ്ബിധന്തി വത്തബ്ബം സിയാ.

വിപാകസ്സ കാമാവചരാദിഭാവോ ക്കുസലേ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ. അഹേതുക്കതാ സഹേതുക്കതാ വിയ സമ്പയുത്തഹേതുവസേന, ന നിബ്ബത്തകഹേതുവസേന. വിപാകസ്സ ഹി സഹേതുക്കതാ സഹേതുക്കമ്മവസേന സിജ്ജമാനാപി സമ്പയുത്തഹേതുവസേനേവ വുച്ചതി, അത്തമാ അഹേതുക്കാനസി സഹേതുക്കതാ ആപജ്ജേയ്യാതി. കസ്മാ പന സഹേതുക്കസ്സ അഹേതുക്കോ വിപാകോ ഹോതീതി? തത്ത്വ കാരണം വുത്തമേവ. കിഞ്ച ആരമ്മണാഭിനിപാതമത്തേസു പഞ്ചസു വിഞ്ഞാണേസു യഥാ അലോഭാദിസമ്പയോഗോ ന സമ്ഭവതി, ഏവം മന്ദതരമന്ദകീച്ഛേസു സമ്പടിച്ചനസന്തീരണേസുതി ഹേതുനം ഉപ്പത്തിയാ അസമ്ഭവതോപി നേസം അഹേതുക്കതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

മനോവിഞ്ഞാണതോ ഉപ്പജ്ജനവിസിട്ഠമനനകിച്ചാനം അഭാവതോ മനോമത്താ ധാതു മനോധാതു.

ചക്ഖുസന്നിസ്സിതം ഹുത്വാ രൂപസ്സ വിജാനനം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി ചക്ഖുസന്നിസ്സിതരൂപവിജാനനലക്ഖണം. തത്ത്വ ചക്ഖുസന്നിസ്സിതവചനേന രൂപാരമ്മണം അത്തം വിഞ്ഞാണം നിവത്തേതി. വിജാനനഗൃഹണേന ചക്ഖുസന്നിസ്സിതേ ഫസ്സാദികേ നിവത്തേതി. ചക്ഖുരൂപഗൃഹണേന നിസ്സയതോ, ആരമ്മണതോ ച വിഞ്ഞാണം വിഭാവേതി ഉഭയാധീനവുത്തികത്താ. യദി ഹി ചക്ഖു നാമ ന സിയാ, അന്ധാപി രൂപം പസ്സേയ്യാം, ന ച പസ്സന്തി. യദി ച നീലാദിരൂപം നാമ ന സിയാ, ദേസാദിനിയമേന ന ഭവിതഞ്ച, അത്ഥേവ ച നിയമോ, ഏകന്തസാരമ്മണതാ ച ചിത്തസ്സ വുത്താതി “ആരമ്മണേന വിനാ നീലാദിആഭാസം ചിത്തം പവത്തതി”തി ഏവം പവത്തോ വാദോ മിച്ചാവാദോതി വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ ഭഗവാ “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണ”തിആദി (മ° നി° ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫; ൪.൪൦൦; ൪.൪൦൦; ൪.൪൦൦; ൪.൪൦൦; ൪.൪൦൦; ൪.൪൦൦).

കസ്മാ പനേത്ഥ വചനഭേദോ കതോതി? ഏകസി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, രൂപം പന അനേകമേവ സംഹതന്തി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം. കിം പന കാരണം ഏകസി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, രൂപം പന അനേകമേവാതി? പച്ചയഭാവവിസേസതോ. ചക്ഖു ഹി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ നിസ്സയപുരേജാതഇന്ദ്രിയവിപ്പയുത്തപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോതം അത്ഥിഭാവേനേവ ഹോതി, തസ്ഥിം സതി തസ്സ ഭാവതോ, അസതി അഭാവതോ. യതോ തം അത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹിസ്സ പച്ചയോ ഹോതീതി വുച്ചതി, തന്നിസ്സയതാ ചസ്സ ന ഏകദേസേന അല്പീയനവസേന ഇച്ഛിതഞ്ച അരൂപഭാവതോ, അഥ ഖോ ഗരുരാജാദിസു സിസ്സരാജപുരിസാദിനം വിയ തപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായ. ഇതരേ പന പച്ചയാ തേന തേന വിസേസേന വേദിതഞ്ചാ. സ്വായം പച്ചയഭാവോ ന ഏകസ്ഥിം ന സമ്ഭവതീതി ഏകസി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയോ ഹോതീതി “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ചാ”തി ഏകവചനേന നിദേസോ കതോ.

രൂപം പന യദിപി ചക്ഖു വിയ പുരേജാതഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഹോതി പുരേതരം ഹുത്വാ വിജ്ജമാനക്ഖണ്ഡേവ ഉപകാരകത്താ, തഥാപി അനേകമേവ സംഹതം ഹുത്വാ പച്ചയോ ഹോതി ആരമ്മണഭാവതോ. യത്ത്വഹി പച്ചയധമ്മം സഭാവഭൂതം, പരികപ്പിതാകാരമത്തം വാ വിഞ്ഞാണം വിഭാവേന്തം പവത്തതി, തദത്തേസഞ്ച സതിപി പച്ചയഭാവേ സോ തസ്സ സാരമ്മണസഭാവതായ യം കിഞ്ചി അനാലമ്ബിത്വാ പവത്തിതും അസമത്ഥസ്സ ഓലുബ്ഭ പവത്തികാരണതായ ആലമ്ബനീയതോ ആരമ്മണം നാമ. തസ്സ യസ്ഥാ യഥാ തഥാ സഭാവുപലദ്ധിവസേന ആരമ്മണപച്ചയലാഭോ, തസ്ഥാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം രൂപം ആരബ്ഭ പവത്തമാനം തസ്സ സഭാവം വിഭാവേന്തമേവ പവത്തതി. സാ ചസ്സ ഇന്ദ്രിയാധീനവുത്തികസ്സ ആരമ്മണസഭാവുപലദ്ധി, ന ഏകദികലാപഗതവണ്ണവസേന ഹോതി, നാപി കതിപയകലാപഗതവണ്ണവസേന, അഥ ഖോ ആഭോഗാനുരൂപം

ആപാമഗതവണ്ണവസേനാതി അനേകമേവ രൂപം സംഹച്ചകാരിതായ വിത്താണസ്സ പച്ചയോ ഹോതിതി ദസ്സേനോ ഭഗവാ “രൂപേ ച”തി ബഹുവചനേന നിദിസി.

യം പന “രൂപായതനം ചക്ഖുവിത്താണയാതുയാ തംസമ്പയുത്തകാനഞ്ച ധമ്മാനം ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° മ.മ.വ) വുത്തം, തം കമന്തി? തമ്പി യാദിസം രൂപായതനം ചക്ഖുവിത്താണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയേന പച്ചയോ ഹോതി, താദിസമേവ സന്ധായ വുത്തം. കീദിസം പന തന്തി? സമുദിതന്തി പാകടോയമത്ഥോ. ഏവഞ്ച കത്വാ യദേകേ വദന്തി “ആയതനസല്ലക്ഖണവസേന ചക്ഖുവിത്താണാദയോ സല്ലക്ഖണാരമ്മണാ, ന ദബ്ബസല്ലക്ഖണവസേനാ”തി, തമ്പി യുത്തമേവ ഹോതി. ന ചേത്ഥ സമുദായാരമ്മണതാ ആസങ്കിതഞ്ച സമുദായാഭോഗസ്സേവാഭാവതോ. സമുദിതാ പന വണ്ണധമ്മാ ആരമ്മണപച്ചയാ ഹോന്തി. കഥം പന പച്ചേകം അസമത്ഥാ സമുദിതാ ആരമ്മണാ പച്ചയാ ഹോന്തി, ന ഹി പച്ചേകം ദട്ഠം അസക്കോന്താ അന്ധാ സമുദിതാ പസ്സന്തിതി? നയിദമേകന്തികം വിസും വിസും അസമത്ഥാനം സിവികാവഹനാദിസു സമത്ഥതായ ദസ്സനതോ. കേസാദിനഞ്ച യസ്ഥിം റാനേ റിതാനം പച്ചേകം വണ്ണം ഗഹേതും ന സക്കാ, തസ്ഥിംയേവ റാനേ സമുദിതാനം വണ്ണം ഗഹേതും സക്കാതി ഭിച്ഛോപി തേസം സംഹച്ചകാരിതാ പരിബൃത്താ. ഏതേന ചക്ഖുവിത്താണസ്സ പരമാണുരൂപം ആരമ്മണം, ഉദാഹു തംസമുദായോതിആദികാ ചോദനാ പടിക്ഖിത്താതി വേദിതഞ്ച. “സോതഞ്ച പടിച്ച സദേ ചാ”തിആദിസുപി (മ° നി° മ.വം൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬) ഏസേവ നയോ. ഏവം ഉഭയാധീനവുത്തികതായ ചക്ഖുവിത്താണസ്സ നിസ്സയതോ, ആരമ്മണതോ ച വിഭാവനം കതം, ഏവം സോതവിത്താണാദിസുപി യഥാരഹം വത്തഞ്ചം.

രൂപമത്താരമ്മണരസന്തി രൂപായതനമത്തസ്സേവ ആരമ്മണകരണരസം. മത്തസദേന യഥാ ആരമ്മണന്തരം നിവത്തേതി, ഏവം രൂപായതനേപി ലബ്ഭമാനേ ഏകച്ചേ വിസേസേ നിവത്തേതി. ന ഹി ചക്ഖുവിത്താണം വണ്ണമത്തതോ അത്തം കിഞ്ചി വിസേസം തത്ഥ ഗഹേതും സക്കോതി. തേനാഹ ഭഗവാ “പഞ്ചഹി വിത്താണേഹി ന കിഞ്ചി ധമ്മം പടിവിജാനാതി അത്തത്ര അഭിനിപാതമത്താ”തി. ചക്ഖുവിത്താണം ഉപ്പജ്ജമാനം രൂപാരമ്മണേ ഏവ ഉപ്പജ്ജനതോ തദഭിമുഖഭാവേന ഗയ്ഹതീതി വുത്തം “രൂപാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാന”ന്തി. അത്തനോ അനന്തരം ഉപ്പജ്ജമാനാനം അരൂപധമ്മാനം സമനന്തരവിഗതാ അരൂപധമ്മാ പവത്തിഓകാസദാനേന അനന്തരസമനന്തരനത്ഥിവിഗതപച്ചയേഹി ഉപകാരകാ നിസ്സയാരമ്മണധമ്മാ വിയ ആസന്നകാരണന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “രൂപാരമ്മണായ കിരിയമനോധാതുയാ അപഗമപദട്ഠാന”ന്തി. സോതവിത്താണാദിസുപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ചക്ഖുവിത്താണാദിഗഹിതം രൂപാദിആരമ്മണം തദനന്തരമേവ അപരിപതന്തം കത്വാ സമ്പടിച്ചന്തി ഗണ്ഹന്തി വിയ ഹോതിതി വുത്തം “രൂപാദിസമ്പടിച്ചനരസാ”തി. തഥാഭാവേന സമ്പടിച്ചനഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി തഥാഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ.

ഛരസു ആരമ്മണേസു കദാചി പഞ്ചന്നം, തതോ വാ കതിപയാനം വിജാനനസഭാവാപി ഛരാരമ്മണവിജാനനലക്ഖണാ വുത്താ തംസഭാവാനതിവത്തനതോ, ഛരസ്വേവ വാ ഇതരേസം ആരമ്മണാനം അന്തോഗധത്താ. സന്തീരണാദികിച്ചാതി സന്തീരണതദാരമ്മണകിച്ചാ വാ, സന്തീരണതദാരമ്മണപടിസന്ധിഭവങ്ഗചുതികിച്ചാ വാതി അധിപ്പായോ. “ഹദയവത്ഥുപദട്ഠാനാ”തി ഇദം ഇമാസം ദിന്നം മനോവിത്താണയാതുനം ഏകന്തേനേവ ഹദയവത്ഥുസന്നിസ്സയതായ വുത്തം. ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന പന തംതംഅനന്തരാതീതവിത്താണാപഗമപദട്ഠാനാതിപി വത്തും വട്ടതിയേവ. തസ്സാ ഭേദോതി തസ്സാ വിപാകമനോവിത്താണയാതുയാ “ദുവിധാ”തി വുത്തായ ദുവിധതാസങ്ഖാതോ ഭേദോ. ഏകന്തമിട്ഠാരമ്മണേതി ഏകന്തേനേവ ഇട്ഠേ ആരമ്മണേ, അതിവിയ ഇട്ഠാരമ്മണേതി അത്ഥോ. പഞ്ചദാരേ ചേവ ജവനാവസാനേ

ചാതി ഏതുമ്പ പഞ്ചഭാരേ സമ്പടിച്ഛനവോട്ബുനാനം അന്തരാളം റാനം, ഇതരത്ര ജവനഭവദ്ഗാനത്തി ഏവം ദിറാനാ ഹോതി. ഇതരായപി സന്തീരണതദാരമ്മണകാലേ യമാവുത്തമേവ റാനം, പടിസന്ധിആദികാലേ പന ചുതിഭവദ്ഗാനം അന്തരാളം പടിസന്ധിയാ, പടിസന്ധിആവജ്ജനാനം തദാരമ്മണാവജ്ജനാനം ജവനാവജ്ജനാനം വോട്ബുനാവജ്ജനാനഞ്ച അന്തരാളം ഭവദ്ഗസ്സ, തദാരമ്മണപടിസന്ധിനം ജവനപടിസന്ധിനം വാ അന്തരാളം ചുതിയാ റാനത്തി വേദിതബ്ബം.

ഛസുതി ഏതുമ്പ പുബ്ബേ വുത്തനയേനേവ വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. കായസ്സ നിസ്സയഭൂതാനം നാതിഇട്ഠഹോട്ബുഭൂതാനം പടിഘട്ടനാനിഘംസസ്സ ബലവഭാവതോ കായവിഞ്ഞാണം സുഖസമ്പയുത്തം. ഉപാദാരൂപാനംയേവ ഘട്ടനാ ദുബ്ബലാതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനി ഉപേക്ഖാസഹഗതാനി. തേനാഹ “സേസം ഉപേക്ഖായുത്ത”ന്തി. സേസം ഛബ്ബിധമ്പി.

അലോഭാഭോസാമോഹാ ചേവ അലോഭാഭോസാ ച അലോഭാഭയോ, തേഹി അലോഭാഭീഹി വിപാകഹേതുഹി സമ്പയുത്തം അലോഭാഭിവിപാകഹേതുസമ്പയുത്തം. കാമാവചരകുസലം വിയ സോമനസ്സാദിഭേദതോതി യമാ കാമാവചരം കുസലം സോമനസ്സുപേക്ഖാണാണസദ്വാദഭേദതോ അട്ഠവിധം, ഏവമിദമ്പിതി അട്ഠവിധതായ സദിസതം ദസ്സേതി. കാമാവചരഭാവതോ ഹീനാദിതോ, യോനീസു ഉപ്പത്തിതോ ച സദിസമേവ, സമ്പയുത്തയമ്മതോ പന ആരമ്മണതോ, പവത്തിആകാരതോ ച വിസദിസം. തമാ ഹി കുസലം കമ്മദാരവസേന പവത്തി, ന ഇദം, വിപാകാനം അവിഞ്ഞത്തിജനകത്താ. ഉപ്പത്തിദാരവസേന പന ഇമസ്സാപി അത്ഥേവ പവത്തിഭേദോ പഞ്ചഭാരമനോഭാരേസു മഹാവിപാകാനം തദാരമ്മണവസേന പവത്തിസമ്ഭവതോ. യമാ പന കുസലം ഗതിവസേന പഞ്ചവിധം, വിഞ്ഞാണട്ഠിതിവസേന സത്തവിധഞ്ച, ന ഏവമിദം തദേകഭേദേസേ ഏവ ഉപ്പജ്ജനതോ. തത്ഥ ആരമ്മണതോ, ഏകച്ചപവത്തിആകാരതോ ച വിസദിസതം ദസ്സേതും “യമാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഛസു ആരമ്മണേസുതി പരിത്താദിഅതീതാദിഅജ്ജയത്താദിപ്പഭേദേസു ഛസു ആരമ്മണേസു.

ആഗമനാദിവസേനാതി ആഗമനപച്ചയവസേന. തത്ഥ ഏകച്ചാനം ആചരിയാനം മതേന മുഖേ ചലിതേ ആദാസതലേ മുഖനിമിത്തം ചലനം വിയ അസദ്വാദസ്സ കുസലസ്സ വിപാകോ അസദ്വാദോ, സസദ്വാദസ്സ കുസലസ്സ വിപാകോ സസദ്വാദോതി ഏവം ആഗമനവസേന. ഏകച്ചാനം പന ആചരിയാനം മതേന ബലവത്തേഹി വിഭൂതേഹി പച്ചയേഹി കമ്മാദീഹി ഉപ്പന്നോ അസദ്വാദോ, ദുബ്ബലേഹി സസദ്വാദോതി ഏവം പച്ചയവസേന. സമ്പയുത്തയമ്മാനന്തി പാളിയം സരൂപതോ ആഗതസമ്പയുത്തയമ്മാനം. തേസം ഹി വസേന കുസലതോ വിപാകസ്സ വിസേസാഭാവോ. നിരുസ്സാഹന്തി ഏതുമ്പ ഉസ്സാഹോ നാമ അനുപച്ഛിനാവിജ്ജാതണ്ണഹാമാനസന്താനേ വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥതാസദ്വാദോ ബ്യാപാരോ, സോ വിപാകേസു നത്ഥീതി തം നിരുസ്സാഹം. കുസലേസു പന അഭിഞ്ഞാവസപവത്തേസുപി അത്ഥേവാതി തം സഉസ്സാഹം.

ലോഭാഭീനം ഏകന്തസാവജ്ജതായ അയോനിസോമനസിങ്കാരഹേതുങ്കാനം നത്ഥി വിപാകഭാവോ, അലോഭാഭീനമ്പി ഏകന്തഅനവജ്ജസഭാവാനം കാരണസ്സ തബ്ബിധുരതായ നത്ഥേവ അകുസലവിപാകഭാവോതി ആഹ “അകുസലവിപാകം അഹേതുകമേവാ”തി. യമാ അതിഇട്ഠേ, ഇട്ഠമജ്ജയത്തേ ച ആരമ്മണേ വേദനാഭേദസബ്ഭാവതോ കുസലവിപാകമനോവിഞ്ഞാണയാതു ദുവിധാ ഹോതി സോമനസ്സസഹഗതാ, ഉപേക്ഖാസഹഗതാതി, ന ഏവം അതിഅനിട്ഠേ, അനിട്ഠമജ്ജയത്തേ ച ആരമ്മണേ വേദനാഭേദോ അത്ഥീതി അകുസലവിപാകമനോവിഞ്ഞാണയാതു ഏകമേവാതി “സത്തവിധ”ന്തി വുത്തം. സതി ഹി തത്ഥ വേദനാഭേദേ അതിഅനിട്ഠേ ദോമനസ്സേന ഭവിതബ്ബം, ന ച പടിഘേന വിനാ ദോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതീതി.

കായവിത്താണു ദുക്ഖസഹഗതതാ കുമലവിപാകേ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബാ. ഉപേക്ഖാ ഹീനാതി ഏകന്തിഹീനസ്സ അകുമലസ്സ വിപാകഭാവതോ ഉപേക്ഖാപി സമാനാ ഹീനാ ഏവ ദുക്ഖസഭാവത്താ. തേനാഹ “ദുക്ഖം വിയ നാതിതിവിണ”തി. യഥാ ദുക്ഖം അതിവിയ തിവിണം കടുക്കം, ന ഏവമയം, തഥാപി ദുക്ഖസഭാവേനേവ പവത്തതി. ന ഹി അകുമലസ്സ വിപാകോ അദുക്ഖോ ഹോതി. ഉപേക്ഖാഭാവോ ചസ്സ ബലവതാ ബാധിയമാനസ്സ പടിപ്പഹരിതും അസക്കോത്തസ്സ ദുബ്ബലസ്സ പൂരിസസ്സ തേന കരിയമാനബാധായ ഉപേക്ഖനാ വിയാതി ദട്ഠഞ്ചോ. ഇതരേസൂതി കുമലവിപാകേസു.

രൂപാവചരന്തി രൂപാവചരവിപാകവിത്താണം. വിപാകകമാ ഹേസാതി. കുമലം വിയാതി രൂപാവചരകുമലം വിയ. ന ഹി രൂപാവചരവിപാകോ തദന്തകുമലസദിസോ. അപിച സമ്ബന്ധിസദാ ഏതേ, യദിദം “കുമലം, വിപാകോ”തി ച. തസ്മാ യഥാ “മാതരം പയിരൂപാസതീ”തി വുത്തേ അത്തനോ മാതരന്തി അവുത്തന്ധി സിദ്ധമേവേതം, ഏവം ഇയാപീതി അത്തനോ കുമലം വിയാതി അത്ഥോ. കുമലസദിസതാ ചേതമ ധമ്മതോ, ആരമ്മണതോ ച വേദിതബ്ബാ. തഥാ ഹി യേ ഫസ്സാദയോ കുമലേ ലബ്ഭന്തി, തേ വിപാകേപി ലബ്ഭന്തി. യസ്മിം ച ആരമ്മണേ കുമലം പവത്തതി, തത്ഥേവ അയം വിപാകോപി പവത്തതി. യം പനേതമ പഞ്ചമജ്ജിയാനചിത്തം അഭിഞ്ഞാപ്പത്തം, തസ്സ വിപാകോ ഏവ നത്ഥി. കസ്മാ നത്ഥി? അസമ്ഭവതോ, ആനിസംസഭൂതത്താ ച. തത്ത്ഹി വിപാകം ദേതം രൂപാവചരമേവ ദദേയു. ന ഹി അന്തഭൂമികം കമ്മം അന്തഭൂമികം വിപാകം ദേതി. കമ്മനിമിത്താരമ്മണതാ ച രൂപാവചരവിപാകസ്സ വുത്താതി ന തം അന്തം ആരബ്ഭ പവത്തതി. പരിത്താരമ്മണാദിആരമ്മണഞ്ച തം ന ഹോതീതി അയമസമ്ഭവോ. യാനസ്സ ആനിസംസഭൂതഞ്ച ദാനാദിനം തസ്മിം അത്തഭാവേ പച്ചയലാഭോ വിയാതി.

പവത്തിതോ പന വിപാകസ്സ, കുമലസ്സ ച അത്ഥേവ ഭേദോതി തം ദസ്സേതും “കുമലം പനാ”തിആദി വുത്തം. കുമലം വിയ കസിണ്ഡുഗ്ഘാടിമാകാസാദിആരമ്മണഭേദതോ ചതുബ്ബിധം. പവത്തിഭേദോ വുത്തനയോവ ജവനവസേന, പടിസന്ധിആദിവസേന ച പവത്തനതോ.

ചതുമഗ്ഗയുത്തചിത്തഫലത്താതി ചതുഹി അരിയമഗ്ഗേഹി സമ്പയുത്തകുമലചിത്തസ്സ ഫലത്താ, ചതുബ്ബിധസാമന്തഫലസമ്പയുത്തഭാവതോതി അത്ഥോ. മഗ്ഗവീഥിയം ദിക്ഖത്തും, തിക്ഖത്തും വാ ഫലസമാപത്തിയം അപരിച്ഛിന്നപരിമാണം പവത്തമാനന്ധി ദിസു ാനേസു പവത്തിയാ “ദിധാ പവത്തതീ”തി വുത്തം. സബ്ബബിതി തേവീസതിവിധം കാമാവചരവിപാകം, പഞ്ചവിധം രൂപാവചരവിപാകം, ചതുബ്ബിധം അരൂപാവചരവിപാകം, ചതുബ്ബിധമേവ ലോകുത്തരവിപാകന്തി സബ്ബബി വിപാകവിത്താണം നാതിസബ്ബേപവിത്ഥാരനയേന ഛത്തീംസവിധം ഹോതി.

ഭൂമിഭേദതോ തിവിധം ലോകുത്തരസ്സ അഭാവതോ. ലോകുത്തരത്ത്ഹി കിരിയചിത്തം നത്ഥി ഏകന്തേന അനന്തരവിപാകഭായിഭാവതോ. വുത്തത്ത്ഹി “സമാധിമാനന്തരികന്തമാഹു”തി (ഖു° പാ° ൬.൫; സു° നി° ൨൨൮). ഹോതു താവ സേക്ഖാനം ഉപ്പജ്ജമാനം അനുത്തരം കുമലം പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപനയനതോ സഫലം, അരഹതോ പന ഉപ്പജ്ജമാനം പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപനയനതോ നിപ്ഫലം, തസ്സ കിരിയഭാവോ കസ്മാ ന ഇച്ഛിതോതി? ഇച്ഛിതബ്ബോ സിയാ. യദി തസ്സ പുനപ്പുനം ഉപ്പത്തി സിയാ, സകിംയേവ പന ലോകുത്തരകുമലം പവത്തതി. യദി ഹി പുനപ്പുനം പവത്തേയു, മഗ്ഗചിത്തം അരഹതോപി പവത്തതീതി ലോകുത്തരകിരിയചിത്തം സിയാ, ന ചേതം അത്ഥി പയോജനാഭാവതോ. തസ്മാ നത്ഥി ലോകുത്തരകിരിയവിത്താണം. കിരിയവിത്താണന്തി ച കിരിയാമത്തം വിത്താണം, കുമലാകുമലം വിയ കിഞ്ചി വിപാകം അനുപ്പാദേതാ കിരിയാമത്തമേവ ഹുത്ഥാ പവത്തനകവിത്താണന്തി അത്ഥോ. കസ്മാ പനേതം വിപാകം ന ഉപ്പാദേതീതി? വുച്ചതേ - ഏതഥ ഹി യദേതം ആവജ്ജനദ്വയം, തം

അനുപച്ഛിന്നഭവമൂലേപി സന്താനേ പവത്തം അനാസേവനതായ ദുബ്ബലഭാവതോ അബീജസാമത്ഥിയം വിയ പുപ്ഫം അഫലമേവ ഹോതി. യം പന ഉച്ഛിന്നഭവമൂലായം സന്തതിയം പവത്തം അട്ഠാരസവിധം വിഞ്ഞാണം, തം സമുച്ഛിന്നമൂലായ ലതായ പുപ്ഫം വിയ ഫലദായി ന ഹോതീതി വേദിതബ്ബം. അത്തസ്സ അസമ്ഭവതോ കിരിയഹേതുനാ നാമ അലോഭാദിനാവ ഭവിതബ്ബന്തി ആഹ
“അലോഭാദികിരിയഹേതുവിരഹിത”ന്തി.

ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദീനം പുരേചരാ ഹുത്വാ രൂപാദിആരമ്മണാനം വിജാനനലക്ഖണാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിപുരേചരരൂപാദിവിജാനനലക്ഖണാ. അയം പന മനോവിഞ്ഞാണതോ ഉപ്പന്നാപി വിസിട്ഠമന്നകിച്ചാഭാവേന മനോമത്താ ധാതുതി മനോധാതു. തമാ ഹേസാ മനോവിഞ്ഞാണസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി. അയമേതഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന ധാതുനിദ്രേസേ (വിസുദ്ധിം ൨.൫൧൨) ആഗമിസ്സതി. ആവജ്ജനരസാതി ആഭോഗരസാ, ചിത്തസന്താനസ്സ വാ പുരിമാകാരതോ അത്തമാ ഞാണോജനരസാ. ഭവങ്ഗവിച്ഛേദപദട്ഠാനാതി ഭവങ്ഗസന്താനവിച്ഛേദപദട്ഠാനാ. അപുബ്ബാരമ്മണാ സകിദേവ പവത്തമാനാ സബ്ബമാ വിസയരസം അനുഭവിതും ന സക്കോതീതി ഇട്ഠാദീസു സബ്ബത്ഥ ഉപേക്ഖായുത്താവ ഹോതി.

സാധാരണാതി സേക്ഖാസേക്ഖപുമുജ്ജനാനം സാധാരണാ. അസാധാരണാതി അസേക്ഖാനംയേവ ആവേണികാ. വോട്ഠബ്ബനാവജ്ജനരസാതി പഞ്ചദാദേ സന്തീരണേന ഗഹിതാരമ്മണം വവത്ഥപേന്തീ വിയ പവത്തനതോ വോട്ഠബ്ബനരസാ, മനോദാദേ പന വുത്തനയേന ആവജ്ജനരസാ. തമാഭാവേന പഞ്ചദാരമനോദാദേസു യമാക്കമം വോട്ഠബ്ബനാവജ്ജനഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി തമാഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ. വോട്ഠബ്ബനകാലേ സന്തീരണകിച്ചാനം തിസ്സനം അഹേതുകവിപാകമനോവിഞ്ഞാണധാതുനം ആവജ്ജനകാലേ യസ്സ കസ്സചി ഭവങ്ഗസ്സാതി ഇമേസം അത്തേതരാപഗമോ ഏതിസ്സാ ആസന്നകാരണന്തി ആഹ
“അഹേതുക...പേ... പദട്ഠാനാ”തി.

അരഹതന്തി അരഹതംയേവ അസാധാരണഭാവതോ. അനുളാരേസൂതി അട്ഠികസങ്ഖലികപേതരൂപാദീസു, അത്തേസു വാ അപ്പണീതേസു വത്ഥുസു. ഹസിതുപ്പാദനരസാതി ഹസിതസ്സേവ ഉപ്പാദനരസാ. തമാ ഹി തം ചിത്തം “ഹസിതുപ്പാദന”ന്തേവ വുച്ചതി, ന അത്തേസം ഹസിതുപ്പാദകചിത്താനം അഭാവതോ. അത്താനിപി ഹി ദാദസ സോമനസ്സസഹഗതാനി പരിത്തകുസലാകുസലകിരിയചിത്താനി യമാരഹം പുമുജ്ജനാദീനം ഹസിതുപ്പാദകാനി വിജ്ജന്തി, ഇദം പന ചിത്തം വിചാരണപത്താവിരഹിതം പരിത്തേസു അപ്പണീതേസു ആരമ്മണേസു അരഹന്താനം സോമനസ്സമത്തം ഉപ്പാദേന്തം ഉപ്പജ്ജതി. ഭഗവതോപി ഉപ്പജ്ജതീതി അട്ഠകമായം വുത്തം, തം അതീതംസാദീസു അപ്പടിഹതത്താണം വത്വാ “ഇമേഹി തീഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സബ്ബം കായകമ്മം ഞാണപുബ്ബങ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി”തി (മഹാനിം നൃന്ദ; ചൂളനിം മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ വൃദ; പടിം മം ൩.൫) വചനതോ വിചാരേതബ്ബന്തി ഏകേ . തത്ഥ ഹസിതുപ്പാദചിത്തേന പവത്തിയമാനവി ഭഗവതോ സിതകരണം പുബ്ബേനിവാസാനാഗതംസസബ്ബത്തുതത്താണാനം അനുവത്തകത്താ ഞാണാനുപരിവത്തിയേവാതി ഏവം പന ഞാണാനുപരിവത്തിഭാവേ സതി ന കോചി പാളിഅട്ഠകമാനം വിരോധോ. ഏവഞ്ച കത്വാ അട്ഠകമായം “തേസം ഞാണാനം ചിണ്ണപരിയന്തേ ഇദം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. അവസ്സഞ്ച ഏതം ഏവം ഇച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ അത്തസ്സാപി വിത്തേത്തിസമുട്ഠാപകസ്സ അഹേതുകചിത്തസ്സ ഭഗവതോ ഉപ്പത്തി ന യുജ്ജേയ്യ. ന ഹി വിത്തേത്തിസമുട്ഠാപകസ്സ തംസമുട്ഠിതായ വിത്തേത്തിയാ കായകമ്മാദിഭാവം ആപജ്ജനഭാവോ വിബന്ധതീതി. ഏകന്തതോ ഹദയവത്ഥുപദട്ഠാനാ പഞ്ചവോകാരഭവേ ഏവ ഉപ്പജ്ജനതോ.

അയമേത്ഥ വിസേസോതി അയം സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം ഉപ്പത്തിയാ വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥതാ, അരഹതം ഉപ്പത്തിയാ തദഭാവോതി ഉഭയേസം സന്താനേ ഉപ്പത്തിസമുപലക്ഖിതോ ഏതഥ കുസലകിരിയവിഞ്ഞാണേസു വിസേസോ. ഏവഞ്ച കത്വാ പച്ചയവേകല്ലേന അവിപാകസ്സാപി കുസലാകുസലസ്സ കിരിയഭാവപ്പസങ്ഗോ നിവത്തിതോ ഹോതി. പരതോ കുസലതോ വിസേസോതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ.

൪൫. സബ്ബാനിപി കുസലാകുസലബ്ബാകതാനി ഏകുനനവുതിവിഞ്ഞാണാനി ഹോന്തി നാതിസങ്ഖേപവിത്ഥാരനയേനാതി അധിപ്പായോ. പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണാദിനം കിച്ചും നാമ ഭവന്തരപടിസന്ധാദിനാ ആകാരേന പവത്തി ഏവ. തബ്ബിനിമുത്തഞ്ച ചിത്തസ്സ അഞ്ചം കിച്ചും നത്ഥിതി ആഹ “ചുട്ടസഹി ആകാരേഹി പവത്തന്തി”തി.

ആനുഭാവേനാതി സാമത്ഥിയേന. കത്വപചിതം ഹി കമ്മം അവസേസപച്ചയസമവായേ വിപാകം ദേന്തം അത്തനോ ആനുഭാവം വിസ്സജ്ജന്തം വിയ ഹോതി. ദേവമനുസ്സേസൂതി ഛസു കാമാവചരദേവേസു ചേവ മനുസ്സേസു ച. കമ്മകമ്മനിമിത്തഗതിനിമിത്താനന്തി ഏതഥ കമ്മം നാമ കത്വപചിതം കാമാവചരകുസലകമ്മം, തഞ്ച ഖോ വിപാകദാനായ ലദ്ധോകാസം. തേനാഹ “പച്ചുപട്ഠിത”ന്തി. കമ്മനിമിത്തം കമ്മായൂഹനക്ഖണേ ചേതനായ പച്ചയഭൂതം ദേയ്യമ്മാദി. ഗതിനിമിത്തം യം ഗതിം ഉപപജ്ജതി, തപ്പരിയാപണം രൂപായതനം. പണ്ഡകാദിഭാവന്തി പണ്ഡകമുഗമമ്മനാദിഭാവം. ദുബ്ബലസ്സ ദിഹേതുകകുസലസ്സ വിപാകഭൂതാ ഉപേക്ഖാസഹഗതാഹേതുമനോവിഞ്ഞാണയാതു ദുബ്ബല...പേ... മനോവിഞ്ഞാണയാതു. നേസന്തി ഭാവിതരൂപാരൂപാവചരകുസലാനം സത്താനം. കമ്മനിമിത്തമേവാതി പഥവികസിണാദികം അത്തനോ കമ്മാരമ്മണമേവ.

ഏവം താവേത്ഥാതി ഏതഥ വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡനിദേശേ ഏവം സങ്ഖേപതോ സരൂപദസ്സനമത്തേനേവ ഏകുനവീസതിയാ വിപാകവിഞ്ഞാണാനം പടിസന്ധിവസേന പവത്തി വേദിതബ്ബാ. ഭവാലമ്ബനാദിവിഭാഗേന പന യദേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം പടിചസമുപ്പാദകമായം ആഗമിസ്സതിതി.

തം തന്തി ഏകുനവീസതിയാ പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണേസു യം യം ഉപ്പജ്ജിത്വാ നിരുദ്ധം, തം തം അനന്തരം ഉപ്പത്തിയാ അനുബന്ധമാനം. തസ്സ തസ്സേവാതി യസ്സ യസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകഭൂതം പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണം, തസ്സ തസ്സേവ. തസ്മിഞ്ചൈതവാതി കമ്മാദികേ ഏവ. കമ്മഞ്ചേ പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണസ്സ ആരമ്മണം, തസ്മിം കമ്മേ, അഥ കമ്മനിമിത്തം, ഗതിനിമിത്തഞ്ച, തസ്മിം കമ്മനിമിത്തേ ഗതിനിമിത്തേതി അത്ഥോ. താദിസമേവാതി യാദിസം പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണം ഹേതുതോ, സേസസമ്പയുത്തയമ്മതോ ച താദിസമേവ. സന്താനവിനിവത്തകേതി ഭവങ്ഗസന്താനസ്സ വിനിവത്തനകേ. അഞ്ചതസ്മിം ആവജ്ജനസങ്ഖാതേ ചിത്തുപ്പാദേ. കിരിയമയചിത്തേനേവ സുപിനദസ്സനം ഹോതീതി ആഹ “സുപിനം അപസ്സുതോ”തി. അപരിമാണസങ്ഖ്യസി പവത്തതിയേവ, തഥാ ഹിദം ഉപപത്തിഭവസ്സ അങ്ഗഭാവേന പവത്തനതോ “ഭവങ്ഗ”ന്തി വുച്ചതി. തേസഞ്ചൈതവാതി പടിസന്ധിഭൂതാനംയേവ.

ഇന്ദ്രിയാനീതി ചക്ഖാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി. ആരമ്മണഗഹണക്ഖമാനീതി രൂപാദിആരമ്മണം ഗഹേതും സമത്ഥാനി. മാതുകുച്ഛിഗതകാലേ വിയ ഹി ബഹിനിക്ഖന്തകാലേപി ന താവ ഇന്ദ്രിയാനി സകിച്ചകാനി ഹോന്തി, അനുക്കമേന പന വിസദഭാവം പത്തകാലേ ഏവ സകിച്ചകാനി ഹോന്തി. തേനേവാഹ “ഇധ പരിപക്കത്താ ആയതനാന”ന്തി. ആപാഥഗതേതി യോഗ്യദേസാവട്ഠിതേ. തമേവ യോഗ്യദേസാവട്ഠിതം രൂപം പടിച ഘട്ടനാ പച്ചയം ലദ്ധാ. ഘട്ടനാതി പടിഘാതോ, യേന ബ്യാപാരാദിവിസേസപച്ചയന്തരസഹിതേ ചക്ഖുസ്സ വിസയേ വികാരുപ്പത്തിവിസദിസുപ്പത്തിവിസയസ്സ ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവേന അനുഗൃഹോ, ഉപഘാതോ ചാതി അത്ഥോ. തതോതി ഘട്ടനാനന്തരം. ഘട്ടനാനുഭാവേനാതി ഘട്ടനാബലേന. ഭവങ്ഗചലനന്തി ഭവങ്ഗചിത്തസ്സ പകമ്പനം, തഥാ ദിക്ഖത്തും പവത്തിയാ

വിസദിസസ്സ കാരണഭാവുപഗമനന്തി അത്ഥോ. തത്ത്വഹി ചിത്തസന്താനസ്സ പുരിമാവത്ഥായ ഭിന്നാവത്ഥാഹേതുതായ ചലനം വിയാതി “ചലന”ന്തി വുത്തം. വിസയവിസയീഭാവസിദ്ധായ ധമ്മതായ ആരമ്മണസ്സ അഭിമുഖീഭാവേന പസാദസ്സ താവ ഘട്ടനാ ഹോതു, അത്തേസന്നിസ്സിതസ്സ പന ഭവങ്ഗസ്സ ചലനം കഥം ഹോതിതി? തംസമ്ബന്ധഭാവതോ. ഭേരിതലേ റപിതാസു സക്ഖരാസു ഏകിസ്സാ സക്ഖരായ ഘടിതായ തദത്തേസക്ഖരായം റിതമക്ഖികാ ചലനം ചേത്ഥ ഉദാഹരണന്തി. തദേവ രൂപന്തി തദേവ ഭവങ്ഗചലനസ്സ പച്ചയഭൂതം ആപാമഗതം രൂപായതനം. ഭവങ്ഗം വിച്ഛിന്ദമാനാ വിയാതി ഭവങ്ഗസന്താനം വിച്ഛിന്ദന്തി വിധ. തദാരമ്മണുപ്പത്തിയാ പരതോ ഭവങ്ഗസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ വിസയഗൃഹണം പഞ്ചഭാരാവജ്ജനം വത്ഥാ തദനന്തരം ദസ്സനാദീസു വത്തഞ്ചേസു താനി അവത്ഥാ മനോഭാരാവജ്ജനസ്സ ഗഹണം ഉദ്ദേശേ ദിന്നം ആവജ്ജനാനം ആവജ്ജനസാമത്തേന ഗഹിതത്താ.

ആവജ്ജനാനന്തരന്തി പഞ്ചഭാരാവജ്ജനാനന്തരം. യേ ഹദയവത്ഥു വിധ സമ്പടിച്ചനാദിവിമിചിത്താനിപി നാനുജാനന്തി, തേസം “സമ്പടിച്ചനായ ചക്ഖുവിത്താണയാതുയാ”തിആദിനാ തത്ഥ തത്ഥ പാളി ആഗതാ. ന ഹി സക്കാ പാളിം പടിസേയേതും.

“സചേ മഹന്തം ഹോതി”തി ഇദം ജവനപരിയോസാനായ ചിത്തപ്പവത്തിയാ വുച്ചമാനത്താ വുത്തം. ചുട്ടസചിത്തക്ഖണായുക്തഹി ആരമ്മണമിധ “മഹന്ത”ന്തി അധിപ്പേതം, തഞ്ച ഉപ്പജ്ജിത്വാ ദിതിചിത്തക്ഖണാതീതം ഹുത്ഥാ ആപാമഗമനവസേന വേദിതഞ്ചും.

യഥാവത്ഥാപിതേതി വോട്ഠഞ്ചനേന വുത്താകാരേന കതവത്ഥാപനേ. ആവജ്ജനായ, വോട്ഠഞ്ചനസ്സ ച വുത്തത്താ “അവസേസുകാമാവചരകിരിയാന”ന്തി അവസേസഗൃഹണം കതം. ഛര സത്ത വാതി വാ-സദേന “പഞ്ച വാ”തി ഇദമ്പി വുത്തമേവാതി ദ്ഠഞ്ചും. സുത്തമുച്ഛിതാദികാലേ ഹി പഞ്ചപി ജവനാനി ജവന്തിതി.

താനിയേവാതി “അട്ഠന്നം വാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൪൫൫) വുത്താനി ഏകൂനതിംസ കാമാവചരജവനാനിയേവ. ഇതോ അത്തം മനോഭാരാവജ്ജനാനന്തരം ഉപ്പജ്ജനകചിത്തം നാമ നത്ഥിതി ദസ്സനത്ഥം ഏവകാരഗൃഹണം. “ഗോത്രഭൂതോ”തി ഇദം ഗോത്രഭൂട്ഠാനിയാനം പരികമ്മവോദാനാനമ്പി ഗഹണം, ന ഗോത്രഭൂനോ ഏവ. ഫലചിത്താനീതി സമാപത്തിവസേന പവത്തനകഫലചിത്താനി. യം യം ലദ്ധപച്ചയന്തി യം യം ജവനം രൂപാവചരജവനാദിവസേന ഗോത്രഭൂഅനന്തരം ഉപ്പത്തിയാ ലദ്ധപച്ചയം.

അതിമഹന്തന്തി സോളസചിത്തക്ഖണായുക്തം. തത്ഥ ഹി തദാരമ്മണചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, ന അത്തത്ഥ. വിഭൂതന്തി സുപാകടം, തഞ്ച കാമാവചരമേവ. തത്ഥ ഹി തദാരമ്മണസ്സ ഉപ്പത്തി. കാമാവചരജവനാവസാനേതി കാമാവചരജവനസ്സേവ അവസാനേ. ന ഹി തം കാമതത്ത്വാഹേതുകകമ്മനിഞ്ചത്തം മഹഗുതാനുത്തരജവനം അനുബന്ധതി അജനകത്താ, ജനകാസദിസത്താ ച. യഥാ ഗേഹതോ ബഹി ഗന്തുക്കാമോ തരുണദാരകോ ജനകം, ജനകസദിസം വാ അനുബന്ധതി, ന അത്തം, ഏവമിദമ്പി . തത്ഥാപി ന സബ്ബസ്ഥാ ജവനാ സബ്ബം ജവനേന തദാരമ്മണസ്സ നിയമേതഞ്ചേതോ, ആരമ്മണേന ച വേദനായ പരിവത്തേതഞ്ചേതോ. തത്ഥായം നിയമോ - പരിത്തകുസലലോഭമോഹമുലസോമനസ്സസഹഗതകിരിയജവനാനം അത്തതരാനന്തരം അതിമഹതി വിസയേ പഞ്ചന്നം സോമനസ്സസഹഗതാനം അത്തതരം തദാരമ്മണം ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ പരിത്തകുസലാകുസലഉപേക്ഖാസഹഗതകിരിയജവനാനം അത്തതരാനന്തരം ഉപേക്ഖാസഹഗതാനം ഛരന്നം തദാരമ്മണാനം അത്തതരം പവത്തതി. ഇട്ഠാരമ്മണാദിനന്തി ഇട്ഠഇട്ഠമജ്ജയത്തഅനിട്ഠാരമ്മണാനം വസേനാതി സമ്ബന്ധോ. തയിദം ആരമ്മണേന വേദനാപരിവത്തിദസ്സനത്ഥം വുത്തം. “പുരിമകമ്മവസേനാ”തി ഇദം തദാരമ്മണവിസേസദസ്സനത്ഥം. ന ഹി

പടിസന്ധിജനകമേവ കമ്മം തദാരമ്മണം ജനേതി, അഥ വോ അന്തരകമ്മസി. തം പന പടിസന്ധിദായിനാ കമ്മേന നിബ്ബത്തേതബ്ബതദാരമ്മണതോ വിസദിസന്ധി നിബ്ബത്തേതിതി. “ജവനചിത്തവസേനാ”തി ഇദം തദാരമ്മണനിയമദസ്സനത്ഥം. “ജവനേന തദാരമ്മണം നിയമേതബ്ബ”ന്തി ഹി വുത്തം. ആദി-സദ്ദേന പടിസന്ധിചിത്തം സങ്ഗഹ്വഹാതി. തത്ത്വഹി അന്തരേനോ ഉക്തേതരസ്സ തദാരമ്മണസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി. യോ യോ പച്ചയോ ലഭോ ഹോതീതി യഥാവുത്തേസു ഇട്ഠാരമ്മണാദീസു യോ യോ തദാരമ്മണസ്സ ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയോ സമവേതോ ഹോതി. കിഞ്ചി അന്തരന്തി കിഞ്ചി ഖണന്തരം. ഉദകമിവതി പടിസോതം ഗച്ഛന്തം ഉദകമിവ.

ദിക്ഖത്തും സകിം വതി വചനസിദ്ധിട്ഠവസേന വുത്തം “അട്ഠ വാ ദസ വാ”തിആദീസു (അ° നി° വൃ.൧൧; പാരാ° ൧൧) വിയ. ദിക്ഖത്തുംയേവ പന വണ്ണേന്തി. വിപാകചിത്തത്താ, ആവജ്ജനസ്സ ച വിദൂരത്താ, മൂലഭവങ്ഗാദിഭവങ്ഗസാമന്തസബ്ഭാവതോ ച ഭവങ്ഗസ്സ ആരമ്മണേ പവത്തനാരഹം സമാനം തസ്സ ജവനസ്സ ആരമ്മണം ആരമ്മണം ഏതസ്സാതി തദാരമ്മണന്തി വുച്ചതി ഏകസ്സ ആരമ്മണസദസ്സ ലോപം കത്വാ “കാമാവചരം, ഓട്ഠമുഖ”ന്തി ച യഥാ. ഏത ച കേചി “പട്ഠാനേ ‘കുസലാകുസലേ നിരുദ്ധേ വിപാകോ തദാരമ്മണതാ ഉപ്പജ്ജതി’തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൦൬) വിപാകയമ്മയമ്മാനം ഏവ അനന്തരം തദാരമ്മണം വുത്ത”ന്തി കിരിയാജവനാനന്തരം ന ഇച്ഛന്തി. വിപ്ഫാരവന്തം ഹി ജവനം നാവം വിയ നദീസോതോ ഭവങ്ഗം അനുബന്ധതി, ന പന ഛരളങ്ഗുപേക്ഖാവതോ സന്തവുത്തികിരിയജവനം പണ്ണപുടം വിയ നദീസോതോതി. തയിദം ലബ്ഭമാനസ്സാപി കേനചി അധിപ്പായേന കത്ഥചി അവചനം ദിസ്സതി, യഥാ തം യമ്മസങ്ഗഹേ അകുസലനിദ്ദേസേ ലബ്ഭമാനോപി അധിപതി ന വുത്തോ. യഞ്ച പണ്ണപുടം നിദസ്സിതം, തന്വി നിദസ്സിതഞ്ചേന ന സമാനം. നാവപണ്ണപുടാനത്ത്വഹി നദീസോതസ്സ ആവട്ടനം, ഗതി ച വിസദിസീതി നാവായ നദീസോതസ്സ അനുബന്ധനം, പണ്ണപുടസ്സ അനനുബന്ധനഞ്ച യുജ്ജതി, ഇയ പന കിരിയജവനേതരജവനാനം ഭവങ്ഗസോതസ്സ ആവട്ടനം, ഗതി ച സദിസീതി ഏതസ്സ അനനുബന്ധനം, ഇതരസ്സ അനുബന്ധനഞ്ച ന യുജ്ജതി. തസ്മാ വിചാരേതബ്ബം.

ഭവങ്ഗമേവാതി അവധാരണം ഭവപരിയോസാനസ്സ ഇയ ന അധിപ്പേതത്താ. അന്തമാ തദാരമ്മണാവസാനേ ചുതിപി ന ഹോതിയേവ. ദസ്സനാദീനീതി ദസ്സനസവനഘായനസായനഘസനാനി. ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന സമ്പടിച്ഛനാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. പടിസന്ധിതോ ഭവങ്ഗമേവ, ഭവങ്ഗതോ ആവജ്ജനമേവാതി ഏവം പവത്തചിത്തനിയമവസേനേവ. തന്വീതി ചുതിചിത്തന്വി. പടിസന്ധിഭവങ്ഗചിത്താനി വിയ ഏകൂനവിസതിവിധമേവ ഹോതി അത്ഥതോ ഭോഭാവതോ.

ഭവഗതിഠിതിനിവാസേസൂതി തീസു ഭവേസു, പഞ്ചസു ഗതീസു, സത്തസു വിഞ്ചാണട്ഠിതീസു, നവസു സത്താവാസേസു ച. യോ പനേത്ഥ അചിത്തകോ, സോ ഇയ ന ഗഹേതഞ്ചോ വിഞ്ചാണകമാഭാവതോ. “ഏത്ഥാ”തി ഇദം “സംസരമാനാനം സത്താന”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഏത ച ഏതേസു വുത്തനയേന സംസരമാനേസു സത്തേസു യോ പന അരഹത്തം പാപുണാതി സമ്മാപടിപത്തിമന്വായാതി അധിപ്പായോ. തസ്സ അരഹതോ നിരുദ്ധമേവ ഹോതി ചിത്തം അപ്പടിസന്ധികഭാവതോ.

ഇതി വിഞ്ചാണക്ഖണ്ഡേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

വേദനാക്ഖണ്ഡകമാവണ്ണനാ

൪൭൭. വേദനേ അനുഭവനാകാരേന അയിതം പവത്തം വേദയിതം, വേദയിതന്തി ലക്ഖിതബ്ബയമ്മജാതം വേദയിതലക്ഖണം. തം പന അത്ഥതോ വേദനാ ഏവാതി ആഹ “വേദയിതലക്ഖണം നാമ വേദനാവാ”തി. അഥ വാ വേദയിതം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി

കപ്പനാസിദ്ധം ഭേദം നിസ്സായ അഞ്ചുപദമസമാസവസേനാപി വേദനാവ വുച്ചതീതി ആഹ “വേദയിതലക്ഖണം നാമ വേദനാവ”തി. വേദയതി വേദയതീതി ബ്യാപനിച്ഛാവസേന വചനം വേദനായ സവിസയേ അഭിണ്ഹപ്പവത്തിദസ്സനത്ഥം. സഭാവധമ്മതോ അഞ്ചോ കത്താ നത്ഥീതി ദസ്സനത്ഥം കത്തുനിദേസോ. ഇതീതി അനിയമതോ ഹേതുഅത്ഥോ. ഖോതി വചനാലങ്കാരമത്ഥം. തസ്മാതി തസ്സ നിയമനം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യസ്മാ യഥാപച്ചയം ആരമ്മണരസം അനുഭവതി, തസ്മാ വേദനാതി വുച്ചതീതി.

“കുസലവിത്താണേന സമ്പയുത്താ”തി ഇദം കുസലായ വേദനായ ഉപലക്ഖണം ദട്ഠം. യാ കാചി കുസലാ വേദനാ, സബ്ബാ സാ കുസലേന വിത്താണേന സമ്പയുത്താതി, ന പന തസ്സാ കുസലഭാവസംസിദ്ധിദസ്സനത്ഥം. ന ഹി കുസലേന വിത്താണേന സമ്പയോഗതോ കുസലായ വേദനായ കുസലഭാവോ, അഥ ഖോ യോനിസോമനസിങ്കാരാദികതോ. തേനാഹ “ജാതിവസേനാ”തി. അകുസലാദീസുപി ഏസേവ നയോ. യഥാ പന ജാതിവസേന കുസലാദിവിത്താണസമ്പയുത്തായ തിവിധാ, ഏവം യാവ ഏകുനനവുതിവിത്താണസമ്പയുത്താതി ഏകുനനവുതിവിധാ വേദിതബ്ബാ. സഭാവഭേദത്തോതി സമ്പയുത്തഭൂമിആരമ്മണാദിവസേന ലബ്ഭമാനം ഭേദം അഗ്ഗഹേത്വാ കേവലം സഭാവകതഭേദത്തോ ഏവാതി അത്ഥോ.

“പഞ്ചവിധാ”തി വത്വാ തം പഞ്ചവിധതം ദസ്സേതും “സുഖ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുഖയതീതി സുഖം, കായം, സമ്പയുത്തയമ്മേ ച ലഭസ്സാദേ കരോതീതി അത്ഥോ. സുട്ഠ വാ ഖാദതി, ഖണതി വാ കായികം ആബാധന്തി സുഖം. സുകരം ഓകാസദാനം ഏതസ്സാതി സുഖന്തി അപരേ. ദുക്ഖയതീതി ദുക്ഖം, കായം, സമ്പയുത്തയമ്മേ ച വിബാധതീതി അത്ഥോ. ദുട്ഠ വാ ഖാദതി, ഖണതി വാ കായികം അസ്സാദന്തി ദുക്ഖം. ദുക്കരം ഓകാസദാനം ഏതസ്സാതി ദുക്ഖന്തി അപരേ. സോമനസ്സുപേക്ഖാനം സദുത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. ദോമനസ്സസ്സ സോമനസ്സേ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബം. കിം പന കാരണം മാനസേതരസാതാസാതവസേന സുഖം, ദുക്ഖഞ്ച വിഭജിത്വാ വുത്തം “സുഖം സോമനസ്സം ദുക്ഖം ദോമനസ്സം”തി, ഉപേക്ഖാ പന മാനസീ, ഇതരാ ച ഏകയാവ വുത്താതി? ഭേദാഭാവത്തോ. യഥാ ഹി അനുഗൃഹൂപഘാതകതായ സുഖദുക്ഖാനി അഞ്ചത്ഥാ കായസ്സ അനുഗൃഹൂപഘാതഞ്ച കരോന്തി, അഞ്ചത്ഥാ മനസോ, ന ഏവമുപേക്ഖാ. തസ്മാ ഭേദാഭാവത്തോ ഏകയാവ ഉപേക്ഖാ വുത്താതി.

തത്ഥ യേന സഭാവഭേദേന വേദനാ പഞ്ചവിധാ, സാ പവത്തിട്ഠാനേ ദസ്സിതേ സുപാകടാ ഹോതീതി പവത്തിട്ഠാനം താവ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി ആരദ്ധം. അകുസലവിപാകേനാതി ഏത്ഥാപി “കായവിത്താണേന സമ്പയുത്ത”തി ആന്തേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. യഥാ അധികരണീമത്ഥകേ കപ്പാസപിച്ചുപിണ്ഡം റപേത്വാ അയോക്യുടേന പഹരന്തസ്സ പിചുപിണ്ഡം അതിക്കമിത്വാ കൂടം അധികരണിം ഗണ്ഹാതി, നിഘംസോ ബലവാ ഹോതി, ഏവം പടിഘട്ടനാനിഘംസസ്സ ബലവഭാവത്തോ ഇട്ഠേ, ഇട്ഠമജ്ജയത്തേ ച ആരമ്മണേ കായവിത്താണം സുഖസഹഗതം ഹോതി. അനിട്ഠേ, അനിട്ഠമജ്ജയത്തേ ച ദുക്ഖസഹഗതന്തി ആഹ “കുസലപേ... ദുക്ഖ”തി. കാമാവചരവിപാകവിത്താണാനി പഞ്ച കമ്മാരമ്മണവസേന സോമനസ്സസഹഗതാനി ഹോന്തി, രൂപാവചരവിപാകാനി ചത്താരി കമ്മവസേന, സേസാനി തേരസ കാമാവചരാനി, അട്ഠ രൂപാവചരാനി, ദ്വത്തിംസ ലോകുത്തരാനി, യഥാരഹം ചേതോഭിസഞ്ചാരാരമ്മണപാദകാദിവസേന സോമനസ്സസഹഗതാനി ഹോന്തിതി ആഹ “സോമനസ്സം ദാസട്ഠിയാ വിത്താണേഹി സമ്പയുത്ത”തി. ദോമനസ്സം ദീഹി അകുസലവിത്താണേഹി സമ്പയുത്തം ചേതോഭിസഞ്ചാരാരമ്മണാദിവസേന.

അവസേസപഞ്ചപത്താസായാതി യഥാവുത്താനി ഛസട്ഠി വിത്താണാനി റപേത്വാ അവസേസായ പഞ്ചപത്താസായ. തത്ഥ കുസലാകുസലവിപാകാനി ഇട്ഠാനിട്ഠേസു നിബ്ബികപ്പകാനി സുഖദുക്ഖസമ്പയുത്താനി ഭവിതും യുത്താനിപി ദിന്നം പിചുപിണ്ഡാനം വിധി ദിന്നം ദിന്നം ഉപാദാരുപാനം ഘട്ടനാനിഘംസസ്സ മന്ദഭാവത്തോ

ചക്വാദിസന്നിസ്തിതാനി അട്ഠപി വിത്താണാനി സബ്ബതമ ഉപേക്വാസമ്പയുത്താനേവ ഹോന്തി, തമാ ബലവപച്ചയതായ സുഖദുക്ഖാനം തേസഞ്ച തദഭാവതോ. അപുബ്ബാരമ്മണിസ്സയപ്പവത്തിനി ആവജ്ജനസമ്പടിച്ചനവിത്താണാനി, അസദിസാനന്തരപ്പച്ചയം കിരിയാരമ്ഭസ്സ ആദിഭൂതം വോട്ഠഞ്ചനം, കായദുക്ഖപധാനതായ അകുസലഫലസ്സ തദുപനിസ്സയഭൂതം അകുസലവിപാകപടിസന്ധിആദി, ഇട്ഠമജ്ജ്ഞത്താരമ്മണപ്പവത്തിനി കാമാവചരകുസലവിപാകവിത്താണാനി ച ഉപേക്വാസഹഗതാനിയേവ ഹോന്തി. കമ്മവസേന വാ വിപാകാനുഭവനസ്സ ഇട്ഠാനിട്ഠാരമ്മണേസു അദുക്ഖമസുഖഭാവോ യുത്തോ. സതി ച വിപാകഭൂതായ ഉപേക്വായ സുഖദുക്ഖമജ്ജ്ഞത്തഭാവേ കമ്മാരമ്മണവസേന കുസലവിപാകായ ഇട്ഠഭാവോ, അകുസലവിപാകായ അനിട്ഠഭാവോ ച വേദിതഞ്ചോ. അവസിട്ഠാനി പന സത്തതിംസ വിത്താണാനി ചേതോഭിസഞ്ചാരാരമ്മണപാദകാദിവസേന ഉപേക്വാസമ്പയുത്താനി ഹോന്തിതി ഏവം പഞ്ചപത്താസായ വിത്താണേഹി ഉപേക്വായ സമ്പയുത്തതാ വേദിതഞ്ചോ.

സലക്ഖണം നാമ ധമ്മാനം അനന്തസാധാരണോ സഭാവോ, അനുഭവനഞ്ച സബ്ബവേദനാനം സാധാരണലക്ഖണത്തി തം പടിനിയതേന ആരമ്മണേന നിയമേതാ ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഇട്ഠഫോട്ഠഞ്ചാനുഭവനലക്ഖണം സുഖ”ന്തി തസ്സ ബൃദിചാരാവതോ. ഭൂസം ബ്രൂഹനം വഡ്ഢനം ഉപബ്രൂഹനം. തയിദം കാമഞ്ച ചേതസികസുഖേപി ലബ്ഭതി, തം പന സവികപ്പകം ചേതോഭിസഞ്ചാരവസേനാപി ഹോതി. ഇദന്തു നിബ്ബികപ്പകം സഭാവസിദ്ധത്താ തതോ സാതിസയന്തി ആഹ “സമ്പയുത്താനം ഉപബ്രൂഹനരസ”ന്തി. അസ്സാദിയതീതി അസ്സാദോ, സുഖാവേദനാ. തേനാഹ ഭഗവാ “യം, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ പടിച്ച ഉപ്പജ്ജതി സുഖം സോമനസ്സം, അയം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേസു അസ്സാദോ”തി (സം നീ ൩.൨൬). കായനിസ്സിതത്താ കായേ ഭവോ കായികോ, സോ ഏവ അസ്സാദോ തമാ പച്ചുപതിട്ഠിതി കായികഅസ്സാദപച്ചുപട്ഠാനം. കായിന്ദ്രിയപദട്ഠാനം അനന്തവത്സുകത്താ.

ദുക്ഖസ്സ ലക്ഖണാദിനി വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചാനി.

സഭാവതോ , പരികപ്പതോ വാ ഇട്ഠസ്സ ആരമ്മണസ്സ അനുഭവനലക്ഖണം ഇട്ഠാരമ്മണാനുഭവനലക്ഖണം. തേനാഹ “യമാ തമാ വാ ഇട്ഠാകാരസമ്ഭോഗരസ”ന്തി, യമാഭൂതേന വാ അയമാഭൂതേന വാ ഇട്ഠാകാരേന ആരമ്മണസ്സ സംഭുഞ്ജനരസം, പച്ചനുഭവനകിച്ചതി അത്ഥോ. “പസ്സദ്ധിപദട്ഠാന”ന്തി ഇദം “പസ്സദ്ധകായോ സുഖം വേദേതി”തി (സം നീ ൫.൩൭; അം നീ ൧൧.൧൨) സുത്തപദം നിസ്സായ വുത്തം, തം പന നിരാമിസസോമനസ്സവസേന വേദിതഞ്ചം.

സോമനസ്സേ വുത്തവിപരിയായേന ദോമനസ്സസ്സ ലക്ഖണാദിനി വേദിതഞ്ചാനി. ദോമനസ്സസ്സ കാമയാതുയം ഉപ്പജ്ജനതോ ഏകന്തേന ഹദയവത്സുപദട്ഠാനതാ തതോ വിസേസോ.

മജ്ജ്ഞത്തസ്സ, ആരമ്മണസ്സ മജ്ജ്ഞത്തം വാ വേദയിതം അനുഭവനം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി മജ്ജ്ഞത്തവേദയിതലക്ഖണാ. മജ്ജ്ഞത്താനുഭവനതോ ഏവ സമ്പയുത്താനം നാതിഉപബ്രൂഹനമിലാപനരസാ. “സന്തഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ”തി ഇദം അനവജ്ജായ നിരാമിസായ ഉപേക്വായ വസേന വേദിതഞ്ചം, ന സബ്ബായ.

ഇതി വേദനാക്ഖണ്ഡേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

സത്താക്ഖണ്ഡകമാവണ്ണനാ

൪൫൭. സഞ്ജാനനലക്ഖണം നാമ സന്താവാതിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം വേദനാക്ഖണ്ഡനിദുസേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

കാമം വേദനായപി വിപ്പയുത്തം വിഞ്ഞാണം നത്ഥി, തസ്സാ പന സഭാവതോ ഭിന്നത്താ കായചി വേദനായ സമ്പയുത്തമ്പി കായചി വിപ്പയുത്തം ഹോതി. സന്തായ പന ഞാദിസം നത്ഥിതി ആഹ “ന ഹി തം വിഞ്ഞാണം...പേ... സന്തായാ”തി.

സബ്ബാവാതി ചതുഭൂമികാപി. അഥ വാ യഥാ വേദനാ ഭിന്നസഭാവതോ ഭേദനലക്ഖണാദിതോ വുത്താ, ന ഏവമയം, അയം പന സബ്ബാവ സഞ്ജാനനലക്ഖണം . നിലാദിഭേദസ്സ ആരമ്മണസ്സ സഞ്ജാനനം സന്തം കത്വാ ജാനനം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി സഞ്ജാനനലക്ഖണം. തഥാ ഹി സാ അഭിഞ്ഞാണേന സഞ്ജാനനതോ പച്ചാഭിഞ്ഞാണരസാതി വുച്ചതി. നിമിത്തേന ഹി പുന സഞ്ജാനനകിച്ചാ പച്ചാഭിഞ്ഞാണരസാ. തസ്സാ വഡ്ഡകിസ്സ ദാരുമ്ഹി അഭിഞ്ഞാണം കത്വാ തേന അഭിഞ്ഞാണേന പച്ചാഭിജാനനകാലേ പവത്തി വേദിതബ്ബാ. തേനാഹ “തദേവേത”ന്തിആദി. പുന സഞ്ജാനനസ്സ പച്ചയോ പുനസഞ്ജാനനപച്ചയോ, തദേവ നിമിത്തം പുന...പേ... നിമിത്തം, തസ്സ കരണം, പുന...പേ... കരണം, പുനസഞ്ജാനനപച്ചയഭൂതം വാ നിമിത്തകരണം പുന...പേ... കരണം, തദസ്സാ കിച്ചന്തി പുനസഞ്ജാനനപച്ചയനിമിത്തകരണരസാ. പുനസഞ്ജാനനനിമിത്തകരണം നിമിത്തകാരികായ, നിമിത്തേന സഞ്ജാനനന്തിയാ ച സബ്ബായ സന്തായ സമാനം യോജേതബ്ബം. അഭിനിവേസകരണം “ഇദമേവ സച്ച”ന്തി (മം നിം ൨.൧൮൭, ൨൦൨, ൨൦൩, ൪൨൭; മം നിം ൩.൨൭-൨൯) സന്താഭിനിവേസമത്തേനേവ ദട്ഠബ്ബം. യഥാഉപട്ഠിതവിസയപദട്ഠാനാ അവികപ്പസഭാവതോ. ഞാണസമ്പയുത്താ പന സന്താ ഞാണമേവ അനുവത്തതി, തസ്മാ അഭിനിവേസകാരികാ, വിപരീതഗ്ഗാഹികാ ച ന ഹോതി. ഏതേനേവ സമാധിസമ്പയുത്തതായ അചിരട്ഠാനതാ ച ന ഹോതിതി വേദിതബ്ബാ. ഏവം രാഗദിട്ഠിമാനാദിസമ്പയുത്തായ സന്തായ രാഗാദിഅനുവത്തികഭാവോതി.

ഇതി സന്താക്ഖണ്ഡേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡകമാവണ്ണനാ

൪൫൮. രാസികരണലക്ഖണന്തി സമ്പിണ്ഡനലക്ഖണം, തതോ സങ്ഖാരാ ആയുഹനരസാ വുച്ചന്തി. ചേതനാപധാനതായ ഹി സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡമ്മാ ഏവം വുത്താ. തേനേവാഹ “കിം പന തന്തി സങ്ഖാരായേവാ”തിആദി. തത്ഥ സങ്ഖതമഭിസങ്ഖരോന്തിതി യഥാ അത്തനോ ഫലം സങ്ഖതം സമ്മദേവ നിപ്ഫന്നം ഹോതി, ഏവം അഭിസങ്ഖരോന്തിതി അത്ഥോ. വിപ്ഫാരപച്ചുപട്ഠാനാതി ഏത്ഥ വിപ്ഫാരോ നാമ വിപ്ഫാരവത്താ, തസ്മാ സബ്ബാപാരപച്ചുപട്ഠാനാതി അത്ഥോ.

തസ്മിം തസ്മിം ചിത്തേ ഉപ്പന്നേ നിയമേന ഉപ്പജ്ജനതോ നിയതാ. സരൂപേന ആഗതാതി ഏവം പിട്ഠിവത്തകേ അകത്വാ പാളിയാ സരൂപേനേവ ആഗതാ. കദാചിദേവ ഉപ്പജ്ജനതോ ന നിയതാതി അനിയതാ. യദിപി അനിയതാ ഏകജ്ജ്ഞം ന ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്മിം പന ചിത്തേ ഉപ്പജ്ജനയമ്മതായ “ഛരത്തിംസാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഉപ്പജ്ജമാനാപി ച ന ഏകതോ ഉപ്പജ്ജന്തി”തി.

൪൫൯. ഹുസതീതി കത്തുനിദുസോ. യം തത്ഥ കാരണം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ഹുസന്തി ഏതേനാതി വാ ഫസ്സോ. സമ്പയുത്തയമ്മാ ഹി ആരമ്മണേ പവത്തമാനാ തം ഹുസനലക്ഖണേന ഫസ്സേന ഹുസന്താ വിധി ഹോന്തി. ആരമ്മണഹുസനമത്തം വാ ഫസ്സോതി സാധനത്തയമ്പി യുജ്ജതേവ. സഭാവധമ്മേസു കത്തുകരണസാധനവചനം തദാകാരസമാരോപനതോ പരിയായകമാ, ഭാവസാധനവചനമേവ നിപ്പരിയായകമാതി വുത്തം “ഹുസനലക്ഖണോ”തി. അയഞ്ഹിതിആദി യഥാവുത്തലക്ഖണാദിസമത്ഥനം.

യദി അയം ധമ്മോ ചേതസികോ, സ്വായം അരുപധമ്മോ സമാനോ കഥം
ഘുസനലക്ഖണോ, സഞ്ചട്ടനരസാദികോ ച ഹോതീതി അന്തോലീനം ചോദനം ഹദയേ
ഠപേത്വാ തസ്സ സോധനത്ഥം “അരുപധമ്മോപി സമാനോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
“ഘുസനാകാരേണേവ പവത്തതീ”തി ഇമിനാ അരുപസ്സാപി തസ്സ ധമ്മസ്സ അയം
സഭാവോതി ദസ്സേതി. സാ ച തസ്സ ഘുസനാകാരപ്പവത്തി അമ്ബിലഅമ്ബപക്കാദിം
ഖാദന്തം പസ്സന്തസ്സ പരസ്സ ഖേളുപ്പത്തി, പരം വിബാധിയമാനം ദിസ്വാ ദയാലുക്കസ്സ
സരീരകമ്പനം, രുക്ഖസാവഗ്ഗേ ദുട്ഠിതം പുരിസം ദിസ്വാ ഭൂമിയം റിതസ്സ
ഭീരുകപുരിസസ്സ ജഞ്ചലചനം, പിസാചാദിഭായിതഞ്ചം ദിസ്വാ ഊരുഖമ്ഭോതി
ഏവമാദീസു പരിബൃത്താ ഹോതി.

ഏകദേശേനാതി കട്ഠഭയാദി വിയ അത്തനോ ഏകപസ്സേന. അനല്പീയമാനോപിതി
അസംസിലിയമാനോപി. രൂപസദ്ദേഹി സഹ ഫസ്സസ്സ സാമത്തം
അനല്പീയമാനസഞ്ചട്ടനമേവ, ന വിസയഭാവോ. യഥാ രൂപസദ്ദാ ചക്ഖസോതാനി
അനല്പീയമാനാ ഏവ “ഘുസിത”തിആദിനാ വുത്താ, ഏവം ഫസ്സസ്സാപി
ആരമ്മണഘുസനസഞ്ചട്ടനാനീതി. സഞ്ചട്ടനഞ്ച ഫസ്സസ്സ ചിത്താരമ്മണാനം
സന്നിപതനഭാവോ ഏവ. തേനാഹ “ചിത്തമാരമ്മണഞ്ച സഞ്ചട്ടേതീ”തി. കിച്ചട്ഠേന
രസേന സഞ്ചട്ടനരസതാ വുത്താ, വത്ഥാരമ്മണസന്നിപാതേന വാ സമ്പജ്ജതീതി
സഞ്ചട്ടനസമ്പത്തികോ ഫസ്സോ സഞ്ചട്ടനരസോ വുത്തോ. യഥാ “ഭേ പാണീ
വജ്ജേയു”തിആദീസു (മി° പ° ൨.൩.൮) പാണിസ്സ പാണിമ്ഹി സഞ്ചട്ടനം
തബ്ബിസേസഭൂതാ രൂപധമ്മാ, ഏവം ചിത്തസ്സ ആരമ്മണേ സഞ്ചട്ടനം തബ്ബിസേസഭൂതോ
ഏകോ ചേതസികധമ്മോ ദട്ഠഞ്ചോ. “തിണ്ണം സഞ്ഗതി ഫസ്സോ”തി (മ° നി° ൧.൨൦൪;
൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സ° നി° ൨.൪൩-൪൪; ൪.൬൦) വചനതോ
ചക്ഖരൂപവിത്താണാദിനം സഞ്ഗതിവസേന ഗഹേതബ്ബത്താ ആഹ
“തികസന്നിപാതസഞ്ചാതസ്സാ”തിആദി. തസ്സ ഫസ്സസ്സ കാരണഭൂതോ തദനുരൂപോ
സമന്നാഹാരോ തജ്ജാസമന്നാഹാരോ. ഇന്ദ്രിയസ്സ തദഭിമുഖഭാവോ, ആവജ്ജനായ ച
ആരമ്മണകരണം വിസയസ്സ പരിക്ഖത്താ അഭിസഞ്ചത്താ, വിത്താണസ്സ
വിസയഭാവകരണത്തി അത്ഥോ. യഥാ നിചമ്മാ ഗാവീ യം യം ഠാനം ഉപഗതാ, തത്ഥ
തത്ഥ ദുക്ഖമേവ പാപുണാതി, ഏവം ഫസ്സേ സതി വേദനാ ഉപ്പജ്ജതേവ. വേദനാ ച
ദുക്ഖസല്ലാദിസഭാവോതി വുത്തം “വേദനാധിട്ഠാനഭാവതോ പന നിചമ്മഗാവീ വിയ
ദട്ഠഞ്ചോ”തി.

൪൬൦. അഭിസന്ദഹതി പബന്ധതി പവത്തേതി. ചേതനാഭാവോ ബ്യാപാരഭാവോ.
ആയുഹനം ചേതയനം ഹുരിയനം. സംവിദഹനം വിചാരണം. ആയുഹനരസായ
ചേതനായ പവത്തമാനായ സഞ്ചേപി സമ്പയുത്തധമ്മാ യഥാസകം കിച്ചപ്പസുതാ
ഹോതീതി സാ സകിച്ചപരകിച്ചസാധികാ വുത്താ. ജേട്ഠസിസ്സോ പരേ സജ്ജായനേ
ഉയ്യോജേന്തോ സയമ്പി സജ്ജായതി. മഹാവഡ്ഡകിമ്ഹി വഡ്ഡകികമ്മം
കാതുമാരദ്ധേ ഇതരേപി കരോന്തിയേവ. ഉസ്സാഹനഭാവേനാതി ആദരകരണഭാവേന.
സാ ഹി സയം ആദരഭൂതാ സമ്പയുത്തധമ്മേ ആദരയതീതി. ആയുഹനവസേന
ഉസ്സാഹനം ദട്ഠഞ്ചം, ന വീരിയുസ്സാഹവസേന.

൪൬൧. വീരഭാവോതി യേന വീരോ നാമ ഹോതി, സോ ധമ്മോതി അത്ഥോ.
വിധിനാ ഹുരേതഞ്ചം പവത്തേതബ്ബന്തി വാ വീരിയം, ഉസ്സാഹോ,
തന്തംകിച്ചസമാരമ്ഭോ, പരക്കമോ വാ. ഉപത്ഥമ്ഭനം സമ്പയുത്തധമ്മാനം
കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്വാ ധാരണം അനുബലപ്പദാനം, സമ്പഗ്ഗഹ്വഹനം വാ.
സംസീദനപടിപക്ഖോ ധമ്മോ അസംസീദനം, ന സംസീദനാഭാവമത്തന്തി
അസംസീദനഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി വുത്തം “അസംസീദനഭാവപച്ചുപട്ഠാന”തി.
സംവേഗപദട്ഠാനത്തി അട്ഠസംവേഗപുബ്ബികായ (അ° നി° അട്ഠ° ൧.൧.൪൧൮)
കുസലകിരിയായ വീരിയാരമ്ഭവത്ഥുപദട്ഠാനം. “മഗ്ഗോ ഗന്തബ്ബോ ഹോതി, മഗ്ഗോ
ഗതോ, കമ്മം കാതബ്ബം, കമ്മം കതം, അപ്പമത്തകോ ആബാധോ ഉപ്പന്നോ, ഗിലാനാ

വുട്ഠിതോ ഹോതി, അചിരവുട്ഠിതോ ഗേലഞ്ഞാ, ഗാമം വാ നിഗമം വാ പിണ്ഡായ വിചരന്തോ ന ലഭതി ലൂഖസ്സ വാ പണീതസ്സ വാ ഭോജനസ്സ യാവദത്ഥം പാരിപൂരിം, ലഭതി...പേ... പാരിപൂരി"ന്തി ഏവം വുത്താനി ഏതാനി അനുരൂപപച്ചവേക്ഖണാസഹിതാനി അട്ഠ വീരിയാരമ്ഭവത്സുനി, തമുലകാനി വാ പച്ചവേക്ഖണാനി.

൪൬൨. അത്തനാ അനുപാലേതഞ്ചാനം സഹജാതധമ്മാനം അനുപാലനം ജീവിതസ്സ ബ്യാപാരോ, തഞ്ച നേസം ജീവനന്തി തം തസ്സ കാരണഭാവം പുരക്ഖത്വാ വുത്തം "ജീവന്തി തേനാ"തി. തസ്മി ചസ്സ അത്ഥതോ ജീവനമേവാതി ആഹ "ജീവനമത്തമേവ വാ ത"ന്തി.

൪൬൩. ആധിയതീതി ഠപേതി. അവിസാരോ അത്തനോ ഏവ അവിസരണസഭാവോ. അവിക്ഖേപോ സമ്പയുത്താനം ധമ്മാനം അവിക്ഖിത്തതാ. യേന സമ്പയുത്താ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ ധമ്മോ അവിക്ഖേപോതി. അവുപസമലക്ഖണസ്സ വിക്ഖേപസ്സ പടിപക്ഖതായ ചിത്തസ്സ ഉപസമനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠന്തി ഉപസമപച്ചുപട്ഠാനോ. വിസേസതോതി യേഭൂയേന. സുഖവിരഹിതോപി ഹി അത്ഥി സമാധിതി. ദീപച്ചിനിദസ്സനേന സന്താനഠിതിഭാവം സമാധിസ്സ ദസ്സേതി.

൪൬൪. സദുഹന്തി ഏതായാതി സദുഹനകിരിയായ പവത്തമാനാനം ധമ്മാനം തത്ഥ ആധിപച്ചഭാവേന സദ്ധായ പച്ചയതം ദസ്സേതി. തസ്സാ ഹി ധമ്മാനം തഥാപച്ചയഭാവേ സതി പുഗ്ഗലോ സദുഹതീതി വോഹാരോ ഹോതി. സദുഹനം സദ്ധേയവത്സുനോ പത്തിയായനം, തം ലക്ഖണം ഏതിസ്സാതി സദുഹനലക്ഖണം. ഓകപ്പനലക്ഖണാതി അനുപവിസിത്വാ ഏവമേതന്തി കപ്പനലക്ഖണം. കാലുസ്സിയമലം വിധമേത്വാ സമ്പയുത്താനം, പുഗ്ഗലസ്സേവ വാ പസാദനം അനാവിലഭാവകരണം രസോ ഏതിസ്സാതി പസാദനരസാ. പക്ഖന്തം അധിമുച്ചനവസേന ആരമ്മണസ്സ അനുപവിസനം. അകാലുസഭാവോ അകാലുസ്സിയം, അനാവിലഭാവോതി അത്ഥോ. പസാദനീയട്ഠാനേസു പസാദവിപരീതം അകുസലം അസ്സദ്ധിയം, മിച്ചാധിമുത്തി ച, തപ്പച്ചനീകോവ പസാദഭൂതോ വത്സുഗതോ നിച്ഛയോ അധിമുത്തി, ന യേവാപനകാധിമോക്ഖോ. രതനത്തയം, കമ്മം, കമ്മഫലഞ്ച സദ്ധേയവത്സു. സപ്പുരിസസംസേവനസദ്ധമ്മസവനയോനിസോമനസിങ്കാരധമ്മാനുധമ്മപ്പടിപത്തിയോ സോതാപത്തിയദ്ഗാനി. കൂസലധമ്മാനം ആദാനേ ഹത്ഥം വിയ, സബ്ബസമ്പത്തിസമ്പദാനേ വിത്തം വിയ, അമതകസിഫലഫലനേ ബീജം വിയ ദട്ഠഞ്ചാ.

൪൬൫. സരന്തിതായാതി സരണകിരിയായ പവത്തമാനാനം ധമ്മാനം തത്ഥ ആധിപച്ചഭാവേന സതിയാ പച്ചയതം ദസ്സേതി. തസ്സാ ഹി ധമ്മാനം തഥാപച്ചയഭാവേ സതി തംസമദ്ഗിപുഗ്ഗലോ സരന്തിതി വോഹാരോ ഹോതി. ഉദകേ അലാബു വിയ പിലവിത്വാ ഗന്തും അദത്വാ പാസാണസ്സ വിയ നിച്ചലസ്സ ആരമ്മണസ്സ ഠപനം സരണം അസമ്മുട്ഠതാകരണം അപിലാപനം. സമ്മോസപച്ചനീകം കിച്ചം അസമ്മോസോ, ന സമ്മോസാഭാവമത്തം. "സതാരക്ഖേന ചേതസാ"തി (അം നിം ൧൦.൨൦) വചനതോ ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ. അത്തതോ ആഗത്വാ ചിത്തവിസയേ അഭിമുഖോ ഭവതി ഏതായാതി വിസയാഭിമുഖഭാവോ, സതി. സതിയാ വത്സുഭൂതാ കായാദയോവ കായാദിസതിപട്ഠാനാനി, സതി ഏവ വാ പുരിമാ പച്ഛിമായ പദട്ഠാനം.

൪൬൬. കായദുച്ചരിതാദീഹീതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം. ഹിരിയതീതി ലജ്ജാകാരേന ജിഗുച്ഛതി. തേഹിയേവാതി കായദുച്ചരിതാദീഹിയേവ. ഓത്തപ്പതീതി ഉബ്ബിജ്ജതി. ഹിരീ പാപധമ്മേ ഗുണം വിയ പസ്സന്തി ജിഗുച്ഛതിതി ആഹ "പാപതോ ജിഗുച്ഛനലക്ഖണം ഹിരീ"തി. ഓത്തപ്പം തേ ഉണ്ഹം വിയ പസ്സന്തം തതോ ഉത്തസതീതി വുത്തം "ഉത്താസലക്ഖണം ഓത്തപ്പ"ന്തി. വുത്തപ്പകാരേനാതി ലജ്ജാകാരേന, ഉത്താസാകാരേന ച. അത്തഗാരവപദട്ഠാനാ ഹിരീ

അജ്ഞാതസമുദാനതായ, അത്താധിപതിതായ ച. പരഗാരവപദട്ഠാനം ഓത്തപ്പം ബഹിദ്ധാസമുദാനതായ, ലോകാധിപതിതായ ച. തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “അത്താനം ഹി”തിആദി വുത്തം. അജ്ഞാതസമുദാനാദിതാ ച ഹിരിഓത്തപ്പാനം തത്ഥ തത്ഥ പാകടഭാവേന വുത്താ, ന പനേതേസം കദാചി അത്തമത്തവിപ്പയോഗാ. ന ഹി ലജ്ജനം നിബ്ഭയം, പാപഭയം വാ അലജ്ജനം അത്ഥീതി. ലോകപാലകാതി ഏത്ഥ “ഭേമേ, ഭിക്ഖവേ, സുക്കാ ധമ്മാ ലോകം പാലേന്തി”തി (അ° നി° ൨.൯; ഇതിവു° ൪൨) സുത്തപദം അത്താധിപതി, ലോകാധിപതിഭാവേ ച “സോ അത്താനംയേവ അധിപതിം കരിത്ഥാ, സോ ലോകംയേവ അധിപതിം കരിത്ഥാ”തി (അ° നി° ൩.൪൦) ച സുത്തപദാനി ആഹരിത്ഥാ വത്തബ്ബാനി.

൪൬൭. യസ്ഥാ ലോഭപടിപക്ഖോ അലോഭോതി യേ ധമ്മാ തേന സമ്പയുത്താ, തംസമങ്ഗിനോ വാ സത്താ തേന ന ലുബ്ഭന്തി, സയം കദാചിപി ന ലുബ്ഭതേവ, അത്ഥതോ വാ അലുബ്ഭനാകാരോ ഏവ ച ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ന ലുബ്ഭന്തി”തിആദി. ഏസേവ നയോതി “ന ദുസ്സന്തി തേനാ”തിആദിനാ കാരകത്തയയോജനം അതിദിസതി. അഗേയോ അഗിജ്ഞനം അനഭികങ്ഖനം. അലഗ്ഗഭാവോ അനാസത്തതാ. അപരിഗൃഹോ കസ്സചി വത്ഥുനോ മമത്തവസേന അസങ്ഗഹോ. അനല്പിനോ ഭാവോ അധിപ്പായോ ഏതസ്സാതി അനല്പിനഭാവോ. ഏവഞ്ചി ഉപമായ സമേതി.

൪൬൮. ചണ്ഡികസ്സ ഭാവോ ചണ്ഡിക്കം, കോപോ. തപ്പടിപക്ഖോ അചണ്ഡിക്കം, അബ്ബാപാദോ. അവിരോയോ അവിഗൃഹോ. അനുകൂലമിത്തോ അനുവത്തകോ. വിനയരസോതി വിനയനരസോ. സോമ്മഭാവോ മേജ്ജനവസേന ഹിലാഭനീയതാ.

൪൬൯. ധമ്മാനം യോ യോ സഭാവോ യമാസഭാവോ, തസ്സ തസ്സ പടിവിജ്ഞനം യമാസഭാവപടിവേയോ. അക്ഖലിതം അവിരജ്ഞിത്ഥാ പടിവേയോ അക്ഖലിതപടിവേയോ. വിസയസ്സ ഓഭാസനം തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹന്ധകാരവിധമനം വിസയോഭാസനം. കത്ഥചിപി വിസയേ അസമ്മുയ്ഹനാകാരേണേവ പച്ചുപതിട്ഠതി, സമ്മോഹപടിപക്ഖതായ വാ തദഭാവം പച്ചുപട്ഠപേതീതി അസമ്മോഹപച്ചുപട്ഠാനോ. സബ്ബകുസലാനം മൂലഭൂതാതി സബ്ബേസം ചതുഭൂമകകുസലധമ്മാനം സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനേന പതിട്ഠാഭൂതാ, ന തേസം കുസലഭാവസാധനേന. യദി ഹി തേസം കുസലഭാവോ കുസലമൂലപടിബദ്ധോ സിയാ, ഏവം സതി തംസമുദാനരൂപേസു ഹേതുപച്ചയതാ ന സിയാ. ന ഹി തേ തേസം കുസലാദിഭാവം സാധേന്തി, ന ച പച്ചയാ ന ഹോന്തി. വുത്തഞ്ചേതം “ഹേതു ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം ധമ്മാനം തംസമുദാനാനഞ്ച രൂപാനം ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൧). യഥാ ച കുസലഭാവോ, ഏവം അബ്ബാകതഭാവോപി അബ്ബാകതമൂലപ്പടിബദ്ധോ സിയാ. തഥാ സതി അഹേതുകചിത്താനം അബ്ബാകതഭാവോ ഏവ ന സിയാ, അകുസലേസു ച യത്ഥ ഏകംയേവ മൂലം, തസ്സ അകുസലഭാവോ ന സിയാ, ഉഭയന്വി ഹോതിയേവ. തസ്ഥാ ന മൂലപ്പടിബദ്ധോ കുസലാദിഭാവോ, അഥ ഖോ യോനിസോമനസികാരാദിപടിബദ്ധോ. തേസം പന സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനാനി മൂലാനീതി ഗഹേതബ്ബം.

൪൭൦. പസ്സമ്ഭനം ദരഥവുപസമോ. കായസദ്ദോ സമുഹവാചി, സോ ച ഖോ വേദനാദിക്ഖന്ധത്തയവസേനാതി ആഹ “കായോതി ചേത്ഥ വേദനാദയോ തയോ ഖന്ധാ”തി. തേനേവാഹ “തത്ഥ കതമാ തസ്ഥിം സമയേ കായപസ്സദ്ധി ഹോതി? യാ തസ്ഥിം സമയേ വേദനാക്ഖന്ധസ്സാ”തിആദി (ധ° സ° ൪൦). ദരഥോ സാരമ്ഭോ, ദോമനസ്സപച്ചയാനം ഉദ്ധച്ചാധികാനം കിലേസാനം, തഥാപവത്താനം വാ ചതുനം ഖന്ധാനം ഏതം അധിവചനം. ദരഥനിമ്മദനേന പരിളാഹപരിപ്ഫന്ദവിരഹിതോ സീതിഭാവോ അപരിപ്ഫന്ദസീതിഭാവോ. ഉദ്ധച്ചപ്പയാനാ കിലേസാ ഉദ്ധച്ചാദികിലേസാ, ഉദ്ധച്ചം വാ ആദിം കത്ഥാ സബ്ബകിലേസേ സങ്ഗണ്ഹാതി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

ഗരുഭാവോ ദന്ധതാ, മിനമിദ്ധാധികാനം, തമാപവത്താനം വാ ചതുന്നം ഖന്ധാനം ഏതം അധിവചനം. ദന്ധതായ പടിപക്ഖോ അദന്ധതാ, ന ദന്ധതായ അഭാവമത്തം.

മദ്ധഭാവോ മമ്ഭോ, ദിട്ഠിമാനാധികാനം, തപ്പയാനാനം വാ ചതുന്നം ഖന്ധാനമേതം നാമം. മദ്ധഭാവനിമ്മദ്ദനതോ ഏവ കത്ഥചി ആരമ്മണേ അപ്പടിഹതാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠന്തി, സമ്പയുത്താനം വാ തത്ഥ അപ്പടിഘാതം പച്ചുപട്ഠാപേന്തിതി അപ്പടിഘാതപച്ചുപട്ഠാനാ.

കമ്മനി സാധു കമ്മഞ്ഞം, ന കമ്മഞ്ഞം അകമ്മഞ്ഞം, തസ്സ ഭാവോ അകമ്മഞ്ഞഭാവോ, ദാനസീലാദിപുഞ്ഞകിരിയായം അയോഗ്യതാ. അത്ഥതോ കാമച്ഛന്ദാദിസംകിലേസധമ്മാ, തപ്പയാനാ വാ ചത്താരോ അകുസലക്ഖന്ധാ. കമ്മഞ്ഞഭാവേനേവ സമ്പന്നാകാരേന ആരമ്മണസ്സ ഗഹണം ആരമ്മണകരണസമ്പത്തി. വുത്താവസേസാ കാമച്ഛന്ദാദയോ, തദേകട്ഠാ ച സംകിലേസധമ്മാ അവസേസനീവരണാദയോ. വിനിബന്ധനിമ്മദ്ദനേന സുഖപ്പവത്തിഹേതുതായ പസാദനീയവത്സുസു പസാദാവഹാ. സുവണ്ണവിസുദ്ധി വിയാതി യഥാ സുവണ്ണവിസുദ്ധി അപഗതകാളകാ അലങ്കാരവികതിവിനിയോഗക്ഖമാ, ഏവമയമ്പി സംകിലേസവിഗമേന ഹിതകിരിയാവിനിയോഗക്ഖമാ.

കായചിത്താനം ഗേലഞ്ഞം, അസ്സദ്ധിയാദി, തദേകട്ഠാ ച പാപധമ്മാ. ഗേലഞ്ഞപടിപക്ഖോ അഗേലഞ്ഞം , തബ്ഭാവോ ലക്ഖണം ഏതാസന്തി അഗേലഞ്ഞഭാവലക്ഖണാ. യഥാവുത്തഗേലഞ്ഞനിമ്മദ്ദനേനേവ നത്ഥി ഏതാസം ആദിനവോ ദോസോ, ന വാ ഏതാ ആദിനം കപണം വന്തി പവത്തന്തിതി നിരാദിനവാ, തേനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠന്തി, തം വാ സമ്പയുത്തേസു പച്ചുപട്ഠാപേന്തിതി നിരാദിനവപച്ചുപട്ഠാനാ.

കായസമ്ബന്ധീ, ചിത്തസമ്ബന്ധീ ച ഉജുഭാവോതി ലക്ഖിതബ്ബതായ കായചിത്തഅജ്ജവലക്ഖണാ. കായചിത്താനം നങ്ഗലസീസചന്ദകോടിഗോമുത്തവങ്കതാസങ്ഖാതാനം കുടിലഭാവാനം നിമ്മദ്ദനതോ കായചിത്തകുടിലഭാവനിമ്മദ്ദനരസാ. തതോ ഏവ സബ്ബമാപി അജിമ്ഹഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠന്തി, സമ്പയുത്താനം വാ അജിമ്ഹതം പച്ചുപട്ഠാപേന്തിതി അജിമ്ഹതാപച്ചുപട്ഠാനാ. “സന്തദോസപടിച്ചാദനലക്ഖണാ മായാ, അസന്തഗുണസമ്ഭാവനലക്ഖണം സാഠേയ്യ”ന്തി ഏവം വുത്താ തദാകാരപ്പവത്താ അകുസലാ ഖന്ധാ, തദേകട്ഠാ ച സംകിലേസധമ്മാ മായാസാഠേയ്യാദികാ. ഏത്ഥ ച ചിത്തപസ്സദ്ധിആദിഹി ചിത്തമേവ പസ്സദ്ധം, ലഹു, മുദു, കമ്മഞ്ഞം, പഗുണം, ഉജു ച ഹോതി. കായപസ്സദ്ധിആദിഹി പന രൂപകായോപി. തേനേവേത്ഥ ഭഗവതാ ധമ്മാനം ദുവിധതാ വുത്താ, ന സബ്ബത്ഥ.

൪൧. ഛന്ദനം ഛന്ദോ, ആരമ്മണേന അത്ഥികതാ. “ഛന്ദോ കാമോ”തിആദിസു (വിഭം ൭൬൪) പന തണ്ഹാപി വുച്ചതി, “ഛന്ദം ജനേതി വായമതീ”തിആദിസു (വിഭം ൪൩൨) വീരിയമ്പിതി തതോ നിവത്തനത്ഥം “കത്തുകാമതായേതം അധിവചന”ന്തി വുത്തം. കത്തുകാമതാ വുച്ചതി കരണിച്ചാ. ചേതസികസ്സ ച ധമ്മസ്സ സാരമ്മണത്താ കരണിച്ചാ നാമ ആലമ്ബനസ്സ ആലമ്ബിതുകാമതാമുഖേനേവ ഹോതിതി ആരമ്മണകരണിച്ചാലക്ഖണോ ഛന്ദോ കത്തുകാമതാലക്ഖണോ വുത്തോ. തേനേവാഹ “ആരമ്മണപരിയേസനരസോ, ആരമ്മണേന അത്ഥികതാപച്ചുപട്ഠാനോ”തി ച. യദഗ്ഗേന പനായം അത്തനോ ആരമ്മണപരിയേസനരസോ, തദഗ്ഗേന സമ്പയുത്താനമ്പി ഹോതിയേവ ഏകാരമ്മണതായ തേന തേസം. തേനേവാഹ “ആരമ്മണഗ്ഗഹണേ ചായം ചേതസോ ഹത്ഥപ്പസാരണം വിയ ദട്ഠഞ്ചോ”തി. സ്വായം കുസലേസു ഉപ്പണോ കുസലച്ഛന്ദോതി വുച്ചതി യോനിസോമനസികാരസമുട്ഠാനത്താ.

൪൦൨. അധിമുച്ചനും ആരമ്മണേ സന്നിട്ഠനവസേന വേദിതബ്ധം, ന പസാദനവസേന. യഥാ തഥാ വാ ഹി ആരമ്മണേ നിച്ഛയനം അധിമുച്ചനം അനധിമുച്ചന്തസ്സ പാണാതിപാതാദീസു, ദാനാദീസു വാ പവത്തിയാ അഭാവാ, സദ്ധാ പന പസാദനീയേസു പസാദാധിമോക്ഖാതി അയമേതേസം വിസേസോ. വോട്ഠബ്ബനം പന യഥാ സന്തീരിതേ അത്ഥേ നിച്ഛയനാകാരേണ പവത്തിത്ഥാ പരതോ ത്തമാനാനം തഥാ പവത്തിയാ പച്ചയോ ഹോതി. യദി ഏവം, വിചികിച്ഛാസമ്പയുത്തേസു കഥന്തി? തേസമ്പി ഏകംസേനേവ സംസപ്പനാകാരസ്സ പച്ചയതായ ദട്ഠബ്ബം. ദാരകസ്സ വിയ ഇതോ ചിതോ ച സംസപ്പന്തസ്സ “കരിസ്സാമി ന കരിസ്സാമീ”തി അനിച്ഛയസ്സ പടിപക്ഖകിരിയാ അസംസപ്പനം, യേസു ചിത്തുപ്പാദേസു അയം സന്നിട്ഠനലക്ഖണോ അധിമോക്ഖോ, തേസം ആരമ്മണയമ്മോ ഏവ സന്നിട്ഠേയ്യയമ്മോ.

൪൦൩. കിരിയാ കാരോതി കാരസദുസ്സ ഭാവസാധനതമാഹ. മനമ്ഹി കാരോതി മനസി ആരമ്മണസ്സ കരണം. യേന ഹി മനോ ആരമ്മണേ കരീയതി ആരമ്മണേനസ്സ സംയോജനതോ, തതോ ഏവ തേന ആരമ്മണമ്പി മനസി കരീയതീതി. പൂരിമമനതോതി ഭവങ്ഗമനതോ. വിസദിസമനന്തി വീമിജവനം മനം കരോതീതി മനസികാരസാമഞ്ഞേന വീമിജവനപടിപാദകേ ദസ്സേതി.

സമ്പയുത്തയമ്മേ ആരമ്മണാഭിമുഖം സാരേന്തോ വിയ ഹോതീതി മനസികാരോ സാരണലക്ഖണോ വുത്തോ. സതിയാ അസമ്മുസ്സനവസേന വിസയാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനതാ, മനസികാരസ്സ പന സംയോജനവസേന ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവപച്ചുപട്ഠാനതാതി അയമേതേസം വിസേസോ. ആരമ്മണപടിപാദകസ്സ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡപരിയാപന്നതാവചനം ഇതരമനസികാരാനം തദന്തക്ഖണ്ഡപരിയാപന്നതാമത്തം ജോതേതീതി തഥാജോതിതം തം വിഞ്ചാണക്ഖണ്ഡേ ഓതാരേത്ഥാ ദസ്സേതും “വീമിപടിപാദകോ”തിആദി വുത്തം.

൪൦൪. തേസു ധമ്മേസുതി യേസു ധമ്മേസു സയം ഉപ്പന്നാ, തേസു അത്തനാ സമ്പയുത്തേസു ചിത്തചേതസികധമ്മേസു. അനാരമ്മണത്തേപി ഹി തേസു സമപ്പവത്തേസു ഉദാസിനഭാവതോ “തത്രമജ്ജ്ഞത്തതാ”തി വുച്ചതി. സമവാഹിതലക്ഖണാതി സമം അവിസമം യഥാസകകിച്ചേസു പവത്തനലക്ഖണാ. ഉദാസിനഭാവേന പവത്തമാനാപി ഹേസാ സമ്പയുത്തയമ്മേ യഥാസകകിച്ചേസു പവത്തേതി, യഥാ രാജാ തുണ്ഹീ നിസിന്നോപി അത്ഥകരണേ ധമ്മട്ഠേ യഥാസകകിച്ചേസു അപ്പമത്തേ പവത്തേതി. അലീനാനുദ്ധതപവത്തിപച്ചയതാ ഊനാധികതാനിവാറണരസാ, കിച്ചവസേന ചേതം വുത്തം. യദി ഏവം, സഹജാതാധിപതിനോ കഥന്തി? തമ്പി തസ്സാ കിച്ചമേവ. യം സഹജാതയമ്മാനം അധിപതിഭാവോതി, തസ്സാപി തഥാപവത്തനമേവാതി നായം ദോസോ. “ഇദം നിഹീനകിച്ചം ഹോതു, ഇദം അതിരേകതരകിച്ച”തി ഏവം പക്ഖപാതവസേന വിയ പവത്തി പക്ഖപാതോ, തം ഉപച്ഛിന്ദന്തീ വിയ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

“അനിയതേസു ഇച്ഛന്തീ”തി ഇമിനാ ചേതസികന്തരഭാവേന ഇച്ഛന്തീതി ദസ്സേതി. അദോസോയേവ മേത്താ. തഥാ ഹി സോയേവ “മേത്താ മേത്തായനാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧൦൬൨) നിദിട്ഠോ. ഉപേക്ഖാതി യം ഉപേക്ഖം മേത്തായ സദ്ധിം പരികപ്പേന്തി, സാ തത്രമജ്ജ്ഞത്തുപേക്ഖായേവ.

൪൦൫. കായദുച്ചരിതാദിവത്ഥുനന്തി പരപാണപരധനപരഇത്ഥിആദിനം. അമദുനം മദുനപടിപക്ഖഭാവോ. കായദുച്ചരിതാദിവത്ഥുതോ സങ്കോചനകിരിയാപദേസേന കായദുച്ചരിതാദിതോ ഏവ സങ്കോചനകിരിയാ വുത്താതി ദട്ഠബ്ബം. ന ഹി വിരതിയോ ദുച്ചരിതവത്ഥുനോ അകിരിയപച്ചുപട്ഠാനാ യുജ്ജന്തി, അഥ ഖോ ദുച്ചരിതസ്സ, വിരതിനഞ്ച സോരച്ചവസേന സങ്കോചനം, അകിരിയാനഞ്ച ഹിരോത്തപ്പാനം ജിഗുച്ഛനാദിവസേനാതി അയമേതേസം വിസേസോ.

൪൦൬. സഖ്വാരാതി സഖ്വാരക്ഖണ്ഡയമ്മേ സന്ധായാഹ. തേ ഹി ഇധാധിപ്പേതാ, അത്തമാ അട്ഠതിംസാതി വത്തഞ്ചം സിയാ. യമാ ചിത്തം, ഏവം തംസമ്പയുത്തയമ്മാപി ദുതിയേ സസഖ്വാരാ ഏവാതി ആഹ “സസഖ്വാരഭാവമത്തമേവ ഹേതമ വിസേസോ”തി. അവസേസാ പഠമേ വുത്തയമ്മാ.

അവസേസാ പഞ്ചമേന സമ്പയോഗം ഗച്ഛന്തിതി ഏതമ കഥം കരുണാമുദിതാഉപേക്ഖാസഹഗതേ സമ്ഭവന്തിതി? പുബ്ബഭാഗഭാവതോ. അപ്പനാപ്പത്താ ഏവ ഹി കരുണാമുദിതാ ഉപേക്ഖാസഹഗതാ ന ഹോന്തി, തതോ അത്തമ പന ഉപേക്ഖാസഹഗതാപി ഹോന്തിതി ആചരിയാ.

സുവിസുദ്ധസ്സ കായകമ്മാദികസ്സ ചിത്തസമാധാനവസേന രൂപാരൂപാവചരകുസലപ്പവത്തി, ന കായകമ്മാദീനം സോധനവസേന, നാപി ദുച്ചരിതദുരാജീവാനം സമുച്ഛിന്ദനപടിപ്പസ്സമ്ഭവസേനാതി മഹഗ്ഗതചിത്തുപ്പാദേസു വിരതിനം അസമ്ഭവോയേവാതി ആഹ “ഠപേത്വാ വിരതിത്തയ”ന്തി. തതോതി രൂപാവചരപഠമേ വുത്തചേതസികതോ. തേയേവാതി രൂപാവചരപഞ്ചമേ വുത്തചേതസികാ ഏവ. യദി ഏവ രൂപാവചരതോ കോ വിസേസോതി ആഹ “അരൂപാവചരഭാവോയേവ ഹി ഏതമ വിസേസോ”തി.

പഠമജ്ജ്യാനികേതി പഠമജ്ജ്യാനവതി. മഗ്ഗവിഞ്ഞാണേതി ചതുബ്ബിയേപി മഗ്ഗവിഞ്ഞാണേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. ദുതിയജ്ജ്യാനികാദിഭേദേ മഗ്ഗവിഞ്ഞാണേതി ഏതമ ആദി-സദുന തതിയചതുത്ഥപഞ്ചമജ്ജ്യാനികാനി സഖ്ഗണ്ഹാതി. “വുത്തനയേനാ”തി വുത്തം കിം അവിസേസേനാതി ചോദനായനേ തം ദസ്സേനോ “കരുണാമുദിതാന”തിആദിമാഹ. തത്ഥ മഗ്ഗവിഞ്ഞാണാനം നിബ്ബാനാരമ്മണത്താ, കരുണാമുദിതാനഞ്ച സത്താരമ്മണത്താ ന താസം തത്ഥ സമ്ഭവോ. മഗ്ഗയമ്മേസു ച പാദകാദിനിയമേന കദാചി സമ്മാസകപ്പവിരഹോ സിയാ , ന പന വിരതിവിരഹോ കായദുച്ചരിതാദീനം സമുച്ഛിന്ദനവസേനേവ അരിയമഗ്ഗസ്സ പവത്തനതോതി നിയതവിരതിതാ.

൪൦൮. ന ഹിരിയതി ന ലജ്ജതീതി അഹിരികോ, പുഗ്ഗലോ, ചിത്തം, തംസമ്പയുത്തയമ്മസമുദായോ വാ. “അഹിരിക”ന്തി വത്തഞ്ചേ ഏകസ്സ കകാരസ്സ ലോപം കത്വാ “അഹിരിക”ന്തി വുത്തം. “ന ഓത്തപ്പ”ന്തി ഓത്തപ്പസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം യമ്മമാഹ. അജിഗുച്ഛനം അഹീഇനം. അലജ്ജാ അവിരിളാ. തേഹേവാതി കായദുച്ചരിതാദീഹി ഏവ. അസാരജ്ജം നിബ്ഭയതാ. അനുത്താസോ അസമ്ഭമോ. വുത്തപടിപക്ഖവസേനാതി അലജ്ജനാകാരേന പാപാനം കരണരസം അഹിരികം, അനുത്താസാകാരേന അനോത്തപ്പം, വുത്തപ്പകാരേനേവ പാപതോ അസങ്കോചനപച്ചുപട്ഠാനാനി അത്തനി, പരേസു ച അഗാരവപദട്ഠാനാനി. ഗാമസൂകരസ്സ വിയ അസുചിതോ കിലേസാസുചിതോ അജിഗുച്ഛനം അഹിരികേന ഹോതി, സലഭസ്സ വിയ അഗ്ഗിതോ പാപതോ അനുത്താസോ അനോത്തപ്പേന ഹോതിതി ഏവം വുത്തപ്പടിപക്ഖവസേന വിത്ഥാരോ വേദിതഞ്ചോ.

൪൦൯. ലുബ്ഭന്തിതേനാതിആദിസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചം. ലുബ്ഭന്തിതി അഭിഗിജ്ജന്തി. മുയ്ഹന്തിതി ന ബുജ്ജന്തി. ആരമ്മണഗ്ഗഹണം “മമ ഇദ”ന്തി തണ്ഹാഭിനിവേസവസേന അഭിനിവിസ്സ ആരമ്മണസ്സ അവിസ്സജ്ജനം, ന ആരമ്മണകരണമത്തം. അഭിസഖ്ഗോ അഭിമുഖഭാവേന ആസത്തി. അപരിച്ചാഗോ അവിജഹനം, ദുമ്മോചനീയതാ വാ. അസ്സാദദസ്സനം അസ്സാദദിട്ഠി. “അസ്സാദാനുപസ്സിനോ ച തണ്ഹാ പവഡ്ഢതീ”തി (സം° നി° ൨.൨൨, ൨൪, ൨൫) ഹി വുത്തം.

൪൧൦. യമ്മസഭാവസ്സ യാമാവതോ അദസ്സനം ചിത്തസ്സ അന്ധഭാവോ. അത്താണം ഞാണപടിപക്ഖോ. സമ്പടിവിജ്ജ്യിതും അസമത്ഥതാ അസമ്പടിവേയോ. യമാ ഞാണം

ആരമ്മണസഭാവം പടിവിജ്ഞിതം ന ലബ്ഭതി, മോഹസ്സ തമാ പവത്തി ആരമ്മണസഭാവച്ഛാദനം. അസമ്മാപടിപത്തിം പച്ചുപട്ഠപേതി, സമ്മാപടിപത്തിയാ പടിപക്ഖഭാവേന ഗയ്ഹതീതി വാ അസമ്മാപടിപത്തിപച്ചുപട്ഠാനോ. യസ്സ ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ അന്ധകരണം അന്ധകാരോ, തമാ പച്ചുപതിട്ഠതീതി അന്ധകാരപച്ചുപട്ഠാനോ.

൪൮൧. മിച്ഛാതി ധമ്മസഭാവസ്സ വിപരീതം, നിച്ഛാദിതോതി അത്ഥോ. അയോനിസോ അഭിനിവേസോ അനുപായാഭിനിവേസോ ഉപ്പമാഭിനിവേസോ. ധമ്മസഭാവം അതിക്കമിത്വാ പരതോ ആമസനം പരാമാസോ. വിപരീതഗ്ഗാഹവസേന “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമണ്ണ”ന്തി (൧൦ നീ ൨.൧൮൭, ൨൦൨, ൨൦൩; ൩.൨൭-൨൯) അഭിനിവിസനം മിച്ഛാഭിനിവേസോ.

൪൮൨. യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന ഉദ്ധതം ഹോതി ചിത്തം, തംസമ്പയുത്തയമ്മാ വാ, സോ ധമ്മോ ഉദ്ധച്ചം. അവുപസമോതി അസന്നിസിന്നഅപ്പസന്നഭാവമാഹ. അനവട്ഠാനരസന്തി ചലനകിച്ചം. ഭന്തത്തന്തി പരിബ്ഭമനാകാരം. ചേതസോ അവുപസമേതി നിപ്ഫാദേതഞ്ചേ പയോജനേ ഭുജ്ജം, അവുപസമപച്ചയഭൂതം ആരമ്മണം വാ “അവുപസമോ”തി വുത്തം. അകുസലധമ്മാനം ഏകന്തനിഹീനതായ “അകുസലഭാവേന ച ലാമകത്ത”ന്തി വുത്തം.

൪൮൩. മിനമിദ്ധമേത്ഥ അനിയതം, ന മാനാദീതി മിനമിദ്ധസ്സ അനിയതതാ ച ഏത്ഥ ദുതിയചിത്തേ പഠമാകുസലതോ വിസേസോ.

അനുസ്സാഹനാവസീദനഭാവേന സംഹതഭാവോ മിനം, തേന യോഗതോ ചിത്തം മിനം, തസ്സ ഭാവോതി മിനതാ. അസമത്ഥതാവിഘാതവസേന അകമ്മഞ്ഞതാ മിദ്ധം. യസ്മാ തതോ ഏവ തേന സമ്പയുത്തയമ്മാ മേധിതാ വിഹതസാമത്ഥിയാ ഹോന്തി, തസ്മാ “മിദ്ധനതാ മിദ്ധ”ന്തി വുത്തം. അനുസ്സാഹലക്ഖണ്ണന്തി ഉസ്സാഹപടിപക്ഖലക്ഖണം. വീരിയസ്സ അവനോദനം വിപനം വീരിയാവനോദനം. സമ്പയുത്തയമ്മാനം സംസീദനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതി, തേസം വാ സംസീദനം പച്ചുപട്ഠപേതീതി സംസീദനപച്ചുപട്ഠാനം. അകമ്മഞ്ഞതാലക്ഖണ്ണന്തി ഏത്ഥ കാമം മിനമ്പി അകമ്മഞ്ഞസഭാവമേവ, തം പന ചിത്തസ്സ, മിദ്ധം വേദനാദിക്ഖണ്ഡത്തയസ്സാതി അയമേത്ഥ വിസേസോ. തമാ ഹി പാളിയം “തത്ഥ കതമം മിനം? യാ ചിത്തസ്സ അകല്ലതാ അകമ്മഞ്ഞതാ. തത്ഥ കതമം മിദ്ധം? യാ കായസ്സ അകല്ലതാ അകമ്മഞ്ഞതാ”തി (൧൦ സ ൧൧൬൨-൧൧൬൩) ച ആദിനാ ഇമേസം നിദദേസോ പവത്തോ. ഓനഹനം വിഞ്ഞാണദ്ധാരാനം പിദഹനം. ലീനതാ ലീനാകാരോ ആരമ്മണഗ്ഗാഹണേ സങ്കോചോ. യസ്മാ മിന്നേന ചിത്തസ്സേവ സംഹനനം ഹോതി, മിദ്ധേന പന വേദനാദിക്ഖണ്ഡത്തയസ്സ വിയ രൂപകായസ്സാപി, തസ്മാ തം പചലായികാനിദം പച്ചുപട്ഠപേതീതി പചലായികാനിദാപച്ചുപട്ഠാനം വുത്തം. അരതി പന്തസേനാസന്നേസു, അധികുസലധമ്മേസു ച അരോചനാ. വിജമ്ഭികാ വിജമ്ഭനസങ്ഖാതസ്സ കായദുട്ഠല്ലസ്സ കാരണഭൂതാ സംകിലേസപ്പവത്തി. അരതിവിജമ്ഭികാദീസൂതി ച ആദി-സദ്ദേന തന്ദിആദീനം ഗഹണം. നിപ്ഫാദേതഞ്ചേ പയോജനേ ചേതം ഭുജ്ജവചനം.

അവസേസാ സോളസ. മാനോ പന്നേത്ഥ അനിയതോ ഹോതി, തേന സദ്ധിം സത്തരസേവ ഹോന്തി. പട്ഠാനേ ഹി “സംയോജനം ധമ്മം പടിച്ച സംയോജനോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി ഹേതുപച്ചയാ”തി ഏത്ഥ ചതുകുഖത്തും കാമരാഗേന, തിക്ഖത്തും പടിഘേന ച മാനോ വിചികിച്ചാ ഭവരാഗോതി തയോപേതേ സകദാഗാമിനോ സംയോജനാനം സംയോജനേഹി ദസവിധാ യോജനാതി ദസ്സിതായ ദസവിധായ യോജനായ “കാമരാഗസംയോജനം പടിച്ച മാനസംയോജനം അവിജ്ജാസംയോജന”ന്തി (പട്ഠാ ൩.൪.൧) വത്വാ “കാമരാഗസംയോജനം പടിച്ച അവിജ്ജാസംയോജന”ന്തി (പട്ഠാ ൩.൪.൧) തമാ “മാനസംയോജനം പടിച്ച ഭവരാഗസംയോജനം

അവിജ്ഞാസംയോജന"ന്തി (പട്ഠാ ന.ര.ച) വത്യാ "ഭവരാഗസംയോജനം പടിച്ച അവിജ്ഞാസംയോജന"ന്തി (പട്ഠാ ന.ര.ച) ച ഏവമാഗതാഹി യോജനാഹി മാനസ്സ അനിയതഭാവോ പകാസിതോ. യദി ഹി മാനോ നിയതോ സിയാ, കാമരാഗസ്സ മാനരഹിതാ പവത്തി ന സിയാ, തഥാ ഭവരാഗസ്സ. ഏവം സതി പട്ഠാനേ ചതുകുഖത്തും കാമരാഗേന യോജനാ ന സിയാ, തിക്ഖത്തുംയേവ സിയാ. ഭവരാഗമൂലികാ ച ന സിയാ. ഏവഞ്ച സംയോജനാനം സംയോജനേഹി അട്ഠവിധേന യോജനാ സിയാ, ന ദസവിധേന. ദസവിധാവ ച ദസ്സിതാതി. സേയ്യാദിവസേന ഉച്ചതോ നമനം ഉന്നതി. ഉന്നമനവസേനേവ സംപഗ്ഗഹരസോ. ന വീരിയം വിയ തംതംകിച്ചസാധനേ അബ്ഭുസ്സഹനവസേന. ഓമാനസ്സാപി അത്താനം അവം കത്യാ ഗഹണമ്പി സമ്പഗ്ഗഹണവസേനേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. കേതു വുച്ചതി അച്ചുഗ്ഗതയജോ, ഇയ പന കേതു വിയാതി കേതു, ഉളാരതമാദിഭാവോ. തം കേതുഭാവസഞ്ചാതം കേതും കാമേതീതി കേതുകമ്യം, ചിത്തം. യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന കേതുകമ്യം, സാ കേതുകമ്യതാ. "അഹ"ന്തി പവത്തനതോ മാനസ്സ ദിട്ഠിസദിസി പവത്തിതി സോ ദിട്ഠിയാ സദ്ധിം ഏകചിത്തുപ്പാദേ ന പവത്തിതി, അത്തസിനേഹസന്നിസ്സയോ ചാതി ആഹ "ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തലോഭപദട്ഠാനോ"തി.

ഏത്ഥാപി ചാതി ച-സദേന മിനമിദ്ധം ആകഡ്ഢതി.

രവു൪. ദുസ്സന്തിതി ബ്യാപജ്ജന്തി. ചണ്ഡിക്കം കുജ്ജന്തം. അത്തനോ പവത്തിആകാരവസേന, വിരൂപസംസപ്പനകഅനിട്ഠരൂപസമുട്ഠാപനവസേന ച വിസപ്പനരസോ. കായസ്സ വിജ്ജയത്തഭാവപാദനതോ അത്തനോ നിസ്സയദഹനരസോ. ദുസ്സനം അത്തനോ, പരസ്സ ച ഉപഭോഗഫലകാലേസു അനിട്ഠത്താ വിസസംസട്ഠപൂതിമുത്തം വിയ ദട്ഠഞ്ചോതി സഞ്ചേന സഞ്ചം അഗ്ഗഹേതഞ്ചതം ദസ്സേതി.

രവു൬. യം പരസമ്പത്തിസു ഇസ്സാകരണം, സാ ഇസ്സാതി ദസ്സേനോ ആഹ "ഇസ്സായനാ ഇസ്സാ"തി . ഉസൂയനം അസഹനം. തത്ഥേവാതി പരസമ്പത്തിസു ഏവ. അഭിരതിപടിപക്ഖഭൂതം ഇസ്സായ കിച്ചം, ന അഭിരതിയാ അഭാവമത്തന്തി ആഹ "അനഭിരതിരസാ"തി.

രവു൭. മച്ഛരയോഗേന "മച്ഛരി"തി പവത്തമാനം മച്ഛരിസദും ഗഹേത്യാ ആഹ "മച്ഛരഭാവോ മച്ഛരിയ"ന്തി. നിരുത്തിനയേന പന മാ ഇദം അച്ഛരിയം അഞ്ഞേസം ഹോതു, മയ്ഹമേവ ഹോതുതി മച്ഛരിയന്തി പോരാണാ. തം മച്ഛരിയം വുച്ചമാനാനി ലക്ഖണാദിനി പരിയാദായ തിട്ഠന്തി. സങ്കോചനപച്ചുപട്ഠാനന്തി അത്തസമ്പത്തിനം പരേഹി അസാധാരണഭാവകരണേന സങ്കോചനപച്ചുപട്ഠാനം. കടുകാകാരഗതി കടുക്കഞ്ചുകതാ. അത്തസമ്പത്തി ആവാസാദി.

രവു൮. കുകതന്തി ഏത്ഥ അകതമ്പി കുകതമേവ. ഏവഞ്ഹി വത്താരോ ഹോന്തി "യം മയാ ന കതം, തം കുകത"ന്തി. തഥാ ഹി വക്ഖതി "കതാകതാനുസോചനരസ"ന്തി. ഏവം കതാകതം ദുച്ചരിതം, സുചരിതഞ്ച കുകതം, തം ആരബ്ഭ വിപ്പടിസാരവസേന പവത്തം പന ചിത്തം തംസഹചരിതതായ ഇയ "കുകത"ന്തി ഗഹേത്യാ "തസ്സ ഭാവോ കുകുച്ച"ന്തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. പച്ഛാ അനുതാപനം വിബാധനം പച്ഛാനുതാപോ. യഥാപവത്തസ്സ കതാകതാകാരവിസിട്ഠസ്സ ദുച്ചരിതസുചരിതസ്സ അനുസോചനവസേന വിരൂപം പടിസരണം വിപ്പടിസാരോ. പരായത്തതാഹേതുതായ ദാസബ്ബമിവ ദട്ഠഞ്ചം. യഥാ ഹി ദാസബ്ബേ സതി ദാസോ പരായത്തോ ഹോതി, ഏവം കുകുച്ചേ സതി തംസമങ്ഗീ. ന ഹി സോ അത്തനോ ധമ്മതായ കൂസലേ പവത്തിതും സങ്കോതി. അഥ വാ കതാകതാകൂസലകൂസലാനുസോചനേ ആയത്തതായ തദുഭയവസേന കുകുച്ചേന തംസമങ്ഗീ ഹോതീതി തം ദാസബ്ബം വിയ ഹോതീതി.

അനിയതേസു ഇസ്സാദീസു മിനമിദ്ധസമ്ഭവോവ ചാതി ച-സദം ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ധം.

൪൯൦. പവത്തിട്ഠിതിമത്തോതി ഖണ്ഠിതിമത്തോ. “നിവാതേ ദീപച്ചീനം റിതി വിയാ”തി ഹി ഏവം വുത്തചിത്തട്ഠിതി വിയ സന്താനട്ഠിതിയാ പച്ചയോ ഭവിതും അസമത്ഥോ നിച്ഛയാഭാവേന അസണ്ഠഹനതോ ചേതസോ പവത്തിപച്ചയമത്തായ പവത്തിട്ഠിതിമത്തോ. തേനാഹ “ദുബ്ബലോ സമാധീ”തി. വിഗതാ ചികിച്ഛാതി ചികിച്ഛിതും ദുക്കരതായ വുത്തം, ന സബ്ബമാ വിചികിച്ഛായ ചികിച്ഛാഭാവതോതി തദത്ഥമത്തം ദസ്സേതി. “ഏവം നു ഖോ, നനു ഖോ”തിആദിനാ സംസപ്പനവസേന സേതീതി സംസയോ. കമ്പനരസാതി നാനാരമ്മണേ ചിത്തസ്സ കമ്പനകിച്ചാ. ഉദ്ധച്ചണ്ഠി അത്തനാ ഗഹിതാകാരേ ഏവ റത്ഥാ ഭമതീതി ഏകാരമ്മണസ്ഥിംയേവ വിപ്ഫന്ദനവസേന പവത്തി. വിചികിച്ഛാ പന യദിപി രൂപാദീസു ഏകസ്ഥിംയേവ ആരമ്മണേ ഉപ്പജ്ജതി, തഥാപി “ഏവം നു ഖോ, നനു ഖോ, ഇദം നു ഖോ, അത്തം നു ഖോ”തി അത്തം ഗഹേതബ്ബാകാരം അപേക്ഖതീതി നാനാരമ്മണേ കമ്പനം ഹോതീതി. അനിച്ഛയം ദേല്ല്ഹകം പച്ചുപട്ഠപേതീതി അനിച്ഛയപച്ചുപട്ഠാനാ. അനേകംസസ്സ ആരമ്മണേ നാനാസഭാവസ്സ ഗഹണാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി അനേകംസഗാഹപച്ചുപട്ഠാനാ.

൪൯൧. സത്താരമ്മണത്താതി സത്തപഞ്ഞത്തിആരമ്മണത്താ. നനു ച പഞ്ഞത്തിആരമ്മണാപി വിപാകാ ഹോന്തീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഏകന്തപരിത്താരമ്മണാ ഹി കാമാവചരവിപാകാ”തി. വിരതിയോപി വിപാകേസു ന സന്തീതി ഏത്ഥാപി നനു കേസുചി വിപാകേസു വിരതിയോപി സന്തീതി ചോദനം മനസി കത്ഥാ ആഹ “പഞ്ച സിക്ഖാപദാ കൂസലായേവാതി ഹി വുത്ത”ന്തി, തേന ലോകിയവിപാകേസു വിരതിയോ ന സന്തീതി ദസ്സേതി.

തേസന്തി രൂപാവചരാദിവിപാകവിത്താണാനം. ജനേതബ്ബജനകസമ്ബന്ധേ ഹി ഇദം സാമിവചനം.

൪൯൨. തേതി തേ അഹേതുകകിരിയസഞ്ചാരാ. തത്ഥ കൂസലവിപാകമനോധാതുസമ്പയുത്തേഹി സമാനാ അഹേതുകകിരിയമനോധാതുസമ്പയുത്താ, സോമനസ്സസഹഗതസന്തീരണസമ്പയുത്തേഹി സമാനാ ഹസിതുപ്പാദസമ്പയുത്താ, ഉപേക്ഖാസഹഗതസന്തീരണസമ്പയുത്തേഹി സമാനാ വോട്ഠബ്ബനസമ്പയുത്താതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തേന “കൂസല...പേ... സമാനാ”തി വത്ഥാ തതോ ലബ്ഭമാനം വിസേസം ദസ്സേതും “മനോവിത്താണധാതുദ്വയേ പനാ”തിആദി വുത്തം. വീരിയസഞ്ചാവതോ ബലപ്പത്തോ സമാധി ഹോതി “വീരിയന്തം ബല”ന്തി കത്ഥാ.

സമുച്ഛേദവിരതീഹി ഏവ അരഹന്താനം വിരമനകിച്ചസ്സ നിട്ഠിതത്താ കിരിയചിത്തേസു വിരതിയോ ന സന്തീതി ആഹ “ഠപേത്ഥാ വിരതിയോ”തി. കാമാവചരസഹേതുകകിരിയസഞ്ചാരാനം കാമാവചരകൂസലേഹി വിരതികതോ വിസേസോ അത്ഥി, മഹഗ്ഗതേസു പന താദിസോപി നത്ഥീതി ആഹ “സബ്ബാകാരേനപീ”തി, യമ്മതോ, ആരമ്മണതോ, പവത്തിആകാരതോതി സബ്ബപകാരേനപിതി അത്ഥോ.

ഇതി സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

അതീതാദിവിഭാഗകമാവണ്ണനാ

അഭിധമ്മനോഗധമ്പി സുത്തന്തഭാജനീയം സുത്തന്തനയോ ഏവ, ഏകന്തഅഭിധമ്മനയോ പന അഭിധമ്മഭാജനീയന്തി ആഹ “അഭിധമ്മേ

പദഭാജനീയനയേനാ"തി.

൪൯൩. ഭഗവതാ പന ഏവം ഖന്ധാ വിത്ഥാരിതാതി സമ്ബന്ധോ. തസ്മാ ഇമായപി പാളിയാ വസേന ഖന്ധാനം സംവണ്ണനം കരിസ്സാമാതി അധിപ്പായോ. യം കിഞ്ചീതി ഏത യന്തി സാമഞ്ഞേന അനിയമദസ്സനം. കിഞ്ചീതി പകാരഭേദം ആമസിത്വാ അനിയമദസ്സനം. ഉഭയേനാപി അതീതം വാ...പേ... സന്തികേ വാ അപ്പം വാ ബഹും വാ യാദിസം വാ താദിസം വാ നപുംസകനിദേശാരഹം സഞ്ചം ബ്യാപേത്വാ ഗണ്ഹാതീതി ആഹ "അനവസേസപരിയാദാന"ന്തി. ഏവം പന അഞ്ഞേസുപി നപുംസകനിദേശാരഹേസു പസങ്ഗം ദിസ്വാ തത്ത്വ അധിപ്പേതത്ത്വം അതിച്ച പവത്തനതോ അതിപ്പസങ്ഗസ്സ നിയമനത്ത്വം രൂപന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേനോ "രൂപന്തി അതിപ്പസങ്ഗനിയമന"ന്തി ആഹ. യം കിഞ്ചീതി ച യം-സദും ഏകം പദം, സനിപാതം കിം-സദുഞ്ച ഏകം പദന്തി ഗഹേത്വാ അനിയമേകത്വദീപനതോ "പദഭയേനാപി"തി വുത്തം. അസ്സാതി രൂപസ്സ. അതീതാദിനാ വിഭാഗം ആരഭതി അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നന്തിആദിനാ.

൪൯൪. അദ്ധാസന്തതിസമയഖണ്ഡവസേനാതി ഏത ചുതിപടിസന്ധിപരിച്ഛിന്നേ കാലേ അദ്ധാ-സദ്ദോ വത്തതീതി "അഹോസിം നു ഖോ അഹമതീതമദ്ധാന"ന്തിആദിസുത്തവസേന (മം നിം ൧.൧൮; സം നിം ൨.൨൦) വിഞ്ഞായതി. തഥാ ഹി ഭദ്രേകരത്തസുത്തേപി "അതീതം നാനാഗമേയ്യാ"തിആദിനാ (മം നിം ൩.൨൦൨, ൨൦൩, ൨൦൪, ൨൦൫) അദ്ധാവസേനേവ അതീതാദിഭാവോ വുത്തോ. "തയോമേ, ഭിക്ഖവേ, അദ്ധാ, കതമേ തയോ? അതീതോ അദ്ധാ അനാഗതോ അദ്ധാ പച്ചുപ്പന്നോ അദ്ധാ"തി (ദിം നിം ൩.൩൦൩; ഇതിവും ൩൩) പന പരമത്വതോ പരിച്ഛിജ്ജമാനോ അദ്ധാ നിരുത്തിപഥസുത്തവസേന ഖണ്ഡപരിച്ഛിന്നോ വുത്തോ. തത്ത്വ ഹി "യം, ഭിക്ഖവേ, രൂപം ജാതം...പേ... പാതുഭൂതം. അത്ഥിതി തസ്സ സങ്ഖാ"തി (സം നിം ൩.൩൩) വിജ്ജമാനസ്സ പച്ചുപ്പന്നതാ, തതോ പുഞ്ചേ, പച്ഛാ ച അതീതാനാഗതതാ വുത്താ. തദഞ്ഞേസുത്തേസു പന യേഭൂയ്യേന ചുതിപടിസന്ധിപരിച്ഛിന്നോ അതീതാദികോ അദ്ധാ വുത്തോതി സോ ഏവ ഇധാപി "അദ്ധാവസേനാ"തി വുത്തോ.

സീതം സീതസ്സ സഭാഗോ, തഥാ ഉണ്ഹം ഉണ്ഹസ്സ. യം പന സീതം, ഉണ്ഹം വാ സരീരേ സന്നിപതിതം സന്താനവസേന പവത്തമാനം അന്യനം അനധികം ഏകാകാരം, തം ഏകോ ഉത്ഭുതി വുച്ചതീതി സഭാഗഉത്ഭുനോ അനേകത്താ ഏക-ഗൃഹണം കതം, ഏവം ആഹാരേപി. ഏകവീഥിഏകജവനസമുടാനന്തി പഞ്ചമുടാഭാവവസേന വുത്തം. സന്തതിസമയകഥാ വിപസ്സുകാനം ഉപകാരമായ അട്ഠകമാസു കഥിതാ. ജനകോ ഹേതു, ഉപമമ്ഭകോ പച്ചയോ, തേസം ഉപ്പാദനം, ഉപത്ഥമ്ഭനഞ്ച കിച്ചം. യഥാ ബീജസ്സ അങ്കുരുപ്പാദനം, പഥവീആദിനഞ്ച തദുപത്ഥമ്ഭനം, കമ്മസ്സ കടത്താരുപവിപാകുപ്പാദനം, ആഹാരാദിനം തദുപത്ഥമ്ഭനം, ഏവം ഏകേകസ്സ കലാപസ്സ, ചിത്തുപ്പാദസ്സ ച ജനകാനം കമ്മാനന്തരാദിപച്ചയഭൂതാനം, ഉപത്ഥമ്ഭകാനഞ്ച സഹജാതപുരേജാതപച്ഛാജാതാനം കിച്ചം യഥാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചം. ഏവം ഉതുആദിനം സഭാഗവിസഭാഗതാസമ്ഭവതോ തംസമുടാനാനം രൂപാനം സന്തതിവസേന അതീതാദിവിഭാഗോ വുത്തോ, കമ്മസ്സ പന ഏകഭവനിബ്ബത്തകസ്സ സഭാഗവിസഭാഗതാ നത്ഥിതി തംസമുടാനാനം രൂപാനം സന്തതിവസേന അതീതാദിവിഭാഗം അവത്വാ ഉപത്ഥമ്ഭകവസേനേവ വുത്തോ. യദാ പന ലിങ്ഗപരിവത്തനം ഹോതി, തദാ ബലവതാ അകുസലേന പൂരിസലിങ്ഗം അന്തരയായതി, ദുബ്ബലേന കുസലേന ഇത്ഥിലിങ്ഗം പാതുഭവതി. ദുബ്ബലേന ച അകുസലേന ഇത്ഥിലിങ്ഗം അന്തരയായതി, ബലവതാ കുസലേന പൂരിസലിങ്ഗം പാതുഭവതീതി കമ്മസമുടാനരൂപാനന്ധി അത്ഥേവ വിസഭാഗതാതി തേസന്ധി സന്തതിവസേന അതീതാദിവിഭാഗോ സമ്ഭവതി, സോ പന ന സഞ്ചകാലികോതി ന ഗഹിതോ.

തംതംസമയന്തി ഏകമുഹുത്താദികോ സോ സോ സമയോ ഏതസ്സാതി തംതംസമയം, രൂപം, തംതംസമയവത്തന്തി അത്ഥോ.

തതോ പുഞ്ചേതി തതോ ഖണത്തയസ്സ പരിയാപത്തിതോ പുഞ്ചേ. അനുപന്നത്താ അനാഗതം. പച്ഛാതി തതോ പച്ഛാ. ഖണത്തയം അതിക്കന്തത്താ അതീതം. യസ്സ ഹേതുകിച്ചം, പച്ചയകിച്ചഞ്ച നിട്ഠിതത്താ അതിക്കന്തം, തം അതീതം ഉപ്പാദക്ഖണേ ഹേതുകിച്ചം, ഉപ്പന്നഫലത്താ നിട്ഠിതഞ്ചാതി ദട്ഠഞ്ചം. തീസുപി ഖണേസു പച്ചയകിച്ചം. പഥവിആദിനം സന്ധാരണാദികം, ഫസ്സാദിനം ഹുസനാദികഞ്ച അത്തനോ കിച്ചം സകിച്ചം, സകിച്ചസ്സ കരണക്ഖണോ സകിച്ചക്ഖണോ, സഹ വാ കിച്ചേന സകിച്ചം, യസ്ഥിം ഖണേ സകിച്ചം രൂപം വാ അരൂപം വാ ഹോതി, സോ സകിച്ചക്ഖണോ, തസ്ഥിം ഖണേ പച്ചുപ്പന്നം. ഏതഥ ച ഖണാദികമായം “തതോ പുഞ്ചേ അനാഗതം, പച്ഛാ അതീത”ന്തി വചനം അദ്ധാദിസു വിയ ഭേദാഭാവതോ നിപ്പരിയായം. അദ്ധാദിവസേന ഹി അഞ്ഞേവ ധമ്മാ അതീതാ അഞ്ഞേ അനാഗതാ അഞ്ഞേ പച്ചുപ്പന്നാ ലബ്ഭന്തി, ഖണാദിവസേന പന്ന നത്ഥി ധമ്മതോ ഭേദോ, കാലതോ ഏവ ഭേദോ. ഉപ്പാദതോ പുഞ്ചേ അനാഗതോ , ഖണത്തയേ വത്തമാനോ, തതോ പരം അതീതോതി നിപ്പരിയായാ, അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നാദി വിയ കേനചി പരിയായേന അതീതമനാഗതന്തി ച വത്തഞ്ചതാഭാവതോ.

൪൯൫. ഹേട്ഠാ വുത്തം അജ്ജയത്തികബാഹിരഭേദം സന്ധായ “വുത്തനയോ ഏവാ”തി വത്ഥാ തേന അപരിതുസ്സമാനേന യദിപി തത്ഥ അജ്ജയത്തമേവ അജ്ജയത്തികന്തി സദുത്ഥോ ലബ്ഭന്തി, തഥാപി അത്ഥേവ അജ്ജയത്തഅജ്ജയത്തികസദ്ദാനം, ബഹിദ്ധാബാഹിരസദ്ദാനഞ്ച അത്തമഞ്ഞം അത്ഥഭേദോ. തഥാ ഹി അജ്ജയത്തികസദ്ദോ സപരസന്താനികേസു ചക്ഖാദിസു രൂപാദിസു ബാഹിരസദ്ദോ വിയ പവത്തതി, അജ്ജയത്തസദ്ദോ പന്ന തസ്സ തസ്സ സത്തസ്സ സസന്താനികേസേവ ചക്ഖരൂപാദിസു തതോ അഞ്ഞേസു ബഹിദ്ധാസദ്ദോ വിയ പവത്തതി. തസ്ഥാ തത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തന്തനയേ. നിയകജ്ജയത്തമ്പി ന പുഞ്ചേ വുത്തഅജ്ജയത്തികമേവ, പരപുഗ്ഗലികമ്പി ന പുഞ്ചേ വുത്തബാഹിരമേവാതി അധിപ്പായോ.

൪൯൬. ഹീനപണീതഭേദോ പരിയായതോ, നിപ്പരിയായതോ ച വേദിതഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. തദേവ സുദസ്സീനം രൂപം. യത്ഥാതി യസ്ഥിം ആരമ്മണഭൂതേ. യം ആരമ്മണം കത്ഥാ അകുസലവിപാകവിത്താണം ഉപ്പജ്ജതി, തം ഹീനം അനിട്ഠാവതോ. യം കൂസലവിപാകം, തം പണീതം ഇട്ഠാവതോ. യഥാ ഹി അകുസലവിപാകോ സയം അനിട്ഠോ അനിട്ഠേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതി, ന ഇട്ഠേ, ഏവം കൂസലവിപാകോപി സയം ഇട്ഠോ ഇട്ഠേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതി, ന അനിട്ഠേ. തഥാ ഹി വുത്തം അട്ഠകമായം -

“അകുസലകമ്മജവസേന അനിട്ഠാ പഞ്ച കാമഗുണാ വിഭത്താ, കൂസലകമ്മജം പന്ന അനിട്ഠം നാമ നത്ഥി, സഞ്ചം ഇട്ഠമേവ. കൂസലകമ്മജവസേന ഇട്ഠാ പഞ്ച കാമഗുണാ വിഭത്താ. കൂസലകമ്മജഞ്ഹി അനിട്ഠം നാമ നത്ഥി, സഞ്ചം ഇട്ഠമേവാ”തി (വിഭം അട്ഠം ൬) ച.

തത്ഥ മന്നാപാനിപി കാനിചി ഹത്ഥിരൂപാദിനി അകുസലകമ്മനിബ്ബത്താനി സന്തി, ന പന്ന താനി തേസംയേവ ഹത്ഥിആദിനം സുഖസ്സ ഹേതുഭാവം ഗച്ഛന്തി. തസ്സ തസ്സേവ ഹി സത്തസ്സ അത്തന്നാ കത്തേ കൂസലേന നിബ്ബത്തം സുഖസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, അകുസലേന നിബ്ബത്തം ദുക്ഖസ്സ. തസ്ഥാ കമ്മജാനം ഇട്ഠാനിട്ഠതാ കമ്മകാരകസത്തസ്സ വസേന യോജനാരഹാ സിയാ. തത്ഥ യം വുത്തം “കൂസലകമ്മജം അനിട്ഠം നാമ നത്ഥി”തി, ന ച വുത്തം “അകുസലകമ്മജം ഇട്ഠം നാമ നത്ഥി”തി, തേന അകുസലകമ്മജമ്പി സോഭനം പരസത്താനം ഇട്ഠം അത്ഥിതി അനുത്താതം ഭവിസ്സതി, കൂസലകമ്മജം പന്ന സഞ്ചേസം ഇട്ഠമേവാതി.

തിരച്ഛാനഗതാനം പന്ന കേസഞ്ചി മനുസ്സരൂപം അമന്നാപം, യതോ തേ ദിസ്സാവ പലായന്തി, മനുസ്സാ ച ദേവതാരൂപം പസ്സിത്ഥാ ഭായന്തി, തേസമ്പി

വിപാകവിത്താണ് തം രൂപം ആരണ്യകുസലവിപാകമേവ ഉപജ്ഞിതം, താദിസസ്സ പന പുത്തസ്സ അഭാവം ന തേസം തത്ത്വം അഭിരതി ഹോതി. കുസലകമ്മജസ്സ പന അനിട്ഠസ്സ അഭാവോ വിയ അകുസലകമ്മജസ്സ ച ഇട്ഠസ്സ അഭാവോ വത്തബ്ബോ. ഹത്ഥിആദിനന്ധി ഹി അകുസലകമ്മജം മനുസ്സാനം അകുസലവിപാകസ്സേവ ആരമ്മണം, കുസലകമ്മജം പന പവത്തേ സമുട്ഠിതം കുസലവിപാകസ്സ. ഇട്ഠാരമ്മണേന പന വോമിസ്സകത്താ അപ്പകം അകുസലകമ്മജം ബഹുലം അകുസലവിപാകുപ്പത്തിയാ കാരണം ന ഭവിസ്സതിതി സക്കാ വിത്താതും, വിപാകം പന ന സക്കാ വഞ്ചേതുന്തി വിപാകവസേന ഇട്ഠാനിട്ഠാരമ്മണവവത്ഥാനം സുട്ഠ യുജ്ഞിതം. യം പന വുത്തം “അനിട്ഠാ പഞ്ച കാമഗുണാ”തി, തം രൂപാദിഭാവസാമത്തേതോ കാമഗുണസദിസതായ തംസദിസേസു തബ്ബോഹാരേന വുത്തം. ഇട്ഠാനേവ ഹി രൂപാദിനി “കാമഗുണാ”തി പാളിയം (മം നിം ൧.൧൬൪-൧൬൫, ൧൭൭-൧൭൮, ൨൮൭; ൨.൧൫൫, ൨൮൦; ൩.൫൭, ൧൯൦; ൪൦൦ നിം ൫.൩൦) വുത്താനി. കാമഗുണവിസഭാഗാ വാ രൂപാദയോ “കാമഗുണാ”തി വുത്താ അസിവേ സിവോതി വോഹാരോ വിയ, സബ്ബാനി വാ ഇട്ഠാനിട്ഠാനി രൂപാദിനി തണ്ഹാവത്ഥുഭാവതോ കാമഗുണാ ഏവ. വുത്തഞ്ഹി “രൂപാ ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപ”തിആദി (ദീം നിം ൨.൪൦൦; മം നിം ൧.൧൩൩). അതിസയേന പന കമനീയത്താ സുത്തേസു കാമഗുണാതി ഇട്ഠരൂപാദിനി വുത്താനി.

വുത്തനയമേവാതി അഭിദേസേന ലക്ഖണേതോ ദൂരസന്തികം ദസ്സിതന്തി ആഹ “ഓകാസതോപേത്ഥ ഉപാദായുപാദായ ദൂരസന്തികതാ വേദിതബ്ബാ”തി. തത്ത്വം കിത്തകതോ പട്ഠായ രൂപം ഓകാസവസേന സന്തികേ നാമ, കിത്തകതോ പന പട്ഠായ ദൂരേ നാമ? പകതികമായ കമേന്താനം ദ്വാദസ ഹത്ഥാ സവന്തുപചാരോ നാമ, തസ്സ ഓരതോ സന്തികേ, പരതോ ദൂരേ. തത്ത്വം സുഖമരൂപം ദൂരേ ഹോന്തം ലക്ഖണേതോപി ഓകാസതോപി ദൂരേ ഹോതി, സന്തികേ ഹോന്തം പന ഓകാസതോവ സന്തികേ ഹോതി, ന ലക്ഖണേതോ. ഓളാരികരൂപം സന്തികേ ഹോന്തം ലക്ഖണേതോപി ഓകാസതോപി സന്തികേ ഹോതി, ദൂരേ ഹോന്തം ഓകാസതോവ ഹോതി, ന ലക്ഖണേതോ. “ഉപാദായുപാദായാ”തി പന വുത്തത്താ അത്തനോ രൂപം സന്തികേ നാമ, അന്തോകുച്ഛിഗതസ്സാപി പരസ്സ ദൂരേ. അന്തോകുച്ഛിഗതസ്സ സന്തികേ, ബഹി റിതസ്സ ദൂരേതി ഏവം അന്തോഗണ്ഡപമുഖപരിവേണസഞ്ചാരാമസിമാഗാമവേത്തജനപദരജ്ജസമുദ്ദചക്കവാളേസു തദന്തോഗതബഹിഗതാനം വസേന ദൂരസന്തികതാ വേദിതബ്ബാ.

൪൯൭. തദേകജ്ജന്ത്യന്തി തം ഏകജ്ജന്ത്യം ഏകതോ. അഭിസംയുഹിത്വാതി സംഹരിത്വാ, സമൂഹം വാ കത്വാ. അഭിസഞ്ചിപിത്വാതി സഞ്ചിപിത്വാ സഞ്ചേപം കത്വാ. “സബ്ബന്ധി രൂപം...പേ...ദസ്സിതം ഹോതി”തി ഇമിനാ രൂപവന്ധസദാനം സമാനാധികരണസമാസഭാവം ദസ്സേതി. തേനേവാഹ “ന ഹി രൂപതോ അന്തോ രൂപക്ഖണ്ഡോ നാമ അത്ഥി”തി.

൪൯൮. രാസിഭാവുപഗമനേന വേദനാക്ഖണ്ഡാദയോതി ദസ്സിതാ ഹോന്തിതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

സന്തതിവസേന, ഖണ്ഡഭിവാസേന ചാതി ഏത്ഥ അദ്ധാസമയവസേന അതീതാദിവിഭാഗസ്സ അവചനം സുഖാദിവാസേന ഭിന്നായ അതീതാദിഭാവവചനതോ. ന ഹി സുഖാ ഏവ അദ്ധാവസേന, സമയവസേന ച അതീതാദികാ ഹോതി, തഥാ ദുക്ഖാ ഏവ, അദുക്ഖമസുഖാ ഏവ ച കായികചേതസികാദിഭാവേന ഭിന്നാ, തേന വേദനാസമുദായോ അദ്ധാസമയവസേന അതീതാദിഭാവേന വത്തബ്ബതം അരഹതി സമുദായസ്സ തേഹി പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബത്താ, വേദനേകദേസാ പന ഗയ്ഹമാനാ സന്തതിഖണ്ഡേഹി പരിച്ഛേദം അരഹന്തി തഥാ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഗഹേതബ്ബതോ. ഏകസന്തതിയം പന സുഖാദീസു അനേകഭേദഭിന്നേസു യോ ഭേദോ പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബഭാവേന ഗഹിതോ, തസ്സ ഏകപ്പകാരസ്സ പാകടസ്സ പരിച്ഛേദികാ തംസഹിതദ്വാരാലമ്ബനപ്പവത്താ, അവിച്ഛേദേന

തദ്യുപാദകേകവിധവിസയസമാധോഗപ്പവത്താ ച സന്തതി ഭവിതും അരഹതീതി തസ്സാ ഭേദന്തരം അനാമസിത്വാ പരിച്ഛേദകഭാവേന ഗഹണം കരം, ലഹുപരിവത്തിനോ വാ അരൂപധമ്മാ പരിവത്തനേനേവ പരിച്ഛേദേന പരിച്ഛിന്ദനം അരഹന്തീതി സന്തതിഖണ്ഡവസേനേവ പരിച്ഛേദോ വുത്തോ. ഏകവിധവിസയസമാധോഗപ്പവത്താ ദിവസസി ബുദ്ധരൂപം പസ്സന്തസ്സ, യമ്മം സുണ്ണന്തസ്സ പവത്തസദ്ധാദിസഹിതവേദനാ പച്ചുപ്പന്നാ. “പുണ്ണാപരന്തമജ്ജന്തഗതാ”തി ഏതേന ഹേതുപച്ചയകിച്ചവസേന വുത്തനയം ദസ്സേതി.

൪൯൯. സബ്ബാപാരസഉസ്സാഹസവിപാകതാ കുമലാദീഹി തീഹിപി സാധാരണാതി അസാധാരണമേവ ദസ്സേതും “സാവജ്ജകിരിയഹേതുതോ”തിആദി വുത്തം. തഥ സാവജ്ജകിരിയഹേതുതോതി പാണാതിപാതാദിഗാരയ്ഹകിരിയാനിമിത്തതോ. കിലേസസന്താപഭാവതോതി കിലേസപരിളാഹേന സദരമഭാവതോ . വുപസന്തസഭാവായ കുമലായ വേദനായ ഓളാരികാ. സബ്ബാപാരതോതി സഹുഹതോ. തേന യഥാ പവത്തമാനായസ്സാ വിപാകേന ഭവിതബ്ബം, തഥാ പവത്തിം വദന്തോ വിപാകുപ്പാദനയോഗ്യതമാഹ. സഉസ്സാഹതോതി സസത്തിതോ, തേന വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥം. സവിപാകതോതി വിപാകസബ്ഭാവതോ, തേന പച്ചയന്തരസമവായേനസ്സാ വിപാകനിബ്ബത്തനം. തീഹിപി പദേഹി വിപാകധമ്മതംയേവ ദസ്സേതി. കായകമ്മാദിബ്ബാപാരസബ്ഭാവതോ വാ സബ്ബാപാരതോ, ജവനുസ്സാഹവസേന സഉസ്സാഹതോ, വിപാകുപ്പാദനസമത്ഥതാവസേന സവിപാകതോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. വിപാകം അനുപ്പാദേന്തീപി കിരിയാ കുമലാ വിയ സബ്ബാപാരാ, സഉസ്സാഹാ ഏവ ച ഹോതീതി തദുഭയം അനാമസിത്വാ കിരിയാബ്ബാകതവാദേ “സവിപാകതോ” ഇച്ചേവ വുത്തം. സബ്ബാബജ്ജന്തോതി കിലേസദുക്ഖേന സദുക്ഖതോ. വുത്തവിപരിയായതോതി അനവജ്ജകിരിയഹേതുതോ, കിലേസസന്താപഭാവതോ, അബ്ബാബജ്ജന്തോ ച വുപസന്തവുത്തിതി ഏവം അകുമലായ വുത്തവിപല്ലാസതോ. യഥായോഗന്തി യോഗാനുരൂപം. തീസു കാരണേസു യം യം യസ്സാ യസ്സാ യുജ്ജതി, തദനുരൂപന്തി അത്ഥോ. കുമലാകുമലവേദനാഹി വിപാകബ്ബാകതായ തീഹിപി കാരണേഹി ഓളാരികാ. കിരിയാബ്ബാകതായ സവിപാകതോ സവിപാകതാവിസിട്ഠസബ്ബാപാരസഉസ്സാഹതോ വാതി. വുത്തപരിയായേനാതി വിപാകബ്ബാകതാ അബ്ബാപാരതോ , അനുസ്സാഹതോ, അവിപാകതോ ച താഹി കുമലാകുമലവേദനാഹി സുഖമാ. കിരിയാബ്ബാകതാ അവിപാകതോ, അവിപാകതാവിസിട്ഠസബ്ബാപാരസഉസ്സാഹതോ വാതി ഏവം കുമലാകുമലായ വുത്തവിപല്ലാസേന. കമ്മവേഗക്ഖിത്താ ഹി കമ്മപടിബിമ്ബഭൂതാ ച കായകമ്മാദിബ്ബാപാരവിരഹതോ നിരുസ്സാഹാ വിപാകാ. സഉസ്സാഹാ ച കിരിയാ അവിപാകധമ്മാ. സവിപാകധമ്മാഹി സഗബ്ഭാ വിയ ഓളാരികാതി.

൫൦൦. നിരസ്സാദതോതി അസ്സാദാഭാവതോ സുഖപടിക്ഖേപതോ. സവിപ്ഫാരതോതി സപരിപ്ഫന്ദതോ, അനുപസന്തതോതി അത്ഥോ. അഭിഭവനതോതി അജ്ജയോത്ഥരണതോ. സുഖായ മജ്ജന്തത്താ നത്ഥി, ഉപേക്ഖായ സാത്താ. സന്തതാദയോ പന സബ്ബത്ഥ സുഖുപേക്ഖാസു ലബ്ഭന്തീതി “യഥായോഗ”ന്തി വുത്തം. പാകടതോതി സുഖിതോ ദുക്ഖിതോതി ദിസ്വാപി ജാനിതബ്ബത്താ വിഭൂതഭാവതോ. സാ അദുക്ഖമസുഖാ വേദനാ.

൫൦൧. അസമാപന്നസമാപന്ന-ഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഭൂമിവസേനാപി വേദനാനം ഓളാരികസുഖമതാ വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. ഇതരാ സമാപന്നസ്സ വേദനാ.

ഓഘനിയതോതി ഓഘേഹി ആരമ്മണം കത്വാ അതിക്കമിതബ്ബതോ. തഥാ യോഗനിയതോ, ഗന്ധനിയതോ ചാതി ഏത്ഥാപി ഗന്ധോവ ഗന്ധനം, തസ്സ ഹിതം ആരമ്മണഭാവേന സമ്ബന്ധനതോതി ഗന്ധനിയം. ഏവം നീവരണിയം, ഉപാദാനിയബ്ബ

വേദിതബ്ബം. സംകിലേസേ നിയുത്താ, സംകിലേസം വാ അരഹന്തീതി സംകിലേസികാ. സാ അനാസവാ.

൫൦൨. തത്മാതി യമാവുത്തായ ഓളാരികസുഖുമതായ. സമ്ഭേദോതി സങ്കരോ. “ഓളാരികാ, സുഖുമാ”തി ച വുത്താനന്വി ജാതിആദിവസേന പുന സുഖുമോളാരികഭാവാപത്തിഭോസോ യമാ ന ഹോതി, തമാ പരിഹരിതബ്ബോ. ജാതിവസേന സുഖുമായ വേദനായ സഭാവപുഗ്ഗലലോകിയവസേന ഓളാരികതം പാളിവസേന ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദി വുത്തം. ഏവം സുഖാദയോപിതി ഏതഥ അകുസലാ വേദനാ ജാതിവസേന ഓളാരികാ, സഭാവവസേന സുഖുമാ. കൂസലജ്ജ്യാനസഹഗതാ സുഖാ വേദനാ ജാതിവസേന ഓളാരികാ, സമാപന്നസ്സ വേദനാതി കത്വാ പുഗ്ഗലവസേന സുഖുമാതി ഏവമാദിനാ യോജേതബ്ബാ. “ന പരാമസിതബ്ബോ”തി ഏതേന ജാതിആദയോ ചത്താരോ കോട്ഠാസാ അത്തമത്തം അപോമിസ്സകാ ഏവ ഗഹേതബ്ബാ. ഏവം സമ്ഭേദസ്സ പരിഹാരോ, ന അത്തമാതി ദസ്സേതി. യമാ അബ്ധാകതമുഖേന, ഏവം കൂസലാകൂസലമുഖേനപി, യമാ ച ജാതിമുഖേന, ഏവം സഭാവാദിമുഖേനപി ദസ്സേതബ്ബന്തി ഇമമത്ഥം “ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാ”തി അതിദിസതി.

ഇദാനി ജാതിആദികോട്ഠാസേസുപി മിമോ അകുസലാദീനം ഉപാദായുപാദായ ഓളാരികസുഖുമതം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. “നിസ്സയദഹനതോ”തി ഇമിനാ ദോസസഹഗതായ പാകടം കുരുരൂപ്പവത്തിം ദസ്സേതി. നിയതാതി മിച്ചുത്തനിയായമേന നിയതാ, ആനന്തരിയഭാവപ്പത്താ കപ്പതിട്ഠനകവിപാകതായ കപ്പടിതികാ ദേവദത്താദീനം വിയ. അസഞ്ചാരികാ സഭാവതിവിണതായ ഓളാരികാ. ദിടിസിന്വയുത്താ മഹാസാവജ്ജതായ ഓളാരികാ. സാപി ദിടിസിന്വയുത്താ നിയതാ ഓളാരികാ, തതോ കപ്പടിതികാ, തതോ അസഞ്ചാരികാതി തിവിധാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ ഏകജ്ജ്യാം വുത്താ വിസും വിസുംയേവ യോജേതബ്ബാ. തേനാഹ “ഇതരാ സുഖുമാ”തി. അവിസേസേനാതി ദോസസഹഗതാ, ലോഭസഹഗതാതി അഭേദേന. അകുസലാ ബഹുവിപാകാ ദോസുസ്സന്നതായ ഓളാരികാ. തമാ കൂസലാ അപ്പവിപാകാ. മന്ദദോസത്താ അകുസലാ അപ്പവിപാകാ സുഖുമാ. തമാ കൂസലാ ബഹുവിപാകാ.

ഓളാരികസുഖുമനികന്തിവത്സുഭാവതോ കാമാവചരാദീനം ഓളാരികസുഖുമതാ, ലോകുത്തരാ പന ഏകന്തസുഖുമാവ. തത്മാപി ച വിഭാഗം പരതോ വക്ഖതി. ഭാവനാമയാപിതി ഭാവനാമയായ ഭേദേനേ ദാനസീലമയാനന്വി ഭേദനം നയതോ ദസ്സിതന്തി വേദിതബ്ബം. ഭാവനായ പഗുണബലവകാലാദീസു കദാചി ഞാണവിപ്പയുത്തചിത്തേനപി മനസികാരോ ഹോതീതി വുത്തം “ഭാവനാമയാപി ദുഹേതുകാ”തി. തന്തംഭൂമിവിപാകകിരിയാവേദനാസൂതി ഏതഥ “കാമാവചരവിപാകാ ഓളാരികാ, രൂപാവചരാ സുഖുമാ”തിആദിനാ യാവ അരഹത്തഫലാ നേതബ്ബം. “കാമാവചരകിരിയാ ഓളാരികാ, രൂപാവചരകിരിയാ സുഖുമാ”തിആദിനാ കാമാവചരാ ച “ദാനാകാരപ്പവത്താ ഓളാരികാ, സീലാകാരപ്പവത്താ സുഖുമാ”തിആദിനാ യാവ നേവസത്താനാസത്തായതനാ നേതബ്ബം. യമാ ച ജാതികോട്ഠാസേ അയം വിഭാഗോ, ഏവം സഭാവകോട്ഠാസാദീസുപിതി ദസ്സേതും “ദുക്ഖാദീ”തിആദി വുത്തം.

സബ്ബോ ചായം വിഭാഗോ ലക്ഖണസന്നിസ്സിതോ വുത്തോതി കത്വാ ആഹ “ഓകാസവസേന ചാപീ”തിആദി. സുഖാപിതി പി-സദേന അദുക്ഖമസുഖം സമ്പിണ്ഡേതി. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബാസു ഭൂമീസു. യമാനുരൂപന്തി യാ യാ വേദനാ യത്ഥ യത്ഥ ലബ്ഭതി, തദനുരൂപം. വത്സുവസേനാതി യം വത്സും ആരബ്ഭ വേദനാ പവത്തതി, തസ്സ വസേനാപി. ഹീനവത്സുകാതി ഹീനം വത്സും ആരമ്മണം കത്വാ കണ്ഠുഭത്തം ഭുഞ്ജന്തസ്സ വേദനാ ഹീനവത്സുകതായ ഓളാരികാ. സാലിമംസോദനം ഭുഞ്ജന്തസ്സ പണിതവത്സുകതായ സുഖുമാതി.

൫൦൩. ആദിനാ നയേനാതി സബ്ബം പാളിഗതിം ആമസതി. ജാതിആദിവസേന അസമാനകോട്ഠാസതാ വിസഭാഗതാ. ദുക്ഖവിപാകതാദിവസേന അസദിസകിച്ചതാ അസംസട്ഠതാ, ന അസമ്പയോഗോ. യദി സിയാ, ദുരവിപരിയായേന സന്തികം ഹോതീതി സംസട്ഠതാ സന്തികതാ ആപജ്ജതി, ന ച വേദനായ വേദനാസമ്പയോഗോ അത്ഥി. സന്തികപദവണ്ണനായ ച “സഭാഗതോ ച സരിക്ഖതോ ചാ”തി വക്ഖതീതി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അസദിസസഭാവതാ അസരിക്ഖതാ. സബ്ബവാരേസൂതി ഓളാരികസുഖമഭേദേ വുത്തനയാനുസാരേന വത്തബ്ബേസു സബ്ബേസു വാരേസു. ജാതിആദിവസേന സമാനകോട്ഠാസതാ സഭാഗതാ, ദുക്ഖവിപാകതാദിവസേന പന സദിസസഭാവതാ സരിക്ഖതാ. തേനാഹ “അകുസലാ പന...പേ... സന്തികേ”തി.

ഇതി വേദനാക്ഖണ്ഡസ്സ അതീതാദിവിഭാഗേ വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

കമാദിവിനിച്ഛയകമാവണ്ണനാ

൫൦൪. ഏതന്തി ഏവം അതീതാദിവിഭാഗേ വിത്ഥാരകമാമുഖം. ഞാണഭേദത്ഥന്തി നാനപ്പകാരം ഞാണപ്പഭേദത്ഥം. കമതോതി ദേസനാക്കമതോ, യേന കാരണേനായം ദേസനാക്കമോ കതോ, തതോതി അത്ഥോ. വിസേസതോതി ഭേദതോ, ഖണ്ഡുപാദാനക്ഖണ്ഡവിഭാഗതോതി അത്ഥോ. അനുനാധികതോതി പഞ്ചഭാവതോ. ഉപമാതോതി ഉപമാഹി ഉപമേതബ്ബതോ. ദട്ഠബ്ബതോ ദിധാതി ദിഹി ആകാരേഹി ഞാണേന പസ്സിതബ്ബതോ. പസ്സന്തസ്സത്ഥസിദ്ധിതോതി യഥാ പസ്സന്തസ്സ യഥാധിപ്പേതത്ഥനിപ്പത്തിതോ. വിഭാവിനാതി പഞ്ചവതാ.

ഉപ്പത്തിക്കമോതി യഥാപച്ചയം ഉപ്പജ്ജന്താനം ഉപ്പജ്ജനപടിപാടി. “ദസ്സണേനപഹാതബ്ബാ”തിആദിനാ (ധം സം തികമാതികാ വു, ന്) പഠമം പഹാതബ്ബാ പഠമം വുത്താ, ദുതിയം പഹാതബ്ബാ ദുതിയം വുത്താതി അയം പഹാനക്കമോ. സീലവിസുദ്ധിം പടിപജ്ജ ചിത്തവിസുദ്ധി പടിപജ്ജിതബ്ബാ, തഥാ തതോ പരാപീതി ആഹ “സീലവിസുദ്ധി...പേ... പടിപത്തിക്കമോ”തി, അനുപുബ്ബപണിതാ ഭൂമിയോ അനുപുബ്ബേന വവത്ഥിതാതി അയം ഭൂമിക്കമോ. “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദികോ (വിഭം ൩൫൫) ഏകക്ഖണ്ഡേപി സതിപട്ഠാനാദിസമ്ഭവതോ ദേസനാക്കമോ ച. ദാനകമാദയോ അനുപുബ്ബുക്കംസതോ കഥിതാ, ഉപ്പത്തിആദിവവത്ഥാനാഭാവതോ പന ദാനാദീനം ഇധ ദേസനാക്കമവചനം. ഉപ്പത്തിആദിവവത്ഥാനഹേതുകതായ ഹി “പഠമം കലലം ഹോതീ”തിആദികാ (സം നിം ൧.൨൩൫; കഥാ ന്റ൯൨) ദേസനാപി സമാനാ ഉപ്പത്തിആദികമഭാവേനേവ വുത്താ. യഥാവുത്തവവത്ഥാനാഭാവേന പന അനേകേസം വചനാനം സഹപവത്തിയാ അസമ്ഭവതോ യേന കേനചി പുബ്ബാപരിയേന ദേസേതബ്ബതായ തേന തേന അധിപ്പായേന ദേസനാമത്തസ്സേവ കമോ ദേസനാക്കമോ ദട്ഠബ്ബോ. പുബ്ബാപരിയവവത്ഥാനേനാതി പഠമം രൂപക്ഖണ്ഡോ, തതോ വേദനാക്ഖണ്ഡോതി ഏവം പുബ്ബാപരിയവവത്ഥാനേന അനുപ്പത്തിതോ. അപ്പഹാതബ്ബതോതി ഖണ്ഡേസു ഏകച്ചാനം പഹാതബ്ബതാവ നത്ഥി, കുതോ പഹാനക്കമോ. സതി ഹി സബ്ബേസം പഹാതബ്ബതായ പഹാനക്കമേന നേസം ദേസനാ സിയാ. അപ്പടിപജ്ജനീയതോതി സമ്മാപടിപത്തിവസേന ന പടിപജ്ജിതബ്ബതോ. “ചതുഭൂമിപരിയാപന്നത്താ”തി ഇമിനാ വേദനാദീനം അനിയതഭൂമികതം ദസ്സേതി. നിയതഭൂമികാനഞ്ചി ഭൂമിക്കമോ സമ്ഭവേയ്യ.

അഭേദേനാതി രൂപാദീനം ഭേദം വിഭാഗം അകത്ഥാ ഏകജ്ജ്ഞം പിണ്ഡഗ്ഗഹണേന. അത്തഗാഹപതിതന്തി അത്തഗാഹസഞ്ചാതേ ദിട്ഠോഘേ നിപതിതം. സമൂഹഘനവിനിബ്ഭോഗദസ്സണേനാതി രൂപതോ അരൂപം വിവേചേത്തോ രൂപാരൂപസമൂഹേ ഘനവിനിബ്ഭുജ്ജനദസ്സണേന. ചക്ഖുആദിനമ്പി വിസയഭൂതന്തി ഏകദേസേന സമുദായഭൂതം രൂപക്ഖണ്ഡം വദതി. യാ ഏത്ഥ ഇട്ഠം, അനിട്ഠബ്ബ രൂപം സംവേദേതി, അയം വേദനാക്ഖണ്ഡോതി ഇട്ഠാനിട്ഠരൂപസംവേദനികം വേദനം

ദേശസീതി സമ്ബന്ധം. ഏവം സബുതം. ഇട്ഠമജ്ജയത്തഅനിട്ഠമജ്ജയത്താനനി
ഇട്ഠാനിട്ഠസഭാവത്താ ഇട്ഠാനിട്ഠഗുഹണേവ ഗഹണം ദട്ഠം. ഏവന്തി
യമാവുത്തനയേന. സത്തായ ഗഹിതാകാരേ വിസയേ അഭിസഞ്ചാരപ്പവത്തിതി ആഹ
“സത്താവസേന അഭിസഞ്ചാരകേ”തി. യമാ വിത്താണസ്സ സമ്പയുത്തയമ്മാനം
നിസ്സയഭാവോ പാകടോ, ന തമാ വേദനാദിനന്തി ആഹ “വേദനാദിനം നിസ്സയ”തി.
“മനോപുഞ്ചണ്ണമാ യമ്മാ (ധം പം ച-ഛ), ചിത്താനുപരിവത്തിനോ യമ്മാ (ധം സ
ദുകമാതികാ ന്ത), ഛാദാദാധിപതി രാജാ”തി (ധം പം അട്ഠം ഛ.ചവുച
ഏരകപത്ഥനാഗരാജവത്സു) വചനതോ വിത്താണം അധിപതി.

൫൫. രൂപക്ഖണ്ഡേ “സാസവം ഉപാദാനിയ”തി വചനം അനാസവാതം യമ്മാനം
സബ്ഭാവതോ രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ തംസഭാവതാനിവത്തനത്ഥം, ന
അനാസവരൂപനിവത്തനത്ഥം.

അനാസവാത വണ്ഡേസു വുത്താതി ഏതഥ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ ഏവ-സദോ,
അനാസവാ വണ്ഡേസ്വേവ വുത്താതി അത്ഥോ. ഇധ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ സഞ്ചേപേതേ
വണ്ഡാപി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാപി.

൫൬. സബുസഞ്ചതാനം സഭാഗേന ഏകജ്ജയം സഞ്ചഹോ
സബുസഞ്ചതസഭാഗേകസഞ്ചഹോ. സഭാഗസഭാവേന ഹി സഞ്ചയ്ഹമാനാ
സബുസഞ്ചതാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ഹോന്തി. തത്ഥ രൂപനാദിസാമത്തേന സമാനകോട്ഠാസാ
സഭാഗാതി വേദിതബ്ബാ. തേസു സഞ്ചതാഭിസഞ്ചരണകിച്ചം ആയുഹനരസായ
ചേതനായ ബലവന്തി സാ “സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ”തി വുത്താ. അത്തേ ച
രൂപനാദിവിസേസലക്ഖണ്ഡരഹിതാ ഫസ്സാദയോ സഞ്ചതാഭിസഞ്ചരണസാമത്തേനാതി
ദട്ഠം, ഛസനാദയോ പന സഭാവാ വിസും വണ്ഡസദുവചനീയാ ന ഹോന്തിതി
യമ്മസഭാവത്തുനാ തമാഗതേന ഫസ്സക്ഖണ്ഡാദയോ ന വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. “യേ ഹി
കേചി, ഭിക്ഖവേ, സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ സസ്സതവാദാ സസ്സതം അത്താനഞ്ച
ലോകഞ്ച പത്തേപേന്തി, സഞ്ചേ തേ ഇമേ ഏവ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ നിസ്സായ പടിച്ച,
ഏതേസം വാ അത്തേതര”തി ഏവമാദിസുത്താനഞ്ച വസേന അത്തത്തനിയഗാഹസ്സ
ഏതപ്പരമതാ ദട്ഠം. ഏതേന ച വക്ഖമാനസുത്തവസേന ച വണ്ഡേ ഏവ നിസ്സായ
പരിത്താരമ്മണാദിവസേന ന വത്തബ്ബാ ച ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി വണ്ഡനിബ്ബാനവജ്ജസ്സ
സഭാവയമ്മസ്സ അഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി. രൂപന്തി രൂപസഭാവം യമ്മജാതമാഹ.
വേദനന്തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. “സിലക്ഖണ്ഡോ സമാധിക്ഖണ്ഡോ”തിആദി (ദീ
നിം ൩.൩൫൫) വചനതോ അത്തേസഞ്ച വണ്ഡസദുവചനീയാനം സിലക്ഖണ്ഡാദിനം
സബ്ഭാവതോ ന പഞ്ചേവാതി ചോദനം നിവത്തേതുമാഹ “അത്തേസം
തദവരോധതോ”തി.

൫൭. പവത്തിട്ഠാനഭൂതം വസനട്ഠാനം വിയ ഹോതീതി വുത്തം
“നിവാസട്ഠാനതോ”തി. ദുക്ഖദുക്ഖവിപരിണാമദുക്ഖസഞ്ചാരദുക്ഖതാവസേന
വേദനായ ആബാധകത്തം ദട്ഠം. രാഗാദിസമ്പയുത്തസ്സ വിപരിണാമാദിദുക്ഖസ്സ
ഇത്ഥിപുരിസാദിആകാരഗാഹികാ തത്ഥംസങ്കപ്പമൂലഭൂതാ സത്താ സമുട്ഠാനം.
പിത്താദി വിയ രോഗസ്സ ആസന്നകാരണം സമുട്ഠാനം.
ഉതുഭോജനവിസമതാവിസമപരിഹാരാദി വിയ മൂലകാരണം നിദാനം. ചിത്തസ്സ
അഞ്ചഭൂതാ ചേതസികാതി വിത്താണം ഗിലാനുപമം വുത്തം. കുട്ഠരോഗവതോ
സിനിയ്ഹനം തസ്സ ഭിച്ഛോഭാവായ വിയ ബാലസ്സ പുത്താഭിസഞ്ചാരാദിവസേന
പവത്തി വേദനാദുക്ഖാവഹാ അസപ്പായസേവനസദിസീ. വേദനത്തായാതി
വേദനാസഭാവത്ഥം, വേദനത്തലാഭായാതി അത്ഥോ. കാരണട്ഠാനതായ,
ഭോജനാധാരതായ ച ചാരകൂപമം, ഭാജനൂപമഞ്ച രൂപം. സുഭസത്താദിവസേന
വേദനാകാരണസ്സ ഹേതുഭാവതോ, വേദനാഭോജനസ്സ ഛാദാപനതോ ച അപരാധൂപമാ,
ബുജ്ജനൂപമാ ച സത്താ. വേദനാഹേതുതോ കാരണകാരകൂപമോ,
പരിവേസകൂപമോ ച സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ. ഭത്തകാരോ ഏവ യേഭുയേന

പരിവിസതീതി പരിവേസകഗ്ഗഹണം. വേദനായ വിബായിതബ്ബതോ, അനുഗൃഹേതബ്ബതോ ച അപരാധികൃപമം, ഭുജ്ജകൃപമഞ്ച വിഞ്ഞാണം വുത്തം.

൫൦൮. “പഞ്ച വധകാ പച്ചത്ഥികാ ഉക്ഖിത്താസികാതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചന്നേതം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം അധിവചന”ന്തി ആസീവിസൂപമേ (സം നീ ൪.൨൩൮) വധകാതി വുത്താ, “ഭാരോതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചന്നേതം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം അധിവചന”ന്തി ഭാരസുത്തേ (സം നീ ൩.൨൨) ഭാരാതി, “അതീതന്മാഹം അദ്ധാനം ഏവമേവ രൂപേന ഖജ്ജിം, സേയുമാപി ഏതരഹി പച്ചുപ്പന്നേന രൂപേന ഖജ്ജാമി. അഹഞ്ചേവ ഖോ പന അനാഗതം രൂപം അഭിനന്ദേയ്യം, അനാഗതന്മാഹം അദ്ധാനം ഏവമേവ രൂപേന ഖജ്ജേയ്യം, സേയുമാപി... പേ... ഖജ്ജാമീ”തിആദിനാ (സം നീ ൩.൨൩) ഖജ്ജനീയപരിയായേ ഖാദകാതി, “സോ അനിച്ഛം രൂപം ‘അനിച്ഛം രൂപ’ന്തി യമാഭൂതം നപ്പജാനാതീ”തിആദിനാ (സം നീ ൩.൨൪) യമകസുത്തേ അനിച്ഛാദികാതി. യദിപി “ഇധ പന സബ്ബേപേതേ ഏകജ്ജന്ധം കത്വാ ഖണ്ഡാതി അധിപ്പേതാ”തി വുത്തം, ബാഹുല്ലേന പന ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം തദന്തോഗധാനം ദട്ഠഞ്ചതാ വേദിതബ്ബാ. വിപസ്സനായ ഭൂമിവിചാരോ ഹേസോതി.

ഫേണപിണ്ഡോ വിയാതിആദിസു രൂപാദിനം ഏവം ഫേണപിണ്ഡാദിസദിസതാ ദട്ഠഞ്ചാ, യമാ ഫേണപിണ്ഡോ നിസ്സാരോ പരിദുബ്ബലോ അഗയ്ഹുപഗോ; ഗഹിതോപി കിഞ്ചി അത്ഥം ന സായേതി, ചരിദ്ദാവചരിദ്ദോ അനേകസന്ധിസഞ്ഘടിതോ ബഹുനം പാണകാനം ആവാസോ അനുപുബ്ബുപചിതോ സബ്ബാവത്ഥനിപാതീ അവസ്സുന്ദേദി, ഏവം രൂപമ്പി നിച്ഛസാരാദിവിരഹതോ നിസ്സാരം ഫേഗ്ഗു വിയ, സുഖഭഞ്ജനീയതോ ദുബ്ബലം, നിച്ഛന്തി വാ യുവന്തി വാ അഹന്തി വാ മമന്തി വാ ന ഗഹേതബ്ബം, ഗഹിതമ്പി തമാ ന ഹോതി, ബഹുചരിദ്ദം അസീതിസതസന്ധിസഞ്ഘടിതം അനേകകിമികുലാവാസം കലലാദിവസേന അനുപുബ്ബുപചിതം കലലകാലതോ പട്ഠായ സബ്ബാസുപി അവത്ഥാസു വിനസ്സതി, അവസ്സമേവ ച ഭിജ്ജതി. അട്ഠകമായം (സം നീ അട്ഠ ൨.൩.൩൫; വിഭ് അട്ഠ ൨൩ കമാദിവിനിച്ഛയകമാ) പന പരിമദ്ദനാസഹനമേവ ഉപമുപമേയ്യസമ്ബന്ധോ വുത്തോ.

യമാ പുബ്ബുളോ നിസ്സാരോ പരിദുബ്ബലോ അഗയ്ഹുപഗോ, ഗഹിതോപി ന കിഞ്ചി അത്ഥം സായേതി, ന ചിരട്ഠിതികോ, തമാ വേദനാപി. യമാ ച പുബ്ബുളോ, ഉദകതലം, ഉദകബിന്ദും, ഉദകജല്പികം സങ്കഡ്ഢിത്വാ പുടം കത്വാ ഗഹണവാതഞ്ചാതി ചത്താരി കാരണാനി പടിച്ച ജായതി, ഏവം വേദനാപി വത്ഥും, ആരമ്മണം, കിലേസജല്പം, ഫസ്സസഞ്ഘട്ടനഞ്ചാതി ചത്താരി കാരണാനി പടിച്ച ഉപ്പജ്ജതി. യമാ ഹി ഉദകതലേ ബിന്ദുനിപാതജനീതോ വാതോ ഉദകജല്പികസഞ്ഘാതം ഉദകലസികം സങ്കഡ്ഢിത്വാ പുടം കത്വാ പുബ്ബുളം നാമ കരോതി, ഏവം വത്ഥുമ്ഹി ആരമ്മണാപാഥഗമനജനീതോ ഫസ്സോ അനുപച്ഛിനം കിലേസജല്പം സഹകാരിപച്ചയഭാവേന സങ്കഡ്ഢിത്വാ വേദനം നാമ കരോതി. ഇദഞ്ച കിലേസേഹി മൂലകാരണഭൂതേഹി, ആരമ്മണസ്സാദനഭൂതേഹി ച നിബ്ബത്തം വട്ടഗതം വേദനം സന്ധായ വുത്തം. ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദേന വാ ചത്താരോ പച്ചയാ വുത്താ, ഊനേഹിപി പന ഉപ്പജ്ജതേവ. ഇധ മുഹുത്തരമണീയതാ ഉപമോപമേയ്യസമ്ബന്ധോ വുത്തോ.

യമാ പന മരീചികാ അസാരാ അഗയ്ഹുപഗാ. ന ഹി തം ഗഹേത്വാ പാതും വാ റ്റഹായിതും വാ ഭാജനം വാ പൂരേതും സക്കാ, ഏവം സത്താപി അസാരാ അഗയ്ഹുപഗാ. യമാ ച മരീചികാ വിപ്ഫന്ദമാനാ സഞ്ജാതുമിവേഗാ വിയ ഖായന്തീ മഹാജനം വിപ്പലമ്ബേതി, ഏവം സത്താപി “നീലം പീതം ദീഘം രസ്സ”തിആദിനാ ആരമ്മണേ പവത്തമാനാ സഭാവമത്തേ അട്ഠത്വാ “സുഭം സുഖം നിച്ഛ”തിആദിമിച്ഛാഗാഹസ്സ കാരണഭാവേന ലോകം വിപ്പലമ്ബേതി.

യമാ കദലിക്ഖണ്ഡോ അസാരോ അഗയ്ഹുപഗോ. ന ഹി തം ഗഹേത്വാ ഗോപാനസീആദിനം അത്ഥായ ഉപന്നേതും സക്കാ, ഉപനീതമ്പി തമാ ന ഹോതി,

ബഹുവൃതിസമോധാനോ ച ഹോതി, ഏവം സഞ്ചാരക്വണ്ഡോപി അസാരോ അഗയ്ഹുപഗോ. ന ഹി തം നിച്ഛാദിവസേന ഗഹേതും സക്കാ, ഗഹിതമ്പി തമാ ന ഹോതി, ബഹുധമ്മസമോധാനോ ച. അത്തദേവ ഹി ഫസ്സസ്സ ലക്ഖണം, അത്തം ചേതനാദീനം, തേ പന സഞ്ചേ സമോധാനേത്വാ സഞ്ചാരക്വണ്ഡോതി വുച്ചതി.

യഥാ ച മായാ അസാരാ അഗയ്ഹുപഗാ. ന ഹി തം ഗഹേത്വാ കിഞ്ചി അത്ഥം കിച്ചം സാധേതും സക്കാ, ഇത്തരാ ലഹുപച്ചുപട്ഠാനാ അമണിആദിമേവ മണിആദിരൂപേന ദസ്സേന്തീ മഹാജനം വഞ്ചേതി, ഏവം വിഞ്ഞാണമ്പി അസാരം ഇത്തരം ലഹുപച്ചുപട്ഠാനം, തേനേവ ചിത്തേന ആഗച്ഛന്തം വിയ, ഗച്ഛന്തം വിയ, റിതം വിയ, നിസിന്നം വിയ ച കത്വാ ഗാഹാപേതി, അത്തദേവ ചിത്തം ആഗമനേ, അത്തം ഗമനാദിസൂതി. ഏവം വിഞ്ഞാണം മായാസദിസം.

പഞ്ചപി ഉപാദാനക്വണ്ഡാ അസുഭാദിസഭാവാ ഏവ സംകിലേസാസുചിവത്സുഭാവാദിതോതി അസുഭാദിതോ ദട്ഠഞ്ചാ ഏവ, തമാപി കത്ഥചി കോചി വിസേസോ സുഖഗുഹണീയോ ഹോതിതി ആഹ “വിസേസതോ ചാ”തിആദി. തത്ഥ ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ ചതുവിപല്ലാസപ്പഹാനകരാതി തേസം ഗോചരഭാവേന രൂപക്വണ്ഡാദിസു അസുഭാദിഭാവേന ദട്ഠഞ്ചതാ വുത്താ.

൫൦൯. ഖണ്ഡേഹി ന വിഹഞ്ഞതി പരിവിദിതസഭാവത്താ. വിപസ്സകോപി തേസം വിപത്തിയം ന ദുക്ഖമാപജ്ജതി, വീണാസവേസു പന വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. തേ ഹി ആയതിമ്പി ഖണ്ഡേഹി ന ബാധീയന്തിതി.

കബളികാരാഹാരം പരിജാനാതീതി “ആഹാരസമുദയാ രൂപസമുദയോ”തി (സം° നി° ൩.൫൬,൫൭) വചനതോ അജ്ഞാതതികരൂപേ ഛന്ദരാഗം പജഹന്തോ തസ്സ സമുദയഭൂതേ കബളികാരാഹാരേപി ഛന്ദരാഗം പജഹതീതി അത്ഥോ. അയം പഹാനപരിഞ്ഞാ. അജ്ഞാതതികരൂപം പന പരിഗുണ്ഹന്തോ തസ്സ പച്ചയഭൂതം കബളികാരാഹാരം പരിഗുണ്ഹാതീതി ഞാതപരിഞ്ഞാ. തസ്സ ച ഉദയഞ്ചയാനുപസ്സി ഹോതിതി തീരണപരിഞ്ഞാ ച യോജേതഞ്ച. ഏവം പരിഞ്ഞത്തയേ സിജ്ഞേന ഇമേ വിപല്ലാസാദയോ വിധമീയന്തി ഏവാതി ആഹ “അസുഭേ സുഭന്തി വിപല്ലാസം പജഹതീ”തിആദി. തത്ഥ കാമരാഗഭൂതം അഭിജ്ഞം സന്ധായാഹ “അഭിജ്ഞാകായഗന്ഥ”ന്തി. അസുഭാസുപസ്സനായ ഹി കാമരാഗപ്പഹാനം ഹോതി , കാമരാഗമുഖേന വാ സഞ്ചലോഭപ്പഹാനം വദതി. ന ഉപാദിയതി ന ഗണ്ഹതി ന ഉപ്പാദേതി.

“ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തി (മ° നി° ൩.൧൨൬; സം° നി° ൨.൩൯; മഹാവ° ൧; ഉദാ° ൧; നേത്തി° ൨൪) വുത്തത്താ “വേദനായ ഛന്ദരാഗം പജഹന്തോ തസ്സാ പച്ചയഭൂതേ ഫസ്സാഹാരേപി ഛന്ദരാഗം പജഹതീ”തിആദിനാ ആഹാരപരിജാനനേ വുത്തനയേന ഫസ്സപരിജാനനം യോജേതഞ്ചം. വേദനായ ദുക്ഖതോ ദസ്സനേന തത്ഥ സുഖന്തി വിപല്ലാസം പജഹതി. സുഖത്ഥമേവ ഭവപത്ഥനാ ഹോതിതി വേദനായ തണ്ഹം പജഹന്തോ ഭവോഘം ഉത്തരതി. തതോ ഏവ ഭവയോഗേന വിസംയുജ്ജതി. ഭവാസവേന ച അനാസവോ ഹോതി, സഞ്ചവേദനം ദുക്ഖതോ പസ്സന്തോ അത്തനോ പരേന അപുഞ്ചം ദുക്ഖം ഉപ്പാദിതം, സുഖം വാ വിനാസിതം ന ചിന്തേതി, തതോ “അനത്ഥം മേ അചരീ”തിആദി (ധ° സം ൧൨൩൭; വിഭ° ൯൦൯) ആഘാതവത്സുപഹാനതോ ബ്യാപാദകായഗന്ഥം ഭിന്ദതി. “സുഖബഹുലേ സുഗതിഭവേ സുഖീ”തി അഗ്ഗഹേത്വാ ഗോസീലഗോവതാദീഹി സുഖിം പരാമസന്തോ സുഖപത്ഥനാവസേനേവ പരാമസതീതി വേദനായ തണ്ഹം പജഹന്തോപി സീലഞ്ചതുപാദാനം ന ഉപാദിയതി.

മനോസഞ്ചേതനാ സഞ്ചാരക്വണ്ഡോ, സഞ്ചാ പന തംസമ്പയുത്താതി സഞ്ചാസഞ്ചാരേ അനത്തതോ പസ്സന്തോ മനോസഞ്ചേതനായ ഛന്ദരാഗം പജഹതി, തഞ്ച പരിഗുണ്ഹാതി, തീരേതി ചാതി “സഞ്ചം സഞ്ചാരേ...പേ... പരിജാനാതീ”തി

വൃത്തം. സന്താസസ്വാഭാദേ അനന്താതി പസ്സന്തോ അന്തദിട്ഠിമൂലകത്താ സബ്ബദിട്ഠിനം അന്തദിട്ഠിം വിയ സബ്ബദിട്ഠിയോപി വിധമതീതി ദസ്സേന്തോ “ദിട്ഠോഘം ഉത്തരതി... പേ... അന്തവാദുപാദാനം ന ഉപാദിയതീ”തി ആഹ.

വിത്താണം അനിചുതോ പസ്സന്തോ അനിചുതപസ്സനാമുഖേന തിസ്സോപി അനുപസ്സനാ ഉസ്സുക്കന്തോ തീഹിപി പരിത്താഹി വിത്താണാഹാരം പരിജാനാതി. വിസേസതോ പനേത്ഥ അനിചേ നിചുന്തിവിപല്ലാസം പജഹതി. തത്ഥ നിചുഗ്ഗാഹബാഹുല്ല്യതോ അവിജായ വിത്താണേ ഘനഗഹണം ഹോതീതി ഘനവിനിബ്ഭോഗം കത്ഥാ തം അനിചുതോ പസ്സന്തോ അവിജോഘം ഉത്തരതി. തതോ ഏവ അവിജായോഗേന വിസംയുത്തോ അവിജാസവേന അനാസവോ ച ഹോതി. മോഹബലേനേവ സീലബ്ബതപരാമസനം ഹോതീതി തം പജഹന്തോ “സീലബ്ബതപരാമാസകായഗന്ഥം ഭിന്ദതി.

“യഞ്ച ഖോ ഇദം, ഭിക്ഖവേ, വുച്ചതി ചിത്തം ഇതിപി, മനോ ഇതിപി, വിത്താണം ഇതിപി, തത്രാസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ നാലം നിബ്ബിന്ദിതും, നാലം വിരജ്ജിതും, നാലം വിമുച്ചിതും. തം കിസ്സ ഹേതു? ദീഘരത്തം ഹേതം, ഭിക്ഖവേ, അസ്സുതവതോ പുമുജ്ജനസ്സ അജ്ജയോസിതം മമായിതം പരാമട്ഠം ‘ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അന്താ’”തിആദി (സം നീ ൨.൬൨) -

വചനതോ യഥാ വിത്താണം നിചുതോ പസ്സന്തോ ദിട്ഠുപാദാനം ഉപാദിയതി, ഏവം തം അനിചുതോ പസ്സന്തോ ദിട്ഠുപാദാനം ന ഉപാദിയതീതി.

ഏവം മഹാനിസംസന്തി വൃത്തപ്പകാരേന വിപല്ലാസാദിസകലസംകിലേസവിധമനുപായഭാവതോ ഏവം വിപുലുദയം. വധകാദിവസേനാതി ഉക്ഖിത്താസികവധകാദിവസേന. പസ്സേയ്യാതി ഞാണദസ്സനേന പച്ചക്ഖതോ പസ്സേയ്യ.

ഖന്ധനിദ്രേസവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ചുട്ടസമപരിച്ഛേദവണ്ണാ.

൧൫. ആയതനയാതുനിദ്രേസവണ്ണനാ

ആയതനവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൫൧൦. “ഖന്ധായതനാ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ ഉദിട്ഠാനി പദുദ്ധാരവസേന “ആയതനാനീ”തി വത്ഥാ ഗണനപരിച്ഛേദേനാഹ “ദ്വാദസായതനാനീ”തി. തത്ഥ വത്തഞ്ച പരതോ സയമേവ വക്ഖതി. ചക്ഖായതനന്തിആദി നേസം സരുപദസ്സനം.

അത്ഥോ നാമ സദുത്ഥോ, ഭാവത്ഥോ പന ലക്ഖണമേവ. സോ പന സദുത്ഥോ ദുവിധോ - അസാധാരണോ സാധാരണോതി. തത്ഥ അസാധാരണോ ചക്ഖാദിസദുത്ഥോ, സാധാരണോ ആയതനസദുത്ഥോ ദ്വാദസന്നന്ധി സമാനത്താ.

തേസു അസാധാരണം താവ ദസ്സേന്തോ “വിസേസതോ താവ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വിസേസതോതി വിസേസത്ഥതോ, ചക്ഖാദിസദുത്ഥതോതി അത്ഥോ. അസ്സാദേതീതി ചക്ഖതി-സദുോ “മധും ചക്ഖതി, ബുദ്ധ്ജനം ചക്ഖതീ”തി രസസായനത്ഥോ അത്ഥീതി തസ്സ വസേന അത്ഥം വദതി. “ചക്ഖും ഖോ പന, മാഗണ്ഡിയ, രൂപാരാമം രൂപരതം രൂപസമ്മുദിത”ന്തി (മ° നി° ൨.൨൦൯) വചനതോ ചക്ഖു രൂപം അസ്സാദേതി. സതിപി സോതാദീനം സദാരാമതാദിഭാവേ യോ “യം ചക്ഖു ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം ഉപാദായ പസാദോ”തിആദിനാ (ധ° സ° ൫൯൭) പാളിയം, “രൂപാഭിഷാതാരഹഭൂതപ്പസാദലക്ഖണ”ന്തിആദിനാ (ധ° സ° അട്ഠ° ൬൦൦; വിസുദ്ധി° ൨.൪൩൩) അട്ഠകമായഞ്ച വുത്തോ അത്ഥവിസേസോ, തത്ഥേവ നിരുള്ഹത്താ ചക്ഖുദ്ധി ഏവ ചക്ഖുസദുോ പവത്തതി ഗവാദീസു ഗോസദാദി വിയാതി ദട്ഠഞ്ച.

വിഭാവേതി ചാതി സദുലക്ഖണസിദ്ധസ്സ ചക്ഖതി-സദുസ്സ വസേന അത്ഥം വദതി. ചക്ഖതീതി ഹി ആചിക്ഖതി, അഭിബുത്തം വദതിതി അത്ഥോ. നേത്തസ്സ ച വദന്തസ്സ വിയ സമവിസമവിഭാവനമേവ ആചിക്ഖനന്തി കത്ഥാ ആഹ “വിഭാവേതി ചാതി അത്ഥോ”തി, അനേകത്ഥത്താ വാ ധാതുന്നം വിഭാവനത്ഥതാ ച ചക്ഖതി-സദുസ്സ ദട്ഠഞ്ച. രത്തദുട്ഠാദികാലേസു കകളഭകരൂപം വിയ, ഉദുരൂപം വിയ ച വണ്ണവികാരം ആപജ്ജമാനം രൂപം ഹദയങ്ഗതഭാവം രൂപയതി രൂപമിവ പകാസം കരോതി, സവിഗ്ഗഹമിവ കത്ഥാ ദസ്സേതീതി അത്ഥോ. വിത്ഥാരണം വാ രൂപസദുസ്സ അത്ഥോ, വിത്ഥാരണഞ്ച പകാസനമേവാതി ആഹ “പകാസേതീതി അത്ഥോ”തി. അനേകത്ഥത്താ വാ ധാതുന്നം പകാസനത്ഥോ ഏവ രൂപസദുോ ദട്ഠഞ്ചോ. വണ്ണവാചകസ്സ രൂപസദുസ്സ രൂപയതീതി നിബുചനം, രൂപക്ഖന്ധവാചകസ്സ രൂപതീതി അയം വിസേസോ. ഉദാഹരീയതീതി വുച്ചതീതി അത്ഥേ വചനസദുോ ഏവ ഗഹിതോ സിയാ, ന ച വചനസദുോ ഏവേത്ഥ സദുോ, അഥ ഖോ സഞ്ചാപി സോതവിഞ്ഞ്ഞേയോതി. സപ്പതീതി സകേഹി പച്ചയേഹി സപ്പിയതി, സോതവിഞ്ഞ്ഞേയുഭാവം ഗമീയതീതി അത്ഥോ.

സുചയതീതി അത്തനോ വത്ഥും അപാകടം ഗന്ധവസേന “ഇദം സുഗന്ധം, ദുഗ്ഗന്ധ”ന്തി പകാസേതി, പടിച്ചന്നം വാ പുപ്ഫാദിവത്ഥും “ഏത്ഥ പുപ്ഫമത്ഥി, ചമ്പകാദിഫലമത്ഥി, അമ്ബാദി”തി പേസുത്തം കരോന്തം വിയ ഹോതീതി

അതോ. രസഗൃഹണമൂലകത്താ അജ്ഞോഹരണസ്സ ജീവിതഹേതുർഹി
ആഹാരരസേ നിന്നതായ ജീവിതം അവ്ഹയതീതി ജീവ്ഹാ നിരുത്തിലക്ഖണേന.
കുച്ഛിതാനം സാസവധമ്മാനം ആയോതി വിസേസേന കായോ വുത്തോ
അനുത്തരിയഹേതുഭാവം അനാഗച്ഛന്തേസു കാമരാഗനിദാനകമ്മജനിതേസു,
കാമരാഗസ്സ ച വിസേസപച്ചയേസു ഘാനജീവ്ഹാകായേസു കായസ്സ
വിസേസതരസാസവപച്ചയത്താ. തേന ഹി ഫോട്ഠബ്ബസുഖം അസ്സാദേന്താ സത്താ
മേമുനമ്പി സേവന്തി. ഉപ്പത്തിദേസോതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനന്തി അതോ,
കായിന്ദ്രിയവത്സുകാ വാ ചത്താരോ ഖന്ധാ ബലവകാമാസവാദിഹേതുഭാവതോ
വിസേസേന സാസവാതി വുത്താതി തേസം ഉപ്പത്തിട്ഠാനന്തി അതോ.

മൂന്നാതീതി നാളിയാ മിനമാനോ വിയ, മഹാതുലായ ധാരയമാനോ വിയ ച
ആരമ്മണം വിജാനാതീതി അതോ. മനതേ ഇതി വാ മനോ, തം തം
ആരമ്മണം പരിച്ഛേദവസേന ജാനാതീതി വുത്തം ഹോതി. അത്തനോ ലക്ഖണം
ധാരേന്തീതി യേ വിസേസലക്ഖണേന ആയതനസദുപരാ വത്തബ്ബാ, തേ
ചക്ഖാദയോ തമാ വുത്താതി തതോ അഞ്ഞേ മനോഗോചരഭൂതാ ധമ്മാ
സാമഞ്ഞലക്ഖണേനേവ ഏകായതനഭാവം ഉപനേത്വാ വുത്താ. യഥാ ഹി
ഓളാരികവത്സാരമ്മണമനനസഖ്വാതേഹി വിസയവിസയിഭാവേഹി പൂരിമാനി
പാകാണി, തമാ അപാകാ ച അഞ്ഞേ മനോഗോചരാ ന അത്തനോ സഭാവം
ന ധാരേന്തീതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനത്ഥോ ധമ്മസദു. ധാരീയന്തി
സാമഞ്ഞരൂപേന അവധാരീയന്തീതി വാ ധമ്മാ. യഥാ ഹി രൂപാദയോ
ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദീഹി അസാധാരണതോ ഏവ യഥാസകം സഭാവതോ
വിഞ്ഞായന്തി , ന ഏവമേതേ, ഏതേ പന അനേകധമ്മഭാവതോ,
സാധാരണതോ, സഭാവസാമഞ്ഞതോപി മനസാ വിഞ്ഞായന്തീതി.

൫൧൧. സേന സേനാതി സകേന സകേന. ഉട്ഠഹന്തീതി ഉട്ഠാനം കരോന്തി.
വായമന്തീതി ഉസ്സഹന്തി, അത്തനോ കിച്ചം കരോന്തിച്ചേവ അതോ. ഇമസ്ഥിം
ച അത്ഥേ ആയതന്തി ഏത്ഥാതി ആയതനാനീതി അധികരണത്ഥോ
ആയതനസദു, ദുതിയതതിയേസു കത്തുഅതോ. തേ ചാതി ചിത്തചേതസിക്കേ
ധമ്മേ. തേ ഹി തംതംദാറാരമ്മണേസു അയന്തി ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തീതി ആയാ.
വിത്ഥാരേന്തീതി പുബ്ബേ അനുപ്പന്നത്താ ലീനാനി അപാകാണി പുബ്ബന്തതോ
ഉദ്ധം പത്ഥരേന്തി പാകാണി കരോന്തി, ഉപ്പാദേന്തീതി അതോ. ഇദഞ്ച
സംസാരദുക്ഖം. ന നിവത്തന്തീതി അനുപ്പാദനിരോധവസേന ന നിരുജ്ജന്തി.
ആയതനം ആയതനന്തി ആമേധിതവചനം അസ്സാ സമഞ്ഞായ ചക്ഖാദീസു
നിരുജ്ജഹഭാവദസ്സനത്ഥം.

൫൧൨. ഏവം അവയവഭേദവസേന ആയതനസദസ്സ അത്ഥം വത്വാ ഇദാനി
തത്ഥ പരിയായതോപി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം.
സാധുഫലഭരിതതായ, അപരിസ്സയതായ ച മനോരമ്മേ.

തത്ഥ നിവസന്തീതി നിവസന്താ വിയ ഹോന്തി. തേനാഹ
“തദായത്തവുത്തിതായാ”തി. യത്ഥ സുവണ്ണരതനാദീനി നിവുത്ഥാനി വിയ
ആകിണ്ണാനി തിട്ഠന്തി, സോ പദേസോ തേസം ആകരോ, ഏവം
ചിത്തചേതസികാ ചക്ഖാദീസുതി തേ തേസം ആകരോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ
“ചക്ഖാദീസു ച...പേ... ആകരോ”തി. തന്നിസ്സിതത്താതി ഏത്ഥ മനോ
മനോവിഞ്ഞാണാദീനം ചിത്തചേതസികാനം നിസ്സയപച്ചയോ ന ഹോതീതി തസ്സ
തേസം ദാറഭാവോ നിസ്സയഭാവോതി ദട്ഠഞ്ചോ. അഹുത്വാ ഏവ

പച്ചയസാമഗ്ഗിവസേന ഉപ്പജ്ജന്താപി ചിത്തചേതസിക്കാ അനേകേ ഏകജ്ജന്തം തത്ഥ ലബ്ഭമാനാ സമോസദാ വിയ ഹോന്തിതി വുത്തം

“വത്ഥുദ്ധാരാജ്ജണവസേന സമോസരണതോ”തി. ന ഹി ധമ്മാനം അനാഗതഭോ വിജ്ജമാനതാലേസോപി അത്ഥി. തേനാഹ “പുഞ്ജോ നത്ഥി അനാഗതേ”തി (മഹാനിം ൧൦). തത്ഥേവ ഉപ്പത്തിതോതി തേസു ചക്ഖാദീസു ഏവ ഉപ്പത്തിതോ. ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയഭൂതേ ചക്ഖാദീകേ ഉപ്പത്തിടാനം വിയ കത്വാ ഉപചാരവസേന വുത്തം. ന ഹി അരുപധമ്മാനം നിപ്പരിയായതോ ഉപ്പത്തിദേസോ നാമ അത്ഥി. യദഗ്ഗേന വാ തേ തേസം നിസ്സയാരജ്ജണഭൂതാ, തദഗ്ഗേന സഞ്ജാതിദേസോ. ന ഹി പച്ചയഭാവമന്തരേണ രൂപധമ്മാനവി ആധാരായേയഭാവോ അത്ഥി. തേനാഹ “നിസ്സയാരജ്ജണഭാവേനാ”തി. ബൃതിരേകപധാനതായ കാരണലക്ഖണസ്സ “തേസം അഭാവേ അഭാവതോ” ഇച്ചേവാഹ, ന “ഭാവേ ഭാവതോ”തി.

യഥാവുത്തേനത്ഥേനാതി “ചക്ഖതീ”തിആദിനാ, “ആയതനതോ ആയാനം തനനതോ”തിആദിനാ, “നിവാസടാന”തിആദിനാ ച വുത്തപ്പകാരേണ അത്ഥേന. ധമ്മായതനപരിയാപന്നാനം ധമ്മാനം ബഹുഭാവതോ യേഭൂയേന ച തേ ബഹു ഏവ ഹുത്വാ കിച്ചകരാതി “ധമ്മാ ച തേ ആയതനഞ്ചാ”തി ബഹുവചനനിദേസോ.

൧൧൩. തഥാ തഥാ ലക്ഖിതഞ്ചതോ ലക്ഖിയതി ഏതേനാതി വാ ലക്ഖണം, സഭാവോ.

താവഭാവതോതി തത്തകതോ, തേന അനുനാധികഭാവം ദസ്സേതി. തത്ഥ ദ്വാദസായതനവിനിമുത്തസ്സ കസ്സചി ധമ്മസ്സ അഭാവാ അധികഭാവതോ ചോദനാ നത്ഥി, സലക്ഖണധാരണം പന സഞ്ചേസം സാമന്തലക്ഖണന്തി ഊനചോദനാ സമ്ഭവതീതി തം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ചക്ഖാദയോപി ഹീ”തിആദി. ഭവങ്ഗമനസങ്ഖാതോതി ദിക്ഖത്തും ചലിത്വാ പവത്തഭവങ്ഗമനസങ്ഖാതോ. ചലനവസേന ഭവങ്ഗപ്പവത്തിയാ സതി ഏവ ആവജ്ജനുപ്പത്തി, ന അന്തത്ഥാതി ആവജ്ജനസ്സാപി കാരണഭൂതന്തി കത്വാ വുത്തം “ഭവങ്ഗമനസങ്ഖാതോ...പേ... ഉപ്പത്തിദ്ധാര”ന്തി. അസാധാരണന്തി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദീനം അസാധാരണം. സതിപി അസാധാരണഭാവേ ചക്ഖാദീനം ദ്വാദഭാവേന ഗഹിതത്താ ധമ്മായതനേണ അഗ്ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. ദ്വാദാരജ്ജണഭാവേഹി വാ അസാധാരണതം സന്ധായ “അസാധാരണ”ന്തി വുത്തം.

൧൧൪. യേഭൂയസഹുപ്പത്തിആദീഹി ഉപ്പത്തിക്കമാദീസു അയുത്തി യോജേതഞ്ച. യേഭൂയേന ഹി ചക്ഖായതനാദീനി കസ്സചി കദാചി ഏകതോ ഉപ്പജ്ജന്തി. തഥാ ഹി വുത്തം “കാമധാതുയാ ഉപപത്തിക്ഖണേ കസ്സചി ഏകാദസായതനാനി പാതുഭവന്തി”തിആദി (യമം അട്ഠം ആയതനയമക ൧൮-൨൧). തസ്ഥാ ആയതനാനം ഉപ്പത്തിക്കമോ താവ ന യുജ്ജതി, ന പഹാനക്കമോ കുസലാബ്ധാകതാനം അപ്പഹാതഞ്ചതോ, ന പടിപത്തിക്കമോ അകുസലാനം ഏകച്ചരബ്ധാകതാനഞ്ച അപ്പടിപജ്ജനീയതോ , ന ഭൂമിക്കമോ അഡ്ഢേകാദസന്നം ആയതനാനം ഏകന്തകാമാവചരത്താ, ഇതരേസഞ്ച ചതുഭൂമിപരിയാപന്നത്താ, ഏകച്ചസ്സ ലോകുത്തരഭാവതോ ചാതി. “അജ്ജയത്തികേസു ഹീ”തി ഏതേന അജ്ജയത്തികഭാവേന, വിസയീഭാവേന ച അജ്ജയത്തികാനം പഠമം ദേസേതഞ്ചതം ദസ്സേതി, തേസുപി പഠമം ദേസേതഞ്ചേസു പാകടത്താ പഠമതരം ചക്ഖായതനം ദേസിതന്തി.

തതോ ഘാനായതനാദീനീതി ഏതമ ബഹുപകാരത്താഭാവേന ചക്വസോതേഹി പുരിമതരം അദേസേതബ്ബാനി, സഹ വത്തും അസക്കുണേയുത്താ ഏകേന കമേന ദേസേതബ്ബാനീതി ഘാനാദിക്കമേന ദേസിതാനീതി അധിപ്പായോ . അത്തമാപി ഹി ദേസിതേസു ന ന സക്കാ ചോദേതും, ന ച സക്കാ ബോധേതബ്ബാനി ന ദേസേതുന്തി. പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണത്താ വാ ചക്വാദീനി പഠമം വുത്താനി ആരമ്മണത്തോ സുപാക്ഷാനീതി, മനായതനം പന കിഞ്ചി പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം...പേ... കിഞ്ചി യാവ നവത്തബ്ബാരമ്മണത്തി പച്ഛാ വുത്തം. പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണേസുപി ഉപാദാരുപാരമ്മണാനി ചത്താരി പഠമം വുത്താനി, തതോ ഭൂതരുപാരമ്മണം. ഉപാദാരുപാരമ്മണേസുപി ദൂരതരേ ദൂരേ, സീഘതരം സീഘഞ്ച ആരമ്മണസമ്പദ്യനദീപനത്ഥം ചക്വാദീനം ദേസനാക്കമോ. ചക്വസോതദ്വയത്ത്ഹി ദൂരഗോചരന്തി പഠമം വുത്തം, തത്രാപി ചക്വ ദൂരതരഗോചരന്തി സബ്ബപഠമം വുത്തം. പസ്സന്തോപി ഹി ദൂരതരേ നദീസോതം, ന തസ്സ സോതപടിഘാതസദും സുണാതി. ഘാനജീവ്ഹാസുപി ഘാനം സീഘതരവുത്തീതി പഠമം വുത്തം പുരതോ റപിതമത്തസ്സപി ഭോജനസ്സ ഗന്ധോ ഗയ്ഹതീതി. യഥാഠാനം വാ തേസം ദേസനാക്കമോ. ഇമസ്ഥിത്ത്ഹി സരീരേ സബ്ബുപരി ചക്വസ്സ അധിട്ഠാനം, തസ്സ അധോ സോതസ്സ, തസ്സ അധോ ഘാനസ്സ, തസ്സ അധോ ജീവ്ഹായ, തഥാ കായസ്സ യേഭൂയുത്തോ, മനോ പന അരുപിഭാവതോ സബ്ബപച്ഛാ വുത്തോ. തന്തംഗോചരത്താ തസ്സ തസ്സ അനന്തരം ബാഹിരായതനാനി വുത്താനീതി വുത്തോവായമത്ഥോതി ഏവസി ഇമേസം കമോ വേദിതബ്ബോ. ഗോചരോ വിസയോ ഏതസ്സാതി ഗോചരവിസയോ, മനോ. കസ്സ പന ഗോചരോ ഏതസ്സ വിസയോ? ചക്വാദീനം പഞ്ചന്നമ്പി. വിത്താണുപ്പത്തികാരണവവത്ഥാനത്തോതി ചക്വവിത്താണാദീനം ഉപ്പത്തികാരണസ്സ വവത്ഥിതഭാവതോ സവിഭത്തിഭാവതോ. ഏതേന ചക്വാദിഅനന്തരം രൂപാദിവചനസ്സ ച കാരണമാഹ.

൫൧൫. സങ്ഗഹിതത്താതി ഗണനസങ്ഗഹവസേന സങ്ഗഹിതത്താ. ജാതിവസേനാതി ചക്വഭാവസമാനതാവസേന. പച്ചയഭേദോ കമ്മാദിഭേദോ. ദാനാദിപാണാതിപാതാദിഭേദഭിന്നസ്സ ഹി കുസലാകുസലകമ്മസ്സ, തസ്സ ച സഹകാരികാരണഭൂതാനം അബ്ഭന്തരാനം, ബാഹിരാനഞ്ച പച്ചയാനം ഭേദേന ചക്വായതനം ഭിന്നം വിസദിസം ഹോതീതി. നിരയാദികോ, അപദാദിഗതിനാനാകരണഞ്ച ഗതിഭേദോ ഗതീനം, ഗതീസു വാ ഭേദോതി കത്ഥാ. ഹത്ഥിഅസ്സാദികോ, ഖത്തിയാദികോ ച നികായഭേദോ. തന്തംസത്തസന്താനഭേദോ പുഗ്ഗലഭേദോ. യാ ചക്വാദീനം വത്ഥുനം അനന്തപ്പഭേദതാ വുത്താ, സോ ഏവ ഹദയവത്ഥുസ്സ ഭേദോ താദിസഭേദാനാതിവത്തനത്തോ. തതോ മനായതനസ്സ അനന്തപ്പഭേദതാ യോജേതബ്ബാ. യസ്ഥാ ത്യാനവിരഹിതം നാമ ലോകുത്തരം നത്ഥി, തസ്ഥാ പഞ്ചനം ത്യാനാനം വസേന അട്ഠ ലോകുത്തരചിത്താനി ചത്താലീസം ഹോന്തീതി താനി ഏകാസീതിയാ ലോകിയചിത്തേസു പക്ഖിപിത്ഥാ ആഹ “ഏകവിസുത്തരസതപ്പഭേദഞ്ചാ”തി. വത്ഥുതി ചക്വാദിവത്ഥു. തപ്പഭേദേന വിത്താണം അനന്തപ്പഭേദം. പടിപദാ ദുക്ഖാപടിപദാദി. ആദി-സദുേന ത്യാനാധിപതിഭൂമിആരമ്മണാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. നീലം നീലസ്സ സഭാഗം, അത്തം വിസഭാഗം. പച്ചയോ കമ്മാദി. തത്ഥാപി കുസലസമുട്ഠാനാദിതാ, സീതളതുസമുട്ഠാനാദിതാ ച ഭേദോ വേദിതബ്ബോ. ആദിസദുേന ഗതിനികായഭേദോ. സഭാവനാനത്തഭേദത്തോതി സുഖാ ദുക്ഖാ

അദ്യക്ഖമസുഖാതി ഏവമാദികോ സഭാവഭേദോ. ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ
സോതസമ്ഫസ്സജാതി ഏവമാദികം നാനത്തം.

൫൧൬. “അനാഗമനതോ അനിഗ്ഗമനതോ”തി സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ഥം
വിവരിതും “ന ഹീ”തിആദി വുത്തം. പുബ്ബന്താപരന്തേസു
അവിജ്ജമാനസരൂപത്താ ഉഭയതോ പുബ്ബേ കുതോചി നാഗച്ഛന്തി, വയതോ ച
ഉദ്ധം ന കത്ഥചി ഗച്ഛന്തി, വിജ്ജമാനക്ഖണ്ഡേപി ഇത്തരകാലതായ അനിച്ഛാ
ദ്യക്ഖാ വിപരിണാമയമ്മാ. തേനാഹ “അഥ ഖോ”തിആദി.
സപരിപ്ഫന്ദകിരിയാവസേന ഈഹനം ഈഹാ, ചിന്തനവസേന ബ്യാപാരനം
ബ്യാപാരോ, തത്ഥ ബ്യാപാരം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ന ഹി ചക്ഖുരൂപാദീനം ഏവം
ഹോതീ”തി. ഈഹം ദസ്സേന്തോ “ന ച താനീ”തിആദി. ഉഭയമ്പി പന ഈഹാ ച
ഹോതി ബ്യാപാരോ ചാതി ഉപ്പടിപാടിവചനം. ധമ്മതാവതി സഭാവോ ഏവ,
കാരണസമത്ഥതാ വാ ഈഹാബ്യാപാരരഹിതാനം ദ്വാരാദിഭാവോ ധമ്മതാ.
ഇമസ്ഥിഞ്ച അത്ഥേ “യ”ന്തി ഏതസ്സ യസ്ഥാതി അത്ഥോ. പുരിമസ്ഥിം
സമ്ഭവനവിസേസനം യം-സദ്ദോ. “സുണ്ണോ ഗാമോതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ,
ഛരണേതം അജ്ജയത്തികാനം ആയതനാനം അധിവചന”ന്തി (സം നീ ൪.൨൩൮)
വചനതോ സുണ്ണഗാമോ വിയ ദട്ഠഞ്ചാനി. അന്നപാനസഹിതന്തി ഗഹിതേ
സുണ്ണഗാമേ യം യദേവ ഭാജനം പരാമസീയതി, തം തം രിത്തകംയേവ
പരാമസീയതി, ഏവം ധുവാദിഭാവേന ഗഹിതാനി യോനീസോ
ഉപപരിക്ഖിയമാനാനി രിത്തകാനേവ ഏതാനി ദിസ്സന്തിതി. തേനാഹ
“ധുവസുഭസുഖത്തഭാവവിരഹിതത്താ”തി. ചക്ഖാദിദ്വാരേസു
അഭിജ്ജയാദോമനസ്സുപ്പാദകഭാവേന രൂപാദീനി ചക്ഖാദീനം അഭിഘാതകാനീതി
വുത്താനി. അഹിസുസുമാരപക്ഖികുക്കുരസിങ്ഗാലമക്കടാ ഛര പാണകാ.
വിസമബിലാകാസഗാമസുസാനവനാനി തേസം ഗോചരാ. തത്ഥ
വിസമാദിഅജ്ജയാസയേഹി ചക്ഖാദീഹി
വിസമഭാവബിലാകാസഗാമസുസാനസന്നിസ്സിതസദിസൂപാദിനധമ്മവനഭാവേഹി
അഭിരമിത്താ രൂപാദീനം വിസമാദിസദിസതാ യോജേതഞ്ചാ.

ഇതി ആയതനാനം വിത്ഥാരകമാമുഖവണ്ണനാ.

ധാതുവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൫൧൭. ചക്ഖുസ്സ വിത്താണന്തി ചക്ഖുസ്സ കാരണഭൂതസ്സ വിത്താണം. കാമം
രൂപാലോകമനസികാരാദയോപി തസ്സ വിത്താണസ്സ കാരണാ, തേ പന
സാധാരണകാരണം, ചക്ഖു അസാധാരണന്തി അസാധാരണകാരണേനായം
നിദ്ദേസോ യഥാ ഭേരിസദ്ദോ, യവങ്കുരോതി. തഥാ ഹി ചക്ഖു
പുഗ്ഗലന്തരാസാധാരണം, നീലാദിസബ്ബരൂപസാധാരണഞ്ചാതി സാമിഭാവേന
നിദ്ദിട്ഠം.

വിദഹതീതി ഏവം ഏവഞ്ച തയാ പവത്തിതഞ്ചന്തി വിനിയുഞ്ജമാനം
വിയ ഉപ്പാദേതീതി അത്ഥോ. വിദഹതീതി ച ധാത്വത്ഥോ ഏവ വിസിട്ഠോ
ഉപസഗ്ഗേന ദീപീയതീതി വിനാപി ഉപസഗ്ഗേന ധാതുതി ഏസ സദ്ദോ തമത്ഥം
വദതീതി ദട്ഠഞ്ചോ. കത്തുകമ്മഭാവകരണാധികരണേസു ച ധാതുസദൃസിദ്ധി
ഹോതീതി പഞ്ചാപി തേ അത്ഥാ വുത്താ. ലോകുത്തരാ ധാതുയോ
സംസാരദ്യക്ഖം ന വിദഹന്തി, അത്തേദത്ഥു വിധംസേന്തീതി കത്വാ
“ലോകിയാ”തി വിസേസിതം. വവത്ഥിതാതി അവത്ഥിതാ, അത്തമത്തം വാ

അസംകിണ്ണ. സുവണ്ണരജതാദിയാതുകയോ സുവണ്ണാദിനം ബീജഭൂതാ സേലാദയോ. യമാസമ്ഭവന്തി ഏതഥ കേചി “ലോകിയലോകുത്തരാസു ധാതുസു യോ യോ അത്ഥോ സമ്ഭവന്തി, തദനുരൂപ”ന്തി അത്ഥം വദന്തി, തദയുത്തം “ലോകിയാ ഹി ധാതുകയോ”തി വിസേസേത്വാ വൃത്തത്താ. അത്ഥവസേന ചേതം യമാസമ്ഭവഗൃഹണം കതം, ന ധാതുവസേന . കാമം പഞ്ചപി അത്ഥാ ചക്വാദീനം സഞ്ചേസം ഇച്ഛിതഞ്ച, തഥാപി ചക്വാദീസു യസ്സ യസ്സ ധമ്മസ്സ യദാ കത്തുവചനിച്ഛാ, ന തദാ കമ്മഭാവോ. യദാ പന കമ്മവചനിച്ഛാ, ന തദാ കത്തുഭാവോ. ഏവം സേസേസുപിതി യമാസമ്ഭവഗൃഹണം. തേനാഹ “ഇതി ചക്വാദീസു”തിആദി.

൫൧൮. അത്തനോ സഭാവം ധാരേന്തിതി ധാതുകയോതി ഏത്ഥാപി ധാതീതി ധാതുകതി പദസിദ്ധി വേദിതഞ്ച ധാരണത്ഥോ ധാ-സദോതി കത്വാ. കത്തുഅത്ഥോപി ചായം പുരിമേന അസദിസോ വിധാനധാരണത്ഥാനം ഭിന്നസഭാവത്താ. നിസ്സത്തസഭാവമത്തധാരണഞ്ച ധാതുസദസ്സ പധാനോ അത്ഥോതി വിസും വുത്തോ. ധാതുകയോ വിയ ധാതുകയോതി ഏതഥ സീഹസദോ വിയ കേസരിമ്ഹി നിരുള്ഹാ പുരിസേ സേലാവയവേസു നിരുള്ഹോ ധാതുസദോ ചക്വാദീസു ഉപചരിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. ഞാണഞ്ച ഞേയുഞ്ച ഞാണഞ്ചേയ്യാനി, തേസം അവയവാ തപ്പഭേദഭൂതാ ധാതുകയോ ഞാണഞ്ചേയ്യാവയവാ. തത്ഥ ഞാണപ്പഭേദോ ധമ്മധാതുഏകഭേസോ, ഞേയുപ്പഭേദോ അട്ഠാരസാപിതി ഞാണഞ്ചേയ്യാവയവമത്താ ധാതുകയോ ഹോന്തിതി. അഥ വാ ഞാണേന ഞാതഞ്ചോ സഭാവോ അവിപരീതോ ധാതുസദേന വുച്ചമാനോ ഞാണഞ്ചേയ്യാ, ന ദിട്ഠിആദീഹി വിപരീതഗ്ഗാഹകേഹി ഞേയ്യാതി അത്ഥോ, തസ്സ ഞാണഞ്ചേയ്യാസ്സ അവയവാ ചക്വാദയോ, വിസഭാഗലക്ഖണാവയവേസു രസാദീസു നിരുള്ഹോ ധാതുസദോ താദിസേസു അത്താവയവേസു ചക്വാദീസു ഉപചരിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. രസാദീസു വിയ വാ ചക്വാദീസുപി നിരുള്ഹോ ഏവ. “നിജ്ജീവമത്തസ്സേതം അധിവചന”ന്തി ഏതേന നിജ്ജീവമത്തപദത്ഥേ ധാതുസദസ്സ നിരുള്ഹതം ദസ്സേതി. ഛര ധാതുകയോ ഏതസ്സാതി ഛരധാതുരോ. യോ ലോകേ പുരിസോതി ധമ്മസമുദായോ വുച്ചതി, സോ ഛരധാതുരോ ഛരണം പഥവിആദിനം നിജ്ജീവമത്താനം സഭാവാനം സമുദായമത്തോ, ന ഏതഥ ജീവോ വാ പുരിസോ വാ അത്ഥിതി അത്ഥോ.

൫൧൯. ചക്വാദീനം കമോ പുഞ്ചേ വുത്തോതി ഇധേകേകസ്ഥിം തികേ തിണ്ണം ധാതുനം കമം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഹേതുഫലാനുപുഞ്ചവവത്ഥാനവസേനാ”തി. ഹേതുഫലാനം അനുപുഞ്ചവവത്ഥാനം ഹേതുഫലഭാവോ ഏവ, മനോധമ്മധാതുനഞ്ച മനോവിത്താണസ്സ ഹേതുഭാവോ യമാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചോ. കിരിയമനോധാതു മനോവിത്താണസ്സ ഉപനിസ്സയകോടിയാ, വിപാകമനോധാതു വിപാകമനോവിത്താണസ്സ അനന്തരാദിനാപി, ഇതരസ്സ സഞ്ചാപി ഉപനിസ്സയകോടിയാ ച, ധമ്മധാതു പന വേദനാദികാ സഹജാതാ സഹജാതാദിനാ, അസഹജാതാ അനന്തരാദിനാ, ഉപനിസ്സയേന, ആരമ്മണാദിനാ ച മനോവിത്താണസ്സ പച്ചയോ ഹോതീതി ദ്വാരഭൂതമനോവസേന വാ. ദ്വാരഭൂതമനോപി ഹി സുത്തേസു മനോധാതുകതി വുച്ചതീതി തസ്സാ വാ മനോധാതുകയാ മനോവിത്താണസ്സ ഹേതുഭാവോ യമാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചോ.

തത്വ ഹേതൂതി പച്ചയോ അധിപ്പേതോ, ഫലന്തി പച്ചയുപ്പുന്നന്തി ആഹ
“ചക്ഖുയാതു”തിആദി.

൨൨൦. സബ്ബാസം വസേനാതി യമാവുത്താനം ആഭാധാതുആദീനം
പഞ്ചതിംസായ ധാതുനം വസേന. അപരമത്വസഭാവസ്സ പരമത്വസഭാവേസു ന
കദാചി അന്തോഗധതാ അത്ഥീതി ആഹ “സഭാവതോ വിജ്ജമാനാന”ന്തി.

ചന്ദാഭാസുരിയാഭാദികാ വണ്ണിഭാ ഏവാതി ആഹ “രൂപധാതുയേവ ഹി
ആഭാധാതു”തി. രൂപാദിപടിബദ്ധാതി രാഗവത്സഭാവേന ഗഹേതബ്ബാകാരോ
സുഭിന്നിമിത്തന്തി കത്വാ “രൂപാദയോ ഏവാ”തി അവത്വാ പടിബദ്ധവചനം
വുത്തം. അസതിപി രാഗവത്സഭാവേ ക്കുസലവിപാകാരമ്മണം സുഭാധാതുതി
ദുതിയോ വികപ്പോ വുത്തോ. സേസാതി മനോവിത്താണധാതുസമ്പയുത്താ.
ധാതുദ്വയനീരോധമത്തന്തി മനോവിത്താണധാതുനം നീരോധമത്തം
ചതുത്ഥാരൂപ്പചിത്തുപ്പാദനീരോധഭാവതോ. തദന്തവിത്താണനീരോധോ വിയ
ഹി വിത്താണധാതുമനോധാതുനം നീരോധോ സമാപത്തിബലസിലോതി കത്വാ
ധാതുദ്വയഗൃഹണം.

“ധമ്മധാതുമത്ത”ന്തി ഇദം കാമധാതുയാ ധമ്മധാതുപരിയാപന്നത്താ വുത്തം.
കാമപടിസംയുത്തോതി കാമരാഗസമ്പയുത്തോ, ആരമ്മണകരണേന വാ
കാമഗുണോപസംഹിതോ. യം ഏതസ്ഥിം അന്തരേതി യേ ഏതസ്ഥിം
അവിചിപരനിമ്മിതവസവത്തിപരിച്ഛിന്നേ ഓകാസേ. ഓഗാളഹാ ഹുത്വാ
അധോഭാഗേ ച ഓകാസേ ചരന്തിതി ഏത്ഥാവചരാ. അന്തത്വ ചരന്താപി
യമാവുത്തേ ഏവ റാനേ പരിയാപന്നാതി ഏത്ഥ പരിയാപന്നാ.

നേക്ഖമ്മധാതു ധമ്മധാതു ഏവ വിതക്ഖപക്ഖേ. സബ്ബേപി ക്കുസലാ ധമ്മാതി
ദാനമയപുണ്ണകിരിയതോ, സീലമയപുണ്ണകിരിയതോ, പബ്ബജ്ജതോ ച പട്ഠായ
യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമാ പവത്താ സബ്ബേപി അനവജ്ജധമ്മാ. വിഹിംസാധാതു
ചേതനാ, പരവിഹേഠനച്ഛന്ദോ വാ. അവിഹിംസാ കരുണാ.

ഹീനാതി ഹീളിതാ. പണീതാതി സമ്ഭാവിതാ. “നാതിഹീളിതാ
നാതിസമ്ഭാവിതാ മജ്ജിമാ”തി ഖണ്ഡനിദുസേ ആഗതാ ഹീനദുക്കതോ ഏവ
നീഹരിത്വാ മജ്ജിമാ ധാതു വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. ഉഭോപീതി
ധമ്മധാതുമനോവിത്താണധാതുയോ.

വിത്താണധാതു യദിപി ഛരവിത്താണധാതുവസേന വിഭത്താ, തഥാപി
വിത്താണധാതുഗൃഹണേന തസ്സ പുരേചാരികപച്ഛാചാരികത്താ മനോധാതു
ഗഹിതാവ ഹോതീതി ആഹ “വിത്താണധാതു
ചക്ഖുവിത്താണാദിസത്തവിത്താണധാതു സങ്ഖേപോയേവാ”തി. അനേകേസം
ചക്ഖുധാതുആദീനം, താസു ച ഏകേകിസ്സാ നാനപകാരതായ നാനാധാതുനം
വസേന അനേകധാതു നാനാധാതു ലോകോ വുത്തോതി ആഹ
“അട്ഠാരസധാതുപ്പഭേദമത്തമേവാ”തി.

൨൨൧.
ചക്ഖുസോതഘാനജിവ്ഹാകായമനോധാതുമനോവിത്താണധാതുഭേദേനാതി
ബഹുസു പോത്ഥകേസു ലിഖിതം, കേസുചി
“ചക്ഖുസോതഘാനജിവ്ഹാകായമനോമനോവിത്താണധാതുഭേദേനാ”തി. തത്വ

ന ചക്വാദീനം കേവലേന ധാതുസദ്ദേന സമ്ബന്ധോ അധിഷ്ഠേതോ
വിജാനനസഭാവസ്തു പഭേദവചനതോ. വിത്താണധാതുസദ്ദേന ച സമ്ബന്ധേ
കരിയമാനേ ദ്വേ മനോഗഹണാനി ന കാതബ്ബാനി. ന ഹി ദ്വേ
മനോവിത്താണധാതുയോ സന്തി. അന്തരാ വാ മനോധാതുഗഹണം അകത്വാ
“ചക്ഖു...പേ... കായമനോവിത്താണധാതുമനോധാതു”തി വത്തബ്ബം
അതുല്യയോഗേ ദ്വന്ദസമാസാഭാവതോ. അയം പനേത്ഥ പാഠോ സിയാ
“ചക്ഖു...പേ... കായവിത്താണമനോമനോവിത്താണധാതുഭേദേനാ”തി. തസ്സ
വിത്താണസ്സ യേഭൂയ്യേന അത്തവാദിനോ തസ്സ ഏകമേകസ്സ അത്തസ്സ അദ്വയതം,
നിച്ചത്തബ്ബ പവേദേന്തീതി അനേകതാനിച്ചതാപകാസനം തേസം
ജീവസത്താസമൂഹനനായ ഹോതി. ഖന്ധായതനദേസനാ സങ്ഖേപദേസനാ,
ഇന്ദ്രിയദേസനാ വിത്ഥാരദേസനാ, തദ്ദുഭയം അപേക്ഖിത്വാ അയം
അനതിസങ്ഖേപവിത്ഥാരാ ധാതുദേസനാ. അഭിധമ്മേ വാ സുത്തന്തഭാജനീയേ
(വിഭ് ൧൦൨ ആദയോ) വുത്താ ധാതുദേസനാ അതിസങ്ഖേപദേസനാ,
ആഭാധാതുആദീനം അനേകധാതുനാനാധാതുഅന്താനം വസേന ദേസേതബ്ബാ
അതിവിത്ഥാരദേസനാ, തദ്ദുഭയം അപേക്ഖിത്വാ അയം
അനതിസങ്ഖേപവിത്ഥാരാ.

അസ്സ ഭഗവതോ. സദ്ധമ്മതേജസാ വിഹരതം സദ്ധമ്മതേജവിഹരതം.

൨൨. സങ്ഖതോതി ഗണനതോ. ജാതിതോതി ചക്ഖുഭാവസാമന്തേതോ.
അഥ വാ ജാതിതോതി ചക്ഖുസഭാവതോ. തേനാഹ “ചക്ഖുപസാദോ”തി.
വീസതിധമ്മാതി സങ്ഖം ഗച്ഛതി വേദനാദീനം അഭിന്ദിത്വാ ഗഹണതോ.
സേസകുസലാകുസലാബ്ബാകതവിത്താണവസേനാതി ഏത്ഥ
അബ്ബാകതാപേക്ഖായ സേസഗ്ഗഹണം, കുസലാകുസലം പന സബ്ബസോ
അഗ്ഗഹിതമേവാതി.

൨൩. താ ച ചക്ഖുവിത്താണധാതുആദയോ പഞ്ചപി.

പുരിമേഹേവാതി അനന്തരാദീഹി ഏവ. ജവനമനോവിത്താണധാതു പന
ജവനമനോവിത്താണധാതുയാ ആസേവനപച്ചയേനാപി പച്ചയോ ഹോതീതി
വുത്തോവായമത്ഥോ. ധമ്മധാതുതി പന സഹജാതോ വേദനാദിക്ഖന്ധോ
അധിഷ്ഠേതോ. തേനാഹ “സഹജാത...പേ... പച്ചയോ ഹോതീ”തി.
അവിഗതാദീഹിതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന മനോവിത്താണധാതുയാ യഥാരഹം
ഹേതുഅധിപതികമ്മവിപാകാഹാരിന്ദ്രിയത്യാനമഗ്ഗപച്ചയഭാവോ സങ്ഗയ്ഹതി.
തേനാഹ “ബഹുധാ പച്ചയോ ഹോതീ”തി. ഏകച്ചാ ച ധമ്മധാതു
സുഖമരൂപനിബ്ബാനപ്പകാരാ, യാ ച സമ്പയോഗാനന്തരഭാവാദീനം അഭാവേന
ആരമ്മണകരണേ യോഗ്യാ. പഞ്ചദാരികവിപാകവജ്ജനത്ഥം “ഏകച്ചായ
മനോവിത്താണധാതുയാ”തി വുത്തം, മനോദാരികാ പന വിപാകാപി
തദാരമ്മണഭൂതാ ഏകച്ചം ധമ്മധാതും ആരബ്ഭ പവത്തതീതി. അഥ വാ
“ഏകച്ചായ മനോവിത്താണധാതുയാ”തി ഇദം സബ്ബം കാമാവചരകുസലം
കാമാവചരകിരിയം അഭിത്താദ്വയം ആരുപ്പദ്വയന്തി ഏവരൂപം
മനോവിത്താണധാതും സന്ധായ വുത്തം, ലോകുത്തരമനോവിത്താണധാതുയാ
പന ഏകച്ചാ ധമ്മധാതു ആരമ്മണപച്ചയോതി പാകടോയമത്ഥോ.
ചക്ഖുവിത്താണധാതുആദീനം ചക്ഖാദീനം യഥാവുത്തപച്ചയധമ്മതോ
അതിരേകേപി പച്ചയധമ്മേ ദസ്സേതും “ന കേവല”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ

ആലോകാദയോതി ആലോകോ നാമ സൂരിയാലോകാദി. തസ്സ സുത്തന്തനയേന ഉപനിസ്സയഭാവോ വേദിതഞ്ചോ, ഏവം സേസാനിപി.

വിവരം നാമ വിസേസതോ സോതബിലം. വായു ഗന്ധുപസംഹരണകവാതോ. ആപോ മുഖേ പക്ഖിത്തആഹാരസ്സ തേമനകളദകം. പഥവീ കായപ്പസാദസ്സ നിസ്സയഭൂതാ പഥവീയാതു. ഭവങ്ഗമനം ദിക്ഖത്തും ചലിതം ഭവങ്ഗചിത്തം. സബ്ബത്ഥ മനസികാരോ ആവജ്ജനമനസികാരോ.

൨൨൪. അവിസേസതോ ദട്ഠഞ്ചാകാരസ്സ വുച്ചമാനത്താ ആഹ “സബ്ബാ ഏവാ”തി. വിസേസതോ വിപസ്സനായ ഭൂമിവിചാരോ ഏസോതി “സങ്ഖതാ”തി വിസേസിതം. പുബ്ബന്താപരന്തവിവിത്തതോതി ഏത്ഥ “പുബ്ബന്തോനാമ അതീതോ അദ്ധാ, അപരന്തോ നാമ അനാഗതോ. ഉഭയത്ഥ ച സങ്ഖതാ ധാതുയോ സഭാവവിവിത്താ അനുപലബ്ഭമാനസഭാവത്താ. പുബ്ബന്തോ വാ സഭാവധമ്മസ്സ ഉദയോ തതോ പുബ്ബേ അവിജ്ജമാനത്താ. അപരന്തോ വയോ തതോ പരം അഭാവതോ. തസ്മാ പുബ്ബന്താപരന്തവിവിത്തതോതി പാകാഭാവതോ വിദ്ധംസാഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി.

ഭേരിതലം വിയ ചക്ഖുദാതു സദസ്സ വിയ വിഞ്ഞാണസ്സ നിസ്സയഭാവതോ. ആദാസതലാദീസുപി ഏസേവ നയോ. യന്തം നാമ ഉച്ഛുയന്തം. ചക്കയട്ഠീതി തിലമന്ഥം ആഹ. സോ ഹി അചക്കബ്ബണ്ഡോപി തംസദിസതായ ചക്കയട്ഠീത്വേവ വുച്ചതി, ചക്കബന്ധമേവ വാ സന്ധായ തഥാ വുത്തം. ഇമാഹി ച ഉപമാഹി നിജ്ജീവാന. ഭേരിതലദണ്ഡാദീനം സമായോഗേ, നിജ്ജീവാനം സദാദീനം വിയ നിജ്ജീവാനം ചക്ഖുരുപാദീനം സമായോഗേ നിജ്ജീവാനം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദീനം പവത്തിതി കാരണഫലാനം ധാതുമത്തതം, കാരകവേദകവിരഹഞ്ച ദസ്സേതി.

പുരേചരാനുചരാ വിയാതി നിജ്ജീവസ്സ കസ്സചി കേചി നിജ്ജീവാ പുരേചരാനുചരാ വിയാതി അത്ഥോ. മനോധാതുയേവ വാ അത്തനോ ഖണം അനതിവത്തന്തീ അത്തനോ ഖണ അനതിവത്തന്താനംയേവ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദീനം അവിജ്ജമാനായപി പുരേചരാനുചരാഭിസന്ധിയം അനന്തരപുബ്ബകാലാപരകാലതായ പുരേചരാനുചരാ വിയ ദട്ഠഞ്ചാ.

ചരണഞ്ചി വിഞ്ഞാണധാതുനം ഏകജ്ജ്ഞം അനേകാനന്തരപച്ചയാഭാവതോ ഏകജ്ജ്ഞം ഉപ്പത്തിഅഭാവോ വിയ അത്തമത്താനന്തരപച്ചയതാഭാവതോ അനന്തരുപ്പത്തിപി നത്ഥി. യദി സിയാ, ചരളാരമ്മണസന്നിധാനേ മനസികാരമന്തരേനാപി ചരളാരമ്മണുപലദ്ധി സിയാ, ന ച ഹോതി, തസ്മാ ദസ്സനാദിഅനന്തരം സവനാദീനം അഭാവോ വിയ മനോവിഞ്ഞാണധാതാനന്തരം ന ദസ്സനാദീനി, ന ച ദസ്സനാദിഅനന്തരം മനോവിഞ്ഞാണധാതു ഹോതി. തത്ഥ ഭവങ്ഗസ്സ, ദസ്സനാദീനഞ്ച ഭിന്നാരമ്മണതായ മനോവിഞ്ഞാണധാതാനന്തരം ദസ്സനാദീനി, ദസ്സനാദീനം അനന്തരഞ്ച സവനാദീനി ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി യുത്തമേതം. ദസ്സനാദീനം, പന സന്തീരമണസ്സ ച അഭിന്നവിസയതായ ദസ്സനാദിഅനന്തരം ന മനാവിഞ്ഞാണദാതു ഹോതീതി അയുത്തന്തി ? നയിദമേവം നിയതാനിയതവിസയാനം ഭിന്നവിസയഭാവുപപത്തിതോ. യദി ച ദസ്സനാദിഅനന്തരം കാചി വിഞ്ഞാണധാതു ഉപ്പജ്ജേയ്യ, സാപി ദസ്സനാദിദാതായ ദസ്സനാദിവിഞ്ഞാണധാതു ഏവ സിയാ, ന

മനോവിത്താണയാതു, തതോ ച ദസ്സനാദികിച്ചവിധുരം ചിന്തനം മനനന്തി
മനോഭാരപ്പവത്താനം മനനകിച്ചാപരിച്ചാഗോ വിയ ദസ്സനവിത്താണയാതുയാ
ദസ്സനകിച്ചാപരിച്ചാഗോ ആപജ്ജതി. തഥാ തദനന്തരസ്സാതി സബ്ബായപി
ദസ്സനവിത്താണഭാവതോ ച വിത്താണകായാ ന ഭവേയ്യും.

യഥാ പന മനോവിത്താണയാതാനന്തരം മനോയാതു, തതോ
ചക്ഖുവിത്താണാദിനി, ഏവം ദസ്സനവിത്താണയാതാനന്തരം മനോയാതു, തതോ
സോതവിത്താണാദിനി ഹോന്തിതി ചേ? ന, മനോയാതുയാ
ദസ്സനയാതുഭാവപ്പസങ്ഗതോ. യഥാ ഹി മനസോ നിബ്ബിസേസാവത്ഥാ
മനനമത്തതായ മനോയാതു, ഏവം ദസ്സനസ്സ നിബ്ബിസേസാവത്ഥാ ദസ്സനമത്തതായ
ദസ്സനയാതു സിയാ. തഞ്ച ചക്ഖുവിത്താണം രൂപവിസയന്തി
സദാദിവിസയാഭോഗാഭാവതോ സവനവിത്താണാദിനം അസമ്ഭവോ. തതോ ച
രൂപാരമ്മണപസുതമേവ വിത്താണം സിയാ മനോവിത്താണാനം വിയ
ദസ്സനവിത്താണാദിനം സമാനവത്ഥുഭാവപ്പസങ്ഗതോ, അത്തവത്ഥുസന്നിസ്സിതഞ്ച
വിത്താണം ന സിയാ, ന ചേതം യുത്തം. തസ്മാ സുഖദുക്ഖാനം വിയ
ഉപേക്ഖാ ചക്ഖുവിത്താണാദിനം, മനോവിത്താണസ്സ ച ബൃവധായികാ
മനോയാതു ദട്ഠഞ്ച, ന ചസ്സാ ഉപേക്ഖായ വിയ അദുക്ഖമസുഖതാ
അദസ്സനാദിഅമനനതാ, അത ഖോ മനനകിച്ചാവിസേസതോ
മനോവിത്താണസഭാഗതാ. മനോ ഹി ഹദയവത്ഥുമ്ഹി വത്തമാനോ
അത്തവത്ഥുസന്നിസ്സിതാനം വിത്താണാനം വിസയം ദസ്സേത്ഥാ നിവത്തമാനോ
അഗ്ഗി വിയ ഉസുമമത്തേ മനനമത്തേ ഠത്ഥാ നിവത്തതി,
അത്തവത്ഥുസന്നിസ്സിതവിത്താണനിരോധേ ച ഉട്ഠഹന്തോ അഗ്ഗി വിയ
ഉസുമമത്തേ ഉട്ഠഹതി. പച്ചയാനുരൂപപവത്തികാനി ച മനനമത്താനി
മനോവിത്താണയാതുയാ അന്താനി ഹോന്തി. പടിഘസത്താസഹഗതാനഞ്ച
പഞ്ചന്നം വിത്താണാനം ഇന്ദ്രിയാരമ്മണപടിഘാതജ്ജതായ
അഭിനിപാതമത്തകിച്ചും, മനനലക്ഖണിന്ദ്രിയസമുപ്പന്നസ്സ ച മനോവിത്താണസ്സ
വിസയവിചിന്തനാസമ്ഭൂതതായ തദനുരൂപാചിന്തനാ. തസ്മാ
അഭിനിപാതപ്പച്ചയപടിഘട്ടനാനിഘംസബലേന ഭവങ്ഗലക്ഖണം ചിത്തം
ചലനാവത്ഥം ഹുത്ഥാ നിവത്തമാനം ചിന്തനാവിസേസവിരഹതോ
അഭിനിപാതാനുഗുണം ചിന്തനാവസാനം മനനമത്തം ഉപ്പാദേതി.

ദസ്സനാദിപി അഭിനിപാതമത്തം ദുതിയം ഖണം അനതിവത്തമാനം
അത്താനുഗുണം ചിന്തനാമനനസമത്താവിരഹതോ
ദസ്സനാദിഅഭിനിപാതവിസേസവിചിത്തം ചിത്തഭാവാദിനാ സമാനം
ചിന്തനാദിമനനമത്തം അത്തവത്ഥുസ്മിം നിബ്ബത്തേതി, തസ്മാ വത്ഥുകിച്ചേഹി
തം മനോവിത്താണകായസങ്ഗഹിതാപി മനോയാതു
മനോഭാരനിക്ഖമപവേസഭൂതാ ആരമ്മണന്തരേ
ഭാരന്തരമനസികാരതബ്ബിസയസമ്പടിച്ചുനഭാവേന പഞ്ചന്നം വിത്താണയാതുനം
യഥാക്കമം പുരേചരാ, അനുചരാതി ച വുത്താ. സാ പനായം സതിപി
വിത്താണഭാവേ മനസോ സമ്ഭൂയ വിസിട്ഠമനനകിച്ചാഭാവതോ
യാതുഭാവസാമത്തേന മനോമത്താ യാതു മനോയാതുതി വുച്ചതി.

യഥാവുത്തേനേവ ച ഹേതുനാ മത്ത-സദുലോപം കത്ഥാ
വിത്താണട്ഠയോഗതോ മനോമത്തം വിത്താണന്തി
മനോവിത്താണകായസങ്ഗഹോപി ചസ്സാ യുജ്ജതി ഏവ.
അത്തവിത്താണേഹി പന ദാരാരമ്മണേഹി ച വിസേസനത്ഥം

“മനോധാതു”തി വൃത്താതി. മനോവിത്താണധാതുതി പന വിത്താണധാതുവിസേസനം മനോഗഹണം. ധാതുവിസേസനത്വേ ച മനോവിത്താണഗൃഹണേ വിത്താണവിസേസനം ദ്വാരഭൂതമനോദസ്സനമേവാതി ദ്വാരസമത്താരഹത്താ ന മനോധാതുതി വൃച്ചതി. തത്ത്വഹി മനോദ്വാരത്തോഗധം, ന ച ദസ്സനാദിപുരേചരാനുചരന്തി മനസോ വിത്താണധാതു, മനസോ വിത്താണന്തി ച മനോദ്വാരസമത്താരഹം, സവിസേസഞ്ച തസ്സ മനനകിച്ചം, വിത്താണകിച്ചഞ്ചാതി മത്തസദസ്സ ലോപമന്തരേന “മനോവിത്താണ”ന്തി, നിജജീവഭാവവിഭാവനത്വം “മനോവിത്താണധാതു”തി ച വൃച്ചതീതി.

സല്ലമിവ സൂലമിവ തിവിധദുക്ഖതാസമാധോഗതോ ദട്ഠഞ്ചോ. വേദനാസല്ലസൂലയോഗാതി വേദനാസഞ്ചാതസല്ലസൂലയോഗതോ. ആതുരാ വിയാതി തേന ആതുരിഭൂതാ പുഗ്ഗലാ വിധ. ആസായേവ ദുക്ഖം ആസാദുക്ഖം, ആസാവിഘാതം ദുക്ഖം വാ. സത്താ ഹി അസുഭാദികമ്പി സുഭാദിതോ സജ്ജാനന്തി ആസം, തസ്സാ ച വിഘാതം ആസീസിതസുഭാദിഅസിദ്ധിയാ ജനേതീതി. വനമിഗോ തിണപുരിസം പുരിസോതി ഗണ്ഹന്തോ അയമാഭൂച്ചനിമിത്തഗ്ഗാഹകോ, തമാ സത്താപീതി ആഹ “വനമിഗോ വിയാ”തി. കമ്മപധാനാ സഞ്ചാരാതി “പടിസന്ധിയം പക്ഖിപനതോ”തിആദി വൃത്തം. ജാതിദുക്ഖാസുബന്ധതോതി അത്തനാ നിബ്ബത്തിയമാനേന ജാതിദുക്ഖേന അനുബന്ധതാ. ഭവപച്ചയാ ജാതി ഹി ജാതിദുക്ഖന്തി. പദുമം വിധ ദിസ്സമാനം ഖുരചക്കം വിധ രൂപമ്പി ഇത്ഥിആദിഭാവേന ദിസ്സമാനം നാനാവിധുപദവം ജനേതി. സഞ്ചേ അനത്ഥാ രാഗാദയോ, ജാതിആദയോ ച വിസയഭൂതാ, അനുപസന്താ, സപ്പടിഭയാ ചാതി. തപ്പടിപക്ഖഭൂതത്താ അസഞ്ചതാ ധാതു അമതാദിതോ ദട്ഠഞ്ചോ.

വവത്ഥാനാഭാവോ “ഇദമേവ ഇമസ്സ ആരമ്മണ്ണ”ന്തി നിയമാഭാവോ, തേന യഥാ അരഞ്ഞമക്കടോ കേനചി അനിവാരിതോ ഗഹിതം ഏകം രുക്ഖസാഖം മുഞ്ചിത്വാ അഞ്ഞം ഗണ്ഹാതി, തമ്പി മുഞ്ചിത്വാ അഞ്ഞന്തി കത്ഥചി അനവട്ഠിതോ പരിബ്ഭമതി, ഏവം ഗഹിതം ഏകം ആരമ്മണ്ണം മുഞ്ചിത്വാ അഞ്ഞം, തമ്പി മുഞ്ചിത്വാ അഞ്ഞന്തി അനവട്ഠിതതാ, ആരമ്മണ്ണം അഗ്ഗഹേത്വാ പവത്തിതും അസമത്ഥതാ ച മക്കടസമാനതാതി ദസ്സേതി. അട്ഠിവേധവിദ്ധോപി ഉപ്പഥം അനുഗച്ഛന്തോ ദുട്ഠസ്സോ അസ്സഖളുകോ. യത്ഥകാമനിപാതിതോതി യത്ഥ കത്ഥചി ഇച്ഛിതാരമ്മണ്ണേ നിപാതിഭാവതോ. നാനാവേസധാരീ രങ്ഗനടോ.

ആയതനദാതുനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി പന്നരസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൧൩. ഇന്ദ്രിയസച്ചിദ്രസവണ്ണനാ

ഇന്ദ്രിയവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൧൨൫. ബാവിസതീതി ഗണനപരിച്ഛേദോ. ഇന്ദ്രിയാനീതി പരിച്ഛിന്നധമ്മനിദസ്സനം. ചക്ഖുന്ദ്രിയത്തിആദി തേസം സരൂപദസ്സനം. തത്ഥ ചക്ഖുദാരേ ഇന്ദ്രിയാ കാരേതി ചക്ഖുദാരഭാവേ തംഭാരികേഹി അത്തനോ ഇന്ദ്രിയാവം പരമിസ്സരഭാവം കാരയതീതി ചക്ഖുന്ദ്രിയം. തത്ത്ഹി തേ രൂപഗുഹണേ അത്താനം അനുവത്തേതി, തേ ച തം അനുവത്തന്തി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. തസ്ഥാ സോതഘാനജിവാഹാകായദാരേ ഇന്ദ്രിയാ കാരേതിതി. കായിന്ദ്രിയം. വിജാനനലക്ഖണേ ഇന്ദ്രിയാ കാരേതിതി മനിന്ദ്രിയം. ഇത്ഥിഭാവലക്ഖണേ, പരിസഭാവലക്ഖണേ, അനുപാലനലക്ഖണേ, സുഖലക്ഖണേ, ദുക്ഖലക്ഖണേ, സോമനസ്സലക്ഖണേ, ദോമനസ്സലക്ഖണേ, ഉപേക്ഖലക്ഖണേ, അധിമോക്ഖലക്ഖണേ, പഗുഹലക്ഖണേ, ഉപടാനലക്ഖണേ, അവിക്ഖേപലക്ഖണേ, ദസ്സനലക്ഖണേ, അനത്താതം തസ്സാമീതി പവത്തേ ജാനനലക്ഖണേ, ഞാതാനം ഏവ ധമ്മാനം പുന ആജാനനേ അത്താതാവിഭാവേ ഇന്ദ്രിയാ കാരേതിതി അത്താതാവിന്ദ്രിയം.

വിജാനിയാതി വിജാനേയ്യ. ഭൂമിതോ ചാതി ച-സദുദാ അവുത്തസമ്പിപണ്ഡനത്ഥോ, തേന താവത്ഥം സങ്ഗത്ത്ഹാതി, തം പന താവത്ഥം പരതോ വണ്ണയിസ്സാമ. അസമ്മസനുപഗാനമ്പി അത്ഥിഭാവതോ ദട്ഠഞ്ചതാ ഇധ ന ഗഹിതാ.

പുണ്ണഭാഗേതി അരിയമഗ്ഗതോ പുണ്ണഭാഗേ. അനത്താതന്തി ന അത്താതം ന അധിഗതം. നിച്ചതായ നത്ഥി ഏതസ്സ മതം ഭങ്ഗോ, ന വാ ഏതസ്ഥിം അധിഗതേ മരണന്തി അമതം, പജ്ജിതഞ്ചതോ പദഞ്ചാതി അമതപദം നിബ്ബാനം. “ഏവം പടിപന്നസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ”തി ഏതേന പുണ്ണഭാഗവസേനേതം ഇന്ദ്രിയം ഏവം വോഹരിയതീതി ദസ്സേതി. ആജാനനതോതി പഠമമഗ്ഗേന ദിട്ഠമരിയാദം അനതിക്കമിത്ഥാവ ജാനനതോ. യേന തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലോ, തംസമ്പയുത്തധമ്മാ വാ അത്താതാവിനോ ഹോന്തി, സോ അത്താതാവിഭാവോ പരിനിട്ഠിതകിച്ചജാനനഖിണാസവസ്സ ഭാവഭൂതോ ഹുത്ഥാ ഉപ്പത്തിതോ “ഖിണാസവസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ”തി വുത്തം.

ലിങ്ഗേതി ഗമേതി ഞാപേതീതി ലിങ്ഗം, ലിങ്ഗീയതി വാ ഏതേനാതി ലിങ്ഗം. കിം ലിങ്ഗേതി, കിം വാ ലിങ്ഗീയതീതി? ഇന്ദ്രം, ഇന്ദ്രോ വാ. ഇന്ദ്രസ്സ ലിങ്ഗ ഇന്ദ്രലിങ്ഗം, ഇന്ദ്രലിങ്ഗസ്സ അത്ഥോ തംസഭാവോ ഇന്ദ്രലിങ്ഗട്ഠോ, ഇന്ദ്രലിങ്ഗമേവ വാ ഇന്ദ്രിയസദസ്സ അത്ഥോതി ഇന്ദ്രലിങ്ഗട്ഠോ. സജ്ജിതം ഉപ്പാദിതന്തി സിട്ഠം, ഇന്ദ്രേന സിട്ഠം ഇന്ദ്രസിട്ഠം. ജുട്ഠം സേവിതം. കമ്മസങ്ഖാതസ്സ ഇന്ദ്രസ്സ ലിങ്ഗാനി, തേന ച സിട്ഠാനീതി കമ്മജാനേവ യോജേതഞ്ചാനി, ന അത്താനി, തേ ച ദേവ അത്ഥാ കമ്മേ ഏവ യോജേതഞ്ചാ, ഇതരേ ച ഭഗവതി ഏവാതി ആഹ “യഥായോഗ”ന്തി. തേനാതി ഭഗവതോ, കമ്മസ്സ ച ഇന്ദ്രത്താ. ഏത്ഥാതി ഏതേസു ഇന്ദ്രിയേസു. ഉല്ലിങ്ഗേതി ഞാപേന്തി പകാസേന്തി ഫലസമ്പത്തിവിപത്തിഹി കാരണസമ്പത്തിവിപത്തിഅവബോധതോ. “സോ തം നിമിത്തം ആസേവതീ”തിആദിസു (അം നിം ൯.൩൫) ഗോചരകരണമ്പി ആസേവനാ വുത്താതി ആഹ “കാനിചി ഗോചരാസേവനായാ”തി. തത്ഥ സഞ്ചേസം ഗോചരികാതഞ്ചത്തേപി “കാനിചി”തി വചനം അവിപസ്സിതഞ്ചാനം ബഹുലം മനസികരണേന അനാസേവനീയത്താ. പച്ചവേക്ഖനാമത്തമേവ ഹി തേസു ഹോതീതി. “തസ്സ തം മഗ്ഗം ആസേവതോ”തിആദിസു (അം നിം ൪.൧൫൦) ഭാവനാ ആസേവനാതി വുത്താതി ഭാവേതഞ്ചാനി സദ്ധാദിനി സന്ധായാഹ “കാനിചി ഭാവനാസേവനായാ”തി.

ആധിപച്ചം ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവോ. അസതിപി ച ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവേ ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയാനം, അത്തനോ അത്തനോ പച്ചയവസേന പവത്തമാനേ തംസഹിതസന്താനേ അത്താകാരേന അപ്പവത്തമാനേഹി ലിങ്ഗാദിഹി അനുവത്തനീയഭാവേ ആധിപച്ചം. ഇമസ്ഥിം ച അത്ഥേ ഇന്ദ്രന്തി പരിമിസ്സരിയം കരോന്തിച്ചേവ ഇന്ദ്രിയാനി. ചക്ഖാദിസു ദസ്സീതേന നയേന അത്തേതസഞ്ച ജീവിതാദിനം തദനുവത്തീസു ആധിപച്ചം യഥാരഹം യോജേതഞ്ചം.

അമോഹോയേവ ന വിസും ചത്താരോ യമ്മാ, തസ്മാ തസ്സ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡകമായം വിഭാവിതാനി ലക്ഖണാദിനി തേസഞ്ച വേദിതബ്ബാനീതി അധിപ്പായോ. സേസാനി തത്ഥ ഖണ്ഡനിദ്ദേസേ ലക്ഖണാദിഹി അരുപേനേവ ആഗതാനി.

൨൨൬. സത്താനം അരിയഭൂമിപടിലാഭോ ഭഗവതോ ദേസനായ സാധാരണം, പദാനഞ്ച പയോജനന്തി ആഹ “അജ്ജതത്ഥയമ്മേ പരിഞ്ഞായാ”തിആദി. അഞ്ഞേസമ്പി ഇന്ദ്രിയാനം അത്തഭാവപരിയാപനതായ സതിപി അത്തഭാവപത്താപനായ മുലഭാവതോ ചക്ഖാദിനം സാതിസയാ അത്തഭാവപരിയാപനാതി വുത്തം “അത്തഭാവപരിയാപനാനി ചക്ഖുന്ദിയാദിനി”തി (വിഭം അട്ഠം ൨൧൯). അഭിധമ്മട്ഠകമായം ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയാനന്തരം ജീവിതിന്ദ്രിയദേസനാക്കമോ വുത്തോതി ഇധാപി “തതോ ജീവിതിന്ദ്രിയ”ന്തി വുത്തം. തം ഇന്ദ്രിയയമകദേസനായ (യമം ൩.ഇന്ദ്രിയയമക.൧ ആദയോ) സമേതി. ഇന്ദ്രിയവിഭങ്ഗേ (വിഭം ൨൧൯ ആദയോ) പന മനിന്ദ്രിയാനന്തരം ജീവിതിന്ദ്രിയം വുത്തം, തം പുരിമപച്ഛിമാനം അജ്ജയാത്തികബാഹിരാനം അനുപാലകഭാവദീപനത്ഥം തേസ മജ്ജേ വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. യഞ്ച കിഞ്ചി വേദയിതം, സബ്ബം തം ദുക്ഖം. യാവ ച ദുവിധത്തഭാവാനുപാലകസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ പവത്തി, താവ ദുക്ഖഭൂതാനം ഏതേസം വേദയിതാനം അനിവത്തിതി ഞാപനത്ഥം, തേന ച ചക്ഖാദിനം ദുക്ഖാനുബന്ധതായ പരിഞ്ഞേയുതം ഞാപേതി. പടിപത്തിദസ്സനത്ഥന്തി പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിദസ്സനത്ഥം. തസ്സേവാതി അനഞ്ഞാതഞ്ഞസ്സാമീതിന്ദ്രിയസ്സേവ. തതോ അനന്തരം ഭാവേതബ്ബത്താതി ഭാവനാമഗ്ഗസമ്പയുത്തം അഞ്ഞിന്ദ്രിയം സന്ധായ വുത്തം. ദസ്സനാന്തരാ ഹി ഭാവനാതി.

ഭേദോതി ഇയ സഭാവതോ ഭേദോ അധിപ്പേതോ, ന ഭൂമിപുഗ്ഗലാദിവസേനാതി ആഹ “സേസാനം അഭേദോ”തി. നനു ച ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ അനുപാലനലക്ഖണം സഭാവോ, തേനസ്സ ദുവിധസ്സാപി അഭേദോതി? സച്ചമേതം, തസ്സ പന രൂപാരൂപസഭാവകതോ ഭേദോ ഗഹിതോ, ന ഏവം സേസാനം കോചി ഭേദോ അത്ഥിതി തേസം അഭേദോതി ഭേദാഭാവോ വുത്തോ. നനു ചേത്ഥ വേദനാ, പഞ്ഞാ ച ഭിന്ദിത്വാ വുത്താതി? ന, യമാ ദേസിതേസു ബാവിസതിയാ ഇന്ദ്രിയേസു ഭേദാഭേദസ്സ അധിപ്പേതത്താ.

൨൨൭. ചക്ഖുന്ദിയാദിനം സതിപി പുരേജാതാദിപച്ചയഭാവേ ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവേന സാധേതബ്ബമേവ കിച്ചം കിച്ചന്തി വുത്തം തസ്സ അനഞ്ഞസാധാരണത്താ, ഇന്ദ്രിയകമായ ച അധികതത്താ. അത്തനോ തിക്ഖമന്ദാദിആകാരോ അത്താകാരോ, തസ്സ അനുവത്താപനം അത്താകാരാനുവത്താപനം. തേനാഹ “തിക്ഖമന്ദാദിസങ്ഖാതഅത്താകാരാനുവത്താപന”ന്തി. അഥ വാ തിക്ഖമന്ദാദിസങ്ഖാതസ്സ ച അത്താകാരസ്സ ച അനുവത്താപനം തിക്ഖപേ... വത്താപനം. വിസും അത്താകാരഗുഹണേന ചേത്ഥ രൂപാവഭാസനാദികസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ചക്ഖുന്ദിയാദി ഹി രൂപാഭിഹനനയോഗ്യതാസങ്ഖാതേ രൂപാവഭാസനസാമത്ഥിയേ അസതി ന കദാചിപി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ ദസ്സനകിച്ചം സമ്ഭവതി. ഏസ നയോ സോതിന്ദ്രിയാദിസുപി. പുബ്ബങ്ഗമഭാവേന മനിന്ദ്രിയസ്സ വസാവത്താപനം ഹോതി, ന അഞ്ഞേസം. തംസമ്പയുത്താനിപി ഹി ഇന്ദ്രിയാനി തബ്ബസേനേവ ഹുത്വാ അത്തനോ അത്തനോ ഇന്ദ്രിയകിച്ചം സാധേന്തി ചേതസികഭാവതോ , ന തേസം വസേന മനിന്ദ്രിയം . അയത്ത്ഹിസ്സ പുബ്ബങ്ഗമതാ. സബ്ബത്ഥ ച ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവേന സാധേതബ്ബന്തി അധികാരോ അനുവത്തതിതി ദട്ഠഞ്ചോ. സതിപി അനുപ്പാദനേ, അനുപത്ഥമ്ഭനേ ച തപ്പച്ചയാനം തപ്പവത്തനേ നിമിത്തഭാവോ അനുവിധാനം.

൨൨൮. ഛാദേത്വാ ഫരിത്വാ ഉപ്പജ്ജമാനാ സുഖദുക്ഖവേദനാ സഹജാതയമ്മേ അഭിഭവിത്വാ അജ്ജാത്ഥരിത്വാ സയമേവ പാക്കടാ ഹോതി, സഹജാതയമ്മാ ച തസ്സാ വസേന സുഖദുക്ഖബാവാപ്പതാ വിയ ഹോന്തിതി ആഹ “യമാസകം ഓളാരികാകാരാനുപാപന”ന്തി. അസന്തസ്സ, അപണീതസ്സപി അകുസലതബ്ബിപാകാദിസമ്പയുത്തസ്സ യമാരഹം മജ്ജതത്ഥാകാരാനുപാപനം യോജേതബ്ബം. സമാനജാതിയേഹി വാ സുഖദുക്ഖേഹി സന്തപണീതാകാരാനുപാപനം ദട്ഠഞ്ചം. പടിപക്ഖാഭിഭവനന്തി അസ്സദ്ധിയാദിപടിപക്ഖാഭിഭവനം. പസന്നാകാരാദാതി പസന്നപഗ്ഗഹിതഉപട്ഠിതസമാഹിതദസ്സനാകാരാനുപാപനം യമാക്കമം സദ്ധാദിനം. ബ്യാപാദാദിതി ആദി-സദ്രേന ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി ഗഹിതാനി. മഗ്ഗസമ്പയുത്തസ്സേവ ച അഞ്ഞിന്ദ്രിയസ്സ കിച്ചം ദസ്സിതം. തേനേവ ച ഫലസമ്പയുത്തസ്സ തംതംസംയോജനപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിപഹാനകിച്ചതാ ദസ്സിതാ ഹോതിതി. കതസബ്ബകിച്ചസ്സ

അത്താതാവിന്ദ്രിയം അത്തസ്സ കാതബ്ബസ്സ അഭാവാ അമതാഭിമുഖമേവ തബ്ഭാവപച്ചയോ ച ഹോതി, ന ഇതരാനി വീയ കിച്ചന്തരപസുതം. തേനാഹ “അമതാഭിമുഖഭാവപച്ചയതാ ചാ”തി.

൨൨൮. ഭൂമിതോ വിനിച്ഛയോ ഉത്താനമോ ഏവ. ഏതമാഹ - കസ്മാ പന ഏത്തകേനേവ ഇന്ദ്രിയാനി വുത്താനി, ഏതാനി ഏവ ച വുത്താനീതി? ആധിപച്ചട്ഠവസേന, ആധിപച്ചം നാമ ഇസ്സരിയന്തി വുത്തമേവേതം. തയിദം ആധിപച്ചം അത്തനോ അത്തനോ കിച്ചേ, ഫലേ ചാതി അത്തേസസി സഭാവധമ്മാനം കസ്മാ ന ലബ്ഭതി? പച്ചയാധീനവുത്തികാ ഹി പച്ചയുപ്പന്നാതി സിയാ ഫലഹേതുധമ്മേസു അനുവത്തനാനുവത്തനീയതാതി? സച്ചമേതം, തമാപി അത്ഥി തേസം വിസേസോ. സ്വായം “ചക്ഖുവിത്താണാദിപ്പവത്തിയത്ത്ഥി ചക്ഖാദീനം സിദ്ധമാധിപച്ച”തിആദിനാ (വിഭ് ൧൧൯) അട്ഠം ൨൧൯) അട്ഠകമായം ദസ്സിതോയേവ. അപിച ഖഡ്ഡപഞ്ചകേ യായം സത്തപത്തത്തി, തസ്സാ വിസേസനിസ്സയോ “ഛര അജ്ജന്തതികാനി ആയതനാനീ”തി താനി താവ ആധിപച്ചത്തം ഉപാദായ “ചക്ഖുന്ദ്രിയം...പേ...മനിന്ദ്രിയ”തിആദിതോ (വിഭ് ൨൧൯) വുത്താനി. സ്വായം അത്തഭാവോ ഇമേസം വസേന “ഇത്ഥി പുരിസോ”തി സമത്തം ലഭിതീതി ദസ്സനത്ഥം ഭാവദധം. തയിമേ ഉപാദിനധമ്മാ യേന ധമ്മേന പവത്തന്തി, അയം സോ ധമ്മോ തേസം റിതിഹേതുതി ദസ്സനത്ഥം ജീവിതിന്ദ്രിയം. സ്വായം സത്തസത്തിതോ ധമ്മപുഞ്ജോ പഞ്ചവസേന പവത്തമാനോ ഇമാഹി വേദനാഹി സംകിലിസ്സതീതി ദസ്സനത്ഥം വേദനാപഞ്ചകം. തതോ വിസുദ്ധികാമാനം വോദാനസമ്ഭാരദസ്സനത്ഥം സദ്ധാദിപഞ്ചകം. സമ്ഭവവോദാനസമ്ഭാരാ ഇമേഹി വിസുജ്ജന്തി, വിസുദ്ധിപ്പത്താ നിട്ഠിതകിച്ചാവ ഹോന്തിതി ദസ്സനത്ഥം അനത്താതത്തസ്സാമീതിന്ദ്രിയാദിനി തീണി വുത്താനി. സബ്ബത്ഥ “ആധിപച്ചത്തം ഉപാദായാ”തി പദം യോജേതബ്ബം. ഏത്താവതാ അധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിതി അത്തേസം അഗ്ഗഹണം.

അഥ വാ പവത്തിനിവത്തിനം നിസ്സരാദിദസ്സനത്തന്വി ഏതാനിയേവ വുത്താനി. പവത്തിയാ ഹി വിസേസതോ മൂലനിസ്സയഭൂതാനി ഛര അജ്ജന്തതികായതനാനി. യമാഹ “ഛരസു ലോകോ സമുപ്പന്നോ”തിആദി (സു ൩൧൧). തസ്സ ഉപ്പത്തി ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയേഹി വിസഭാഗവത്ഥുസരാഗനിമിത്തേഹി യേഭൂയേന സത്തകായസ്സ അഭിനിബ്ബത്തി. വുത്തത്ത്ഥേതം “തിണ്ണം ഖോ, മഹാരാജ, സന്നിപാതാ ഗബ്ഭസ്സ അവക്കന്തി ഹോതി മാതാ ച ഉതുനീ ഹോതി, ഗന്ധബ്ബോ ച പച്ചുപട്ഠിതോ ഹോതി, മാതാപിതരോ ച സന്നിപതിതാ ഹോന്തി”തിആദി (മ ൩൧൦൮; മി ൧൪൧൩). അവട്ഠാനം ജീവിതിന്ദ്രിയേന തേന അനുപാലേതബ്ബതോ. തേനാഹ “ആയു റിതി യപനാ യാപനാ”തിആദി (ധ ൩൯). ഉപഭോഗോ വേദനാഹി. വേദനാവസേന ഹി ഇട്ഠാദിസബ്ബവിസയൂപഭോഗോ. യമാഹ “വേദയതി വേദയതീതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, തസ്മാ വേദനാതി വുച്ചതീ”തി (മ ൩൧൦൯). ഏവം പവത്തിയാ നിസ്സയസമുപ്പാദട്ഠിതിസമ്ഭോഗദസ്സനത്തം ചക്ഖുന്ദ്രിയം യാവ ഉപേക്ഖിന്ദ്രിയന്തി ചുട്ടസിന്ദ്രിയാനി ദേസിതാനി. യമാ ചേതാനി പവത്തിയാ, ഏവം ഇതരാനി നിവത്തിയാ. വിവട്ടസന്നിസ്സിതേന ഹി നിബ്ബത്തിതാനി സദ്ധാദിനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി നിവത്തിയാ നിസ്സയോ. ഉപ്പാദോ അനത്താതത്തസ്സാമീതിന്ദ്രിയേന തസ്സ നിവത്തിവസേന പഠമം ഉപ്പജ്ജനതോ. അവട്ഠാനം അത്തിന്ദ്രിയേന, ഉപഭോഗോ അത്താതാവിന്ദ്രിയേന അഗ്ഗഫലസമുപഭോഗതോ. ഖീണാസവാഹി വിസവിതായ നിബ്ബുതിസുഖം പരിഭുജ്ജന്തി. ഏവസി ഏതാനി ഏവ ഇന്ദ്രിയാനി ദേസിതാനി. ഏത്താവതാ യമാധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിതോ അത്തേസം അഗ്ഗഹണം. ഇമിനാവ നേസം ദേസനാക്കമോപി സംവണ്ണിതോതി വേദിതബ്ബോതി.

ഇന്ദ്രിയനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സച്ചവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൨൨൯. അരിയസദ്ദേന വിസേസനം അകത്ഥാ കേവലം സച്ചസദ്ദേന ഉദ്ധിട്ഠാനിപി അരിയസച്ചാനി ഏവാതി ദസ്സേനോ “സച്ചാനീതി ചത്താരി അരിയസച്ചാനീ”തി ആദ. സമാത്തജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠന്തി, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസോ അനുപയുജ്ജിതബ്ബോതി. അരിയസച്ചേസു വാ വിചാരിതേസു ഇതരാനിപി അത്ഥതോ വിചാരിതാനേവ ഹോന്തിതി വിപസ്സനായ ച ഭൂമിഭൂതാനി, അരിയസച്ചാനേവാതി ച കത്ഥാ “സച്ചാനീ”തി ഉദ്ധരിത്ഥാപി “ചത്താരി അരിയസച്ചാനീ”തി വുത്തം.

സാസനക്കുമോതി അരിയസച്ചാനി വുച്ചുന്തി, അരിയസച്ചദേസനാ വാ. സകലഞ്ചി സാസനം ഭഗവതോ വചനം സച്ചവിനിമുത്തം നത്ഥി പവത്തിനിവത്തിതദുഭയഹേതുസന്ദസ്സനവസേന പവത്തനതോ. തസ്മാ സച്ചേസു കമതി, സീലസമാധിപഞ്ചാസഞ്ചാതം വാ സാസനം ഏതേസു കമതി, പരിഞ്ഞാദികിച്ചസാധനവസേന പവത്തി, തസ്മാ കമതി ഏത്ഥാതി കമോ, കിം കമതി? സാസനം. സാസനസ്സ കമോ “സാസനക്കുമോ”തി സച്ചാനി സാസനപ്പവത്തിടാനാനി വുച്ചുന്തി, തന്ദേസനാ ച തബ്ബോഹാരേനാതി.

തമാതി തംസഭാവാ ദുക്ഖാദിസഭാവാ. അവിതമാതി അമുസാസഭാവാ ബാധനാദിഭാവേന ഭൂതസഭാവാ. അനഞ്ഞമാതി അഞ്ഞാകാരരഹിതാ അബാധനാദിആകാരവിവിത്താ. ദുക്ഖദുക്ഖതാതന്നിമിത്തതാഹി അധിട്ഠിത്തതാ പീളനട്ഠോ. സമേച്ച സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി കതഭാവോ സഞ്ചതട്ഠോ. ദുക്ഖദുക്ഖതാതന്നിമിത്തതാഹി പരിദഹനം, കിലേസദാഹസമായോഗോ വാ സന്താപട്ഠോ. ജരായ, മരണേന ചാതി ദേദാ വിപരിണാമേതബ്ബതാ വിപരിണാമട്ഠോ. ഏത്ഥ ച പീളനട്ഠോ ദുക്ഖസ്സ സരസേനേവ ആവിഭവനാകാരോ, ഇതരേ യമാക്കമം സമുദയമഗ്ഗനിരോധദസ്സനേഹി ആവിഭവനാകാരാതി അയം ചതുന്നസി വിസേസോ. തത്രത്രാഭിനന്ദനവസേന ബ്യാപിതാ ഊഹനം രാസികരണം ദുക്ഖസ്സ നിബ്ബത്തനം ആയുഹനം ആകാരസ്സ ബ്യാപനത്ഥത്താ. ആഗച്ഛതി സമുദയതോതി വാ ആയം, ദുക്ഖം, തസ്സ ഊഹനം പവത്തനം ആയുഹനം, അയം സരസേനേവ ആവിഭവനാകാരോ. നിദദാതി ദുക്ഖന്തി നിദാനം, “ഇദം തം ദുക്ഖ”ന്തി സമ്പടിച്ഛാപേത്തം വിയ സമുട്ഠാപേതീതി അത്ഥോ. അയം നിദാനട്ഠോ ദുക്ഖദസ്സനേന ആവിഭവനാകാരോ. സംസാരദുക്ഖേന സംയോജനം സംയോഗട്ഠോ . മഗ്ഗാധിഗമനനിവാറണം പലിബ്ബോധട്ഠോ. ഇമേ ച സംയോഗപലിബ്ബോധട്ഠാ നിരോധമഗ്ഗദസ്സനേഹി ആവിഭവനാകാരാ. നിസ്സരന്തി സത്താ ഏത്ഥ, സയമേവ വാ നിസ്സടം വിസംയുത്തം സബ്ബസഞ്ചതേഹി സബ്ബപധിപടിനിസ്സഗ്ഗഭാവതോതി നിസ്സരനം. അയമസ്സ സഭാവേന ആവിഭവനാകാരോ, ഇതരേ വിവേകാസഞ്ചാതാമത്സാ, സമുദയക്ഖരഅപച്ചയഅവിനാസിതാ വാ സമുദയമഗ്ഗദുക്ഖദസ്സനേന ആവിഭവനാകാരാ.

സംസാരതോ നിഗ്ഗമനം നിയ്യാനം. അയമസ്സ സരസേന ആവിഭവനാകാരോ. പരിബ്ബോധുപച്ഛേദനേന നിബ്ബാനാധിഗമോവ നിബ്ബാനനിമിത്തതാ മഗ്ഗസ്സ ഹേതുട്ഠോ. പത്താപധാനത്താ ചസ്സ നിബ്ബാനദസ്സനം, ചതുസച്ചദസ്സനം വാ ദസ്സനട്ഠോ. ചതുസച്ചദസ്സനേ, കിലേസദുക്ഖസന്താപവുപസമനേ ച ആധിപച്ചം കരോന്തി മഗ്ഗയമ്മാ സമ്പയുത്തയമ്മേസൂതി സോ മഗ്ഗസ്സ ആധിപതേയുട്ഠോ. വിസേസതോ വാ ആലമ്ബനാധിപതിഭൂതാ മഗ്ഗയമ്മാ ഹോന്തി “മഗ്ഗാധിപതിനോ”തി (ധം സം തികമാതികാ മന്ത്ര) വചനതോതി സോ തേസം ആകാരോ ആധിപതേയുട്ഠോ. ഏതേ ഹേതുദസ്സനാധിപതേയുട്ഠാ സമുദയനിരോധദുക്ഖദസ്സനേഹി ആവിഭവനാകാരാ. ഏവമാദി ആഹാതി സമ്ബന്ധോ. അഭിസമയട്ഠോതി അഭിസമേതബ്ബട്ഠോ. അഭിസമയസ്സ വാ വിസയഭൂതോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോ. അഥ വാ അഭിസമയസ്സ പവത്തിആകാരോ അഭിസമയട്ഠോ. സോ ചേത്ഥ അഭിസമേതബ്ബേന പീളനാദിനാ ദസ്സിതോതി ദട്ഠബ്ബോ.

൩൨൦. കുച്ഛിതം ഖം ദുക്ഖം, ഗാരയ്ഹം ഹുത്ഥാ അസാരന്തി അത്ഥോ.

“സമാഗമോ സമേത”ന്തിആദീസു കേവലസ്സ ആഗമസദസ്സ, ഏത-സദസ്സ ച പയോഗേ സംയോഗത്ഥസ്സ അനുപലബ്ഭനതോ, സം-സദസ്സ ച സംയോഗേ ഉപലബ്ഭനതോ “സംയോഗം ദീപേതി”തി ആഹ അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച തദത്ഥജോതകതാസിദ്ധിതോ. ഉപ്പന്നം ഉദിതന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അയ-സദോ ഗതിഅത്ഥേ സിലോ ഹേതുസദോവിയ കാരണം ദീപേതി. അത്തനോ ഫലനിപ്ഫാദനേന അയതി പവത്തി, എതി വാ ഏതസ്മാ ഫലന്തി അയോതി, സംയോഗേ ഉപ്പത്തികാരണം സമുദയോതി. ഏത്ഥ വിസും പയുജ്ജമാനാപി ഉപസഗ്ഗസദാ സധാതുകം സംയോഗത്ഥം, ഉപ്പാദത്ഥഞ്ച ദീപേന്തി, കിരിയാവിസേസകത്താതി വേദിതബ്ബാ.

“അഭാവോ ഏത്ഥ രോധസ്സാതിനിരോധോ”തി ഏതേന നിബ്ബാനസ്സ ദുക്ഖവിവിത്തഭാവം ദസ്സേതി. സമധിഗതേ തസ്മിം തദധിഗമതോ പുഗ്ഗലസ്സ രോധാഭാവോ പവത്തിസഞ്ചാതസ്സ രോധസ്സ പടിപക്ഖഭൂതായ നിവത്തിയാ അധിഗതത്താതി. ഏതസ്മിഞ്ച അത്ഥേ അഭാവോ

ഏതസ്‌മിം രോധസ്സാതി നിരോധോ ഇച്ചേവ പദസമാസോ. ദുക്ഖാഭാവോ പനേതമ പുഗ്ഗലസ്സ, ന നിബ്ബാനസ്സേവ. അനുപ്പാദോ ഏവ നിരോധോ അനുപ്പാദനിരോധോ. ആയതിം ഭവാദീസു അപ്പവത്തി, ന പന ഭണ്ഡോതി ഭണ്ഡവാചകം നിരോധസദും നിവത്തേതാ അനുപ്പാദവാചകം ഗണ്ഹാതി. ഏതസ്‌മിം അത്ഥേ കാരണേ ഫലൂപചാരം കത്വാ നിരോധപച്ചയോ നിരോധോതി വുത്തോ.

പടിപദാ ച ഹോതി പുഗ്ഗലസ്സ ദുക്ഖനിരോദപ്പത്തിയാ. നനു ച സാ ഏവ ദുക്ഖനിരോദപ്പത്തിതി തസ്സാ ഏവ സാ പടിപദാതി ന യുജ്ജത്തി? ന പുഗ്ഗലാധിഗമസ്സ പത്തിഭാവേന, യേഹി സോ അധിഗച്ഛതി, തേസം കാരണഭൂതാനം പടിപദാഭാവേന ച വുത്തത്താ. സച്ഛി കിരിയാസച്ഛികരണയമ്മാനഞ്ഹി അത്തമാഭാവേപി പുഗ്ഗലസച്ഛികിരിയായമ്മഭാവേഹി നാനത്തം കത്വാ നിദേസോ കത്തോതി. അഥ വാ യം ദുക്ഖനിരോധപ്പത്തിയാ നിട്ഠാനം ഫലം, സയഞ്ച ദുക്ഖനിരോധപ്പത്തിഭൂതം, തസ്സ അഭിസമയഭൂതായ ദുക്ഖനിരോധപ്പത്തിയാ പടിപദതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

൧൩൧. ബുദ്ധാദയോ അരിയാ പടിവിജ്ഞതീതി ഏതമ പടിവിദ്ധകാലേ പവത്തം ബുദ്ധാദിവോഹാരം “അഗമാ രാജഗഹം ബുദ്ധോ”തിആദീസു (സു. നി. ൪൧) വിയ ഭാവിനി ഭൂതേ വിയ ഉപചാരോതി പുരിമകാലേപി ആരോപേത്വാ “ബുദ്ധാദയോ”തി വുത്തം. തേ ഹി ബുദ്ധാദയോ ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പടിവിജ്ഞതീതി. തസ്‌മാ അരിയസച്ചാനീതി വുച്ചത്തിതി ഏതമ അരിയപടിവിജ്ഞതീതിബ്ബാനി സച്ചാനി അരിയസച്ചാനീതി പുരിമപദേ ഉത്തരപദലോപോ അരിയസച്ചാനീതി വുച്ചത്തിതി അത്ഥോ. തമാഗതേന ഹി സയം അധിഗതത്താ, പവേദിതത്താ, തതോ ഏവ ച അത്തേഹി അധിഗമനിരത്താ താനി തസ്സ ഹോന്തിതി. അരിയഭാവസിദ്ധിതോപീതി ഏതമ അരിയസാധകാനി സച്ചാനി അരിയസച്ചാനീതി പുഞ്ചേ വിയ ഉത്തരപദലോപോ ദട്ഠഞ്ചാ. അരിയാനി സച്ചാനീതിപീതി ഏതമ അവിതഥഭാവേന അരണീയത്താ അധിഗതബ്ബത്താ അരിയാനി, അരിയസമഞ്ഞാ വാ അവിസംവാദകേ അവിതഥേ നിരുള്ഹാ ദട്ഠഞ്ചാ.

൧൩൨. ബാധനലക്ഖണന്തി ഏതമ ദുക്ഖദുക്ഖതന്നിമിത്തഭാവോ, ഉദയവയപടിപിളിതഭാവോ വാ ബാധനം. ഭവാദീസു ജാതിആദിവസേന, ചക്ഖരോഗാദിവസേന ച അനേകദാ ദുക്ഖസ്സ പവത്തനമേവ പുഗ്ഗലസ്സ സന്താപനം, തദസ്സ കിച്ചം രസോതി സന്താപനരസം. പവത്തിനിവത്തിസു സംസാരവിമോക്ഷേസു പവത്തി ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി പവത്തിപച്ചുപട്ഠാനം. പഭവതി ഏതസ്‌മാ ദുക്ഖം നിബ്ബത്തതി, പുരിമഭവേന പച്ഛിമഭവോ ഘടിതോ സംയുത്തോ ഹുത്വാ പവത്തതീതി പഭാവോ. “ഏവമ്പി തണ്ഹാനുസയേ അനുഹതേ, നിബ്ബത്തതി ദുക്ഖമിദം പുനപ്പുന”ന്തി (ധ. പ. ൩൩൮; നേത്തി. ൩൦) ഏവം പുനപ്പുനം ഉപ്പാദനം അനുപച്ഛേദകരണം. ഭവനിസ്സരണനിവാരണം പലിബോധോ. തണ്ഹക്ഖയാദിഭാവേന സബ്ബദുക്ഖസന്തതാ സന്തി. അച്ചുതിരസന്തി അച്ചുതിസമ്പത്തികം അചവനകിച്ചം വാ. കിച്ചന്തി ച ചവനാഭാവം കിച്ചമിവ കത്വാ പരിയായേന വുത്തം, അചവനഞ്ചസ്സ സഭാവാപരിച്ചജനം അവികാരിതാ ദട്ഠഞ്ചാ. പഞ്ചക്ഖണ്ഡനിമിത്തസുത്തതായ അവിഗ്ഗഹം ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി അനിമിത്തപച്ചുപട്ഠാനം. അനുസയസമുച്ഛിദനേന സംസാരചാരകത്തോ നിഗ്ഗമനുപായഭാവോ നിയ്യാനം. സബ്ബകിലേസാനം അനുപ്പാദനിരോധനം കിലേസപ്പഹാനകരണം. നിമിത്തത്തോ, പവത്തത്തോ ച ചിത്തസ്സ വുട്ഠാനം ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി വുട്ഠാനപച്ചുപട്ഠാനം.

൧൩൩. അസുവണ്ണാദി സുവണ്ണാദി വിയ ദിസ്സമാനം മായാതി വത്സുസബ്ഭാവോ തസ്സാ വിപരീതതാ വുത്താ. ഉദകം വിയ ദിസ്സമാനാ പന മരീചി ഉപഗതാനം തുച്ഛാ. വത്സുമത്തമ്പി തസ്സാ ന ദിസ്സതീതി വിസംവാദികാ വുത്താ. മരീചിമായാഅത്തവിധുരോ ഭാവോ തച്ഛാവിപരീതഭൂതഭാവോ. അരിയണാണസ്സാതി അരിയസ്സ അവിതഥഗ്ഗാഹകസ്സ ണാണസ്സ, തേന പടിവേധണാണം വിയ പച്ചവേകഖണണാണമ്പി ഗഹിതം ഹോതി. തേസം ഗോചരഭാവോ പടിവിജ്ജിതബ്ബതാ, ആരമ്മണഭാവോ ച ദട്ഠഞ്ചാ. അഗ്ഗിലക്ഖണം ഉണ്ഹത്തം. തഞ്ഹി കത്ഥചി കട്ഠാദിഉപാദാനഭേദേ വിസംവാദകം, വിപരീതം, അഭൂതം വാകദാചിപി ന ഹോതി. “ജാതിയമ്മാ ജരാധമ്മാ, അത്ഥോ മരണധമ്മിനോ”തി (അ. നി. ൩.൩൯; ൫.൫൭) ഏവം വുത്താ ജാതിആദികാ ലോകപകതി. ഏകച്ചാനം തിരച്ഛാനാനം തിരിയം ദീഘതാ, മനുസ്സാദീനം ഉദ്ധം ദീഘതാ, വുദ്ധിനിട്ഠം പത്താനം പുന അവധ്വനന്തി

ഏവമാദികാ ച ലോകപകതീതി വദന്തി. തച്ഛാവിപരീതഭൂതഭാവേസു പച്ഛിമോ തഥതാ. പഠമോ അവിതഥതാ, മജ്ജിമോ അനന്തതതാതി അയമേതേസം വിസേസോ,

ദുക്ഖാ അന്തം ന ബാധക ത്തി കസ്മാ വുത്തം, നനു തണ്ഹാപി ജാതി വിയ ദുക്ഖനിമിത്തതായ ബാധികാതി? ന, ബാധകപഭവഭാവേന വിസും ഗഹിതത്താ. ഏവമ്ഹി പവത്തി, പവത്തിഹേതു ച അസങ്കരതോ ബോധിതാ ഹോന്തി. അഥ വാ ജാതിആദിനം വിയ ദുക്ഖസ്സ അധിട്ഠാനഭാവോ, ദുക്ഖദുക്ഖതാ ച ബാധകതാ, ന ദുക്ഖപഭവതാതി നത്ഥി തണ്ഹായ പഭവഭാവേന വിസും ഗഹിതായ ബാധകഭാവപസങ്ഗോ. തേനാഹ “ദുക്ഖാ അന്തം ന ബാധക”തി. ബാധകത്തനിയാമേനാതി ദുക്ഖം ബാധകമേവ, ദുക്ഖമേവ ബാധകന്തി ഏവം ദ്വിധാപി ബാധകത്താവധാരണേനാതി അത്ഥോ. ബാധകത്തനിയാമേനാതി ഹി ബാധകസ്സ, ബാധകത്തേ ച നിയാമേന. യതാ ബാധകത്തസ്സ ദുക്ഖേ നിയതതാ, ഏവം ദുക്ഖസ്സ ച ബാധകത്തേ നിയതതാതി.

തം വിനാ നാത്തേതോതി സതിപി അവസേസകിലേസഅവസേസാകുസലസാസവകുസലമൂലാവസേസസാസവകുസലയമ്മാനം ദുക്ഖഹേതുഭാവേ ന തണ്ഹായ വിനാ തേസം ദുക്ഖഹേതുഭാവോ അത്ഥി, തേഹി പന വിനാപി തണ്ഹായ ദുക്ഖഹേതുഭാവോ അത്ഥി കൂസലേഹി വിനാ അകൂസലേഹി രൂപാവചരാദികൂസലേഹി വിനാ കാമാവചരാദിഹി ച തണ്ഹായ ദുക്ഖനിബ്ബത്തകത്താ. സന്തഭാവസ്സ, സന്തഭാവേ വാ നിയാമോ സന്തഭാവനിയാമോ, തേന സന്തഭാവനിയാമേന. തച്ഛനിയ്യാനഭാവത്താതി ദ്വിധാപി നിയാമേന തച്ഛോ നിയ്യാനഭാവോ ഏതസ്സ, ന മിച്ചാമഗ്ഗസ്സ വിയ വിപരീതതായ, ന ലോകിയമഗ്ഗസ്സ വിയ വാ അനേകന്തികതായ അതച്ഛോതി തച്ഛനിയ്യാനഭാവോ, മഗ്ഗോ, തസ്സ ഭാവോ തച്ഛനിയ്യാനഭാവത്തം, തസ്മാ തച്ഛനിയ്യാനഭാവത്താ. സബ്ബത്ഥം ദ്വിധാപി നിയാമേന തച്ഛാവിപരീതഭൂതഭാവോ വുത്തോതി ആഹ “ഇതി തച്ഛാവിപല്ലാസാ”തിആദി.

൩൧൪. സച്ചസദസ്സ സമഭവന്താനം അത്ഥാനം ഉദ്ധരണം, സമഭവന്തേ വാ അത്ഥേ വതാ അധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉദ്ധരണം നിദ്ധാരണം അത്ഥുദ്ധാരോ. വിരതിസച്ചേതി മുസാവാദവിരതിയം. ന ഹി അന്തവിരതിസു സച്ചസദോ നിരുള്ഹോ. യേ പന “വിരതിസച്ചം സമാദാനവിരതി”തി വദന്തി, തേസന്ധി ന സമാദാനമത്തം വിരതിസച്ചം, അഥ ഖോ സമാദാനാവിസംവാദനം. തം പന പടിഞ്ഞാസച്ചം മുസാവാദവിരതിയേവ ഹോതി. “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ജ”തി (മ° നി° ൨.൧൮൭, ൨൦൨-൨൦൩, ൪൨൭; ൩.൨൭-൨൯) പവത്താ ദിട്ഠി “സച്ച”തി അഭിനിവിസനവുത്തിയാ ദിട്ഠിസച്ചം. അമോസധമ്മത്താ നിബ്ബാനം പരമത്ഥസച്ചം. “അമോസധമ്മം നിബ്ബാനം, തദരിയാ സച്ചതോ വിദു”തി (സു° നി° ൭൬൩) ഹി വുത്തം, തസ്സ പന തംസമ്പാപകസ്സ ച മഗ്ഗസ്സ പജാനനാ പടിവേധോ അവിവാദകാരണന്തി ദ്വയന്ധി “ഏകം ഹി സച്ചം ന ദുതിയമത്ഥി, യസ്മിം പജാ നോ വിവദേ പജാന”തി ഇമിസ്സാ (സു° നി° ൮൯൦; മഹാ° ൧൧൯) ഗാമായ “സച്ച”തി വുത്തം.

൩൧൫. “നേതം ദുക്ഖം അരിയസച്ചന്തി ആഗച്ഛേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തി ഏതേന ജാതിആദിനം ദുക്ഖഅരിയസച്ചഭാവേ അവിപരീതതം ദസ്സേതി ഏകത്തേനേവ ബാധകഭാവതോ. “അന്തം ദുക്ഖം അരിയസച്ചന്തി ആഗച്ഛേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തി ഇമിനാ ദുക്ഖഅരിയസച്ചഭാവസ്സ ജാതിആദിസു നിയതതം ദസ്സേതി അനന്തത്ഥഭാവതോ. സചേപി കമഞ്ചി കോചി ഏവംചിത്തോ ആഗച്ഛേയ്യ, പത്താപനേ പന സഹധമ്മേന ഞാപനേ അത്തനോ വാദസ്സ പതിട്ഠാപനേ സമത്ഥോ നത്ഥിതി ദസ്സേതും “അഹമേതം...പേ... പത്തേപേസ്സാമിതി ആഗച്ഛേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തി വുത്തം. ജാതിആദിനം അനന്തത്ഥതാ അത്തസ്സ ച തതാഭൂതസ്സ അഭാവോയേവേത്ഥ റാനാഭാവോ. സചേപി കോചി ആഗച്ഛേയ്യ ആഗച്ഛേയ്യ, റാനം പന നത്ഥിതി അയമേത്ഥ സുത്തത്ഥോ. ഏസ നയോ ദുതിയസുത്തേപി. തത്ഥ പന അത്തഭാവപടിലാഭേനേവ സത്താനം ജാതിആദിനം പത്തി, സമ്മുഖിഭാവോ ച ഹോതിതി സമ്പത്തത്താ, പച്ചക്ഖതാ ച പഠമതാ, യതോ തം ഭഗവതാ പഠമം ദേസിതം, തന്നിമിത്തതാ ദുതിയതാ, തദുപസമതാ തതിയതാ, തംസമ്പാപകതാ ചതുത്ഥതാതി ദട്ഠഞ്ചാ.

“ഏതപരമതോ”തി ഏതേന ചതുഹി അരിയസച്ചേഹി പവത്തിആദിനം അനവസേസപരിയാദാനമാഹ. നിബ്ബുതികാമേന പരിജാനനാദിഹി അന്തം കിഞ്ചി കിച്ചം കാതഞ്ചം നത്തി, ധമ്മഞ്ചാണകിച്ചം വാ ഇതോ അന്തം നത്ഥി, പരിഞ്ഞേയ്യാദിനി ച

ഏതപരമാനേവാതി ചത്താരിയേവ വൃത്താനി. തൺഹായ ആദിനവദസ്സാവിനം വസേന തൺഹാവത്സുആദിനം ഏതപരമതായാതി വൃത്തം. തമാ ആലയേ പഞ്ചകാമഗുണസൺഖാതേ, സകലവത്സുകാമസൺഖാതേ, ഭവത്തയസൺഖാതേ വാ ദുക്ഖേ ദോസദസ്സാവിനം വസേന ആലയാദിനം ഏതേപരമതായാതി വൃത്തം.

൧൩൬. “ഓളാരികത്താ”തി ഇദം ജാതിആദിനം ദുക്ഖഭാവസ്സ പചുരജനപാകടതാമത്തം സന്ധായ വൃത്തം, ന അരിയേന ഞാണേന പടിവിജ്ജിതബ്ബാകാരം. തന്തി ദുക്ഖം. അകതന്തി അനിബ്ബത്തിതം, അനിപ്ഫാദിതകാരണന്തി അധിപ്പായോ. കാരണേ ഹി സിലേ ഫലം സിലമേവ ഹോതി. “നേവ അകതം ആഗച്ഛതീ”തി ച ഇമിനാ അഹേതുവാദം പടിക്ഖിപതി. “ന ഇസ്സരനിമ്മാനാദിതോ”തി ഏതേന പജാപതിപുരിസപകതികാലാദിവാദേ പടിക്ഖിപതി. യം പന്നേതമ വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. “സഹേതുകേന ദുക്ഖേനാ”തി ഏതേന ദുക്ഖദസ്സനേന ജനിതസ്സ സംവേഗസ്സ സംവഡ്ഠനമാഹ. ദുക്ഖസ്സ ഹി സഹേതുകഭാവസവസേന ബലവസംവേഗോ ജായതി യാവായം ഹേതു, താവ ഇദം ദുക്ഖം അവിച്ഛേദേന പവത്തതീതി. അസ്സാസജനനത്ഥം നിരോധന്തി സംവേഗജാതസ്സ അസ്സാസം ജനേതും നിരോധസച്ചമാഹ. നിബ്ബിന്നസംസാരദുക്ഖസ്സ ഹി നിരോധകമാ വുച്ചമാനാ അതിവിധ അതിവിധ അസ്സാസം സഞ്ജനേതി.

൧൩൭. യേ തേ ജാതിആദയോ ധമ്മാ ഭഗവതാ വൃത്താതി സമ്ബന്ധോ. കസ്മാ പന്നേതമ ബ്യാധി ന ഗഹിതോതി? അനേകന്തഭാവതോ. തമാ ഹി സോ കദാചി, കേസഞ്ചി ച നത്ഥി. യമാഹ “തയോ രോഗാ പുരേ ആസും, ഇച്ഛാ അനസനം ജരാ”തി (സു. നി. ൩൧൩). ബാകുലത്തേരാദിനം സോ നാഹോസിയേവ, ദുക്ഖഗുഹണേന വാ ബ്യാധി ഏതമ ഹിതോവാതി ദട്ഠബ്ബം. പരമത്ഥതോ ഹി ധാതുക്ഖ്വോഭപച്ചയം കായികം ദുക്ഖം ബ്യാധീതി. ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം ഏകം കോട്ഠാസം കത്വാ “ദ്വാദസ ധമ്മാ”തി വൃത്തം. കാമതൺഹാഭാവസാമഞ്ഞേന ഏകജ്ജയം കത്വാ “ദുക്ഖസമുദയോ അരിയസച്ച”ന്തി അഞ്ഞേ അന്തോഗധഭേദേ അനാമസിത്വാ ഏകരൂപേന ഗഹിതാപി തൺഹാ സസ്സതദിട്ഠിസഹഗതാ, ഉച്ഛേദദിട്ഠിസഹഗതാ, ദിട്ഠിവിരഹിതാ കേവലം കാമസ്സാദഭൂതാ ചാതി തിയാവ ഭിന്ദിത്വാ വൃത്താ. “അയമേവ അരിയോ അട്ഠൺഗികോ മഗ്ഗോ”തി മഗ്ഗസച്ചഭാവേന ഏകജ്ജയം കത്വാ വൃത്താപി സഭാവതോ ഭിന്നാ ഏവ തേ ധമ്മാതി ആഹ “അട്ഠ ധമ്മാ”തി.

സച്ചനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുക്ഖനിദേശകമാവണ്ണനാ

ജാതിനിദേശവണ്ണനാ

ഭവേതി ആദാനനിക്ഖേപപരിച്ഛിന്നോ ധമ്മപ്പബന്ധോ ഭവോ, തസ്ഥിം ഭവേ. സോ ഹി ജായതി ഏതമ യോനിഗതിആദിവിഭാഗോതി ജാതീതി വുച്ചതി, ജായന്തി ഏതമ സത്താ സമാനന്ധയാതി ജാതി, നികായോ. സൺഖതലക്ഖണേതി യത്ഥ കത്ഥചി ഉപ്പാദേ. സോ ഹി ജനനട്ഠേന ജാതി. പടിസന്ധിയന്തി പടിസന്ധിചിത്തക്ഖണേ . സമ്പാതിജാതോതി ഏതമ ജാതിസദ്ദേന ലബ്ഭമാനം മാതുകുച്ഛിതോ നിക്ഖമനസൺഖാതം ജായനത്ഥം സന്ധായാഹ “പസൂതിയ”ന്തി, അഭിജാതിയന്തി അത്ഥോ. ജായതി ഏതായ ഖത്തിയാദിസമഞ്ഞാതി ജാതി, കുലം.

൧൩൮. സയന്തി ഏതമാതി സേയ്യാ, മാതുകുച്ഛിസൺഖാതോ ഗബ്ഭോ സേയ്യാ ഏതേസന്തി ഗബ്ഭസേയ്യാകാ, അണ്ഡജാ, ജലാബ്ബജാ ച. ഇതരേസന്തി സംസേദജാനം, ഓപപാതികാനഞ്ച. അയന്ധി ചാതി “പടിസന്ധിവന്ധേസ്വേവാ”തി അനന്തരം വൃത്തകമാപി, പഗേവ “പടിസന്ധിതോ പട്ഠായാ”തി വൃത്തകമായം. തേനാഹ “തേസം തേസം പഠമപാതുഭാവോ ജാതീ”തി.

ഉമ്മുജ്ജനവസേന ഗയ്ഹതീതി ഉമ്മുജ്ജനപച്ചുപട്ഠാനം. വക്ഖമാനവിഭാഗം ദുക്ഖവിചിത്തതം പച്ചുപട്ഠപേതീതി ദുക്ഖവിചിത്തതാപച്ചുപട്ഠാനം.

൧൩൯. “കസ്മാ പനാ”തി വദതോ ചോദകസ്സായമധിപ്പായോ - ഏകന്തദുക്ഖേ നിരയേ താവ ജാതിദുക്ഖാ ഹോതു, അഞ്ഞാസുപി വാ ദുഗ്ഗതീസു പാപകമ്മസമുട്ഠാനതോ

സുഖസംവത്സരനിയമസമുദായം പന സുഗതിസു കഥതി. ഇതരോ “നായം ജാതി സഭാവദുക്ഖവസേന ദുക്ഖാതി വുത്താ, ന ഹി കാചി പടിസന്ധി ദുക്ഖവേദനാസന്ധയുത്താ അത്ഥി, അഥ വോ ദുക്ഖസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ”തി ദസ്സേനോ “അനേകേസം ദുക്ഖാനം വത്സുഭാവതോ”തിആദിമാഹ. അദുക്ഖസഭാവവി പരിയായതോ ദുക്ഖന്തി വുച്ചതീതി ദുക്ഖസഭാവം ദുക്ഖസദുന വിസേസേതാ വുത്തം “ദുക്ഖദുക്ഖ”ന്തി യഥാ രൂപരൂപന്തി.

ദുക്ഖുപ്പത്തിഹേതുതോതി “അഹു വത മേ, തം വത നാഹോസി”തി ചേതസികദുക്ഖുപ്പത്തിഹേതുതോ.

“യദനിച്ഛം, തം ദുക്ഖ”ന്തി (സം നീം ൩.൧൫, ൪൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮; ൨.൪.൧, ൪) വചനതോ തേഭൂമകാ സഞ്ചാരാ സഞ്ചാരദുക്ഖം, തത്ഥ കാരണമാഹ “ഉദയഞ്ചയപ്പടിപാളിതത്താ”തി. യത്ത്ഹി അഭിണ്ഠം പടിപിളിതം, തം ദുക്ഖമനതായ ദുക്ഖന്തി, വിപസ്സനാചാരസ്സ അധിപ്പേതത്താ തേഭൂമകഗൃഹണം.

ദുക്ഖദുക്ഖന്തി ദുക്ഖദോമസ്സുപായാസേ വദന്തി. “ജാതിപി ദുക്ഖാ”തിആദിനാ (വിഭം ൧൯൦) ദുക്ഖസച്ചവിഭങ്ഗേ ആഗതം.

ഭഗവതാപിതി അനാവരണത്താണവതാ അച്ചരിയാപരിമേയുദേസനാകോസല്ലവതാ ഭഗവതാപി. ഉപമാവസേനതി അങ്ഗാരകാസുപമാദിഉപമാവസേന.

൫൪൦. പുണ്യരീകാദീസൂതി ആദി-സദുന ന മണികനകരജതപവാളാദിരത്നസന്നിച്ഛയേ, നാപി അണ്ഡജമണ്ഡലവായജാതികേ സുഭമനുത്തസയനതലേ, നാപി രത്നമയകുട്ടിമമനോഹരേ പാസാദതലേ, നാപി സിത്തസമ്മട്ഠകുസുമോപഹാരവതി പാസാദുപചാരേ, നാപി മുത്താജാലസദിസവാലികാവികിണ്ണേ വിവിടങ്ഗണേ, നാപി ഹരിതകമ്ബലസദിസമുദുസദൃശസമോതലേ ഭൂമിഭാഗേതി ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. പരമസമ്ബാധേതി അതിവിയ സമ്ബാധേ. തിബ്ബന്ധകാരേതി ബഹലന്ധകാരേ. പിത്തസേമ്ഹപുണ്ണുഹിരഗുമോദരിയാദി നാനാകുണ്ഡലസമ്ബാധേ. മാതാ യദി വീസതിവസ്സാ, അഥ തിംസ, ചത്താലീസാദിവസ്സാ, തത്തകം കാലം അയോതവച്ചകുപസദിസതായ അധിമത്തജേഗുച്ഛേ. പൂതിമച്ഛാ ദി സഞ്ചം ന സദിസുപമ്മം തസ്സ വാതാദിവസേന ഏകച്ചദുഗ്ഗന്ധാപഗമസഞ്ചാവതോ. ദസ മാസേതി അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം, യേഭൂയുവസേന വുത്തം തതോ ഭിച്ഛോപി ഏകച്ഛാനം തത്ഥാവട്ഠാനസമ്ഭവതോ . അത്തനോ അയോമുഖം റപിതസഞ്ചിതഹത്ഥദയസ്സ ഉക്കുടികസ്സേവ നിസീദതോ സമിജ്ജനപ്പസാരണാദിരഹിതോ.

അഭിമുഖം കഡ്ഢനം ആകഡ്ഢനം. പരിതോ സമന്തതോ കഡ്ഢനം പരികഡ്ഢനം. ഹേട്ഠാ യുനനം ഓയുനനം. നിധായ നിധായ യുനനം നിധൂനനം. ആകഡ്ഢനാദിസദിസഞ്ചേത്ഥ “ആകഡ്ഢനാദി”തി വുത്തം. തരുണവണസദിസം അതിവിയ സുഖുമാലം ഗബ്ഭഗതം സരീരം സീതാദിഅപ്പകമ്പി ന സഹതീതി സീതനരകുപപന്നതാദി നിദസ്സിതം. തത്ത്ഹി തസ്സ അതിവിയ സീതം, അതിവിയ ഉണ്ഠഞ്ച ഹുത്ഥാ ഉപതിട്ഠന്തി. സരീരം വാസിയാദീഹി തച്ഛേത്ഥാ ഖാരാവസേചനകരണം ഖാരാപടിച്ചുകും. ദുക്ഖുപ്പത്തിട്ഠാനേതി ഗബ്ഭാസയസഞ്ചിതം തതിയം ആവട്ടം സന്ധായാഹ.

പരിവത്തേതാതി ഉദ്ധംപാദഅയോസീസഭാവേന പരിവത്തേതാ. ഇദം വിജായനമൂലകം ദുക്ഖം, യേന മരണദുക്ഖേന ച അട്ടിതാ വേദനാപ്പത്താ സത്താ കതിപയമാസമത്താതിക്കന്തമ്പി പവത്തിം വിസ്സരന്തി, മഹന്ധകാരം മഹാവിദുഗ്ഗം പക്ഖന്ധാ വിയ ഹോന്തി.

വയേന്തസ്സാതി സോചനപരിഭവനസീസപടിഹനനാദിനാ ബാധേന്തസ്സ. ഖുപ്പിപാസാ ഹി ആതപാവട്ഠാനാദിനാ ച ആതാപനം. പഞ്ചഗ്ഗിതാപനാദിനാ പരിതാപനം.

ഇമസ്സാതി യഥാവുത്തസ്സ സത്തവിധസ്സ. സഞ്ചസ്സാപിതി ഗബ്ഭകാലാദീസു താപനമദുനാദിനിരയഗ്ഗിദാഹാദിസഞ്ജനിതസ്സ സകലസ്സാപി. വത്സുമേവ ഹോതി തദഭാവേ അഭാവതോ. തേനേവാഹ “ജായേമ നോ ചേ”തിആദി.

൫൪൧. വിചിത്തന്തി വിവിധം, അച്ഛരിയം വാ.

ഇതി ജാതിനിദേശവണ്ണനാ.

ജരാനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൨. സഖ്വാതലക്ഖണന്തി “ഠിതസ്സ അത്തമത്ത”ന്തി (സം നിം ൩.൩൮; അം നിം ൩.൪൭; കമാം ൨൧൪) വുത്തം ഖണികജരം സന്ധായാഹ. ഖണ്ഡിച്ചാദിസമ്മതോതി ഖണ്ഡിച്ചപാലിച്ചവലിത്തചതാദിനാ സമത്തേതോ. സാതി ഖണ്ഡപുരാണഭാവസത്തിതാ പാകടജരോ. ഖണ്ഡപരിപാകോ ഏകഭവപരിയാപന്നാനം ഖണ്ഡാനം പുരാണഭാവോ.

ഇതി ജരാനിദേശവണ്ണനാ.

മരണനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൩. സഖ്വാതലക്ഖണന്തി സഖ്വാരാനം വയസത്തിതം ഖണികമരണമാഹ. യം സന്ധായാതി യം ഖണികമരണം സന്ധായ, “ജീരാമരണം ദീഹി ഖണ്ഡേഹി സഖ്ഗഹിത”ന്തി (ധാതു് ൧൧) ഏതഥ “മരണ”ന്തി വുത്തന്തി അത്ഥോ. തന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ചേദസത്തിതം പാകടമരണം. “ചവന”ന്തി ലക്ഖിതബ്ബതായ ചുതിലക്ഖണം. വിധോഗരസന്തി യഥാധിഗതേഹി സത്തസഖ്വാരേഹി വിധോജനരസം. യമുപപന്നായ ഗതിയാ വിപ്പവാസവസേന ഗയ്ഹതീതി ഗതിവിപ്പവാസപച്ചുപട്ഠാനം.

പാപസ്സാതി പാപയോഗേന പാപസ്സ, ഉപചിതപാപകമ്മസ്സാതി അത്ഥോ. പാപകമ്മാദിനിമിത്തന്തി പാപകമ്മകമ്മനിമിത്തഗതിനിമിത്തസഖ്വാതം മരണകാലേ ഉപട്ഠിതം അകുസലവിപാകാരമ്മണം. തമ്ഹി പസ്സന്തസ്സേവ കസ്സചി അനുഭവന്തസ്സ വിധ മഹാദുക്ഖം ഹോതി. ഭദ്രസ്സാതി ഭദ്രകമ്മസ്സ, കതകുസലസ്സാതി അത്ഥോ. തസ്സ പന കാമം ഇട്ഠമേവ ആരമ്മണം ഉപട്ഠാതി, പിയവിപ്പയോഗവത്ഥുകം പന മഹന്തം ദുക്ഖം ആരമ്മണം ഉപട്ഠാതി, പിയവിപ്പയോഗവത്ഥുകം പന മഹന്തം ദുക്ഖം ഉപ്പജ്ജതീതി ആഹ “അസഹന്തസ്സ വിധോഗം പിയവത്ഥുക”ന്തി. അവിസേസതോതി പാപസ്സ, ഭദ്രസ്സ ച സാമത്തേതോ. “അവിസേസതോ”തി വത്ഥാപി “സബ്ബേസ”ന്തി വചനം തം ഇദം ദുക്ഖം പരിമട്ടിതസഖ്വാരാനം ഏകച്ചാനം ഖിണാസവാന്തപി ഹോതിയേവാതി ദസ്സന്തഥം. വിതുജ്ജമാനമമ്മാനന്തി സന്ധിഖണ്ഡനാവച്ഛേദകവായുനാ വിജ്ജയിയമാനമമ്മട്ഠാനാനം.

ഇതി മരണനിദേശവണ്ണനാ.

സോകനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൪. സോതി സോകോ. അത്ഥതോ ദോമനസ്സമേവ ഹോതി ചേതസിക്തരാഭാവതോ. ദോമനസ്സവിസേസോ പന ഹോതി വിസയവിസേസേ പവത്തിആകാരവിസേസസബ്ഭാവതോതി തം വിസേസം ലക്ഖണാദിതോ ദസ്സേതും “ഏവം സന്തേപീ”തിആദി വുത്തം. അന്തോ നിജ്ജ്യാനം ചിത്തസന്താപോ. പരിജ്ജ്യാപനം രാഗദോസപരിളാഹവിസിട്ഠം ദഹനം. കതാകതകുസലാകുസലവിസയം വിപ്പടിസാരാകാരേണ പവത്തം അനുസോചനം ക്കുക്കുച്ചം, ഞാതിബ്ബസനാദിവിസയം കേവലം ചിത്തസന്താപഭൂതം അനുസോചനം സോകോതി അനുസോചനപച്ചുപട്ഠാനത്തേപി അയമേതേസം വിസേസോ.

വിസപീതം സല്ലം വിസസല്ലം. സോകവസേന അതിസാരാദി ബ്യാധിപി ഹോതി, സോകബഹുലസ്സ സരീരം ന ചിരസ്സേവ ജീരതി, ബലവസോകാഭിഭൂതോ മരണവി പാപുണാതീതി ആഹ “സമാവഹതി ച ബ്യാധിജരാമരണഭേദന”ന്തി.

ഇതി സോകനിദേശവണ്ണനാ.

പരിഭവനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൫. വചിപലാപോതി വാചാവിപ്പലാപോ, സോ അത്ഥതോ സദോ ഏവ. ഭിഷോതി സോകദുക്ഖതോ ഉപരി. സോകസമുട്ഠാനോ ഹി പരിഭേവോ.

ഇതി പരിഭേവനിദേശവണ്ണനാ.

ദുക്ഖനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൬. ജാതിആദിനവി യഥാരഹം ദുക്ഖവത്ഥുദുക്ഖദുക്ഖതാഹി സതിപി ദുക്ഖഭാവേ കായസ്സ പീളനവസേന ഇദം സവിസേസം ദുക്ഖമന്തി ആഹ “ദുക്ഖന്തി വിസേസതോ വുത്ത”ന്തി.

ഇതി ദുക്ഖനിദേശവണ്ണനാ.

ദോമനസ്സനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൭. മനോവിചാരസന്തി ബ്യാപാദസമ്പയോഗവസേന മനസോ വിഹഞ്ഞനകിച്ചം. ചേതോദുക്ഖസമപ്പിതാതി ചേതസികദുക്ഖസമങ്ഗിനോ. ആവട്ടന്തിതി ആമുഖം വട്ടന്തി, യംഭിസാഭിമുഖം പതിതാ, തംഭിസാഭിമുഖാ ഏവ വട്ടന്തി. വിവട്ടന്തിതി വിപരിവത്തനവസേന വട്ടന്തി. ഉദ്ധംപാദം പപതന്തിതി ഉദ്ധംമുഖപാദാ ഹുത്വാ പതന്തി. സത്ഥം ആഹരന്തിതി അത്തനോ സരീരസ്സ വിജ്ജ്ഞനഭേദനവസേന സത്ഥം ഉപണേന്തി.

ഇതി ദോമനസ്സനിദേശവണ്ണനാ.

ഉപായാസനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൮. ദോസോയേവാതി കായചിത്താനം ആയാസനവസേന ദോസസ്സേവ പവത്തിആകാരോതി അത്ഥോ, യതോ ഭൂസോ ആയാസോതി ഉപായാസോതി വുച്ചതി യഥാ ഭൂസമാദാനം ഉപാദാനന്തി. ഏകോ ധമ്മോതി ചുറ്റുസഹി അകുസലചേതസികേഹി അഞ്ഞോ ഏകോ ചേതസികധമ്മോ, യം “വിസാദോ”തി ച വദന്തി. നിത്ഥുനനവസേന സമ്പജ്ജനതോ നിത്ഥുനനരസോ, കായേ വാ നിത്ഥുനനകരണകിച്ചോ. “സങ്ഖാരദുക്ഖഭാവതോ”തി വത്വാ സോ പണേത്ഥ സാതിസയോതി ദസ്സേനോ “ചിത്തപരിഭഹനതോ, കായവിസാദനതോ ചാ”തി ആഹ.

ഏതേ ച സോകപരിഭേവുപായാസാ വിഞ്ഞത്തിയാ വിനാ, സഹ ച യഥാപച്ചയം ദോമനസ്സചിത്തുപ്പാദസ്സ പവത്തിആകാരവിസേസോതി ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പാകോ വിയാതി രജനാദിനോ പചിതബ്ബവത്ഥുനോ പാകോ വിധ.

ഇതി ഉപായാസനിദേശവണ്ണനാ.

അപ്പിയസമ്പയോഗനിദേശവണ്ണനാ

൫൪൯. സമോധാനം സമാഗമോ. കായികദുക്ഖചിത്തവിചാരാദിഅനത്ഥാനം അത്ഥിഭാവസ്സ പച്ചുപട്ഠാനോ അനത്ഥഭാവപച്ചുപട്ഠാനോ.

തേസം അപ്പിയാനം കായികവാചസികപയോഗസങ്ഖാതോ ഉപക്കമോ തദുപക്കമോ, തതോ സമ്ഭൂതോ തദുപക്കമസമ്ഭൂതോ.

ഇതി അപ്പിയസമ്പയോഗനിദേശവണ്ണനാ.

പിയവിപ്പയോഗനിദേശവണ്ണനാ

൫൫൦. ഉപദുവഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി ബൃസനപച്ചുപട്ഠാനോ.

ഇതി പിയവിപ്പയോഗനിദേശവണ്ണനാ.

ഇച്ഛിതാലാഭനിദേശവണ്ണനാ

൫൫൧. ഇച്ഛിതാലാഭോ നാമ യസ്സ കസ്സചി അത്തനാ ഇച്ഛിതസ്സ വത്സുനോ അലാഭോ. “യമ്പിച്ഛം ന ലഭതി”തി ഹി വുത്തം. മത്ഥകപ്പത്തം പന ഇച്ഛിതാലാഭം ദസ്സേതും പാളിയം “ജാതിധമ്മാനം സത്താന”തിആദിനാ നിദിട്ഠന്തി തമേവ ദസ്സേതും “അഹോ വതാ”തിആദി വുത്തം. ഇച്ഛാവാതി ഏതഥ ഇച്ഛാസഹിതോ അലാഭോവാതി ച വദന്തി. തപ്പരിയേസനരസാതി തേസം അലബ്ഭന്തേയവത്സുനം പരിയേസനരസാ. അപ്പത്തി അലാഭോ.

ഇതി ഇച്ഛിതാലാഭനിദേശവണ്ണനാ.

പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡനിദേശവണ്ണനാ

൫൫൨. യം വുത്തമിയാതി ഇധ സച്ചനിദേശേ യം സരൂപതോ വുത്തം. അവുത്തന്തി അത്തത്ഥ ദുക്ഖക്ഖണ്ഡബാലപണ്ഡിതസുത്താദീസു വുത്തമ്പി ഇധ സരൂപതോ അവുത്തം. തഞ്ച സഞ്ചം ഇമേ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേ വിനാ ന ലബ്ഭതിതി തത്ഥ ഖണ്ഡസന്നിസ്സയമേവ ദുക്ഖം ഖണ്ഡേ വിബാധതിതി ദസ്സേതും “ഇന്ദനമിവ പാവകോ”തി വുത്തം. യഥാ വാ ലക്ഖം പഹരണപഹാരസ്സ വത്സു, ഏവം ഖണ്ഡാ സംസാരദുക്ഖസ്സ. യഥാ ച ഗോരൂപം ഡംസമകസാദിവിബാധായ, യഥാ ച ഖേത്തം നിപ്ഫന്നസസ്സലായന്നസ്സ, ഗാമോ ച ഗാമഘാതകവിബാധായ, ഏവം ഖണ്ഡാ ജാതിആദിദുക്ഖസ്സ വത്സുതി ദസ്സേതും “ലക്ഖമിവ”തിആദി വുത്തം. യേഭുയേന ലോകേ വിബാധകാ വിബാധേതബ്ബാധീനാ ന ഹോന്തി, ഇമേ പന വിബാധേതബ്ബാധീനാ ഏവാതി ദസ്സേതും “തിണലതാദീനീ”തി വുത്തം. കാമം അനാദിമതി സംസാരേ ആദി നാമ കസ്സചി നത്ഥി, ഏകഭവപരിച്ഛിന്നസ്സ പന ഖണ്ഡസത്താനസ്സ വസേന വുത്തം “ആദിദുക്ഖം ജാതി”തി. തേനേവാഹ “പരിയോസാനദുക്ഖം മരണ”തി. ന ഹേതഥ സമുച്ഛേദമരണമേവ അധിപ്പേതം. മരണസ്സ അന്തികേ ആസന്നേ ജാതം ദുക്ഖം മാരണത്തികദുക്ഖം. പരിദയ്ഹനം ചിത്തസന്താപോ. ലാലപ്പനം അതിവിധ വിപ്പലാപോ. അനുത്സുനനം അന്തോ നിജ്ജായനം. ഏകമേകന്തി ജാതിആദിനം അന്തരഭേദഭിന്നാനം, ജാതിആദിനമേവ വാ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡപഞ്ചകാനം വാ ഏകമേകം. സങ്ഖിപിതാതി സമാസേതാ, സാമത്തനിദേശേന വാ സങ്ഖേപം കത്വാ.

ഇതി ദുക്ഖനിദേശകമാവണ്ണനാ.

സമുദയനിദേശകമാവണ്ണനാ

൫൫൩. പുനബ്ഭവകരണം പുനബ്ഭവോ ഉത്തരപദലോപേന, യഥാ വാ അപൂപഭക്ഖണ്ഡസീലോ ആപൂപികോ, ഏവം പുനബ്ഭവകരണസീലാ, പുനബ്ഭവം വാ ഫലം അരഹതി, സോ വാ ഏതിസ്സാ പയോജനന്തി പോനോഭവികാ. നന്ദനതോ, രഞ്ജനതോ ച നന്ദിരാഗഭാവം സബ്ബാസു അവത്ഥാസു അപച്ചക്ഖായ വുത്തിയാ നന്ദിരാഗസഹഗതാ. തായ ച സത്താ തത്ഥ തത്ഥ ഭവാദികേ കിമികീടപടങ്ഗാദിഅത്തഭാവേപി നന്ദന്തി, രൂപാഭിന്നന്ദനാദിഭൂതായ രഞ്ജന്തി ചാതി തത്രതത്രാഭിന്നന്ദിനീ. തേനാഹ “നന്ദിരാഗേന സഹഗതാ”തിആദി. തബ്ഭാവത്ഥോ ഹി ഏസ സഹഗതസദ്ദോ. കാമഭവവിഭവഭേദവസേന പവത്തിയാ കാമതണ്ഹാ, ഭവതണ്ഹാ, വിഭവതണ്ഹാ ച വേദിതബ്ബാ. കാമതണ്ഹാദിഭേദം അനാമസിതാ കേവലം തണ്ഹാഭാവേനേവ ഏകഭാവഗൃഹണേന ഏകത്തം ഉപനേത്വാ കസ്സചിപി സത്തസ്സ കേനചി സദിസതാഭാവതോ തംതംവിചിത്തഭാവജനകകമ്മനിപ്ഫാദന്തേ അതിവിചിത്തസഭാവാ സകലസ്സ ദുക്ഖസ്സ ഹേതുഭാവതോ ദുക്ഖസമുദയോ അരിയസച്ചം.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ തണ്ഹാവ സമുദയസച്ചം വുത്താതി? വിസേസഹേതുഭാവതോ. അവിജ്ജാ ഹി ഭവേസു ആദിനവം പടിച്ഛാദേന്തീ, ദിട്ഠിആദിഉപാദാനഞ്ച തത്ഥ തത്ഥ അഭിനിവിസമാനം തണ്ഹം അഭിവഡ്ഢേന്തീ ദോസാദയോപി കമ്മസ്സ കാരണം ഹോന്തി, തണ്ഹാ പന തംതംഭവയോനിഗതിവിത്താണട്ഠിതിസത്താവാസസത്തനികായകുലഭോഗിസ്സരിയാദിവിചിത്തതം അഭിപത്ഥേന്തീ, കമ്മവിചിത്തതായ ഉപനിസ്സയതം കമ്മസ്സ ച സഹായഭാവം ഉപഗച്ഛന്തീ ഭവാദിവിചിത്തതം നിയമേതി, തസ്ഥാ ദുക്ഖസ്സ വിസേസഹേതുഭാവതോ അത്തേസുപി

അവിജ്ഞാപാദാനകമ്മാദീസു സുതേ (ദീം നിം ൨.൪൦൦; മം നിം ൧.൧൩൩; ൩.൩൦൪)
അഭിധമ്മേ (വിഭം ൨൦൩) ച അവസേസകിലേസാകുസലമൂലാദീസു വുത്തേസു
ദുക്ഖഹേതുസു വിജ്ഞാനേസു തണ്ഹാവ സമുദയസച്ചന്തി വുത്താതി വേദിതബ്ബം.

ഇതി സമുദയനിദേശകമാവണ്ണനാ.

നിരോധനിദേശകമാവണ്ണനാ

൫൫൪. തസ്സായേവാതി യദഗ്ഗേന തണ്ഹാ സമുദയസച്ചന്തി വുത്താ, തദഗ്ഗേന
തസ്സായേവാതി അവധാരണം. സതി ഹി പധാനഹേതുനിരോധേ തദണ്ണഹേതു നിരുദ്ധായേവ
ഹോന്തിതി ബ്യാധിനിമിത്തവൃപസമന്നേ ബ്യാധിവൃപസമോ വിയ ഹേതുനിരോധേന
ഫലനിരോധോതി ആഹ “സമുദയനിരോധേന ദുക്ഖനിരോധോ”തി. ന അണ്ണമാതി
യമാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ഏകന്തികതം ദസ്സേതി.

അനുപദവേതി പാണകവിജ്ഞാനസത്ഥപ്പഹാരാദിഉപദവരഹിതേ. തതോ ഏവ ദള്ഹേ
മിരേ. സാഖാദിചേദനേന ഛിന്നോപി. തണ്ഹാനുസയേതി കാമരാഗഭവരാഗാനുസയേ.
അനുഹതേതി അസമുപഘാദിതേ.

യഥാ സീഹോ യേനത്തനി സരോ വിത്തോ, തത്ഥേവ അത്തനോ ബലം ദസ്സേതി, ന സരേ,
തഥാ ബുദ്ധാനം കാരണേ പടിപത്തി, ന ഫലേ. യഥാ പന സാരമേയോ കേനചി
ലേസ്സുപ്പഹാരേ ദിന്നേ ഭുസ്സന്താ ലേസ്സും ഖാദന്തി, ന പഹാരദായകേ ഉട്ഠഹന്തി, ഏവം
അണ്ണത്തിത്ഥിയാ ദുക്ഖം നിരോധേതുകാമാ കായച്ഛേദമനുയുജ്ജന്തി, ന
കിലേസനിരോധനന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “സീഹസമാനവുത്തിനോ”തിആദി വുത്തം.

൫൫൫. വിരജ്ജതി പലുജ്ജതി ഛിജ്ജതി സമുദയോ ഏതേനാതി വിരാഗോ വുച്ചതി മഗ്ഗോ.
വിരജ്ജനം പലുജ്ജനം സമുച്ഛിന്ദനം വിരാഗോതി പഹാനം വുച്ചതി. തസ്മാതി യസ്മാ
പഹാനപരിയായോ വിരാഗസദ്ദോ, നിരോധസദ്ദോ ച, തസ്മാ. അനുസയസമുഗ്ഘാതതോ
അസേസോ വിരാഗോ അസേസോ നിരോധോതി സമ്ബന്ധനീയം. ചാഗാദിപദാനിപി
ഗഹേത്വാ വദതി സബ്ബാനേവ ഏതാനീതി. യസ്മാ നിബ്ബാനം വുച്ചതി, ന ദുക്ഖസ്സ
നിരുജ്ജന്തമത്ഥം, തസ്മാ തണ്ഹായ അസേസവിരാഗനിരോധാദിപദാനിപി
നിബ്ബാനവേവചനാനീതി. വുത്തമേവത്ഥം സമത്ഥേതി “യസ്മാ പനാ”തിആദി. യഥാ
വിരാഗാദിപദാനി നിബ്ബാനേ യുജ്ജന്തി, തദസ്സനം. തത്ഥ തം ആഗമ്മാതി തം നിബ്ബാനം
ആരമ്മണകരണവസേന പത്വാ. തണ്ഹാ വിരജ്ജതിതി അരിയമഗ്ഗേന അച്ചന്തവിരാഗവസേന
തണ്ഹാ വിരജ്ജിയതി. നിരുജ്ജന്തീതി നിരോധീയതി, തേന വിരാഗനിരോധസദ്ദാനം
അധികരണസാധനതമാഹ. തദേവാതി നിബ്ബാനമേവ. ചാഗാദയോ ഹോന്തിതി ചാഗാദിഹേതും
ഫലവോഹാരേന വദതി. “കാമഗുണാലയേസു”തി പോത്ഥകേസു ലിഖന്തി,
“കാമഗുണാലയാദീസു”തി പന പാഠോ.

൫൫൬. തയിദന്തിആദി ന പോരാണപാഠോ, സച്ചത്ഥദീപനേ പന വുത്തനിയാമേന തതോ
ആനേത്വാ പച്ഛാ ഠപിതം. തഥാ ഹി പുണ്ണേ വുത്താനിപി ലക്ഖണാദീനി പുനപി വുത്താനി.
സംസാരദുക്ഖതോ നിബ്ബിന്നമാനസസ്സ അസ്സാസം കരോന്തോ വിയ ഹോതീതി
അസ്സാസകരണരസം. രാഗാദിസബ്ബപപഞ്ചവൃപസമനിമിത്തതായ നിപ്പപഞ്ചതം
പച്ചുപട്ഠപേതീതി നിപ്പപഞ്ചപച്ചുപട്ഠാനം.

൫൫൭. നത്ഥേവ നിബ്ബാനന്തി യദി സാമണ്ണതോ പടിത്താ, അത്തനാ
അധിപ്പേതനിബ്ബാനസ്സപി അഭാവോ ആപജ്ജതി, തഥാ സതി പടിത്താവിരോധോ. അഥ
പരാഭിമതം നിബ്ബാനം പതി, ഏവം സതി ധമ്മിഅസിദ്ധി, തതോ ച നിസ്സയാസിദ്ധോ ഹേതു.
അനുപലബ്ഭനീയതോതി കിം പച്ചക്ഖതോ, ഉദാഹു അനുമാനതോ? പുരിമസ്ഥിം പക്ഖേ
ചക്ഖാദീഹി അനേകന്തികതാ, ദുതിയസ്ഥിം പരം പതി അസിദ്ധോ ഹേതു. തേനാഹ “ന,
ഉപായേന ഉപലബ്ഭനീയതോ”തിആദി. തത്ഥ യഥാ ചേതോപരിയണാണലാഭിനോ ഏവ
അരിയാ പരേസം ലോകുത്തരചിത്തം ജാനന്തി, തത്ഥാപി ച അരഹാ ഏവ സബ്ബേസം, ന
സബ്ബേ, ഏവം നിബ്ബാനന്തി സീലസമാധിപണ്ണാസഞ്ചാരസമ്മാപടിപത്തിഭൂതേന ഉപായേന

ഉപലബ്ധിയിൽ അത്ഭുതം ചേർത്തു, ന പരമോ ആവി ഭവിക്കുക.

൧൧൧. നമിതിന വർത്തം, അരിയേഹി ഉപലബ്ധിയോടെ അധിപായോ. സംസാരം സംവിധാനം സമാപിപ്പിക്കുക നിബാൻ അധിപത്യത്തിൽ സബ്ബസമയം നയം. തത്ത്വ സാമൂഹികമേവ നിബാൻ വർത്തി “പിപ്പിക്കുക വർത്തംപാപം”തി. തേനാഹ “അസതിഹി”തിആദി. സമാദിപ്പിപ്പുവേണ്ടയാതി സമാദിപ്പിപ്പുവേണ്ടയാതി. പുവർത്തം ചെല്ല പാപംപാപം. തത്ത്വ ഹി സാ പാപം ദേവനാരുളാ, ന സബ്ബപാപം ഉപജ്ഞതോ. ന ചായം സമാപിപ്പിക്കുക വർത്തം, നിബാൻപാപം നിബാൻ സമാപിക്കുക. തവ മതേന പന നിബാൻസേവ അഭാവം വർത്തംപാപം ആപജ്ഞതീ യോജനം. അഭാവപാപം സമാപിപ്പിക്കുക കിലേസസമുച്ഛിന്നമുവേന ഖണ്ഡം അഭാവസമാപിക്കുകപാപം, ന വർത്തംപാപം പാപം ചേ വർത്തംപാപം അതേ. ന ഇതി പടിക്വേപേ. യം തയാ “അഭാവപാപം”തി വർത്തം ഖണ്ഡംപാപം നിബാൻ പടിപ്പിക്കുക, തം ന. കസ്മാ? അതിതാനാഗതാഭാവം നിബാൻപാപം അഭാവം. അതിതാനാഗതാ ഹി ഖണ്ഡം ന സതി തസ്മിൻ അഭാവം നിബാൻ അധിപം നാമ സിയാ, സോ പന നമിതി. ന കേവലം അതിതാനാഗതാമേവ, അത്ത്വം വർത്തമാനം തീയധാരണം സബ്ബസം ഖണ്ഡം അഭാവം നിബാൻ. ന ഹി തം ഏകദേശംപാപം ഭവിക്കും യുക്തം വർത്തം ചേ, ന ന സതി, ന സതി ചേ, ന വർത്തമാനം “വർത്തം, ന സതി ചാ”തി വിപിടിപ്പിക്കുകതേനി ആഹ “ന, തേസം...പേ... പജ്ഞതോ”തി.

കിഞ്ച ഭിഷോ - യദി വർത്തമാനംപാപം നിബാൻ, യദാ അരിയമഗ്നം വർത്തി, തദാ തസ്സ നിബാൻപാപം ഖണ്ഡം വർത്തമാനം കത്വാ തദാ നിബാൻ അഭാവം സിയാ. തത്ത്വ ച സതി മഗ്നംപി നിബാൻപിപ്പിക്കുകയായ അഭാവം ആപജ്ഞതീ ദണ്ഡേനോ “വർത്തം...പേ... ദോസം”തി ആഹ. ന മയം സബ്ബസംയേവ അവർത്തമാനം നിബാൻ വർത്തം. കിഞ്ചരഹിതി, തദാ മഗ്നംപി കിലേസം അവർത്തമാനം, തസ്മാ ന ദോസം യഥാവർത്തംപാപം? യദി കിലേസം അവർത്തമാനംസംഖ്യാതോ അഭാവം നിബാൻ, ഏവം സതി അരിയമഗ്നം നിരത്ഥകം ആപജ്ഞതി മഗ്നംപി പുവർത്തം തദാവസിക്കുക. തേനാഹ “അരിയമഗ്നം”തിആദി. തസ്മാ അകാരണമേതേനി യസ്മാ ന നിബാൻ അനുപലബ്ധിയോ, അഭാവം, പിപ്പിക്കുക വർത്തംപാപം, അതിതാനാഗതാഭാവം നിബാൻപാപം ച ആപജ്ഞതി, വർത്തമാനം അഭാവംപി ന സമീപം, പരേവ കിലേസം അവർത്തമാനം, അരിയമഗ്നം ച നിരത്ഥകംപാപം, തസ്മാ നിബാൻ അഭാവസാധനം യദിദം “അനുപലബ്ധിയോ, അഭാവപാപം, തദാ കിലേസം അവർത്തമാനം”തി ച കാരണം വർത്തം, അകാരണമേതേനി, അയുക്തരേസാതി അതേ.

൧൧൨. ആദിപാപം ആദി-സദേന അവസിപ്പം ജമ്ബുവാദകസുതപദേസം (സം നീ. ൪.൩൧ ആദിയോ), അതേനി അസംഖ്യാതായ യാതും നിദേസപാളി സംഖ്യാതാതി. തത്ത്വ ഹി “നിബാൻ നിബാൻ, ആവുസോ സാരിപുത്ത, വുച്ഛതി, കത്ത്വം നു ഖോ, ആവുസോ, നിബാൻ? യോ ഖോ, ആവുസോ, രാഗംപി ദോസംപി മോഹംപി, ഇദം വുച്ഛതി നിബാൻ”തി ജമ്ബുവാദകസുതേ (സം നീ. ൪.൩൧ ആദിയോ), “തത്ത്വ കത്ത്വം അസംഖ്യാതായ യാതും? രാഗംപി ദോസംപി മോഹംപി”തി (വിഭ. ൧൧൨) ആയതേനിവർത്തം വർത്തം. തത്രായമേതേനി - നിബാൻ അസംഖ്യാതായ യാതും അസംഖ്യാതപാപം യമോ. യസ്മാ തം ആഗമം രാഗംപി വീയതി, തസ്മാ രാഗംപി, ദോസംപി, മോഹംപി ച വുച്ഛതി. ആഗമം ച സബ്ബസംഖ്യാതേനി നിബാൻ വിസംഖ്യാതേനി ഗോത്രം വിവർത്തമാനം മഗ്നം സമാപിക്കുകതേനി അതേ. സമാപിക്കുകയായ അതി തം അധിപം ആഗമംപിപ്പിക്കുക പടിപ്പിക്കുക അധിപംപിപ്പിക്കുക ച തസ്മിൻ പരമസാധാരണ വിനിമുത്തസംഖ്യാതേനി പരമംപിപ്പിക്കുക ച പടിപ്പിക്കുക പടിപ്പിക്കുക ഖണ്ഡംപിപ്പിക്കുക മഗ്നം രാഗംപി പേപേതി തംസമാപിക്കുകപാപം രാഗംപി അനുപത്തിനിരോധനംപാപം തം ആഗമം രാഗംപി വീയതി വുച്ഛതി. ഏകംസേന ചേതം ഏവം സമാപിക്കുക, ഇതരം യഥാവർത്തം പാളിയാ അതേ ഗർഹണേ ബഹു ദോസം ആപജ്ഞതീ തേ ദണ്ഡേനും

“അരഹത്തസ്സാപി”തിആദി വൃത്തം. അരഹത്തസ്ഹി അഗ്രഹലപമുഖാ ചത്താരോ ഖന്ധാതി ന തസ്സ രാഗാദിവയമത്തതാ യുത്താ. തസ്ഥി ഹി...പേ... നിദിട്ഠം. തത്ഥ യഥാ രാഗാദിനം വീണന്തേ ഉപ്പന്നത്താ അരഹത്തം “രാഗക്വയോ”തിആദിനാ നിദിട്ഠന്തി സുത്തസ്സ നേയ്യത്ഥത്താ. ഏവം നിബ്ബാനം ആഗമ്മ രാഗാദയോ വീയന്തിതി നിബ്ബാനം “രാഗക്വയോ”തിആദിനാ നിദിട്ഠന്തി ഇമസ്സാപി സുത്തസ്സ നേയ്യത്ഥത്താ വേദിതബ്ബാ. നിബ്ബാനസ്സ രാഗാദിക്വയമത്തതായ ബഹുഭോസാ ആപജ്ജന്തിതി ദസ്സേതും “കിഞ്ച ഭിച്ഛോ”തിആദി ആരദ്ധം.

തത്ഥ ഇത്തരകാലാദിപ്പത്തിഭോസതോതി രാഗാദിനം വയമത്തതായ പരിത്തകാലതാ, സഞ്ചതലക്ഖണതാ, പയോഗേന വിനാ സരസേനേവ അധിഗന്ധബ്ബതാ, രാഗാദിഹി അപരിമുത്തതാ, ആദിത്തതാ, ദുക്ഖതാ, അനുപസന്തതാ, ബഹുഭാവോ, ഓളാരികതാ, ഗോത്രഭുമഗ്ഗാനം അനാരമ്മണതാതി ഏവമാദിഭോസാപജ്ജനതോ . രാഗസ്സേവ വയോ രാഗക്വയോ, ന ഭോസാദിനം. തഥാ ഭോസക്വയോദയോപിതി അഞ്ഞോ രാഗക്വയോ, അഞ്ഞോ ഭോസക്വയോ, അഞ്ഞോ മോഹക്വയോതി തിണ്ണം അകുസലമൂലാനം വയഭൂതാനി തീണി നിബ്ബാനാനി, ചതുന്നം ഉപാദാനാനം വയേ ചത്താരി, പഞ്ചന്നം നീവരണാനം വയേ പഞ്ച, ഛന്നം തണ്ഹാകായാനം വയേ ഛ, സത്തന്നം അനുസയാനം വയേ സത്ത, അട്ഠന്നം മിച്ചുത്താനം വയേ അട്ഠ, നവന്നം തണ്ഹാമൂലകാനം വയേ നവ, ദസന്നം സംയോജനാനം വയേ ദസ, ദിയഡ്ഢകിലേസസഹസ്സസ്സ വയേ പാടിയേക്കം നിബ്ബാനന്തി ബഹുനി നിബ്ബാനാനി ഹോന്തി. രാഗാദിക്വയോ നാമ അന്ധബാലാനവി പാകടോ, അന്തമസോ ദീപിമിഗമക്കടാദിനവി സുവിഞ്ഞേയ്യോതി ഓളാരികം നിബ്ബാനം ഹോതി. ഗോത്രഭുക്ഖണേ കിലേസക്വയസ്സ അഭാവതോ, മഗ്ഗക്ഖണേ ച അഖീണത്താ, ആരമ്മണകരണസ്സ ച അസമ്ഭവോ ഏവ. തസ്സ നിബ്ബാനഭാവതോതി സബ്ബപരിയോസാനസ്സ രാഗാദിക്വയസ്സ നിബ്ബാനഭാവതോ. യതോ വയതോ പട്ഠായ രാഗാദിനം പവത്തി ന ഹോതി, സോ “അയം നാമാ”തി നിയമേതബ്ബോ മഗ്ഗഫലണാണാനം ആരമ്മണഭൂതോ നത്ഥിതി ആഹ “ന താദിസസ്സ വയസ്സ അഭാവതോ”തി.

കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - യോ പച്ഛിമഭവതോ തതീയത്തഭാവേയേവ രാഗാദിസു ആദിനവം ദിസാ ത്യാനഭാവനായ തേ വിക്ഖമ്ഭേത്വാ അപരിഹിനജ്ജ്യാനോ കാലം കത്വാ ബ്രഹ്മലോകം ഉപപന്നോ, തത്ഥ യാവതായുകും ഠത്വാ ഇധാഗതോപി കാമേസു വീതരാഗോവ ഹുത്വാ പബ്ബജിത്വാ അരഹത്തം പത്തോ, യോ ച പഠമവയേ ഏവ രാഗാദിതോ നിബ്ബിന്നോ തേ ച ത്യാനേന വിക്ഖമ്ഭേത്വാ പച്ഛിമവയേ അരഹത്തം പത്തോ, തേസം രാഗാദിനം വിക്ഖമ്ഭേതോ പട്ഠായ അനുപജ്ജനതോ നിരോധസദിസതായ അനുപത്തിയേവ നിരോധോ. തേ നിബ്ബാനപ്പത്താ നാമ സിയും, ന ച ഹോന്തി, തസ്മാ ന താദിസസ്സ വയസ്സ നിബ്ബാനഭാവോ. തസ്സാപി ഇത്തരകാലതാദിഭോസസമാധോഗോ ഏവാതി ആഹ “ഭാവേപി ചാ”തിആദി .

യദി “വയോ”തി വചനതോ യതോ വയതോ പട്ഠായ രാഗാദിനം അപ്പവത്തി, തം വയമത്തം നിബ്ബാനം മഞ്ഞസി, ഏവം സതി “വയേ ഞാണ”തിആദിസു (ധം സം ദുകമാതികാ ഛർഹ; ഛന്ദവഹ) “വയോ”തി വൃത്തത്താ തദുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ ച രാഗാദിനം അനുപത്തിതി മഗ്ഗസ്സാപി നിബ്ബാനഭാവപത്തിതി ദസ്സേനോ “അരിയമഗ്ഗസ്സ ചാ”തിആദിമാഹ.

യഥാ നിരുദ്ധാ ന സന്തി, ഏവം അനുപന്നാപിതി അഭാവസാമഞ്ഞതോ നിരോധസദിസതായ അനുപത്തി ഏവ നിരോധോ അനുപത്തിനിരോധോ. അയത്ത്ഹി മഗ്ഗേന വേപേതബ്ബാകാരോ, യദിദം ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ അനുപത്തിയമ്മതാപാദനന്തി “വയോ”തി ച വുച്ചതീതി. തം ഇതരവയതോ വിസേസേനോ “അനുപത്തിനിരോധസഞ്ചാതസ്സ പന വയസ്സാ”തി ആഹ. അനിപ്ഫന്നതാ പന തസ്സ വയസ്സ പരിയായേന ഉപനിസ്സയത്താതി വൃത്തം. അനുപത്തിനിരോധക്വയകരസ്സ ഹി മഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണഭൂതം നിബ്ബാനം അത്ഥതോ തസ്സ ഉപനിസ്സയോ വിയാതി വത്തബ്ബതം ലഭതി. തദുപചാരേനാതി അത്ഥതോ ഫലഭൂതവയവോഹാരേന. ഫലുപചാരേന ഹി കാരണം വോഹരിയതി യഥാ “ആയു ഘതം, സേമ്ഹോ ഗുളോ”തി ച.

അസ്സാതി നിബ്ബാനസ്സ. “ഇദവി ഖോ റാനം സുദുദസ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൬൪, ൬൬-൬൭; മം നിം ൨.൩൩൭; സം നിം ൧.൧൭൨; മഹാവം ൭-൮) പച്ചവേക്ഖതോ ഭഗവതോ

അപ്പോസ്തലക്കഭാവാവഹനതോ. “തത്ത്വം തേ, മാഗണ്ഡിയ, അരിയം ചക്രം നത്വി, യേന ത്വം അരിയേന ചക്രം ആരോഗ്യം ജാനേയ്യാസി, നിബ്ബാനം പണ്ണേയ്യാസി”തി (മം നിം ൨.൨൧൮) വചനതോ അരിയേന ചക്രം പണ്ണിതബ്ബം.

൭൬൦. യദി നിബ്ബാനം നാമ സഭാവധമ്മോ അത്ഥി സത്തസന്താനപരിയാപണോ ച, അഥ കസ്ഥാ ചതുരഹാപഥേ സഭാ വിയ സബ്ബസാധാരണാ ന ലബ്ഭതീതി ആഹ “മഗ്ഗസമങ്ഗിനാ പത്തബ്ബതോ അസാധാരണ”ന്തി. “അസുകസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ കാലേ ഉപ്പന്ന”ന്തി ഏവം പുരിമായ കോടിയാ അഭാവതോ അപ്പഭവം. മഗ്ഗഭാവേതി അരിയമഗ്ഗസ്സ അത്ഥിഭാവേ. ഭാവതോ വിജ്ജമാനതോ ലഭുബ്ബതോ.

അണുആദിനന്തി അണുപകതികാലപുരിസാദിനം. നിചുഭാവപത്തിതി സസ്സതഭാവസിദ്ധി. കൂട്ഠ്ഠിചുതാ ഹി ഇധാധിപ്പേതാ. ഹേതുനോ അഭാവതി ഉപപത്തിയാ സാധനഹേതുനോ അഭാവം. നിചുതേ അണുആദയോ. നിബ്ബാനസ്സ നിചുത്താതി അപേക്ഖയമ്മത്താതി ഹേതുലക്ഖണാനുപപത്തി. “അണുആദിനം അസിദ്ധത്താ”തി ഏതേന “നിചു അണുആദയോ”തി പടിഞ്ഞായ ധമ്മിഅസിദ്ധി, തതോ ച നിസ്സയാസിദ്ധോ ഹേതുതി ദസ്സേതി.

൭൬൧. യഥാവുത്തയുത്തിസബ്ഭാവതോതി “അപ്പഭവത്താ”തി അത്തനാ വുത്തം ഹേതും സന്ധായാഹ. അപ്പഭവതാ ചസ്സ അപച്ചയതായ ദ്ഠ്ഠബ്ബാ, തായ തസ്സ പുരിമായ കോടിയാ അഭാവോ. “രൂപസഭാവതിക്കമതോ”തി ഏതേന യഥാ രൂപധമ്മാനം രൂപനസഭാവോ, പടിഛാതവന്തതായ കലാപസോ വുത്തിയാ പദേസസമ്ബന്ധോ ച സഭാവോ, ഏവം നിബ്ബാനസ്സ കത്ഥചി പടിഛാതോ, സപ്പദേസതാ ച നത്ഥിതി ദസ്സേതി. ന ഹി നിബ്ബാനം “അസുകദിസായ, അസുകദേസേ”തി വാ നിദിസിയിതി, യതോ തം അപ്പതിട്ഠമേവാതി.

“അസിമില ...പേ... ഗമനീയതോ”തി ഏതേന നിബ്ബാനസ്സ അരിയാനം പച്ചക്ഖസിദ്ധതം ദസ്സേതി. “സബ്ബത്തുവചനതോ”തി ഏതേന തദഞ്ജേസം അനുമാനസിദ്ധതം, തദുഭയേന “അനുപലബ്ഭനീയതോ”തി പനസ്സ ഹേതുനോ അസിദ്ധതം ദസ്സേതി. പരമത്ഥേന നാവിജ്ജമാനം വിജ്ജമാനമേവാതി യഥാരദ്ധമത്ഥം നിഗമേത്വാ തദത്ഥസാധനം ആഗമം ദസ്സേന്തോ “വുത്തഞ്ജേഹേത”ന്തി. ആദിമാഹ.

തത്ഥ അജാതം അഭൂതം അകതം അസങ്ഖതന്തി (ഉദാ° ൧൩; നേത്തി° ൪൧) ചത്താരിപി പദാനി അഞ്ചമഞ്ചേവേവചനാനി. അഥ വാ വേദനാദയോ വിയ ഹേതുപച്ചയസമവായസങ്ഖതായ കാരണസാമഗ്ഗിയാ ന ജാതം ന നിബ്ബത്തന്തി അജാതം. കാരണേന വിനാ, സയമേവ ച ന ഭൂതം ന പാതുഭൂതം ന ഉപ്പന്നന്തി അഭൂതം. ഏവം അജാതത്താ, അഭൂതത്താ ച യേന കേനചി കാരണേന ന കതന്തി അകതം. ജാതഭൂതകതഭാവോ ച നാമ രൂപാദിനം സങ്ഖതധമ്മാനം ഹോതി, ന അസങ്ഖതഭാവസ്സ നിബ്ബാനസ്സാതി ദസ്സനത്ഥം “അസങ്ഖത”ന്തി വുത്തം. പടിഛോമതോ വാ സമേച്ച സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി കതന്തി സങ്ഖതം, തഥാ ന സങ്ഖതം സങ്ഖതലക്ഖണരഹിതന്തി ച അസങ്ഖതന്തി ഏവം അനേകേഹി കാരണേഹി നിബ്ബത്തിതഭാവേ പടിസിദ്ധേ “പകതിവാദിനം പകതി വിയ സിയാ നു ഖോ ഏകേനേവ കാരണേന ഏതം കത”ന്തി ആസങ്കായം കേനചി ന കതന്തി ദസ്സനത്ഥം “അകത”ന്തി വുത്തം. ഏവം അപച്ചയസി സമാനം “സയമേവ നു ഖോ ഇദം ഭൂതം പാതുഭൂത”ന്തി ആസങ്കായം തം നിവത്തനത്ഥം “അഭൂത”ന്തി വുത്തം. അയഞ്ചേതസ്സ അസങ്ഖതാകതാഭൂതഭാവോ സഞ്ചേന സബ്ബം അജാതിധമ്മത്താതി ദസ്സേതും “അജാത”ന്തി വുത്തം.

ഏവമേത്ഥ സത്ഥാ പരമത്ഥതോ നിബ്ബാനസ്സ അത്ഥിഭാവം പവേദേസി. പവേദേന്തോ ച “അഹം ധമ്മിസ്സരോ ധമ്മസ്സാമി”തി ന അത്തനോ ആണാമത്തേന പവേദേസി, അപിച ഖോ പന പദപരമേ അനുകമ്പമാനോ യുത്തിതോപി പവേദേസി. യഥാഹ -

“നോ ചേതം, ഭിക്ഖവേ, അഭവിസ്സ അജാതം അഭൂതം അകതം അസങ്ഖതം, നയിധ ജാതസ്സ ഭൂതസ്സ കതസ്സ സങ്ഖതസ്സ നിസ്സരണം പഞ്ഞായേഥ. യസ്ഥാ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അത്ഥി അജാതം അഭൂതം അകതം അസങ്ഖതം, തസ്ഥാ ജാതസ്സ ഭൂതസ്സ കതസ്സ സങ്ഖതസ്സ നിസ്സരണം പഞ്ഞായതി”തി (ഉദാ° ൧൩; നേത്തി° ൪൧).

തസ്സതോ - ഭിക്ഖവേ, യദി അജാതാദിസഭാവോ അസഞ്ചതാ ധാതു ന അഭവിസ്സ ന സിയാ, ഇധ ലോകേ ജാതാദിസഭാവസ്സ രൂപാദിക്ഖഡപഞ്ചകസഞ്ചതസ്സ സഞ്ചതസ്സ നിസ്സരണം അനവസേസവുപസമോ ന പഞ്ഞായേയ്യ ന ഉപലബ്ഭേയ്യ ന സമ്ഭവേയ്യ. നിബ്ബാനഞ്ചി ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ അരിയമഗ്ഗയമ്മാ അനവസേസം സംകിലേസേ സമുച്ഛിന്ദന്തി, തേനേത്ഥ സബ്ബസ്സാപി വട്ടഭുക്ഖസ്സ അപഗമോ നിസ്സരണം പഞ്ഞായതി. ഏവം ബൃതിരേകവസേന നിബ്ബാനസ്സ അത്ഥിഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി അനുഗമനവസേനപി തം ദസ്സേത്വാ നിഗമേതും “യസ്മാ ച ഖോ”തിആദി വുത്തം. തസ്സതോ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

ഏത്ഥ ച യസ്മാ “അപ്പച്ചയാ ധമ്മാ അസഞ്ചതാ ധമ്മാ (ധം സം ദുകമാതികാ ൨-൮). അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവീ (ഉദാ° ൧൧). ഇദന്വി ഖോ റാനം സുദുദസം, യദിദം സബ്ബസഞ്ചാരസമമോ സബ്ബുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗോ (ദീ° നി° ൨.൬൪, ൬൭; മ° നി° ൨.൩൩൭; സം° നി° ൨.൧൭൨; മഹാവ° ൭-൮). അസഞ്ചതഞ്ച വോ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി അസഞ്ചതഗാമിനിഞ്ച പടിപദ”ന്തിആദിഹി (സം° നി° ൪.൩൬൬) അനേകേഹി സുത്തപദേഹി “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാത”ന്തി (ഉദാ° ൧൩; നേത്തി° ൪൧) ഇമിനാ ച സുത്തപദേന നിബ്ബാനധാതുയാ പരമത്ഥതോ സബ്ഭാവോ സബ്ബലോകം അനുകമ്പമാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന പകാസിതോ, തസ്മാ യദിപി കത്ഥ അപച്ചക്ഖകാരിനസി സാസനേ അഭിപ്പസന്നാനം വിഞ്ഠുനം സംസയോ നത്ഥിയേവ. യേ പന പരനേയ്യബുദ്ധിനോ പുഗ്ഗലാ, തേസം വിമതിവിനോദനത്ഥം അയമേത്ഥ അധിപ്പായനിദ്ധാരണമുഖേന യുത്തിവിചാരണാ.

യഥാ പരിഞ്ഞേയ്യതായ സഉത്തരാനം കാമാനം, രൂപാനഞ്ച പടിപക്ഖഭൂതം തബ്ബിയുരസഭാവം നിസ്സരണം പഞ്ഞായതി, ഏവം സഭാവാനം സബ്ബേസസി സഞ്ചതധമ്മാനം പടിപക്ഖഭൂതേന തബ്ബിയുരസഭാവേന നിസ്സരണേന ഭവിതബ്ബം. യഞ്ച തം നിസ്സരണം, സാ അസഞ്ചതാ ധാതു. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - സഞ്ചതധമ്മാരമ്മണവിപസ്സനാണാം, അപിച അനുലോമണാം കിലേസേ തദങ്ഗവസേന പജഹതി, ന സമുച്ഛേദവസേന പജഹിതും സക്കോതി. തഥാ സമ്മുതിസച്ചാരമ്മണം പഠമജ്ജയാനാദിസു ണാണം വിക്ഖമ്ഭനവസേനേവ കിലേസേ പജഹതി, ന സമുച്ഛേദവസേന. ഇതി സഞ്ചതധമ്മാരമ്മണസ്സ, സമ്മുതിസച്ചാരമ്മണസ്സ ച ണാണസ്സ കിലേസാനം സമുച്ഛേദപ്പഹാനേ അസമത്ഥഭാവതോ തേസം സമുച്ഛേദപ്പഹാനകരസ്സ അരിയമഗ്ഗണാണസ്സ തദുഭയവിപരീതസഭാവേന ആരമ്മണേന ഭവിതബ്ബം, സാ അസഞ്ചതാ ധാതു.

തഥാ “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചത”ന്തി (ഉദാ° ൧൩; നേത്തി° ൪൧) ഏവമാദി നിബ്ബാനസ്സ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവജോതകവചനം അവിപരീതത്ഥം ഭഗവതാ ഭാസിതത്ഥാ. യഞ്ചി ഭഗവതാ ഭാസിതം, തം അവിപരീതത്ഥം യഥാ തം “സബ്ബേ സഞ്ചാരാ അനിച്ഛാ, സബ്ബേ സഞ്ചാരാ ദുക്ഖാ, സബ്ബേ ധമ്മാ അനത്താ”തി (മ° നി° ൧.൩൩൩, ൩൩൬; ധ° പ° ൨൭൭-൨൯൯; മേരഗാ° ൬൭൬-൬൭൮; നേത്തി° ൭), തഥാ നിബ്ബാനസദ്ദോ കത്ഥചി വിസയേ യഥാഭൂതപരമത്ഥവിസയോ ഉപചാരവുത്തിസബ്ഭാവതോ. സേയ്യമാപി സീഹസദ്ദോതി ഏവമാദിഹി നയേഹി യുത്തിതോപി അസഞ്ചതായ ധാതുയാ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

അപരോ നയോ - യദി പന നിബ്ബാനം അഭാവമത്തമേവ സിയാ, തസ്സ “ഗമ്ഭീരോ ദുദസോ ദുരനുബോധോ സന്തോ പണീതോ അതക്കാവചരോ നിപുണോ പണ്ഡിതവേദനീയോ”തി (ദീ° നി° ൨.൬൪, ൬൭; മ° നി° ൨.൩൩൭; സം° നി° ൧.൧൭൨; മഹാവ° ൭-൮) ഗമ്ഭീരാദിതാ, “അസഞ്ചതഞ്ച വോ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി”തിആദിനാ (സം° നി° ൪.൩൬൬) അസഞ്ചതാദിതാ, “അബ്ധാകതാ ധമ്മാ അപ്പച്ചയാധമ്മാ”തിആദിനാ അബ്ധാകതധമ്മാദിതാ ച ന വത്തബ്ബാ സിയാ. ന ഹി അഭാവസ്സ കോചി സഭാവോ അത്ഥി, യേന സോ ഗമ്ഭീരാസഞ്ചതാദിആകാരതോ വിഞ്ഠായേയ്യ. അഭാവോ ഹി അഭാവോ ഏവ, കൂതോ തസ്സ ഗമ്ഭീരാസഞ്ചതാദിഭാവസമ്ബന്ധോ. കിഞ്ചായമഭാവോ സബ്ബേസം കിലേസാനം സബ്ബസത്തസന്താനഗതാനം ഏകോ വാ ഭവേയ്യ അനേകോ വാ. യദി ഏകോ, ഏകേനേവ മഗ്ഗേന സബ്ബകിലേസാഭാവോ കതോ, സച്ഛികതോ ചാതി അഞ്ഞസ്സ, അഞ്ഞേസഞ്ച മഗ്ഗാനം നിരത്ഥകതാതി ന സിയാ മഗ്ഗബഹുതാ, ഏകജ്ജയഞ്ച സബ്ബസത്താനം നിബ്ബാനാധിഗമോ ആപജ്ജതി. സിയാ പനേവം ഏകോ ഏവ സോ

നിബ്ബാനസഞ്ചിതോ കിലേസാഭാവോ, സോ പന ന മഗ്ഗേഹി കാതബ്ബോ, അഥ ബോ സച്ഛികാതബ്ബോതി. ഏവം സതി വിസേസതോ മഗ്ഗസ്സ നിരത്ഥകതാ ആപജ്ജതി, കിലേസാനം അപ്പഹാനതോതി ഏകോപി മഗ്ഗോ ന സിയാ. അസതി ച കിലേസപ്പഹാനേ ദുക്ഖസ്സ അനുപച്ഛേദനതോ കിലേസാഭാവസച്ഛികിരിയാ കിമത്ഥിയാ സിയാ, അഥ പന മഗ്ഗാനം സന്താനഗതസംയോജനത്തയപ്പഹാനാദിപടിനിയതകിച്ചതായ ചതുസു മഗ്ഗേസു പാടിയേക്കം കിലേസാഭാവോ. ഏവം സതി സഭാവപഭേദേന വിനാ ന ബഹുഭാവോതി സോ കിലേസക്ഖയപരിയായേന വുത്തോ സഭാവധമ്മോ ഏവ സിയാ.

യേസം അഭാവോ, തപ്പഭേദേന അഭാവേ ഭേദോപചാരോതി ചേ? യേസം അഭാവോ, തേസം സസഭാവതായ തസ്സ സഭാവോപചാരോപി സിയാ. തഥാ ച തേ സംകിലേസസഞ്ചതതാദിതോ കിലേസസഞ്ചതതാദിഉപചാരാപി സിയും. നോ ചേ തേ ഇച്ഛിതാ, തപ്പഭേദേന ഭേദോപചാരോപി ന ഇച്ഛിതബ്ബോ. ന ച പഹോതി ഉപചരിതോ ബഹുഭാവോ അത്ഥതോ ബഹുഭാവായ. ന ഹി ജലം അനലന്തി ഉപചരിതം ദഹതി, പചതി വാ. ഏകത്തപഞ്ഹസി ചായമഭാവോ അസഭാവതായ ന സഹതീതി ന സക്കാ വത്തും നത്ഥിഭാവസാമഞ്ഞതോ അഭേദവോഹാരോ യുത്തരൂപോതി. ഏകത്തേ ച പുഞ്ചേ വുത്താ ഏവ ദോസാ, ബഹുഭാവേ പന സതി വുത്തനയേനേവ സിദ്ധാ സഭാവധമ്മതാ. സഭാവധമ്മത്തേപി ച ബഹുഭാവോ വിധി ഭാവം ഭാവോപി ബഹുഭാവം ന ബൃഭിചരേയ്യാതി നിബ്ബാനസ്സ ബഹുഭാവപസഞ്ജോ സിയാതി ചേ? ന ബഹുഭാവസ്സേവ അഭാവപ്പസഞ്ജതോ. യദി ഹി യഥാ കക്ഖളതാ ഭാവം, ഏവം ഭാവോപി കക്ഖളതം ന ബൃഭിചരേയ്. ഏവം സതി സഞ്ചേസം ഭാവാനം പഥവിഭാവപത്തിതോ കുതോ ഭാവസ്സ ബഹുഭാവോ, തസ്ഥാ ലോകവോഹാരാനം വിചിത്തതായ യദിപി ബഹുതാ ഭാവോപേക്ഖാ, ഭാവതാ പന ന ബഹുതാപേക്ഖാതി ന ഭാവസ്സ സതോ നിബ്ബാനസ്സ ബഹുഭാവോ “ഏകാ നിട്ഠാ ന പുമു നിട്ഠാ”തി വചനതോ. ഏകസ്ഥിംയേവ ച ദസ്സനഭാവനാദയം സമ്ഭവതി.

പരിനിബ്ബുതാനം പച്ഛേകം നിബ്ബാനഭാവേ സത്തസന്താനനിയതം നാമ നിബ്ബാനം സിയാ. തഥാ ച സതി സഞ്ചതതാദിദോസാനന്തിവത്തിയേവ, കിലേസപ്പഹാനം വാ മഗ്ഗകിച്ചം കിലേസാനം അഭാവോ. തസ്സ ച ഏകത്തേ ന മഗ്ഗബഹുതാ കിച്ചന്തരസ്സ കത്തബ്ബസ്സ അഭാവതോ. മഗ്ഗബഹുഭാവോ ച മഗ്ഗേഹി സച്ഛികാതബ്ബേ ഏകസ്ഥിം ധമ്മേ ഇന്ദ്രിയാനം അപാടവപാടവപാടവതരപാടവതമഭാവേന സച്ഛികിരിയാവിസേസേന കിലേസാനം പഹാനഭേദേന ഹോതീതി നിബ്ബാനസ്സ സഭാവധമ്മത്തേ ഏവ സിയാ. അഭാവോപി ച കിലേസാനം മഗ്ഗേന സകിച്ചകതായ കാതബ്ബോ ഏവ സിയാ, ന സച്ഛികാതബ്ബോ. കോ ഹി സഭാവോ അഭാവസ്സ? യോ സച്ഛികാതബ്ബോ സിയാ, സോ ചേ നിബ്ബാനം ഏകേനേവ മഗ്ഗേന സബ്ബകിലേസാനം അഭാവോ ഏകോ അഭിന്നോ കാതബ്ബോ ആപന്നോ. അത്തഥാ മഗ്ഗവസേന ചതുബ്ബിധഭാവേ നിബ്ബാനസ്സ ചതുബ്ബിധഭാവപ്പസഞ്ജോ, നിബ്ബാനവിസേസപ്പസഞ്ജോ ച ആപജ്ജേയ്യാതി മഗ്ഗകിച്ചസ്സ ഏകത്തേന മഗ്ഗബഹുതാ സിയാ. ബഹുഭാവേ പന തേസം സോ വുത്തനയേന ഏകസ്ഥിം ധമ്മേ സച്ഛികിരിയാവിസേസതോതി സിദ്ധാ നിബ്ബാനസ്സ സഭാവധമ്മതാ. ഖയാധിഗന്തബ്ബതായ പന്നേതം “ഖയോ”തി വുത്തം. “ഖയേ ഞാണ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ധർവ; ധന്വവ) ഹി വചനതോ അരിയമഗ്ഗോ ഖയോ നാമ. തേന ചേതം അധിഗന്തബ്ബം സച്ഛികാതബ്ബം, തസ്ഥാ “ഖയോ”തി വുത്തന്തി.

ഇതി നിരോധനിദേശകമാവണ്ണനാ.

മഗ്ഗനിദേശകമാവണ്ണനാ

൭൬൨. അട്ഠം ധമ്മാതി “കതമം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ അരിയസച്ച”ന്തി ആരഭിത്വാ “സമ്മാദിട്ഠി”തിആദിനാ പാളിയം (വിഭം ൨൦൫) ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദാനിദേശേ ആഗതാ, തഥേവ ച പാളിം ആനേത്വാ ഉദേശവസേന ഇധ ച വുത്താ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠം ധമ്മാ അത്ഥതോ പകാസിതാ, ന മഗ്ഗസച്ചനിദേശവസേനാതി അധിപ്പായോ. യദി അത്ഥതോ പകാസിതാ, കിമത്ഥിയം പന ഇധ കഥനന്തി ആഹ “ഇധ പനാ”തിആദി. തത്ഥ “ഏകക്ഖണ്ണേ പവത്തമാനാന”ന്തി ഇദം ലോകിയകുസലചിത്തുപ്പാദേസു വിരതിയോ നാനാക്ഖണികാ ഏവ ഹോന്തിതി കത്വാ വുത്തം. സേസമഗ്ഗധമ്മാ പന തത്ഥാപി ഏകജ്ജ്വലം ഉപ്പജ്ജന്തിയേവ. വിസേസാവബോധനത്ഥന്തി പടിപക്ഖസമുഗ്ഘാതാദിപവത്തിആകാരവിസേസസ്സ

അവബോധനമ്. വിത്ഥാരതോ മഗ്ഗക്മാ പരതോ ആവി ഭവിസ്സതീതി ആഹ “സങ്ഖേപതോ”തി. ചതുസച്ചപടിവേധായ പടിപന്നസ്സാതി യഥാ ചതുസച്ചാഭിസമയോ ഹോതി, ഏവം സബ്ബസോ പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിയാ പരിപൂരണവസേന പടിപന്നസ്സ. അരിയമഗ്ഗസങ്ഖാതസ്സ യോഗസ്സ സബ്ഭാവതോ യോഗിനോ. കാമം അവിജ്ഞാനുസയസമുഗ്ഘാതേ തദേകട്ഠകിലേസാനം ലേസോപി നാവസിസ്സതി, വിജ്ഞായ പന്ന അവിജ്ഞാ ഉജ്ജവിപച്ചനീകയമ്മോതി ദസ്സനമ് “അവിജ്ഞാനുസയസമുഗ്ഘാതക”തി വുത്തം. പരതോ മിച്ഛാസങ്കപ്പാദിഗ്ഗഹണേപി ഏസേവ നയോ. യാതുപ്പകാസനരസാതി പരമത്ഥപകാസനരസാ, ചതുസച്ചവിഭാവനകിച്ചാതി അത്ഥോ. മഗ്ഗയമ്മാനം പടിപക്ഖവിധമനാകാരോ സാതിസയം പാകടോ ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതീതി അവിജ്ഞാനുസയസമുഗ്ഘാതകതം സമ്മാദിട്ഠിയാ വത്ഥാപി അവിജ്ഞസ്വകാരവിദ്ധംസന്നപച്ചുപട്ഠാനതാ വുത്താ.

തഥാ സമ്പന്നദിട്ഠിനോതി യഥാ അവിജ്ഞാനുസയസമുഗ്ഘാതോ ഹോതി, തഥാ മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠിയാ സമ്പന്നദിട്ഠിനോ. ഏവഞ്ഹി ചതുസച്ചപടിവേധായ പടിപന്നസ്സ യോഗിനോതി ഇമമത്ഥം തഥാ-സദോ ഉപസംഹരതി. നിബ്ബാനാരമ്മണതാ പന്ന തംസമ്പയുത്തവചനേനേവ ബോധിതാ. മിച്ഛാസങ്കപ്പനിഘാതകന്തി കാമസങ്കപ്പാദിമിച്ഛാസങ്കപ്പസമുച്ഛേദകം. അപ്പന്നാരസോതി നിബ്ബാനാരമ്മണേ മഗ്ഗചിത്തസ്സ സമുപ്പാദവസേന പവത്തനതോ അപ്പനാകിച്ചോ.

തഥാ പസ്സതോ വിതക്കയതോ ചാതി വുത്തപ്പകാരായ സമ്മാദിട്ഠിയാ പസ്സതോ, നിബ്ബാനാരമ്മണേ ച സമ്മാസങ്കപ്പേന ചിത്തം അഭിനിരോപയതോ. വചിദുച്ചരിതസമുഗ്ഘാതികാതി ചതുബ്ബിധസ്സപി വചിദുച്ചരിതസ്സ സമുച്ഛേദികാ. മുസാവാദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലൂഖാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഖഭാവതോ സിനിദ്ധഭാവേന സമ്പയുത്തയമ്മാനം പരിഗ്ഗാഹകസഭാവാ സമ്മാവാചാതി ആഹ “സാ പരിഗ്ഗാഹലക്ഖണ”തി. കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തഞ്ചം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠഹനം ഘടനം ഹോതീതി സമ്മാകമ്മത്തസങ്ഖാതാ വിരതിപി സമുട്ഠാനസഭാവാ വുത്താ. സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാപനം കായികകിരിയായ ഭാരുകുഖിപനം വിധ.

അസ്സാതി യോഗിനോ. തസ്ഥിം സതി വിസുജ്ജന്തനതോ വിസുദ്ധിഭൂതാ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ സുദ്ധി വോദാനം, ആജീവസ്സേവ വാ ജീവിതിന്ദ്രിയവുത്തിയാ . ഞായാജീവസ്സ അബുദ്ധപടികുട്ഠായ സമ്മാജീവികായ പവത്തിഹേതുതായ ഞായാജീവപവത്തിരസോ. ഇമസ്സ ഹി പവത്തിതോ പട്ഠായ മിച്ഛാജീവോ ന പവത്തതീതി.

സബ്ബാകുസലവിദ്ധംസകോപി സമ്മാവായാമോ ഉജ്ജപടിപക്ഖദസ്സനവസേന കോസജ്ജസമുച്ഛേദകോ വുത്തോ. സംകിലേസപക്ഖതോപി തസ്സ പഗ്ഗണ്ഹനം പഗ്ഗഹോ. കായാദിസു സുഭാദിആകാരുപധാരണവസേന പവത്താ സുഭസഞ്ഞാദിപുബ്ബങ്ഗമാ അകുസലക്ഖന്ധാ മിച്ഛാസതി, തസ്സാ വിദ്ധംസനോ മിച്ഛാസതിവിനിദ്ധുനനോ. അസമ്മോസോതി സമ്മോസവിദ്ധംസനതോ തപ്പടിപക്ഖോ. ആരമ്മണസ്സ യഥാസഭാവസല്ലക്ഖണം ഉപട്ഠാനം. “ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ”തി, “സതാരക്ഖേന ചേതസാ”തി (ദിം നിം ന.ന.൪൮) ച വചനതോ വിസേസതോ സതി കുസലചിത്തസ്സ ആരക്ഖാതി ആഹ “സതിയാ സംരക്ഖിയമാനചിത്തസ്സാ”തി.

൭൬൩. സച്ചന്താണസ്സാതി സച്ചാനി ആരബ്ഭ പവത്തനകന്താണസ്സ, ന പടിവേധന്താണം വിയ സകിദേവ ബുജ്ജന്തതി, അഥ ഖോ പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജനതോ അനു അനു ബോധോ അനുബോധോ, അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിഅനുഗതോ വാ ബോധോ അനുബോധോ, തദേവ ഞാണന്തി അനുബോധന്താണം. ന ഹി തം പച്ചക്ഖതോ ബുജ്ജന്തതി, അനുസ്സവാദിവസേന പന്ന കപ്പനമുഖേന ബുജ്ജന്തതി. കിച്ചതോതി പരിജാനനാദിതോ. തംകിച്ചകരണേനേവ ഹി പരിഞ്ഞേയ്യാദിനി വിയ താനിപി തസ്സ പാകടാനി ഹോന്തി. വിവട്ടാനുപസ്സനായ ഹി സങ്ഖാരേഹി പതിലീയമാനമാനസസ്സ ഉപ്പജ്ജമാനം മഗ്ഗന്താണം വിസങ്ഖാരം ദുക്ഖനിസ്സരണം ആരമ്മണം കത്വാ ദുക്ഖം പരിച്ഛിന്ദതി, ദുക്ഖഗതഞ്ച തണ്ഹം പജഹതി, നിരോധഞ്ച സച്ഛികരോതി ധുസതി. ആദിച്ചോ വിയ പഭായ

സമ്മാസകപ്പാദീഹി സഹ സമുപ്പന്നം തം മഗ്ഗം ഭാവേതി, ന ച സഞ്ചാരേ അമുഞ്ചിതാ പവത്തമാനേന ഞാനേന ഏതം സഞ്ചം കാതും സക്കാ നിമിത്തപവത്തേഹി അവുട്ഠിതത്താ. തസ്മാ ഏതാനി കിച്ചാനി കരോന്തം തം ഞാണം ദുക്ഖാദീനി വിഭാവേതി തത്ഥ സമ്മോഹനിവത്തനേനാതി “ചത്താരിപി സച്ചാനി പടിവിജ്ജ്ഞതീ”തി വുത്തം, ഏകപടിവേധേനാതി അധിപ്പായോ.

ദുക്ഖസമുദയമ്പി സോ പസ്സതീതി കാലന്തരസ്സനം സന്ധായ വുത്തന്തി ചേ? ന, “യോ നു ഖോ, ആവുസോ, ദുക്ഖം പസ്സതി, ദുക്ഖസമുദയമ്പി സോ പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം നീ ൫.൧൧൦൦) ഏകദസ്സിനോ അത്തത്തയദസ്സിതാവിചാരണായം തംസാധനത്ഥം ആയസ്ഥതാ ഗവമ്പതിത്ഥേരേന ഇമസ്സ സുത്തസ്സ ആനീതത്താ, പച്ചേകഞ്ച സച്ചേസു ദിസ്സമാനേസു അത്തത്തയദസ്സനസ്സ യോജിതത്താ. അത്തമാ അനുപുഞ്ചാഭിസമയേ പൂരിമദിട്ഠസ്സ പച്ഛാ അദസ്സനതോ സമുദയാദിദസ്സിനോ ദുക്ഖാദിദസ്സിതാ ന യോജേതഞ്ചാ സിയാ. യോജിതാ ച സാ “യോ ദുക്ഖസമുദയം പസ്സതി, ദുക്ഖമ്പി സോ പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം നീ ൫.൧൧൦൦). ലോകിയം സച്ചുഞാണം. തത്ഥ ലോകിയത്താണേ. പരിയുട്ഠാനസഞ്ചാരതോ അഭിഭവോ പരിയുട്ഠാനാഭിഭവോ, തസ്സ വസേന. സുദ്ധസഞ്ചാരപുഞ്ജമത്തദസ്സനതോ സക്കായദിട്ഠിപരിയുട്ഠാനം നിവത്തേതി. “ലോകസമുദയം ഖോ, കച്ചാന, യഥാഭൂതം സമ്മപ്പത്തായ പസ്സതോ യാ ലോകേ നത്ഥിതാ, സാ ന ഹോതീ”തി (സം നീ ൨.൧൫) വചനതോ സമുദയദസ്സനം ഹേതുഫലപണ്ഡാവിച്ഛേദദസ്സനതോ പരിയുട്ഠാനാഭിഭവവസേന പവത്തമാനം ഉച്ഛേദദിട്ഠിം നിവത്തേതി. “ലോകനിരോധം ഖോ...പേ... പസ്സതോ യാ ലോകേ അത്ഥിതാ, സാ ന ഹോതീ”തി (സം നീ ൨.൧൫) വചനതോ നിരോധദസ്സനം ഹേതുനിരോധാ ഫലനിരോധദസ്സനതോ സസ്സതദിട്ഠിം നിവത്തേതി. അത്തകാരസ്സ പച്ചക്ഖദസ്സനതോ മഗ്ഗദസ്സനം “നത്ഥി അത്തകാരേ, നത്ഥി പരകാരേ, നത്ഥി പൂരിസകാരേ”തിആദികം (ദീ നീ ൧.൧൬൮) അകിരിയദിട്ഠിം പജഹതി. “നത്ഥി ഹേതു, നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായ, അഹേതു അപ്പച്ചയാ സത്താ സംകിലിസ്സന്തി, നത്ഥി ഹേതു...പേ... വിസുദ്ധിയാ, അഹേതു അപ്പച്ചയാ സത്താ വിസുജ്ജ്ഞതീ”തിആദികാ (ദീ നീ ൧.൧൬൮; മ് നീ ൨.൧൦൧, ൨൨൭; സം നീ ൩.൨൧൨) അഹേതുകദിട്ഠി ച ഇധ അകിരിയാദിട്ഠിഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ച. സാപി ഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗദസ്സനേന പഹീയതീതി. ദുക്ഖേ ഞാണം സമുദയഫലസ്സ ദുക്ഖസ്സ അദ്ധുവാദിഭാവം പസ്സതീതി ഫലേവിപ്പടിപത്തിം നിവത്തേതി.

ഇസ്സരോ ലോകം പവത്തേതി സജ്ജേതി നിവത്തേതി സംഹരതീതി ഇസ്സരകാരണിനോ വദന്തി. പധാനതോ ലോകോ ആവി ഭവതി, തത്ഥേവ ച പതിലീയതീതി പധാനകാരണിനോ.

“കാലോ കരോതി ഭൂതാനി, കാലോ സംഹരതീ പജാ;
കാലോ സുത്തേ ജാഗരതി, കാലോ ഹി ദുരതിക്കമോ”തി. -

കാലവാദിനോ. കണ്ടകസ്സ തിവിണഭാവോ വിയ, കപിട്ഠഫലാദീനം പരിമണ്ഡലതാ വിയ, മിഗപക്ഖിസരീസപാദീനം വിചിത്തതാ വിയ ച സഭാവേനേവ ലോകോ സമ്ഭോതി, വിഭോതി ചാതി സഭാവവാദിനോ. ആദി-സദേന അണ്ണുഹി ലോകോ പവത്തതി, സഞ്ചം പുഞ്ചേകതഹേതു, ലോകോ നിയതോ അച്ഛേജസുത്താവുതാഭേജമണിസദിസോ, ന ഏത്ഥ കസ്സചി പൂരിസകാരോതി നിയതിവാദിനോ.

“യദിച്ചായ പവത്തന്തി, യദിച്ചായ നിവത്തരേ;
യദിച്ചായ സുഖം ദുക്ഖം, തസ്മാ യാദിച്ചകീ പജാ”തി. -

യദിച്ചാവാദിനോ, യേ അധിച്ചസമുപ്പത്തിവാദിനോതി ച വുച്ചന്തി. ഏവമാദിഅകാരണവാദസഞ്ചാരോ ദട്ഠഞ്ചോ. രാമുദകആളാരാദീനം വിയ, അരുപലോകേ നിഗണ്ഠാനം വിയ ച ലോകമൂപികായം അപവഗ്ഗോ മോക്ഖോതി ഗഹണം അപവഗ്ഗഗാഹോ. ആദി-സദേന പധാനസ്സ അപ്പവത്തി, ഗുണവിയുത്തസ്സ അത്തനോ സകത്തന്തി അവട്ഠാനം, ബ്രഹ്മുനാ സലോകതാ, സമീപതാ, സംയോഗോ, ദിട്ഠധമ്മനിഞ്ചാനവാദാതി ഏവമാദീനം ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. ഏത്ഥ ച പധാനസ്സ അപ്പവത്തി മഹതാദിഭാവേന അപരിണാമോ, അനഭിബ്ബുത്തി വാ. “അഹമത്തോ, പകതി അത്താ”തി ഏവം പവത്തപകതിപൂരിസന്തരജാനനേന അത്തസുഖദുക്ഖമോഹേസു അവിഭാഗഗ്ഗഹണേ കിര നിവത്തിതേ വുത്തനയേന പധാനം നപ്പവത്തതി, സോ വിമോക്ഖോതി കാപിലാ.

ഗുണവിയുത്തസ്സാതി ബുദ്ധിസുഖദുക്ഖഇച്ഛാദോസപ്പയത്തയമ്മായമ്മസങ്ഖാരോഹി നവഹി അത്തഗുണേഹി വിയുത്തസ്സാതി കണാദമതാനുസാരിനോ. സലോകതാ ബ്രഹ്മുനാ സമാനലോകതാ. സമീപതാ തസ്സ സമീപപ്പവത്തിതാ. സംയോഗോ തേന ഏകീഭാവുപഗമനം. “ഇന്ദ്രിയതപ്പനപുത്തമുഖദസ്സനാദിഹി വിനാ അപവഗ്ഗോ നത്ഥീ”തി ഗഹേതാ തമാ പവത്തനം കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോ. അനസനകേസലുഞ്ചനാദിതപചരിയായ നഗ്ഗസീലഗോസീലകുക്കുരസീലാദിഹി ച അത്തപരിതാപന്നേന മോക്ഖോ ഹോതീതി അത്തകിലമമോ.

സ്വായം സബ്ബോ മിച്ചാഗാഹോ സച്ചുഞാണേ സതി പതിട്ഠം ന ലഭതീതി വുത്തമേവത്ഥം സങ്ഗണ്ഹന്തോ “ലോകേ ലോകപ്പഭവേ”തി ഗാഥമാഹാതി.

ഞാണകിച്ചതോ വിനിച്ഛയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭൬൪. സേസാ സബ്ബയമ്മാതി സേസാ ഏകാസീതി ലോകിയയമ്മാ. അജ്ഞതതികബാഹിരേസു ദ്വാദസസു ആയതന്നേസു കാമഭവവിഭവതണ്ഹാവസേന ദ്വാദസതികാ ഛത്തീംസ തണ്ഹാവിചരിതാനി, ഖുദുകവത്ഥുവിഭങ്ഗേ വാ ആഗതനയേന കാലവിഭാഗം അനാമസിതാ വുത്താനി. തദാമസന്നേ ഹി അട്ഠസതം ഹോന്തി. അസമ്മിസ്സന്തി ഏകകത്താ കേനചി അസമ്മിസ്സം, കുതോ തദന്തോഗധപ്പഭേദോതി അധിപ്പായോ. വിമംസിദ്ധിപാദാദീനം ബോധിപക്ഖിയാനം സതിപി കിച്ചനാനത്തേ അത്ഥതോ ഏകത്താ സമ്മാദിട്ഠിയാ സങ്ഗഹോതി സമ്മാദിട്ഠിമുഖേന തദന്തോഗധതാ വുത്താ.

തയോ നേക്ഖമ്മവിതക്കാദയോതി ലോകിയക്ഖണ്ണേ അലോഭമേത്താകരുണാസമ്പയോഗവസേന ഭിന്നാ, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ ലോഭബ്യാപാദവിഹിംസാസമുച്ഛേദനവസേന തയോതി ഏകോപി വുത്തോ. ഏസ നയോ സമ്മാവാചാദീസു. അപ്പിച്ചുതാസന്തുട്ഠിതാനം പന ഭാവേ സമ്മാആജീവസമ്ഭവതോ തേന തേസം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഭവന്തരേപി ജീവിതഹേതുപി അരിയേഹി അവിതിക്കമനീയത്താ അരിയകത്താനം സമ്മാവാചാദിസീലാനം ഗഹണേന യേന സദ്ധാഹത്ഥേന താനി ഗഹേതബ്ബാനി, സോ സദ്ധാഹത്ഥോ ഗഹിതോ ഏവ ഹോതീതി തതോ അനഞ്ഞാനി സദ്ധിന്ദ്രിയസദ്ധാബലാനി തത്ഥ അന്തോഗധാനി വുത്താനി. ഛന്ദോ പന സദ്ധാനുഗുണോതി കത്ഥാ ഛന്ദിദ്ധിപാദസ്സാപി തദന്തോഗധതാ വുത്താ. തേസം അത്ഥിതായാതി സദ്ധിന്ദ്രിയസദ്ധാബലഛന്ദിദ്ധിപാദാനം അത്ഥിതായ സീലസ്സ അത്ഥിഭാവതോ തിവിധേനാപി സീലേന തേ തയോപി ഗഹിതാതി തത്ഥ അന്തോഗധാ. ചിത്തസമാധീതി ചിത്തിദ്ധിപാദം വദതി. “ചിത്തം പഞ്ഞഞ്ച ഭാവയ”ന്തി (സം° നി° ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ° ൨൨; മി° പ° ൨.൧൩) ഹി ചിത്തമുഖേന സമാധി വുത്തോതി സമാധിമുഖേന ചിത്തമ്പി വത്തബ്ബതം അരഹതി. ചിത്തിദ്ധിപാദഭാവനായ പന സമാധിപി അധിമത്തോ ഹോതീതി വിമംസിദ്ധിപാദാദിവചനം വിയ ചിത്തിദ്ധിപാദോതി അവതാ ഇയ “ചിത്തസമാധീ”തി വുത്തം. “പീതിമനസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭേതി, പസ്സദ്ധകായോ സുഖം വേദേതി, സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതീ”തി (ഭി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൭൯; സം° നി° ൭.൩൭൬; അ° നി° ൩.൯൬; ൧൧.൧൨) വചനതോ സമാധിഉപകാരാ പീതിപസ്സദ്ധിയോ, തസ്മാ സമാധിഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാ. ഉപേക്ഖാ പന സമാധിഉപകാരകതോ, തംസദിസകിച്ചതോ ച. തസ്മാ സമാധിസീസേന ഏതേസം അന്തോഗധതാ ദട്ഠഞ്ചോ.

അന്തോഗധാനം പഭേദവിനിച്ഛയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭൬൫. ഭാരോ വിയ ദുക്ഖസച്ചം വിഘാതകത്താ, സംഹരണീയവസേന വിഹന്തഭാവതോതി അത്ഥോ. ഭാരാദാനമിവ തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ ഉപ്പജ്ജനകവിഘാതസ്സ ഹേതുഭാവതോ. ഭാരനിക്ഖേപനമിവ പവത്തിദുക്ഖവുപസമഭാവതോ . രോഗോ വിയ, ദുബ്ഭിക്ഖമിവ ച ബാധകത്താ. രോഗനിദാനം വിയ, ദുബ്ബുട്ഠി വിയ ച പഭവലക്ഖണത്താ. ദുബ്ബുട്ഠിതി ച അവസ്സനം വാ അതിവസ്സനം വാ. രോഗവുപസമോ വിയ, സുഭിക്ഖമിവ ച സന്തിലക്ഖണത്താ, സുഖഭാവതോ. “നിബ്ബാനം പരമം സുഖ”ന്തി (ധ° പ° ൨൦൩-൨൦൪) ഹി വുത്തം. ഭേസജ്ജമിവ, സുവുട്ഠി വിയ ച ദുക്ഖസ്സ ഹേതുപച്ഛേദതോ, തസ്സ ച അപഗമുപായഭാവതോ. നിയ്യാനലക്ഖണഞ്ഹി മഗ്ഗസച്ചം. അനിട്ഠഭാവതോ, സാസങ്കസപ്പടിഭയതോ ച ദുക്ഖം വേരിവിസരുകുഖഭയഓരിമതീരൂപമം. വേരം ബ്യാപാദോ,

പച്ചത്മികഭാവോ വാ. വേരസമുഗ്ഘാതോ വേരവൃപസമോ മേത്താ.
വേരസമുഗ്ഘാതുപായോ സങ്ഗഹവത്സുനി.

ഉപമാതോ വിനിച്ഛയവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൭൬൬. ഏസ നയോ സമുദയാദീസൂതി അത്ഥി ചേത്ഥ സമുദയോ, ന അരിയസച്ചം, അത്ഥി അരിയസച്ചം, ന സമുദയോ, അത്ഥി സമുദയോ ചേവ അരിയസച്ചഞ്ച, അത്ഥി നേവ സമുദയോ ന അരിയസച്ചന്തി. സേസസച്ചദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ന അരിയസച്ചം പരിഞ്ഞേയുപഹാതബ്ബാസങ്ഖതനിയ്യാനഭാവഭാവതോ. ഇതരം പന അരിയസച്ചദ്വയന്തി സമുദയമഗ്ഗസച്ചദ്വയമാഹ. സിയാ ദുക്ഖം സങ്ഖാരദുക്ഖതായ. തേനാഹ “അനിച്ചതോ”തി. തഥത്തേനാതി തഥസഭാവേന, പരിഞ്ഞേയുഭാവേനാതി അത്ഥോ. ഏതേന തം അരിയസച്ചദ്വയം “സിയാ ദുക്ഖം, ന അരിയസച്ചം, സിയാ അരിയസച്ചം, ന ദുക്ഖം”ന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. അരിയസച്ചസദുപരാ ഹി ദുക്ഖാദിസദാ പരിഞ്ഞേയ്യാദിഭാവം വദന്തി. തേനേവ അരിയസച്ചസദാനപേക്ഖം ദുക്ഖസദം സന്ധായ മഗ്ഗസമ്പയുത്തസാമഞ്ജനഫലധമ്മാനം ആദിപദസങ്ഗഹോ വുത്തോ, അരിയസച്ചസദാപേക്ഖം പന സന്ധായ ചതുത്ഥപദസങ്ഗഹോ.

സബ്ബാകാരേനാതി സബ്ബപ്പകാരേന. യഥാ മഗ്ഗസമ്പയുത്തധമ്മാദയോ ഏകങ്ഗവികലാ, ഏവം അഹുത്വാ സബ്ബങ്ഗയോഗേന ദുക്ഖതായ ചേവ അരിയസച്ചതായ ചാതി അത്ഥോ. “ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചക”ന്തി വുത്തേ തണ്ഹായപി സങ്ഗഹോ സിയാതി തംനിവത്തനത്ഥം “അഞ്ഞത്ര തണ്ഹായാ”തി വുത്തം തസ്സാ വിസും അരിയസച്ചഭാവതോ. സമുദയാദീസു അവസേസകിലേസാദയോ പഭവട്ഠേന സമുദയോ, ന അരിയസച്ചം സുത്തന്തസംവണ്ണാ അയന്തി കത്വാ . നിരോധോ അരിയസച്ചം, ന സമുദയോ. ഇതരം പന അരിയസച്ചദ്വയം സിയാ സമുദയോ അത്തനോ ഫലസ്സ പച്ചയട്ഠേന, ന പന യസ്സ പഹാനായ ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി തഥത്തേന, സബ്ബാകാരേന പന തണ്ഹാസമുദയോ ചേവ അരിയസച്ചഞ്ച. മഗ്ഗസമ്പയുത്തധമ്മാ, സാമഞ്ജനഫലാനി ച യസ്സ പഹാനായ ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി തഥത്തേന നേവ സമുദയോ, ന അരിയസച്ചം. സങ്ഖാരനിരോധോ, നിരോധസമാപത്തി ച നിരോധോ, ന അരിയസച്ചം. സമുദയോ അരിയസച്ചം, ന നിരോധോ. ഇതരം പന അരിയസച്ചദ്വയം സിയാ നിരോധോ ഖണനിരോധസങ്ഭാവതോ, ന പന യസ്സ സച്ഛികിരിയായ ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി തഥത്തേന. സബ്ബാകാരേന പന അസങ്ഖതാ ധാതു നിരോധോ ചേവ അരിയസച്ചഞ്ച. സേസം വുത്തനയമേവ. അരിയമഗ്ഗതോ അഞ്ഞാനി മഗ്ഗാനി മഗ്ഗോ, ന അരിയസച്ചം. നിരോധോ അരിയസച്ചം, ന മഗ്ഗോ. ഇതരം പന സച്ചദ്വയം സിയാ മഗ്ഗോ ഭവഗാമിനിപടിപദാഭാവതോ, ന പന യസ്സ ഭാവനായ ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി തഥത്തേന, സബ്ബാകാരേന പന നിരോധഗാമിനിപടിപദാ മഗ്ഗോ ചേവ അരിയസച്ചഞ്ച. സേസം വുത്തനയമേവ.

ചതുക്കതോ വിനിച്ഛയവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൭൬൭. സുത്താനീതി വേദകാദിഹി ബാഹിരകപരികപ്പിതേഹീതി അധിപ്പായോ. ദുക്ഖഞ്ഹി വേദനീയമ്പി സന്തം വേദകരഹിതം, കേവലം പന തസ്ഥിം അത്തനോ പച്ചയേഹി പവത്തമാനേ ദുക്ഖം വേദേതീതി വോഹാരമത്തം ഹോതി. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി.

“ദുക്ഖമേവാ”തി അവധാരണേന നിവത്തിതമത്ഥം ദസ്സേതും “ന കോചി ദുക്ഖിതോ”തി വുത്തം. കിരിയാവ വിജ്ജതീതി സമുദയസച്ചം സന്ധായ വദതി. പുരിമസച്ചദ്വയസ്സ വിപാകവട്ടകമ്മവട്ടസങ്ഗഹതോ കാരകസ്സ വാ ദുക്ഖസച്ചസഭാവമാഹ. കാതബ്ബാപി ഹി കിരിയാ കാരകരഹിതാ കേവലം അത്തനോ പച്ചയേഹി തായ പവത്തമാനായ ദുക്ഖസഞ്ചിതേ ധമ്മപ്പബന്ധേ കിരിയം കരോതീതി വോഹാരമത്തം ഹോതി. നിബ്ബുതഗമകേസുപി ഏസേവ നയോ. “മഗ്ഗോ അത്ഥി”തി വത്തഞ്ചേ “മഗ്ഗമത്ഥി”തി ഓകാരസ്സ അഭാവോ കതോതി ദട്ഠഞ്ചം. ഗമകോതി നിബ്ബുതിം ഗന്താ.

കിലേസാസുചിപഗ്ഘരങ്ഠേന സാസവതാ അസുഭതാതി കത്വാ അനാസവത്താ നിരോധമഗ്ഗാ സുഭാ ഏവ. ദുക്ഖാദീനം പരിയായേന സമുദയാദിഭാവോ ച അത്ഥി , ന

പന നിരോധഭാവോ, നിരോധസ്സ വാ ന ദുക്ഖാഭിഭാവോതി നിരോധാവസേസത്തയാനം ന അത്തമത്തസമങ്ഗിതാതി ആഹ “നിരോധസുത്താനി വാ”തിആഭി.

സമുദയേ ദുക്ഖസ്സാഭാവതോതി പോനോഭവിക്കായ തണ്ഹായ പുനബ്ഭവസ്സ അഭാവതോ. യഥാ വാ പകതിവാദീനം വികാരാ അവികാരിഭാവതോ, പുണ്ണേ പതിപലീനാ ച പകതിഭാവേനേവ തിട്ഠന്തി, ന ഏവം സമുദയസമ്പയുത്തമ്പി ദുക്ഖം സമുദയഭാവേന തിട്ഠന്തിതി ആഹ “സമുദയേ ദുക്ഖസ്സാഭാവതോ”തി . മഗ്ഗേ ച നിരോധസ്സ അഭാവതോതി സമ്ബന്ധോ. യഥാ അവിഭക്തേഹി വികാരേഹി മഹാഹങ്കാരതമ്മത്തവിസേസിന്ദ്രിയഭൂതവിസേസേഹി പകതിഭാവേനേവ റിതേഹി പകതി സഗബ്ഭാ ഇച്ഛിതാ പകതിവാദീഹി, ഏവം ന ഫലേന സഗബ്ഭോ ഹേതുതി അത്ഥോ. “ദുക്ഖസമുദയാനം നിരോധമഗ്ഗാനഞ്ച അസമവായാ”തി ഏതം വിവരത്തോ ആഹ “ന ഹേതുസമവേതം ഹേതുഫല”ന്തിആഭി. തത്ഥ “ഇയ തന്തുസു പടോ, കപാലേസു ഘടോ, ബീരണേസു കടോ ദീസു അണ്ണസു ദിഅണ്ണുക”ന്തിആഭിനാ ഇയ വുദ്ധിവാഹാരജനകോ അവിസും സിദ്ധാനം സമ്ബന്ധോ സമവായോ, തേന സമവായേന കാരണേസു ദീസു അണ്ണസു ദിഅണ്ണുകം ഫലം സമവേതം ഏകീഭൂതമിവ സമ്ബദ്ധം, തീസു അണ്ണസു തിഅണ്ണുകന്തി ഏവം മഹാപഥവീമഹാഉദകമഹാഅഗ്നിമഹാവാരക്ഖന്ധപരിയന്തം ഫലം അത്തനോ കാരണേസു സമവേതന്തി സമവായവാദിനോ വദന്തി. ഏവം പന വദന്തേഹി അപരിമാണേസു കാരണേസു മഹാപരിമാണം ഏകം ഫലം സമവേതം അത്തനോ അന്തോഗധേഹി കാരണേഹി സഗബ്ഭം അസുത്തന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏവമിഡ സമവായാഭാവാ ഫലേ ഹേതു നത്ഥിതി ഹേതുസുത്തം ഫലന്തി അത്ഥോ.

സുത്തത്തോ വിനിച്ഛയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി മഗ്ഗനിദ്ദേശകമാവണ്ണനാ.

ഏകവിധാഭിവിനിച്ഛയകമാവണ്ണനാ

ഐവ. പവത്തിഭാവതോതി സംസാരസ്സ പവത്തിഭാവതോ. ചതുആഹാരഭേദത്തോതി ചതുആഹാരപ്പച്ചയവിസേസത്തോ. ഏതേന ചത്താരോ കബളികാരാദിആഹാരവിസേസേ, അജ്ജേഹരണിയവത്ഥു, സളായതന, അവിജ്ജാ, അഭിസങ്ഖാരസങ്ഖാതേ തപ്പച്ചയഭൂതയമ്മവിസേസേ ച സങ്ഗണ്ഹാതി , ഓജ്ജ്ഠമകരൂപ, വേദനാ, പടിസന്ധിവിത്താണ, നാമരൂപസങ്ഖാതേ തന്നിബ്ബത്തയമ്മവിസേസേ ച.

പവത്തകഭാവതോ പവത്തിദുക്ഖസ്സ. രൂപാഭിനന്ദനാഭിഭേദോ രൂപക്ഖന്ധാഭിഅഭിനന്ദനഭേദോ, രൂപാരമ്മണാഭിവസേനാപീതി വദന്തി. രൂപതണ്ഹാദീനം പച്ചേകം അനേകഭേദത്താ ഛര തണ്ഹാകായാ, തേസം ഭേദത്തോ.

ഉപാദാനേഹി ഉപാദീയതീതി ഉപാദി, ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം. തന്നിസ്സരണഭൂതം നിബ്ബാനം, തസ്സ വുപസമോ തംസന്തിതി കത്വാ തസ്സ യാവ പച്ഛിമം ചിത്തം, താവ സേസതം, തത്തോ പരം അനവസേസതഞ്ച ഉപാദായ സഉപാദിസേസനിബ്ബാനയാതു, നിരൂപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുതി ദിധാ വോഹരീയതി. യഥാ ചായം ഭേദോ വോഹാരത്തോ, ഏവമിതരേപീതി തേ കതിപയേ ദസ്സേതും “തിവിധോ”തിആഭി വുത്തം. അത്തമാ ഏകസ്സ സത്തോ നിബ്ബാനസ്സ കുത്തോ ഭേദോതി.

സമമവിപസ്സനാഭേദത്തോതി ഏതഥ സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പാ വിപസ്സനാ, ഇതരേ സമമാതി വദന്തി. സീലമ്പി ഹി സമമസ്സ ഉപകാരകത്താ സമമഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹതീതി തേസം അധിപ്പായോ. അഥ വാ യാനദ്വയസ്സ വസേന ലഭോ മഗ്ഗോ സമമോ വിപസ്സനാതി ആഗമനവസേന വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചോ. അയന്തി അരിയമഗ്ഗോ. സപ്പദേസത്താതി സീലക്ഖന്ധാദീനം ഏകദേസത്താതി അത്ഥോ. ഏകദേസോ ഹി പദിസ്സതി അവയവഭാവേന അപദിസീയതീതി പദേസോ, അത്തനോ സമുദായം പതി സഹ പദേസേനാതി സപ്പദേസോതി വുച്ചതി യഥാ “സനിദസ്സനാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ണ), സീലക്ഖന്ധാദയോ ച സബ്ബലോകിയലോകുത്തരസീലാദിസങ്ഗാഹകാ, അരിയമഗ്ഗോ ലോകുത്തരോ ഏവാതി തദേകദേസോ ഹോതി.

സജാതിതോതി സമാനജാതിതോ, വചിദുഷരിതവിരതിആദിഭേദസു സമാനായ സീലജാതിയാതി അത്ഥോ.

ഓനതസഹായോ വിയ വായാമോ പഗ്ഗഹകിച്ചസാമഞ്ഞതോ. അംസകൂടം ദത്വാ റിതസഹായോ വിയ സതി അപിലാപനവസേന നിചുലഭാവകരണസാമഞ്ഞതോ. സജാതിതോതി സവിതക്കസവിചാരാദിഭേദസു സമാനായ സമാധിജാതിയാതി അത്ഥോ. കിരിയതോതി സമാധിഅനുരൂപകിരിയതോ. തതോ ഏവ ഹി “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ സമാധിനിമിത്താ, ചത്താരോ സമ്മപ്പയാനാ സമാധിപരിക്ഖാരാ”തി (മം നി° ൧.൪൬) സതിവായാമാനം സമാധിസ്സ നിമിത്തപരിക്ഖാരഭാവോ വുത്തോ.

ആകോടേന്തേന വിയാതി “അനിചും അനിച”ന്തിആദിനാ പഞ്ഞാകിച്ചസദിസേന കിച്ചേന സമന്തതോ കോടേന്തേന വിയ, “അനിചും ഖയട്ഠേന, ദുക്ഖം ഭയട്ഠേനാ”തിആദിനാ (പടി° മം ൧.൪൮) പരിവത്തേന്തേന വിയ ച ആദായ ഊഹിത്വാ ദിനമേവ പഞ്ഞാ പടിവിജ്ജ്ഞതി. ദിനം സമാനകാലത്തേപി പച്ചയഭാവേന സമ്മാസകപ്പസ്സ പുരിമകാലസ്സ വിയ നിദ്രേസോ കതോ. സജാതിതോതി “ദുക്ഖേ ഞാണ”ന്തിആദീസു (സം° നി° ൫.൮) സമാനായ പഞ്ഞാജാതിയാ. കിരിയതോതി ഏതഥ പഞ്ഞാസദിസം കിച്ചം “കിരിയാ”തി വുത്തം, പുണ്ണേ പന സമാധിഉപകാരകം തദനുരൂപകിച്ചന്തി അയമേത്ഥ വിസേസോ.

“സബ്ബം , ഭിക്ഖവേ, അഭിഞ്ഞ്ഞേയ”ന്തി (സം° നി° ൪.൪൬) വചനതോ ചത്താരിപി അഭിമുഖം പച്ചക്ഖതോ ഞാതബ്ബാനി, അഭിവിസിട്ഠേന വാ ഞാണേന ഞാതബ്ബാനീതി അഭിഞ്ഞ്ഞേയ്യാനി.

ഒന്നു. അഞ്ഞമഞ്ഞം സഭാഗാനീതി അഞ്ഞമഞ്ഞസമാനഭാഗാനി, സദിസരൂപാനീതി അത്ഥോ.

ദുരഭിസമ്ഭവതരന്തി അഭിസമ്ഭവിതും സാധേതും അസക്കുണ്ണേയുത്തരം, സത്തിവിഘാതേന ദുരധിഗമന്തി അത്ഥോ. അസനന്തി കണ്ഡം. അതിപാതേയ്യാതി ഖിപേയ്യ. കോടിയാതി കണ്ഡസ്സ കോടിയാ വാലഗ്ഗേന. കോടിന്തി വാലസ്സേവ കോടിം. പടിവിജ്ജ്ഞേയ്യാതി പടിമുഖഭാവേന വിജ്ജ്ഞേയ്യ.

ബാധകപഭവസന്തിനിച്ചാനലക്ഖണേഹി വവത്ഥാനം സലക്ഖണവവത്ഥാനം. ദുരവഗാഹത്വേന ഗമ്ഭീരത്താതി ഓളാരികാ ദുക്ഖസമുദയാ. തിരച്ഛാനഗതാനന്വി ഹി ദുക്ഖം, ആഹാരാദീസു ച അഭിലാസോ പാകടോ. പീളനാദിആയുഹനാദിവസേന പന “ഇദം ദുക്ഖം, ഇദമസ്സ കാരണ”ന്തി യാമാവതോ ഓഗാഹിതും അസക്കുണ്ണേയുത്താ ഗമ്ഭീരാ. സന്ഹസുഖമയമ്മത്താ നിരോധമഗ്ഗാ സഭാവതോ ഏവ ഗമ്ഭീരട്ഠേന ദുരവഗാഹാ. തേനേവ ഉപ്പനേ മഗ്ഗേ നത്ഥി നിരോധമഗ്ഗാനം അനവഗാഹോതി. നിബ്ബാനന്വി മഗ്ഗേന അധിഗന്തബ്ബത്താ തസ്സ ഫലന്തി അപദിസീയതീതി ആഹ “ഫലാപദേസതോ”തി. വുത്തഞ്ജേഹേതം “ദുക്ഖനിരോധേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭ° ൧൧൯). മഗ്ഗോപി നിരോധസ്സ സമ്പാപകഭാവതോ “ഹേതു”തി അപദിസീയതീതി ആഹ “ഹേതുഅപദേസതോ”തി. വുത്തന്വി ചേതം “ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ഞാണം യത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭ° ൧൧൯).

ഇതി ഏവം പകാരേഹീതി ഇതി വിജഞ്ഞാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ ഇതിസദേന വിജാനനക്കമം ദസ്സേതി. ഏവം പകാരേഹീതി ഏവം-സദേന വിജാനനകാരണഭൂതേന ഏവ.

സഭാഗവിസഭാഗതോവിനിച്ഛയവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇന്ദ്രിയസച്ചനിദ്രേസവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി സോളസമപരിച്ഛേദവണ്ണാ.

൧൨. പത്താഭൂമിനിദേശവണ്ണനാ

പടിചുസമുപ്പാദകമാവണ്ണനാ

൧൨൦. ഇമിസ്സാ പത്തായാതി ഇമിസ്സാ യഥാധിഗതായ വിപസ്സനായ. ഭൂമിഭൂതേസുതി പവത്തിട്ഠാനഭൂതേസു. കാമഞ്ചായം പടിചുസമുപ്പാദപടിചുസമുപ്പന്നസമഞ്ഞാ പിതാപുത്തസമഞ്ഞാ വിയ അപേക്ഖാസിദ്ധാ, ഹേതുഫലധമ്മേസു പന യമാക്കമം വവത്ഥിതാവതി “പടിചുസമുപ്പാദോ ചേവാ”തിആദിനാ വിഭജ്ജ വുത്തം. ആദിസദേനാതി “പടിചുസമുപ്പാദാദിഭേദാ”തി ഏതഥ വുത്തആദിസദേന. അവസേസാ ഹോന്തി, സംവണ്ണനാവസേനാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തേസം വണ്ണനാക്കമോ അനുപ്പത്തോ”തി.

അവിജ്ജാദയോ ധമ്മാ പടിചുസമുപ്പാദോ, ന സമുപ്പത്തിമത്തം. സ്വായമത്ഥോ ഇമിനാ സുത്തപദേന വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദിം വത്ഥാ പടിചുസമുപ്പന്നേ പന ദസ്സേതും “ജരാമരണാദയോ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. കസ്ഥാ പനേതഥ അനുലോമതോ പടിചുസമുപ്പാദധമ്മാ ദസ്സിതാ, പടിലോമതോ പടിചുസമുപ്പന്നാ ധമ്മാതി? യതോ തേ പച്ചയതോ ഉപ്പന്നാ, തസ്സ സമനന്തരദസ്സനത്ഥം.

ന നിച്ചം ന സസ്സതന്തി അനിച്ചം. സമേച്ച സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി കതന്തി സഞ്ചതം. പടിചു പച്ചയാരഹം പച്ചയം നിസ്സായ സഹിതമേവ ഉപ്പന്നന്തി പടിചുസമുപ്പന്നം. ഖയനസഭാവം ഖയധമ്മം. വയനസഭാവം വയധമ്മം. വിരജ്ജനസഭാവം പലുജ്ജനസഭാവം വിരാഗധമ്മം. നിരുജ്ജന്യനസഭാവം നിരോധധമ്മം. സേസം യദേതഥ വത്തഞ്ചം, തം പരതോ ആവി ഭവീസ്സതി.

൧൨൧. ഏത്ഥാതി ഏതേസു യഥാവുത്തേസു സുത്തപദേസു. സഞ്ചേപോതി അത്ഥസഞ്ചേപോ.

ജാതിപച്ചയാതി ജാതിസഞ്ചാതാ പച്ചയാ. ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനം. റിതാവ സാ ധാതുതി യായം ജരാമരണസ്സ ഇദപ്പച്ചയതാ “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി, ഏസാ ധാതു ഏസ സഭാവോ. സാ തമാഗതാനം ഉപ്പാദതോ പുബ്ബേ, ഉദ്ധഞ്ച അവിഞ്ഞായമാനോ, മജ്ജേ ച വിഞ്ഞായമാനോ, ന തമാഗതേഹി ഉപ്പാദിതോ, അഥ ഖോ സമ്ഭവന്തസ്സ ജരാമരണസ്സ സബ്ബകാലം ജാതിപച്ചയതോ സമ്ഭവോതി റിതാ ഏവ. കേവലം പന സയമ്ഭൂത്താണേന അഭിസമ്ബുജ്ജന്യനതോ, “അയം ധമ്മോ തമാഗതേന അധിഗതോ”തി പവേദനതോ ച തമാഗതോ “ധമ്മസ്സാമീ”തി വുച്ചതി ന അപുബ്ബസ്സ ഉപ്പാദനതോ. തേന വുത്തം “റിതാവ സാ ധാതു”തി. സാ ഏവ ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഏതഥ വിപല്ലാസാഭാവതോ ഏവം അവബുജ്ജന്യമാനസ്സ ഏതസ്സ സഭാവസ്സ, ഹേതുനോ വാ തഥേവ ഭാവതോ റിതതാതി ധമ്മട്ഠിതതാ. ജാതി വാ ജരാമരണസ്സ ഉപ്പാദട്ഠിതി പവത്തആയുഹനസംയോഗപലിബ്ബോധസമുദയഹേതുപച്ചയട്ഠിതിതി തദുപ്പാദാദിഭാവേനസ്സാ റിതതാ “ധമ്മട്ഠിതതാ”തി ഫലം പതിസാമത്ഥിയതോ ഹേതുമേവ വദതി.

അഥ വാ ധാരീയതി പച്ചയേഹിതി ധമ്മോ, തിട്ഠന്തി തത്ഥ തദായത്തവുത്തിതായ ഫലന്തി റിതി, ധമ്മസ്സ റിതി ധമ്മട്ഠിതി. ധമ്മോതി വാ കാരണം, പച്ചയോതി അത്ഥോ. ധമ്മസ്സ റിതിസഭാവോ, ധമ്മതോ ച അഞ്ഞോ സഭാവോ നത്ഥിതി ധമ്മട്ഠിതി, പച്ചയോ. തേനാഹ “പച്ചയപരിഗൃഹേ പഞ്ഞാ ധമ്മട്ഠിതിഞ്ഞാ”ന്തി (പടിം മം ൧.൪൭). ധമ്മട്ഠിതി ഏവ ധമ്മട്ഠിതതാ. സാ ഏവ ധാതു “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഇമസ്സ സഭാവസ്സ, ഹേതുനോ വാ അഞ്ഞമത്താഭാവതോ “ന ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി വിഞ്ഞായമാനസ്സ തബ്ബഭാവോഭാവതോ നിയാമതാ വവത്ഥിതഭാവോതി ധമ്മനിയാമതാ. ഫലസ്സ വാ ജരാമരണസ്സ ജാതിയാ സതി സമ്ഭവോ ധമ്മേ ഹേതുമ്ഹി റിതതാതി ധമ്മട്ഠിതതാ. അസതി അസമ്ഭവോ ധമ്മേ നിയതതാതി ധമ്മനിയാമതാതി ഏവം ഫലേന ഹേതും വിഭാവേതി. തം “റിതാവ സാ ധാതു”തിആദിനാ (സം നീ ൨.൨൦) വുത്തം ഇദപ്പച്ചയതം അഭിസമ്ബുജ്ജന്യതി പച്ചക്ഖകരണേന അഭിമുഖം ബുജ്ജന്യതി യാമാവതോ പടിവിജ്ജന്യതി. അഭിസമേതീതി തസ്സ വേവചനം. ആദിതോ കഥേന്തോ ആചിക്ഖതി, ഉദിസതീതി അത്ഥോ. തഥേവ ഉദേസം പരിയോസാപേന്തോ ദേസേതി. യഥാഉദിട്ഠമത്ഥം നിദിസനവസേന പകാരേഹി ഞാപേന്താ പഞ്ഞപേതി. പകാരേഹിയേവ പതിട്ഠപേന്തോ പട്ഠപേതി. യഥാനിദിട്ഠമത്ഥം പടിനിദിസനവസേന വിവരതിവിഭജ്ജതി, വിവടഞ്ഹി വിഭത്തഞ്ച അത്ഥം ഹേതുധാരണദസ്സനേഹി പാകടം കരോന്തോ ഉത്താനീകരോതി. ഉത്താനീകരോന്തോ തഥാപച്ചക്ഖഭൂതം കത്ഥാ നിഗമനവസേന പസ്സമാതി ചാഹ.

൧൦൨. പച്ചയലക്ഖണോതി പച്ചയഭാവലക്ഖണോ, പച്ചയോതി വാ ലക്ഖിതഞ്ചോ. പവത്തിദുക്ഖസ്സ അനുബന്ധാപനകിച്ചതായ ദുക്ഖാനുബന്ധനരസോ. നിബ്ബാനഗാമിമഗ്ഗസ്സ ഉപ്മഭാവതോ കുമ്മഗുപച്ചുപട്ഠാനോ.

സോ പനായം പടിച്ചസമുപ്പാദോ. യാവത്തകേഹി പച്ചയേഹി യം ഫലം ഉപ്പജ്ജനാരഹം, അവികലേഹേവ തേഹി തസ്സ ഉപ്പത്തി, തദന്തേന ച തസ്സ പയോജനം നത്ഥീതി ആഹ “അനുനാധികേഹേവാ”തി. യഥാ തം ചക്ഖുരുപാലോകമനസികാരേഹി ചക്ഖുവിത്താണസ്സ, ഏതേന തന്തംഫലനിപ്ഫാദനേന തസ്സാ പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ തപ്പരതാ തഥതാതി ദസ്സേതി. സാമഗ്ഗിന്തി സമോധാനം, സമവായന്തി അത്ഥോ. അസമ്ഭവാഭാവതോതി അനുപ്പജ്ജനസ്സ അഭാവതോ. പച്ചയസാമഗ്ഗിയത്ത്ഹി സതി അനുപ്പജ്ജനേ തസ്സാ വിതഥതാ സിയാ. അന്തയമ്മപ്പച്ചയേഹീതി അന്തസ്സ ഫലയമ്മസ്സ പച്ചയേഹി. അന്തയമ്മാനുപ്പത്തിതോതി തതോ അന്തസ്സ ഫലയമ്മസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ. ന ഹി കദാചി ചക്ഖുരുപാലോകമനസികാരേഹി സോതവിത്താണസ്സ സമ്ഭവോ അത്ഥി, യദി സിയാ, തസ്സാ സാമഗ്ഗിയാ അന്തഥതാ നാമ സിയാ, ന ചേതം അത്ഥീതി “അനന്തഥതാ”തി വുത്തം. പച്ചയതോതി പച്ചയഭാവതോ. പച്ചയസമുഹതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

൧൦൩. ഇദപ്പച്ചയാ ഏവ ഇദപ്പച്ചയതാതി താ-സദ്ദേന പദം വഡ്ഡിതം, ന കിഞ്ചി അത്ഥന്തരം യഥാ ദേവോ ഏവ ദേവതാതി. ഇദപ്പച്ചയാനം വാ സമുഹോ ഇദപ്പച്ചയതാതി സമുഹത്ഥം താ-സദ്ദമാഹ യഥാ “ജനാനം സമുഹോ ജനതാ”തി. നനു ച “അത്ഥി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇതി പൂട്ഠേന സതാ, ആനദ, അത്ഥീതിസ്സ വചനീയം. കിം പച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇതി ചേ വദേയ്യ, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഇച്ചസ്സ വചനീയ”ന്തി (ദീ. നി. ൨.൩൬) ജാതിസദ്ദപച്ചയസദ്ദസമാനാധികരണേന കിം-സദ്ദേന ഇദംസദ്ദസ്സ സമാനാധികരണതാദസ്സനതോ ഇദപ്പച്ചയസദ്ദസ്സ കമ്മധാരയസമാസോ ദിസ്സതി, ന ഹേത്ഥ “ഇമസ്സ പച്ചയാ ഇദപ്പച്ചയാ”തി ജരാമരണസ്സ, അന്തസ്സ വാ പച്ചയതോ ജരാമരണസമ്ഭവപുച്ഛാ സമ്ഭവതി വിദിതഭാവതോ, അസമ്ഭവതോ ച, ജരാമരണസ്സ പന പച്ചയപുച്ഛാ സമ്ഭവതി. പച്ചയ-സദ്ദേന ച സമാനാധികരണതായ ഇദം-സദ്ദസ്സ ഇമസ്ഥാ പച്ചയാതി പച്ചയപുച്ഛാ യുജ്ജതി. സാ ച സമാനാധികരണതാ ബാഹിരത്ഥസമാസേപി ലബ്ഭതി. തതോ ച അന്തപദത്ഥവചനിച്ചാഭാവേ കമ്മധാരയസമാസോ ലബ്ഭതി.

സാമിവചനസമാസേ പന സമാനാധികരണതാ നത്ഥീതി ന കഥഞ്ചി കമ്മധാരയസമാസസമ്ഭവോതി? നയിദമേവം വചനിച്ചന്തരഭാവതോ. പടിച്ചസമുപ്പാദവചനിച്ചാ ഹേസാ “ഇദപ്പച്ചയതാ പടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി ഏത്ഥ. “അത്ഥി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഏത്ഥ പന ജരാമരണസ്സ പച്ചയമത്തപരിപുച്ഛാ, തസ്ഥാ യഥാ ഇദം-സദ്ദസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദവിസേസനതാ, പുച്ഛിതബ്ബപച്ചയവിസേസനതാ ച ഹോതി, തഥാ സമാസവികപ്പോ ഏത്ഥ, തത്ഥ ച കാതഞ്ചോതി ന സമാസന്തരദസ്സനം സാമിവചനസമാസബാധകം. കസ്ഥാ പനേത്ഥാപി കമ്മധാരയസമാസോ ന ഇച്ഛിതോതി? ഹേതുപ്പഭവാനം ഹേതു പടിച്ചസമുപ്പാദോതി ഇമസ്സത്ഥസ്സ കമ്മധാരയസമാസേ അസമ്ഭവതോ, “ഇമസ്സ അന്തനോ പച്ചയാനുരുപസ്സ അനുരുപോ പച്ചയോ ഇദപ്പച്ചയോ”തി ഇമസ്സ ച അത്ഥസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. യോ പനേത്ഥ ഇദം-സദ്ദേന ഗഹിതോ അത്ഥോ, സോ “അത്ഥി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഏത്ഥ ജരാമരണഗുഹണേനേവ ഗഹിതോതി ഇദം-സദ്ദോ പടിച്ചസമുപ്പന്നതോ അഭസ്സിതാ അന്താസമ്ഭവതോ പച്ചയേ അവതിട്ഠന്തി, തസ്ഥാ തത്ഥ കമ്മധാരയസമാസോ. ഏത്ഥ പന ഇദം-സദ്ദസ്സ തതോ പരിച്ചജനകാരണം നത്ഥീതി സാമിവചനസമാസോ ഏവ. ഏവന്വി ന ഇദപ്പച്ചയോ ഏവ ഇദപ്പച്ചയഭാവോ ഭവിതും യുത്തോതി ഇദപ്പച്ചയതായ പടിച്ചസമുപ്പാദതാനുപപത്തിതി? നായം ദോസോ അത്ഥന്തരാഭാവതോതി വുത്തോവായമത്ഥോ.

അഥ വാ പന ഹോതു ഇദപ്പച്ചയഭാവോ ഇദപ്പച്ചയതാതി. ഭാവോതി ചേത്ഥ അവിനാഭാവിഫലം പതി ഹേതുനോ സത്ഥം. തഥാ ഹി ഇദപ്പച്ചയ-സദ്ദോ ജാതിആദീസു നിരുള്ഘോ. തഞ്ച ഇദപ്പച്ചയസത്ഥം ഇദപ്പച്ചയതോ അന്തം നത്ഥി. യദി അന്തം സിയാ, തം അവിജ്ജമാനം സിയാ. ന ഹി സതാ അന്തം വിജ്ജമാനം ഹോതി. അഥ സത്ഥം സം നാമ, യസ്സ സതോ ഭാവോ, തം അസം നാമ സിയാ. ന ഹി തം സത്ഥം സഭാവം സത്ഥതോ അന്തത്താ, തസ്ഥാ സതോ ഭാവോ സത്ഥന്തി നിദ്ദേസോ ന യുജ്ജതി. ന ച സം-സമ്ബന്ധേന അസം സം നാമ ഹോതി, പഗേവ സം-സമ്ബന്ധേന. അസതി ച സദിതിഗുഹണം വിപരീതഗ്ഗാഹോതി ന ഗഹണതോ സംസിദ്ധി. സദിസകപ്പനായഞ്ച മാണവകസ്സ സീഹഭാവോ വിധി ന അസതോ സം-സഭാവതാ. യസ്ഥാ പന ഇദപ്പച്ചയഭാവോ യഥാവുത്തം സത്ഥം, ന

അസത്വം. നാപി യസ്തു തം സത്വം, തദസം, തസ്മാ ഇദപ്പച്ചയഭാവോ ഇദപ്പച്ചയസരൂപം സഭാവന്തരേഹി വിനിവത്തഭാവസ്സനന്തം ഇമസ്സായന്തി വിസേസേത്യാ ഇദപ്പച്ചയതാതി വുത്തന്തി ന ഇദപ്പച്ചയതായ പടിച്ചസമുപ്പാദഭാവോസമഭാവോ.

പടിച്ച സമുപ്പജ്ജതി ഏതസ്മാതി പടിച്ചസമുപ്പാദോതി തസ്സാപി ഹേതുഅത്ഥഭാവതോ ജാതിആദിപദാനം ഏവമേവ ഹേതുഭാവവാചകതായ ഹേതുപധാനതാ യോജേതബ്ബാ ഹേതുപ്പഭവാനം ഹേതു പടിച്ചസമുപ്പാദോതി കത്വാ . തഥാ ഹി “ദസബലസമന്നാഗതോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ ചതുഹി വേസാരജേഹി സമന്നാഗതോ ആസഭം റാനം പടിജാനാതി, പരിസാസു സീഹനാദം നദതി, ബ്രഹ്മചക്കം പവത്തേതി, ഇമസ്മിം സതി ഇദം ഹോതി യാവ ‘ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതി”തി (സം നീ ൨.൨൧-൨൨) അന്നേന സീഹനാദസുത്തേന പകാസിയോ ഏവമത്ഥോ. “കിം വാദി പനായസ്മതോ സത്ഥാ കിമക്ഖായീ”തി പൂട്ഠേന ആയസ്മതാ അസ്സജിത്ഥേരേന -

“യേ ധമ്മാ ഹേതുപ്പഭവാ, തേസം ഹേതും തമാഗതോ ആഹ; തേസബ്ബ യോ നിരോധോ, ഏവംവാദി മഹാസമണോ”തി. (മഹാവം ന്നം; അപം മേര ൧.൧.൨൮) -

വുത്തോ. തേന വിത്തായതി ഹേതുപ്പഭവാനം ഹേതു പടിച്ചസമുപ്പാദോതി. സേസമേത്ഥ വത്തബ്ബം പരതോ ആവി ഭവിയ്സിതി.

൭൭൪. പടിച്ചാതി തം തം കാരണം നിസ്സായ. സമ്മാതി അവിപരീതം അനിച്ചതോ അനിച്ചസ്സ ഉപ്പാദോതി കത്വാ. നിച്ചതോ ഹി കാരണതോ ഫലസ്സ ഉപ്പാദോ വിപരീതോ. തേനാഹ “തിത്ഥിയ...പേ... നിരപേക്ഖോ”തി. “ഉപ്പാദോ പത്തായതി”തി (സം നീ ൩.൩൮; അം നീ ൩.൪൭; കഥാ ൨൧൪) ഏവം വുത്തസഞ്ചലക്ഖണതോ അത്തോ “പച്ചയതോ ഖണതോ”തി ഏത്ഥ വുത്തപച്ചയലക്ഖണോ ഏകോ ആകാരോ ഉപ്പാദോതി തേസം അധിപ്പായോ. യം സന്ധായ തേ “ജാതിആദിനം ഹേതവോ ജാതിആദയോ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം, നിബ്ബത്തിലക്ഖണവിനിമുത്തസ്സ താദിസസ്സ കസ്സചി അഭാവതോ. തേനാഹ “തം ന യുജ്ജതി”തിആദി. ഗമ്ഭീരനയാസമഭവതോതി ഗമ്ഭീരാനം നയാനബ്ബ അസമഭവതോ. സദുഭേദേതോതി സദുവിനാസതോ സദായോഗതോ. സുത്തം നത്ഥി “പടിച്ചസമുപ്പാദം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദേസേസ്സാമീ”തിആദിസുത്തപദേഹി (സം നീ ൨.൧, ൨൦) ഉപ്പാദമത്തസ്സ അപ്പകാസിതത്താ. അയമേവ ഹി അത്ഥോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിയോ ഇദാനിപി ദസ്സിയതി. തം ഉപ്പാദമത്തം. വിഹരാമി തസ്മിം പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധകാലേതി അധിപ്പായോ. വിഹരാമീതി വാ കാലവിപല്ലാസേന വുത്തം, വിഹാസിന്തി അത്ഥോ. തത്രാതി തസ്മിം പദേസവിഹാരേ. പച്ചയാകാരദസ്സന്നേനാതി യേനാകാരേന പച്ചയധമ്മോ പച്ചയുപ്പന്നസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, സോ പച്ചയാകാരോ പച്ചയഭാവോ, തസ്സ ദസ്സന്നേന. ഇധ പന വേദനാനം പച്ചയഭാവോ അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിപച്ചയാപി വേദയിത”തിആദി. വേദനാനംയേവ ഹി പച്ചയം പസ്സന്നേന വുത്തവിഹാരോ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ഏകദേസമേവ പസ്സതോ വിഹാരോതി കത്വാ പദേസവിഹാരോ ജാതോ, അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനമനസികാരോ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധവിഹാരോ. തത്ത്ഹി നിപ്പദേസതോ പച്ചയാകാരദസ്സന്നന്തി ഏകേ. പദേസവിഹാരസുത്തവിരോധോ ആപജ്ജതി തസ്സ വേദനാനം പച്ചയധമ്മമനസികാരവിഭാവനതോ.

ലോകോ സമുദേതി ഏതസ്മാതി ലോകസമുദയോ, അവിജ്ജാദികോ പച്ചയഗണോ, ന ലോകസമുദയമത്തം. തേനാഹ “അനുലോമപടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി. നത്ഥിതാതി സബ്ബസോ അഭാവോ, നരന്ധവിനാസോ ഉച്ഛേദോതി അത്ഥോ. നത്ഥിതാസഹചരണതോ പന ഉച്ഛേദദിട്ഠി നത്ഥിതാതി അധിപ്പേതാ. പച്ചയാനുപരമോ പച്ചയാനം അവിച്ഛേദോ. യഥാ ഹി അതീതഹേതുപഞ്ചകസന്നിസ്സയേന ഏതരഹിഫലപഞ്ചകം വിയ ഹേതുപഞ്ചകവി ഹോതി, ഏവം ഏതരഹിഹേതുപഞ്ചകസന്നിസ്സയേന ആയതിഫലപഞ്ചകവി ഭവിയ്സിതി. തേനാഹ “പച്ചയാനുപരമേ ഫലാനുപരമതോ”തി.

തം ഗമ്ഭീരത്തം ഉപ്പാദമത്തേ നത്ഥി അസഭാവധമ്മത്താ. ഏകത്തനയാദയോ നയാ സഭാവധമ്മേസു ലബ്ധിമാനതോ ഉപ്പാദമത്തേ കമബ്ബിപി ന ലബ്ധേയുന്തി ആഹ “നയചതുക്കം ഉപ്പാദമത്തേ നത്ഥി”തി.

൭൭൫. സമാനേ കത്തരീതി ഏകസ്മിന്ധേവ കത്തരി ഉപ്പജ്ജനകിരിയായ യോ കത്താ, തസ്മിന്ധേവ പച്ചയനകിരിയായ ച കത്തുഭൂതേതി അത്ഥോ. യഥാ “ന്ഹത്യാ ഭുഞ്ജതി, ഭൂത്യാ

സയത്രി"തി. "പുഞ്ചകാലേ"തി ഇദഞ്ച ത്യാസദുന്താനം പദാനം യേഭൂയേന പുരിമകാലകിരിയായ ദീപനതോ വുത്തം, ന ഇയ പടിച്ചസദുസ്സു പുരിമകാലത്ഥത്താ. ഏവഞ്ഹി "ചക്ഖും പടിച്ചാ"തി നിദസ്സനവചനം നിദസ്സിതഞ്ചേന സംസന്ദേയ്യ. അഥ വാ കാമഞ്ചേതമ ഉഭിന്നം കിരിയാനം സമകാലതാ ഉപ്പജ്ജനകിരിയായ പുഞ്ചേ പച്ചയനകിരിയായ അസമ്ഭവതോ, തമാപി ഫലകിരിയായ ഹേതുകിരിയാ പുരിമകാലോ വിയ വോഹരിതും യുത്താ. ഏവമേതമ ഹേതുഫലവത്ഥാനം സുപാകടം ഹോതീതി ഉപചാരസിദ്ധം പുരിമകാലം ഗഹേത്വാ വുത്തം "പുഞ്ചകാലേ"തി. അത്ഥസിദ്ധികരോതി വാക്യത്ഥപടിവിത്തത്തികരോ. പടിച്ചസമുപ്പാദോതി ഹി ഏതമ വാക്യത്ഥാവബോധോ ഇയ അത്ഥസിദ്ധിതി അധിപ്പേതോ. പയുജ്ജമാനോ പടിച്ചസദുദോ ഉപ്പാദസദുദേന വുച്ചമാനസ്സു സമാനസ്സു "കത്തു അഭാവതോ"തി പദം ആന്തോ യോജേതഞ്ച. അയഞ്ഹേതമ അത്ഥോ "ചക്ഖഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിത്താണ"തിആദീസു (മം നിം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൭-൪൨൯; സം നിം ൨.൪൩-൪൪; ൨.൪.൩൦; കഥാ ൪൩൫) പച്ചയനകിരിയായ, ഉപ്പജ്ജനകിരിയായ ച വിത്താണമേവ കത്താതി സമാനകത്തുകതാ ലബ്ഭതി.

"പടിച്ചസമുപ്പാദോ"തി ഏതമ പന ഉപ്പാദസദുസ്സു ഭാവസാധനതായ കിരിയാവ വുത്താതി സമാനകത്തുലകഖണോ സദുപ്പയോഗോ ന സമ്ഭവതീതി. തേനാഹ "സദുഭേദം ഗച്ഛതീ"തി, അപസദുപ്പയോഗോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ന ചേതമ പരാവരയോഗോ (പാണിനി ൩.൪.൨൦) "അപ്പതാ നദിം പഞ്ചതോ, അതിക്കഞ്ച പഞ്ചതം നദീ"തിആദീസു വിയ, നാപി ലകഖണഹേതുആദിപയോഗോ "സീഹം ദിസാ ഭയം ഹോതി, ഘതം പിവിതാ ബലം ജായതേ, 'യ'തി കതാ ദണ്ഡോ പതിതോ"തിആദീസു വിയ. നേവേതമ സദുഭേദോ. ന ഹി ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ സഞ്ചഞ്ഞേയ്യം പച്ചക്ഖം കതാ റിതാനം മഹേസീനം വചനേ അക്ഖരചിന്തകാനം വിപ്പലാപോ അവസരം ലഭതി. ലഭേതു, വാക്യത്ഥേന സദുസിദ്ധിതോ "നഹത്വാ ഗമനം, ഭൂതാ സയന"തിആദീസു വിയാതി. ഏവന്വി ന ച കിഞ്ചി അത്ഥം സാധേതി. യദിപി പച്ചേകം പദത്ഥോ ലബ്ഭതി, വാക്യത്ഥോ പന ന യുജ്ജതി, തസ്മാ ദസദാളിമാദിവാക്യാനി വിയ അസമ്ബന്ധത്ഥതായ നിരത്ഥകം ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

നാമപദേ വുത്തേ അപ്പയുത്താനിപി "അത്ഥി, ഹോതി, വിജ്ജതീ"തി ഏവരൂപാനി കിരിയാപദാനി ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബാനീതി ഞായം സന്ധായാഹ "ഹോതിസദുദേന സദ്ധിം യോജയിസ്സാമാ"തി. ഇമേസൂതി യമാവുത്തേസു ദേസനാപടിത്താപുച്ഛാനിഗമനവസേന വുത്തേസു പടിച്ചസമുപ്പാദപദേസു. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം, അത്തേസുപി "പടിച്ചസമുപ്പാദമേവ സാധുകം യോനിസോ മനസി കാരോതി. യദിദം ഇദപ്പച്ചയതാ പടിച്ചസമുപ്പാദോ (ദീം നിം ൨.൩൦; മം നിം ൨.൩൩൭; സം നിം ൧.൧൭൨; മഹാവം ൭). ഗമ്ഭീരോ ചായം, ആനന്ദ, പടിച്ചസമുപ്പാദോ"തി (ദീം നിം ൨.൩൭; സം നിം ൨.൩൦) ഏവമാദീസുപി ഏകേനപി സദ്ധിം ഹോതി-സദുദോ സമ്ബന്ധം ന ഗച്ഛതി. യോഗം ന ഗച്ഛതി തമാ സമ്ബന്ധവസേന അവുത്തത്താ. "ന ച ഉപ്പാദോ ഹോതീ"തി ഇദം അസഭാവധമ്മത്താ ഉപ്പാദസ്സു നിബ്ബത്തിലക്ഖണായോഗം സന്ധായ വുത്തം. യഥാ ഹി വിനാസസ്സ വിനാസോ നത്ഥി, ഏവം ഉപ്പാദസ്സു വിനാസോ വിയ ഉപ്പാദോപി നത്ഥി. യദി സിയാ, യേന ഉപ്പാദേന ഉപ്പാദോ ഉപ്പാദവാ, സോപി ഉപ്പാദവാതി അനവട്ഠാനമേവ ആപജ്ജയാതി വുത്തോവായമത്ഥോ. തേനാഹ "സചേ ഹേയ്യാ"തിആദി. യദി ഏവം, കഥം സമുദയോ ഹോതീതി? നായം ദോസോ നിബ്ബത്തിയാ അനധിപ്പേതത്താ. ഏവം ദുക്ഖക്ഖണ്ഡസ്സ സമുദയോ പാതുഭാവോ സമ്ഭവതീതി അയഞ്ഹേതമ അത്ഥോ, ഇയ പന പടിച്ചസമുപ്പാദോ ഹോതീതി തസ്സ അത്ഥിഭാവചോദനാതി കതാ ഹോതി, ജായതീതി നിബ്ബത്തിചോദനാ കതാ സിയാതി അധിപ്പായേന വുത്തം "ന ഉപ്പാദോ ഹോതീ"തി.

൧൦൩. ഇമേസം സഞ്ചാരാദീനം പച്ചയാ ഇദപ്പച്ചയാ, അവിജ്ജാദയോ, തേസം ഭാവോ ഇദപ്പച്ചയതാ . കോ പന സോ ഭാവോതി ആഹ "ഭാവോ ച നാമാ"തിആദി. തസ്സത്ഥോ - യേനാകാരേണ അവിജ്ജാദയോ സഞ്ചാരാദിപാതുഭാവഹേതു ഹോന്തി, തസ്മിം അവിജ്ജാദീനം പവത്തിആകാരവിസേസേ വികാരേ പടിച്ചസമുപ്പാദോതി അയം സമത്താതി. തേസം വാദീനം തം മഞ്ഞനം. ഹേതുവചനതോതി ഹേതുഭാവവചനതോ.

൧൦൪. ഏത്ഥാതി പടിച്ചസമുപ്പാദപദേ. സമുപ്പാദപധാനവചനവിത്തേയ്യോ സസത്തികോ ഹേതു പടിച്ചസമുപ്പാദോതി അവിപരീതം അത്ഥം അജാനന്താനം അത്തേതമ സമുപ്പാദസദുസ്സു ഭാവസാധനസ്സു ദസ്സനതോ തമാ ഇധാപി ബുഞ്ജനച്ഛായായ ഉപ്പാദോയേവായം വുത്തോ, ന ഹേതുതി യാ സത്താ ഉപ്പജ്ജതി, സാ ഇമസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദപദസ്സു ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേണ അത്ഥം ഗഹേത്വാ വുപസമേതബ്ബാ വിനോദേതബ്ബാ.

ദേധാതി ഗാമായ അയം സങ്ഖേപമോ - യസ്മാ അത്തനോ പച്ചയവസേന പവത്തോ പച്ചയുപ്പന്നയമ്മസമൂഹോ പച്ചേതഞ്ചതോ പടിച്ചോ ച സോ സഹ ഉപ്പജനതോ സമുപ്പാദോ ച, പടിച്ച വാ കാരണസാമഗ്ഗിം അപച്ചക്ഖായ സഹ ഉപ്പജനതോ ഏവാതി ച ഏവം ദേധാ “പടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി ഇദം വചനം ഇച്ഛിതഞ്ചം, തസ്മാ തസ്സ പച്ചയയമ്മോപി ഫലൂപചാരേണ പടിച്ചസമുപ്പാദോ ഇച്ചേവ വുത്തോതി.

പച്ചയതായാതി പച്ചയസമൂഹതോ. പവത്തോതി നിബ്ബത്തോ. യമ്മസമൂഹോതി പച്ചയുപ്പന്നയമ്മപുണ്ണോ. പതീയമാനോതി ഞാണഗതിയാ അഭിമുഖം ഉപേയമാനോ, അഭിസമീയമാനോതി അത്ഥോ. ഹിതായ സുഖായ ചാതി ലോകുത്തരഹിതായ, ലോകുത്തരസുഖായ ച. സഹ ഉപ്പജതി ഏകേകസ്സ കദാചിപി ഉപ്പത്തിയാ അഭാവതോ. സമ്മാ ഉപ്പജതി അഹേതുതോ, വിസമഹേതുതോ ച അനുപ്പജനതോ. സഹ ഉപ്പജതീതി ഏകജ്ജയം ഉപ്പജതി അന്തമസോ അട്ഠനം യമ്മാനം ഉപ്പജനതോ. ന പച്ചക്ഖായാതി അപടികുഖിപിത്വാ, അത്തനോ പച്ചയഭൂതയമ്മസമുദായേണ കേനചി ന വിനാതി അത്ഥോ. തസ്സാതി യായം “പടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി വുത്തോ പച്ചയുപ്പന്നയമ്മസമൂഹോ, തസ്സ അയം അവിജ്ജാദികോ ഹേതുസമൂഹോ. “തപ്പച്ചയത്താ”തി ഏതേണ പടിച്ചസമുപ്പാദപച്ചയേ പടിച്ച സമുപ്പാദസമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “യഥാ ലോകേ”തിആദി. യഥാ ഹി ലോകേ “പിത്തം മമിതം, സൂരോ ദധി, തിപുസം ജരോ, സേമഹോ ഗുളോ, ആയു ഘത”തി ച പച്ചയോ ഫലവോഹാരേണ വുച്ചതി, ഏവം ഫലൂപചാരേണ പടിച്ചസമുപ്പാദോ വുത്തോതി വേദിതഞ്ചോ.

൧൦൮. പടിച്ച-സദേ പടി-സദോ അഭിമുഖമോ, ഇച്ച-സദോ ഗമ്മത്ഥോതി ദസ്സേനോ ആഹ “പടിമുഖമിതോ”തി. കസ്സ പന പടിമുഖം, കേന വാ ഇതോ, കോ വാ ഇതോതി ചോദനത്തയേ പച്ഛിമം വിസ്സജ്ജേനോ “ഹേതുസമൂഹോ”തി ആഹ. തസ്മിൻഹി വിസ്സട്ഠേ ഹേതുസമൂഹോ നാമ പച്ചയസാമഗ്ഗിതി തത്ഥ അത്തമഞ്ഞസ്സ പടിമുഖം, അത്തമഞ്ഞേനേവ ച ഇതോതി വിസ്സട്ഠോവായമത്ഥോ ഹോതീതി. സഹിതേതി സമുദിതേ അവിനിബ്ഭുത്തേ. സോതി ഹേതുസമൂഹോ. സമുപ്പാദോ ഇതി വുത്തോതി യോജനാ.

പാതുഭാവായാതി ഉപ്പാദായ. കാമം പാളിയം “അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ”തി (സം° നി° ൨൧; ഉദാ° ൧; മഹാവ° ൧; നേത്തി° ൨൪; വിഭ° ൨൨൭) അവിജ്ജാവ പച്ചയഭാവേണ വുത്താ, തഥാപി ന അവിജ്ജാ ഏകാവ പച്ചയോ ഹോതി, അഥ ഖോ സഹജാതയമ്മവത്സുആരമ്മണാദയോ, യോനിസോമനസികാരാദയോ, തണ്ഹുപാദാനാദയോ ച യമ്മാ യഥാരഹം സങ്ഖാരൂപ്പാദനേ അവിജ്ജായ സഹകാരികാരണം ഹോന്തിയേവ. ഏവം സങ്ഖാരാദയോപി വിത്താണാദീനന്തി ആഹ “അവിജ്ജാദിഏകേകഹേതുസീസേന നിദിട്ഠോ ഹേതുസമൂഹോ”തി. സാധാരണഫലനിപ്ഫാദക്ട്ഠോതി തംസമൂഹപരിയാപന്നാനം ഹേതുയമ്മാനം സാധാരണസ്സ ഫലസ്സ നിബ്ബത്തകഭാവേണ. അവേകല്ല്യ്ഠോതി അനുഗഭാവേണ. തസ്മിൻഹി ഹേതുസമൂഹേ ഏകച്ചാസാധാരണഞ്ചേതം ഫലം, ഏകച്ചേഹേവ ച നിബ്ബത്തേതഞ്ചം സിയാ, സഞ്ചേസം തേസം പച്ചയയമ്മാനം അത്തമഞ്ഞാപേക്ഖാ നത്ഥീതി പടിമുഖഗമനാഭാവതോ പടിച്ചത്ഥോ ന പരിപൂരേയ്യാതി. സാമഗ്ഗിഅങ്ഗാനന്തി പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ അങ്ഗഭൂതാനം, സമൂഹീനന്തി അത്ഥോ . നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. ഫലയമ്മാനം സഹിതതാ നാമ വിസും അഭാവോ, ന ഹേതുയമ്മാനം വിയ അത്തമഞ്ഞാപേക്ഖാതി ആഹ “അത്തമഞ്ഞം അവിനിബ്ഭോഗവുത്തിയമ്മേ”തി അവിനിബ്ഭോഗഗുഹണഞ്ചേതമ രൂപയമ്മാനസി സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം. അത്തമാ സമ്പയുത്തയമ്മേതി വുച്ചേയ്യ.

൧൦൯. പച്ചയതാതി അയം അവിജ്ജാദികോ പച്ചയസമൂഹോ. അത്തോത്തന്തി അത്തമഞ്ഞം. പടിച്ചാതി നിസ്സായ സഹകാരികാരണം ലദ്ധാ. സമന്തി അവിസമം അവേകല്ല്യേന. സഹാതി ഏകജ്ജയം. യമ്മേതി അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നയമ്മേ. യസ്മാ ഉപ്പാദേതി, തതോപി തസ്മാപി. ഏവം പടിച്ചസമുപ്പാദോതി മുനിനാ ഭഗവതാ ഭാസിതാതി യോജനാ. ന അപടിച്ച പടിച്ചേവാതി അവധാരണത്ഥം ദസ്സേനോ ഗാമായം ഏവ-കാരോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി ദസ്സേതി.

ഏകേകദേസന്തി ഫലസമുദായസ്സ ഏകദേസേകദേസം, ഭാഗസോതി അത്ഥോ. പുബ്ബാപരഭാവേനാതി പടിപാടിയാ . സഞ്ചമേതം രൂപാരൂപകലാപുപ്പാദനം സന്ധായ വുത്തം. അത്ഥാനുസാരവോഹാരകുസലേനാതി പരമത്ഥയമ്മാനുഗതവോഹാരനിപുണേന.

൧൧൦. പുരിമേണ പദേനാതി യോജനാ. സസ്സതാദീനന്തി സസ്സതഭാവാദീനം, സസ്സതവാദാദീനം വാ. സസ്സതസഹചരിതാ ഹി വാദാപി സസ്സതാദയോതി വുച്ചന്തി യഥാ “ദുക്ഖദേസനാ

ദുക്ഖം”ന്തി. ഉച്ഛേദാദീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. വിഘാതോ വിനാസോ, പഹാനന്തി അത്ഥോ. ഞായോതി അന്തദ്വയവിരഹിതാ മജ്ജിമാ പടിപത്തി.

പവത്തിയമ്മാനന്തി പവത്തിഭൂതാനം യമ്മാനം, കിലേസവട്ടാദിനന്തി അത്ഥോ. “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തിആദിനയപ്പവത്തോ (ദീം നിം ൧.൩൧) സസ്സതവാദോ. “നത്ഥി ഹേതു, നത്ഥി പച്ചയോ സത്താനം സംകിലേസായാ”തിആദിനയപ്പവത്തോ (ദീം നിം ൧.൧൩൮; മം നിം ൨.൧൦൧, ൨൨൭; സം നിം ൩.൨൧൨) അഹേതുവാദോ. പകതി അണുകാലാദിവസേന ലോകോ പവത്തതിതി ഏവം പവത്തോ വിസമഹേതുവാദോ. ഇസ്സരപുരിസപജാപതിവാദാ വസവത്തിവാദാ. അഹേതുവാദഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ സഭാവനിയതി യദിച്ചാവാദാനന്തി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. കേചി പന “ചക്ഖു ഏവ ചക്ഖുസ്സ കാരണ”ന്തി ഏവമാദികോ വിസമഹേതുവാദോ. ഇസ്സരാദിവാദോ അഹേതുവാദത്തോഗയോ. സഭാവേനേവ യമ്മാ പവത്തന്തിതി വാദോ “വസവത്തിവാദോ”തി വദന്തി. കിം ഹി പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ പയോജനന്തി അധിപ്പായോ. സമുപ്പാദപദേന പരിദീപിതോ ഹോതിതി യോജനാ. പരിദീപനസ്സ പന അവിപരീതകാരണം ദസ്സേതും “പച്ചയസാമഗ്ഗിയം യമ്മാനം ഉപ്പത്തിതോ”തി വുത്തം. വിഹതാതി അബ്ഭാഹതാ. “പുരിമപുരിമപച്ചയവസേനാ”തി ഇമിനാ അവിച്ഛേദവസേന പവത്തമാനം ഉച്ഛേദദിട്ഠിനിവത്തകം ഹേതുഫലപഞ്ചസം ദസ്സേതി. തേനാഹ “കുതോ ഉച്ഛേദോ”തി. ഉച്ഛേദാഭാവകമനേനേവ ചേത്ഥ ഉച്ഛേദവാദസ്സാപി അഭാവം ദസ്സേതിതി ദട്ഠഞ്ചം.

തസ്സാ തസ്സാ പച്ചയസാമഗ്ഗിയാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഹേതുപച്ചയസമവായേ. സന്തതിം അവിച്ഛിന്തിതാതി ഹേതുഫലപഞ്ചസംഖാതസ്സ സന്താനസ്സ അവിച്ഛിന്ദനേന. തേസം തേസം പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാനം സമ്ഭവതോ ഉപ്പജനതോ സസ്സതുച്ഛേദസംഖാതം അന്തദ്വയം അനുപഗ്ഗമ്മ യമാസകം പച്ചയേഹി അനുരൂപഫലുപ്പത്തി ഇധ മജ്ജിമപടിപദാതി അധിപ്പേതാ. കമ്മവട്ടസ്സ, വിപാകവട്ടസ്സ ച ഭിന്നസഭാവത്താ, ഭിന്നകാലത്താ ച സോ കരോതി സോ പടിസംവേദേതിതി വാദപ്പഹാനം. കുസലാകുസലക്ഖണ്ഡപ്പവത്തിയഞ്ചി കാരകവോഹാരോ, വിപാകക്ഖണ്ഡപവത്തിയം വേദകവോഹാരോതി. യസ്ഥിം സന്താനേ കമ്മം നിബ്ബത്തം, തത്ഥേവ തസ്സ ഫലസ്സ നിബ്ബത്തനതോ അഞ്ഞോ കരോതി അഞ്ഞോ പടിസംവേദേതിതി വാദപ്പഹാനം. ന ഹി കതസ്സ വിനാസോ, അകതസ്സ വാ അബ്ഭാഗമോ അത്ഥി. “ഇത്ഥി, പുരിസാ”തി വോഹാരേന ജനപദനിരുത്തി. തത്ഥ യസ്ഥാ പണ്ഡിതാപി ലോകേ “പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ആനേതു, നാമരൂപം ആഗച്ഛേതു”തി അവത്ഥാ ഇത്ഥി, പുരിസോത്ഥേവ വോഹരന്തി, തസ്ഥാ “ഇത്ഥി ഏവായം, പുരിസോ ഏവായന്തി അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകാനം ഹോതി അഭിനിവേസോ. വിദുസുനോ പന പടിച്ചസമുപ്പാദം ജാനന്തസ്സ തമാ തമാ പവത്തമാനേ യമ്മേ ഉപാദായ പഞ്ഞത്തിമത്തതോ തത്ഥ പരമത്ഥതോ ന അഭിനിവേസോതി ആഹ “ജനപദനിരുത്തിയാ അനഭിനിവേസോ”തി. സമഞ്ഞായാതി ലോകസമഞ്ഞായ. അനതിയാവനന്തി അനതിക്കമനം. “സത്തോ”തി ഹി വുത്തേ “കോ ഏത്ഥ സത്തോ, കിം രൂപം, ഉദാഹു വേദനാദയോ”തി വിഭാഗം അകത്ഥാ ലോകസമഞ്ഞാവസേനേവ ലോകിയേഹി വിയ ലോകിയോ അത്ഥോ സമഞ്ഞം അവിലഞ്ചന്തേന വോഹരിതഞ്ചോ.

അപരോ നയോ - പച്ചേതുമരഹതിതി പടിച്ചോ. യോ ഹി നം പച്ചേതി അഭിസമേതി, തസ്സ അച്ചന്തമേവ ദുക്ഖവുപസമായ സംവത്തതി. സമ്മാ, സഹ ച ഉപ്പാദേതിതി സമുപ്പാദോ. പച്ചയയമ്മോ ഹി അത്തനോ ഫലം ഉപ്പാദേതോ സമുണ്ണമേവ ഉപ്പാദേതി, ന വികലം. യേ ച യമ്മേ ഉപ്പാദേതി, തേ സഞ്ചേ സഹേവ ഉപ്പാദേതി, ന ഏകേകം. ഇതി പടിച്ചോ ച സോ സമുപ്പാദോ ചാതി പടിച്ചസമുപ്പാദോ. അഥ വാ പടിച്ച പടിമുഖം ഇത്ഥാ കാരണസാമഗ്ഗിം അപ്പടിക്ഖിപിത്ഥാ സഹിതേ ഉപ്പാദേതിതി പടിച്ചസമുപ്പാദോ. പടിമുഖഗമനഞ്ച പച്ചയസ്സ കാരണസാമഗ്ഗിയാ അങ്ഗഭാവേന ഫലസ്സ ഉപ്പാദനമേവ. അപ്പടിക്ഖിപിത്ഥാതി ച ന വിനാ തായ കാരണസാമഗ്ഗിയാ, അങ്ഗഭാവം അഗത്ഥാ സയമേവ ന ഉപ്പാദേതിതി അത്ഥോ. ഏതേന കാരണബഹുതാ ദസ്സിതാ, “സഹിതേ”തി ഇമിനാ പച്ചയുപ്പന്നയമ്മബഹുതാ. ഉഭയേനാപി “ഏകം ന ഏകതോ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൧൭) പരതോ വുച്ചമാനോ സാസനനയോ ദീപിതോ ഹോതി.

അഥ വാ പടിച്ച പച്ചേതഞ്ചം പച്ചയം പടിഗത്ഥാ ന വിനാ തേന സമ്ബന്ധസ്സ ഉപ്പാദോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ (ഉദാ° അട്ഠ° ൧). പടിച്ചസമുപ്പാദോതി ചേത്ഥ സമുപ്പാദപ്പയാനവചനവിന്തേയ്യോ സസത്തികോ ഹേതുതി വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ “പടിച്ചാ”തി വുത്തേ കിം പടിച്ചാതി വത്തഞ്ചന്തി ആഹ “പച്ചേതഞ്ച”ന്തി. സോ ച പച്ചയയമ്മോതി കത്ഥാ വുത്തം “പച്ചയ”ന്തി. ഇദാനി പടിച്ചസമുപ്പാദ അത്ഥമാഹ “പടിഗത്ഥാ”തി. കാരണസ്സ സഭാവേന

തപ്പടിയാഭഗതിയാ പത്മാ. കഥം ന വിനാ തേന? സതി ഏവ തസ്മിം, തസ്ത ച ഫലസ്ത
ഉപ്പാദതോ ഏവ, ന അന്തമാ. അസതി, നിരോധതോ ചാതി അയം പച്ചയട്ഠിതി പടിചുസദസ്സ
അത്ഥോ. തേനായം പടിചുസദോ യഥാ “ഇമസ്മിം സതി ഇമസ്സുപ്പാദോ”തി ഏതേ സദാ
ഭുജ്ജനിസ്സുക്കവചനജോതനീയേന ഇദം-സദുവചനീയസ്സ ഹേതുമതോ ഹേതുആയത്തഭാവേന
ഭാവുപ്പാദുത്തരകിരിയാപേക്ഖേന യായസ്സ തദായത്തതാ, തായ സമത്ഥതായ ഹേതും വദന്തി,
ഏവം ഗന്താ-സദുന്തരവചനീയേന തംവിന്തേയ്യസ്സേവ പച്ചയനകിരിയാകത്തുഹേതുമതോ
ഹേതുപച്ചയന്നേന ഹേതുആയത്തഭാവേന സമുപ്പാദുത്തരകിരിയാപേക്ഖേന യായസ്സ
തദായത്തതാ, തായ സമത്ഥതായ ഹേതുമാഹ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “അവിജ്ജാ പടിചു, സഞ്ചാരാ
പടിചുസമുപ്പന്നാ”തിആദി (പടിം മം ൧.൪൬) സഞ്ചാരപിടകേ വുത്തം. സമത്ഥതാ ചേത്ഥ
നിദാനാദിഭാവോ. സോ ച തദവിനാഭാവിഫലം പതി സത്ഥമേവ. സമ്ബന്ധസ്സാതി ച
സംയോജനാനുരൂപതാവസേന ജാതിആദിനാ സമ്ബന്ധസ്സ ജരാമരണാദിപച്ചയുപ്പന്നസ്സ.
ഉപ്പാദോതി ഉപ്പജ്ജനം. യദി ഏവം കഥം പടിചുസദുപ്പയോഗോ, നനു സമാനകത്തുകാനം
പുബ്ബകാലേ ഹുദിസോ സദുപ്പയോഗോതി? “ഭുത്ഥാ ഗച്ഛതി, കസിത്ഥാ വപതി”തിആദിസു
സച്ചമേതം, തം പന യേഭുയുവസേന ദട്ഠഞ്ചം സമാനാപരകാലേ, അസമാനകത്തുകേ ച
ദസ്സനതോ. സമാനകാലേ താവ -

“അന്ധകാരം നിഹന്ത്ഥാന, ഉദിതായം ദിവാകരോ;
വണ്ണപണ്ണാവഭാസേഹി, ഓഭാസേത്ഥാ സമുഗ്ഗതോ”തി. -

ഉദാഹരണം. കേചി പന “മുഖം ബ്യാദായ സയതി, അക്ഖീനി പരിവത്തേത്ഥാ പസ്സതീ”തി
ഉദാഹരന്തി. അപരേ “നിസജ്ജ അധീതേ, ഠത്ഥാ കമേതീ”തി.

തത്ഥ ബ്യാദാനപരിവത്തനുത്തരകാലഭാവിസയനദസ്സനകിരിയാപേക്ഖാ പുബ്ബുത്തരകാലതാ
അത്ഥി, സാ ച ഭേദാനുപലക്ഖണാ കേഹിചി ന ലകഖീയതി. “നിസജ്ജ അധീതേ, ഠത്ഥാ
കമേതീ”തി ച സമാനകാലതായപി അജ്ജേനകമനേഹി പുബ്ബേപി നിസജ്ജട്ഠാനാനി ഹോന്തിതി
സക്കാ പുബ്ബുത്തരകാലതാ സമ്ഭാവേതും, തസ്മാ പുരിമാനീയേവ ഉദാഹരണാനി യുത്താനി.
ഉദയസമകാലമേവ ഹി തന്നിവത്തനിയനിവത്തനന്തി. അപരകാലേ “ഭാരമാവരിത്ഥാ പവിസതി,
ആവരിത്ഥാ നിക്ഖമതി”തി. കേചി പന “ഡക്കച്ച പതിതോ ദണ്ഡോ”തി ഉദാഹരന്തി.
അഭിഘാതഭൂതസഹജാതായ പന അഭിഘാതജസദസ്സ സമാനകാലതാ ഏത്ഥ ലബ്ഭതി, തസ്മാ
ഇധാപി പുരിമാനീയേവ ഉദാഹരണാനി യുത്താനി. പുരിമാതാവചനിച്ചാവസേനേവ പന
ലക്ഖണഹേതുകിരിയാനം ലക്ഖണഹേതുഭാവവചനിച്ചാതി ലക്ഖണഭാവതോ പുരിമകാലോ
ഇച്ചേവ “നിഹന്ത്ഥാനാ”തി സദുസിദ്ധി ഇച്ഛിതാ, ഏവഞ്ച പച്ചയനകിരിയാ സമുപ്പജ്ജനകിരിയാ
പുരിമികാവതി പടിചു-സദുസിദ്ധി. തത്ഥ യുത്തം പച്ചക്ഖതോ കത്തുദസ്സനതോ. ഇധ പന
തദഭാവതോ ന യുത്തന്തി ചേ? നായം ദോസോ. ഇധാപി അനുമാനതോ സിദ്ധോ.
ജരാമരണാദികോ കത്താ അത്ഥേവ “ത്ത്ഥാ കിരിയതോ വയ”തി ഏവമാദിപയോഗദസ്സനതോ
അവസ്സം അനുമീയമാനേന കത്തുനാ ഹുദിസോ സദുപയോഗോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ. അസമാനേ പന
കത്തരി “പിസാചം ദിസാ ഭയം ഹോതി, പണ്ണായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖീണാ
ഹോന്തി”തി (മം നിം ൧.൨൨൧; ൨.൧൮൨; പും പം ൨൦൪) ഏവമാദി വേദിതഞ്ചം. യഥാ ച
തത്ഥ പിസാചദസ്സനാദിപുരിസബ്ബാപാരോ, ഏവമിധാപി പച്ചയനം പച്ചയബ്ബാപാരോ
അത്തനോ ഫലുപ്പാദനം, തഞ്ച സത്ഥം സമുപ്പാദോവാതി “പച്ചയേ സതി, പച്ചയസ്സ ഉപ്പാദാ”തി
പച്ചയനസ്സ സമുപ്പാദഹേതുതായ ഗമകോ സമാനസ്സ കത്തു അഭാവേപി പടിചു-സദോ സിദ്ധോതി
വേദിതഞ്ചോ. യദി പടിചുസമ്ബന്ധസ്സ ഉപ്പാദോ പടിചുസമുപ്പാദോ, കഥം പച്ചയോ
പടിചുസമുപ്പാദോതി? ഹേട്ഠാ വിചാരിതോവായമത്ഥോ. അപിച യോയം സമുപ്പാദ-
സദുവിഭാവിതാനം പച്ചയുപ്പന്നാനം പടിചുസദുവിഭാവിതോ സസത്തികോ ഹേതു അധിപ്പേതോ,
തസ്സ സമുപ്പാദാഭിമുഖതായ പധാനവചനവിന്തേയ്യസഭാവത്താ തഥാ വുത്തോതി.

കിം പന കാരണം സമുപ്പാദപധാനേന വചനേന സമുപ്പാദസ്സ ഹേതു വേദിതഞ്ചോ, ന പന
സഹേതുകോ സമുപ്പാദോ ഏവാതി? വുച്ചതേ - ദിട്ഠസ്സ ദുക്ഖസ്സ യോ പച്ചയോ
പച്ചയനിദേസേന തസ്സ വിഭാവിതത്താ. കഥം? യഥാഹ -

“ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പരിവീമംസമാനോ പരിവീമംസതി ‘യം ഖോ ഇദം
അനേകവിധം നാനപ്പകാരകം ദുക്ഖം ലോകേ ഉപ്പജ്ജതി ജരാമരണം, ഇദം നു ഖോ
ദുക്ഖം കിം നിദാനം കിം സമുദയം കിം ജാതികം കിം പഭവം, കിസ്സമിം സതി
ജരാമരണം ഹോതി, കിസ്സമിം അസതി ജരാമരണം ന ഹോതീ’തി. സോ

പരിവീമംസമാനോ ഏവം പജാനാതി 'യം വോ ഇദം...പേ... ഇദം വോ ദുക്ഖം ജാതിനിദാനം'മിച്ചാദിനാ (സം നി ൨.൫൧) -

ദിട്ഠസ്സ ദുക്ഖസ്സ നിദാനം പരിവീമംസസുത്തേ വുത്തം. തം പജാനനഞ്ച നിദാനമ്പി വിത്താതബ്ബന്തി. യഥാ ചാഹ -

“പുണ്യേ മേ, ഭിക്ഖവേ, സമ്ബോധാ അനഭിസമ്ബുദ്ധസ്സ ബോധിസത്തസ്സേവ സതോ ഏതദഹോസി 'കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപനോ ജായതി ച ജീയതി ച മീയതി ച ചവതി ച ഉപപജ്ജതി ച, അഥ ച പനിമസ്സ ദുക്ഖസ്സ നിസ്സരണം നപ്തജാനാതി ജരാമരണസ്സ. കുദാസ്സു നാമ ഇമസ്സ ദുക്ഖസ്സ നിസ്സരണം പത്തായിസ്സതി ജരാമരണസ്സാ'തി... പേ... തസ്സ മയ്ഹം, ഭിക്ഖവേ, യോനിസോ മനസികാരാ അഹു പത്തായ അഭിസമയോ 'ജാതിയാ വോ സതി ജരാമരണം ഹോതി, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം'തി (സം നി ൨.൧൦)

-

ആദിനാ ദിട്ഠസ്സ ദുക്ഖസ്സ പച്ചയവീമംസാഭിസമയാ വുത്താ. പച്ചയോ ഹി ഞാതബ്ബോ. തദഭിസമയായത്തഞ്ച ദുക്ഖനിസ്സരണപജാനനന്തി യോ ച ഞാതബ്ബോ, സോ പവേദേതബ്ബോതി പടിച്ചസമുപ്പാദസദോ യം യദിദം സമുപ്പാദസദുവിഭാവിതം ദിട്ഠം ദുക്ഖം, തം പച്ചയം പടിച്ചേവ, ന അഞ്ഞമാതി ഏവം പച്ചയവിഭാവനത്ഥം വുച്ചതി. ഭവതി ഹി ഞാതും, പവേദേതുഞ്ച ഇച്ഛിതഭാവേന പധാനസ്സാപി കേനചി വിസേസേന ഞാതബ്ബതായ അപ്പധാനഭാവേന നിദേസോ യഥാ “കോ സോതാപനോ, യസ്സ തീണി സംയോജനാനി പഹീനാനി. കോ ദേവദത്തോ, യസ്സ ഉച്ചതരാനി ഗേഹാനീ”തി, ഏവമിധാപി പച്ചയപച്ചയനപവേദനട്ഠേന നിദേസേ സത്തിവിസേസേന അത്തനോ ഫലേന പച്ചനീയതായ ഞാതബ്ബഭാവേന “പടിച്ചാ”തി പരിയായേന പച്ചയോ വുത്തോ.

യോ ചായം “അവിജ്ജാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ”തിആദികോ നിദേസോ, സോ ച സകലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ മൂലതോ പട്ഠായ പച്ചയാനം പവേദനായ നിദിട്ഠോതി പരിയോസാനേപി “ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ സമുദയോ ഹോതീ”തി ഏവം-സദേന സമുഗ്ഘാതം ദുക്ഖം ദസ്സേതാ തസ്സ യഥാവുത്തേ പച്ചയേ തംസമുദയാഭിമുഖേ കത്വാ നിഗമിതാ പച്ചയാ. പടിപദാസുത്തേപി (സം നി ൨.൩) “അവിജ്ജാപച്ചയാ...പേ... സമുദയോ ഹോതീ”തി വത്വാ “അയം വുച്ചതി, ഭിക്ഖവേ, മിച്ചാപടിപദാ”തി വുത്തം. ന ച പടിച്ചസമുപ്പന്നഭാവേന ഗഹിതം ദുക്ഖം മിച്ചാപടിപദം, അഥ വോ ദുക്ഖസമുദയഭൂതാ പച്ചയാതി. യഥാ ച “പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി (ദ്വീ നി ൩.൩൩൫), പഞ്ചാണികോ സമ്മാസമാധി”തി (ദ്വീ നി ൩.൩൫൫) അങ്ഗാണാപടിവേദനത്ഥത്താ ദേസനായ സമ്മാസമാധിപധാനേഹി സദേഹി അങ്ഗാണാപടിവേദനം കതം, ഏവമിധാപി സമുപ്പാദപധാനേന സദേന പച്ചയപടിവേദനം കതന്തി വേദിതബ്ബം.

൫൮൧. യാ പനായം തന്തീതി സമ്ബന്ധോ. നിക്ഖിത്താതി റപിതാ, ദേസിതാതി അത്ഥോ. യഥാധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ തന്നതോ തന്തി, ഗന്ഥോ. “കിം വാദീ, ഭന്തേ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി പുച്ഛിതേന “വിഭജ്ജവാദീ, മഹാരാജാ”തി (പാരാ അട്ഠം ൧.തതിയസങ്ഗീതികമാ; കഥാ അട്ഠം നിദാനകഥാ) മോഗ്ഗലിപുത്തതിസ്സത്ഥേരേന വുത്തത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസാവകാ വിഭജ്ജവാദിനോ. തേ ഹി സത്ഥാരാ വേനയികാഭിഭാവം വിഭജ്ജ വുത്തം അനുവദന്തി, സോമനസ്സാദിനം, ചിവരാദിനഞ്ച സേവിതബ്ബാസേവിതബ്ബഭാവം. സസ്സതുച്ഛേദവാദേ വാ വിഭജ്ജ വദന്തി. “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തിആദിനം (ദ്വീ നി ൧.൩൧) റപനീയാനം റപനതോ, രാഗാദിക്ഖയസ്സ സസ്സതസ്സ, രാഗാദികായദുച്ചരിതാഭിഉച്ഛേദസ്സ ച വചനതോ, ന പന ഏകംസബ്ബാകരണീയാദികേ തയോ പഞ്ചേ അപനേതാ വിഭജ്ജബ്ബാകരണീയമേവ വദന്തി. വിഭജ്ജവാദിനം മണ്ഡലം സമുഹോ വിഭജ്ജവാദിമണ്ഡലം. വിഭജ്ജവാദിനോ വാ ഭഗവതോ പരിസാ വിഭജ്ജവാദിമണ്ഡലന്തിപി വദന്തി, വിഭജ്ജ വാ സസ്സതുച്ഛേദേ ഉഭോ അന്തേ അനുപഗമ്മ മജ്ജിമപടിപദാഭൂതസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദേസനതോ ഭഗവാ, തദനുവാദതോ തസ്സ സാവകാ ച വിഭജ്ജവാദിനോതി. സേസം പുരിമസദിസം.

ഓതരിത്വാതി ഓഗാഹേത്വാ, വിഭജ്ജവാദീ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. ന ഹി സയം അവിഭജ്ജവാദീ സമാനോ വിഭജ്ജവാദിനം അന്തരേ റാനമത്തേന വിഭജ്ജവാദിമണ്ഡലം ഓതിണ്ണോ നാമ ഹോതി. ആചരിയേഹി അവുത്തവിപരീതത്ഥദീപനേന തേ നഅബ്ഭിചിക്ഖന്തേന. അവിജ്ജാ പുത്താനേഞ്ജാഭിസഞ്ചാരാനമ്പി ഹേതു പച്ചയോ ഹോതീതി

വദന്തോ, കമാവത്സുർഹി പടികുടിത്തേ പുഗ്ഗലവാദാദികേ ച വദന്തോ സകസമയം വോക്കമതി നാമ, തമാ അപോക്കമന്തേന. പരസമയം ദോസാരോപനബ്യാപാരവിരഹേന അനായുഹന്തേന. “ഇദമ്പി സുത്തം ഗഹേതബ്ബ”ന്തി പരസമയം അസമ്പിണ്ഡേനേനാതി കേചി വദന്തി. “തമാഹം ഭഗവതാ ധമ്മം ദേസിതം ആജാനാമി, യഥാ തദേവിദം വിഞ്ഞാണം സന്ധാവതി സംസരതി അനഞ്ജ”ന്തിആദിനി (മം നിം ൧.൩൯൬) വദന്തോ സുത്തം പടിബാഹതി നാമ, തമാ അപടിബാഹന്തേന. “തമാഹം ഭഗവതാ ധമ്മം ദേസിതം ആജാനാമി, യഥാ യേമേ അന്തരായികാ ധമ്മാ വുത്താ ഭഗവതാ, തേ പടിസേവതോ നാലം അന്തരായായ (മം നിം ൧.൨൩൪; പാചിം ൪൧൨, ൪൧൩), സുപിനന്തേ കതോ വീതിക്കമോ ആപത്തികരോ ഹോതീ”തി ച ഏവമാദിം വദന്തോ വിനയം പടിലോമേതി നാമ, തബ്ബിപരിയായേന തം അനുലോമേന്തേന. പടിലോമേന്തോ ഹി കമ്മന്തരം ഭിന്ദന്തോ, ധമ്മതഞ്ച വിലോമേന്തോ കൂതോ കിലേസവിനയം അനുലോമേതി. സുത്തേ (ദീം നിം ൨.൧൧൨ ആദയോ; അം നിം ൪.൧൧൨) വുത്തേ ചത്താരോ മഹാപദേസേ, അട്കമായഞ്ച വുത്തേ സുത്തസുത്താനുലോമആചരിയവാദഅത്തനോമതിമഹാപദേസേ ഓലോകേന്തേന. തദോലോകേനേന ഹി സുത്തേ, വിനയേ ച സന്തിട്തി നാതിയാവതി.

ധമ്മന്തി പടിച്ചസമുപ്പാദപാളിം. അത്ഥന്തി തദത്ഥം. ഹേതു, ഹേതുഫലാനി വാ അയമേത്ഥ ഹേതു ധമ്മോ, ഇദമേത്ഥ ഹേതുഫലം അത്ഥോതി. ധമ്മന്തി വാ ധമ്മതം. യഥാ ഏകേ “ഉപ്പാദാ വാ തമാഗതാനം അനുപ്പാദാ വാ തമാഗതാനം റിതാവ സാ ധാതു”തി (സം നിം ൨.൨൦) സുത്തപദസ്സ അത്ഥം മിച്ചാ ഗാഹേന്താ “നിച്ചോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി പച്ചയാകാരധമ്മം മിച്ചാ ദീപേന്തി, ഏവം അദീപേത്യാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അത്തനോ ഫലം പതി കാരണസ്സ വവത്ഥിതസഭാവം ദീപേന്തേന. യഥാ ച ഏകേ “അനിരോധം അനുപ്പാദ”ന്തിആദിനാ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ അത്ഥം മിച്ചാ ഗാഹേന്തി, ഏവം ഗാഹേ അകത്യാ വുത്തനയേനേവ അവിപരീതം അത്ഥം സങ്ഗാഹേന്തേന. “ദുക്ഖാദീസു അത്താണം അവിജ്ജാ”തി വുത്തമത്ഥം പരിവത്തേത്യാ പുന “പുബ്ബന്തേ അത്താണം”ന്തിആദിഹി (ധം സം ൧൦൬൨) അപരേഹിപി പരിയായേഹി നിദ്രിസന്തേന . “സങ്ഖാരാ ഇമിനാ പരിയായേന ഭവോതി വുച്ചന്തി, തണ്ഹാ ഇമിനാ പരിയായേന ഉപാദാന”ന്തിആദിനാ നിദ്രിസന്തേനാതി ച വദന്തി. പകതിയാതി യഥാവുത്തവിധാനം അനാമസിത്യാ കേവലമേവ.

സച്ചന്തി ചതുസച്ചം. സത്തോതി സത്തസുത്തേതാതി വദന്തി, സത്തസുത്തേസു പന സങ്ഖാരേസു സത്തവോഹാരോ, സത്തത്ഥകിച്ചസിദ്ധി ച. പച്ചയാകാരമേവ ചാതി പച്ചയാകാരോ ഏവ ച, മ-കാരോ പദസന്ധികരോ. പച്ചയധമ്മാനം അത്തനോയേവ ഫലസ്സ പച്ചയഭാവോ പടിച്ചസമുപ്പാദോതി അത്ഥോ.

തസ്മാതി വുത്തനയേന അത്ഥവണ്ണനായ കാതബ്ബത്താ, ദുക്കരത്താ ച പതിട്ഠം നാധിഗച്ഛാമീതി യത്ഥ റിതസ്സ വണ്ണനാ സുകരാ ഹോതി, തസ്സാ പതിട്ഠാഭൂതം തം നയം അത്തനോയേവ ഞാണബലേന നാധിഗച്ഛാമീതി അത്ഥോ. നിസ്സയം പന ആചിക്ഖന്തോ “സാസനം പനിദ”ന്തിആദിമാഹ. ഇധ സാസനന്തി പാളിധമ്മമാഹ, പടിച്ചസമുപ്പാദമേവ വാ. സോ ഹി അനുലോമപടിലോമാദിനാനാദേസനാനയപടിമണ്ഡിതോ അബ്ബോച്ഛിണോ അജ്ജാപി പവത്തതീതി നിസ്സയോ ഹോതി. തദട്കമാസങ്ഖാരോ ച പുബ്ബാചരിയമഗ്ഗോ. “തം സുണാമ സമാഹിതാ”തി ആദരജനേ, ഉസ്സാഹനേ ച കിം പയോജനന്തി ചേ, തം ദസ്സേന്തോ ആഹ “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദി. അട്ഠീകത്യാതി അത്ഥം കത്യാ. യഥാ വാ ന നസ്സതി, ഏവം അട്ഠിഗതം വിയ കരോന്തോ അട്ഠിം കത്യാ. പുബ്ബകാലത്വോ അപരകാലേ ഭവം പുബ്ബാപരിയം. വിസേസന്തി പഠമാരമ്ഭത്തോ പഭൂതി ഖണേ ഖണേ ഞാണവിസേസം, കിലേസക്ഖയവിസേസഞ്ച ലഭതീതി അത്ഥോ.

൧൮൨. ദേസനാഭേദത്തോതി ദേസനാവിസേസത്തോ. അത്ഥത്തോ, ലക്ഖണാദിത്തോ, ഏകവിധാദിത്തോ ച അത്ഥലക്ഖണേകവിധാദിത്തോ . അങ്ഗാനഞ്ച വവത്ഥാനാതി അവിജ്ജാദിനം ദ്വാദസനം അങ്ഗാനം വവത്ഥാനദസ്സനത്തോ.

കമ്മവിപാകകിലേസവട്ടാനം മൂലകാരണത്താ, ആദിത്തോ വുത്തത്താ ച അവിജ്ജാ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ മൂലം. തത്ഥ വല്ലിയാ മൂലേ ദിട്ഠേ തത്തോ പഭൂതി വല്ലിഹരണം വിയ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ മൂലേ ദിട്ഠേ തത്തോ പഭൂതി പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാതി ഉപമാസംസന്ദനാ ന കാതബ്ബാ. ന ഹി ഭഗവതോ ഇദമേവ ദിട്ഠം, ഇദം അദിട്ഠന്തി വിജേനീയം അത്ഥി സബ്ബസ്സ ദിട്ഠത്താ. മൂലത്വോ പഭൂതി പന വല്ലിഹരണം വിയ മൂലത്വോ പഭൂതി പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാ

കതാതി ഇദമേതം സാമന്തം അധിപേതം, ബോധനേയജ്ഞാസയവസേന വാ
ബോധേതബ്ധഭാവേന മുലാദിദസ്സനസാമന്തം യോജേതബ്ധം.

തസ്സാതി -

“സ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ, കുമാരോ വുദ്ധിമന്ധായ ഇന്ദ്രിയാനം പരിപാകമന്ധായ
പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ...പേ... രജനീയേഹി. സോ ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസാ
പിയാരൂപേ രൂപേ സാരജ്ജതി, അപ്പിയാരൂപേ രൂപേ ബ്യാപജ്ജതി, അനുപട്ഠികായസതി
ച വിഹരതി പരിത്തചേതസോ, തഞ്ച ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം യമാഭൂതം
നപ്പജാനാതി, യത്ഥസ്സ തേ പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ അപരിസേസാ നിരുജ്ജന്തി. സോ
ഏവം അനുരോധവിരോധം സമാപന്നോ യം കിഞ്ചി വേദനം വേദേതി സുഖം വാ
ദുക്ഖം വാ അദുക്ഖമസുഖം വാ, സോ തം വേദനം അഭിനന്ദതി അഭിവദതി,
അജ്ജേയാസായ തിട്ഠന്തി”തി (മ° നി° ൧.൪൦൮) -

ഏവം വുത്തസ്സ. ഏവം സോതഭാരാദിസുപി. തസ്സ അഭിനന്ദതോതി സപ്പീതികതണ്ഹായ
അഭിമുഖഭാവേന നന്ദതോ. അഭിവദതോതി “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”ന്തി
വചിഭേദകരണപവത്തായ ബലവതണ്ഹായ “അഹം, മമാ”തി അഭിവദതോ. തതോ
ബലവതിയാ മോചേതും അസക്കുണേയതായ അജ്ജേയാസായ തിട്ഠന്തോ. തതോപി ബലവതീ
പന ഉപാദാനഭൂതാ തണ്ഹാ നന്ദീ. ഏതഥ ച അഭിനന്ദനാദിനാ തണ്ഹാ വുത്താ, നന്ദിവചനേന
തപ്പച്ചയം ഉപാദാനം ചതുബ്ബിധന്വി നന്ദിതാതദവിപ്പയോഗതാഹി, തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനഭാവേഹി
ചാതി വേദിതബ്ധം.

ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തിആദികഞ്ച തത്ഥേവ മഹാതണ്ഹാസങ്ഖയസുത്തേ വുത്തം.

വിപാകവട്ടഭൂതേ പടിസന്ധിപവത്തിഫസ്സാദികേ കമ്മസമുട്ഠാനഞ്ച ഓജം സന്ധായ
“ചത്താരോ ആഹാരാ തണ്ഹാനിദാനാ”തിആദി വുത്തം. വട്ടുപഥമ്ഭകോ പന ഇതരേപി
ആഹാരാ തണ്ഹാപഭവേ തസ്ഥിം അവിജ്ജമാനേ ന വിജ്ജന്തിതി “തണ്ഹാനിദാനാ”തി വത്തും
വട്ടന്തി.

ഐ൩. തതോ തതോതി ചതുബ്ബിധാസു ദേസനാസു തതോ തതോ ദേസനതോ.
ഞായപ്പടിവേധായ സംവത്തതീതി ഞായോതി മഗ്ഗോ, സോ ഏവ വാ പടിച്ചസമുപ്പാദോ
“അരിയോ ചസ്സ ഞായോ പഞ്ഞായ സുദിട്ഠോ ഹോതീ”തി (സം° നി° ൨.൪൧; ൫.൧൦൨൪)
വചനതോ. സയമേവ ഹി സോ സമന്തഭദ്രകത്താ തഥാ തഥാ പടിവിജ്ജിതബ്ധത്താ തായ തായ
ദേസനായ അത്തനോ പടിവേധായ സംവത്തതി. ചതുബ്ബിധഗമ്ഭീരഭാവപ്പത്തിയാതി
ധമ്മത്ഥദേസനാപടിവേധഗമ്ഭീരേസു പതിട്ഠാധിഗമനേന പതിട്ഠിതത്താതി അത്ഥോ.

സമന്തഭദ്രകതാ, ദേസനാവിലാസപ്പത്തി ച ചതുനന്വി ദേസനാനം സമാനം കാരണന്തി
വിസേസകാരണം വത്തുകാമോ ആഹ “വിസേസതോ”തി. അസ്സാതി അസ്സ ഭഗവതോ ദേസനാ,
അസ്സ വാ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദേസനാതി യോജേതബ്ധം. പവത്തികാരണവിഭാഗോ
അവിഭത്തസഭാവാ അവിജ്ജാദയോവ, കാരണന്തി വാ ഗഹിതാനം പകതിആദിനം,
അവിജ്ജാദിനഞ്ച അകാരണതാ, കാരണതാ ച. തത്ഥ സമ്മുട്ട്ഠാ കേചി അകാരണം കാരണന്തി
ഗണ്ഹന്തി, കേചി ന കിഞ്ചി കാരണം ബുജ്ജന്തിതി തേസം യമാസകേഹി അനുരൂപേഹി
കാരണേഹി സങ്ഖാരാദിപവത്തിസന്ദസ്സനത്ഥം, സംസാരപ്പവത്തിസന്ദസ്സനത്ഥന്തി അത്ഥോ.
പവത്തിആദിനവപടിച്ഛാദികാ അവിജ്ജാ ആദി, തതോ സങ്ഖാരാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തതോ
വിത്താണന്തി ഏവം പവത്തിയാ ഉപ്പത്തിക്കമസന്ദസ്സനത്ഥം, ഗബ്ഭസേയുകാദിവസേന വാ തത്ഥ
തത്ഥ ഭവേ അത്തഭാവസ്സ ഉപ്പജ്ജനാനുപുബ്ബിസന്ദസ്സനത്ഥഞ്ച അനുലോമദേസനാ പവത്താതി.
ഇതരാസം തദത്ഥതാസമ്ഭവേപി ന താസം തദത്ഥമേവ പവത്തി അത്ഥന്തരസങ്ഭാവതോ.
അയം പന തദത്ഥാ ഏവാതി ഏതിസ്സാ തദത്ഥതാ വുത്താ.

അനുവിലോകയതോ യോ സമ്ബോധിതോ പുബ്ബഭാഗേ
തംതംപച്ചയുപ്പന്നാവബോധസങ്ഖാതോ പുബ്ബഭാഗപടിവേധോ പവത്തോ, തദനുസാരേന
തദനുഗമേന ജരാമരണാദികസ്സ ജാതിആദികാരണം യം അധിഗതം, തസ്സ സന്ദസ്സനത്ഥം അയം
പടിഭോമദേസനാ പവത്താ. അനുവിലോകയതോ പടിഭോമദേസനാ പവത്താതി വാ
സമ്ബന്ധോ. ദേസേന്തോപി ഹി ഭഗവാ കിച്ചാപന്നം ലോകം അനുവിലോകേത്വാ പുബ്ബഭാഗ...
പേ... സന്ദസ്സനത്ഥം ദേസേസീതി. ആഹാരതണ്ഹാദയോ പച്ചുപ്പന്നദ്ധാ, സങ്ഖാരാവിജ്ജാ

അതീതലാതി ഇമിനാ അധിപായേനാഹ “യാവ അതീതം അദ്ധാനം അതിഹരിത്വാ”തി. ആഹാരാ വാ തസ്ഹായ പഭാവേതഞ്ച അനാഗതോ അദ്ധാ, തസ്ഹാദയോ പച്ചുപ്പന്നോ , സഖ്വാരാവിജ്ഞാ അതീതോതി. പച്ചക്വം പന ഫലം ദസ്സേത്വാ തന്നിദാനദസ്സനവസേന ഫലകാരണപരമ്പരദസ്സനം യുജ്ജതീതി ആഹാരാ പുരിമതസ്ഹായ ഉപ്പാദിതാ പച്ചുപ്പന്നോ അദ്ധാ, തസ്ഹാദയോ അതീതോ, സഖ്വാരാവിജ്ഞാ തതോപി അതീതതരോ സംസാരസ്സ അനാദിഭാവദസ്സനത്വം വുത്തോതി. യാവ അതീതലാനന്തി യാവ അതീതതരം അദ്ധാനന്തി അത്ഥോ യുത്തോതി. ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തിആഹാരകാ വാ ചത്താരോ ആഹാരാ “ആഹാരേതീതാഹം ന വദാമി...പേ... ഏവം പന മം അവദന്തം യോ ഏവം പുച്ഛേയ്യ ‘കിസ്സ നു ഖോ, ഭന്തേ, വിഞ്ഞാണാഹാരോ’തി, ഏസ കല്ലോ പഞ്ഹോ, തത്ര കല്ലം വേയ്യാകരണം, വിഞ്ഞാണാഹാരോ ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തിയാ”തി (സം നീ ൨.൧൨) വചനതോ, തംസമ്പയുത്തത്താ ഫസ്സചേതനാനം, തപ്പവത്തിഹേതുത്താ ച കബളികാരാഹാരസ്സ. തേന ഹി ഉപത്ഥമ്ഭിതരൂപകായസ്സ, തഞ്ച ഇച്ഛന്തസ്സ കാമവിഞ്ഞാണായുഹനം ഹോതി. ഭോജനഞ്ഹി സദ്ധാദിനം, രാഗാദിനഞ്ച ഉപനിസ്സയോതി വുത്തം. തസ്ഥാ തേ കമ്മവട്ടസഖ്ഗഹിതാ ആഹാരാ പച്ചുപ്പന്നോ അദ്ധാതി ഇമസ്ഥിം പരിയായേ പുരിമോയേവ അത്ഥോ യുത്തോ.

അതീതലതോ പഭൂതി “ഇതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അവിജ്ഞാപച്ചയാ സഖ്വാരാ”തിആദിനാ (സം നീ ൨.൨) അതീതേ, തതോ പരഞ്ച ഹേതുഫലപടിപാടിം പച്ചക്ഖഭൂതാനം ആഹാരാനം നിദാനദസ്സനവസേന ആരോഹിത്വാ നിവത്തനേന വിനാ അബുജ്ജന്താനം തംസന്ദസ്സനത്വം സാ അയം ദേസനാ പവത്താതി അത്ഥോ. അനാഗതലഹേതുസമുട്ഠാനതോ പഭൂതീതി അനാഗതസ്സ ഭവസ്സ ഹേതുഭൂതാനം ധമ്മാനം ഉപ്പത്തിതോ പട്ഠായ. അനാഗതലസന്ദസ്സനത്വത്തി അനാഗതലൂനോ അപ്പടിവിജ്ജന്താനം അപസ്സന്താനം പച്ചക്ഖം പച്ചുപ്പന്നം ഹേതും ദസ്സേത്വാ ഹേതുഫലപരമ്പരായ തസ്സ സന്ദസ്സനത്വത്തി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ, പരിയോസാനതോ ച പട്ഠായ യാവ ആദി പവത്താ ദേസനാ ദ്വാദസഖ്ഗാ, തതോ ഏവ തിസന്ധി ചതുസഖ്ഖേപാ. മജ്ജതോ പട്ഠായ യാവ ആദി പവത്താ ദേസനാ അട്ഠഖ്ഗാ ദിസന്ധി തിസഖ്ഖേപാ. മജ്ജതോ പന പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ പവത്താ ദേസനാ ഛരളഖ്ഗാ ദിസന്ധി തിസഖ്ഖേപാ. “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ വിഹരതോ തസ്ഹാ പവഡ്ഠതി, തസ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാന”തിആദിനാ (സം നീ ൨.൫൩, ൫൪) മജ്ജതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ പവത്താ ദേസനാ ഏകസന്ധി ദിസഖ്ഖേപാ. ഏവം അയം അനേകഖ്ഗാ ഏവ പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാ ആഗതാ. ഏകഖ്ഗവസേനാപി ച പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനാ ലബ്ഭതേവ. യഥാഹ -

“തത്ര, ഭിക്ഖവേ, സുതവാ അരിയസാവകോ പടിച്ചസമുപ്പാദായേവ സാധുകം യോനിസോ മനസി കരോതി ‘ഇതി ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി. ഇമസ്ഥിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീ’തി. സുഖവേദനിയം, ഭിക്ഖവേ, ഫസ്സം പടിച്ച ഉപ്പജ്ജതി സുഖവേദനാ”തി (സം നീ ൨.൩൨)

ആദി. ഏത്ഥ ഹി “ഫസ്സപച്ചയാ”തി ഏത്തകോ ഏവ പടിച്ചസമുപ്പാദോ വുത്തോ. തേനേതം വിഞ്ഞായതി “ഏകഖ്ഗപടിച്ചസമുപ്പാദോ”തി.

തത്ഥ ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീതി ഇമസ്ഥിം അവിജ്ഞാദികേ പച്ചയേ സതി ഇദം സഖ്വാരാദികം ഫലം ഹോതി. ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീതി ഇമസ്സ അവിജ്ഞാദികസ്സ പച്ചയസ്സ ഉപ്പാദാ ഇദം സഖ്വാരാദികം ഫലം ഉപ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീതി അവിജ്ഞാദിനം അഭാവേ സഖ്വാരാദിനം അഭാവസ്സ, അവിജ്ഞാദിനം നിരോധാ സഖ്വാരാദിനം നിരോധസ്സ ച വചനേന പുരിമസ്ഥിം പച്ചയലക്ഖണേ നിയമോ ദസ്സിതോ ഹോതി “ഇമസ്ഥിം സതി ഏവ, ന അസതി, ഇമസ്സ ഉപ്പാദാ ഏവ, ന നിരോധാ”തി. തേനേതം ലക്ഖണം അന്തോഗന്ധനിയമം ഇധ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

നിരോധോതി ച അവിജ്ഞാദിനം വിരാഗാധിഗമേന ആയതിം അനുപ്പാദോ അപ്പവത്തി. തഥാ ഹി വുത്തം “അവിജ്ഞായത്ഥേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ”തിആദി (മഹാവം ൧; ഉദാ° ൩). നിരോധവിരോധീ ച ഉപ്പാദോ, യേന സോ ഉപ്പാദവിരോധിഭാവേന വുത്തോ “ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീ”തി, തേനേതം ദസ്സേതി “അനിരോധോ ഉപ്പാദോ നാമ, സോ ചേത്ഥ അത്ഥിഭാവോതിപി വുച്ചതീ”തി. “ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീ”തി ഇദമേവ ഹി ലക്ഖണം

പരിയായന്തരേണ “ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വദന്തേന പരേണ പുരിമം വിസേസിതം ഹോതി, തസ്മാ ന ധരമാനതംയേവ സന്ധായ “ഇമസ്മിം സതീ”തി വുത്തം, അഥ ഖോ മഗ്ഗേണ അനിരുദ്ധഭാവഞ്ചാതി വിഞ്ഞായതി. യസ്മാ ച “ഇമസ്മിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീ”തി (ഉദാ° ൨) ദ്വിയാപി ഉദ്ദിട്ഠലക്ഖണസ്സ നിരോധസ്സ നിദേസം വദന്തേന “അവിജ്ജായത്ഥേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ”തിആദിനാ (മഹാവ° ൧; ഉദാ° ൩) നിരോധോ ഏവ വുത്തോ, തസ്മാ നത്ഥിഭാവോപി നിരോധോ ഏവാതി നത്ഥിഭാവവിരുദ്ധോ അത്ഥിഭാവോ അനിരോധോതി ദസ്സിതം ഹോതി. തേന അനിരോധസങ്ഖാതേന അത്ഥിഭാവേന ഉപ്പാദം വിസേസേതി. തതോ ന ഹുയ അത്തലാഭമത്തം ഉപ്പാദോതി അധിപ്പേതോ, അഥ ഖോ അനിരോധസങ്ഖാതോ അത്ഥിഭാവോ ചാതി അയമത്ഥോ വിഭാവിതോതി ഏവമേതം ലക്ഖണദ്വയവചനം അത്തമത്തം വിസേസനവിസേസിതബുദ്ധാവേന സാത്ഥകന്തി വേദിതബ്ബം.

കോ പനായം അനിരോധോ നാമ, യോ അത്ഥിഭാവോ, ഉപ്പാദോതി ച വുച്ചതീതി? അപ്പഹീനഭാവോ, അനിബുത്തിതഫലതാപ്പഹീനാരഹതാഹി ഫലുപ്പാദനാരഹതാ ച. യേ തേഹി പഹാതബ്ബാ അകുസലാ ധമ്മാ, തേസം അരിയമഗ്ഗേണ അസമുഗ്ഘാതിതഭാവോ, യേ പന ന പഹാതബ്ബാ കുസലാബ്ധാകതാ ധമ്മാ, യാനി തേസു സംയോജനാനി അഖീണാസവാന്തം, തേസം അപരിക്ഖീണതാ ച. അസമുഗ്ഘാതിതാനുസയതായ ഹി സസംയോജനാവസ്ഥപ്പവത്തി പടിച്ചസമുപ്പാദോ. തഥാ ഹി വുത്തം -

“യായ ച, ഭിക്ഖവേ, അവിജ്ജായ നിവുതസ്സ ബാലസ്സ, യായ ച തണ്ഹായ സമ്പയുത്തസ്സ അയം കായോ സമുദാഗതോ, സാ ചേവ അവിജ്ജാ ബാലസ്സ അപ്പഹീനാ, സാ ച തണ്ഹാ അപരിക്ഖീണാ. തം കിസ്സ ഹേതു? ന, ഭിക്ഖവേ, ബാലോ അചരി ബ്രഹ്മചരിയം സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ, തസ്മാ ബാലോ കായസ്സ ഭേദാ കായുപഗോ ഹോതി, സോ കായുപഗോ സമാനോ ന പരിമുച്ചതി ജാതിയാ ജരാമരണേനാ”തി (സം° നി° ൨.൧൯) -

ആദി. വീണസംയോജനാനം പന അവിജ്ജായ അഭാവതോ സങ്ഖാരാനം, തണ്ഹുപാദാനാനം അഭാവതോ ഉപാദാനഭവാനം ന സമ്ഭവോതി വട്ടസ്സ ഉപച്ഛേദോ പഞ്ഞായതി. തേനേവാഹ -

“ഛന്നത്ഥേവ, ഫഗ്ഗുന, ഫസ്സായതനാനം അസേസവിരാഗനിരോധാ ഫസ്സനിരോധോ, ഫസ്സനിരോധാ വേദനാനിരോധോ”തി (സം° നി° ൨.൧൨) -

ആദി. ന ഹി അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമതോ ഉദ്ധം യാവ പരിനിബ്ബാനാ സളായതനാദിനം അപ്പവത്തി, അഥ ഖോ നത്ഥിതാ, നിരോധസദുവചനീയതാ, വീണസംയോജനതാതി നിരോധോ വുത്തോ. അപിച ചിരകതമ്പി കമ്മം അനിബുത്തിതഫലതായ, അപ്പഹീനാരഹതായ ച ഫലാരഹം സന്തം ഏവ നാമ ഹോതി, ന നിബുത്തിതഫലം, നാപി പഹീനാരഹന്തി ഫലുപ്പത്തിപച്ചയാനം അവിജ്ജാസങ്ഖാരാദിനം വുത്തനയേന ഫലാരഹഭാവോ അനിരോധോതി വേദിതബ്ബം. ഏവം അനിരുദ്ധഭാവേനേവ ഹി യേന വിനാ ഫലം ന സമ്ഭവതി, തം കാരണം അതീതാദിപി “ഇമസ്മിം സതീ”തി ഇമിനാ വചനേന വുത്തം. തതോ ഏവ ച അവുസിതബ്രഹ്മചരിയസ്സ അപ്പവത്തിയമ്മതം അനാപന്നോ പച്ചയുപ്പാദോ കാലഭേദം അനാമസിതാ അനിവത്തിതായ ഏവ “ഇമസ്സുപ്പാദാ”തി വുത്തോ. അഥ വാ അവസേസപച്ചയസമവായേ അവിജ്ജമാനസ്സാപി വിജ്ജമാനസ്സ വിധ പഗേവ വിജ്ജമാനസ്സ യാ ഫലുപ്പത്തിഅഭിമുഖതാ, സാ “ഇമസ്സുപ്പാദാ”തി വുത്താ. തദാ ഹി തതോ ഫലം ഉപ്പജ്ജതീതി തദവത്ഥം കാരണം ഫലസ്സ ഉപ്പാദനഭാവേന ഉപട്ഠിതം ഉപ്പതിതം നാമ ഹോതി, ന വിജ്ജമാനസി അതദവത്ഥന്തി തദവത്ഥതാ ഉപ്പാദോതി വേദിതബ്ബാ.

തത്ഥ “സതീ”തി ഇമിനാ വിജ്ജമാനതാമത്തേന പച്ചയഭാവം വദന്തോ അബ്യാപാരതം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. ഉപ്പാദാതി ഉപ്പത്തിയമ്മതം, അസബ്ബകാലഭാവിതം, ഫലുപ്പത്തിഅഭിമുഖതഞ്ച ദീപേന്തോ അനിച്ചതം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. “സതി, ന അസതി, ഉപ്പാദാ, ന നിരോധാ”തി പന ഹേതുഅത്ഥേഹി ഭുമ്മനിസ്സക്കവചനേഹി സമത്ഥിതം നിദാനസമുദയജാതിപഭവഭാവം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. ഹേതുഅത്ഥതാ ചേത്ഥ ഭുമ്മവചനേ യസ്സ ഭാവേന തദവിനാഭാവിഫലസ്സ ഭാവോ ലക്ഖീയതി, തത്ഥ പവത്തിയാ വേദിതബ്ബാ, യഥാ അധനാനം ധനേ അനനുപ്പദീയമാനേ ദാലിദ്രിയം വേപുല്ലമഗമാസി (ദീ° നി° ൩.൯൧), നിപ്ഫന്നേ സസ്സേ സുഭിക്ഖം ജായതീതി ച. നിസ്സക്കവചനസ്സാപി ഹേതുഅത്ഥതാ ഫലസ്സ പഭവേ

പകുതിയഞ്ചു പവത്തിയാ, യഥാ “കലലാ ഹോതി അബ്ജദം, അബ്ജദാ ജായതേ പേസീ”തി (സം. നി. ൧.൨൩൫; കഥാ. നൃന്ദ), “ഹിമവതാ ഗർഭാ പഭവതി, സിംഗതോ സരോ ജായതീ”തി ച. അവിജ്ജാഭിഭാവേന ച തദവിനാഭാവിസർവാഭിഭാവോ ലക്ഖിയതി, അവിജ്ജാഭിഹി ച സർവാഭാവോ പഭവന്തി, പകുരിയന്തി ചാതി തേസം പഭവോ, പകുതി ച, തസ്മാ തദത്ഥഭിപനന്തം “ഇമസ്മിം സതി ഇമസ്സുപ്പാദാ”തി ഹേതുഅത്ഥാ ഭുജ്ജനിസ്സക്കനിദേസാ കതാ.

യസ്മാ ചേത്ഥ “ഇമസ്മിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതി”തി സർവ്വേപേന ഉദിട്ഠസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ “അവിജ്ജാപച്ചയാ സർവാഭാ”തിആദികോ നിദേസോ, തസ്മാ യഥാവുത്തോ അത്ഥിഭാവോ, ഉപ്പാദോ ച തേസം തേസം പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനം പച്ചയഭാവോതി വിത്തായതി. ന ഹി അനിരുദ്ധതാസർവാത്ഥം അത്ഥിഭാവം, ഉപ്പാദഞ്ച അനിവർത്തസഭാവതാസർവാത്ഥം, ഉദയാവർത്തതാസർവാത്ഥം വാ “സതിയേവ, ന അസതി, ഉപ്പാദാ ഏവ, ന നിരോധാ”തി അന്തോഗധനിയമേഹി വചനേഹി പകാസിതം മുഞ്ചിത്വാ അന്തോ പച്ചയഭാവോ നാമ അത്ഥി, തസ്മാ യഥാവുത്തോ അത്ഥിഭാവോ, ഉപ്പാദോ ച പച്ചയഭാവോതി വേദിതഞ്ചോ. യേപി ഹി പട്ഠാനേ ആഗതാ ഹേതുആദയോ ചതുവിസതി പച്ചയാ, തേപി ഏതസ്സേവ പച്ചയഭാവസ്സ വിസേസാതി വേദിതഞ്ചോ. തഥാ യായം മുലഹേതുനിദാനസമ്ഭവപഭവാഭിപരിയായേഹി , ഉപ്പാദട്ഠിതി പവർത്തട്ഠിതി നിമിത്തട്ഠിതി ആയുഹനട്ഠിതി സംയോഗട്ഠിതി പലിബ്ബാധട്ഠിതിആദിപരിയായേഹി ച പകാസിതോ കാരണത്ഥോ, സോപി ഏത്ഥേവ അന്തോഗധോതി ദട്ഠഞ്ചോ.

൨൮൪. മുലകാരണസദു അപേക്ഖിത്വാ ന അകാരണന്തി നപുംസകനിദേസോ, അകാരണാതി അത്ഥോ. അകാരണം യദി സിയാ, സുത്തം പടിബാഹിതം സിയാതി ദസ്സേനോ “ആസവസമുദയാ”തി സുത്തം ആഹരതി. പരിയായോ കാരണം. വട്ടകമായ സീസഭാവോ വട്ടഹേതുനോ കമ്മസ്സാപി ഹേതുഭാവോ. തത്ഥ ഭവതണ്ഹായപി ഹേതുഭൂതാ അവിജ്ജാ, തായ പടിച്ഛാഭിതാദീനവേ ഭവേ തണ്ഹായ ഉപ്പജ്ജനതോ അവിജ്ജാ വിസേസേന സീസഭൂതാതി “മുലകാരണ”ന്തി വുത്താ.

പുരിമായ കോടിയാ അപത്തായമാനായ ഉപ്പാദവിരഹതോ നിച്ചതം ഗണ്ഹേയ്യാതി ആഹ “ഏവം ചേതം, ഭിക്ഖവേ, വുച്ചതീ”തിആദി. തേന ഇതോ പുഞ്ചേ ഉപ്പന്നപുഞ്ചതാ നത്ഥിതി അപത്തായനതോ പുരിമകോടിഅപത്തായനം വുത്തന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി.

൨൮൫. അവിജ്ജാതണ്ഹാഹേതുക്കമേന ഫലേസു വർത്തഞ്ചേസു “സുഗതിദുഗ്ഗതിഗാമിനോ”തി വചനം സദുലക്ഖണാവിരോധനത്ഥം. പുജിതസ്സ ഹി ദന്ദേ പുഞ്ചനിപാതോ. സവരാ കിര മംസസ്സ അട്ഠിനാ അലഗ്ഗനത്ഥം പുനപ്പുനം താപേത്വാ കോട്ടേത്വാ ഉണ്ഹോദകം പായേത്വാ വിരിത്തം സൂനം അട്ഠിതോ മുത്തമംസം ഗാവിം മാരേന്തി. തേനാഹ “അഗ്ഗിസന്താപാ”തിആദി. തത്ഥ യഥാ വജ്ജയഗാവി ച അവിജ്ജാഭിഭൂതതായ യഥാവുത്തം ഉണ്ഹോദകപാനം ആരഭതി, ഏവം പുമുജ്ജനോ യഥാവുത്തം ദുഗ്ഗതിഗാമികമ്മം. യഥാ പന സാ ഉണ്ഹോദകപാനേ ആദിനവം ദിസാ തണ്ഹാവസേന സീതുദകപാനം ആരഭതി, ഏവം പുമുജ്ജനോ അവിജ്ജായ നാതിബലവഭാവതോ ദുഗ്ഗതിഗാമികമ്മേ ആദിനവം ദിസാ തണ്ഹാവസേന സുഗതിഗാമികമ്മം ആരഭതി. ദുക്ഖേ ഹി അവിജ്ജം തണ്ഹാ അനുവർത്തതി, സുഖേ തണ്ഹാ അവിജ്ജാതി.

൨൮൬. കത്ഥചി സുത്തേ. ഏകധമ്മമൂലികം ദേസനന്തി അവിജ്ജാതണ്ഹാസു ഏകോയേവ ധമ്മോ മുലം ഏതിസ്സാതി ഏകധമ്മമൂലികാ, തം, തത്ഥ ഏകം ഏവ ധമ്മം മുലം കത്വാ പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനം ദേസേതീതി അത്ഥോ. ഉപനിസീദതി ഫലം ഏത്ഥാതി ഉപനിസാ, കാരണം, അവിജ്ജാ ഉപനിസാ ഏതേസന്തി അവിജ്ജുപനിസാ. അസ്സാദാനുപസ്സിനോതി ഉപാദാനിയേസു തേഭൂമകധമ്മേസു വിസയഭൂതേസു അസ്സാദേതഞ്ചതോ അസ്സാദസഞ്ചിതം സുഖസോമനസ്സം അനുപസ്സനസീലസ്സ. അപ്പഹിനാവിജ്ജതായ ബാലലക്ഖണയോഗേന ബാലസ്സ. ഏവന്തി അവിജ്ജാനിവുത്താ, തണ്ഹാസംയുത്തത്താ ച. അയം കായോതി അയം മമഞ്ചേവ തുമ്പാകഞ്ച പച്ചക്ഖഭൂതോ സവിത്താണകകായോ ഖന്ധപഞ്ചകം. “സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സോ”തി (മഹാവ. ൧; ഉദാ. ൧) വചനതോ ഫസ്സകാരണഞ്ചേതം വുച്ചതീതി ആയതനച്ഛക്കം വാ. സമുദാഗതോതി ഉപ്പന്നോ. ബഹിദ്ധാ ച നാമരൂപതി ബഹിദ്ധാ സവിത്താണകകായോ ഖന്ധപഞ്ചകം, സളായതനാനി വാ. ഇത്ഥേതന്തി ഇത്ഥം ഏതം. അത്തനോ ച പരേസഞ്ച പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ ദാദസായതനാനി ദാദാലമ്ബനഭാവേന വവർത്തിതാനി ദായം നാമാതി അത്ഥോ. ദായം പടിച്ച ഫസ്സോതി അത്തത്ഥ ചക്ഖുരൂപാദീനി ദയാനി പടിച്ച ചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദയോ വുത്താ, ഇധ പന അജ്ജയത്തികബാഹിരാതി ആയതനാനി, മഹാദായം നാമ കിരേതന്തി

വുത്തം. അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ - അത്തത്ഥ “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം, തിണ്ണം സങ്ഗതി ഫസ്സോ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സം നിം ൨.൪൪; ൪.൬൦; കഥാ ൪൬൫) ചക്ഖു ചേവ രൂപാ ച...പേ... മനോ ചേവ ധമ്മാ ചാതി വുത്താനി ദയാനി പടിച്ച ചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദയോ വുത്താ. ഇധ പന “അയഞ്ചേവ കായോ”തി ചക്ഖാദിനിസ്സയേ സേസധമ്മേ ചക്ഖാദിനിസ്സിതേ ഏവ കത്വാ വുത്തം ചക്ഖാദികായം ഏകത്തേന “അജ്ജ്ഞാതീകായതന”ന്തി ഗഹേത്വാ, “ബഹിദ്ധാ ച നാമരൂപ”ന്തി വുത്തം രൂപാദിആരമ്മണം ഏകത്തേനേവ “ബാഹിരായതന”ന്തി താനി അജ്ജ്ഞാതീകബാഹിരാനി ആയതനാനി പടിച്ച ഫസ്സോ വുത്തോ, തസ്മാ മഹാദയമേതേന്തി.

ഏവഞ്ച കത്വാ അത്തനോ ച പരസ്സു ച പഞ്ചഹി വന്ധേഹി, ഛരഹി ആയതനേഹി ചാതി അയമേത്ഥാ ദീപേതബ്ബോവാതി വുത്തം. “അയം കായോ”തി ഹി വുത്താനി സനിസ്സയാനി ചക്ഖാദിനി അത്തനോ പഞ്ചക്ഖന്ധാ, “ബഹിദ്ധാ നാമരൂപ”ന്തി വുത്താനി രൂപാദിനി പരേസം. തഥാ അയം കായോ അത്തനോ ഛര അജ്ജ്ഞാതീകാനി ആയതനാനി, ബഹിദ്ധാ നാമരൂപം പരേസം ബാഹിരാനീതി. അത്തഥാ അജ്ജ്ഞാതീകായതനമത്തേ ഏവ “അയം കായോ”തി വുത്തേന അജ്ജ്ഞാതീകായതനാനേവ അത്തനോ പഞ്ചക്ഖന്ധാ ഹോന്തിതി അത്തനോ ച പരേസഞ്ച പഞ്ചഹി വന്ധേഹി ദീപനാ ന സമ്ഭവേയ്യാതി. സളേവായതനാനീതി സളേവ ഫസ്സുകാരണാനി, യേഹി കാരണഭൂതേഹി ആയതനേഹി ഉപ്പന്നേന ഫസ്സേന ഫുട്ഠോ ബാലോ സുഖദുക്ഖം പടിസംവേദേതി. ആദി-സദ്ദേന “ഏതേസം വാ അത്തതരേന. അവിജ്ജാനീവരണസ്സ, ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതസ്സ തണ്ഹായ സമ്പയുത്തസ്സാ”തിആദി (സം നിം ൨.൧൯) യോജേതബ്ബം. ഇമസ്മിന്ഹി സുത്തേ സങ്ഖാരേ അവിജ്ജാതണ്ഹാനിസ്സിതേ ഏവ കത്വാ കായഗൃഹണേന വിഞ്ഞാണനാമരൂപസളായതനാനി ഗഹേത്വാ തസ്മിം കായേ സളായതനാനം ഫസ്സം തന്നിസ്സിതമേവ കത്വാ വേദനായ വിസേസപച്ചയഭാവം ദസ്സേതേന ഭഗവതാ ബാലപണ്ഡിതാനം അതീതദ്ധാവിജ്ജാതണ്ഹാമൂലകോ വേദനാന്തോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ ദസ്സിതോ. പുന ച ബാലപണ്ഡിതാനം വിസേസം ദസ്സേതേന -

“യായ ച, ഭിക്ഖവേ, അവിജ്ജായ നിവുതസ്സ ബാലസ്സ, യായ ച തണ്ഹായ സമ്പയുത്തസ്സ അയം കായോ സമുദാഗതോ, സാ ചേവ അവിജ്ജാ ബാലസ്സ അപ്പഹീനാ, സാ ച തണ്ഹാ അപരിക്ഖിണാ. തം കിസ്സ ഹേതു? ന, ഭിക്ഖവേ, ബാലോ അചരി ബ്രഹ്മചരിയം സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ. തസ്മാ ബാലോ കായസ്സ ഭേദാ കായൂപഗോ ഹോതി, സോ കായൂപഗോ സമാനോ ന പരിമുച്ചതി ജാതിയാ...പേ... ദുക്ഖസ്മാതി വദാമീ”തി (സം നിം ൨.൧൯) -

വേദനാപഭവം സാവിജ്ജം തണ്ഹം ദസ്സേത്വാ, ഉപാദാനഭവേ ച തന്നിസ്സിതേ കത്വാ “കായൂപഗോ ഹോതി”തിആദിനാ ജാതിആദികേ ദസ്സേതേന പച്ചുപ്പന്നഹേതുസമുട്ഠാനതോ പഭുതി ഉഭയമൂലവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദോ വുത്തോ, തബ്ബിപരിയായേന ച പണ്ഡിതസ്സ പച്ചുപ്പന്നഹേതുപരിക്ഖയേതോ പഭുതി ഉഭയമൂലകോ പടിലോമപടിച്ചസമുപ്പാദോതി.

൭൮൦. പൂരേതുന്തി വഡ്ഢേതും, ഉപചിനിതുന്തി അത്ഥോ. ദുഗ്ഗതിഗാമികമ്മസ്സ വിസേസപച്ചയത്താ അവിജ്ജാ “അവിന്ദിയം വിന്ദതീ”തി വുത്താ, തഥാ വിസേസപച്ചയോ വിന്ദിയസ്സ ന ഹോതിതി “വിന്ദിയം ന വിന്ദതീ”തി ച. അത്തന്നിസ്സിതാനി കത്വാ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനം പവത്തനം ഉപ്പാദനം ആയതനം. സമ്മോഹഭാവേനേവ അനഭിസമയഭൂതത്താ അവിദിതം അത്താതം കരോതി. അന്തവിരഹിതേ ജവാപേതീതി വണ്ണാഗമവിപരിയായവികാരവിനാസധാതുഅത്ഥവിസേസയോഗേഹി പഞ്ചവിധസ്സ നിരുത്തിലക്ഖണസ്സ വസേന അ-കാര വി-കാര ജ-കാരേ ഗഹേത്വാ അത്തേസം വണ്ണാനം ലോപം, ജ-കാരസ്സ ച ദുതിയസ്സാഗമം കത്വാ “അവിജ്ജാ”തി വുത്തം. ബൃജ്ജനത്ഥം വത്വാ സഭാവത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനം വത്ഥാരമ്മണാനി “ഇദം വത്ഥു, ഇദം ആരമ്മണ”ന്തി അവിജ്ജായ ഞാതും ന സക്കാതി അവിജ്ജാ തപ്പടിച്ഛാദികാ വുത്താ. വത്ഥാരമ്മണസഭാവഹാദനതോ ഏവ അവിജ്ജാദിനം പടിച്ചസമുപ്പാദഭാവസ്സ, ജരാമരണാദിനം പടിച്ചസമുപ്പന്നഭാവസ്സ ച ഛാരാദനതോ പടിച്ചസമുപ്പാദപടിച്ചസമുപ്പന്നച്ഛാദനം വേദിതബ്ബം.

അപച്ചക്ഖിത്വാതി പച്ചക്ഖാനം അകത്വാ അപടിക്ഖിപിത്വാ. ഉപകാരകട്ഠോ പച്ചയട്ഠോ യഥാ പിണ്ഡപാതാദി സരീരസ്സ.

സങ്ഖതമഭിസങ്ഖരോന്തിതി യഥാ സങ്ഖതം ഹോതി, ഏവം അഭിസങ്ഖരോന്തി. സങ്ഖാരസദുഗ്ഗഹണേന ആഗതാ സങ്ഖാരാ സങ്ഖാരസദ്ദേന ആഗതസങ്ഖാരാ. യദിപി അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാപി സങ്ഖാരസദ്ദേന ആഗതാ, തേ പന്ന ഇമിസ്സാ ദേസനായ പധാനാതി വിസും വുത്താ, തസ്മാ “ഭുവിധാ”തി ഏതഥ സങ്ഖാരസദ്ദേന ആഗതസങ്ഖാരേസു അഭിസങ്ഖരണകസങ്ഖാരം വജ്ജേതാ തദഞ്ഞേ സങ്ഖാരസദ്ദേന ആഗതസങ്ഖാരാ യോജേതബ്ബാ. സങ്ഖാരസദ്ദേന ആഗതസങ്ഖാരാതി വാ സമുദായോ വുത്തോ. തദേകദേസാ ച ഇധ വണ്ണേതബ്ബഭാവേന ഗഹിതാ അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ, തസ്മാ വണ്ണേതബ്ബസബ്ബസങ്ഗാഹകവസേന ഭുവിധതാ വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. “പഠമം നിരുജ്ജന്ധതി വചിസങ്ഖാരോ”തിആദിനാ (മം നിം ച.൧൩൪) വിതക്കവിചാരഅസ്സാസപസ്സാസസഞ്ചാരാവചിസങ്ഖാരാദയോ വുത്താ, ന അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരേസു വുത്താ കായസഞ്ചേതനാദയോ.

സങ്ഖതസങ്ഖാരാ നാമ യഥാസകം പച്ചയേഹി സങ്ഖതത്താ. സതിപി പച്ചയനിബ്ബത്താനം സബ്ബേസബ്ബി സങ്ഖതഭാവേ “മമേതം ഫല”ന്തി തത്ഥാഭിമുഖേന വിയ കമ്മുനാ നിബ്ബത്തിതത്താ തേഭൂമകവിപാകകടത്താരുപേസു സാതിസയോ സങ്ഖതഭാവോതി അധിപ്പായേന അട്ഠകമായം (വിസുഖിം ൨.൫൮൨) കമ്മനിബ്ബത്താനം അഭിസങ്ഖതസങ്ഖാരാതാ വുത്താ. പാളിയം പന്ന തഥാ ആഗതട്ഠാനസ്സ അഭാവതോ “തേപി ...പേ... ഏതേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി”തി വുത്തം. അനിച്ഛാ വത സങ്ഖാരാതി വുത്താ ഉഭുആദിസമുട്ഠാനാപി സബ്ബയമ്മാ. അഭിസങ്ഖരണകസങ്ഖാരോതി വുച്ചതി അത്തനോ ഫലസ്സ അഭിസങ്ഖരണതോ. കായപയോഗസമുട്ഠാനവിരിയം കായികവിരിയം. അഭിസങ്ഖാരസ്സാതി പയോഗവേഗസ്സ.

വാചം സങ്ഖരോന്തിതി വചിസങ്ഖാരോ. കായേന സങ്ഖരിയതീതി കായസങ്ഖാരോ. ചിത്തേന സങ്ഖരിയതി, ചിത്തം വാ സങ്ഖരോന്തിതി ചിത്തസങ്ഖാരോ. സങ്ഖേപതോ പന്ന സബ്ബേപി യഥാരഹം സങ്ഖരോന്തി, സങ്ഖരിയന്തിതി ച സങ്ഖാരാതി വേദിതബ്ബാ. വുത്തന്തി സങ്ഖാരട്ഠപച്ചയട്ഠാദിമാഹ.

നമതീതി ഏകന്തസാരമ്മണതായ ആരമ്മണാഭിമുഖം നമതി. പരിതസ്സതീതി പിപാസതി, തണ്ഹാപരിതാപതായ വാ വിചലതി. ഉപാദിയതീതി ദട്ട്ഠഹം ആദിയതി. ഭവതീതി ഉപപത്തിഭവം സന്ധായാഹ. ഭാവയതീതി കമ്മഭവം. ചുതി ഖന്ധാനം മരണന്തി “മരന്തി ഏതേനാ”തി വുത്തം. ദുക്ഖാ വേദനാ ഉപ്പാദദുക്ഖാ, റിതിദുക്ഖാതി ച കത്വാ “ദേധാ ഖണതീ”തി വുത്തം. ആയാസോ പരിസ്സമോ വിസാദോ.

നിട്ടിട്ഠനയദസ്സനന്തി യഥാനിട്ടിട്ഠവിധിസന്ദസ്സനം. കേവല-സദ്ദോ അസമ്മിസ്സവാചകോ ച ഹോതി “കേവലാ സാലയോ”തിആദിസു, നിരവസേസവാചകോ ച “കേവലാ അങ്ഗമഗധാ”തിആദിസു, തസ്മാ ദിധാപി അത്ഥം വദതി. തത്ഥ അസമ്മിസ്സസ്സാതി സുഖരഹിതസ്സ. ന ഹി ഏതഥ കിഞ്ചി ഉപ്പാദവയരഹിതം അത്ഥി. സകലസ്സാതി സബ്ബഭവാദിഗതസ്സ, സബ്ബകാലികസ്സ ച.

ഐവ. “ലക്ഖണേകവിധാദിതോ”തി ഏതഥ ആദി-സദ്ദോ പച്ചേകം പരിസമാപേതബ്ബോതി ദസ്സേനോ ആഹ “ലക്ഖണാദിതോ”തി. സമ്പയുത്തേ, തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലേ വാ സമ്മോഹയതീതി സമ്മോഹനരസാ. ആരമ്മണസഭാവസ്സ ഛാദനം ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി ഛാദനപച്ചുപട്ഠാനം. “ആസവസമുദയാ അവിജ്ജാസമുദയോ”തി (മം നിം ച.൧൧൩) വചനതോ ആസവപട്ഠാനം. പടിസന്ധിജനനത്ഥം ആയുഹന്തി ബ്യാപാരം കരോന്തിതി ആയുഹനരസാ. രാസികരണം വാ ആയുഹനം. ചേതനാസഭാവത്താ ചേതനാ ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി ചേതനാപച്ചുപട്ഠാനം. നാമരൂപസ്സ പുരോചാരികഭാവേന പവത്തതീതി പുബ്ബങ്ഗമരസം. പുരിമഭവേന സദ്ധിം ഘടനം ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി പടിസന്ധിപച്ചുപട്ഠാനം. വിഞ്ചാണേന സഹ, അഞ്ചമഞ്ചഞ്ച സമ്പയുജ്ജതീതി സമ്പയോഗരസം. സമം പകാരേഹി യോഗോ സമ്പയോഗോ. വിസും അഭാവോ അവിനിബ്ബഭോഗോ. രൂപം സമ്പയോഗഭാവതോ വികിരതീതി വികിരണരസം. തതോ ഏവ ഹി പിസിയമാനാ തണ്ഡുലാദയോ വികിരന്തി, ചുണ്ണീഭൂതാ വിദ്ധംസന്തി, നാമസ്സ കദാചി കൂസലാദിഭാവോപി അത്ഥിതി തതോ വിസേസനത്ഥം “അബ്ധാകതപച്ചുപട്ഠാന”തി വുത്തം. “അചേതനോ അബ്ധാകതോ”തി (വിസുഖിം ൧.൩൧൧; വിഭം അട്ഠം ൧൨൩) ഏതഥ വിയ അനാരമ്മണതാ വാ അബ്ധാകതതാ ദട്ഠബ്ബാ. ആയതനലക്ഖണന്തി ഘട്ടനലക്ഖണം, ആയാനം തനനലക്ഖണം വാ. ദസ്സനസ്സ യഥാസകം വിസയഗ്ഗഹണസ്സ കരണതോ ദസ്സനരസം. “ദസ്സനാദിരസ”ന്തി പന്ന സമ്മോഹവിനോദനിയം വുത്തം. വത്ഥുദ്വാരഭാവപച്ചുപട്ഠാനം

യഥാരഹം വിത്താണമനോവിത്താണയാതുന്നതി അധിപായോ. വത്സുഗൃഹണഞ്ചേതമ ചക്വാദിപഞ്ചകാപേക്ഖം. അകുസലവിപാകുപേക്ഖായ അനിട്ഠാവതോ ദുക്ഖേന, ഇതരായ ഇട്ഠാവതോ സുഖേന സങ്ഗഹിതത്താ “സുഖദുക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ”തി വുത്തം. ദുക്ഖസമുദയത്താ ഹേതുലക്ഖണാ തണ്ഹാ. “തത്രതത്രാഭിനദിനീ”തി (മം നിം ൧.൯൧, ൪൬ം; സം നിം ൫.൧൦൮൧; വിഭം ൨൦൩; മഹാവം ൧൪) വചനതോ അഭിനന്ദനരസാ. ചിത്തസ്സ, പുഗ്ഗലസ്സ വാ രൂപാദീസു അതിത്തഭാവോ ഹുത്വാ ഗയ്ഹതീതി അതിത്തഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ. അമുഞ്ചനരസം തണ്ഹാദിട്ഠഭിനിവേസവസേന. തണ്ഹാദള്ഹത്തം ഹുത്വാ കാമുപാദാനം, സേസാനി ദിട്ഠി ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തിതി തണ്ഹാദള്ഹത്തദിട്ഠിപച്ചുപട്ഠാനം. കമ്മുപപത്തിഭവവസേന ഭവസ്സ ലക്ഖണാദയോ യോജേതബ്ബാ.

ഐവൺ. മോഹാദിഭാവതോതി ഏതമ ആദി-സദുേന അനനുബോധാദീനം സങ്ഗഹോ. ദുക്ഖാദീസു അത്താണവസേന അപ്പടിപത്തി, അസുഭാദീസു സുഭാദിവിപല്ലാസവസേന മിച്ഛാപടിപത്തി. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തവസേന വാ അപ്പടിപത്തി, ദിട്ഠിസമ്പയുത്തവസേന മിച്ഛാപടിപത്തി. ദ്വാരാരമ്മണതോതി ദ്വാരതോ, ആരമ്മണതോ ച ഛരസു ദ്വാരേസു, ഛരസു ആരമ്മണേസു ച പവത്തനതോ. അയം പന വിഭാഗോ ന അവിജ്ജായ ഏവ, അഞ്ഞേസുപി പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗേസു അരൂപധമ്മാനം ലബ്ഭതീതി ആഹ “സബ്ബേസുപി”തി.

വിപാകധമ്മയമ്മാദിഭാവതോതി ഏതമ ആദി-സദുേന നേവസേക്ഖാനാസേക്ഖസംയോജനിയാദിഭാവേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ചതുയോനിസംവത്തനതോതി ചതുയോനിപരിയാപന്നത്തഭാവനിബ്ബത്തനതോ.

ലോകിയവിഭാഗാദിഭാവതോതി ഏതമ ആദി-സദുേന അബ്ധാകതസപ്പച്ചയസങ്ഖതാദിഭാവേ സങ്ഗണ്ഹാതി. സഹേതുകാഹേതുകാദിതോതി ആദി-സദുേന സസങ്ഖാരാസങ്ഖാരാദിഭേദേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

കാമം നാമരൂപം പച്ചുപ്പന്നദ്ധവസേന വുച്ചതി, തമാപി യഥാ പച്ചുപ്പന്നം, ഏവം അതീതാനാഗതവീതി അദ്ധ്യയപരിയാപന്നസ്സാപി നയതോ ഗഹേതബ്ബത്താ വുത്തം “അതീതാദിതോ തിവിധ”ന്തി.

സഞ്ജാതിസമോസരണ്ഠാനതോതി വിത്താണതംസമ്പയുത്തധമ്മാനം ഉപ്പത്തിപവത്തിദേസഭാവതോ. “ഭൂതപ്പസാദവിത്താണതോ”തി പാഠോ യുത്തോ. “വിത്താണാദിതോ”തി പന പഠന്തി. ഏകസേസനയേന ബാഹിരായതനസ്സാപി സങ്ഗഹേ സതി ആദി-സദുേന തസ്സ സങ്ഗഹിതതാ ദട്ഠബ്ബാ. നോഭയഗോഛരന്തി മനായതനമാഹ. ന ഹി അരൂപധമ്മാനം ദേസവസേന ആസന്നതാ, ദൂരതാ വാ അത്ഥി അവിഗ്ഗഹത്താ, തസ്മാ മനായതനസ്സ ഗോഛരോ മനായതനം സമ്പത്തോ, അസമ്പത്തോ വാതി ന വുച്ചതി. ഫസ്സാദീനവീതി ഏതമ ഫസ്സോ താവ ഫുസനസഭാവതോ, ലോകിയസാസവാദിഭാവതോ ച ഏകവിധോ. പടിഘസമ്ഫസ്സഅധിവാചനസമ്ഫസ്സഭേദതോ, സഹേതുകാദിഭാവതോ ച ദുവിധോ. ഭവത്തയപരിയാപന്നതോ, വേദനാത്തയസമ്പയോഗതോ , അഹേതുകദുഹേതുകതിഹേതുകതോ ച തിവിധോ. യോനിഗതിവസേന ചതുബ്ബിധോ, പഞ്ചവിധോ ച.

വേദനാ അനുഭവനലക്ഖണതോ, ലോകിയസാസവാദിഭാവതോ ച ഏകവിധാ. പഞ്ചദാരികമനോദാരികഭേദതോ ദുവിധാ. സുഖാദിഭേദതോ തിവിധാ. യോനിഗതിവസേന ചതുബ്ബിധാ, പഞ്ചവിധാ ച. ഛരളാരമ്മണഭേദതോ ഛരബ്ബിധാ.

തണ്ഹാ ലോകസ്സ സമുദയഭാവതോ ഏകവിധാ. ദുവിധാ ദിട്ഠിസമ്പയുത്തവിപ്പയുത്തഭാവതോ. തിവിധാ കാമഭവവിഭവതണ്ഹാഭേദതോ. ചതുബ്ബിധാ ചതുമഗ്ഗപഹേയുതോ. പഞ്ചവിധാ രൂപാഭിനന്ദനാദിഭാവതോ. ഛരബ്ബിധാ ഛരതണ്ഹാകായഭേദതോ.

ഉപാദാനം ഏകവിധം ദള്ഹഗ്ഗാഹഭാവതോ. ദുവിധം തണ്ഹാദിട്ഠിഭേദതോ. തിവിധം ഭവത്തയുപനിസ്സയഭാവതോ. ചതുബ്ബിധം കാമുപാദാനാദിഭേദതോ. പഞ്ചവിധം പഞ്ചഗതിസംവത്തനതോ.

ഭവോ ഏകവിധോ ലോകിയസാസവാദിഭാവതോ. ദുവിധോ കമ്മുപപത്തിഭേദതോ. തിവിധോ കാമഭവാദിഭേദതോ. ചതുബ്ബിധോ ചതുരൂപാദാനപച്ചയതോ. പഞ്ചവിധോ പഞ്ചഗതിസംവത്തനതോ. ഛരബ്ബിധോ കാമകമ്മഭവാദിഭേദതോ. സത്തവിധോ

സത്തവിത്താണിതിസംഗഹതോ. അത്ഭുതവിയോ ചതുരൂപാദാനപചയകമ്മഭവാദിഭേദതോ. നവവിധോ കാമഭവാദിഭേദതോ.

ജാതി ഏകവിധാ തത്ത്വ തത്ത്വ ഭവേ പഞ്ചാഭിനിബൃത്തിഭാവതോ. ദുവിധാ രൂപക്വസ്വസംഖാരക്വസ്വസംഗഹതോ. തിവിധാ ഭവത്തയപരിയാപനതോ. യോനിഗതിവസേന ചതുബ്ബിധാ, പഞ്ചവിധാ ച. ഇമിനാ നയേന ജരാമരണാദിനന്വി ഏകവിധാദിഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

൯൯൦. സോകാദീനന്വി ഗഹിതത്താ അഭ്ഗബഹുത്തപ്പസങ്ഗേ “ദ്വാദസേവാ”തി അഭ്ഗവവത്ത്ഥാനം വേദിതബ്ബം. ന ഹി സോകാദയോ അഭ്ഗഭാവേന വുത്താ, ഫലേന പന കാരണം അവിജ്ജം മൂലങ്ഗം ദസ്സേതും തേ വുത്താ. ജരാമരണബ്ഭാഹതസ്സ ഹി ബാലസ്സ തേ സമ്ഭവന്തിതി സോകാദീനം ജരാമരണകാരണതാ വുത്താ, ന പന “കായികായ ദുക്ഖായ വേദനായ ഘട്ടോ”തി ച സുത്തേ ജരാമരണനിമിത്തഞ്ച ദുക്ഖം സങ്ഗഹിതന്തി തം തന്നിമിത്താനം ജരാമരണബ്ഭാഹതസ്സ സമ്ഭവേ സാധകഭാവേന വുത്തം. യസ്മാ പന ജരാമരണേനേവ സോകാദീനം ഏകസങ്ഖേപോ കത്തോ, തസ്മാ തേസം ജാതിപച്ചയതാ യുജ്ജതി. ജരാമരണപച്ചയഭാവേ ഹി അവിജ്ജായ ഏകസങ്ഖേപോ കാതബ്ബോ സിയാ. ജാതിപച്ചയാ പന ജരാമരണം , സോകാദയോ ച സമ്ഭവന്തിതി തത്ത്വ ജരാമരണം ഏകന്തികം അഭ്ഗഭാവേന ഗഹിതം. സോകാദയോ പന രൂപഭവാദിസു അഭാവതോ അനേകന്തികാ കേവലം പാകസേന ഫലേന അവിജ്ജാനിദസ്സനത്ത്ഥം ഗഹിതാ. തേന അനാഗതേ ജാതിയാ സതി തതോ പരായ പടിസന്ധിയാ ഹേതുഹേതുഭൂതാ അവിജ്ജാ ദസ്സിതാതി ഭവചക്സസ്സ അവിച്ഛേദോ ദസ്സിതോ ഹോതീതി. സുത്തഞ്ച സോകാദീനം അവിജ്ജാ കാരണന്തി ഏതസ്സേവ അത്ത്ഥസ്സ സാധകം ദത്ത്വം, ന സോകാദീനം ബാലസ്സ ജരാമരണനിമിത്തതാമത്തസ്സ. “അസ്സുതവാ പുമുജ്ജനോ”തി ഹി വചനേന അവിജ്ജാ സോകാദീനം കാരണന്തി ദസ്സിതാ, ന ച ജരാമരണനിമിത്തമേവ ദുക്ഖം ദുക്ഖന്തി.

അപരോ നയോ ജരാമരണന്വി പച്ചയോ, അത്തമാ ദ്വാദസങ്ഗാനി ന പരിപൂരേന്തി. കസ്സ പന സോ പച്ചയോ? സോകാദീനം. യദി ഏവം കസ്മാ “ജരാമരണപച്ചയാ സോകാദയോ സമ്ഭവന്തി”തി അവത്ഥാ “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം, സോകാദയോ ച സമ്ഭവന്തി”തി വുത്തന്തി? യസ്മാ തദത്തേനപി ദുക്ഖധമ്മേന ഘട്ടം തേ സമ്ഭവന്തി, തസ്മാ അപ്പഹീനസംയോജനസ്സാപി തേസം തപ്പച്ചയതാ ന ഏകംസിക്വാതി ജാതിപച്ചയതാവ വുത്താ. അഥ വാ ജരാമരണഗൃഹണേന ഉപപത്തിഭവോ സങ്ഗഹിതോ. ഉപാദിനക്വസ്വപരിപാകോ ഹി ആയുനോ സംഹാനി, ഇന്ദ്രിയാനം പരിപാകോ ച ജരാ, തേസഞ്ച ഭേദോ മരണന്തി. സതി ച ഉപപത്തിഭവേ തത്ത്വ കതുപചിതം, പോരാണം വാ കമ്മം കമ്മഭവോ, കമ്മാദിഉപടാനേ ചുതിഅനന്തരം പടിസന്ധിം ജനേതീതി ഉപപത്തിഭവോ ജാതിയാ പച്ചയോ, തസ്മാ ജരാമരണന്വി ജാതിയാ പച്ചയതായ പടിച്ചസമുപ്പാദോ. യസ്മാ പന “ഭവപച്ചയാ ജാതി”തി ഏതേവ ഉപപത്തിഭവസ്സ ജാതിയാ പച്ചയതാ സങ്ഗഹിതാ, തസ്മാ വുത്തപരിയായസംഗഹതോ ച “ജരാമരണപച്ചയാ ജാതി”തി ന വുത്തം. ഏവം ജരാമരണസ്സാപി പച്ചയഭാവസിദ്ധിതോ പടിച്ചസമുപ്പാദതാതി ദ്വാദസങ്ഗതാ വവത്ഥിതാതി വേദിതബ്ബാ. തേനാഹ “ദ്വാദസേവാ”തിആദി. അയം താവതി “ദേസനാഭേദതോ”തിആദിനാ വുത്തം അത്ത്ഥസംവണ്ണനം സന്ധായാഹ.

അവിജ്ജാപച്ചയാസംഖാരപദകമാവണ്ണനാ

൯൯൧. അയം പനാതി ഇദാനി വക്ഖമാനം. “കതമാ ച, ഭിക്ഖവേ, അവിജ്ജാ ദുക്ഖേ അത്താണ”തിആദിനാ (൧൦ നീ ൧൧൦൩) സുത്തന്തേസു ചതുടാനികാ അവിജ്ജാ വുത്താതി “സുത്തന്തപരിയായേനാ”തി വുത്തം. നിക്ഖേപകണ്ഡേ (൧൦ സ ൧൧൦൩) പന സുത്തന്തേസു ചതുസു റാനേസു കമിതായ ഏവ അവിജ്ജായ അത്ത്സു റാനേസു കിച്ചജാതിതോ കമിതത്താ തദത്ത്ഥവണ്ണനാവസേന വിഭാവനം കാതും “അഭിധമ്മപരിയായേനാ”തി ആരഭിത്ഥാ “വുത്തന്തേഹേത”തിആദി വുത്തം. അഹാപേത്ഥാ വിഭജിതബ്ബം. വിഭജനഞ്ചി അഭിധമ്മപരിയായോ. “അത്ത്സു റാനേസു അത്താണ”തി ആനേത്ഥാ തം സമ്ബന്ധിതബ്ബം. സേസട്ഠാനേസുതി ദുക്ഖസമുദയേസു, പുബ്ബന്താദിസു ച. ആരമ്മണവസേനാതി ആരമ്മണകരണവസേനാപി. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം “ദുക്ഖേ അത്താണ”തിആദികേ പാഠേ. സാതി അവിജ്ജാ. ഉപ്പന്നാതി അസമുഹതുപ്പന്നാ, പഗേവ പച്ചുപ്പന്നാ. “പടിച്ചാദേത്ഥാ”തി ഏത്ത്ഥ വുത്തം പടിച്ചാദനാകാരം ദസ്സേതും “യാമാവസരസലക്ഖണം പടിവിജ്ജിത്ഥിതും ന ദേതീ”തി വുത്തം. രസീതബ്ബോ പടിവിജ്ജിത്ഥിതബ്ബോ സഭാവോ രസോ, അത്തനോ രസോ സരസോ,

യാഥാഭാവോ യഥാഭൂതോ സരസോ യഥാവസരസോ, യോ “പിളന്ദ്യോ”തിആദിനാ (പടിം മം ൨.൮) വൃത്തോ ദുക്ഖസച്ചപ്പഭേദോ ഏവ ച പുണ്യന്താദയോ, സോ ഏവ ലക്ഖിതബുത്തോ യഥാവസരസലക്ഖണം. തം പടിവിജ്ജ്യിതും പച്ചക്ഖതോ ജാനിതും ന ദേതി.

തദുഭയേന്തി പുണ്യന്തഞ്ചേവ അപരന്തഞ്ച അതീതം, അനാഗതഞ്ച ഖണ്ഡപഞ്ചകം. പുണ്യന്താപരന്തഭാഗവന്തായ വാ പച്ചുപ്പന്നദ്ധഭൂതോ മജ്ജന്തോ പുണ്യന്താപരന്തോ. അയം അവിജ്ജാ ഇമേ സഞ്ചാരാതി ഇദപ്പച്ചയതാപടിചസമുപ്പന്നധമ്മേസു പച്ചക്ഖതോ ജാനനാകാരദസ്സനം. ഏത്ഥാതി ഏതേസു ദുക്ഖാദീസു. യദിപി അവിജ്ജാ ദുക്ഖാദീസു ആരമ്മണകരണവസേനപി പവത്തതി, യഥാ പന നിരോധമഗ്ഗേ ആരമ്മണം കാതും അസക്കോന്തി തേ ജാനിതുകാമസ്സ തപ്പടിച്ഛാദനവസേന, അനിരോധമഗ്ഗേസു നിരോധമഗ്ഗഗുഹണകാരണഭാവേന ച പവത്തമാനാ തേ യഥാവതോ പടിവിജ്ജ്യിതും ന ദേതി, ഏവം ദുക്ഖാദീസുപിതി വേദിതബ്ബം. തഥാ ഹി വുത്തം “പടിച്ഛാദനവസേനേവ ഇധാധിപ്പേതാ”തി. ദുക്ഖാദീവിസയോ അന്ധതമകരോ, ലോഭാദീനഞ്ച അന്ധതമകരാനം പച്ചയഭൂതോ അദസ്സനാകാരോ അഞ്ഞാണം.

൧൯൨. പുണ്യാദയോതി പുണ്യാഭിസഞ്ചാരാദയോ. തത്ഥ പുനാതി അത്തന്നോ സന്താനം അപുണ്ണഫലതോ, ദുക്ഖസംകിലേസതോ ച സോധേതീതി പുണ്ണം. ഹിതസുഖജ്ഞാസയേന പുണ്ണം കരോതീതി തന്നിപ്ഫാദനേന കാരകസ്സ അജ്ഞാസയം പൂരേതി, പുജ്ജഭവം നിബ്ബത്തേതീതി വാ പുണ്ണം. ഇതി പൂരകോ, പുജ്ജനിബ്ബത്തകോ ച നിരുത്തിനയേന പുണ്ണന്തി വേദിതബ്ബോ. പുണ്ണഞ്ച സോ അത്തന്നോ ഫലസ്സ അഭിസഞ്ചരണദ്വാരേണ അഭിസഞ്ചാരോ ചാതി പുണ്യാഭിസഞ്ചാരോ. പുണ്ണപടിപക്ഖതോ അപുണ്ണന്തി വുത്തവിപരിയായേന അപുണ്യാഭിസഞ്ചാരോ വേദിതബ്ബോ. സമാധിപച്ചനീകാനം അതിദൂരതായ ന ഇഞ്ജതി, അനിഞ്ജഞ്ച ഭവം അഭിസഞ്ചരോതീതി ആന്തേജാഭിസഞ്ചാരോ. കായേന പവത്തിതോ, കായതോ വാ പവത്തോ, കായസ്സ വാ സഞ്ചാരോതി കായസഞ്ചാരോ. വചിചിത്തസഞ്ചാരേസുപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥ പഠമത്തികോ പരിവീമംസനസുത്താഭിസഞ്ചാരേന ഗഹിതോ. തത്ഥ ഹി “പുണ്ണം ചേ സഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചരോതി, പുണ്ണുപഗം ഹോതി വിത്താണ”തിആദിനാ (സംം നിം ൨.൧൧) ആഗതം. ദുതിയത്തികോ വിഭിഞ്ചസുത്തവസേന. തത്ഥ ഹി “തയോമേ, ഭിക്ഖവേ, സഞ്ചാരാ. കതമേ തയോ? കായസഞ്ചാരോ വചിസഞ്ചാരോ ചിത്തസഞ്ചാരോ”തി (സംം നിം ൨.൨൮) വുത്തം.

വിത്ഥാരതോ പനാതിആദി പുണ്യാഭിസഞ്ചാരാദീനം സരുപതോ, പഭേദതോ ച വിഭാവനം. ഭാവനാവസേനേവ പവത്താ, ന ദാനസീലവസേനാതി തത്ഥ ലബ്ഭമാനം പുണ്ണകിരിയവത്ഥും ദസ്സേതി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അരുപാവചരചേതനാപി “ഭാവനാവസേനേവ പവത്താ”തി വുത്താ. യേ പന “ഭാവനാവസേനേവാ”തി അവധാരണേന അഭിത്താചേതനം നിവത്തേതീതി വദന്തി, തദയുത്തം താസന്വി അവിജ്ജാപച്ചയതായ വിയ പുണ്യാഭിസഞ്ചാരഭാവസ്സ ച ഇച്ഛിതത്താ. അത്തഥാ അഭിത്താചിത്തുപ്പാദസ്സ പുണ്ണകിരിയവത്ഥുസു അസഞ്ചാരോ ഏവ സിയാ, ന ച യുത്തം “കുസലഞ്ച പുണ്ണകിരിയവത്ഥുഞ്ച ന ഹോതീ”തി. പാണാതിപാതാദീതി ആദി-സദ്ദേന ന തദവസിട്ഠഅകുസലകമ്മപമാനംയേവ ഗഹണം, അഥ ലോ അനവസേസഅകുസലകമ്മസ്സാപി ഗഹണം ദട്ഠം.

ഇതരേസു പനാതി കായസഞ്ചാരാദീസു. പുണ്യാഭിസഞ്ചാരാദയോ പവത്തമാനാ ഇമേഹി ദ്വാരേഹി പവത്തന്തിതി ദ്വാരതോ പവത്തിദസ്സനത്ഥം. “സമവീസതി ചേതനാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, യദി കായവചിവിത്തത്തിയോ സമുട്ഠാപേതിയോ കുസലാകുസലചേതനാ കായസഞ്ചാരോ, വചിസഞ്ചാരോതി ച വുച്ചന്തി, ഏവം സന്തേ അഭിത്താചേതനായപി കുസലായ തഥാ പവത്തായ വചിസഞ്ചാരഭാവോ വത്തബ്ബോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “അഭിത്താചേതനാ”തിആദി. ഏത്ഥാതി കായവചിസഞ്ചാരഗുഹണേ, കായവചിസഞ്ചേതനാഗുഹണേ വാ. ന ഗഹിതാതി അട്ഠകമായം ന ഗഹിതാ “അഭിത്താചേതനാ വിത്താണസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതീ”തി. കസ്ഥാ പന ന ഹോതി, നനു സാപി കുസലാ, വിപാകയമ്മാ ചാതി? സച്ചമേതം, അനുപച്ഛിന്നതണ്ഹാവിജ്ജമാനേ പന സന്താനേ സബ്ബാപാരപ്പവത്തിയാ തസ്സാ കുസലതാ, വിപാകയമ്മതാ ച വുത്താ, ന വിപാകുപ്പാദനേന. സാ പന വിപാകം ഉപ്പാദേന്തി രൂപാവചരമേവ ഉപ്പാദേയ്യ. ന ഹി അത്തഭൂമികം കമ്മം അത്തഭൂമികം വിപാകം ഉപ്പാദേതീതി. അത്തനാ സദിസാരമ്മണം തിട്ഠാനികമേവ ച ഉപ്പാദേയ്യ ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡേ രൂപാവചരവിപാകസ്സ കമ്മസദിസാരമ്മണസ്സേവ വുത്തത്താ. ന ച രൂപാവചരവിപാകോ പരിത്താദിആരമ്മണോ അത്ഥി, അഭിത്താചേതനാ ച

പരിത്താദിആരമ്മണാവ ഹോതി. തസ്മാ വിപാകം ന ഉപ്പാദേതീതി വിത്തായതി. കസിണേസു ച ഉപ്പാദിതസ്തു ചതുർത്ഥാഭിസമാധിസ്തു ആനിസംസഭൂതാ അഭിഞ്ഞാ. യഥാഹ “സോ ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ”തിആദി (ദീം നിം ൧.൨൪൪-൨൪൫; മം നിം ൧.൩൮൪-൩൮൯, ൪൩൧-൪൩൩; പാരാ ൧൨). തസ്മാ സമാധിഫലസദിസാ സാ, ന ച ഫലം ദേതി. ദാനസീലാനിസംസഭൂതോ തസ്മിം ഭവേ പച്ചയലാഭോ വിയാതി സാപി വിപാകം ന ഉപ്പാദേതീതി.

“യഥാ ച അഭിഞ്ഞാചേതനാ, ഏവം ഉദ്ധച്ചചേതനാപി ന ഹോതീ”തി ഇദം ഉദ്ധച്ചസഹഗതയമ്മേ വിസും ഉദ്ധരിതാ “തേസം വിപാകേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭ് ൧൨൫) വുത്തത്താ വിചാരേതഞ്ചം. സാ പന വിചാരണാ ഹേട്ഠാ ഖണ്ഡനിദേശവണ്ണനായം അകുസലകമായം വിചാരിതാ ഏവാതി തത്ഥ വിചാരിതനയേനേവ വേദിതഞ്ചാ. അപിചേത്ഥ യദേകേ വിഭജ്ജ വദന്തി, ദസ്സനഭാവനാനം അഭാവേപി യേസം പുമുജ്ജനാനം, സേക്ഖാനഞ്ച ദസ്സനഭാവനാഹി ഭവിതഞ്ചം, തേസം തദുപ്പത്തികാലേ തേഹി പഹാതും സക്കുണേയ്യാ അകുസലാ ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചാ, ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാതി ച വുച്ചന്തി. പുമുജ്ജനാനം പന ഭാവനായ അഭാവാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചചിന്താ നത്ഥി. തേന തേസം പവത്തമാനാ ദസ്സനേന പഹാതും അസക്കുണേയ്യാപി ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാതി ന വുച്ചന്തി. യദി വുച്ചേയ്യും, ദസ്സനേനപഹാതഞ്ചാ ഭാവനായപഹാതഞ്ചാനം കേസഞ്ചി കേനചി കദാചി ആരമ്മണആരമ്മണാധിപതിഉപനിസ്സയപച്ചയേഹി പച്ചയോ ഭവേയ്യും? ന ച പട്ഠാനേ ദസ്സനേനപഹാതഞ്ചാ ഭാവനായപഹാതഞ്ചാനം കേനചി പച്ചയേന പച്ചയോതി വുത്താ. സേക്ഖാനം പന വിജ്ജമാനാ ഭാവനായ പഹാതും സക്കുണേയ്യാതി ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ. തേനേവ സേക്ഖാനം ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചാ, ചത്തത്താ വന്തത്താ മുത്തത്താ പഹീനത്താ പടിനിസ്സട്ഠത്താ ഉക്ഖേടിത്തത്താ സമുക്ഖേടിത്തത്താ അസ്സാദിതഞ്ചാ, അഭിനന്ദിതഞ്ചാ ച ന ഹോന്തി. പഹീനതായ ഏവ സോമനസ്സഹേതുഭൂതാ, അവിക്ഖേപഹേതുഭൂതാ ച ന ദോമനസ്സം, ഉദ്ധച്ചഞ്ച ഉപ്പാദേതീതി ന തേ തേസം ആരമ്മണആരമ്മണാധിപതിഭാവം, പകതുപനിസ്സയഭാവഞ്ച ഗച്ഛന്തി. ന ഹി പഹീനേ ഉപനിസ്സായ അരിയോ രാഗാദികിലേസേ ഉപ്പാദേതി.

വുത്തഞ്ഠേഹേതം “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതി...പേ... അരഹത്തമഗ്ഗേന...പേ... പച്ചാഗച്ഛതി”തി (മഹാനിം ൮൦; ചുളനിം മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദേശ ൨൧). ന ച പുമുജ്ജനാനം ദസ്സനേന പഹാതും സക്കുണേയ്യാ, ഇതരേസം ന കേനചി പച്ചയേന പച്ചയോ ഹോന്തിതി ന സക്കാ വത്തും “ദിട്ഠിം അസ്സാദേതി അഭിനന്ദതി, തം ആരബ്ഭ രാഗോ ഉപ്പജ്ജതി, ദിട്ഠി, വിചികിച്ഛാ, ഉദ്ധച്ചം ഉപ്പജ്ജതി. വിചികിച്ഛം ആരബ്ഭ വിചികിച്ഛാ , ദിട്ഠി, ഉദ്ധച്ചം ഉപ്പജ്ജതി”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൪൦൧) ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം ഉദ്ധച്ചാരമ്മണപച്ചയഭാവസ്സ വുത്തത്താ. ഏത്ഥ ഹി ഉദ്ധച്ചന്തി ഉദ്ധച്ചസഹഗതചിത്തുപ്പാദം സന്ധായ വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്ഥാ അധിപതിപച്ചയനിദേശേ “ദിട്ഠിം ഗരും കത്ഥാ അസ്സാദേതി അഭിനന്ദതി, തം ഗരും കത്ഥാ രാഗോ ഉപ്പജ്ജതി, ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൪൧൫) ഏത്തകമേവ വുത്തം, ന വുത്തം “ഉദ്ധച്ചം ഉപ്പജ്ജതി”തി. തസ്മാ ദസ്സനഭാവനാഹി പഹാതഞ്ചാനം അതീതാദിഭാവേന ന വത്തഞ്ചത്തേപി യാദിസാനം താഹി അനുപ്പത്തിധമ്മതാ ആപാദേതഞ്ചാ, തേസു പുമുജ്ജനേസു വത്തമാനാ ദസ്സനം അപേക്ഖിത്ഥാ തേന പഹാതും സക്കുണേയ്യാ ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചാ, സേക്ഖേസു വത്തമാനാ ഭാവനം അപേക്ഖിത്ഥാ തായ പഹാതും സക്കുണേയ്യാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ.

തേസു ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ സഹായവിരഹാ വിപാകം ന ജനയന്തിതി ഭാവനായ പഹാതഞ്ചേതനായ നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയഭാവോ ന വുത്തോ, അപേക്ഖിതഞ്ചദസ്സനഭാവനാരഹിതാനം പന പുമുജ്ജനേസു ഉപ്പജ്ജമാനാനം സകഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗാദീനം, ഉദ്ധച്ചസഹഗതചിത്തുപ്പാദസ്സ ച സംയോജനത്തയതദേകട്ഠകിലേസാനം അനുപച്ഛിനതായ അപരിക്ഖിണസഹായാനം വിപാകുപ്പാദനം ന സക്കാ പടിസേധിതുന്തി ഉദ്ധച്ചസഹഗതയമ്മാനം വിപാകോ വിഭങ്ഗേ വുത്തോ. യദി ഏവം, അപേക്ഖിതഞ്ചദസ്സനഭാവനാരഹിതാനം അകുസലാനം നേവദസ്സനേന-നഭാവനായപഹാതഞ്ചതായ നവത്തഞ്ചതാ ആപജ്ജതിതി? നാപജ്ജതി, അപ്പഹാതഞ്ചാനം “നേവദസ്സനേന-നഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ൯) വുത്തത്താ, അപ്പഹാതഞ്ചവിരുദ്ധസഭാവത്താ ച അകുസലാനം.

ഏവന്വി തേ ഇമസ്മിം തികേ “നവത്തഞ്ചാ”തി വത്തഞ്ചാ ആപജ്ജന്തിതി? നാപജ്ജന്തി, ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡേ ദസ്സിതാനം ദ്വാദസഅകുസലചിത്തുപ്പാദാനം ദ്വിഹി പദേഹി സങ്ഗഹിതത്താ.

യഥാ ഹി യമ്മവസേന സഞ്ചേ സങ്ഖതയമ്മാ സങ്ഗഹിതാതി ഉപ്പന്നത്തികേ കാലവസേന അസങ്ഗഹിതാപി അതീതാ “നവത്തഞ്ചാ”തി ന വുത്താ ചിത്തുപ്പാദരൂപഭാവേന ഗഹിതേസു നവത്തഞ്ചസ്സ അഭാവാ, ഏവമിധാപി ചിത്തുപ്പാദഭാവേന ഗഹിതേസു നവത്തഞ്ചസ്സ അസങ്ഗഹിതസ്സ അഭാവാ നവത്തഞ്ചതാ നവുത്താതി വേദിതഞ്ചാ. യത്ഥ ഹി ചിത്തുപ്പാദോ കോചി നിയോഗതോ നവത്തഞ്ചോ അത്ഥി, തത്ഥ തേസം ചതുത്ഥോ കോട്ഠാസോ അത്ഥിതി യഥാവുത്തപദേസു വിയ തത്ഥാപി ഭിന്ദിത്വാ ഭജാപേതഞ്ചചിത്തുപ്പാദേ ഭിന്ദിത്വാ ഭജാപേതി “സിയാ നവത്തഞ്ചാ പരിത്താരമ്മണാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧൪൨൨). തദഭാവാ ഉപ്പന്നത്തികേ, ഇധ ച തഥാ ന വുത്താ.

അഥ വാ യഥാ സപ്പടിഘേഹി സമാനസഭാവത്താ രൂപധാതുയം തയോ മഹാഭൂതാ സപ്പടിഘാതി വുത്താ. യഥാഹ “അസത്തസത്താനം അനിദസ്സനസപ്പടിഘം ഏകം മഹാഭൂതം പടിച്ച് ദേവ മഹാഭൂതാ, ദേവ മഹാഭൂതേ പടിച്ച് ഏകം മഹാഭൂത”ന്തി , ഏവം പുമുജ്ജനാനം പവത്തമാനാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചസമാനസഭാവാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാതി വുച്ചേയ്യന്തി? നത്ഥി നവത്തഞ്ചതാപസങ്ഗോ. ഏവഞ്ച സതി പുമുജ്ജനാനം പവത്തമാനാപി ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ സകഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗാദയോ പരഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗാദീനം ഉപനിസ്സയപച്ചയോ, രാഗോ ച രാഗദിട്ഠീനം അധിപതിപച്ചയോതി അയമത്ഥോ ലഭോ ഹോതി. യഥാ പന അഫോട്ഠഞ്ചത്താ രൂപധാതുയം തയോ മഹാഭൂതാ ന പരമത്ഥതോ സപ്പടിഘാ, ഏവം അപേക്ഖിതഞ്ചഭാവനാരഹിതാ പുമുജ്ജനേസു വത്തമാനാ സകഭണ്ഡേ ഛന്ദരാഗാദയോ ന പരമത്ഥതോ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാതി ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാനം നാനാക്ഖണികകമ്മപ്പച്ചയതാ ന വുത്താ. ന ച ദസ്സനേനപഹാതഞ്ചാ ഭാവനായപഹാതഞ്ചാനം കേനചി പച്ചയേന പച്ചയോതി വുത്താ. യേ ഹി ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചപ്പച്ചയാ കിലേസാ, ന തേ ദസ്സനതോ ഉദ്ധം പവത്തന്തി. ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചപ്പച്ചയസ്സപി പന ഉദ്ധച്ചസഹഗതസ്സ സഹായവേകല്ലമത്തമേവ ദസ്സനേന കതം, ന തസ്സ കോചി ഭാവോ ദസ്സനേന അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദിതോതി തസ്സ ഏകന്തഭാവനായപഹാതഞ്ചതാ വുത്താ. തസ്ഥാ തസ്സ താദിസസ്സേവ സതി സഹായേ വിപാകുപ്പാദനവചനം, അസതി ച വിപാകാനുപ്പാദനവചനം ന വിരുജ്ജന്തീതി.

തയിദം സഞ്ചം തേസം ആചരിയാനം അഹോപുരിസികാമത്തന്തി അപരേ. കസ്ഥാ? ഉദ്ധച്ചസഹഗതസ്സ ഏകന്തേന ഭാവനായ പഹാതഞ്ചത്താ. ഏവഞ്ഹി വുത്തം ഭഗവതാ “കതമേ യമ്മാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ? ഉദ്ധച്ചസഹഗതോ ചിത്തുപ്പാദോ”തി (ധം സം ൧൪൦൬). യദി ഹി തം ഇച്ഛിതം സിയാ, യഥാ അതീതാരമ്മണത്തികേ “നിയോഗാ അനാഗതാരമ്മണാ നത്ഥീ”തി (ധം സം ൧൪൩൩) വത്ഥാ വിഭജ്ജ വുത്തം, ഏവമിധാപി “നിയോഗാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചാ നത്ഥീ”തി വത്ഥാ “ഉദ്ധച്ചസഹഗതോ സിയാ ഭാവനായ പഹാതഞ്ചോ, സിയാ ന വത്തഞ്ചോ”തി വദേയ്യ. യാ ച തം സമത്ഥേനേന “യദി വുച്ചേയ്യ”തിആദിനാ യുത്തി വുത്താ, സാപി അയുത്തി. കസ്ഥാ? യസ്ഥാ ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചാരമ്മണാനം രാഗദിട്ഠിവിചികിച്ഛാഉദ്ധച്ചാനം ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചഭാവോ ഏവ ഇച്ഛിതോതി. യം പന ഉദ്ധച്ചഗുഹണേന പാളിയം ഉദ്ധച്ചസഹഗതോ ചിത്തുപ്പാദോ വുത്തോതി വത്ഥാ തം സായേതും അധിപതിപച്ചയനിദേസേ ഉദ്ധച്ചസ്സ അനുദ്ധരണം നിബന്ധനം വുത്തം, തന്വി അനിബന്ധനം പട്ഠാനേ സാവസേസപാഠദസ്സനതോ. തഥാ ഹി “അതീതോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ, അനാഗതോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ ആരമ്മണപ്പച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൨.൧൮.൨) ഏതേസം വിഭങ്ഗേ ചേതോപരിയണാണഗുഹണം കത്ഥാ “പച്ചുപ്പന്നോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സാ”തി ഏതസ്സ വിഭങ്ഗേ ലബ്ഭമാനന്വി ന ഉദ്ധടം.

ഭാവനായ പഹാതഞ്ചസ്സ വിപാകദാനം പതി ദസ്സനേന പഹാതഞ്ചസ്സ സഹായഭാവുപഗമനം വിചാരേതഞ്ചം. കിം അവിജ്ജാദി വിയ ദാനസീലാദിനം ഉപ്പത്തിയായേവ വിപാകദാനസാമത്ഥിയാ റാനവസേന ദസ്സനേനപഹാതഞ്ചം ഭാവനായപഹാതഞ്ചസ്സ സഹായഭാവം ഉപഗച്ഛതി, ഉദാഹു കിലേസാ വിയ കമ്മസ്സ പടിസന്ധിദാനം പതീതി? കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ പുരിമോ പക്ഖോ പഹീനദസ്സനപ്പഹാതഞ്ചത്താ സേക്ഖസന്താനേ പവത്തിനോ ഭാവനാപഹാതഞ്ചസ്സ കിരിയഭാവോ ആപജ്ജതി പഹീനാവിജ്ജാതണ്ഹാമാനേ സന്താനേ പവത്തദാനാദി വിയ. അഥ ദുതിയോ, തസ്സാപി ദസ്സനേനപഹാതഞ്ചതാ ആപജ്ജതി അപായഗമനീയസഭാവാനതിവത്തനതോ, തസ്ഥാ ഹേട്ഠാ വിചാരിതനയേനേവ ഉദ്ധച്ചസഹഗതസ്സ വിപാകദാനം പതി പാളിയാ, അട്ഠകമായ ച അവിരുജ്ജന്തവസേനേത്ഥ അത്ഥവിനിച്ഛയോ വേദിതഞ്ചോ.

സാപീതി ഉദ്ധ്യചേതനാപി. വിത്താണസ്സ പച്ചയഭാവേതി സന്ധുണ്ണസ്സ വിപാകവിത്താണസ്സ പച്ചയഭാവേ. യദി അപന്നേതബ്ബാ, കസ്ഥാ “സമവീസതി ചേതനാ”തി വുത്തന്തി തസ്സ കാരണം ദസ്സേനോ ആഹ “അവിജ്ജാപച്ചയാ പന്ന സബ്ബാപേതാ ഹോന്തി”തി. അഭിത്താചേതനായപി പച്ചയഭാവം ദസ്സേതി. യദി ഏവം അഭിത്താചേതനായ സഹ ഏകവീസതീതി വത്തബ്ബം, ന, തഥാ അവചന്നസ്സ വുത്തകാരണത്താ. തം പന്ന ഇതരാവചന്നസ്സാപി കാരണന്തി സമാനരൂപായ ഏകിസ്സാ അവചന്നേ യം കാരണം അപേക്ഖിത്വാ ഏകാ ന വുത്താ, തേന കാരണേന വുത്തായപി അവത്തബ്ബതം ദസ്സേതി. അയം തികോതി കായസങ്ഖാരത്തികോ. പൂരിമത്തികന്തി പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരത്തികം. പവിസതീതി കഥം പവിസതി. പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ ഹി അട്ഠകാമാവചരചേതനാപഭേദോ കായദുച്ചരിതതോ വിരമന്തസ്സ സിയാ കായസങ്ഖാരോ, വചിദുച്ചരിതതോ വിരമന്തസ്സ സിയാ വചിസങ്ഖാരോ, മനോദാഭാരേ പന്ന ഉപ്പന്നാ തേരസപി ചേതനാ പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ ച ഹോതി ചിത്തസങ്ഖാരോ ച. അപൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോപി കായദുച്ചരിതവസേന പവത്തിയം സിയാ കായസങ്ഖാരോ, വചിദുച്ചരിതവസേന പവത്തിയം സിയാ വചിസങ്ഖാരോ, ദേവ ദാറാനി മുഞ്ചിത്വാ മനോദാഭാരേ പവത്തിയം സിയാ ചിത്തസങ്ഖാരോ, ആന്തേജാഭിസങ്ഖാരോ ചാതി ഏവം ദുതിയത്തികോ പൂരിമത്തികമേവ പവിസതി. തേന വുത്തം “അത്ഥതോ പൂഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരാദീനംയേവ വസേന അവിജ്ജായ പച്ചയഭാവോ വേദിതബ്ബോ”തി.

൨൯൩. അവിജ്ജാഭാവേ ഭാവതോതി അവിജ്ജായ അത്ഥിഭാവേ സങ്ഖാരാനം ഭാവതോ. ന ഹി അവിജ്ജായ അസതി കദാചി സങ്ഖാരാ സമ്ഭവന്തി. ഇദാനി തം അവിജ്ജായ ഭാവം ദസ്സേനോ “അത്താണം അപ്പഹീനം ഹോതീ”തി ആഹ. തേന മഗ്ഗേന അനിരോധോ ഇധ അവിജ്ജായ അത്ഥിഭാവോ, ന ധരമാനതാ ഏവാതി ദസ്സേതി. സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വിഭാവിതോയേവ. “അവിജ്ജാസങ്ഖാത”ന്തി ച ഇമിനാ ഞാണാഭാവാദിം നിവത്തേതി. അയഞ്ഹി അ-കാരോ “അഹേതുകാ ധമ്മാ (ധം സം ദുകമാതികാ ൨) അഭിക്ഖുകോ ആവാസോ”തിആദിസു (ചുളവം ൨൩) തംയോഗനിവത്തിയം ദിസ്സതി. അഭാവോ ഹേത്ഥ ദീപിതോ. “അപ്പച്ചയാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൨) തംസമ്ബന്ധിതാനിവത്തിയം. പച്ചയുപ്പന്നഞ്ഹി പച്ചയസമ്ബന്ധിതി അപ്പച്ചയുപ്പന്നത്താതി തംസമ്ബന്ധിതാ ഏത്ഥ ജോതീയതി. “അനിദസ്സനാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൩) തംസഭാവനിവത്തിയം. നിദസ്സനഞ്ഹി ദട്ഠബ്ബതാ. അഥ ചക്ഖുവിത്താണം നിദസ്സനം ന പസ്സതീതി തഗ്ഗഹേതബ്ബതാനിവത്തിയം. തഥാ “അനാസവാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൧൫). “അപ്പടിഘാ ധമ്മാ (ധം സം ദുകമാതികാ ൧൦), അനാരമ്മണാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൧൧) തംകിച്ചനിവത്തിയം. “അരൂപിനോ ധമ്മാ (ധം സം തികമാതികാ ൧൧), അചേതസികാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൧൨) തബ്ഭാവനിവത്തിയം. തദത്തഥാ ഹി ഏത്ഥ പകാസീയതി. “അമനുസ്സോ”തി (ദീം നിം ൨.൩൨൧) തബ്ഭാവമത്തനിവത്തിയം. മനുസ്സത്തമത്തം നത്ഥി, അത്തം സമാനന്തി സദിസതാ ഹേത്ഥ സൂചിയതി. “അസ്സമണോ സമണപടിഞ്ഞോ (അം നിം ൩.൧൩, ൨൦; പും പം ൯൧, ൧൨൪), അപുത്തോ”തി തഥാ സമ്ഭാവനീയഗുണനിവത്തിയം. ഗരഹാ ഹി ഏത്ഥ ഞായതി. “കച്ചി ഭോതോ അനാമയം (ജാം ൧.൧൫.൧൪൩; ൨.൨൦.൧൨൯), അനുദരാ കത്താ”തി തദനപ്പഭാവനിവത്തിയം. “അനുപ്പന്നാ ധമ്മാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ൧൨) തംസദിസഭാവനിവത്തിയം. അതീതാനഞ്ഹി ഉപ്പന്നപുബ്ബത്താ, ഉപ്പാദിധമ്മാനഞ്ച പച്ചയേകദേസനിബ്ബത്തിയാ ആരദ്ധുപ്പാദഭാവോ, കാലവിനിമുത്തസ്സ ച വിജ്ജമാനത്താ ഉപ്പന്നാനുകൂലതാ, പഗേവ പച്ചുപ്പന്നാനന്തി തബ്ബിധുരഭാവോ ഏത്ഥ വിത്തായതി. “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ൧൧) തദപരിയോസാനനിവത്തിയം. തന്നിട്ഠാനഞ്ഹേത്ഥ പകാസീയതി. ഇമേസം പന്ന അത്ഥാനം അസമ്ഭവതോ പാരിസേസേന യഥാ കുസലപടിപക്ഖാ ധമ്മാ അകുസലാ, ഏവം വിജ്ജാപടിപക്ഖാ അവിജ്ജാതി കത്വാ ഞാണപടിപക്ഖോ ധമ്മോ അത്താണന്തി വേദിതബ്ബം.

സുഖസത്തായ ഗഹേതാ ദുക്ഖദുക്ഖവിപരിണാമദുക്ഖസങ്ഖാരദുക്ഖതാഹി വിത്തുഹി ദുക്ഖന്തേവ ഗഹേതബ്ബം സംസാരദുക്ഖം സുഖന്തി സത്തായ അഭിനിവിസിത്വാ, ഏതേന തത്ഥ തണ്ഹാപവത്തിം ദസ്സേതി. ആരഭതീതി നിബ്ബത്തേതി. തണ്ഹാപരിക്ഖാരേതി തണ്ഹായ “സുഖം സുഭ”ന്തിആദിനാ സങ്ഖതേ പരിക്ഖതേ, അലങ്കതേതി അത്ഥോ. തണ്ഹാ ഹി ദുക്ഖസ്സ സമുദയോതി അജാനന്തോ ബാലോ “അഹോ വതാഹം കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ ഖത്തിയമഹാസാലാനം സഹബ്ബതം ഉപപജേയ്യ”ന്തിആദിനാ (മം നിം ൧.൪൪൨) പരിതസ്സന്തോ കായസങ്ഖാരേ പരിക്ഖരോതി. തണ്ഹാപരിക്ഖാരേതി വാ തണ്ഹായ പരിവാരുഭൂതേ. തണ്ഹാവത്ഥം ഹി ചക്ഖാദിം, രൂപാദിഞ്ച അഭിസങ്ഖരിത്വാ തംസമങ്ഗീനം ദേത്താ സങ്ഖരാ

“ഹേതു ച സോ പച്ചയോ ച”തി ഇമിനാ വചനേന ഹേതുനോ, അധിപതിപച്ചയാദിഭൂതസ്ത ച ഗഹണം സിയാതി തം നിവാരേന്തോ ആഹ “ഹേതു ഹുത്യാ പച്ചയോ”തി. ഏവമ്പി സോ ഏവ ദോസോ ആപജ്ജതീതി പുന ആഹ “ഹേതുഭാവേന പച്ചയോതി വൃത്തം ഹോതീ”തി. തേന ന ഹ്യ ഹേതുസദ്ദേന യമ്മഗ്ഗഹണം കതം, അഥ ഖോ യമ്മസ്സ സത്തിവിസേസോ ഗഹിതോതി ദസ്സേതി. തസ്സ ഹി പച്ചയസദ്ദസ്സ ച സമാനാധികരണതം സന്ധായ “ഹേതു ച സോ പച്ചയോ ച, ഹേതു ഹുത്യാ പച്ചയോ”തി ച വൃത്തം. ഏവഞ്ച കത്യാ പരതോ പാളിയം “ഹേതു ഹേതു...പേ... ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ”തിആദിനാ (പട്ഠാ മ.മ.മ) തേന തേന ഹേതുഭാവാദിഉപകാരേന തസ്സ തസ്സ യമ്മസ്സ ഉപകാരകത്തം വൃത്തം. അഭിധമ്മട്ഠകമായം പന

“യോ ഹി യമോ യം യമ്മം അപ്പച്ചക്വായ തിട്ഠതി വാ ഉപ്പജതി വാ, സോ തസ്സ പച്ചയോ”തി (പട്ഠം അട്ഠം പച്ചയുദ്ദേശവണ്ണാ), “മൂലട്ഠേന ഉപകാരകോ യമോ ഹേതുപച്ചയോ”തി (പട്ഠം അട്ഠം പച്ചയുദ്ദേശവണ്ണാ) ച ഏവമാദിനാ യമ്മപട്ഠാനനിദ്ദേശേന യമ്മതോ അഞ്ഞാ യമ്മസത്തി നാമ നത്ഥിതി യമ്മേഹേവ യമ്മസത്തിവിഭാവനം കത്തി ദട്ഠഞ്ച. ഇധാപി വാ “ഹേതു ച സോ പച്ചയോ ചാ”തി യമ്മേനേവ യമ്മസത്തിം ദസ്സേതി. ന ഹി “ഹേതുപച്ചയോ”തിആദികോ ഉദ്ദേശോ കൂസലാദിഉദ്ദേശോ വിയ യമ്മപ്പയാനോ, അഥ ഖോ യമ്മാനം ഉപകാരകഭാവപ്പയാനോതി.

“ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ തബ്ഭാവേന പച്ചയഭാവം ആരമ്മണാദിസു അതിദിസതി “ആരമ്മണഞ്ച തം പച്ചയോ ചാതി ആരമ്മണപച്ചയോ, ആരമ്മണം ഹുത്വാ പച്ചയോ, ആരമ്മണഭാവേന പച്ചയോതി അത്ഥോ”തി, ന കമ്മധാരയമത്തം.

൯൯൫. വചനാവയവോതി സാധനാവയവം സന്ധായാഹ. വചനസഭാവബ്ബഹി സാധനം പരേസം അവിദിതത്വത്താപനതോ ലോകേ സാധനത്തി പാകടം പഞ്ഞാതം. തഥാ ഹി നം അവയവലക്ഖണം, വചനസഭാവഞ്ച സാധനം, അവയവപക്ഖാദിനി വചനാനി സാധനത്തി ച ഞായവാദിനോ വദന്തി. പടിഞ്ഞാ, ഹേതുതിആദിസൂതി പടിഞ്ഞാ, ഹേതു, ഉദാഹരണ, ഉപന്യ, നിഗമനാനി. ഉദാഹരണസാധമ്മിയാ സാധ്യസാധനം ഹേതു. വിരുപോ ഹേതുതി ച ഏവമാദിസു കാരണം യം കിഞ്ചി കാരണലക്ഖണം, സന്ധാപകലക്ഖണവി വാ. ആദി-സദ്ദേന തസ്സാപി സബ്ബഹേതഞ്ചതായ, ഞാപകലക്ഖണം പന വചനാവയവഗ്ഗഹണേന ഗഹിതം. കാമം മൂലബ്ബി കാരണലക്ഖണം കാരണമേവ, കാരണത്തി പനേത്ഥ പച്ചയഹേതു ഗഹിതോ. മൂലത്തി ഹേതുഹേതുതി കാരണവിസേസവിസയത്താ മൂലസ്സ വിസുഗ്ഗഹണം. ഏതീതി ഏതസ്സ അത്ഥവചനം വത്തതീതി, തഞ്ച ഉപ്പത്തിട്ഠിതീനം സാധാരണവചനം. തേനേവാഹ “തിട്ഠതി വാ ഉപ്പജതിവാ”തി. ഏകച്ചോ ഹി പച്ചയോ റിതിയാ ഏവ ഉപകാരകോ ഹോതി യഥാ പച്ഛാജാതപച്ചയോ, ഏകച്ചോ ഉപ്പത്തിയാ ഏവ യഥാ അനന്തരാദികോ, ഏകച്ചോ ഉഭയസ്സ യഥാ ഹേതുആദയോ.

ഉപകാരകലക്ഖണോതി ച യമ്മേന യമ്മസത്തിം ഉപകാരം ദസ്സേതീതി ദട്ഠഞ്ച. ഹിനോതി പതിട്ഠതി ഏത്ഥാതി ഹേതു, അനേകത്വത്താ ധാതുസദ്ദാനം ഹി-സദ്ദോ മൂലസദ്ദോ വിയ പതിട്ഠത്തോ വേദിതഞ്ചോ. ഹിനോതി വാ ഏതേന കമ്മനിദാനഭൂതേന ഉലം ഓജം അതിഹരത്തേന മൂലേന വിയ പാദപോ തപ്പച്ചയം ഫലം ഗച്ഛതി പവത്തതി വുദ്ധിം വിരുള്ഹിം ആപജ്ജതീതി ഹേതു. അത്തനോ ഫലം കരോതീതി കാരണം. നിദദാതി ദസ്സേന്തം വിയ ഹോതീതി നിദാനം. സമ്ഭവതി തം ഏതസ്ഥാതി സമ്ഭവോ. പഭവതി ഏതസ്ഥാതി പഭവോതി പച്ചയഹേതുസദ്ദേഹി ഇതരേസബ്ബി സമാനത്വതാ വേദിതഞ്ചോ. ഏവം സന്തേപി കാരണവിസേസവിസയോ ഹേതുസദ്ദോ, കാരണസാമഞ്ചവിസയോ പച്ചയസദ്ദോതി ദസ്സേന്തോ “മൂലട്ഠേനാ”തിആദിമാഹ. ഹേതുഅത്ഥോ, പച്ചയട്ഠോ ച ഹേട്ഠാ പപഞ്ചവസേന വുത്തോതി തം സബ്ബിപ്പം ദസ്സേന്തോ ആഹ “സബ്ബേപതോ...പേ... ഹേതുപച്ചയോ”തി.

യഥാ സാലിവിഹിബ്ബിജാദിനി തംഠംഠാസധീനം സാലിവിഹിആദിഭാവസ്സ സാധകാനി, മണിആദിപ്പഭാവത്ഥുനി ച നീലാദിവണ്ണാനി നീലാദിപ്പഭാസാധകാനി, ഏവം ഹേതുപച്ചയോ യഥാരഹം അത്തനാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം കൂസലാദിഭാവസ്സ സാധകോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സോ സാലിആദിന”തിആദിനാ. ആചരിയാനന്തി ച രേവതാചരിയം സന്ധായാഹ. ഏവം സന്തേതി ഹേതുപച്ചയോ യദി കൂസലാദിഭാവസാധകോ, ഏവം സതി. ന സമ്പജ്ജതി ന സിജ്ജതി. യഥാ കൂസലാകൂസലഹേതു തംസമുട്ഠാനരൂപസ്സ കൂസലാകൂസലഭാവായ ന പരിയത്തോ, ഏവം അബ്ധാകതോപി ഹേതു തംസമുട്ഠാനരൂപസ്സ അബ്ധാകതഭാവായ. സഭാവേനേവ ഹി തം അബ്ധാകതത്തി ആഹ “ന ഹി സോ തേസം കൂസലാദിഭാവം സാധേതീ”തി. ഹേതുപച്ചയോ ച തേസം ഹോതിയേവാതി ആഹ “ന ച പച്ചയോ ന ഹോതീ”തി. ഇദാനി തമത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേതും “വുത്തഞ്ചേത”തിആദി വുത്തം. വിനാ ഏതേനാതി ഏതേന ഹേതുനാ അബ്ധാകതഭാവസാധകേന വിനാ അഹേതുകത്താ, അബ്ധാകതഭാവോ സിദ്ധോ സഭാവേനേവാതി അധിപ്പായോ.

“യോനിസോ, ഭിക്ഖവേ, മനസി കരോതോ അനുപ്പന്നാ ചേവ കൂസലാ യമ്മാ ഉപ്പജന്തി, ഉപ്പന്നാ ച കൂസലാ യമ്മാ അഭിവഡ്ഡന്തി”തിആദി (അം നിം ൧.൩൭) വചനേഹി കൂസലഭാവസ്സ യോനിസോമനസികാരപ്പടിബദ്ധതാ സിദ്ധാതി ആഹ “യോനിസോമനസികാരപ്പടിബദ്ധോ കൂസലഭാവോ”തി. ഏതേനേവ അകൂസലഅബ്ധാകതഭാവോപി

കുസലഭാവോ വിയ ന ഹേതുപടിബദ്ധാതി ദസ്സിതം ഹോതി. യം പനേകേ മഞ്ഞെയും “അഹേതുകഹേതുസ്സ അകുസലഭാവോ വിയ സഹേതുകഹേതുനമ്പി സഭാവതോവ കുസലാഭിഭാവോ, അഞ്ഞേസം തംസമ്പയുത്താനം ഹേതുപടിബദ്ധോ”തി, തസ്സ ഉത്തരം വത്തും “യദി ചാ”തിആദിമാഹ. അലോഭോ കുസലോ വാ സിയാ അബ്ധാകതോ വാതി യദി അലോഭോ സഭാവതോ കുസലോ, സോ കുസലസഭാവത്താ അബ്ധാകതോ ന സിയാ. അഥ അബ്ധാകതോ തംസഭാവത്താ കുസലോ ന സിയാ അലോഭസഭാവസ്സ അഭോസത്താഭാവോ വിയ. യസ്മാ പന ഉഭയമാപി ഹോതി, തസ്മാ യഥാ ഉഭയമാ ഹോത്തേസു സദ്ധാഭിസു സമ്പയുത്തേസു ഹേതുപടിബദ്ധം കുസലാഭിഭാവം പരിയേസേഥ, ന സഭാവതോ, ഏവം ഹേതുസുപി കുസലാഭിതാ അഞ്ഞപടിബദ്ധാ പരിയേസിതബ്ബാ, ന സഭാവതോതി യം വുത്തം “സമ്പയുത്തഹേതുസു സഭാവതോവ കുസലാഭിഭാവോ”തി, തം ന യുജ്ജതി. സാ പന പരിയേസിയാമാനാ യോനിസോമനസികാരാഭിപടിബദ്ധാ ഹോതീതി ഹേതുസു വിയ സമ്പയുത്തേസുപി യോനിസോമനസികാരാഭിപടിബദ്ധോ കുസലാഭിഭാവോ, ന ഹേതുപടിബദ്ധോതി സിദ്ധം ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

വിരുള്ഹമൂലാവിയാതി ഏതേന മൂലാനി വിയ മൂലാനീതി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ “സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനേനാ”തി. സ്വായം “കുസലോ യമ്മോ കുസലസ്സ, കുസലോ യമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ, കുസലോ യമ്മോ കുസലാബ്ധാകതസ്സ, അകുസലോ യമ്മോ അകുസലസ്സ, അകുസലോ യമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ, അകുസലോ യമ്മോ അകുസലാബ്ധാകതസ്സ, അബ്ധാകതോ യമ്മോ അബ്ധാകതസ്സാ”തി ഏവം സത്തയാ പഞ്ചാവാദേ നിദിട്ഠോ. യം പന വുത്തം ഹേതുകിച്ചം ദസ്സേതേന “ഹേതു ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം യമ്മാനം, തംസമുടാനാനഞ്ച രൂപാനം ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ മ.മ.മ), തത്ഥ പഠമോ ഹേതുസദ്ദോ പച്ചത്തനിദിട്ഠോ പച്ചയമ്മനിദേസോ, തേനസ്സ ഹേതുഭാവേന ഉപകാരകതാ ഹേതുപച്ചയതാതി ദസ്സേതി. ദുതിയോ പച്ചയുപ്പന്നവിസേസനം, തേന ന യേസം കേസഞ്ചി സമ്പയുത്തകാനം ഹേതു ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ, അഥ ലോ ഹേതുനാ സമ്പയുത്താനമേവാതി ദസ്സേതി. നനു ച സമ്പയുത്തസദ്ദസ്സ സാപേക്ഖത്താ ദുതിയേ ഹേതുസദ്ദേ അവിജ്ജമാനേപി അഞ്ഞസ്സ അപേക്ഖിതബ്ബസ്സ അനിദിട്ഠത്താ ഹേതു അത്തനാവ സമ്പയുത്തകാനം ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോതി അയമത്ഥോ വിഞ്ഞായതീതി? നായമേകത്തോ. ഹേതുസദ്ദോ ഹി പച്ചത്തനിദിട്ഠോ “ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ”തി ഏത്ഥേവ ബ്യാവടോ യദാ ഗയ്ഹതി, ന തദാ സമ്പയുത്തവിസേസനം ഹോതീതി സമ്പയുത്തഅവിസിട്ഠാ യേ കേചി ഗഹിതാ ഭവേയുന്തി. നനു ച യഥാ “അരുപിനോ ആഹാരാ സമ്പയുത്തകാനം യമ്മാനം, അരുപിനോ ഇന്ദ്രിയാ സമ്പയുത്തകാനം യമ്മാന”തി ച വുത്തേ ദുതിയേന ആഹാരഗ്ഗഹണേന, ഇന്ദ്രിയഗ്ഗഹണേന ച വിനാപി ആഹാരിന്ദ്രിയസമ്പയുത്തകാവ ഗയ്ഹന്തി, ഏവമിധാപി സിയാതി? ന, ആഹാരിന്ദ്രിയാസമ്പയുത്തസ്സ വജ്ജേതബ്ബസ്സ അഭാവതോ. വജ്ജേതബ്ബാഭാവതോ ഹി തത്ഥ ദുതിയേ ആഹാരിന്ദ്രിയഗ്ഗഹണേ അസതിപി തംസമ്പയുത്തകാവ ഗയ്ഹന്തിതി തം ന കതം, ഇധ പന വജ്ജേതബ്ബം അത്ഥീതി കത്തബ്ബം ദുതിയം ഹേതുഗ്ഗഹണം. ഏവമ്പി “ഹേതു ഹേതുസമ്പയുത്തകാന”തി ഏത്ഥ ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം സോ ഏവ സമ്പയുത്തകഹേതുതി വിസേസനസ്സ അകത്തത്താ യോ കോചി ഹേതു യസ്സ കസ്സചി ഹേതുസമ്പയുത്തസ്സ ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോതി ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി, പച്ചത്തനിദിട്ഠസ്സേവ ഹേതുനോ പുന സമ്പയുത്തവിസേസനഭാവേന വുത്തത്താ. ഏതദത്ഥമേവ ഹി വിനാപി ദുതിയേന ഹേതുസദ്ദേന ഹേതുസമ്പയുത്തഭാവേ സിദ്ധേപി തസ്സ ഗഹണം കതം.

അഥ വാ അസതി ദുതിയേ ഹേതുസദ്ദേ ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോ, ന പന ഹേതുനന്തി ഏവമ്പി ഗഹണം സിയാതി തന്നിവാദേനത്ഥം സോ വുത്തോ. തേന ഹേതുസമ്പയുത്തഭാവം യേ ലഭന്തി, തേസം സബ്ബേസം ഹേതുനം, അഞ്ഞേസമ്പി ഹേതു ഹേതുപച്ചയേന പച്ചയോതി ദസ്സിതം ഹോതി. യസ്മാ പന ഹേതുത്ഥാനമഗ്ഗാ പതിട്ഠാമത്താഭിഭാവേന അഞ്ഞയമ്മനിരപേക്ഖാ, ന ആഹാരിന്ദ്രിയാ വിയ സാപേക്ഖാ ഏവ, തസ്മാ ഏതേസേവ ദുതിയം ഹേതാഭിഗ്ഗഹണം കതം. ആഹാരിന്ദ്രിയാ പന ആഹാരിതബ്ബഹുസിതബ്ബാപേക്ഖാ ഏവ, തസ്മാ തേ വിനാപി ദുതിയേന ആഹാരിന്ദ്രിയഗ്ഗഹണേന അത്തനാ ഏവ ആഹാരിതബ്ബേ, ഹുസിതബ്ബേ ച ആഹാരിന്ദ്രിയഭൂതേ, അഞ്ഞേ ച സമ്പയുത്തകേ പരിച്ഛിന്ദന്തിതി തം തത്ഥ ന കതം. ഇധ ച ദുതിയേന ഹേതുഗ്ഗഹണേന പച്ചയുപ്പന്നാനം ഹേതുനാ, പച്ചയഭൂതേനേവ ച സമ്പയുത്താനം ഹേതുനം, അഞ്ഞേസഞ്ച പരിച്ഛിന്ദന്താ പുന വിസേസേന കിച്ചം നത്ഥീതി പഞ്ചാവാദേ “കുസലാ ഹേതു സമ്പയുത്തകാനം ഖണ്ഡാന”തിആദിസു ദുതിയം ഹേതുഗ്ഗഹണം ന കത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൯൯൬. ആരമ്മണഭാവേനാതി വിസയഭാവേന, ആലമ്ബിതബുഭാവേനാതി അത്ഥോ. ആരഭിത്യാപിതി പി-സദേന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി - രൂപായതനാദിമത്തേ യസ്ഥിം കിസ്ഥിബി ഏകസ്ഥിം അട്ഠത്യാ “യം യം യമ്മം ആരബ്ഭാ”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൨) അനിയമേന സബുരൂപായതനാനം...പേ... സബുയമ്മായതനാനബു ആരമ്മണപച്ചയഭാവസ്സു വുത്തത്താ രൂപാദിഭേദേന ഛബ്ബിയേസു സബ്ബതാസബ്ബതപത്തത്തിയമ്മേസു ന കോചി യമ്മോ ആരമ്മണപച്ചയോ ന ഹോതീതി. സ്വായം ആരമ്മണപച്ചയഭാവോ ഹേട്ഠാ വിഭാവീതോ ഏവ. ആലമ്ബിത്യാതി ഗഹേത്യാ. ഏകന്തസാരമ്മണഭാവതോ അനാരബ്ഭ പവത്തി ഏവ നത്ഥീതി ആഹ “ആരബ്ഭേവാ”തി. സ്വായം “കുസലോ യമ്മോ കുസലസ്സ, കുസലോ യമ്മോ അകുസലസ്സ, കുസലോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ, അകുസലോ യമ്മോ അകുസലസ്സ, കുസലസ്സ, അബ്ബാകതസ്സ, അബ്ബാകതോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ, കുസലസ്സ, അകുസലസ്സാ”തി ഏവം നവപ്പകാരോ വേദിതബ്ബോ.

൯൯൭. ജേട്ഠകട്ഠേനാതി പമുഖഭാവേന. അത്തായീനാനന്ത്ഥി പതിഭൂതോ യമ്മോ അധിപതി. സോ തേസം പമുഖഭാവേന പവത്തതി. “ഛന്ദവതോ കിം നാമ ന സിജ്ജയതീ”തിആദികം പുരിമാഭിസബ്ബാരൂപനിസ്സയം ലഭിത്യാ ഉപ്പജ്ജമാനേ ചിത്തുപ്പാദേ ഛന്ദാദയോ ധുരഭൂതാ ജേട്ഠകഭൂതാ സമ്പയുത്തയമ്മേ സായയമാനാ വസേ വത്തയമാനാ ഹുത്യാ പവത്തന്തി, സമ്പയുത്തയമ്മാ ച തേസം വസേന വത്തന്തി ഹീനാദിഭാവേന തദനുവത്തനതോ, തേന തേ അധിപതിപച്ചയാ ഹോന്തി. ഗരുകാതബ്ബസി ആരമ്മണം തന്നിനപോണപബ്ഭാരാനം അസ്സാദനപച്ചവേക്ഖണ്ണമഗ്ഗഹലാനം അത്തനോ വസേ വത്തയമാനം വിധ പച്ചയോ ഹോതി. തസ്ഥാ അയം അത്തായീനാനം പതിഭാവേന ഉപകാരകത്താ അധിപതിപച്ചയോതി ദട്ഠബ്ബോ. ഛന്ദാധിപതീതി ഛന്ദസബ്ബാരോ അധിപതി, ഛന്ദം ധുരം ഛന്ദം ജേട്ഠകം കത്യാ ചിത്തുപ്പത്തികാലേ ഉപ്പന്നസ്സ കത്തുകമ്യതാഛന്ദസ്സേതം നാമം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. കസ്ഥാ പന യമാ ഹേതുപച്ചയനിദേസേ “ഹേതു ഹേതുസമ്പയുത്തകാന”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൧) വുത്തം, ഏവമിധ “അധിപതീ അധിപതിസമ്പയുത്തകാന”തി അവത്യാ “ഛന്ദാധിപതി ഛന്ദസമ്പയുത്തകാന”തിആദിനാ (പട്ഠാ ൧.൧.൩) നയേന വുത്തന്തി? ഏകക്ഖണ്ണേ അഭാവതോ. ഹേതവോ ഹി ദേ തയോപി ഏകക്ഖണ്ണേ ഹേതുപച്ചയാ ഹോന്തി, മൂലട്ഠേന ഉപകാരകഭാവസ്സു അവിജ്ഞനതോ. അധിപതി പന ജേട്ഠകട്ഠേന ഉപകാരകോ, ന ച ഏകക്ഖണ്ണേ ബഹു ജേട്ഠകാ ഹോന്തി. തസ്ഥാ ഏകതോ ഉപ്പന്നാനസി തേസം ഏകക്ഖണ്ണേ അധിപതിപച്ചയഭാവോ നത്ഥീതി “അധിപതീ അധിപതിസമ്പയുത്തകാന”തി അവത്യാ “ഛന്ദാധിപതി ഛന്ദസമ്പയുത്തകാന”തിആദിനാ നയേന വുത്തം.

യം യം യമ്മന്തി യം യം ആരമ്മണയമ്മം. ഗരും കത്യാതി ഗരുകാരചിത്തീകാരവസേന വാ അസ്സാദനവസേന വാ ഗരുകാരികം ലദ്ധബ്ബം അവിജ്ഞിതബ്ബം അനവത്താതം കത്യാ. തേ തേ യമ്മാതി തേ തേ ഗരുകാതബ്ബാ യമ്മാ. തേസം തേസന്തി തത്ഥംഗരുകാരകയമ്മാനം. അധിപതിപച്ചയേനാതി ആരമ്മണാധിപതിപച്ചയേന. സ്വായം “കുസലോ യമ്മോ കുസലസ്സ സഹജാതാരമ്മണ്ണേഹി, അകുസലസ്സ ആരമ്മണ്ണേനേവ, അബ്ബാകതസ്സ സഹജാതാരമ്മണ്ണേഹി, കുസലാബ്ബാകതസ്സ സഹജാതേനേവാതി കുസലമൂലാ ചത്താരോ, അകുസലോ യമ്മോ അകുസലസ്സ സഹജാതാരമ്മണ്ണേഹി, അബ്ബാകതസ്സ സഹജാതേനേവ, തഥാ അകുസലാബ്ബാകതസ്സാതി അകുസലമൂലാ തയോ, അബ്ബാകതോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ സഹജാതാരമ്മണ്ണേഹി, കുസലസ്സ ആരമ്മണ്ണേനേവ, തഥാ അകുസലസ്സാതി അബ്ബാകതമൂലാ തയോ”തി സബ്ബേപതോ ദസപ്പകാരോ അധിപതിപച്ചയോ. ഏതഥ ച സത്തയാ സഹജാതാധിപതി, സത്തയാ ആരമ്മണാധിപതി വേദിതബ്ബോ.

൯൯൮. അന്തരായതീതി അന്തരം, ബുവധായകന്തി അത്ഥോ. നാസ്സ അന്തരം വിജ്ജതീതി അനന്തരോ, അനന്തരോ ച സോ പച്ചയോ ചാതി അനന്തരപച്ചയോ. “അത്ഥാനന്തരതാ അനന്തരപച്ചയോ, കാലാനന്തരതാ സമനന്തരപച്ചയോ”തിആദിനാ ബഹുധാ പപഞ്ചയന്തി, അസാരം ഗന്ഥവിത്ഥാരം കരോന്തി. യഥാ പവത്തിഛാകാസദാനവിസേസഭാവേന നത്ഥിവിഗതപച്ചയാ വുത്താ, ന ഏവം അനന്തരസമനന്തരപച്ചയാ, ഏതേ പന ചിത്തനിയമഹേതുഭാവേന വുത്താതി തം ചിത്തനിയമഹേതുഭാവം ദസ്സേതും “യോ ഹി ഏസാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ മനോവിത്താണയാതൂതിആദി ചിത്തനിയമോതി ഏതഥ ആദി-സദേന സന്തീരണാനന്തരോ വോട്ഠബ്ബനം, ചുതിഅനന്തരോ പടിസന്ധീതി യസ്സ യസ്സ ചിത്തസ്സ അനന്തരോ യം യം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ തസ്സ തദനന്തരൂപ്പാദനിയമോ തത്ഥംസഹകാരിപച്ചയവിസിട്ഠസ്സ പുരിമപുരിമചിത്തസ്സേവ വസേന ഇജ്ജതീതി ദസ്സേതി.

അത്മാനന്തരതായാതി അത്മേന കേനചി യമ്മേന അനന്തരതായ. കാലാനന്തരതായാതി കാലഭേദേന അനന്തരതായ . ആചരിയാനന്തി ഇയാപി രേവതാചരിയമേവ സന്ധായ വൃത്തം. തത്മാതി തസ്മിം കാലാനന്തരതായ സമനന്തരപച്ചയഭാവേ, തസ്മിം വാ യമാവൃത്തവിരോധേ. ഭാവനാബലേന പന വാരിതത്താതി ഏതഥ യഥാ രുക്ഖസ്സ വേധേ ദിന്നേ പുപ്ഫിതും സമത്ഥസ്സേവ പുപ്ഫനം ന ഹോതി, വേധേ പന അപനിതേ തായ ഏവ സമത്ഥതായ പുപ്ഫനം ഹോതി, ഏവമിയാപി ഭാവനാബലേന വാരിതത്താ സമുട്ഠാപനസമത്ഥസ്സേവ അസമുട്ഠാപനം, തസ്മിഞ്ച അപഗതേ തായ ഏവ സമത്ഥതായ സമുട്ഠാപനം ഹോതിതി അധിപ്പായോ. തന്വി വചനം കാലാനന്തരതാ നത്ഥി സത്താഹാദിനാ കാലേന അന്തരിതഭാവതോ. ഏതദേവ “കാലന്തരിതതാ അത്ഥി” ഇച്ചേവ വദാമ. നനു ച കാലോ നാമ കോചി പരമത്ഥതോ നത്ഥിതി വദേയ്യാതി ആസകന്തോ ആഹ “കാലാനന്തര...പേ... ലദ്ധീ”തി.

ബുദ്ധ്ജനമത്തതോവേത്ഥ നാനാകരണം പച്ചേതഞ്ച, ന അത്ഥതോതി ഉപചയസന്തതിഅധിവചനനിരുത്തിപദാനം വിയ സദൃശമത്തതോ നാനാകരണം, ന വചനീയത്ഥതോതി അധിപ്പായോ. തേനേവ സദൃശവിസേസം ദസ്സേതും “കഥ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ പുരിമപച്ഛിമാനം നിരോധുപ്പാദനരാഭാവതോ നിരന്തരുപ്പാദനസമത്ഥതാ അനന്തരപച്ചയഭാവോ. രൂപകലാപാനം വിയ സണ്ഠാനാഭാവതോ, പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നാനം സഹാവട്ഠാനാഭാവതോ ച “ഇദമിതോ ഹേട്ഠാ, ഉദ്ധം, തിരിയ”ന്തി വിഭാഗാഭാവോ അത്തനാ ഏകത്തമിവ ഉപനേത്ഥാ സുട്ഠു അനന്തരഭാവേന ഉപ്പാദനസമത്ഥതാ സമനന്തരപച്ചയതാ. ഉപ്പാദനസമത്ഥതാതി ച അബ്ബാപാരത്താ യമ്മാനം യസ്മിം യദാകാരേ നിരുദ്ധേ, വത്തമാനേ വാ സതി തംതംവിസേസവന്തോ യമ്മാ ഹോന്തി, തസ്സ സോവ ആകാരോ വുച്ചതീതി ദട്ഠഞ്ചോ. യമ്മാനം പവത്തിമത്തമേവ ച ഉപാദായ കാലവോഹാരോതി നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ നേവസത്താനാസത്തായതനഫലസമാപത്തിനം അസത്തേഭവാ ചവന്തസ്സ, പുരിമചുതിപച്ഛിമപടിസന്ധീനഞ്ച നിരോധുപ്പാദനിരന്തരതായ കാലന്തരതാ നത്ഥി. ന ഹി തേസം അന്തരാ അരൂപധമ്മപ്പവത്തി അത്ഥി, യം ഉപാദായ കാലന്തരതാ വുച്ചേയ്യ, ന ച രൂപധമ്മപ്പവത്തി അരൂപധമ്മപ്പവത്തിയാ അന്തരം കരോതി അന്തേസന്താനത്താ. രൂപാരൂപസന്തതിയോ ഹി ദേവ അന്തേമത്തം വിസദിസസഭാവത്താ അന്തേമത്തുപകാരഭാവേന പവത്തമാനാപി വിസുന്ധേവ ഹോന്തി. ഏകസന്തതിയഞ്ച പുരിമപച്ഛിമാനം മജ്ജേ പവത്തമാനം തംസന്തതിപരിയാപന്നതായ അന്തരകാരകം ഹോതി. താദിസഞ്ച കിഞ്ചി നേവസത്താനാസത്തായതനഫലസമാപത്തിനം മജ്ജേ നത്ഥി, ന ച അഭാവോ അന്തരകാരകോ ഹോതി അഭാവത്താ ഏവ. തസ്മാ ജവനാനന്തരസ്സ ജവനസ്സ വിയ, ഭവണ്ഗാനന്തരസ്സ ഭവണ്ഗസ്സ വിയ ച നിരന്തരതാ സുട്ഠു അനന്തരതാ ഹോതിതി തഥാ ഉപ്പാദനസമത്ഥതാ നേവസത്താനാസത്തായതനചുതീനവി ദട്ഠഞ്ചോ. ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയഭാവോ ചേത്ഥ അനന്തരപച്ചയാദിനം പാകടോതി ഉപ്പാദനസമത്ഥതാവ വൃത്താ . പച്ചുപ്പന്നാനം പന യമ്മാനം പുബ്ബന്താപരന്തപരിച്ഛേദേന ഗഹിതാനം ഉപ്പജ്ജതീതി വചനം അലഭ്താനം “അതീതോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തിആദിനാ (പട്ഠാ ൨.൧൮.൪) അനന്തരാദിപച്ചയഭാവോ വൃത്തോതി ന സോ ഉപ്പത്തിയാ ഏവാതി വിത്തായതി. ന ഹി കൂസലാദിഗൃഹണം വിയ പച്ചുപ്പന്നഗൃഹണം അപരിച്ഛേദം. യതോ ഉപ്പത്തിമത്തസമങ്ഗിനോ ഏവ ഗഹണം സിയാ. തേനേവ ച അതീതത്തികേ പടിച്ചവാരാദയോ ന സന്തിതി. തസ്സ “കൂസലോ യമ്മോ കൂസലസ്സ, കൂസലോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ, അകൂസലോ യമ്മോ അകൂസലസ്സ, അകൂസലോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ, അബ്ബാകതോ യമ്മോ അബ്ബാകതസ്സ, അബ്ബാകതോ യമ്മോ കൂസലസ്സ, അബ്ബാകതോ യമ്മോ അകൂസലസ്സാ”തി സത്തയാ ഭേദോ വേദിതഞ്ചോ.

൭൯൯. ഉപ്പജ്ജമാനോവ സഹ ഉപ്പാദനഭാവേനാതി ഏത്ഥാപി ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയഭാവേന പാകടേന റീതിയാപി പച്ചയഭാവം നിദസ്സേതീതി ദട്ഠഞ്ചം, അന്തേമാ പദീപനിദസ്സനം ന യുജ്ജേയ്യ. പദീപോ ഹി പഭാസസ്സ റീതിയാപി പച്ചയോ, ന ഉപ്പത്തിയാ ഏവ. പച്ചയുപ്പന്നാനം സഹജാതഭാവേന ഉപകാരകതാ സഹജാതപച്ചയതാ. ഓക്കന്തിക്ഖണ്ണേതി പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേ. തസ്മിം ഹി ഖണ്ണേ നാമരൂപം ഓക്കന്തം വിയ പരലോകതോ ആഗന്താ ഇധ മാതുകുച്ഛിആദിം പവിസന്തം വിയ ഉപ്പജ്ജതീ, തസ്മാ സോ ഖണ്ണോ ഓക്കന്തിക്ഖണ്ണോതി വുച്ചതി. ഏതഥ ച രൂപന്തി ഹദയവത്ഥുയേവ അധിപ്പേതം. തത്ത്ഹി നാമസ്സ, നാമഞ്ച തസ്സ സഹജാതപച്ചയോ ഹോതി. ചിത്തചേതസിക്വാതി പവത്തിയം ചത്താരോ ഖണ്ഡാ പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേ ചിത്തസമുട്ഠാനാനം അഭാവതോ. രൂപിനോ യമ്മാതി ഹദയവത്ഥും സന്ധായാഹ. തത്ഥ യദിപി പുബ്ബേ “ഓക്കന്തിക്ഖണ്ണേ നാമരൂപ”ന്തി വൃത്തം, തഥാപി തേന ഖണ്ണന്തരേ സഹജാതപച്ചയഭാവോ രൂപധമ്മാനം ന നിവാരിതോതി തന്നിവാദേണത്ഥമിദം വൃത്തന്തി ഗഹേതഞ്ചം. കിഞ്ചി കാലേതി കേചി കിസ്ഥിഞ്ചി കാലേതി അത്ഥോ, തേന രൂപിനോ യമ്മാ

കേചി വത്സുഭൂതാ കിസ്മിഞ്ചി പടിസന്ധികാലേതി അഞ്ഞേസം രൂപധമ്മാനം, വത്സുനോ ച പവത്തിയം അരൂപധമ്മാനം സഹജാതപച്ചയഭാവം പുഞ്ചേ അനിവാരിതം നിവാരേതി. ഏവഞ്ച കത്വാ “കിഞ്ചി കാല”ന്തി വാ “കിസ്മിഞ്ചി കാലേ”തി വാ വത്തഞ്ചേ തമാ അവതാ വിഭത്തിവിപല്ലാസം കത്വാ വുത്തം. തേന കിഞ്ചിതി ഉപയോഗേകവചനം. “രൂപിനോ ധമ്മാ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധേ പച്ചത്തബഹുവചനം ജായതി. “കാലേ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധേ ഭൂമ്മേകവചനന്തി ദീപിതന്തി വേദിതഞ്ചം. പുരിമേന ച “ഏകോ ഖണ്ഡോ, വത്സു ച തിണ്ണനം ഖണ്ഡാന”ന്തി (പട്ഠാ ൧.൧.൪൧൯) ആദിവചനേന നാമസഹിതം ഏവ വത്സു നാമസ്സ പച്ചയോതി വത്തഞ്ചേ ആപനേ ഇതരേന കേവലസ്സ ച തമാവത്തഞ്ചതം ദസ്സേതി. സ്വായം സഹജാതപച്ചയോ “കുസലോ ധമ്മോ കുസലസ്സ, അബ്ധാകതസ്സ, കുസലാബ്ധാകതസ്സ, അകുസലോ ധമ്മോ അകുസലസ്സ, അബ്ധാകതസ്സ, അകുസലാബ്ധാകതസ്സ, അബ്ധാകതോ ധമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ, കുസലാബ്ധാകതോ ധമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ, അകുസലാബ്ധാകതോ ധമ്മോ അബ്ധാകതസ്സാ”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൪൧൯) നവവിധോ വേദിതഞ്ചോ.

൬൦൦. അത്തനോ ഉപകാരകസ്സ ഉപകാരകതാ അത്തമത്തെപച്ചയതാ. തമാ ഹിസ്സ തിദണ്ഡം നിദസ്സിതം. ഉപകാരകതാ ച അത്തമത്തെതാവസേനേവ ദട്ഠഞ്ചാ, ന സഹജാതാദിവസേന. സഹജാതാദിപച്ചയോ ഹോന്തോയേവ ഹി കോചി അത്തമത്തെപച്ചയോ ന ഹോതി, ന ച സഹജാതാദിപച്ചയധമ്മേഹി വിനാ ഇമസ്സ പവത്തി അത്ഥി. തമാ ഹി സഹജാതാദിപച്ചയോ ച ഹോന്തോയേവ ഹി കോചി അത്തമത്തെപച്ചയോ ഹോതി. യദി ച അത്തനോ ഉപകാരകസ്സ ഉപകാരകതാമത്തം അത്തമത്തെപച്ചയോ സിയാ, പുരേജാതപച്ഛാജാതഭാവേന ഉപകാരസ്സ ഉപകാരകാ വത്സുഖണ്ഡാ അത്തമത്തെപച്ചയാ സിയും, ന ച തം ഇച്ഛിതം. തേന വുത്തം “ഉപകാരകതാ ച അത്തമത്തെവസേനേവ ദട്ഠഞ്ചാ”തി. അയഞ്ച ഉപ്പത്തിയാ, റിതിയാ ച ഉപകാരകോതി വേദിതഞ്ചോ. അയം പന “കുസലോ ധമ്മോ കുസലസ്സ, അകുസലോ ധമ്മോ അകുസലസ്സ, അബ്ധാകതോ ധമ്മോ അബ്ധാകതസ്സാ”തി തിവിധോ വേദിതഞ്ചോ.

൬൦൧. തരുആദിനം പഥവീ വിയ അധിട്ഠാനാകാരേന പഥവീയാതു സേസയാതുനം, ചക്ഖാദയോ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനം ഉപകാരകാ ചിത്തകമ്മസ്സ പടാദയോ വിയ നിസ്സയാകാരേന ഖണ്ഡാദയോ തന്തംനിസ്സയാനം ഖണ്ഡാദിനം. പഥവീയാതുയം പതിട്ഠായ ഏവ ഹി സേസയാതുയോ ഉപാദാരൂപാനി വിയ യമാസകം കിച്ചം കരോന്തി.

അധിട്ഠാനാകാരേനാതി ആധാരാകാരേന. ആധാരാകാരോ ചേത്ഥ തേസം സാതിസയം തദധീനവുത്തിതായ വേദിതഞ്ചോ. യതോ ഭൂതാനി അനിദിസിതഞ്ചട്ഠാനാനി വുച്ചന്തി, ഏവഞ്ച കത്വാ ചക്ഖാദീനവി അധിട്ഠാനാകാരേന ഉപകാരകതാ സുട്ഠു യുജ്ജതി. ന ഹി യമാവുത്തം തദധീനവുത്തിതാവിസേസം മുഞ്ചിത്വാ അഞ്ഞോ ചക്ഖാദീസു അദേസകാനം അരൂപധമ്മാനം അധിട്ഠാനാകാരോ സമ്ഭവതി. യദിപി യം യം ധമ്മം പടിച്ച യേ യേ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തേസം സഞ്ചേസം തദധീനവുത്തിഭാവോ. യേന പന പച്ചയഭാവവിസേസേന ചക്ഖാദീനം പടുമദഭാവേസു ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദയോ തദനുവിധാനാകാരേനേവ പവത്തന്തി, സ്വായമധി തേസം തദധീനവുത്തിതാസിലോ വിസേസോതി. ഏവഞ്ച പച്ചയഭാവസാമഞ്ഞേ സതിപി ആരമ്മണപച്ചയതോ നിസ്സയപച്ചയസ്സ വിസേസോ വിഭാവിതോ ഹോതി. സ്വായം നയോ ഹേട്ഠാ പകാസീതോവ. ഛട്ഠോ പനാതി ഏത്ഥ “രൂപിനോ ധമ്മാ അരൂപിനം ധമ്മാനം കിസ്മിഞ്ചി കാലേ”തി ഇദം ന ലബ്ഭതി. യം പനേത്ഥ ലബ്ഭതി “രൂപിനോ ധമ്മാ കേചി”തി, തത്ഥ തേ ഏവ ധമ്മേ ദസ്സേതും “ചക്ഖായതന”ന്തിആദി നിദിട്ഠം. യം രൂപന്തി ഹദയവത്സം സന്ധായ വുത്തം. അയം പന നിസ്സയപച്ചയോ തേരസവിധോ. കഥം? സഹജാതതോ കുസലമൂലാ തയോ, തമാ അകുസലമൂലാ, അബ്ധാകതമൂലേസു പന പുരേജാതം ലബ്ഭതി. അബ്ധാകതഞ്ചി അബ്ധാകതസ്സ സഹജാതവി പച്ചയോ ഹോതി, പുരേജാതവി കുസലസ്സ പുരേജാതമേവ, തമാ അകുസലസ്സ, കുസലാബ്ധാകതം സഹജാതപുരേജാതതോ കുസലസ്സ, സഹജാതതോ ഏവ അബ്ധാകതസ്സ, തമാ അകുസലാബ്ധാകത”ന്തി ഏവം തേരസ.

൬൦൨. തദധീനവുത്തിതായ അത്തനോ ഫലേന നിസ്സിതോതി യം കിഞ്ചി കാരണം നിസ്സയോതി വത്വാ തത്ഥ യോ ഭൂസോ നിസ്സയോ, തം ഉപനിസ്സയോതി നിദ്ധാരേതി. ബലവകാരണഭാവേന ഉപകാരകോതി ആരമ്മണഭാവവസേന അനന്തരം അനുരൂപചിത്തുപാദനസമത്ഥതാവസേന, കേവലഞ്ച ബലവന്തം കാരണം ഹുത്വാ ഉപകാരകോ. തേനാഹ “സോ”തിആദി.

തത്ഥ ദാനം ദത്വാതി ദേയ്യധമ്മം ചജിത്വാ. യായ വാ ചേതനായ സോ ദിയുതി, സാ ചേതനാ ദാനം. ദത്വാതി തം ചേതനം പരിയോദപേത്വാ വിസുദ്ധം കത്വാ. സീലം സമാദിയിത്വാതി പഞ്ചങ്ഗദസങ്ഗാദിവസേന നിച്ചസീലം ഗണ്ഹിത്വാ. ഇമിനാ സമാദാനവിരതിയേവ ദസ്സിതാ,

സമ്പത്തവിരതിസമുച്ഛേദവിരതിയോ പന ലോകേ “സീല”ന്തി അപാകടത്താ ന വുത്താ. കിഞ്ചാപി ന വുത്താ, ആരമ്മണപച്ചയോ പന ഹോന്തിയേവ. തത്ഥ സമുച്ഛേദവിരതി സേക്ഖാനംയേവ കുമലസ്സ ആരമ്മണം ഹോതി, ന ഇതരേസം. ഉപോസഥകമ്മന്തി “പാണ്ണം ന ഹനേ, ന ചാദിന്നമാദിയേ”തി (സു. നി. രം. ൨) ഏവം വുത്തം ഉപോസഥസീലം. തംഗരും കത്വാ പച്ചവേക്ഖതിതി തം യമാവുത്തം കുമലം സേക്ഖോപി പുമുജ്ജനോപി പച്ചവേക്ഖതി, അരഹാപി തം പച്ചവേക്ഖതേവ. അരഹതോപി ഹി പുഞ്ചേ കതം കുമലം കുമലമേവ. യേന പന ചിത്തേന പച്ചവേക്ഖതി, തം കിരിയചിത്തം നാമ ഹോതി. തസ്മാ “കുമലോ കുമലസ്സാ”തി ഇമസ്മിം അധികാരേ ന ലബ്ഭതി. പുഞ്ചേ സുചിണ്ണാനീതി “ദത്വാ കത്വാ”തി ഹി ആസന്നകതാനി വുത്താനി, ഇമിനാ ന ആസന്നകതാനീതി വേദിതബ്ബാനി, ദാനാദീഹി വാ സേസാനി കാമാവചരകുമലാനി ദസ്സേതും ഇദം വുത്തം. ത്യാനാ വുട്ഠഹിത്വാതി ത്യാനം സമാപന്നോ ത്യാനതോ വുട്ഠഹിത്വാ. “ത്യാനം വുട്ഠഹിത്വാ”തിപി പാളി. സേക്ഖാ ഗോത്രഭൂന്തി സോതാപന്നം സന്ധായ വുത്തം. സോ ഹി ഗോത്രഭൂം പച്ചവേക്ഖതി. “വോദാന”ന്തി ഇദം പന സകദാഗാമിഅനാഗാമിനോ സന്ധായ വുത്തം. തേസഞ്ചി തം ചിത്തം വോദാനം നാമ ഹോതി. സേക്ഖാതി സോതാപന്നസകദാഗാമിഅനാഗാമിനോ . മഗ്ഗാ വുട്ഠഹിത്വാതി മഗ്ഗഫലഭവൺഗാതിക്കമവസേന അത്തനാ പടിലദ്ധമഗ്ഗാ വുട്ഠഹിത്വാ, സുദ്ധമഗ്ഗതോയേവ പന വുട്ഠായ പച്ചവേക്ഖണം നാമ നത്ഥി. ആദി-സദുേന “കുമലം അനിച്ചതോ ദുക്ഖതോ അനത്തതോ വിപസ്സന്തി”തി (പട്ഠാ. ൧.൧.൪൦൪) ഏവമാദിം സൺഗൺഹാതി. യദിപി നാനത്തം അകത്വാവ വിഭത്തോ, തഥാപി ഇദമി ആരമ്മണാധിപതിആരമ്മണുപനിസ്സയാനം വിസേസോതി ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം.

നേസം ചിത്തചേതസികാനം അനന്തരപച്ചയഅനന്തരൂപനിസ്സയാനം നിക്ഖേപവിസേസോ അത്ഥി. യസ്മാ പുരിമോ അബ്ധാകതയമ്മവസേന പവത്തോ, ഇതരോ കുമലാദിവസേനപീതി സോപി നിക്ഖേപവിസേസോ അത്ഥതോ ഏകീഭാവമേവ ഗച്ഛതി സഞ്ചേസുപി ചിത്തുപ്പാദേസു തദുഭയസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ. ഏവം സന്തേപിതിആദി അനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയാനം വിസേസദസ്സനം. യഥാ ഹീതിആദി അനന്തരൂപനിസ്സയസ്സ സമ്ഭവദസ്സനം.

പകതോതി ഏതഥ പ-കാരോ ഉപസഗ്ഗോ, സോ അത്തനോ ഫലസ്സ ഉപ്പാദനസമത്ഥഭാവേന സുട്ഠുകതതം ദീപേതി. തഥാ ച കതം അത്തനോ സന്താനേ കതം ഹോതിതി ആഹ “അത്തനോ സന്താനേ”തിആദി. കരണഞ്ച ദുവിയം നിപ്ഫാദനം, ഉപസേവനഞ്ചാതി തം ദസ്സേതും “നിപ്ഫാദിതോ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നിപ്ഫാദനം ഹേതുപച്ചയസമോധാനേന ഫലസ്സ നിബ്ബത്തനം. ഉപസേവനം പന കായേ അല്പിയാപനവസേന ഉപയോഗുപസേവനം, വിജാനനസഞ്ജാനനാദിനം വസേന ആരമ്മണുപസേവനഞ്ച. തേനേവ അനാഗതാനന്വി ഉതുസമ്പദാദിനം ആരമ്മണുപസേവനേന ഉപസേവിതാനം പകതുപനിസ്സയതാ വുത്താ ഹോതി, പഗേവ അതീതപച്ചുപ്പന്നാനം. പച്ചുപ്പന്നസ്സാപി ഹി “പച്ചുപ്പന്നം ഉതുഭോജനം സേനാസനം ഉപനിസ്സായ ത്യാനം ഉപ്പാദേതീ”തിആദിവചനതോ (പട്ഠാ. ൨.൧൮.൮) പകതുപനിസ്സയഭാവോ ലബ്ഭതിതി. പകതിയാ ഏവാതി പച്ചയന്തരസകരരഹിതേന അത്തനോ സഭാവേനേവ. ഉപനിസ്സയോതി ബലവകാരണം കത്വാ. അനേകപ്പകാരതോ പഭേദോ വേദിതബ്ബോ പൺഹാവാരേ ആഗതനയേന. പച്ചയവാരേ പന -

“പുരിമാ പുരിമാ കുമലാ യമ്മാ പച്ഛിമാനം പച്ഛിമാനം കുമലാനം യമ്മാനം ഉപനിസ്സയപച്ചയേന പച്ചയോ, പുരിമാ പുരിമാ കുമലാ യമ്മാ പച്ഛിമാനം പച്ഛിമാനം അകുമലാനം യമ്മാനം കേസഞ്ചി, കുമലാ അബ്ധാകതാനം, അകുമലാ അകുമലാനം, കുമലാനം കേസഞ്ചി, അകുമലാ അബ്ധാകതാനം, അബ്ധാകതാ അബ്ധാകതാനം, അബ്ധാകതാ കുമലാനം, അബ്ധാകതാ അകുമലാനം , പുഗ്ഗലോപി, സേനാസനന്വി ഉപനിസ്സയപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ. ൧.൧.൯).

തത്ഥ യേ പുരിമാ യേസം പച്ഛിമാനം അനന്തരൂപനിസ്സയോ ഹോന്തി, തേ തേസം സഞ്ചേസന്വി ഏകന്തേനേവ ഹോന്തി, ന കേസഞ്ചി കദാചി. തസ്മാ യേസു പദേസു അനന്തരൂപനിസ്സയോ ലബ്ഭതി, തേസു “കേസഞ്ചി”തി ന സക്കാ വത്തുന്തി ന വുത്തം. യേ പന പുരിമാ യേസം പച്ഛിമാനം ആരമ്മണുപനിസ്സയോ വാ പകതുപനിസ്സയോ വാ ഹോന്തി, തേ തേസം, ന സഞ്ചേസം ഏകന്തേന ഹോന്തി. യേസം ഉപ്പത്തിവിബന്ധകാ പച്ചയാ ബലവത്തോ ഹോന്തി, തേസം ന ഭവന്തി, ഇതരേസം ഭവന്തി. തസ്മാ യേസു പദേസു അനന്തരപച്ചയോ ന ലബ്ഭതി, തേസു “കേസഞ്ചി”തി വുത്തം. സിദ്ധാനം പച്ചയയമ്മാനം യേഹി പച്ചയുപ്പന്നേഹി ഭവിതബ്ബം, തേസം “കേസഞ്ചി”തി അയമേത്ഥ അത്ഥോ.

കുസിലപത്തത്തിയാ ആരമ്മണുപനിസ്സയതാഭാവതോ ഏകച്ചായ പത്തത്തിയാ സദ്ധിം സഞ്ചോ യമ്മോ ആരമ്മണുപനിസ്സയോ, അന്നന്തരാതീതോ ചിത്തചേതസിക്രാസി അന്നന്തരൂപനിസ്സയോ, കുസലാകുസലവിപാകകിരിയാരുപവസേന പഞ്ചവിധോ പകതുപനിസ്സയോതി അയമേതേ സങ്ഖേപോ. വിത്ഥാരോ പന പട്ഠാനട്ഠകമായം വേദിതഞ്ചോ.

നും. പഠമതരന്തി പച്ചയുപ്പന്നതോ പുരേതരം. അയത്ത്ഹി പുരേജാതപച്ചയോ രൂപയമ്മവസേനേവ ലബ്ഭതി. പച്ചയുപ്പന്നോ ച അരൂപയമ്മായേവ. തേനാഹ “വത്തമാനഭാവേന ഉപകാരകോ”തി. നിസ്സയാരമ്മണാകാരാദീഹി വിസിട്ഠാ പുരേജാതഭാവേന വിനാ ഉപകാരകഭാവം അഗച്ഛന്താനം വത്ഥാരമ്മണാനം പുരേജാതാകാരേന ഉപകാരകതാ പുരേജാതപച്ചയതാ. ഏവം വത്ഥാരമ്മണവസേന ദുവിധേ പുരേജാതപച്ചയേ “ചക്ഖായതന”ന്തിആദി വത്ഥുവസേന വുത്തം, “രൂപാരമ്മണ”ന്തിആദി ആരമ്മണവസേന.

യം രൂപന്തി ഹദയവത്ഥും സന്ധായാഹ. തത്ഥ “കിഞ്ചി കാലേ”തി പവത്തികാലവസേന വുത്തം. “കിഞ്ചി കാലേന” ഇതി പടിസന്ധികാലവസേന. യാനി ആരമ്മണപുരേജാതേന വിനാ ന വത്തന്തി, തേസം ചക്ഖവിഞ്ചാണാദീനം ആരമ്മണപുരേജാതദസ്സന്നേന മനോദാഭേപി യം യം ആരമ്മണപുരേജാതേന വത്തന്തി, തസ്സ തസ്സ ആരമ്മണപച്ചയഭൂതം സഞ്ചം രൂപരൂപം ആരമ്മണപുരേജാതന്തി ദസ്സിതമേവ ഹോതി. തഥാ ഹി വുത്തം പത്ത്ഠാവാരോ “ആരമ്മണപുരേജാതം സേക്ഖാ വാ പുമുജ്ജനാ വാ ചക്ഖം അനിച്ചതോ ദുക്ഖതോ അനത്തതോ വിപസ്സന്തി”തിആദി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൨൪). “അബ്ധാകതോ യമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ യമ്മസ്സ പുരേജാതപച്ചയേന പച്ചയോ, അബ്ധാകതോ യമ്മോ കുസലസ്സ യമ്മസ്സ പുരേജാതപച്ചയേന പച്ചയോ, അബ്ധാകതോ യമ്മോ അകുസലസ്സ യമ്മസ്സ പുരേജാതപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൨൪) അബ്ധാകതമൂലകാ തയോവ വാരാ. തേ ച പച്ചേകം വത്ഥുപുരേജാതം, ആരമ്മണപുരേജാതന്തി ദിധാ വിഭത്താ.

നും. പച്ചയുപ്പന്നയമ്മസ്സ പുരേതരം സിദ്ധഭാവേ സതി പച്ചയയമ്മസ്സ പച്ഛാജാതതാതി വുത്തം “പുരേജാതാന”ന്തി. അയഞ്ച നയോ രൂപയമ്മേസു ഏവ ലബ്ഭതി, ന അരൂപയമ്മേസുതി വുത്തം “രൂപയമ്മാന”ന്തി. യദി പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാ പുരേതരമേവ ജാതാ, കഥം പച്ചയഭാവോതി ആഹ “ഉപമമ്ഭികത്തേനാ”തി. പച്ഛാജാതേന ഹി വിനാ സന്താനാവിച്ഛേദഹേതുഭാവം അഗച്ഛന്താനം യമ്മാനം യേ പച്ഛാജാതാകാരേന ഉപകാരകാ, തേസം സാ വിപ്പയുത്താകാരാദീഹി വിസിട്ഠാ ഉപകാരകതാ പച്ഛാജാതപച്ചയതാ. ഏവം സഞ്ചപച്ചയാനം പച്ചയന്തരാകാരവിസിട്ഠാ ഉപകാരകതാ യോജേതഞ്ചോ. “ഗിജ്ഞപോതകസരീരാനം ആഹാരാസാചേതനാ വിയാ”തി ഏതേന മനോസഞ്ചേതനാഹാരവസേന പവത്തമാനേഹി അരൂപയമ്മേഹി രൂപകായസ്സ ഉപമമ്ഭിതഭാവം ദസ്സേതി. തേനേവ “ആഹാരാസാ വിയാ”തി അവത്ഥാ ചേതനാഗൃഹണം കതം. കായസ്സാതി ചതുസമുട്ഠാനികഭൂതുപാദായരൂപസങ്ഖാതസ്സ രൂപകായസ്സ. സങ്ഖേപതോ റപേത്ഥാ രൂപയമ്മേ അവിസിട്ഠോ അരൂപക്ഖണ്ഡോ പച്ഛാജാതപച്ചയോ. സോ ജാതിവസേന കുസലോ, അകുസലോ, വിപാകോ, കിരിയാതി ചതുബ്ബിധോതി വേദിതഞ്ചം.

നും. കുസലാദിഭാവേന അത്തനാ സദിസസ്സ പയോഗേന കരണീയസ്സ പുനപ്പുനം കരണം പവത്തനം ആസേവനട്ഠോ, അത്തസദിസസഭാവതാപാദനം വാസനം വാ. പുരിമപുരിമാഭിയോഗോ വിയാതി ഉഗ്ഗഹണസവനധാരണാദിപുരിമാപുരിമാസേവനാ വിധ. തീസു പന ഏതേസു പുരിമാ പുരിമാതി സമനന്തരാതീതാ ദട്ഠഞ്ചോ. കസ്ഥാ പനേത്ഥ അന്നന്തരപച്ചയേ വിധ “പുരിമാ പുരിമാ കുസലാ യമ്മാ പച്ഛിമാനം പച്ഛിമാനം അബ്ധാകതാന”ന്തിആദിനാ ഭിന്നജാതിയേഹി സദ്ധിം നിദേസോ ന കതോതി? അത്തനോ ഗതിം ഗാഹേതും അസമത്ഥത്താ. ഭിന്നജാതികാ ഹി ഭിന്നജാതികാനം ആസേവനഗുണേന പഗുണബലവഭാവം സമ്പാദേത്താ അത്തനോവ കുസലാദിഭാവസങ്ഖാതം ഗതിം ഗാഹേതും ന സക്കുണന്തി. തസ്ഥാ തേഹി സദ്ധിം നിദേസം അകത്ഥാ യേ യേസം വാസനാസങ്ഖാതേന ആസേവനഗുണേന പഗുണബലവഭാവവിസിട്ഠം അത്തനോ കുസലാദിഭാവസങ്ഖാതം ഗതിം ഗാഹേതും സമത്ഥാ, തേസം തേഹി സമാനജാതികേഹേവ സദ്ധിം നിദേസോ കതോതി ദട്ഠഞ്ചോ.

അഥ വിപാകാബ്ധാകതം കസ്ഥാ ന ഗഹിതം? ആസേവനാഭാവതോ. വിപാകാബ്ധാകതത്ത്ഹി കമ്മവസേന വിപാകഭാവപ്പത്തം കമ്മപരിണാമിതം ഹുത്ഥാ പവത്തമാനം നിരുസ്സാഹം ദുബ്ബലം സന്തം ആസേവനഗുണേന അത്തനോ സഭാവം ഗാഹേത്ഥാ പരിഭാവേത്ഥാ നേവ അത്തം വിപാകം പവത്തേതി, ന ച പുരിമവിപാകാനുഭാവം ഗാഹേത്ഥാ

ഉപ്പജ്ജതി, അഥ വോ കമ്മവേഗക്ഖിത്തം പതിതം വിയ ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജതി. തസ്മാ സബ്ബമാപി വിപാകേ ആസേവനാ നന്മീതി ന ഗഹിതം. കൂസലാകൂസലകിരിയാനന്തരം ഉപ്പജ്ജമാനസി സകമ്മപടിബദ്ധവുത്തിതായ ആസേവനഗുണം ന ഗണ്ഹാതീതി കൂസലാദയോപി തസ്സ ആസേവനപച്ചയോ ന ഹോന്തി. നാനാജാതികത്താപി ചേതേ തസ്സ ആസേവനാധാനം ന കരോന്തേവ. ഭൂമിതോ, പന ആരമ്മണതോ വാ നാനാജാതികതാ നാമ നന്മീതി പരിത്തകൂസലകിരിയാ മഹഗുതകൂസലകിരിയാനം, സഞ്ചാരാരമ്മണഞ്ച കൂസലം നിബ്ബാനാരമ്മണസ്സ ആസേവനപച്ചയോ ഹോതിയേവ. സ്വായം “കൂസലോ യമ്മോ കൂസലസ്സ, അകൂസലോ യമ്മോ അകൂസലസ്സ, അബ്ധാകതോ യമ്മോ അബ്ധാകതസ്സ ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൨൬) തിയാവ വുത്തോ. അബ്ധാകതഗൃഹണേന ആവജ്ജനവജ്ജിതാ കിരിയധമ്മാ ഗഹിതാ.

൬൦൬. ചിത്തപയോഗോ ചിത്തകിരിയാ, ആയുഹനന്തി അത്ഥോ. യഥാ ഹി കായവചിപയോഗോ വിഞ്ഞത്തി, ഏവം ചിത്തപയോഗോ ചേതനാ. തേന ഹി സാ ഉപ്പന്നകിരിയതാവിസിട്ഠേ സന്താനേ സേസപച്ചയസമാഗമേ പവത്തമാനാനം വിപാകകടത്താരുപാനസി തേനേവ സന്താനവിസേസേന കിരിയാഭാവേന ഉപകാരികാ ഹോതി. തസ്സ ഹി കിരിയാഭാവസ്സ പവത്തത്താ തേസം പവത്തി, ന അത്തമാ. സഹജാതാനം പന ആയുഹനകിരിയാഭാവേന പവത്തമാനാ ഉപകാരികാതി കിം വത്തഞ്ച. കമ്മന്തി ച ചേതനാകമ്മമേവ അധിപ്പേതം. ന ഹി ചേതനാസമ്പയുത്തം കമ്മം അഭിജ്ജയാദി കമ്മപച്ചയോ ഹോതി. സതിപി വിപാകധമ്മഭാവേ ചേതനാവജ്ജാനം അതംസഭാവത്താ വിപാകാപി ചേതനാ സഹജാതകമ്മപച്ചയോ ഹോതിയേവ, സ്വായം കമ്മപച്ചയോ ജാതിവസേന ചതുബ്ബിധോതി സബ്ബം വത്തഞ്ചം.

൬൦൭. “നിരുസ്സാഹസന്തഭാവേനാ”തി ഏതേന സഉസ്സാഹേഹി വിപാകധമ്മധമ്മേഹി കൂസലാകൂസലേഹി സാരമ്മണാദിഭാവേന സദിസാനസി അസദിസം വിപാകഭാവം ദസ്സേതി. സോ ഹി വിപാകാനം പയോഗേന അസാധേതബ്ബതായ പയോഗേന, അത്തമാ വാ സേസപച്ചയേസു സിദ്ധേസു കമ്മസ്സ കടത്താ ഏവ സിജ്ജന്തതോ നിരുസ്സാഹോ സന്തഭാവോ ഹോതി, ന കിലേസവൂപസന്തഭാവോ. തമാസന്തഭാവതോ ഏവ ഹി ഭവണ്ഗാദയോ ദുവിഞ്ഞ്ഞയാ. പഞ്ചഭാരേപി ഹി ജവനപ്പവത്തിയാ രൂപാദീനം ഗഹിതതാ വിഞ്ഞായതി, അഭിനിപാതസമ്പടിച്ഛന്നസന്തിരണമത്താ പന വിപാകാ ദുവിഞ്ഞ്ഞയാ ഏവ. നിരുസ്സാഹസന്തഭാവായാതി നിരുസ്സാഹസന്തഭാവത്ഥായ. ഏതേന തപ്പച്ചയവന്താനം അവിപാകാനസി രൂപധമ്മാനം വിപാകാനുകൂലം പവത്തിം ദസ്സേതി. പവത്തേതിആദി പണ്ഹാവാരന്യം ഗഹേത്വാ വുത്തം. പടിച്ചവാരേ പന “വിപാകാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ അരൂപിനോ അത്തമത്തം വിപാകപച്ചയേന പച്ചയോ”തിആദിനാ (പട്ഠാ° ൧.൧.൧൪) ആഗതാ. ഏതഥ ച യേസം ഏകന്തേന വിപാകോ വിപാകപച്ചയോ ഹോതി, തേസം വസേന നയദസ്സനം കത്തി ദട്ഠഞ്ച. ന ഹി ആരുപ്പേ കാമരൂപഭൂമീസു വിയ വിപാകോ രൂപസ്സ പച്ചയോ ഹോതി.

൬൦൮. സതിപി ജനകഭാവേ ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തം ആഹാരാനം പധാനകിച്ചന്തി ആഹ “രൂപാരൂപാനം ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തേനാ”തി. ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തഞ്ഹി സതിപി ജനകത്തേ അരൂപീനം ആഹാരാനം, ആഹാരജരൂപസമുട്ഠാപകരൂപാഹാരസ്സ ച ഹോതി. അസതിപി ചതുസമുട്ഠാനികരൂപുപത്ഥമ്ഭേകരൂപാഹാരസ്സ, അസതി പന ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തേ ആഹാരാനം ജനകത്തം നന്മീതി ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തം പധാനം. അഥ വാ ജനയമാനോപി ആഹാരോ അവിച്ഛേദവസേന ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തോ ജനേതീതി ഉപത്ഥമ്ഭേകഭാവോ ഏവ ആഹാരഭാവോതി “ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തേനാ”തി വുത്തം. കേചി പന “രൂപാഹാരോ അത്തനാ ജനിതസ്സ ആഹാരപച്ചയോ ന ഹോതി, അത്തേന ജനിതസ്സ ഹോതി, തസ്മാ ‘ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തേനാ’തി വുത്ത”ന്തി വദന്തി. തം “ആഹാരോ രൂപസ്സ പച്ചയോ ഹോന്തോ ആഹാരപച്ചയോ ന ഹോതീതി വിരുദ്ധമേത”ന്തി അപരേ നാനുജാനന്തി. രൂപാഹാരോ ചേതഥ രൂപധമ്മാനം ഏവ ആഹാരപച്ചയോ ഹോതി. അരൂപാഹാരാ പന രൂപധമ്മാനസി ആഹാരപച്ചയോ ഹോന്തി. തഞ്ച വോ ന കേവലം ചിത്തസമുട്ഠാനാനം രൂപാനമേവ, അഥ വോ കദാചി കടത്താരുപാനസിതി ദസ്സേതും “പണ്ഹാവാരേ പനാ”തിആദി വുത്തം.

൬൦൯. അധിപതിയട്ഠേനാതി ഏതഥ ന അധിപതിപച്ചയധമ്മാനം വിയ പവത്തിനിവാരകേ അഭിഭവിത്വാ പവത്തന്നേന ഗരുഭാവോ അധിപതിയട്ഠോ, അഥ വോ ദസ്സനാദികിച്ചേസു ചക്ഖവിഞ്ഞാണാദിഹി, ജീവനേ കമ്മജരൂപേഹി അരൂപധമ്മേഹി ച ജീവന്തേഹി, മനനേ

സമ്പയുത്തയമ്മേഹി, സുഖിതാദിഭാവേ സുഖിതാദിഹി,
അധിമോക്ഖപഗ്ഗഹുപട്ഠാനാവിക്ഖേപപജാനനേസു, “അനഞ്ഞാതം ഞ്ഞാമീ”തി പവത്തിയം
ആജാനനേ, അഞ്ഞാതാവിഭാവേ ച സദ്ധാദിസഹജാതേഹിതി ഏവം തംതംകിച്ചേസു
ചക്ഖാദിപച്ചയേഹി ധമ്മേഹി ചക്ഖാദിനം അനുവത്തനീയതാ. തേസു ഹി കിച്ചേസു
ചക്ഖാദിനം ഇസ്സരിയം, തപ്പച്ചയാനഞ്ച തദനുവത്തനേന തത്ഥ പവത്തി. കസ്മാ പനേത്ഥ
ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയഭയം ന ഗഹിതം, നനു ചേതസി ലിങ്ഗാദിഹി അനുവത്തനീയതീതി? സച്ചം
അനുവത്തനീയതി, ന പന പച്ചയഭാവതോ. യഥാ ഹി ജീവിതാഹാരാ യേസം പച്ചയാ ഹോന്തി,
തേസം അനുപാലകഉപത്ഥമ്ഭകോ , അത്ഥിഅവിഗതപച്ചയഭൂതാ ച ഹോന്തി, ന ഏവം
ഇത്ഥിപുരിസഭാവാ ലിങ്ഗാദിനം കേനചി പകാരേന ഉപകാരകാ ഹോന്തി. യതോ പച്ചയാ
സിയും, കേവലം പന യമാസകേഹി ഏവ പച്ചയേഹി പവത്തമാനാനം ലിങ്ഗാദിനം യഥാ
ഇത്ഥിആദിഗ്ഗഹണസ്സ പച്ചയഭാവോ ഹോതി, തതോ അഞ്ഞേനാകാരേന തംസഹിതസന്താനേ
അപ്പവത്തിതോ ലിങ്ഗാദിഹി അനുവത്തനീയതാ, ഇന്ദ്രിയതാ ച തേസം വുച്ചതി. തസ്മാ ന
തേസം ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവോ വുത്തോ. ചക്ഖാദയോ അരുപധമ്മാനംയേവാതി ഏത്ഥ
സുഖിന്ദ്രിയദുക്ഖിന്ദ്രിയാനിപി ചക്ഖാദിഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാനീതി ദട്ഠഞ്ചാനി.

നൃപം. ലക്ഖണാരമ്മണ്ണുപനിജ്ഞാനഭൂതാനം വിതക്കാദിനം വിതക്കനാദിവസേന ആരമ്മണം
ഉപഗത്ഥാ നിജ്ഞാനം പേക്ഖനം, ചിന്തനം വാ വിതക്കാദിനംയേവ ആവേണികോ
ബ്യാപാരോ ഉപനിജ്ഞായനട്ഠോ. “ഠപേത്ഥാ ദിപഞ്ചവിഞ്ഞാണേ സുഖദുക്ഖവേദനാഭയ”ന്തി
വത്ഥാപി “സത്ത ഞ്ഞാനി”തി വചനേന അത്ഥാനിഗ്ഗാനം ഉപേക്ഖാചിത്തേകഗ്ഗതാനം
നിവത്തനം കത്തനി ദട്ഠഞ്ചം. യദി ഏവം “സത്ത ഞ്ഞാനി”തി ഏതേനേവ സിലേ
“ഠപേത്ഥാ സുഖദുക്ഖവേദനാഭയ”ന്തി കസ്മാ വുത്തം? വേദനാഭേദേസു പഞ്ചസു
സുഖദുക്ഖഭയസ്സ ഏകത്തേന അത്ഥാനിഗ്ഗഭാവദസ്സനത്ഥം ഞ്ഞാനിഗ്ഗാനേ നിദിട്ഠത്താ, സതിപി
വാ ഞ്ഞാനിഗ്ഗഭാവോഹാരേ വേദനാഭേദഭയസ്സ ഏകത്തേന ഞ്ഞാനപച്ചയത്താഭാവദസ്സനത്ഥം.
ഉപേക്ഖാചിത്തേകഗ്ഗതാനം പന യദിപി ഞ്ഞാനപച്ചയത്താഭാവോ അത്ഥി, നത്ഥാനപച്ചയഭാവോ
പന നത്ഥിതി സബ്ബാനിപിസത്ത ഞ്ഞാനിഗ്ഗാനിതി ഏത്ഥ ഗഹണം കതം. തത്ഥ “സബ്ബാനിപി”തി
വചനം സബ്ബകുസലാദിഭേദസങ്ഗണ്ണനത്ഥം, ന പന സബ്ബചിത്തുപ്പാദഗതസങ്ഗണ്ണനത്ഥനി
ദട്ഠഞ്ചം. യേസം പന “ഠപേത്ഥാ ദിപഞ്ചവിഞ്ഞാണേ വേദനാത്തയ”ന്തി പാഠോ, തേസം
യഥാവുത്തോ വിചാരോ ചിത്തേകഗ്ഗതാവസേനേവ വേദിതഞ്ചോ.

നൃപമ. യതോ തതോ വാതി സമ്മാ വാ മിച്ചാ വാതി അത്ഥോ. പഞ്ഹാവാരേ പനാതിആദി
യദിപി പച്ചയനിദേസേ തംസമുട്ഠാനഗ്ഗഹണേന സോ അത്ഥോ ഞാപിതോ ഏവ,
പഞ്ഹാവാരേ പന സരൂപേനേവ ഗഹിതോതി ദസ്സനത്ഥം വുത്തം. ഏതേ പന ദേപി...പേ... ന
ലബ്ഭന്തി “യഥാസങ്ഖ്യ”ന്തി വചനസേസോ വേദിതഞ്ചോ. പട്ഠാനട്ഠകമായം പന “ദേപി
ത്ഥാനമഗ്ഗപച്ചയാ അഹേതുകചിത്തേസു ന ലബ്ഭന്തി”തി വുത്തം. തേനസ്സ കമ്മമവിരോധോതി?
അധിപ്പായവസേന . അയത്ത്ഹി തത്ഥ അധിപ്പായോ - അഹേതുകചിത്തേസു ഏവ
ത്ഥാനമഗ്ഗപച്ചയാ ന ലബ്ഭന്തി, ന സഹേതുകചിത്തേസുതി സഹേതുകചിത്തേസു
അലാഭാഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം, ന അഹേതുകചിത്തേസു ലാഭാഭാവദസ്സനത്ഥനി. ഏവത്ത്ഹി
അത്ഥേ ഗയ്ഹമാനേ അഹേതുകചിത്തേസു കത്ഥചി കസ്സചി ലാഭോ ന നിവാരിതോതി
വിഞ്ഞായതി. തേന സവിതക്കാഹേതുകചിത്തേസു ത്ഥാനപച്ചയസ്സ സമ്ഭവോ അനുത്തോതോ
ഹോതി. തത്ഥ ഹി യേന അലാഭേന ധമ്മസങ്ഗണ്ണിയം മനോധാതുആദിനം
സങ്ഗഹസുത്തതവാദേസു ത്ഥാനം ന ഉദ്ധടം, തം അലാഭം സന്ധായ ത്ഥാനപച്ചയസ്സപി
അഹേതുകചിത്തേസു അലാഭോ വുത്തോ. യഥാ ഹി സഹേതുകചിത്തുപ്പാദേസു വിതക്കാദിനം
സഹജാതേ സങ്കഡ്ഢിത്ഥാ ഏകത്തഗതഭാവകരണം ഉപനിജ്ഞായനബ്യാപാരോ ബലവാ, ന
ത്ഥാ അഹേതുകചിത്തുപ്പാദേസുതി. ഇധ പന ദുബ്ബലസി ഉപനിജ്ഞായനം യദി കിഞ്ചിമത്തസി
അത്ഥി, ന തേന ഉപകാരകതാ ന ഹോതീതി സവിതക്കാഹേതുകചിത്തേസുതി ത്ഥാനപച്ചയം
അനുജാനനേന “ഏതേ പന ദേപി ത്ഥാനമഗ്ഗപച്ചയാ ദിപഞ്ചവിഞ്ഞാണാഹേതുകചിത്തേസു ന
ലബ്ഭന്തി”തി (പട്ഠം അട്ഠം പച്ചയുദേസവണ്ണാ) വുത്തം. പച്ചയകഥാ നാമ
സമന്തപട്ഠാനനിസ്സിതാ, ന ധമ്മസങ്ഗണ്ണിനിസ്സിതാതി.

നൃപവ. സമം അവിസമം, സമ്മാ, സഹ വാ പകാരേഹി യുത്തതായ ഏകിഭാവുപഗമേന
വിയ ഉപകാരകതാ സമ്പയുത്തപച്ചയതാ. കാ പന സാ പകാരേഹി യുത്തതാതി ആഹ
“ഏകവത്ഥുകഐകാരമ്മണ്ണകുപ്പാദേകനിരോധസങ്ഖാതേനാ”തി. തത്ഥ യേ ഏകവത്ഥുകാ, തേ
സമ്പയുത്താതി ഏത്തകേ വുച്ചമാനേ അവിനിബ്ഭോഗരൂപേസു ഏകം മഹാഭൂതം
സേസമഹാഭൂതുപാദാരുപാനം നിസ്സയപച്ചയോ ഹോതി, തേന താനി ഏകവത്ഥുകാനി,

ചക്വാദിനിസ്സയഭൂതാനി വാ ഭൂതാനി ഏകം വത്സു ഏതേസു നിസ്സിതന്തി ഏകവത്സുകാനീതി കപ്പേന്തസ്സ തേസം സമ്പയുത്തതാപത്തി സിയാതി തന്നിവാദനത്വം ഏകാരമ്മണഗ്ഗഹണം. യേ ഏകവത്സുകാ, ഏകാരമ്മണാ ച, തേ സമ്പയുത്തതാതി ഏവന്വി ചുതിആസന്നാനം സമ്പടിച്ചനസന്തീരണാദീനം സമ്പയുത്തതാ ആപജ്ജയ്യാതി ഏകുപ്പാദഗ്ഗഹണം. യേ ഏകവത്സുകേകാരമ്മണേകുപ്പാദാ, തേ സമ്പയുത്തതാതി കിം പന നാനാനിരോധാപി ഏവന്തിവിധലക്ഖണാ ഹോന്തി, ഉദാഹു ഏകനിരോധാ ഏവാതി വിചാരണായം ഏകനിരോധാ ഏവ ഏവംലക്ഖണാ ഹോന്തിതി ദസ്സനത്വം “ഏകനിരോധാ”തി വുത്തം.

പടിലോമതോ വാ ഏകനിരോധാ സമ്പയുത്തതാതി വുച്ചമാണേ ഏകസ്ഥിം ഖണേ നിരുജ്ജയമാനാനം രൂപാരൂപധമ്മാനം സമ്പയുത്തതാ ആപജ്ജയ്യാതി “ഏകുപ്പാദാ”തി വുത്തം. ഏവന്വി അവിനിബ്ഭോഗരൂപാനം അത്ഥി ഏകുപ്പാദേകനിരോധതാതി തേസന്വി സമ്പയുത്തതാ ആപജ്ജയ്യാതി തന്നിവാദനത്വം ഏകാരമ്മണഗ്ഗഹണം. യേ ഏകാരമ്മണാ ഹുത്വാ ഏകുപ്പാദേകനിരോധാ, തേ സമ്പയുത്തതാതി അയഞ്ച നയോ ഏകവത്സുകേസു ഏവ ലബ്ഭതി, ന നാനാവത്സുകേസുതി ദസ്സനത്വം ഏകവത്സുകഗ്ഗഹണം. യേ ഏകവത്സുകേകാരമ്മണേകുപ്പാദേകനിരോധാ, തേ സമ്പയുത്തതാതി പഞ്ചവോകാരഭവാപേക്ഖായ ചേതം ഏകവത്സുകഗ്ഗഹണം. ആരുപ്പേ പന വത്സുയേവ നത്ഥീതി കൂതോ ഏകവത്സുകഗ്ഗഹണസ്സ അവസരോ.

൬൧൩. അഞ്ഞമഞ്ഞം സമ്ബന്ധതായ യുത്താനന്വി സമാനാനം വിപ്പയുത്തഭാവേന വിസംസദ്ഠായ നാനത്തുപഗമേന ഉപകാരകതാ വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ. അയഞ്ച വിപ്പയുത്തതാ ന സമ്പയുത്തപച്ചയതായ വിധ അഞ്ഞമഞ്ഞം പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നധമ്മവസേന ഗഹേതഞ്ച, അഥ ഖോ വിസുംയേവ. തത്ഥ ഹി അരൂപധമ്മാനം സമാനജാതിയതായ സമധൂരം, ഇധ രൂപാരൂപധമ്മാനം വിജാതിയതായ വിധൂരം. തേന വുത്തം “യുത്താനന്വി...പേ... വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ”തി. ന ഹി വത്സുസഹജാതപച്ഛാജാതവസേന അയുത്താനം രൂപാദീനം ആരമ്മണാദിഭാവേന ഉപകാരകാനം വിപ്പയുത്താനന്വി വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ അത്ഥി. യഥാ ഹി “വത്സു ഖണ്ഡാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയേന പച്ചയോ, സഹജാതാ കൂസലാ ഖണ്ഡാ ചിത്തസമുട്ഠാനാനം രൂപാനം, പച്ഛാജാതാ കൂസലാ ഖണ്ഡാ പുരേജാതസ്സ ഇമസ്സ കായസ്സ വിപ്പയുത്തപച്ചയേന പച്ചയോ”തിആദിവിചനതോ (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൩൪) വത്സുനാ, സഹജാതപച്ഛാജാതവസേന ച യുത്താനം അത്ഥി വിപ്പയുത്തപച്ചയഭാവോ, ന ഏവം അയുത്താനം അത്ഥീതി. യദി ഏവം രൂപാനം രൂപേഹി കസ്ഥാ വിപ്പയുത്തപച്ചയോ ന വുത്തോതി? രൂപാനം രൂപേഹി സതിപി അവിനിബ്ഭോഗേ സമ്പയോഗോ വിധ വിപ്പയോഗോ (ധാതു° ൩) നത്ഥീതി ന തേസം വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ. വുത്തഞ്ഹി “ചതൂഹി സമ്പയോഗോ, ചതൂഹി വിപ്പയോഗോ”തി. സമ്പയുജ്ജമാനാനഞ്ഹി അരൂപാനം രൂപേഹി, രൂപാനഞ്ച തേഹി സിയാ സമ്പയോഗാസങ്കാതി തേസം അഞ്ഞമഞ്ഞം വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ വുത്താ. രൂപാനം പന രൂപേഹി സമ്പയോഗോ നത്ഥീതി ന തേസം വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ വുത്താ.

രൂപിനോ ധമ്മാ അരൂപിനം ധമ്മാനം, അരൂപിനോപി രൂപിനന്തി ഏത്ഥ അരൂപഗ്ഗഹണം ചതുന്നം ഖണ്ഡാനം വസേന വേദിതഞ്ച. അരൂപധമ്മേസു ഹി ചത്താരോ ഏവ ഖണ്ഡാ സഹജാതപുരേജാതാനം രൂപധമ്മാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയാ ഹോന്തി. നിബ്ബാനം പന യഥാ അരൂപധമ്മാനം സമ്പയുത്തപച്ചയോ ന ഹോതി, ഏവം രൂപധമ്മാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയോ ന ഹോതി. “ചതൂഹി സമ്പയോഗോ, ചതൂഹി വിപ്പയോഗോ”തി (ധാതു° ൩) ഹി വുത്തം. തസ്ഥാ അരൂപധമ്മേസു ചതുന്നം ഖണ്ഡാനമേവ വിപ്പയുത്തപച്ചയതാ. വുത്തഞ്ച പഞ്ഹാവാരേ “സഹജാതാ കൂസലാ ഖണ്ഡാ ചിത്തസമുട്ഠാനാനം രൂപാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയേന പച്ചയോ”തിആദി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൩൪). രൂപിനോ ധമ്മാതി ചേതം ഹദയവത്സുനോ ചേവ ചക്വാദിനഞ്ച വസേന വേദിതഞ്ച. രൂപധമ്മേസു ഹി ഛര വത്സുനിയേവ അരൂപക്ഖണ്ഡാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയോ. രൂപായതനാദയോ പന ആരമ്മണധമ്മാ കിഞ്ചാപി വിപ്പയുത്തധമ്മാ, വിപ്പയുത്തപച്ചയോ പന ന ഹോന്തി. കിം കാരണാ? സമ്പയോഗാസങ്കാഭാവതോ. അരൂപക്ഖണ്ഡാ ഹി ചക്വാദീനം വത്സുനം അബ്ഭന്തരതോ നിക്ഖമന്താ വിധ ഉപ്പജ്ജന്തിതി സിയാ തത്ഥ ആസങ്കാ “കിം നു ഖോ ഇമേ ഇമേഹി സമ്പയുത്താ, ഉദാഹു വിപ്പയുത്താ”തി? ആരമ്മണധമ്മാ പന വത്സുസന്നിസ്സയേന ഉപ്പജ്ജമാനാനം ആരമ്മണമത്തം ഹോന്തിതി നത്ഥി തേസു സമ്പയോഗാസങ്കാതി ന തേ വിപ്പയുത്താ. സമ്പയോഗാസങ്കാസബ്ഭാവതോ വത്സുനിയേവ വിപ്പയുത്തപച്ചയാ ഹോന്തി. വുത്തന്വി ചേതം പഞ്ഹാവാരേ “വത്സു കൂസലാനം ഖണ്ഡാനം വിപ്പയുത്തപച്ചയേന പച്ചയോ, വത്സു അകൂസലാനം ഖണ്ഡാനം, ചക്ഖായതനം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണധാതുയാ”തിആദി. സ്വാധം വിപ്പയുത്തപച്ചയോ “സഹജാതപച്ഛാജാതതോ

കുസലേന അബ്ധാകതം, തമാ അകുസലേന അബ്ധാകതം, സഹജാതപുരേജാതപച്ഛാജാതതോ അബ്ധാകതേന അബ്ധാകതം, വത്സുപുരേജാതതോ അബ്ധാകതേന കുസലം, തമാ അകുസലന്തി കുസലമൂലമേകം, അകുസലമൂലമേകം, അബ്ധാകതമൂലാന്തി തീണീ"തി പഞ്ചവിയോ വേദിതഞ്ചോ.

നൃപർ. പച്ചുപ്പന്നലക്ഖണേനാതി പച്ചുപ്പന്നസഭാവേന. തേന "അത്ഥി മേ പാപകമ്മം കതം, അത്ഥി പുഗ്ഗലോ അത്തഹിതായ പടിപന്നോ"തി (പു° പ° ചതുക്കളദേസ ൨൪) ച ഏവമാദീസു വുത്തം നിബ്ബത്തിതൂപലബ്ഭമാനതാലക്ഖണം അത്ഥിഭാവം നിവാദേതി. സതിപി ജനകത്തേ ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തപ്പയാനാ അത്ഥിഭാവേന ഉപകാരകതാതി ആഹ "ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തേനാ"തി. ഇദഞ്ച ഉപത്ഥമ്ഭേകത്തം വത്ഥാരമ്മണസഹജാതാദീനം സാധാരണം അത്ഥിഭാവേന ഉപകാരകത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. "സത്തയാ മാതികാ നിക്ഖിത്താ"തി വുത്തമത്ഥം പാളിയാ ഏവ ദസ്സേതും "യമാഹാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ "ചത്താരോ ഖണ്ഡാ അരൂപിനോ"തിആദിനാ സഹജാതവസേന അത്ഥിപച്ചയോദസ്സേതോ , "ചക്ഖായതന"ന്തിആദിനാ പുരേജാതവസേന, "യം രൂപം നിസ്സായാ"തിആദിനാ സഹജാതപുരേജാതവസേന. ഏവമയം പാഠോ സഹജാതപുരേജാതഅത്ഥിപച്ചയവസേനേവ ആഗതോ.

അത്തത്ഥ പന തതോ അത്തമാപി ആഗതോതി ദസ്സേതും "പഞ്ഹാവാരേ പനാ"തിആദിമാഹ. തം തേന പച്ഛാജാതാഹാരിന്ദ്രിയവസേനാപി അത്ഥിപച്ചയത്തം വിഭാവേതി. പുരിമപാഠേ പന സാവസേസാ ദേസനാ കതാതി വേദിതഞ്ചം. സതി ച യേസം പച്ചയാ ഹോന്തി, തേഹി ഏകതോ, പുരേതരം, പച്ഛാ ച ഉപ്പന്നഭാവേ സഹജാതാദിപച്ചയത്താഭാവതോ ആഹാരോ, ഇന്ദ്രിയഞ്ച സഹജാതാദിഭേദം ന ലഭന്തി, തദഭാവോ ച തേസം ധമ്മസഭാവവസേന ദട്ഠഞ്ചോ. സ്വായം അത്ഥിപച്ചയോ "സഹജാതതോ കുസലേന കുസലം, സഹജാതപച്ഛാജാതതോ കുസലേന അബ്ധാകതം, സഹജാതതോ ഏവ കുസലേന കുസലാബ്ധാകതന്തി കുസലമൂലാ തയോ, തമാ അകുസലമൂലാ. സഹജാതപുരേജാതപച്ഛാജാതാഹാരിന്ദ്രിയതോ പന അബ്ധാകതേന അബ്ധാകതം, വത്ഥാരമ്മണപുരേജാതതോ അബ്ധാകതേന കുസലം, തമാ അകുസലം. സഹജാതപുരേജാതതോ കുസലഞ്ച അബ്ധാകതഞ്ച കുസലസ്സ, സഹജാതപുരേജാതപച്ഛാജാതാഹാരിന്ദ്രിയതോ കുസലഞ്ച അബ്ധാകതഞ്ച അബ്ധാകതസ്സ, സഹജാതപുരേജാതതോ അകുസലഞ്ച അബ്ധാകതഞ്ച അകുസലസ്സ, സഹജാതപുരേജാതപച്ഛാജാതാഹാരിന്ദ്രിയതോ അകുസലഞ്ച അബ്ധാകതഞ്ച അബ്ധാകതസ്സാ"തി ഏവം തേരസവിയോ. സഞ്ചേപേന കുസലാകുസലവിപാകകിരിയരൂപവസേന പഞ്ചവിയോ അത്ഥിപച്ചയോ, ന നിബ്ബാനം. യോ ഹി അത്ഥിഭാവഭാവേന അനുപകാരകോ അത്ഥിഭാവം ലഭിത്വാ ഉപകാരകോ ഹോന്തി, സോ അത്ഥിപച്ചയോ ഹോന്തി. നിബ്ബാനഞ്ച നിബ്ബാനാരമ്മണാനം ന അത്തനോ അത്ഥിഭാവഭാവേന അനുപകാരകം ഹുത്വാ അത്ഥിഭാവലാഭേന ഉപകാരകം ഹോതീതി, ഉപ്പാദാദിയുത്താനം വാ നത്ഥിഭാവോപകാരകതാവിരുദ്ധോ ഉപകാരകഭാവോ അത്ഥിപച്ചയതാതി, ന നിബ്ബാനം അത്ഥിപച്ചയോ ഹോന്തി.

നൃപർ. ആരമ്മണേ ഹുസനാദിവസേന പവത്തമാനാനം ഫസ്സാദിനം അനേകേസം സഹഭാവോ നത്ഥിതി ഏകസ്ഥിം ഫസ്സാദിസമുദായേ സതി ദുതിയോ ന ഹോതി, അസതി പന ഹോതീതി തേന നത്ഥിഭാവേന ഉപകാരകതാ നത്ഥിപച്ചയതാ. സതിപി പുരിമതരചിത്താനം നത്ഥിഭാവേ ന തേന താനി നത്ഥിഭാവേന ഉപകാരകാനി, അനന്തരമേവ പന അത്തനോ അത്ഥിഭാവേന പവത്തിടാകാസം അലഭമാനം നത്ഥിഭാവേന ഓകാസം ദദമാനം വിയ ഉപകാരകം ഹോതീതി "പവത്തിടാകാസദാനേന ഉപകാരകാ"തി ആഹ. പടുപ്പന്നാനന്തി പച്ചുപ്പന്നാനം.

"തേ ഏവാ"തി ഏതേന നത്ഥിവിഗതപച്ചയാനം ധമ്മതോ വിസേസാഭാവമാഹ. ഏവം സന്തേപി അഭാവമത്തേന ഉപകാരകതാ ഓകാസദാനം നത്ഥിപച്ചയതാ, സഭാവവിഗമേന അപ്പവത്തമാനാനം സഭാവവിഗമേന ഉപകാരകതാ വിഗതപച്ചയതാ. നത്ഥിതാ ച നിരോധാനന്തരാ സുത്തതാ, വിഗതതാ നിരോധപ്പത്തതാതി അയമേതേസം വിസേസോ.

അത്ഥിപച്ചയധമ്മാ ഏവ ചാതി ച-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന ന കേവലം നത്ഥിവിഗതപച്ചയാ ഏവ ധമ്മതോ അവിസിട്ഠാ, അഥ ഖോ അത്ഥിഅവിഗതപച്ചയാപിതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. യദിപിമേ പച്ചയാ ധമ്മതോ അവിസിട്ഠാ, തമാപി അത്ഥിതായ സസഭാവതായ ഉപകാരകതാ അത്ഥിപച്ചയതാ, സഭാവവിഗമേന നിരോധസ്സ അപ്പത്തിയാ ഉപകാരകതാ അവിഗതപച്ചയതാതി പച്ചയഭാവവിസേസോ ധമ്മാവിസേസേപി വേദിതഞ്ചോ. ധമ്മാനഞ്ചി സമത്ഥതാവിസേസം സഞ്ചം യാമാവതോ അഭിസമ്ബുജ്ജ്വലിത്വാ ഭഗവതാ ചതുവീസതിപച്ചയവിസേസാ വുത്താതി ധമ്മസ്സാമിഹി സദ്ധായ "ഏവം വിസേസാ ഏതേ

യമ്മാ"തി സുതമയൊണം ഉപ്പാദേതാ ചിന്താഭാവനാമയേഹി തദഭിസമയായ യോഗോ കരണിയോ.

ഏതഥ ച

ആരമ്മണാനന്തരസമനന്തരഉപനിസ്സയപുരേജാതആസേവനസമ്പയുത്തനത്ഥിവിഗതപച്ചയാ അരൂപധമ്മാനംയേവ, പച്ഛാജാതപച്ചയോ രൂപധമ്മാനംയേവ, ഇതരേ ചുദസ രൂപാരൂപധമ്മാനം.

ഹേതുഅനന്തരസമനന്തരാസേവനപച്ഛാജാതകമ്മവിപാകത്യാനമഗ്ഗസമ്പയുത്തനത്ഥിവിഗതപച്ചയാ അരൂപധമ്മാ ഏവ, പുരേജാതപച്ചയോ രൂപമേവ, ഉഭയം ആരമ്മണൂപനിസ്സയേ റപേതാ സേസാ, തേ ദേവ പഞ്ഞത്തിസഭാവാപി ഹോന്തി.

അനന്തരസമനന്തരാസേവനനത്ഥിവിഗതപച്ചയാ അതീതാ ഏവ. ആരമ്മണാരമ്മണാധിപതിആരമ്മണൂപനിസ്സയാ തികാലികാ, കാലവിനിമുത്താ ച. കമ്മപച്ചയോ അതീതപച്ചുപ്പന്നവസേന ദികാലികോ. സേസാ പഞ്ചദസ പച്ചുപ്പന്നാവ.

തഥാ അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയപകതുപനിസ്സയാസേവനപച്ചയാ, നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയോ, നത്ഥിവിഗതപച്ചയാ ചാതി ഇമേ പച്ചയാ ജനകാ ഏവ, ന ഉപത്ഥമ്ഭകോ. പച്ഛാജാതപച്ചയോ ഉപത്ഥമ്ഭകോ ഏവ, ന ജനകോ . സേസാ ജനകാ ച ഉപത്ഥമ്ഭകോ ചാതി അയസി വിസേസോ വേദിതഞ്ചോ.

അവിജ്ജാപച്ചയാസങ്ഖാരപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണാ

നൃചന്ദ്ര. പച്ചയേസൂതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. ദുവിധാ ദിപ്പകാരേന. അനേകധാതി സത്തരസധാ ആരമ്മണപച്ചയാദിവസേന.

അഭിഞ്ഞാചിത്തേനാതി ചേതോപരിയപുണ്ണേനിവാസഅനാഗതംസന്താണസങ്ഖാരാഹി അഭിഞ്ഞാഹി സഹഗതചിത്തേന. സമോഹചിത്തജാനനകാലേതി പരേസം, അത്തനോ ച സമോഹസ്സ ചിത്തസ്സ ജാനനകാലേ. അവിജ്ജാപുണ്ണങ്ഗമാ അകുസലപ്പവത്തിയോ യാ കാചി വിപത്തിയോ, സഞ്ചാ താ മോഹമൂലികാതി ച അവിജ്ജായ ആദിനവദസ്സനേന അവിജ്ജാസമതിക്കമെത്തായ വിവട്ടാഭിപത്ഥനായാതി അത്ഥോ. ദിന്നസി തേസം പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരാനം. അവിജ്ജാസമ്മുള്ഹത്താതി ഭവാദിനവപ്പടിച്ഛാദികായ അവിജ്ജായ സമ്മുള്ഹത്താ. താനേവ പുണ്ണാനീതി താനേവ യമാവുത്താനി കാമാവചരരൂപാവചരപുണ്ണാനി. ഉപനിസ്സയപച്ചയേന പച്ചയോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

രാഗാദീനന്തി രാഗദിട്ഠിവിചികിച്ഛുദ്ധച്ചഭോമനസ്സാനം. അവിജ്ജാസമ്പയുത്തത്താ രാഗാദീനം രാഗാദിഅസ്സാദനകാലേസു അവിജ്ജം ആരബ്ഭ ഉപ്പത്തി വേദിതഞ്ചാ. ഗരും കത്ഥാ അസ്സാദനം രാഗദിട്ഠിസമ്പയുത്തായ ഏവ അവിജ്ജായ യോജേതഞ്ചം. അസ്സാദനഞ്ച രാഗോ, തദവിയുത്താ ച ദിട്ഠിതി അസ്സാദനവചനേനേവ യമാവുത്തം അവിജ്ജം ഗരും കരോന്തി ദിട്ഠി ച വുത്താതി വേദിതഞ്ചാ. രാഗാദീഹി ച പാളിയം സരൂപതോ വുത്തേഹി തംസമ്പയുത്തസങ്ഖാരസ്സ അവിജ്ജാരമ്മണാദിതം ദസ്സേതി. അനാദിനവദസ്സാവിനോതി പാണാതിപാതാദീസു ന ആദിനവദസ്സിനോ. അവിജ്ജായ അനാരമ്മണസ്സ, പഠമജവനസ്സ ച ആരമ്മണാധിപതിഅനന്തരാദിപച്ചയവചനേസു അവുത്തസ്സ, വുത്തസ്സ ച സഞ്ചസ്സ സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം "യം കിഞ്ചി"തി ആഹ.

വുത്തനയേനാതി സമതിക്കമഭവപത്ഥനാവസേന പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരേ വുത്തനയേന.

നൃചൗ. കിം പനായന്തിആദിനാ ചോദകസ്സ അയമധിപ്പായോ - "അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ സമ്ഭവന്തി"തി ഏതഥ സമ്ഭവന്തി ഏവാതി അവധാരണം ന യുജ്ജതി , അവസേസപച്ചയസമവായാഭാവേ സങ്ഖാരാനം സമ്ഭവാഭാവതോ. തഥാ സങ്ഖാരാ ഏവാതി അവധാരണസി ന യുജ്ജതി. കസ്ഥാ? അത്തേസഞ്ച പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനം സമ്ഭവസ്സ തതോ ഇച്ഛിതഞ്ചത്താ. വാക്യസ്സ അവധാരണഫലത്താ അവിജ്ജാപച്ചയാ ഏവ സങ്ഖാരാ സമ്ഭവന്തിതി അവധാരണേ ഗയ്ഹമാനേപി അയം ദോസോ. കസ്ഥാ? യസ്ഥാ ലോഭാദികമ്മനിദാനഉപാദാനവത്ഥാരമ്മണമനസിങ്കാരാദയോ അത്തേപി പച്ചയാ ലബ്ഭന്തിയേവാതി. തത്ഥ ഏകാതി അസഹായാ, കാരണന്തരനിരപേക്ഖാതി അത്ഥോ. അത്തേപി പച്ചയാ സഹകാരികാരണഭൂതാ. ദോസമേത്ഥ വത്തുകാമോ ചോദകോ പുച്ഛതീതി

ഞാൻ ആചരിയോ ആഹ “കിം പനേത്ഥാ”തി. എന്ത അവിജായ പച്ചയന്തരേണ രഹിതഭാവേ ച സഹിതഭാവേ ച കിം പന വത്തബ്ബം, അസമത്താ തേ ചോദനാ, അവസിട്ഠഞ്ച താവ കമേഹീതി വുത്തം ഹോതി. ഏകകാരണവാദോ ആപജ്ജതിതി ദോസപ്പസങ്ഗോ വുത്തോ. അനിട്ഠോ ഹി ഏകകാരണവാദോ സബ്ബത്ഥ സബ്ബകാലം സമ്ഭവാപത്തിതോ, ഏകസദിസാസഭാവാപത്തിതോ ച.

യസ്മാ ഏകം ന ഏകതോതിആദിസു തീസു പകാരേസു അവിജമാനേസു പാരിസേസേന അനേകതോ അനേകമേവാതി ഏതസ്മിം ചതുത്ഥേ ഏവ പകാരേ വിജ്ജമാനേ ഏകഹേതുഫലദീപനേ അത്ഥോ അത്ഥി, തസ്മാ ന നുപപജ്ജതി ഉപപജ്ജതിയേവ. ഏകം ഫലം ഏകതോ നത്ഥി, അനേകത്ഥി ഏകതോ നത്ഥി. അനേകതോപി ഏകം ഫലം നോ അത്ഥിതി സമ്ബന്ധോ.

ഏകേകഹേതുഫലദീപനന്തി “അവിജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ”തി ഏകഹേതുദീപനം, “സങ്ഖാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണ”ന്തി ഏകഫലദീപനന്തി ഏവം തത്ഥ തത്ഥ ഏകേകഹേതുഫലദീപനം കതം.

വേണേയ്യാനം അനുരൂപതോതി വേണേയ്യാനം അജ്ഞാസയസ്സ അനുരൂപതോ. ഏകസ്സേവ ഹേതുനോ, ഫലസ്സ ച ദീപനാ സത്ഥു ദേസനാവിലാസതോ വാ വേണേയ്യാപുഗ്ഗലാനം അജ്ഞാസയതോ വാ. തദുഭയസ്സ പനേത്ഥ കാരണം തത്ഥ തത്ഥ ദേസേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ പധാനതാ, പാക്കടതാ, അസാധാരണതാ ച. ദേസനാവിലാസപ്പത്താ ച ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ തേ ദേസേതബ്ബേ അത്ഥേ ബഹുസുപി പരിയായേസു ലബ്ഭമാനേസു യമാരുചിതം ഗഹേത്വാ ധമ്മം ദേസേന്തി, സാ ദേസനാവിലാസാനുരൂപതാ. തത്ഥ പന യേന പരിയായേന യേ വേണേയ്യാ ബുജ്ജന്തി, തേനേവ തേസം ബോധനം, സാ വേണേയ്യാജ്ഞാസയാനുരൂപതാ.

യഥാഫസ്സം വേദനാവവത്ഥാനതോതി “സുഖവേദനീയം, ഭിക്ഖവേ, ഫസ്സം പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജതി സുഖാ വേദനാ”തിആദിനാ (സം നീ ൪.൧൨൯), “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച് രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം, തിണ്ണം സങ്ഗതി ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തിആദിനാ (മം നീ ൧.൨൦൪, ൪൦൦; ൩.൪൨൧, ൪൨൫, ൪൨൬; സം നീ ൨.൪൩-൪൪; ൨.൪.൬൦; കമാ ൪൬൫, ൪൬൭) ച സുഖവേദനീയഫസ്സാദിചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദിഅനുരൂപേണ സുഖവേദനാദിചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാവേദനാദീനം വവത്ഥാനതോ. സമാനേസുപി ഹി ചക്ഖുരൂപാദിസു ഫസ്സവസേന സുഖാദിവിപരിയായാഭാവതോ, സമാനേസു രൂപമനസികാരാദിസു ചക്ഖാദിസങ്ഘട്ടനവസേന ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാദിവിപരിയായാഭാവതോ, അത്തപച്ചയസാമത്തേപി ചക്ഖുസമ്ഫസ്സവസേന സുഖാദിചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാദീനം ഓളാരികസുഖമാദിസങ്കരാഭാവതോ ചാതി അത്ഥോ. യഥാവുത്തഫസ്സസ്സ സുഖാദീനം അവിപരിതോ പച്ചയഭാവോ ഏവ യഥാവേദനം ഫസ്സവവത്ഥാനം. കാരണഫലവിസേസേന വാ ഫലകാരണവിസേസനിച്ഛയോ ഹോതിതി ഉഭയത്ഥാപി നിച്ഛയോ പവത്ഥാനന്തി വുത്തോ.

കമ്മാദയോതി കമ്മആഹാരഊതുആദയോ അപാക്കടാ സേമ്ഹപടികാരേണ രോഗവുപസമനതോ. സേമ്ഹസ്സ മന്ദഭാവാദിനാ ച സേമ്ഹംയേവ പാക്കടം കാരണം. അയമിധ അവിജാ സങ്ഖാരാനം ഹേതുഭാവേന ദീപിതാതി സമ്ബന്ധോ. അസ്സാദാനുപസ്സിനോ തണ്ഹാ പവഡ്ഠിതി വചനതോതി “സംയോജനിയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ തണ്ഹാ പവഡ്ഠിതി, തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാനം, ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ”തി (സം നീ ൨.൫൩) ഇമിനാ സുത്തേന തണ്ഹായ സങ്ഖാരകാരണഭാവസ്സ വുത്തത്താതി അത്ഥോ. പുന തസ്സാപി അവിജായ കാരണന്തി ദസ്സനത്ഥം “അവിജാസമുദയോ ആസവസമുദയോതി ച വചനതോ”തി ആഹ . തണ്ഹാ വാ ചതുരൂപാദാനഭൂതാ കാമാസവദിട്ഠാസവാ ച സങ്ഖാരസ്സ കാരണന്തി പാക്കടാ അവിജാഹേതുകാതി സുത്തദയേനാപി അവിജായ പാക്കടം സങ്ഖാരാനം കാരണഭാവമേവ ദസ്സേതി. “അസ്സാദാനുപസ്സിനോ”തി (സം നീ ൨.൫൩) ഹി വചനേന ഭവാദിനവപ്പടിച്ഛാദനകിച്ചാ അവിജാ തണ്ഹായ കാരണന്തി ദസ്സിതാ ഹോതി. യസ്മാ അവിദാ, തസ്മാ പുത്താഭിസങ്ഖാരാദികേ അഭിസങ്ഖരോതിതി അവിജായ സങ്ഖാരകാരണഭാവസ്സ പാക്കടത്താ അവിദസുഭാവോവ സങ്ഖാരകാരണഭാവേന വുത്തോ. വീണാസവസ്സ സങ്ഖാരാഭാവതോ, അസാധാരണത്താ ച പുത്താഭിസങ്ഖാരാദീനം സാധാരണകാരണാനി വത്ഥാരമ്മണാദിനീതി പുത്തഭവാദിനവപ്പടിച്ഛാദികാ അവിജാ പുത്താഭിസങ്ഖാരാദീനം അസാധാരണം കാരണന്തി വാ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏതേനേവ “അവിജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ, സങ്ഖാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണ”ന്തി (മം നീ ൩.൧൨൬; സം നീ

൨.൧; ഉദാ° ൧; മഹാവ° ൧; നേത്തി° ൨൪) ഏതഥ പന പധാനത്താ, പാകടത്താ, അസാധാരണത്താതി ഏകേകഹേതുഫലദീപനപരിഹാരവചനേന സബുതമ “ഫസ്തപച്ചയാ വേദനാ, വേദനാപച്ചയാ തസ്ഹാ”തിആദിസു ബോധനേയുജ്ജ്യാസായവസേന ധമ്മസ്സ ബോധനസങ്ഖാരം പയോജനം വേദിതബ്ബം.

൬൧൮. “ഏകന്താനിട്ഠഫലായാ”തി ഏതേന വിരുദ്ധഭാവം, “സാവജ്ജായാ”തി ഏതേന വിജാതിയഭാവം അവിജായ ജോതേതി. പുഞ്ഞാനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരാ ഹി ഇട്ഠവിപാകതായ, അനവജ്ജസഭാവതായ ച തസ്സാ വിരുദ്ധാ, വിജാതിയാ ചാതി. കഥം ന യുജ്ജിസ്സതീതിആദി സമാധാനം, തേന യായം ഏകന്താനിട്ഠഫലതാദിഹേതുപദേശോ, തസ്സ അനേകന്തികതം ദസ്സേതി. അയം ഹേതമ അധിപ്പായോ - യായം തയാ ചോദനാ “ഏവം സന്തേപീ”തിആദിനാ കതാ, സാ യുത്താ വിപാകം പതി. ന ഹി അനിട്ഠവേപക്കം കാരണം ഇട്ഠം ഫലതി, ഇട്ഠവേപക്കം വാ അനിട്ഠം. യസ്മാ പനേതമ പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനം പച്ചയഭാവലക്ഖണധമ്മാനം ധമ്മതാ അധിപ്പേതാ, തത്ര ചായം നിയമോ നത്ഥി വിചിത്തരൂപത്താ തസ്സാതി. തേനാഹ “വിരുദ്ധോ ചാ”തിആദി.

തത്ഥ ധമ്മാനന്തി സഭാവധമ്മാനം. റാനന്തി അവട്ഠാനം. തസ്മാ റാനവിരുദ്ധോതി അത്ഥിതാവിരുദ്ധോ. കേചി പന “പടിസന്ധിആദിനിറാനാനീ”തി വദന്തി. ഏവം സതി “പുരിമചിത്തം പച്ഛിമചിത്തസ്സ റാനവിരുദ്ധോ പച്ചയോ”തി നയിദം ഏകന്തികം സിയാ. ഭവങ്ഗന്ധി ഹി ഭവങ്ഗസ്സ അനന്തരപച്ചയോ, ജവനം ജവനസ്സ, ന ച സിപ്പാദീനം പടിസന്ധിആദിട്ഠാനം അത്ഥി, തസ്മാ ന തം ഇയ അധിപ്പേതം. കമ്മം രൂപസ്സ നമനരൂപ്പനവിരോധാ, സാരമ്മണാനാരമ്മണാദിവിരോധാ ച സഭാവവിരുദ്ധോ പച്ചയോ . ഖീരാദിനിദധിആദിനം മധുരമ്ബിലരസാദിസഭാവവിരോധാ. അവിജാനനകിച്ചോ ആലോകോ വിജാനനകിച്ചസ്സ വിഞ്ഞാണസ്സ. അമദനകിച്ചാ ച ഗുളാദയോ മദനകിച്ചസ്സ ആസവസ്സ.

ഗോലോമാവിലോമാദീതിആദിസു ഗോലോമാവിലോമാനി ദുബ്ബായ, അവിതി ച രത്താ ഏളകാ വേദിതബ്ബാ. വിസാണം സരസ്സ. ദധിതിലപിട്ഠഗുളാനി ഭൂതിണകസ്സ. സേവാലം തണ്ഡുലേയുകസ്സ, ഖരവളവാ അസ്സതരസ്സാതി ഏവമാദി ആദി-സദേന സങ്ഗഹിതോ. യസ്മാ വിപാകാ ഏവ ന, തസ്മാ ദുക്ഖവിപാകായപി അവിജായ അദുക്ഖവിപാകാനം പുഞ്ഞാനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരാനം പച്ചയത്തം ന ന യുജ്ജതീതി അത്ഥോ.

തദവിപാകത്തേപി സാവജ്ജതായ തദവിരുദ്ധാനം, തംസദിസാനഞ്ച അപുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരാനമേവ പച്ചയോ, ന ഇതരേസന്തി ഏതസ്സ പസങ്ഗസ്സ നിവാരണത്ഥം “വിരുദ്ധോ ചാവിരുദ്ധോ ച, സദിസാസദിസോ തഥാ. ധമ്മാനം പച്ചയോ സിദ്ധോ”തി വുത്തം. തസ്മാ തമത്ഥം പാകടം കരോന്തോ “ഇതി അയം അവിജായ”തിആദിമാഹ.

൬൧൯. സബുതമ ഖണ്ഡാനം ഭേദോ മരണന്തി ചുതിം അഗ്ഗണ്ഹന്തോതി ഇയ ചുതി നാമ തത്ഥ തത്ഥ ഭവാദിസു രൂപാദീനം ഖണ്ഡാനം മരണസഞ്ചിതോ ചരിമോ ഭേദോതി യാമാവതോ അജാനന്തോ. സത്തസ്സ സതോ വിജ്ജമാനസ്സേവ. ദേഹന്തരസങ്കമനം അഞ്ഞേന കായേന സമാഗമോ.

സബുതമ ഖണ്ഡാനം പാതുഭാവോതി തത്ഥ തത്ഥ ഭവാദിസു ഖണ്ഡാനം പഠമാദിനിബുത്തി. നവസരീരപാതുഭാവോതി ഇയ ജിണ്ണസ്സ സരീരസ്സ നിക്ഖേപേ പരലോകപരിയാപനസ്സ നവകായസ്സ ഉപ്പാദോ. യഥേകേ വദന്തി -

“വത്ഥാനി ജിണ്ണാനി യഥാ പഹായ,
നവാനി ഗണ്ഹാതി നരോ പരാനി;
നിക്ഖിപ്പ ദേഹം ഇയ ജിണ്ണമേവം,
ഗണ്ഹാതി അത്താഭിനവം സുഖേസീ”തി.

അയം സന്തോതി അയമത്താ, യോ സാമീ, നിവാസീ, കാരകോ, വേദകോ ചാതി അധിപ്പേതോ. സന്തോ മരതി, സന്തോ ഉപപജ്ജതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തീസുപി റാനേസു ആദി-സദേന ഇസ്സരകുത്തബ്രഹ്മകുത്താദിവികപ്പനം സങ്ഗണ്ഹാതി.

സഭാവലക്ഖണന്തി'രുപ്പനാനുഭവനാദിം, കക്ഖളഹുസനാദിസഭാവമേവ വാ. സാമഞ്ചലക്ഖണന്തി അനിച്ചതാദിം. സങ്ഖാരേ അത്തതോ അത്തനിയതോതി രൂപാദിസു ഏകച്ചം

അത്തതോ, തദന്തം അത്തനിയതോ.

അത്താ ജാനാതി വാതി വികപ്തേതി കാപിലാദയോ വിയ. ന ജാനാതി വാതി കാണാദാജീവികാദയോ വിയ. കാണാദോപി ഹി അത്താ സഭാവേന ന ജാനാതി. യദാ ബുദ്ധിഗുണേന സംയുജ്ജതി, തദാ ജാനാതീതി ഇച്ഛതി. സോ ഏവ കരോതി ച കാരേതി ചാതി യോ പരത്വ സുഖദുഷ്ടം അനുഭവതി, സോ ഏവ പുണ്യാപുണ്യം സയം കരോതി, അന്തഞ്ച കാരേതി, ന അന്തോതി അധിപായോ . സന്ധ്വേനാതി ദ്വിഅനുഭവദിപ്താദനവസേന, ഇച്ഛാവസേന ച സമ്പാദേതാ. സോതി അത്തസത്തിതോ സത്തോ. ഇന്ദ്രിയസമ്പന്നോതി ചക്വാദീഹി ഇന്ദ്രിയേഹി സമന്നാഗതോ, തേന സളായതനപ്രവത്തിം ദസ്സേതി. സബ്ബന്തേഹേതം യഥാപച്ചയം പവത്തമാനാനം അവിജ്ജാദീനം കിച്ചം അത്തനോ ബ്യാപാരം കത്വാ ദിട്ഠിഗതികോ വിമുയ്ഹതീതി ദസ്സനവസേന വുത്തം. അച്ഛേജ്ജസുത്താവുതാഭേജ്ജമണീനം വിയ പുബ്ബാപരിയവവത്ഥാനം നിയതി, നിയതിയാ, നിയതി ഏവ വാ സങ്ഗതി സമാഗമോ നിയതിസങ്ഗതി, തായ ഭാവേസു പരിണതാ മനുസ്സഭേവവിഹങ്ഗാദിഭാവം പത്താ നിയതിസങ്ഗതിഭാവപരിണതാ. നിയതിയാ, സങ്ഗതിയാ, ഭാവസങ്ഖാതേന സഭാവേന ച പരിണതാ നാനപ്പകാരതം പത്താ നിയതിസങ്ഗതിഭാവപരിണതാതി ച അത്ഥം വദന്തി.

ഏതേഹി ച വികപ്തേഹി അവിജ്ജാ അകുസലം ചിത്തം കത്വാ സത്തേ പുണ്യാദീസു സങ്ഖാരേസു യത്ഥ കത്ഥചി പവത്തേതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ “സോ അവിജ്ജായ അന്ധികതോ”തിആദി. പടിപജ്ജതിതി ഉപസങ്കമതി.

അപരിണായകോതി അരഹത്തമഗ്ഗസമ്പടിപാദകകല്യാണമിത്തരഹിതോ, അരഹത്തമഗ്ഗത്താണാവസാനം വാ ഞാണം സമവിസമം ദസ്സേതാ സത്തേ നിബ്ബാനം നയതീതി പരിണായകം, തേന രഹിതോ അപരിണായകോ. ധമ്മം ഞ്ഞാതി സപ്പുരിസുപസ്സയേന ചതുസച്ചപ്പകാസകം സുത്താദിയമ്മം ഞ്ഞാ, മഗ്ഗത്താണേനേവ വാ സബ്ബധമ്മപവരം നിബ്ബാനധമ്മം ഞ്ഞാ. തഞ്ജാനനായത്തം പന സേസസച്ചത്തയാദിസമയം സമാനകാലസി തം പുരിമകാലം വിയ കത്വാ വുത്തം. ഉപസന്തോ ചരിസ്സതീതി അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന സബ്ബസോ അവിജ്ജുപസമാ ഉപസന്തോ സുഖാദിസേസനിബ്ബാനയാതുമ്പോ റിതോ യാവ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുപത്തി, താവ സത്താനം ഹിതചരിയായ അത്തഭാവം പവത്തേനോ ചരിസ്സതി, ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരേഹി വിഹരിസ്സതീതി അത്ഥോ.

സങ്ഖാരപച്ചയാവിത്താണപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണാ

നന്ദം. യഥാവുത്തസങ്ഖാരപച്ചയാ ഉപജ്ജമാനം തം കമ്മനിബ്ബത്തമേവ ഭവീതും അരഹതീതി “ബാത്തിംസ ലോകിയവിപാകവിത്താണാനി സങ്ഗഹിതാനീ”തി ആഹ. ധാതുകമായം പന വിപ്പയുത്തേന സങ്ഗഹിതാസങ്ഗഹിതപദനിദേശേ “സങ്ഖാരപച്ചയാ വിത്താണേന യേ ധമ്മാ, സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സേന യേ ധമ്മാ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനായ യേ ധമ്മാ വിപ്പയുത്താ, തേ ധമ്മാ കതിഹി ഖണ്ഡേഹി...പേ... സങ്ഗഹിതാ? തേ ധമ്മാ അസങ്ഖതം ഖണ്ഡതോ റപേത്വാ ഏകേന ഖണ്ഡേന, ഏകാദസഹി ആയതനേഹി, ഏകാദസഹി ധാതുഹി സങ്ഗഹിതാ. കതിഹി അസങ്ഗഹിതാ? ചതുഹി ഖണ്ഡേഹി, ഏകേനായതനേന, സത്തഹി ധാതുഹി അസങ്ഗഹിതാ”തി (ധാതും രന്ത്രന്ത്ര) വചനതോ സബ്ബവിത്താണഫസ്സവേദനാപരിഗ്ഗഹോ കതോ. യദി ഹി ഏതഥ വിത്താണഫസ്സവേദനാ സപ്പദേസാ സിയും, “വിപാകാ ധമ്മാ”തി (ധം സം തികമാതികാ ന) ഇമസ്സ വിയ വിസജ്ജനം സിയാ. തസ്മാ തത്ഥ അഭിധമ്മഭാജനീയവസേന സങ്ഖാരപച്ചയാ വിത്താണാദയോ ഗഹിതാതി അധിപായോ വേദിതബ്ബോ. അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരോ ച അഭിധമ്മഭാജനീയേ (വിഭം ൨൪൩) ചതുഭൂമകകുസലസങ്ഖാരോ, അകുസലസങ്ഖാരോ ച വുത്തോതി ഏസോ ഏവ ധാതുകമായം ഗഹിതോതി ദട്ഠബ്ബോ. ഭവോ പന ധാതുകമായം കമ്മുപപത്തിഭവവിസേസദസ്സനത്ഥം ന അഭിധമ്മഭാജനീയവസേന ഗഹിതോ, ഏവഞ്ച കത്വാ തത്ഥ “ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ”തി അനുദ്ധരിത്വാ “കമ്മഭവോ”തിആദിനാ (ധാതും നന്ത്ര) നയേന ഭവോ ഉദ്ധരോ.

ലോകിയവിപാകമനോവിത്താണമേവ സന്ധായാഹ “ബാവീസതിവിധം ഹോതീ”തി. ഛരഹി വിത്താണേഹിതി യഥാഅധികതേഹി ചക്ഖവിത്താണാദീഹി ഛരഹി വിത്താണേഹി. കസ്മാ പനേത്ഥ ലോകിയവിപാകവിത്താണസ്സേവ ഗഹണം കത്തന്തി ആഹ “ലോകുത്തരാന്ധിപന വട്ടകമായ ന യുജ്ജന്തീ”തി. യദി ഏവം കസ്മാ ധാതുകമായം “സങ്ഖാരപച്ചയാ വിത്താണേന

യേ യമ്മാ വിപ്പയുത്താ"തിആദീസു (യാതുഃ നന്ത) ലോകുത്തരവിപാകാനന്വി ഗഹണം കതന്തി? തം യമാധമ്മസാസനത്താ അഭിധമ്മദേസനായ വിപാകത്തികേ (ധം സം തികമാതികാ ന) വിയ അനവസേസവിപാകധമ്മസങ്ഗഹ്ണവസേന വുത്തം. സുത്തന്തദേസനാ പന യമാനുലോമദേസനാതി തത്ത്വ പവത്തിനിവത്തിയോ അസകരതോ ദസ്സേതബ്ബാ. തസ്മാ തദത്ത്വസംവണ്ണനാതി കത്വാ പവത്തികമായം ലോകിയവിപാകവിത്താണാനിയേവ ഗഹിതാനി. തേനേവാഹ "വട്ടകമായ ന യുജ്ജന്തിതി ന ഗഹിതാനി"തി.

യമാ കതം കമ്മം ഫലദാനേ സമത്ത്വം ഹോതി, തമാ കതം "ഉപചിത"ന്തി വുച്ചതീതി വിപാകദാനയോഗ്യമേവ സങ്ഖാരം ഗഹ്ണന്തോ "ഉപചിതകമ്മാഭാവേ"തി ആഹ. ഹേതു നാമ ബൃതിരേകപ്പയാനന്തി അഭാവ-ഗ്ഗഹണം, തേന കമ്മേ സതി ഭാവതോ, അസതി അഭാവതോതി അയമേത്ത്വ അധിപ്പായോ . യമാ പനസ്സ വിത്താണസ്സ സങ്ഖാരപച്ചയതാ ന സിദ്ധാ, ന ഏവം വിപാകഭാവോ. സോ പന സിദ്ധോതി കത്വാ ആഹ "വിപാകംഹേത"ന്തി. തേന വിത്താണസ്സ വിപാകഭാവേന സങ്ഖാരപച്ചയത്ത്വം സായേതി. തസ്സ പന സാധനത്ത്വം "ഉപചിതകമ്മാഭാവേ വിപാകാഭാവതോ"തി വുത്തന്തി തം വിവരന്തോ "വിപാകബ്ബാ"തിആദിമാഹ. യദി ഉപ്പജ്ജയ്യാതി യദി കമ്മനിരപേക്ഖോ വിപാകോ ഉപ്പജ്ജയ്യ. സബ്ബേസം സത്താനം ബ്രഹ്മത്ത്വം ഉപഗതാനം ഘാനാദിവിത്താണാനി മഹാവിപാകവിത്താണാനീതി തസ്സ തസ്സ വിപാകസ്സ അനോകാസേ റിതാനന്വി. വിപാകാനീതി വിത്താണാപേക്ഖായ നപുംസകനിദേസോ, സബ്ബവിപാകവിത്താണാനീതി അത്ഥോ.

സങ്ഖാരാ ബഹു ഏകുന്തിംസചേതനാഭേദതോ, വിത്താണാനി ച ബഹുന്തി ബാത്തിംസവിധത്താ, ന ച സബ്ബതോ സബ്ബാനീതി ആഹ "കതരസങ്ഖാരപച്ചയാ കതരവിത്താണന്തിചേ"തി. "വിത്താണ"ന്തി ച ഇദം വിത്താണസാമത്ത്വം ഗഹേത്വാ വുത്തം. കാമം ഖണ്ഡനിദേസേപി (വിസുദ്ധിം ൨.൨൭൧ ആദയോ) ഇമാനി വിത്താണാനി നിദിട്ഠാനി, തം പന അതിസംഖിത്തം, ന ച തത്ത്വ നേസം സങ്ഖാരപച്ചയതാ വിഭാവിതാതി തം പവത്തിയം, പടിസന്ധിയഞ്ച ഭവാദീസു പവത്തനാകാരവസേന വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും "കാമാവചരപുത്താഭിസങ്ഖാരപച്ചയാ"തിആദി ആരദ്ധം. മനോവിത്താണേതി നിദ്ധാരണേ ഭൂമ്മം. മഹാവിപാകാനീതി വിത്താണാപേക്ഖായ നപുംസകനിദേസോ. മഹാവിപാകാതി പന പാഠേ മനോവിത്താണയാതുയോതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

൬൨൧. യംസങ്ഖാരപച്ചയാതി യസ്സ യസ്സ സങ്ഖാരസ്സ പച്ചയഭാവേന. യംവിത്താണന്തി "യം യം വിത്താണ"ന്തി ഏവം ഉഭയത്ത്വ ആമേധിതലോപോ ദട്ഠബ്ബോ. "ഹോതീ"തി ഇമിനാ കാരണഭാവേ വിത്താണസ്സ സബ്ഭാവമത്ത്വം പവേദിത്വം, ന പവത്തിവിസേസോതി തം ദസ്സേന്തോ "ഏവം പവത്തിവേദിതബ്ബാ"തി ആഹ . ബ്രഹ്മാനന്വി അനിട്ഠരൂപാദിആപാമഗമനേ അകുസലവിപാകചക്ഖുവിത്താണാദിനി കദാചി ഉപ്പജ്ജന്തിതി "ഇമാനിതേരസ...പേ... പവത്തന്തി"തി വുത്തം. തത്ത്വ പഞ്ചന്നം ഖണ്ഡാനം വോകാരോ വിത്ഥാരോ ഏത്ഥാതി പഞ്ചവോകാരോ, സോ ഏവ ഭവോ, ഏതസ്ഥിം പഞ്ചവോകാരഭവേ. ഹോതി ഹി ഭിന്നാധികരണാനന്വി അത്ത്വപദത്ത്വസമാസോ യമാ "ഉരസിലോമോ"തി. അഥ വാ യമാപച്ചയം പവത്തമാനേഹി പഞ്ചഹി ഖണ്ഡേഹി വോകരീയതീതി പഞ്ചവോകാരോ, സോ ഏവ ഭവോതി സബ്ബം പുബ്ബേ വിയ.

"പവത്തിയത്തേവ പവത്തന്തി"തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ത്വം വിവരിതും "കഥ"ന്തിആദി ആരദ്ധം.

"യേഭുയ്യേന ലോഭസമ്പയുത്തജവനാവസാനേ"തി ഇദം പടിഘവിചികിച്ഛുദ്ധച്ചസമ്പയുത്താനന്തരം സോമനസ്സസഹഗതസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോതി കേചി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. "ചക്ഖും അസ്സാദേതി അഭിനന്ദതി, തം ആരബ്ഭേ രാഗോ ഉപ്പജ്ജതി, ദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജതി...പേ... വിചികിച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതി, ഉദ്ധച്ചം ഉപ്പജ്ജതി, അകുസലേ നിരുദ്ധേ വിപാകോ തദാരമ്മണതാ ഉപ്പജ്ജതി"തി വചനതോ. ഇട്ഠം ചേ ആരമ്മണം, സോമനസ്സതദാരമ്മണം ന ന ഉപ്പജ്ജതീതി. ജവനേന തദാരമ്മണനിയമേ സോമനസ്സസഹഗതാനന്തരം സോമനസ്സസഹഗതാനേവ സന്ധായ വുത്തന്തി അപരേ, തം വിചാരേതബ്ബം ഉപേക്ഖാസഹഗതകുസലാകുസലജവനാനന്തരന്വി സോമനസ്സതദാരമ്മണസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ. ഉപേക്ഖാസഹഗതകിരിയാജവനാനന്തരമേവ ഹി സോമനസ്സതദാരമ്മണം ന ഇച്ഛന്തി.

യസ്മാ പന തിഹേതുകജവനാവസാനേ ച കദാചി അഹേതുകം തദാരമ്മണം ഹോതി, തസ്മാ "യേഭുയ്യേന"തി വുത്തം. യസ്മാ ഏകചിത്തക്ഖണ്ഡായുകം ജവനാരമ്മണം ഹോതി,

തദാ തത്ത്വം ഏകമേവ തദാരമ്മണ്ഡം ഹോതീതി കത്വാ “സകിം വാ”തി വൃത്താന്തി കേചി. അപരേ പന തദാരമ്മണ്ഡം നാമ ജവനാരമ്മണ്ഡാനുഭവനകിച്ചും, തം ഏകചിത്തക്വണികേ തമാ ആസന്നഭേദേ ആരമ്മണ്ഡേ നൃപ്തജ്ജതി. തസ്മാ “സകിം വാ”തി ഇദം ദിരന്തതിരന്താദി വിയ വചനസിലിട്താവസേന വൃത്താന്തി വേദിതഞ്ചം, ദിക്ഖത്തുമേവ പന ഉപ്പജ്ജതി. “ദിരന്തതിരന്ത”ന്തി (പാചിം ൫൦) ഏതഥ ഹി വാ-സദുസ്സ അഭാവാ വചനസിലിട്താമത്തേന ദിരന്തഗൃഹണം കത്തി യുജ്ജതി. “നിരന്തരം തിരന്തദസ്സനത്ത്വം വാ”തി ഇധ പന വാ-സദുദോ വികപ്പത്തോ വുത്തോതി സകിം ഏവ ച കദാചി പവത്തിം സന്ധായ “സകിം വാ”തി വൃത്താന്തി ദട്തം. തേനേവ ഹി സമ്മോഹവിനോദനിയം സകിം തദാരമ്മണ്ഡപവത്തിയാ വിചാരേതഞ്ചതം ദസ്സേതേന “ചിത്തപ്പവത്തിഗണനായം പന സഞ്ചദാരേസു തദാരമ്മണ്ഡേ ദേ ഏവ ചിത്തവാദാ ആഗതാ”തി (വിഭം അട് ൦൦ ൨൨൭) വൃത്തം.

തത്ത്വം ചിത്തപ്പവത്തിഗണനായന്തി വിപാകകമായം ബലവരുപാദിആരമ്മണ്ഡേ വൃത്തം ചിത്തപ്പവത്തിഗണനം സന്ധായാഹ. തത്ത്വം ഹി ദേവ തദാരമ്മണ്ഡപ്പത്തിവാദാ വൃത്താ . തദേവ ഹി സന്ധായ ഇധാപി വൃത്തം “അഭിധമ്മട്തകമായം പന തദാരമ്മണ്ഡേ ദേ ചിത്തവാദാ ആഗതാ”തി. അഭിധമ്മട്തകമായം അനിയതാരമ്മണ്ഡട്താനകിച്ചാ ഹുത്വാ പവത്തന്തിതി (വിഭം അട് ൦൦ ൨൨൭) ദ്വാരം അനാമസിത്വാ ഏവ വൃത്തം, തം അനന്തരം പരതോ വൃത്തസഹേതുകവിപാകവിത്താണാനം സദിസസംവണ്ണനം കാതുകാമതാധിപ്പായേന വൃത്തം. അഹേതുകദയാദിനണ്ഹി ഭവണ്ഗഭൂതാനം സയമേവ ദ്വാരത്താ, ചുതിപടിസന്ധിഭൂതാനഞ്ച ഭവണ്ഗസഞ്ചാതേന, അത്തേന ച ദ്വാരേന അനുപ്പത്തിതോ നിയതം, അനിയതം വാ ദ്വാരം ഏതേസന്തി ന സക്കാ വത്തുന്തി.

അഹേതുകദയസ്സ പന സന്തീരണതദാരമ്മണ്ഡഭൂതസ്സ ദ്വാരം ലബ്ഭതി, തഞ്ച അനിയതന്തി തന്ധി ഗണ്ഹന്തോ “അനിയതദ്വാരാരമ്മണ്ഡട്താനകിച്ചാ ഹുത്വാ പവത്തന്തി”തി ആഹ. തേനേവ ചേത്ഥ മഹാവിപാകാനന്ധി തദാരമ്മണ്ഡഭൂതാനം ദ്വാരം ലബ്ഭതിതി തത്ത്വാപി ദ്വാരഗൃഹണം കതം.

ഏകസ്സ സത്തസ്സ പവത്തോ രൂപാവചരവിപാകോ പഥവീകസിണാദീസു യസ്മിം ആരമ്മണ്ഡേ പവത്തോ, തതോ അത്തസ്മിം തസ്സ പവത്തി നത്ഥീതി രൂപാവചരാനം നിയതാരമ്മണ്ഡതാ വൃത്താ. ഇതരാനി ആരുപവിപാകവിത്താണാനി. നിയതം അവത്ഥുകാനീതി നിയതാവത്ഥുകാനി. കസിംഗുഗ്ഘാടിമാകാസാദീസുയേവ ആരമ്മണ്ഡേസു പവത്തനതോ നിയതാരമ്മണ്ഡാനി. തത്രാതി പവത്തിയം. അസ്സാതി ബാത്തിംസവിധസ്സ വിപാകവിത്താണസ്സ. തേ തേ സഞ്ചാരാതി യഥാവൃത്താ പുത്താദിസഞ്ചാരാദിസഞ്ചാരാ. കമ്മപച്ചയേനാതി നാനാക്വണികകമ്മപച്ചയേന. ഉപനിസ്സയപച്ചയേനാതി പകതുപനിസ്സയപച്ചയേന.

൬൨൨. ഏവം പവത്തിയം വിത്താണപ്പവത്തിം ദസ്സേതാ പടിസന്ധിയം ദസ്സേതും “യം പന വൃത്ത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ത്വം അനുരൂപായ പടിസന്ധിയാതി അനുരൂപേന പടിസന്ധികിച്ചേന. തം പന അനുരൂപതം സയമേവ വക്ഖതി. ഭവന്തരേന ഭവന്തരസ്സ സന്ധാനം ഇധ പടിസന്ധിതി തം അചിത്തകന്ധി അത്ഥേവാതി കത്വാ “കതി പടിസന്ധിയോ”തി പുച്ഛം കത്വാപി “കതി പടിസന്ധിചിത്താനീ”തി പുച്ഛാ കതാ. “കേന കത്ഥാ”തി കേന ചിത്തേന കസ്മിം ഭവേ.

തത്ത്വാതി തേസു ഏകൂനവിസതിയാ പടിസന്ധിചിത്തേസു. കൂസലവിപാകായ അഹേതുകമനോവിത്താണധാതുയാതി സമ്ബന്ധോ. നത്ഥി ദേവേസു അഹേതുകാ പടിസന്ധിതി “മനുസ്സലോകേ”തി വിസേസനം. നപുംസകാദീനന്തി ആദിസദ്ദേന മമ്മാദീനം സങ്ഗഹോ. കേചി പന ഏകച്ചേ അഹേതുകപടിസന്ധികാ അവികലിന്ദ്രിയാ ഹുത്വാ മോകം വിചാരണപകതികാപി ഹോന്തിയേവ, തസ്മാ താദിസാനന്ധി ഇധ ആദിസദ്ദേന സങ്ഗഹോതി വദന്തി. സഞ്ചേപതോതി സമാസതോ, അസുകായ പടിസന്ധിയാ അസുകം ആരമ്മണ്ഡന്തി വിഭാഗം അകത്വാതി അത്ഥോ.

സേസാനന്തി രൂപാവചരാ പഞ്ച, പഥമതിയാരുപ്പാ ദേതി ഇമാസം വൃത്താവസേസാനം സത്തന്നം പടിസന്ധിനം. പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണ്ഡം ചുതിചിത്തം നാമ നത്ഥി പടിസന്ധിആരമ്മണ്ഡേ ഏവ പവത്തനതോ. ദീസു ആരമ്മണ്ഡേസുതി അതീതനവത്തഞ്ചവസേന ദീസു ആരമ്മണ്ഡേസു.

൬൨൩. താനീതി പുണ്ണേ കതാനി കമ്മാനി. അസ്സാതി ആസന്നമരണസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. ഓലമ്ബന്തിതി സായന്ഹേ മഹന്താനം പഞ്ചതകുടാനം ഛായാ വിയ ഭൂമിയം തസ്സ ചിത്തേ അവലമ്ബന്തി ഉപതിട്തന്തി. തസ്മിം നിരുദ്ധേതി തസ്മിം ചുതിചിത്തേ നിരുദ്ധമത്തേ തസ്സ

നിരോധസമനന്തരമേവ. തദേവാതി തംയേവ യഥാവുത്തജവനവീഥിയാ ആരമ്മണഭൂതം. അവിജ്ഞാതസ്സഹാദീസു കിലേസേസു അനുപച്ഛിന്നേസേവ കമ്മാദിനോ ഉപട്ഠാനം, തഞ്ച ആരബ്ഭ ചിത്തസന്താനസ്സ ഭവന്തരനിന്നപോണപബ്ഭാരതാ ഹോതീതി ആഹ “അനുപച്ഛിന്നകിലേസബലവിനാമിത”ന്തി. സന്താനേ ഹി വിനാമിതേ തദേകദേസഭൂതം പടിസന്ധിചിത്തഞ്ച വിനാമിതമേവ ഹോതി, ന ച ഏകദേസവിനാമിതഭാവേന വിനാ സന്താനസ്സ വിനാമിതതാ അത്ഥീതി. സബ്ബത്ഥ പന ദുഗ്ഗതിപടിസന്ധിനിന്നായ ചുതിയാ പുരിമജവനാനി അകുസലാനി, ഇതരായ ച കുസലാനീതി നിച്ഛിന്നന്തി. “നിമിത്തസ്സാദഗധിതം വാ, ഭിക്ഖവേ, വിത്താണം തീട്ഠമാനം തീട്ഠന്തി, അനുബ്ബുഞ്ജനസ്സാദഗധിതം വാ, തസ്മിം ചേ സമയേ കാലം കരോതി, റാനമേതം വിജ്ജതി, യം ദിന്നം ഗതിനം അഞ്ഞതരം ഗതിം ഉപപജ്ജേയ്യ നിരയം വാ തിരച്ഛാനയോനിം വാ”തി (സം. നി. ൪.൨൩൫) ഹി വുത്തം, തസ്മാ അകുസലം ദുഗ്ഗതിയം, കുസലഞ്ച സുഗതിയം പടിസന്ധിയാ ഉപനിസ്സയോ ഹോതീതി. അരഹതോ പന സബ്ബസോ കിലേസാനം ഉപച്ഛിന്നത്താ പടിപ്പസ്സദ്ധസബ്ബഭവുസ്സുക്കതായ കമ്മാദിനിമിത്തം ന ഉപട്ഠഹതി, തതോ വിജ്ജമാനസി കമ്മം അലദ്ധസഹായത്താ പടിസന്ധിം ന ജനേതി.

വുത്തപ്പകാരകമ്മവസേനാതി പാപകമ്മവസേന, തദുപട്ഠാപിതന്തി അധിപ്പായോ. “നരകാദീസു അഗ്ഗിജാലവണ്ണാദിക”ന്തി ഇദം തംസദിസതാവസേന വുത്തം. ന ഹി സോ ഏവ നിരയഗ്ഗിവണ്ണാദി തദാ തസ്സ ആപാമം ആഗച്ഛതി. തത്ഥ അഗ്ഗിജാലവണ്ണാദികന്തി ആദി-സദേന വേത്തരണീസിമ്ബലിഅസിപത്തവനാദിവണ്ണം സങ്ഗഹ്സഹതി. നരകാദീസുതി പന ആദി-സദേന പേതതിരച്ഛാനാനം നിബദ്ധസഞ്ചരണട്ഠാനപരിയാപന്നവണ്ണം. മനോദ്ധാരേ ആപാമമാഗച്ഛതീതി കമ്മബലേന ഉപട്ഠാപിതവണ്ണായതനം സുപിന്നം പസ്സന്തസ്സ വിയ, ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ വിയ ച മനോദ്ധാരേ ഏവ ഗോചരഭാവം ഗച്ഛതി. ഏകം ആവജ്ജനം, പഞ്ച ജവനാനി, ദേവ തദാരമ്മണാനീതി തീണി വീഥിചിത്താനി.

രാഗാദിഹേതുഭൂതം ഹീനമാരമ്മണന്തി അകുസലവിപാകസ്സ ആരമ്മണം ഭവിതും യുത്തം അനിട്ഠമാരമ്മണമാഹ. തത്ഥ ഹി സങ്കപ്പനവസേന രാഗസ്സാപി ഹേതു ഹോതീതി. അകുസലവിപാകജനകകമ്മസഹജാതാനം വാ തംസദിസാസന്നചുതിജവനചേതനാസഹജാതാനഞ്ച രാഗാദീനം ഹേതുഭാവോ ഏവ ഹീനതാ. തത്ത്ഹി പച്ഛാനുതാപജനകകമ്മാനമാരമ്മണം കമ്മവസേന അനിട്ഠം അകുസലവിപാകസ്സ ആരമ്മണം ഭവേയ്യ. അഞ്ഞമാ ച ഇട്ഠാരമ്മണേ പവത്തസ്സ അകുസലകമ്മസ്സ വിപാകോ അകുസലകമ്മനിമിത്താരമ്മണോ ന ഭവേയ്യ. ന ഹി അകുസലവിപാകോ ഇട്ഠാരമ്മണോ ഭവിതും അരഹതീതി.

പഞ്ചദ്ധാരേ ച ആപാമം ആഗച്ഛന്തം പച്ഛുപ്പന്നം കമ്മനിമിത്തം ആസന്നകതകമ്മാരമ്മണസന്തതിയം ഉപ്പന്നം, തംസദിസഞ്ച ദട്ഠഞ്ച. അഞ്ഞമാ തദേവ പടിസന്ധിആരമ്മണുപട്ഠാപകം, തദേവ ച പടിസന്ധിജനകം ഭവേയ്യ. ന ച പടിസന്ധിയാ ഉപചാരഭൂതാനി വിയ, ഏതസ്മിം തയാ പവത്തിതബ്ബന്തി പടിസന്ധിയാ ആരമ്മണം അനുപ്പാദേതാനി വിയ ച പവത്താനി ചുതിആസന്നാനി ജവനാനി പടിസന്ധിജനകാനി ഭവേയ്യും. “കതത്താ ഉപചിത്തതാ”തി (ധ. സം. ൪.൩൧) ഹി വുത്തം. തദാ ച തംസമാനവീഥിയം വിയ പവത്തമാനാനി കഥം കതൂപചിതാനി സിയും? തദാ ന അസ്സാദിതാനി. ന ച ലോകിയാനി ലോകുത്തരാനി വിയ സമാനവീഥിഫലാനി ഹോന്തി. “പുണ്ണേ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം, പച്ഛാ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം, മരണകാലേ വാസ്സ ഹോതി മിച്ഛാദിട്ഠി സമത്താ ഹോതി സമാദിന്നാ. തേന സോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ അപായം ദുഗ്ഗതിം വിനിപാതം നിരയം ഉപപജ്ജതീ”തിആദിനാ (മ. നി. ൩.൩൦൩) സുത്തേ മരണകാലേ സമത്തായ സമാദിന്നായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ, സമ്മാദിട്ഠിയാ ച സഹജാതചേതനായ പടിസന്ധിദാനം വുത്തം, ന ച ദുബ്ബലേഹി പഞ്ചദ്ധാരികജവനേഹി മിച്ഛാദിട്ഠി, സമ്മാദിട്ഠി വാ സമത്താ ഹോതി സമാദിന്നാ. തഥാ ഹി വുത്തം സമ്മോഹവിനോദനീയം “സബ്ബസി ഹേതം കുസലാകുസലധമ്മപടിവിജാനനാദിചവനപരിയോസാനം കിച്ചം മനോദ്ധാരികചിത്തേനേവ ഹോതി, ന പഞ്ചദ്ധാരികേനാതി സബ്ബസ്സപേതസ്സ കിച്ചസ്സ കരണേ സഹജവനകാനി വീഥിചിത്താനി പടിക്ഖിത്താനീ”തി (വിഭ. അട്ഠം ൧൩൩).

തത്ഥ ഹി ന കിഞ്ചിധമ്മം പടിവിജാനാതീതി “മനോപുബ്ബുങ്ഗമാ ധമ്മാ”തി (ധ. പ. ൧.൨) ഏവം വുത്തം ഏകസി കുസലം വാ അകുസലം വാ ന പടിവിജാനാതീതി ച വുത്തം. യേസം പടിവിഭാവനപ്പവത്തിയാ സുഖം വാ ദുക്ഖം വാ അന്വേതി, തേസം സാ പവത്തി

പഞ്ചദാശ പടികുറിപ്പ്. കുസലാകുസലകമ്മസമാദാനഞ്ച താദിസമേവാതി. തദാരമ്മണാനന്തരം പന ചവനം, തദനന്തരാ ച ഉപപത്തി മനോദാരികാ ഏവ ഹോതി, ന സഹജവനകവീഥിചിത്തപരിയാപന്നാതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന ഇയ പഞ്ചദാരികതദാരമ്മണാനന്തരാ ചുതി, തദനന്തരാ പടിസന്ധി ച വുത്താതി ദട്ഠം. തത്ത്വ അവസേസപഞ്ചചിത്തകുടയായുകേ രൂപാദിമഹി ഉപ്പന്നം പടിസന്ധിം സന്ധായ “പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം ഉപപത്തിചിത്തം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണസ്സ ഭവണ്ഗസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി, അവസേസഏകചിത്തകുടയായുകേ ച ഉപ്പന്നം പടിസന്ധിം സന്ധായ “പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണം ഉപപത്തിചിത്തം അതീതാരമ്മണസ്സ ഭവണ്ഗസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി ച വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം.

നൂറു. കണ്ഠപക്വേ സുക്കപക്വം റപേതാതി ഏതഥ യഥാ പുഞ്ചേ “പാപകമ്മം വാ കമ്മനിമിത്തം വാ”തി വുത്തേ കണ്ഠപക്വേ “അനവജ്ജകമ്മം വാ കമ്മനിമിത്തം വാ”തി സുക്കപക്വോ വുത്തോ, ഏവം “ദുഗ്ഗതിപരിയാപന്നം പടിസന്ധിചിത്തം, നരകാദീസു അഗ്ഗിജാലവണ്ണാദികം ദുഗ്ഗതിനിമിത്തം”ന്തി ച വുത്തേ കണ്ഠപക്വേ “സുഗതിപരിയാപന്നം പടിസന്ധിചിത്തം, മനുസ്സലോകേ രത്തകമ്ബലസദിസമാതുകുച്ഛിവണ്ണസഞ്ചാതം, ദേവലോകേ വാ ഉയ്യാനവിമാനകപ്പരുക്ഖാദിവണ്ണസഞ്ചാതം സുഗതിനിമിത്തം”ന്തി ഏവം സുക്കപക്വം റപേതാ സേസം സഞ്ചം പുരിമനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. അതീതപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണായാതി കമ്മകമ്മനിമിത്തവസേന അതീതാരമ്മണായ, മാതുകുച്ഛിവണ്ണാദിസുഗതിനിമിത്തവസേന പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണായ.

നൂറു. തഞ്ച വോതി യദേതം “അനവജ്ജകമ്മം വാ കമ്മനിമിത്തം വാ”തി അനിയമനം കതം, തഞ്ച വോ. കമ്മനിമിത്തമേവ ആപാമമാഗച്ഛതി ഏകന്തതോ അത്തനോ കമ്മാരമ്മണതായ മഹഗ്ഗതവിപാകസ്സ. സുദ്ധായ വാതി മഹഗ്ഗതകമ്മനിമിത്താരമ്മണായ ജവനവീഥിയാ, തദാരമ്മണരഹിതായാതി അത്ഥോ, സാ പന ജവനവീഥി മഹഗ്ഗതവിപാകസ്സ ഉപചാരോ വിയ ദട്ഠം. കേചി പന തഞ്ച വീഥിം മഹഗ്ഗതാവസാനം വദന്തി. “നവത്തഞ്ചാരമ്മണാ വാ”തി ഇദം രൂപാവചരപടിസന്ധിം, ആരുപ്പേസു ച പഥം, തതീയഞ്ച സന്ധായ വുത്തം. ദുതിയചതുത്ഥാ പന അതീതാരമ്മണവചനേനേവ ഗഹിതാ.

മാതുകുച്ഛിവണ്ണസഞ്ചാതത്തിആദിനാ വണ്ണോ ഏവ ഗതിനിമിത്തഭാവേന ആഗതോ. തത്ത്വ സദ്ദോ താവ അനുപാദിനഭാവേന സുഗതിപരിയാപന്നതായ ഗതിനിമിത്തഭാവേന അട്ഠകമാസു നാഗതോതി യുത്തമേതം, ഗന്ധാദിനം പന അനാഗമനേ കാരണം വീമംസിതഞ്ചം.

അയം താത തവത്ഥായ ബുദ്ധപൂജാ കരീയതീതിആദീസു പുഞ്ചചേതനാവസേന പുണ്ണം ഹോതി. സഞ്ചന്തിമജ്ജവനേ വത്തമാനസ്സാപിതി വദന്തി.

നൂറു. “ഏതേനാനുസാരേന ആരുപ്പച്ചുതിയാപി അനന്തരാ പടിസന്ധി വേദിതഞ്ചാ”തി ഇദം കസ്ഥാ വുത്തം, നനു “പഥവീകസിഞ്ചയ്യാനാദിവസേന പടിലദ്ധമഹഗ്ഗതസ്സ സുഗതിയം റിതസ്സാ”തി ഏവമാദികേ ഏവ നയേ അയമ്പി പടിസന്ധി അവരുദ്ധാതി? ന, തത്ത്വ രൂപാവചരചുതിഅനന്തരായ ഏവ പടിസന്ധിയാ വുത്തത്താ. തത്ത്വ ഹി “പഥവീകസിഞ്ചാദികം വാ നിമിത്തം മഹഗ്ഗതചിത്തം വാ മനോദാശേ ആപാഥം ആഗച്ഛതി, ചക്ഖുസോതാനം വാ”തിആദിനാ തേന വചനേന രൂപാവചരചുതിയാ ഏവ അനന്തരാ പടിസന്ധി വുത്താതി വിത്തായതി. അഥാപി യഥാസമഭവയോജനായ അയമ്പി പടിസന്ധി തത്ത്വേവ അവരുദ്ധാ, അരുപാവചരചുതിഅനന്തരാ പന രൂപാവചരപടിസന്ധി നത്ഥി. അരുപാവചരേ ച ഉപരൂപരി ചുതിയാ അനന്തരാ ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ പടിസന്ധി നത്ഥിതി ചതുത്ഥാരുപ്പച്ചുതിയാ നവത്തഞ്ചാരമ്മണപടിസന്ധി നത്ഥി. തേന തതോ തത്ത്വേവ അതീതാരമ്മണാ, കാമാവചരേ ച അതീതപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ പടിസന്ധി. ഇതരാഹി ച യഥാസമഭവം അതീതനവത്തഞ്ചാരമ്മണാ ആരുപ്പപടിസന്ധി, അതീതപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ ച കാമാവചരപടിസന്ധി യോജേതഞ്ചാതി ഇമസ്സ വിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം വിസും ഉദ്ധരണം കതം.

നൂറു. ഏവം ആരമ്മണവസേന ഏകവിധായ കാമാവചരസുഗതിചുതിയാ ദുവിധാ ദുഗ്ഗതിപടിസന്ധി, ദുഗ്ഗതിചുതിയാ ദുവിധാ സുഗതിപടിസന്ധി, കാമാവചരസുഗതിചുതിയാ ദിഘികദിപ്തകാരാനം കാമരൂപാരൂപാനം വസേന പഞ്ചവിധാ സുഗതിപടിസന്ധി , രൂപാവചരചുതിയാ തത്ത്വേവ പഞ്ചവിധാ, ദുവിധായ ആരുപ്പച്ചുതിയാ പച്ചേകം ദിന്നം ദിന്നം കാമാരുപ്പാനം വസേന അട്ഠവിധാ ച പടിസന്ധി ദസ്സിതാ. ദുഗ്ഗതിചുതിയാ പന ഏകവിധായ

ദുഗ്ഗതിപടിസന്ധി ദുവിധാ ന ദസ്സിതാ, തം ദസ്സേതും “ദുഗ്ഗതിയം റിതസ്സ പനാ”തിആദി വുത്തം.
യഥാ വുത്താ പന -

ദേ ദേ പഞ്ചാമ പഞ്ചട്ഠ, ദേ ഭവാലമ്ബഭേദതോ;
ചുതിയാ താദിസായേതാ, ചതുവീസതി സന്ധിയോ. (വിഭ് മൂലഭീ ൨൨൨);

൬൨൮. “കാമാവചരസ്സ കുസലസ്സ കമ്മസ്സ കത്താ”തിആദിനാ (ധം സം ൪൩൧)
നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയഭാവോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതപ്പകാരോതി ഉപനിസ്സയഭാവമേവ ദസ്സേനോ
“വുത്തഞ്ഛേത”തിആദിമാഹ.

നിസ്സയപച്ചയഭൂതേന രൂപേന സഹപവത്തിയേവേതമ വിഞ്ഞാണസ്സ തേന മിസ്സിതാ,
തദഭാവോ അമിസ്സിതാ. യവന്തി ഏതമ സത്താ ഏകജാതിസമന്വയേന അത്തമഞ്ഞമിസ്സിതാ
ഹോന്തിതി യോനിയോ. സുചരിതദുചരിതവസേന ഗന്തഞ്ച പാപുണിതഞ്ചാതി ഗതിയോ.
തിട്ഠന്തി ഏതമാതി റിതി, വിഞ്ഞാണസ്സ റിതി വിഞ്ഞാണട്ഠിതി.
നാനത്തകായനാനത്തസഞ്ചിതിആദിആവാസോ ഏവ സത്തേഹി ആവസിതഞ്ചതോ
സത്താവാസോ. അസഞ്ചസത്താവാസസ്സ ഇധ അസമ്ഭവതോ “സത്താവാസവസേന അട്ഠവിധം
ഹോതി”തി വുത്തം.

൬൨൯. അത്തത്ര ജാതിപണ്ഡകപടിസന്ധിയാതി ഏതമ പഠമകപ്പികപടിസന്ധിയാപിതി
വത്തഞ്ചം. സാപി ഹി ഭാവേന വിനാവ ഉപ്പജ്ജതിതി.

ഓമതോതി അവമതോ, അവകംസതോതി അത്ഥോ. ആദിനാതി “മിസ്സം അമിസ്സ”ന്തി
ഏതസ്ഥിം ദുകേ ആദിമ്ഹി വുത്തേന മിസ്സവിഞ്ഞാണേന. ഓമതോ ദേ വാ തയോ വാ ദസകാ
ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഗബ്ഭസേയുകാനം വസേന വുത്തം. അത്തത്ഥ പന അനേകേ കലാപാ സഹ
ഉപ്പജ്ജന്തി. ബ്രഹ്മത്തഭാവേപി ഹി അനേകഗാവുതപ്പമാണേന അനേകേ കലാപാ സഹ
ഉപ്പജ്ജന്തിതി തിംസതോ അധികാനേവ രൂപാനി ഹോന്തി. തദഹുജാതഏകസ്സ ലോമം
ജാതിഉണ്ണാതി കേചി. ഹിമവന്തപ്പദേസേ ജാതിമന്തഏകലോമം ജാതിഉണ്ണാതി അപരേ. ഗബ്ഭം
ഫാലേത്ഥാ ഗഹിതഏകലോമം ജാതിഉണ്ണാതി അത്തേ. ഇമാസു ഗതീസു ഇമാ യോനിയോ
സമ്ഭവന്തി, ഇമാസു ന സമ്ഭവന്തിതി ഏവം യോനീനം ഗതിവസേന സമ്ഭവഭേദോ.

൬൩൦. ഭുമ്മവജ്ജേസൂതി ഭുമ്മദേവാനം വജ്ജനം യോനിവിഭാഗം പതി തേസം
മനുസ്സസദിസത്താ. യോനിയോ തിസ്സോ പുരിമികാ ന ഹോന്തിതി യോനിത്തയപടീക്ഖേപേന
പച്ഛിമാ യോനി അനുത്താതാതി അത്ഥതോ ആപന്നമേവ ഹോതി. ഗതിത്തയേതി
മനുസ്സപേതതിരച്ഛാനസഞ്ചിതേ ഗതിത്തയേ. തത്ത്ഹി ഏതമ പുണ്യേ അനാമട്ഠം.

ച-സദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോതി ദസ്സേതും “ച-സദേനാ”തിആദി വുത്തം. കസ്ഥാ പന
നിജ്ജാമതത്ത്ഹികപേതേസു പുരിമികാ തിസ്സോ യോനിയോ ന സന്തിതി? അസമ്ഭവതോ.
താസത്ത്ഹി നിച്ചാതുരഭാവതോ കാമസേവാ നത്ഥിതി ന താ അണ്ഡജാദയോ ഹോന്തി. കുച്ഛിയം
താസം ഗബ്ഭോ നാവതിട്ഠന്തി ജാലസബ്ഭാവതോതി കേചി. അഗ്ഗിജാലായ സന്തപ്പമാനസരീരാ
ഏതാ നിബ്ബത്തന്തിതി അല്ല്യട്ഠാനേസു, പുപ്ഫാദീസു ച സമ്ഭവാഭാവതോ സംസേദജതാപി
താസം നത്ഥേവാതി വദന്തി. തേനാഹ “ഓപപാതികാ ഏവ ഹി തേ ഹോന്തി”തി.

രൂപീബ്രഹ്മേസു താവ ഓപപാതികയോനികേസൂതി ഓപപാതികയോനികേഹി രൂപീബ്രഹ്മേ
നിദ്ധാരേതി. രൂപീബ്രഹ്മേസൂതി ഹി അധികരണേ ഭുമ്മം, ഓപപാതികേസൂതി നിദ്ധാരണേ.
തേന “ഓപപാതികയോനികേസൂ”തി സാമഞ്ഞതോ വുത്തരാസിതോ “രൂപീബ്രഹ്മേസൂ”തി
വിസേസേന തദേകദേസം നിദ്ധാരേതി. ചക്ഖുസോതവത്ഥുദസകാനം, ജീവിതനവകസ്സ ചാതി
ഏതമ കേചി “ചക്ഖുസോതവത്ഥുസത്തകാനം, ജീവിതമരക്കസ്സ ചാതി ചതുന്ന്മ കലാപാനം
വസേന രൂപഭവേ പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണേന സഹ സത്തവീസതി രൂപാനി ഉപ്പജ്ജന്തി, തത്ഥ
ഗന്ധരസാഹാരാനം പടീക്ഖിത്തത്താ”തി കാരണം വത്ഥാ തം സമത്ഥേന്താ “പാളിയത്ത്ഹി
'രൂപധാതുയാ ഉപപത്തിക്ഖണ്ണേ ഠപേത്ഥാ അത്തസത്താനം ദേവാനം പഞ്ചായതനാനി
പാതുഭവന്തി, പഞ്ച ധാതുയോ പാതുഭവന്തി'തി (വിഭ് ൧൦൧൫-൧൦൧൬) വുത്തം, തഥാ
'രൂപധാതുയാ മര ആയതനാനി, നവ ധാതുയോ'തി സബ്ബസങ്ഗഹകവസേന തത്ഥ
വിജ്ജമാനായതനധാതുയോ ദസ്സേതും വുത്തം. കമാവത്ഥുമ്ഹി ച ഘാനായതനാദീനം വിധ
ഗന്ധായതനാദീനഞ്ച തത്ഥ ഭാവോ പടീക്ഖിത്തോ 'അത്ഥി തത്ഥ ഘാനായതനന്തി? ആമന്താ.
അത്ഥി തത്ഥ ഗന്ധായതനന്തി? ന ഹേവം വത്തഞ്ചേ'തിആദിനാ (കഥാ ൫൨൦). ന ച

അഫോട്ബായതന്നം പഥവീയാതുആദീനം വിയ അഗന്ധരസായതന്നം ഗന്ധരസാനം തത്മ ഭാവോ സക്കാ വത്തും, ഫുസിതും സക്കുണേയുതാവിനിമുത്തസ്സ പഥവീആദിസഭാവസ്സ വിയ ഗന്ധരസായതനഭാവവിനിമുത്തസ്സ ഗന്ധരസസഭാവസ്സ അഭാവോ. യദി ച ഘാനസമ്ഫസ്സാദീനം കാരണഭാവോ നത്ഥീതി 'ആയതനാനീ'തി തേ ന വുച്ചേയ്യും, ധാതുസദ്ദോ പന നിസ്സുത്തനിജ്ജീവവാചകോതി 'ഗന്ധയാതു രസയാതു'തി അവചനേ കാരണം നത്ഥി, ധമ്മഭാവോ ച തേസം ഏകന്തേന ഇച്ഛിതബ്ബോ സഭാവധാരണാദിലക്ഖണതോ അത്തേസ്സ അഭാവോ. ധമ്മാനഞ്ച ആയതനഭാവോ ഏകന്തികോ യമകേ വുത്തോ 'ധമ്മോ ആയതനന്തി? ആമന്താ'തി (യമം ൧.ആയതനയമക.൧൩). തസ്മാ തേസം ഗന്ധരസായതനഭാവോഭാവേപി കോചി ആയതനഭാവോ വത്തബ്ബോ. യദി ച ഫോട്ബുഭാവതോ അത്തോ പഥവീആദിഭാവോ വിയ ഗന്ധരസഭാവതോ അത്തോ തേസം കോചി സഭാവോ സിയാ, തേസം ധമ്മായതനസങ്ഗഹോ. ഗന്ധരസഭാവേ പന ആയതനഭാവേ ച സതി 'ഗന്ധോ ച സോ ആയതനഞ്ച ഗന്ധായതനം, രസോ ച സോ ആയതനഞ്ച രസായതന'ന്തി ഇദമാപനമേവാതി ഗന്ധരസായതനഭാവോ ച ന സക്കാ നിവാരേതും. 'തയോ ആഹാരാ'തി ച വചനതോ കബളികാരാഹാരസ്സ തത്മ അഭാവോ വിത്തായതി. തസ്മാ യഥാ പാളിയാ അവിരോധോ ഹോതി, തഥാ രൂപഗണനാ കാതബ്ബാ. ഏവഞ്ഹി ധമ്മതാ ന വിലോമിതാ ഹോതി"തി വദന്തി.

ഏതഥ വുച്ചതേ - രൂപാവചരസത്താനം ഘാനജീവ്ഹായതനാഭാവതോ വിജ്ജമാനാപി ഗന്ധരസാ ആയതനകിച്ചം ന കരോന്തിതി തേ അനാമസിത്ഥാ പാളിയം "പഞ്ചായതനാനി പാതുഭവന്തി"തി (വിഭ് ൧൦൧൭), "ഛര ആയതനാനീ"തി (വിഭ് ൯൯൨) ച ആദി വുത്തം, "തയോ ആഹാരാ"തി ച അജ്ജേയോഹരിതബ്ബസ്സ ആഹാരസ്സ അഭാവേന ഓജ്ജമകരൂപസമുട്ഠാപനസങ്ഖാതസ്സ ആഹാരകിച്ചസ്സ അകരണതോ, ന സബ്ബേന സബ്ബം ഗന്ധരസാനം, ഓജായ ച അഭാവതോ. ഇതി വിസയിനോ, കിച്ചസ്സ ച അഭാവേന വിസയോ, കിച്ചവാ ച ധമ്മോ ന വുത്തോ. യസ്മിഞ്ഹി ഭവേ വിസയീ നത്ഥി, തസ്മിം തംഹേതുക്കോ നിപ്പരിയായേന വിസയസ്സ ആയതനഭാവോ നത്ഥീതി വിജ്ജമാനസ്സാപി അവചനം യഥാ തത്ഥേവ രൂപഭവേ പഥവീതേജോവായോധാതുനം ഫോട്ബുായതനഭാവേന. യസ്സ പന യത്ഥ വചനം, തസ്സ തത്മ വിസയീസങ്ഭാവഹേതുക്കോ നിപ്പരിയായേന ആയതനഭാവോ വുത്തോ യഥാ തത്ഥേവ രൂപായതനസ്സ.

യദി വിസയീസങ്ഭാവഹേതുക്കോ വിസയസ്സ നിപ്പരിയായേന ആയതനഭാവോ, കഥമസത്തസത്താനം ദേവ ആയതനാനി പാതുഭവന്തിതി, അസത്തസത്താനഞ്ഹി ചക്ഖായതനം നത്ഥി, അചക്ഖായതനഭാവേന ച നേസം രൂപായതനം അത്തേസം അവിസയോതി? നായം വിരോധോ. യേന അധിപ്പായേന രൂപധാതുയം സത്തീനം ഗന്ധായതനാദീനം അവചനം, തേന രൂപായതനസ്സാപി അവചനന്തി അസത്തീനം ഏകം ആയതനം വത്തബ്ബം. യഥാസകഞ്ഹി ഇന്ദ്രിയഗോചരഭാവോപേക്ഖായ യേസം നിപ്പരിയായേന ആയതനഭാവോ അത്ഥി, തേസു നിദ്രിസിയമാനേസു തദഭാവതോ രൂപധാതുയം സത്തീനം ഗന്ധാദികേ വിസും ആയതനഭാവേന അവതാ ധമ്മസഭാവാനതിവത്തനതോ, മനോവിത്താണസ്സ ച വിസയഭാവുപഗമനതോ ധമ്മായതനന്തോഗധേ കത്ഥാ "പഞ്ചായതനാനി"തി പാളിയം (വിഭ് ൧൦൧൭) വുത്തം. ഏതദത്ഥഞ്ഹി "ധമ്മായതന"ന്തി സാമത്തേതോ നാമകരണം, പിട്ഠിവട്ടുകാനി വാ താനി കത്ഥാ "പഞ്ചായതനാനി"തി വുത്തം.

യേന ച പന അധിപ്പായേന അസത്തീനം രൂപായതനം വുത്തം, തേന സത്തീനവി ഗന്ധാദീനം വിസും ഗഹണം കാതബ്ബന്തി ഇമസ്സ നയസ്സ ദസ്സനത്ഥം "അസത്തസത്താനം ദേവാനം ദേവ ആയതനാനി പാതുഭവന്തി"തി (വിഭ് ൧൦൧൭) വുത്തം. അസതിപി ഹി തത്മ അത്തനോ ഇന്ദ്രിയേ രൂപസ്സ വണ്ണായതനസഭാവാനിക്ഖമോ നത്ഥേവാതി തം രൂപായതനന്തേവ വുച്ചതി. ഇമിനാ ച നയദസ്സനേന ഗന്ധാദിനി തീണി പക്ഖിപിത്ഥാ സത്തീനം അട്ഠ ആയതനാനി, അസത്തീനം പഞ്ചാതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ ഹോതി. ഏവഞ്ചേതം സമ്പടിച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ രൂപലോകേ ഫുസിതും അസക്കുണേയുതായ പഥവീആദീനം ബ്രഹ്മാനം വചിഘോസോ ഏവ ന സിയാ. ന ഹി പടിഘട്ടനാനിഘംസമന്തരേന സദുപ്പവത്തി അത്ഥി, ന ച ഫുസനസഭാവാനം കത്ഥചി അഫുസനഭാവതാ സക്കാ വിത്താതും, ഫോട്ബുായതനസങ്ഖാതസ്സ ച ഭൂതത്തയസ്സ അഭാവേ രൂപഭവേ രൂപായതനാദീനവി സമ്ഭവോ ഏവ ന സിയാ. തസ്മാ ഫുസിതും സക്കുണേയുതായപി പഥവീആദീനം തത്മ കായിന്ദ്രിയാഭാവേന തേസം ഫോട്ബുഭാവോ ന വുത്തോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ രൂപധാതുയം തേസം സപ്പടിഘവചനഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി. വുത്തഞ്ഹി "അസത്തസത്താനം അനിദസ്സനസപ്പടിഘം ഏകം മഹാഭൂതം പടിച്ച് ദേവ മഹാഭൂതാ"തിആദി (പട്ഠാ ൨.൨൨.൨൦).

പടിപ്പോ ച നാമ ഭൂതത്തയസ്സ കായപ്പസാദം പതി തന്നിസ്സയഭൂതഘട്ടനാദാരേണ അഭിമുഖഭാവോ, ഇയ പന തംസഭാവതാ. സോ ച ഫുസിതും അസക്കുണേയസഭാവസ്സ ഘട്ടനായ അഭാവതോ നത്ഥി. യദി തത്ഥ അസതിപി വിസയിനി രൂപായതനം ഗഹേത്ഥാ “ഭേ ആയതനാനീ”തി വുത്തം, അഥ കസ്ഥാ ഗന്ധായതനാദീനി ഗഹേത്ഥാ “പഞ്ചായതനാനീ”തി ന വുത്തന്തി? നയദസ്സനവസേന ദേസനാ പവത്താതി വുത്തോവായമത്ഥോ. അഥ വാ തത്ഥ രൂപായതനസ്സേവ വചനം കദാചി അത്തഭൂമികാനം പസാദസ്സ വിസയഭാവം സന്ധായ, ന പന ഇതരേസം അഭാവതോ, നാപി പരിയായേനപി ആയതനഭാവോഭാവതോ. അസത്തിനത്ഥി രൂപായതനം സമാനതലവാസീനം വേഹപ്ഫലാനം, ഉപരിഭൂമികാനഞ്ച സുദ്ധാവാസാനം പസാദസ്സ വിസയഭാവം ഗച്ഛതി, ന പന ഗന്ധരസാതി തേസംയേവ തത്ഥ അവചനം യുത്തം. കമാവത്ഥുമ്പി ച നിപ്പരിയായേന ഗന്ധായതനാദീനം അത്ഥിഭാവം പടിജാനന്തം സന്ധായ പടിസേയോ കതോ.

യദിപി ചേതം വചനം തത്ഥ ഗന്ധായതനാദീനം അഭാവവിഭാവനം ന ഹോതി, അത്ഥിഭാവദീപനമ്പി പന അത്തവചനം നത്ഥേവാതി? നയിദമേവം, അട്ഠകമാസു തത്ഥ നേസം അത്ഥിഭാവസ്സ നിദ്ധാരേത്ഥാ വുത്തന്താ. യത്ഥി അട്ഠകമാവചനം പാളിയാ ന വിരുജ്ജ്വതി, തം പാളി വിയ പമാണഭൂതം അഗരഹിതായ ആചരിയപരമ്പരായ യാവജ്ജതനാ ആഗതന്താ. തത്ഥ സിയാ - യം പാളിയാ ന വിരുജ്ജ്വതി അട്ഠകമാവചനം, തം പമാണം, ഇദം പന വിരുജ്ജ്വതിതി? നയിദമേവം, യഥാ ന വിരുജ്ജ്വതി, തഥാ പടിപാദിതന്താ. ചക്ഖാദീനം ആയതനാനം, തന്നിസ്സയാനഞ്ച വിത്താണാനം സത്തസുത്തതാസന്ദസ്സനത്ഥം ഭഗവതോ ധാതുദേസനാതി ആയതനഭാവേന വുത്താനംയേവ ധാതുഭാവദീപനതോ ധാതുഭാവസ്സാപി തേസം അവചനം യുജ്ജതി ഏവ. തസ്ഥാ യഥാ പാളിയാ അവിരോധോ ഹോതി, തഥാ ചക്ഖദസകാദിവസേന ഇയ രൂപഗണനാ കതാതി ന ഏത്ഥ ധമ്മതാവിലോമനാസകായ ഓകാസോതി വേദിതഞ്ചം.

അത്തേസു സംസേദജ്ജാപപാതികയോനികേസുതി രൂപീബ്രഹ്മേ പന റപേത്ഥാ അത്തേസു ഓപപാതികേസു, സംസേദജ്ജേസു ചാതി ഏവമേത്ഥ സമഞ്ചസോ വേദിതഞ്ചോ. ഓപപാതികവിസേസനത്ഥേത്ഥ അത്തഗ്ഗഹണം, ന സംസേദജ്ജവിസേസനം അസമ്ഭവതോ. സതി ഹി സമ്ഭവേ, ബുഭിചാരേ ച വിസേസനവിസേസിതഞ്ചതാ ഹോതി. കാമാവചരദേവേസു സഞ്ചകാലം പടിസന്ധിപവത്തിസു യഥാവുത്തായ സന്തതിയാ രൂപാനം ലബ്ഭന്തോ വുത്തം “താനി ച നിച്ഛം ദേവേസു”തി. ന ഹി തേ കദാചിപി വികലിന്ദിയാ, അഭാവകാ ച ഹോന്തിതി. ചക്ഖു നേസം ദസനം പൂരണോതി കത്ഥാ ചക്ഖുദസകോ നാമ, അസാധാരണേന വാ ചക്ഖുനാ ലക്ഖിതോ ദസകോ ചക്ഖുദസകോ. ഏവം സേസാതി യഥാ ചക്ഖുദസകോ വുത്തോ, ഏവം സേസാപി ദസകാ യോജേത്ഥാ വേദിതഞ്ചാ. “സംസേദജ്ജപപാതയോനീസു , അവകംസതോ തിംസാ”തി സഞ്ചേപേന വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ “അവകംസതോ പനാ”തിആദിമാഹ, തം പനേതം പാളിയാ ന സമേതി. ന ഹി പാളിയം കാമാവചരാനം സംസേദജ്ജാപപാതികാനം അഛാനകാനം ഉപപത്തി വുത്താ. ധമ്മഹദയവിഭിന്ദേഹി “കാമധാതുയാ ഉപപത്തിക്ഖണേ കസ്സചി ഏകാദസായതനാനി പാതുഭവന്തി, കസ്സചി ദസായതനാനി, കസ്സചി അപരാന്തി ദസായതനാനി, കസ്സചി നവായതനാനി, കസ്സചി സത്തായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി വുത്തം, ന വുത്തം “അട്ഠായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി (വിഭം ൧൦൦൭). യദി ഹി അഛാനകസ്സാപി ഉപപത്തി സിയാ, തിക്ഖത്തും “ദസായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി വത്തഞ്ചം സിയാ, തിക്ഖത്തഞ്ച “നവായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി, ന ച തം വുത്തം.

തത്ഥ ഉപപത്തിക്ഖണേതി പടിസന്ധിക്ഖണേ. ഏകാദസാതി പരിപുണ്ണായതനസ്സ സദ്വായതനവജ്ജാനി ഏകാദസ ആയതനാനി. കസ്സചി ദസായതനാനീതി അന്ധസ്സ ചക്ഖായതനവജ്ജാനി. അപരാന്തി ദസായതനാനീതി ബധിരസ്സ സോതായതനവജ്ജാനി. നവായതനാനീതി അന്ധബധിരസ്സ ചക്ഖുസോതായതനവജ്ജാനി. സത്തായതനാനീതി ഗബ്ഭസേയുകസ്സ രൂപഗന്ധരസകായഫോട്ഠഞ്ചമനോധമ്മായതനവസേന വുത്തം. യദി ചക്ഖുസോതഛാനവികലോപി ഉപ്പജേയ്യ, തസ്സ അട്ഠോവായതനാനി സിയും, ന ച വുത്തം “അട്ഠായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി. തസ്ഥാ നത്ഥേവ ചക്ഖുസോതഛാനവികലോ. സതി ച അഛാനകുപപത്തിയം പുനപി “കസ്സചി അപരാന്തിപി ദസായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി വത്തഞ്ചം സിയാ. തഥാ ച സതി യഥാ അന്ധബധിരസ്സ വസേന “കസ്സചി നവായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി ഏകവാരം വുത്തം, ഏവം അന്ധാഛാനകസ്സ, ബധിരാഛാനകസ്സ ച വസേന “കസ്സചി അപരാന്തി നവായതനാനി, കസ്സചി അപരാന്തിപി നവായതനാനി പാതുഭവന്തി”തി

വത്തബ്ബം സിയാതി അതോ. ഏവം ധാതുപാതുഭാവാദിപഞ്ചാനിപി വത്തബ്ബാനീതി വദന്തി. ഏതഥ ച യഥാ “സത്തതി ഉക്കംസതോമ രൂപാനീ”തി പദം “സംസേദജൂപപാതയോനീസൂ”തി ഏതഥ യോനിദയവസേന യോജീയതി, ന ഏവം “അവകംസതോ തിംസാ”തി ഇദം. ഇദം പന സംസേദജയോനിവസേനേവ യോജേതബ്ബം. ഏകയോഗനിദിട്ഠസ്സാപി ഏകദേശോ സമ്ബന്ധം ലഭിതീതി സംസേദജസ്സ ജച്ചന്ധബധിരഅഘാനകനപുംസകസ്സ ജിപ്ഹാകായവത്സുദസകാനം വസേന തിംസ രൂപാനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി വുത്തം, ന ഓപപാതികസ്സാതി അയമേത്ഥ അട്ഠകമായമധിപ്പായോ.

യേ പന “ഓപപാതികസ്സ ജച്ചന്ധബധിരഅഘാനകനപുംസകസ്സ ജിപ്ഹാകായവത്സുദസകാനം വസേന തിംസ രൂപാനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി മഹാഅട്ഠകമായം വുത്ത”ന്തി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. സോ ഹി പമാദപാറോ. ഏവബ്ബ കത്വാ ആയതനയമകവണ്ണനായം “കാമധാതുയം പന അഘാനകോ ഓപപാതികോ നത്ഥി. യദി ഭവേയ്യ, ‘കസ്സചി അട്ഠായതനാനി പാതുഭവന്തി’തി വദേയ്യാ”തി (യമം അട്ഠം ആയതനയമക ചുവ-൨൧) വുത്തം. അപരേ പനാഹു “കസ്സചി ഏകാദസായതനാനി പാതുഭവന്തിതി യാവ ‘കസ്സചി നവായതനാനി’തി പാളി ഓപപാതികേ സന്ധായ വുത്താ. തസ്മാ പുണ്ണേനാപരം അട്ഠകമായം അവിരോധോ സിദ്ധോ. തഥാ ച യഥാവുത്തപാളിയാ അയമത്ഥവണ്ണനാ അന്തേദത്സു സംസദതി സമേതിയേവാ”തി. യം പനേകേ വദന്തി “ഓപപാതികഗുഹണേന സംസേദജാപി സങ്ഗയ്ഹന്തി. തഥാ ഹി ധമ്മഹദയവിഭിജ്ജേ ‘കാമധാതുയാ ഉപപത്തിക്ഖണേ കസ്സചി ഏകാദസായതനാനി പാതുഭവന്തി’തിആദിനം (വിഭ് ൧൦൦൭) നിദേശേ ‘ഓപപാതികാനം പേതാന’ന്തിആദിനാ (വിഭ് ൧൦൦൯) ഓപപാതികഗുഹണമേവ കതം, ന സംസേദജഗുഹണ”ന്തി, തം പരിപുണ്ണായതനാനംയേവ സംസേദജാനം ഓപപാതികേസു സങ്ഗഹണവസേന വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. തഥാ ഹി വുത്തം അട്ഠകമായം “സംസേദജയോനികാ പരിപുണ്ണായതനാപരിപുണ്ണായതനഭാവേന ഓപപാതികസങ്ഗഹം കത്വാ വുത്താ”തി, പധാനായ വാ യോനിയാ സബ്ബം പരിപുണ്ണായതനയോനിം ദസ്സേതും “ഓപപാതികാനന്തി വുത്ത”ന്തി ച, ഇധ പന യോനിദയം സരൂപേനേവ പകാസേതും, സംസേദജയോനിവസേനേവ ച അവകംസതോ രൂപപവത്തിം ദസ്സേതും ഓപപാതികയോനിയാ ഇതരം അസങ്ഗഹേത്വാ “സംസേദജൂപപാതയോനീസൂ”തി വുത്തം. തം സബ്ബം വിമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

ഉക്കംസാവകംസാനം പന അന്തരേതി “സത്തതി, തിംസാ”തി ഏവം വുത്താനം രൂപസ്സ ഉക്കംസാവകംസപരിച്ഛേദാനം മജ്ജേ. അനുരൂപതോ വികപ്പോ വേദിതബ്ബോതി അപായേസു അന്ധസ്സ ഛ ചക്ഖുദസകാഭാവതോ, തഥാ ബധിരസ്സ സോതദസകാഭാവതോ, അന്ധബധിരസ്സ പന പഞ്ച ചക്ഖുസോതദസകാഭാവതോതി ഏവമാദിനാ നയേന വേദിതബ്ബോ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം വുത്തമേവാതി.

നൃ൩൧. ചുതിപടിസന്ധീനം ഖന്ധാദിഹി അന്തമഞ്ഞ്ജസമാനതാ അഭേദോ. അസമാനതാ ഭേദോ.

ആരമ്മണതോപി അഭിന്നാതി ചതുസു ആരുപ്പേസു തതോ തതോ ചവിത്വാ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉപപജ്ജന്തസ്സ വസേന വുത്തം. തത്ഥേവ പന ഹേട്ഠാ, രൂപഭവേ വാ ഉപപത്തി നത്ഥി. അരൂപഭൂമിതോ ചവിത്വാ ഹേട്ഠാ ഉപപത്തി നാമ കാമഭവേ ഏവ, തത്ഥാപി തിഹേതുകപടിസന്ധി ഏവ. രൂപഭവതോ പന ചുതോ ദുഹേതുകോപി ഹോതീതി വദന്തി. അമഹഗുതബഹിദ്ധാരമ്മണായ ചുതിയാ അനന്തരാ മഹഗുതഅജ്ജന്താരമ്മണാ ദുതിയചതുത്ഥാരുപ്പപടിസന്ധി. ഏവം നയമത്തസ്സ ദസ്സിതത്താ വുത്തം, അവുത്തബ്ബ സബ്ബം സങ്ഗഹേത്വാ ആഹ “അയം താവ അരൂപഭൂമീസുയേവ നയോ”തി. രൂപാരൂപാവചരാനം ഉപചാരസ്സ ബലവതായ തതോ ചവിത്വാ ദുഗ്ഗതിയം ഉപപത്തി നത്ഥിതി “ഏകച്ചസുഗതിചുതിയാ”തി ആഹ. ഏകച്ചദുഗ്ഗതിപടിസന്ധീതി ഏതഥ ഏകച്ചഗുഹണസ്സ പയോജനം മഗ്ഗിതബ്ബം. അയം പനേത്ഥ അധിപ്പായോ സിയാ - നാനത്തകായനാനത്തസഞ്ചീസു വുത്താ ഏകച്ചേ ച വിനിപാതികാ തിഹേതുകാദിപടിസന്ധികാ, തേസം പടിസന്ധി വിനിപാതികഭാവേന “ദുഗ്ഗതിപടിസന്ധീ”തി ഗഹേത്വാ സബ്ബസുഗതിചുതിയാ ച സാ പടിസന്ധി ഹോതി, ന ഏകച്ചസുഗതിചുതിയാ ഏവാതി തന്നിവത്തനത്ഥം ഏകച്ചദുഗ്ഗതിഗുഹണം കതം. അപായപടിസന്ധി ഏവ ഹി ഏകച്ചസുഗതിചുതിയാ ഹോതി, ന സബ്ബസുഗതിചുതിയാതി. അഥ വാ ദുഗ്ഗതിപടിസന്ധി ദുവിധാ ഏകച്ചസുഗതിചുതിയാ അനന്തരാ, ദുഗ്ഗതിചുതിയാ ചാതി. തത്ഥ പച്ഛിമം വജ്ജേത്വാ പൂരിമംയേവ ഗഹേതും വുത്തം “ഏകച്ചദുഗ്ഗതിപടിസന്ധീ”തി.

അഹേതുകചുതിയാ സഹേതുകപടിസന്ധിതി ദുഹേതുകാ ച തിഹേതുകാ ച യോജേതബ്ബാ. മണ്ഡൂകദേവപുത്താദിനം വിയ ഹി അഹേതുകചുതിയാ തിഹേതുകപടിസന്ധിപി ഹോതീതി.

തസ്സ തസ്സ വിപരീതതോ ച യമായോഗം യോജേതബ്ബന്തി “ഏകച്ചസുഗതിചുതിയാ ഏകച്ചദ്വുഗുതിപടിസന്ധി”തിആദീസു ഭേദവിസേസേസു “ഏകച്ചദ്വുഗുതിചുതിയാ ഏകച്ചദ്വുഗുതിപടിസന്ധി”തിആദിനാ യം യം യുജ്ജതി, തം തം യോജേതബ്ബന്തി അത്ഥോ. യുജ്ജമാനമത്താപേക്ഖനവസേന നപുംസകനിദേശോ കതോ. യോജേതബ്ബന്തി വാ ഭാവത്ഥതാ ദട്ഠബ്ബാ. “അമഹഗുതബഹിദ്ധാരമ്മണായ മഹഗുതഅജ്ജയത്താരമ്മണായ”തിആദീസു പന വിപരീതയോജനാ ന കാതബ്ബാ. ന ഹി മഹഗുതഅജ്ജയത്താരമ്മണായ ചുതിയാ അരുപഭൂമീസു അമഹഗുതബഹിദ്ധാരമ്മണാ പടിസന്ധി അത്ഥി. “ചതുക്ഖന്ധായ ആരുപ്പച്ചുതിയാ അനന്തരാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ കാമാവചരപടിസന്ധി”തി ഏതസ്സ വിപരിയായോ സയമേവ യോജിതോ. “അതീതാരമ്മണായ ചുതിയാ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ പടിസന്ധി”തി ഏതസ്സ ച വിപരിയായോ നത്ഥി ഏവ. ഭേദവിസേസോ ഏവ ച ഏവം വിത്ഥാരേണ ദസ്സിതോ, അഭേദവിസേസോ പന ഏകേകസ്ഥിം ഭേദേ തത്ഥ തത്ഥേവ ചുതിപടിസന്ധിയോജനാവസേന വേദിതബ്ബോ “പഞ്ചക്ഖന്ധായ കാമാവചരചുതിയാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ കാമാവചരാ...പേഃ... അവിതക്കഅവിചാരായ അവിതക്കാവിചാരാ”തി. ചതുക്ഖന്ധായ പന ചതുക്ഖന്ധാ സയമേവ യോജിതാ. ഏതേനേവ നയേന സക്കാ വിഞ്ഞാതുന്തി പഞ്ചക്ഖന്ധാദീസു അഭേദവിസേസോ ന ദസ്സിതോതി.

നനന്ദ. ഇതീതി ഏവം വുത്തപ്പകാരേന. ഏതം വിഞ്ഞാണം അവിജ്ജാദിസഹകാരികാരണസഹിതസ്സ സഞ്ചാരസ്സ വസേന ലദ്ധപ്പച്ചയം. ബാഹിരകകപ്പിതസ്സ അധിപതിട്ഠനകസ്സ അഭാവതോ രൂപാരൂപധമ്മമത്തം. തേനാഹ “ന സത്തോ ന ജീവോ”തി. ഉപേതീതി വുച്ചതി തഥാവോഹാരമത്തം, അത്ഥതോ പന പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ ഭവന്തരഭാവേന ഉപ്പജ്ജനമത്തന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്സ ചാ”തിആദി. തതോ ഹേതും വിനാതി തത്ഥ ഹേതും വിനാ. മനുസ്സച്ചുതിപടിസന്ധിക്കമേനാതി മനുസ്സച്ചുതിതോ മനുസ്സപടിസന്ധിക്കമേന. ഏവഞ്ചി പാകടഗ്ഗഹണം ഉഭയവിസേസനം ഹോതി. പാകടതാ ചേത്ഥ തദാസന്നക്ഖന്ധവസേന വേദിതബ്ബാ “ചവമാണേ ഉപപജ്ജമാണേ”തിആദീസു (ദീ. നി. ൧.൨൪൭) വിയ. മനുസ്സച്ചുതിപടിസന്ധിക്കമേനാതി വാ മനുസ്സച്ചുതിതോ യസ്സ കസ്സചി പടിസന്ധിക്കമേന. തഥാ ഹി വക്ഖതി “നിസ്സയം അസ്സാദയമാനം വാ അനാസ്സാദയമാനം വാ”തി (വിസുദ്ധി. ൨.൬൩൨).

സരസേനാതി സഭാവേന, പരിക്ഖീണായുസഞ്ചാരതായാതി അത്ഥോ. ഉപക്കമേനാതി അത്തനാ, പരേണ വാ കതേന സീസച്ഛേദനാദിഉപക്കമേന. സബ്ബേസം അങ്ഗപച്ചങ്ഗസന്ധീനം ബന്ധനാനി സബ്ബങ്ഗപച്ചങ്ഗസന്ധിബന്ധനാനി, തേസം ചേരദകാനം. സന്നിപാതന്തി പതനം പവത്തി. ഹദയപ്പദേശോപി അനുക്കമേന സുസ്സിതാ അപ്പാവസേസോ ഹോതി, പഗേവ കായോതി ആഹ “കമേന ഉപസുസ്സമാണേ സരീരേ”തി. തേനേവാഹ “തങ്ഖണാവസേസഹദയവത്ഥുസന്നിസ്സിത”ന്തി. “നിരുദ്ധേസു ചക്ഖാദീസു”തി ഇദം ഗബ്ഭസേയുകാനം ആയതനാനം അനുപുബ്ബുപ്പത്തി വിയ നിരോധോപി അനുപുബ്ബുതോ ഹോതീതി അധിപ്പായേന വുത്തം, അതിമന്ദഭാവുപഗമനതം വാ സന്ധായ “നിരുദ്ധേസു”തി വുത്തം, ന അനവസേസനിരോധം. പഞ്ചഭാരികവിഞ്ഞാണാനന്തരവി ഹി പുബ്ബേ ചുതി ദസ്സിതാ. യമകേ ച “യസ്സ ചക്ഖായതനം നിരുജ്ജയതി, തസ്സ മനായതനം നിരുജ്ജയതീതി? ആമന്താ. യസ്സ വാ പന മനായതനം നിരുജ്ജയതി, തസ്സ ചക്ഖായതനം നിരുജ്ജയതീതി? സചിത്തകാനം അചക്ഖുകാനം ചവന്താനം തേസം മനായതനം നിരുജ്ജയതി, നോ ച തേസം ചക്ഖായതനം നിരുജ്ജയതി. സചക്ഖുകാനം ചവന്താനം തേസം മനായതനഞ്ച നിരുജ്ജയതി, ചക്ഖായതനഞ്ച നിരുജ്ജയതീ”തിആദിനാ (യമ. ൧.ആയതനയമക.൧൨൦) ചക്ഖായതനാദിനം ചുതിചിത്തേന സഹ നിരോധോ വുത്തോതി.

ഹദയവത്ഥുമത്തേതി ഹദയവത്ഥുപദേശമത്തേ. ന ഹി ഹദയവത്ഥും നിസ്സായ കായിന്ദ്രിയം പവത്തതി. ഹദയവത്ഥുപി തദാ ആതപേ പക്ഖിത്തഹരിതതാലപണ്ണം വിയ അപ്പാവസേസം ഹോതീതി “തങ്ഖണാവസേസഹദയവത്ഥുസന്നിസ്സിത”ന്തി വുത്തന്തി വദന്തി. ഇതരവത്ഥുനം പന സകിച്ചാസമത്ഥതായ കേവലം ഹദയവത്ഥുസന്നിസ്സിതമേവ, തദാ വിഞ്ഞാണം ഹോതീതി വുത്തം “തങ്ഖണാവസേസഹദയവത്ഥുസന്നിസ്സിത”ന്തി. മാതുഘാതാദി, മഹഗുതമത്തം വാ താദിസം ഗരുകം നാമ. സമാസേവിതം അഭിണ്ഹസോ കതം. ആസന്നം മരണകാലേ കതം, യദാ തദാ വാ കതവി പരിബൃത്തം ഹുത്ഥാ അനുസ്സരിതം. പുബ്ബകതം അപരാപരിയായവേദനീയം.

ലഭോ അവസേസോ അവിജ്ഞാദികോ വിത്താണസ്സ പച്ചയോ ഏതേനാതി
ലദ്ധാവസേസപച്ചയോ, സഞ്ചാരോ. ഏതേന വിപച്ചിതും കതോകാസം യമൂപചിതം
കുസലാകുസലചേതനമാഹ. കമ്മനിമിത്തം നാമ യം വത്ഥും ആരമ്മണം കത്വാ
ആയുഹനകാലേ കമ്മം ആയുഹതി, തം. അതീതേ കപ്പകോടിസതസഹസ്സമത്ഥകേപി ഹി കമ്മേ
കതേ വിപച്ചനകാലേ ആഗത്വാ കമ്മം വാ കമ്മനിമിത്തം വാ ഉപതിട്ഠതി. ഗതിനിമിത്തം നാമ
നിബ്ബത്തനകടാകാസേ ഏകോ വണ്ണോ. സോ ച നിരയേ നിബ്ബത്തനാരഹസ്സ
“അഗ്ഗിജാലവണ്ണാദികോ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. അവിജ്ഞാപടിച്ചാദിതാദിനവേ
തസ്ഥിം കമ്മാദിവിസയേ പടിസന്ധിവിത്താണസ്സ ആരമ്മണഭാവേന ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതേ.

തണ്ഹായ അപ്പഹീനത്താ ഏവ, പുരിമുപ്പന്നായ ച സന്തതിയാ തമാപരിണതത്താ
പടിസന്ധിട്ഠാനാഭിമുഖം വിത്താണം നിന്നപോണപബ്ഭാരം ഹുത്വാ പവത്തതീതി ആഹ
“തണ്ഹാ നാമേതി”തി. സഹജാതസഞ്ചാരാതി ചുതിആസന്നജവനവിത്താണസഹജാതാ ചേതനാ,
സഞ്ചേപി വാ ഫസ്സാദയോ. തസ്ഥിം പടിസന്ധിട്ഠാനേ കമ്മാദിവിസയേ വിത്താണം വിപന്തി.
വിപന്താ വിയ തസ്ഥിം വിസയേ പടിസന്ധിവസേന വിത്താണപതിട്ഠാനസ്സ ഹേതുഭാവേന
പവത്തതീതി അത്ഥോ. തന്തി തം വിത്താണം. ചുതിപടിസന്ധിതദാസന്നവിത്താണാനം
സന്തതിവസേന വിത്താണന്തി ഉപനീതേകത്തം . തണ്ഹായ നാമിയമാനം...പേ... പവത്തതീതി
നമനവിപനപുരിമനിസ്സയജഹനഅപരനിസ്സയസ്സാദനനിസ്സയരഹിതപവത്തനാനി സന്തതിവസേന
തസ്സേവേകസ്സ വിത്താണസ്സ ഹോന്തി, ന അത്തസ്സാതി ദസ്സേതി. സന്തതിവസേനാതി ച വദന്തോ
“തദേവിദം വിത്താണം സന്ധാവതി സംസരതി അനഞ്ഞ”ന്തി (മഃ നിഃ ൧.൩൯൬) ഇമഞ്ച
മിച്ചാഗാഹം പടിക്ഖിപതി. സതി ഹി നാനത്തനയേ സന്തതിവസേന ഏകത്തനയോ ഹോതീതി.
ഏത്ഥ ച ഓരിമതീരരുക്ഖവിനിബദ്ധരജ്ജു വിയ പുരിമഭവത്തഭാവവിനിബദ്ധം
കമ്മാദിആരമ്മണം ദട്ഠഞ്ചം, പുരിസോ വിയ വിത്താണം, തസ്സ മാതികാതിക്കമനിച്ചാ വിയ
തണ്ഹാ, അതിക്കമനപയോഗോ വിയ വിപനകസഞ്ചാരാ, യഥാ ച സോ പുരിസോ പരതീരേ
പതിട്ഠഹമാനോ പരതീരരുക്ഖവിനിബദ്ധം കിഞ്ചി അസ്സാദയമാനോ വാ അനസ്സാദയമാനോ
വാ കേവലം പഥവിയം സകബലപയോഗേഹേവ പതിട്ഠാതി, ഏവമിദമ്പി
ഭവന്തരത്തഭാവവിനിബദ്ധം ഹദയവത്ഥുസഞ്ചാരം നിസ്സയം പഞ്ചവോകാരഭവേ
അസ്സാദയമാനം, ചതുവോകാരഭവേ അനസ്സാദയമാനം വാ കേവലം
ആരമ്മണസമ്പയുത്തകമ്മേഹേവ പവത്തതി. തത്ഥ അസ്സാദയമാനന്തി പാപുണന്തം,
പടിലഭമാനന്തി അത്ഥോ.

ഭവന്തരാദിപടിസന്ധാനതോതി ഭവന്തരസ്സ അത്തഭവസ്സ ആദിപടിസന്ധാനഭാവതോ.
ഭവന്തരാദയോ വാ ഭവയോനിഗതിവിത്താണട്ഠിതിസത്താവാസന്തരാന്തി, തേസം
പടിസന്ധാനതോതി അത്ഥോ. തദേതം വിത്താണം നാപി ഇയാഗതം ഇമസ്ഥിംയേവ ഭവേ
ഉപ്പന്നത്താ. കമ്മന്തി പടിസന്ധിജനകം കമ്മം. സഞ്ചാരാതി
ചുതിആസന്നജവനവിത്താണസഹഗതാ വിപനകസഞ്ചാരാ. നതീതി നമനവസേന
പവത്തതണ്ഹാ. വിസയോ കമ്മാദി.

൬൩൩. സദുപടിഘോസാദീനം സതിപി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവേ സന്താനബന്ധോ ന
പാകടോതി തേസം ഏകത്തനാനത്തഭാവം അനാമസിത്വാ അനാഗമനാതീതഹേതുസമുപ്പാദമേവ
ദസ്സേന്തോ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. സദാദിഹേതുകാതി ഏത്ഥ പടിഘോസോ സദുഹേതുകോ.
പദീപോ പദീപന്തരാദിഹേതുകോ. മുദാ ലഞ്ചരനഹേതുകാ. ചായാ
ആദാസാദിഅഭിമുഖമുഖാദിഹേതുകാ. ഹോന്തി അത്തത്ര അഗത്വാതി സദാദിപച്ചയദേസം
അനുപഗത്വാ സദാദിഹേതുകാ ഹോന്തി തതോ പുഞ്ചേ അഭാവാ. ഏവം ഇദമ്പി
പടിസന്ധിവിത്താണം ന ഹേതുദേസം ഗത്വാ തംഹേതുകം ഹോതി തതോ പുഞ്ചേ അഭാവാ.
തസ്ഥാ ന ഇദം ഹേതുദേസതോ പുരിമഭവതോ ഇയാഗതം പടിഘോസാദയോ വിയ
സദാദിദേസതോ, നാപി തത്ഥ ഹേതുനാ വിനാ ഉപ്പന്നം സദാദിഹി വിനാ പടിഘോസാദയോ
വിയാതി അത്ഥോ. അഥ വാ ഹോന്തി അത്തത്ര അഗത്വാതി പുഞ്ചേ പച്ചയദേസേ സന്നിഹിതാ
ഹുത്വാ തതോ അത്തത്ര ഗത്വാ തപ്പച്ചയാ ന ഹോന്തി ഉപ്പത്തിതോ പുഞ്ചേ അഭാവാ, നാപി
സദാദിപച്ചയാ ന ഹോന്തി, ഏവം ഇദമ്പിതി വുത്തനയേനേവ യോജേതഞ്ചം.

നത്ഥി ഏകതാ ഏകസന്താനേകത്തേപി അത്തസ്സേവ വിത്താണസ്സ പാതുഭവനതോ. നാപി
നാനതാ സന്താനബന്ധതോ പദീപോ വിയ. ഖണികായ ഹി പദീപജാലായ സന്താനേകത്തം
ഉപാദായ സോ ഏവാതി വുച്ചതി, അത്ഥകിച്ചഞ്ച സാധേതി, ഏവമിധാപി ദട്ഠഞ്ചം. “യദി
ഹീ”തിആദിനാ സന്താനബന്ധേ ഏകത്തം ഏകതായ, നാനതായ ച അഗ്ഗഹേതഞ്ചതം, ഗഹണേ ച

ദോസം ദണ്ണേതി. ഏസ നയോതി അതിദേസേന ബീജകുരാദീസു സബ്ദഹേതുഹേതുസമുപ്നേസു യമാസമ്ഭവം യോജനാ കാതബ്ബാതി ദണ്ണേതി. ഇധാപി ഹി ഹേതുഹേതുസമുപ്നവിത്താണാനം ഏകന്തമേകത്തേ സതി ന മനുസ്സഗതിതോ ദേവഗതി സമ്ഭൂതാ സിയാ. ഏകന്താനത്തേ ന കമ്മവതോ ഫലം സിയാ, തതോ “രത്തസ്സ ബീജം രത്തസ്സ ഫല”ന്തിആദികസ്സ വിയ “ഭൂതപുബ്ബാഹം, ഭന്തേ, രോഹിതസ്സോ നാമ ഇസി അഹോസി”ന്തിആദികസ്സ (സം നീ ൧.൧൦൨) വോഹാരസ്സ ലോപോ സിയാ, തസമാ ഏതഥ സന്താനബന്ധേസു ഹേതുഹേതുസമുപ്നേസു ന ഏകന്തമേകതാ വാ നാനതാ വാ ഉപഗന്തബ്ബാ ന ഗഹേതബ്ബാ. ഏതഥ ച ഏകന്തഏകതാപടിസേധേന “സയംകതം സുഖം ദുക്ഖ”ന്തി (വിഭ് മൂലടീ ൨൨൨) ഇമം ദിട്ഠിം നിവാരേതി, ഏകന്താനതാപടിസേധേന “പരംകതം സുഖം ദുക്ഖ”ന്തി (വിഭ് മൂലടീ ൨൨൨), ഹേതുഹേതുസമുപ്നതാവചനേന “അധിച്ചസമുപ്ന”ന്തി (വിഭ് മൂലടീ ൨൨൨) ഇമം ദിട്ഠിം നിവാരേതി.

൬൩൪. തത്ഥാതി ഫലുപ്തതിട്ഠാനേ. അത്തേസ്സാതി യേന തം കമ്മം കതം, തതോ അത്തേസ്സ. അത്തേതോതി യം തം കമ്മം നിബ്ബത്തിതം, തതോ അത്തേതോ. “ധമ്മമത്തം ഭവന്തരമുപേതി”തി (വിസുദ്ധി ൨.൬൩൨; വിഭ് അട്ഠ ൨൨൨; മഹാനി അട്ഠ ൨൨; പടി മ അട്ഠ ൧.൧.൧൦൩) വുത്തത്താ ഫലസ്സ ഉപഭുജ്ജകേ ച അസതി കസ്സ തം ഫലം സിയാതി അനുയുജ്ജേതി. തത്രാതി തസ്മിം യമാവുത്തേ അനുയോഗേ.

തത്ഥാതി ഏകസന്താനേ. യസ്മിം ധമ്മപുജ്ജേ കമ്മം നിബ്ബത്തം, തസ്സേവ സന്താനേതി അത്ഥോ. ഏതസ്സ അത്ഥസ്സാതി ഹേതുഫലാനം അത്ഥതോ അത്തേതേപി തേനേവ ഹേതുഫലഭാവേന സമ്ബന്ധത്താ തം ഫലം “അത്തേസ്സ, അത്തേതോ”തി വാ ന വത്തബ്ബന്തി ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ. ചതുമധുരഅലത്തകരസാദിഭാവനാ അമ്ബമാതുലുഗ്ഗാദിബീജാനം അഭിസങ്ഖാരോ. ഏതഥ ച അഭിസങ്ഖതം ബീജം വിയ കമ്മവാ സത്തോ, അഭിസങ്ഖാരോ വിയ കമ്മം, ബീജസ്സ അകുരാദിപബന്ധോ വിയ സത്തസ്സ പടിസന്ധിവിത്താണാദിപബന്ധോ. തത്സമുപ്നസ്സ മധുരസ്സ രത്തകേസരസ്സ വാ ഫലസ്സ വാ തസ്സേവ ബീജസ്സ, തതോ ഏവ ച അഭിസങ്ഖാരതോ ഭാവോ വിയ കമ്മകാരകസ്സേവ സത്തസ്സ, തംകമ്മതോ ഏവ ച ഫലസ്സ ഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ബാലസരീരേ കതം വിജ്ജാപരിയാപുണനം, സിപ്പസിക്ഖനം, ഓസധപ്പയോഗോ ച ന വുഡ്ഡസരീരം ഗച്ഛന്തി. അഥ ച തന്നിമിത്തം വിജ്ജാപാടവം സിപ്പജാനനം, അനാമയതാ ച വുഡ്ഡസരീരേ ഹോന്തി, ന ച താനി അത്തേസ്സ ഹോന്തി തംസന്തതിപരിയാപണേ ഏവ വുഡ്ഡസരീരേ ഉപ്പജ്ജനതോ, ന ച യമാപയുത്തേന വിജ്ജാപരിയാപുണനാദിനാ വിനാ താനി അത്തേതോ ഹോന്തി തദഭാവേ അഭാവതോ, ഏവം ഇധാപി സന്താനേ യം ഫലം, ഏതം നാത്തേസ്സ. ന ച അത്തേതോതി യോജേതബ്ബം. ഏതേന ച സങ്ഖാരാഭാവേ ഫലാഭാവമേവ ദണ്ണേതി, ന അത്തേപച്ചയനിവാറണം കരോതി.

യന്വി വുത്തം, തത്ഥ വദാമാതി വചനസേസോ. തത്ഥ വാ ഉപഭുജ്ജകേ അസതി സിദ്ധാ ഭുജ്ജകസമ്മുതീതി സമ്ബന്ധോ. ഫലതീതി സമ്മുതി ഫലതിസമ്മുതി.

രൂക്ഖസങ്ഖാതാനം ധമ്മാനന്തി രൂക്ഖപത്തേത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതാനം ഭൂതുപാദായധമ്മാനം. തസ്മാതി യസ്മാ യമാ ഖണ്ഡസന്താനേ കുമ്പലാകുമ്പലചേതനുപ്തന്തിയം “പുത്തം കരോതി, പാപം കരോതി”തി കത്തുവോഹാരോ, ഏവം തസ്സ ഫലുപ്തന്തിയം “സുഖം അനുഭവതി, ദുക്ഖം അനുഭവതി”തി ഉപഭുജ്ജകവോഹാരോ, തസ്മാ ന ഏതഥ ഖണ്ഡവിനിമുത്തേന അത്തേന ഉപഭുജ്ജകേന നാമ കോചി അത്ഥോ അത്ഥീതി.

൬൩൫. ഏവം സന്തേപിതി അസങ്കന്തിപാതുഭാവേ തത്ഥ ച യമാവുത്തദോസപരിഹാരണേ സതി, സിദ്ധേതി അത്ഥോ. പവത്തിക്ഖണ്ഡേയേവാതി സങ്ഖാരാനം പവത്തമാനക്ഖണ്ഡേ ഏവ. പവത്തിതോ പുബ്ബേതി കമ്മായുഹനക്ഖണ്ഡേതോ പുബ്ബേ, അവിജ്ജമാനതായ സമാനത്താ ഏവം വുത്തം. പച്ഛാ ചാതി വിപച്ചനപ്പവത്തിതോ പച്ഛാ ച.

അവിപക്കവിപാകാ കത്തതാ ചേ പച്ചയാ, വിപക്കവിപാകാനന്വി കത്തത്തം സമാനന്തി തേസന്വി ഫലാവഹതാ സിയാതി ആസങ്കാനിവത്തനത്ഥം ആഹ “ന ച നിച്ചം ഫലാവഹാ”തി.

“ന വിജ്ജമാനത്താ അവിജ്ജമാനത്താ വാ”തി ഏതേന വിജ്ജമാനത്തം, അവിജ്ജമാനത്തബ്ബ നിസ്സായ വുത്തദോസേ പരിഹരതി. തസ്സാ പാടിഭോഗകിരിയായ, ഭണ്ഡകീണകിരിയായ, ഇണ്ഡഗുഹണകിരിയായ വാ കരണമത്തം തംകിരിയാകരണമത്തം, തദേവ തദത്ഥനിയ്യാതനേ പടിഭണ്ഡദാനേ, ഇണ്ഡദാനേ ച പച്ചയോ ഹോതി, അഫലിതനിയ്യാതനാദിഫലന്തി അത്ഥോ.

൬൩൬. സമ്മോഹവിചാരത്വത്തി ബാത്തിംസായ വിത്താണേസു യമാവുത്തസങ്ഖാരാനം പടിസന്ധിയം, പവത്തിയഞ്ച പച്ചയഭാവേ വിഭജ്ജ അവിഭാവിതേ പവത്തനകസമ്മോഹസ്സ അപനയനത്വം.

പുത്താഭിസങ്ഖാരേതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. അവിസേസേനാതി “തിഹേതുക്കോ തിഹേതുക്കസ്സാ”തിആദികം ഭേദം അകത്വാ സാമത്തേതോ, പിണ്ഡവസേനാതി അത്ഥോ. സബ്ബത്ഥ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ബലവകമ്മസ്സ വസേന യോജേതബ്ബോ. “ദുബ്ബലങ്ഹി കമ്മം ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ന ഹോതി”തി പട്ഠാനസംവണ്ണനായ ദസ്സിതമേതം. രൂപാവചരപഞ്ചകുസലചേതനാഭേദോതി “ഠപേത്വാ അഭിത്താപ്പത്ത”ന്തി വിസേസേതാ വത്തബ്ബം, ന വാ വത്തബ്ബം വിപാകസ്സ പച്ചയഭാവകമായ അവിപാകാരഹസ്സ പസങ്ഗാഭാവതോ. അഭിത്താചേതനായ ഹി അവിപാകതാ ഹേട്ഠാ വിഭാവിതാ ഏവ. അവിസേസേന പനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പഞ്ചന്നം വിപാകവിത്താണാനന്തി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

പഞ്ചന്നന്തി ചക്ഖുസോതവിത്താണാനം, സമ്പടിച്ഛനമനോധാതുയാ, ദിന്നം സന്തീരണമനോവിത്താണധാതുനഞ്ചാതി ഏതേസം പഞ്ചന്നം. തഥേവാതി ദേധാ ഏവ. കമ്മം പന ഇട്ഠാരമ്മണേയേവ പവത്തനകാനി കുസലവിപാകവിത്താണാനി ദുഗ്ഗതിയം പവത്തന്തിതി ആഹ “നിരയേ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരസ്സാ”തിആദി. മേരോ ഹി തത്ഥ ഇദ്ധിയാ വസ്സം നിമ്മിനിത്വാ കതിപയം വേലം നിരയഗ്ഗിം വൃപസമേതാ തേസം ധമ്മം ദേസേതി.

സ്വേവ കാമാവചരോ പുത്താഭിസങ്ഖാരോ. അവിസേസേന പന പുത്താഭിസങ്ഖാരോതി കാമാവചരം, രൂപാവചരഞ്ചാതി ദുവിധന്വി പുത്താഭിസങ്ഖാരം ഏകജ്ജ്വം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ദാദസാകുസലചേതനാഭേദോതി ഏത്ഥ ഉദ്ധച്ചസഹഗതചേതനായ ഗഹണേ കാരണം ന ദിസ്സതി, വിചാരേതബ്ബമേതം. ഏകസ്സ വിത്താണസ്സ തഥേവ പച്ചയോ പടിസന്ധിയം, നോ പവത്തേതി ഏകസ്സേവ പച്ചയഭാവനിയമോ പടിസന്ധിയം, നോ പവത്തേ. പവത്തേ ഹി സത്തന്നന്വി പച്ചയോതി അധിപ്പായോ.

രൂപഭവേ ചതുന്നന്തി അകുസലവിപാകാനം ചക്ഖുസോതവിത്താണസമ്പടിച്ഛനസന്തീരണാനം. താനി പന ഏകന്തതോ അനിട്ഠാരമ്മണാനി, രൂപഭവേ ച കമ്മം അനിട്ഠാരമ്മണസമായോഗോതി ആഹ “സോ ച ഖോ”തിആദി. “തഥാ കാമാവചരഭേവലോകേപി അനിട്ഠരൂപാദയോ നത്ഥീ”തി ഇദം യേഭൂയ്യവസേന വുത്തം. ബഹുലങ്ഹി തേസം ഇട്ഠാ ഏവ രൂപാദയോ ഉപട്ഠഹന്തി, കദാചി അനിട്ഠം. ദേവാനങ്ഹി കേസഞ്ചിദേവ പുബ്ബനിമിത്തപാതുഭാവകാലാദീസു മിലാതമാലാദിഅനിട്ഠാരമ്മണസമായോഗോ ഹോതിതി.

൬൩൭. യത്ഥ വിത്ഥാരപ്പകാസനം കതം, തതോ ഭവതോ പട്ഠായ മുഖമത്തപ്പകാസനം കാതുക്കാമോ ആഹ “ആദിതോ പട്ഠായാ”തി. തേനേവ “ദീസു ഭവേസു”തിആദി വുത്തം. മനുസ്സാപി കേചി അണ്ഡജാ, സംസേദജാ ച ഹോന്തിതി തദപേക്ഖായ “ചതുസു യോനീസു”തി വുത്തം. ഏകത്തകായഏകത്തസഞ്ചിതാസാമത്തേന ചതുത്ഥത്യാനഭൂമികാപി അസത്താരുപ്പവജ്ജാ ചതുത്ഥിംയേവ വിത്താണട്ഠിതിം ഭജന്തി. ഏസ പുത്താഭിസങ്ഖാരോ. വുത്തനയേനേവാതി “നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയേന ചേവ ഉപനിസ്സയപച്ചയേന ചാ”തി വുത്തനയേനേവ. യമാസമ്ഭവന്തി ഏകവീസതികാമാവചരരൂപാവചരകുസലവിപാകേസു ചുദുസന്നം പടിസന്ധിയം, പവത്തേ ച, സത്തന്നം പവത്തേ ഏവാതി അയം യമാസമ്ഭവോ.

താദിസേയേവാതി നാനത്തകായഏകത്തസഞ്ചിതസങ്ഖാരേയേവ.

ചതുന്നം വിത്താണാനന്തി ഭവാദയോ അപേക്ഖിത്വാ വുത്തം. ചതുസു അന്തോഗധാനം പന തിണ്ണം വിത്താണാനം തീസു വിത്താണട്ഠിതീസു പച്ചയഭാവോ യോജേതബ്ബോ. അവിത്താണകേ സത്താവാസേ സങ്ഖാരപച്ചയോ വിത്താണേ അലബ്ഭമാനേപി തസ്സ സങ്ഖാരഹേതുക്കത്തം ലബ്ഭതേവ. തഥാ ഹി തത്ഥ പുത്താഭിസങ്ഖാരോ കടത്താരുപാനം നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയേന പച്ചയോ ഹോതി. ഏതസ്ഥിഞ്ച മുഖമത്തപ്പകാസനേ പുത്താഭിസങ്ഖാരാദീനം ദുഗ്ഗതിആദീസു പവത്തിയം കുസലവിപാകാദിവിത്താണാനം പച്ചയഭാവോ ഭവേസു വുത്തനയേനേവ വിത്തായതീതി ന വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

വിത്താണപച്ചയാനാമരൂപപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൬൩൮. വിഭാഗാ നാമരൂപാനന്തി നാമസ്സ, രൂപസ്സ ച പഭേദതോ.

തത്ത്വ നാമസ്സ താവ പഭേദം ദസ്സേന്തേന കാമം വിത്താണസി നാമമേവ, പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നേ പന അസങ്കരതോ ദസ്സേതും “ആരമ്മണാഭിമുഖം നമനതോ വേദനാദയോ തയോ ഖണ്ഡാ”തി വുത്തം. നിബ്ബാനസ്സ പന്നേത്ഥ പവത്തികമായം അപ്പച്ചയത്താ, നമനട്ഠാഭാവതോ ച പസങ്ഗോ ഏവ നത്ഥി. നാമനട്ഠേന ഹി തം നാമം, ന നമനട്ഠേന. തേസം നാമരൂപാനം സുഖാദിവസേന, പഥവിആദിവസേന ച വിഭാഗോ.

ഏകം സത്താവാസന്തി അസത്തേസത്താവാസം. പുരിമേസു ചതുസു, അസത്തേസത്താവാസേ ചാതി പഞ്ചസു.

ഗബ്ഭസേയ്യഗുഹണേന ജലാബുജാ ഗഹിതാതി “അണ്ഡജാനഞ്ചാ”തി വുത്തം. അണ്ഡജാനഞ്ച അഭാവകാനന്തി യോജേതഞ്ചം. സന്തതിസിസാനീതി കലാപസന്താനമൂലാനി. യദിപി വികാരരൂപാനി പടിസന്ധിക്ഖണേ ന സന്തി, ലക്ഖണപരിച്ഛേദരൂപാനി പന സന്തിതി താനി പരമത്ഥതോ അപരിനിപ്ഫന്നാനീതി വജ്ജേനോ ആഹ “രൂപരൂപതോ”തി. ഫസ്സാദികേ സഖ്വാറക്ഖണ്ഡഭാവേന ഏകത്വം നേത്വാ “തേവീസതിധമ്മാ”തി വുത്തം. അപന്നേത്വാതി കലാപന്തരഗതേ പഥവിആദികേ സമാനലക്ഖണതായ അഗ്ഗഹേത്വാ.

തേസന്തി ബ്രഹ്മകായികാദിനം. വിത്ഥാരേനാതി ചതുസുപി സന്തതിസിസേസു രൂപാനം അസങ്ഖിപന്നേന.

കാമഭവേ പന യസ്മാ സേസഓപപാതികാനന്തി ഏത്ഥ കിഞ്ചാപി കാമഭവേ ഓപപാതികാ വുത്താ ന സന്തി, യേന സേസഗുഹണം സാത്ഥകം ഭവേയ്യ, അണ്ഡജഗബ്ഭസേയ്യകേഹി പന ഓപപാതികസംസേദജാ സേസാ ഹോന്തിതി സേസഗുഹണം കത്തതി വേദിതഞ്ചം. അഥ വാ ബ്രഹ്മകായികാദികേഹി ഓപപാതികേഹി വുത്തേഹി സേസേ സന്ധായ “സേസഓപപാതികാന”ന്തി ആഹ. തേ പന അരൂപിനോപി സന്തിതി “കാമഭവേ”തി വുത്തം. അപരിപുണ്ണായത്താനം പന നാമരൂപം യമാസമ്ഭവം രൂപമിസ്സകവിത്താണനിദ്രേസേ വുത്തനയേന സക്കാ ധമ്മഗണനതോ വിത്താതുന്തി ന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

പടിസന്ധിചിത്തേന സഹ പവത്തതുതോതി പടിസന്ധിചിത്തേന സഹ ഉപ്പന്നരൂപേസു തേജോധാതുതോ. ഹദയവത്ഥുനോ തങ്ഖണ്ണുപ്പന്നത്താ പടിസന്ധിചിത്തസ്സ വത്ഥുദുബ്ബലതാ. തേസം അജ്ജേയാഹരിതാഹാരേന അനുഗതേ സരീരേ ആഹാരസമുട്ഠാനം സുട്ഠലകന്തി സമ്ബന്ധോ. നരോതി തേനേവ മാതുകുച്ഛിഗതഭാവേന തിരോക്ഖോ. അവകംസതോ ദേവ അട്ഠകാനേവ ഉതുചിത്തസമുട്ഠാനാനി ഹോന്തിതി സസദുക്ഖാലം സന്ധായ “ഉക്കംസതോ ദിനം നവകാന”ന്തി വുത്തം. പുണ്ണേതി യം പുണ്ണേ സന്തതിദ്വയാദികം സത്തകപരിയോസാനം രൂപം ഇധ വുത്തം, തം ഏകേകസ്സ ചിത്തസ്സ തീസു തീസു ഖണ്ണേസു ഉപ്പജമാനമേവ വുത്തന്തി കത്വാ ആഹ “പുണ്ണേ-പേ... സത്തതിവിധ”ന്തി. ദുവിധവി തന്തി ഉതുസമുട്ഠാനം, ചിത്തസമുട്ഠാനഞ്ചാതി ദുവിധവി തം സദു.

സങ്ഠാതുന്തി അദ്ധനിയഭാവേന ഠാതും, അത്തനോ പന ഖണ്ണമത്തം തിട്ഠതേവ. ചതുദിസാ വവത്ഥാപിതാതി അത്തമത്തം സംസട്ഠസിസാ മൂലേന ചതുസു ദിസാസു വവത്ഥാപിതാ. അത്തമത്തം ആലിങ്ഗേത്വാ റിതാ ഭിന്നവാഹനികാ വിധ ച.

൬൩൯. പഞ്ചവോകാരഭവേ ച പവത്തിയന്തി

രൂപാജനകകമ്മജപഞ്ചവിത്താണപ്പവത്തികാലം, സഹജാതവിത്താണപച്ചയഞ്ച സന്ധായാഹ. തദാ ഹി തതോ നാമമേവ ഹോതീതി. കമ്മവിത്താണപച്ചയാ പന തദാപി ഉഭയം ഹോതീതി സക്കാ വത്തും, പച്ഛാജാതവിത്താണപച്ചയാ ച രൂപം ഉപത്ഥമം ഹോതീതി. അസത്തേസുതിആദി കമ്മവിത്താണപച്ചയം സന്ധായ വുത്തം. പഞ്ചവോകാരഭവേ ച പവത്തിയന്തി ഭവങ്ഗാദിജനകകമ്മതോ അത്തേന രൂപുപ്പത്തികാലം, നിരോധസമാപത്തികാലം, ഭവങ്ഗാദിഉപ്പത്തികാലതോ അത്തകാലഞ്ച സന്ധായ വുത്തന്തി യുത്തം. ഭവങ്ഗാദിഉപ്പത്തികാലേ ഹി തംജനകേന കമ്മുനാ ഉപ്പജമാനം രൂപം, സോ ച വിപാകോ കമ്മവിത്താണപച്ചയോ ഹോതീതി സക്കാ വത്തും. സഹജാതവിത്താണപച്ചയാനപേക്ഖവി ഹി പവത്തിയം കമ്മേന പവത്തമാനം രൂപം, നാമഞ്ച ന കമ്മവിത്താണാനപേക്ഖം

ഹോതീതി. സബുത്മാതി പടിസന്ധിയം, പവത്തേ ച. സഹജാതവിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപം, കമ്മവിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപഞ്ച യമാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചം. നാമഞ്ച രൂപഞ്ച നാമരൂപഞ്ചാതി ഏതമ നാമരൂപസദ്യോ അത്തനോ ഏകദേസേന നാമസദ്യേന നാമസദ്യസ്സ സരൂപോ, രൂപസദ്യേന ച രൂപസദ്യസ്സ, തസ്മാ സരൂപാനം ഏകസേസോതി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ, നാമരൂപസദ്യസ്സ റാനം ഇതരേസഞ്ച നാമരൂപസദ്യാനം അദസ്സനന്തി അത്ഥോ.

വിപാകതോ അത്തം അവിപാകം. യതോ ദിധാ മതം, തതോ യുത്തമേവ ഇദന്തി യോജേതഞ്ചം.

കുസലാദിചിത്തക്വണേതി ആദി-സദ്യേന അകുസലകിരിയചിത്തക്വണേ വിയ വിപാകചിത്തക്വണേപി വിപാകാജനകമ്മസമുടാനം സങ്ഗഹിതന്തി വേദിതഞ്ചം. വിപാകചിത്തക്വണേ പന അഭിസങ്ഖാരവിത്താണപച്ചയാ പുഞ്ചേ വുത്തനയേന ഉഭയഞ്ച ലബ്ഭതീതി താദിസവിപാകചിത്തക്വണവജ്ജനത്ഥം “കുസലാദിചിത്തക്വണേ”തി വുത്തം.

നൂറം. സുത്തന്തികപരിയായതോതി പടാനേ രൂപാനം ഉപനിസ്സയപച്ചയസ്സ അവുത്തത്താ വുത്തം. സുത്തന്തേ പന യസ്മിം സതി യം ഹോതി, അസതി ച ന ഹോതി, സോ തസ്സ ഉപനിസ്സയോ നിദാനം ഹേതു പഭവോതി കത്വാ “വിത്താണുപനിസം നാമരൂപ”ന്തി രൂപസ്സ ച വിത്താണുപനിസ്സയതാ വുത്താ. വനപത്ഥപരിയായേ ച വനപത്ഥഗാമനിഗമനഗരജനപദപുഗ്ഗല്യുപനിസ്സയോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ, തതോ ച ചീവരാദിനം ജീവിതപരിക്ഖാരാനം കസിരേന, അപ്പകസിരേന ച സമുദാഗമനം വുത്തം, ന ച വനപത്ഥാദയോ ആരമ്മണുപനിസ്സയാദിഭാവം ഇരിയാപഥാനം, ചീവരാദിസമുദാഗമനസ്സ ച ഭജന്തി. തസ്മാ വിനാ അഭാവോ ഏവ സുത്തന്തികപരിയായതോ ഉപനിസ്സയഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. നാമസ്സ അഭിസങ്ഖാരവിത്താണം കമ്മാരമ്മണപടിസന്ധിആദികാലേ ആരമ്മണപച്ചയോവ ഹോതീതി വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥീതി രൂപസ്സേവ സുത്തന്തികപരിയായതോ ഏകധാവ പച്ചയഭാവോ വുത്തോ. സസംസയസ്സ ഹി രൂപസ്സേതം പച്ചയോ ഹോതീതി വുത്തേ നാമസ്സ ഹോതീതി വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥീതി.

പവത്തസ്സ പാകടത്താ അപാകടം പടിസന്ധിം ഗഹേത്വാ പുച്ഛതി “കഥം പനേത”ന്തിആദിനാ. സുത്തത്തോ നാമം, യുത്തിതോ രൂപം വിത്താണപച്ചയാ ഹോതീതി ജാനിതഞ്ചം.

യുത്തിതോ സാധേത്വാ സുത്തേന തം ദള്ഘം കരോന്തോ “കമ്മസമുടാനസ്സാപി ഹീ”തിആദിമാഹ. ചിത്തസമുടാനസ്സേവാതി ചിത്തസമുടാനസ്സ വിയ. ഏതമ ച “വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി (മ് നി് ൩.൧൨൬; സം നി് ൨.൧, ൩൯; മഹാവ് ൧; ഉദാ ൧) ഭാസമാനേന ഭഗവതാ യസ്മാ ഉപപരിക്ഖമാനാനം പണ്ഡിതാനം പരമത്ഥതോ നാമരൂപമത്തമേവ പവത്തമാനം ദിസ്സതി, ന സത്തോ, ന ജീവോ, തസ്മാ കേനചി അപ്പടിവത്തിയം അനുത്തരം ധമ്മചക്കം പവത്തിതം ഹോതി. സുത്തതപ്പകാസനങ്ഹി ധമ്മചക്കപ്പവത്തനന്തി. അഥ വാ നാമരൂപമത്തതാവചനേന പവത്തിയാ ദുക്ഖസച്ചമത്തതാ വുത്താ. ദുക്ഖസച്ചപ്പകാസനേന ച തസ്സ സമുദയോ, തസ്സ ച നിരോധോ, നിരോധഗാമിനിപടിപദാ ച പകാസിതാ ഏവ ഹോതി. അഹേതുകസ്സ ദുക്ഖസ്സ, ഹേതുന്നിരോധാ അനിരുജ്ജന്യനകസ്സ ച അഭാവാ, നിരോധസ്സ ച ഉപായേന വിനാ അനധിഗത്തഞ്ചത്താതി ചതുസച്ചപ്പകാസനം ധമ്മചക്കപ്പവത്തനം നിദ്ധാരേതഞ്ചം.

നാമരൂപപച്ചയാസളായതനപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

നൂർ൧. തന്തി നാമരൂപം. തസ്സാതി സളായതനസ്സ. താദിസസ്സേവാതി കതേകസേസസ്സേവ.

ഇധാപി നാമന്തി ഖണ്ഡത്തയസ്സേവ ഗഹണേ കാരണം വുത്തനയമേവ. നിയമതോതി ഇദഞ്ച ചതുനം ഭൂതാനം, ഛന്നം വത്ഥുനം, ജീവിതസ്സ ച യമാസമ്ഭവം സഹജാതനിസ്സയപുരേജാതഇന്ദ്രിയാദിനാ സളായതനസ്സ പവത്തമാനസ്സ ഏകന്തേന പച്ചയഭാവം സന്ധായ വുത്തം. രൂപായതനാദിനം പന സഹജാതനിസ്സയാനുപാലനഭാവോ നത്ഥീതി അഗ്ഗഹണം വേദിതഞ്ചം. ആരമ്മണാരമ്മണപുരേജാതാദിഭാവോ ച തേസം ന സസന്തതിപരിയാപന്നാനമേവ, ന ച ചക്ഖാദിനം വിയ ഏകപ്പഹാരേനേവാതി അനിയമതോ പച്ചയഭാവോ. നിയമതോ...പേ... ജീവിതിന്ദ്രിയന്തി ഏവന്തി ഏതമ ഏവം-സദ്യേന വാ രൂപായതനാദിനന്ധി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഛട്ഠായതനഞ്ച സളായതനഞ്ച സളായതനന്തി ഏതമ

യദിപി ഛാടായതനസളായതനസദാനം സദതോ സരൂപതാ നത്ഥി, അത്ഥതോ പന സളായതനേകദേസോവ ഛാടായതനന്തി ഏകദേസസരൂപതാ അത്ഥീതി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ കതോതി വേദിതഞ്ചോ. അത്ഥതോപി ഹി സരൂപാനം ഏകദേസസരൂപേകസേസം ഇച്ഛന്തി “വക്തോ ച കുടിലോ ച കുടിലാ”തി. തസ്മാ അത്ഥതോ ഏകദേസസരൂപാനഞ്ച ഏകസേസേന ഭവിതഞ്ചന്തി.

അഥ വാ ഛാടായതനഞ്ച മനായതനഞ്ച ഛാടായതനന്തി വാ മനായതനന്തി വാ ഛാടായതനഞ്ച ഛാടായതനഞ്ച ഛാടായതനന്തി വാ മനായതനഞ്ച മനായതനഞ്ച മനായതനന്തി വാ ഏകസേസം കത്വാ ചക്വാദിഹി സദ്ധിം “സളായതന”ന്തി വൃത്തന്തി തഥേവ ഏകസേസം നാമമത്തപച്ചയസ്സ, നാമരൂപപച്ചയസ്സ ച മനായതനസ്സ വസേന കതം അത്ഥതോ ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഛാടായതനഞ്ച സളായതനഞ്ച സളായതനന്തി ഏവം കതേകസേസസ്സാ”തി. യഥാവുത്തോപി ഹി ഏകസേസോ അത്ഥതോ ഛാടായതനഞ്ച സളായതനഞ്ചാതി ഏവം കതോ നാമ ഹോതീതി. സഞ്ചത്ഥ ച ഏകസേസേ കതേ ഏകവചനനിദേശോ കതേകസേസാനം സളായതനാദിസദൃവചനീയതാസാമത്തവസേന കതോതി ദട്ഠഞ്ചോ.

“ന അത്തമാ”തി ഏതേന തസ്സ തസ്സ നാമസ്സ, രൂപസ്സ ച അഭാവേ തം തം ആയതനം ന ഹോതീതി ബൃതിരേകം വിഭാവേതി.

യന്തി യം യം നാമം, രൂപഞ്ച. യസ്സാതി യസ്സ യസ്സ ആയതനസ്സ. യഥാതി സഹജാതാദിനാ യേന യേന പകാരേന. നേയന്തി നേയം.

തസ്സ വസേനാതി തസ്സ ഹേതുആദിപച്ചയസ്സ വസേന. ഉക്തംസാവകംസോതി ഏതഥ സത്തയാ പച്ചയഭാവതോ ഉക്തംസോ അട്ഠയാ പച്ചയഭാവോ, തതോ നവധാ, തതോ ദസധാതി അയം ഉക്തംസോ. അവകംസോ പന ദസധാ പച്ചയഭാവതോ നവധാ പച്ചയഭാവോ, തതോ അട്ഠയാ, തതോ സത്തയാതി ഏവം വേദിതഞ്ചോ, ന പന സത്തയാ പച്ചയഭാവതോ ഏവ ദേപി ഉക്തംസാവകംസാ യോജേതഞ്ചോ, തതോ അവകംസാഭാവതോതി.

വിപാകം നാമന്തി സമ്ബന്ധോ. വൃത്തനയേനേവാതി സഹജാതാദിവസേന, സത്തയാ, ഹേതുആദിവസേന ച. ഇതരന്തി അവിപാകം നാമം.

“ഹദയവത്സുനോ സഹായം ഹുത്വാ”തി ഏതേന അരുപേ വിയ അസഹായം നാമം ന ഹോതി, ഹദയവത്സു ച നാമേന സഹ ഛാടായതനസ്സ പച്ചയോ ഹോതീതി ഏത്തകമേവ ദസ്സേതി, ന പന യഥാ ഹദയവത്സു പച്ചയോ ഹോതി, തഥാ നാമനീതി അയമത്ഥോ അധിപ്പേതോ. വത്സു ഹി നാമസ്സ വിപ്പയുത്തപച്ചയോ ഹോതി, ന നാമം. നാമഞ്ച വിപാകഹേതാദിപച്ചയോ ഹോതി, ന വത്സുതി. പവത്തേ അരുപധമ്മാ കമ്മജരൂപസ്സ റിതിപ്പത്തസ്സേവ പച്ചയാ ഹോന്തി, ന ഉപ്പജമാനസ്സാതി വിപ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതാ ച പച്ഛാജാതവിപ്പയുത്താദയോ ഏവ ചക്വാദിനം യോജേതഞ്ചോ.

“തത്ഥേവാ”തി ഇമിനാ “പവത്തേ”തി ഇദം പച്ഛാമട്ഠന്തി ആഹ “തത്ഥേവ ഹി പവത്തേ”തി. “പഞ്ചവോകാരഭവേ”തി പന ഇദം “പഞ്ചന”ന്തി ഇമിനാ ദീപിതമേവാതി. പവത്തിയം ചക്വാതനാദികസ്സ നാമം വിപാകപച്ചയോ ന ഹോതി, അത്തനാ ജനിതരൂപസ്സേവ ഹോതി. പടിസന്ധിയം പന കമ്മസമുട്ഠാനം ചിത്തസമുട്ഠാനസദിസം, തസ്മാ വത്സുനോപി വിപാകപച്ചയോ ഹോതിയേവ.

രൂപതോതി രൂപേസു. യം യം ആയതനം ഉപ്പജജ്ജതീതി പടിസന്ധിയം അണ്ഡജജലാബുജാനം പഞ്ചസു ആയതനേസു കായായതനമേവ ഉപ്പജജ്ജതി. ഇതരേസം യഥാരഹം ഇതരാനിപി.

അവസേസമനായതനസ്സാതി ഏതഥ “പഞ്ചക്വന്ധഭവേ പനാ”തി ഏതസ്സ അനുവത്തമാനത്താ പഞ്ചവോകാരഭവേ ഏവ പവത്തമാനം പഞ്ചവിത്താണേഹി അവസേസം മനായതനം വൃത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. നാമരൂപസ്സ സഹജാതാദിസാധാരണപച്ചയഭാവോ, സമ്പയുത്താദിഅസാധാരണപച്ചയഭാവോ ച യഥാസമ്ഭവം യോജേതഞ്ചോ. “രൂപപച്ചയാ പഞ്ചായതനാനീ”തി അയന്ധി നയോ ലബ്ധിതി നിരോധസമാപനാനം വസേന, സോ പന അപചുരഭാവതോ യേഭൂയേന ച പടിസന്ധിയം പച്ചയഭൂതസ്സേവ നാമരൂപസ്സ പവത്തിയം പച്ചയഭാവോ വിഭാവിതോതി ന ദസ്സിതോതി വേദിതഞ്ചം.

സളായതനപച്ചയാഹസ്സപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണാ

൬൪൨. ബാവിസതിയാ ലോകിയവിപാകവിഞ്ഞാണേഹി സമ്പയുത്താ ബാവിസതിലോകിയവിഞ്ഞാണസമ്പയുത്താ. തതോ ഏവ ബാവിസതി.

തത്ഥാതി തസ്ഥിം സളായതനേ, തേസു ഛസു ആയതനേസുതി അത്ഥോ. അജ്ഞാത്തന്തി സസന്തതിപരിയാപന്നമേവ ഗണ്ഹാതി. തത്ത്ഹി സസന്തതിപരിയാപന്നകമ്മനിബുത്തം താദിസസ്സ ഫസ്സസ്സ പച്ചയോ ഹോതി. രൂപാദിനി, പന ബഹിദ്ധാ അനുപാദിനാനി ച ഫസ്സസ്സ ആരമ്മണം ഹോന്തി, ന താനി ചക്ഖാദിനി വിയ സസന്തതിപരിയാപന്നകമ്മകിലേസനിമിത്തപ്പവത്തിഭാവേന ഫസ്സസ്സ പച്ചയാ ഹോന്തിതി പഠാചരിയവാദേ ന ഗഹിതാനി, ദുതിയാചരിയവാദേ പന യഥാ തഥാ വാ പച്ചയഭാവേ സതി ന സക്കാ വജ്ജേതുന്തി ഗഹിതാനി.

തത്ഥാതി സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സപദേ. യേ താവ ആചരിയാ മഹാവിഹാരവാസിനോവ യഥാ വിഞ്ഞാണം, ഏവം നാമരൂപം, സളായതനം, ഫസ്സം, വേദനഞ്ച പച്ചയം, പച്ചയുപ്പന്നഞ്ച സസന്തതിപരിയാപന്നം ദീപേന്താ വിപാകമേവ ഇച്ഛന്തി. “ഛട്ഠായതനപച്ചയാ ഫസ്സോ”തി അഭിധമ്മഭാജനീയപാളി (വിഭ് ൨൪൩) ആരൂപ്പം സന്ധായ വുത്താതി “ഛട്ഠായതനപച്ചയാ ഫസ്സോതി പാളിഅനുസാരതോ”തി വുത്തം.

സഞ്ചേ ഫസ്സാ ന സമ്ഭോന്തിതി യോജനാ. യദി സഞ്ചായതനേഹി ഏകോ ഫസ്സോ സമ്ഭവേയ്യ, “സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സോ”തി ഏകസ്സ വചനം യുജ്ജേയ്യ, അഥാപി ഏകമ്ഹാ ആയതനാ സഞ്ചേ ഫസ്സാ സമ്ഭവേയ്യം, തഥാപി സഞ്ചായതനേഹി സഞ്ചഫസ്സസമ്ഭവതോ ആയതനഭേദേന ഫസ്സഭേദോ നത്ഥീതി തദഭേദവസേന ഏകസ്സ വചനം യുജ്ജേയ്യ, തഥാ പന അസമ്ഭവതോ ന യുത്തന്തി ചോദേതി “ന സഞ്ചായതനേഹി”തിആദിനാ. അത്തസ്സാപി വാ അസമ്ഭവന്തസ്സ വിധാനസ്സ ബോധനത്ഥമേതം വുത്തം “നാപി ഏകമ്ഹാ ആയതനാ സഞ്ചേ ഫസ്സാ”തി. “ന സഞ്ചായതനേഹി ഏകോ ഫസ്സോ സമ്ഭോതി”തി ഇദമേവ പന ഏകഫസ്സവചനസ്സായുത്തത്തദീപകം കാരണന്തി വേദിതഞ്ചം. നിദസ്സനവസേന വാ ഏതം വുത്തം. നാപി ഏകമ്ഹാ ആയതനാ സഞ്ചേ ഫസ്സാ സമ്ഭോന്തി, ഏവം ന സഞ്ചായതനേഹി ഏകോ ഫസ്സോ സമ്ഭോതി. തസ്ഥാ ഏകസ്സ വചനം അയുത്തന്തി. പരിഹാരം പന അനേകായതനേഹി ഏകഫസ്സസ്സ സമ്ഭവതോതി ദസ്സേന്തോ “തത്ത്രിദം വിസ്സജ്ജന”തിആദിമാഹ. അവസേസസമ്പയുത്തയമ്മായതനാ ഫസ്സവജ്ജിതാ തംസമ്പയുത്തചേതസി കാ യമ്മാ.

ഏകോപി അനേകായതനപ്പഭവോ ഏകോപനേകായതനപ്പഭവോ.

ഛയാ പച്ചയത്തേ പഞ്ച വിഭാവയേ, ഏകം നവധാ പച്ചയത്തേ, ബാഹിരാന്തി ഛ ആയതനാനി ആരമ്മണാദിനാ യഥാസമ്ഭവം പച്ചയത്തേ വിഭാവയേതി സമ്ബന്ധോ.

അനേകഭേദസ്സാതി കുസലവിപാകാദിപഞ്ചഭാരാദിവസേന അനേകവിധസ്സ ദിപഞ്ചവിഞ്ഞാണസമ്പയുത്തവജ്ജസ്സ വിപാകഫസ്സസ്സ. താനി ചാതി രൂപായതനാദിനി. “മനോ ച നേസം ഗോഛരവിസയം പച്ചനുഭോതി”തി (മ് നീ ൧.൪൫) ഹി വുത്തം. തഥാ ചാതി പച്ചുപ്പന്നാനി രൂപാദിനി പച്ചുപ്പന്നഞ്ച യമ്മായതനപരിയാപന്നം രൂപരൂപം സന്ധായ വുത്തം. ആരമ്മണപച്ചയമത്തേനാതി തം സഞ്ചം അപച്ചുപ്പന്നം, അത്തഞ്ച യമ്മായതനം സന്ധായ വുത്തം.

ഫസ്സപച്ചയാവേദനാപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൬൪൩. ദ്വാരതോ സളേവാതി പഭവസാമത്തേതോ ഏകവിധാപി ഉപ്പത്തിദ്വാരതോ ഛ ഏവ ഹോന്തിതി ഛളേവ വേദനാ വുത്താ.

ചിത്തഭേദേന ഏകൂനനവുതിവിധാപി ഇധാധിപ്പേതാ ഏവ ദസ്സേതും “വേദനാസു പനാ”തിആദി വുത്തം. “സേസാന”തി ഏതഥ സമ്പടിച്ചനസമ്പയുത്തായ ചക്ഖുസമ്ഫസ്സാദയോ പഞ്ച യദിപി അനന്തരാദിഹി പച്ചയാ ഹോന്തി, അനന്തരാദിനം പന ഉപനിസ്സയേ അന്തോഗധത്താ സന്തീരണതദാരമ്മണാനഞ്ച സാധാരണസ്സ തസ്സ വസേന “ഏകധാ”തി വുത്തം. ഏകേകസ്ഥിം ദ്വാരേ ഹി ചക്ഖുദ്വാരാദിസു ഉപ്പന്നചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിഹി സഹജാതാ ഫസ്സാ സകസകവിധിസു സമ്പടിച്ചനാദിഹി സമ്പയുത്തവേദനാനം, മനോദ്വാരേ തദാരമ്മണവസേനേവ പവത്താനം തേഭൂമകവിപാകവേദനാനസി സഹജാതമനോസമ്ഫസ്സസഖ്വാതോ സോ ഫസ്സോ അട്ഠാ പച്ചയോ ഹോതിതി യോജേതഞ്ചം.

രൂപാരൂപാവചരവിപാകവേദനാ പടിസന്ധിആദിവസേനേവ പവത്തന്തി, കാമാവചരാപി ഏകച്ചാതി “തേഭൂമകവിപാകവേദനാനവി”തി വൃത്തം. താസന്ധി ഹി സഹജാതമനോസമ്ഫണ്ഡോ അട്ഠായാവ പച്ചയോ ഹോതി. പച്ചയം അനുപാദിനന്ധി കേചി ഇച്ഛന്തിതി “യാ പനാ”തിആദിനാ മനോദാഭാവജ്ജനസന്ധയുത്തഫസ്സസ്സ പച്ചയഭാവോ വുത്തോ. തഞ്ച മുഖമത്തദസ്സനം ദട്ഠഞ്ചം. ഏതേന നയേന സഞ്ചസ്സ അനന്തരസ്സ, അനാനന്തരസ്സ ച ഫസ്സസ്സ തസ്സാ തസ്സാ വിപാകവേദനായ ഉപനിസ്സയതാ യോജേതബ്ബാതി.

വേദനാപച്ചയാതണ്ഹാപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

നന്ദ. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം ലോകേ, ഇമസ്ഥിം വാ സാസനേ ഛര തണ്ഹാ ദീപിതാ. ഇയാതി വാ ഇമസ്ഥിം വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാപദേ. തത്ഥാതി താസു ഛരസു തണ്ഹാസു.

ഏകേകായ സസ്സതദിട്ഠിസഹഗതായ, ഉച്ഛേദദിട്ഠിസഹഗതായ ച തണ്ഹായ തദഭിനന്ദനാനുഗുണോ രൂപാദിസു പവത്തിആകാരോ, കേവലം കാമസ്സാദവസേന പവത്തിയാ വിസിട്ഠാകാരത്താ വുത്തപ്പവത്തിആകാരതോ തണ്ഹായ തിവിധതാ.

മമത്തേനാതി സന്ധിയായനേന, അസ്സാദനതണ്ഹായ ഇച്ചേവ വൃത്തം ഹോതി. തത്ഥ പുത്തോ വിയ വേദനാ ദട്ഠഞ്ച, വീരാദയോ വിയ വേദനായ പച്ചയഭൂതാ രൂപാദയോ, വീരാദിദായികാ ധാതി വിയ രൂപാദിഛരളാരമ്മണദായകാ ചിത്തകാരാദയോ ഛര. തത്ഥ സുഖസമ്ഫസ്സവത്ഥദായകോ തന്തവായോ, വേജ്ജോ രസായതനോജാവസേന, തദുപത്ഥമ്ഭിതജീവിതവസേന ച ധമ്മാരമ്മണസ്സ ദായകോതി ദട്ഠഞ്ചോ. സബ്ബാപേസാ അട്ഠസതപ്പഭേദാപി.

ആരമ്മണപച്ചയോ ഉപ്പജ്ജമാനായ ആരമ്മണമത്തമേവ ഹോതി, ന ഉപനിസ്സയോ വിയ ഉപ്പാദകോതി ഉപ്പാദകസ്സ ഉപനിസ്സയസ്സേവ വസേന “ഏകധാവാ”തി വൃത്തം. ഉപനിസ്സയേന വാ ആരമ്മണുപനിസ്സയോ സങ്ഗഹിതോ. തേന ച ആരമ്മണഭാവേന തംസഭാഗോ അഞ്ഞോപി ആരമ്മണപച്ചയഭാവോ ദീപിതോ ഹോതിതി ഉപനിസ്സയവസേനേവ പച്ചയഭാവോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

“യസ്ഥാ വാ”തിആദിനാ ന കേവലം വിപാകസുഖവേദനാ ഏവ, തിസ്സോപി പന വേദനാ വിപാകാ വിസേസേന തണ്ഹായ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ, അവിസേസേന ഇതരാ ചാതി ദസ്സേതി. ഉപേക്ഖാ പന സന്തത്താ, സുഖമിച്ചേവ ഭാസീതാതി തസ്ഥാ സാപി ഭിച്ഛോ ഇച്ഛനവസേന തണ്ഹായ ഉപനിസ്സയോതി അധിപ്പായോ. ഉപേക്ഖാ പന അകുസലവിപാകഭൂതാ അനിട്ഠത്താ ദുക്ഖേ അവരോധേതബ്ബാ, ഇതരാ ഇട്ഠത്താ സുഖേതി സാ ദുക്ഖം വിയ, സുഖം വിയ ച ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ഹോതിതി സക്കാ വത്തും. “വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ”തി വചനേന സഞ്ചസ്സ വേദനാവതോ പച്ചയസ്സ അത്ഥിതായ തണ്ഹുപ്പത്തിപ്പസങ്ഗേ തന്നിവാദനത്ഥമാഹ “വേദനാപച്ചയാ ചാപി”തിആദി.

നന്ദ “അനുസയസഹായാ വേദനാ തണ്ഹായ പച്ചയോ”തി വചനസ്സ അഭാവാ അതിപ്പസങ്ഗനിവത്തിം ന സക്കാ കാതുന്തി? ന, വട്ടകമായ പവത്തത്താ. വട്ടസ്സ ച അനുസയവിരഹേ അഭാവതോ അനുസയസഹിതാവ പച്ചയോതി അത്ഥതോ വുത്തമേവേതം ഹോതിതി. അഥ വാ “അവിജ്ജാപച്ചയാ”തി അനുവത്തമാനത്താ അനുസയസഹിതാവ പച്ചയോതി വിത്തായതി. വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാതി ചേത്ഥ വേദനാപച്ചയാ ഏവ തണ്ഹാ, ന വേദനായ വിനാതി അയം നിയമോ ഇച്ഛിതോ, ന വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ ഹോതിയേവാതി, തസ്ഥാ അതിപ്പസങ്ഗോ ഏത്ഥ നത്ഥി ഏവാതി.

വുസീമതോതി വുസീതവതോ, വുസീതബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സാതി അത്ഥോ. വുസ്സതീതി വാ വുസീതി മഗ്ഗോ വുച്ചതി, സോ ഏതസ്സ വുത്ഥോ അത്ഥിതി വുസീമാ, ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന അരഹാ. അഗ്ഗഫലം വാ പരിനിട്ഠിതവാസത്താ “വുസീ”തി വുച്ചതി, തം ഏതസ്സ അത്ഥിതി വുസീമാ.

തണ്ഹാപച്ചയാഉപാദാനപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

നന്ദ. അത്ഥവിഭാഗോ അത്ഥസ്സ വിഭജനാ. വത്ഥുസങ്ഖാതം കാമന്തി കാമഗുണസഞ്ചിതം രൂപാദിആരമ്മണമാഹ. ഉപാദിയതീതി കാമവസേന ഗണ്ഹാതി, ദള്ഘം അസ്സാദേതീതി അത്ഥോ. കാമം ഉപാദിയതീതി ഏത്ഥ കമ്മസാധനോ കാമസദോ , കാമോ ച സോതി ഏത്ഥ

കത്തുസാധനോ കിലേസകാമസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഉപാദാനസദ്ദോ പന ഉഭയത്ഥാപി കത്തുസാധനോവ. ദള്ഹത്തോ ഭൂസത്തോ. യഥാ ഭൂസോ ആയാസോ ഉപായാസോ, ഭൂസം കുട്ഠം ഉപകുട്ഠം, ഏവം ഇധാപിതി ആഹ “ഉപായാസഉപകുട്ഠാദീസു വിയാ”തി. പുരിമദിട്ഠിം ഉത്തരദിട്ഠി ഉപാദിയതീതി പുരിമദിട്ഠിം സസ്സതഭാവേന ഗണ്ഹന്തി ഉപാദിയതി, പുരിമദിട്ഠിആകാരേന വാ ഉത്തരദിട്ഠി ഉപ്പജ്ജമാനാ തേനേവ പുരിമദിട്ഠിം ദള്ഹം കരോന്തി തം ഉപാദിയതീതി വുത്താ. അഥ വാ പുരിമദിട്ഠിം ഉത്തരദിട്ഠി ഉപാദിയതീതി “സസ്സതോ അത്താ”തി (ദീ നീ മ.ന.മ) ഇദം പുരിമദിട്ഠിം ഉപാദിയമാനം ഉത്തരദിട്ഠിം നിദസ്സേതും വുത്തം. യഥാ ഹി ഏസാ ദള്ഹീകരണവസേന പുരിമം ഉത്തരാ ഉപാദിയതി, ഏവം “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദികാപിതി (മ നീ മ.ർ.ർ; റ.ൻ.ർ; ന.ൻ.മ, മ.മ.ന, മ.ന.ന; ധം സ മ.വ.വ; വിഭം ന.വ.വ). അത്തഗ്ഗഹണം പന അത്തവാദുപാദാനന്തി ന ഇദം ദിട്ഠുപാദാനദസ്സനന്തി ദട്ഠഞ്ച. ലോകോ ചാതി വാ അത്തഗ്ഗഹണവിനിമുത്തം ഗഹണം ദിട്ഠുപാദാനഭൂതം ഇധ പുരിമദിട്ഠിഉത്തരദിട്ഠിവചനേഹി വുത്തന്തി വേദിതഞ്ച.

സീലബ്ബതം ഉപാദിയതീതി ഏത്ഥ അസുദ്ധിമഗ്ഗഗോസീലാദിസമാദാനവസേന സീലം, അവിതിക്കമനവസേന വതം. ഉഭയത്ഥാപി വാ സീലം, തപോകമ്മഭാവേന ഗഹിതതായ വതം, ഗവാദിപകതിഭാവനാ. അത്തനോ വാ ഗവാദിഭാവായിട്ഠാനം സീലം, “ഗച്ഛന്തോ ഭക്ഖേതി, തിട്ഠന്തോ മുത്തേതീ”തിആദിനാ ഗവാദികിരിയാകരണം വതം. തംതംഅകിച്ചസമ്മതതോ വാ നിവത്തി സീലം, തംസമാദാനവതോവേസ ഭോജനകിച്ചകരണാദിവിസേസപടിപത്തി വതം, തം സീലബ്ബതം അസുദ്ധിമഗ്ഗം “സുദ്ധിമഗ്ഗോ”തി പരാമസന്തോ തഥാ അഭിനിവിസന്തോ ഉപാദിയതി, തം ഗാഹം ദള്ഹം ഗണ്ഹാതീതി അത്ഥോ. സീലബ്ബതസഹചരിതം പരാമാസം സീലബ്ബതന്തി ഗഹേത്ഥാ ആഹ “സീലബ്ബതഞ്ച തം ഉപാദാനഞ്ച”തി. ഗോസീലഗോവതാദീനീതി ച തഥാഭൂതം ദിട്ഠിം വദതി. തേനേവാഹ “സയമേവ ഉപാദാനാനീ”തി. അഭിനിവേസതോതി അഭിനിവേസഭാവതോ, അഭിനിവിസന്തോ വാ. അത്തവാദുപാദാനന്തി “അത്താ”തി വാദസ്സ പഞ്ഞാപനസ്സ, ഗഹണസ്സ ച കാരണഭൂതാ ദിട്ഠിതി അത്ഥോ. അത്തവാദമത്തമേവാതി അത്തസ്സ അഭാവ “അത്താ”തി ഇദം വചനമത്തമേവ. ഉപാദിയന്തിതി ദള്ഹം ഗണ്ഹന്തി. കഥം? “അത്താ”തി. “അത്താ”തി ഹി അഭിനിവിസന്താ വചനമത്തമേവ ദള്ഹം കത്ഥാ ഗണ്ഹന്തിതി അത്ഥോതി. ഏവം “അത്തവാദമത്തമേവ ഉപാദിയന്തി”തി വുത്തം. അത്തവാദമത്തന്തി വാ വാചാവത്ഥമത്തമേവാഹ. വാചാവത്ഥമത്തമേവ ഹി “അത്താ”തി ഉപാദിയന്തി അത്തസ്സ അഭാവതി.

“യമ്മസഞ്ചേപവിത്ഥാരേ പന കാമുപാദാനം സഞ്ചേപതോ തണ്ഹാദള്ഹത്തം, സേസുപാദാനത്തയം ദിട്ഠിമത്തമേവ, വിത്ഥാരതോ പനാ”തി ഏവം യമ്മസഞ്ചേപവിത്ഥാരസമുദായതോ തദവയവഭൂതം സഞ്ചേപം, വിത്ഥാരഞ്ച നിദ്ധാരേതീതി. യമ്മസഞ്ചേപവിത്ഥാരേതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം ദട്ഠഞ്ച. കാമേസുതി പഞ്ചസു കാമഗുണേസു . കാമച്ഛന്തോതി കാമസഞ്ചാതോ ഛന്ദോ, ന കത്തുകമ്യതാഛന്ദോ, ന ച യമ്മച്ഛന്ദോ. കാമനവസേന, രഞ്ജനവസേന ച കാമോയേവ രാഗോ കാമരാഗോ, ഏവം സബ്ബത്ഥ കാമത്ഥം വിദിത്ഥാ കാമോ ഏവ നന്ദനട്ഠേന കാമനന്ദീ, തണ്ഹായനട്ഠേന കാമോയേവ കാമതണ്ഹാ, സിനേഹനട്ഠേന കാമോ ഏവ കാമസ്നേഹോ, പരിദയ്ഹനട്ഠേന കാമപരിളാഹോ, മുച്ഛനട്ഠേന കാമമുച്ഛാ, ഗിലിത്ഥാ പരിനിട്ഠാപനട്ഠേന കാമജ്ജേയാസാനം വേദിതഞ്ച. അപ്പത്തവിസയപത്ഥനാ തണ്ഹാ ആരമ്മണേ പരിതസ്സനഭാവതോ, സമ്പത്തവിസയഗ്ഗഹണം ഉപാദാനം ആരമ്മണേ ദള്ഹഗ്ഗാഹഭാവതോ. അപ്പിച്ചുതാപടിപക്ഖാ തണ്ഹാ വിസയാഭിമുഖഭാവതോ, സന്തുട്ഠിപടിപക്ഖാ ഉപാദാനം തണ്ഹാദള്ഹത്തം ഹുത്ഥാ അത്രിച്ഛതാഭാവതോ. പരിയേസനദുക്ഖമൂലാ തണ്ഹാ അപ്പത്തവിസയപത്ഥനാഭാവതോ, ആരക്ഖദുക്ഖമൂലം ഉപാദാനം സമ്പത്തവിസയഗ്ഗഹണഭാവതോ.

നത്ഥിദിന്നന്തിആദീസു ദിന്നന്തി ദാനമാഹ, തം അഫലത്താ രൂപം വിധ ദാനം നാമ ന ഹോതീതി പടിക്ഖിപതി. യിട്ഠം വുച്ചതി മഹാവിജിതയത്തേസദിസോ മഹായാഗോ. ഹുതന്തി ആഹുനപാഹുനമങ്ഗലകിരിയാ. തത്ഥ ആമത്തേത്ഥാ ഹവനം ദാനം ആഹുനം, പാഹുനാനം അതിമീനം അതിമികിരിയാ പാഹുനം, ആവാഹാദീസു മങ്ഗലത്ഥം ദാനം മങ്ഗലകിരിയാ, ദസ കുസലകമ്മപഥാ സുകതകമ്മാനി നാമ, ദസ അകുസലകമ്മപഥാ ദുക്കടകമ്മാനി നാമ, ഫലം വിപാകോതി നിസ്സന്ദാദിഫലഞ്ചേവ നിപ്പരിയായവിപാകോ ച നത്ഥീതി യോജനാ. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദീസുപി ഫലവിപാകപടിക്ഖേപോവ ദട്ഠഞ്ചോ. നത്ഥി അയം ലോകോതി പരലോകേ റിതോ ഇമം ലോകം “നത്ഥി”തി ഗണ്ഹാതി. ഇമം ഹി ലോകം അവേക്ഖിത്ഥാ പരലോകോ, പരഞ്ച ലോകം അവേക്ഖിത്ഥാ അയം ലോകോ ഹോതി

ഗന്തബ്ധതോ, ആഗന്തബ്ധതോ ചാതി പരലോകതോ ഇയാഗമനസ്സു അഭാവാ തത്ത്വേവ ഉച്ഛിജ്ജനതോ ചിത്തേന പരലോകേ റിതോ ഇമം ലോകം “നന്മി”തി ഗണ്ഹാതീതി അത്ഥോ. ന ഹി അയം ദിട്ഠി പരലോകേ റിതസ്സേവ ഹോതീതി. നന്മിപരലോകോതി ഇയലോകേ റിതോ പരലോകം “നന്മി”തി ഗണ്ഹാതി. ഇയാപി വൃത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം വാ ഏതഥ അത്ഥോ - സംസരണപ്പദേസോ ഇയലോകോ, പരലോകോ ച നാമ കോചി നന്മി സംസരണസ്സ അഭാവാ തത്ത്വ തത്ത്വേവ ഉച്ഛിജ്ജനതോതി.

പുരിമഭവതോ പച്ഛിമഭവേ ഉപപതനം ഉപപാതോ, സോ യേസം സീലം, തേ ഓപപാതികാ. തേ പന ചവനകഉപപജ്ജനകസത്താ നന്മിതി ദസ്സേനോ ആഹ “നന്മിസത്താ ഓപപാതികാ”തി. നന്മി ലോകേ സമണ്...പേ... പവേദേന്തീതി അനുലോമപടിപദം പടിപന്നത്താ സമ്മഗ്ഗതാ സമ്മാപടിപന്നാ ധമ്മികസമണ്ബ്രാഹ്മണാ ലോകസ്ഥിം നന്മി, യേ ഇമഞ്ച ലോകം, പരഞ്ച ലോകം അത്തനാ ഏവ അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന പച്ചക്ഖതോ ഞ്ഞാ പവേദനസമത്ഥാ സബ്ബത്തുബുദ്ധാ നാമ നന്മിതി ദസ്സേതി. രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീതിആദിസു വത്തഞ്ചം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ.

പകതിഅനുആദിനം സസ്സതഗ്ഗാഹപുബ്ബങ്ഗമോ, സരീരസ്സ ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹപുബ്ബങ്ഗമോ ച തേസം ഗാഹാനം സാമിഭൂതോ കോചി സസ്സതോ, ഉച്ഛിജ്ജമാനോ വാ അത്താ അത്ഥിതി അത്തഗ്ഗാഹോ കദാചി ഹോതീതി “യേഭൂയേനാ”തി വൃത്തം. സ്വായം അത്തഗ്ഗാഹോ അത്ഥതോ ഖണ്ഡാരമ്മണോ ഏവ ദട്ഠബ്ബോ. യേഭൂയേന പഠമം അത്തവാദുപാദാനന്തിആദിനാവ സമ്ബന്ധോ. യദിപി ഭവരാഗജവനവീഥി പഠമം പവത്തതി ഗഹിതപടിസന്ധികസ്സ ഭവനികന്തിയാ പവത്തിതബ്ബത്താ, സോ പന ഭവരാഗോ തണ്ഹാദജ്ജഹത്തം ന ഹോതീതി മത്തേമാനോ ന കാമുപാദാനസ്സ പഠമുപ്പത്തിമാഹ.

തണ്ഹാ കാമുപാദാനന്തി പന വിഭാഗസ്സ അകരണേ സബ്ബാപി തണ്ഹാ കാമുപാദാനം, കരണേപി വാ കാമരാഗതോ അത്താപി തണ്ഹാ ദജ്ജഹഭാവം പത്താ കാമുപാദാനന്തി തസ്സ അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജയതാ വൃത്താ.

ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതാ ചിത്തുപ്പാദാ വിസയോ. പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ ആലയോ. തത്ത്വ രമതീതി ആലയരാമാ, പജാ. തേനേവ സാ ആലയരാമതാ സസന്താനേ, പരസന്താനേ ച പാക്കടാ ഹോതി. കാമാനന്തി വത്സുകാമാനം. “സുഖദുക്ഖം കമ്മുനാ ഹോതീ”തി അഗ്ഗഹേത്വാ കോതൃഹലമങ്ഗലാദിബഹുലോ ഹോതി. സാ കോതൃഹലമങ്ഗലാദിബഹുലതാ. അസ്സ കാമുപാദാനവതോ. തന്തി ദിട്ഠുപാദാനം, അനത്തന്തി ധമ്മമത്തേ “അത്താ”തി മിച്ഛാഭിനിവേസസ്സ സുഖമതരധമ്മുപാദാനതായ സുഖമതാ വൃത്താ. ഉപനിസ്സയവചനേന ആരമ്മണാനന്തരപകതുപനിസ്സയാ വൃത്താതി അനന്തരപച്ചയാദിനന്വി സങ്ഗഹോ കതോ ഹോതി.

ഉപാദാനപച്ചയാഭവപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

നൂർ൧. അത്ഥതോതി വചനത്ഥതോ. ധമ്മതോതി സഭാവധമ്മതോ. സാത്ഥതോതി സാത്ഥകതോ, പുബ്ബേ വൃത്തസ്സപി പുന വചനസ്സ സപ്പയോജനതോ. ഭേദസങ്ഗഹാതി ഭേദതോ സങ്ഗഹതോ, വിഭാഗതോ ചേവ വിഭത്തസ്സ സങ്ഖിപനതോ ചാതി അത്ഥോ. യം യസ്സ പച്ചയോതി യം യം ഉപാദാനം യസ്സ യസ്സ ഭവസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, തതോ ചാതി അത്ഥോ.

ഭവതീതി ഭവോതി ഫലവോഹാരേന കമ്മഭവോ വൃത്തോ. ഉപപത്തിഭവനിബ്ബചനമേവ ഹി ദ്വയസ്സപി സാധാരണം കത്വാ വൃത്തം, ഭവതി ഏതസ്ഥാ ഉപപത്തിഭവോതി വാ. ദുതിയോ പന കമ്മഭവോ സത്തസ്സ പുനബ്ഭവഭാവേന സവിസേസം ഭവതീതി ഭവോ. തതോ ഏവ ന സബ്ബസ്സ ഭവന്തരസ്സ, തംഹേതുനോ വാ ഭവഭാവപ്പസങ്ഗോ. ദുവിധേനാതി ദ്വീഹി ആകാരേഹി പവത്തിതോതി അത്ഥോ. ദുവിധേനാതി വാ പച്ചത്തത്ത്വേ കരണവചനം, ദുവിധോതി വൃത്തം ഹോതി. അത്ഥിതി സംവിജ്ജതി.

നൂർ൨. അത്തനോ പച്ചയേഹി കരീയതീതി കമ്മം, അത്തനോ ഫലം കരോതീതി കമ്മന്തി കേചി, “കമ്മ”ന്തി ഏവം വത്തബ്ബാ കമ്മസങ്ഖാതാ. പരിത്തഭൂമകോതി കാമഭൂമകോ. മഹാഭൂമകോതി മഹഗ്ഗതഭൂമകോ. സബ്ബന്തി അനവസേസം. ഭവം ഗച്ഛതി, ഗമേതി ചാതി ഭവഗാമി. ഗച്ഛതീതി ച നിപ്ഫാദനസമത്ഥതാവസേന, അത്തനോ പവത്തികാലേ ഭവാഭിമുഖം പുത്വാ പവത്തതീതി അത്ഥോ, നിബ്ബത്തനമേവ വാ ഗമനം അധിപ്പേതം. “ഭവഗാമി”തി ച

ഏതേന കമ്മക്ഖയകരം കമ്മം നിവത്തേതി. അയഞ്ചി വട്ടകമാ, തഞ്ച വിവട്ടനിസ്സിതന്തി. അപുഞ്ഞാഭിസഞ്ചാരോതി ദ്വാദസ ചേതനാതി ഉദ്ധച്ചസഹഗതചേതനായപി ഗഹണം “അവിജ്ജാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ”തി ഏതഥ വിയ വേദിതഞ്ചം. “ഭവപച്ചയാ ജാതീ”തി ഏതഥ പന “സഞ്ചാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണ”ന്തി (മം നിം ൩.൧൨൬; മഹാവം ൧; സംം നിം ൨.൧; ഉദാ ൧; നേത്തി ൨൪) ഏതഥ വിയ സാപി അപനേതഞ്ചാ. മന്ദബഹുവിപാകതാതി അപ്പമഹാവിപാകതാ.

“സഞ്ചന്ധി ഭവഗാമികമ്മന്തി ഇമിനാ ചേതനാസമ്പയുത്താ അഭിജ്ജാദയോ വുത്താ”തി ഏതേന ആചയഗാമിതായ തേസം കമ്മസഞ്ചാതതാ വുത്താതി കമ്മഭവപരിയാപന്നതം പരിയായേന വദന്തി, നിപ്പരിയായേന പന ചേതനാവ കമ്മഭവോ. വുത്തഞ്ചി “കമ്മഭവോ തീഹി ഖണ്ഡേഹി ഏകേനായതനേന ഏകായ ധാതുയാ സമ്പയുത്തോ, ഏകേന ഖണ്ഡേന ഏകേനായതനേന ഏകായ ധാതുയാ കേഹിചി സമ്പയുത്തോ”തി (ധാതു ൨൪൪). ഉപപത്തിഭവോ തീഹിപി തികേഹി വുത്തോ ഉപാദിനക്ഖണ്ഡോവ. യഥാഹ “ഉപപത്തിഭവോ... കാമഭവോ... സഞ്ഞാഭവോ... പഞ്ചവോകാരഭവോ പഞ്ചഹി ഖണ്ഡേഹി ഏകാദസഹായതനേഹി സത്തരസഹി ധാതുഹി സഞ്ഗഹിതോ”തിആദി (ധാതു ൬൭). യദി ഹി അനുപാദിനകാനന്വി ഗഹണം സിയാ, “ദ്വാദസഹി ആയതനേഹി അട്ഠാരസഹി ധാതുഹീ”തി വത്തഞ്ചം സിയാതി. കാമതഞ്ചായ കാമേതഞ്ചോ കാമനിസ്സയതായ ഭോഗാ വിയ, കാമസഹചരിതതായ “കുന്താ പചരന്തീ”തി വിയ, കാമാരമ്മണതായ “സുഖം രൂപ”ന്തി വിയ, കാമപച്ചയട്ഠാനതായ “സുഖോ സഗ്ഗോ”തി വിയ കാമാതി അവിചിപരനിമ്മിതവസവത്തിപരിച്ഛിന്നാ ഉപാദിനക്ഖണ്ഡാ വുച്ചന്തി . രൂപാവിരാഗതോ യം നിസ്സിതാ, തദുപചാരേന “മഞ്ചാ ഘോസന്തീ”തി വിയ, “ഹന്ദനദേവതാ”തി വിയ ച “രൂപ”ന്തി വുച്ചന്തി ബ്രഹ്മകായികാകനിട്ഠപരിച്ഛിന്നാ ഉപാദിനക്ഖണ്ഡാ.

രൂപമേവ ഭവോ രൂപഭവോ, തഥാ അരൂപന്തി ആകാസാനഞ്ചായതനഭവഗുപരിച്ഛിന്നാ ചത്താരോ ഉപാദിനക്ഖണ്ഡാ വുച്ചന്തി. അരൂപമേവ ഭവോ അരൂപഭവോ. കാമോ ഏവ ഭവോതി കാമഭവോ, സോ പന യസ്ഥാ യഥാവുത്തേനത്ഥേന “കാമോ”തി വത്തഞ്ചോ ഹോതി, തസ്ഥാ “കാമസഞ്ചാതോ ഭവോ”തി വുത്തം. കാമാവചരസഞ്ഞിതോ വാ ഭവോ “കാമസഞ്ചാതോ ഭവോ”തി വുത്തോ. തഥാ രൂപാരൂപഭവോതി ആഹ “ഏസ നയോ രൂപാരൂപഭവേസു”തി. സഞ്ഞാവതം ഭവോതി ഏതഥ വന്തു-സദസ്സ ലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്സ വാ അത്ഥേ അകാരം കത്വാ “സഞ്ഞഭവോ”തിപി പാരോ. തേനാഹ “സഞ്ഞാവോ”തിആദി. വോകിണ്ണോതി ഏതേന വോകാരസദസ്സ കമ്മസാധനതഥാഹ. വോകിരീയതി പസാരിയതി വിത്ഥാരിയതീതി വോകാരോ, വോകിരണം വാ വോകാരോ, സോ ഏകസ്സേവ ഖണ്ഡസ്സ വസേന പവത്തത്താ “ഏകോ വോകാരോ”തി വുത്തോ, പസടുപ്പത്തിതി അത്ഥോ.

൬൪൮. കിഞ്ചാപി ഭവനിദേസേ “സഞ്ചന്ധി ഭവഗാമികമ്മം കമ്മഭവോ”തി (വിഭ ൨൩൪) ഇമിനാ ചേതനാസമ്പയുത്തയമ്മാപി വുത്താ. പുഞ്ഞാഭിസഞ്ചാരാദയോവാതി പന അവധാരണം പച്ചയമ്മവിസേസേപി അത്ഥപ്പഭേദേന സഞ്ചാരഭവഗുഹണേസു അത്ഥേവ വിസേസോതി ദസ്സനത്ഥം കതം. തേനാഹ “ഏവം സന്തേപീ”തിആദി. സഞ്ചാരഭവാനം യമ്മഭേദതോ ന സഞ്ചാരാ ഏവ പുന വുത്താതി “സാത്ഥകമേവിദം പുനവചന”ന്തി ഏതം അയുത്തന്തി ചേ? ന, ഭവേകദേസഭാവേന സഞ്ചാരാനം ഭവോതി പുന വുത്തത്താ. പരേന വാ യമ്മവിസേസം അഗ്ഗഹേത്വാ പുനവചനം ചോദിതന്തി ചോദകാഭിലാസവസേന “സാത്ഥകമേവിദം പുനവചന”ന്തി വുത്തം.

൬൪൯. കാമഭവാദിനിബുത്തകസ്സ കമ്മസ്സ കാമഭവാദിഭാവോ ഫലവോഹാരേന അട്ഠകമായം വുത്തോ. സഹജാതവിഞ്ഞാണസ്സപി പച്ചയഭൂതം അവിജ്ജാഹേതുക്കം സഞ്ചാരഗുഹണേന യം കിഞ്ചി കമ്മം പുണ്യേ വുത്തം, ഇധ പന “സഞ്ചന്ധി ഭവഗാമികമ്മ”ന്തി (വിഭ ൨൩൪) വചനതോ ഭവസ്സ നിബുത്തകം ഉപാദാനഹേതുക്കം വിപച്ചനായ കതോകാസമേവ ഭവോതി അധിപ്പേതോ. യം കാമുപാദാനപച്ചയാ രൂപഭവനിബുത്തകം, അരൂപഭവനിബുത്തകഞ്ച കമ്മം കരീയതി, സോ കമ്മഭവോ, തദഭിനിബുത്താ ഖണ്ഡാ ഉപപത്തിഭവോതി ഇമമത്ഥം “ഏസ നയോ രൂപാരൂപഭവേസു”തി അതിദിസതി. ദേവ കാമഭവാതി കാമകമ്മഭവോ, കാമുപപത്തിഭവോതി ദേവ കാമഭവാ. ഏവം “ദേവ രൂപഭവാ, ദേവ അരൂപഭവാ”തി ഏതഥാപി. അന്തോഗധേ ഹി വിസുഠം അഗ്ഗഹേത്വാ അബ്ഭന്തരഗതേ ഏവ കത്വാ കാമഭവാദികേ കമ്മുപപത്തിഭവവസേന ദുഗുണേ കത്വാ ആഹ “ചര ഭവാ”തി.

അവിസേനനാതി ഉപാദാനവസേന ഭേദം അകത്ത്. ഉപാദാനഭേദാകരണേനേവ ച ദ്വാദസപ്പഭേദസ്സു സർഗ്ഗഹവസേന സർഗ്ഗഹതോ “ഛരഭവാ”തി വൃത്തം. അനുപഗമ്മാതി അനിസ്തായ, അനാമസിതാതി അത്ഥോ.

നൃതം. ഗോസീലേന, കുക്കുരസീലേന ച സമത്തേന സമാദിനേന ഗുണം, കുക്കുരാനഞ്ച സഹബ്ധതാ വൃത്താതി “സീലബ്ധതുപാദാനവതോ ത്യാനഭാവനാ ന ഇജ്ഞതീ”തി മഞ്ഞമാനാ തേന രൂപാരൂപഭവാ ന ഹോന്തിതി കേചി വദന്തി. വക്ഖമാനേന പന പകാരേന പച്ചയഭാവതോ “തം ന ഗഹേതബ്ബ”തി ആഹ. അസുദ്ധിമഗ്ഗേ ച സുദ്ധിമഗ്ഗപരാമസനം സീലബ്ധതുപാദാനന്തി സുദ്ധിമഗ്ഗപരാമസനേന രൂപാരൂപാവചരജ്ഞാനാനം നിബ്ബത്തനം ന ന യുജ്ജതീതി.

അനുസ്സവവസേനാതി “സേതവധയജ്ജം ആലഭതേ ഭൂതികാമോ”തി ആദിനഅനുസ്സവവസേന, യഥാ ഇമേ മനുസ്സലോകേ കാമാ സമിദ്ധാ, ഏവം ദേവലോകേ ഇതോ സമിദ്ധതരാതി ദിട്ഠാനുസാരേന വാ. പുരാണഭാരതസീതാഹരണപസുബന്ധവിധിആദിസവനം അസ്സദ്ധമ്മസ്സവനം. ആദി-സദ്രേന അസപ്പുരിസുപനിസ്സയം പുണ്യേ ച അകതപുത്തേതം, അത്തമിച്ഛാപണിധിഞ്ച സർഗ്ഗണ്ഹാതി. കായദുച്ചരിതാദിനിപിതി അത്തനോ അധിപ്പേതാനം കാമാനം അനുപായഭൂതാനിപി കായദുച്ചരിതാദിനി കരോതി, ചിരസഗ്ഗാദിഅത്ഥം യുദ്ധാദിവസേനാതി അധിപ്പായോ. സന്ദിട്ഠികേ വാ പന രജ്ജസേനാപതിട്ഠാനാദിസർഗ്ഗഹേ കാമേ. തദന്തോഗയാ ഏവാതി തസ്ഥിം ദുച്ചരിതനിബ്ബത്തേ, സുചരിതനിബ്ബത്തേ ച കാമഭവേ അന്തോഗയാ ഏവാതി അത്ഥോ. അന്തോഗയാതി ച സത്താഭവപഞ്ചവോകാരഭവാനം ഏകദേശേന അന്തോഗയാത്താ വൃത്തം. ന ഹി തേ നിരവസേസാ കാമഭവേ അന്തോഗയാതി.

സപ്പഭേദസ്സാതി സുഗതിദുഗ്ഗതിമനുസ്സാദിപ്പഭേദവതോ.

കാമാവചരസമ്പത്തിഭവേ പഠമദുതിയഉച്ഛേദവാദവസേന, രൂപഭവേ തതിയഉച്ഛേദവാദവസേന, അരൂപഭവേ സേസഉച്ഛേദവാദവസേന അയമത്താ സുഉച്ഛിന്നോ ഹോതിതി തദ്വപഗം കമ്മം കരോതിതി ആഹ “അയം അത്താ നാമാ”തിആദി. തത്ഥ സുഉച്ഛിന്നോതി സകലവട്ടദുക്ഖസമുച്ഛേദേന സുട്ഠു ഉച്ഛിന്നോ, അപുനബ്ഭവുപ്പത്തികോ ഹോതിതി അത്ഥോ.

“കാമാവചരസമ്പത്തിഭവേ”തി ഇദം പഠമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദവസേന വൃത്തം, സേസം ഇതരദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദവസേന. തത്ഥ കിഞ്ചാപി പാളിയം (ദീം നിം ൧.൯൩ ആദയോ) രൂപാവചരജ്ഞാനവസേനേവ ഉപരി ചത്താരോ ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാ ആഗതാ, ദിട്ഠിഗതികോ പന യം കിഞ്ചി ഗഹേത്വാ യഥാ തഥാ അഭിനിവിസതീതി അരൂപഭവഗ്ഗഹണം, അരൂപജ്ഞാനാനന്വി വാ ചതുത്ഥത്യാനസർഗ്ഗഹതോ അരൂപഭവഗ്ഗഹണം, സന്തസുഖതായ വാ തംസമർഗ്ഗിനോ സുഖിതഭാവസാമഞ്ഞതോ. വിഗതപരിളാഹോതി യഥാഭിലാസിതവിസയൂപഹാരേന, പഹാനേന ച വൃപസന്തകാമരാഗപരിളാഹോ, ദിട്ഠേവ യമ്മേ നിബ്ബാനപ്പത്തോതി അത്ഥോ.

സുദ്ധിമഗ്ഗപരാമസനവസേന പവത്തിതം യം കിഞ്ചി ലോകിയം സീലം, ത്യാനഞ്ച സീലബ്ധതമിച്ചേവ ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഇദം സീലബ്ധതം നാമാ”തിആദി. കമേന അവത്വാ സീലബ്ധതുപാദാനസ്സ അന്തേ ഭവപച്ചയതാവചനം അത്തവാദുപാദാനം വിധ അഭിണ്ഹം അസമുദാചാരതോ, അത്തവാദുപാദാനനിമിത്തത്താ ച.

കമ്മഭവേതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം. ഹേതുപച്ചയപ്പഭേദേഹിതി ഏത്ഥ മഗ്ഗപച്ചയോ ച വത്തബ്ബോ. ദിട്ഠുപാദാനാദിനി ഹി സഹജാതകമ്മഭവസ്സ മഗ്ഗപച്ചയാ ഹോന്തിതി, തസ്ഥാ താനി സഹജാതാദിസു ഹേതുപച്ചയം അപനീയ മഗ്ഗപച്ചയം പക്ഖിപിത്വാ സത്തയാ പച്ചയാ ഹോന്തിതി വേദിതബ്ബാനി. സബ്ബാനി പന അനന്തരസമനന്തരഅനന്തരൂപനിസ്സയനത്ഥിവിഗതാസേവനപച്ചയേഹി പച്ചയാ ഹോന്തി. നാനന്തരസ്സ ഉപനിസ്സയപച്ചയേന പച്ചയാ ഹോന്തി. കദാചി ആരമ്മണപച്ചയാദിനാപി, തം പന ഉപനിസ്സയപച്ചയേനേവ സർഗ്ഗഹേത്വാ വൃത്തം “വിപ്പയുത്തസ്സ പന ഉപനിസ്സയപച്ചയേനേവാ”തി.

ഭവപച്ചയാജാതിആദിപദവിത്ഥാരകമാവണ്ണനാ

൬൫൧. ജാതിതിആദിസൂതി ആദി-സദ്ദേന “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം സോകപരിഭവദുക്ഖദോമനസ്സുപായാസാ സമ്ഭവന്തി”തി (മം നിം ൩.൧൨൬; സം നിം ൨.൧; മഹാവം ൧; ഉദാ ൧; നേത്തി ൨൪) സബ്ബം സങ്ഗണ്ഹാതി. തേനാഹ “ജാതിആദിന”ന്തിആദി. ഉപപത്തിഭവുപ്പത്തിയേവ ജാതിതി ആഹ “ന ഉപപത്തിഭവോ”തി. ജായമാനസ്സ പന ജാതി ജാതിതി ഉപപത്തിഭവോപി അസതി അഭാവോ ജാതിയാ പച്ചയോതി സക്കാ വത്തും. ജായമാനരൂപപദട്ഠാനതാപി ഹി രൂപജാതിയാ വുത്താ “ഉപചിതരൂപപദട്ഠാനോ ഉപചയോ, അനുപ്പബന്ധരൂപപദട്ഠാനാ സന്തതി”തി (ധം സം അട്ഠം ൬൪൧).

ജാതാനം ഖണ്ഡാനം ഉത്താതതാ, അഭിമതതാ ച ഹീനപണീതതാ. അനിട്ഠണ്ഹി ഹീനം, ഇട്ഠം പണീതം. ആദി-സദ്ദേന സുവണ്ണദുണ്ണഹീനുത്തമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. യമകാനന്വി സതന്തി യമകഭാവേന നിബ്ബത്താനന്വി സമാനാനം. സോ ച സത്താനം വിസേസോ. ഭിന്നസന്താനികസ്സ വിസേസകാരണസ്സ സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോ “അജ്ഞാതസന്താനേ”തി വുത്തം. അത്തേസ്സ കാരണസ്സ അഭാവതോതി അത്തസന്താനഗതതോ അത്തേസ്സ വിസേസകാരണസ്സ അനുപലബ്ഭമാനത്താ, സതി ച തസ്സമിം സബ്ബദാ സബ്ബേസം അഭാവതോതി പസങ്ഗസ്സ ദുന്നിവാദനതോ കാരണേ അവിസിട്ഠേ ഫലവിസേസസ്സ അയുജ്ജമാനകത്താ. തേനാഹ “കമ്മഭവഹേതുക്കോവാ”തി.

തേന തേനാതി ഞാതിബൃസനാദിനാ ജരാമരണതോ അത്തേന ദുക്ഖധമ്മേന. ജരാമരണനിമിത്തണ്ഹി ഉപ്പന്നാ സോകാദയോ ജരാമരണാഭിസമ്ബന്ധാ, തദത്തേ അനഭിസമ്ബന്ധാ. ഉപനിസ്സയകോടിയാതി ഉപനിസ്സയംസേന, ഉപനിസ്സയലേസേനാതി അത്ഥോ. യോ ഹി പട്ഠാനേ അനാഗതോ സതി ഭാവോ, അസതി ച അഭാവോ സുത്തന്തപരിയായേന ഉപനിസ്സയോ, സോ “ഉപനിസ്സയകോടി”തി വുച്ചതി. പച്ചയമഹാപദേസോ കിരേസോ, യദിദം ഉപനിസ്സയോതി.

ഭവചക്കമാവണ്ണനാ

൬൫൨. ന കേവലം സോകാദിനംയേവ ജാതി പച്ചയോ ഹോതി, സോകാദിനം പന പച്ചയത്താ അവിജ്ജായപി പച്ചയോ ഏവാതി ദസ്സേതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. ഏത്ഥാതി പടിച്ചസമുപ്പാദദേസനായം. അവിദിതാദിമിദന്തി മ-കാരോ പദസന്ധികരോ. സതന്തന്തി സബ്ബകാലം യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമാ. സമിതന്തി സങ്ഗതം, അബ്ബോച്ഛിന്നന്തി അത്ഥോ.

തേസൂതി സോകാദിസു. സിലേസൂതി ലബ്ഭമാനേസു. സിലാ ഹോതി അവിജ്ജാ അവിനാഭാവതോ.

കാമയാനസ്സാതി കാമയമാനസ്സ, കാമോ വാ യാനം ഏതസ്സാതി കാമയാനോ, തസ്സ കാമവസേന യായമാനസ്സാതി അത്ഥോ. ഛന്ദജാതസ്സാതി ജാതതണ്ഹാഛന്ദസ്സ. പരിഹായന്തിതി വിഗച്ഛന്തി. രൂപ്പതീതി സോകാദിനാ കുപ്പതി.

പരിയുട്ഠാനതായ തിട്ഠനസീലോ പരിയുട്ഠാനട്ഠായി. “പരിയുട്ഠായീനോ”തി വാ പാഠോ. തത്ഥ പരിയുട്ഠാതീതി പരിയുട്ഠം, ദിട്ഠിപരിയുട്ഠാനം, തേന തിട്ഠതീതി പരിയുട്ഠായീതി അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

പഞ്ച പുണ്ണിമിത്താനീതി “മാലാ മിലായന്തി, വത്ഥാനി കിലിസ്സന്തി, കച്ഛേഹി സേദാ മുച്ചന്തി, കായേ വേവണ്ണിയം ഓക്കമതി, ദേവോ ദേവാസനേ നാഭിരമതീ”തി (ഇതിവു ൮൩) വുത്താനി പഞ്ച മരണപുണ്ണിമിത്താനീതി അത്ഥോ. താനി ഹി ദിസ്വാ കമ്മനിബ്ബത്തക്ഖണ്ഡസങ്ഖാതേ ഉപപത്തിഭവേ ഭവച്ഛന്ദബലേന ദേവാനം ബലവസോകോ ഉപ്പജ്ജതീതി.

ബാലോതി അവിദാ. തേന അവിജ്ജായ കാരണഭാവം ദസ്സേതി. തിവിധം ദുക്ഖന്തി തസ്സാരൂപകമാസവന, കമ്മകാരണാദസ്സന, മരണകാലകമ്മോപട്ഠാനനിദാനം സോകാദിദുക്ഖം.

ആസവേ സാധേന്തിതി ആസവേ ഗമേന്തി ബോധേന്തിതി അത്ഥോ.

ഏവം സതീതി ഏവം ഭവചക്കസ്സ അവിദിതാദിതായ അനാദിഭാവേ സതി. ആദിമത്തകമ്മനന്തി അവിജ്ജാവസേന ആദിസബ്ഭാവകമ്മനം. ആദി ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഹി ആദിമം, ഭവചക്കം. തസ്സ ഭാവോ ആദിമത്തം, തസ്സ കമ്മനം ആദിമത്തകമ്മനം.

വിസേസനിവത്തിഅരേമോ വാ മത്തസദ്ദോ, സതി അനാദിഭാവേ അവിജ്ഞാ ആദിമഹി, മജ്ജേ, പരിയോസാനേ ച സബ്ബതമ സിയാതി ആദിമത്തായ അവിജ്ഞായ കഥനം വിരുജ്ജ്വലിതി അരേമോ. “അവിജ്ഞാ പധാനാ”തി വത്ഥാ തസ്സാ പധാനഭാവം ദസ്സേതും “അവിജ്ഞാഗുഹണേനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ അവിജ്ഞാഗുഹണേനാതി അവിജ്ഞായ ഉപാദന്നേന, അപ്പഹാനേന വാ, അത്തന്നോ സന്താനേ സന്നിഹിതഭാവകരണേനാതി അരേമോ. കമ്മാദിനീതി കമ്മവിപാകവട്ടാനി. പലിബോധേനീതി നാനാദുക്ഖപരിബ്ബുജ്ജ്ഹേ സംസാരചാരകേ നിരോധേന്തി. തേഹീതി കിലേസകമ്മവിപാകവട്ടേഹി. വട്ടസ്സ കാരണഭാവേന പധാനത്താ “പധാനധമ്മോ”തി അവിജ്ഞാ കഥിതാ.

തതോ അവിജ്ഞാദിതോ. ബ്രഹ്മാദിനാതി ആദി-സദ്ദേന പജാപതിസ്സരപുരിസാദികേ സങ്ഗഹ്ണഹാതി. വദതീതി വദോ, തം തം ഹിതാഹിതം പവത്താതി അരേമോ. വേദേതി, വേദിയതീതി വാ വേദേയോ, സുഖാദിം അനുഭവതി, സബ്ബവിസയേ വാ ജാനാതി, “സുഖിതോ ദുക്ഖിതോ”തിആദിനാ അത്തന്നാ, പരേഹി ച ജാനാതി, ഞായതി ചാതി അരേമോ. ബ്രഹ്മാദിനാ വാ അത്തന്നാ വാതി വാ-സദ്ദോ ച-സദ്ദമേമോ. തേനാഹ “കാരകവേദകരഹിത”ന്തി ച-സദ്ദതമസമാസം.

ഭാദസവിധസുത്തതാസുത്തന്തി അവിജ്ഞാദിനം ഭാദസന്നം സുത്തസഭാവാനം സുത്തതായ സുത്തം ഭാദസവിധസുത്തതാസുത്തം, യുവഭാവാദിസുത്തതായ വാ ചതുബ്ബിധമ്പി സുത്തതം ഏകം കത്ഥാ ഭാദസങ്ഗതത്താ ഭാദസവിധാതി തായ ഭാദസസുത്തതായ സുത്തന്തി അരേമോ.

൬൩൩. പുബ്ബന്താഹരണതോതി പുബ്ബന്തതോ അതീതകോട്ഠാസതോ പച്ചുപ്പന്നവിപാകസ്സ ആഹരണതോ. വേദനാവസാനം പരിച്ഛിന്നം ഏകം ഭവചക്കം ഹോതി. ഭവചക്കേകദേസോപി ഹി ഭവചക്കന്തി വുച്ചതി. വേദനാ വാ തണ്ഹാസഹായായ അവിജ്ഞായ പച്ചയോ ഹോതീതി വേദനാതോ അവിജ്ഞാ, അവിജ്ഞാതോ സങ്ഖാരാതി സമ്ബജ്ജ്വലനതോ വേദനാവസാനം ഭവചക്കം പരിപുണ്ണമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. അവിജ്ഞാഗുഹണേന വാ തണ്ഹുപാദാനാനി തദവിനാഭാവതോ. സങ്ഖാരഗുഹണേന ഭവോ, വിത്താണാദിഗുഹണേന ജാതിജരാമരണാനി, സോകാദയോ ച ഗഹിതാതി ഏവമ്പി വേദനാവസാനം ഭവചക്കന്തി യുത്തമേവേതം. ഏവം തണ്ഹാമൂലകേ ച യോജേതഞ്ചം. ദിന്നമ്പി ഹി അത്തമത്താനുപ്പവേസോ ഹോതീതി. അവിജ്ഞാ ധമ്മസഭാവം പടിച്ഛാദേത്ഥാ വിപരീതാഭിനിവേസം കാരേന്തീ ദിട്ഠിചരിതേ സംസാരേ നയതി, തേസം വാ സംസാരം സങ്ഖാരാദിപവത്തിം നയതി പവത്തേതീതി സംസാരനായികാ വുത്താ. തണ്ഹായ തണ്ഹാചരിതാനം സംസാരനായികാഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

പഠമം ഭവചക്കം. ഫലുപ്പത്തിയാതി കത്തുഅരേമേ കരണവചനം, കരണമേ ഏവ വാ. വിത്താണാദിപച്ചുപ്പന്നഫലുപ്പത്തി ഹി ഇധ ദിട്ഠാ, അദിട്ഠാനം പുരിമഭവേ അത്തന്നോ ഹേതുനം അവിജ്ഞാസങ്ഖാരാനം ഫലം അനുപാദേത്ഥാ അനുപച്ഛിജ്ജനം പകാസേതി, പകാസനസ്സ വാ കരണം ഹോതീതി. അഥ വാ പുരിമഭവചക്കം ദുതിയേന സമ്ബന്ധം വുത്തന്തി വേദനാസങ്ഖാരതസ്സ ഫലസ്സ ഉപ്പത്തിയാ തണ്ഹാദിനം ഹേതുനം അനുപച്ഛേദം പകാസേതി, തസ്ഥാ ഫലുപ്പത്തിയാ കാരണഭൂതായ പഠമസ്സ ഭവചക്കസ്സ ഹേതുനം അനുപച്ഛേദപ്പകാസനതോതി അരേമോ. സങ്ഖാരാദിനമേവ വാ ഫലാനം ഉപ്പത്തിയാ അവിജ്ഞാദിനം ഹേതുനം ഫലം അജ്ഞേത്ഥാ അനുപച്ഛേദമേവ, വിത്താണാദിഹേതുനം വാ സങ്ഖാരാദിനം അനുപബ്ബന്ധമേവ പകാസേതി പഠമം ഭവചക്കം, ന ദുതിയം വിയ പരിയോസാനമ്പിതി “ഫലുപ്പത്തിയാ ഹേതുനം അനുപച്ഛേദപ്പകാസനതോ”തി വുത്തം. അനുപുബ്ബപവത്തിദീപനതോതി “സങ്ഖാരപച്ചയാ വിത്താണം, വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തിആദിനാ (മം നിം ൩.൧൨൬; സം നിം ൨.൧; ഉദാ ൧) ധമ്മാനം അനുപുബ്ബതോ പവത്തിയാ ദീപനതോ. “വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി ഹി ഏതഥ അപരിപുണ്ണായതനം കലലരൂപം വത്ഥാ തതോ ഉദ്ധം “നാമരൂപപച്ചയാ സളായതന”ന്തി സളായതനപ്പവത്തി വുത്താ. സഹുപ്പത്തിദീപനതോതി “ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോ, ഭവപച്ചയാ ജാതീ”തി വാ ഉപപത്തിക്ഖന്ധാനം ഏകജ്ജ്വലം ഉപ്പത്തിയാ ദീപനതോ. ന ഹി ഏതഥ പഠമേ വിയ ഭവചക്കേ ആയതനാനം കമേന ഉപ്പത്തി വുത്താ.

൬൩൪. ഹേതുആദിപുബ്ബകാ തയോ സന്ധീ ഏതസ്സാതി ഹേതുഫലഹേതുപുബ്ബകതിസന്ധി, ഭവചക്കം. ഹേതുഫലഹേതുഫലവസേന ചതുപ്പഭേദോ അങ്ഗാനം സങ്ഗഹോ ഏതസ്സാതി ചതുഭേദസങ്ഗഹം. സരൂപതോ അവുത്താപി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സങ്ഗഹോ ആകീരിയന്തി അവിജ്ഞാസങ്ഖാരാദിഗുഹണേഹി പകാസീയന്തീതി ആകാരാ. അതീതഹേതുആദിനം വാ പകാരാ ആകാരാ. കിലേസകമ്മവിപാകാ വിപാകകിലേസകമ്മേഹി സമ്ബന്ധാ ഹുത്ഥാ

പുനപ്തം പരിവർത്തനീതി തേസു വട്ടനാമം ആരോപേതാ “തിവട്ട”തി വുത്തം, വട്ടേകദേസത്താ വാ “വട്ടാനീ”തി വുത്താനി.

സന്ധീനം ആദിപരിയോസാനവവർമ്മിതാതി സന്ധീനം പുണ്യാപരവവർമ്മിതാതി അത്ഥോ.

പരിതസ്സതീതി തം തം വർമ്മം പരിഗൃഹകരണവസേന തസ്സതി, തസ്ഹായതീതി അത്ഥോ. ഉപാദിയതീതി ദള്ഹഗാഹം ഗസ്ഹാതി. പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിതി പുരിമകമ്മഭവേ സതി.

തസ്സ ച സബ്ഭാവോ കരിയമാനതാ ഏവാതി ആഹ “കമ്മഭവേ കരിയമാനേതി അത്ഥോ”തി. ദുക്ഖാദീസു മോഹോതി ദുക്ഖാദീനം ആദിനവപടിച്ഛാദകോ അപ്പഹീനോ മോഹോ. ആയുഹനാതി സമ്പിണ്ഡനകാ ദാനാദികിരിയായ പവത്തനകാ. ഏകം ആവജ്ജനം ഏതേസന്തി ഏകാവജ്ജനാ, തേസു ഏകാവജ്ജനേസു. സത്തമേ ചേതനാ ഭവോ. “യാ കാചി വാ പന ചേതനാ ഭവോ, സമ്പയുത്താ ആയുഹനാ സബ്ഭാരാ”തി ഇദം യമാദസ്സിതായ യമ്മട്ഠിതിണാഭാജനീയേ വുത്തായ പടിസമ്ഭിദാപാളിയാ (പടിം മം ൧.൪൫) വസേന വുത്തം. തത്ഥ ഹി “ചേതനാ ഭവോ”തി ആഗതാ. ഭവനിദേസേ പന “സാത്ഥതോ”തി ഏതഥ “ചേതനാവ സബ്ഭാരാ, ഭവോ പന ചേതനാസമ്പയുത്താപീ”തി വിഭിജ്ഗപാളിവസേന ദസ്സിതം. “തത്ഥ കതമോ പുണ്ണാഭിസബ്ഭാരോ? കുസലാ ചേതനാ കാമാവചരാ”തിആദിനാ ഹി സബ്ഭാരാനം ചേതനാഭാവോ വിഭിജ്ഗപാളിയം (വിഭിം ൨൨൬) വുത്തോ. തത്ഥ പടിസമ്ഭിദാപാളിയം “ചേതനാസമ്പയുത്താ വിപാകധമ്മത്താ സവിപാകേന ആയുഹനസബ്ഭാരേന സബ്ഭാരാഭിസബ്ഭരണകിച്ചേന സബ്ഭാരാ”തി വുത്താ. വിഭിജ്ഗപാളിയം “സബ്ബന്ധി ഭവഗാമികമ്മം കമ്മഭവോ”തി (വിഭിം ൨൩൪) ഭവസ്സ പച്ചയഭാവേന ഭവഗാമിഭാവതോ, കമ്മസംസട്ഠസഹായതായ കമ്മഭാവതോ ച ഉപപത്തിഭവം ഭാവേന്തിതി “ഭവോ”തി വുത്താ. ഉപപത്തിഭവഭാവനാകിച്ചും പന ചേതനായ സാതിസയന്തി പടിസമ്ഭിദാപാളിയാ ചേതനാ “ഭവോ”തി വുത്താ. ഭവാഭിസബ്ഭരണകിച്ചും ചേതനായ സാതിസയന്തി വിഭിജ്ഗപാളിയം “കുസലാ ചേതനാ”തിആദിനാ (വിഭിം ൨൨൬) ചേതനാ “സബ്ഭാരാ”തി വുത്താ. തസ്ഥാ തേന തേന പരിയായേന ഉഭയം ഉഭയത്ഥ വത്തും യുത്തന്തി നത്ഥേത്ഥ വിരോധോ. തസ്സ ഫലേ ഉപപത്തിഭവേനികാമനാതി “തസ്സ സുതം ഹോതി ‘ചാതുമഹാരാജികാ ദേവാ ദീഘായുകാ വണ്ണവന്തോ സുഖബഹുലാ’തി”ആദിസുതാനുസാരേന ഭാവിനി ഉപപത്തിഭവേ അഭികബ്ബനാ. ഗഹണന്തി കാമുപാദാനം കിച്ചേനാഹ. പരാമസനന്തി ഇതരാനി. ആയുഹനാവസാനേതി തീസുപി അത്ഥവികപ്പേസു വുത്തസ്സ ആയുഹനസ്സ അവസാനേ.

ഇയാതി ഇമസ്ഥിം പച്ചുപ്പന്നഭവേ. ഭവന്തരസ്സ അതീതഭവസ്സ ഇമിനാ പച്ചുപ്പന്നഭവേന പടിസന്ധാനം ഭവന്തരപടിസന്ധാനം, ഭവന്തരഭാവേന വാ പടിസന്ധാനം ഭവന്തരപടിസന്ധാനം, തസ്സ വസേന. യം പടിസന്ധിതി വുച്ചതി, തം വിഞ്ഞാണന്തി സമ്ബന്ധോ. തഥാ ഹി വിഞ്ഞാണം “പടിസന്ധാനപച്ചുപട്ഠാന”തി വുച്ചതി. ഗബ്ഭേതി മാതുകുച്ഛിയം, ഗബ്ഭാവത്ഥായം വാ.

ദീസു അത്ഥവികപ്പേസു വുത്തേ ആയുഹനസബ്ഭാരേ “തസ്സ പുണ്ണഭാഗാ”തി ആഹ, തതിയേ അത്ഥവികപ്പേ വുത്തേ “തംസമ്പയുത്താ”തി. തംസമ്പയുത്താ അവിജ്ജാ ഗഹിതാവ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ദഹരസ്സ ചിത്തപ്പവത്തി ഭവബ്ബഹുലാ യേഭുയേന ഭവന്തരജനകകമ്മായുഹനസമത്ഥാ ന ഹോതീതി “ഇധ പടിപക്കത്താ ആയതനാന”തി വുത്തം. “കമ്മകരണകാലേ സമ്മോഹോ ദസ്സിതോ”തി ഏതേന കമ്മസ്സ പച്ചയഭൂതം സമ്മോഹം ദസ്സേതി, ന കമ്മസമ്പയുത്തമേവ.

“തത്ഥ പുരിമഭവസ്ഥിം പഞ്ച കമ്മസമ്ഭാരാ, ഏതരഹി പഞ്ച വിപാകധമ്മാ, ഏതരഹി പഞ്ച കമ്മസമ്ഭാരാ, അനാഗതേ പഞ്ച വിപാകധമ്മാതി ദസ യമ്മാ കമ്മം, ദസ യമ്മാ വിപാകോ, ഇതി ദീസു റാനേസു കമ്മം, കമ്മവട്ടം, ദീസു റാനേസു വിപാകോ, വിപാകവട്ടന്തി കമ്മസബ്ഭേപോ ച വിപാകസബ്ഭേപോ ച, കമ്മഭവോ ച വിപാകഭവോ ച കമ്മവട്ടഞ്ച വിപാകവട്ടഞ്ച, കമ്മപവത്തഞ്ച വിപാകപവത്തഞ്ച, കമ്മസന്തതി ച വിപാകസന്തതി ച, കിരിയാ ചേവ കിരിയാഫലഞ്ചാതി -

“ഏവം സമുപ്പന്നമിദം സഹേതുക്കം,
ദുക്ഖം അനിച്ഛം ചലമിത്തരദ്ധുവം;
ധമ്മേഹി യമ്മാ പഭവന്തി ഹേതുസോ,
ന ഹേത്ഥ അത്താവ പരോവ വിജ്ജതി.

“യമ്മാ യമ്മേ സഞ്ജനേന്തി, ഹേതുസമ്ഭാരപച്ചയാ;
ഹേതുനഞ്ച നിരോധായ, യമ്മോ ബുദ്ധേന ദേസിതോ.

“ഹേതുസു ഉപരുദ്ധേസു, ഛരിനം വട്ടം ന വട്ടതി;
ഏവം ദുക്ഖന്തകിരിയായ, ബ്രഹ്മചരിയിയ വിജ്ജതി;
സത്തേ ച നുപലബ്ഭന്തേ, നേവുച്ഛേദോ ന സസ്സത”ന്തി. (വിഭ് അട് ൨൪൨);

തത്ത്വ കമ്മാനേവ വിപാകം സമ്ഭരന്തി വഡ്ഡേന്തിതി കമ്മസമ്ഭാരാ, കമ്മം വാ സഞ്ചാരഭവാ, തദ്ദുപകാരകാനി അവിജ്ജാതണ്ഹുപാദാനാനി കമ്മസമ്ഭാരാ. പടിസന്ധിദായകോ വാ ഭവോ കമ്മം, തദ്ദുപകാരകാ യഥാവുത്താ ആയുഹനസഞ്ചാരാ, അവിജ്ജാദയോ ച കമ്മസമ്ഭാരാതി കമ്മഞ്ച കമ്മസമ്ഭാരാ ച കമ്മസമ്ഭാരാതി ഏകസേസവസേന കമ്മസമ്ഭാരഗൃഹണം വേദിതഞ്ചം. ദസ യമ്മാ കമ്മന്തി അവിജ്ജാദയോപി കമ്മസഹായതായ കമ്മസരിക്ഖകാ, തദ്ദുപകാരാ ചാതി “കമ്മ”ന്തി വുത്താ. സഞ്ചിപ്പന്തി ഏതഥ അവിജ്ജാദയോ, വിത്താണാദയോ ചാതി സഞ്ചേപോ, കമ്മം, വിപാകോ ച. “കമ്മം വിപാകോ”തി ഏവം സഞ്ചിപ്പിയതിതി വാ സഞ്ചേപോ, അവിജ്ജാദയോ, വിത്താണാദയോ ച. സഞ്ചേപഭാവസാമന്തേന പന ഏകവചനം കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം, സഞ്ചേപസദ്ദോ വാ ഭാഗാധിവചനന്തി കമ്മഭാഗോ കമ്മസഞ്ചേപോ.

ഏവം സമുപ്പന്നന്തി കമ്മതോപി വിപാകോ. തത്ത്വാപി “അവിജ്ജാതോ സഞ്ചാരാ”തി ഏവം സമുപ്പന്നം, തിസന്ധിആദിവസേന വാ സമുപ്പന്നം ഇദം ഭവചക്ക്കന്തി അത്ഥോ. ഇത്തരന്തി ഗമനയമ്മം, വിനസ്സയമ്മന്തി അത്ഥോ. തേന ഉപ്പാദവയവന്താദീപകേന അനിച്ചസദ്ദേന, വികാരാപത്തിദീപകേന ചലസദ്ദേന ച അദീപിതം കാലന്തരട്ഠായിതാഭാവം വിഭാവേതി. അദ്ധുവന്തി ഏതേന മിരഭാവഭാവനിസ്സാരതം. ഹേതു ഏവ സമ്ഭാരാ ഹേതുസമ്ഭാരാ. “ഠാനസോ ഹേതുസോ”തി (കമ്മാ ൩൫൫; പടി ൧൦ ൧.൪൪) ഏതഥ ഏവം വുത്തം വാ ഠാനം, അത്തേവി തസ്സ തസ്സ സാധാരണം കാരണം സമ്ഭാരോ, അസാധാരണം ഹേതു. ഏവന്തി ഏവം ഹേതുതോ യമ്മമത്തസമ്ഭവേ, ഹേതുനിരോധാ ച വട്ടുച്ഛേദേ യമ്മേ ച തന്നിരോധായ ദേസിതേ സതീതി അത്ഥോ. ബ്രഹ്മചരിയം ഇയ ബ്രഹ്മചരിയിയ സത്തേ ചാതി ഏതഥ ച-സദ്ദോ “ഏവം ബ്രഹ്മചരിയഞ്ച വിജ്ജതി, സസ്സതുച്ഛേദാ ച ന ഹോന്തി”തി സമുച്ചയത്ഥോ. ഏവഞ്ഹി ഹേതുആയത്തേ യമ്മമത്തസമ്ഭവേ സത്തോ നുപലബ്ഭന്തി, തസ്മിഞ്ച ഉപലബ്ഭന്തേ സസ്സതോ, ഉച്ഛേദോ വാ സിയാതി നുപലബ്ഭന്തേ തസ്മിം നേവ ഉച്ഛേദോ ന സസ്സതന്തി വുത്തം ഹോതി.

൬൫൫. സച്ചപ്പഭവതോതി സച്ചതോ, സച്ചാനം വാ പഭവതോ ച.

കുസലാകുസലം കമ്മന്തി വട്ടകമായ വത്തമാനത്താ സാസവന്തി വിത്തായതി. അവിസേസേനാതി “ചേതനാ ചേതനാസമ്പയുത്തകാ”തി വിസേസം അകത്വാ, സബ്ബന്ധി തം കുസലാകുസലം കമ്മം സമുദയസച്ചന്തി വുത്തന്തി അത്ഥോ. “തണ്ഹാ ച...പേ... അവസേസാ ച സാസവാ കുസലാ യമ്മാ”തി (വിഭ് ൨൦൮-൨൧൦) ഹി ചേതനാചേതനാസമ്പയുത്തവിസേസം അകത്വാ വുത്തന്തി, അരിയസച്ചവിസേസം വാ അകത്വാ സമുദയസച്ചന്തി വുത്തന്തി അത്ഥോ. സച്ചവിഭിന്ദേഹേ ഹി സബ്ബേപി കിലേസാ സബ്ബന്ധി ഭവഗാമികമ്മം “സമുദയസച്ച”ന്തി വുത്തം. ദുതിയസച്ചം പഭവോ ഏതസ്സാതി ദുതിയസച്ചപഭവം. ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോതി ഉപപത്തിഭവസ്സ, കമ്മഭവസ്സ ച അധിപ്പേതത്താ വുത്തം “പഠമദുതിയസച്ചഭയ”ന്തി.

൬൫൬. വത്ഥുസൂതി ആരമ്മണ്ണേസു, ദുക്ഖാദീസു വാ പടിച്ഛാദേതേണ്ണേസു വത്ഥുസു. സമ്മോഹേതീതി യമ്മസഭാവം ജാനിതും പടിവിജ്ജ്ഞിതും അദേന്തി തസ്സ പടിച്ഛാദനവസേന സമ്മോഹേതി. വത്ഥുന്തി ഇയ ആരമ്മണ്ണം അധിപ്പേതം. അത്തമത്തഞ്ച ഉപത്ഥമ്ഭേതി അത്തമത്തേസന്നിസ്സയേന വിനാ ഠാതും അസക്കോന്താ ദേ നളകലാപാ വിയ. സവിസയേതി യഥാസകം വിസയേ രൂപായതനാദികേ. ജായമാനാനം ഖണ്ഡാനം വികാരഭാവേന ലബ്ഭമാനാ ജാതി തേ ജനേന്തി വിയ ഹോതിതി വുത്തം “ഖണ്ഡേ ച ജനേന്തി”തി. തേനാഹ “തേസം അഭിനിബ്ബത്തിഭാവേന പവത്തത്താ”തി. പാകഭേദഭാവഞ്ച അധിതിട്ഠന്തിതി ഏത്ഥാപി “ഖണ്ഡേ ജനേന്തി”തി ഏതഥ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. പാകഭേദവസേന വത്തതിച്ചേവ അത്ഥോ . പച്ചതീതി പാകോ, ഭിജ്ജതീതി ഭേദോ, പാകോ ച ഭേദോ ച പാകഭേദം, തസ്സ ഭാവം പച്ചനം, ഭിജ്ജനഞ്ചാതി അത്ഥോ. സോകാദീനം അധിട്ഠാനത്താതി തേസം കാരണത്താ, തേഹി സിദ്ധായ അവിജ്ജായ സഹിതേഹി സഞ്ചാരേഹി പച്ചയോ ച ഹോതി ഭവന്തരപാതുഭാവായാതി അധിപ്പായോ. ചുതിചിത്തം വാ പടിസന്ധിവിത്താണസ്സ അനന്തരപച്ചയോ ഹോതിതി “പച്ചയോ ച ഹോതിഭവന്തരപാതുഭാവായാ”തി വുത്തം. തം പന

ചൂതിചിത്തം അവിജ്ഞാസഞ്ചാരരഹിതം ഭവന്തരസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതീതി സസഹായത്തദസ്സനത്ഥമാഹ “സോകാദിനം അധിട്ഠാനത്താ”തി. ദേധാതി അത്തനോ അത്തനോ സരസേന, യമ്മന്തരപച്ചയഭാവേന ചാതി ദേധാ ദേധാ. ബ്യാപനിച്ഛാലോപേന ഹി നിദേശോ.

൬൭൭. “അവിജ്ഞാപച്ചയാ സഞ്ചാരാ”തി ഏതേന സഞ്ചാരാനം പച്ചയുപ്പുന്നതാദസ്സനേന “കോ നു വോ അഭിസഞ്ചരോതീതി ഏസ നോ കല്ലോ പഞ്ഹോ”തി ദസ്സേതി, തേനേതം കാരകദസ്സനനിവാരണം. അത്താ ഭവതോ ഭവന്തരം സങ്കമതീതി ദസ്സനം അത്തസങ്കന്തിദസ്സനം, തം സഞ്ചാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണുപ്പത്തിവചനേന നിവാരിതം ഹോതി. പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം അഭേദതോ ഏകോ അത്താതി ഗഹണം ഘനസത്താ, തം യമകതാലകന്ദം ഭിന്ദന്തേന വിയ “വിഞ്ഞാണപച്ചയാ നാമരൂപമത്തമേത”ന്തി വചനേന നിവാരിതം ഹോതി. “ഏവമാദിദസ്സനനിവാരണ”ന്തി ഏതേന “സോചതി പരിഭേവതി ദുക്ഖിതോ”തിആദിദസ്സനനിവാരണമാഹ. സോകാദയോപി ഹി പച്ചയായത്താ അവസവത്തിനോതി “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം സോക...പേ... സമ്ഭവന്തി”തി (മം നിം ന.൧൨൬; സം നിം ൨.൧; ഉദാ ൧) ഏതേന വുത്തമേവാതി. മിച്ഛാദസ്സനനിവാരണത്തോപീതി കാരകദസ്സനാദിനാനാവിധമിച്ഛാഭിനിവേസനിവാരണത്തോപി.

൬൭൮. “സലക്ഖണ്ഡസാമത്തലക്ഖണ്ഡവസേനാ”തി ഏതേന സബ്ബപ്പകാരേന യമ്മാനം യാമാവതോ അദസ്സനമാഹ തദുഭയവിനിമുത്തസ്സ യമ്മേസു പരമത്ഥതോ പസ്സിതബ്ബഭാവസ്സ അഭാവതോ. ഉപകഖലനം വിയ ദുക്ഖുപ്പത്തിഹേതുതോ. പതനം വിയ ഭവന്തരപപാതതോ. ഗണ്ഡപാതുഭാവോ വിയ ദുക്ഖതാസുലയോഗതോ, കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതോ ച. ഗണ്ഡഭേദപിളകാ വിയാതി ഭേദനത്ഥം പച്ചമാനേ ഗണ്ഡേ തസ്സ ഉപരി ജായമാനാ ഖുദുകപിളകാ വിയ, ഗണ്ഡസ്സ വാ അനേകയാഭേദേ പിളകാ വിയ. ഘട്ടനം വിയ സഞ്ഘട്ടനരസതായ ഫസ്സോ. ഘട്ടനദുക്ഖം വിയാതി ഘട്ടനതോ ജാതം ദുക്ഖം വിയ തിവിധദുക്ഖതാവസേന തിസ്സുന്നമ്പി വേദനാനം ദുക്ഖഭാവതോ. പടികാരാഭിലാസോ വിയാതി സമുദായസ്സ ഏകദേസനിദസ്സനഭാവേനാഹ. അസപ്പായഗൃഹണം വിയ ബഹുവിധാനത്ഥുപ്പത്തിനിമിത്തതോ. അസപ്പായലേപനം വിയ ദുക്ഖഹേതുനോ സസന്താനേ സന്നിധാപനതോ. ഗണ്ഡവികാരപാതുഭാവോ വിയ അത്തഭാവഗണ്ഡസ്സ നിബ്ബത്തിവികാരഭാവതോ , തന്നിമിത്തഞ്ചസ്സ സൂനഭാവാദിസമ്ഭവതോ. സൂനതാസരാഗപുബ്ബഗൃഹണാദയോ ഹി ഗണ്ഡവികാരാ. സരസതോ ഗണ്ഡസ്സ ഭിജ്ജനം പാകേന വിനാ ന ഹോതീതി ഭേദഗൃഹണേനേവസ്സ പാകോപി ഗഹിതോതി കത്വാ ആഹ “ഗണ്ഡഭേദോ വിയ ജരാമരണ”ന്തി. ഗണ്ഡസ്സ വാ വിസദിസാപത്തി, ഭിജ്ജനഞ്ച ഗണ്ഡഭേദോ, തത്ഥ വിസദിസാപത്തി പാകോതി വേദിതബ്ബം.

ഉപമാഹി ഭവചക്കം വിഞ്ഞാപേതേന ഏകാധിട്ഠാനേഹി ഉപമാവിസേസേഹി തം വിഞ്ഞാപേതാ ഇദാനി നാനാധിട്ഠാനേഹി വിഞ്ഞാപേതും “യസ്ഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പലോഭിഭൂതചക്ഖുകോ രൂപാനി ന പസ്സതി, കിഞ്ചി പസ്സന്തോപി വിപരിതം പസ്സതി, ഏവം അവിജ്ഞാഭിഭൂതോ ദുക്ഖാദിനി ന പടിപജ്ജതി ന പസ്സതി, മിച്ഛാ വാ പടിപജ്ജതിതി പടലം വിയ അവിജ്ഞാ. കോസകാരകിമി വിയ അത്തനാവ കതത്താ, വട്ടസ്സ അത്തനോ ഏവ പരിബ്ഭമനകാരണത്താ ച കോസപ്പദേസാ വിയ സഞ്ചാരാ. സഞ്ചാരപരിഗൃഹം വിനാ പതിട്ഠം അലഭമാനം വിഞ്ഞാണം പരിണായകപരിഗൃഹം വിനാ പതിട്ഠം അലഭമാനോ രാജകുമാരോ വിയാതി പരിഗൃഹേന വിനാ പതിട്ഠാലാഭോ ഏത്ഥ ഉപമോപമേയുസാമത്തം. ഉപപത്തിനിമിത്തന്തി കമ്മാദിആരമ്മണമാഹ. പരികപ്പനതോതി ആരമ്മണകരണതോ, സമ്പയുത്തേന വാ വിതക്കേന വിതക്കേനതോ. ദേവമനുസ്സമിഗവിഹണ്ഗാദിവിവിധപ്പകാരതായ മായാ വിയ നാമരൂപം. പതിട്ഠാവിസേസേന വുദ്ധിവിസേസാപത്തിതോ വനപ്പഗുമബോ വിയ സളായതനം. ആയതനാനം വിസയിവിസയഭൂതാനം അത്തമത്താഭിമുഖഭാവോ ആയതനഘട്ടനം. തതോ ആയതനഘട്ടനതോ ദ്വയസഞ്ഘട്ടനുപ്പത്തിതോ, വേദനാദുക്ഖഹേതുതോ ച അഗ്ഗി വിയ ഫസ്സോ. സപരിളാഹതോ ദാഹോ വിയ വേദനാ. ഉപരൂപരി തണ്ഹാപവഡ്ഢനതോ ലോണുദകപാനം വിയ വിസയാനുഭവനം. ആരമ്മണേ പാതുകമ്യതാഭാവതോ പിപാസാ വിയ തണ്ഹാ. തദസ്സുപാദാനന്തി തം അഭിലാസകരണം തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനം അസ്സ തംസമണ്ഗിനോ പുഗ്ഗലസ്സ, തദസ്സ വാ ഭവേയു ഉപാദാനം. ബൃസനാവഹതായ അജാനനതോ ഭവുപാദാനം മച്ഛസ്സ ബളിസുപാദാനം വിയ. ഏത്ഥ ച സഞ്ചാരാദിനം കോസപ്പദേസപരിണായകാദിഹി ദീഹി ദീഹി സദിസതായ ദേ ദേ ഉപമാ വുത്താതി വേദിതബ്ബം.

൬൭൯. കോചി അഗമ്ഭീരോ ഏവ ഗമ്ഭീരോ വിയ ഖായതി പുരാണതിണപണ്ണാദിഭരിതോ പബ്ബതസഞ്ചേപേ ജലാസയോ വിയ, ന ഏവമയം. അയം പന ഗമ്ഭീരോവ ഹുത്വാ ഓഭാസതി

പകാസതി ദിസ്തതീതി ഗമ്ഭീരാവഭാസോ. യഥാരഹന്തി അത്മാദിവസേന യമാനുരൂപം.

ജാതിതോ ജരാമരണം ന ന ഹോതി, ഹോതി ഏവാതി അവധാരണേ സിദ്ധേ “സിയാ നു ഖോ ജരാമരണം ജാതിതോ, അഞ്ഞതോപീ”തി ആസക്തായം തദാസക്താനിവർത്തനത്വം “ന ച ജാതിം വിനാ അഞ്ഞതോ ഹോതീ”തി വൃത്തം. തത്വ അഞ്ഞഗൃഹണം ജാതിയാ പടിയോഗീവിസയം, ന അഞ്ഞമത്തവിസയം “ജാതിം വിനാ”തി വചനതോ. തേനസ്സ നാഞ്ഞം ജാതിയാ സഹകാരികാരണഭൂതം നിവർത്തിതം ഹോതി. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. ഇത്ഥന്തി ഇദം പകാരം, ഇമിനാ പകാരേനാതി അത്ഥോ. ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോതി ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതം ഹുത്വാ സഹിതസ്സ അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപസ്സ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ആഗതഭാവോ, അനുപ്സവത്തട്ഠോതി അത്ഥോ. അഥ വാ സമ്ഭൂതട്ഠോ ച സമുദാഗതട്ഠോ ച സമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ. “ന ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതി, ന ച ജാതിം വിനാ അഞ്ഞതോ ഹോതീ”തി ഹി ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതട്ഠോ വൃത്തോ. ഇത്ഥഞ്ച ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതീതി ജാതിപച്ചയസമുദാഗതട്ഠോ, യാ യാ ജാതി യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, തദനുരൂപപാതുഭാവോതി അത്ഥോ.

തത്വ “ന ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതീ”തി ഇമിനാ ജരാമരണസ്സ ജാതിപച്ചയതായ അവിതഥതം ദസ്സേതി, “ന ജാതിം വിനാ അഞ്ഞതോ ജരാമരണം ഹോതീ”തി ഇമിനാ അനഞ്ഞമത്തം, “ഇത്ഥഞ്ച ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതീ”തി ഇമിനാ തഥതം. തേന ച യഥാ പച്ചയധമ്മാ അത്തനോ പച്ചയുപ്സന്നാനം പച്ചയഭാവേ, തഥാ അവിതഥാ അനഞ്ഞഥാ, ഏവം പച്ചയുപ്സന്നധമ്മാപി തബ്ഭാവേതി ദസ്സേതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. “ഹേതുഫലേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതേന വചനേന അത്ഥസ്സ ഹേതുഫലഭാവോ കഥം ഞാതബ്ബോതി? “അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ സമാസപദസ്സ അവയവപദത്വം ദസ്സേതേന “ഹേതുഫലേ ഞാണം”ന്തി വൃത്തത്താ. “അത്ഥേ പടിസമ്ഭിദാ അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തി ഏത്ഥ ഹി “അത്ഥേ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതേന “ഹേതുഫലേ”തി വൃത്തം, “പടിസമ്ഭിദാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതേന “ഞാണം”ന്തി, തസ്മാ ഹേതുഫലഅത്ഥസദ്വാ ഏകത്ഥാ, ഞാണപടിസമ്ഭിദാ ചാതി ഇമമത്വം വദന്തേന സാധിതോ അത്ഥസ്സ ഹേതുഫലഭാവോ.

യേനാകാരേനാതി യേന പവത്തിആകാരേന. സഭാവധമ്മാ ഹി പച്ചയവിസേസസിദ്ധേന പവത്തിആകാരേന വിസിട്ഠാകാരാ ഹോന്തി. തേനാഹ “സബ്ബേ ധമ്മാ സബ്ബാകാരേന ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാമമാഗച്ഛന്തി”തി (മഹാനിം ചന്ദ്രേ; ചൂളനിം മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ വൃത). യദവത്ഥാതി യായ അവത്ഥായ അവത്ഥിതാ. അവത്ഥാവിസേസവന്തോ ഹി ധമ്മാ തേന തേന അവത്ഥാവിസേസേന തം തം അത്ഥകിച്ചം സാധേതും സമത്ഥാ ഹോന്തി. സ്വായം പവത്തിആകാരോ, അവത്ഥാവിസേസോ ച അവിജ്ജായപി അനുപചിതകുസലസമ്ഭാരേഹി ദുരവബോധതോ ഏവ ഞാണേന അലബ്ഭനേയപതിട്ഠോ ചാതി ആഹ “തസ്സ...പേ...ഗമ്ഭീരോ”തി. തസ്സ ആകാരസ്സ, അവത്ഥായ ച. ഹേതുമ്ഹി ഞാണന്തി ഏത്ഥ ഹേതുനോ ധമ്മപരിയായതാ വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ.

അസ്സാതി പടിച്ചസമുപ്സാദസ്സ. തേന തേന കാരണേനാതി തേന തേന വേനേയ്യാനം ബുജ്ജന്താനുഗുണതാസഞ്ചാതേന കാരണേന. തത്ഥാതി തസ്മിം ദേസനപ്പകാരേ. അനുലോമപടിലോമതോതി നയിധ പച്ചയുപ്സാദാ പച്ചയുപ്സന്നുപ്സാദസഞ്ചാതം അനുലോമം, പച്ചയനിരോധാ പച്ചയുപ്സന്നനിരോധസഞ്ചാതഞ്ച പടിലോമമാഹ. ആദിതോ പന അന്തഗമനമനുലോമം, അന്തതോ ച ആദിഗമനം പടിലോമമാഹ. ആദിതോ പട്ഠായ അനുലോമദേസനായ, അന്തതോ പട്ഠായ പടിലോമദേസനായ ച തിസന്ധിചതുസഞ്ചേപം. “ഇമേ ചത്താരോ ആഹാരാ കിംനിദാനാ”തിആദികായ (സം നീം ൨.൧൧) വേമജ്ജന്തോ പട്ഠായ പടിലോമദേസനായ, “ചക്ഖഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖവിഞ്ഠാണം, തിണ്ണം സഞ്ചതി ഫസ്സോ, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ”തിആദികായ (മം നീം ൧.൨൦൪, ൪൦൦; മം നീം ൩.൪൨൧, ൪൨൭-൪൨൮; സം നീം ൨.൪൩-൪൭; ൨.൪.൬൦; കഥാ ൪൬൭, ൪൬൮) അനുലോമദേസനായ ച ദിസന്ധിതിസഞ്ചേപം. “സന്ധോജനീയേസു, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ വിഹരതോ തബ്ബാ പവഡ്ഠതി, തബ്ബാപച്ചയാ ഉപാദാന”ന്തിആദീസു (സം നീം ൨.൫൩, ൫൭) ഏകസന്ധിദിസഞ്ചേപം. കത്ഥചി ഏകഞ്ജോപി ച പടിച്ചസമുപ്സാദോ ദേസിതോ, സോ “തത്ര, ഭിക്ഖവേ, സുതവാ അരിയസാവകോ”തിആദിനാ (സം നീം ൨.൬൨) ദസ്സിതോ ഏവ.

അവിജ്ഞാതനും സഭാവോ പടിവിജ്ഞാതനായി പടിവേയോ. വൃത്തം ഹേതം അട്കമായം “തേസം തേസം വാ തത്ത്വ തത്ത്വ വൃത്തയമ്മാനം പടിവിജ്ഞാതനോ സലക്ഖണസഞ്ചാരോ അവിപരിതസഭാവോ പടിവേയോ”തി (ധം സം അട്കം നിദാനകമ്മ). ജാനനലക്ഖണസ്സ ഞാണസ്സ പടിപക്ഖഭൂതോ അവിജ്ഞായ അത്താണട്കോ. ആരമ്മണസ്സ പച്ചക്ഖകരണേണ ദസ്സനഭൂതസ്സ പടിപക്ഖഭൂതോ അദസ്സനട്കോ. യേന പന്നേസാ ദുക്ഖാദിനം യാമാവസരസം പടിവിജ്ഞാതനും ന ദേതി, ഛാദേത്വാ പരിയോനന്ധിത്വാ തിട്കതി, സോ തസ്സാ സച്ചാസമ്പടിവേധട്കോ. അപുണ്ണാഭിസഞ്ചാരേകദേസോ സരാഗോ, അത്തോ വിരാഗോ. രാഗസ്സ വാ അപടിപക്ഖഭാവതോ രാഗപവഡ്ഡകോ അപുണ്ണാഭിസഞ്ചാരോ സഞ്ചോപി സരാഗോ, ഇതരോ തപ്പടിപക്ഖഭാവതോ വിരാഗോ. “ഭിഘരത്തം ഹേതം, ഭിക്ഖവേ, അസ്സുതവതോ പുമുജ്ജനസ്സ അജ്ഞോസിതം മമയിതം പരാമട്കം ‘ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ’തി (സം നി ൨.൬൨) അത്തപരാമാസസ്സ വിത്താണം വിസേസതോ വത്സു വൃത്തന്തി വിത്താണസ്സ സുത്തതട്കോ ഗമ്ഭീരോ. അത്താ വിജാനാതി സംസരതീതി സഞ്ചാപാരതാസങ്കന്തി അഭിനിവേസബലവതായ അഞ്ചാപാരട്കഅസങ്കന്തിപടിസന്ധിപാതുഭാവട്കാ ച ഗമ്ഭീരോ. നാമരൂപസ്സ പടിസന്ധിക്ഖണേ ഏകുപ്പാദോ, പവത്തിയം വിസും വിസും യമാരഹം ഏകുപ്പാദോ, നാമസ്സ രൂപേന, രൂപസ്സ ച നാമേന അസമ്പയോഗതോ വിനിബ്ഭോഗോ, നാമസ്സ നാമേന, രൂപസ്സ ച രൂപേന, ഏകച്ചസ്സ ഏകച്ചേന അവിനിബ്ഭോഗോ യോജേതഞ്ചോ. ഏകുപ്പാദേകനീരോധേ ഹി അവിനിബ്ഭോഗേ അധിപ്പേതേ സോ രൂപസ്സ ച ഏകകലാപവൃത്തിനോ ലബ്ഭതി. അഥ വാ ഏകചതുവോകാരഭവേസു നാമരൂപാനം അസഹവത്തനതോ അത്തമത്തവിനിബ്ഭോഗോ, പഞ്ചവോകാരഭവേ സഹവത്തനതോ അവിനിബ്ഭോഗോ ച വേദിതഞ്ചോ.

അധിപതിയട്കോ നാമ ഇയ ഇന്ദ്രിയപച്ചയഭാവോ. “ലോകോപേസോ ദ്വാരാപേസാ ഖേത്തന്തേ”തി (ധം സം ൧൯൮-൧൯൯) വൃത്താ ലോകാഭിഅത്ഥാ ചക്ഖാദിസു പഞ്ചസു യോജേതഞ്ചോ. മനായതനസ്സാപി ലുജ്ജനതോ, മനോസമ്ഫസ്സാദിനം ദ്വാരഖേത്തഭാവതോ ച ഏതേ അത്ഥാ സമ്ഭവന്തി ഏവ. ആപാഥഗതാനം രൂപാദിനം പകാസനയോഗ്യതാലക്ഖണം ഓഭാസനം ചക്ഖാദിനം വിസയിഭാവോ, മനായതനസ്സ വിജാനനം. സഞ്ഘട്ടനട്കോ വിസേസതോ ചക്ഖസമ്ഫസ്സാദിനം പഞ്ചനം, ഇതരേ ഛന്നന്ധി യോജേതഞ്ചോ. ഹുസനഞ്ച ഫസ്സസ്സ സഭാവോ, സഞ്ഘട്ടനം രസോ, ഇതരേ ഉപട്കാനാകാരാ. ആരമ്മണരസാനുഭവനട്കോ രസവസേന വൃത്തോ, വേദയിതട്കോ ലക്ഖണവസേന. സുഖദുക്ഖമജ്ജന്തത്ത്വാ യമാക്കമം തിസ്സന്നം വേദനാനം സഭാവവസേന വൃത്താ. അത്താ വേദയതീതി അഭിനിവേസസ്സ ബലവതായ നിജ്ജീവട്കോ വേദനായ ഗമ്ഭീരോ. നിജ്ജീവായ വാ വേദനായ വേദയിതം നിജ്ജീവവേദയിതം, നിജ്ജീവവേദയിതമേവ അത്ഥോ നിജ്ജീവവേദയിതട്കോ. സപ്പിതികരണ്ഹായ അഭിനന്ദിതട്കോ, ബലവതരരണ്ഹായ ഗിലിത്വാ പരിനിട്കാപനം അജ്ഞോസാനട്കോ. ഇതരോ സാധാരണവസേന വേദിതഞ്ചോ. ആദാനഗ്ഗഹണാഭിനിവേസട്കാ ചതുന്നന്ധി ഉപാദാനാനം സമാനാ, പരാമാസട്കോ വൃത്തോ ദിട്കുപാദാനാദിനമേവ, തഥാ ദുരതിക്കമട്കോ. “ദിട്കിക്കന്താരോ”തി (ധം സം ൩൯൨) ഹി വചനതോ ദിട്കിനം ദുരതിക്കമതാ, ദള്ഹഗ്ഗഹണത്താ വാ ചതുന്നന്ധി ദുരതിക്കമട്കോ യോജേതഞ്ചോ. ദുരതിക്കമതായപി ഹി തണ്ഹായ സമുദട്കോ വൃത്തോ. യോനിഗതിതിനിവാസേസുവിപനന്തി സമാസേ ഭുമ്മവചനസ്സ അലോപോ ദട്കഞ്ചോ. ഏവണ്ഹി തേന ആയുഹനാഭിസഞ്ചരണപദാനം സമാസോ ഹോതി. ജരാമരണഞ്ഗം മരണപ്പയാനന്തി മരണട്കാ ഏവ ഖയാദയോ ഗമ്ഭീരാതി ദസ്സിതാ. നവനവാനഞ്ഹി ഖയേന ഖണ്ഡിച്ചാദിപരിപക്കപ്പവത്തി ജരാതി, ഖയട്കോ വാ ജരായ വൃത്തോതി ദട്കഞ്ചോ. നവഭാവപഗമോ ഹി ഖയോതി വത്തും യുത്തോതി. വിപരിണാമട്കോ ദിനന്ധി. സന്തതിവസേന വാ ജരായ ഖയവയഭാവോ, സമ്മുതിഖണികവസേന മരണസ്സ ഭേദവിപരിണാമതാ യോജേതഞ്ചോ.

൬൬൦. അത്ഥനയാതി അത്ഥാനം നയാ, അവിജ്ഞാദിഅത്ഥേഹി ഏകത്താദി സകേന ഭാവേന നയന്തി ഗമേന്തീതി ഏകത്താദയോ, തേസം നയാതി വൃത്താ. നീയന്തീതി ഹി നയാതി. അത്ഥാ ഏവ വാ ഏകത്താദിഭാവേന നീയമാനാ ഞായമാനാ അത്ഥനയാതി വൃത്താ. നീയന്തി ഏതേഹിതി വാ നയാ, ഏകത്താദിഹി ച അത്ഥാ “ഏക”ന്തിആദിനാ നീയന്തി, തസ്ഥാ ഏകത്താദയോ അത്ഥാനം നയാതി അത്ഥനയാ.

അങ്കുരാദിഭാവേനാതി അങ്കുരപത്തനാളവന്ധസാഖാപല്ലവപലാസാദിഭാവേന പവത്തമാനേ അവയവേ ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ സന്താനാനുപച്ഛേദേണ ബീജം രുക്ഖഭാവം പത്തം രുക്ഖഭാവേന പവത്തം തഞ്ച ഏകത്തേന വുച്ചതീതി സന്താനാനുപച്ഛേദോ യഥാ ഏകത്തം,

ഏവം ഇയാപി അവിജ്ഞാസഞ്ചാരാദിഹേതുഹേതുസമുപന്നാനം സന്താനാനുപച്ഛേദോ ഏകസന്തതിപതിതതാ ഏകത്തനയോതി ദസ്സേതി. “ഹേതുഫലസമ്ബന്ധേനാ”തി ഏതേന സന്താനാനുപച്ഛേദം വിഭാവേതി. സതിപി ഹി ഹേതുഫലാനം പരമത്വതോ ഭേദേ ഹേതുഭാവേന, ഫലഭാവേന ച തേസം സമ്ബന്ധഭാവോയേവേതം സന്താനാനുപച്ഛേദോ, യതോ യസ്മിം സന്താനേ കമ്മം നിബ്ബത്തം, തത്ത്വേവ ഫലുപത്തിതി കതസ്സ വിനാസോ, അകതസ്സ അബ്ഭാഗമോ ച നത്ഥീതി. ഏകത്തഗ്ഗഹണതോതി ഹേതുഫലാനം ഭേദം അനുപധാരേത്വാ ഹേതും, ഫലഞ്ച അഭിന്നം കത്വാ ഉഭിന്നം ഏകഭാവസ്സ അഭേദസ്സ ഗഹണേന. “തദേവ വിത്താണം സന്ധാവതി സംസരതീ”തിആദിനാ സസ്സതദിട്ഠിം ഉപാദിയതി.

ലക്ഖണവവത്ഥാനന്തി സഭാവവവത്ഥാനം ഹേതുനോ, ഫലസ്സ ച ഭിന്നസഭാവതാവബോധോ. ഭിന്നസന്താനസ്സേവാതി സമ്ബന്ധരഹിതസ്സ നാനത്തസ്സ ഗഹണതോ അഞ്ഞോ മതോ, അഞ്ഞോ ജാതോ, തസ്മാ “സത്തന്തരോ ഉച്ഛിന്നോ, സത്തന്തരോ ഉപ്പന്നോ”തി ഗൺഹന്തോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഉപാദിയതി.

അമ്ഹേഹി ഉപ്പാദേതബ്ബന്തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. ബ്യാപാരാഭാവോ അനഭിസന്ധിതായ അബ്യാവടതാ. സമ്മാ പസ്സന്തോതി “നിരീഹാ നിജ്ജീവാ ധമ്മമത്താ”തി പസ്സന്തോ. സഭാവോ ഏവ നിയമോ സഭാവനിയമോ “സസമ്ഭാരഗ്ഗിനോ ഉദ്ധമുഖതാ, സസമ്ഭാരവായുനോ തിരിയഗമന”ന്തി ഏവമാദി വിയ. തേന സിലോ യമാസകം പച്ചയുപ്പന്നസ്സ ഹേതുഭാവോ. “കസ്സചി കത്തുനോ അഭാവാ ന കാചി കിരിയാ ഫലപബന്ധിനീ”തി അകിരിയദിട്ഠിം ഉപാദിയതി.

“വീരതോ ദധി, ന ഉദകതോ, തിലതോ തേലം, ന വാലികതോ”തി സബ്ബതോ സബ്ബസമ്ഭവാഭാവദസ്സന്തേന അഹേതുകദിട്ഠിം ഹേതുഅനുരൂപമേവ ഫലം പസ്സന്തോ അകിരിയദിട്ഠിം പജഹതി. യതോ കൂതോചീതി യദി അഞ്ഞസ്മാ അഞ്ഞസ്സ ഉപ്പത്തി സിയാ, വാലികതോ തേലസ്സ, ഉച്ഛുതോ വീരസ്സ കസ്മാ ഉപ്പത്തി ന സിയാ, തസ്മാ ന കോചി കസ്സചി ഹേതു അത്ഥീതി അഹേതുകദിട്ഠിം, അവിജ്ഞാനേപി ഹേതുമ്ഹി നിയതതായ തിലഗാവീസുക്കസോണിതാദിഹി തേലവീരസരീരാദിനി പവത്തന്തിതി നിയതിവാദഞ്ച ഉപാദിയതീതി വിത്താതബ്ബം യമാരഹം.

൬൧. കസ്മാ? യസ്മാ ഇദഞ്ചി ഭവചക്കം അപദാലേത്വാ സംസാരഭയമതീതോ ന കോചി സുപിന്നന്തരേപി അത്ഥീതി സമ്ബന്ധോ. അഗാധം അപ്പതിട്ഠം ദുരതിയാനം ദുരതിക്കമം. അസനിവിചക്കമിവാതി അസനിമണ്ഡലമിവ. തഞ്ചി നിമ്മമനമേവ, നാനിമ്മമനം പവത്തതി, ഏവം ഭവചക്കമ്പി ഏകന്തദുക്ഖുപ്പാദനതോവ “നിചുനിമ്മമന”ന്തി വുത്തം.

ഞാണാസിനാ അപദാലേത്വാ സംസാരഭയമതീതോ നത്ഥീതി ഏതസ്സ സാധകസുത്തം ദസ്സേന്തോ “വുത്തമ്പി ചേത”ന്തിആദിമാഹ. തന്തുനം ആകുലകം തന്താകുലകം, തന്താകുലകമിവ ജാതാ തന്താകുലകജാതാ, കിലേസകമ്മവിപാകേഹി അതിവിയ ജടിതാതി അത്ഥോ. കൂലിയാ സകുണിയാ നീഡം കൂലികം, തം വിയ ജാതാ കൂലികുണ്ഡികജാതാ. മുഞ്ചാ വിയ, പബ്ബജാ വിയ ച ഭൂതാ ജാതാ മുഞ്ജപബ്ബജഭൂതാ. തദുഭയം കിര തിണ്ണം ആകുലം ജടിതം ഹുത്വാ വഡ്ഠതി. വഡ്ഠിയാ അഭാവതോ അപായം, ദുക്ഖഗതിഭാവതോ ദുഗ്ഗതിം, സുഖസമുസ്സയതോ വിനിപതിതത്താ വിനിപാതഞ്ച, ചതുബ്ബിധം അപായം “ഖന്ധാനഞ്ച പടിപാടി”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൬൧൯; ദീം നിം അട്ഠം ൨.൯൫ ആപസാദനാവണ്ണനാ; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൬൦; അം നിം അട്ഠം ൨.൪.൧൯൯; വിഭം അട്ഠം ൨൨൬ സഞ്ചാരപദനിദേശു; ധം സു അട്ഠം നിദാനകമ്മാ; സു നിം അട്ഠം ൨.൫൨൩; ഉദാ അട്ഠം ൩൯; ഇതിവു അട്ഠം ൧൪, ൫൮; മേരഗാ അട്ഠം ൧.൬൧, ൯൯; പടിം മം അട്ഠം ൨.൧.൧൧൧; ചുളനി അട്ഠം ൬; ബു വം അട്ഠം ൨.൫൮) വുത്തം സംസാരഞ്ച നാതിവത്തതി. സംസാരോ ഏവ വാ സബ്ബോ ഇധ വഡ്ഠിഅപഗമാദിഅത്ഥേഹി അപായാദിനാമകോ വുത്തോ കേവലം ദുക്ഖക്ഖണ്ഡഭാവതോ.

പത്താഭൂമിനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി സത്തരസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

ഫവ. ദിടിവിസുദ്ധിനിദേശവണ്ണനാ

നാമരൂപപരിഗ്രഹകമാവണ്ണനാ

നന്ദ. യാ വിസുദ്ധിയോ സമ്പാദേതവ്യം സമഞ്ജസം. ഇമേസു യഥാവിചാരിതേസു ഖണ്ഡാദീസു വിപസ്തനായ ഭൂമിഭൂതേസു യമേസു. ഗന്ധസ്സ ഉഗ്രഹ്വരം വാചുഗൃതകരണം ഉഗ്രഹോ, പരിതോ സബ്ബമാപി അത്ഥസ്സ ഞാതുമിച്ഛാ പരിപുച്ഛാ, സവനുപപരിക്ഖാദിവസേന തദത്ഥസ്സ മനസികാരവിധി, തദ്യഭവസേന യസ്മാ തത്ഥപി ഞാണം സ്വാസേവിതം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ഉഗ്രഹപരിപുച്ഛാവസേന ഞാണപരിചയം കത്വാ”തി, ഖണ്ഡാദീസു സുതമയം ഞാണം ഉപാദേതാതി അത്ഥോ. വിത്ഥാരിതമേവ, തസ്മാ തത്ഥ വിത്ഥാരിതനയാനുസാരേന സീലവിസുദ്ധി സമ്പാദേതവ്യം അധിപ്പായോ. ഉപചാരസമാധിപി അപ്പനാസമാധി വിയ വിപസ്തനായ അധിട്ഠാനഭാവതോ ചിത്തവിസുദ്ധിയേവാതി ആഹ “സഉപചാരാ”തി. വേദിതബ്ബാതി അത്തനോ സന്താനേ നിബ്ബത്തനവസേനേവ വേദിതബ്ബാ. ഏവഞ്ഹി താ പച്ചക്ഖതോ വിദിതാ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ വേദിതബ്ബാ സമ്പാദേതവ്യം വുത്തം ഹോതി. വേദിതബ്ബാതി വാ സമാപത്തിസുഖാധിഗമവസേന അനുഭവിതബ്ബാതി അത്ഥോ. ന ഹി കേവലേന ജാനനമത്തേന ചിത്തവിസുദ്ധിയം പതിടിതോ നാമ ഹോതി, ന ച തത്ഥ അപതിടായ ഉപരിവിസുദ്ധിം സമ്പാദേതും സക്കാതി.

നാമരൂപാനം യഥാവസ്സനന്തി നാമസ്സ, രൂപസ്സ ച വിഭജ്ജ യഥാഭൂതസഭാവസ്സനം. നാമഗുഹണേന ചേത്ഥ വേദനാദിനം ചതുനം തേഭൂമകാനം ഖണ്ഡാനം ഗഹണം, ന “വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി ഏത്ഥ വിയ വിത്താണം വിനാ, നാപി “നാമഞ്ച രൂപഞ്ച”തി (ദി. നി. ൩.൩൦൪, ൩൦൫; ധ. സ. ദുകമാതികാ ൧൦൯) ഏത്ഥ വിയ സന്നിബ്ബാനേഹി ലോകുത്തരക്ഖണ്ഡേഹി സദ്ധിന്തി ദട്ഠണ്വം.

നന്ദ. യാതി പജ്ജതി ഏതേനാതി യാനം, സമമോവ യാനം സമമയാനം, തം ഏതസ്സ അത്ഥിതി സമമയാനികോ. ത്യാനേ, ത്യാനുപചാരേ വാ പതിടിതായ വിപസ്തനം അനുയുഞ്ജന്തസ്സേതം നാമം, തേന സമമയാനികേന . “ഓപേതാ നേവസത്താനാസത്തായതന്”ന്തി ഇദം ഭവഗൃധമ്മാനം ആദികമ്മികസ്സ ദുപ്പരിഗ്രഹതായ വുത്തം. ലക്ഖണസാദിവസേന പരിഗ്രഹേതബ്ബാ ഞാണേന പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേതബ്ബാ, പരിഗ്രഹവിധി പന ഖണ്ഡനിദേശേ (വിസുദ്ധി. ൨.൪൨൧ ആദയോ) വുത്താ ഏവാതി അധിപ്പായോ. ആരമ്മണാഭിമുഖനമനം ആരമ്മണേന വിനാ അപ്പവത്തി, തേന നമന്ദേന, നാമകരണ്ടേന വാ. വേദനാദയോ ഹി അരൂപയമ്മാ സബ്ബാപി ച ഫസ്സാദിനാമകത്താ പഥവിആദയോ വിയ കേസുകുമാദിനാമന്തരാനാപജ്ജനതോ അത്തനാവ കതനാമതായ നാമകരണ്ടേന “നാമ”ന്തി വുച്ചന്തി. അഥ വാ അധിവചനസമഞ്ജസ്സോ വിയ അധിവചനം നാമം അന്തരേന അനുപചിതസമഭാരാനം ഗഹണം ന ഗച്ഛന്തിതി നാമായത്തഗുഹണതായ വേദനാദയോ “നാമ”ന്തി വുച്ചന്തി, രൂപം പന വിനാപി നാമസവനം അത്തനോ രൂപനസഭാവേനേവ ഗഹണം ഗച്ഛതി. വവത്ഥാപേതബ്ബന്തി അസങ്കരതോ ഓപേതബ്ബം, അത്തമത്തം, രൂപേന ച അമിസ്സിതം കത്വാ ചിത്തേ ഓപേതബ്ബന്തി അത്ഥോ.

നാമരൂപപരിഗ്രഹോ ച നാമ യാവദേവ തസ്സ പടിനിസ്സജ്ജനത്ഥന്തി തദനുരൂപമേവ നിദസ്സനം ദസ്സേന്തോ “യഥാ നാമം”തിആദിമാഹ. രൂപനതോതി ഏത്ഥ രൂപനട്ഠോ “സീതാദിവരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി”തിആദിനാ (വിസുദ്ധി. മഹാടി. ൨.൪൩൨) ഖണ്ഡനിദേശവണ്ണനായം വുത്തോയേവ. ഏവം വിസും നാമപരിഗ്രഹം, രൂപപരിഗ്രഹഞ്ച ദസ്സേതാ ഇദാനി ഏകജ്ജ്ഞം നാമരൂപപരിഗ്രഹം ദസ്സേതും “തതോ നമനലക്ഖണ്”ന്തിആദി വുത്തം.

നന്ദ. ഇതി അരൂപമുഖേന വിപസ്തനാഭിനിവേസം ദസ്സേതാ ഇദാനി രൂപമുഖേന തം ദസ്സേന്തോ “സുദ്ധവിപസ്തനായാനികോ പന”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സമമയാനികസ്സ സമമമുഖേന വിപസ്തനാഭിനിവേസോ, വിപസ്തനായാനികസ്സ പന സമമം അനിസ്സായാതി ആഹ “സുദ്ധവിപസ്തനായാനികോ”തി, സമമഭാവനായ അമിസ്സിതവിപസ്തനായാനവാതി അത്ഥോ. അയമേവ വാ സമമയാനികോതി യഥാവുത്തോ സമമയാനികോ ഏവ വാ. തേന സമമയാനികസ്സാപി രൂപമുഖേന വിപസ്തനാഭിനിവേസോ ലബ്ഭതി, ന അരൂപമുഖേനേവാതി ദസ്സേതി. തേസം തേസം യാതുപരിഗ്രഹമുഖാനന്തി “യം മദ്ധ്യലക്ഖണം, അയം പഥവിയാതു”തിആദിനാ (വിസുദ്ധി. ൧.൩൦൮) സഞ്ചേപമനസികാരാദിവസേന വുത്തേസു തേരസസു യാതുപരിഗ്രഹമുഖേസു. കമ്മസമുട്ഠാനോ നാമ കേസോ ചമ്മഞ്ജന്തരഗതോ. തത്ഥേവാതി തസ്മിന്യേവ കമ്മസമുട്ഠാനേ കേസേ. കായപ്പസാദസ്സ വിയ ഭാവസ്സാപി സകലസരീരബ്ധാപിതായ “ഭാവസ്സ അത്ഥിതായാ”തി വുത്തം. പുന തത്ഥേവാതി തസ്മിന്യേവ കേസസഞ്ചിതേ രൂപസമുദായേ. അപരാന്ധിപിതി പുബ്ബേ വുത്താനി കമ്മസമുട്ഠാനാനി വിസതി, ഇമാനി ആഹാരസമുട്ഠാനാദിനി ചതുവീസതി രൂപാനിതി സബ്ബാനിപി ചതുചത്താലീസ, തഞ്ച ഖോ തത്ഥ ലബ്ഭമാനസന്തതിസീസസാമഞ്ജേന വേദിതബ്ബം. “ചതുചത്താലീസാ”തി ച ഇദം സദസ്സ അനിയത്തതാ വുത്തം. ന ഹി സബ്ബകാലം ഉതുചിത്തതോ രൂപം ഉപ്പജ്ജന്തം സസദുമേവ ഉപ്പജ്ജതിതി. ഏവന്തി യഥാ കേസേ, ഏവം ലോമാദീസു ചതുസമുട്ഠാനികേസു. ചതുവീസതികോട്ഠാസേസുതി ദത്തിന്സായ കോട്ഠാസേസു വക്ഖമാനേ അട്ഠ കോട്ഠാസേ അപന്തോ ചതുവീസതികോട്ഠാസേസു. സേദാദിനം ആതപൂപതാപാദിനാ, ചിത്തവികാരേന ച ഉപ്പജ്ജനതോ തേ ഉതുചിത്തസമുട്ഠാനാ വുത്താ.

ദത്തിന്സകോട്ഠാസഗതേസു രൂപേസു പാകസേസു ജാതേസു തദത്താനിപി പാകടാനി ഹോന്തിതി താനിപി ദസ്സേതും “അപരേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അപരേ ദസ ആകാരാതി തേജോവായോകോട്ഠാസവസേന അപരേ ദസ ആകാരാ. കമ്മജേതി ഭൂതകഥനം, ന വിസേസനം അസിതാദിപരിപാചകസ്സ തേജസ്സ അകമ്മജസ്സ അഭാവതോ. തഥാ ചിത്തജേതി ച ഏകന്തചിത്തസമുട്ഠാനത്താ അസ്സാസപസ്സാസാനന്തി കേചി, തം ന, അചിത്തജസന്താനേ പവത്താനം ഉതുജഭാവതോ. അബ്ജന്തരട്ഠാ ഏവ ഹി തേ ചിത്തജാ, ന ബഹിദ്ധാ, തസ്മാ തത്ഥ “ചിത്തജേ”തി

ഇദം വിസേസനമേവ, അയഞ്ച അത്ഥോ ഹേട്ഠാ ആനാപാനകമായം വുത്തോയേവ. സേസേസുതി സന്തപ്പനാദിവസേന ചേവ ഉദ്ധണ്ഗമാദിവസേന ച പവത്തേസു തേജോവായോകോട്ഠാസേസു.

ചക്ഖുദസകാദീസു പധാനരൂപം ചക്ഖാദയോതി തേസു ലബ്ഭമാനം വത്സുദ്ധാരഭാവം അവയവകിച്ചം സമുദായേ ആരോപേതാ വുത്തം “വത്സുദ്ധാരവസേന പഞ്ച ചക്ഖുദസകാദയോ”തി. വത്സുവസേന ഹദയവത്സുദസകഞ്ചാതി യോജേതഞ്ച, ഏകയോഗനിദിട്ഠാനസി ഏകദേശോ അനുവത്തതിതി. സഞ്ചാനിപിതി യഥാവുത്തഗണനായം ചതുനവുതിചതുസതാധികാനി സഹസ്സരൂപരൂപാനി. കോട്ഠാസാവയവാനം പന തദവയവകലാപാനഞ്ച ഭേദേ ഗയ്ഹമാനേ അതിവിയ തതോ ബഹുതരോ രൂപഭേദോ ഹോതി, സോ പന ഭേദോ ഇയ ആദികമ്മികസ്സ ദുപ്പരിഗൃഹോതി ന ഗഹേതഞ്ചോ.

കാമം വത്സുവസേനാപി അരൂപധമ്മാ പാകടാ ഹോന്തി, ദ്വാരവസേന പന പരിഗൃഹോ അനാകുലോതി കത്വാ വുത്തം “ദ്വാരവസേന അരൂപധമ്മാ പാകടാ ഹോന്തി”തി . സഞ്ചസണ്ഠാഹികവസേന “ഏകാസീതി ലോകിയചിത്താനീ”തി വുത്തം, ലാഭിനോ ഏവ പന മഹഗുതചിത്താനി സുപാകടാനി ഹോന്തി. അവിസേസേനാതി സാധാരണതോ. ഫസ്സാദയോ ഹി സത്ത ചേതസികാ ചക്ഖുവിത്താണാദീഹിപി ഉപ്പജ്ജനതോ സഞ്ചചിത്തുപ്പാദസാധാരണാ. സഞ്ചേപിതേതി ഏകാസീതി ലോകിയചിത്താനി, തംസമ്പയുത്തഫസ്സാദയോതി സഞ്ചേപി തേ അരൂപധമ്മേ. ആരമ്മണാദിവിഭാഗേന പന ചിത്തുപ്പാദഭേദേ ഗയ്ഹമാനേ തതോ ബഹുതരോ ഏവ ഹോതി, സോ പന ഇയ നാധിപ്പേതോ.

നന്തരേ. അസ്സ ചക്ഖുപസാദസ്സ നിസ്സയഭൂതാ പന ചതസ്സോ ധാതുയോതി സമ്ബന്ധോ. സഹജാതരൂപാനി തസ്സ ചക്ഖുപസാദസ്സ ഇച്ചേവ സമ്ബന്ധോ. തത്ഥേവാതി തസ്ഥിന്ധേവ സസമ്ഭാരചക്ഖുപദേസേ. അനുപാദിനരൂപാനിതി പുഞ്ചേ വുത്തരൂപാനം ഉപാദിനരൂപത്താ വുത്തം, അകമ്മജരൂപാനിതി അത്ഥോ. സേസാനിതി പഠമം ചക്ഖുനോ വുത്തത്താ തതോ സേസാനി, തേന പന സദ്ധിം ചതുപത്താസ രൂപാനി ഹോന്തി. ചക്ഖുദസകാദീസു ഏകസ്സപി അഗൃഹേതഞ്ചതോ “അവസേസാനി തേചത്താലീസ രൂപാനീ”തി വുത്തം. സദസ്സ അനിയതത്താ തം അഗൃഹേതാ “തേചത്താലീസ രൂപാനീ”തി വത്വാ പുന ഉതുചിത്തസമുട്ഠാണേ ദേവ സദേ ഗഹേതാ “പഞ്ചചത്താലീസാ”തി കേചിവാദോ ദസ്സിതോ.

അവസേസരൂപാനിതി “ദസ ധാതുയോ”തി വുത്തേ ദ്വാദസ രൂപധമ്മേ ഠപേത്വാ അവസേസാനി ഛര നിപ്ഫന്നരൂപാനി. രൂപരൂപാനേവ ഹി ഇയ പരിഗൃഹ്വന്തി, ന രൂപപരിച്ഛേദവികാരലക്ഖണാനി. ചക്ഖുസന്നിസ്സയരൂപാരമ്മണഭാവസാമന്തേന, ചിത്തഭാവസാമന്തേന ച കുസലാകുസലവിപാകതായ ദുവിധമ്പി ചക്ഖുവിത്താണം ചിത്തന്തേവ വുത്തം. ഏവന്തി ഇമിനാ “ചക്ഖും നിസ്സായാ”തിആദിനാ വുത്തം, അവുത്തഞ്ച “സോതം നിസ്സായാ”തിആദികം സണ്ഠഗണ്ഠാതി. മനോവിത്താണയാതൂതി ഏതഥാപി “ഏകാ”തി പദം ആന്തോ സമ്ബന്ധിതഞ്ച “ഏകാ മനോവിത്താണയാതൂ”തി. അഡ്ഢേന ഏകാദസ അഡ്ഢേകാദസ, അഡ്ഢം വാ ഏകാദസമം ഏതാസന്തി അഡ്ഢേകാദസ. അഡ്ഢട്ഠമാതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ.

നന്തരേ. ചക്ഖുധാതുയം വുത്തനയേനേവാതി “യം ലോകോ സേതകണ്ഠമണ്ഡലവിചിത്ത”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൩൫) വുത്തനയേന.

നന്തരേ. ഇയ ഭിക്ഖു ഇമസ്ഥിം സരീരേതി അജ്ജന്തം വിപസ്സനാഭിനിവേസദസ്സനവസേന വുത്തം. തേനേവ ഹി ഏകസ്സേവ ഭാവസ്സ ഗഹിതത്താ “സത്തരസ രൂപാനി സമ്മസനുപഗാനീ”തി ആഹ. സമ്മസിതും സക്കുണ്ണേയ്യാനി സമ്മസനം ഉപഗച്ഛന്തിതി സമ്മസനുപഗാനി, സമ്മസനീയാനീതി അത്ഥോ. ആകാര-ഗൃഹണേന വിത്തത്തിദയം വുത്തം, വികാര-ഗൃഹണേന ലഹുതാദിത്തയം, ഇതരേന ആകാസയാതൂതി വദന്തി. ആകാര-ഗൃഹണേന പന വിത്തത്തിദയേന സദ്ധിം ലക്ഖണരൂപമാഹ. തന്വി ഹി രൂപാനം ഉപ്പജ്ജനാദിആകാരമത്തന്തി. അന്തരപരിച്ഛേദോതി തത്ത്വകലാപാനം അസങ്കരകാരണതായ അന്തരഭൂതോ പരിച്ഛേദോ . യദി ന സമ്മസനുപഗാനി, ആകാരാദിമത്താനി ച, കഥം രൂപാനിതി ആഹ “അപിച ഖോ”തിആദി.

നന്തരേ. ഏവം ദ്വാചത്താലീസായ കോട്ഠാസാനം വസേന വിത്ഥാരതോ രൂപപരിഗൃഹം തദനുസാരേന വിത്ഥാരതോ ഏവ നാമപരിഗൃഹം വിഭാവേത്വാ തതോ സംഖിത്തസംഖിത്തതരസംഖിത്തതമവസേന, അട്ഠാരസയാതുവസേന, ദ്വാദസായതനവസേന, പഞ്ചക്ഖണ്ഡവസേന ച രൂപാരൂപപരിഗൃഹം ദസ്സേത്വാ അതിസംഖിത്തനയേനാപി ദസ്സേതും “യം കിഞ്ചി രൂപ”തിആദി വുത്തം.

യഥാ ച ധാതുആദിവസേന, ഏവം ഇന്ദ്രിയസച്ചപ്പടിച്ചസമുപ്പാദവസേനാപി രൂപാരൂപപരിഗൃഹോ വേദിതഞ്ചോ. കഥം? ഇന്ദ്രിയവസേന താവ ചക്ഖാദീനി പഞ്ച, ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയാനി ചാതി സത്ത ഇന്ദ്രിയാനി രൂപം, മന്ദിന്ദ്രിയം, പഞ്ച വേദനിന്ദ്രിയാനി, സദ്ധാദീനി പഞ്ച ചാതി ഏകാദസ നാമം, ജീവിതിന്ദ്രിയം നാമഞ്ച രൂപഞ്ച, പച്ഛിമാനി തീണി ഇയ അനധിപ്പേതാനി ലോകുത്തരത്താ. ദുക്ഖസച്ചം നാമഞ്ച രൂപഞ്ച, സമുദയസച്ചം നാമം, ഇതരാതി ഇയ നാധിപ്പേതാനി ലോകുത്തരത്താ. പച്ചയാകാരേ ആദിതോ തീണി അണ്ഠാനി നാമം, ചതുത്ഥപഞ്ചമാനി നാമഞ്ച രൂപഞ്ച, ഛട്ഠസത്തമഛട്ഠമനവമാനി നാമം, ദസമം നാമഞ്ചേവ നാമരൂപഞ്ച, പച്ഛിമാനി ദേവ പച്ചേകം നാമഞ്ച രൂപഞ്ചാതി ഏവം തത്ത്വ തത്ത്വ വുത്തനയാനുസാരേന ഇന്ദ്രിയസച്ചപ്പച്ചയാകാരവസേനാപി നാമരൂപപരിഗൃഹോ കാതഞ്ചോ. ഏവം പന നാമരൂപപരിഗൃഹസ്സ വിഭാഗേന കഥനേ പയോജനം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

നന്തരേ. കാമം വേദനാദീസു അരൂപധമ്മേസു ന ഉത്തരൂത്തരാ വിയ പുരിമപുരിമാ സുഖമാ, തഥാപി സണ്ഠഖട്ടേന വികാരരൂപജ്ജനകേ രൂപധമ്മേ ഉപാദായ സഞ്ചേപി തേ സുഖമാ ഏവാതി ആഹ “സുഖമത്താ അരൂപം ന ഉപട്ഠാതീ”തി. സമ്മസിതഞ്ചതി സമ്മദേവ ലക്ഖണാദിതോ വീമംസിതഞ്ച. മനസിക്വാതഞ്ചതി തഥാ ചിത്തേ ഠപേതഞ്ച. പരിഗൃഹേതഞ്ചതി പരിച്ഛേദകാരികായ പത്തായ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേതഞ്ച. വവത്ഥപേതഞ്ചതി അത്തമത്തം അസങ്കരതോ വിനിച്ഛിതഞ്ച. അസ്സാതി യോഗിനോ . സുവിക്ഖാലിതന്തി സുവിസോധിതം.

ആദികമ്മികസ്സു ഹി കമ്മട്ഠാനം പരിഗൃഹ്ണന്തസ്സു യാവ യമ്മാ സുപരിബൃത്തം ന ഉപതിട്ഠന്തി, താവ തേ തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹബലേന അഭിഭൂതാ അവിസുദ്ധാ നാമ ഹോന്തി, അസങ്കരതോ ഉപട്ഠാനാഭാവതോ അന്തമന്തഞ്ച ജടിതാ. യദാ പന സമ്മസനാദിവിധിനാ തം വിഭൂതം ഹോതി, തദാ തേ സുവിക്ഖാലിതാ, നിജ്ജടാ ച നാമ ഹോന്തി. തേനാഹ “യമാ യമാ ഹീ”തിആദി. ആദികമ്മികസ്സു അരൂപധമ്മാ യേഭൂയേന രൂപധമ്മേ ആരബ്ഭേ പവത്തനാകാരേന ഗഹണം ഗച്ഛന്തിതി കത്വാ വുത്തം “തദാരമ്മണാ അരൂപധമ്മാ”തി. തേനേവ ഹി ഹേട്ഠാ “തസ്സേവം പരിഗൃഹിതരൂപസ്സു ദാരവസേന അരൂപധമ്മാ പാക്കടാ ഹോന്തി”തി വുത്തം, ന വതുമുവസേനാതി.

ഇദാനി രൂപപരിഗൃഹോ അരൂപപരിഗൃഹസ്സു ഉപായോ, ഉപത്ഥമ്ഭോ ചാതി യമാവുത്തമത്ഥം ഉപമാഹി പകാസേതും “യമാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. മുഖനിമിത്തന്തി മുഖസ്സു പടിബിമ്ബം. തത്രിദം ഉപമാസംസന്ദനം - ചക്ഖമാ പുരിസോ വിയ യോഗാവചരോ, തസ്സു ചക്ഖ വിയ യോഗിനോ കമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹാകണ്ഠാണം, ആദാസം വിയ രൂപപരിഗൃഹോ, മുഖനിമിത്തം വിയ അരൂപപരിഗൃഹോ, ആദാസസ്സു അപരിസുദ്ധകാലോ വിയ രൂപപരിഗൃഹസ്സു അവിക്ഖാലിതകാലോ, തദാ മുഖനിമിത്തസ്സു അപണ്ണായനം വിയ രൂപപരിഗൃഹസ്സു അവിസുദ്ധതായ അരൂപധമ്മാനം അനുപട്ഠാനം, ആദാസസ്സു പുനപ്പുനം പരിമജ്ജനം വിയ രൂപപരിഗൃഹസ്സു പുനപ്പുനം വിസോധനം, സുപരിമജ്ജിതേ ആദാസേ സുബൃത്തം മുഖനിമിത്തസ്സു പണ്ണായനം വിയ സുവിക്ഖാലിതേ നിജ്ജടേ രൂപപരിഗൃഹേ അരൂപധമ്മാനം സുട്ഠു ഉപട്ഠാനന്തി. ഇമിനാ നയേന തേലത്ഥികോപമാദീസുപി യമാരഹം ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതബ്ബം. തിലപിട്ഠന്തി തിലചുണ്ണം. കതകട്ഠിന്തി കതകബ്ബിജം. കലലകദുമന്തി തനുക്കദുമം.

തപ്പച്ചനീകകിലേസാതി തസ്സു അരൂപധമ്മപരിഗൃഹാകണ്ഠാണസ്സു വിബന്ധഭാവേന പടിപക്ഖഭൂതാ സമ്മോഹാദികിലേസാ. ഉച്ഛുആദിഉപമാസു ഇദം മുഖമത്തസ്സു ദസ്സനം - യമാ ഉച്ഛുരസം ഗഹേതുകാമോ ഉച്ഛുനി ഉച്ഛുയന്തേ പക്ഖിപിത്വാ ഏകവാരം ദിവാറം യന്തക്കമമത്തേന ഉച്ഛുരസേ അനിക്ഖമന്തേ ന ഉച്ഛുനി ഛരസ്സേതാ ഗച്ഛതി, യമാ വാ ചോരേ ഗഹേതാ തേഹി കതകമ്മം ജാനിതുകാമോ ദന്തിപ്പഹാരമത്തേന തേസു തമത്ഥം അകമേന്തേസു ന തേ മുഞ്ചതി, യമാ വാ പന ഗോദമ്മകോ ഗോണം ദമേതുകാമോ ധുരേ തം യോജേതാ ഏകവാരം ദിവാറം തസ്ഥിം പമേന അഗച്ഛന്തേ ന വിസ്സുജ്ജേതി, യമാ ച ദധിം മന്മേതാ നവന്തിതം ഗഹേതുകാമോ ദധികലസിയം മന്മം പക്ഖിപിത്വാ സകിം, ദിക്ഖത്തും വാ മന്മസ്സു ഭേനമത്തേന നവന്തിതേ അനുപ്പജ്ജന്തേ ന ദധിം ഛരസ്സേതി, യമാ വാ പന മച്ഛേ പചിത്വാ ഖാദിതുകാമോ ഏകവാരം ദിവാറം അഗ്ഗിദാനമത്തേന മച്ഛേസു അപച്ചന്തേസു ന തേ ഛരസ്സേതി. “അഥ ഖോ നം പുനപ്പുനം പരിമജ്ജതീ”തി ഏതഥ വുത്തനയാനുസാരേന “അഥ ഖോ നം ഉച്ഛുയന്തേ പുനപ്പുനം ഉപ്പിളേതീ”തിആദിനാ സബ്ബത്ഥ ഉപമത്ഥോ യോജേതബ്ബോ.

അരൂപധമ്മാനം ഉപട്ഠാനാകാരകമാവണ്ണനാ

നൃപം. ആകിരീയന്തി അഭിമുഖാ ഹോന്തി ഏതേഹീതി ആകാരാ, അരൂപധമ്മാനം ഉപട്ഠാനസ്സു മുഖഭൂതാ ഹുസനാനുഭവനവിജാനനപ്പകാരാതി ആഹ “അരൂപധമ്മാ തിഹി ആകാരേഹി ഉപട്ഠഹന്തി”തിആദി. ആരമ്മണേ പവത്തമാനേസു ചിത്തചേതസിക്കേസു അസതിപി പുബ്ബാപരിയേ ഹുസനലക്ഖണോ ഫസ്സോ, തത്ഥ സബ്ബപഥം അഭിനിപതന്തോ വിയ ഹോതീതി വുത്തം “പഥാഭിനിപാതോ ഫസ്സോ”തി. തേനസ്സു ഹുസനാകാരേന സുപാക്കടഭാവേന ഉപട്ഠാനം ദസ്സേതി. ഫസ്സേ പന ഉപട്ഠിതേ യസ്ഥിം ആരമ്മണേ സോ ഫസ്സോ, തസ്സു അനുഭവനലക്ഖണാ വേദനാ, സഞ്ജാനനലക്ഖണാ സഞ്ജാ, ആയുഹനലക്ഖണാ ചേതനാ, പടിവിജാനനലക്ഖണം വിഞ്ഠാണന്തി ഇമേപി പാക്കടാ ഹോന്തിതി ആഹ “തംസമ്പയുത്താ വേദനാ”തിആദി. ഏവം സലക്ഖണസഞ്ചേപതോ ചതുയാതുവവത്ഥാനവസേന ഫസ്സമുഖേന അരൂപപരിഗൃഹം ദസ്സേതാ ഇദാനി വിത്ഥാരതോ ചതുയാതുവവത്ഥാനവസേന തം ദസ്സേതും “തഥാ കേസേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കേസേ പഥവിയാതുതി കേസസഞ്ചാതേ പഥവികോട്ഠാസേ പഥവിയാതു. ലക്ഖണവിഭത്തിതോ ഹി ധാതുവവത്ഥാനസ്സുനമേതം.

പുനപി ദിനം ധാതുവവത്ഥാനാനം വസേന വേദനാമുഖേന അരൂപപരിഗൃഹം ദസ്സേതും “ഏകസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്സു രസാനുഭവനകവേദനാതി മദ്ധഭാവസഞ്ചാതസ്സു ഫോട്ഠബ്ബസഭാവസ്സു അനുഭവനവസേന പവത്തവേദനാ.

അപരസ്സാതി ഏതഥാപി വുത്തനയേനേവ സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ ആരമ്മണപടിവിജാനനന്തി മദ്ധതാസഞ്ചാതഫോട്ഠബ്ബാരമ്മണപടിവിജാനനം. കായദാരാഭിനിഹതം, കേവലം വാ മനോദാരികജവനവിഞ്ഠാണമാഹ. തഞ്ഹി “പഥവിയാതു കക്ഖളലക്ഖണാ”തി പടിവിജാനാതി, ഇതരം പന കക്ഖളലക്ഖണപടിവിജാനനമത്തമേവാതി.

ഏതേനേവ ഉപായേനാതി യായം സലക്ഖണസഞ്ചേപതോ, സലക്ഖണവിഭത്തിതോ ച ധാതുവവത്ഥാനവസേന രൂപപരിഗൃഹം ദസ്സേതാ തത്ഥ റിതസ്സു ഫസ്സാദിമുഖേന അരൂപപരിഗൃഹ്ണന്തപായോ ദസ്സിതോ, ഏതേനേവ ഉപായേന. കമ്മസമുട്ഠാനകേസേതി ചതുസമുട്ഠാനകേസതോ നിധാരിതേ കമ്മസമുട്ഠാനകേസേ. കക്ഖളലക്ഖണാതിആദിനാ നയേനാതി ആദി-സദ്ദേന ന കേവലം “പഗ്ഘരണലക്ഖണാ ആപോധാതു”തിആദിനാ ലക്ഖണവിസേസേന സദ്ധിം ധാതപന്തരാനിയേവ, അഥ ഖോ ഏകസമുട്ഠാനാദിഭേദാനി കോട്ഠാസന്തരാനിപിതി ദട്ഠബ്ബം. തേനേവാഹ “ദാചത്താലീസായ ധാതുകോട്ഠാസേസു”തി. സബ്ബം നയഭേദം അനുഗന്താതി യായം ദാചത്താലീസായ ധാതുകോട്ഠാസേസു പഥവിയാതുആദിനം ലക്ഖണാദിതോ വവത്ഥാപനവസേന നാനാവിധോ രൂപപരിഗൃഹനയോ വുത്തോ, തം സബ്ബം നയഭേദം നയവിസേസം അനുഗന്താ, ചക്ഖധാതുആദിസു രൂപപരിഗൃഹമുഖേസു അരൂപപരിഗൃഹസ്സുനവസേന യോജനാ കാതബ്ബാതി അധിപ്പായോ. തത്രിദം യോജനാമുഖമത്തദസ്സനം - ഏകസ്സു താവ “ചക്ഖധാതു രൂപാഭിഘാതാരഹഭൂതപ്പസാദലക്ഖണാ, ദട്ഠുകാമതാനിദാനകമ്മസമുട്ഠാനഭൂതപ്പസാദലക്ഖണാ വാ”തിആദിനാ

(൧൦൦ അട് ൧൦൦) നയേന ധാതുയോ പരിഗൃഹ്യാന്തസ്സ “പഠമാഭിനിപാതോ ഫസ്സോ, തംസന്ധയുത്താ വേദനാ”തി സബ്ബം യോജേതബ്ബം. തഥാ “യഥാവുത്തലക്ഖണായ ചക്ഖുധാതുയാ രസാനുഭവനകവേദനാ വേദനാക്ഖണ്ഡോ”തിആദി യോജേതബ്ബം. തഥാ “യഥാവുത്തലക്ഖണാ ചക്ഖുധാതു”തി, “ആരമ്മണപടിവിജാനനം വിഞ്ഞാണം വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ”തിആദിനാ സബ്ബം യോജേതബ്ബം. ആയതനാദിവസേന രൂപപരിഗൃഹ്മുഖേസുപി ഏസേവ നയോ.

൩൧. യഥാ നാമ ഹേട്ഠിമത്യാനം സുഭാവിതം വസിഭാവം പാപിതമേവ ഉപരിത്യാനസ്സ പാദകം പദട്ഠാനം ഹോതി, ന പടിഖലമത്തം, ഏവം രൂപപരിഗൃഹോ സുവിസുഭോ നിജ്ജടോ നിഗുദ്ധ്വോ ഏവ അരൂപപരിഗൃഹസ്സ പാദകം പദട്ഠാനം ഹോതി, ന അവിസുഭോ, തസ്മാ രൂപാരൂപസ്സ ഏകദേശേപി അനുപട്ഠിതേ സോ അവിസുഭോ ഏവ നാമ ഹോതി, പശേവ ബഹുസു അനുപട്ഠിതേസുതി ദസ്സേനോ ആഹ “സചേഹി”തിആദി. പബ്ബതേയോ ഗാവി വിയ ബാലാ അബ്ബത്താ അഖേത്തത്തു.

ഖഗ്ഗേനാതി ഖഗ്ഗഗ്ഗേന. സമുഗ്ഗന്തി മഞ്ജുസാസദിസം മഹാസമുഗ്ഗം. അപരിഗൃഹിതകമ്മട്ഠാനസ്സ അവിഭത്തം വിയ ഉപട്ഠാനത്ഥി നാമരൂപം വിഭത്തസഭാവമേവ, തസ്സ ച വിഭാഗോ കമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹേസു പാകടോ ഹോതിതി ച ദസ്സനത്ഥം സമുഗ്ഗവിവരണം, യമകതാലകന്ദന്ദാലനഞ്ച നിദസ്സനഭാവേന വുത്തം. യമകതാലകന്ദന്ദഹി ഭിന്നസന്താനത്ഥി അഭിന്നം വിയ ഉപട്ഠാതി, ഏവം രൂപാരൂപധമ്മാതി. സബ്ബേപിതേഭൂമകേ ധമ്മേ നാമഞ്ച രൂപഞ്ചാതി ദേധാ വവത്ഥപേതീതി ഏതഥ കിഞ്ചാപി സബ്ബ-സദോ അനവസേസപരിയാദായകോ, നാമരൂപഭാവോ പന അത്തമത്തവിധുരോതി ന തദുഭയം സമുദായവസേന പരിസമാപയേതബ്ബം, തസ്മാ “യദേതഥ നമനലക്ഖണം, തം നാമം. യം രൂപനലക്ഖണം, തം രൂപ”ന്തി ഏവം ദേധാ വവത്ഥപേതീതി അത്ഥോ. ഏവം വവത്ഥപേതോയേവ ച തദുഭയവിനിമുത്തസ്സ തേഭൂമകധമ്മേസു കസ്സചി ധമ്മസ്സ അഭാവതോ “സബ്ബേപി തേഭൂമകധമ്മേ നാമഞ്ച രൂപഞ്ചാതി ദേധാ വവത്ഥപേതീ”തി വുച്ചതി. “നാമഞ്ച രൂപഞ്ചാ”തി ഏതേനേവ തസ്സ ദുവിധഭാവേ സിദ്ധേ “ദേധാ വവത്ഥപേതീ”തി ഇദം നാമരൂപവിനിമുത്തസ്സ അത്തസ്സ അഭാവദസ്സനത്ഥം. തേനേവാഹ “നാമരൂപമത്തതോ ഉദ്ധ”ന്തിആദി. “സബ്ബേപി തേഭൂമകേ ധമ്മേ”തി പന സബ്ബഗൃഹണഞ്ചേതഥ സമ്മസമനുപഗസ്സ ധമ്മസ്സ അനവസേസേതബ്ബതായ വുത്തം. തന്ഹി അനവസേസതോ പരിഞ്ഞേയം ഏകംസതോ വിരജ്ജിതബ്ബം, തതോ ച ചിത്തം വിരാജയം പമോചേതബ്ബം. തേനാഹ ഭഗവാ -

“സബ്ബം, ഭിക്ഖവേ, അനഭിജാനം അപരിജാനം തത്ഥ ചിത്തം അവിരാജയം അപ്പജഹം അഭബ്ബോ ദുക്ഖക്ഖയായ. സബ്ബഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അഭിജാനം പരിജാനം തത്ഥ ചിത്തം വിരാജയം പജഹം ഭബ്ബോ ദുക്ഖക്ഖയായാ”തി (സ൦ ൩൦ ൪൨൩-൪൨൪).

യദി തേഭൂമകം ധമ്മജാതം അനവസേസതോ ഗഹിതം “നാമരൂപ”ന്തി, യം ഇതോ ബാഹിരകേഹി പദത്ഥഭാവേന പരികപ്പിതം, സേയുമിദം - പകതിആദി ദ്രബ്യാദി ജീവാദി കായാദി. തത്ഥ കഥം പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി? ഉമ്മത്തകവിപല്ലാസസദിസേ അസമ്മാസമ്ബുദ്ധപവേദിതേ കാ തത്ഥ അത്താ പടിപത്തി അത്തത്ര അജ്ജയുപേക്ഖനതോ. അഥ വാ തേപി നാമരൂപന്തോഗഭാവഭാവവസേന നിച്ഛിതാ ഏവാതി വേദിതബ്ബാ. കഥം? പകതി, മഹാ, അഹംകാരോ, തമ്മത്താനി, ഇന്ദ്രിയാനി, ഭൂതാനി, പുരീസോതി ഏതേ പകതിആദയോ. തത്ഥ സമഭാവേന പവത്തമാനാനം സത്തരജതമസഞ്ചാതാനം സുഖദുക്ഖമോഹാനം സമുദായോ പകതി, പയാനന്തി ച വുച്ചതി. സത്തമത്തസമ്പവേദനീയോ മഹാ, ബുദ്ധിതി കേചി. സത്തരജാദീസു അഭിമാനോ അഹംകാരോ, അസ്മിമത്താതി കേചി. സദുഹസ്സരൂപരസഗന്ധാ തമ്മത്താനി അത്തമത്തവിസിട്ഠാനം പഥവിആദിനം ഏകുത്തരതാദസ്സനതോ ഏകുത്തരാനി തമ്മത്താനീതി വിജ്ഞാപാസിഏകലക്ഖണേഹി തമ്മത്തേഹി ഏകലക്ഖണാ വിസേസാ സജിയന്തി, സുഖമഭാവേന പന നേസം സമ്പവേസനതോ ഏകുത്തരതാതി കേചി. സോതാദിനി പഞ്ച സവനാദിവുത്തികാനി ബുദ്ധിന്ദ്രിയാനി, വചനാദാനവിചരണുസ്സഗ്ഗാനന്ദകിച്ചാനി വാചാദിനി പഞ്ച കമ്മിന്ദ്രിയാനി. മനോ അന്തോകരണം, ഇതരം ബാഹിരകരണം. ഗന്ധാദിഹി ആരദ്ധാനി പഥവിഉദകഅഗ്നിവായുആകാസാനി ഭൂതാനി, ചേതനാസഭാവോ പുരീസോതി ഏവം പകതിആദിനി സരൂപതോ വേദിതബ്ബാനി.

തത്ഥ ഹി പകതി താവ സുഖദുക്ഖമോഹമത്തതായ നാമം, സമവിസമഭാവോപത്തിതോ അനിച്ഛാ, ദുക്ഖാ, സഞ്ചതാ ച ആപന്നാ. മഹാപി “തസ്മാ അലിങ്ഗതോ ലിങ്ഗവിസേസാമത്തോ മഹാ ഉപ്പജ്ജതി”തി വചനതോ, ബുദ്ധിഭാവാനുജാനനതോ ച നാമം, അനിച്ഛം, സഞ്ചതമേവ ച ആപന്നം. “തസ്മാ മഹതോ ഛര വിസേസാ സജിയന്തി”തി സക്കതേ വചനതോ “അസ്മീ”തി ഗഹണനിമിത്തഭാവാനുജാനനേന അഹംകാരോ അഭിമാനോതി കത്വാ നാമം, തതോ ഏവ അനിച്ഛസഞ്ചതഭാവോപത്തി ചസ്സ സിദ്ധാ. ഇതരം തമ്മത്തപഞ്ചകം ഗന്ധരസരൂപഹസ്സസദുഭാവാനുജാനനതോ രൂപം, അരൂപന്തി പന കാപിലാനം മിച്ചാഭിനിവേസമത്തം. തേ ഹി സോളസ വിസേസാ പഞ്ച ഭൂതാനി, ഏകാദസിന്ദ്രിയാനി ഭൂതേഹി ഭൂതവിസേസാനീതി ഗന്ധാദിതമ്മത്തേഹി തന്നിസ്സയാനി പഥവിആപോതേജോവാായോആകാസസഞ്ചാതാനി ഭൂതാനി ഇച്ഛിതാനി. “തബ്ബിസേസാ ച നാനാജാതികാ അഹംകാരതോ ച ഇന്ദ്രിയാനി”തി വചനതോ സോതകായചക്ഖുജിഹ്വാഘാനവാചാപാണിപാദപായുപത്ഥാനി ചേവ മനോ ചാതി ഏകാദസിന്ദ്രിയാനി.

തത്ഥ മനോ നാമം, ഇതരാനി സബ്ബാനി രൂപം. വാചാതി ചേതഥ അത്ഥാവജോതകസ്സ അക്ഖരസമുദായസ്സ ഗഹണം. ഇമേസം പന ധമ്മിനോ ധമ്മസ്സ അനത്തത്ഥസ്സ ഇച്ഛിതത്താ സിദ്ധാവ അനിച്ഛതാ പരിണാമപക്ഖേ, അഭിബ്ബത്തിപക്ഖേപി യദി തബ്ബിസയ്യാണുപ്പാദേന അഭിബ്ബഞ്ജനം സിദ്ധാവ അനിച്ഛതാ, അഥ തതോ പുബ്ബേപി ഞാണം അത്ഥേവ. അക്ഖവബ്ബത്തിവാദോ പന സിയാതി ഇദമേതഥ ദിസാമത്തം. ദ്രബ്ബഗുണകമ്മസാമത്തവിസേസസമവായാ ദ്രബ്യാദികാ. തത്ഥ പഥവി ആപോ തേജോ വായു ആകാസോ കാലോ ദിസാ അത്താ മനോതി നവ ദ്രബ്യാനി. സദു രൂപ രസ ഗന്ധ ഫസ്സ സഞ്ചാ പരിമാണാനി പുമുത്ഥ സംയോഗ വിധോഗ പരത്വാ പരത്വ ബുദ്ധി സുഖ ദുക്ഖ ഇച്ഛാ ദോസ പയത്ത ഗുരുത്വ ദ്രവത്വ സ്നേഹ വേഗാ സഞ്ചാരാ ദിട്ഠാ ചേതി ഏവമേതേ തേവീസതി ഗുണാ. ഉക്ഖേപനം അവക്ഖേപനമാകുചനം

പസാരണം ഗമനമിതി പഞ്ച കമ്മാനി. അഞ്ഞമഞ്ഞവിസിട്റേസു അവിസിട്റമഭിധാനം പച്ചയോ ഹോതി. സം-
ഇതി യതോ ദ്രവ്യഗുണകമ്മേസു സാ അത്ഥി ഏവാതി ഏതം മഹാസാമത്തം. പമവിആദിസു
അനുവത്തിബ്യാവുത്തിബുദ്ധിനിമിത്തം ദ്രവ്യത്വാദി, തം യഥാ ദ്രവ്യത്വ ഗുണത്വ കമ്മത്വ ഘടത്വാദി, ഏസോ
സാമത്തവിസേസോ. ഇഹ തന്തേസു പടോ, കപാലേസു ഘടോതി ഇഹേതി യതോ ഹേതുഹേതുഫലാനം
സമ്ബന്ധോ സമവായോതി വുത്തോ, സമവായോതി ഏവമേതേ ദ്രവ്യാദികാ.

തത്ത്വ പമവി ആപ തേജ വായു ഭൂതരൂപം, ആകാസം തേസം അഭാവമത്തം, പരിച്ഛേദോ വാ,
ചന്ദ്രസൂരിയാദിപരിവത്തനം, ധമ്മപ്പവത്തിഞ്ച ഉപാദായ പഞ്ഞത്തിമത്തം കാലോ. തഥാ ദിസാ, അത്താ ച. മനോ
നാമം. സദുരൂപരസഗന്ധാ രൂപമേവ. തഥാ ഫസ്സോ ഭൂതത്തയസഭാവതോ. സഞ്ചാ ഏകാദികാ തം തം ഉപാദായ
പഞ്ഞത്തിമത്തം. തഥാ അവയവസമുദായേ ഗുണവിസേസവസേന, സന്റാനവിസേസവസേന വാ മഹത്തം ദീഘം,
തബ്ബിപരിയായതോ അണു രസ്സന്തി ഭിന്നലക്ഖണദേസേസു പുമുത്വന്തി. ഭിന്നദേസജാനം സഹഭാവേ
സംയോഗോതി. തദപായേ വിയോഗോതി. സമാനദിസാദേസഗതാനം രൂപാനം മഹദ്ബുത്തരാനം വസേന
പരമപരന്തി പഞ്ഞത്തിമത്തം. ബുദ്ധിസുഖദുക്ഖഇച്ഛാദോസപയത്താ നാമമേവ. ഗുരുത്വ ദ്രവത്വ സ്നേഹവേഗാ
രൂപയമ്മാനം പവത്തിവിസേസതോ ഗഹേതബ്ബാകാരാ. ഇതരോ സഞ്ചാരോ ഞാണസ്സ പവത്തിവിസേസോ.
അദിട്റോപി ധമ്മാധമ്മഭാവതോ നാമമേവ. ഉക്ഖേപനം അവക്ഖേപനം ആകുചനം പസാരണം ഗമനന്തി
രൂപയമ്മാനം പവത്തിമത്തം. സദിസാസദിസതായം സാമത്തവിസേസസത്താ, അയുത്തസമ്ബന്ധേ
സമവായസമത്താതി ദ്രവ്യാദീനമ്പി നാമരൂപന്തോഗയാ ദട്റബ്ബാ.

ജീവാജീവബന്ധ പുത്ത പാപാസവ സംവരണിജരവിമോക്ഖാ ജീവാദികാ. തത്ത്വ ജീവോതി അത്താ.
പുഗ്ഗലധമ്മാധമ്മാകാസകാലേസു അജീവസത്താ. തേസു
സദുഹസ്സരൂപരസഗന്ധസന്റാനബന്ധദേസുഖമപരഅപരാഘാതപ്പഭാച്ഛായോജ്ജാകതമാനി പുഗ്ഗലലക്ഖണന്തി
പുഗ്ഗലോ രൂപം രൂപധമ്മാനം പവത്തിആകാരമത്തതോ. ധമ്മാധമ്മാ ജീവപുഗ്ഗലാനം ഗതിട്റിതിമത്തതായ
തദവിസിട്റാ . ആകാസകാലാ പഞ്ഞത്തിമത്തം. ബന്ധോ “കമ്മപുഗ്ഗലന്തരസംയോഗോ”തി വചനതോ തേഹി
അനഞ്ഞോ. പുത്തപാപാനി നാമന്തി പാകടമേവ. “കമ്മപുഗ്ഗലാനമാസവോ”തി വചനതോ
പുത്താപുത്തസമ്ഭവേ ആസവസമത്താതി തതോ അവിസിട്റോ ആസവോ. “ആസവനിരോധോ സംവരോ”തി
വചനതോ പടിപക്ഖേന പുത്താപുത്തന്തിരോധോ സംവരോ. “കമ്മഫലപ്പവത്തിയാ പകതിയാ അപ്പവത്തി
നിജ്ജരോ”തി വചനതോ വിപാകനിരോധനിമിത്തം നിജ്ജരോ. മോക്ഖോപി “സബ്ബകമ്മവിമോക്ഖോ”തി
വചനതോ കമ്മപുഗ്ഗലജീവവിയോഗോ. തത്ത്വ കമ്മപുഗ്ഗലാനം സദാദിലക്ഖണതായ രൂപമത്തതാ
പുത്താപുത്തമത്തതായ അരൂപതാ. ജീവോ ച അരൂപമത്തമേവാതി അയം ദ്രവ്യമോക്ഖോ. ഭാവമോക്ഖോ
പന ജീവസ്സ രാഗാദിഭാവപരിണാമോ രാഗാദയോ നാമമേവാതി ജീവാദയോപി നാമരൂപന്തോഗയാ ഏവ.

കായപ്പവത്തിഗതിജാതിബന്ധാപവഗ്ഗാ കായാദികാ. തത്ത്വ പമവിആപതേജവായുഅത്തസുഖദുക്ഖേസു
കായസമത്താ. തദവിസിട്റാ പവത്തിഗതിജാതിബന്ധാപവഗ്ഗാ, “ഭാവോതി അത്ഥോ, കായോതി അനത്ഥന്തര”ന്തി
വചനതോ കായതോ അത്തം കിഞ്ചി നത്ഥി. “പവത്തിസത്താ കിരിയാസംയോഗവിഭാഗേസു”തി വചനതോ
ഗതിആദിപ്പകാരേന പവത്താ പമവിആദയോ ഏവ പവത്തി ഉപചാരോ. “തസ്ഥിം അനത്ഥന്തര”ന്തി വചനതോ
കായതോ അനത്താ സുരമനുജപേതതിരച്ഛാനനരകുപപത്തിയോ ഗതിയോ. താസു പുരിമാപുരിമാവിസിട്റോ
ഗതിസു ജാതസ്സ നിച്ഛയോപി പവത്തിമത്തന്തി തതോ അനത്താ കണ്ഹനീലരത്ത്വപിതസുക്കഅതിസുക്കസഞ്ചാതാ
ജാതിയോ. താ ഉത്തരുത്തരവിസിട്റാ അത്താണമോഹരാഗദോസതത്ത്വാസന്ദസ്സനപ്പായാ സുക്കജാതി, അത്താ
അച്ചന്തവിമുത്താ അവഗാഹിതത്ത്വാ ചാതി സുക്കജാതി . “ദോസേസു ബന്ധസമത്താ”തി വചനതോ
അത്താണാദിലക്ഖണസ്സ ബന്ധസ്സ ജീവതോ അനത്തതാ. അത്താണാദിദോസാഭാവതോ അപവഗ്ഗസിദ്ധിതി
കായാദയോപി നാമരൂപമത്തമേവ.

യോപി തത്ത്വ തത്ത്വ “പുരിസോ അത്താ ജീവോ”തിആദിപരിയായേഹി വുത്തോ അത്തപദത്ഥോ, സോപി
യഥാരഹം നാമരൂപമത്തം ഉപാദായ പഞ്ഞത്തോ, നാമരൂപമത്തമേവ വാ. തേന വുത്തം “തേപി
നാമരൂപന്തോഗഭാവഭാവവസേന നിച്ഛിതാ ഏവാ”തി.

സമ്ബഹുലസുത്തന്തസംസന്ദനാകമാവണ്ണനാ

൩൭൨. സോതി സോ വിപസ്സനാകമ്മികോ യോഗാവചരോ. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം.
യാമാവസരസതോതി യഥാഭൂതസഭാവതോ. നാമരൂപം വവത്ഥപേത്വാ ഏതമത്ഥം സംസന്ദേത്വാ വവത്ഥപേതീതി
സമ്ബന്ധോ. ലോകസമത്തായപിപഹാനത്ഥായ, പഗേവ “സത്തോ ജീവോ”തി പവത്തനകമ്മിച്ഛാഭിനിവേസസ്സാതി
അധിപ്പായോ. നാമരൂപമത്തതായ അവിനിച്ഛതത്താ, സന്താനാദിഘനദേസ്സ ച അകതത്താ അഭിനിവേസേന വിനാ
സമുഹേകത്തഗ്ഗഹണവസേന “സത്തോ”തി പവത്തോ സമ്മോഹോ സത്തസമ്മോഹോ. തസ്സ വിക്ഖമ്ഭിനാ
അസമ്മോഹഭൂമി. സമ്ബഹുലസുത്തന്തവസേനാതി “യഥാപി”തിആദിനാ ഞാ വുത്താനം, അവുത്താനഞ്ച “രൂപഞ്ച
ഹിദം, മഹാലി, അത്താ അഭവിസ്സ, നയിദം രൂപം ആബായായ സംവത്തേയ്യാ”തി (സം ൩൩.൩൯; മഹാവ
൨൦) ഏവമാദിനാ സമ്ബഹുലാനം സുത്തന്താനം വസേന. “നാമരൂപമത്തമേവാ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം
സന്ധായാഹ “ഏതമത്ഥ”ന്തി.

അങ്ഗസമ്ഭാരാതി അങ്ഗസമ്ഭാരഹേതു. തന്നിമിത്തം തം അമുഞ്ചിത്വാ സതി ഏവ തസ്ഥിം “സത്തോ”തി
വോഹാരോ.

അഗാരന്തേവാതി യഥാ കട്റാദിനി പടിച്ച് ഉപാദായ തേസം നാമം വിസ്സജ്ജത്വാ അഗാരമിച്ചേവ സഞ്ചം
സമത്തം ഗച്ഛതി, ഏവം അട്റിആദിനി പടിച്ച് ഉപാദായ തേസം നാമം വിസ്സജ്ജത്വാ രൂപം സരീരമിച്ചേവ
സഞ്ചം ഗച്ഛതിതി യോജനാ.

ദുക്ഖമേവ സമ്ഭോതിതി ദുക്ഖദുക്ഖതാദിഭേദം തിവിധം ദുക്ഖമേവ സമ്ഭവതി, യഥാപചയം ഉപ്ಪജ്ജതി, തദേവ ദുക്ഖം ഖണ്ഡിതിപഞ്ചസദ്ഠിതിവസേന തിട്ഠതി ചേവ ഖണ്ണിരോയത്തുക്ഖയനിരോധാദിവസേന നിരുജ്ജ്വതി ചാതി അത്ഥോ. ഇദാനി ദുക്ഖമേവാതി ഏവകാരേണ നിവത്തിതമത്ഥം ദസ്സേതും “നാഞ്ഞത്രാ”തിആദി വുത്തം. തസ്സേതോ - യഥാവുത്തം ദുക്ഖം റപേതാ തതോ അഞ്ഞം കിഞ്ചി ധമ്മജാതം ന സമ്ഭവതി, യോ “സത്തോ”തി വാ “ജീവോ”തി വാ വുച്ചേയ്യ, സഞ്ചേന സഞ്ചം അഭാവാ കൂതോ തസ്സ നിരോധോതി.

ഉപമാഹിനാമരൂപവിഭാവനാകമാവണ്ണനാ

നൃ൧൩. ഏകേനാകാരേണ സന്ഠിതേസുതി യേന പകാരേണ അക്ഖാദിസു സന്നിവിട്ഠേസു രഥസമഞ്ഞാ, തേന ഏകേന ആകാരേണ സമവട്ഠിതേസു ഏകജ്ജ്വലം രാസികതേസു . ഏവമേവേതി സന്നിവേസവിസിട്ഠേ അവയവസമുദായേ സന്താനവസേന പവത്തമാനേ യഥാ “രഥോ ഗേഹം മുട്ഠി വീണാ സേനാ നഗരം രുക്ഖോ”തി വോഹാരമത്തം, പരമത്ഥതോ പന രഥാദി നാമ കിഞ്ചി നത്ഥി, ഏവമേവം. ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസുതി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡസഞ്ചിതേസു രൂപാരൂപധമ്മേസു സമുദിതേസു സന്താനവസേന പവത്തമാനേസു “സത്തോ ജീവോ”തി വോഹാരമത്തം, പരമത്ഥതോ പന സത്തോ വാ ജീവോ വാ നത്ഥിതി യഥാവതോ ജാനനം. ഇദം യഥാഭൂതദസ്സനം “ദിട്ഠിവിസുദ്ധി”തി വുച്ചതി.

നൃ൧൪. തസ്സാതി സത്തോതി ഗഹിതസ്സ അത്തനോ. വിനാസത്തി നിരുദ്ധസ്സ വിനാസം. അവിനാസത്തി അവിനസ്സനം, നീച്ചതത്തി അത്ഥോ. ദയവസേനേവ ഹി അത്തവാദിനോ റിതാ, സസ്സതോ അത്താ, ഉച്ഛിജ്ജതിതി വാ, ഏകച്ചസസ്സതവാദോപി ഏതേവ സമവരുദ്ധോതി. അവിനാസം അനുജാനന്തോതി ബുദ്ധിആദിനം ധമ്മാനം വിനാസം ഇച്ഛന്തോപി “ധമ്മി നിച്ഛോ കൂടട്ഠോ”തി അത്തനോ വിനാസാഭാവം അനുജാനന്തോ. സസ്സതേതി സസ്സതഗാഹേ. പതതി കതവിനാസഅകതബ്ഭാഗമാദിദോസപ്പസങ്ഗതോതി അധിപ്പായോ. വീരന്ധയസ്സാതി വീരസ്സ അന്ധയഭൂതസ്സ, ഫലഭൂതസ്സാതി അത്ഥോ. തദന്ധയസ്സാതി തസ്സ അത്തനോ അന്ധയഭൂതസ്സ അത്തസ്സ കസ്സചി അഭാവതോ. ഓലീയതി നാമാതി “സസ്സതോ അത്താ”തി അഭിനിവേസേന ഭവാഭിരതോ ഹുത്വാ ഭവനിരോധതോ സങ്കോചനം ആപജ്ജന്തോ ഭവേയേവ നിലീയതി നാമ. അതിയാവതിനാമാതി തത്ഥ തത്ഥേവ ഹി ഭവേ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതിതി ഉച്ഛേദവാദി “ഉച്ഛിജ്ജതി അത്താ”തി ഗണ്ഹന്തോ പരം മരണാ സന്തം ഭവം “നത്ഥി”തി അതിക്കമന്തോ അതിയാവതി നാമാതി വദന്തി. കിലേസനിരോധേ പന കമ്മസ്സ അവിപച്ചനതോ ഭവനിരോധേ ഇച്ഛിതബ്ബേ തഥാ അഗ്ഗഹേതാ “തം തം ഭവവിസേസം ആഗമ്മ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതിതി ഏവം ഭവനിരോധോ ഹോതീ”തി ഗണ്ഹന്തോ തം അതിയാവതി നാമ.

പരിയുട്ഠിതാതി അഭിഭൂതാ. ചക്ഖുമന്തോതി യഥാഭൂതദസ്സനസങ്ഖാതേന ഞാണചക്ഖുനാ ചക്ഖുമന്തോ.

കാമഭവാദിഭേദോ ഭവോ ആരമിതബ്ബട്ഠേന ആരാമോ ഏതേസന്തി ഭവാരാമാ. തസ്ഥിം ഭവേ രതാ അഭിരതാതി ഭവരതാ. ഭവേ സമ്മോദം ആപന്നാതി ഭവസമ്മുദിതാ. തീഹിപി പദേഹി ഭവസ്സാദഗധിതതാവ വുത്താ. ചിത്തം ന പക്ഖന്തിതി ഭവസ്സാദഗധിതത്താ ഏവ ഭവനിരോധാവഹേ ധമ്മേ ചിത്തം ന അനുപ്പവിസതി. നപ്പസീദതിതി ന ഓകപ്പതി. ന സന്തിട്ഠതിതി ന പതിട്ഠഹതി. നാധിമുച്ചതിതി ന അധിമുച്ചതി.

അട്ടീയമാനാതി ദുക്ഖാപിയമാനാ. ഹരായമാനാതി ലജ്ജമാനാ. ജിഗുച്ഛമാനാതി ഹീളേന്താ. വിഭവന്തി ഉച്ഛേദം. അഭിനന്ദന്തിതി വുത്തഅഭിനന്ദനാകാരദസ്സനം “യതോ കിര ഭോ”തിആദി.

ഭൂതത്തി വന്ധപഞ്ചകം. തണ്ഹി യഥാസകം പച്ചയേഹി ജാത്തത്താ, പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനത്താ ച ഭൂതത്തി വുച്ചതി. ഭൂതതോതി യഥാഭൂതസഭാവതോ, സലക്ഖണ്ണതോ, സാമഞ്ഞലക്ഖണ്ണതോ ച.

നൃ൧൫. ഏവം സത്തഗാഹതോ അവലീയനാതിയാവനദോസേ, യഥാഭൂതദസ്സനതോ നിബ്ബിദാദിഗുണേ ച സുത്തവസേനേവ ദസ്സേതാ ഇദാനി നാമരൂപമത്തേപി ഗമനാദിഅത്തകിച്ചസിദ്ധിം ദസ്സേതും “തസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്ഥാതി യസ്ഥാ “അസ്ഥി”തി വാ “അഹ”ന്തി വാ ഗാഹസ്സ വത്സുഭൂതോ സത്തോ നാമ നത്ഥി, പരമത്ഥതോ നാമരൂപമത്തമേവ, തസ്ഥാ. സചേ കോചി അത്താ നാമ നത്ഥി, കഥമിധ നാമരൂപമത്തേ ഗമനാദിഅത്തകിച്ചസിദ്ധിതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ദാരുയന്ത”ന്തിആദി. “ഖായതീ”തി ഏതേന യഥാ നിജ്ജീവേ ദാരുമയയന്തേ അബ്ഭന്തരേ വത്തമാനസ്സ ജീവസ്സ വസേന സഞ്ചാഹസ്സ സഞ്ചാപാരസ്സ വിധ ഉപട്ഠാനമത്തം പച്ചയവിസേസതോ, ഏവം നിജ്ജീവേ നാമരൂപമത്തേ പച്ചയവിസേസതോ ഗമനാദിഅത്തകിച്ചസിദ്ധിതി സഞ്ചാഹസ്സ സഞ്ചാപാരസ്സ വിധ ഉപട്ഠാനന്തി ദസ്സേതി.

സച്ചതോതി ഭൂതതോ, പരമത്ഥതോതി അത്ഥോ. സുത്തം ജീവേന യന്തമിവ അഭിസങ്ഖതം പച്ചയവസേന പവത്തിതി അധിപ്പായോ. ദുക്ഖസ്സ പുണ്ണോ നിച്ഛാതുരതായ തിണക്ട്ഠസദിസോ അത്തസുത്തതായാതി അത്ഥോ. ഏതം നാമരൂപം.

യമകന്തി യുഗളകം. സോ ച ഖോ യമകഭാവോ അത്തമഞ്ഞസന്നിസ്സിതഭാവേനാതി ആഹ “ഉഭോ അഞ്ഞോഞ്ഞനിസ്സിതാ”തി. തതോ ഏവ ച ഏകസ്ഥിം ഭിജ്ജമാനസ്ഥിം ഉഭോ ഭിജ്ജന്തി. ന ഹി കദാചി പഞ്ചവോകാരഭവേ രൂപേ നിരുജ്ജ്വന്തേ അരൂപം അനിരുജ്ജ്വന്തം, അരൂപേ വാ നിരുജ്ജ്വന്തേ രൂപം അനിരുജ്ജ്വന്തം അത്ഥി. സ്വായം ഭങ്ഗോ പച്ചയാ പച്ചയനിരോധേനേവ, നാമരൂപനിരോധോതി അത്ഥോ. പച്ചയാതി വാ പച്ചയഭൂതാ, അത്തമഞ്ഞസ്സ പച്ചയാ ഹോന്താപി ഉഭോ ഭിജ്ജന്തിയേവാതി അത്ഥോ.

നൃ൧൬. ദണ്ഡാഭിഹതന്തി വിസേസനേന ദണ്ഡം, ദണ്ഡാഭിഹതസ്സ പച്ചയം പുരിസവായാമഞ്ച ദസ്സേതി, ഭേരിയാ പന വിസേസിതബ്ബതാ സദസ്സ അസാധാരണകാരണതായ. തേനേവ ഹി “അത്താ ഭേരീ”തി ഭേരിയേവ

ഗഹിതാ, ന ദണ്ഡാദയോ. അഭിസ്സമാനരൂപതായ സദം നാമട്ഠാനിയം കത്വാ “ഏവമേവ”ന്തിആദിനാ ഉപമാസംസന്ദനം കരോതി.

ന ചക്വതോ ജായരേതി ന ചക്വായതനതോ നിഗൃച്ഛനവസേന ജായന്തി. ന ഹി ചക്വായതനസ്സു പച്ചയഭാവുപഗമനതോ പുണ്യേ ഫസ്സപഞ്ചമകാ ലബ്ഭന്തി, ന ച പദേസവന്തോ, യേന തേ തതോ നിഗൃച്ഛേയ്യം. തേനേവാഹ “പുഞ്ജോ നത്ഥി അനാഗതേ”തി (മഹാനിം ൧൦). ന രൂപതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “നോ ച ഉഭിന്നമന്തരാ”തി ഇദം പന തേസം അരൂപധമ്മത്താ അപ്പദേസതായ വുത്തം. കേവലം പന യസ്മിം ഖണ്ണേ പച്ചയസമവായോ, തദാ ഉപ്പജ്ജനമത്തമേവാതി ആഹ “ഹേതും പടിച്ച് പഭവന്തി സഞ്ചതാ”തി, ചക്വരൂപാലോകമനസിക്വാദിഭേദം ധമ്മജാതം നിസ്സായ പച്ചയഭൂതം കാരണം ലഭിത്വാ തേഹി സമേച്ച സമഭൂത കത്താ സഞ്ചതാ ഫസ്സാദയോ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. തസ്സാ പന ധമ്മാനം ഉപ്പത്തിയാ പാക്കടം രൂപധമ്മപവത്തിം ദസ്സേന്തോ “യഥാപി സദോ പഹടായ ഭേരിയാ”തി ആഹ. ഫസ്സപഞ്ചമഗൃഹണഞ്ചേതമ പാക്കടഅരൂപധമ്മാനം ദസ്സനം. സേസഗാമാസുപി ഏസേവ നയോ.

വത്സരൂപാതി ഹദയവത്സരൂപോ. തന്നിസ്സയാനം അരൂപധമ്മാനം ബഹുഭേദത്താ സാമഞ്ജസോഹാരേന തേ ദസ്സേതും “സഞ്ചതാ”തി വുത്തം.

൬൨൭. നിത്തേജന്തി തേജഹീനം ആനുഭാവരഹിതം. യഥാ പന തം നിത്തേജം, തം ദസ്സേതും “ന ഖാദന്തി”തിആദി വുത്തം. ന ഹി അഞ്ജമാ സദുഹനുസ്സഹനാദിസു നാമം “നിത്തേജ”ന്തി സക്കാ വത്തും, നാപി രൂപം സന്ധാരണാബന്ധനാദിസു. തേനേവ ഹി “രൂപം നിത്തേജ”ന്തി വത്വാ “ന ഹി തസ്സ ഖാദിതുകാമതാ”തിആദി വുത്തം. “അഥ ഖോ”തിആദിനാ ബൃതിരേകവസേനാപി നാമരൂപാനം നിത്തേജതയേവ വിഭാവേതി. അഞ്ജമഞ്ജസന്നിസ്സയേന ഹി നാമരൂപസ്സ അത്തകിച്ചസിദ്ധിപി പച്ചേകം അസമത്വതാവിഭാവനമേവ. തഥാ ഹി നാമരൂപസ്സ അത്തസുത്തതാ, നിരീഹതാ, ബ്യാപാരവിരഹതാ ച സുട്ഠതരം പാക്കടാ ഹോന്തി.

കഥം പന പച്ചേകം അസമത്വാനം സമുദിതഭാവേ സമത്വതാ ഹോതി? അസാമഗ്ഗിയം അഹേതുമനം സാമഗ്ഗിയമ്പി അഹേതുഭാവപത്തിതോ. ന ഹി പച്ചേകം ദട്ഠം അസക്കോത്താനം അന്ധാനം സതമ്പി സഹസ്സമ്പി സമുദിതം ദട്ഠം സക്കോതീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഇമസ്സ പനത്ഥസ്സാ”തിആദി. ഇമം ഉപമം ഉദാഹരന്തി അട്ഠകമാചരിയാ ഉപമായപി അസിദ്ധസ്സ അത്ഥസ്സ സായേതബ്ബതോ. തേനേവാഹ “ഉപമം തേ കരിസ്സാമി, ഉപമായപിയേകച്ചേ വിത്തു പുരിസാ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ജാനന്തി”തി (സം നീ ൨.൬൭). തുട്ഠഹട്ഠോതി യദിപാഹം ചക്വകരണിയം കാതും ന സക്കോമി, പാദകരണിയം പന കാതും സക്കോമി, തപഞ്ച ചക്വകരണിയം, തസ്മാ അമ്ഹാകം ഉഭിന്നം സഹിതാനഞ്ച വസേന ഇച്ഛിതദേസസമ്പത്തി സിജ്ജതീതി തുട്ഠഹട്ഠോ ജച്ചന്ധോ. തത്ഥ ജച്ചന്ധോതിആദി ഉപമോപമേയസംസന്ദനം. ധമ്മാനം അത്തലാഭോ പരപടിബദ്ധോതി വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി തതോ പുണ്യേ അവിജ്ജമാനത്താ, പടിബദ്ധത്തലാഭസ്സാപി പരപടിബദ്ധമേവ അത്ഥകിച്ചന്തി ദസ്സേതും “ന സക്കേന തേജേന ഉപ്പജ്ജതി, ന താസു താസു കിരിയാസു പവത്തന്തി”തി വുത്തം. തേസം നാമരൂപാനം അഞ്ജമഞ്ജം നിസ്സായ ഉപ്പത്തി വാ പവത്തി വാ ന ച ന ഹോതിതി ജച്ചന്ധപിംസപ്പിഉപമായ സാധിതമത്ഥം നിഗമേന്തോ “അസാമഗ്ഗിയം അഹേതുമനം സാമഗ്ഗിയമ്പി അഹേതുകഭാവപത്തിതോ”തി യഥാവുത്തസ്സ ഹേതുനോ അനേകന്തികഭാവം വിഭാവേതി.

പരധമ്മവസാനുവത്തിനോതി പരേസം അത്തതോ അഞ്ജേതസം ഹേതുപച്ചയസഞ്ചാതാനം ധമ്മാനം വസേന അനുവത്തനസീലാ. അത്തദുബ്ബലാതി അത്തനാ ദുബ്ബലാ അസമത്വം. പരപച്ചയതോതി പരേസം ധമ്മാനം പച്ചയഭാവതോ. ഏതേന ജനകപച്ചയം വദതി. തേനേവാഹ “ജായരേ”തി. പരആരമ്മണ്ണതോതി പരേസം ധമ്മാനം ആരമ്മണ്ണഭാവതോ. ഏതേന ഉപത്ഥമ്ഭേകപച്ചയം വദതി. പച്ചയഗൃഹണം വാ രൂപാപേക്ഖം, ആരമ്മണ്ണഗൃഹണം നാമാപേക്ഖം. “പരധമ്മേഹീ”തി ഇദം ആരമ്മണ്ണപച്ചയാനം വിസേസനം. പുരിമത്ഥേന ഹി വുത്തമേവത്ഥം പച്ഛിമത്ഥേന പാക്കടം കരോതി. പഭാവിതാതി ഉപ്പാദിതാ.

നാവായന്തികൂപമായപി നാമരൂപാനം അവസവത്തിതം വിഭാവേതും “യഥാപി”തിആദിനാ തിസ്സോ ഗാമാ വുത്താ. നിസ്സായാതി പതിട്ഠായ. യന്തിതി ഗച്ഛന്തി. മനുസ്സേ നിസ്സായാതി നേതുഭൂതേ നിയാമകകമ്മകാരകാദിമനുസ്സേ അപസ്സായ. ന ഹി തേസം അരണ്ണഗൃഹണലങ്കാരസന്ധാപനഉദകുസ്സിഞ്ചനാദികിരിയായ വിനാ നാവാ ഇച്ഛിതദേസം പാപുണാതി. ഉഭോതി അഞ്ജമഞ്ജം നാവം നിസ്സായ മനുസ്സാ, മനുസ്സേ നിസ്സായ നാവതി അത്ഥോ.

ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന. നാനായേഹീതി പമാദിനം സത്തനം ത്യാനാനം, തേസം ഉപചാരാനഞ്ച വസേന ചുദുസ അരൂപപരിഗൃഹമുഖാനി, ചതുധാതുവവത്ഥാണേ വുത്താനം തേരസനം ധാതുപരിഗൃഹമുഖാനം ധാതായതനവന്ധമഹാഭൂതവസേന, ഇയ വുത്താനം അവുത്താനഞ്ച ഇന്ദ്രിയസച്ചപടിച്ച്സമുപ്പന്നാനം വസേന സമവീസതി രൂപപരിഗൃഹമുഖാനി, താനി പച്ചേകം “ഫസ്സോ വേദനാ ചിത്ത”ന്തി ഇമേസം സമ്മുഖഭാവേന ഉപട്ഠിതാനം തിണ്ണം അരൂപധമ്മാനം വസേന തിഗുണിതാനി സമസട്ഠി, ചുദുസ അരൂപപരിഗൃഹമുഖാനി, താനി ചാതി ചതുസത്തതിയാ നാമരൂപപരിഗൃഹണയേഹി ചേവ സമ്ബഹുലസുത്തന്തരഥഗേഹമുട്ഠിവിണാസേനാരുക്ഖദാരയന്തനളകലാപിഭേരിജച്ചന്ധപങ്ഗുളനാവമനുസ്സുപമാഹി ച നാമരൂപപമത്തതാവവത്ഥാപനനയേഹി ച. സത്തസത്തം അഭിഭവിത്വാതി അനാദികാലഭാവിതം ഖണ്ഡപഞ്ചകേ അത്തഗാഹം വിക്ഖമ്ഭേതോ. നാമരൂപാനം യാമാവദസ്സനന്തി “ഇദം നാമം, ഏത്തകം നാമം, ന ഇതോ ഭിച്ഛോ. ഇദം രൂപം, ഏത്തകം രൂപം, ന ഇതോ ഭിച്ഛോ”തി ച തേസം ലക്ഖണസല്ലക്ഖണമുഖേന ധമ്മമത്തഭാവദസ്സനം. അത്തദിട്ഠിമലവിസോധനതോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിതി വേദിതബ്ബം. ഏതസ്സേവാതി നാമരൂപസ്സ യാമാവദസ്സനസ്സേവ.

ദിട്ഠിവിസുദ്ധിനിദേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി അട്ഠാരസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൧൯. കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധിനിദ്ദേശവണ്ണനാ

പച്ചയപരിഗൃഹകമാവണ്ണനാ

൬൨൮. അനന്തരനിദ്രിടായ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയാ വിസയഭാവേന ദസ്സിതത്താ “ഏതസ്സേവാ”തി വുത്തം, ന തദന്തത്തോ വിസേസനത്ഥം തദന്തസ്സേവ അഭാവതോ. അജ്ഞത്തം വാ ഹി വിപസ്സനാഭിനിവേസോ ഹോതു ബഹിദ്ധാ വാ, അജ്ഞത്തസിദ്ധിയം പന ലക്ഖണതോ സബ്ബന്ധി നാമരൂപം അനവസേസതോ പരിഗൃഹിതമേവ ഹോതീതി. പച്ചയപരിഗൃഹേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം. പച്ചയപരിഗൃഹഹേതു ഹിസ്സ അദ്ധത്തയകണ്ഠാവിതരണം ഹോതീതി, കരണേ വാ ഏതം കരണവചനം പച്ചയപരിഗൃഹസ്സ സാധകതമഭാവതോ കണ്ഠാവിതരണകിരിയായ. യദാ ഹിസ്സ സുപരിസുദ്ധോ നിജ്ജടോ നിഗ്ഗുമ്ബോ പച്ചയപരിഗൃഹോ സിജ്ഞതി, തദാനേന കണ്ഠാ വിതരിയതീതി. വിതരിത്വാതി അതിക്കമിത്വാ, വിക്ഖമ്ഭേത്വാതി അത്ഥോ. തം പന ഞാണം തമാധിഗതം വസീഭാവപ്പത്തം ത്യാനം വിയ യോഗിനോ സന്താനേ പബന്ധവസേന പവത്തതീതി കത്വാ വുത്തം “ഠിതം ഞാണ”ന്തി.

തന്തി കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധിം. തം സമ്പാദേതുകാമോ ആപജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. യാമാവതോ ദിട്ഠം നാമരൂപം തിവിധദുക്ഖതായോഗതോ രോഗോ വിയ. പച്ചയാ ചസ്സ രോഗസമുട്ഠാനം വിയ ഉപട്ഠഹന്തീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “യമാ നാമ...പേ... പരിയേസതീ”തി ആഹ. സംസാരദുക്ഖനിമുഗ്ഗസ്സ സന്താനസ്സ തതോ വിമോചേതുകാമതാവസേന അനുകമ്പിതബ്ബതാ ലബ്ഭതീതി തമത്ഥം ദസ്സേതും “യമാ വാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏവമേവ ഠിതേ യദേകേ വദന്തി “അനുകമ്പേതബ്ബകുമാരകദസ്സന്നേന തസ്സ മാതാപിതുആവജ്ജനം ഇധ അനുദാഹരണം നിരോധേതബ്ബതായ നാമരൂപസ്സ അനുകമ്പിതബ്ബതാഭാവതോ”തി, തദപാഹതം ഹോതി. അവസ്സഞ്ചേതം ഏവം ഇച്ഛിതബ്ബം, അത്തമാ വേണേയുപുഗ്ഗലസന്താനേ സത്ഥു മഹാകരുണാപവത്തി ഏവ വിചാരേതബ്ബാ സിയാ. മന്ദബുദ്ധിതായ മന്ദം. വുഡ്ഡതരോപി കോചി മന്ദബുദ്ധി ഹോതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “കുമാര”ന്തി വുത്തം. യോ കോചി പഠമവയേ വത്തമാനോ “കുമാരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “ദഹര”ന്തി വുത്തം. ഏവന്ധി യോ ആധാവിത്വാ പരിധാവിത്വാ വിചാരണകോ തരുണദാരകോ, സോപി “ദഹരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ നിവത്തനത്ഥം “ഉത്താനസേയുക”ന്തി വുത്തം. ചതൂഹിപി പദേഹി കരുണായിതബ്ബതംയേവ ദസ്സേതി. ആപജ്ജതീതി കരോതി.

യമാ പനസ്സ ഹേതുപച്ചയപരിയേസനാപത്തി ഹോതി, തം ദസ്സേതും “സോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ബൃതിരേകമുഖേന അത്ഥോ സാധിതോ സമ്മദേവ സാധിതോ ഹോതീതി അഹേതുകഭാവം താവ പടിക്ഖിപന്തോ “ന താവിദം നാമരൂപം അഹേതുക”ന്തി വത്വാ തത്ഥ കാരണമാഹ “സബ്ബത്ഥാ”തിആദിനാ. ഹേതുമന്തരേന സതി സമ്ഭവേ സബ്ബയമ്മാനം ഹേതുഅഭാവോ സമാനോതി സബ്ബസമാനതാ സിയാ, തഥാ ച സതി സോതപദേസാദീസു, ബഹിദ്ധാ ച ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിഹേതുഅഭാവോതി സബ്ബത്ഥ, ചക്ഖാദീനം ഉപ്പത്തിതോ പുബ്ബേ, പരിഭേദതോ ഉദ്ധഞ്ച ഹേതുഅഭാവോതി സബ്ബദാ ച അന്ധാദീനം അരൂപീനം, അസഞ്ചീനഞ്ച ഹേതുഅഭാവോതി സബ്ബേസഞ്ച

ചക്രവിഞ്ചിതാണാദീഹി ഭവിതം, ഹേതുഭാവോ വിസേസതോ തത്ത്വ
നതമിതി ആഹ “സബുദ്ധസബുദ്ധാ സബുദ്ധേ ഏകസദിസഭാവോപത്തിതോ”തി.
നിദസ്തനമത്തഞ്ചേതം യദിദം “ചക്രവിഞ്ചിതാണാദീസു ഹീ”തി. യത്തകാ ലോകേ
വിസേസാ, തേഹി സബുദ്ധം, സബുദ്ധാഭവേ ഭവിതബുദ്ധി അധിപായോ. ആദി-
സദേന വാ തേസമ്പി ഗഹണം കതമേവാതി ദിടംബം. തസ്മാ അഹേതുകഭാവേ
വിസിദ്ധായ അസമഭാവോ ഏവാതി സബുദ്ധ ഏകസദിസഭാവോപത്തിതോ,
സബുദ്ധാ ഏകസദിസഭാവോപത്തിതോ, സബുദ്ധം ഏകസദിസഭാവോപത്തിതോതി
പച്ചേകം സമബന്ധോ വേദിതബുദ്ധോ. ഏവം അഹേതുകഭാവേ പടിസിദ്ധേ
വിസമഹേതുവാദി വദേയ “ന ഇദം അഹേതുകം കിഞ്ചരഹി സഹേതുകം,
കേന പന ഹേതുനാ സഹേതുകന്തി? ഇസ്സരാദിനാ”തി.

ആദി-സദേന പകതിപുരിസപജാപതികാലാദീനം ഗഹണം വേദിതബുദ്ധം, തം
പടിക്വിപന്തോ ആഹ “ന ഇസ്സരാദിഹേതുക”ന്തിആദി. ന നാമരൂപം
ഇസ്സരാദിഹേതുകം നാമരൂപതോ അന്തസ്സ അനുപലബ്ധമാനത്താ
ഇസ്സരപകതിആദിനമേവ അഭാവതോ. യദി പന അസതോ ഇസ്സരാദിതോ
നാമരൂപസ്സ ഉപ്പത്തി, ഏവം സതി സാ ഏവ സബുദ്ധ സബുദ്ധാ സബുദ്ധം
ഏകസദിസതാ ആപജ്ജതി. അഥ നാമരൂപമത്തമേവ ഇസ്സരാദിഹേതുകം,
നാമരൂപഞ്ച അഹുത്യാ സമഭവന്തം, ഹുത്യാ ച വിനസ്സന്തം ദിസ്സതീതി
ഇസ്സരാദീഹിപി താദിസേഹി ഭവിതബുദ്ധം. തഥാ ച തദപി സപ്പച്ചയം
സബ്ബതമേവാതി തസ്സാപി പച്ചയപരിഗൃഹോ കാതബുദ്ധോ. അഥ തം നുപ്പജ്ജതി,
അഹേതുകതാ തസ്സ ആപന്നാ. തേനാഹ “അഹേതുകഭാവോപത്തിതോ”തി.

അപിച ന ഇസ്സരാദിഹേതുകം നാമരൂപം. കിം കാരണം? കമേന
ഉപ്പത്തിതോ. യദി ഹി ഏവം നിച്ചം ഇസ്സരാദിസഞ്ചിതം
കമ്മകിലേസിന്ദ്രിയാരമ്മണാദിനിരപേക്ഖകാരണമ്പി സിയാ, സബുദ്ധസംയേവ
ഏകജ്ജ്ഞം ഉപ്പത്തി സിയാ, യത്തകേഹി തതോ ഉപ്പജ്ജിതബുദ്ധം. കസ്മാ?
കാരണസ്സ സന്നിഹിതഭാവതോ. യദി പന തസ്സ ഇച്ഛാവസേന തസ്സ ഉപ്പത്തിം
പരികപ്പേയ്യും, താസഞ്ച ഇച്ഛാനം ഏകജ്ജ്ഞം ഉപ്പത്തിയം കോ വിബന്ധോ.
അഥ അന്തേമ്പി കിഞ്ചി കമ്മകിലേസിന്ദ്രിയാരമ്മണാദിഅപേക്ഖിതബുദ്ധം അതമിതി
ചേ? തദേവ ഹേതു കാരണം, കിമഞ്ചേത അദിടംസാമത്മിയേന പരികപ്പിതേന
പയോജനം? ദിടംബഹി കമ്മാദീനം സാമത്മിയം തദന്തപച്ചയസന്നിയാനേപി
തദഭാവേ അഭാവതോ. യഥാ ഹി രൂപാലോകമനസിങ്കാരസന്നിയാനേപി
ചക്രവന്തോ അഭാവേ ചക്രവിഞ്ചിതാണസ്സ അഭാവം, ഭാവേ ച ഭാവം ദിസ്വാ
ചക്രവന്തോ ചക്രവിഞ്ചിതാണുപ്പാദനസമത്മതാ അതമിതി വിഞ്ചായതി. യഥാ
ച യായം യമകാനമ്പി സമാനാനം
ജനകജനനീസുക്കസോണിതാദിബാഹിരപച്ചയസമഭാവേപി സത്താനം
ഹീനപണിതതാദിവിസേസോ ദിസ്സതി, സോ ച സസന്താനേ താദിസസ്സ അന്തേസ്സ
ഹേതുനോ അഭാവോ കമ്മകിലേസഹേതുകോതി തസ്സ തത്ത്വ സമത്മതാ അതമിതി
വിഞ്ചായതി, ന ഏവമിസ്സരാദികസ്സ. കാരണസ്സ ഹി ഭാവോഭാവേ ഫലസ്സ
ഭാവോഭാവേഹി കാരണസ്സ സമത്മതാ വിഞ്ചായേയ്യ. ന ച സന്നിഹിതേ
തദകാരണസ്സ നാമരൂപസ്സ ഇസ്സരാദിവേകല്ലേന കത്ഥചി അനുപ്പത്തി ദിടം,
തസ്മാ അകാരണമിസ്സരോ.

അഥാപി സഗ്ഗോ ഏവം ഇസ്സരാദിഹേതുകോ വുച്ചേയ്യ, സോപി
സഗ്ഗപ്പകാരോ സബുദ്ധാലം തതോ നിബുത്തേയ്യ. ന ഹി സന്നിഹിതകാരണസ്സ
ഫലസ്സ അനുപ്പത്തി യുത്താ. നിച്ചേ ച സതി അന്തേനിരപേക്ഖകാരണേ സഗ്ഗസ്സ

ആദിയേവ ന യുത്തോ, യാവ ഇസ്സരാദികം കാരണം, താവ സബ്ബസ്സ അത്ഥിഭാവപ്പസങ്ഗതോ. അഥാപി വദേയ “അഞ്ഞേപി യമാരഹം പച്ചയാ ഹോന്തിയേവ, ഇസ്സരാദികമ്പി തേസം സഹകാരികാരണം ഹോതി”തി. യദേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. യദി പരോ വദേയ “ഇധ ബുദ്ധിപുഞ്ചോ ഭാവാനം രചനാവിസേസോ ദിട്ഠോ, യഥാ തം ഘടഗേഹാദീനം. അത്ഥി ച അജ്ജന്ത്യത്തികബാഹിരാന്തം സരീരപദുമാദീനം രചനാവിസേസോ, തസ്മാ തേനാപി ബുദ്ധിപുഞ്ചേന ഭവിതബ്ബം. യസ്സ ച സോ ബുദ്ധിപുഞ്ചോ, സോ ഇസ്സരാദികോ, തസ്മാ തേന നാമരൂപസഞ്ചിതസ്സ ലോകസ്സ കാരണേന ഭവിതബ്ബ”തി. തയിദം അസിദ്ധം, രചിതാ സരീരപദുമാദയോതി തത്ത്വേവ ഉപ്പന്നത്താ. ഉപ്പന്നസ്സ ഹി സന്നിവേസവസേന തഥാ തഥാ പട്ഠപനം “രചനാ”തി വുച്ചതി. അനേകന്തികോ ചായം അബുദ്ധിപുഞ്ചസ്സാപി ദിട്ഠത്താ. ദിട്ഠോ ഹി ന്ഹാരുആദീനം അഗ്ഗിസംയോഗേന രചനാവിസേസോ, തഥാ വിസുസ്സന്താനം പുബ്ബചമ്മാദീനം. യദി പനായമിസ്സരാദികോ ഗവസ്സജഗദ്രഭാദീനം കരിസാവത്തേ പടിമഹുതം രചേയ, ഉമ്മത്തോ വിയ വിക്ഖിത്തോ സിയാ. കിഞ്ചായം ലോകം സജ്ജേനോ അത്തത്ഥം വാ സജ്ജേയ ലോകത്ഥം വാ.

തത്ഥ ച യദി പൂരിമോ മക്ഖോ കതകിച്ചോ ന സിയാ ലോകേന സായേതബ്ബസ്സ അത്ഥിഭാവതോ. അഥ ദുതിയോ, കസ്മാ ലോകസ്സ അഹിതദുക്ഖാവഹം പാപം നിരയാദിം, ജരാമരണാദിഞ്ച സജ്ജതി? അഥ തദുഭയം അനാമസിത്വാ കീളത്ഥം സജ്ജതി. കീളാ ച നാമ രതിഅത്ഥാ ഹോതി. വിനാ കീളായ രതിം അജാനന്താനം രതിഅത്ഥഞ്ച കീളമാരഭന്തോ രതിയം ഇസ്സരോ അനിസ്സരോ സിയാ. അഥ പയോജനനിരപേക്ഖോ, സബ്ബകാലം സജ്ജേയ, തസ്സ ചായം സജനസമത്ഥതാ അഹേതുക്കാ വാ സിയാ സഹേതുക്കാ വാ. അഹേതുക്കാ ചേ, സബ്ബേസം സിയാ സഹേതുക്കാ വാ. അഹേതുക്കാ ചേ, സബ്ബേസമ്പി സിയാ. അഥ സഹേതുക്കാ, സോ ചസ്സ ഹേതു പരതോ വാ സമ്ഭൂതോ സിയാ അത്തതോ വാ. തത്ഥ പരതോ ചേ സമ്ഭൂതോ, യദസ്സ സോ ലഭോ, തസ്സായം വേയ്യാവച്ചകരസദിസോ സിയാ. അഥ അത്തതോ തദുപ്പത്തിതോ പുഞ്ചേ അയം കീദിസോ ലോകോ ചാതി സബ്ബമിദം ആലുനവിസിണം ആകുലബ്ബാകുലം ഗോയൂഥേന ഗതമഗ്ഗസദിസഫേണപിണ്ഡസമം അവിമദുക്ഖമം അസാരം. തിട്ഠതു പസങ്ഗോ, യഥാധികതമേവ വണ്ണയിസ്സാമ. തസ്മാതി യസ്മാ ഇദം നാമരൂപം ന അഹേതുക്കം, നാപി ഇസ്സരാദിവിസമഹേതുക്കം, തസ്മാ. തേതി ഹേതുപച്ചയാ.

൩൭൯. ഓളാരികത്താ, സുപാക്കടത്താ ച രൂപസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹോ സുകരോതി “ഇമസ്സ താവ രൂപകായസ്സാ”തിആദിനാ പഠമം തസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹവിധിം ആരഭതി. തത്ഥ യഥാ നാമരൂപസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹോ അഹേതുവിസമഹേതുവാദനിവത്തിയാ ഹോതി, ഏവം നിബ്ബിദാവിരാഗാവഹഭാവേന തത്ഥ അഭിരതിനിവത്തിയാപി ഇച്ഛിതബ്ബോതി തം ഗബ്ഭസേയ്യകവസേന ദസ്സേനോ നിബ്ബത്തട്ഠാനസ്സ സുചിഭാവപടിസേധനമുഖേന അസുചിഭാവം വിഭാവേതും “അയം കായോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപ്പലാദിനി അസുചിട്ഠാനേ നിബ്ബത്താനിപി സയം സുചിസമ്മതാനേവാതി തന്ദസ്സനത്ഥം അബ്ഭന്തരഗ്ഗഹണം. തേനാഹ ഭഗവാ -

“യഥാ സങ്കാരധാനസ്മിം, ഉജ്ജയിതസ്മിം മഹാപഥേ;
പദുമം തത്ഥ ജായേമ, സുചിഗന്ധം മനോരമ”തി. (ധ° പ° ൨൮);

“നിബൃത്തതീ”തി ഇദം മാതൃകുച്ഛിയം പടിസന്ധിപവത്തിനു രൂപകായസ്സ നിബൃത്തനസാമന്തതോ ഗഹേത്യാ വൃത്തം, ന പമാഭിനിബൃത്തിമന്തം. ഏവഞ്ച കത്യാ ആഹാരസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭകപച്ചയതാവചനം, ഉദരപടലസ്സ പച്ഛതോ കരണാദിവചനം, ദുഗ്ഗന്ധജേഗുച്ഛപടിക്കുലതാവചനഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി. ഏവമവദ്ഠിതേ യദേകച്ചേഹി പിദ്ഠിതോ, പുരതോ ച കരണം കിം സിയാ പടിസന്ധികാലേതിആദി വൃത്തം, തം അപാഹതം ഹോതി. “നിബൃത്തകത്താ”തി ഇമിനാ ബീജം വിയ അകുരസ്സ അവിജ്ജാദയോ രൂപകായസ്സ അസാധാരണകാരണതായ ഹേതുതി ദസ്സേതി. “ഉപത്ഥമ്ഭകത്താ”തി ഇമിനാ പന അകുരസ്സ പഥവീസലിലപാരിസിആദയോ വിയ ആഹാരോ സാധാരണകാരണതായ പച്ചയോതി ദസ്സേതി.

പഞ്ച ധമ്മാ ഹേതുപച്ചയാതി അവിജ്ജാദയോ പഞ്ച ധമ്മാ യഥാരഹം ഹേതു ച പച്ചയോ ചാതി അത്ഥോ. ഭവേസു വിജ്ജമാനദോസപടിച്ചാദനപത്ഥനാ ദല്ഹഗ്ഗാഹഭാവേന സഞ്ചാരഭവാനം ഹേതുഭൂതാ ജനകസഹായതായ ഭവനികന്തി തംസഹജാതആസന്നകാരണത്താ അഭിസഞ്ചാരികാ, അപസ്സയഭൂതാ ചാതി “മാതാ വിയ ദാരകസ്സ ഉപനിസ്സയാ”തി വൃത്താ. യഥാ പിതു ജനിതസുക്കേ പുത്തസ്സ ഉപ്പത്തിതി പിതാ ജനകോ, ഏവം കമ്മം സത്തസ്സ ഉപ്പാദകത്താ ജനകം വൃത്തം. യഥാ ധാതി ജാതസ്സ ദാരകസ്സ പോസനവസേന സന്ധാരികാ, ഏവം ആഹാരോ ഉപ്പന്നസ്സ കായസ്സാതി സന്ധാരകോ വൃത്തോ.

കാമഞ്ചേത്ഥ അവിജ്ജാദയോ നാമകായസ്സാപി പച്ചയോ, പകാരന്തരേന പന തസ്സ പാകടം പച്ചയപരിഗൃഹവിധിം ദസ്സേതും “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ചാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ ചക്ഖുഞ്ചാതി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ. തേന ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ ആവജ്ജനാദിഅജ്ഞാതം സഞ്ചം പച്ചയജാതം സഞ്ഗഹ്ഹാതി. രൂപേ ചാതി പന ച-സദ്ദേന യഥാ ബഹുലം ബാഹിരരൂപം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ ആരമ്മണപച്ചയോ, ഏവം അന്തേന്ധി ബാഹിരം പച്ചയജാതം സഞ്ഗഹ്ഹാതി. പടിച്ചാതി പച്ചയഭൂതം ലദ്ധാതി അത്ഥോ. തേന ചക്ഖുസ്സ നിസ്സയപുരേജാതഇന്ദ്രിയവിപ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതവസേന, രൂപസ്സ ആരമ്മണപുരേജാതഅത്ഥിഅവിഗതവസേന, ഇതരേസഞ്ച സഞ്ഗഹിതാനം അനന്തരാദിസഹജാതാദിവസേന പച്ചയഭാവം ദസ്സേതി. വചനഭേദേ പന കാരണം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവ. ആദി-സദ്ദേന ച ഫസ്സാദിനം വിയ സഹപച്ചയേഹി സോതവിഞ്ഞാണാദിനം സഞ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ “തിണ്ണം സഞ്ഗതി ഫസ്സോ”തിആദിപാഠസ്സ (മം നിം മ.൨൦൪; ൩.൪൨൧, ൪൨൫-൪൨൬; സം നിം ൨.൪൩-൪൫; കഥാ ൪൬൫, ൪൬൭) വിയ “സോതഞ്ച പടിച്ചാ”തിആദിപാഠസ്സ സഞ്ഗഹിതത്താ. ഏവം സമ്മസനുപഗം സഞ്ചം നാമം സഹപച്ചയേന സഞ്ഗഹിതം ഹോതി. തേനാഹ “നാമകായസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹം കരോതീ”തി.

പവത്തിം ദിസ്വാതി ഏതരഹി പവത്തിം ദിസ്വാ. ഏവന്തി ഇമിനാ ന കേവലം സപ്പച്ചയതാമത്തമേവ പച്ചാമട്ഠം, അഥ ഖോ യാദിസേഹി പച്ചയേഹി ഏതരഹി പവത്തതി, താദിസേഹി അവിജ്ജാദിപച്ചയേഹേവ അതീതേപി പവത്തിത്ഥാതി പച്ചയസദിസതാപി പച്ചാമട്ഠാതി ദട്ഠഞ്ചം.

നൃപം. പുബ്ബന്തന്തി അതീതം ഖണ്ഡപ്പബന്ധകോട്ഠാസം. ആരബ്ഭാതി ഉദിസ്സ. അഹോസിം നു ഖോ, ന നു ഖോ അഹോസിന്തി സസ്സതാകാരം, അധിച്ചസമുപ്പത്തിആകാരഞ്ച നിസ്സായ അതീതേ അത്തനോ വിജ്ജമാനതം,

അവിജ്ഞാനത്തെ കണ്ടു. കിം നു വോ അഹോസിനി
ജാതിലിഗ്ഗുപപത്തിയോ നിസ്സായ “വത്തിയോ നു വോ അഹോസിം,
ബ്രാഹ്മണാദിസു ഗഹട്ഠാദിസു ദേവാദിസു അത്തരോ നു വോ”തി കണ്ടു.
കമം നു വോതി സന്റാനാകാരം നിസ്സായ “ദീഘോ നു വോ അഹോസിം,
രസ്സദാതകാളപമാണികഅപ്പമാണികാദിനമ്പി അത്തരോ”തി കണ്ടു.
ഇസ്സരനിമ്മാനാദിം നിസ്സായ “കേന നു വോ പകാരേന അഹോസി”ന്തി
നിബ്ബത്താകാരതോ കണ്ടു. കിം ഹുത്വാ കിം അഹോസിനി
ജാതിആദിം നിസ്സായ “വത്തിയോ ഹുത്വാ നു വോ ബ്രാഹ്മണോ അഹോസിം...
പേ... ദേവോ ഹുത്വാ നു വോ മനുസ്സോ അഹോസി”ന്തി അത്തനോ
അപരാപരുപ്പത്തിം കണ്ടു. സബ്ബത്ഥേവ ച അദ്ധാനന്തി കാലാധിവാചനം.
ഭവിസ്സാമി നു വോതി സസ്സതാകാരം, ഉച്ഛേദാകാരഞ്ച നിസ്സായ അനാഗതേ
അത്തനോ വിജ്ഞാനം, അവിജ്ഞാനത്തെ കണ്ടു. സേസമേത്ഥ
വുത്തനയമേവ. ഏതരഹി വാ പന പച്ചുപ്പന്നം അദ്ധാനന്തി ഇദാനി വാ
പടിസന്ധിമാദിം കത്വാ ചുതിപരിയന്തം സബ്ബമ്പി വത്തമാനകാലം. അജ്ഞത്തം
കമംകമീഹോതിതി അത്തനോ വന്ധേസു വിചികിച്ഛാ ഹോതി. അഹം നു
വോസ്ഥിതി അത്തനോ അത്ഥിഭാവം കണ്ടു. അയുത്തം പണേതന്തി. യുത്തം
അയുത്തന്തി കാ ഏത്ഥ ചിന്താ. ഉമ്മത്തകോ വിയ ഹി ബാലപുരുഷജനോ. നോ
നു വോസ്ഥിതി അത്തനോ നത്ഥിഭാവം കണ്ടു. കിം നു വോസ്ഥിതി
വത്തിയോവ സമാനോ അത്തനോ വത്തിയഭാവം കണ്ടു. ഏസ നയോ
സേസേസു. കമം നു വോസ്ഥിതി വുത്തനയമേവ. കേവലഞ്ജേതഥ
“അബ്ഭന്തരേ ജീവോ നാമ അത്ഥി”തി ഗഹേത്വാ തസ്സ ദീഘാദിഭാവം കണ്ടു
“കമം നു വോസ്ഥി”ന്തി കണ്ടു. വേദിതഞ്ചോ. പച്ചുപ്പന്നം പന അത്തനോ
സരീരസന്റാനം അജാനന്തോ നാമ നത്ഥി. കുതോ ആഗതോ, സോ കുഹിം ഗാമീ
ഭവിസ്സതിതി അത്തഭാവസ്സ ആഗതിഗതിട്ഠാനം കണ്ടു. സാ സബ്ബാപി
പഹീയതിതി സാ യമാവുത്താ സോളസവിധാപി വിചികിച്ഛാ
വിക്ഖമ്ഭനവസേന പഹീയതി.

നവു. കുസലാദിഭേദത്തോ സബ്ബപ്പകാരസ്സാപി നാമസ്സ സാധാരണോ
പച്ചയോതി, തതോ പവത്തിതോ മനസികാരാദികോ കുസലാദിഭേദത്തോ
സബ്ബപ്പകാരസ്സാപി നാമസ്സ അസാധാരണോ പച്ചയോതി ച യോജേതഞ്ചം.
കുസലാദിഭേദത്തോതി കുസലാകുസലവിപാകകിരിയഭേദത്തോ. തസ്സാപി
സോമനസ്സസഹഗതാദിഅത്തരഭേദവസേന സബ്ബപ്പകാരസ്സാപി. യം ഏകന്തതോ
ഉദാരികം, തമ്പി ഉദാരഗുഹണേനേവ ഗഹിതം യഥാ ഉട്ഠാരമ്മണം
ഉദാരമ്മണഗുഹണേനാതിപി വുത്തം “സബ്ബപ്പകാരസ്സാപി”തി. തതോതി
ചക്ഖുരുപാദിതോ. മനസികാരാദികോതി
യോനിസോമനസികാരായോനിസോമനസികാരാദികോ , കമ്മഭവഞ്ജാദികോ ച.
കാമഞ്ചേത്ഥ ദാരച്ഛയോനിസോമനസികാരാദിവസേന നാമസ്സേവ
സാധാരണോ, അസാധാരണോ ച പച്ചയോ വുത്തോ, തം പന
അവിസേസവസേന വുത്തം. വിസേസതോ പന കമ്മം വിപാകനാമസ്സ,
കമ്മസമുട്ഠാനരൂപാനഞ്ച ചിത്തം ചേതസികനാമസ്സ, ചിത്തസമുട്ഠാനരൂപാനഞ്ച
സാധാരണോ പച്ചയോ, യഥാവുത്തസ്സേവ ച നാമസ്സ, രൂപസ്സ ച
തദന്തനാമരൂപാപേക്ഖായ അസാധാരണോ പച്ചയോ. തഥാ സഭാഗോ,
ഉതുമഭാഗോ ച ആഹാരോ തസമുട്ഠാനരൂപാനം സാധാരണോ പച്ചയോ,
തദന്താപേക്ഖായ അസാധാരണോതി രൂപസ്സാപി സാധാരണോ,
അസാധാരണോ ച പച്ചയോ യഥാരഹം നിദ്ധാരേതഞ്ചോ. പച്ചയപരിഗൃഹോ

നാമ അന്ധഗതാരഹത്തേന കാതഞ്ചോതി തദപേക്വായ
“യോനിസോമനസികാരസദ്ധമ്മസ്സവനാദികോ ക്കുസലസ്സേവാ”തി വുത്തം. ആദി-
സദേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയസ്സ, ചതുനമ്പി വാ സമ്പത്തിചക്കാനം സങ്ഗഹോ
ദട്ഠഞ്ചോ. വിപരീതോ അക്കുസലസ്സാതി വചനതോ യമാ
യോനിസോമനസികാരാദിവിപരീതോ അക്കുസലസ്സേവ പച്ചയോ, തമാ
യോനിസോമനസികാരാദി ക്കുസലസ്സേവ പച്ചയോ ഹോതിതി അത്ഥോ. യസ്സ വാ
ക്കുസലം സമ്ഭവതി, അക്കുസലം സമ്ഭവതി, ക്കുസലാക്കുസലാനി വാ, തസ്സാതി
അത്ഥസദ്ധിമേതം. കമ്മാദികോതി ആദി-സദേന അവിജ്ജാദയോ വിയ
ഗതികാലാദയോപി സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ചോ. ഭവങ്ഗാദികോതി
ഭവങ്ഗസന്തീരണപരിത്തകിരിയാരഹത്താദികോ. തത്ഥ ഭവങ്ഗം
പഞ്ചദാരമനോദാരാവജ്ജനകിരിയാനം, സന്തീരണം വോട്ഠഞ്ചനസ്സ,
പരിത്തകിരിയാ യമാരഹം പരിത്തമഹഗ്ഗതകിരിയാനം, അരഹത്തം
ആവജ്ജനവജ്ജാനം സബ്ബകിരിയാനം പച്ചയോതി വേദിതഞ്ചം.

കമ്മന്തി ചേതനാവ അധിപ്പേതാ, സാ ച ഖോ ക്കുസലാക്കുസലാ.
വുത്തഞ്ചേതം “ക്കുസലാക്കുസലചേതനാ വിപാകാനം ഖണ്ഡാനം, കടത്താ ച
രൂപാനം കമ്മപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൨൭). ന ചിത്തം വിയ
സസമ്പയുത്താ. ചിത്തഞ്ചേതമ സസമ്പയുത്തം അധിപ്പേതം “ഹേതു
ഹേതുസമ്പയുത്തകാനം ധമ്മാനം, തംസമുട്ഠാനാനഞ്ച രൂപാനം ഹേതുപച്ചയേന
പച്ചയോ”തിആദിവചനതോ (പട്ഠാ° ൧.൧.൧). തത്ഥാതി തേസു കമ്മാദിസു
രൂപജനകപച്ചയേസു. അതീതതോ ഏവ കമ്മതോ ഫലം ഉപ്പജ്ജതി, ന
വത്തമാനതോതി വുത്തം “കമ്മം അതീതമേവ കമ്മസമുട്ഠാനസ്സ രൂപസ്സ
പച്ചയോ”തി. യദി ഹി പച്ചുപ്പനതോ കമ്മതോ ഫലം ഉപ്പജ്ജേയ്യ,
ആയുഹനക്ഖണേ ഏവ ഫലേന ഉപ്പജ്ജിതഞ്ചം ഭവേയ്യ, ന ച തം ദിട്ഠമിച്ഛിതം
വാ. ന ഹി ലോകേ ക്കുദാചനം കരിയമാനമേവ കമ്മം ഫലം ദേത്തം ദിട്ഠം,
തമാരൂപോ വാ ആഗമോ അത്ഥീതി. നനു ച ഇദമപി ന ദിട്ഠം, യം
വിനട്ഠതോ ഹേതുതോ ഫലം ഉപ്പജ്ജമാനം, മതോ വാ ക്കുക്കുടോ വസ്സന്തോതി?
സച്ചമദിട്ഠം രൂപധമ്മാനം പബന്ധവിച്ഛേദേ, ഇദം പന അരൂപം പബന്ധോപി
അത്ഥീതി ഉപമാ ന സംസന്ദതി. കമ്മതോ ഹി അതീതതോ ഏവ കമ്മസ്സ
കതത്താ, ഉപചിതത്താ ച ഫലം ഉപ്പജ്ജതി. വുത്തഞ്ചേതം “കാമാവചരസ്സ
ക്കുസലസ്സ കമ്മസ്സ കതത്താ ഉപചിതത്താ വിപാകം ചക്ഖുവിത്താണം ഉപ്പനം
ഹോതി”തിആദി (ധ° സ° ൪൩൧). യസ്മാ അനന്തരാദിപച്ചയലാഭതോ
ഉപ്പാദക്ഖണേ ഏവ ചിത്തസ്സ ബലവതാ, തസ്മാ തം ഉപ്പജ്ജമാനമേവ രൂപം
ജനേതിതി ആഹ “ചിത്തം ചിത്തസമുട്ഠാനസ്സ ഉപ്പജ്ജമാന”ന്തി. രൂപസ്സ പച്ചയോ
ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. യസ്മാ പന രൂപസ്സ റിതിക്ഖണേ ബലവതാ
പച്ഛാജാതാദിപച്ചയലാഭതോ, തസ്മാ വുത്തം “ഉതുആഹാരാ...പേം... ഹോന്തീ”തി,
ബാഹിരം ഉതും, ആഹാരഞ്ച പച്ചയം ലഭിത്വാ അത്തനോ റിതിക്ഖണേ
ഉതുആഹാരാ രൂപം ജനേന്തീതി അത്ഥോ.

ഏവന്തി “സാധാരണാസാധാരണവസേനാ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന.

൬൮൨. സങ്ഖാരാനന്തി സങ്ഖതസങ്ഖാരാനം. ഭങ്ഗന്തി മരണം.
ജരാമരണം നാമ ജാതിയാ സതീതിആദി ഫലദസ്സനാനുപുബ്ബിയാ ഹേതുദസ്സനക്കമേന
നാമരൂപസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹോ സുകരോതി കത്വാ ദസ്സിതോ. തത്ഥ ഭവേ സതീതി
കമ്മഭവേ സതി.

നവം. പുഞ്ച വിത്ഥാരേതാ ദസ്സിതഅനുലോമപടിച്ചസമുപ്പാദവസേനാതി പരിയോസാനതോ പട്ഠായ പടിലോമനയേന ആദിപാപനവസേന വിത്ഥാരേതാ ദസ്സിതഅനുലോമപടിച്ചസമുപ്പാദവസേന. “അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണ”ന്തിആദിനാ (സം നീ ൨.൪) ഹി പടിലോമവസേന ദസ്സിതേ പച്ചയാകാരേ “യസ്സ അഭാവോ യസ്സ അഭാവോ, സോ തസ്സ പച്ചയോ”തി ബൃതിരേകതോ, അന്യയതോ ച നാമരൂപസ്സ പച്ചയപരിഗൃഹോ സുകരോതി.

നവം. പുരിമകമ്മഭവസ്ഥിം മോഹോതിആദി വുത്തമമേവ. കമ്മസഹായത്താ കിലേസവട്ടം കമ്മവട്ടേ പക്ഖിതാ വുത്തം “കമ്മവട്ടവിപാകവട്ടവസേനാ”തി.

നവം. ദിട്ഠയമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖഭൂതോ പച്ചുപ്പന്നോ അത്തഭാവോ, തത്ഥ വേദിതബ്ബഫലം കമ്മം ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം. പച്ചുപ്പന്നഭവതോ അനന്തരം വേദിതബ്ബഫലം കമ്മം ഉപപജ്ജവേദനീയം. അപരാപരിയായേതി ദിട്ഠയമ്മാനന്തരാനാഗതതോ അത്തസ്ഥിം അത്തഭാവപരിയായേ അത്തഭാവപരിവത്തേ. അഹോസിക്കമ്മന്തി അഹോസി ഏവ കമ്മം, ന തസ്സ വിപാകോ അഹോസി, “അത്ഥി, ഭവിസ്സതി വാ”തി ഏവം വത്തബ്ബകമ്മം. പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭൂതതായ, പച്ചയവിസേസേന പടിലദ്ധവിസേസതായ ച ബലവഭാവം പത്താ താദിസസ്സ പുബ്ബാഭിസഖ്വാറസ്സ വസേന സാതിസയാ ഹുത്ഥാ പവത്താ പഠമജവനചേതനാ തസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ ഫലദായിനീ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാ നാമ. സാ ഹി വുത്താകാരേന ബലവതി ജവനസന്താനേ ഗുണവിസേസയുത്തേസു ഉപകാരാപകാരവസപ്പവത്തിയാ, ആസേവനാലാഭേന അപ്പവിപാകതായ ച പഠമജവനചേതനാ ഇതരദ്വയം വിയ പവത്തസന്താനുപരമാപേക്ഖം, ഓകാസലാഭാപേക്ഖഞ്ച കമ്മം ന ഹോതീതി ഇയേവ പുപ്ഫമത്തം വിയ പവത്തിവിപാകമത്തം ഫലം ദേതി. തഥാ അസക്കോന്തന്തി കമ്മസ്സ വിപാകദാനം നാമ ഉപധിപയോഗാദിപച്ചയന്തരസമവായേനേവ ഹോതീതി തഭഭാവതോ തസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ വിപാകം ദാതും അസക്കോന്തം. അത്ഥസാധികാതി ദാനാദിപാണാതിപാതാദിഅത്ഥസ്സ നിപ്ഫാദികാ. കാ പന സാതി ആഹ “സത്തമജവനചേതനാ”തി. സാ ഹി സന്നിട്ഠാപകചേതനാ വുത്തനയേന പടിലദ്ധവിസേസാ, പുരിമജവനചേതനാഹി ലദ്ധാസേവനാ ച സമാനാ അനന്തരത്തഭാവേ വിപാകദായിനീ ഉപപജ്ജവേദനീയകമ്മം നാമ. “സതി സംസാരപ്പവത്തിയാ”തി ഇമിനാ അസതി സംസാരപ്പവത്തിയം അഹോസിക്കമ്മപക്ഖേ തിട്ഠന്തി വിപച്ചനോകാസസ്സ അഭാവതോതി ദീപേതി.

നവം. യം ഗരുകന്തി യം അകുസലം മഹാസാവജ്ജം, കൂസലം മഹാനുഭാവം കമ്മം. യം ബഹുലന്തി യം ബഹുലം അഭിണ്ഹസോ കതം സമാസേവിതം. മരണകാലേ അനുസ്സരിതന്തി പരിബൃത്തഭാവേന മരണസ്സ ആസന്നകാലേ അനുസ്സരിതം. ആസന്നകാലേ കതേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥിതി ഹി വുത്തം. “പുനപ്പുനം ലദ്ധാസേവന”ന്തി ഇമിനാ “യം ബഹുല”ന്തി വുത്തകമ്മതോ വിസേസേതി. തഥാ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം നിവത്തേതി പടിസന്ധിആകഡ്ഢനാനുജാനനതോ. പടിസന്ധിജനകവസേന ഹി ഗരുകാദികമ്മചതുക്കം വുത്തം.

തത്ഥ ഗരുകം സബ്ബപഠമം വിപച്ചതി. തഥാ ഹി തം ഗരുകന്തി വുത്തം. ഗരുകേ അസതി ബഹുലീകതം, തസ്ഥിം അസതി ആസന്നം, തസ്ഥിവി അസതി

“കടത്താ വാ പനാ”തി വൃത്തം പുരിമജാതീസു കതകമ്മം വിപച്ചതി. ബഹുലാസന്നപുബ്ബകതേസു ച ബലാബലം വാ ജാനിതബ്ബം, പാപതോ പാപന്തരം, കല്യാണഞ്ച, കല്യാണതോ ച കല്യാണന്തരം, പാപഞ്ച, ബഹുലീകതതോ ച മഹതോ ച പുബ്ബകതാദി, അപ്പഞ്ച. ബഹുലാനുസ്സരണേന വിപ്പടിസാരാദിജനനതോ പടിപക്ഖസ്സ അപരിപുണ്ണതായ ആരദ്ധവിപാകസ്സ കമ്മസ്സ, കമ്മസേസസ്സ വാ അപരാപരിയായേ വേദനീയസ്സ അപരിക്ഖീണതായ സന്തതിയാ പരിണാമവിസേസതോതി തേഹി തേഹി കാരണേഹി ആഹിതബലം പഠമം വിപച്ചതി. മഹാനാരദകസ്സപജാതകേ വിദേഹരഞ്ഞോ സേനാപതി അലാതോ, ബീജകോ ദാസോ, രാജകഞ്ഞാ രുചാ ച ഏതഥ നിദസ്സനം. തഥാ ഹി വൃത്തം ഭഗവതാ -

“തത്രാനന്ദ , യായം പുഗ്ഗലോ ഇയ പാണാതിപാതീ...പേ... മിച്ഛാദിട്ഠി കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ അപായം ദുഗ്ഗതിം വിനിപാതം നിരയം ഉപപജ്ജതി. പുബ്ബേ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം, പച്ഛാ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം , മരണകാലേ വാസ്സ ഹോതി മിച്ഛാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാ, തേന സോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ അപായം ദുഗ്ഗതിം വിനിപാതം നിരയം ഉപപജ്ജതി. യഞ്ച ഖോ സോ ഇയ പാണാതിപാതീ ഹോതി...പേ... മിച്ഛാദിട്ഠി ഹോതി, തസ്സ ദിട്ഠേ വാ യമ്മേ വിപാകം പടിസംവേദേതി ഉപപജ്ജ വാ അപരേ വാ പരിയായേ.

“തത്രാനന്ദ, യായം പുഗ്ഗലോ ഇയ പാണാതിപാതീ...പേ... മിച്ഛാദിട്ഠി കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി. പുബ്ബേ വാസ്സ തം കതം ഹോതി കല്യാണകമ്മം സുഖവേദനീയം, പച്ഛാ വാസ്സ തം കതം ഹോതി കല്യാണകമ്മം സുഖവേദനീയം, മരണകാലേ വാസ്സ ഹോതി സമ്മാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാ, തേന സോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി. യഞ്ച ഖോ സോ ഇയ പാണാതിപാതീ ഹോതി...പേ... മിച്ഛാദിട്ഠി ഹോതി, തസ്സ ദിട്ഠേ വാ യമ്മേ വിപാകം പടിസംവേദേതി ഉപപജ്ജ വാ അപരേ വാ പരിയായേ.

“തത്രാനന്ദ, യായം പുഗ്ഗലോ ഇയ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ...പേ... സമ്മാദിട്ഠി കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി. പുബ്ബേ വാസ്സ തം കതം ഹോതി കല്യാണകമ്മം സുഖവേദനീയം, പച്ഛാ വാസ്സ തം കതം ഹോതി കല്യാണകമ്മം സുഖവേദനീയം, മരണകാലേ വാസ്സ ഹോതി സമ്മാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാ, തേന സോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി. യഞ്ച ഖോ സോ ഇയ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ...പേ... സമ്മാദിട്ഠി ഹോതി, തസ്സ ദിട്ഠേ വാ യമ്മേ വിപാകം പടിസംവേദേതി ഉപപജ്ജ വാ അപരേ വാ പരിയായേ.

“തത്രാനന്ദ, യായം പുഗ്ഗലോ ഇയ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ...പേ... സമ്മാദിട്ഠി കായസ്സ ഭേദാ പരം...പേ... നിരയം ഉപപജ്ജതി. പുബ്ബേ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം, പച്ഛാ വാസ്സ തം കതം ഹോതി പാപകമ്മം ദുക്ഖവേദനീയം, മരണകാലേ വാസ്സ ഹോതി മിച്ഛാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാ, തേന സോ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ

അപായം ...പേം... നിരയം ഉപപജ്ജതി. യഞ്ച വോ സോ ഹൃ
പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതി...പേം... സമ്മാദിട്ഠി ഹോതി, തസ്സ
ദിട്ഠേ വാ ധമ്മേ വിപാകം പടിസംവേദേതി ഉപപജ്ജ വാ അപരേ വാ
പരിയായേ”തി (മം നിം ന.നം.ന).

കിം ബഹുനാ യം തം തമാഗതസ്സ മഹാകമ്മവിഭിന്ദഗ്ഗണാണം, തസ്സേവായം
വിസയോ, യദിദം തസ്സ തസ്സ കമ്മസ്സ തേന തേന കാരണേന
പുഞ്ചാപരവിപാകതാ സാമത്ഥിയം.

നവു൧. പടിസന്ധിദാനാദിവസേന വിപാകസന്താനസ്സ നിബ്ബത്തകം ജനകം.
തേനാഹ “തം പടിസന്ധിയന്ധി പവത്തേപി രൂപാരൂപവിപാകക്ഖണ്ഡേ ജനേതീ”തി.
സുഖദുക്ഖസന്താനസ്സ, നാമരൂപപ്പബ്ബന്ധസ്സ വാ ചിരതരപ്പവത്തിഹേതുഭൂതം
ഉപത്ഥമ്ഭകം. തേനാഹ “സുഖദുക്ഖം ഉപത്ഥമ്ഭേതി, അദ്ധാനം പവത്തേതി”തി.
ഉപപിളകം സുഖദുക്ഖപ്പബ്ബന്ധേ പവത്തമാനേ സന്ധികം സന്ധികം തം
ഹാപേതി. തേനാഹ “സുഖദുക്ഖം പിളേതി ബാധതി, അദ്ധാനം പവത്തിതും ന
ഭേതീ”തി. ഘാതേത്യാതി ഉപച്ഛിന്ദിത്വാ. കമ്മസ്സ ഉപച്ഛിന്ദനം നാമ തസ്സ
വിപാകപടിബാഹനമേവാതി ആഹ “തസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ”തി. തഞ്ച
അത്തനോ വിപാകുപ്പത്തിയാ ഓകാസകരണന്തി വുത്തം “അത്തനോ വിപാകസ്സ
ഓകാസം കരോതീ”തി. വിപച്ചനായ കതോകാസം കമ്മം വിപക്കമേവ നാമ
ഹോതീതി ആഹ “ഏവം പന കമ്മേന കതേ ഓകാസേ തം വിപാകം ഉപ്പന്നം നാമ
വുച്ചതീ”തി. ഉപപിളകം അത്തസ്സ വിപാകം ഉപച്ഛിന്ദതി, ന സയം അത്തനോ
വിപാകം ഭേതി. ഉപഘാതകം പന ദുബ്ബലം കമ്മം ഉപച്ഛിന്ദിത്വാ അത്തനോ
വിപാകം ഉപ്പാദേതീതി അയമേതേസം വിസേസോ.
ബവ്ഹാബാധതാദിപച്ചയുപനിപാതേന വിപാകസ്സ വിബാധകം ഉപപിളകം,
തഥാ വിപാകസ്സേവ ഉപച്ഛേദകം ഉപഘാതകം. കമ്മം ഉപഘാതേത്യാ അത്തനോ
വിപാകസ്സ ഓകാസകരണേന വിപച്ചനേ സതി ജനകമേവ സിയാ,
ജനകാദിഭാവോ നാമ വിപാകം പതി ഇച്ഛിതഞ്ചോ, ന കമ്മം പതീതി
വിപാകസ്സേവ ഉപഘാതകതാ യുത്താ വിയ ദിസ്സതി, വീമംസിതഞ്ചം.

കമ്മന്തരന്തി കമ്മവിസേസോ കമ്മാനം ബലാബലഭേദോ. വിപാകന്തരന്തി
വിപാകവിസേസോ, തസ്സ ഹീനപണ്ണിതതാദിഭേദോ. അപരോ നയോ - യസ്ഥിം
കമ്മേ കതേ പടിസന്ധിയം, പവത്തേ ച വിപാകകടത്താരുപാനം ഉപ്പത്തി
ഹോതി, തം ജനകം. യസ്ഥിം പന കതേ അത്തേന ജനിതസ്സ ഇട്ഠസ്സ വാ
അനിട്ഠസ്സ വാ ഫലസ്സ വിബാധകവിച്ഛേദകപച്ചയാനുപ്പത്തിയാ,
ഉപബ്രൂഹനപച്ചയുപ്പത്തിയാ ച ജനകാനുഭാവാനുരൂപം
പരിപോസചിരതരപ്പബ്ബന്ധാ ഹോന്തി, തം ഉപത്ഥമ്ഭകം. ജനകേന നിബ്ബത്തിതം
കുസലഫലം വാ അകുസലഫലം വാ യേന പച്ചനീകഭൂതേന
രോഗധാതുസമതാദിനിമിത്തതായ ബാധിയതി, തം ഉപപിളകം . യേന പന
കമ്മുനാ ജനകസാമത്ഥിയവസേന ചിരതരപ്പബ്ബന്ധാരഹസി സമാനം ഫലം
വിച്ഛേദകപച്ചയുപ്പത്തിയാ ഉപഹഞ്ഞതി വിച്ഛിജ്ജതി, തം ഉപഘാതകം. തത്ഥ
കേചി ദുതിയസ്സ കുസലഭാവം ഇത്ഥന്നാമഗതസ്സ
അപ്പാബാധദീഘായുകതാസംവത്തനവസേന, പച്ഛിമാനം ദിന്നം അകുസലഭാവം
ബവ്ഹാബാധഅപ്പായുകതാസംവത്തനവസേന വണ്ണേന്തി. ദേവദത്താദിനം, പന
നാഗാദിനം, ഇതോ അനുപദിന്നേന യാപനകപേതാനഞ്ച നരകാദീസു
അകുസലവിപാകുപത്ഥമ്ഭനുപപിളനുപഘാതകാനി ന ന സന്തീതി ചതുന്നന്ധി

അകുസലാകുസലഭാവോ ന വിരുജ്ജ്വതതി. ബുദ്ധാവേണികതായ അസാധാരണസ്സേവ ഞാണസ്സ ഗോചരഭാവതോ കമ്മന്തരാദി “അസാധാരണം സാവകേഹീ”തി വുത്തം. ഏകദേശേതോ ജാനിതബ്ബം അനവസേസേതോ ജാനിതും ന സക്കാ അവിസയത്താ. സഞ്ചേന സബ്ബം അജാനനേ പച്ചയപരിഗൃഹോ ന പരിപുരതീതി.

നവുവ. യഥാവുത്തം കമ്മം വത്തമാനവിപാകപ്പബ്ബന്ധനിമിത്തമേവ അധിപ്പേതന്തി കമ്മേകദേശതായ “ദ്വാദസവിധം കമ്മം കമ്മവട്ടേ പക്ഖിപിത്വാ”തി വുത്തം. കിലേസവട്ടന്ധി കമ്മസഹായതായ കമ്മവട്ടപക്ഖികമേവ കത്വാ ആഹ “കമ്മവട്ടവിപാകവട്ടവസേനാ”തി. യാദിസതോ പച്ചയതോ പച്ചുപ്പന്നേ അദ്ധാനേ നാമരൂപസ്സ പവത്തി, താദിസതോ ഏവ ഇതരസ്ഥിനി അദ്ധവേതി യഥാ അതീതാനാഗതേ നയം നേതി, തം ദസ്സേന്തോ “ഇദ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ത്വ അനാഗതേപി കമ്മവട്ടവിപാകവട്ടവസേനേവാതി ഏതഥ വുത്തം ഏവ-സദം “ഏതരഹി അതീതേപി”തി ഏതഥാപി ആനേത്വാ വത്തബ്ബം അദ്ധത്തയേപി കിരിയാകിരിയഫലമത്തതാദസ്സനപരത്താ ചോദനായ. ഇതി കമ്മഞ്ചേവാതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനവസേന വുത്തം. അപരാപരം വട്ടനട്ഠേന വട്ടം. തഥാ പവത്തനം പവത്തം. ഹേതുഫലഭാവേന സമ്ബന്ധതീതി സന്തതി, പബ്ബന്ധോ. കരണട്ഠേന, പച്ചയേഹി കരീയതീതി വാ കിരിയാ.

കമ്മാതി കമ്മതോ. സമ്ഭവതി ഏതസ്ഥാതി സമ്ഭവോ, കമ്മം സമ്ഭവോ ഏതസ്സാതി കമ്മസമ്ഭവോ, വിപാകോ.

കാരണസാമഗ്ഗിയം ദാനാദീഹി സാധിതകിരിയായ വത്തമാനായ കാരണമത്തേ കത്തുവോഹാരോതി ആഹ “നേവ കാരണതോ ഉദ്ധം കാരകം പസ്സതീ”തി. കരോതീതി ഹി കാരകം. വിപാകപടിസംവേദകം ന പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ . കാമം ബാലാപി “കാരകോ പടിസംവേദകോ”തി വദന്താ അത്ഥതോ പഞ്ഞത്തിമത്തമേവ വദന്തി, തേ പന വിപരീതാഭിനിവേസവസേനാപി വദന്തീതി തം അപ്പമാണന്തി ആഹ “സമഞ്ഞാമത്തേന പണ്ഡിതാ വോഹരന്തി”തി.

നവുവ. ഏവേതന്തി ഏവംവിധം ഏതം ദസ്സനം, സമ്മദസ്സനം, അവിപരീതദസ്സനന്തി അത്ഥോ. ബീജരൂക്ഖാദികാനംവാതി യഥാ ബീജതോ രൂക്ഖോ, രൂക്ഖതോ പുന ബീജന്തി അനാദികാലികത്താ ബീജരൂക്ഖസന്താനസ്സ പുബ്ബകോടി നത്ഥി, ഏവം കമ്മപച്ചയാ വിപാകോ, വിപാകപച്ചയാ കമ്മന്തി അനാദികാലികത്താ കമ്മവിപാകസന്താനസ്സ പുബ്ബകോടി ന പഞ്ഞായതി. ആദി-സദേന “കുക്കുടിയാ അണ്ഡം, അണ്ഡതോ കുക്കുടീ, പുനപി കുക്കുടിയാ അണ്ഡ”ന്തി ഏവമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അനാഗതേപി സംസാരേതി യഥാ അതീതേ, ഏവം അനാഗതേപി അദ്ധാനേ “ഖണ്ഡാനഞ്ച പടിപാടീ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൬൧൯; ദീം നിം അട്ഠം ൨.൯൫ അപസാദനാവണ്ണനാ; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൬൦; അം നിം അട്ഠം ൨.൪.൧൯൯; ധം സം അട്ഠം നിദാനകഥാ; വിഭം അട്ഠം ൨൨൬ സങ്ഖാരപദനിദേശ; സും നിം അട്ഠം ൨.൫൨൩; ഉദാം അട്ഠം ൩൯; ഇതിവും അട്ഠം ൧൪, ൫൮; മേരഗാം അട്ഠം ൧.൬൧, ൯൯; പടിം മം അട്ഠം ൨.൧.൧൧൧; ചൂളനിം അട്ഠം ൬; ബും വം അട്ഠം ൨.൫൮) വുത്തേ സംസാരേ സതി കമ്മവിപാകാനം അപ്പവത്തം ന ദിസ്സതി, കമ്മവിപാകാനം അപ്പവത്തി ന ദിസ്സതി, പവത്തതി ഏവാതി അത്ഥോ.

ഏതമത്ഥന്തി “കമ്മസ്സു കാരകോ നത്ഥീ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൬൮൯) വുത്തമത്ഥം. അസയംവസിതി ന സയംവസിനോ, മിച്ചാഭിനിവേസപരവസാതി അത്ഥോ. അത്തമത്തവിരോധിതാതി ഇതരീതരവിരോധിതാ, ദിട്ഠിയോ, ദിട്ഠിയാ വാ അത്തമത്തേന വിരോധിതാ വിരുദ്ധാ.

ഗമ്ഭീരണാണഗോചരതായ ഗമ്ഭീരം. തഥാ നിപുണം. സത്തസുത്തതായ, അത്തമത്തസഭാവസുത്തതായ ച സുത്തം. പച്ചയന്തി നാമരൂപസ്സ പച്ചയം, തപ്പച്ചയപടിവേധേനേവ ച സഞ്ചം പടിവിധം ഹോതീതി. കമ്മം നത്ഥി വിപാകമ്ഹീതിആദിസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

പച്ചയസുത്തം ഫലന്തി യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ ന സൂരിയേ”തിആദി വുത്തം. തേസന്തി സൂരിയാദിനം. സോതി അഗ്ഗി. സമ്ഭാരേഹീതി ആതപാദീഹി കാരണേഹി.

യദി ച ഹേതു ച ഫലഞ്ച അത്തമത്തരഹിതം, കഥം ഹേതുതോ ഫലം നിബുത്തതീതി ആഹ “കമ്മഞ്ചു ഖോ ഉപാദായാ”തി. ന കേവലം കമ്മഫലമേവ സുത്തം കത്തുരഹിതം, സഞ്ചസി ധമ്മജാതം കാരകരഹിതന്തി ദസ്സേതും “ന ഹേത്ഥ ദേവോ”തി ഗാഥാ വുത്താ. ഹേതുസമ്ഭാരപച്ചയാതി ഹേതുസമൂഹനിമിത്തം, ഹേതുപച്ചയനിമിത്തം വാ.

൬൯൦. ചുതിപടിസന്ധിവസേന വിദിതാ ഹോന്തീതി കമ്മവട്ടവിപാകവട്ടവസേന പച്ചയപരിഗൃഹസ്സ കത്താ ചുതിപടിസന്ധിവസേന വിദിതാ ഹോന്തീതി വദന്തി. വുത്തനയേന പന സപ്പച്ചയനാമരൂപസ്സ ദസ്സേനേന തീസു അദ്ധാസു പഹീനവിചികിച്ഛസ്സ അദ്ധത്തയപരിയാപന്നാ ധമ്മാ അതീതപച്ചുപ്പന്നാനാഗതഭവേസു ച ചുതിപടിസന്ധിവസേന വിദിതാ ഹോന്തി, ന അനുപദധമ്മവസേന തഥാപരിഗൃഹസ്സ അകത്താ. സാസ്സ ഹോതി ഞാതപരിഞ്ഞാതി യായ നാമരൂപപരിഗൃഹം, തസ്സ ച പച്ചയപരിഗൃഹം കരോതി, സാ അസ്സ യോഗിനോ “ഇദം നാമം, ഏത്തകം നാമ”ന്തിആദിനാ, “തസ്സ അയം പച്ചയോ, ഏത്തകോ പച്ചയോ”തിആദിനാ ച പരിച്ഛേദവസേന ഞാതവതീ പഞ്ഞാതി കത്വാ ഞാതപരിഞ്ഞാ.

ഇദാനി യേന കാരണേന അദ്ധത്തയപരിയാപന്നാ ധമ്മാ ചുതിപടിസന്ധിവസേന വിദിതാ ഹോന്തി, തം ദസ്സേതും “സോ ഏവം പജാനാതീ”തിആദി വുത്തം. തേന ധമ്മാനം ഭവന്തരസങ്കമോ നാമ ന കദാചിപി അത്ഥി, തത്ഥ തത്ഥേവ നിരുജ്ജന്തനതോതി ദസ്സേതി. സജ്ജായ മന്തോദകപാന മുഖമണ്ഡന പദീപസീഖുപമാഹി തത്ഥേവ ധമ്മാനം സങ്കമാഭാവം വിഭാവേതും “അപിച ഖോ”തിആദിമാഹ.

മനോധാതുഅനന്തരന്തി കിരിയമനോധാതുയാ അനന്തരം ലബ്ഭമാനം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം. ന ചേവ ആഗതന്തി കിരിയമനോധാതുതോ ന ചേവ ആഗതം കിരിയമനോധാതുയം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണസ്സ അഭാവതോ. നാപി ന നിബുത്തം അനന്തരന്തി കിരിയമനോധാതുതോ അനാഗച്ഛന്തസി പച്ചയസാമഗ്ഗിലാഭേന തതോ അനന്തരം നാപി ന നിബുത്തം, നിബുത്തമേവ ഹോതി. യഥായം പവത്തിയം ചിത്തപ്പവത്തി, തത്ഥേവ പടിസന്ധിമ്ഹി വത്തതേ ചിത്തസന്തതി, ചുതിചിത്തതോ അനാഗച്ഛന്തസി പടിസന്ധിചിത്തം തതോ അനന്തരം നാപി ന നിബുത്തതി, പച്ചയസാമഗ്ഗിവസേന നിബുത്തതേവാതി അത്ഥോ. സന്തതിഗഹണേന

ചേര കൂട്ടോച്ചി ആഗമാഭാവമേവ വിഭാവേതി. ഹേതുഫലഭാവേന ഹി സമ്ബന്ധതാതി യമ്മപ്പവത്തി സന്തതീതി. തേനാഹ “പുരിമം ഭിജ്ജതേ ചിത്ത”ന്തിആദി. പുരിമന്തി ചുതിചിത്തം. ഭിജ്ജതേതി നിരുജ്ജതതി. പച്ഛിമന്തി പടിസന്ധിചിത്തം. തതോതി ചുതിചിത്തതോ അനന്തരമേവ ജായതി. യത്ഥ ഹി ചുതിചിത്തതോ ദൂരേപി കാലന്തരേപി ഉപ്പജ്ജമാനം പടിസന്ധിചിത്തം അനന്തരമേവ ജായതീതി വുച്ചതി. തസ്മാ തേസം അന്തരികാ നന്മി തേസം ചുതിപടിസന്ധിചിത്താനം ബുവധായകം കിഞ്ചി നന്മി. വീചിതേസം ന വിജ്ജതീതി തസ്സേവ വേവചനം. ഇതോതി ചുതിചിത്തതോ അനന്തരം ന ച ഗച്ഛതി കിഞ്ചി ചിത്തം. തത്ത്ഹി സസന്ധയുത്തയമ്മം തഥേവ നിരുജ്ജതതി. പടിസന്ധി ചാതി പടിസന്ധിവിത്താണഞ്ച അന്തരമേവ യഥാപച്ചയം ജായതി നിബൃത്തതീതി പുനപി സങ്കമാഭാവമേവ വിഭാവേനോ സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനം നിഗമേതി.

നൃന്മ. നാമരൂപഗുഹണേന , തസ്സ ച പച്ചയയമ്മഗുഹണേന അഗുഹിതസ്സ തേഭൂമകയമ്മസ്സ അഭാവതോ “വിദിതസബുധമ്മസ്സാ”തി വുത്തം. ന ചേര ലോകുത്തരയമ്മാ അധിഗതാ. മാമഗതം ഹോതി അനേകാകാരവോകാരപച്ചയപരിഗുഹവിധിനോ അനുട്ഠിതത്താ. സുട്ഠുതരം പഹീയതി തിയദ്ധഗതയമ്മപ്പവത്തിയാ വിഗതസമ്മോഹത്താ. സാ ഏവാതി സോളസവിധാ കണ്ഠാ ഏവ. യസ്മാ ഏത്ഥ “ബുദ്ധോ, യമ്മോ, സണ്ഠോ, സിക്ഖാ”തി ച കണ്ഠായ ഗോചരഭൂതാ ലോകിയാ യമ്മാ അധിപ്പേതാ. ന ഹി ലോകുത്തരയമ്മേ ആരബ്ഭ കിലേസാ പവത്തിതും സക്കോന്തി. പുബ്ബന്തോതി അതീതാ വന്ധായതനയാതുയോ. അപരന്തോതി അനാഗതാ. പുബ്ബന്താപരന്തോതി തദുഭയം, അദ്ധാപച്ചുപ്പനം വാ തദുഭയഭാഗയുത്തത്താ. ഏവം ബുദ്ധാദിഗുഹണേന, പടിചുസമുപ്പനയമ്മഗുഹണേന ച ഗഹിതോ അട്ഠമോ കണ്ഠാവിസയോ നാമരൂപമത്തം, ഇദപ്പച്ചയതാഗുഹണേന പന തസ്സ പച്ചയോ ഗഹിതോ, തസ്മാ സോളസവത്ഥുകായ കണ്ഠായ പഹീനായ അട്ഠവത്ഥുകാ കണ്ഠാ അപ്പതിട്ഠാവ ഹോതീതി ആഹ “ന കേവലഞ്ച...പേ... പഹീയതിയേവാ”തി.

ദിട്ഠേകട്ഠത്താ വിചികിച്ഛായ യഥാ ദിട്ഠി സമുച്ഛിജ്ജമാനാ വിചികിച്ഛായ സദ്ധിന്ധേവ സമുച്ഛിജ്ജതി, ഏവം വിചികിച്ഛാ വിക്ഖമ്ഭിയിമാനാ ദിട്ഠിയാ സദ്ധിന്ധേവ വിക്ഖമ്ഭിയിതീതി ആഹ “ദ്വാസട്ഠി ദിട്ഠിഗതാനി വിക്ഖമ്ഭന്തീ”തി. അത്താഭിനിവേസുപനിസ്സയാ ഹി “അഹോസിം നു ഖോ അഹ”ന്തിആദി (മം നിം ൧.൧൮; സം നിം ൨.൨൦) നയപ്പവത്താ സോളസവത്ഥുകാ കണ്ഠാ, സാ ഏവ ച പുബ്ബന്താദിവത്ഥുകഭാവേന വുത്താ. അത്താഭിനിവേസവത്ഥുകാനി ച ദ്വാസട്ഠി ദിട്ഠിഗതാനി, ബുദ്ധാദിവത്ഥുകാ ച കണ്ഠാ തദേകട്ഠാതി. ധരീയന്തി അത്തനോ പച്ചയേഹിതി യമ്മാ, തിട്ഠതി ഏത്ഥ തദായത്തവുത്തിതായ ഫലന്തി റിതി, യമ്മാനം റിതി യമ്മട്ഠിതി, പച്ചയയമ്മോ. അഥ വാ യമ്മോതി കാരണം “യമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭം ൧൧൮ ആദയോ) വിധ, യമ്മസ്സ റിതി സഭാവോ, യമ്മതോ ച അന്തോ സഭാവോ നന്മിതി പച്ചയയമ്മാനം പച്ചയഭാവോ യമ്മട്ഠിതി, യമ്മട്ഠിതിയം ഞാണം യമ്മട്ഠിതിഞാണം. സണ്ഠാരാനം യം യം ഭൂതം അനിചുതാദി യഥാഭൂതം, തത്ഥ ഞാണന്തി യഥാഭൂതഞാണം. സമ്മാ പസ്സതീതി സമ്മാദസ്സനം.

അവിജ്ഞാ പച്ചയോതി അവിജ്ഞാ ഹേതുആദിവസേന സഞ്ചാരാനം യഥാരഹം പച്ചയോ. തതോ ഏവ സഞ്ചാരാ പച്ചയസമുപ്നാ. ഉഭോപേതേതി യസ്മാ അവിജ്ഞാപി ആസവാദിവസേന പച്ചയസമ്ഭൂതാവ, തസ്മാ അവിജ്ഞാ സഞ്ചാരാതി ഉഭയേപി ഏതേ യമ്മാ പച്ചയസമുപ്നാ. ഇതീതി ഏവം. പച്ചയപരിഗൃഹേ പഞ്ഞാതി പച്ചയാനം പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹണവസേന പവത്താ പഞ്ഞാ. വൃത്തനയേന യമ്മട്ഠിതിഞാണം.

നിമിത്തത്തി സഞ്ചാരനിമിത്തം, അത്ഥമതോ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ. തേ ഹി ഘനസഞ്ഞാപവത്തിയാ വത്സുഭാവതോ നിമിത്തം, സവിഗൃഹഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ വാ. യസ്മാ അനിച്ചതാ നാമ സഞ്ചാരാനം അവിപരീതാകാരോ. തത്ത്വ നിച്ചതായ ലേസസ്സാപി അഭാവതോ അനിച്ചതോ പസ്സേനോ യമാഭൂതം ജാനാതി. തഞ്ച ഞാണം അവിപരീതഗൃഹണതായ സമ്മാദസ്സനം. തംസമങ്ഗിനാ ച പച്ചുപ്പന്നേസു വിയ അതീതാനാഗതേസുപി നയം നേന്തേന തേ സുപരിവിദിതാ ഹോന്തി.

അനിച്ചതാ ച നാമ ഉപ്പത്തിമതോ, ഉപ്പാദോ ച പച്ചയവസേനാതി അനിച്ചതാ സിജ്ജത്ഥമാനാ സഞ്ചാരാനം സപ്പച്ചയതം സായേന്തീ യഥാവൃത്തകങ്ഖപ്പഹാനായ സംവത്തതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ “അനിച്ചതോ... പേ... പഹീയതീ”തി ആഹ. തത്ത്വ തദന്വയേനാതി പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠസ്സ അനുഗമനേന. ഏത്ഥാതി യമാദിട്ഠേസു യമ്മേസു. ദുക്ഖതോ മനസി കരോന്തോതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. പവത്തത്തി ഉപാദിനക്ഖണ്ഡപ്പവത്തം. തത്ത്വഹി കിലേസാഭിസഞ്ചാരേഹി പവത്തിത്തതാ സാതിസയം ദുക്ഖഭാവേന ഉപട്ഠാതി. പവത്തത്തി ഠാനനിസജ്ജാദിവസേന ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന ച സഞ്ചാരപ്പവത്തത്തി അപരേ. “നിമിത്തം, പവത്ത”ന്തി ച വൃത്തേ അജ്ജത്ഥത്തബഹിദ്ധാസന്താനസഞ്ഞിതേ സബ്ബസ്മിം സപ്പച്ചയേ നാമരൂപേ യഥാവതോ പവത്താ ഏകാവ പഞ്ഞാ പരിയായവസേന “യമാഭൂതഞാണ”ന്തിപി “സമ്മാദസ്സന”ന്തിപി തത്ത്വ കങ്ഖാവിക്ഖമ്ഭനേന “കങ്ഖാവിതരണാ”തിപി വുച്ചതി. യഥാ “രൂക്ഖോ പാദപോ തരൂ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ “യഞ്ച യമാഭൂതഞാണ”ന്തിആദി.

പരമത്ഥമതോ സാസനേ അസ്സാസോ നാമ അരിയഫലം, പതിട്ഠാ നാമ അരിയമഗ്ഗോ, അയം പന അനധിഗതമഗ്ഗഫലോപി തദധിഗമുപായപടിപത്തിയം റിത്തതാ ലദ്ധസ്സാസോ വിയ, ലദ്ധപതിട്ഠോ വിയ ച ഹോതീതി വൃത്തം “ലദ്ധസ്സാസോ ലദ്ധപതിട്ഠോ”തി. അപരിഹീനകങ്ഖാവിതരണവിസുദ്ധികോ വിപസ്സുകോ ലോകിയാഹി സീലസമാധിപഞ്ഞാസമ്പദാഹി സമന്നാഗതത്താ ഉത്തരി അപ്പടിവിജ്ജത്ഥനോ സുഗതിപരായണോ ച ഹോതീതി വൃത്തം “നിയതഗതികോ”തി. തതോ ഏവ ചുളുസോതാപന്നോ നാമ ഹോതി. സോതാപന്നോ ഹി ഖിണാപായദുഗ്ഗതിവിനിപാതോതി.

അഥ വാ ലദ്ധസ്സാസോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിസമധിഗമേന. നാമരൂപപരിച്ഛേദേന ഹി ഖണ്ഡാദികേ സഭാവസരസതോ സല്ലക്ഖേത്വാ സാസനേ യമ്മുപസംഹിതപാമോജ്ജപ്പടിലാഭേന ലദ്ധസ്സാസോ ഹോതി. ലദ്ധപതിട്ഠോ കങ്ഖാവിതരണവിസുദ്ധിസമധിഗമേന. സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനേന ഹി പരിമദ്ദിതദിട്ഠികണ്ടകോ വിനിദ്ധതഅഹേതുവിസമഹേതുവാദോ യഥാസകം പച്ചയേഹേവ യമ്മമത്തം ജാനിത്വാ സാസനേ പതിട്ഠിതസഭോ ലദ്ധപതിട്ഠോ നാമ ഹോതി. നാമരൂപവത്ഥാനേന ദുക്ഖസച്ചം, യമ്മട്ഠിതിഞാണേന

സമുദയസച്ചം, തസ്സേവ അപരഭാഗേന അനിച്ഛതോ മനസികാരാദിവിധിനാ
മഗ്ഗസച്ചഞ്ച അഭിഞ്ഞായ പവത്തിയാ ദുക്ഖഭാവം ദിസ്വാ അപ്പവത്തേ
നിരോധേ ഏകംസേനേവ നിന്നജ്ഞാസയതായ ലോകിയേനേവ ഞാണേന
ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം അധിഗതത്താ അപായേസു അഭഞ്ചുപ്പത്തികോ,
സോതാപന്നഭൂമിയം ഭഞ്ചുപ്പത്തികോ ച ഹോതീതി വൃത്തം “നിയതഗതികോ”തി.
തേനാഹ “ചൂളസോതാപനോ നാമ ഹോതീ”തി.

തസ്മാതി യസ്മാ ഏവം മഹാനിസംസമേതം യമാഭൂതമാണ്, തസ്മാ.
സദാതി സഞ്ചകാലം രത്തിഞ്ചേവ ദിവാ ച. സഞ്ചസോതി
നിബ്ബത്തകഹേതുആദിപരിഗൃഹ്ണഹനവസേന സഞ്ചപ്പകാരേന.

കണ്ഠാവിതരണവിസുദ്ധിനിദ്രേസവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

ഇതി ഏകൂനവിസതിമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൨൦. മഗ്ഗാമഗ്ഗ്ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിനിദ്ദേശവണ്ണനാ

സമ്മസനന്താണകമാവണ്ണനാ

നൃ൯൨. ഏവം മഗ്ഗഞ്ച അമഗ്ഗഞ്ച തത്ത്വാ റിതം ഞാണന്തി അയം ഉപക്കിലേസവിനിമുത്താ വീഥിപടിപന്നാ വിപസ്സനാപത്താ അരിയമഗ്ഗസ്സ പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗോ, അയം ഓഭാസാദിഭേദോ ദസവിധോ ഉപക്കിലേസോ ന മഗ്ഗോതി ഏവം മഗ്ഗഞ്ച അമഗ്ഗഞ്ച യാമാവതോ വവത്ഥപേത്വാ റിതം ഞാണം.

അതീതാദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നേ ധമ്മേ കലാപതോ സങ്ഖിപിത്വാ സമ്മസനം കലാപസമ്മസനം, അയം കിര ജമ്ബുദീപവാസീനം അഭിലാപോ. “യം കിഞ്ചി രൂപ”ന്തിആദിനാ (മൺ ൧.൩൩൧; ൨.൧൧൩; ൩.൮൩; അൺ ൧. ൪.൧൮൧) നയേന ഹി ധമ്മാനം വിപസ്സനാ നയവിപസ്സനാ, അയം കിര തമ്ബപണ്ണിദീപവാസീനം അഭിലാപോ. തേനേവാഹ “കലാപസമ്മസനസങ്ഖാതായ നയവിപസ്സനായാ”തി. താവ-സദ്ദോ കമത്ഥോ, തേന സമ്മസനപ്പകാരാനം ബഹുഭേദതം ദീപേതി. ബഹുഭാവതോ ഹി തേസം പഠമം നയവിപസ്സനായ യോഗാരമഭം അനുസാസതി “നയവിപസ്സനായ താവ യോഗോ കരണീയോ”തി. കസ്മാതി ചോദകവചനം. തസ്സായം അധിപ്പായോ - യദി മഗ്ഗാമഗ്ഗ്ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി സമ്പാദേതബ്ബാ, അഥ കസ്മാ “നയവിപസ്സനായ ആദിതോ യോഗോ കാതബ്ബോ”തി വുത്തന്തി. ഇതരോ തസ്സായം അധിഗമുപായോതി ദസ്സേനോ “ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സാ”തിആദിമാഹ. തേനേതം ദസ്സേതി “വിപസ്സനായ സതി ഉദയബ്ബയത്താണുപ്പാദോ, ഉദയബ്ബയത്താണേ സതി ഓഭാസാദിഉപക്കിലേസസമ്ഭവോ, തതോ മഗ്ഗാമഗ്ഗവവത്ഥാനം, തസ്മാ തസ്സ ആദിതോവ ആരമ്ഭസ്സ സമ്ഭവോ നത്ഥീതി വിപസ്സനാ പഠമം ആരദ്ധബ്ബാ”തി. ഏവന്വി പഠമം നയവിപസ്സനാവ കസ്മാ ആരദ്ധബ്ബാതി ആഹ “വിപസ്സനായ ച കലാപസമ്മസനം ആദീ”തി. തത്ത്ഹി അതീതാദിഭേദഭിന്നാനം ധമ്മാനം സങ്ഖിപിത്വാ വവത്ഥാനവസേന പവത്തനതോ ആദികമ്മികസ്സ സുകരം സമ്മസനന്തി ആദിഭൂതം.

തസ്മാതി ആദിഭൂതത്താ. അഥ വാ തസ്മാതി യസ്മാ ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സ...പേ... കലാപസമ്മസനം ആദി, തസ്മാ. ഏതന്തി കലാപസമ്മസനം. അപിചാതിആദി കലാപസമ്മസനസ്സേവ വിപസ്സനായ ആദിഭാവേ ഉപചയഹേതുദസ്സനം. ഉദയബ്ബയത്താണപരിയോസാനാ തീരണപരിത്താ, അസമ്പത്തേ ഏവ ച ഉദയബ്ബയത്താണേ മഗ്ഗാമഗ്ഗവവത്ഥാനം ഹോതീതി ആഹ “തീരണപരിത്തായ വത്തമാനായാ”തി. കലാപസമ്മസനേ താവ യോഗോ കാതബ്ബോതി ഏത്ഥാപി തസ്സേവ പഠമാരമ്ഭേ കാരണം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. യസ്മാ കലാപസമ്മസനം നാമ ഏകവിസുദ്ധിയന്വി ന അന്തോഗം, ഏകച്ചേ ച തം അനാമസിത്വാവ വിപസ്സനാചാരം വണ്ണേന്തി. ഏവം സന്തേപി തം സുത്തന്തേസു ഏകദേസേന, അനവസേസതോ ച ദസ്സിതം. പടിസമ്ഭിദായം ആദികമ്മികാനം മനസികാരസുകരതായ വിപസ്സനായ ആദിഭാവേന റപിതം. വിപസ്സന്തസ്സ ച ഓഭാസാദിസു ഉപ്പന്നേസു മഗ്ഗാമഗ്ഗ്ഞാണസമ്ഭവോ, തസ്മാ “തം സമ്പാദേതുകാമേനാ”തിആദിനാ അയം വിചാരോ കതോതി ദട്ഠബ്ബം.

നൃ൯൩. തത്രാതി തസ്ഥിം തീരണപരിത്തായ ഞാതപരിത്താനന്തരഭാവേ, താസു വാ പരിത്താസു. വിനിച്ഛയോതി സരൂപതോ, കിച്ചതോ, ഭൂമിതോ ച സന്നിടാനം. ലോകുത്തരാപി പുരിമസ്ഥിം സച്ചദ്വയേ മഗ്ഗസമ്പയുത്താ തിവിധാപി പരിത്താ കിച്ചവസേന ലബ്ധതീതി “ലോകിയപരിത്താ”തി വിസേസേത്വാ വുത്തം. സഭാവധമ്മാനം ലക്ഖണസല്ലക്ഖണതോ തേയ്യഅഭിമുഖാ പത്താ അഭിത്താപത്താ. ഞാതട്ഠേതി ഞാതഭാവനിമിത്തം. അഭിത്തേയ്യസ്സ ജാനനഹേതു “ഞാണ”ന്തി വുച്ചതി. പരിത്താപത്താതി അനിച്ഛാദിലക്ഖണാനി പരിച്ഛിജ്ജ ജാനനപത്താ. തീരണട്ഠേതി സമ്മസനഭാവഹേതു. പഹാനപത്താതി പഹാതബ്ബസ്സ പജഹനപത്താ. വേദധിതാദിലക്ഖണവിധുരതായ രൂപ്പനലക്ഖണം പച്ചത്തലക്ഖണം വുത്തം. തേസംയേവ പച്ചത്തലക്ഖണസല്ലക്ഖണവസേന ഗഹിതധമ്മാനംയേവ. യഥാ പഥവിഹസ്സാദിനം ക്കഖളഹുസനാദിലക്ഖണാനി തീസുപി ഖണ്ണേസു സല്ലക്ഖിതബ്ബാനി പടിനിയതരൂപതായ സഭാവസിദ്ധാനേവ ഹുത്വാ ഗയ്ഹന്തി, ന ഏവമനിച്ചതാദിലക്ഖണാനി. താനി പന ഭങ്ഗുദയബ്ബയപിളാവസവത്തനാകാരമുഖേന ഗഹേതബ്ബതോ സമാരോപിതരൂപാനി വിധ ഗയ്ഹന്തിതി വുത്തം “സാമത്തലക്ഖണം ആരോപേത്വാ”തി. ലോകിയപരിത്താനംയേവ അധിപ്പേതത്താ ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാവ “പഹാനപരിത്താ”തി വുത്താ.

സങ്ഖാരപടിച്ഛേദതോതി നാമരൂപവവത്ഥാനതോ, യാ “ദിട്ഠിവിസുദ്ധി”തി വുത്താ. കേചി പന “ഖണ്ഡാദിനം വിപസ്സനായ ഭൂമിഭാവതോ സബ്ബോപി ഖണ്ഡാദിവിചാരോ സങ്ഖാരപരിച്ഛേദോ”തി

വദന്തി. “പച്ചത്തലക്ഖണപടിവേധസ്സേവ ആധിപച്ച”ന്തി ഇമിനാ നാമരൂപപച്ചയപരിഗൃഹപത്താനം തീരണപഹാനാസമത്ഥം ദസ്സേതി . താസന്വി പന “നമനലക്ഖണം നാമം, രൂപനലക്ഖണം രൂപ”ന്തി അരൂപരൂപാനം സാധാരണാകാരസല്ലക്ഖണവസേന പവത്തിയാ ഏകേനാകാരേന തീരണപരിയായോ, ദിട്ഠികണ്ഠാവിക്ഖമ്ഭണേന പഹാനപരിയായോ ലബ്ഭിതീതി സിയാ തീരണപഹാനേസുപി ആധിപച്ചന്തി വദന്തി. ഉക്കട്ഠനിദേശേന പന യഥാ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയാവ സഞ്ചാരപരിച്ഛേദതാ, ഏവം ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനായ ഏവ തീരണപഹാനകിച്ചതാ വേദിതബ്ബാ. ഏവം ഹി തിസ്സോപി പരിഞ്ഞാ വവത്ഥിതാ ഹോന്തി, അത്തമാ സങ്കാരോ സിയാ. തീരണപരിഞ്ഞായ ഭൂമി തത്ഥ പഞ്ഞായ അനിച്ഛതാദിലക്ഖണസന്തീരണേതോ. തേനാഹ “ഏതസ്ഥിം... പേ... ആധിപച്ച”ന്തി. കാമം ഉദയബ്ബയത്താണന്വി കഞ്ചി മിച്ഛാഭിനിവേസം പജഹതി, തസ്സ പന അമാമഗതത്താ ന സാതിസയം പഹാനന്തി വുത്തം “ഭണ്ണാനുപസ്സനം ആദിം കത്വാ ഉപരി പഹാനപരിഞ്ഞായ ഭൂമി”തി. അനിച്ഛതോ അനുപസ്സനോതി അനിച്ഛാകാരതോ സഞ്ചാരേ അനുപസ്സനോ സമ്മസന്തോ. നിച്ഛസന്തന്തി “തേ നിച്ഛാ സസ്സതാ”തി പവത്തം മിച്ഛാസന്തം. സന്താസീസേന ദിട്ഠിചിത്താനന്വി ഗഹണം ദട്ഠബ്ബം. ഏസേവ നയോ ഇതോ പരേസുപി. നിബ്ബിന്ദന്തോതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിസമ്ഭൂതായ നിബ്ബിദാനുപസ്സനായ സഞ്ചാരേ നിബ്ബിജ്ജനവസേന പസ്സന്തോ. നന്ദിന്തി സപ്പിതികതണ്ഹം. വിരജ്ജന്തോതി വിരാഗാനുപസ്സനായ വിരജ്ജനവസേന യഥാ സഞ്ചാരേസു രാഗോ നുപ്പജ്ജതി, ഏവം അനുപസ്സന്തോ. തമാഭൂതോ ഹി രാഗം പജഹതീതി വുച്ചതി. നിരോധേന്തോതി നിരോധാനുപസ്സനായ യഥാ സഞ്ചാരാ നിരുജ്ജന്തിയേവ, ന ആയതിം പുനബ്ഭവവസേന ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം അനുപസ്സന്തോ. തമാഭൂതോ ഹി സഞ്ചാരാനം സമുദയം പജഹതി നാമ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനേതോ. പടിനിസ്സജ്ജന്തോതി പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനായ യഥാ സഞ്ചാരാ ന പുന ആദിയന്തി, ഏവം വോസ്സജ്ജന്തോ. തേനാഹ “ആദാനം പജഹതി”തി, നിച്ഛാദിവസേന വാ ഗഹണം വിസ്സജ്ജതീതി അത്ഥോ. സാധിതത്താതി സമ്പാദിതത്താ. ഇതരാതി തീരണപഹാനപരിഞ്ഞാ. ഏവം പരിഞ്ഞാ നിദ്രിസിത്വാ പരിഞ്ഞാക്കമവസേനപി കണ്ഠാവിതരണാനന്തരം “കലാപസമ്മസന്തേ യോഗോ കാതബ്ബോ”തി യായമത്ഥോ വുത്തോ, തം നിഗമവസേന പച്ചാഹരന്തോ “തേന വുത്ത”ന്തിആദിമാഹ, തം വുത്തത്ഥമേവ.

നന്ദ. തത്രാതി തസ്ഥിം കലാപസമ്മസന്തേ വിഭാവേതബ്ബേ, തസ്സ വാ കലാപസമ്മസന്തസ്സ ആദിഭാവേ. അയം പാളിതി ദസ്സിയമാനം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിമാഹ. തത്ഥ സഞ്ചിപിത്വാ വവത്ഥാനേ പഞ്ഞാതി അതീതാദിഭേദഭിന്നേ ധമ്മേ ഏകതോ സഞ്ചാരേതാ അനിച്ഛാദിവസേന വിനിച്ഛയേ സാധേതബ്ബേ തംസാധനീയാ പഞ്ഞാ. സമ്മസന്തേ അനിച്ഛതാദിവസേന തീരണേ ഞാണന്തി പവുച്ചതി, സാ കഥം ഹോതീതി അത്ഥോ. വവത്ഥാനേ സമ്മസന്തേതി ച നിപ്ഫാദേതബ്ബേ ഭുജ്ജവചനം. യം കിഞ്ചിരൂപന്തിആദിനി പദാനി ഹേട്ഠാ വുത്തത്ഥാനേവ. സബ്ബം രൂപം അനിച്ഛതോ വവത്ഥപേതീതിആദിനി പന യസ്ഥാ പരതോ വണ്ണിയിസ്സന്തി, തസ്ഥാ തത്ഥേവ നേസം അത്ഥം വിഭാവയിസ്സാമ.

പാളിവവത്ഥാനം പന ഏവം വേദിതബ്ബം - ഏത്ഥ ഹി ആദികമ്മികാനം വിപസ്സനാമനസികാരസുഖത്ഥം “യം കിഞ്ചിരൂപ”ന്തിആദിനാ പഠമം താവ പഞ്ചക്ഖന്ധാ അതീതാദിവിഭാഗമുഖേന ഗഹിതാ, തേ പന ഖന്ധാ യസ്ഥാ ദ്വാരാരമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്തയമ്മവസേന വിഭാഗം ലബ്ഭന്തി, തസ്ഥാ തദനന്തരം ദ്വാരാശ്ശക്കാദിവസേന ദസ ശ്ശക്കാ ഗഹിതാ. യസ്ഥാ പന ലക്ഖണേസു അനന്തലക്ഖണം ദുക്ഖവിഭാഗം, തസ്ഥാ തസ്സ വിഭാവനായ ശ്ശ ധാതുയോ ഗഹിതാ. തതോ യേസു കസീണേസു ഇതോ ബാഹിരകാനം അത്താഭിനിവേസോ, താനി ഇമേസം ത്യാനാനം ആരമ്മണഭാവേന ഉപട്ഠാനാകാരമത്താനീതി ദസ്സനത്ഥം ദസ കസീണാനി ഗഹിതാനി. തതോ ദുക്ഖാനുപസ്സനായ പരിവാരഭാവേന പടിക്കുലാകാരവസേന ദത്തിംസ കോട്ഠാസാ ഗഹിതാ. പുബ്ബേ ഖന്ധവസേന സഞ്ചേപതോ ഗഹിതാ ധമ്മാ നാതിസഞ്ചേപവിത്ഥാരനയേന, വിത്ഥാരനയേന ച മനസി കാതബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം ദ്വാരാസായതനാനി, അട്ഠാരസ ധാതുയോ ച ഗഹിതാ. തേസു ഇമേ ധമ്മാ സതിപി സുണ്ണനിരീഹഅബ്ബാപാരഭാവേ ധമ്മസഭാവതോ ആധിപച്ചവസേന പവത്തന്തിതി അനന്തലക്ഖണവിഭാവനത്ഥം ഇന്ദ്രിയാനി ഗഹിതാനി. ഏവം അനേകഭേദഭിന്നാപിമേ ധമ്മാ ഭൂമിത്തയപരിയാപനതായ തിവിധാവ ഹോന്തിതി ദസ്സനത്ഥം തിസ്സോ ധാതുയോ ഗഹിതാ.

ഏത്താവതാ നിമിത്തം ദസ്സേതാ പവത്തം ദസ്സേതും കാമഭവാദയോ നവ ഭവാ ഗഹിതാ. ഏത്തകേ അഭിഞ്ഞേയവിസേസേ പവത്തമനസികാരകോസല്ലേന സഞ്ചസുഖമേസു നിബ്ബത്തിതമഹഗ്ഗതധമ്മേസു മനസികാരോ പവത്തേതബ്ബോതി ദസ്സനത്ഥം ത്യാനപ്പമത്താരുപ്പാനി ഗഹിതാനി. തത്ഥ ത്യാനാനി നാമ വുത്താവസേസാരമ്മണാനി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി. പച്ചയപച്ചയുപ്പനവിഭാഗതോ ഇമേ ധമ്മാ ഭിന്ദിത്വാ മനസി കാതബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം പടിച്ഛസമുപ്പാദണ്ണാനി ഗഹിതാനി. പച്ചയാകാരമനസികാരോ ഹി ലക്ഖണത്തയം സുഖേന, സുട്ഠതരഞ്ച വിഭാവേതി, തസ്ഥാ പച്ഛതോ ഗഹിതോ. ഏവമേതേ സമ്മസന്തിയഭാവേന ഗഹിതാ

ഖണ്ഡാഭിവാസേന കോട്ഠാസതോ പഞ്ചവീസതിവിധാ. പഭേദതോ പന അതീതാഭിഭേദം അനാമസിത്വാവ ഗയ്ഹമാനാ ദ്വീഹി ഊനാനി ദേവതാനി ഹോന്തി.

തത്ത്വ അനിച്ഛതോ വവത്ത്വപേതീതിആദികോ പഠമോ ലക്ഖണവത്ത്വാപനവാഭോ. അനിച്ഛം ഖയട്ഠോതിആദികോ ദുതിയോ ഹേതുവാഭോ ലക്ഖണാനം ഹേതുകിത്തനതോ. അനിച്ഛം സഞ്ചതന്തിആദികോ പന ഹേതുപതിട്ഠാപനവാഭോ പാക്കഭാവസല്ലക്ഖണതോ. ഖയട്ഠോതി ഹി ഖയസഭാവതോ യസ്മാ രൂപം ഖയസഭാവം ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഖയം വയം ഭേദം ഗച്ഛതി, തസ്മാ അനിച്ഛന്തി അത്ഥോ. ഭയട്ഠോതി ഭായിതബ്ബഭാവതോ യസ്മാ രൂപം പഭേദഗുരതായ ഭയാനകം, തസ്മാ ദുക്ഖന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “യദനിച്ഛം, തം ദുക്ഖ”ന്തി (സം നീ ൩൨.൧൭, ൪൭, ൪൬, ൫൬, ൮൭; ൨.൪.൧൪; പടിം മം ൨.൧൦). അസാരകട്ഠോതി അസാരകഭാവതോ, അത്തസാരവിരഹതോതി അത്ഥോ. തതിയവാഭോ പന “രൂപം അനിച്ഛ”ന്തി വത്വാ തസ്സ ഹേതും പതിട്ഠാപേതും “സഞ്ചത”ന്തിആദി വുത്തം. യസ്മാ സമേച്ച സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി കതം, അനുരൂപേ ച പച്ചയേ പടിച്ച, ന വിനാ തേഹി സമം, സമ്മാ ച ഉപ്പന്നം, തസ്മാ ഖയവയവിരാഗനിരോധയമ്മന്തി. ന ഹി പച്ചയനിബ്ബത്തം അനിരുജ്ജന്തനകം നാമ അത്ഥി. തേനാഹ ഭഗവാ “യം തം രൂപം ജാതം ഭൂതം സഞ്ചതം പലോകയമ്മം, തം വത മാ പലുജ്ജിതി നേതം ഠാനം വിജ്ജതീ”ന്തി (സം നീ ൭.൩൧൯). ഏതേന അനിച്ഛാ പഥവീയാതു പച്ചയനിബ്ബത്തത്താ തദന്തം പച്ചയനിബ്ബത്തം വിയാതി ദസ്സേതി. ഏസ നയോ സേസധമ്മേസുപി.

ഇദാനി അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച സഞ്ചതയമ്മാനം അനിച്ഛതം പതിട്ഠാപേതും “ജാതിപച്ചയാ”തിആദി വുത്തം. അനിച്ഛലക്ഖണസ്സേവ ചേത്ഥ പതിട്ഠാപനം തസ്മിം പതിട്ഠാപിതേ സേസലക്ഖണദ്വയസ്സുപി പതിട്ഠാപനസിദ്ധിതോ.

ഇമിനാ പേയ്യാലേന ഇമേ ധമ്മരാസയോ സംഖിത്താതി സമ്ബന്ധോ. “ദ്വാരാരമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്താ ധമ്മാ, പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ”തി ഇദം അഭിഞ്ഞേയ്യനിദ്ദേസേ “ചക്ഖും, ഭിക്ഖവേ, അഭിഞ്ഞേയ്യ”ന്തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൩; സം നീ ൪.൪൬) ദ്വാരാരമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്തേ ധമ്മേ ദസ്സേതാ തേസം പഞ്ചഹി ഖണ്ഡേഹി സഞ്ചതാതിതം ദസ്സേതും “രൂപം അഭിഞ്ഞേയ്യം...പേ... വിഞ്ഞാണം അഭിഞ്ഞേയ്യ”ന്തി ആഗതത്താ വുത്തം. പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൧.൪൮) പന “യം കിഞ്ചി രൂപ”ന്തിആദിനാ പഠമം പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ദസ്സേതാ “ചക്ഖു”ന്തിആദിനാ ദ്വാരാരമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്താ ധമ്മാ ദസ്സിതാ. തമാദസ്സനേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

കസ്മാ പന്നേത്ഥ ഇമേ ധമ്മരാസയോ സംഖിത്താതി പാളിയം വിത്ഥാരതോ ആഗതത്താതി ദസ്സേന്തോ “വുത്തം ഹേത”ന്തിആദിമാഹ. തേനേവാഹ “തം തത്ത്വം...പേ... സംഖിത്ത”ന്തി. തത്ത്വ തന്തി അഭിഞ്ഞേയ്യം. ഏത്ഥാതി അഭിഞ്ഞേയ്യനിദ്ദേസേ. “വിഞ്ഞാണം മനോ ധമ്മാ”തിആദിനാ തത്ത്വ തത്ത്വ കോട്ഠാസേ യേ ലോകുത്തരയമ്മാ ആഗതാ. കേചി പന “ഏത്ഥാതി പടിസമ്ഭിദായ”ന്തി വദന്തി, തം ന സുന്ദരം. സമ്മസന്നുപഗാ ഏവ ഹി ധമ്മാ പടിസമ്ഭിദായം ഗഹിതാ സമ്മസന്നവാദസ്സ അധിപ്പേതത്താ, ന അഭിഞ്ഞേയ്യനിദ്ദേസേ (പടിം മം ൧.൩; സം നീ ൪.൪൬) വിയ സബ്ബേവ അഭിഞ്ഞേയ്യാ ധമ്മാ. യേ രൂപാരൂപധമ്മാ. യസ്സാതി യോഗിനോ. തേസു തേന സമ്മസന്നം ആരഭിതബ്ബം യഥാപാക്കം വിപസ്സനാഭിനിവേസോതി കത്വാ. പച്ഛാ പന അനുപട്ഠഹന്തേപി ഉപായേന ഉപട്ഠഹാപേത്വാ അനവസേസതോവ സമ്മസിതബ്ബാ.

൬൯൭. “അതീതം രൂപം അനിച്ഛ”ന്തിആദിനാ അനിച്ഛതോ സമ്മസന്നസ്സ അതീതാഭിവിഭാഗാ പവത്തിട്ഠാനഭൂതാതി ആഹ “ഏകാദസഹി ഓകാസേഹീ”തി. വവത്ത്വാപനം നാമ സന്നിട്ഠാനം. അനിച്ഛതോ സന്നിട്ഠാനഞ്ചേത്ഥ “അനിച്ഛ”ന്തി വിപസ്സനാവതി ആഹ “അനിച്ഛന്തി സമ്മസതീ”തി.

കഥന്തി സമ്മസന്നാകാരോ പുച്ഛിതോതി തം പരതോ ഇധേവ പാളിയം ദുതിയവാഭോ വുത്തനയേനേവാതി സഞ്ചേപേനേവ വിസ്സജ്ജേതി. ഇദാനി തത്ത്വം പാക്കത്തരം കാതും “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഹീ-തി ഹേതുഅത്ഥേ നിപാതോ. യസ്മാ “രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നം അനിച്ഛം ഖയട്ഠോതി ഏവം വുത്തം, തസ്മാ ഇമിനാ വുത്തനയേന അനിച്ഛന്തി സമ്മസതീതി യോജനാ.

ഏവന്വി സഞ്ചേപോയേവാതി വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “ഏസാ”തിആദി വുത്തം. അതീതേതി അതീതേ ഭവേ. ആദികമ്മിക്സ ഹി ഇദം സമ്മസന്നവിധാനം, തസ്മാ ഭവവസേന അദ്ധാഭേദോ അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “നയിമം ഭവം സമ്പത്തന്തി”തി. ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യം അതീതഭവേ പരിയാപന്നം രൂപം, തം അതീതേയേവ ഭവേ വീണം, തതോ ന ഇമം ഭവം സമ്പത്തം, തസ്മാ അനിച്ഛം ഖയട്ഠോതി ഖയസഭാവത്താതി സമ്മസതീതി. ഏസ നയോ യം അനാഗതന്തിആദിസുപി.

യം ബഹിദ്ധാ, തമ്പി ബഹിദ്ധാ ഏവ വീയതി, ന അജ്ഞാതഭാവം ഗച്ഛതീതി അനിച്ചം
ഖയട്ഠോനാതി, യം ഓളാരികം, തമ്പി തത്ത്വേവ വീയതിതി അനിച്ചം ഖയട്ഠോനാതിആദിനാ
യോജേതബ്ബം.

ഇദം സബ്ബബീതി ഇദം അതീതാദിഭേദസ്സ രൂപസ്സ സമ്മസനതോ സബ്ബം ഏകാദസവിധമ്പി
സമ്മസനം ഏകം സമ്മസനം അനിച്ചതോ സമ്മസനന്തി കത്വാ.

തന്തി തം ഏകാദസവിധമ്പി രൂപം. സപ്പടിയേതായാതി ഭയാനകതായ. ഭയാവഹം ഹോതീതി
അപ്പഹീനവിപല്ലാസസ്സ “അഹം വിനസ്സാമി, മമ സന്തകം വിനസ്സതീ”തി ചിന്തേന്തസ്സ ഭയജനകം
ഹോതി. സീഹോപമസുത്തേ ദേവാനം വിയാതി സീഹോപമസുത്തേ ദേസിയമാനേ ദേവാനം വിധി.
തത്ത്വ ഹി -

“യദാ തമാഗതോ ലോകേ ഉപ്പജ്ജതി അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ...പേ... സോ ധമ്മം
ദേസേതി ‘ഇതി രൂപം, ഇതി രൂപസ്സ സമുദയോ, ഇതി രൂപസ്സ അത്ഥമ്ഗമോ. ഇതി
വേദനാ... ഇതി സന്താ... ഇതി സഞ്ചാരാ... ഇതി വിഞ്ഠാണം, ഇതി വിഞ്ഠാണസ്സ
സമുദയോ, ഇതി വിഞ്ഠാണസ്സ അത്ഥമ്ഗമോ’തി. യേപി തേ, ഭിക്ഖവേ, ദേവാ ദിഘായുകാ
വണ്ണവന്തോ സുഖബഹുലാ ഉച്ചേസു വിമാനേസു ചിരട്ഠിതികാ, തേപി തമാഗതസ്സ
ധമ്മദേസനം സുതാ യേഭൂയേന ഭയം സംവേഗം സന്താസം ആപജ്ജന്തി ‘അനിച്ചാവ കിര
ഭോ മയം സമാനാ നിചമ്ഹാതി അമഞ്ഠിമ്ഹ, അദ്ധുവാവ...പേ... അസസ്സതാവ കിര ഭോ
മയം സമാനാ സസ്സതമ്ഹാതി അമഞ്ഠിമ്ഹ, മയമ്പി കിര ഭോ അനിച്ചാ അദ്ധുവാ
അസസ്സതാ സക്കാധപരിയാപന്നാ”തി (സം നി ൩.൨൮; അ നി ൪.൩൩) -

ഏവം ദേവാനം ഭയുപ്പന്തി ആഗതാ.

ഖണ്ഡപഞ്ചകം, തദേകദേസോ വാ അത്തവാദീഹി “അത്താ”തി പരികപ്പീയതി, തഞ്ച ഏകന്തതോ
അനിച്ചം, ദുക്ഖഞ്ചാതി ആഹ “യത്ത്ഹി അനിച്ചം, തം ദുക്ഖ”ന്തിആദി. തീസു ദുക്ഖതാസു
സഞ്ചാരദുക്ഖതാവ ബ്യാപിനീ, “യദനിച്ചം, തം ദുക്ഖ”ന്തി ച അധിപ്പേതാതി വുത്തം “അനിച്ചതം
വാ ഉദയബ്ബയപടിപിളനം വാ”തി. അത്താ അഭവിസ്സാതി “കാരകോ വേദകോ സയംവസീ”തി
ഏവംഭൂതോ അത്താ അഭവിസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഏവത്ത്ഹി സതി രൂപസ്സ ആബാധായ
സംവത്തനം അയുജ്ജമാനകം സിയാ. യഥാ രൂപക്ഖണ്ഡേ അഭേദതോ തിവിധം സമ്മസനം,
ഭേദതോ തേത്തിംസവിധം, ഏവം വേദനാക്ഖണ്ഡാദീസുപിതി ഇമമത്ത്വം “ഏസ നയോ”തി
അതിദിസതി. തേന ഖണ്ഡവന്തേന താവ ഭേദതോ പഞ്ചസട്ഠിഅധികാ സതം സമ്മസനവാരാ ദസ്സിതാ
ഹോന്തി. ഇമിനാ നയേന ദ്വാരാശ്ശാദീസുപി യഥാരഹം സമ്മസനഭേദോ വേദിതബ്ബോ.

നന്ത. നിയമതോ സഞ്ചതാദിഭേദം ഹോതീതി ഏകംസേന സഞ്ചതതാദിവിസേസവന്തം ഹോതി
അസഞ്ചതാദിസഭാവേ അനിച്ചതായ അസമ്ഭവതോ. അസ്സാതി അനിച്ചസ്സ. പരിയായദസ്സനത്ത്വന്തി
വേവചനദസ്സനത്ത്വം, തം പന “ഖയധമ്മ”ന്തിആദിനം വസേന വേദിതബ്ബം, ന പുരിമാനം തിണ്ണം. ന
ഹി തദേവ തസ്സ പരിയായോ ഹോതി, നാപി സഞ്ചതപടിച്ചസമുപ്പന്നപദാനി ഹുത്വാ
അഭാവദീപനതോ പാകഭാവദീപനതോ. പാകഭാവദീപനേന പന അനിച്ചതായ സാധനപക്ഖേ
തിട്ഠന്തി. തേനേവ ഹി സബ്ബേസം പദാനം പരിയായതാഭാവതോ “നാനാകാരേഹി വാ”തി
വികപ്പന്തരം ഗഹിതം. മനസികാരപ്പവത്തിദസ്സനത്ത്വന്തി അനിച്ചതായ
ഉപബ്രൂഹനമനസികാരപവത്തിദസ്സനത്ത്വം.

ചത്താരിസാകാരഅനുപസ്സനാകമാവണ്ണനാ

നന്ത. സോതി യോഗാവചരോ. തസ്സാതി യഥാവുത്തഭേദസ്സ അനിച്ചതാദിസമ്മസനസ്സ.
മിരഭാവത്ത്വായാതി ദള്ഹഭാവത്ത്വായ അനിച്ചാദിആകാരസ്സ പുനപ്പുനം മനസികാരോ വിധി
ബഹുലീകാരഭാവതോ. യം തം ഭഗവതാ ഏതസ്സ വിഭിന്ദേ അനിച്ചാദിസമ്മസനം വുത്തന്തി
സമ്ബന്ധോ. അനുലോമികന്തി അരിയമഗ്ഗാധിഗമസ്സ അനുകൂലം. ഖന്തിന്തി ഞാണഖന്തിം.
ഞാണത്ത്ഹി വിസയസഭാവം ഓഗാഹേത്വാ വവത്ത്വാനേ ഖമതി സഹതീതി ഖന്തിതി വുച്ചതി.
സമ്മത്തനിയാമന്തി അരിയമഗ്ഗം. സോ ഹി സമ്മാദിട്ഠിആദിസമ്മത്തഞ്ചേവ അനിവത്തിധമ്മതായ
നിയാമോ ചാതി വുച്ചതി. “ആദിനാ നയേന”തി ഇമിനാ “പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ദുക്ഖതോ പസ്സന്തോ
അനുലോമികം ഖന്തിം പടിലഭതി, ഖണ്ഡാനം നിരോധോ സുഖം നിബ്ബാനന്തി പസ്സന്തോ
സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതീ”തി (പടി മ ൩.൩൮) ഏവമാദികോ പാഠസേസോ
രോഗാദിപടിപക്ഖയോജനാവസേന വിത്ത്വാരേതബ്ബോ. “ഖണ്ഡാനം നിരോധോ നിചം നിബ്ബാന”ന്തി
വചനേന സഞ്ചാരാനം ദുക്ഖരോഗതാദിപടിപക്ഖോ നിബ്ബാനസ്സ സുഖാരോഗ്യാദിഭാവോ “ആദിനാ

നയേനാ"തി എത്ഥ നയഗ്ഗഹണേന ദീപിതോതി. അവസേസോ സബ്ബോ പാഠോ പകാസിതോ ഏവ ഹോതീതി.

കാമഞ്ചേതം ചത്താരിസായ ആകാരേഹി സമ്മസനം അനുലോമത്താണേ ഭാവേതബ്ബവിധാനം. തേനാഹ "അനുലോമത്താണം വിഭജേതേന...പേ...വുത്ത"തി, ഇതോ പട്ഠായ പന കതപരിചയസ്സേവ കിച്ചാവഹം ഹോതീതി ഇധാപി വുത്തന്തീതി ദട്ഠബ്ബം. തസ്സാപീതി ന കേവലം കലാപസമ്മസനസ്സേവ, അഥ ഖോ യമാദസ്സിതസ്സ ചത്താലീസപ്പഭേദസ്സ അനിച്ചാദിസമ്മസനസ്സപി. തത്ത്ഹി അനുലോമികഖന്തിപടിലാഭായ, സമ്മത്തനിയാമോക്കമനായ ച സംവത്തനതോ ഏകംസതോ ഇച്ഛിതബ്ബം. വുത്തത്ത്ഹി -

"സോ വത, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു കഞ്ചി സങ്ഖാരം നിച്ചതോ സമനുപസ്സന്തോ അനുലോമികായ ഖന്തിയാ സമന്നാഗതോ ഭവിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതി, അനുലോമികായ ഖന്തിയാ അസമന്നാഗതോ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതി, സമ്മത്തനിയാമം അനോക്കമമാനോ സോതാപത്തിഫലം വാ...പേ... അരഹത്തം വാ സച്ഛികരിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതി. സോ വത, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സബ്ബസങ്ഖാരേ അനിച്ചതോ സമനുപസ്സന്തോ"തി (അം നിം ന്നു.൩൮; പടിം മം ൩.൩൬) -

ആദി സുക്കപക്ഖോ വിത്ഥാരേതബ്ബോ. തഥാ "സോ വത, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു കഞ്ചി സങ്ഖാരം സുഖതോ, ദുക്ഖതോ, കഞ്ചി ധമ്മം അത്തതോ, അനത്തതോ"തി (പടിം മം ൩.൩൬) വിത്ഥാരേതബ്ബോ.

ന്റ൩൮. ഏകേകം ഖഡം അനിച്ചാദിസമ്മസനസ്സ വസേന സമ്മസതീതി സമ്ബന്ധോ. തസ്സ പന സമ്മസനസ്സ പഞ്ചനം ഖഡാനം സാധാരണതായ "ഏകേകം ഖഡം"തി വുത്തം. അനച്ചന്തികതായാതി അച്ചന്തികതാഭാവതോ, അസസ്സതതായാതി അത്ഥോ. സസ്സതത്ത്ഹി അച്ചന്തികം പരായ കോടിയാ അഭാവതോ. ആദിഅന്തവന്തതായാതി പുബ്ബാപരകോടിവന്തതായ, ഉദയബ്ബയധമ്മതോതി അത്ഥോ. അനിച്ചതോ സമ്മസതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ.

അനിച്ചതോതി ച അദ്ധുവതോ. ഏതത്ത്ഹി ന നിച്ചം, ഖണികതായ അസദാഭാവിതായ വാ ന ഇച്ചം ന ഉപഗന്തബ്ബന്തി അനിച്ചം. ഉപ്പാദവയപടിപിളനതായാതി ഉപ്പാദേന, വയേന ച പതി പതി ഖണേ ഖണേ തംസമങ്ഗിനോ വിബാധനസഭാവത്താ, തേഹി വാ സയമേവ വിബാധേതബ്ബത്താ. ഉദയബ്ബയവന്തോ ഹി ധമ്മാ അഭിങ്ഘം തേഹി പടിപിളിതാ ഏവ ഹോന്തി, യാ പിളനാ "സങ്ഖാരദുക്ഖതാ"തി വുച്ചതി. ദുക്ഖവത്ഥുതായാതി തിവിധസ്സാപി ദുക്ഖസ്സ, സംസാരദുക്ഖസ്സ ച അധിട്ഠാനഭാവതോ. പച്ചയയാപനീയതായാതി യഥാരഹം പച്ചയേഹി യാപേതബ്ബതായ. രോഗമൂലതായാതി മൂലബ്ബാധി വിയ അനുബന്ധബ്ബാധീനം മൂലഭാവതോ, പദവയേനാപി യാപ്യരോഗസദിസതോതി ദസ്സേതി. യാപ്യബ്ബാധി ഹി രോഗോ ഇതരോ ആബാധോതി. ദുക്ഖതാസൂലയോഗിതായാതി തിവിധദുക്ഖതാസങ്ഖാരേണ രുജ്ജനേന യുജ്ജതായ. കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതായാതി യഥാരഹമാരമ്മണവസേന, സമന്നാഗമവസേന ച രാഗാദികിലേസാസുചിവിസ്സന്ദനതോ. അഹുത്ഥാ സമ്ഭവതോ ഉപ്പത്തിയാ ഉദ്ധുമാത്താ.

അന്തോതുദനതായാതി അബ്ഭന്തരേതുദനതോ. ദുക്ഖവേദനാദയോ വിയ ഹി ഇമേ സങ്ഖാരാ അത്തഭാവസ്സ അബ്ഭന്തരഗതാ ഏവ ഉദയബ്ബയവസേന തുദന്തി. അരിയമഗ്ഗസണ്ഡാസേന വിനാ നീഹരിതും അസക്കുണേയ്യതായ ദുന്നീഹരണീയതാ തണ്ഹാദിട്ഠഭിനിവേസദള്ഘഭാവതോ. അഘന്തി പാപം വിയ അരിയജനേഹി വിഗരഹിതബ്ബം. സത്താനം അനത്ഥജനനതോ അവധ്വശിആവഹം, പാപസ്സ ച വത്ഥുഭൂതം ഖഡപഞ്ചകന്തി ആഹ "വിഗരഹ...പേ... അഘതോ"തി. അസേരിഭാവജനകതായാതി പരവസതാജനനതോ. യഥാ ഗിലാനോ അഞ്ജേഹി സംവേസനവുട്ഠാപനാദിനാ പരപടിബദ്ധസരീരവുത്തികോ അസേരീ, ഏവമേതേപി അസേരിഭാവജനകാ. അവസതായാതി അവസവത്തനതോ. യഥാ പരോസതന്തോ പുരിസോ പരസ്സ വസം ന ഗച്ഛതി, ഏവം സുഭസുഖാദിഭാവേന വസേ വത്തേതും അസക്കുണേയ്യതോ. അവിധേയ്യതായാതി "മാ ജീരഥ, മാ മീയഥ"തിആദിനാ വിധാതും അസക്കുണേയ്യതോ. പലുജ്ജനതായാതി ബ്ബാധിആദിഹി പകാരേഹി ഛരിജ്ജനതോ വിനസ്സനതോ. തേഹി ഏവ വാ ആബ്ബസനതോ. ബ്ബസനത്ഥോ ഹി ലോകസദ്ദോ, പസദ്ദോ ഭുസത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ബ്ബാധിആദിഹി ച ഖഡാനം ബ്ബസനന്തി. ബ്ബസനാവഹഭാവേന എതിതി ഇതി, ആഗന്തുക്കാനം അകുസലപക്ഖിയാനം ബ്ബസനഹേതുനം ഏതം അധിവചനം. ഖഡാ ച ഏദിസാതി ആഹ "അനേകബ്ബസനാവഹതായ ഇതിതോ"തി.

ഉപദ്രവതീതി ഉപദ്രവോ, അനന്തം ജനേനോ അഭിഭവതി അജ്ഞാതമരതീതി അത്ഥോ, രാജഭണ്ഡാദീനം ഏതം അധിവചനം. ഖന്ധാ ച ഏദിസാതി വൃത്തം “അവിദിതാനം...പേ... ഉപദ്രവതോ”തി. ദിട്ഠാമിതിസമ്പ്രദായികഭയാവഹരോ, അഭയപടിപക്വതോ ച ഖന്ധാ ഭയന്തി ആഹ “സബ്ധയാനം...പേ... ഭയതോ”തി. ബഹിഷാ ഞാതിബൃസനാദിഹി, അജ്ഞാതം രാഗാദിഹി അനന്തേഹി ഉപസജ്ജനട്ഠേന, ഉപസഗ്ഗസദിസതായ ച ഉപസഗ്ഗോ. ഉപസഗ്ഗോതി ച ദേവതൃപസംഹാരവസേന പവത്തോ ബ്യാധിആദിഅനന്തോ. സോ അത്ഥകാമേന മുഹൂത്തമ്പി ന അജ്ഞാതപക്വതീത്ത്വോ ഹോതി. തേന വൃത്തം “അനേകേഹി...പേ... ഉപസഗ്ഗതോ”തി. ദോസ്യപസട്ഠതായാതി ആരമ്മണതോ, സമ്പ്രയാഗതോ ച രാഗാദിദോസേഹി ഉപേതതായ. ലോകധമ്മാ ലാഭാദിഹേതുകാ അനുനയപടിഘാ, തേഹി, ബ്യാധിആദിഹി ച അനവട്ഠിതാ പചലിതാ.

ഉപകമേനാതി അത്തനോ, പരസ്സ വാ പയോഗേന. സരസേനാതി സഭാവേന. പഭങ്ഗുപഗമനസിലതാ ഭിദുരതാ. സബ്ബാവത്ഥനിപാതിതായാതി രുക്ഖഫലം വിയ അതിതരുണകാലതോ പട്ഠായ സബ്ബാസു അവത്ഥാസു നിപതനസിലതായ. അനിപതസ്സപി സബ്ബേന സബ്ബം അസാരതായ മിരഭാവസ്സ അഭാവതായ. മിരഞ്ഹി ധുവം നാമ ഹോതി. തായിതും രക്ഖിതും അസമത്ഥതായ ന തായനോതി അതായനോ, തബ്ഭാവോ അതായനതാ. താണാസീസായ ഉപഗതസ്സ അലബ്ഭേനേയുവേമതാ. ദുക്ഖഭീതിയാ ഉപലീയനാധിപ്പായേന അല്ലീയിതും. ദുക്ഖനിവത്തനം ലേണകിച്ചം. ജാതിആദിഭയാനം ഹിംസനം വിധമനം ഭയസാരകത്തം. യഥാപരികപ്പിതേഹിതി പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനേഹി ബാലേഹി പരികപ്പിതപ്പകാരേഹി. രിത്തതായാതി വിവിത്തതായ, വിരഹിതതായാതി അത്ഥോ. അത്തോസാരാഭാവോ രിത്തതാ. സാ ഏവ ച തുച്ഛതാതി ആഹ “രിത്തതായേവ തുച്ഛതോ”തി. അപ്പകത്താതി പരിത്തത്താ, ലാമകത്താ വാ. ധുവസാരാഭാവാദിഹി സദ്ധിം അത്തസാരാഭാവം രിത്തപദേന വത്ഥാ നിബ്ബത്തിതമത്തസാരാഭാവമേവ സുത്തപദേന ദസ്സേതും “സാമി...പേ... സുത്തതോ”തി വൃത്തം. യഥാ കേനചി സാമിആദിലക്ഖണേന അത്തനാ സുത്താ ഏതേ, ഏവം സയമ്പി അതംസഭാവോതി ആഹ “സയഞ്ച...പേ... അനത്തതോ”തി. ന അത്താതി ഹി അനത്താതി.

പവത്തിദുക്ഖതായാതി ഭവപവത്തിദുക്ഖഭാവതോ. ഭവപവത്തി ച പഞ്ചനം ഖന്ധാനം അനിച്ഛാദിആകാരേന പവത്തനമേവ, സോ ച ആദിനവോ. യഥാഹ “യം, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചപാദാനക്ഖന്ധാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ. അയം, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖന്ധേസു ആദിനവോ”തി. തേനാഹ “ദുക്ഖസ്സ ച ആദിനവതായാ”തി. ആദിനന്തി ഭാവനപുംസകനിദേസോ യഥാ “ഏകമന്ത”ന്തി (ദിം നിം ൧.൧൩൫), അതിവിയ കപണന്തി അത്ഥോ. ഭുസത്ഥോ ഹി അയം ആ-കാരോ. യഥാ “ദിയാ ഛിദുകം വിച്ഛിദുക”ന്തി ഏതഥ ദി-സദസ്സ അത്ഥേ വി-സദോ, ഏവമിയാപിതി ആഹ “ദേധാ പരിണാമപകതിതായ വിപരിണാമധമ്മതോ”തി. വിപരിണാമോ ച വിപരിതസഭാവപത്തി. ദുബ്ബലതായാതി സരസഭിദുരതായ ബലാഭാവതോ. ദുബ്ബലമ്പി കിഞ്ചി മുദുകമ്മത്താഭാവേന ദുപ്പധംസിയാ. ഇമേ പന സുപധംസിയാ ഏവാതി ആഹ “ഛേഗ്ഗു വിയ സുഖഭഞ്ജനീയതായ ചാ”തി. അഘസ്സ പാപസ്സ ഹേതുതാ അഘഹേതുതാ. ഖന്ധപടിബദ്ധമേവ ഹി സബ്ബം കിഞ്ചിസന്തി. ഇമേ രൂപാദയോ സുഖഹേതു, ന ദുക്ഖഹേതുതി ജനിതവിസ്സാസാനം ഹനനസിലതായ, ഖന്ധേസു ഹി “ഏതം മമാ”തി ഗാഹവസേന സത്താ ബൃസനം പാപുണന്തി, വിസ്സാസം വാ ഹനന്തിതി വിസ്സാസഘാതിനോ, തബ്ഭാവതോ.

വിഗതഭവതായാതി അപഗതവഡ്ഢിതായ. വിഭവതണ്ഹാ, വിഭവദിട്ഠി ച വിഭവോ ഉത്തരപദലോപേന, തതോ വിഭവതോ, പിതൃസദിസസ്സ വാ സഭാവഹേതുനോ വിഭവതോ വിനാസതോ സമ്ഭൂതതായ. ആസവാനം ആരമ്മണാദിനാ പച്ചയഭാവോ ആസവപദട്ഠാനതാ. ബീജാദികോ അസാധാരണോ ഹേതു, ഭൂതസലിലാദികോ സാധാരണോ പച്ചയോ. ഏസ നയോ അജ്ഞാതേഹി. തേഹി സമേച്ച സമ്ഭൂത കതോ സഞ്ചതോ. മച്ചുമാരസ്സ അധിട്ഠാനഭാവേന, കിലേസമാരസ്സ പച്ചയഭാവേന സംവഡ്ഢനതോ ആമിസഭൂതതാ, ഖന്ധാപി ഖന്ധാനം ആമിസഭൂതാ പച്ചയഭാവേന സംവഡ്ഢനതോ, തദന്തോഗധാ അഭിസഞ്ചാരാ. ദേവപുത്തമാരസ്സ പന “മമേത”ന്തി അധിമാനവസേന ആമിസഭാവോതി ഖന്ധാദിമാരാനമ്പി ഇമേസം യഥാരഹം ആമിസഭൂതതാ വത്തബ്ബാ. ധമ്മസദോ “ജാതിധമ്മാന”ന്തിആദിസു (മം നിം ൩.൩൭൩; പടിം മം ൧.൩൩) വിയ പകതിഅത്ഥോ, “ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭം ൧൧൮ ആദയോ) വിയ ഹേതുഅത്ഥോ ചാതി ആഹ “ജാതിജരാബ്ബാധിമരണപകതിതായ, സോകപരിദേവഉപായാസഹേതുതായാ”തി. സംകിലേസത്തയഗ്ഗഹണേന തദേകട്ഠാനം ദസനം കിലേസവത്ഥുനമ്പി സഞ്ചഹോ ദട്ഠേബ്ബോ. തദാരമ്മണാപി ഹി ധമ്മാ തദനതിവത്തനതോ സംകിലേസികാ ഏവ. തഥാ ഖുറ്റാ, തണ്ഹാ, ജടാദിസു സരീരസ്സ, സംകിലേസസ്സ ച സഞ്ചഹോ ദട്ഠേബ്ബോ.

ചത്താരിസാപി സമ്മസനാനി തീസു അനുപസ്സനാസു അന്തോഗധാനേവാതി തദന്തോഗധഭാവം ദസ്സേതും “ഏതമഹീ”തിആദി വുത്തം. അനിചാനുപസ്സനാനി സരൂപതോ , പരിയായതോ ച അനിചഭാവവിഭാവനതോ. ഏസ നയോ ഇതരേസുപി. “അസാരകതോ”തി ഇദം നിചസാരഭാവവിഭാവനം.

ഏത്താവതാ കലാപതോ ധമ്മേ സങ്ഗഹേതാ നയതോ സമ്മസനമത്തം ദസ്സിതം, ന താവ അനുപദധമ്മവിപസ്സനാ വിഹിതാതി “സമ്മസനാരമ്ഭവിധാന”ന്തി. വുത്തം.

ഇന്ദ്രിയതിക്ഖകാരണവകകമാവണ്ണനാ

നന്ദൻ. ഏകച്ചസ്സ തിക്ഖിന്ദ്രിയസ്സ മഹാപഞ്ഞസ്സ നയവിപസ്സനാവസേനേവ ഉദയബുയണാണം ഉപ്പജ്ജതി, ഇതരസ്സ നുപ്പജ്ജതി. തം സന്ധായ “യസ്സ പന...പേ... ന സമ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. ഉദയബുയണാണുപ്പത്തി ഹി ഇധ നയവിപസ്സനായ സമ്പജ്ജനന്തി അധിപ്പേതം. തേന “നവഹാകാരേഹി ഇന്ദ്രിയാനി തിക്ഖാനി ഭവന്തി...പേ... അന്തരാ ച അബ്ബോസാനേനാ”തി ഏവം വുത്താനം നവന്നം ആകാരാനം വസേന ഇന്ദ്രിയാനി തിക്ഖാനി കത്വാ സപ്പായാനി സേവമാനേന സമ്മസിതബുന്തി സമ്ബന്ധോ.

തേനാതി യോഗിനാ. നവഹാകാരേഹിതി വക്ഖമാനേഹി നവഹി ആകാരേഹി. ഇന്ദ്രിയാനീതി സദ്ധാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി. തിക്ഖാനീതി തിവിണാനി വിസദാനി സൂരാനി. ഉപ്പന്നുപ്പന്നാനന്തി ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ ഉപ്പന്നാനം ഉപ്പന്നാനം. സങ്ഖാരാനന്തി വിപസ്സിയമാനാനം രൂപാരൂപധമ്മാനം. ഖയമേവാതി പഠമം ഉപ്പാദം ദിസാ തം മുബ്ബിതാ ഖയമേവ ഭങ്ഗമേവ പസ്സതി. തസ്സ തമാഖയദസ്സനപസുതസ്സ വിപസ്സനാപഞ്ഞാ തിക്ഖാ സൂരാ വഹതി, ഇതരാനി ച ഇന്ദ്രിയാനി. തത്ത്വാതി ഖയദസ്സനേ. സക്കച്ചകിരിയായാതി ആദരകാരിതായ, യഥാ ഖയദസ്സനപരമേനേവ വിപസ്സനാണാണം പവത്തതി, ഏവം തം ആദരജാതോ സന്ധാദേതി. സാതച്ചകിരിയായാതി അവിച്ഛേദകിരിയായ, യഥാ വിപസ്സനാണാണം ഖയദസ്സനവസേന നിരന്തരമേവ പവത്തതി, ഏവം യുത്തപ്പയുത്തോ നം സന്ധാദേതി. സപ്പായകിരിയായാതി അനുരൂപകിരിയായ ആവാസാദിസത്തവിധസപ്പായാസേവനകിരിയായ . നിമിത്തഗ്ഗാഹേനാതി യഥാ മനസിക്രോന്തസ്സ വിപസ്സനാസമാധി ഉപ്പന്നോ, തസ്സ ആകാരസ്സ സല്ല്ഖണ്ണവസേന സമ്മനിമിത്തഗ്ഗഹണേന സന്ധാദേതീതി സമ്ബന്ധോ. അനുപവത്തനതായാതി അനുരൂപതോ പവത്തനേന ഭാവനാചിത്തസ്സ ലീനഭാവേ പീതിവിരിയധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗാനം ഉദ്ധതഭാവേ പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗാനം ബ്രൂഹനേനാതി അത്ഥോ. കായേ ച ജീവിതേ ച അനപേക്ഖതന്തി അത്തനോ കായേ അസുചിഭാവേന ബാഹിരകഅവിത്താണകകുണ്ഡപേ വിയ ജീവിതേ അഹിതാവഹപച്ചത്ഥികേ വിയ നിരപേക്ഖചിത്തം ഉപട്ഠപേതി. തത്ത്വ ച അഭിഭൂയ്യ നേക്ഖമ്മേനാതി തസ്ഥിം കായചിത്തേ അനപേക്ഖഭാവേന ഇന്ദ്രിയാനം തിക്ഖഭാവപാദനേന ഉപ്പന്നം ഉപ്പന്നം ദുക്ഖം വീരിയേന അഭിഭവിതാ ഭാവനം സന്ധാദേതി. അന്തരാതി യഥാധിപ്പേതായ ഭാവനാസിദ്ധിയാ അന്തരാവ. അബ്ബോസാനേനാതി അസങ്കോചനേന.

ഏവം വുത്താനന്തി ഏവം “നവഹാകാരേഹി ഇന്ദ്രിയാനി തിക്ഖാനി ഭവന്തി”തിആദിനാ അട്ഠകമായം വുത്താനം. ഏതമ ച യഥാ നാമ സുഖുമാനം മുത്താപവാളാദീനം വിജ്ജ്ഞേ സുഖമതരേന വേധനേന ഭവിതബ്ബം, ഏവമേവ സണ്ഹസുഖുമാനം രൂപാരൂപധമ്മാനം, പച്ചയസ്സ ച പരിഗുണ്ഹനേ തിക്ഖേന ഞാണേന ഭവിതബ്ബം. തേസം പന ഖയവയദസ്സനേ തിക്ഖതരേന ഭവിതബ്ബം. തിക്ഖതരതാ ചസ്സ നിസാനസിദ്ധായം സണ്ഹമട്ഠതായ കരണേന വിയ ഫരസുധാരായ നിസിതഭാവപാദനേന ഇന്ദ്രിയാനം തിക്ഖഭാവപാദനേന സാധേതബ്ബാ. തഞ്ച യേഹി നവഹി ആകാരേഹി ഹോതി, തേസു ഖണികാനം സങ്ഖാരാനം ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ ഭിജ്ജനാകാരദസ്സനം പഠമം വുത്തം “ഉപ്പന്നുപ്പന്നാനം സങ്ഖാരാനം ഖയമേവ പസ്സതി”തി. അസതി ഞാണസ്സ തിക്ഖതരഭാവേ തദഭാവതോ സേസിന്ദ്രിയതിക്ഖതാ തസ്സ സമ്ഭാരഭാവതോ വുത്താ, അവിനാഭാവതോ വാ. സക്കച്ചകിരിയാദിഗ്ഗഹണം പന തസ്സ ഉപായദസ്സനം. അസപ്പായാനി ഭോജനാദീനി അനുപയുജ്ജനാദിവസേന വജ്ജേതാ സപ്പായാനി മത്തസോ സേവമാനേന. രൂപാരൂപധമ്മാനം അച്ചന്തവിധുരതായ ഏകജ്ജ്ഞം അസമ്മസിതബുത്താ, തഥാ സമ്മസനസ്സ ച ഇധ അന്ധിപ്പേതത്താ “കാലേന രൂപം സമ്മസിതബുത്തം, കാലേന അരൂപ”ന്തി വുത്തം. തത്ത്വാപി ച രൂപസ്സ ഓളാരികതായ സുവിന്തേയുത്താ പഠമം സമ്മസിതബുത്താ വുത്താ. നിബുത്തി പസ്സിതബ്ബാതി പഠമം താവ ആഗമാനുസാരതോ അനുമാനവസേന ദട്ഠബ്ബാ. തതോ പരം അനുക്കമേന ബലപ്പത്തേ ഭാവനാണാണേ പച്ചക്ഖതോപി ദിസ്സതീതി.

രൂപനിബുത്തിപസ്സനാകാരകമാവണ്ണനാ

൧൦൦. സബ്ബേസന്തി കാമാവചരാദിഅണ്ഡജാദിഭേദഭിന്നാനം സബ്ബേസം സത്താനം. പഠമം കമ്മതോ നിബ്ബത്തതി തമുലകത്താ ഉതുജാദിരൂപാനം. പരതോ പവത്തനകകായദസകാദിവസേന ലബ്ഭമാനം പബന്ധത്തയം, സന്തതിസിസം വാ സന്ധായ “തിസന്തതിവസേനാ”തി വുത്തം.

ദണ്ഡം മന്ദം ചിരേണ നിരോധോ ഏതസ്സാതി ദണ്ഡനിരോധം സത്തരസചിത്തക്ഖണായുകത്താ. തേനാഹ “ഗരൂപരിവത്തി”തി. തേനാതി തസ്സമാ, യസ്സമാ “തതോ സീഘരം വോ, ഭിക്ഖവേ, ആയുസങ്ഖാരാ വീയന്തി”തി (സം. നി. ൨.൨൨൮) വചനതോ രൂപധമ്മാപി ഇത്തരകാലാ ഏവ, അരൂപധമ്മാ പന തേഹി സാതിസയം ഇത്തരകാലാ, തസ്സമാ ആഹ ഭഗവാതി അത്ഥോ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വിചാരിതമേവ. തേഹി സദിസാതി ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദഭങ്ഗക്ഖണ്ണേഹി സദിസാ. സബ്ബേസന്തി ഹി സങ്ഖാരാനം ഉപ്പാദഭങ്ഗക്ഖണ്ണേസു വിസദിസതാ നത്ഥി, സമാനകാലാവ തേ. റാനപ്പത്തന്തി റിതിക്ഖണ്ണപ്പത്തം. തേനാതി ദുതിയഭവങ്ഗചിത്തേന. വത്സുരൂപം ഏകസ്സ ചിത്തസ്സ നിസ്സയോ ഹുത്ഥാ അത്തേസ്സ ന ഹോതി റപേത്ഥാ മരണാസന്നം, തസ്സമാ വുത്തം “തേന സദ്ധി”ന്തിആദി.

ഏവം പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ യാവ ചുതിചിത്തസ്സ ഉപ്പത്തി, തം ദണ്ഡേത്ഥാ ഇദാനി നിരോധം ദണ്ഡേതും “പടിസന്ധിചിത്തസ്സാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ റാനകഖണ്ണേതി പടിസന്ധിചിത്തസ്സ റിതിക്ഖണ്ണേ. യാവ പവത്തിനാമ അത്ഥിതി യാവ സംസാരപ്പവത്തി നാമ അത്ഥി, യാവ വാ ചിത്തസ്സ പവത്തി നാമ അത്ഥി. അസത്തുപപത്തിയണ്ഹി നത്ഥി ചിത്തപ്പവത്തിതി. രൂപുപപത്തിയം സംസേദജാ ഓപപാതികസദിസാതി ഓപപാതികാനംയേവ ഗഹണ്ഡം. ഓപപാതികാനന്തി പി-സദേന വാ സംസേദജേ സന്ധിണ്ഡേതി. സത്തസന്തതിവസേനാതി ചക്ഖേദസകാദിനം സത്തന്നം സന്തതിസിസാനം വസേന.

൧൦൧. തത്ഥാതി കമ്മതോ രൂപപവത്തിയം. നാനാക്ഖണികകമ്മപച്ചയഭൂതംയേവ ഇധ കമ്മന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “കമ്മം നാമ കൂസലാകൂസലചേതനാ”തി. ജീവിതനവകം ചക്ഖേദസകാദിഅന്തോഗമേവ കത്ഥാ “സമസത്തതിരൂപ”ന്തി വുത്തം. തം വാ ചക്ഖേദസകാദി വിയ സുഖപരിഗൃഹം ന ഹോതിതി. തദേവാതി യമാവുത്തം വിപാകക്ഖണ്ഡകടത്താരുപമാഹ. കമ്മണ്ഹി കമ്മജസ്സ ജനകം, പരിപാചകന്തി ഹോതി ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ, കമ്മജഗ്ഗിനോ ച വസേന അനുരക്ഖണ്ഡസങ്ഭാവതോ, ആഹാരാദിപടിലാഭഹേതുതായ ഉപത്ഥമഭേകനിമിത്തതോ ച. തേനാഹ “ഉപത്ഥമഭേകപച്ചയോപി ഹോതി”തി. ഉപത്ഥമഭേകപച്ചയതാ ചസ്സ ഉപനിസ്സയപച്ചയവസേനേവ വേദിതബ്ബാ. കമ്മം പച്ചയോ ഏതസ്സാതി കമ്മപച്ചയം, തദേവ ചിത്തം, തം സമുട്ഠാനം ഏതസ്സാതി കമ്മപച്ചയചിത്തസമുട്ഠാനം. വിപാകചേതസിനാനന്തി കമ്മപച്ചയചിത്തസമുട്ഠാനതാ വത്തബ്ബാ, ന വാ വത്തബ്ബാ കമ്മസമുട്ഠാനകമ്മപച്ചയഗൃഹണ്ണേന ഗഹിതത്താ. റാനപ്പത്താ ഓജാ അത്തം ഓജട്ഠമകം സമുട്ഠാപേതി ആഹാരാനുഗതേ സരീരേതി ഗഹേതബ്ബം.

തത്രാപിതി കമ്മസമുട്ഠാനാഹാരസമുട്ഠാനേപി ഓജട്ഠമകേ. ചതസ്സോ വാ പഞ്ച വാ പവത്തിയോ ഘടേതിതി സദിസസന്തതിവസേന ചതസ്സോ വാ പഞ്ച വാ രൂപകലാപപ്പവത്തിയോ സത്താനേതി. ബാഹിരപച്ചയവിസേസേന പന വിസദിസാ ബഹുപി പവത്തിയോ ഘടേതിതി വദന്തി. യമാ കമ്മപച്ചയാഹാരസമുട്ഠാനേ പവേണിഘടനാ, ഏവം കമ്മപച്ചയതുസമുട്ഠാനേപിതി തം ദണ്ഡേതും “കമ്മപച്ചയതുസമുട്ഠാനം നാമാ”തിആദി വുത്തം. ഏത്ഥ ച യമാ തത്ഥ തത്ഥ കോട്ഠാസേ പരമ്പരപ്പവത്തിം ദണ്ഡേതേന അകമ്മജാ ദുതിയാദിപവത്തിയോ അസമഭേദേന ദണ്ഡിതാ, ഏവം കമ്മജാഹാരസമുട്ഠാനതുവസേന, കമ്മജതുസമുട്ഠാനാഹാരവസേന, കമ്മപച്ചയചിത്തജാഹാരതുസമുട്ഠാനതുആഹാരവസേന ച സമഭേദവസേനാപി രൂപപ്പവത്തി ദണ്ഡേതബ്ബാതി വദന്തി. തത്ഥ കമ്മജതോ പവത്തആഹാരാ വിസേസപച്ചയലാഭേ സതി യമാവുത്തപരിമാണാഹി പവത്തിഹി ഉദ്ധന്തി പവത്തിയോ ന ഘടേതിതി ന സക്കാ വത്തും. തമാ ഹി “ദസ ദ്വാദസ വാരേ പവത്തിം ഘടേതി”തി (വിസുദ്ധി. ൨.൧൦൩), “ഏവം ദീഘന്തി അദ്ധാനം അനുപാദിനപക്ഖേ റത്ഥാപി ഉതുസമുട്ഠാനം പവത്തി ഏവാ”തി (വിസുദ്ധി. ൨.൧൦൪) ച വക്ഖതി.

൧൦൨. ജനകാജനകാ മതാതി പുരിമകാ തികോട്ഠാസസങ്ഗഹിതാ ജനകാ, പച്ഛിമകോട്ഠാസികാ “സോളസാ”തി വുത്താ അജനകാതി മതാ ഞാതാ. കൂസലകിരിയതോതി കൂസലതോ ച കിരിയതോ ച. ഇരിയായ കായികകിരിയായ പവത്തിട്ഠാനതായ പഥഭാവതോ ഇരിയാപഥോ, ഗമനാദി, അത്ഥതോ തദവത്ഥാ രൂപപ്പവത്തി. കാമഞ്ചേത്ഥ രൂപവിനിമുത്തോ ഇരിയാപഥോ, വിത്തത്തി ച നത്ഥി, തഥാപി ന സബ്ബം രൂപസമുട്ഠാപകചിത്തം ഇരിയാപഥുപത്ഥമഭേകം, വിത്തത്തിവികാരുപ്പാദകഞ്ച ഹോതി. യം പന ചിത്തം വിത്തത്തിജനകം, തം ഏകംസതോ ഇതരസ്സ ജനകം അവിനാഭാവതോ, തഥാ ഇരിയാപഥുപത്ഥമഭേകം രൂപസ്സ. ഏതസ്സ വിസേസസ്സ ദണ്ഡനത്ഥം “രൂപം, ഇരിയാപഥം, വിത്തത്തിഞ്ചാ”തി സമുച്ചയോ കതോ. വിപാകവജ്ജാനിതി ഏത്ഥ

വിപാകാഭിഞ്ഞാദയവജ്ജാനീതി വത്തബ്ബം തദഞ്ഞേസംയേവ സേസഗ്ഗഹണേന ഗഹേതബ്ബത്താ. ന വാ വത്തബ്ബം സേസഗ്ഗഹണേനേവ അഭിഞ്ഞാചിത്താനസി നിവത്തേതബ്ബതോ. ന വിഞ്ഞത്തിം ജനയന്തി മഹഗ്ഗതകുസലാദീനം സന്തഭാവേന അവിപ്ഫാരികഭാവതോ. വിപ്ഫാരികമേവ ഹി കാമാവചരകുസലാദിവിഞ്ഞത്തിം സമുട്ഠാപേതി, ഇരിയാപമുപത്ഥമ്ഭകാനി പന ഹോന്തി സതിപി സന്തഭാവേ ത്യാനവേഗേന സഉസ്സാഹത്താ, യതോ തേസം ജവനകിച്ചതാ. പഞ്ച ഭവങ്ഗചിത്താനീതി സമ്ബന്ധോ. രൂപമേവ ജനയന്തി, ന ഇരിയാപമം നിരുസ്സാഹസന്തഭാവേന പരിഭുണ്ണലഭാവതോ. കിരിയാമയചിത്തേഹി അവിമിസ്സഭവങ്ഗപ്പവത്തികാലേ ഖണ്ഡാദിസരീരാവയവാനം നിചുലഭാവേനാവട്ഠാനം. തഥാ ഹി അബ്ബോകിണ്ണേ ഭവങ്ഗേ പവത്തമാനേ അങ്ഗാനി ഓസീദന്തി പവിട്ഠാനി വിയ ഹോന്തി. “ദ്രത്തിംസാ”തി പന ആദിനാ വുത്തേസു ജാഗരണചിത്തേസു വത്തമാനേസു അങ്ഗാനി ഉപത്ഥദ്ധാനി യഥാപവത്തഇരിയാപമഭാവേനേവ പവത്തന്തിതി. ദേപഞ്ചവിഞ്ഞാണാനി സബ്ബഭുണ്ണലതായ രൂപം ന ജനേന്തി. പടിസന്ധിചിത്തം വത്ഥുഭുണ്ണലതായ. ഖിണാസവാന്തം ചുതിചിത്തന്തി ഏതഥ -

“കാമാവചരാനം പച്ഛിമചിത്തസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ യസ്സ ചിത്തസ്സ അനന്തരാ കാമാവചരാനം പച്ഛിമചിത്തം ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, രൂപാവചരേ അരൂപാവചരേ പച്ഛിമഭവിക്കാനം, യേ ച രൂപാവചരം അരൂപാവചരം ഉപപജ്ജിതാ പരിനിബ്ബായിസ്സന്തി, തേസം ചവന്താനം തേസം വചിസങ്ഖാരോ നിരുജ്ജന്തിസ്സതി, നോ ച തേസം കായസങ്ഖാരോ നിരുജ്ജന്തിസ്സതി”തി (യമം ൨.സങ്ഖാരയമക.൮൮) -

പന വചനതോ അഞ്ഞേസസി ചുതിചിത്തം രൂപം ന സമുട്ഠാപേതീതി വിഞ്ഞായതി. ന ഹി രൂപസമുട്ഠാപകചിത്തസ്സ ഗബ്ഭഗതതാദിവിബന്ധാഭാവേ കായസങ്ഖാരാസമുട്ഠാപനേ കാരണം അത്ഥി, ന ച യുത്തം ചുതോ ച ചിത്തസമുട്ഠാനരൂപഞ്ചസ്സ പവത്തതി, നാപി “ചുതിചിത്തം രൂപം സമുട്ഠാപേതീ”തി പാളി അത്ഥി, “ഖിണാസവാന്ത”ന്തി, പന വിസേസനം അപ്പടിസന്ധികനിരോധേന നിരുജ്ജന്തിസ്സ തേസം ചുതിചിത്തസ്സ രൂപസമുട്ഠാപനം പാക്കടന്തി കത്വാ കത്തന്തി ദട്ഠം. സോളസ ചിത്താനീതി പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹണം തേസം രൂപജനനേ ഏകംസതോ നിയമേതബ്ബത്താ, അത്താനി പന ബഹുനി അരൂപേ ഉപ്പന്നാനി അനോകാസഗതത്താ രൂപം ന ജനേന്തിയേവ. ന റിതിക്ഖണേ, ഭങ്ഗക്ഖണേ വാ രൂപം ജനേന്തിതി സമ്ബന്ധോ. ഉപ്പാദക്ഖണേ പന ബലവം അനന്തരാദിപച്ചയലാഭതോ.

യഥാ പഥവിആദയോ രൂപധമ്മാ ചിത്തഹേതുകാ ചിത്തസമുട്ഠാനാ, ഏവം വേദനാദയോപിതി വുത്തം “ചിത്തസമുട്ഠാനം നാമ തയോ അരൂപിനോ ഖണ്ഡാ, സദുനവക”ന്തിആദി. തേനേവാഹ - “കതമേ ധമ്മാ ചിത്തസമുട്ഠാനാ? വേദനാക്ഖണ്ഡോ സന്താക്ഖണ്ഡോ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോ കായവിഞ്ഞത്തി വചിവിഞ്ഞത്തി”തി (ധം സൗ ൧൨൦൧, ൧൨൦൧൭). തത്ഥ കായവിഞ്ഞത്തിആദീനം ചിത്തസമുട്ഠാനതാ പരിയായതോ വുത്താതി വേദിതബ്ബാ തേസം അനിപ്ഫന്നത്താ. “ഏവം വുത്തം ചതുസമുട്ഠാനരൂപ”ന്തി ഇമിനാ അതംസമുട്ഠാനസ്സേവ ചിത്തജരൂപസ്സ ചിത്തപച്ചയതാ ദസ്സിതാ. യഥാ പന കമ്മപച്ചയം ദസ്സിതം , ഏവം ചിത്തപച്ചയേ ഗയ്ഹമാനേ തംസമുട്ഠാനരൂപസ്സ, സഹജാതവേദനാദിനഞ്ച ചിത്തപച്ചയതാ സിയാ. ചിത്തസമുട്ഠാനചിത്തപച്ചയേ പന അസങ്കരതോ ദസ്സേതും പച്ഛാജാതപച്ചയവസേനേവ ചിത്തപച്ചയം ഉദ്ധന്തി ദട്ഠം. ചിത്തസമുട്ഠാനഉതുആഹാരേഹി കമ്മസമുട്ഠാനഉതുആഹാരാ ബലവന്തോ ഹോന്തിതി തേസം വസേന ചതുപഞ്ചപവത്തിഘടനം വുത്തം, ചിത്തസമുട്ഠാനാനം പന വസേന ദ്രത്തിപ്പവത്തിഘടനം തംപാകതികചിത്തവസേന, മഹഗ്ഗതാനുത്തരചിത്തവസേന പന ബഹുതരാപി പവത്തിയോ ഇച്ഛിതബ്ബാ. തംനിബ്ബത്താനം ചിത്തജരൂപാനം ഉളാരപണീതഭാവതോ.

൭൦൩. “ഉപാദിനം കമ്മജരൂപം പച്ചയം ലഭിതാ”തി ഏതേന ബഹിദ്ധാ അനുപാദിനഓജാ രൂപാഹരണകിച്ചം ന കരോതീതി ദസ്സേതി. പച്ചയലാഭോ ചസ്സ കമ്മജഭൂതസന്നിസ്സയതാവസേനാതി ആഹ “തത്ഥ പതിട്ഠായാ”തി. തത്ഥ കമ്മപച്ചയചിത്തസമുട്ഠാനാദിരൂപസ്സാപി കമ്മമൂലകത്താ സിയാ കമ്മജപരിയായോതി തംനിവത്തനത്ഥം “ഉപാദിന”ന്തി വിസേസേതാ വുത്തം. ആഹാരപച്ചയസ്സ ആഹാരോ ന കേവലം ഉപത്ഥമ്ഭകോവ, അഥ ലോ ജനകോപിതി ദസ്സേതും “ചതുസമുട്ഠാനരൂപ”ന്തി വുത്തം. “ദസ ദ്വാദസ വാരേ”തി വത്ഥാ കഥം ഇമസ്സേവ ദസ ദ്വാദസ വാരേ പവത്തിഘടനാതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “ഏകദിവസം പരിഭുത്താഹാരോ”തിആദി. ദാരകസ്സ സരീരം ഫരിത്ഥാതി നാഭിമൂലാനുഗതാഹി രസഹരണീഹി ഫരിത്ഥാ, അത്തഥാ ജലാബുഅന്തരികേ കായേ മക്ഖനാവസേന ന സമ്മാവിനിയോഗോ ആഹാരസ്സ സമ്ഭവതീതി.

ഉപാദിനകോ അനുപാദിനകോതി ദുവിധേ ആഹാരേ പുണ്യേ അനുപാദിനകോ ആഹാരപച്ചയആഹാരോ ദസ്സീതോതി ഇതരം ദസ്സേതും “കമ്മജാഹാരോ”തിആദി വുത്തം. തം കമ്മപച്ചയാഹാരസമുട്ഠാനേ വുത്തനയമേവ. തേനാഹ “ചതസ്സോ വാ പഞ്ച വാ പവത്തിയോ

ഘടേതീ"തി. ആഹാരപച്ചയളവുനോപി ഉതുപച്ചയാഹാരസ്സു വിയ ദസ ദാദസ വാരേ പവത്തിഘടനാ വേദിതബ്ബാ. വുത്തനയത്താ ന ഉദ്ധത്തി വദന്തി. സേസാനന്തി കമ്മചിത്തളതുസമുടാനാനം തിസന്തതിരൂപാനം. കബളികാരാഹാരോ ഹി അത്താഹാരസമുടാരിതസ്സു, തിസന്തതിരൂപാനഞ്ച ഉപത്ഥമ്ഭേകവസേന അത്തനാ ഉപ്പാദിതസ്സു ജനകോ ഹുത്വാ പച്ചയോ ഹോതി. ഏവം ആഹാരപച്ചയോ ഹോത്തോയേവ അത്ഥിഅവിഗതവസേനാപി പച്ചയോ ഹോതി, നിസ്സയഭാവോ പന പടാനനയേന നത്ഥി. ആഹാരപച്ചയാ പവത്തമാനാനി രൂപാനി ആഹാരനിസ്സയാനി നാമ ഹോന്തിതി സുത്തന്തനയേന വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചോ. പരതോ ഉതുനോ നിസ്സയജോതനായപി ഏസേവ നയോ.

൨൦൪. കമ്മസമുടാനാദിവസേന ചതുബ്ബിധായപി തേജോധാതുയാ രൂപുപ്പാദനേ സമത്ഥഭാവതോ "ഉതു നാമ ചതുസമുടാനാ തേജോധാതു"തി വുത്തം. ഏസ ദുവിയോ ഹോതിതി ഏസ ഉതു തേജോധാതുഭാവവിസേസേപി തിക്ഖമന്ദതാവിസേസേന ഉണ്ഹോ, സീതോതി ദുവിയോ ഹോതി. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വിചാരിതമേവ. യദിപി ഉതു ഉപാദിനകേന വിനാപി രൂപം സമുടാപേതി, ഇന്ദ്രിയബദ്ധേ പന തേന വിനാ തസ്സ രൂപുപ്പാദനം നത്ഥിതി ആഹ "ഉപാദിനകം പച്ചയം ലഭിത്വാ"തി. തേനാഹ "ചതുസമുടാനോ ഉതു"തി. ഉതുസമുടാനോയേവ ഹി ഉതു ഉപാദിനകേന വിനാ രൂപം സമുടാപേതി. ഉതുപച്ചയം നാമ ചതുസമുടാനികം രൂപം. യത്ത്ഹി ഉതുസമുടാനം പന്നരസവിധം രൂപം, യഞ്ച തദന്തതിസന്തതിരൂപം, തസ്സ സബ്ബസ്സപി സഭാഗോ ഉതുഉപത്ഥമ്ഭേകപച്ചയോ ഹോതിതി. യസ്ഥാ വിസഭാഗോ ഉതു ഹിമാദി വിയ പദുമാദിനം വിസദിസരൂപുപ്പത്തിഹേതുഭൂതം പുരിമരൂപം വിനാസേന്തം വിയ ഹോതി, തസ്ഥാ സഭാഗം, വിസഭാഗഞ്ച ഏകജ്ജയം ഗഹേത്വാ വുത്തം "ഉതു ചതുസമുടാനികരൂപാനം പവത്തിയാ ച വിനാസസ്സ ച പച്ചയോ ഹോതി"തി.

ദീഘമ്പി അദ്ധാനന്തി "ദസ ദാദസ വാരേ"തി അത്തസ്സു വുത്തപരിച്ഛേദതോ ദീഘമ്പി കാലം. ഉതു ഹി സഭാഗസന്തതിവസേന ലദ്ധപച്ചയം ചിരതരമ്പി കാലം സദിസാകാരം രൂപപ്പവത്തിം സന്താനേതി ഉപാദിനകസന്നിസ്സയേന വിനാ, പഗേവ ഇതരമാ. തേനാഹ "അനുപാദിനപക്ഖേ ഠ്ഠാപീ"തി, മംസവിനിമുത്തകേസലോമനഖചമ്മഖിലതിലകാദിവസേന ജീവമാനസരീരേ അത്തത്ഥ മതകളേവരാദിവസേനാതി അധിപ്പായോ. രൂപസ്സ നിബ്ബത്തിയാ ദിട്ഠായ തസ്സ ഭങ്ഗോപി ദിട്ഠോയേവ ഹോതി ഇത്തരകാലത്താ ധമ്മപ്പവത്തിയാതി ആഹ "നിബ്ബത്തിം പസ്സന്തോ കാലേന രൂപം സമ്മസതിനാമാ"തി. ന ഹി നിബ്ബത്തിമത്തദസ്സനം സമ്മസനം നാമ ഹോതി, ഉദയബ്ബയദസ്സനഞ്ച അധികരന്തി. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി നിബ്ബത്തിഗുഹണേസു.

അരൂപനിബ്ബത്തിപസ്സനാകാരകമാവണ്ണനാ

൨൦൫. ലോകിയചിത്തുപ്പാദവസേനേവാതി അവധാരണം ഇതരസ്സു അവിസയത്താ.

നിബ്ബത്തതി തത്ത്വഭവവസേന. തദേവ ഏകുനവീസതിപ്പഭേദം ചിത്തം ഭവങ്ഗവസേന നിബ്ബത്തതീതി സമ്ബന്ധോ. തഥാ ചുതിവസേന തദാരമ്മണവസേനാതി ഏത്ഥാപി. തത്ഥാതി തേസു ഏകുനവീസതിചിത്തുപ്പാദേസു. അനന്തരചിത്തതോ പടായാതിആദിനാപി പവത്തിയേവ വുത്താ.

സോ പന പടിസന്ധിചിത്താനംയേവ പവത്തിയം പവത്തനാകാരോതി സുദ്ധപ്പവത്തിചിത്താനം ഉപ്പത്തിം ദസ്സേന്തോ "പവത്തേ പനാ"തിആദിമാഹ. അസമ്ഭിന്നത്താതി അവിനട്ഠത്താ. "അസമ്ഭിന്നത്താ ചക്ഖുസ്സാ"തിആദിനാ സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും "ചക്ഖുപസാദസ്സ ഹി"തിആദി വുത്തം. "ഠിതിപ്പത്തമേവാ"തി ഇമിനാ യഥാ നിരുജ്ജയമാനം രൂപം കസ്സചി പച്ചയോ ന ഹോതി, ഏവം ഉപ്പജ്ജമാനമ്പിതി ദസ്സേതി. ചക്ഖുവിത്താണം ഉപ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏവം സേസേസുപി. കാമാവചരകുസലാകുസലകിരിയചിത്തേസു ഏകം വാ പഞ്ച, സത്ത വാ ജവനാനി ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. ഉപേക്ഖാസഹഗതാഹേതുക്കം ചിത്തം വാതി വാ-സദും ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. വോട്ഠണ്ണത്ത്ഹി സന്ധായ ഏവം വുത്തം, തം പന ദുതിയമോഘവാദവസേന വേദിതബ്ബം. പഞ്ച ജവനാനി സുത്തമുച്ഛിതാദികാലേ, സത്ത പാകതികകാലേ വേദിതബ്ബാനി. ജവനാരമ്മണാനുരൂപന്തി "തിഹേതുക്കം ചേ ജവനം, തിഹേതുക്കം, ദിഹേതുക്കം വാ"തിആദിനാ, "ഇട്ഠം ചേ ആരമ്മണം, സോമനസ്സസഹഗത"തിആദിനാ ച ജവനസ്സ, ആരമ്മണസ്സ ച അനുരൂപം. സേസദാദേസുതി സോതദാദാദിസേസദാദേസു.

അനുകമേനാതി ഉദയബ്ബയത്താണാധിഗമാനുകമേന പത്താഭാവനം സന്ധാദേതി അരഹത്തം അധിഗച്ഛതി.

രൂപസത്തകസമ്മസനകമാവണ്ണനാ

൦൩. രൂപേസു മനസികാരസത്തകം രൂപസത്തകം, രൂപയമ്മേസു സത്തഹാകാരേഹി മനസി കാരോതീതി അത്ഥോ. ഏവം അരൂപസത്തകസി വേദിതബ്ദം. ഇമേഹി ആകാരേഹിതി ഇമേഹി ആദാനനിക്വേപനമനസികാരാദിപ്പകാരേഹി, ഇമേഹി വാ യമാവുത്തകോട്ഠാസേഹി. ആരോപേതാതി തിലക്ഖണം ആരോപേതാ.

ആദാനനിക്വേപനതോതി ഭവസ്സ ഗഹണവിസ്സജ്ജനതോ, ജാതിതോ, മരണതോ ചാതി അത്ഥോ. വയോവുഡ്ഡത്ഥഗാമിതോതി വയസാ വുഡ്ഡസ്സ അത്ഥഗാമിഭാവതോ, അത്ഥങ്ഗമതോ ഇച്ചേവ അത്ഥോ. ആഹാരതോതി ആഹാരഹേതു , രൂപസ്സ പച്ചയഭൂതആഹാരതോതി അത്ഥോ. അയലോഹാദിഭൂമിപാസാണാദിഭേദം വിവിധവണ്ണസണ്ഠാനം കമ്മാനപേക്ഖം സഭാവസിദ്ധം രൂപം ധമ്മതാരൂപം. സത്താതി സത്തയാ സത്തഹാകാരേഹി. വിപസ്സതീതി തം തം കോട്ഠാസം തിലക്ഖണം ആരോപേതാ വിപസ്സതി സമ്മസതി.

“ഭാരാദാനം ദുഖം ലോകേ”തി വചനതോ ഖണ്ഡഭാരസ്സ ആദിതോ ഗഹണന്തി കത്വാ “ആദാനന്തി പടിസന്ധീ”തി ആഹ. “സഞ്ചേവ നിക്ഖിപിസ്സന്തി, ഭൂതാ ലോകേ സമുസ്സയ”ന്തി (ദീം നിം ൨.൨൨൦; സംം നിം ൧.൧൮൬) പന വചനതോ ഖണ്ഡഭാരനിക്വേപോതി കത്വാ “നിക്വേപനന്തി ചുതീ”തി വുത്തം. “യോ ചിരം ജീവതി, സോ വസ്സസത”ന്തി (ദീം നിം ൨.൭; സംം നിം ൧.൧൪൭-൧൪൬; അം നിം ൭.൭൪) വചനതോ തതോ ഊനാധികഭാവോ അപ്പമാണന്തി വുത്തം “ഏകം വസ്സസതം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ”തി. ഏത്ഥന്തരേ സഞ്ചേ സങ്ഖാരാതി ഏതസ്ഥിം ആദാനനിക്വേപന്തരേ പവത്താ സഞ്ചേ ഭൂതുപാദായരൂപപ്പഭേദം സങ്ഖാരാ. രൂപയമ്മേസു ഹി ഇദം സമ്മസനവിധാനന്തി. “അനിച്ഛാ”തി ഗഹിതമത്തം യുത്തീതോ ഹദയേ പതിട്ഠാപനത്ഥം “കസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉപ്പാദവയവത്തിതോതി ഉപ്പജ്ജനവസേന, നിരുജ്ജന്യനവസേന ച പവത്തനതോ, അഹുത്വാ സമഭവതോ ഹുത്വാ വയുപഗമനതോതി അത്ഥോ. വിപരിണാമതോതി സന്താനസ്സ പുരിമുത്തരവിസദിസഭാവതോതി വദന്തി. തം വസ്സസതപരിച്ഛിന്നേ രൂപേ ഇദം സമ്മസനന്തി അധിപ്പായേനേവ വുത്തം സിയാ, ജരാമരണേന വിപരിണാമേതബ്ബതോതി അത്ഥോ. അസതിപി ധമ്മഭേദേ അവത്ഥാഭേദോ ഇച്ഛിതബ്ബോ. ന ഹി ഉപ്പാദാവത്ഥാ ഏവ ഭങ്ഗാവത്ഥാതി യുത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം “ജരായ ചേവ മരണേന ചാതി ദേധാ പരിണാമപകതിത്വായാ”തി. സഭാവവിഗമോ ഏവ വാ ഏത്ഥ വിപരിണാമോ. ഖണികത്വാ താവകാലികത്വാ. നിച്ഛസഭാവഭാവോ ഏവ നിച്ഛപടിക്വേപോ. അനിച്ഛയമ്മാ ഹി തേനേവ അത്തനോ സഭാവേന ജാനന്താനം നിച്ഛതം പടിക്ഖിപന്തി നാമ. യതോ ന നിച്ഛന്തി അനിച്ഛം, ഉപ്പാദക്ഖണേ യദവത്ഥാ സങ്ഖാരാ, ന തദവത്ഥാ റിതിക്ഖണേതി അവത്ഥന്തരപ്പത്തിയാ ഞായതി തേസം കിലമനാകാരോതി ആഹ “റിതിയം ജരായ കിലമന്തി”തി, സ്വായമത്ഥോ പാകടജരായ വേദിതബ്ബോ. യേ പന സങ്ഖാരാനം റിതിം ന സമ്പടിച്ഛന്തി, തത്ഥ വത്തബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ധമ്മാനം സഭാവോ നാമ ദുരതിക്കമോ ജരാനന്തരം ഭങ്ഗോതി ആഹ “ജരം പത്വാ അവസ്സം ഭിജ്ജന്തി”തി. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗവസേന സങ്ഖാരാനം നിരന്തരബാധതാ, തതോ ച നേസം ദുസ്സഹതായ ദുക്ഖമതാ, തിസ്സന്നം ദുക്ഖതാനം, സംസാരദുക്ഖസ്സ ച അധിട്ഠാനതായ ദുക്ഖവത്ഥുതാ, തസ്ഥാ. അഭിണ്ഹ...പേ... ദുക്ഖാതി യോജനാ.

“സുഖപടിക്വേപതോ”തി ഇദം വുത്തനയമേവ. റിതിം മാ പാപുണന്തു, ഉപ്പജ്ജമാനാകാരേനേവ പവത്തന്തുതി അധിപ്പായോ. “ഉപ്പന്നാ”തി ഇമിനാ ഉപ്പാദക്ഖണസമങ്ഗിതാ വുത്താ. റാനപ്പത്താ മാ ജീരന്തുതി കസ്ഥാ വുത്തം, നന്തു അത്ഥതോ റിതി ഏവ ജരാതി? സച്ചമേതം, ജരാവസേന പന യോ കിലമമോ, സോ ഇധ ജരാഗൃഹണേന ഗഹിതോതി ദട്ഠബ്ബം. മാ ഭിജ്ജന്തുതി നിച്ഛതം ആസീസതി. കസ്സചി ധമ്മിസ്സരസ്സാപി ഭഗവതോ വസവത്തിഭാവോ നത്ഥി. ന ഹി ലക്ഖണത്തമത്തം കേനചി കാതും സക്കാ. ഭാവത്തമത്തമേവ ഹി ഇദ്ധിവിസയോ. സുത്താ സങ്ഖാരാ തേന തീസു റാനേസു വസവത്തനാകാരേന. തസ്ഥാതി വുത്തകാരണപരാമസനം. സുത്തതോതി നിവാസികാരകവേദകഅധിട്ഠായകവിരഹേന തതോ സുത്തതോ, ന നിസ്സഭാവതോതി ഏകച്ചപരികപ്പിതസഭാവസുത്തതോ. അസ്സാമികതോതി സാമിഭൂതസ്സ കസ്സചി അഭാവതോ. ഏതേന അനത്തനിയതം ദസ്സേതി. അവസവത്തിതോതി യമാവുത്തവസവത്തിഭാവഭാവതോ. അത്തപടിക്വേപതോതി പരപരികപ്പിതസ്സ അത്തനോ പടിക്ഖിപനതോ. “സുത്തതോ”തിആദിനാ ഹി ധമ്മാനം ബാഹിരകപരികപ്പിതഅത്തവിരഹോ വുത്തോ, ഇമിനാ പന അതംസഭാവതോ അത്താ ന ഹോതീതി.

൦൦൭. ഏത്ഥ ച “ഉപ്പാദവയവത്തിതോ”തിആദിനാ ചതുഹി കാരണേഹി അനിച്ഛാ, “അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനതോ”തിആദിനാ ചതുഹി കാരണേഹി ദുക്ഖാ, “സുത്തതോ”തിആദിനാ ചതുഹി കാരണേഹി അനത്താതി രൂപയമ്മേ നിരുജ്ജഹം ലക്ഖണത്തയം പുഞ്ചേ അത്തനാ അസല്ലക്ഖിതം സല്ലക്ഖേതാ സമ്മസന്തോ തം തത്ഥ ആരോപേതീതി വുച്ചതി. തഥാ പനാനേന ആദാനനിക്വേപനവസേന സമ്മസിതത്താ ആഹ “രൂപേ തിലക്ഖണം ആരോപേതാ”തി.

തത്ത്വ ച യസ്മാ അനിച്ഛലക്ഖണഗുഹണപുഞ്ചകം ദുക്ഖലക്ഖണഗുഹണം,
ദുക്ഖലക്ഖണഗുഹണപുഞ്ചകം വാ അനത്തലക്ഖണഗുഹണം. അനിച്ഛലക്ഖണഞ്ചേതമ രൂപഭേദേന
ദസ്സിയമാനം യഥോളാരികതോ ദീപേതബ്ബന്തി തം വസ്സസതപരിച്ഛേദേന പഠമം ദസ്സേതേന വസ്സസതം
ഠിതസ്സ “ദസ വാ വീസതി വാ”തിആദിനാ വിഭജിതാ അനുകമേന
യാവളുദ്ധരണാദികോട്ഠാസവസേന രൂപസ്സ ഭങ്ഗം ദിസ്വാ തതോ “അനിച്ഛം ദുക്ഖം അനത്താ”തി
തിലക്ഖണാരോപനം വയോവുഡ്ഢത്ഥമഗമതോ സമ്മസനന്തി ദസ്സേതും “തമേവ
വസ്സസത”തിആദിനാ വയവസേന രൂപസ്സ സമ്മസനവിധി ആരഭോ. തത്ത്വ യസ്മാ
ഓളാരികവസേനേവായം ആദിതോ രൂപഭേദോ ഗയ്ഹതി, തസ്മാ ന വസ്സസതം
സമകോട്ഠാസവസേന വിഭത്തം, മജ്ജിമാവത്ഥായ വാ തമാരൂപത്താ മജ്ജിമവയേ ഏകം
വസ്സം വഡ്ഢിതം.

൦൦൮. മന്ദതാബാഹുല്ലേന പവത്തം വസ്സാനം ദസകം മന്ദദസകം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

തദാതി പഠമേ വസ്സദസകേ. സോതി പുഗുലോ. ചപലോതി അനവട്ഠിതകിരിയതായ തരലോ.
തേന മോമൂഹഭാവതോ വിസേസേതി. ന ഹേസ നവമദസകേ വിയ മോമൂഹഭാവേന മന്ദോ, അഥ
ഖോ ചപലതായാതി. തേനാഹ “കുമാരകോ”തി. തതിയേ ദസകേ മംസപാരിപൂരിയാ യഥാരഹം
ഛരവിവണ്ണോ വിപ്പസീദതീതി ആഹ “വണ്ണായതനം വേപുല്ലം പാപുണാതി”തി. ചതുത്ഥേ ദസകേ
അട്ഠിനം, ന്ഹാരൂതഞ്ച മിരഭാവപ്പത്തിയാ ബലഞ്ച മോമോ ച വേപുല്ലം പാപുണാതി. പഞ്ചമേ
ദസകേ യോബ്ബനമദസ്സ ദുരീഭാവേന യേഭുയേന കിലേസതനൂതായ പഞ്ഞാ യഥാരഹം സുവിസദാ
ഹോതി. വിസ്സായ രതി വിസ്സാരതി. കപല്ലികാദിനിസ്സയവിസേസേന പദീപസ്സ സുദ്ധതാദി വിയ
നിസ്സയവിസേസേന പഞ്ചമഛട്ഠദസകേസു പഞ്ഞായ ബുദ്ധിഹാനിയോ വേദിതബ്ബാ. പൂരതോ
പബ്ഭാരോ ഹോതി കടിസന്ധിഗീവാസന്ധിനം വസേന രസ്സസ്സാപി, പഗേവ ദീഘസ്സ. പബ്ഭാരോതി
ച ഗരുഭാവേന പലമ്ബകോ. മോമൂഹോ ഹോതി സതിപഞ്ഞാവിപ്പവാസതോ. സയനബഹുലോവ
ഹോതി ഠാനാദിവസേന സരീരഭാരം വഹിതും അസക്കോത്തോ.

൦൦൯. തിണ്ണം തിണ്ണം വസ്സാനന്തി യേഭുയുതായ വുത്തം. ചതുവസ്സികോപി ഹി ഏകോ
കോട്ഠാസോ ഹോതിതി. ദിസതം കോട്ഠാസേ കത്വാ ഏകേകഅയനവസേനാതിപി വേദിതബ്ബം.

വസ്സാനേ പവത്തരൂപന്തി സമ്ബന്ധോ.

തം പന വസ്സാനം ദിധാ സമത്തം, ന പുണ്ണേ വിയ ചതുമാസന്തി ആഹ “ഭേമാസ”തി.
അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം. സോ പന വസ്സാനോ ഉതു സാവണപോട്ഠപാദമാസാ,
അസ്സയുജകത്തികമാസാ സരദോ, മിഗസിരഹുസ്സമാസാ ഹേമന്തോ, മാഘഫഗുനമാസാ സിസീരോ,
ചിത്തവേസാവമാസാ വസന്തോ, ജേട്ഠാസല്പമാസാ ഗിമ്ഹോ ഉതുതി വേദിതബ്ബാ. ഛര
കോട്ഠാസേ കത്വാതി ദസദസനാടികാവസേന ഛര കോട്ഠാസേ കത്വാ.

൦൧൦. അഭിമുഖം പൂരതോ കമനം അഭിക്കമോ. പടിനിവത്തനവസേന കമനം പടിക്കമോ.
ആമുഖം ലോകനം ആലോകനം. വിവിധം ഇതോ ചിതോ ച ലോകനം വിലോകനം.
ഹത്ഥപാദാനം സങ്കുചനം സമിഞ്ജനം. ആയമനം പസാരണം.

പാദുദ്ധരണകാലേതി ദുതിയപാദുദ്ധരണകാലേ. പാദസ്സാതി ഉദ്ധടപാദസ്സ. ഓമത്താതി സത്തിതോ
ഹീനപ്പമാണാ. തേനാഹ “മന്ദാ”തി. ഇതരാതി തേജോവായോധാതുയോ. യഥാ പാദസ്സ ഉദ്ധരണം
സിജ്ജത്ഥതി, തഥാ പവത്തചിത്തസമുട്ഠാനരൂപേസു ഏകംസതോ തേജോവായോധാതുനം
അധിമത്തതാ ഇച്ഛിതബ്ബാ സല്ലഹുകസഭാവതായ താസം. തതോ ഏവ ച ഇതരാസം ഓമത്തതാ
ഗരുസഭാവത്താ. തംസമ്ബന്ധത്താ പന സേസം തിസമുട്ഠാനരൂപം തഗ്ഗതികമേവ ഹോതി.
കായവചിവിഞ്ഞത്തിപവത്തിയം വായോപഥവിഅധിമത്തതാ ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ നിദസ്സനന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
പൂരതോ ഹരണേ, പച്ഛതോ ഹരണേ ച ഉദ്ധരണേ വിയ സല്ലഹുകസഭാവരൂപപ്പവത്തിതി
താസംയേവ ദിനം ധാതുനം അധിമത്തതാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി ആഹ “തഥാ
അതിഹരണവീതിഹരണേസു”തി. യഥാ ഉദ്ധരണാദീസു സല്ലഹുകസഭാവത്താ പച്ഛിമാനം ദിനം
ധാതുനം കിച്ചം അധികം ഹോതി, ഇതരാസം ഹീനം, ഏവം വോസ്സജ്ജനാദീസു തീസു
ഗരുസഭാവത്താ പൂരിമാനം ദിനം കിച്ചം അധികം ഹോതി, ഇതരാസം ഹീനന്തി ദസ്സേതോ
ആഹ “വോസ്സജ്ജനേ”തിആദി.

തദുപാദായരൂപാനീതി താ ധാതുയോ നിസ്സായ പവത്തഉപാദാരൂപാനി. ഏത്ഥേവാതി
ഉദ്ധരണേയേവ. തേനാഹ “അതിഹരണം അപ്പതാ”തി. ഇതീതി ഏവം. തത്ത്വ തത്ഥാതി തസ്ഥിം
തസ്ഥിം ഉദ്ധരണാദികോട്ഠാസേ. പബ്ബം പബ്ബന്തിആദി തേസം ധമ്മാനം

കോട്ഠാസന്തരസങ്കരാഭാവദണ്ഡനം. തടതടായന്താതി തടതടായന്തി വിയ, തേന നേസം പവത്തിക്ഖണ്ഡ ഇത്തരതം ദണ്ഡേതി.

൧൧൧. അസ്സാതി സമ്മസനസ്സ. ദാരുതിണ്ണക്കാദീസൂതി ദാരുളക്കാതിണ്ണക്കാദീസു. “കിം അന്ധബാല ഏകഘനം സതതം സബ്ബദാഭാവിം ഏകന്തി മഞ്ഞസി”തി അധിപ്പായേനാഹ “കിമേതഥ മനാപ”ന്തി. ഇദമീതി യദിദം തേലവട്ടിക്ഖയേന പദീപസ്സ അപഞ്ഞായനം വുത്തം, ഇദമി. അങ്ഗുലങ്ഗുലന്തരേതി അങ്ഗുലിയാ മിതം അങ്ഗുലന്തി അങ്ഗുലപ്പമാണേ പദേസേതി അത്ഥോ. തന്തുനോ അവയവലേസഭൂതം പരമസുഖമഭാവപ്പത്തം അംസും സന്ധായാഹ “അംസും പന മുഞ്ചിത്വാ”തി.

തത്ഥാതിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. തത്ഥ കാമം ഉപമേയ്യേ വിയ ഉപമായം പാകടോ കാലഭേദോ നത്ഥി, ഏകകോട്ഠാസഗതം പന കോട്ഠാസന്തരം ന പാപുണാതീതി ഏത്താവതാ ഉപമാഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ഉപമായസി വാ താവ യാവതി കാലസ്സ ഭേദമത്താ ലബ്ഭതേവാതി തസ്സാ ഗഹണേ കാലഭേദവസേനാപി ഉപമാ യോജേതബ്ബാ.

൧൧൨. പുബ്ബേ ആദാനനിക്ഖേപാദിവസേന ചതുസന്തതിരൂപം സങ്ഘരിത്വാ ദണ്ഡിതം, ഇദാനി ആഹാരസമുട്ഠാനാദിവസേന ഭിന്ദിത്വാ ദണ്ഡേന്തോ “തദേവ രൂപം വിസങ്ഘരിത്വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വിസങ്ഘരിത്വാ വിഭജിത്വാ. “വിസങ്ഘരിത്വാ”തി വാ പാഠോ, അയമേവത്ഥോ. ആഹാരമയന്തി ആഹാരേന നിബ്ബത്തം. ത്വത്തന്തി മിലാതം. കിലന്തന്തി ഖിന്നം. ധാതന്തി തിത്തം. പീണിതന്തി മംസുപചയസമ്പത്തിയാ പീണിതം. തതോ ഏവ മുദു. സിനിദ്ധന്തി സിനിദ്ധച്ഛവിതായ സങ്ഘം. തതോ ഏവ ഫസ്സവന്തം.

൧൧൩. ഉണ്ഹകാലേ സമുട്ഠിതം രൂപന്തി ഉണ്ഹസന്താപേന സന്തത്തം രൂപം സന്ധായാഹ. സീതഉതുന്നാതി സപ്പായേന സീതഉതുന്നാ.

൧൧൪. ആയതനദാഭാവസേനാതി ആയതനസങ്ഖാതദാഭാവസേന. കമ്മദാഭാവിവത്തനത്ഥം ആയതനഗ്ഗഹണം. കായദാഭാവി പസാദകായദാഭാവേ. മനോദാഭാവം നാമ സാവജ്ജനം ഭവങ്ഗം. തസ്സ നിസ്സയഭാവതോ ഹദയവത്ഥും സന്ധായ നിസ്സിതവോഹാരേന “മനോദാഭാവേ”തി വുത്തം, യത്ഥ മനോദാഭാവുപ്പത്തി.

൧൧൫. സോമനസ്സിതദോമനസ്സിതവസേനാതി സോമനസ്സിതദോമനസ്സിതപുഗ്ഗലവസേന, സോമനസ്സിതദോമനസ്സിതകാലവസേന വാ.

അയമേത്ഥാതി അയം ഇദാനി വുച്ചമാനോ സങ്ഖാരാനം അതിഇത്തരഖണ്ഡതാസങ്ഖാതോ അത്ഥോ.

ജീവിതന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയം. സുഖദുക്ഖാതി സുഖദുക്ഖവേദനാ. ഉപേക്ഖാപി ഹി സുഖദുക്ഖാസു ഏവ അന്തോഗധാ ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവതോ. അത്തഭാവോതി ജീവിതവേദനാവിത്താണാനി റപേത്വാ അവസിട്ഠയമ്മാ വുത്താ. സത്താതി കേചി. കേവലാതി അത്തനാ നിച്ചഭാവേന വാ അഭോമിസ്സാ. ഏകചിത്തസമായുത്താതി ഏകേകേന ചിത്തേന സഹിതാ. ലഹുസോ വത്തതേ ഖണ്ണോതി വുത്തനയേന ഏകചിത്തക്ഖണ്ണികതായ ലഹുകോ അതിഇത്തരോ ജീവിതാദീനം ഖണ്ണോ വത്തതി.

ചുല്ലാസീതിസഹസ്സാനി കപ്പന്തി ചതുരാസീതിസഹസ്സപരിമാണം കപ്പം, അച്ചന്തസംയോഗേ ഏതം ഉപയോഗവചനം. കപ്പന്തി ച സാമത്തവസേന ഏകവചനം. മരുതി ദേവാ. ദീഹി ചിത്തേഹി സമോഹിതാതി ഏവം ചിരജീവിനോപി തേ ദീഹി ചിത്തേഹി സഹിതാ ഹുത്വാ ന തിട്ഠന്തി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - തേസസി സന്താനേ ജീവിതാദീനി ദീഹി ചിത്തേഹി സഹ ന തിട്ഠന്തി, ഏകേന ചിത്തേന സഹ ഉപ്പന്നാനി തേനേവ സഹ നിരുജ്ജന്തതോ യാവ ദുതിയാ ന തിട്ഠന്തിതി.

യേ നിരുദ്ധാ മരന്തസ്സാതി ചവന്തസ്സ സത്തസ്സ ചുതിചിത്തേന സദ്ധിം നിരുദ്ധാതി വത്തബ്ബാ യേ ഖണ്ഡാ. തിട്ഠമാനസ്സ വാ ഇയാതി യേ വാ ഇധ പവത്തിയം തിട്ഠന്തസ്സ ധരന്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ നിരുദ്ധക്ഖണ്ഡാ. സബ്ബേപി സദിസാ തേ സബ്ബേപി ഏകസദിസാ അത്ഥങ്ഗതാ അപ്പടിസന്ധികാ പുന ആഗന്താ പടിസന്ധാനാഭാവേന വിഗതാ. യഥാ ഹി ചുതിക്ഖണ്ഡാ ന നിബ്ബത്തന്തി, ഏവം തതോ പുബ്ബേപി ഖണ്ഡാ. തസ്മാ ഏകചിത്തക്ഖണ്ണികം സത്താനം ജീവിതന്തി അധിപ്പായോ.

അനന്തരാ ച യേ ഭുഗ്ഗാതി യേ സങ്ഖാരാ അനന്തരമേവ ഭുഗ്ഗാ നിരുദ്ധാ. യേ ച ഭുഗ്ഗാ അനാഗതേതി യേ ച സങ്ഖാരാ അനാഗതേ ഭുഗ്ഗാ ഭണ്ണജനസീലാ ഭിജ്ജിസ്സന്തി. തദന്തരാ നിരുദ്ധാനന്തി തേസം

അതീതാനാഗതാനം അന്തരാ വേമജ്ജേ പച്ചുപ്പന്നതം പത്ഥാ നിരുദ്ധാനം ഭഗ്ഗാനം. വേസമം നത്ഥി ലക്ഖണേതി തേസം തിവിധാനന്ധി ഭങ്ഗലക്ഖണനിമിത്തം വിസമതാ വിസദിസതാ നത്ഥി.

അനിബുത്തേന ന ജാതോതി അനുപ്പന്നേന ചിത്തേന ജാതോ ന ഹോതി, അജാതോ നാമ ഹോതി. പച്ചുപ്പന്നേന വത്തമാനേന ചിത്തേന ജീവതി ജീവമാനോ നാമ ഹോതി. ചിത്തഭങ്ഗാ മതോ ലോകോതി ചുതിചിത്തസ്സ വിയ സബ്ബസ്സപി തസ്സ തസ്സ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ അയം ലോകോ പരമത്ഥതോ മതോ നാമ ഹോതി നിരുദ്ധസ്സ അപ്പടിസന്ധികത്താ. ഏവം സന്തേപി പഞ്ഞത്തിപരമത്ഥിയാ യായം തം തം സന്തം സനിസ്സയം ചിത്തം ഉപാദായ “തിസ്സോ ജീവതി, മുസ്സോ ജീവതി”തി ഏവം വചനപ്പവത്തിയാ വിസയഭൂതാ സന്താനപഞ്ഞത്തി, സാ ഏത്ഥ പരമത്ഥിയാ പരമത്ഥഭൂതാ. തഥാ ഹി വദന്തി “നാമഗോത്തം ന ജീരതീ”തി (സം നി ൧.൨൩).

അനിധാനഗതാ ഭഗ്ഗാതി യേ ഭഗ്ഗാ, ന തേ കത്ഥചി നിധാനം ഗതാ, അഥ ലോ അഭാവമേവ ഗതാ. പുഞ്ജോ നത്ഥി അനാഗതേ യതോ ആഗച്ഛേയ്യും വത്തമാനഭാവം. നിബുത്തായേപിതി യേ പടിലദ്ധത്തഭാവാ പച്ചുപ്പന്നാ, തേപി ആരഗ്ഗേ സാസപൂപമാ തിട്ഠന്തി. യഥാ നാമ സൂചിയം റിതായം സാസപോ ഖിത്തോ തസ്സാ സിഖം മുട്ഠമത്തോ വിഗച്ഛതി ന തിട്ഠന്തി, ഏവം സഖ്വാരാ ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഭിജ്ജന്തി, ന തേസം അവട്ഠാനം അത്ഥിതി.

ഭങ്ഗോ നേസം പുരക്ഖതോതി തേസം നിബുത്തയമ്മാനം ഭങ്ഗോ നാമ പുരതോ ഏവ കതോ, ഏകംസഭാവി ന അപസക്കതീതി അത്ഥോ. പുരാണേഹിതി പുരിമകേഹി അതീതേഹി.

അദസ്സനതോതി അപസ്സിതബുതോ. ആയന്തീതി ആഗച്ഛന്തി. “ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഇമിനാപി കുതോചി രാസിതോ ആഗമനാഭാവമേവാഹ. ഭഗ്ഗാ ഗച്ഛന്തുദസ്സനന്തി ഭഗ്ഗാപി കത്ഥചി ഉപഗമനാഭാവതോ സബ്ബേന സബ്ബം അദസ്സനം അഭാവമേവ ഗച്ഛന്തി. തത്ഥ നിദസ്സനമാഹ “വിജ്ജുപ്പാദോ...പേ... വയന്തി ചാ”തി.

൧൧൩. “വിവടുക്കപ്പതോ പട്ഠായ ഉപ്പജ്ജനകരൂപ”ന്തി ഇമിനാ സയമേവ ഉപ്പജ്ജനകയമ്മതായ “യമ്മതാരൂപ”ന്തി അന്യത്ഥനാമതം ദസ്സേതി. അയലോഹാദിസു അയോ നാമ കാളലോഹം. ലോഹം നാമ ജാതിലോഹം വിജാതിലോഹം കിത്തിമലോഹം പിസാചലോഹന്തി ചതുബ്ബിധം. തത്ഥ അയോ രജതം സുവണ്ണം തിപു സീസം തമ്ബലോഹം വേകന്തകലോഹന്തി ഇമാനി സത്ത ജാതിലോഹാനി. നാഗനാസികലോഹം വിജാതിലോഹം. കംസലോഹം വട്ടലോഹം ഹാരകൂടന്തി തീണി കിത്തിമലോഹാനി. മോരക്ഖകാദി പിസാചലോഹം. തത്ഥ തമ്ബലോഹം വേകന്തകന്തി ഇമേഹി ദ്വീഹി ജാതിലോഹേഹി സദ്ധിം സേസം സബ്ബന്ധി ഇയ “ലോഹ”ന്തി ഗഹിതന്തി. തിപൂതി സേതതിപു. സീസന്തി കാളതിപു. സുവണ്ണം ആകരൂപ്പന്നരസവിദ്ധാദിഭേദം. മുത്താ സാമുദ്രികമുത്താദി. മണിതി വേളുരിയലോഹിതങ്ഗമസാരഗല്ലാനി റപേത്ഥാ അവസേസോ സബ്ബോ മണിവിസേസോ. വേളുരിയോ വംസവണ്ണമണി. സഖ്വോ സാമുദ്രികസഖ്വോ. സിലാതി കാളസിലാപണ്ഡുസിലാദിഭേദാ സബ്ബാപി രതനസമ്മതസിലാ. പവാളം നാമ വട്ടുമം വിദ്ധമം. ലോഹിതങ്ഗം രത്തമണി. മസാരഗല്ലം കബരമണി. ഭൂമിആദയോ പാകടാവ. തദസ്സാതി തം യമ്മതാരൂപം അസ്സ യോഗിനോ.

തരുണപല്ലവവണ്ണന്തി അമ്ബാദീനം തരുണപല്ലവേന സമാനവണ്ണം. സഭാഗരൂപസന്തതിന്തി വണ്ണാദിനാ സമാനഭാഗം രൂപസന്താനം. അനുപ്പബന്ധാപയമാനന്തി ഹേതുഫലപരമ്പരായ സമബന്ധനവസേന പവത്തന്തി.

സോതി യോഗീ. തന്തി അസോകരൂക്ഖപണ്ണം. പരിഗൃഹേത്ഥാതി ഞാണേന പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേത്ഥാ. ഇമിനാ നയേനാതി ഇമിനാ അസോകപണ്ണേ വുത്തേന നയേന. സബ്ബന്ധി അയലോഹാദിഭേദം യമ്മതാരൂപം. തമ്പി ഹി സീതകാലേ സീതലം, ഉണ്ഹകാലേ സൂരിയസന്താപേന ഉണ്ഹതരം ഹോതി. തത്ഥ സീതഭാവേന പവത്തം രൂപം ഉണ്ഹം ഉണ്ഹഭാവേന പവത്തം രൂപം സീതം ന പാപുണാതി. തത്ഥ തത്ഥേവ തടടായന്തം ഭിജ്ജതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

അരൂപസത്തകസമ്മസനകമാവണ്ണനാ

൧൧൪. കലാപതോതി അരൂപയമ്മകലാപതോ.

യസ്ഥാ തത്ഥ ഫസ്സപഞ്ചമകാ യമ്മാ സബ്ബചിത്തുപ്പാദസാധാരണാ സുപാകടാ, സുവിഞ്ഞേയ്യാ ച, തസ്ഥാ തേസം വസേന ദസ്സേന്തോ “കലാപതോതി ഫസ്സപഞ്ചമകാ യമ്മാ”തി ആഹ. യേ ഇമേ സമ്മസനേ ഉപ്പന്നാ ഫസ്സപഞ്ചമകാ യമ്മാ, സബ്ബേ തേ വിനട്ഠാതി സമ്ബന്ധോ.

പവത്തം ചിത്തത്തി സത്തസു റാനേസു സമ്മസനവസേന പവത്തം ചിത്തം. സമ്മസനോതി ഏകജ്ഞം ഗഹേതാ സമ്മസനോ. തം യുത്തതരന്തി തം അരിയവംസകമായം വുത്തം യുത്തതരം ആസന്നഭാവേന വിഭൂതരം രൂപസത്തകേ സമ്മസനം സഹ ഗഹേതാ സമ്മസനസ്സ വുത്തത്താ. അപിച രൂപസത്തകേ സമ്മസനസ്സ രൂപയമ്മേസു സാതിസയം ഘനവിനിബ്ഭോഗം കത്വാ പവത്തത്താ തബ്ബിസയം അരൂപസമ്മസനം സാതിസയം അനിച്ഛാദിലക്ഖണപ്പടിവേധായ സമ്പവത്തതീതി തം യുത്തതരം, ന പന അപുബ്ബകേസാദിസമ്മസനം കത്വാ തബ്ബിസയം പവത്തിതം. തമാ സതി കമ്മട്ഠാനം നവം നവം ഏവ സിയാ, പുബ്ബേ ഗഹിതം സമ്മസനവിസയം ഛരസ്സേതാ അത്തസ്സ സമ്മസനവിസയസ്സ ഗൺഹനതോ. സേസാനിപിതി യമകതോ സമ്മസനാദിനിപി. തേനേവാതി അരിയവംസകമാനയേനേവ.

൧൧൮. തന്വി ചിത്തത്തി ആദാനനിക്ഖേപതോ സമ്മസനവസേന പവത്തചിത്തുപ്പാദമ്പി. ചിത്തസീസേന ഹി നിദേസോ. ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥ. യമകതോ സമ്മസതിനാമ നാമരൂപയമ്മേ ആരബ്ഭ യുഗളവസേന സമ്മസനസ്സ പവത്തനതോ. അയത്ത്ഹി പുബ്ബേ രൂപസത്തകവസേന സമ്മസിത്വാ റിതോപി ഇദാനി ആദാനനിക്ഖേപാദിവസേന സമ്മസിത്വാവ തം സമ്മസതി. ഖണികതോ സമ്മസനാദിസുപി ഏസേവ നയോ.

൧൧൯. ഏതന്വിതി ഏതം ചതുത്ഥസമ്മസനചിത്തമ്പി. പഠമചിത്തത്തി ആദാനനിക്ഖേപാദിവസേന രൂപം സമ്മസിതചിത്തം, യം രൂപപരിഗ്ഗാഹകചിത്തത്തി അധിപ്പേതം. സമ്മസിതസമ്മസിതചിത്തസമ്മസനേന തേസം ഖണികഭാവസ്സ വിഭാവനതോ ഇദം സമ്മസനം “ഖണികതോ സമ്മസന”ന്തി വുത്തം.

൧൨൦. ഇദമേവ ച സമ്മസനം ദിഗുണിതം അനേകസമ്മസനപടിപാടിസമ്ഭവതോ “പടിപാടിതോ സമ്മസന”ന്തി വുത്തം. വട്ടേയ്യാതി സമ്ഭവേയ്യ. തമാ സതി പടിപാടിസമ്മസനപസുതാ ഏവ ഭാവനാ സിയാ, ന മൂലകമ്മട്ഠാനുപകാരി, ന ചായം സമാപത്തിചാരോ. യസ്മാ ച തത്തകേന രൂപയമ്മേസു, അരൂപയമ്മേസു ച അനിച്ഛാദിലക്ഖണാനി സുട്ഠു വിഭൂതാനി ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “യാവ ദസമചിത്തസമ്മസനാ...പേ... റപേതബ്ബ”ന്തി. റപേതബ്ബന്തി ച ന ഏകാദസമം ദ്വാദസമേന സമ്മസിതബ്ബന്തി പടിപാടിതോ സമ്മസനസ്സ പരിച്ഛേദദസ്സനപരം, ന തതോ സമ്മസനതോ ഓരമനദസ്സനപരം, തസ്മാ പുനപി രൂപം പരിഗ്ഗഹേതാ യാവ ദസമചിത്തസമ്മസനാ ഭാവനമയുജ്ജതേവ. വുത്തന്തി അരിയവംസകമായം വുത്തം.

൧൨൧. വിസും സമ്മസനനയോ നാമ നത്ഥീതി അനിച്ഛാദിമനസികാരവിനിമുത്തോ അഞ്ഞോ വിപസ്സനാമനസികാരോ നത്ഥി. വിപസ്സനായ ച ദിട്ഠിആദിവിക്ഖമ്ഭനോ ഇയ ദിട്ഠിഉഗ്ഘാടനാദയോതി അധിപ്പേതാ. വിപസ്സനായ ഏവ ഹി പവത്തിവിസേസേന ദിട്ഠിഉഗ്ഘാടനാദയോ ഇജ്ജന്തിതി ദസ്സേനോ “യം പനേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ സത്തസത്താതി സത്താ അത്ഥീതി ഉപ്പജ്ജനകസത്താ. ദുബ്ബലായ അത്തദിട്ഠിയാ സഹഗതസത്താതിപി വദന്തി. സത്തസത്തം ഉഗ്ഘാടിതചിത്തേനാതി സത്തസത്തായ വിക്ഖമ്ഭനവസേന പവത്തചിത്തേന ദിട്ഠി നുപ്പജ്ജതി, സത്താവിപല്ലാസഹേതുഉപ്പജ്ജനകാ ചിത്തദിട്ഠിവിപല്ലാസാ തദഭാവേന ഹോന്തിതി. മാനോ നാമ യോ ദിട്ഠുപനിസ്സയോ അപായഗമനീയോ, സോ ദിട്ഠിയാ വിക്ഖമ്ഭിതായ വിക്ഖമ്ഭിതോ ഏവ ഹോതി, ദിട്ഠിയാ സമുച്ഛിന്നായ സമുച്ഛിജ്ജനതോതി ആഹ “ദിട്ഠിഉഗ്ഘാടിത...പേ... മാനോ നുപ്പജ്ജതി”തി. മാനോ വിക്ഖമ്ഭിയമാനോ തണ്ഹായ പവത്തിം നിവാരേതി, അഭിമതവിസയേസു ഏവ തണ്ഹായ പവത്തനതോതി വുത്തം “മാനസമുഗ്ഘാടിത... പേ... തണ്ഹായ നുപ്പജ്ജതി”തി. തണ്ഹാതി ഇയ സുഖമാ നികന്തി അധിപ്പേതാതി ആഹ “തണ്ഹായ...പേ... പരിയാദിനാ നാമ ഹോതി”തി.

അയം നയോതി ഇദാനി വുച്ചമാനോ സമ്മസനവിധി.

മമ വിപസ്സനാതി ഇമസ്സാപി അത്തനിയസത്തിതായ വിപസ്സനായ സാമിഭൂതോ അത്താ പരാമസീയതീതി ദിട്ഠിഗാഹതാതി തമാ “ഗൺഹതോ ഹി ദിട്ഠിസമുഗ്ഘാടനം നാമ ന ഹോതി”തി വുത്തം. കാമഞ്ചായം ദിട്ഠിവിസുദ്ധികഞ്ചാവിതരണവിസുദ്ധിസമധിഗമേന വിസുദ്ധദിട്ഠികോ, മഗ്ഗേന പന അസമുഗ്ഘാടിതത്താ അനോളാരികായ ച ദിട്ഠിയാ വസേനേവം വുത്തം.

സുട്ഠുതി സമ്മാ. മനാപന്തി ച കിരിയാവിസേസനം, മനവഡ്ഢനാകാരേനാതി അത്ഥോ. ഉദയേനാപി വിപസ്സനാവിസയം അധിമാനമാഹ. തേന വുത്തം “മാനസമുഗ്ഘാടോ നാമ ന ഹോതി”തി.

വിപസ്സിതും സക്കോമീതി തത്ഥ സമത്ഥതാപദേസേന ഗുണവിസേസയോഗതോ വിപസ്സനായ അസ്സാദേതബ്ബതാ ദസ്സീയതി, ചിത്തം വിപസ്സിതും സക്കോമി. തസ്മാ വിപസ്സന്തോ ഏവ കാലം

വീതിനാമേസ്സാമീതി വിപസ്സനം അസ്സാദേസ്സാതി യോജനാ.

യസ്മാ ദിട്ഠിസമുഗ്ഘാടനം നാമേത്ഥ വിസേസതോ അനത്താനുപസ്സനായ ഹോതി, തസ്മാ തം ദസ്സേനേന “സചേ സങ്ഖാരാ”തിആദിനാ അനത്താനുപസ്സനാവിധിം വത്ഥാ യസ്മാ പന അനത്തതോ അനുപസ്സനേന സങ്ഖാരാ അനിച്ഛതോപി ദുക്ഖതോപി അനുപസ്സിതബ്ബാ ഏവ തദുപബ്രൂഹനതോ, തസ്മാ “ഹുത്ഥാ അഭാവട്ഠേനോ”തിആദി വുത്തം.

യസ്മാ മാനസമുഗ്ഘാടനം നാമ അനിച്ഛാനുപസ്സനായ ഹോതി. ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനകേ സങ്ഖാരേ പസ്സന്തസ്സ കുതോ മാനസ്സ അവസരോ. അനിച്ഛസത്താ ഭാവേതബ്ബാ അസ്ഥിമാനസമുഗ്ഘാടായാതി ഹി വുത്തം.

യസ്മാ നികന്തിപരിയാദാനം നാമ ദുക്ഖാനുപസ്സനായ ഹോതി. ന ഹി സഭാവതോ, ദുക്ഖവത്ഥുതോ ച ദുക്ഖഭൂതേ സങ്ഖാരേ പസ്സന്തസ്സ തത്ഥം ഈസകമ്പി അഭിരതോ ഹോതി. അസ്സാദാനുപസ്സിനോ ഹി തത്ഥം തണ്ഹാ ഉപ്പജേജ്യ. സേസം അനത്തലക്ഖണേ വുത്തനയമേവ. അയം പനേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോ - വുത്തനയേന പടിപാടിതോ സമ്മസനം പസുതസ്സ യോഗിനോ യദാ അനത്താനുപസ്സനാ തിക്ഖാ സൂരാ വിസദാ പവത്തതി, ഇതരാ ദേപി തദനുഗതികാ, തദാനേന ദിട്ഠിഗുഹ്ഘാടനം കതം ഹോതി. അത്തദിട്ഠിമൂലികാ ഹി സബ്ബാ ദിട്ഠിയോ. അനത്താനുപസ്സനാ ച അത്തദിട്ഠിയാ ഉജുപടിപക്ഖാ.

യദാ പന അനിച്ഛാനുപസ്സനാ തിക്ഖാ സൂരാ വിസദാ പവത്തതി, ഇതരാ ദേപി തദനുഗതികാ , തദാനേന മാനസമുഗ്ഘാടനം കതം ഹോതി. സതി ഹി നിച്ഛഗാഹേ മാനജപ്പനാ “ഇദം നിച്ഛം, ഇദം ധുവ”തിആദിനാ (മം നിം ൧൦൦൧) ബകബ്രഹ്മുനോ വിയ. അനിച്ഛാനുപസ്സനാ ച നിച്ഛഗാഹസ്സ ഉജുപടിപക്ഖാ.

യദാ പന ദുക്ഖാനുപസ്സനാ തിക്ഖാ സൂരാ വിസദാ പവത്തതി, ഇതരാ ദേപി തദനുഗതികാ, തദാനേന നികന്തിപരിയാദാനം കതം ഹോതി. സതി ഹി സുഖസത്തായ തണ്ഹാഗാഹോവ, ദുക്ഖാനുപസ്സനാ ച നികന്തിയാ ഉജുപടിപക്ഖാ. ഏവം തിസ്സനം അനുപസ്സനാനം കിച്ചവിസേസവസേന ദിട്ഠിഗുഹ്ഘാടനാദിനി ഹോന്തി. തേന വുത്തം “ഇതി അയം വിപസ്സനാ അത്തനോ അത്തനോ റാനേയേവ തിട്ഠന്തി”തി. അനുപസ്സനാനം യഥാരഹം സകകിച്ചകരണഞ്ചി സകടാനേയേവ റാനം, തസ്മാ വിസും സമ്മസനനയോ നത്ഥീതി ന വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ.

൧൨൨. സബ്ബാകാരതോതി ഇയ വിയ ഏകദേശേന അവത്ഥാ സബ്ബാകാരതോ സരൂപതോ, കിച്ചതോ ച അനവസേസതോ വത്തബ്ബാ. ഇധേവാതി തീരണപരിഞ്ഞായമേവ. ഏകച്ചാനംയേവേത്ഥ അനുപസ്സനാനം പടിയാഭോതി ആഹ “ഏകദേശം പടിവിജ്ജ്ഞേനോ”തി, താ പന സയമേവ സരൂപതോ ദസ്സേസ്സതി . തപ്പടിപക്ഖേയമ്മേതി യാ അനുപസ്സനാ ഇയ സമ്ഭവന്തി, താസം പടിപക്ഖേ യമ്മേ നിച്ഛസത്താദികേ പജഹതി വിക്ഖമ്ഭേതി.

ഖയാനുപസ്സനന്തി സങ്ഖാരാനം ഖണഭങ്ഗാനുപസ്സനം. ഭാവേന്തോതി വഡ്ഢേന്തോ. ഘനസത്തന്തി സന്തതിസമുഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഏകത്തഗ്ഗഹണം. ഖയാനുപസ്സനന്തി ഹുത്ഥാ അഭാവാനുപസ്സനന്തി വദന്തി. യായ പഞ്ഞായ ഘനവിനിബ്ഭോഗം കത്ഥാ “അനിച്ഛം ഖയട്ഠേനോ”തി (പടിം മം ൧.൪൮) പസ്സതി, സാ ഖയാനുപസ്സനാ. ഭങ്ഗാനുപസ്സനതോ പട്ഠായ തസ്സാ പാരിപൂരീതി ഘനസത്തായ പഹാനം ഹോതി, തതോ പുണ്ണേ അപരിപുണ്ണതായ തം ന ഹോതി. ഏവമത്തത്ഥാപീതി പരിപുണ്ണാപരിപുണ്ണതാ പഹാനതീരണപരിഞ്ഞാസു വിപസ്സനാപഞ്ഞായ ദട്ഠബ്ബാ. പച്ചക്ഖതോ, അന്ധയതോ ച സങ്ഖാരാനം ഭങ്ഗം ദിസ്വാ തത്ഥേവ ഭങ്ഗസങ്ഖാരേ നിരോധേ അധിമുത്തതാ വയാനുപസ്സനാ, തായ ആയുഹനം പജഹതി. യദത്ഥം, യായ ച ആയുഹതി, തസ്ഥിം പവത്തേ തണ്ഹായ ചസ്സ ചിത്തം ന നമതീതി. തേന വുത്തം “വയാനുപസ്സനം ഭാവേന്തോ ആയുഹനം പജഹതി”തി. ജാതസ്സ ജരാമരണേഹി ദിധാ പരിണാമദസ്സനം, രൂപസത്തകാദിവസേന വാ പരിഗൃഹിതസ്സ തത്ഥംപരിച്ഛേദതോ പരം അത്തഭാവദസ്സനം വിപരിണാമാനുപസ്സനാ, തായ ധുവസത്തം മിരഭാവഗഹണം പജഹതി.

അനിമിത്താനുപസ്സനാദയോ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദയോ ഏവ. നിമിത്തന്തി സന്തതിയം, സമൂഹേ ച ഏകത്തസത്തായ ഗയ്ഹമാനം കാലന്തരാവട്ഠായിഭാവേന, നിച്ഛഭാവേന ച സങ്ഖാരാനം സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ സവിഗ്ഗഹം വിയ ഉപട്ഠാനമത്തം. പണിധിന്തി സുഖപത്ഥനം, രാഗാദിപണിധിം വാ, അത്ഥതോ തണ്ഹാവസേന സങ്ഖാരേസു നിന്നതം. അഭിനിവേസന്തി അത്താഭിനിവേസം. ഏതേസഞ്ചി നിമിത്താദിനം പടിപക്ഖഭാവേന അനിച്ഛാനുപസ്സനാദയോ അനിമിത്താദിനാമേഹി വുത്താതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിഹി പഹാതബ്ബാ നിച്ഛസത്താദയോ വിയ നിമിത്തഗ്ഗാഹാദയോവ പടിപക്ഖാതി ദട്ഠബ്ബാ. രൂപാദിആരമ്മണം തത്ഥാ തദാരമ്മണസ്സ ചിത്തസ്സ

ഭങ്ഗം ദിസാ സഖ്വാരാ ഏവ ഭിജ്ജന്തി, സഖ്വാരാനം മരണം, ന അഞ്ഞോ കോചി അത്ഥിതി ഭങ്ഗവസേന സുഞ്ഞതം ഗഹേത്വാ പവത്താ വിപസ്സനാ അധിപത്താ ച സാ ധമ്മേസു ച വിപസ്സനാതി അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ, തായ നിച്ചുസാരാദിആദാനവസേന പവത്തം അഭിനിവേസം സതസ്സഹം ദിട്ഠിം പജഹതി. യമാഭൂതത്താണദസ്സനം നാമ സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനം. തേന “അഹോസിം നു ഖോ അഹമതീതമദ്ധാന”തി (മം നിം ൧.൧൮; സം നിം ൨.൨൦) ഏവമാദികം, “ഇസ്സരതോ ലോകോ സമ്ഭവതീ”തി ഏവമാദികഞ്ച സമ്മോഹാഭിനിവേസം പജഹതി. ഭയതുപട്ഠാനവസേന ഉപ്പനം സബ്ബഭവാദീസു ആദിനവദസ്സനത്താണം ആദിനവാനുപസ്സനാ, തായ കസ്സചിപി ആലയനിസ്സയഅദസ്സനതോ ആലയാഭിനിവേസം തമാപവത്തം തസ്സഹം പജഹതി. സഖ്വാരാനം മുഞ്ചനസ്സ ഉപായഭൂതം പടിസഖ്വാത്താണം പടിസഖ്വാനുപസ്സനാ, തായ അനിച്ഛാദീസു അപ്പടിസഖ്വാത്തത്താ പടിസഖ്വാനസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം അവിജ്ജം പജഹതി. സഖ്വാരൂപേക്ഖാ, അനുലോമത്താഞ്ച വിവട്ടാനുപസ്സനാ. തസ്സാ ഹി വസേന തസ്സ പദുമപലാസേ ഉദകബിന്ദു വിയ സബ്ബസഖ്വാരേഹി ചിത്തം പതിലീയതി പതികുടതി, തസ്മാ തായ സംയോഗാഭിനിവേസം കാമസംയോഗാദികിലേസപ്പവത്തിം പജഹതി. അനിച്ഛാനുപസ്സനാദയോ സത്ത അനുപസ്സനാ ഹേട്ഠാ അത്ഥതോ വിഭത്താതി, പരതോ ച സംവണ്ണീയന്തിതി ഇധ ന വുത്താ.

താസൂതി അട്ഠാരസസു മഹാവിപസ്സനാസു. ഇമിനാതി യോഗിനാ. തസ്മാതി അനിച്ഛാദിലക്ഖണ്ണത്തയവസേന സഖ്വാരാനം ദിട്ഠത്താ. തദസ്സനത്ത്ഥി അനിച്ഛാദിഅനുപസ്സനാതി. പടിവിദ്ധാതി പടിലദ്ധാ. യദഗ്ഗേന ഹി ഞാണേന സവിസയോ പടിവിദ്ധോ, തദഗ്ഗേന തം പടിലദ്ധം നാമ ഹോതി. ബൃജ്ജനമേവ നാനം യമാ “രൂക്ഖോ പാദപോ തരൂ”തി. താപി അനിമിത്താപണിഹിതസുഞ്ഞതാനുപസ്സനാ.

സബ്ബാപി വിപസ്സനാ, തസ്മാ ഏകദേശേന പടിവിദ്ധാ ഹോന്തിതി അധിപ്പായോ. കഖ്വാവിതരണവിസുദ്ധിയാ ഏവ സഖ്ഗഹിതം, തസ്മാ തം പഗേവ സിദ്ധന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഇദമിദമധം പടിവിദ്ധമേവ ഹോതീ”തി. സേസേസു നിബ്ബിദാനുപസ്സനാദീസു ദസസു. “കിഞ്ചി പടിവിദ്ധം കിഞ്ചി അപ്പടിവിദ്ധ”തി ഇമിനാ തേസം ഏകദേശപടിവേധമാഹ. അനിച്ഛാനുപസ്സനായ ഹി സിദ്ധായ നിരോധാനുപസ്സനാ, ഖയാനുപസ്സനാ, വയാനുപസ്സനാ, വിപരിണാമാനുപസ്സനാ ച ഏകദേശേന സിദ്ധാ നാമ ഹോന്തി, ദുക്ഖാനുപസ്സനായ സിദ്ധായ നിബ്ബിദാനുപസ്സനാ, ആദിനവാനുപസ്സനാ ച, അനത്താനുപസ്സനായ സിദ്ധായ ഇതരാതി.

ഉദയബ്ബയത്താണകമാവണ്ണനാ

൧൨൩. പരതോ പടിപദാത്താണദസ്സനകമായം അബ്ഭാദിവിഗമേന ആകാസസ്സ വിയ, പകമലവിഗമേന ഉദകസ്സ വിയ, കാളകാപഗമേന സുവണ്ണസ്സ വിയ സംകിലേസവിഗമേന ഞാണസ്സ പരിസുദ്ധിതി ആഹ “നിച്ഛസത്താദിനം പഹാനേന വിസുദ്ധത്താണോ”തി. അനേകാകാരവോകാരസഖ്വാരേസു ലക്ഖണ്ണത്തയസല്ലക്ഖണ്ണസമ്മസനസ്സ കത്താ വുത്തം “സമ്മസനത്താണസ്സ പാരംഗത്വാ”തി. തത്ഥ സമ്മസനത്താണസ്സാതി നയവിപസ്സനാസഖ്വാതസ്സ കലാപസമ്മസനത്താണസ്സ. തസ്സേവ ഹി മിരഭാവായ ഇതരേ സമ്മസനവിസേസാതി വദന്തി. സമ്മസനത്താണസ്സാതി വാ കലാപസമ്മസനാദിസമ്മസനത്താണസ്സ. അനുപദയമ്മവിപസ്സനായ സദിസാ ഹി സാ. തായ ഹി ദിട്ഠിഉഗ്ഘാടനാദി സമ്ഭവതീതി. വിത്ഥാരതോ ഭാവനാവിധാനം പരതോ വത്തുകാമോ “സഖ്വേപതോ താവ ആരഭതീ”തി ആഹ. സഖ്വേപതോ ഹി ആരമ്ഭോ ആദികമ്മികസ്സ സുകരോ. തത്രാതി സഖ്വേപേന ആരമ്ഭേ.

കഥന്തി കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാ. യം “പച്ചുപ്പന്നാനം...പേ... ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനേ ഞാണ”തി വുത്തം, തം കഥം ഞാതബ്ബന്തി ചേതി അത്ഥോ. സന്തതിപച്ചുപ്പന്നേ, ഖണ്ഡപച്ചുപ്പന്നേ വാ ധമ്മേ ഉദയബ്ബയദസ്സനാഭിനിവേസോ കാതബ്ബോ, ന അതീതാനാഗതേതി വുത്തം “പച്ചുപ്പന്നാനം ധമ്മാന”തി. ഉദയദസ്സനഞ്ചേത്ഥ യാവദേവ വയദസ്സനത്ഥന്തി വയദസ്സനസ്സ പധാനതം ദസ്സേതും “വിപരിണാമാനുപസ്സനേ പത്താ”തി വത്വാ തം പന വയദസ്സനം ഉദയദസ്സനപുഞ്ചകന്തി ആഹ “ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനേ ഞാണ”തി.

ജാതന്തി നിബ്ബത്തം പടിലദ്ധത്തഭാവം. അയം ഹി ജാതസദ്ദോ ഖണ്ണത്തയസമങ്ഗിതം സന്ധായ വുത്തോ “യേ ധമ്മാ ജാതാ ഭൂതാ”തിആദീസു (ധം സം ൧൦൪൬) വിയ, ന അതീതം

“യേ തേ ജാതാ ന തേ സന്തി, യേ ന ജാതാ തത്ഥേവ തേ; ലദ്ധത്തഭാവോ നോ ഭൂതാ, തേവ സന്തി സഭാവതോ”തി. -

ആദിസു വിയ, നാപി ജാതതാമത്തം “യം തം ജാതം ഭൂതം സഞ്ചത”ന്തിആദിസു വിയ. തേനാഹ “ജാതം രൂപം പച്ചുപ്പന്ന”ന്തി (ദിം നിം ൨.൨൦൭; സം നിം ൧.൩൦൯), പച്ചുപ്പന്നരൂപം നാമ ജാതം ഖണ്ഡത്തയപരിയാപന്നന്തി അത്ഥോ. തം പന ആദിതോ ദുപ്പരിഗൃഹന്തി സന്തതിപച്ചുപ്പന്നവസേന വിപസ്സനാഭിനിവേസോ കാതബ്ബോ. തസ്സാതി രൂപസ്സ. പച്ചയലക്ഖണ്ഡപപഞ്ചം അനാമസിതാ നിബ്ബത്തിലക്ഖണം ഉദയോതി നിബ്ബത്തനസഞ്ചിതം സഞ്ചതലക്ഖണം ഉദയോ ഉപ്പാദോ. വിപരിണാമലക്ഖണം വയോതി വിപരിണാമസഞ്ചിതം സഞ്ചതലക്ഖണം വയോ വിനാസോ. അനുപസ്സനാണന്തി യാ ഉദയസ്സ, വയസ്സ ച അനുപേക്ഖനാ, തം ഞാണം. കിഞ്ചാപി കലാപസമ്മസനാദിസു ജാതിജരാമരണസിസേന ജാതിജരാമരണവന്തോ ധമ്മാ വുത്താ, ഹ്യ പന ഉദയബ്ബയണാണിദേസേ “ജാതി പച്ചുപ്പന്നാ, തസ്സാ നിബ്ബത്തിലക്ഖണം ഉദയോ, വിപരിണാമലക്ഖണം വയോ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൪൯) വുച്ചമാനേ ജാതിജരാമരണാനം ജാതിജരാമരണവന്താ, നിപ്ഫന്നതാ ച അനുഞ്ഞാതാ വിയ ഹോതീതി തം പരിഹരിതും പടിചുസമുപ്പാദങ്ഗേസു ഭവപരിയോസാനാവ ദേസനാ കതാ.

സോതി യോഗീ. ഇമിനാ പാളിനയേനാതി ഇമായ “ജാതം രൂപം പച്ചുപ്പന്ന”ന്തിആദിനാ ദസ്സിതായ പാളിഗതിയാ. ജാതിന്തി ന പസൂതിം, ന ച പമാഭിനിബ്ബത്തിമത്തം, അഥ ഖോ ഉപ്പാദം നിബ്ബത്തിവികാരം. സ്വായം വികാരോ യസ്മാ സഞ്ചാരാനം അഭിനവാവട്ഠാനജരാ വിയ നവഭാവപഗമോതി ആഹ “അഭിനവാകാര”ന്തി. സമനുപസ്സതിതി സമ്ബന്ധോ. അനുപസ്സന്ത രാസി വാ നിചയോ വാ നത്ഥി യതോ ആഗച്ഛേയ്യ ഉപ്പജ്ജമാനം അലദ്ധത്തഭാവസ്സ സഞ്ചേന സബ്ബം അവിജ്ജമാനത്താ. തേനാഹ “ഉപ്പജ്ജമാന...പേ...നത്ഥി”തി. യഥാ അനാഗതേ അദ്ധനി ഇമേ ധമ്മാ സഞ്ചേന സബ്ബം നത്ഥി, ഏവം അതീതേപി അദ്ധനീതി ദസ്സേന്തോ “നിരുജ്ജമാനസ്സാപി”തിആദിം വത്ഥാ അവിജ്ജമാനാനംയേവ രൂപാരൂപധമ്മാനം ഹേതുപച്ചയസമവായേ ഉപ്പാദോ, ഉപ്പജ്ജിത്വാ ച സബ്ബസോ അഭാവുപഗമോതി ഇമമത്ഥം സമുദായഗതം തദേകദേസഭൂതായ ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ രാസീതോതി രാസിഭാവേന സമുസ്സിതോ പുണ്ണോ രാസി. യഥാ തഥാ പിണ്ഡിഭൂതോ നിചയോ. ഭൂമിയം നിദഹിത്വാ റപിതം നിധാനം. ഉപവീണേതി ഏതേനാതി ഉപവീണം, വീണാവദനം.

൧൨൪. ഏവം സഞ്ചേപതോ ഉദയബ്ബയമനസികാരവിധിം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “പുന യാനീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അവിജ്ജാസമുദയാതി അവിജ്ജായ ഉപ്പാദാ, അത്ഥിഭാവാതി അത്ഥോ. നിരോധവിരോധീഹി ഉപ്പാദോ അത്ഥിഭാവവാചകോപി ഹോതീതി വുത്തോവായമത്ഥോ. തസ്മാ പുരിമഭവസിദ്ധായ അവിജ്ജായ സതി ഇമസ്മിം ഭവേ രൂപസ്സ ഉപ്പാദോ ഹോതീതി അത്ഥോ. പച്ചയസമുദയട്ഠേനാതി പച്ചയസ്സ ഉപ്പന്നഭാവേന, അത്ഥിഭാവതോതി അത്ഥോ. അവിജ്ജാദീഹി ച തീഹി അതീതകാലികാനി തേസം സഹകാരികാരണഭൂതാനി ഉപാദാനാദിനിപി ഗഹിതാനേവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

പവത്തിപച്ചയേസു കബളികാരാഹാരസ്സ ബലവതായ സോ ഏവ ഗഹിതോ “ആഹാരസമുദയാ”തി. തസ്മിം പന ഗഹിതേ പവത്തിപച്ചയതാസാമഞ്ഞേന ഉതുചിത്താനിപി ഗഹിതാനേവ ഹോന്തീതി ചതുസമുട്ഠാനികരൂപസ്സ പച്ചയതോ ഉദയദസ്സനം വിഭാവിതമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. അവിജ്ജാതണ്ഹുപനിസ്സയസഹിതേനേവ കമ്മുനാ രൂപകായസ്സ നിബ്ബത്തി. അസതി ച അവിജ്ജുപനിസ്സയായ ഭവനികന്തിയാ ജാതിയാ അസമ്ഭവോ ഏവാതി. യഥാ ച രൂപസ്സ അവിജ്ജാതണ്ഹുപനിസ്സയതാ, ഏവം വേദനാദിനന്വി ദട്ഠഞ്ചാ. ആഹാരോ പന ഉപ്പന്നസ്സ രൂപസ്സ പോസകോ, കബളികാരാഹാരസ്സ അധിപ്പേതത്താ, കാമയാതാധിട്ഠാനത്താ ച ദേസനായ. ഉക്കംസനിദേസേന വാ ആഹാരഗൃഹണം. “നിബ്ബത്തിലക്ഖണ്ഡ”ന്തിആദിനാ കാലവസേന ഉദയദസ്സനമാഹ. തത്ഥ അദ്ധാനവസേന പഗേവ ഉദയം പസ്സിത്വാ റിതോ ഹ്യ സന്തതിവസേന ദിസ്വാ അനുക്കമേന ഖണ്ഡവസേന പസ്സതി. പഞ്ചലക്ഖണാനീതി അവിജ്ജാ തണ്ഹാ കമ്മം ആഹാരോതി ഇമേസം പച്ചയാനം അത്ഥിതാസഞ്ചാതലക്ഖണാനി ചേവ രൂപസ്സ നിബ്ബത്തിലക്ഖണ്ഡഞ്ചാതി ഇമാനി പഞ്ച ലക്ഖണാനി. തേസം അത്ഥിതാ ഹി രൂപസ്സ ഉദയോ ലക്ഖീയതി ഏതേഹിതി ലക്ഖണാനീതി വുച്ചന്തി. നിബ്ബത്തി പന സഞ്ചതലക്ഖണ്ഡമേവാതി.

അവിജ്ജാനിരോധാ രൂപനിരോധോതി അഗ്ഗമഗ്ഗണാണേന അവിജ്ജായ അനുപ്പാദനിരോധതോ അനാഗതസ്സ രൂപസ്സ അനുപ്പാദനിരോധോ ഹോതി പച്ചയാഭാവേ അഭാവതോ. പച്ചയനിരോധട്ഠേനാതി അവിജ്ജാസഞ്ചാതസ്സ അനാഗതേ ഉപ്പജ്ജനകരൂപപച്ചയസ്സ നിരുദ്ധഭാവേന. തണ്ഹാനിരോധാ കമ്മനിരോധാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ആഹാരനിരോധാതി പവത്തിപച്ചയസ്സ കബളികാരാഹാരസ്സ അഭാവേ. രൂപനിരോധോതി തംസമുട്ഠാനരൂപസ്സ അഭാവോ ഹോതി. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബം. വിപരിണാമലക്ഖണ്ഡത്തി ഭങ്ഗകാലവസേന തേസം വയദസ്സനം. തസ്മാ തം അദ്ധാവസേന പഗേവ പസ്സിത്വാ റിതോ ഹ്യ സന്തതിവസേന ദിസ്വാ അനുക്കമേന ഖണ്ഡവസേന പസ്സതി. പഞ്ചലക്ഖണാനീതി ഹ്യ

അവിജ്ഞാദീനം ചതുന്നം പച്ചയാനം അനുപ്പാദനിരോധോ, രൂപസ്സ ഖണിനരോധോ ചാതി ഇമാനി പഞ്ച ലക്ഖണാനി. തേസഞ്ഹി അനുപ്പാദനിരോധോ, രൂപസ്സ അച്ചന്തനിരോധോ ലക്ഖിയതി ഏതേഹിതി ലക്ഖണാനിതി വുച്ചന്തി.

വിപരിണാമോ സഞ്ചതലക്ഖണമേവ. ഏസ നയോ വേദനാക്ഖണ്ഡാദിസു. അയം പന വിസേസോ - “ഛുട്ഠോ വേദേതി, ഛുട്ഠോ സഞ്ജാനാതി, ഛുട്ഠോ ചേതേതി”തി (സം നീ ൪.൯൩), “ഛസ്സപച്ചയാ വേദനാ, ചക്ഖുസമ്ഛസ്സജാ വേദനാ, സന്താ, ചേതനാ”തി, ച വചനതോ ഛസ്സോ വേദനാ (വിഭ് ൨൩൧) സന്താ സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡാനം പവത്തിപച്ചയോ, തന്നിരോധാ ച തേസം നിരോധോ, മഹാപദാന (ദീ നീ ൨.൩൦) മഹാനിദാനസുത്തേസു, അഭിധമ്മേ ച അത്തമത്തേപച്ചയവാരേ “നാമരൂപപച്ചയാ വിത്താണ”ന്തി (കുമാ ൧൧൯) വചനതോ നാമരൂപം വിത്താണസ്സ പവത്തിപച്ചയോ, തന്നിരോധാ തസ്സ നിരോധോതി വുത്തം “ഛസ്സസമുദയാ വേദനാസമുദയോ”തിആദി.

ഏതഥ ച കേചി താവ ആഹു “അരൂപക്ഖണ്ഡാനം ഉദയബുധസ്സനം അദ്ധാസന്തതിവസേനേവ, ന ഖണവസേനാ”തി. തേസം മതേന ഖണതോ ഉദയബുധസ്സനമേവ ന സിയാ. അപരേ പനാഹു “പച്ചയതോ ഉദയബുധസ്സനേ അതീതാദിവിഭാഗം അനാമസിത്വാ സബുസാധാരണതോ അവിജ്ഞാദിപച്ചയാ വേദനാസമ്ഭവം ലബ്ഭമാനതം പസ്സതി, ന ഉപ്പാദം. അവിജ്ഞാദിഅഭാവേ ച തസ്സാ അസമ്ഭവം അലബ്ഭമാനതം പസ്സതി, ന ഭങ്ഗം. ഖണതോ ഉദയബുധസ്സനേ പച്ചുപ്പന്നാനം ഉപ്പാദം, ഭങ്ഗഞ്ച പസ്സതി”തി, തം യുത്തം. സന്തതിവസേന ഹി രൂപാരൂപധമ്മേ ഉദയതോ, വയതോ ച മനസി കരോന്തസ്സ അനുക്കമേന ഭാവനായ ബലപ്പത്തകാലേ ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസദഭാവപ്പത്തിയാ ഖണതോ ഉദയബുധാ ഉപട്ഠഹന്തിതി. അയഞ്ഹി പഠമം പച്ചയതോ ഉദയബുധം മനസി കരോന്തോ അവിജ്ഞാദികേ പച്ചയധമ്മേ വിസ്സജ്ജേതാ ഉദയബുധവന്തേ വണ്ഡേ ഗഹേത്വാ തേസം പച്ചയതോ ഉദയബുധസ്സനമുഖേന ഖണതോപി ഉദയബുധം മനസി കരോതി.

തസ്സ യദാ ഞാണം തിക്ഖം വിസദം ഹുത്വാ പവത്തതി, തദാ രൂപാരൂപധമ്മാ ഖണേ ഖണേ ഉപ്പജ്ജന്താ, ഭിജ്ജന്താ ച ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി. തേന വുത്തം “ഏവമ്പി രൂപസ്സ ഉദയോ”തിആദി. തത്ഥ ഏവമ്പി രൂപസ്സ ഉദയോതി ഏവം വുത്തനയേന അവിജ്ഞാസമുദയാപി. തണ്ഹാ...പേ... കമ്മ...പേ... ആഹാരസമുദയാപി രൂപസ്സ സമ്ഭവോ. ഏവമ്പി രൂപസ്സ വയോതി ഏവം വുത്തനയേനേവ അവിജ്ഞാനിരോധാപി തണ്ഹാ...പേ... ആഹാരനിരോധാപി രൂപസ്സ വയോ അനുപ്പാദോതി പച്ചയതോ വിത്ഥാരേന മനസികാരം കരോതി . ഏവമ്പി രൂപം ഉദേതീതി ഏവം വുത്തനയേന നിബ്ബത്തിലക്ഖണം പസ്സന്തോപി കമ്മസമുട്ഠാനരൂപവി ആഹാരഉതുചിത്തസമുട്ഠാനരൂപവി ഉദേതി ഉപ്പജ്ജതി നിപ്പജ്ജതിതി. ഏവം വുത്തനയേനേവ വിപരിണാമലക്ഖണം പസ്സന്തോ കമ്മസമുട്ഠാനരൂപവി ആഹാരഉതുചിത്തസമുട്ഠാനരൂപവി വേതി നിരുജ്ജന്തതിതി ഖണതോ വിത്ഥാരേന മനസികാരം കരോതീതി യോജനാ.

൧൨൫. ഏവം മനസി കരോതോ ന യാവ ഉദയബുധഞാണം ഉപ്പജ്ജതി, താവ ഉദയബുധാ സുട്ഠ പാകടാ ന ഹോന്തീതി കത്വാ വുത്തം “ഇതി കിരിമേ ധമ്മാ...പേ... പടിവേന്തി”തി, നയദസ്സനവസേന വാ ഏവം വുത്തം. പഠമഞ്ഹി പച്ചുപ്പന്നധമ്മാനം ഉദയബുധം ദിസ്വാ അഥ അതീതാനാഗതേ നയം നേതി. ദുക്ഖാദിസച്ചപ്പഭേദാ, അനുലോമാദിപടിച്ചസമുപ്പാദപ്പഭേദാ, ഏകത്താദിനയപ്പഭേദാ, അനിച്ഛതാദിലക്ഖണപ്പഭേദാ ച സച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദനയലക്ഖണപ്പഭേദാ. പടിച്ചസമുപ്പാദഗ്ഗഹണേനേവ ചേത്ഥ പടിച്ചസമുപ്പന്നധമ്മാനമ്പി ഗഹണം, തേസമ്പി അത്തനോ ഫലം പതി പടിച്ച സമുപ്പാദഭാവതോ.

൧൨൬. യന്തി കരണേ പച്ചത്തവചനം, യേന ഞാണേനാതി അത്ഥം വദന്തി. യന്തി വാ കിരിയാപരാമസനം. ഖണ്ഡാനം സമുദയം പസ്സതി, ഖണ്ഡാനം നിരോധം പസ്സതിതി ഏതഥ യദേതം ദസ്സനന്തി അത്ഥോ. യം പനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏതഥ ച യഥാ അവിജ്ഞാദിസമുദയനിരോധതോ ഖണ്ഡാനം സമുദയനിരോധസ്സ അത്തത്താ “അവിജ്ഞാസമുദയാ രൂപസമുദയോ”തിആദിവചനഭേദോ (പടി മ് ൧.൫൦) കതോ, ന ഏവം നിബ്ബത്തിവിപരിണാമലക്ഖണേഹി ഖണ്ഡാനം ഉദയബുധസ്സ ഭേദോ അത്ഥി അഭിന്നാധികരണത്താതി “നിബ്ബത്തിലക്ഖണവിപരിണാമലക്ഖണാനി പസ്സന്തോ ഖണ്ഡാനം ഉദയബുധം പസ്സതി”തി വചനഭേദം അകത്വാ വുത്തം. ഉപ്പത്തിക്ഖണ്ഡേവ ഹിതി ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്മാ ഉപ്പാദക്ഖണ്ഡേവ നിബ്ബത്തിലക്ഖണം, ഭങ്ഗക്ഖണ്ഡേവ ച വിപരിണാമലക്ഖണം, തസ്മാ താനി പസ്സന്തോ ഖണതോ ഖണ്ഡാനം ഉദയബുധേ പസ്സതി നാമാതി “യം പനാ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം പാകടതരം കരോതി.

൧൨൧. ഇച്ചുസ്സേവന്തി എത്ഥ ഇതി-സദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്മാ “അവിജ്ജാ സമുദയാ”തിആദി പച്ചയതോ ഖണ്ഡാനം ഉദയബുയദസ്സനം, “നിബുത്തിലക്ഖണ്”തിആദി ഖണ്ഡോ, തസ്മാതി അത്ഥോ. അസ്സാതി യോഗിനോ. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. യേ പന “ഇച്ചുസ്സ പച്ചയതോ”തി പഠന്തി, തേസം ഇതിതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. ജനകാവബോധതോതി ഖണ്ഡാനം ജനകസ്സ അവിജ്ജാദിപച്ചയസ്സ അവബുജ്ജന്തനതോ . ജാതിദുക്ഖാവബോധതോതി ജാതിസഖ്വാതസ്സ ദുക്ഖസ്സ അവബുജ്ജന്തനതോ. ദുക്ഖസച്ചം പാകടം ഹോതി ഏകദേശദസ്സനേന പബുതസമുദാദിദസ്സനകാനം വിയ. മരണദുക്ഖാവബോധതോതി എത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “പച്ചയാനുപ്പാദേനാ”തി എതേന പച്ചയാനം അനുപ്പാദനിരോധോ ഇയ പച്ചയനിരോധോതി ദസ്സേതി. പച്ചയവതന്തി പച്ചയതോ ഉപ്പജ്ജനകാനം. യഞ്ചസ്സ ഉദയബുയദസ്സനന്തി യം അസ്സ യോഗിനോ പച്ചയതോ, ഖണ്ഡോ ച ഉദയബുയാനം ദസ്സനം. തത്ഥ അസമ്മോഹോ, തപ്പയാനോ വാ വിതക്കാദിയമ്മപുഞ്ജോ മഗ്ഗോ വായം ലോകികോതി നിയ്യാനാനുലോമതോ ലോകികോ മഗ്ഗോ ഏവായം. ഇതി തസ്മാ മഗ്ഗസച്ചം പാകടം ഹോതി സഭാവാവബോധതോ. തേനാഹ “തത്ര സമ്മോഹവിഘാതതോ”തി, തദങ്ഗവസേനാതി അത്ഥോ. അഥ വാ യഥാവുത്തോ സമ്മാദിട്ഠിസഖ്വാതോ മഗ്ഗോ അരിയമഗ്ഗസ്സ ഉപായഭൂതോ അസമ്മോഹസഭാവോ അത്താനന്വി പകാസേതി പദീപോ വിയാതി മഗ്ഗസച്ചം പാകടം ഹോതി. സ്വായം പാകടഭാവോ മോഹന്ധകാരവിധമനേനാതി ആഹ “തത്ര സമ്മോഹവിഘാതതോ”തി.

൧൨൨. “അവിജ്ജാപച്ചയാ”തിആദികോ അനുലോമോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ പവത്തിയാ അനുലോമനതോ. “അവിജ്ജാസമുദയാ”തിആദിനാ അവിജ്ജാദീസു സന്തേസുതി അയമത്ഥോ വുത്തോതി ആഹ “ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതിതി അവബോധതോ”തി. പവത്തിയാ വിലോമനതോ “അവിജ്ജായത്ഥേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ”തിആദികോ പടിലോമോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ. തേ ച സഖ്വതാ പടിച്ചസമുപ്പന്നാ “ജരാമരണം, ഭിക്ഖവേ, അനിച്ചം സഖ്വതം പടിച്ചസമുപ്പന്ന”തിആദിവചനതോ (സം നീ ൨.൨൦). പടിച്ചസമുപ്പന്നസ്സ ച പാകടതാ പച്ചയാകാരപാകടതായ ഏവ “ഇമസ്സേതം ഫല”തി അവബോധതോ.

൧൨൩. പുരിമപുരിമാനം നിരോധോ ഉത്തരുത്തരാനം ഉപ്പാദാനുബന്ധോതി അയമത്ഥോ പച്ചയതോ ഉദയദസ്സനേന സിജ്ജന്തമാനോ ഏകത്തനയാധിഗമായ ഹോതി. യതോ “അഞ്ഞോ കരോതി, അഞ്ഞോ പടിസംവേദയതി”തിആദി (സം നീ ൨.൧൧) വോഹാരസിദ്ധിയാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ അനോകാസതാ. തേനാഹ “ഹേതുഫലസമ്ബന്ധേനാ”തിആദി. സഖ്വാരാ ഖണ്ഡേ ഖണ്ഡേ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അയമത്ഥോ ഖണ്ഡോ ഉദയദസ്സനേന സിജ്ജന്തമാനോ നാനത്തനയാധിഗമായ ഹോതി. യതോ പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നാനം സഭാവഭേദാവബോധതോ “സോ കരോതി, സോ പടിസംവേദയതി”തിആദിനയപ്പവത്തായ സസ്സതദിട്ഠിയാ അനോകാസതാ. തേനാഹ “ഖണ്ഡോ ഉദയദസ്സനേനാ”തിആദി. പച്ചയതോ ഉദയബുയദസ്സനേന പച്ചയേ സതി ഫലസ്സ ഭാവോ, അസതി അഭാവോതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധിയാ അത്ഥിതാമത്തേനേവ തേ യമ്മാ കാരണന്തി അബ്ധാപാരനയോ പാകടോ ഹോതി. യതോ അത്തദിട്ഠിയാ അനോകാസതാ വസവത്തിതായ അലബ്ഭനേയതോ . തേന വുത്തം “യമ്മാന”തിആദി. അവസവത്തിഭാവോ പരായത്തതാ, സാ ച സപ്പച്ചയതായ വേദിതബ്ബാ. പച്ചയതോ ഉദയദസ്സനേന തേഹി തേഹി പച്ചയേഹി ഇമേ യമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പജ്ജമാനാ ച പച്ചയാനുരൂപമേവ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഹേതുഫലസ്സ ഹേതുഅനുരൂപതോ സിദ്ധിയാ അകിരിയദിട്ഠിയാ അനോകാസതാവതി ആഹ “പച്ചയതോ പനാ”തിആദി. സതി കാരണേ കുതോ അകിരിയവാദോ. കരോതിതി ഹി കാരണം.

൧൨൪. പച്ചയതോ ഉദയം പസ്സതോ പച്ചയേ സതി സഭാവേ സതി ഫലസ്സ സമ്ഭവോതി അത്ഥിതാമത്തേന ഉപകാരകതാതി സഖ്വതാനം നിരീഹതാ, അസതി ച അഭാവോതി പച്ചയാധീനവുത്തിതാ ച വിത്തായമാനാ അത്തസുത്തേതം വിഭാവേതിതി ആഹ “പച്ചയതോ ചസ്സ... പേ... താവബോധതോ”തി. അനിച്ചലക്ഖണ്ഡം പാകടം ഹോതി ഖണ്ഡോ ഉദയബുയദസ്സനേന സഖ്വാരാനം ഉദയബുയതോ പരിച്ഛിന്നതായ വിത്തായമാനത്താ. തേനാഹ “ഹുത്വാ അഭാവാവബോധതോ”തി. ഉപ്പജ്ജിതാ നിരുജ്ജന്തന്തി ഹുത്വാ അഭാവോ. പുബ്ബന്താപരന്തവിവേകോ അതീതാനാഗതഭാവസുത്തേതാ. ന ഹി സഖ്വാരാ ഖണ്ഡത്തയതോ പുബ്ബേ, പച്ഛാ ച വിജ്ജന്തി, തസ്മാ പുബ്ബന്താപരന്തവിവേകാവബോധതോതി ആദിഅന്തവന്തതാപടിവേധതോതി അത്ഥോ. ദുക്ഖലക്ഖണ്ഡനി പാകടം ഹോതി ഉദയബുയദസ്സനേനാതി സമ്ബന്ധോ. ഉപ്പജ്ജിതാ ഭിജ്ജന്താ സഖ്വാരാ ഉപ്പാദതോ ഉദ്ധം ജരാഭംഗാവത്ഥന്തരുപ്പത്തിയാ നിരന്തരം വിബാധീയന്തേവ. സാ ച നേസം വിബാധീയമാനതാ സമ്മാ ഉദയബുയദസ്സനേന വിഭൂതാ ഹോതിതി ആഹ “ദുക്ഖപേ... ബോധതോ”തി.

സഭാവലക്ഖണ്ഡിതി ഉദയബുയദസ്സനേന ന കേവലം അനിച്ചദുക്ഖലക്ഖണ്ഡമേവ, അഥ വോ പഥവിഹസ്സാദിനം കക്ഖളഹുസനാദിസത്തിതം സഭാവസഖ്വാതം ലക്ഖണ്ഡനി പാകഭാവവിധം

സഭാവാവഴ്ചിന്നും പാക്കും ഹോതി. തേനാഹ “ഉദയബുധപരിച്ഛിന്നാവബോധതോ”തി. സഭാവലക്ഖണേതി സഭാവസത്തിതേ ലക്ഖണേ, തന്തംയമ്മാനം സലക്ഖണേ. സഞ്ചതലക്ഖണസ്സ താവകാലികത്തബിതി ഉപ്പാദാദിസഞ്ചതലക്ഖണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണാദിപരിത്തകാലികതാപി ഖണന്തരാനവട്ഠാനതോ തസ്സ. തേനാഹ “ഉദയക്ഖണേ”തിആദി. ഉദയവയമത്തഗൃഹണഞ്ചേതമ ഉദയബുധസ്സനവസേനേവ ഇമസ്സ ഞാണസ്സ പവത്തനതോ, ന റിതിക്ഖണസ്സ അഭാവാ.

൨൩. ന കേവലഞ്ച നിച്ചനവാ, അഥ ഖോ പരിത്തകാലട്ഠായിനോ. കഥന്തി ആഹ “സൂരിയുഗ്ഗമനേ”തിആദി. തത്ഥ ഉദകേ ദണ്ഡേന കതലേഖാ ഉദകേ ദണ്ഡരാജി. ഉസ്സാവബിന്ദുആദയോ പഞ്ച കിച്ചാപി ഉത്തരുത്തരി അതിപരിത്തട്ഠായിഭാവദസ്സനത്ഥം നിദസ്സിതാ, തമാപി തേ ദണ്ഡനിരോധാ ഏവ നിദസ്സിതാ, തതോപി ലഹുതരനിരോധത്താ സഞ്ചാരാനം. തമാ ഹി ഗമനസ്സാദാനം ദേവപുത്താനം ഹേട്ഠപരിയായേന പടിമുഖം ധാവന്താനം സിരസി പാദേ ച ബന്ധഖുരധാരാ സന്നിപാതതോപി സീഘതരോ രൂപധമ്മാനം നിരോധോ വുത്തോ, പഗേവ അരൂപധമ്മാനം. ന കേവലം നിച്ചനവാ, നാപി പരിത്തകാലട്ഠായിനോവ, അഥ ഖോ അസാരാ. കഥന്തി ആഹ “മായാ”തിആദി. മായാദയോ ഹി മണിആദിവസേന ദിസ്സമാനാ അതംസഭാവതായ അസാരാ. തത്ഥ മന്തോസധഭാവിതാ ഇന്ദ്രജാലാദികാ മായാ. മിഗതണ്ഹികാ മരീചി. സുപിനമേവ സുപിനന്തം. മണ്ഡലാകാരേന ആവിജ്ജയിയമാനം അലാതമേവ അലാതചക്കം. ഗന്ധബുദേവപുത്താനം കീളനിച്ഛാവസേന നഗരം വിയ ആകാസേ ഉപട്ഠാനമത്തം ഗന്ധബുനഗരം.

ഏത്താവതാതി യായം “ജാതം രൂപം പച്ചുപ്പന്ന”തിആദിപാളിനയാനുസാരേന (പടിം മം ൧.൪൯), “യം കിഞ്ചി രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്ന”തിആദിപാളിനയാനുസാരേന (മം നിം ൧.൩൪൭, ൩൬൧; ൨.൧൧൩; ൩.൮൬, ൮൯; പടിം മം ൧.൪൮) വാ യാവ ഉദയബുധപടിവേധാ ഭാവനാവിധി ആരദ്ധോ, ഏത്താവതാ. കലാപസമ്മസനാദികോപി ഹി സഞ്ചോ ഭാവനാവിധി ഉദയബുധഞാണുപ്പാദനസ്സേവ, ന പരിസപരിസരീരകരബന്ധോതി. വയധമ്മമേവാതി ഭിജ്ജനസഭാവമേവ. വയം ഉപേതി അത്തനോ ധമ്മതായ. യത്ത്ഹി ഉപക്കമേന വിനസ്സതീതി വുച്ചതി, തബി അത്തനോ ധമ്മതായ ഏവ വിനസ്സതി അഹേതുകത്താ വിനാസസ്സ. ഉപക്കമഹേതു പന വിസദിസുപ്പാദോ ഹോതി. ഇമിനാ ആകാരേനാതി “യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സഞ്ചം തം നിരോധധമ്മ”തി (സം നിം ൧.൧൦൮൧; മഹാവം ൧൬; പടിം മം ൨.൩൦) ഹി വുത്തം, തസ്മാ വയം അനാലമ്ബിത്ഥാപി “വയധമ്മമേവ ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഉദയസ്സ, “ഉപ്പന്നഞ്ച ഇദം വയം ഉപേതീ”തി വയസ്സ ച ഇമിനാ യഥാവുത്തേന പച്ചക്ഖകരണാകാരേന. അധുനാ ഉപ്പന്നം, ന താവ ബലപ്പത്തന്തി ആഹ “തരുണവിപസ്സനാഞ്ചാണ”തി. കലാപസമ്മസനാദിവസേന പവത്തം സമ്മസനം ന നിപ്പരിയായേന വിപസ്സനാസമത്തം ലഭതി, ഉദയബുധാനുപസ്സനാദിവസേന പവത്തമേവ ലഭതിതി ആഹ “യസ്സാധിഗമാ ആരദ്ധവിപസ്സകോതി സഞ്ചം ഗച്ഛതീ”തി.

വിപസ്സനുപക്കിലേസകമാവണ്ണനാ

൨൩. ഇമായ ഉദയബുധാനുപസ്സനാസഞ്ചാതായ തരുണവിപസ്സനായ വസേന, ന ആരദ്ധവിപസ്സനാനം ഭണ്ഡാനുപസ്സനാദിസഞ്ചാതായ തരുണവിപസ്സനായ, നാപി നിബ്ബിദാനുപസ്സനാദിസഞ്ചാതായ ബലവവിപസ്സനായ വസേനാതി അത്ഥോ. ന ഹി തദാ വിപസ്സനുപക്കിലേസാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി. ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സാതി ച ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സേവാതി ഏവ-കാരോ ലുത്തനിട്ടിട്ഠോ. തേനാഹ “വിപസ്സനുപക്കിലേസാ ഹീ”തിആദി. ദിട്ഠിഗാഹാദിവത്ഥുഭാവേന വിപസ്സനം ഉപക്കിലേസന്തിതി വിപസ്സനുപക്കിലേസാ. “അരിയസാവകസ്സാ”തി ഇദം ഉക്കട്ഠനിദേശേന വുത്തം ബലവവിപസ്സനാപത്തസ്സാപി അനുപ്പജ്ജനതോ. വിപ്പടിപന്നകസ്സാതി സീലവിപത്തിആദിവസേന യഥാ തമാ വിപ്പടിപന്നകസ്സ. തസ്സ പന പടിപത്തിയാ ഗരഹിതബുത്തം ദസ്സേനോ “വിപ്പടിപന്നകസ്സാ”തി ആഹ. ച-സദോ ഉപരിപദദ്വയേപി യോജേതബ്ബോ. നിക്ഖിത്തകമ്മട്ഠാനസ്സാതി വിപസ്സനം ആരഭിത്ഥാ അന്തരാ വോസാനം ആപന്നസ്സ. കുമ്പിതപുഗ്ഗലസ്സാതി സീലസമ്പന്നസ്സേവ കോസജ്ജേന ഭാവനം അനന്യയുഞ്ജന്തസ്സ. അഥ വാ വിപ്പടിപന്നകസ്സാതി വിപസ്സനാഭാവനാസഞ്ചാതായ സമ്മാപടിപത്തിയാ അഭാവേന വിഗരഹിതപടിപത്തികസ്സ. വിപസ്സനാപടിപത്തിയേവ ഹി സസമ്ഭാരാ പുബ്ബഭാഗേ സമ്മാപടിപത്തി, തദത്തോ വിപ്പടിപത്തി, സാ ച തത്ഥ നിക്ഖിത്തയുരസ്സ ഹോതി. നിക്ഖിത്തയുരതാ ച കോസജ്ജേനാതി വുത്തം “നിക്ഖിത്തകമ്മട്ഠാനസ്സ കുമ്പിതപുഗ്ഗലസ്സാ”തി. യുത്തപ്പയുത്തസ്സാതി യോഗേന ഞാണേന ഭാവനമന്യയുഞ്ജന്തസ്സ. സാ പന യുത്തപ്പയുത്തതാ സമമവസേനാപി ഹോതിതി ആഹ “ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സാ”തി. ഉപ്പജ്ജന്തിയേവ ന നുപ്പജ്ജന്തി അത്തമാ മഗ്ഗാമഗ്ഗഞാണസ്സേവ അസമ്ഭവതോ.

ഓഭാസാദിസു “അരിയധമ്മോ”തി പവത്തം ഉദ്ധച്ചം വിക്ഖേപോ ധമ്മുദ്ധച്ചം, തേന ധമ്മുദ്ധച്ചേന വിപസ്സനാവീഥിതോ ഉക്കമനേന വിരൂപം ഗഹിതം പവത്തിതം മാനസം

യമ്മുദ്ധച്ചവിഗൃഹിതമാനസം. ഓഭാസോ യമ്മോതി കാരണുപചാരേനാഹ, ഞാദിസം ഓഭാസം വിസ്തജേനോ മമ അരിയമഗ്നോതി അത്ഥോ. ഓഭാസം ആവജ്ജതി “നിബ്ബാന”ന്തി വാ “മഗ്ഗോ”തി വാ “ഫല”ന്തി വാ. നിബ്ബാനന്തി ഗണ്ഹന്തോ തത്ഥ പവത്തയമ്മേ മഗ്ഗഫലഭാവേന ഗണ്ഹാതി, ഞാണാദികേ പന മഗ്ഗഫലഭാവേനേവ ഗണ്ഹാതി. തതോ വിക്ഖേപോ ഉദ്ധച്ചന്തി തതോ ഓഭാസഹേതു യോ വിക്ഖേപോ, തം ഉദ്ധച്ചന്തി അത്ഥോ. “ഉദ്ധച്ചേന വിഗൃഹിതമാനസോ”തി സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “അനിച്ഛതോ”തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ അനിച്ഛപേ... നപ്പജാനാതി “മഗ്ഗം പത്തോസ്സമീ”തി സഞ്ചായ അനിച്ഛതാദിവസേന മനസി കാരസ്സേവ അഭാവതോ. അയഞ്ച അത്ഥോ -

“യോ ഹി കോചി, ആവുസോ, ഭിക്ഖു വാ ഭിക്ഖുനീ വാ മമ സന്തികേ അരഹത്തപ്പത്തിം ബ്യാകരോതി, സബ്ബോ സോ ചതുഹി മഗ്ഗേഹി, ഏതേസം വാ അഞ്ഞതരേന. കതമേഹി ചതുഹി? ഇധാവുസോ, ഭിക്ഖു സമമപുബ്ബങ്ഗമം വിപസ്സനം ഭാവേതി, തസ്സ സമമപുബ്ബങ്ഗമം വിപസ്സനം ഭാവയതോ മഗ്ഗോ സഞ്ചായതി, സോ തം മഗ്ഗം ആസേവതി ഭാവേതി ബഹുലീകരോതി. തസ്സ തം മഗ്ഗം ആസേവതോ...പേ... കരോതോ സംയോജനാനി പഹീയന്തി അനുസയാ ബ്യന്തിഹോന്തി.

“പുന ചപരം, ആവുസോ, ഭിക്ഖു വിപസ്സനാപുബ്ബങ്ഗമം സമമം ഭാവേതി...പേ... സമമവിപസ്സനം യുഗനദ്ധം ഭാവേതി...പേ....

“പുന ചപരം, ആവുസോ, ഭിക്ഖുനോ യമ്മുദ്ധച്ചവിഗൃഹിതം മാനസം ഹോതി, ഹോതി സോ, ആവുസോ, സമയോ യം തം ചിത്തം അജ്ജയത്തമേവ സന്തിട്ഠതി സന്നിസീദതി ഏകോദി ഹോതി സമാധിയതി, തസ്സ മഗ്ഗോ സഞ്ചായതി...പേ... അനുസയാ ബ്യന്തിഹോന്തി”തി (അം നിം ൪.൧൦൦) -

ഇമിനാ സുത്തപദേനേവ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥ ഹി ചതുത്ഥമഗ്ഗവിസ്തജ്ജനേ യഥാവുത്തമഗ്ഗഫലനിബ്ബാനയമ്മോ യമ്മോ. തത്ഥ ഉദ്ധച്ചം “അധിഗതമഗ്ഗാദികോഹമസ്സമീ”തി അമഗ്ഗാദിസു വിക്ഖേപോ യമ്മുദ്ധച്ചം, തേന ഉപദ്ദുതം വിഗൃഹിതമാനസം ഹോതി. നികന്തി ഓഭാസാദിസു അപേക്ഖാ സുഖമരൂപാ തണ്ഹാ, സാ വിപസ്സനാഭിരതിആകാരേന ഉപട്ഠഹന്തി അധിമാനികേന “യമ്മോ”തി ഗയ്ഹതീതി ആഹ “നികന്തി ‘യമ്മോ’തി നികന്തിം ആവജ്ജതീ”തി.

൧൩൩. വിപസ്സനോഭാസോതി വിപസ്സനാചിത്തസമുട്ഠിതം, സസന്തതിപതിതം ഉതുസമുട്ഠാനഞ്ച ഭാസുരം രൂപം. തത്ഥ വിപസ്സനാചിത്തസമുട്ഠിതം യോഗിനോ സരീരട്ഠമേവ പഭസ്സരം ഹുത്ഥാ തിട്ഠതി, ഇതരം സരീരം മുഞ്ചിത്ഥാ ഞാണാനുഭാവാനുരൂപം സമന്തതോ പത്ഥരതി, തം തസ്സേവ പത്തായതി, തേന ഘട്ഠോകാസേ രൂപഗതമ്പി പസ്സതി, പസ്സന്തോ ച ചക്ഖുവിത്താണേന പസ്സതി, ഉദാഹു മനോവിത്താണേനാതി വീമംസിതബ്ബന്തി വദന്തി. ദിബ്ബചക്ഖുലാഭിനോ വിയ തം മനോവിത്താണവിത്തേയമേവാതി വുത്തം വിയ ദിസ്സതീതി. വിപസ്സനാവീഥി നാമ പടിപാടിയാ പവത്തമാനാ വിപസ്സനാവ. ഉക്ഖന്താ നാമ ഹോതി യോഗിനാ “മഗ്ഗപ്പത്തോമ്ഹീ”തി അധിമാനേന വിസ്സട്ഠന്താ, തസ്സ വാ യോഗിനോ വിപസ്സനാ തതോ ഏവ വീഥി ഉക്ഖന്താ നാമ ഹോതി. മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി വിപസ്സനമേവാഹ.

വേമത്തതായാതി അപ്പവിപുലതാവസേന വിസദിസതായ. അസ്സാതി ഓഭാസസ്സ. ദീഹി കുട്ടേഹി പരിച്ഛിന്നം ഗേഹം ദികുട്ടഗേഹം. തസ്സ കിര അബ്ഭന്തരേപി ഏകാ ഭിത്തി ഹോതി ബഹിപി, ഉഭിന്നം അന്തരേ അനുപരിയായപഥം ഹോതി, സായന്ഹേ തത്ഥ സന്ഥരിതാനി പഞ്ചവണ്ണാനി കുസുമാനി, വിസദണാസ്സ ഓഭാസേന ഫരിത്ടഠാനേ രൂപഗതഞ്ച ദിബ്ബചക്ഖുനോ വിയ പത്തായന്തി. തേന വുത്തം “ഭന്തേ മയ്ഹ”ന്തിആദി.

ഏവം ഓഭാസസ്സ വേമത്തതായ വത്ഥും ദസ്സേത്ഥാ ചിരകാലവിപ്പലമ്ബണേ വത്ഥും ദസ്സേതും “അയം പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അയം പന വിപസ്സനുപക്കിലേസോതി വക്ഖമാനപ്പകാരം സന്ധായാഹ, ന സബ്ബം. സോതി സോ സമമവിപസ്സനാലാഭി അധിമാനികോ.

ദിവാസന്തേതി ദിവാട്ഠാനേ നിസീദിതബ്ബആസന്തേ. പഠമം “പഞ്ഹം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി ചിന്തിതത്താ വുത്തം “പഞ്ഹം, ഭന്തേ, പുച്ഛിതും ആഗതോമ്ഹീ”തി.

പച്ഛാ ഉപായേന പുമുജ്ജനഭാവം വിത്താപേത്ഥാ കമ്മട്ഠാനേ നിയോജേസ്സാമിതി ചിന്തിതത്താ വുത്തം “അവസ്സയോ ഭവിസ്സാമിച്ചേവാഹം ആഗതോ”തി, തസ്സ ച പധാനത്താ സാവധാരണം കത്ഥാ വുത്തം. അയം യമ്മോതി അയം അരിയമഗ്ഗാനുഗതോ പടിസമ്ഭിദാധമ്മോതി മേരസ്സ

അജ്ഞാതനായവനേ വേദം. സമാധാനം അഭിമാനമായി. അജ്ഞാതനായി നില്ക്കുന്നവനേ. പലായനം ആരംഭം ഭയം. തന്നെ “മേരോ കിര ദോഷരീതി”തി. ദോഷരീതിക്കു ഹി സമാധാനം സമാധാനം ഭയം ഉപജ്ഞ. തന്നെ വീണാസവത്ഥേരോ അജ്ഞാതനായം തന്നെ “ഇതിനാ ഉപായേന പൂജ്യാജ്ഞാതനായം ജ്ഞാതനായി”തി ഹരിതീതിനാപനാദിമകാസി. ദോഷരീതിക്കു ഹി മേരോ വിഷ്ണു പടിവിജ്ഞ. വിഷ്ണുവിരാഗീ ഹി ദോഷരീതി.

൧൩൪. തസ്താതി ഉദയബുധനാണെന്ന് മത്സരം പാപേന്തസ്സ യോഗിനോ. “ഏവമ്പി രൂപം ഉദേതി, ഏവമ്പി രൂപം വേതി”തിആദിനാ ഉദയബുധനാപസ്തനമേവേതമ തുലനം, തീരണഞ്ച വേദിതബുധനം. യഥാ ദേവാനമിന്ദേന ഖിത്തം വജിരം അമോഘം, അപ്പടിഹതഞ്ച ഹോതി, ഏവമിദമ്പി ഞാണം നിപുണം ഉദയബുധനസ്തനേതി വുത്തം “വിസ്സുട്തംവജിരമിവാ”തിആദി. തത്ത്വ തീവിണന്തി അകുണ്ഠം. സൂരന്തി തേജവന്തം. അതിവിസദന്തി നിസിതഭാവേന അതിവിധ പടുതരം ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി. തഥാ ഹിന്നേന യോഗീ “മഗ്ഗപ്പത്തോസ്സമി”തി മഞ്ഞതി.

വിപസ്സനാപിതീതി വിപസ്സനാചിത്തസമ്പയുത്താ പീതി. ബുദുകാദയോ പീതിയോ ഹേട്ഠാ വണ്ണിതാ ഏവ. യസ്മാ ഉദയഞ്ചയാനുപസ്സനായ വിമിപടിപനായ അനുക്കമേന പഞ്ച പീതിയോ ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്മാ വുത്തം “അയം പഞ്ച...പേ... ഉപ്പജ്ജതി”തി. മത്ഥകപ്പത്തേന പന ഉദയഞ്ചയണാണേന സദ്ധിം ഫരണാപീതിയേവ ഹോതി. ഉപചാരപ്പനാക്ഖണത്തോ അഞ്ഞദാപി ഹി ഫരണാപീതി ഹോതിയേവ. തേനാഹ “സകലസരീരം പൂരയമാനാ ഉപ്പജ്ജതി”തി.

പസ്സുദ്ധിആദിനി ഛര യുഗളകാനി അഞ്ഞമഞ്ഞാവിയോഗിനീതി പസ്സുദ്ധിയാ ഉപ്പനായ ഇതരാപി ഉപ്പനാ എവ ഹോന്തീതി കിച്ചദസ്സനമുവേന താ സബ്ബാപി ദസ്സേന്തോ “കായചിത്താനം നേവ ദരമോ, ന ഗാരവ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ കായഗൃഹണേന രൂപകായസ്സാപി ഗഹണം വേദിതബ്ബം, ന വേദനാദിക്ഖണ്ഡത്തയസ്സേവ. കായപ്പസ്സുദ്ധിആദയോ ഹി രൂപകായസ്സാപി ദരമാദിനിമ്മട്ടികാതി. കായചിത്താനി പസ്സുദ്ധാനി...പേം... ഉജ്ജുകാനിയേവ ഹോന്തി തേസം അപസ്സുദ്ധാദിഭാവസ്സ ഹേതുഭൂതാനം

ഉദ്ധച്ചാദിമിനമിദ്ധാദിദിട്ഠിമാനാദിസേസനീവരണാദിഅസ്സുദ്ധിയാദിമായാസാമേയ്യാദിസംകിലേസധമ്മാനം വിധമനവസേന തദാ വിപസ്സനാചിത്തുപ്പാദസ്സ പവത്തനതോ. തസ്സ്മിംസമയേതി തസ്സ്മിം ഉദയബ്ബയത്താണുപ്പത്തിസമയേ. മനുസ്സാനം അയന്തി മാനുസീ, മനുസ്സയോഗാ കാമസുഖരതി, താദിസേഹി മനുസ്സവിസേസേഹി അനുഭവിതബ്ബതാനതിവത്തനതോ ദിബ്ബാ രതിപി സങ്ഗഹിതാ, മാനുസീസദിസതായ കാമസുഖഭാവേന ദിബ്ബാ രതിപി വാ, തസ്സാ അതിക്കന്തതായ ന മാനുസീതി അമാനുസീ.

സുത്താഗാരത്തി യം കിഞ്ചി വിവിത്തം സേനാസനം, വിപസ്സനം ഏവ വാ. സാപി ഹി നിചുഭാവാദിസുത്തേതായ, യോഗിനോ സുഖസന്നിസ്സയതായ ച “സുത്താഗാര”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതി. ചിത്തസ്സ അനുപസ്സനകരാനം കിലേസാനം വിഗമേന സന്തചിത്തസ്സ. സംസാരേ ഭയസ്സ ഇക്ഖണേ ഭിക്ഖുനോ. സമ്മാ ഞായേന രൂപാരൂപധമ്മാനം ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാദിവസേന വിപസ്സതോ. സമ്മസതോ അനാരദ്ധവിപസ്സനാനം മനുസ്സാനം അവിസയതായ അമാനുസീ. വിപസ്സനാപീതിസുഖസഞ്ചിതാ രതിഹോതീതി അയമേത്ഥ ഗാമായ സങ്ഖേപത്ഥോ. ദുതിയഗാമാ പന ഉദയബ്ബയഞാണമേവ സന്ധായ വുത്താ. തത്ഥ യതോ യതോതി രൂപതോ വാ അരൂപതോ വാ.

വിപസ്സനാസുഖന്തി വിപസ്സനാചിത്തസമ്പയുത്തം ചേതസിക്സുഖം. യസ്മാ തംസമുദ്ദിതേഹി അതിപണിതരൂപേഹി സഞ്ചോ കായോ പരിഹുടോ, പരിബ്രൂഹിതോ ച ഹോതി. തസ്മാ വുത്തം “സകലസരീരം അഭിസന്ദയമാന”ന്തി.

അധിമോക്ഖോതിസദ്ധാ, ന യേവാപനകാധിമോക്ഖോതി അധിപ്പായോ. സാ ചേത്ഥ ന കമ്മഫലം, രതനത്തയം വാ സദുഹനവസേന പവത്താ, അഥ ഖോ കിലേസകാലുസ്സിയാപഗമേന സമ്പയുത്താനം അതിവിയ പസന്നഭാവഹേതുഭൂതാ. തേനാഹ “വിപസ്സനാസമ്പയുത്താം...പേ... സദ്ധാ ഉപ്പജ്ജതീ”തി.

പുരിമുപ്പന്നഭാവനാബലസംസിദ്ധം സമപ്പവത്തം വീരിയം സമ്പയുത്തയമ്മാനം
 സംകിലേസപക്വതോ കോസജ്ജതോ പഗ്ഗണ്ഹനതോ പഗ്ഗഹോ. തേനാഹ “പഗ്ഗഹോതി
 വീരിയ”ന്തിആദി.

സുപദ്ഠിതാതി സഭാവസല്ലക്ഖണേണ ആരമ്മണേ സുദ്ഠു ഊപദ്ഠിതാ. സുപതിദ്ഠിതാതി പടിപക്ഖവിഗമേണ തേണ അഛലനീയതായ സുദ്ഠു പതിദ്ഠിതാ. തതോ ഏവ നിഖാതാ വിധ

അചലാ. അചലഭാവേനേവ പഞ്ചതരാജസദിസാതി തീഹിപി പദേഹി സുപതിട്ഠിതമേവ ദസ്സേതി. സോതി യോഗാവചരോ. യം യം റാനന്തി യം യം അത്തനോ ഉപതിട്ഠാനട്ഠാനം രൂപം വാ അരൂപം വാ. ഓക്ഖന്ദിത്വാതി അനുപവിസിത്വാ. പക്ഖിന്ദിത്വാതി തസ്സേവ വേവചനം. ദിബ്ബചക്ഖുനോ പരിഭണ്ഡഭൂതസ്സ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ ഉപട്ഠഹന്തേ പരലോകസഞ്ചിതേ സത്തേ സന്ധായാഹ “ദിബ്ബചക്ഖുനോ പരലോകോ വിയാ”തി ന ദിബ്ബചക്ഖുനോ പരലോകവിസയത്താ. വണ്ണായതനവിസയഞ്ഹി തന്തി. അസ്സ സതി ഉപട്ഠാതി ഖായതി, ഉപതിട്ഠന്തിതി വാ അത്ഥോ. യദഗ്ഗേന ഹി സതി ആരമ്മണം ഓക്ഖന്ദിത്വാ ഉപതിട്ഠന്തി, തദഗ്ഗേന ആരമ്മണവിസ്സ ഓക്ഖന്ദിത്വാ ഉപതിട്ഠന്തിതി വുച്ചതി.

വിചിനിതവിസയത്താ സഞ്ചാരാനം വിചിനന്തേ മജ്ജയത്തഭാവേന റിതാ വിപസ്സനുപേക്ഖാ. സാ പന അത്ഥതോ തമാപവത്താ തത്രമജ്ജയത്തുപേക്ഖാവ. മനോദാവാവജ്ജനചിത്തസമ്പയുത്താ ചേതനാ ആവജ്ജനേ അജ്ജയുപേക്ഖനവസേന പവത്തിയാ “ആവജ്ജനുപേക്ഖാ”തി വുത്താ. ഉദയബ്ബയാനം സുട്ഠുതരം ഉപട്ഠാനതോ തദനുപസ്സനായം മജ്ജയത്തഭൂതാ ഇധ വിപസ്സനുപേക്ഖാ നാമ. തേ പന ഉദയബ്ബയാ സബ്ബസഞ്ചാരാനന്തി ആഹ “സബ്ബസഞ്ചാരേസു മജ്ജയത്തഭൂതാ”തി. ആവജ്ജനായ ഇന്ദ്രവജ്ജിരത്തനാരാചസദിസതാ, സൂരതിക്ഖഭാവോ ച സബ്ബത്തുതത്താണപുരേചരാ വിധ തദനുചരണാണസ്സ തമാഭാവേന ദട്ഠഞ്ചാ.

വിപസ്സനാനിക്ഖന്തിതി വിപസ്സനായ നികാമനാ അപേക്ഖാ. ഓഭാസാദയോ വിപസ്സനായ വിജമ്ഭേഭൂതാ തസ്സാ അലങ്കാരോ വിധ ഹോന്തിതി ആഹ “ഓഭാസാദിപടിമണ്ഡിതായാ”തി. ആലയന്തി അപേക്ഖം. സുഖുമാ, സന്താകാരാതി സുഖുമാകാരാ, സന്താകാരാ ച, സാ ചസ്സാ സുഖുമാസന്താകാരതാ ഭാവനായ സാതിസയപ്പവത്തിയാ, യതോ കിലേസഭാവോപിസ്സാ ദുവിഞ്ഛത്തേയോ ഹോതി. തേനാഹ “യാ നിക്ഖന്തി കിലേസോതി...പേ... ഹോതി”തി.

ഏതേസുപിതി യമാദസ്സിതേസു ഞാണാദിസുപി. “അത്തരരസ്ഥിം ഉപ്പണേ”തി ഇദം ഉപ്പണേ അത്തരരസ്ഥിം “മഗ്ഗപ്പത്തോമ്ഹി”തിആദിഗ്ഗഹണദസ്സനത്ഥം വുത്തം, ന അത്തരരത്തരരസ്സേവ ഉപ്പജ്ജനതോ. ന വാപി ഹി ഉപക്കിലേസാ ഏകക്ഖണ്ഡേപി ഉപ്പജ്ജന്തി, പച്ചവേക്ഖണാ പന വിസും വിസും ഹോതി. “ന വത മേ ഇതോ പുഞ്ചേ ഏവരുപാ നിക്ഖന്തി ഉപ്പനപുഞ്ചാ”തി ഇദം യമ്മസഭാവദസ്സനവസേന വുത്തം, ന പന തദാ യോഗിനോ തമാചിത്തപ്പവത്തിവസേന. ന ഹി സോ തദാ തം “നിക്ഖന്തി”തി ജാനാതി, തമാ സതി തബ്ബിസയസ്സ “മഗ്ഗപ്പത്തോമ്ഹി”തിആദിഗ്ഗഹണസ്സ അസമ്ഭവോ ഏവ. തസ്ഥാ ഏവമസ്സ സിയാ “ന വത മേ ഏവരുപാ ഭാവനാഭിരതി ഉപ്പനപുഞ്ചാ, അഥാ മഗ്ഗപ്പത്തോമ്ഹി”തി.

൧൩൫. ഉപക്കിലേസവത്ഥുതായാതി നിപ്പരിയായതോ ദിട്ഠിമാനതണ്ഹാ ഇധ ഉപക്കിലേസാ തേസം വത്ഥുതായ ഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ. ന സഭാവതോതി ആഹ “ന അകുസലത്താ”തി. യഥാ പന ഓഭാസാദയോ, ഏവം നിക്ഖന്തിപി ദിട്ഠിഗാഹാദിനം റാനം ഹോതിതി വുത്തം “ഉപക്കിലേസവത്ഥു ചാ”തി. വത്ഥുവസേനേവാതി ഗാഹേ അനാമസിത്വാ ഗാഹാനം വത്ഥുതാവസേനേവ. അത്തവാദി ഹി “അഹംബുദ്ധിനിബന്ധനോ”തി പരികപ്പിതോ അത്താ ഓഭാസസ്സ സാമിഭൂതോ “മമാ”തി സാമിവചനസ്സ വിസയഭാവേന ഗഹിതോതി ആഹ “മമ ഓഭാസോ ഉപ്പണോതി ഗണ്ഹതോ ഹി ദിട്ഠിഗാഹോ”തി. ഓഭാസസ്സ മനാപഗ്ഗഹണമുഖേന തേന അത്താനം സേയ്യാദിതോ ദഹതിതി വുത്തം “മനാപോ വത ഓഭാസോ ഉപ്പണോതി ഗണ്ഹതോ മാനഗാഹോ”തി. അസ്സാദയതോതി സമ്പിയായതോ. തേസന്തി ദിട്ഠിഗാഹാദിസഞ്ചിതാനം ഉപക്കിലേസാനം വസേന. ഓഭാസാദിസൂതി ഓഭാസാദിനിമിത്തം. കമ്പനം യമാരദ്ധവിപസ്സനായ അട്ഠന്താ വിക്ഖേപാപത്തി, സാ ച ഓഭാസാദിസു തണ്ഹാദിഗാഹോതി ദസ്സേന്തോ “ഓഭാസാദിസു കമ്പതി...പേ... സമനുപസ്സതി”തി ആഹ.

ഓഭാസനിമിത്തം ചിത്തം വികമ്പതീതി സമ്ബന്ധോ. ഓഭാസേ വാ വിസയഭൂതേ ഉപക്കിലേസേഹി ചിത്തം വികമ്പതീതി യോജനാ. തേനാഹ “യേഹി ചിത്തം പവേധതീ”തി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഉപട്ഠാനേതി സതിയം. ഉപേക്ഖായ ചാതി വിപസ്സനുപേക്ഖായ ച.

മഗ്ഗാമഗ്ഗവവത്ഥാനകമാവണ്ണനാ

൧൩൬. കൂസലോ പനാതിആദിസു കമ്മട്ഠാനകോസല്ലയോഗേന കൂസലോ. പരിപക്കണാണതായ പണ്ഡിതോ. ആഗമബ്ബത്തിയാ ബുത്തോ. ഉപക്കിലേസതബ്ബിസോധനേസു ആദിനവാനിസംസാവബ്ബോധയോഗതോ ബുദ്ധിസമ്പന്നോ. അയം ലോ സോതി യോ സോ ആചരിയേന കമ്മട്ഠാനദാനകാലേ ഉദയബ്ബയാണുപ്പത്തിസമയേ ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്തോ, അയം ലോ സോ ഓഭാസോ ഉപ്പണോതി ഉപക്കിലേസവത്ഥുഭാവവവത്ഥാനം ദസ്സേന്താ ഇദാനിസ്സ വിപസ്സനായ വിസയഭാവുപനയനവിധിം ദസ്സേന്തോ “സോ ലോ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പഠമനയേ

അനിച്ചലക്ഖണവിഭാവനമേവ ദസ്സിതം, തസ്മിം സിദ്ധേ ഇതരസി ലക്ഖണഭയം സിദ്ധമേവ ഹോതി. ദുതിയനയേ പന ഓഭാസാദികേ നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകദിട്ഠിഗാഹാദീനം ഉഗ്ഘാടനസമുഗ്ഘാടനപരിയാദാനവസേന മനസികാരവിധിം ദസ്സേതും “സചേ ഓഭാസോ അത്താ ഭവേയ്യ”തിആദി വുത്തം. അരൂപസത്തകേ “സചേ സഞ്ചാരാ അത്താ ഭവേയ്യ”ന്തിആദി (വിസുദ്ധി ൨.൨൨൧) സബ്ബസഞ്ചാരസഞ്ചാരിണവസേന സാമത്തേതോ വുത്തം, ഇധ ഓഭാസാദിവസേന സഞ്ചാരേ വിഭജ്ജ വുത്തം. സേസോ മനസികാരവിധി തത്ഥ വുത്തനയോവാതി ആഹ “സബ്ബം അരൂപസത്തകേ വുത്തനയേന വിത്ഥാരേതബ്ബ”ന്തി.

ഓഭാസം “നേതം മമാ”തി സമനുപസ്സന്തോ തസ്സഹാഗാഹതോ ചിത്തം വിസോധേതി, “നേസോഹമസ്സീ”തി സമനുപസ്സന്തോ മാനഗാഹതോ, “ന മേസോ അത്താ”തി സമനുപസ്സന്തോ ദിട്ഠിഗാഹതോ. തേനാഹ “ഓഭാസം നേതം മമാ”തിആദി. ഏസ നയോ ഞാണാദീസുപി.

ഇമാനി ദസ റാനാനീതി ഇമാനി യഥാവുത്താനി ഓഭാസാദീനി ദസ ഉപക്കിലേസകാരണാനി. പഞ്ഞായസ്സ പരിച്ചിതാതി യസ്സ യോഗിനോ പഞ്ഞാ ഓഭാസാദീസു അനിച്ചതാദിഗുഹണവസേന പരിചിതവതീ പരിഗുഹേതാ ഉപപരിക്ഖിതാ റിതാ. ധമ്മുദ്ധച്ചസ്സ സമഗ്ഗഭാവജാനനേന ധമ്മുദ്ധച്ചകുസലോ ഹോതി.

വീഥിപടിപന്നന്തി ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാവസേന വിപസ്സനാവീഥിപടിപന്നം.

ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയന്തി ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയം അധിഗതായം, ദിട്ഠിവിസുദ്ധിണാണേന വാ ദിട്ഠിയാ വിസോധനേ ദുക്ഖസച്ചസ്സ വവത്ഥാനം കതം ഹോതി ദുക്ഖസച്ചപരിയാപന്നസ്സ നാമരൂപസ്സ വവത്ഥാനതോ. നാമരൂപസ്സ പച്ചയാ നാമരൂപസമുദയപക്ഖിയാതി ആഹ “കഞ്ചാ...പേ... സമുദയസച്ചസ്സ വവത്ഥാനം കത”ന്തി. അഭിധമ്മനയേന ഹി സബ്ബകിലേസാ, കമ്മഞ്ച സമുദയസച്ചം. ഇമിസ്സന്തി ഇമായം. സമ്മാതി അവിപരീതം. മഗ്ഗസ്സാതി അരിയമഗ്ഗസ്സ ഉപായഭൂതമഗ്ഗസ്സ.

മഗ്ഗാമഗ്ഗഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി വിസതിമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൨൧. പടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധിനിദ്രേസവണ്ണനാ

ഉപക്കിലേസവിമുത്തഉദയബുധ്യാണകമാവണ്ണനാ

൧൩൭. വിപസ്സനാചാരസ്സ മത്ഥകപ്പത്തിയാ സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാം സിവാപ്പത്താ വിപസ്സനാ. സിവാപ്പത്തി പനസ്സ ഉദയബുധ്യാണാദിനം അത്തട്ഠമാനംവസേന ജാതാതി ആഹ “അട്ഠന്നം പന ഞാണാനം വസേന സിവാപ്പത്താ വിപസ്സനാ”തി. ഓളാരികോളാരികസ്സ സച്ചപടിച്ഛാദകമോഹതമസ്സ വിഗമനേന സച്ചപ്പടിവേധാനുകൂലത്താ “സച്ചാനുലോമികണാണ”തി അനുലോമണാണമാഹ. താനി പന ഞാണാനി സരൂപതോ ദസ്സേതും “അട്ഠന്നത്തി ചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ഉദയബുധ്യാദസ്സനേന സഞ്ചാരാനം അനിച്ചലക്ഖണം, തദനുസാരേണ ഇതരലക്ഖണാനി ച വിഭാവേനീയേവ ഉദയബുധ്യാനുപസ്സനാ പവത്തതീതി കത്ഥാ “വീഥിപടിപന്നവിപസ്സനാസഞ്ചാരം ഉദയബുധ്യാനുപസ്സനാണാണ”തി വുത്തന്തി കേചി. തയിദം തസ്സ സബ്ബസോ തീരണപരിഞ്ഞാഭാവമേവ മഞ്ഞമാനേഹി വുത്തം. കിഞ്ചാപി ഹി ഉദയബുധ്യാണാം തീരണപരിഞ്ഞന്തോഗധമേവ, ഉദയബുധ്യാദിനം പന ജാനനട്ഠേന, പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനട്ഠേന ച ഞാണദസ്സനാനി, ഉദയബുധ്യാണാദിനി. താനിയേവ പടിപക്ഖതോ വിസുദ്ധത്താ ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി, സാ ഏവ അരിയമഗ്ഗോ പടിപജ്ജതി ഏതായാതി പടിപദാ ചാതി പടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധിതി വുത്തം. തം പന ഉപ്പന്നമത്തം അപ്പഗുണം സന്ധായ വുത്തം. പഗുണഞ്ജഹി നിച്ചസഞ്ഞാദിപഹാനസിദ്ധിയാ പഹാനപരിഞ്ഞായ അധിട്ഠാനഭൂതം. യതോ തദവിഗമേന അട്ഠാരസസു മഹാവിപസ്സനാസു ഏകച്ചാ അധിഗതാ ഏവ ഹോന്തി. ന ഹി ഉദയബുധ്യാനം പച്ചക്ഖതോ പടിവേധേന വിനാ സാമഞ്ഞാകാരാനം തീരണമത്തേന സാതിസയം പടിപക്ഖപഹാനം സമ്ഭവതി. അസതി ച പടിപക്ഖപഹാനേ കൂതോ ഞാണാദിനം വജിരമിവ അവിഹതവേഗതാ, തിവിണവിസദാദിതാ വാ. തസ്മാ പഗുണഭാവപ്പത്തം ഉദയബുധ്യാണാം പഹാനപരിഞ്ഞാപക്ഖിയമേവ ദട്ഠഞ്ചം. സബ്ബസഞ്ചാരാനം ഭങ്ഗസ്സേവ അനുപസ്സനാ ഭങ്ഗാനുപസ്സനാ, തദേവ ഞാണം ഭങ്ഗാനുപസ്സനാണാം. യഥാഭൂതദസ്സാവി ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയം, തേഭൂമകധമ്മാ, തേസു ഭയതോ ഉപട്ഠിതേസു ഭായിതബ്ബാകാരഗാഹിണാണം ഭയതുപട്ഠാനാണാം. മുഞ്ചിതും ഇച്ഛതീതി മുഞ്ചിതുകമ്യം, ചിത്തം, പുഗ്ഗലോ വാ, തസ്സ ഭാവോ മുഞ്ചിതുകമ്യതാ , തദേവ ഞാണം മുഞ്ചിതുകമ്യതാണാം. പുന പടിസഞ്ചാനാകാരേണ പവത്തം ഞാണം പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാണാം. നിരപേക്ഖതായ സഞ്ചാരാനം ഉപേക്ഖനവസേന പവത്താണാം സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാം. തസ്മാതി യസ്മാ ഉപക്കിലേസവിമുത്തം ഉദയബുധ്യാണാദിനവവിധാണാം പടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധി, തസ്മാ.

൧൩൮. “ഉപക്കിലേസവിമുത്ത”തി വിസേസനേന വിഭാവിതമത്ഥം അനവബുജ്ജന്തോ ചോദകോ “പുന ഉദയബുധ്യാണേ യോഗോ കിമത്ഥിയോ”തി പുച്ഛതി. തത്ഥ കിമത്ഥിയോതി കിം പയോജനോ നിരത്ഥകോ, പഗേവ നിബ്ബത്തിതത്താ പക്കസ്സ പചനം വിയാതി അധിപ്പായോ. അഥ വാ ലക്ഖണസല്ലക്ഖണാദിഹേതുപടിപാടിഗ്ഗഹണവസേന തമത്ഥം ഞാപേതുകാമോ ആചരിയോവ കമേതുകമ്യതാവസേന “കിമത്ഥിയോ”തി പുച്ഛതി. ലക്ഖണസല്ലക്ഖണത്ഥോതി അനിച്ചാദിലക്ഖണാനം സമ്മദേവ ഉപധാരണത്ഥോ. തത്ഥ കാരണം ദസ്സേന്തോ “ഉദയബുധ്യാണം ഹീ”തിആദിമാഹ. നനു ച ഉദയബുധ്യാണാം നാമ സഞ്ചാരാനം ഉദയബുധ്യാമേവ പസ്സതി, ന അനിച്ചാദിലക്ഖണത്തയം, തേന കഥം അനിച്ചതാദിലക്ഖണത്തയസല്ലക്ഖണം ഹോതീതി? ന ഖോ പന്നേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ചം “ഉദയബുധ്യാണം ലക്ഖണത്തയവിസയം ഹോതീ”തി. ഉദയബുധ്യാണേ പന പടിവിഭേ അനിച്ചലക്ഖണം പാകടം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാതി. തതോ “യദനിച്ഛം, തം ദുക്ഖം. യം ദുക്ഖം, തദനത്താ”തി (സം. നി. ൩.൧൭; ൪൭, ൧൧; ൪.൧, ൪; പടി. മ. ൨.൧൦) ഇതരലക്ഖണവി. അഥ വാ ഉദയബുധ്യാഗ്ഗഹണേന ഹുത്ഥാ അഭാവാകാരോ, അഭിണ്ഠസമ്പടിപിളനാകാരോ, അവസവത്തനാകാരോ ച വിഭൂതതരോ ഹോതീതി കാരണഭാവേന ഉദയബുധ്യാണേ യോഗസ്സ ലക്ഖണത്തയസല്ലക്ഖണത്ഥതാ വേദിതബ്ബാ, ന സമ്മുഖേനേവ. ഹേട്ഠാതി മഗ്ഗാമഗ്ഗാണാദസ്സനവിസുദ്ധിതോ ഹേട്ഠാ. തഞ്ജഹി ഓഭാസാദിഉപ്പത്തിഹേതുതായ തിക്ഖം വിസദം ഹുത്ഥാ പവത്തമ്പി ദിട്ഠിആദിഹി ഉപക്കിലിട്ഠത്താ കൂണ്ഠം അവിസദമേവ ജാതം. തേനാഹ “ദസഹി...പേ... നാസക്ഖീ”തി.

൧൩൯. അമനസികാരാതി ഹേതുർഹി നിസ്സക്കവചനം. “കിസ്സ അമനസികാരാ”തി ഹി ഇദം “കേന പടിച്ഛന്നത്താ”തി പുച്ഛിതസ്സ പടിച്ഛാദകസ്സ ഹേതുപുച്ഛാ. സന്തതിയാ ഹിസ്സ പടിച്ഛന്നത്താ അനിച്ഛലക്ഖണം ന ഉപട്ഠാതി, സാ ച സന്തതി ഉദയബുയാമനസികാരേണ പടിച്ഛാദികാ ജാതാ. ഇരിയാപമേഹി പടിച്ഛന്നത്താ ദുക്ഖലക്ഖണം ന ഉപട്ഠാതി, തേ ച ഇരിയാപമാ അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനാമനസികാരേണ പടിച്ഛാദകാ ജാതാ. ഘനേണ പടിച്ഛന്നത്താ അനത്തലക്ഖണം ന ഉപട്ഠാതി, തേ ച ഘനാ നാനാധാതുവിനിബ്ഭോഗാമനസികാരേണ പടിച്ഛാദകാ ജാതാതി. ഉദയബുയം പസ്സതോ ന ഉദയാവത്ഥാ വയാവത്ഥം പാപുണാതി, വയാവത്ഥാ വാ ഉദയാവത്ഥം. അഞ്ഞോവ ഉദയക്ഖണോ, അഞ്ഞോവ വയക്ഖണോതി ഏകോപി ധമ്മോ ഖണ്ഡവസേന ഭേദതോ ഉപട്ഠാതി, പഗേവ അതീതാദികോതി ആഹ “ഉദയബുയം പന...പേ... ഉപട്ഠാതി”തി. തത്ഥ സന്തതിയാ വികോപിതായാതി പുബ്ബാപരിയേണ പവത്തമാനാനം ധമ്മാനം അഞ്ഞോത്തഭാവസല്ലക്ഖണേണ സന്തതിയാ ഉഗ്ഘാടിയായ. ന ഹി സമ്മദേവ ഉദയബുയം സല്ലക്ഖേതസ്സ ധമ്മാ സമ്ബന്ധഭാവേണ ഉപട്ഠഹന്തി, അഥ ഖോ അയോസലാകാ വിയ അസമ്ബന്ധഭാവേനാതി സുട്ഠുതരം അനിച്ഛലക്ഖണം പാകടം ഹോതി.

അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനം മനസി കത്വാതി യഥാപരിഗൃഹിതഉദയബുയവസേന സഞ്ചാരാനം നിരന്തരം പടിപിളിയമാനതം വിബാധിയമാനതം മനസി കരിത്വാ. ഇരിയാപമേ ഉഗ്ഘാടിയേതി ഇരിയാപമേ ലബ്ഭമാനദുക്ഖപടിച്ഛാദകഭാവേ ഉഗ്ഘാടിയേ. ഏകസ്മിൻഹി ഇരിയാപമേ ഉപ്പന്നസ്സ ദുക്ഖസ്സ വിനോദകം ഇരിയാപമന്തരം തസ്സ പടിച്ഛാദകം വിയ ഹോതി, ഏവം സേസാപിതി ഇരിയാപമാനം തന്തംദുക്ഖപടിച്ഛാദകഭാവേ യാമാവതോ ഞാതേ തേസം ദുക്ഖപടിച്ഛാദകഭാവോ ഉഗ്ഘാടിയേതോ നാമ ഹോതി സഞ്ചാരാനം നിരന്തരം ദുക്ഖാഭിതുന്നതായ പാകടഭാവതോ. തേനാഹ “ദുക്ഖലക്ഖണം യാമാവസരസതോ ഉപട്ഠാതി”തി. നാനാധാതുയോതി നാനാവിധാ പഥവിആദിധാതുയോ നാനാവിധേ സഭാവധമ്മേ. വിനിബ്ഭുജിത്വാതി “അഞ്ഞാ പഥവിധാതു, അഞ്ഞാ ആപോധാതു”തിആദിനാ, “അഞ്ഞാ ഫസ്സോ, അഞ്ഞാ വേദനാ”തിആദിനാ ച വിസും വിസും കത്വാ. ഘനവിനിബ്ഭോഗേ കത്തേതി സമുഹഘനേ, കിച്ചാരമ്മണഘനേ ച പഭേദിയേ. യാ ഹേസാ അഞ്ഞമഞ്ഞുപത്ഥധേസു സമുദിയേസു രൂപാരൂപധമ്മേസു ഏകത്താഭിനിവേസവസേന അപരിമളിതസഞ്ചാരേഹി ഗയ്ഹമാനാ സമുഹഘനതാ, തഥാ തേസം തേസം ധമ്മാനം കിച്ചഭേദസ്സ സതിപി പടിനിയതഭാവേ ഏകതോ ഗയ്ഹമാനാ കിച്ചഘനതാ, തഥാ സാരമ്മണധമ്മാനം സതിപി ആരമ്മണകരണഭേദേ ഏകതോ ഗയ്ഹമാനാ ആരമ്മണഘനതാ ച, താ ധാതുസു ഞാണേണ വിനിബ്ഭുജിത്വാ ദിസ്സമാനാ ഹത്ഥേണ പരിമജ്ജിയമാനോ ഫേണപിണ്ഡോ വിയ വിലയം ഗച്ഛന്തി, “യഥാപച്ചയം പവത്തമാനാ സുഞ്ഞാ ഏതേ ധമ്മാ ധമ്മമത്താ”തി അനത്തലക്ഖണം പാകടതരം ഹോതി. തേന വുത്തം “നാനാധാതുയോ...പേ... ഉപട്ഠാതി”തി.

൧൪൦. ധുവഭാവപടിക്ഖേപതോ ന നിച്ഛന്തി അനിച്ഛം, ഖണ്ഡപഞ്ചകം. യഥാഹ “രൂപം ഖോ, രാധ, അനിച്ഛം, വേദനാ... സഞ്ഞാ... സഞ്ചാരാ... വിഞ്ഞാണം അനിച്ഛ”ന്തി (സം° നി° ൩.൧൨൨). തത്ഥ കാരണം വദന്തോ “ഉപ്പാദവയഞ്ഞമത്തഭാവാ”തി ആഹ. ഉപ്പാദോ നിബ്ബത്തിലക്ഖണം, വയോ വിപരിണാമലക്ഖണം, അഞ്ഞമത്തം ജരാ, തേസം സഞ്ചാവതോതി അത്ഥോ. ഹുത്വാ അഭാവതോതി ഉപ്പജ്ജിത്വാ വിനസ്സനതോ. ഏത്ഥ ച പുരിമേണ ജാതിജരാമരണസഞ്ചാവതോ അനിച്ഛന്തി ദസ്സേതി, ദുതിയേണ പാകഭാവവിധംസാഭാവതോ. യസ്സ ഭാവേണ ഖണ്ഡപഞ്ചകം “അനിച്ഛ”ന്തി വുച്ഛതി, തം അനിച്ഛലക്ഖണന്തി ദസ്സേതും “ഉപ്പാദവയഞ്ഞമത്ത”ന്തിആദി വുത്തം. തേന ഹി തം “അനിച്ഛ”ന്തി ലക്ഖിയതി. ആകാരവികാരോതി ആകാരവികതി. അഭാവാകാരോ ഹി വികതിരൂപേണ ലബ്ഭതി, വിരൂപത്താ ന ഉപ്പാദാകാരോ. ആകാരവികാരോതി വാ ആകാരവിസേസോ. ഹുത്വാ അഭാവോ ഹി പാകഭാവതോ ഭിന്നോ വിധംസാഭാവത്താ തത്ഥ ച അനിച്ഛലക്ഖണം നിരുദ്ദഹം. അനിച്ഛാകാരോ ഹി ദുക്ഖാനത്താകാരേഹി വിയ ഉപ്പാദാകാരതോ ച വിസിട്ഠോ. തഥാ ഹി സദുസ്സ വിധംസാഭാവോ സഞ്ചതഭാവേണപി സാധിയതി.

സഞ്ചതഭാവോ ച അത്ഥതോ ഉപ്പാദവന്തതാ. ഉപ്പാദോ ച പാകഭാവസാധിതാ ധരമാനാവത്ഥാ. ഇമിനാ നയേണ ദുക്ഖാനത്താലക്ഖണാനി വേദിതബ്ബാനി. അപിച യഥാ

നിചുപടിക്വേപതോ അനിചുന്തി നിചുകാരപടിക്വേപതോ യമാവുത്തോ
അഭാവകാരസഞ്ചാതോ അനിചുകാരോ അനിചുലക്വണം, ഏവം സുഖപടിക്വേപതോ
ദുക്ഖന്തി സുഖകാരപടിക്വേപതോ അഭിണ്ഹപടിപിളനാകാരസഞ്ചാതോ ദുക്ഖകാരോ
ദുക്ഖലക്വണം, തമാ അത്തപടിക്വേപതോ അനത്താതി അത്താകാരപടിക്വേപതോ
അവസവത്തനാകാരസഞ്ചാതോ അനത്താകാരോ അനത്തലക്വണന്തി ദട്ഠം. തേ യിമേ
തയോപി ആകാരാ അസഭാവധമ്മത്താ ഖഡ്ഡപരിയാപന്നാ ന ഹോന്തി. ഖഡ്ഡേഹി വിനാ
അനുപലബ്ഭനീയതോ ഖഡ്ഡവിനിമുത്താപി ന ഹോന്തി. ഖഡ്ഡേ പന ഉപാദായ
വോഹാരവസേന ലബ്ഭമാനാ തദാദീനവവിഭാവനായ വിസേസകാരണഭൂതാ
തജ്ജാപഞ്ഞത്തിവിസേസാതി വേദിതഞ്ചാ.

തയിദം സബ്ബസീതി യമാവുത്തലക്വണത്തയഞ്ചേവ ലക്ഖിതഞ്ചേവ ഖഡ്ഡപഞ്ചകം.
“ഉദയഞ്ചയാനുപസ്സനാണേന യാമാവസരസതോ സല്ലക്ഖേതീ”തി ഇദം തദത്ഥേ
തഞ്ചോഹാരവസേന വുത്തം. ഉദയഞ്ചയാണത്ഥഞ്ചി ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാ
“ഉദയഞ്ചയാണ”ന്തി കഥിതാ. ന ഹി ഉദയഞ്ചയാണം ദുക്ഖലക്ഖണാദിവിസയം .
തഞ്ചിസയത്തേ വാ ഉദയഞ്ചയാണമേവ ന സിയാ, ഉദയഞ്ചയാണം പന തിക്ഖം,
വിസദഞ്ച കാതുകാമേന ലക്ഖണത്തയതീരണമേവ കാതഞ്ചം. പരികമ്മസദിസഞ്ചേതം തസ്സ.
ഏസ നയോ സേസന്താണേസുപീതി.

ഉപക്കിലേസവിമുത്തഉദയഞ്ചയാണം നിട്ഠിതം.

ഭിണ്ണാനുപസ്സനാണകമാവണ്ണനാ

൧൪൧. വഹതീതി പവത്തതി. ഞാണസ്സ തിക്ഖഭാവോ ഭാവനായ പഗുണഭാവേന.
പഗുണാ ച ഭാവനാ വിക്ഖേപാഭാവതോ ആരമ്മണേ അപ്പിതാ വിയ പവത്തതീതി
ഞാണസ്സ തിക്ഖഭാവേന സഞ്ചാരാനം ലഹുഉപട്ഠാനതാ ദസ്സിതാ. സഞ്ചാരേസു പന
ഉദയഞ്ചയാണേന ലഹും ലഹും ഉപട്ഠഹന്തേസു ഉദയദസ്സനഞ്ച “ഉപ്പാദവതോ വിനാസോ”തി
യാവദേവ വയദസ്സനത്ഥം തസ്സ നിബ്ബിദാവഹത്താതി വയേ ഏവസ്സ ആഭോഗസമ്മനാഹാരോ
മനസികാരോ പവത്തതി, തേന ഉപ്പാദാദിം മുഞ്ചിതാ വയമേവാഭഞ്ച ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി.
തേന വുത്തം “ഉപ്പാദം വാ”തിആദി. തത്ഥ ഉപ്പാദന്തി നിബ്ബത്തിവികാരം. റിതിന്തി
റിതിപ്പത്തം, ജരന്തി അത്ഥോ. പവത്തന്തി ഉപാദിനകപ്പവത്തം. നിമിത്തന്തി
സഞ്ചാരനിമിത്തം. യം സഞ്ചാരാനം സമുദയാദിഘനവസേന, സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച
സവിഗ്ഗഹാനം വിയ ഉപട്ഠാനം, തം സഞ്ചാരനിമിത്തം. കേചി പന “പവത്തം നാമ
സഞ്ചാരാനം അവിച്ഛേദേന പവത്തനം ഉപ്പാദോവ, നിമിത്തം നാമ ഉപ്പന്നാനം
വിജ്ജമാനതാ റാനപരമ്പരാ, തസ്മാ ഉപ്പാദമേവ ഗണ്ഹാതി ചേ, പവത്തം ഗണ്ഹാതി
നാമ. റിതിന്യേവ ഗണ്ഹാതി ചേ, നിമിത്തം ഗണ്ഹാതി നാമാ”തി വദന്തി, തം “ഉപ്പാദം
വാ”തിആദിവചനേന വിരുജ്ജയതി. ന ഹി അസതി ഭേദേ വികപ്പോ യുത്തോ. ന
സമ്പാപുണാതി അഗ്ഗഹണതോ. കിം പന സമ്പാപുണാതീതി ആഹ “ഖയ...പേ...
സന്തിട്ഠതീ”തി. തത്ഥ നിരോധസദ്ദോ അനുപ്പാദേപി ദിസ്സതീതി ഭേദസദ്ദേന വിസേസിതം,
ഭേദസദ്ദോ വിസേസവാചകോപി ഹോതീതി വയസദ്ദേന വിസേസിതം, സോപി
അനിരോധവാചകോപി അത്ഥീതി ഖയസദ്ദേന വിസേസിതം, ഖയവയഭേദസഞ്ചാതേ
ഖണികനിരോധേതി അത്ഥോ. സതിസന്തിട്ഠതീതി സതിസീസേന ഞാണമാഹ. ഏതസ്ഥിം
റാനേതി ഉപക്കിലേസവിനിമുത്തസ്സ ഉദയഞ്ചയാണസ്സ തിക്ഖഭാവോപത്തിയം വുത്തനയേന
ഉദയന്തി മുഞ്ചിതാ വയസ്സേവ മനസികാരകാലേ.

ആരമ്മണപടിസഞ്ചാതി രൂപവേദനാദിആരമ്മണം ഖയവയവസേനേവ പടിസഞ്ചായ.
യകാരലോപേന ഹി നിദേസോ “സയം അഭിഞ്ഞാ”തിആദീസു (ഭി° നി° ൧.൨൮, ൪൦൭) വിയ.
യമാവുത്തസ്സ വാ ആരമ്മണസ്സ ഖയവയഭേദവസേന പടിസഞ്ചാ ആരമ്മണപടിസഞ്ചാ.
ഭിണ്ണാനുപസ്സനേതി യോ തദാരമ്മണസ്സ ചിത്തസ്സ ഭിണ്ണോ, തസ്സ അനുപസ്സനേ. പഞ്ഞാതി
പകാരതോ ജാനനാ. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം ഇദാനേവ സംവണ്ണീയതി.

൧൪൨. യം കിഞ്ചിആരമ്മണന്തി രൂപം യാവ ജരാമരണന്തി വിപസ്സിതഞ്ചഭാവേന
ഗഹിതം സബ്ബം സഞ്ചാരഗതമാഹ . പടിസഞ്ചാനം നാമ ജാനനം, തഞ്ച ഭിണ്ണാനുപസ്സനായ

അധിപ്രേതത്താ ഭങ്ഗതോ ദസ്തനമേവാതി ആഹ “ജാനിത്വാ ഖയതോ വയതോ ദിസ്വാതി അത്ഥോ”തി. തസ്സ ഞാണസ്സാതി സമ്ബന്ധോ.

രൂപാരമ്മണമേവ രൂപാരമ്മണതാ യഥാ “ദേവോ ഏവ ദേവതാ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “രൂപാരമ്മണം ചിത്ത”ന്തി വുത്തം. രൂപാരമ്മണതാതി വാ ഭുമ്മത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ രൂപാരമ്മണഭാവേ”തി ആഹ. അപരേന ചിത്തേന ഭങ്ഗം അനുപസ്സതീതി വിപസ്സനാവിസയം ഭങ്ഗാനുപസ്സനമാഹ. ഏവഞ്ചി ഭങ്ഗാനുപസ്സനാ പഗുണാ ഹോതി, ആരമ്മണഞ്ചസ്സ വിഭൂതതരം പുത്വാ ഉപട്ഠാതി. ഞാതന്തി ആരമ്മണമാഹ അനുപസ്സനാവസേന ഞാതത്താ. ഞാണന്തി അനുപസ്സനാണാം. ഉഭോപി വിപസ്സതീതി തദ്യഭയന്വി ഖയതോ വയതോ വിപസ്സതീതി. അയം ഹേത്ഥ സഞ്ചേപത്ഥോ - രൂപസ്സ യാവ ജരാമരണസ്സ ഖയതോ വയതോ ദസ്സനം ആരമ്മണപടിസഞ്ചാതം, ദസ്സനകൗണസ്സ ഖയതോ വയതോ ദസ്സനം ആരമ്മണപടിസഞ്ചായ ഭങ്ഗസ്സ അനുപസ്സനന്തി ഉഭയത്ഥ പഞ്ഞാ. പുരിമം വാ തദഭാവേ അഭാവതോ പച്ഛിമായം പക്ഖിപിത്വാ പച്ഛിമാ ഏവ പഞ്ഞാ വിപസ്സനേ ഞാണന്തി.

ഏത്ഥാതി “തസ്സ ചിത്തസ്സ...പേ... ഭങ്ഗം അനുപസ്സതീ”തി ഏത്ഥ. അനേകേഹി ആകാരേഹിതി അനിച്ഛതോ അനുപസ്സനാദീഹി അനേകേഹി ആകാരേഹി. അനു-സദ്ദോ “ഭിച്ഛോ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേതി ആഹ “പുനപ്പുനം പസ്സതീ”തി.

ഇയ സഞ്ചയത്ഥോ നാമ ജാതിജരാമരണപകതികോ, തസ്സ ജാതി ആദികോടി, ജരാ മജ്ജിമകോടി, മരണം ഓസാനകോടി. തത്ഥ കിഞ്ചാപി ഉപ്പാദാദിതിവിധന്വി സഞ്ചയലക്ഖണതായ അനിച്ഛലക്ഖണം, തഥാപി ജാതിജരാസു ദിട്ഠാസു ന തഥാ അനിച്ഛലക്ഖണം പാകടം പുത്വാ ഉപട്ഠാതി യഥാ വയക്ഖണേതി ആഹ “ഭങ്ഗോ നാമ അനിച്ഛതായ പരമാ കോടീ”തി, ഉത്തമാ കോടി പരിയോസാനകോടീതി അത്ഥോ. യഥാ ഹി ജരാധമ്മം, മരണധമ്മമേവ ച ജായതീതി ജാതി അനിച്ഛതായ ആദി കോടി, തഥാ ജാതിധമ്മം, മരണധമ്മമേവ ച ജീരതീതി ജരാ മജ്ജിമകോടി, ജാതിധമ്മം, ജരാധമ്മമേവ ച ഭിജ്ജതീതി ഭങ്ഗോ പരമാ കോടീതി. അനിച്ഛതോ അനുപസ്സതീതി ന കലാപതോ സമ്മസന്തോ വിയ “അനിച്ഛം ഖയട്ഠേനാ”തി (പടിം മം ൧.൪൮) അനുമാനവസേന, നാപി ആരദ്ധവിപസ്സകോ വിയ ഉദയഗൃഹണപുണ്യകവയദസ്സനവസേന, അഥ ഖോ ഉദയബ്ബയണാണാനുഭാവേന പച്ചക്ഖതോ ഉപട്ഠിതേസു ഉദയവയേസു വുത്തനയേന ഉദയം മുഞ്ചിത്വാ ഭങ്ഗദസ്സനവസേനേവ അനിച്ഛതോ അനുപസ്സതീ, ഏവം അനുപസ്സതോ പനസ്സ നിച്ഛഗാഹസ്സ ലേസോപി നത്ഥിതി ആഹ “നോ നിച്ഛതോ”തി. തഥാ ഹേസ നിച്ഛസഞ്ചം പജഹതീതി വുച്ചതി. ഏത്ഥ ച “അനിച്ഛതോ ഏവ അനുപസ്സതീ”തി ഏവ-കാരോ ലുത്തനിട്ടിട്ഠോതി തേന നിവത്തിതമത്ഥം ദസ്സേതും “നോ നിച്ഛതോ”തി വുത്തം. ന ചേത്ഥ ദുക്ഖതോ അനുപസ്സനാദിനിവത്തനമാസങ്കിതഞ്ചം പടിയോഗിനിവത്തനപരത്താ, ഏവ-കാരസ്സ ഉപരി ദേസനാരുള്ഹത്താ ച താസം. ദുക്ഖതോ അനുപസ്സതീതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

അനിച്ഛതോ താവ അനുപസ്സനാ ഭങ്ഗാനുപസ്സകസ്സ യുത്താ “ഭങ്ഗോ നാമ അനിച്ഛതായ പരമാ കോടീ”തി, ദുക്ഖാദിതോ പന കഥന്തി ആഹ “അനിച്ഛസ്സ ദുക്ഖത്താ”തിആദി. ഏതേന യം അനിച്ഛം, തം ഏകന്തതോ ദുക്ഖം അനത്താ, തതോ ച ന അഭിനന്ദനിയാദിരൂപം. തസ്ഥാ ഉപരി നിബ്ബത്തേതബ്ബതോ ഞാണപരികമ്മത്ഥഞ്ച ഇതരാസന്വി ഛരണം അനുപസ്സനാനം വസേന അനുപസ്സതീതി ദസ്സേതി. കേചി പനേത്ഥ “അനിച്ഛതോ അനുപസ്സതീ, നോ നിച്ഛതോതിആദിനാ വിസും ദസ്സനകിച്ചം നത്ഥി, ഭങ്ഗദസ്സനേനേവ സബ്ബം ദിട്ഠം ഹോതീ”തി വദന്തി, തം ഭങ്ഗാനുപസ്സനായ മത്ഥകപ്പത്തിയം യുത്തം, തതോ പന പുണ്യഭാഗേ അനേകാകാരവോകാരാ അനുപസ്സനാ ഇച്ഛിതബ്ബാവ. അത്തഥാ “അനിച്ഛതോ അനുപസ്സതീ”തിആദികാ (പടിം മം ൧.൫൧) പാളി, “അനേകേഹി ആകാരേഹി പുനപ്പുനം പസ്സതീ”തി ആഗതാ തസ്സാ അട്ഠകമാ ച വിരോധിതാ സിയാ. തദേവ അനിച്ഛതോ ദിട്ഠമേവ സബ്ബസഞ്ചാരഗതം.

ന തം അഭിനന്ദിതബ്ബന്തി തം സഞ്ചാരഗതം തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനവസേന “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ”തി ന അഭിനന്ദിതബ്ബം. ന തത്ഥ രഞ്ജിതബ്ബന്തി തത്ഥ സഞ്ചാരഗതേ രഞ്ജനവസേന ന പവത്തിതബ്ബം, കാമരാഗോ, ഭവരാഗോ വാ ന പവത്തേതബ്ബോതി അത്ഥോ. രാഗം നിരോധേതീതി രാഗം വിക്ഖമ്ഭനനിരോധം പാപേതി, വിക്ഖമ്ഭേതീതി

അത്ഥം. തേനാഹ “ലോകികേണേവ താവ ഞാണേനാ”തി. സതി ച വിക്ഖമ്ഭേനേ കഥം സമുദയോതി ആഹ “നോ സമുദേതി, സമുദയം ന കരോതീ”തി.

ഏവം വിരത്തോതി ഏവം ഭിക്ഖുപസ്സനാനുസാരേണ വിരത്തോ. യഥാ ദിട്ഠം സമ്പതി ഉപട്ഠിതം സഞ്ചാരഗതം നിരോധേതി നിരോധം മനസി കരോതി, അഭിട്ഠമ്പി അതീതാനാഗതം അന്യയൊണവസേന യഥാ ഇദം ഏതരഹി, ഏവം ഇതരേപീതി അനുമിനന്തോ നിരോധേതി മനസികതസ്സാപി നിരോധം കരോതി. നോ സമുദേതിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ, നോ സമുദയം മനസി കരോതീതി അത്ഥം.

ഏവം പടിപന്നോതി ഏവം വുത്തപ്പകാരേണ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിവസേന പടിപന്നോ. സദ്ധിം ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചാരേഹി കിലേസാനം പരിച്ഛജനത്തോതി ഖണ്ഡേഹി, അഭിസഞ്ചാരേഹി ച സഹ കിലേസാനം പജഹനത്തോ. കിലേസേ ഹി പജഹന്തോ തന്നിമിത്തകകമ്മം, തതോ നിബ്ബത്തനകേ ഖണ്ഡേ ച പജഹതി നാമ. സഞ്ചതദോസദസ്സനേനാതി സഞ്ചതയമ്മേസു അനിച്ഛദ്വതാദിആദിനവദസ്സനേന. തബ്ബിപരീതേതി നിച്ഛസുഖാദിസഭാവേ. തന്നിനതായാതി തദധിമുത്തതായ. പടിനിസ്സഗ്ഗസദ്ദോ പരിച്ഛാഗത്ഥോ, പക്ഖന്ദനത്ഥോ ചാതി പടിനിസ്സഗ്ഗസു ദുവിധതാ വുത്താ. തത്ഥ പക്ഖന്ദനം അധിമുച്ഛനം. യഥാവുത്തേനാതി തദഭിഗാദിപ്പഹാനപ്പകാരേണ, തന്നിനപ്പകാരേണ ച. നിബ്ബത്തനവസേനാതി ഉപ്പാദനവസേന. നിബ്ബത്തേന്തോ ഹി കിലേസേ ആദിയതീതി തേ അനിബ്ബത്തേന്തോ കിലേസേ ന ആദിയതി നാമ. അദോസദസ്സിതാവസേനാതി ദോസാനം അദസ്സാവിഭാവേന. സഞ്ചതാരമ്മണം ആദിയതീതി യോജനാ. അനാദിനവദസ്സിതായ ഹി സഞ്ചാരേ ആദിയതീതി ആദിനവദസ്സിതായ തേ ന ആദിയതി ന ഗണ്ഹാതി.

൧൪൩. അസ്സാതി യോഗിനോ. തേഹി ഞാണേഹിതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിഞാണേഹി. തന്തി പഹാനം. നിച്ഛസത്തന്തി നിച്ഛഗാഹം, സത്താസീസേന നിദ്ദേസോ. സുഖസത്തം അത്തസത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സപ്പിതികം തണ്ഹന്തി സഉപ്പിലാവിതം അഭിപത്ഥനം.

൧൪൪. “വത്ഥുസങ്കമനാ”തി ഏത്ഥ വിപസ്സനായ പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ രൂപാദിആരമ്മണം “വത്ഥു”തി അധിപ്പേതന്തി ദസ്സേന്തോ “രൂപസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സങ്കമനാതി വിപസ്സനാഭാവസാമത്തേതോ ഏകത്തനയേന വുത്തം , അത്തമാ അത്തദേവ രൂപഭിഗ്ഗവിസയം ഞാണം, അത്തദേവ തദാരമ്മണചിത്തഭിഗ്ഗവിസയന്തി കൂതോ സങ്കമനാ. പത്താവിവട്ടനായപി ഏസേവ നയോ. പത്തായാതി ഉദയബ്ബയദസ്സനവസേന പവത്തമാനായ വിപസ്സനാപത്തായ. വയസ്സേവ ഗഹണവസേന ഉദയതോ വിനിവട്ടനാ. തേനാഹ “ഉദയം പഹായ വയേ സന്തിട്ഠനാ”തി. “അനന്തരമേവ ആവജ്ജനസമത്ഥതാ”തി ഇമിനാ ഭിക്ഖുപസ്സനായ പഗുണബലവഭാവമാഹ.

൧൪൫. ഉഭോതി ദിട്ഠാദിട്ഠഭാവേന ദേപി ആരമ്മണാനി. ഏകവവത്ഥനാതി ഖണ്ഡഭിഗ്ഗുരതായ സമാനാതി വവത്ഥാപനാ.

സംവിജ്ജമാനമ്ഹിതി പച്ചക്ഖതോ ഉപലബ്ഭമാനേ പച്ചുപ്പന്നേ. വിസുദ്ധദസ്സനോതി ഭിഗ്ഗദസ്സനസ്സ പരിബന്ധവിധമനേന വിസുദ്ധത്താണോ, സുവിസുദ്ധഭിഗ്ഗദസ്സനോതി അത്ഥം. തദന്യം നേതീതി തസ്സ പച്ചുപ്പന്നസഞ്ചാരഭിഗ്ഗദസ്സിനോ ഞാണസ്സ അന്യം അനുഗതഭൂതം ഞാണം പവത്തേതി. കത്ഥ പന പവത്തേതിതി ആഹ “അതീതാനാഗതേ”തി, അതീതേ, അനാഗതേ ച സഞ്ചാരഗതേ. സബ്ബേപിതിആദി തസ്സ പവത്തനാകാരദസ്സനം.

ഭിഗ്ഗസഞ്ചാരേ നിരോധേ, ന നിബ്ബാനസഞ്ചാരേതി അധിപ്പായോ. ഏസാതി യാ ആരമ്മണന്യയേന ഉഭോ ദിട്ഠാദിട്ഠേ ഖണ്ഡഭിഗ്ഗുരതായ ഏകഭാവേന വവത്ഥാപനാ, ഏസാ വയലക്ഖണേ വിപരിണാമലക്ഖണേ വിപസ്സനാ ഭിക്ഖുപസ്സനാതി അത്ഥം.

൧൪൬. ആരമ്മണഞ്ച പടിസഞ്ചാതിആദി ഭിക്ഖുപസ്സനായ ദുപ്പടിവിജ്ജയത്താ വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ ദുജ്ജഹീകരണം. തയിദം ഭിഗ്ഗദസ്സനം സഞ്ചാരാനം അവസവത്തനാവബോധനേന അനത്തലക്ഖണപടിവേധായാതി തം ദസ്സേന്തോ “സുത്തേതോ ച

ഉപട്ഠാന"ന്തി ആഹ. ആരമ്മണസ്സ ഹി ഭങ്ഗാരമ്മണചിത്തസ്സ ച ഭങ്ഗമനുപസ്സതോ വിസേസതോ സങ്ഖാരാ സുത്താ ഹുതാ ഉപട്ഠഹന്തി. തേനാഹ "തസ്സേവ"ന്തിആദി.

ന ചത്ഥി അഞ്ഞോതി ഏതഥ ഇമസ്ഥിം ലോകേ അഞ്ഞോ ഖണ്ഡവിനിമുത്തോ അത്താ നാമ കോചി നത്ഥി. തേസം ഖയം പസ്സതീതി തേസം ധമ്മാനം ഖണേ ഖണേ ഉപട്ഠഹന്തം ഭങ്ഗം പസ്സതി. യഥാവുത്തായ അപ്പമാദപടിപത്തിയാ അപ്പമത്തോ. യഥാ കിം? മണിംവ വിജ്ഞം വജിരേന യോനിസോ യഥാ നാമ കൂസലോ പുരിസോ ഉപായേന മണിം വിജ്ഞത്തോ മണിസ്സ ചരിദമേവ പസ്സതി മനസി കരോതി , ന മണിസ്സ വണ്ണാദിം, ഏവമേവ സങ്ഖാരാനം നിരന്തരം ഭങ്ഗമേവ യോനിസോ മനസി കരോതി, ന സങ്ഖാരേതി അധിപ്പായോ. യഥാ വാ വജിരേന മണിം വിജ്ഞത്തസ്സ വിദ്ധട്ഠാനം ന പുന രൂഹതി, ഏവം വജിരസദിസേന ഭങ്ഗാനുപസ്സനാണേന ഭങ്ഗേ ദിട്ഠേ ന പുന നിച്ചഗാഹോ രൂഹതി, ഏവം ഭങ്ഗമേവ പസ്സതീതി അത്ഥോ.

യാ ച ആരമ്മണപടിസങ്ഖാതി "രൂപാരമ്മണതാ ചിത്തം ഉപ്പജ്ജിതാ ഭിജ്ജതി, തം ആരമ്മണം പടിസങ്ഖാ"തി (പടിം മം ൧.൫൧) ഏവമാഗതാ യാ ച ആരമ്മണപടിസങ്ഖാ, "തസ്സ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗം അനുപസ്സതീ"തി ഏവം വുത്താ യാ ച ഭങ്ഗാനുപസ്സനാ, "സങ്ഖാരാവ ഭിജ്ജന്തി, തേസം ഭേദോ മരണം, ന അഞ്ഞോ കോചി അത്ഥി"തി ഏവം വുത്തം യഞ്ച സുത്തത്തോ ഉപട്ഠാനം, അയം ഏവം തിയാ വുത്താപി അധിപഞ്ഞാവിപസ്സനാ നാമാതി അത്ഥോ.

൧൪൧. അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിസൂതി അനിച്ഛഭുക്ഖാനത്താനുപസ്സനാസു. നിബ്ബിദാദിസൂതി നിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധപടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാസു . തയോ ഉപട്ഠാനേതി അനിച്ഛാദിവസേന തിവിധേ ഉപട്ഠാനേ. ഖയത്തോ വയത്തോ ഉപട്ഠാനഞ്ചി അനിച്ഛത്തോ ഉപട്ഠാനം, ഭയത്തോ ഉപട്ഠാനം ദുക്ഖത്തോ, സുത്തത്തോ ഉപട്ഠാനം അനത്തത്തോതി. ദിട്ഠിസൂതി ദിട്ഠിനിമിത്തം ന വേധതി. താ ഹി അസംഹീരതായ ന ചലതി.

൧൪൨. ദുബ്ബലഭാജനസ്സ വിയാതി തിന്തആമമത്തികാഭാജനസ്സ വിധ ഭേദമേവ പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏതഥ ച ദുബ്ബലഭാജനൂപമാ സരസഭിദുരതാദസ്സനത്ഥം, വിപ്പകിരിയമാനസുഖമരജൂപമാ അഞ്ഞമഞ്ഞം അസമ്ബന്ധതാദസ്സനത്ഥം, ഭിജ്ജിയമാനതിലൂപമാ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനകഭാവദസ്സനത്ഥത്തി ദട്ഠഞ്ച. ഭേദമേവാതി വിനാസമേവ പസ്സതി ഉപ്പാദാദിനം അഗ്ഗഹണത്തോ. ഏവമേവാതി യഥാ ഉദകബുബ്ബളകാനി ഉദകതലാദിപച്ചയം പടിച്ച് ഉപ്പന്നാനി ന ചിരട്ഠിതികാനി സീഘം സീഘം ഭിജ്ജന്തി, ഏവമേവ സഞ്ചേ രൂപാരൂപധമ്മാ കമ്മാദിപച്ചയം പടിച്ച് ഉപ്പന്നാ ഖണ്ഡ്ഠിതികാ സീഘം സീഘം ഭിജ്ജന്തിതി ഭേദമേവ പസ്സതി. തുരിതതുരിതഞ്ചി നേസം ഭേദദസ്സനത്ഥം "ഭിജ്ജന്തി ഭിജ്ജന്തി"തി ആമേധിതവചനം.

മരീചിപി ഇത്തരകാലികാവ, നിസ്സയപബന്ധവസേന പന ചിരതരുപട്ഠാനന്തി "യഥാ പസ്സേ മരീചിക"ന്തി വുത്തം, ന അയാമാവുപട്ഠാനത്തോവ. ലോകന്തി ഖണ്ഡലോകം. മച്ചുരാജാ ന പസ്സതി അരഹത്താധിഗമേന പുനബ്ഭവാഭാവത്തോ.

൧൪൩. ഭവദിട്ഠിപ്പഹാനന്തി സസ്സതദിട്ഠിയാ വിക്ഖമ്ഭണം. ന ഹി നിരന്തരം ഭങ്ഗമേവ പസ്സതോ സസ്സതദിട്ഠിയാ അവസരോ അത്ഥി. തത്തോ ഏവ ജീവിതേ നിരാലയത്താ ജീവിതനികന്തിപരിച്ഛാഗോ. സദാതി സഞ്ചകാലം രത്തിന്ദിവം. ഭാവനായ യുത്തപ്പയുത്തതാ. ഇച്ഛാചാരാനം ദൂരീഭാവത്തോ വിസുദ്ധാജീവിതാ. ഉസ്സുക്കപ്പഹാനം കിച്ചാകിച്ചേസു അബ്ധാവടതാ തിബ്ബസംവേഗത്താ. വിഗതഭയതാ കുത്തോചിപി നിബ്ഭയതാ അത്തസിനേഹാഭാവത്തോ. ഖന്തിസോരച്ചപടിലാഭോ അനിച്ഛതായ സുദിട്ഠത്താ. പന്തസേനാസന്തേസു അധികൂസലേസു ച അരതിയാ, കാമഗുണേസു രതിയാ ച സഹനത്തോ അഭിഭവനത്തോ അരതിരതിസഹനതാ.

ഇമാനി അട്ഠഗ്ഗുണമുത്തമാനീതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം. മ-കാരോ ച പദസന്ധികരോ, ഭവദിട്ഠിപ്പഹാനാദികേ ഇമേ അട്ഠ ഉത്തമാനിസംസേതി അത്ഥോ. തഹിന്തി തത്ഥ ഭങ്ഗാനുപസ്സനായന്തി അത്ഥോ.

ഭിന്നഗുണപണ്ഡിതനാണെന്നു നിർദ്ദേശം.

ഭയമുപദാനാണെന്നുവന്നു

൧൫൦. സഞ്ചിതമാണെന്നു തേജമാകുന്ന സഞ്ചിതമാണെന്നു. അധികാരവശേന ഹി പദസഞ്ചിതമായോ ഇയ സഞ്ചിതമാണെന്നു. ആവേദനത്താൽ ആവേദനവശേന സേവനത്താൽ പവതേതത്താൽ. ഭാവേതത്താൽ വയവേതത്താൽ ബ്രഹ്മേതത്താൽ. ബഹുലികാരത്താൽ പുനപുനം കാരത്താൽ യുജ്ജ്ഞത്താൽ. പദേകാൽ ഖണ്ഡേതത്താൽ ഭിജ്ജ്ഞവശേന പദേകാ. ആജീവികാ ബ്രഹ്മാദിനിമിത്തം മരിതുകാമസ്സ, അമരിതുകാമസ്സാപി സൂരസ്സ ഭായിതബ്രഹ്മി ന ഭയതോ ഉപദാനാതി “സുഖേന ജീവിതുകാമസ്സ ഭീരുകപുരിസസ്സാ”തി വൃത്തം. യഥാ ഭീരുകജാതികസ്സ സിഹാദയോ സന്താസനിമിത്തം ഭയാനകഭാവതോ, തഥാ യോഗിനോ ഭിന്നഗതോ ദിസ്സമാനാ സഞ്ചിതാതി ആഹ “സിഹ...പേ... ഉപദാനാതി”തി. പച്ചുപ്പുന്നതി അദ്ധാപച്ചുപ്പുന്ന ഓളാരികാ ദീപതരപഞ്ചസാ, ഖണ്ഡപച്ചുപ്പുന്ന സുഖമതരാ ഇത്തരകാലാ, സന്താപിച്ചുപ്പുന്ന മജ്ജിമാ ഇയ ആദിതോ പരിഗൃഹേതബ്ബാ. ഭയതോ ഭായിതബ്രഹ്മതോ ഉപതിടാനകേസു ഞാണെന്നു ഭയമുപദാനാണെന്നു.

യഥാ ഇത്ഥിയാ പുത്താനം സീസസ്സ ചരിനതാ ചരിജ്ജമാനതാ ഗയ്ഹമാനാ ഭയാവഹാ, ഏവം യോഗിനോ തിയദ്ധഗതാനം സഞ്ചിതാനം നിരോധാ ഗയ്ഹമാനാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ഏകിസ്സാ കിര ഇത്ഥിയാ”തിആദി വൃത്തം.

യഥാ പുതിഭൂതം ഓദനാദി ന സഭാവേന തിടന്തി വിനസ്സതി, ഏവം യസ്സാ ഇത്ഥിയാ വിജാതവിജാതാ പുത്താ ന ജീവന്തി മരന്തി ഏവ, സാ “പുതിപജാ”തി വൃത്താ. പുതിപജാഗൃഹണഞ്ചേതഥ വിസേസതോ ഗബ്ഭഗതമരണചിന്താദസ്സന്നേന യോഗിനോ അനാഗതസഞ്ചിതാനിരോധസന്നിടാനദസ്സന്നത്ഥം. അതീതപച്ചുപ്പുന്നസഞ്ചിതാനിരോധോ ഹിസ്സ സുപാകടോ ഏവാതി ന സോ ഉപമായ സാധേതബ്ബോ. അന്തിമഭവിക്കസ്സ ച യോഗിനോ സത്തക്ഖത്തും പരമാദിഭാവീനോ അതീതേ ദുക്ഖബ്ബഹുതായ, അനാഗതദുക്ഖപരിത്തതായ ച ദസ്സന്നത്ഥം ബഹുപജാവ ഇത്ഥി നിദസ്സിതാ.

തത്ഥ യഥാ തസ്സാ നവ പുത്താ മതാ, ഏവം അജ്ജ്ഞത്താദിപ്പദേഭാ അതീതാ സഞ്ചിതാ, വുസീതപുബ്ബാ വാ നവ സത്താവാസാ ദട്ഠബ്ബാ, മീയമാനപുത്തോ വിയ പച്ചുപ്പുന്ന സഞ്ചിതാ, പവത്തമാനോ വാ സത്താവാസോ ദട്ഠബ്ബോ. അജാതപുത്തോ വിയ അനാഗതാ സഞ്ചിതാ, ഭാവീ വാ സത്താവാസോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവമവദിതേ യദേകേ ദസപുത്തമാതരം അഗൃഹേതാ നവപുത്തമാതുഗൃഹണം സാത്ഥകന്തി വദന്തി, തദപാഹതം ഹോതി . ദാരകാനം മരണസ്സ ചിരകാലികത്താ മരണാനുസ്സരണന്തി വൃത്തം. ഗബ്ഭഗതോ അപ്പച്ചക്ഖതായ ഭാവീപക്ഖേയേവ തിടന്തി അധിപ്പായേന കുച്ഛിഗതോ അനാഗതസഞ്ചിതാനിരോധോ വൃത്തോ. ഏതസ്ഥിം ഖണ്ഡേതി ഭിന്നദസ്സന്നമുഖേന സഞ്ചിതാനം ഭയാനകഭാവേന ഉപദാനകഖണ്ഡേ.

൧൫൧. ന ഭായതി ഞാണസ്സ ഭായനാകാരേണ അപ്പവത്തനതോ. പടിപച്ചിത്തുപ്പാവവശേന ഹി ഭായനം, ഞാണെന്നു പന ഭായിതബ്രഹ്മതും ഭായിതബ്രഹ്മി യാമാവതോ ജാനാതി. തേനാഹ “അതീതാ...പേ... തീരണമത്തമേവാ”തി, തിസ്സോ അഭിഗാരകാസുയോ അതീതാപേന തിക്ഖമജ്ജ്ഞമുദുഭേദാതി അധിപ്പായോ. കാമഭവാദിനഞ്ചേതി തിസ്സം ഭവാനം നിദസ്സന്നഭാവേന താസം ഗഹണം, തഥാ ഖദിരാദിസൂലത്തയസ്സ അപ്പണീതാദിഭാവതോ. തേനാഹ “കേവലം ഹി”തിആദി. അസ്സാതി ഞാണസ്സ. ബൃസനാപന്നാതി നാനാവിധവിപുലാനത്ഥപതിതാ. ഭയതോതി ഭായിതബ്രഹ്മതോ.

സഞ്ചിതാനിമിത്തന്തി “സഞ്ചിതാനം സമുഹാദിപഞ്ചവശേന, സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച സവിഗൃഹാനം വിയ ഉപദാനം”തി വൃത്തോവായമത്ഥോ. സഞ്ചിതാനം പന തഥാ ഉപദാനം സഞ്ചിതാനിമിത്തം ന ഹോതിതി ആഹ “അതീതാ...പേ... അധിപചന”തി. മരണമേവാതി ഭിന്നമേവ. തേനാതി ഭിന്നദസ്സന്നേന. ഖണ്ഡേതത്താൽ ഭിന്നമേവ പസ്സതോ ഹി നിമിത്തസഞ്ചിതാനം സഞ്ചിതാനം അനിച്ഛതായ വൃത്തനയേന സപ്പടിഭയം ഹുത്വാ ഉപദാനാതി. പവത്തം നാമ കാമം സബ്ബാ ഭവപവത്തി, മത്ഥകപ്പത്തായ പന ഭിന്നഗുണപണ്ഡിതനായ സഞ്ചിതവേസു അഭിജ്ഞാസമ്പടിപിളനസ്സ സുദുതരം ഉപദാനതോ

സന്തസുഖാഭിമതാപി ഭവാ ദുക്ഖസഭാവതായ ഭയതോ ഉപട്ഠഹന്തിതി ദസ്സനത്ഥം “പവത്തന്തി രൂപാരൂപഭവപവത്തി”തിആദി വുത്തം. ഉഭയന്തി നിമിത്തം, പവത്തഞ്ച. ദ്വയന്ധി ഹി തം അത്തസുഞ്ഞമേവ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹതിതി.

ഭയതുപട്ഠാനന്താണം നിട്ഠിതം.

ആദിനവാനുപസ്സനാന്താണകമാവണ്ണനാ

൧൫൨. താണന്തി സഞ്ചാരഹേതുകാ അനത്തതോ രക്ഖണം. നേവ പഞ്ഞായതി സഞ്ചഭവാദിനം സാദിനവതായ ഏകസദിസത്താ. ലേണന്തി തസ്സ പരിഹരണതാണായ ഉപലീയനം. ഗതീതി തദത്ഥം ഗന്തബ്ധ്യാനം. പടിസരണന്തി തസ്സേവ പടിസരണദ്യാനം. പത്ഥനാതി ആസീസനാ ന ഹോതി. ഏതേന “നേതം മമാ”തി തണ്ഹാഗാഹാഭാവമാഹ. പരാമാസോതി ദിട്ഠിപരാമാസോ. തേന “ഏസോ മേ അത്താ”തി ദിട്ഠിഗാഹാഭാവമാഹ. തണ്ഹാഗാഹാഭാവേനേവ ചേത്ഥ “ഏസോഹമസ്ഥീ”തി മാനഗാഹാഭാവോപി വുത്തോയേവ ഹോതി, വാ-സദുഗ്ഗഹണേന വാ.

ഇദാനി പത്ഥനാദിനമഭാവേ കാരണം ദസ്സേതും “തയോ ഭവാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തയോ ഭവാ അങ്ഗാരകാസുയോ വിയ ജാതിആദിദുക്ഖാധിട്ഠാനഭാവേന മഹാഭിതാപതായ. ചത്താരോ മഹാഭൂതാ കട്ഠമുഖപുതിമുഖഅഗ്ഗിമുഖസത്ഥമുഖസഞ്ചാതാ ഘോരവിസആസീവിസാ വിയ കായസ്സ മദ്ധതാവിസ്സന്ദനദാഹച്ഛേദദുക്ഖവിധാനതോ വിസേസതോ, അവിസേസതോ പന ആസയതോ, വിസവികാരതോ, അനത്ഥദാനതോ, ദുരുപചാരതോ, ദുരാസദതോ, അകതത്തുതോ, അവിസേസകാരിതോ, അനേകാദിനവുപദവതോ ച. “ചത്താരോ ആസീവിസാ ഉഗ്ഗതേജാ ഘോരവിസാതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ , ചതുനേതം മഹാഭൂതാനം അധിവചന”ന്തി (സം നീ ൪.൨൩൮) ഹി വുത്തം. പഞ്ചക്ഖന്ധാ ഏകക്ഖന്ധഭേദേ അഞ്ഞക്ഖന്ധാനവട്ഠാനതോ. അഞ്ഞമഞ്ഞാഘാതനതോ, മരണദുക്ഖാവഹനതോ ച ഉക്ഖിത്താസികവധകാ വിയ. വുത്തന്ധി ചേതം “ഉക്ഖിത്താസികോ വധകോതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചനേതം ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം അധിവചന”ന്തി. ഛ അജ്ജന്ധത്തികായതനാനി അത്തത്തനിയഭാവേന ഗഹിതാനിപി തതോ രിത്തഭാവതോ സുഞ്ഞഗാമോ വിയ ഭോജനാദിഗയ്ഹുപഗമേത്ഥ അത്ഥീതി പവിട്ഠസുഞ്ഞഗാമോ വിയ. തഥാ ഹി വുത്തം -

“സുഞ്ഞഗാമോതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഛനേതം അജ്ജന്ധത്തികാനം ആയതനാനം അധിവചനം. ചക്ഖുതോ ചേപി നം, ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ മേധാവി ഉപപരിക്ഖേയ്യ, രിത്തകഞ്ഞേവ ഖായതി, തുച്ഛകഞ്ഞേവ ഖായതി, സുഞ്ഞകഞ്ഞേവ ഖായതി”തി (സം നീ ൪.൨൩൮) -

ആദി. ഛ ബാഹിരായതനാനി ഗാമഘാതകചോരാ വിയ സഞ്ചമാപി ഘാതകഭാവതോ. തേനേവാഹ “ചോരാ ഗാമഘാതകാതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഛനേതം ബാഹിരാനം ആയതനാനം അധിവചനം. ചക്ഖു, ഭിക്ഖവേ, ഹഞ്ഞതി മനാപാമനാപേസു രൂപേസു”തിആദി. രാഗഗ്ഗിആദിഹി ഏകാദസഹി അഗ്ഗിഹി. വുത്തഞ്ഛേതം -

“ചക്ഖു, ഭിക്ഖവേ, ആദിത്തം. കേന ആദിത്തം? രാഗഗ്ഗിനാ ദോസഗ്ഗിനാ മോഹഗ്ഗിനാ ജാതിയാ ജരായ മരണേന സോകേഹി പരിദേവേഹി ദുക്ഖേഹി ദോമനസ്സേഹി ഉപായാസേഹി”തി (സം നീ ൪.൨൮) -

ആദി . സഞ്ചാരാനം ഗണ്ഡാദിസദിസതാ ഹേട്ഠാ വുത്തായേവ. നിരസ്സാദാതി അസ്സാദേതബ്ബരഹിതാ ദുക്ഖസഭാവത്താ. നിരസാതി സമ്പത്തിരഹിതാ വിപത്തിപരിയോസാനത്താ. സഞ്ചത്ഥ യഥാ ഹേട്ഠാ നിരസ്സാദാ നിരസാ മഹാആദിനവരാസിഭൂതാ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തിതി സമ്ബന്ധോ, ഏവം ഉപരിപി “സവാളകമിവ വനഗഹന”ന്തിആദിസു തം ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ധം.

സസദുലാതി സബ്ബഗ്ഘാ. ഗാഹാ കുമ്പളിലാദയോ. രക്ഖസോ ദകരക്ഖസോ. “നിരസം നിരസ്സാദ”തി ഇമിനാ ആദിനവസ്സ അബ്ബോകിണ്ണതം ദസ്സേതി. തഥാ ഹിസ്സ യോഗിനോ

സബ്ബേസു ഭവാദീസു സബ്ബേപി സബ്ബാരാ നിസ്സഗ്ഗതോ നിരന്തരം സപ്പടിഭയാവ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി. യഞ്ച സപ്പടിയം, തം സാദീനവം. തേനാഹ “തസ്സേവ”ന്തിആദി.

യന്തി ആദീനവഞ്ചാണം. ഇദം വുത്തന്തി ഇദം ദസവത്സുക്കം ദാദസവാറപടിമണ്ഡിതം അന്ധയബ്ബതിരേകവസേന തസ്സേവ പദഭാജനം പടിസമ്ഭിദായം വുത്തം.

ഉപ്പാദോഭയന്തി സബ്ബാരാനം ഉപ്പാദോ അഖേമട്ഠേന ഭയവത്സുതായ ഭയം. ഉപ്പാദമുലകഞ്ചി സബ്ബം തം സബ്ബവത്സുക്കന്തി സബ്ബസനം. പവത്തംഭയന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. നത്ഥി ഏതസ്സ ഉപ്പാദോ, ന വാ ഏതസ്ഥിം അധിഗതേ സബ്ബാരാനം ആയതിം ഉപ്പാദോതി അനുപ്പാദോ, നിബ്ബാനം. തഞ്ച സബ്ബസോ ഭയാഭാവതോ പരമസ്സാസഭൂതത്താ നിബ്ബയട്ഠേന വേമന്തി. സന്തിപദേതി സബ്ബസബ്ബാരൂപസമഭൂതേ അമതപദേ. അപ്പവത്തന്തിആദീഹിപി പവത്താദിപടിക്പേപമുഖേന നിബ്ബാനമേവ വദതി. പവത്തിയം ആദീനവം ദിസ്വാ തദനന്തരമേവ നിവത്തിയം ആനിസംസദസ്സനവസേന സീഘം വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേന്താനം വസേന “ഉപ്പാദോഭയം, അനുപ്പാദോ വേമ”ന്തി തതിയവാറോ വുത്തോ. ഏസേവ നയോ ഛട്ഠവാറാദീസുപി. ഏത്ഥ ച ഉപ്പാദോ വിസേസോ, ഭയം വിസേസിതഞ്ചം സാമഞ്ചഭാവതോതി സതിപി ദിന്നം പദാനം സമാനാധികരണഭാവേ ലിങ്ഗഭേദോ ഗഹിതോ. യഥാ “ദുക്ഖസമുദയോ അരിയസച്ച”ന്തി (ദീ° നി° ൩.൩൪; മ° നി° ൩.൩൪). ഏസ നയോ “ഗതിഭയ”ന്തിആദീസുപി.

ഉപ്പാദോ സബ്ബാരാതി ഏത്ഥ പന സബ്ബേസം സബ്ബാരാനം ഉപ്പാദം സാമഞ്ചേതന ഗഹേത്വാ സബ്ബാരാ ഭേദതോ വിഹിതാ സബ്ബത്ഥകമേവ തേസം വിഭാഗതോ വിപസ്സിയമാനത്താതി വചനഭേദോ കതോ.

ആയുഹനം പടിസന്ധിം “ദുക്ഖ”ന്തി പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. ഞാണം ആദീനവേ ഇദന്തി ആദീനവേ വിസയഭൂതേ ഇദം പഞ്ചവത്സുക്കം ഞാണം വേദിതഞ്ചം. ഞാണം സന്തിപദേതി സന്തിപദേ നിന്നാദിഭാവേന റിതം ഇദം ഞാണന്തി അത്ഥോ.

൧൩൩. കമ്മപച്ചയാ പച്ചുപ്പന്നഭവേ ഉപ്പജ്ജമാനാനം സബ്ബാരാനം ഉപ്പാദോ പാകടതരോ ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതീതി ആഹ “പുരിമകമ്മപച്ചയാ ഇയ ഉപ്പത്തി”തി. പവത്തം നാമ ഇയ പവത്തിയം ധമ്മപ്പവത്തിതി ആഹ “ഉപ്പന്നസ്സ പവത്തി”തി. സബ്ബവീതി തിയദ്ധഗതം രൂപാരൂപം അജ്ജയത്തബ്ബഹിദ്ധാദിവിഭാഗം സബ്ബവി. കമ്മന്തി ഏതരഹി പവത്തം കമ്മം. ഏത്ഥ ച ഉപ്പാദപവത്തആയുഹനഗ്ഗഹണേന പച്ചുപ്പന്നദ്ധപരിയാപന്നാ സബ്ബാരാ ഗഹിതാ, പടിസന്ധിഗ്ഗഹണേന അനാഗതദ്ധപരിയാപന്നാ ഉപാദിത്താ. ഉപ്പാദഗ്ഗഹണേന ച അതീതദ്ധപരിയാപന്നാ കമ്മസബ്ബാരാ ഉല്ലിങ്ഗത്താ. നിമിത്തഗ്ഗഹണേന പന സബ്ബേപി ഗഹിതാ. യായ ഗതിയാ സാ പടിസന്ധിഹോതി സാ നിരയാദിഭേദാ ഗതി സുചരിതദുച്ചരിതവസേന ഗന്തബ്ബത്താ, സാ പനത്ഥതോ തന്തംകമ്മനിയമിതാ ഭവസമഞ്ചാരഹാ വിപാകക്ഖണ്ഡാ, കടത്താ ച രൂപന്തി വേദിതബ്ബാ. ഖണ്ഡാനം നിബ്ബത്തന്തി സബ്ബേസവി ഖണ്ഡാനം നിബ്ബത്തനം. പാകടാ ഏവ സച്ചവിഭങ്ഗേ ലക്ഖണാദിവസേന നിദ്ദിട്ഠത്താ. വത്സുവസേനാതി ആരമ്മണസബ്ബാരതപവത്തിട്ഠാനവസേന. യദി തേ പഞ്ചേവ വത്സുഭാവേന ഇച്ഛിതാ, അഥ കസ്ഥാ സേസാ വുത്താതി ആഹ “സേസാ തേസം വേവചനവസേനാ”തി. തേന വിപസ്സകാനം ഞാണവിപ്ഫാരസ്സ വിസയസംവഡ്ഢനത്ഥം ദേസനാ വഡ്ഢിതാതി ദസ്സേതി.

അന്ധയതോ ദസ്സിതസ്സ ആദീനവഞ്ചാണസ്സ ബ്ബതിരേകതോ ദസ്സനത്ഥം പടിപക്ഖഞ്ചാണദസ്സനം “യത്ഥ ഉപ്പാദോ നത്ഥി, തത്ഥ സബ്ബേന സബ്ബം ഭയന്തി നത്ഥി”തി. “ഭയതുപട്ഠാനേന വാ”തിആദിനാ പവത്തിം ദസ്സേത്വാ നിവത്തിദസ്സനം ബുദ്ധാനം, അനുബുദ്ധാനഞ്ച ആചിണ്ണമേതം യഥാ പുരിമം സച്ചദ്വയം ദസ്സേത്വാ നിരോധസച്ചദേസനാതി ദസ്സേതി. യഥാ ലോകേ കസ്സചി ആദീനവദസ്സനം നിരത്ഥകന്തി ഹോതി, ന തഥാ ഇദം, ഇദം പന സാത്ഥകമേവാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “യസ്ഥാ വാ”തിആദി വുത്തം. തപ്പടിപക്ഖനിന്നം ചിത്തം ഹോതി ദാഹാഭിഭൂതസ്സ സീതനിന്നതാ വിയ സുട്ഠ ദിട്ഠാദീനവതോ ഏകംസേന മുഞ്ചിതുകമ്യതാഭാവതോ.

ഭയത്തി ഭായിതബ്ബം. “നിയമതോ ദുക്ഖ”ന്തി ഏതേനസ്സ ദുക്ഖഭാവേന ഭായിതബ്ബതാതി ഭായിതബ്ബതാ ദുക്ഖഭാവം ന ബൃഭീചരതീതി ദസ്സേതി. വട്ടാമിസം ഉപാദിനക്ഖന്ധാതി വദന്തി. തിവിധന്വി വട്ടം, വട്ടസന്നിസ്സിതഞ്ച വട്ടാമിസം. കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബതോ ലോകാമിസം, പഞ്ച കാമഗുണാ . കിലേസാ ഏവ കിലേസാമിസം. സഞ്ചാരമത്തമേവാതി ഏതഥ ഏവ-സദ്ദേന വിസഞ്ചാരം നിവത്തേതി. ന ഹി തത്ഥ സാമിസതാലേസോപി അത്ഥീതി. മത്ത-സദ്ദേന പന അപരിപുണ്ണതം വിഭാവേതി. ന ഹി സബ്ബസഞ്ചാരഗതം സാമിസന്തി. തസ്മാതി “ഭയ”ന്തി വുത്തസ്സ ദുക്ഖാദിഭാവേന നിയതത്താ. യദി യം ഭയം, തം ദുക്ഖാദിസഭാവമേവ, തഥാ സതി ഭയാദിസു ഏകേനേവ അത്ഥസിദ്ധി. കസ്മാ സബ്ബാനി ഗഹിതാനീതി അനുയോഗം മനസി കത്വാ ആഹ “ഏവം സന്തേപീ”തിആദി. യഥാ തേസു ഏവ സഞ്ചാരേസു അനിച്ഛതോ ദുക്ഖതോ അനത്തതോ പവത്തിവസേന ആകാരനാനത്തതോ അനുപസ്സനാനത്തം, ഏവം ഭയാകാരാദിആകാരനാനത്തതോ പവത്തിവസേനേവേത്ഥ ഞാണസ്സ നാനത്തം . തത്ഥ ഭയാകാരേന പവത്തം ഞാണം ഭയതുപ്ഛാനാണാം, ഇതരാകാരവസേന പവത്തം ആദിനവഞ്ചാണന്തി ദഠ്ഠബ്ബം.

യസ്മാ ആദിനവഞ്ചാണസ്സ വിസയഭാവേന വുത്താ പന്നരസാപി അത്ഥാ ഉപ്പാദാദിസു പഞ്ചസ്വേവ അന്തോഗയാ, തത്ഥ ച ഞാണം അന്ധയബ്ബതിരേകവസേന പവത്തനതോ ദസവിധം ഹോതി. തസ്മാ ആഹ “ദസ ഞാണേ പജാനാതീ”തി. പജാനനഞ്ച സാതിസയം വിസയഗതസമ്മോഹവിഗമേന അസമ്മുച്ഛം, അത്തനിപി അസമ്മുച്ഛമേവാതി അത്താനന്വി പജാനന്തം വിയ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. തേനാഹ “പടിവിജ്ജ്വതി സച്ഛികരോതീ”തി. ദിന്നന്തി ദീസു കൂസലസദുയോഗേന ഹി ഭുജ്ജതേ സാമിവചനം യഥാ “കൂസലാ നച്ചഗീതസ്സാ”തി (ജാ° ൨.൨൨.൯൪). കൂസലതാതി കരണേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “ദിന്നം കൂസലതായാ”തി. ദിന്നന്തി വാ ദിന്നം ഞാണാനം വസേനാതി അത്ഥോ. പവത്തിയാ യാമാവതോ ദിഠ്ഠതായ തപ്പടിപക്ഖതോ സന്തിപദം സുവിനിച്ഛിതമേവ ഹുത്വാ ഉപഠ്ഠാതി. തേനസ്സ ചിത്തം പരമദിഠ്ഠയമ്മനിബ്ബാനാദിമിച്ഛാഗാഹവസേന ന വിചലതി. തത്ഥ സുപരിദിഠ്ഠാദിനവത്താതി ആഹ “നാനാദിഠ്ഠീസു ന കമ്പതീ”തിആദി. സേസമേത്ഥ ഉത്താനത്ഥമേവ.

ആദിനവാനുപസ്സനാണാം നിഠ്ഠിതം.

നിബ്ബിദാനുപസ്സനാണാകമാവണ്ണനാ

൧൫൪. സഞ്ചാരഗതേതി സബ്ബസ്മിം തേഭൂമകേ സഞ്ചാരേ. നിബ്ബിന്ദതീതി ഞാണനിബ്ബിദേന നിബ്ബേദം ആപജ്ജതി. തഥാഭൂതോ ച തത്ഥ ഉക്കണ്ഠന്തോ, അനഭിരമന്തോ ച നാമ ഹോതീതി വുത്തം “ഉക്കണ്ഠതി നാഭിരമതീ”തി.

തത്ഥ അനഭിരമണസ്സ ഉപമം ദസ്സേതും “സേയ്യമാപീ”തിആദി വുത്തം. അനോതത്തദഹം പരിക്ഖിപിത്വാ റിതേസു ദിയാജനസതുബ്ബേയേസു യഥാക്കമം സാനുഅഞ്ജനരജതസുവണ്ണസത്തരതനമയേസുഗന്ധമാദനകാളകേലാസസുദസ്സനചിത്തകൂടഭേദേസു പഞ്ചസു ഹിമവതോ മഹാസിഖരേസു പച്ഛിമോ ചിത്തകൂടപബ്ബതോ നാമ. സീഹപപാതാദിസു സത്തസു മഹാസരേസു.

സുവണ്ണപഞ്ജരേതി സുവണ്ണമയേ സീഹപഞ്ജരേ. പക്ഖിത്തോതി നിരുദ്ധോ. തിവിധേ സുഗതിഭവേതി കാമസുഗതിആദികേ തിവിധേ സമ്പത്തിഭവേ.

ഹത്ഥപാദവാലവത്ഥികോസേഹി ഭൂമിഹുസന്തേഹി സത്തഹി പതിഠ്ഠിതോതി സത്തപതിഠ്ഠോ. നഗരമജ്ജേ നാഭിരമതി ദ്വാരപഞ്ജരനാളനാദിഅവബാധനഭയേന. ദിഠ്ഠേതി അധിമുത്തിപുബ്ബകേന അന്ധയദസ്സനേന ദിഠ്ഠേ. തേനാഹ “തന്നിനതപ്പോണതപ്പബ്ഭാരമാനസോ”തി.

നിബ്ബിദാനുപസ്സനാണാം നിഠ്ഠിതം.

൧൫൫. തം പന്നേതന്തി നിബ്ബിദാണാമാഹ. ഞാണദ്വയേനാതി ഭയതുപ്ഛാനാദിനവാനുപസ്സനാണാദ്വയേന. യസ്മാ ഭയതോ ദിസ്സമാനാ ഏവ സഞ്ചാരാ

മഹാദീനവാ, നിബിന്ദിതബ്ദാ ച പുതാ ഉപട്ഠഹന്തി, തസ്മാ ഏകവി തം ഞാണം തമാഭാവനാബലപ്പത്തിയാ അവത്മാവിസേസയുത്തം തിവീധകിച്ചസാമത്മീയവന്തം ഹോതീതി വുത്തം “അത്ഥതോ ഏക”ന്തി. തേനാഹ “സബ്ബസഞ്ചാരേ”തിആദി.

തയിദം താസം അനുപസ്സനാനം മത്ഥകപ്പത്തിവസേന വുത്തം, ആദിമ്ഹി പന ഭിന്നസഭാവാ ഏവ പവത്തന്തി. ഉപ്പാദേസീതി പാത്യാകാസി, വിഭാവേസീതി അത്ഥോ.

മുഞ്ചിതുകമ്യതാണാണകമാവണ്ണനാ

൧൫൬. ന സജ്ജതി ബഹാദീനവതായ ദിട്ഠന്താ. മുഞ്ചിതുകാമം നിസ്സരിതുകാമം ഹോതി അനാദികാലികസ്സ ബന്ധസ്സ പരിഞ്ഞായമാനന്താ. മുഞ്ചിതുകാമതാ തതോ അത്താനം നിബ്ബേയേതുകാമതാ നിസ്സരിതുകാമതാ അപഗന്തുകാമതാ. പഞ്ജരപക്ഖിത്തോതി പഞ്ജരേന സമോരുദ്ധോ. ഏവമാദയോതി ആദി-സദേന ആദിത്തഅഗ്ഗാരഉപസട്ഠദേസബ്ബാളസാപദാകുലവനഗഹനാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

മുഞ്ചിതുകമ്യതാണാണം നിട്ഠിതം.

പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാണാണകമാവണ്ണനാ

൧൫൭. “സബ്ബഭവ ..പേ.. മുഞ്ചിതുകാമോ”തി വത്യാ പുന സബ്ബസ്മാ സഞ്ചാരഗതാതി സബ്ബഗൃഹണം സാതിസയമുത്തിദസ്സനത്ഥം അധികവചനം അത്തമത്ഥം ബോധേതീതി. യത്ത്ഹി സഞ്ചാരേഹി അനനുബന്ധസ്സ മുഞ്ചനം, തം സാതിസയം മുഞ്ചനം. തം പന വുച്ചമാനായ പടിസഞ്ചാനുപസ്സനായ ഹോതീതി തം ദസ്സേതും “പുന തേ ഏവം സഞ്ചാരേ”തിആദി വുത്തം. തിലക്ഖണം ആരോപേത്യാ സഞ്ചാരപരിഗൃഹ്ണഹനം പുബ്ബേപി കതന്തി പുനഗൃഹണം. ഭവാദിഗതസ്സ സഞ്ചാരസ്സ അപരിതുലിതസ്സ അഭാവതോ “തേ”തി വുത്തം. അനുപസ്സനാകാരസ്സ അപുബ്ബസ്സപി അത്ഥിതായ “ഏവ”ന്തി വുത്തം. ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേനാതി ഹി അത്ഥോ. സഞ്ചാരാനം പരിഗൃഹ്ണഹനം നാമ പരിപുണ്ണലക്ഖണവസേനേവ ഹോതീതി “തിലക്ഖണം ആരോപേത്യാ”തി വുത്തം.

അനച്ചന്തികതോതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. പഠമേന ആദി-സദേന “ആദിഅന്തവന്തതോ നിച്ചപടിക്ഖേപതോ”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ.

ദുതിയേന “ഉദയബ്ബയപടിപിളനതോ സുഖപടിക്ഖേപതോ”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ.

അജ്ഞത്തോതി അമനുത്തതോ, അസോഭനതോ വാ. ജേഗുച്ഛത്തോതി “ധീ”തി ജിഗുച്ഛിതബ്ബതോ. പടിക്കുലത്തോതി അഭിരുചിയാ പടിലോമനേന പടിക്കുലഭാവതോ. ന മണ്ഡനേന ഹതാ അമണ്ഡനഹതാ, അമണ്ഡനേന സക്കാ ഏതേസം സുഭഭാവം ഹന്തുന്തി അത്ഥോ. അമണ്ഡനേന വാ തേസം അസുഭഭാവാ പാകടാ ഹോതീതി അമണ്ഡനഹതാ. മണ്ഡനേന വാ ന ഹന്തബ്ബസഭാവാ “അസുരീയപസ്സാ”തി വിയ അമണ്ഡനഹതാ. തതോ അമണ്ഡനഹതഭാവതോതി രൂപസഞ്ചാരേ സന്ധായ വദതി. വിരൂപത്തോതി അസുന്ദരതോ. പടിഘസംയോജനവത്ഥുതായ പസ്സന്തേ അത്തന്തി ബന്ധതീതി ബീഭച്ഛം അതിവിയ വിരൂപം. യം ദിട്ഠമത്തമേവ ദോമനസ്സുപ്പത്തിനിമിത്തം ഹോതി. അജ്ഞത്തജിഗുച്ഛനീയതാ ഹി ഗൃഥം വിയ പരിച്ചജിതബ്ബം വാ ബീഭച്ഛം. ഇധ ആദി-സദേന “അസുചിതോ അമനാപതോ”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ.

ചതുത്ഥേന ആദി-സദേന “അപരിണായകതോ അത്തപടിക്ഖേപതോ”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ.

൧൫൮. അയന്തി യോഗാവചരോ. മുഞ്ചനസ്സാതി പുന അനനുബന്ധനത്ഥം സുമുത്തമുഞ്ചനസ്സ. ഉപായസമ്പാദനത്ഥന്തി അനിച്ഛാദിവസേന സുട്ഠ പരിഗൃഹ്ണഹനം പരിമദ്ദനാ ഉപായോ, തസ്സ സാധനത്ഥം.

മച്ഛഗഹണത്ഥം ഉദകേ തത്ഥ തത്ഥ വിപന്തി ഏതന്തി വിപ്പം, മച്ഛാനം ഗഹണകൂടപം. ഓസ്സാപേസീതി ഓസാരേസി, വിപീതി അത്ഥോ. സപ്പന്തി കണ്ഠഹസപ്പം. ഗഹണേതി

യഥാഗഹിതം സപ്തം അശ്വേതോ ഗഹണേ. ഹതം നിബ്ബേതോതി സപ്തേ അത്തനോ
ഭോഗേ വേദിതം ഹതപദേസം നിബ്ബേതോ മോചേതാ. ആവിജ്ജിതാ
ആവേദികപ്പഹാപന്നേ ഭമേതാ. നിസ്സജ്ജിതാതി ഛരേതാ.

തത്ത്മാതിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. തത്ത്വ ആദിതോവാതി വിത്തുതം പത്തകാലേ.
ഘനവിനിബ്ഭോഗം കതാതി കമ്മടാനം ഗഹേതാ സമുഹാദിഘനഗൃഹണം ഭിന്ദിതാ.
സുമുത്തന്തി ഭാവനപുംസകനിദേശോ “വിസമം ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തിആദിസു
(അം നിം ൪.൭) വിയ. സഞ്ചാരാനം നിശ്ചാദിആകാരേണ ഉപട്ഠാതും അസമത്വതാ
അനിചുസത്താദിഭേദായ വിപസ്സനായ സാതിസയം ബലവഭാവപ്പത്തിയാ, സാ ച
സഞ്ചാരാനം അനിചാദിആകാരസ്സ സുട്ഠുതരം സല്ലക്ഖണേനാതി ആഹ
“തിലക്ഖണാരോപന്നേ...പേ... പാപേതാ”തി. യഥാ ഹി നിബ്ബുദ്ധകരണേ ബലവതരേണ
പടിമല്ലേന തത്ത്വ തത്ത്വ മുട്ഠിപ്പഹാരാദിനാ വിമമിതോ ഇതരോ തേന യുജ്ജിതം
അസമത്വതം പാപിതോ ഹോതി. ന കേവലം അസമത്വതം പാപിതോവ ഹോതി, അഥ
ഖോ മരണമത്തം ദുക്ഖം വാ മരണം വാ പാപുണാതി, ഏവമേതേപി സഞ്ചാരാ ഏവം
ദുബ്ബലഭാവം പാപിതാ ഉപരിണാണാനുഭാവേന നിബ്ബിസേവനതം, സബ്ബസോ ഭങ്ഗഞ്ച
പാപുണന്തിതി.

൧൫൯. ഏത്താവതാതി ഏവം “അനച്ചന്തികതോ”തിആദിനാ പരോചത്താലീസായ
ആകാരേഹി സഞ്ചാരാനം അനിചാദിഭാവസല്ലക്ഖണവസപ്പവത്തേന പടിസഞ്ചാനേന.

അനിചതോ മനസി കരോതോതിആദിസു യം വത്തഞ്ചം, തം ഭയതുപട്ഠാനകമായം
(വിസുദ്ധിം ൨.൧൫) വുത്തനയമേവ.

അയം പന വിസേസോ - “പടിസഞ്ചാ”തി പദസ്സ “ജാനിതാ”തി അത്ത്വം വതാ
പടിസഞ്ചാനുപ്ಪജ്ജനകിരിയാനം സമാനഖണ്ഡത്താ അസതിപി പുബ്ബാപരകാലത്തേ
സദുപോഹാരമത്തേന ഏവം വുത്തന്തി ദസ്സേനോ “കാമ”ന്തിആദിമാഹ. തേന “കുസലം
ധമ്മം പടിച്ച് കുസലോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജതി ഹേതുപച്ചയാ (പട്ഠാ ൧.൧.൫൩), നിഹന്താ
തിമിരം സബ്ബം, ഉഗ്ഗതോയം ദിവാകരോ”തി ച ഏവമാദീസു വിയ സമാനകാലവസേനായം
സദുപയോഗോതി. തഥാ മനഞ്ച ധമ്മേ ച പഠമം പടിച്ച് പച്ഛാ ന മനോവിത്താണസ്സ
ഉപ്പത്തി, ഏവമിധാപിതി ദസ്സേതും “മനഞ്ച പടിച്ച്”തിആദി വുത്തം. ഏദിസോ
സദുപയോഗോ യേഭൂയേന ലോകേ പുബ്ബകാലവസേനേവ ദിസ്സതീതി പുബ്ബകാലവസേനേവ
ഇധാപി തം ദസ്സേതും “ഏകത്തനയേന വാ...പേ... വേദിതഞ്ച”ന്തി ആഹ. തസ്സേതോ -
അപരാപരം ഉപ്പന്നേസു ഞാണേസു പുരിമസ്സ വസേന പടിസഞ്ചാനകിരിയാ, തദന്തസ്സ
വസേന ഉപ്പജ്ജനകിരിയാ ച യോജേതഞ്ച, ന ച താനി ഭേദതോ അപേക്ഖിതഞ്ചാനി
ഏകസന്താനപതിതതായ ഏകത്തനയവസേന ഗഹിതത്താതി. ഇതരസ്മിം പദദയേതി
“പവത്തം പടിസഞ്ചാ, നിമിത്തഞ്ച പവത്തഞ്ച പടിസഞ്ചാ”തി ഇമസ്മിം പദദയേ.

പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാണാം നിട്ഠിതം.

സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണകമാവണ്ണനാ

൧൬൦. സഞ്ചാരാനം അനിചദ്ദുക്ഖാകാരാദിപരിഗൃഹ്ണഹനവസേന പവത്തമ്പി
പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാണാം വിസേസതോ അനത്താകാരപരിഗൃഹ്ണഹനപധാനന്തി വുത്തം
“സബ്ബേ സഞ്ചാരാ സുത്താതി പരിഗൃഹേതാ”തിആദി. തസ്മിന്തിഹി സതി സച്ചസമ്പടിവേധോ
ഇജ്ജിതതി, ന അസതി. തദഭാവതോ ഹി അനിചദ്ദുക്ഖലക്ഖണപത്താപകമ്പി
സരഭങ്ഗസത്ത്വാരാദിനം സാസനം അനിച്ചാനികമേവ ജാതം. അഥ വാ തേസം
നിച്ചസാരാദിഹി രിത്തകം സന്ധായ “സബ്ബേ സഞ്ചാരാ സുത്താതി പരിഗൃഹേതാ”തി വുത്തം.
യത്ത്ഹി യതോ രിത്തകം, തം തേന സുത്തന്തി. സഞ്ചാരാനം അത്തസുത്തതായ
ദുവിത്തേയഭാവതോ അനേകവാരം പടിവിധായപി സുത്തതാനുപസ്സനായ
ദള്ഹിഭാവപാദനത്വം “പുന സുത്തമിദ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ യദഗ്ഗേന സഞ്ചാരാ
അനത്തതാ, തദഗ്ഗേന അനത്തന്തിയാ. സതി ഹി അത്തന്തി അത്തന്തിയേന ഭവിതഞ്ചന്തി വുത്തം
“സുത്തമിദം അത്തേന വാ അത്തന്തിയേന വാ”തി. ദിക്കോടികന്തി ദിഅംസിക്കം, അത്താനം
നേവ ദിസ്വാ ഞാണചക്ഖുനാ പച്ചക്ഖതോ, അനുമാനതോ ച തസ്സ

അനുപലബ്ധനീയതോതി അധിപ്പായോ. പരം അത്തം സത്തം, സഞ്ചാരം വാ പരിക്ഖാരഭാവേ അത്തനോ സുഖദുക്ഖസാധനഭാവേ റിതം ന ദിസ്വാതി യോജനാ. പുന പരിഗൃഹ്ണാതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്മിം സുത്തതാനുപസ്സനാധികാരേ.

കചീതി കത്ഥചി റാനേ, കാലേ, ധമ്മേ വാ. അഥ വാ കചീതി അജ്ഞാത്തം, ബഹിദ്ധാ വാ. അത്തനോ അത്താനന്തി സകത്താനം. “അയം ഖോ ഭവം ബ്രഹ്മാ മഹാബ്രഹ്മാ...പേ”... സേടോ സജിതാ വസീ പിതാ ഭൂതഭവ്യാന”ന്തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൪൨) പരേഹി പരികപ്പിതം അത്താനഞ്ച കസ്സചി കിഞ്ചനഭൂതം ന പസ്സതീതി ദസ്സേനോ “കസ്സചി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പരസ്സാതി “പരജാതി, പരോ പുരിസോ”തി ച ഏവം ഗഹിതസ്സ. ന ച മമ കചനീതി ഏത മമ-സദ്ദോ അട്ഠാനേ പയുത്തോതി ആഹ “മമ-സദ്ദം താവ റപേത്ഥാ”തി. പരസ്സ ചാതി അത്തതോ അത്തസ്സ. “പരോ പുരിസോ”തി ഏവംഭൂതോ അത്ഥോ മമത്ഥായ റിതോ, തസ്സ വസേന മയ്ഹം സഞ്ചം സിജ്ഞതീതി ഏവം ഏകച്ചദിട്ഠിഗതികപരികപ്പിതവസേന പരം അത്താനം തഞ്ച അത്തനോ കിഞ്ചനഭൂതം ന പസ്സതീതി ദസ്സേനോ “ന ച കചനീ”തിആദിമാഹ. ഏത ച നാഹം കചനീതി സകഅത്തനോ അഭാവം പസ്സതി. ന കസ്സചി കിഞ്ചനതസ്മിന്തി സകഅത്തനോ ഏവ കസ്സചി അനത്തനിയതം പസ്സതി. ന ച മമാതി ഏതം ദായം യമാസഞ്ച്യം സമ്ബന്ധിതഞ്ച. അത്ഥീതി പച്ചേകം. ന ച കചനീപരസ്സ അത്താ അത്ഥീതി പരസ്സ അത്തനോ അഭാവം പസ്സതി. തസ്സ പരസ്സ അത്തനോ മമ കിഞ്ചനതാ ന ചത്ഥീതി പരസ്സ അത്തനോ അനത്തനിയതം പസ്സതി. ഏവം അജ്ഞാത്തം, ബഹിദ്ധാ ച ഖണ്ഡാനം അത്തത്തനിയസുത്തതാ സുദ്ധസഞ്ചാരപുഞ്ജതാ ചതുക്കോടികസുത്തതാപരിഗൃഹ്ണാനേ ദിട്ഠാ ഹോതി. തേന വുത്തം “ഏവമയ”ന്തിആദി.

൧൩൧. “ഛരഹാകാരേഹീ”തിആദിനാ നിദ്രേസാദീസു തത്ഥ തത്ഥ ആഗതേ പകാരേ സുത്തതാനുപസ്സനായ പരിബ്രൂഹനം സഞ്ചാരേത്ഥാ ദസ്സേതി. തത്ഥ ഛരഹാകാരേഹീതി ഛരഹി ഗഹണാകാരേഹി, ഗഹേതബ്ബാകാരേഹി വാ. നിച്ചേനാതി “നിച്ചോ”തി പരികപ്പിതേന അത്തനാ വാ അത്തേന വാ കേനചി. നിച്ചേനാതി വാ നിച്ചഭാവേന. ധുവാദയോ “നിച്ചോ”തി ഗഹിതസ്സേവ ഗഹേതബ്ബാകാരാ. തബ്ബിഭാഗേന ഹി ഇമസ്സ ഛരക്താ. തത്ഥ നിച്ചതാ നാമ കൂടട്ഠതാ. ധുവഭാവോ ധിരതാ. സദാ ഭാവിതാ സസ്സതതാ. നിബ്ബികാരതാ അവിപരിണാമയമ്മതാ. യാവ ജരാമരണാതി പേയ്യാലം അകത്ഥാ പരിയോസാനപദമേവ ദസ്സേതി.

൧൩൨. ന സാരന്തി അസാരം, നത്ഥി ഏതസ്സ സാരന്തി നിസ്സാരം. സാരതോ അപഗതം, സാരം വാ തതോ അപഗതന്തി സാരാപഗതം. കേചി പന്നേത്ഥ “നിച്ചസാരസാരേന വാ സുഖസാരസാരേന വാ അത്തസാരസാരേന വാ”തി പാളിതി അധിപ്പായേന “അസാരം നിസ്സാരം സാരാപഗത”ന്തി പദത്തയം ഏകോ സുത്തതാപരിഗൃഹ്ണാകാരോ, അത്തഥാ സത്തേവ ആകാരാ സിയും, ന അട്ഠാതി വദന്തി. അപരേ പന “സുഖസാരസാരേനാതിപി പാളിയം അത്ഥീതി ‘അസാരം നിസ്സാരം സാരാപഗത’ന്തി ഇദം പദത്തയം ‘നിച്ചസാരസാരേനാ’തിആദീസു പച്ചേകം യോജേതബ്ബ”ന്തി വദന്തി. സേതവച്ഛോതി സേതവരുണകോ. “മിനരുക്ഖോ”തിപി വദന്തി. പാളിഭദ്രകോതി കിംസുകോ.

൧൩൩. നിച്ചസാരാദീനം അഭാവതോ റിത്തതോ പസ്സതി. പരിത്തതോ, ലാമകത്താ വാ തുച്ഛതോ. അത്തസാരാഭാവേന സുത്തതോ. സയം അനത്തതായ അനത്തതോ. ഇസ്സരിയസ്സ അഭാവതോ, കേനചി ഇസ്സരിയം കാരേതും അസക്കുണേയ്യതായ ച അനിസ്സരിയതോ. ഫേണപിണ്ഡേന ഭാജനാദിം കാതുകാമസ്സ വിയ രൂപസ്സ നിച്ചതാദിം കാതുകാമസ്സ തം ന സിജ്ഞതീ, സകഇച്ഛാവസേന വാ കാചി കിരിയാ നത്ഥീതി അകാമകാരിയതോ. “ഏവം രൂപം ഹോതു, മാ ഏവ”ന്തി അലബ്ധനീയതോ. സയം അത്തസ്സ വസേ ന വത്തതി, നാപി അത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേതീതി അവസവത്തകതോ. യസ്മിം സന്താനേ സയം തസ്സ പരോ വിയ അവിധേയ്യതായ പരതോ. കാരകാദി വിയ കാരണേഹി, ഫലേന ച വിവിത്തതോ. ന ഹി കാരണേന ഫലം, ഫലേന വാ കാരണം സഗബ്ഭം തിട്ഠതി. ഏസ നയോ വേദനാദീസുപി.

൧൩൪. രൂപം ന സത്തോതിആദീസു യോ ലോകവോഹാരേന സത്തോ, രൂപം സോ ന ഹോതീതി അയമത്ഥോ ഇധ നാധിപ്പേതോ തസ്സാവുത്തസിദ്ധത്താ. ന ഹി ലോകോ രൂപമത്തം “സത്തോ”തി വോഹരതി, ബാഹിരകപരികപ്പിതോ പന അത്താ “സത്തോ”തി

അധിപ്തോ. സോ ഹി തേഹി രൂപാദീസു സത്തവിസത്തതായ പരേസം സഞ്ജാപനട്ഠേന “സത്തോ”തി വുച്ചതി, രൂപം സോ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. സുത്തതാപരിഗൃഹ്ണഹനത്ത്വേന. ഏസ നയോ ന ജീവോതിആദീസുപി. തത്ത്വ ജീവനട്ഠേന ജീവോ. നരനട്ഠേന നേതുഭാവേന നരോ. “അഹമസ്മി”തി മാനുപ്പത്തിട്ഠാനതായ മാനോ ഏത്ഥ വാതി പവത്തതീതി മാനവോ. മിയതി ഏത്ഥ ഗബ്ഭോതി ഇത്ഥി. പധാനഭാവേന പുരി സേതീതി പുരിസോ . ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ. പച്ചത്തം തസ്സ തസ്സ അഹംകാരവത്ത്വതായ “അഹ”ന്തി ച ദിട്ഠിഗതികേഹി അത്താ വുച്ചതി, രൂപം പന താദിസം ന ഹോതീതി സുത്തതാപരിഗൃഹ്ണഹനവിധിം ദസ്സേതും “രൂപം ന സത്തോ”തിആദി വുത്തം. തസ്മാ അട്ഠഹിപി പദേഹി രൂപസ്സ അത്തസുത്തതാവ ദസ്സിതാ. ഇതരേഹി ചതുഹി തസ്സ കിഞ്ചനതാഭാവോ. തത്ത്വ ന മമാതി മയ്ഹം അത്തനോ സന്തകം ന ഹോതി, തഥാ അത്തസ്സ അത്തനോ സന്തകം ന ഹോതി, കസ്സചിപി അത്തനോ സന്തകം ന ഹോതി അത്തനോയേവ അഭാവതോ. “ന അത്തനിയ”ന്തി പദേന പകാസിതോ ഏവത്ഥോ പരിയായന്തരേഹി തീഹിപി പദേഹി പകാസിതോ. ഏസ നയോ വേദനാദീസുപി.

൧൩൫. ഹേട്ഠാ കലാപസമ്മസനസ്സ ദള്ഘഭാവായ വുത്തസമ്മസനനയാപി സുത്തതാനുപസ്സനായ ദള്ഘഭാവായ സംവത്തന്തീതി ദസ്സേന്തോ “തീരണപരിഞ്ഞാവസേനാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഭയസ്സ അഹിംസനേന അസരണതോ. “സരണ”ന്തി ഗഹേതും അയുത്തതായ അസരണീഭൂതതോ. “അനസ്സാദതോ”തി ഇദം പാളിയം നത്ഥി. സതി ച തേചത്താലീസ ആകാരാ സിയും. രൂപപ്പവത്തിയം സബ്ബാദീനവുപലദ്ധിയാ ആദീനവതോ. “സമുദയതോ അത്ഥങ്ഗമതോ”തി ഇദം ദ്വയം യഥാ അനിച്ഛതോ ദസ്സനം പനാളികായ, നിച്ഛസാരവിരഹാദീപനേന വാ സുത്തതാവിഭാവനം ഹോതി, ഏവം സുത്തതാവിഭാവനന്തി കത്വാ വുത്തം. തഥാ “യം ഖോ രൂപം പടിച്ഛ ഉപ്പജ്ജതി സുഖം സോമനസ്സം, അയം രൂപസ്സ അസ്സാദോ”തി (സം നീ ന.൨൬) ദസ്സനം പച്ചയപച്ചയുപ്പനതാവിഭാവനേന സുത്തതാവിഭാവനം. “യം രൂപം അനിച്ഛം ദുക്ഖം വിപരിണാമയമ്മം, അയം രൂപസ്സ ആദീനവോ”തി (സം നീ ന.൨൬) ച ദസ്സനം നിച്ഛതാദീസുത്തതാഭാവനതോ. തഥാ “യോ രൂപേ ഛന്ദരാഗവിനയോ ഛന്ദരാഗപ്പഹാനം, ഇദം രൂപസ്സ നിസ്സരണ”ന്തി ഏവം സമുദയാദിദസ്സനാനം, ഇതരേസഞ്ച യഥാരഹം സുത്തതാനുപസ്സനാനുബ്ബുഹനതാ ദട്ഠഞ്ച. യം പന ആദീനവതോ ദസ്സനം, പുഞ്ചേ വത്ഥാപി പുന വചനം അസ്സാദപടിക്പേപതോ ദസ്സനം സന്ധായ വുത്തന്തി വേദിതഞ്ച. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. വേദനാദീസുപി ദ്വാചത്താലീസ ആകാരാ നേതബ്ബാതി ആഹ “വേദനം...പേ... വിഞ്ഞാണം അനിച്ഛതോ...പേ... നിസ്സരണതോ പസ്സതീ”തി.

വുത്തന്തി ച നിദേസേ ഏതം സുത്തതാപരിഗൃഹ്ണഹനകമാസന്ദസ്സനം “അസുകായ പാളിയാ അയം നിദേസോ”തി ദസ്സനത്ഥം, തസ്സ ഫലസന്ദസ്സനത്ഥഞ്ച.

൧൩൬. ഏവം തീരണപരിഞ്ഞാവസേന പച്ചേകം ഖണ്ഡേസു ദ്വാചത്താലീസായ ആകാരേഹി സുത്തതം പരിഗൃഹേത്ഥാപി തിവിധാനുപസ്സനാവസേനേവ ഭാവനം അനുയുഞ്ജന്തസ്സ സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണുപ്പത്തിതി ദസ്സേന്തോ “ഏവം സുത്തതോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ പരിഗൃഹ്ണഹനോതി സമ്മസത്തോ. ഭയഞ്ച നന്ദിഞ്ച വിപ്പഹായാതി അജ്ജ്യുപേക്ഖകതായ സഞ്ചാരാനം വിപത്തിം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകഭയഞ്ചേവ തേസം സമ്പത്തിം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകപിതിഞ്ച പജഹിത്ഥാ. അഥ വാ ഭയതുപട്ഠാനവസേന ഉപ്പജ്ജനകണഭയഞ്ച സമ്മസനവസേന ഉപ്പജ്ജനകപിതിസഞ്ചാരം നന്ദിഞ്ച പഹായ. ന ഹി സബ്ബസോ സുത്തതായ ദിട്ഠായ ഭയനന്ദിനം അവസരോ അത്ഥി, അഥ ഖോ ഉപേക്ഖാവ സന്ഠാതി. തേനാഹ “സഞ്ചാരേസു ഉദാസീനോ ഹോതീ”തി. തത്ത്വ യേന മിച്ചാഗാഹേന അനുദാസീനതാ സിയാ, തദഭാവം ദസ്സേന്തോ “അഹന്തി വാ മമന്തി വാ ന ഗംഹാതീ”തി ആഹ. ഇദാനിസ്സ ഉദാസീനതായ ഉപമം ദസ്സേന്തോ “വിസ്സട്ഠഭരിയോ വിധ പുരിസോ”തിആദിമാഹ.

തത്ത്വ അനുദാസീനതാപുഞ്ചികാ ഉദാസീനതാ വുച്ചമാനാ ഇധ ഓപമ്മത്ഥം ഫരതീതി ദസ്സേതും “ഇട്ഠാ കന്താ”തിആദി വുത്തം. അതിവിധ നം മമായേയ്യ ഇത്ഥിനം സാഠേയ്യകൂടേയ്യവക്തേയ്യാദീനം അജാനനതോ. മുഞ്ചിതുകാമോ ഹുത്ഥാതി മുഞ്ചിതുകാമോവ ഹുത്ഥാ, തം വിസ്സജ്ജേയ്യ നിരപേക്ഖതായ വസേനേവാതി അധിപ്പായോ. അയം

യോഗാവചരോ. മുഞ്ചിതുകാമതായ ഉദ്ധം യാവ സഞ്ചാരുപേക്വാണാം ന ഉപജ്ജതി,
താവ പവത്താ വിപസ്സനാ പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാ ഏവാതി ആഹ “പടിസഞ്ചാനുപസ്സനായ
സഞ്ചാരേ പരിഗൃഹ്ണന്തോ”തി.

പതിലീയതീതി ഏകപസ്സേന നിലീയതി നിലീനം വിയ ഹോതി. പതികുടതീതി സങ്കുചതി.
പടിവട്ടതീതി വിവട്ടതി. ന സമ്പസാരിയതീതി ന വിസരതി, അഭിരതിവസേന ന
പക്ഖന്ദതീതി അത്ഥോ.

ഇച്ചസ്സാതി ഇതി ഏവം അസ്സ യോഗിനോ.

൧൬൭. തിക്ഖവിസദസുരഭാവേന സഞ്ചാരേസു അജ്ജ്യപേക്ഖണേ സിജ്ജമാനേ തം
പണേതം സഞ്ചാരുപേക്വാണാം അനേകവാരം പവത്തമാനം പരിപാകഗമണേന
അനുലോമണാസ്സ പച്ചയഭാവം ഗച്ഛന്തം നിബ്ബാനം സന്തതോ പസ്സതി നാമ. തമാഭൂതഞ്ച
സബ്ബം സഞ്ചാരപ്പവത്തം വിസ്സജ്ജതാ നിബ്ബാനമേവ പക്ഖന്ദതി നാമ. തയിദം ഇധ ണാണം
അനുലോമഗോത്രഭുണാണേഹി സദ്ധിം ഏകത്തം നേതാ വുത്തം ഏകത്തനയവസേന . നോ
ചേ നിബ്ബാനം സന്തതോ പസ്സതീതി താവ സഞ്ചാരുപേക്വാണാസ്സ അപരിപക്ഖതമേവാഹ.
സമുദും തരന്തീതി സാമുദ്ദികാ, സംയത്തികാ. ദിസാജാനനകോ കാകോ ദിസാകാകോ,
ലക്ഖണമത്തഞ്ചേതം യോ കോചി താദിസോ സകുന്തോ വേദിതബ്ബോ. വിദേസന്തി അദേസം
സമുദേ അപരിചിതട്ഠാനം. അനുഗന്താതി അനു അനു ഗന്താ.

തയിദം വിപസ്സനാണാം. പിട്ഠം വട്ടയമാനം വിയാതി മൂലമൂലതോ വിവേചനവസേന
നിപ്ഫോടിയമാനം സഞ്ഠം സഞ്ഠം പിട്ഠച്ചുണ്ണം വിയ. നിബ്ബട്ടിതകപ്പാസന്തി
നിബ്ബട്ടിതബ്ബിജം കപ്പാസം. വിഹനമാനം വിയാതി ധനുക്കേ വിഹന്തമാനം വിയ.
ഉപമാദ്വയേനപി പുനപ്പുനം സമ്മസന്തേ വിപസ്സനാണാസ്സ സുഖമതരഭാവപത്തിമാഹ.
യമാ യമാ ഹി വിപസ്സനാഭാവനാബലേന തിക്ഖാ, വിസദാ, സൂരാ ച ഹോതി, തമാ
തമാ സുഖമതരാപി ഹോതീതി. സഞ്ചാരവിചിനന്തേ പവിചയസ്സ സിഖാപ്പത്തതായ
സഞ്ചാരേസു വിയ തേസം വിചിനന്തേപി ഉദാസീനം ഹുതാ തിവിധാനുപസ്സനാവസേന
തിട്ഠതി പകാരന്തരസ്സ അഭാവതോ. “സത്തയാ അട്ഠാരസധാ”തിആദിനാ വിഭത്താപി ഹി
അനുപസ്സനാപകാരാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദീസേവ തീസു അന്തോഗയാതി മത്ഥകപ്പത്താ
വിപസ്സനാ താസം ഏവ വസേന തിട്ഠതി.

൧൬൮. തത്രാതി തസ്ഥിം വിമോക്ഖമുഖഭാവപജ്ജനേ, അരിയപുഗ്ഗലവിഭാഗപച്ചയത്ഥേ
ച. ഇദം വിപസ്സനാണാം. തിണ്ണം ഇന്ദ്രിയാനന്തി സദ്ധിന്ദ്രിയസമാധിന്ദ്രിയപത്തിന്ദ്രിയാനം.
ആധിപതേയവസേനാതി സമ്പയുത്തയമ്മാനം അധിപതിഭാവവസേന.
അനിച്ഛാനുപസ്സനാബഹുലസ്സ ഹി സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി, ദുക്ഖാനുപസ്സനാബഹുലസ്സ
സമാധിന്ദ്രിയം, അനത്താനുപസ്സനാബഹുലസ്സ പത്തിന്ദ്രിയന്തി തിസ്സന്നം അനുപസ്സനാനം
വസേന ബലവതരഭാവം പത്താനി ഇമാനി തീണി ഇന്ദ്രിയാനി വിമോക്ഖമുഖഭാവം
ആപാദേന്തീതി ആഹ “തിവിധാനുപസ്സനാ...പേ... ആപജ്ജതി നാമാ”തി.
തിവിധവിമോക്ഖമുഖഭാവന്തി ഏത്ഥ കേ പന തയോ വിമോക്ഖാ, കാനി വാ തീണി
വിമോക്ഖമുഖാനീതി അന്തോലീനേ അനുയോഗേ വിമോക്ഖമുഖായീനത്താ
വിമോക്ഖാധിഗമസ്സ വിമോക്ഖമുഖാനി താവ ദസ്സേന്തോ “തിസ്സോ ഹി...പേ... വുച്ചന്തി”തി
വത്ഥാ അയഞ്ച അത്ഥോ പാളിതോ ഏവ വിത്തായതീതി ദസ്സേന്തോ
“യമാഹാ”തിആദിമാഹ.

ലോകനിയ്യാനായാതി ലോകതോ നിക്ഖമനായ, സത്തലോകസ്സ വാ വട്ടദുക്ഖതോ
നിക്ഖമനായ. പരിച്ഛേദപരിവടുമതോതി ഉദയഞ്ചയവസേന പരിച്ഛേദതോ ചേവ
പരിവടുമതോ ച. സമനുപസ്സനതായാതി സമ്മദേവ അനു അനു പസ്സനായ സംവത്തന്തീതി
സമ്ബന്ധോ. അനിച്ഛാനുപസ്സനാ ഹി സഞ്ചാരേ ആദിതോ ഉദയേന, അന്തതോ വയേന
പരിച്ഛിന്നേ പസ്സതി. ആദിഅന്തവന്തതായ ഹി തേ അനിച്ഛാതി. അനിമിത്തായ ച ധാതുയാതി
സബ്ബസഞ്ചാരനിമിത്തവിരഹതോ “അനിമിത്താ”തി ലദ്ധനായ അസഞ്ചതായ ധാതുയാ.
ചിത്തസമ്പക്ഖന്ദനതായാതി പരിച്ഛിന്ദിതാ അനുലോമണാണാദിഭാവേന സമ്മദേവ
അധിചിത്തസ്സ അനുപവിസനത്ഥായ. അപ്പണിഹിതായാതി രാഗപണിധിആദിനം അഭാവേന

“അപ്പണിഹിതാ”തി ലഭനാമായ. സുഞ്ഞതായാതി അത്തസുഞ്ഞതായ “സുഞ്ഞതാ”തി ലഭനാമായ.

ഗതിന്തി നിബുത്തിം. സഖ്വാറാനം സഭാവവിഭാവനേന സംവേജിയമാനം ചിത്തം സമ്മാപടിപത്തിയം സമുത്തേജിതം നാമ ഹോതീതി ആഹ “മനോസമുത്തേജനതായാതി ചിത്തസംവേജനതായാ”തി. മമകാരേന അത്തനിയസത്തിതസ്സ വത്സുനോ സാമിഭൂതോ അത്താ പഠമം പരാമസീയതി, തതോ അത്തനിയന്തി ആഹ “നാഹം, ന മമാതിഏവം അനത്തതോ സമനുപസ്സനതായാ”തി. തീണിപദാനീതി പരിച്ഛേദപരിവടുമ, മനോസമുത്തേജന, സമനുപസ്സനപദാനീതി വദന്തി, “സബുസഖ്വാരേ”തിആദിനി പന തീണി വാക്യാനി തീണി പദാനീതി വേദിതബ്ബാനി. തേനേവാതി അനിചാനുപസ്സനാദിനം വസേന തേസം തിണ്ണം പദാനം വുത്തത്താ ഏവ. പഞ്ഹവിസ്സജ്ജനേതി “അനിചതോ മനസി കരോതോ കഥം സഖ്വാരാ ഉപട്ഠഹന്തീ”തി പഞ്ഹസ്സ വിസ്സജ്ജനേ.

൧൩൯. ഏവം വിമോക്ഖമുഖാനി ദസ്സേതാ ഇദാനി വിമോക്ഖേ ദസ്സേതും “കതമേ പനാ”തിആദി വുത്തം. അനിചതോ മനസി കരോത്തോതി അനിചാനുപസ്സനം അനുയുഞ്ജന്തോ. അധിമോക്ഖബഹുലോതി സദ്ധിന്ദ്രിയബഹുലോ. യസ്സ വിസേസതോ അനിചാനുപസ്സനാ തിക്ഖാ സൂരാ ഹോതി, തസ്സ സദ്ധിന്ദ്രിയം അധിമത്തം ഹോതി. “അനിചാ സഖ്വാരാ”തി ഹി ആദിതോ സദ്ധാമത്തകേന പടിപജ്ജിതാ വിപസ്സനായ ഉക്കംസഗതായ തരുപല്ലവാദീസു വിയ മണികനകാദീസുപി തേസം അനിചതം സാതിസയം പച്ചക്ഖതോ പസ്സതോ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ”തി സത്ഥരി സദ്ധാ ബലവതീ പവത്തതീതി സോ അധിമോക്ഖബഹുലോ, അധിമത്തസദ്ധോ ച ഹോതി. തസ്സ അനിചാനുപസ്സനാബഹുലതായ അനിചാകാരതോ വുട്ഠാനം ഹോതീതി സോ “അനിമിത്തം വിമോക്ഖം പടിലഭതീ”തി വുത്തം. പസ്സദ്ധിബഹുലോതി ദുക്ഖാനുപസ്സനം അനുയുഞ്ജന്തോ “ദുക്ഖാ സഖ്വാരാ, തപ്പടിപക്ഖതോ സുഖോ നിരോധോ”തി ച മനസികാരവസേന നിബ്ബാനസ്സ സന്തപണീതസുഖഭാവം അധിമുച്ചന്തോ അഭിണ്ഹം പീതിപാമോജ്ജസമായോഗതോ പസ്സദ്ധിബഹുലോ ഹോതി. തതോ ച അധിമത്തസമാധിന്ദ്രിയപടിലാഭേന രാഗപണിധിയാ ദുരീഭാവതോ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖസമധിഗമോ ഹോതീതി വുത്തം “ദുക്ഖതോ...പേ... പടിലഭതീ”തി. വേദബഹുലോതി അനത്താനുപസ്സനം അനുയുഞ്ജന്തോ അത്തസുഞ്ഞതായ നിപുണഞ്ചാണവിസയത്താ ഞാണബഹുലോ ഹോതി. തതോ ച അധിമത്തപഞ്ചിന്ദ്രിയപടിലാഭേന മോഹസ്സ ദുരീഭാവതോ സുഞ്ഞതവിമോക്ഖസമധിഗമോ ഹോതീതി ആഹ “അനത്തതോ...പേ... പടിലഭതീ”തി.

യോ അനിചാനുപസ്സനായ നിമിത്തവസേന സഖ്വാരേ പരിഗൃഹേതാ വിപസ്സനം അനുയുഞ്ജന്തോ യത്ഥ ഇദം സഖ്വാരനിമിത്തം സബുസോ നത്ഥി, തം “അനിമിത്തം നിബ്ബാന”ന്തി അനിമിത്താകാരേന അധിമുച്ചന്തോ വുട്ഠാനഗാമിനിമഗ്ഗേന ഘടേതി. തസ്സ മഗ്ഗോ അനിമിത്തതോ നിബ്ബാനം സച്ഛികരോതീതി വുച്ചതീതി ആഹ “അനിമിത്താകാരേന നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കതാ പവത്തോ അരിയമഗ്ഗോ”തി. സ്വായം നിബ്ബാനസ്സ അനിമിത്താകാരോ നേവ മഗ്ഗേന കതോ, ന വിപസ്സനായ, അഥ ഖോ സഭാവസിദ്ധോ. തദാരമ്മണതായ ച മഗ്ഗോ അനിമിത്തോതി വുച്ചതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അനിമിത്തായ ധാതുയാ ഉപ്പന്നത്താ അനിമിത്തോ”തി. യോ ദുക്ഖാനുപസ്സനാവസേന പണിധിയാ ദുരീഭാവകരണേന അപ്പണിഹിതം അധിമുച്ചന്തോ , യോ അനത്താനുപസ്സനാവസേന അത്തുപലധിയാ ദുരീഭാവകരണേന സുഞ്ഞതം അധിമുച്ചന്തോതി ച ആദിനാ യോജേതബ്ബം. തേനാഹ “ഏതേനേവ നയേനാ”തിആദി.

൧൪൦. യദി അരിയമഗ്ഗോ തിവിധമ്പി വിമോക്ഖനാമം ലഭതി, അഥ കസ്ഥാ അഭിധമ്മേ വിമോക്ഖദ്വയമേവ ആഗതന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “യം പനാ”തിആദി. തത്ഥ തന്തി അഭിധമ്മേ വിമോക്ഖദ്വയവചനം. നിപ്പരിയായതോ വിപസ്സനാഗമനം സന്ധായാതി ഉജ്ജുകമേവ വിപസ്സനതോ മഗ്ഗസ്സ നാമാഗമനം സന്ധായ വുത്തം. കസ്ഥാ? അനിമിത്തവിപസ്സനാ ആഗമനിയട്ഠാനേ ഠത്ഥാ അത്തനോ മഗ്ഗസ്സ നാമം ദാതും ന സക്കോതി. കാമം സുത്തേ “അനിമിത്തബ്ബ ഭാവേഹി, മാനാനുസയമുജ്ജഹാ”തി (സു. നി. ൩൪൪) അനിമിത്തവിപസ്സനാ കഥിതാ, സാ പന നിചുനിമിത്തധുവനിമിത്തഅത്തനിമിത്താനി

ഉഗ്ഘാടനേതീപി സയം നിമിത്തയമ്മേസു ഏവ ചരതീതി സനിമിത്താവ ഹോതീതി. അപിച അഭിധമ്മോ നാമ പരമത്ഥമേസനാ, അനിമിത്തമഗ്ഗസ്സ ച പരമത്ഥതോ ഹേതുവേകല്ലമേവ. അനിചാനുപസ്സനാവസേന ഹി അനിമിത്തവിമോക്ഖോ കമിതോ. തത്ഥ ച സദ്ധിന്ദ്രിയം അധിമത്തം ഹോതി, തം അരിയമഗ്ഗേ ഏകങ്ഗമ്പി ന ഹോതി, അമഗ്ഗങ്ഗത്താ അത്തനോ മഗ്ഗസ്സ നാമം ദാതും ന സക്കോതി. ഇതരേസു ദുക്ഖാനുപസ്സനായ വസേന അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖോ, അനത്താനുപസ്സനായ വസേന സുത്തതവിമോക്ഖോ.

തേസു അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖേന സമാധിന്ദ്രിയം, സുത്തതവിമോക്ഖേന പഞ്ചിന്ദ്രിയം അധിമത്തം ഹോതീതി താനി അരിയമഗ്ഗസ്സ അങ്ഗത്താ അത്തനോ മഗ്ഗസ്സ നാമം ദാതും സക്കോതി, ന അനിമിത്തമഗ്ഗോ തദഭാവതോതി കേചി. യേ പന വദന്തി “അനിമിത്തമഗ്ഗോ ആഗമനതോ നാമം അലഭന്തോപി സഗുണതോ ച ആരമ്മണതോ ച നാമം ലഭതീ”തി, തേസം മതേന അപ്പണിഹിതസുത്തതമഗ്ഗാപി സഗുണതോ ഏവ, ആരമ്മണതോ ഏവ ച നാമം ലഭേയ്യുന്തി? തം അയുത്തം. കസ്ഥാ? മഗ്ഗോ ഹി ദീഹി കാരണേഹി നാമം ലഭതി സരസതോ ച പച്ചനീകതോ ചാതി, സഭാവതോ ച പടിപക്ഖതോ ചാതി അത്ഥോ. അപ്പണിഹിതമഗ്ഗോ ഹി രാഗപണിധിആദിഹി വിമുത്തോ, സുത്തതമഗ്ഗോ രാഗാദിഹി സുത്തോ ഏവാതി തേ സരസതോ നാമം ലഭന്തി. തഥാ അപ്പണിഹിതമഗ്ഗോ പണിധിസ്സ പടിപക്ഖോ, സുത്തതമഗ്ഗോ അത്താഭിനിവേസസ്സ ഏവാതി തേ പച്ചനീകതോ നാമം ലഭന്തി, അനിമിത്തമഗ്ഗോ പന രാഗാഭിനിമിത്താനം, നിചിനിമിത്താഭിനം വാ അഭാവേന സരസതോ ഏവ നാമം ലഭതി, നോ പച്ചനീകതോ. ന ഹി സോ സങ്ഖാരനിമിത്താരമ്മണായ അനിചാനുപസ്സനായ പടിപക്ഖോ, സാ പനസ്സ അനുലോമഭാവേ റിതാതി സബ്ബമാപി അഭിധമ്മപരിയാധേന അനിമിത്തമഗ്ഗോ ന ലബ്ഭതി. തേന വുത്തം “തം നിപ്പരിയാധതോ വിപസ്സനാഗമനം സന്ധായാ”തി.

യസ്ഥാ സുത്തന്തപരിയാധേന അനിമിത്തമഗ്ഗോ ലബ്ഭതി. വുട്ഠാനഗാമിനീ ഹി വിപസ്സനാ യം യം സമ്മസന്തീ വുട്ഠാനം ഗച്ഛതി, തസ്സ തസ്സ വസേന ആഗമനിയട്ഠാനേ റത്ഥാ അത്തനോ മഗ്ഗസ്സ നാമം ദേതി, തത്ഥ അനിചതോ വുട്ഠഹന്തസ്സ മഗ്ഗോ അനിമിത്തോ ഹോതി, ദുക്ഖതോ വുട്ഠഹന്തസ്സ അപ്പണിഹിതോ, അനത്തതോ വുട്ഠഹന്തസ്സ സുത്തതോ, തസ്ഥാ സുത്തന്തസംവണ്ണനാ ഏസാതി കത്ഥാ ഇധ തയോപി വിമോക്ഖാ ഉദ്ധടാ. യം പന പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ അഭിനിവേസനിമിത്തപണിധിമുഞ്ചനം ഉപാദായ തിസ്സന്നമ്പി അനുപസ്സനാനം തദാഗമനവസേന തദന്വയസ്സ മഗ്ഗസ്സ ച സുത്തതവിമോക്ഖാദിഭാവോ നിട്ടിട്ഠോ, തസ്സ പരിയാധഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ദസ്സേതും “വിപസ്സനാണാണം ഹി”തിആദി വുത്തം. വിപസ്സനാണാണം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ “അപ്പണിഹിതോ, വിമോക്ഖോ”തി ച കിഞ്ചാപി വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.

അനിചാനുപസ്സനാണാന്തി “അനിചാ സങ്ഖാരാ”തി അനുപസ്സനാവസേന പവത്തണാണം. നിചതോ അഭിനിവേസം മുഞ്ചതീതി “തേ നിചാ”തി നിചാകാരതോ പവത്തമിച്ഛാഭിനിവേസവിധംസനവസേന, തദന്വയം പന മഗ്ഗണാണം സമുച്ഛേദവസേന മുഞ്ചതി. ഇതീതി തസ്ഥാ. അനിചാഭിനിവേസതോ റിത്തതായ, വിമുത്തതായ ച സുത്തതോ വിമോക്ഖോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

തന്തി തിവിധം വിപസ്സനാണാണം. തത്ഥ യസ്സ പരിയാധതോ, യസ്സ ച നിപ്പരിയാധതോ നാമലാഭോ, തം ദസ്സേതും “സങ്ഖാരനിമിത്തസ്സാ”തിആദി വുത്തം. ന നിപ്പരിയാധേന, അഥ ഖോ പരിയാധേനാതി അത്ഥോ. തസ്ഥാതി നിപ്പരിയാധകമാഭാവതോ. വിമോക്ഖഭവമേവ വുത്തം അഭിധമ്മേതി അധിപ്പായോ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം വിപസ്സനാധികാരേ. “തിവിധവിമോക്ഖമുഖഭാവം ആപജ്ജിത്വാ”തി ഏതസ്ഥിം വാ ഉദ്ദേശവചനേ.

൧൧൧. തേസം വിഭാഗായാതി തേസം യഥാവുത്താനം സത്തന്നം അരിയപുഗ്ഗലാനം സദ്ധാനുസാരിആദിഭാവേന വിഭത്തസഭാവതായ.

൧൧൨. സദ്ധിന്ദ്രിയം പടിലഭതീതി സദ്ധാനുസാരിഭാവിതാകാരണഭൂതം അധിമത്തം സദ്ധിന്ദ്രിയം പടിലഭതി. അധിമോക്ഖബ്ബഹുലതായ, സദ്ധിന്ദ്രിയാധിമത്തതായ ച കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അപിച അയമേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോ - അനിചാകാരസല്ലക്ഖണ്ണസ്സ സദ്ധാഭിബ്ബുദ്ധിയാ ഉപനിസ്സയഭാവതോ തദന്വയേ മഗ്ഗേ സദ്ധാ തിക്ഖതരാ ഹോതി, തേന

അട്കമകോ സദ്ധാനുസാരീ നാമ ഹോതി. സേസേസു സത്തസു റാനേസുതി പഠമഫലതോ പട്ഠായ യാവ അഗ്ഗഫലാ സത്തസു റാനേസു. “സത്തസു റാനേസു”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു സേസേസു ഛസു റാനേസു സദ്ധാവിമുത്തോ, അഗ്ഗഫലേ പന സചായം അരുപജ്ജ്യാനലാഭീ, ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ഹോതി, നോ ചേ അരുപജ്ജ്യാനലാഭീ, പഞ്ഞാവിമുത്തോ, ന സദ്ധാവിമുത്തോ. അഭിധമ്മേ ഹി -

“കതമോ ച പുഗ്ഗലോ സദ്ധാവിമുത്തോ? ഇധേകച്ചോ പുഗ്ഗലോ ‘ഇദം ദുക്ഖ’ന്തി യമാഭൂതം പജാനാതി, ‘അയം ദുക്ഖസമുദയോ’തി, ‘അയം ദുക്ഖനിരോധോ’തി, ‘അയം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ’തി യമാഭൂതം പജാനാതി. തമാഗതപ്പവേദിതാ ചസ്സ ധമ്മാ പഞ്ഞായ ദിട്ഠാ ഹോന്തി, പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ഏകച്ചേ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി, നോ ച ഖോ യമാദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ. അയം വുച്ചതി പുഗ്ഗലോ സദ്ധാവിമുത്തോ”തി (പു° പ° ൨൦൮) -

ഏകച്ചാസവപരിക്ഖയവചനതോ സദ്ധാവിമുത്തസ്സ സേക്ഖഭാവോ വിഞ്ഞായതി, ന അസേക്ഖഭാവോ. അട്കമമായഞ്ച “ഭേ ധുരാനി, ഭേ അഭിനിവേസാ, ഭേ സീസാനീ”തി വചനതോ നത്ഥി അരഹതോ സദ്ധാവിമുത്തതാതി? സച്ചമേതം നിപ്പരിയായതോ. നിപ്പരിയായകമാ ഹി അഭിധമ്മോ, ഇധ പന പരിയായേന ഏവം വുത്തം. യദി പരിയായതോ അരഹതോ സദ്ധാവിമുത്തതാ, കോ പന സോ പരിയായോ? സദ്ധാവിമുത്തന്വയതാ. യോ ഹി അഗ്ഗമഗ്ഗക്ഖണേ സദ്ധാവിമുത്തോ ഹോതി, സോ അഗ്ഗഫലക്ഖണേപി തദന്വയതായ സദ്ധാവിമുത്തോതി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ പരിയായേന വുത്തോതി ഇധാപി തമേവ വുത്തം. അഥ വാ സദ്ധാവിമുത്തസദിസതായ അരഹാ സദ്ധാവിമുത്തോ. കാ പനേത്ഥ സദിസതാ? യമാ സദ്ധാവിമുത്തസ്സ സേക്ഖസ്സ കിലേസക്ഖയോ കൗണ്ഠേന അസിനാ കദലിച്ഛേദസദിസോ “നോ ച ഖോ യമാദിട്ഠിപ്പത്തസ്സാ”തി വചനതോ, ഏവം തദന്വയസ്സാപി അരഹതോതി അയമേത്ഥ സദിസതാ. കിം പന നേസം കിലേസപഹാനേ നാനത്തം അത്ഥീതി? നത്ഥി. അഥ കസ്മാ സദ്ധാവിമുത്തോ ദിട്ഠിപ്പത്തം ന പാപുണാതീതി? ആഗമനീയനാനത്തേന. ദിട്ഠിപ്പത്തോ ഹി ആഗമനമ്ഹി കിലേസേ വിക്ഖമ്ഭേണോ അപ്പകസിരേന അകിലമന്തോ വിക്ഖമ്ഭേതും സക്കോതി, സദ്ധാവിമുത്തോ കിച്ഛേന കസിരേന വിക്ഖമ്ഭേതും സക്കോതി. അപിച പഞ്ഞായപി നേസം വേമത്തതാ. സാ ച യാവതികാ ലബ്ഭതേവാതി വദന്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ പഠമമഗ്ഗാദിസു സതിപി ഇന്ദ്രിയസമത്തേ സദ്ധാദിനം തിക്ഖതാവചനമ്പി സമത്ഥിതം ഹോതി.

൧൧൩. സോതി ദുക്ഖതോ വുട്ഠിതോ. സബ്ബത്ഥാതി അട്കസുപി റാനേസു. നനു ച അട്കമായം “ഭേ ധുരാനീ”തി നിയമിതത്താ പഠമമഗ്ഗക്ഖണേ സദ്ധാനുസാരീ വാ സിയാ, ധമ്മാനുസാരീ വാ? ഇധ ന സദ്ധാനുസാരീ യുത്തോ, കായസക്ഖിതാപി അരഹതോ നത്ഥി. അഭിധമ്മേ ഹി -

“കതമോ ച പുഗ്ഗലോ കായസക്ഖി? ഇധേകച്ചോ പുഗ്ഗലോ അട്ക വിമോക്ഖേ കായേന ഫുസിത്വാ വിഹരതി, പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ഏകച്ചേ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി. അയം വുച്ചതി പുഗ്ഗലോ കായസക്ഖി”തി (പു° പ° ൨൦൮) -

ഏകച്ചാസവപരിക്ഖയവചനതോ കായസക്ഖിനോ സേക്ഖഭാവോവ വിഞ്ഞായതീതി? സച്ചമേതം നിപ്പരിയായതോ, ഇധ പന പരിയായേന വുത്തം. കോ പന സോ പരിയായോതി? കായസക്ഖിസദിസതാ. ഉപചാരരുപജ്ജ്യാനസമാധിതോ ഹി സാതിസയം അരുപസമാധിസമ്ഫസ്സം ലദ്ധാ നിബ്ബത്തീതി ഏകച്ചാസവപരിക്ഖയം ഉപാദായ “കായസക്ഖി”തി വത്തഞ്ചപുഗ്ഗലേന സാതിസയസമാധിസമ്ഫസ്സതദധിട്ഠാനാസവപരിക്ഖയസാമഞ്ജം അപേക്ഖിത്വാ കായസക്ഖി വിയ കായസക്ഖിതി അരഹാ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ വുത്തോതി ഇധാപി തമേവ നയം ഗഹേത്വാ അരഹതോപി കായസക്ഖിതാ വുത്താ. സുത്തന്തസംവണ്ണനാ ഹേസാതി. നിപ്പരിയായേന പന പഠമഫലതോ പട്ഠായ ഛസു റാനേസു കായസക്ഖി നാമ ഹോതി, സോ ച ഖോ അട്കസമാപത്തിലാഭീ, ന വിപസ്സനായാനികോ സുക്ഖവിപസ്സകോ, ഉപചാരമത്തലാഭീ, രൂപജ്ജ്യാനമത്തലാഭീ വാ. പസ്സദ്ധിബഹുലോതി ച പസ്സദ്ധിസീസേന സമാധി വുത്തോതി സാതിസയസമാധിയാഭീ സമമയാനികോവ അധിപ്പേതോ,

സമയാനിക്സേവ ച കായസക്വിഭാവോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ. അരുപജ്ജ്യാനന്തി ചതുബ്ബിയം അരുപജ്ജ്യാനം. തത്ഥ പന്ന ഏകമ്പി ലദ്ധാ അരഹത്തം പത്തോ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ഏവ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അരുപജ്ജ്യാന”മിച്ചേവ വുത്തം, ന “ചത്താരി അരുപജ്ജ്യാനാനി”തി. തേനായം ചതുന്നം അരുപസമാപത്തിനം, നിരോധസമാപത്തിയാ ച വസേന പഞ്ചവിധോ ഹോതി. ഏസ നയോ കായസക്ഖിഹിപി. ദ്വീഹി ഭാഗേഹി ദേവ വാരേ വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ.

൧൧൪. പത്തവതോ നിപുണതരാ, ഗമ്ഭീരാ ച അത്ഥാ പാക്കടാ ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠഹന്തിതി അനന്തതോ മന്നസി കരോതോ വേദബഹുലതാ, പത്തിന്ദ്രിയപടിലാഭോ ച വുത്തോ. ധമ്മാനുസാരീഹോതി പത്തിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തത്താ. പത്താ ഹി ഇയ “ധമ്മോ”തി അധിപ്പേതാ “സച്ചം ധമ്മോ ധിതി ചാഗോ”തിആദിസു വിയ (ജാ° ൧.൧.൧൦).

൧൧൫. യസ്സാ പാളിയാ വസേന ഇയ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ സദ്ധാവിമുത്താദിഭാവോ വുത്തോ, തം പാളിം ദസ്സേതും “വുത്തം ഹേത”തിആദി ആരദ്ധം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

൧൧൬. “സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തത്താ സദ്ധാവിമുത്തോ”തി ഏവമാദിഅത്ഥസ്സ സാധകം അപരമ്പി വുത്തം. “സദുഹന്തോ വിമുത്തോ”തി ഏതേന സബ്ബമാ അവിമുത്തസ്സ സദ്ധാമത്തേന വിമുത്തഭാവദസ്സനേന സദ്ധാവിമുത്തസ്സ സേക്ഖഭാവമേവ വിഭാവേതി. സദ്ധാവിമുത്തോതി വാ സദ്ധായ അധിമുത്തോതി അത്ഥോ.

മുട്ഠന്തം സച്ഛികതോതി മുട്ഠാനം അനന്തരം മുട്ഠന്തോ, മുട്ഠാനം അരുപജ്ജ്യാനാനം അനന്തരോ കാലോതി അധിപ്പായോ, അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം, മുട്ഠാനന്തരകാലമേവ സച്ഛികരണൂപായേന സച്ഛികാതബ്ബം സച്ഛാകാസീതി വുത്തം ഹോതി. ഭാവനപുംസകം വാ ഏതം യഥാ “ഏകമന്ത”ന്തി (പാരാ° ൨). യോ ഹി അരുപജ്ജ്യാനേന രൂപകായതോ, നാമകായേകദേശതോ ച വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന വിമുത്തോ, തേന നിരോധസഞ്ചാരോ വിമോക്ഖോ ആലോചിതോ പകാസിതോ വിയ ഹോതി, ന പന്ന കായേന സച്ഛികതോ, നിരോധം പന്ന ആരമ്മണം കത്ഥാ ഏകച്ചേസു ആസവേസു ഖേപിതേസു തേന സോ സച്ഛികതോവ ഹോതി. തസ്സമാ സോ സച്ഛികാതബ്ബം യഥാആലോചിതം നാമകായേന സച്ഛാകാസീതി കായസക്ഖിതി വുച്ചതി, ന തു വിമുത്തോ ഏകച്ചാനം ആസവാനം അപരിക്ഖീണത്താ. ദിട്ഠന്തം പത്തോതി ദസ്സനസഞ്ചാരസ്സ സോതാപത്തിമഗ്ഗണാണസ്സ അനന്തരം പത്തോതി വുത്തം ഹോതി. പഠമഫലതോ പട്ഠായ ഹി യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗാ ദിട്ഠിപ്പത്തോതി. “ദിട്ഠിയാ പത്തോ”തി വാ പാരോ, ചതുസച്ചദസ്സനസഞ്ചാരായ ദിട്ഠിയാ നിരോധം പത്തോതി അത്ഥോ. ഇമേ ച സദ്ധാവിമുത്താദയോ തയോ പരമത്ഥതോ അപരിയോസിതണാണകിച്ചാതി തം നയം ദസ്സേതും “സദുഹന്തോ വിമുച്ചതീ”തിആദി വുത്തം. ത്യാനഫസ്സന്തി സാതിസയം ത്യാനഫസ്സം. തേന അരുപജ്ജ്യാനഫസ്സോ സഞ്ജഹിതോ ഹോതി.

“ദുക്ഖാ സഞ്ചാരാതി ഞാതം ഹോതീ”തി ഇമിനാ ദുക്ഖസച്ചപടിവേധമാഹ, “സുഖോ നിരോധോതി ഞാതം ഹോതീ”തി ഇമിനാ നിരോധസച്ചപടിവേധം. തദുഭയേന ച സമുദയമഗ്ഗസച്ചപടിവേധം നാനന്തരിയകഭാവതോ. “ഞാതം ഹോതീ”തി ഇമിനാ ദുതിയമഗ്ഗകിച്ചും, “ദിട്ഠം ഹോതീ”തി ഇമിനാ തതിയമഗ്ഗകിച്ചും, “വിദിതം ഹോതീ”തി ഇമിനാ ചതുത്ഥമഗ്ഗകിച്ചും, “സച്ഛികത”ന്തി ഇമിനാ പഠമഫലകിച്ചും, “ഫുസിത”ന്തി ഇമിനാ സേസഫലദയകിച്ചും. ഇതി ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ മഗ്ഗഫലണാണബ്ബാപാരദസ്സനാനി ഇമാനി പദാനീതി വദന്തി.

൧൧൭. ഇതരേസൂതി സദ്ധാനുസാരിആദിപദേസു. സദ്ധം അനുസരതീതി ആഗമനീയട്ഠാനേ റിതം സദ്ധം അനുഗച്ഛതി. യഥാ സാ തിക്ഖാ സൂരാ അഹോസി, മഗ്ഗക്ഖണേപി തദനുരൂപമേവ പവത്തേതിതി അത്ഥോ. സദ്ധായ വാ അനുസരതീതി സദ്ധായ കാരണഭൂതായ സച്ചപടിവേധസ്സ അനുരൂപം സരതി ഗച്ഛതി, പടിപജ്ജതീതി അത്ഥോ. ദ്വീഹിപി അത്ഥവികപ്പേഹി സദ്ധായ അധിമത്തത്തായേവ വിഭാവേതി. ധമ്മാനുസാരീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോതി ദ്വീഹി ഭാഗേഹി ദേവ വാരേ വിമുത്തോ, രൂപകായതോ ച നാമകായതോ ച വിക്ഖമ്ഭനവസേന, സമുച്ഛേദവസേന ച വിമുത്തോതി അത്ഥോ. അരുപജ്ജ്യാനേന രൂപകായതോ ച നാമകായേകദേശതോ ച വിമുത്തോ,

അരിയമഗ്നേന നാമകായതോ വിമുത്തോതി ഉഭോഹി ഭാഗേഹി ദേ വാരേ വിമുത്തത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ. പജാനന്തോ വിമുത്തോതി പാമജ്യാനഹസ്സേന വിനാ പരിജാനനാദിപ്പകാരേഹി ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ജാനന്തോ പടിവിജ്ഞേനോ തേസം കിച്ചാനം മത്ഥകപ്പത്തിയാ നിട്ഠിതകിച്ചതായ വിസേസേന മുത്തോതി വിമുത്തോ.

അയം പന്നേതമ നിപ്പരിയായതോ സഞ്ചേപകമാ - യസ്സ അനിചാകാരതോ വുട്ഠാനം ഹോതി, സോ അധിമോക്ഖബ്ബഹുലോ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ തിക്ഖഭാവേന പാമമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ സദ്ധാനുസാരി നാമ ഹോതി, മജ്ജേയേ ഛരസു റാനേസു സദ്ധാവിമുത്തോ. അഗ്ഗഫലക്ഖണ്ണേ പഞ്ഞാവിമുത്തോ നാമ ഹോതി. തഥാ യസ്സ ദുക്ഖാകാരതോ വുട്ഠാനം ഹോതി, തസ്സ പസ്സദ്ധിബ്ബഹുലതായ സമാധിന്ദ്രിയം അധിമത്തം ഹോതി ദുക്ഖപനിസായ സദ്ധായപി തിബ്ബതരത്താ, ധുരനിയമതോ ച. സോപി പാമമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ സദ്ധാനുസാരി ഏവ ഹോതി, മജ്ജേയേ ഛരസു റാനേസു സദ്ധാവിമുത്തോ, അന്തേ പഞ്ഞാവിമുത്തോ ച ഹോതി. യസ്സ പന അനത്താകാരതോ വുട്ഠാനം ഹോതി, സോ വേദബ്ബഹുലോ പഞ്ഞിന്ദ്രിയസ്സ തിക്ഖഭാവേന പാമമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ ധമ്മാനുസാരി ഏവ ഹോതി, മജ്ജേയേ ഛരസു റാനേസു ദിട്ഠിപ്പത്തോ, അന്തേ പഞ്ഞാവിമുത്തോ ഏവ ഹോതി. ഇമേ പന ന അട്ഠവിമോക്ഖലാഭിനോ, അട്ഠവിമോക്ഖലാഭി പന പാമമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ സദ്ധാനുസാരി വാ ധമ്മാനുസാരി വാ സിയാ. മജ്ജേയേ ഛരസു റാനേസു കായസക്ഖവി, പരിയോസാനേ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോതി.

സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണം.

൧൨൮. യം തം വിമോക്ഖമുഖഭാവം ആപജ്ജിതാ സുത്തഅരിയപുഗ്ഗലവിഭാഗായ ച പച്ചയോ ഹോതീതി വുത്തം, തം പന്നേതം സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണം. പുരിമേന ഞാണദയേനാതി മുഞ്ചിതുകമ്യതാപടിസഞ്ചാനുപസ്സനാണാണദയേന അത്ഥതോ ഏകം, പവത്തിആകാരഭേദേനാ നാനന്തി അധിപ്പായോ. യഥാവുത്തമത്ഥം അട്ഠകമായ, പാളിയാ ച സാധേതും “തേനാഹൂ”തിആദി വുത്തം. മുഞ്ചിതുകമ്യതാമുഞ്ചാനുപായകരണണാണാനിപി സഞ്ചാരേസു ഉദാസീനഭാവേനേവ പവത്തനതോ സഞ്ചാരുപേക്ഖാസമത്താനേവ ഹോന്തിതി വുത്തം “ഇദം സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണം ഏകമേവ തീണി നാമാനി ലഭതീ”തി. തേന സഞ്ചാരുപേക്ഖാവോഹാരോ മുഞ്ചിതുകമ്യതാദിണാണസമുദായവിസയോതി ദസ്സേതി.

൧൨൯. ഉപ്പാദാദിനീതി ഉപ്പാദപവത്താദിഅപദേസേന വുത്തേ സഞ്ചാരേ. പരിച്ചജിതുകാമതാതി തപ്പടിബന്ധഛരദാഗപ്പഹാനേന വിസ്സജ്ജിതുകാമതാ. പടിസഞ്ചാനന്തി പുനപ്പുനം തീരണം. മുഞ്ചിതാതി നിരാലയഭാവപത്തിയാ അപേക്ഖാവിസ്സജ്ജനവസേന വിസ്സജ്ജിതാ. അവസാനേതി തമാകരണസ്സ ഉത്തരകാലം. യാവ നിബ്ബാനസമ്പക്ഖന്താ ന ഇജ്ഞേതി, താവ വിചിനനേപി ഉദാസീനതായ ഞാണസ്സ സന്താനവസേന പവത്തിം സന്ധായാഹ “അജ്ഞുപേക്ഖനം സന്തിട്ഠനാ”തി. ഏവന്തി അജ്ഞുപേക്ഖനാകാരസാമത്തേതോ “മുഞ്ചിതുകമ്യതാ ച സാ സന്തിട്ഠനാ ചാ”തി വുത്താകാരേന.

൧൩൦. ഇമേ ധമ്മാതി ഇമേ ഞാണസഞ്ചാതാ ധമ്മാ, ഞാണപരിയായോ വാ ഇധ ധമ്മ-സദ്ദോ, തസ്ഥാ ഇമാനി ഞാണാനീതി അത്ഥോ. ഏകത്താതി ഏകസഭാവാ.

൧൩൧. വുട്ഠാനഗാമിനീഹോതി വുട്ഠാനഗമനതോ. സഞ്ചാരുപേക്ഖാദിണാണത്തയസ്സാതി സഞ്ചാരുപേക്ഖാനുലോമഗോത്രഭുസഞ്ഞിതസ്സ ഞാണത്തയസ്സ. കിച്ചവസേന പവത്തിട്ഠാനവസേനപി ലോകിയണാണാനം ഉപരി റിത്താ വുത്തം “ഉത്തമഭാവം പത്തത്താ”തി. നിമിത്തഭൂതതോതി വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതതോ വന്ധപഞ്ചകതോ. തേനാഹ “അഭിനിവിട്ഠവത്ഥുതോ”തി. തത്ത്ഹി വിപസ്സനായ ഗോചരകരണസഞ്ചാതേന അഭിനിവേസേന അഭിനിവിട്ഠവത്ഥുന്തി പവുച്ചതി. തം പന്നേതം സസന്തതിപരിയാപന്നസി പരതോ ദിട്ഠിതായ “ബഹിദ്ധാ”തി വുത്തം. തദേവ ഹി “ബഹിദ്ധാ സബ്ബനിമിത്താനീ”തി തത്ഥ തത്ഥ വുച്ചതി. അജ്ഞത്തപവത്തതോതി സസന്താനേ മിച്ചാദിട്ഠിപവത്തനആദിതോ, തദനുവത്തകകിലേസക്ഖണ്ണേഹി ച. തത്ത്ഹി സസന്തതിയം കിലേസപ്പവത്തഭാവതോ, തന്നിമിത്തം അസതി മഗ്ഗഭാവനായ ഉപ്പജ്ജനകുപാദിനക്ഖണ്ണപവത്തഭാവതോ ച തഥാ വുത്തം. വുട്ഠഹനഞ്ച നേസം

ആരമ്മണാകരണം, ആയതിം അനുപത്തിയമ്മതാപാദനഞ്ച. ഘടിയതി അത്തനോ അനന്തരമേവ മഗ്ഗസമുപത്തിതോ.

൧൮൩. തത്രാതി തസ്ഥിം “അഭിനിവിട്ഠവത്സുതോ വുട്ഠഹനതോ”തി സഞ്ചേപവചനേ. അജ്ഞതബഹിദ്ധാ രൂപാരൂപപഞ്ചക്ഖണ്ഡക്ഖണ്ഡത്തയവസേന അയം മാതികാ ഉദ്ദേശോ. അജ്ഞതം അഭിനിവിസിത്വാതി സസന്തതിപരിയാപന്നേസു ഖണ്ഡേസു വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ. “അജ്ഞതാ വുട്ഠാതി”തി ഇദം വുട്ഠാനഗാമിനിയാ അജ്ഞതയമ്മാരമ്മണത്താ പരിയായതോ വുത്തം, നിപ്പരിയായതോ പന മഗ്ഗോ സഞ്ചതോപി വുട്ഠാതി. ബഹിദ്ധാ വുട്ഠാതിതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഏകപ്പഹാരേനാതി ഏകജ്ഞം, തം പന അജ്ഞതാദിവിഭാഗം അകത്വാ “യം കിഞ്ചി സമുദയയമ്മം, സഞ്ചം തം നിരോധയമ്മ”ന്തി (ദീം നിം ൧.൨൯൮; സംം നിം ൫.൧൦൮൧; മഹാവം ൧൬; പടിം മം ൨.൩൦) അവിഭാഗേന വുട്ഠാനഗാമിനിയാ പവത്തിവസേന വേദിതഞ്ചം, തയിദം സത്സു സമ്മുഖാ ദേസനാനുസാരേന ഞാണം പേസേന്തസ്സ ഞാണുത്തരസ്സ സമഭവതീതി വദന്തി.

൧൮൪. സുദ്ധഅജ്ഞതദസ്സനമത്തേനേവ മഗ്ഗവുട്ഠാനം ന ഹോതി മമങ്കാരവത്സുനോപി പരിഞ്ഞേയുത്താ മഗ്ഗസഞ്ചാതം വുട്ഠാനം, മഗ്ഗേന വാ വുട്ഠാനം മഗ്ഗവുട്ഠാനം.

൧൮൫. രാസിം കത്വാതി ഭൂതുപാദായവസേന ദുവിധം അന്തരഭേദവസേന അനേകഭേദബി “രൂപനട്ഠേന രൂപ”ന്തി പിണ്ഡതോ ഗഹേത്വാ. യഥാ രൂപേ വിപസ്സനാഭിനിവേസോ യേഭൂയേന വിപസ്സനായാനികസ്സ, ഏവം അരൂപേ വിപസ്സനാഭിനിവേസോ യേഭൂയേന സമയാനികസ്സ ഹോതി. അഭിനിവേസോതി ച വിപസ്സനായ പുഞ്ചഭാഗേ കത്തഞ്ചനാമരൂപപരിച്ഛേദോ വേദിതഞ്ചോ. തസ്ഥാ പഠമം രൂപപരിഗൃഹ്ണഹനം രൂപേ അഭിനിവേസോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

൧൮൬. യം കിഞ്ചി സമുദയയമ്മം, സഞ്ചം തം നിരോധയമ്മന്തി കാമം ഉദയഞ്ചയപരിഗൃഹ്ണഹനം അഭിനിവേസോതി ദസ്സിതം, യഥാഉപട്ഠിതേ പന രൂപാരൂപയമ്മേ, തേസഞ്ച പച്ചയേ പരിഗൃഹേത്വാ സഞ്ചേപേനേവ വിപസ്സനാഞാണം ചാരേന്തോ ഞാണുത്തരോ യഥാനിസിനോവ ഞാണപടിപാടിയാ ഖിപ്പമേവ സച്ചാനി പടിവിജ്ഞതോ ഏകപ്പഹാരേന പഞ്ചഹി ഖണ്ഡേഹി വുട്ഠാതി നാമ. അത്തമാ ഏകേനേവ ലോകീയചിത്തേന പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം പരിഗൃഹപരിജാനനാദിനം അസമഭവതോ. ന ഹി സനിദസ്സനസപ്പടിഛാദിം ഏകജ്ഞം ആരമ്മണം കാതും സക്കാ. യസ്സ പന ഏകവാരം ഞാണേന ഫസ്സിതം, പുന തം ഫസ്സിതഞ്ചമേവ, താദിസസ്സ വസേന വുത്തന്തി വദന്തി.

൧൮൭. ഏത്ഥ ച അഭിനിവേസോ അകാരണം വുട്ഠാനമേവ പമാണം, തസ്ഥാ ഹേട്ഠാ വുത്തവിമോക്ഖഅരിയപുഗ്ഗലവിഭാഗാപി വുട്ഠാനവസേന സമഭവതീതി ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ച യോപീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ തയോപിജ്ഞാതി വുട്ഠാനവസേന ഭേദേ അസതിപി അഭിനിവേസവസേനേവ ലദ്ധം ഭേദം ഗഹേത്വാ വുത്തം.

൧൮൯. സദ്ധിം പുരിമപച്ഛിമത്താണേഹീതി ഭയതുപട്ഠാനാദിപുരിമത്താണേഹി ചേവ ഗോത്രഭൂആദിപച്ഛിമത്താണേഹി ച സഹ. ഉദ്ദാനന്തി ഉദ്ദേശോ.

യത്ഥ കത്ഥചി...പേ... വട്ടേയ്യും തത്ത്വംഞാണട്ഠാനിയസ്സ ഉപമാവത്സുനോ ലബ്ഭന്തോ. ഇമസ്ഥിം പന റാനേതി ഇമസ്ഥിം വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാപദേസേ. സഞ്ചന്തി സഞ്ചം ഞാണം, സഞ്ചം വാ ഞാണകിച്ചം പാകടം ഹോതി വേമജ്ജേ റത്വാ വിഭാവിയമാനത്താ. വുത്താ വിസുദ്ധികമായം.

൧൯൦. നിലീയിത്വാതി ഉപവിസിത്വാ. പരാമസിത്വാതി വീമംസിത്വാ.

ഗയ്ഹുപഗം അഭിസ്വാതി ഗഹണ്യായോഗ്ഗം നിച്ചസാരാദിം അഭിസ്വാ. ചിത്തസ്സ വകഭാവകരാനം മായാദിനം സുട്ഠു വിക്ഖമ്ഭന്നേന അനുലോമസ്സ ഉജുകസാഖാസദിസതാ. നിബ്ബാനാലോചനതോ ഗോത്രഭൂഞാണസ്സ ഉദ്ധം ഉല്ലോകനസദിസതാ. അപ്പതിട്ഠേ നിബ്ബാനേ പതിട്ഠിതത്താ മഗ്ഗഞാണസ്സ ആകാസേ ഉപ്പതനസദിസതാ.

൧൯൧. സപ്പവിസ്തജനം വിയ ഗോത്രഭൂതാണം സബ്ബസഞ്ചാരഗതം വിസ്തജിതാ നിബ്ബാനസ്സ ആലമ്ബനതോ. ആഗതമഗ്ഗം ഓലോകേന്തസ്സ റാനം വിയ മഗ്ഗത്താണം അസമ്മോഹപടിവേധവസേന അത്തനോപി ദസ്സനതോ. അഭയട്ഠാനേ റാനന്തി അഭയട്ഠാനം സമ്പത്തമാഹ, ന തസ്സ പാപുണപടിപത്തിം.

൧൯൨. അത്തത്ഥാദിനം അനവബുജ്ജന്തതോ “അഹം, മമാ”തി ഗഹണസ്സ നിദോക്കമനസദിസതാ. മുഞ്ചിതുകമ്യതാഗ്ഗഹണേനേവ പടിസഞ്ചാ സന്തിട്ഠനാപി ഗഹിതാ. തിസ്സന്നമ്പി താസം സംസാരതോ നിക്ഖമനാധിമുത്തതായ നിക്ഖമനമഗ്ഗോലോകനസദിസതാ. മഗ്ഗേ ദിട്ഠേ മഗ്ഗപടിപത്തി വിയ അനുലോമേ സിലേ മഗ്ഗോ സിലോ ഏവാതി അനുലോമസ്സ മഗ്ഗദസ്സനസദിസതാ. സഞ്ചാരനിമിത്തതോ നിക്ഖന്തത്താ ആദിത്തഘരതോ നിക്ഖമനം വിയ ഗോത്രഭൂതാണം. വേഗേന ഗമനം വിയ മഗ്ഗത്താണം വിസ്തജേജ്ജതബുഗഹേതബുപദേസേസു സാധനകിച്ചവിസേസയോഗതോ.

൧൯൩. പരതോ ന മമായിരബുതോ ച പസ്സിതബ്ബാനം ഖണ്ഡാനം “അഹം, മമാ”തി ഗഹണസ്സ രാജഗോണാനം സകഗഹണസദിസതാ വുത്താ.

൧൯൪. സഭയേ അഭയദസ്സനഹേതുതായ ഖണ്ഡാനം “അഹം, മമാ”തി ഗഹണസ്സ യക്ഖിനിയാ സംവാസസദിസതാ. സുസാനവിജഹനം വിയ സഞ്ചാരസുസാനം വിജഹിതാ നിബ്ബാനാരമ്മണവസേന പവത്തം ഗോത്രഭൂ.

൧൯൫. പുത്തഗിദ്ധിനീതി പുത്തവച്ഛലാ. ഓത്തപ്പമാനാതി സാരജ്ജയമാനാ. ഓളാരികഓളാരികലോഭക്ഖണ്ഡാദിവിക്ഖമ്ഭന്നേന സഞ്ചാരപരിച്ചജനതോ അനുലോമസ്സ തത്ഥേവ ദാരകോരോപനസദിസതാ.

൧൯൬. വുട്ഠാനഗാമിനിയാ...പേ... ദസ്സനത്ഥം വുത്താ, ന പുരിമാസു വിയ ഭയതുപട്ഠാനാദിസു റിതസ്സ ഭായനാദിആകാരദസ്സനത്ഥന്തി അധിപ്പായോ. അപരാപരുപ്പത്തിതോ, ചിരാനുബന്ധതോ, ദുസ്സഹതോ ച വട്ടദുക്ഖസദിസം ജിഘച്ഛാദുകഖന്തി ആഹ “സംസാരവട്ടജിഘച്ഛായാ”തി. കായഗതാസതി ഏവ ഭോജനം കായഗതാസതിഭോജനം. സാ പന്നേത്ഥ മഗ്ഗസമ്പയുത്താ സമ്മാസതി കായാനുപസ്സനാദികിച്ചസാധനവസേന അമതരസപരിഭോഗതായ ച “അമതരസം കായഗതാസതിഭോജന”ന്തി വുത്താ. തേനാഹ ഭഗവാ “അമതം തേ, ഭിക്ഖവേ, പരിഭുഞ്ജന്തി, യേ കായഗതാസതിം പരിഭുഞ്ജന്തി”തിആദി (അ° നി° ൧.൬൦൦).

ഫലരസാമലകസിങ്ഗീവേരമുഗ്ഗമാസാദി അന്നേകങ്ഗസമ്ഭാരം.

കപണാസേരിഭാവാദികരണേന തണ്ഹാസിനേഹസ്സ സീതസദിസതാ. മഗ്ഗതേജന്തി അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാരം ഇന്ദ്രഗ്ഗിം.

രാഗഗ്ഗിആദയോ ഏകാദസഗ്ഗീ വൂപസമന്തി ഏത്ഥാതി ഏകാദസഗ്ഗിവൂപസമം, നിബ്ബാനം.

അന്ധകാരപരേതോതി ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേന അന്ധകാരേന കിഞ്ചി അത്തത്ഥം വാ പരത്ഥം വാ കാതും അസക്കുണ്ണേയഭാവേന അഭിഭൂതോ. ഞാണമയോ ആലോകോ ഏതിസ്സാതി ഞാണാലോകാ, മഗ്ഗഭാവനാ.

അമതഭൂതം , അമതഭാവസാധകം വാ ഓസധം അമതോസധം, നിബ്ബാനം. ഹേട്ഠാ അത്തനാ വുത്തമേവ സഞ്ചാരുപേക്ഖാബ്ബാപാരം നിഗമനവസേന ദസ്സേന്തോ “തേന വുത്ത”ന്തിആദിമാഹ.

൧൯൭. നിരാലയതായ തണ്ഹാവസേന ഭവാദിസു അവിസജ്ജന്താസയോ ഹുത്ഥാ തതോ സങ്കുചിതചിത്തോ പതിലീനഭാവേന ചരതി പവത്തതീതി പതിലീനചരോ, തസ്സ പതിലീനചരസ്സ. സംസാരേ ഭയസ്സ ഇക്ഖന്തായ ഭിക്ഖുനോ കായചിത്തവിവേകസിദ്ധിയാ വിവിത്തമാസനം ഭജമാനസ്സ. സാമഗ്ഗിയന്തി യുത്തം, പതിരൂപന്തി അത്ഥോ. ഭവന്നേതി കാമഭവാദികേ തിവിധേപി ഭവേ. സോ ഹി ഇധ ഭവന്ദന്തേ ഭവന്തി വുത്തോ. ന

ദസ്സയേതി അനുപജനവസേന ന ദസ്സേയ്യ. തസ്സ തം അദസ്സനം സാമഗ്ഗിയന്തി ബുദ്ധാദയോ അരിയാ ആഹുതി യോജനാ.

നിയമേതാതി നിയതം ഏകംസികം കത്വാ. ബോജ്ജയങ്ഗവിസേസം, മഗ്ഗങ്ഗവിസേസം, ത്യാനങ്ഗവിസേസം, പടിപദാവിസേസം, വിമോക്ഖവിസേസന്തി വിസേസസദ്ദോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. വിസേസന്തി ഛരസത്തഭാവോ സത്തട്ഠഭാവോ പഞ്ചാഭിഭാവോതി ഇമം യമാക്കമം ബോജ്ജയങ്ഗാദിനം അരിയമഗ്ഗേ ലബ്ഭമാനഭേദം. പാദകജ്ജ്യാനന്തി മഗ്ഗസ്സ ആസന്നവുട്ഠാനഗാമിനിയാ വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭൂതം ത്യാനം. വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതാതി മഗ്ഗാസന്നായ ഏവ വുട്ഠാനഗാമിനിയാ വിപസ്സനായ ഗോചരഭൂതാ വിപസ്സിതാ. പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയോതി ഉഭിന്നം ഭേദേ സതി വിപസ്സകസ്സ അജ്ജ്യാസയോ. ഏതഥ ച പഠമം കേചീതി വുത്തോ തിപിടകച്ചുളനാഗത്ഥേരോ. ദുതിയം കേചീതി വുത്തോ മോരവാപിവാസിമഹാദത്തത്ഥേരോ. തതീയം കേചീതി വുത്തോ തിപിടകച്ചുളാഭയത്ഥേരോ.

തേസമ്പി വാദേസു അയം പുബ്ബഭാഗവുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ നിയമേതിയേവാതി വേദിതബ്ബാ. കസ്ഥാ? വിപസ്സനാനിയമേനേവ ഹി പഠമത്ഥേരവാദേപി അപാദകപഠമജ്ജ്യാനപാദകമഗ്ഗാ പഠമജ്ജ്യാനികാവ ഹോന്തി, ഇതരേ ച ദുതിയജ്ജ്യാനികാദിമഗ്ഗാ പാദകജ്ജ്യാനവിപസ്സനാനിയമേഹി തത്ത്വത്യാനികാവ തതോ തതോ ദുതിയാദിപാദകജ്ജ്യാനതോ ഉപ്പന്നസ്സ സങ്ഖാരുപേക്ഖാണാസ്സ പാദകജ്ജ്യാനാതിക്കന്താനം അങ്ഗാനം അസമാപജ്ജിതുകാമതാവിരാഗഭാവനാഭാവതോ, ഇതരസ്സ ച അതബ്ഭാവതോ. യഥാ ഹി മഗ്ഗാസന്നായ വിപസ്സനായ സോമനസ്സസഹഗതത്തേ മഗ്ഗസ്സ പഠമാദിത്യാനികതാ ച ഉപേക്ഖാസഹഗതത്തേ പഞ്ചമജ്ജ്യാനികതാ ഏവ ച ഹോതി, തതോ ച ബോജ്ജയങ്ഗാദിനം വിസേസോതി തേസം നിയമനേ ആസന്നകാരണം, പധാനകാരണഞ്ച വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ, ന ഏവം പാദകജ്ജ്യാനാദയോ. യസ്ഥാ പന പാദകജ്ജ്യാനേന വിനാ വിപസ്സനാവ ഇമം യഥാവുത്തവിസേസം നിയമേതും ന സക്കോതി, വുത്തനയേന പന പധാനകാരണം ഹോതിയേവ, തസ്ഥാ “വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവ നിയമേതീ”തി അവതാ “വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ നിയമേതിയേവാ”തി വുത്തം. ഏവം സേസവാദേസുപി വിപസ്സനാനിയമോ യഥാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബോ. യഥാ ഹി പാദകജ്ജ്യാനാതിക്കന്താനം അങ്ഗാനം അസമാപജ്ജിതുകാമതാവിരാഗഭാവനാഭൂതാ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ അധിട്ഠാനഭൂതേന പാദകജ്ജ്യാനേന ആഹിതവിസേസാ മഗ്ഗസ്സ ബോജ്ജയങ്ഗാദിവിസേസനിയാമികാ ഹോതി, ഏവം ആരമ്മണഭൂതസമ്മസിതജ്ജ്യാനാതിക്കന്താനം അങ്ഗാനം ജിഗുച്ഛനാകാരവിരാഗഭാവനാഭൂതാ സമ്മസിതജ്ജ്യാനേന ആഹിതവിസേസാ, ഉഭയസബ്ഭാവേ അജ്ജ്യാസയവസേന തതോ അത്തതരേന ആഹിതവിസേസാ ച വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ മഗ്ഗസ്സ ബോജ്ജയങ്ഗാദിവിസേസം നിയമേതീതി.

൧൯൮. തത്ര തസ്ഥിം ബോജ്ജയങ്ഗാദിവിസേസനിയമനേ. അത്യാനലാഭീ സുദ്ധവിപസ്സനായാനികോവ സുക്ഖവിപസ്സകോ. സോ ഹി ത്യാനസിനേഹേന വിപസ്സനായ അസിനിദ്ധഭാവതോ സുക്ഖാ ലൂവാ വിപസ്സനാ ഏതസ്സാതി സുക്ഖവിപസ്സകോതി വുച്ചതി. പകിണ്ണകസങ്ഖാരേതി പാദകജ്ജ്യാനതോ അഞ്ഞേ സങ്ഖാരേ. തേന പാദകജ്ജ്യാനസങ്ഖാരേസു സമ്മസിതേസു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ദസ്സേതി. “പഠമം ത്യാനം പാദകം കത്വാ”തി ഹി വുത്തം. ഏതഥ ച സുക്ഖവിപസ്സകാദിഗൃഹണം വിപസ്സനാനിയമസ്സ ഏകന്തികഭാവദസ്സനത്ഥം. ന ഹി വുട്ഠാനഗാമിനി വിനാ കേവലം പാദകജ്ജ്യാനാദയോ നിയമഹേതു ദിട്ഠാ, വുട്ഠാനഗാമിനി പന പാദകജ്ജ്യാനാദിനം അഭാവേപി സുക്ഖവിപസ്സകാദിനം മഗ്ഗസ്സ പഠമജ്ജ്യാനികഭാവഹേതു, തസ്ഥാ സാ ബോജ്ജയങ്ഗാദിവിസേസനിയമനേ ഏകന്തികഹേതുതി. ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം പാകടതരം കാതും “തേസം ഹീ”തിആദി വുത്തം. അയം വിസേസോതി അയം ത്യാനാദിനം ചതുരങ്ഗികാദിവിസേസോ, ന പുബ്ബേ വിയ വിപസ്സനാനിയമേനേവ, അഥ ഖോ പാദകജ്ജ്യാനനിയമേന ചേവ വിപസ്സനാനിയമേന ച. തേസമ്പിതി പഞ്ചകനയേ ദുതിയതതിയചതുത്ഥജ്ജ്യാനാനി പാദകാനി കത്വാ ഉപ്പാദിതമഗ്ഗാനമ്പി. “ആസന്നപദേസേ”തി ഇമിനാ വിപസ്സകേന അന്തരന്തരാ പവിട്ഠസമാപത്തിയാ വസേന അയം വിസേസോ നത്ഥീതി ദസ്സേതി.

൧൯൯. തത്രാപി ചാതി ദുതിയത്ഥേരവാദേപി. തംതംസമാപത്തിസദിസതാ തംതംസമ്മസിതസഞ്ചാരവിപസ്സനാനിയമേഹി ഹോതി. തത്രാപി ഹി വിപസ്സനാ തംതംവിരാഗാവിരാഗഭാവനാഭാവേന സോമനസ്സസഹഗതാ, ഉപേക്ഖാസഹഗതാ ച ഹുത്വാ ത്യാനഞ്ജാദിനിയമം മഗ്ഗസ്സ കരോതീതി ഏവം വിപസ്സനാനിയമോ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

൧൦൦. തന്തി തംതംത്യാനസദിസഭവം. സ്വായമത്ഥോ പാദകജ്ജ്യാനസമ്മസിതജ്ജ്യാനുപനിസ്സയേഹി വിനാ അജ്ജ്യാസയമത്തേന അസിജ്ജ്യാനം ഉപനിസ്സയേന വിനാ സങ്കപ്പമത്തേന സകദാഗാമിഫലാദിനം അസിജ്ജ്യാനദീപകേന നന്ദകോവാദേന ദീപേതബ്ബോ. തത്ഥ ഹി യഥാ സോതാപന്നായപി പരിപുണ്ണസങ്കപ്പതം വദന്തേന ഭഗവതാ “യസ്സ യസ്സ ഉപനിസ്സയോ അത്ഥി, തസ്സ തസ്സേവ അജ്ജ്യാസയോ നിയാമകോ, നാഞ്ഞസ്സാ”തി തേന തേന പരിപുണ്ണസങ്കപ്പതാ ഹോതി, ന തതോ പരം, സങ്കപ്പസബ്ഭാവേ സതിപി അസിജ്ജ്യാനതോതി അയമത്ഥോ ദീപിതോ, ഏവമിധാപി യസ്സ യസ്സ ദുതിയാദിത്യാനികസ്സ മഗ്ഗസ്സ യഥാവുത്തോ ഉപനിസ്സയോ അത്ഥി, തസ്സ തസ്സേവ അജ്ജ്യാസയോ നിയാമകോ, നാഞ്ഞസ്സ സതിപി തസ്ഥിം അസിജ്ജ്യാനതോ. ഇമസ്ഥിം പന വാദേ പാദകസമ്മസിതജ്ജ്യാനുപനിസ്സയസബ്ഭാവേ അജ്ജ്യാസയോ ഏകന്തേന ഹോതി തംതംഫലൂപനിസ്സയസബ്ഭാവേ തംതംസങ്കപ്പോ വിയാതി തദഭാവഭാവതോ “അജ്ജ്യാസയോ നിയമേതി”തി വുത്തം. ഏത്ഥാപിതി തതിയത്ഥേരവാദേപി. വുത്തനയേനേവാതി “യതോ യതോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായാ”തിആദിനാ വുത്തനയേന. തസ്ഥാ “തത്രാപി ഹി വിപസ്സനാ”തിആദിനാ ഇധ വുത്തനയേന തദത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൧൦൧. ഏവം വിപസ്സനായ ബോജ്ജ്യാനഞ്ജാദിനിയാമികതം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി പടിപദാദിനിയാമികതം ദസ്സേന്തോ “സചേ പനായ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അയന്തി സഞ്ചാരുപേക്ഖാ വുത്താ. സാപി ഹി കാമം “ഇമം വാരം രോചേസു”തി ഏത്ഥ കലാപസമ്മസനാവസാനേ ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനായ പവത്തമാനായ ഉപ്പന്നസ്സ വിപസ്സനുപക്കിലേസസ്സ തിക്ഖത്തും വിക്ഖമ്ഭന്തേന കിച്ചുതാവാരം ദുക്ഖാപടിപദാതി രോചേസുന്തി വദന്തി, അട്ഠകമായം പന “വിപസ്സനാണോ തിക്ഖേ സുരേ പസന്നേ വഹന്തേ ഉപ്പന്നം വിപസ്സനാനികത്തിം ദുക്ഖേന കസിരേന കിലമന്തോ പരിയാദിയതി”തി വുത്തത്താ പുബ്ബഭാഗേ മുബ്ബിതുകമ്യതാദിഭാവേന പവത്തമാനാ സഞ്ചാരുപേക്ഖാ അത്തനോ പടിപക്ഖേ കിച്ചേന കസിരേന വിക്ഖമ്ഭന്തേ ദുക്ഖാപടിപദാപക്ഖേയേവ തിട്ഠതീതി. തേനാഹ “ആദിതോ കിലേസേ വിക്ഖമ്ഭയമാനാ”തിആദി. കേചി പന “യേന ണാണേന വിപസ്സനുപക്കിലേസാ വിക്ഖമ്ഭിതാ, തേന സദ്ധിം ഇദം ണാണം ഏകത്തനയവസേന ഏകം കത്വാ ‘ആദിതോ കിലേസേ വിക്ഖമ്ഭയമാനാ’തി വുത്ത”തി വദന്തി. സപ്പയോഗേനാതി ചിത്തപ്പയോഗസഞ്ചാരേന സഉസ്സാഹന്നേന. സസഞ്ചാരേനാതി തസ്സേവ വേവചനം. ഉഭയേനാപി വിക്ഖമ്ഭനസ്സ കിച്ചുസിദ്ധിമേവ വദതി. വിപരിയായേനാതി അദുക്ഖേന അപ്പയോഗേന അസഞ്ചാരേന. മഗ്ഗസഞ്ചിതം ഇച്ഛിതട്ഠാനം അനുഗത്വാ പരിവസതി വിപ്പവസതി ഏത്ഥാതി പരിവാസോ, വിപസ്സനാ പരിവാസോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി വിപസ്സനാപരിവാസോ, മഗ്ഗപാതുഭാവോ, തം പന സീഘം കുരുമാനാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “സണിക”തി. കുരുമാനാ അയം സഞ്ചാരുപേക്ഖാതി യോജനാ. യതോ മഗ്ഗോ ആഗച്ഛതി, തം ആഗമനീയട്ഠാനം, തസ്ഥിം ആഗമനീയട്ഠാനേ. മഗ്ഗസ്സ പഭവട്ഠാനേ ഠത്വാ നാമം ദേതീതി സമ്ബന്ധോ. ദുക്ഖാപടിപദാദിഞ്ഞാദിവിപസ്സനാനയോ അഞ്ഞോ, അഞ്ഞോ ഏവ മഗ്ഗോതി ആഹ “അത്തനോ അത്തനോ മഗ്ഗസ്സാ”തി. തേന ആഗമനതോ ലദ്ധനാമേന “ദുക്ഖാപടിപദാ ദന്യാഭിഞ്ഞാ”തിആദിനി ചത്താരി നാമാനി ലഭതി. ന ഹി മഗ്ഗസ്സ സരസതോ ഏദിസം നാമം അത്ഥി.

സാ പനായം വുത്തപ്പഭേദോ പടിപദാ. നാനാ ഹോതീതി വിസും വിസും ഹോതി. ഏകസ്സ ഭിക്ഖുനോ ചതുസുപി മഗ്ഗേസു ഏകാവ ഹോതീതി നിയമോ നത്ഥി ചലനതോ. അഹേസുന്തി വുത്തം, അമ്ഹാകം ഭഗവന്തം സന്ധായ ഹോന്തീതി പന വത്തബ്ബം. സബ്ബേസന്വി ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ചത്താരോപി മഗ്ഗാ സുഖാപടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാവ ഹോന്തീതി. പടിപദാപസഞ്ജേന അധിപതിവി ദസ്സേതും “യഥാ ചാ”തിആദി വുത്തം. അധിപതയോതി ഛന്ദാദിഅധിപതയോ. പുബ്ബാഭിസഞ്ചാരാനുരൂപഞ്ജി മഗ്ഗോ പച്ചേകം ഛന്ദാധിപതേയോ

വാ ഹോതി വീരിയാദീസു അന്തരാധിപതേയോ വാ, ന കസ്തചി നിയമോ അത്ഥി.
തേനാഹ “കസ്തചി ഭിക്ഖുനോ”തിആദി.

൮൦൨. പുണ്യേ വൃത്തപ്പകാരതോ സാതിസയം കത്വാ അനവസേസതോ മഗ്ഗസ്സ നാമലാഭേ
കാരണം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ സരസേനാതി സഭാവേന അത്തനോ
പവത്തിവിസേസേന. പച്ചനീകേനാതി പടിപക്ഖവസേന. സഗുണേനാതി അത്തനോ
ഗുണവസേന.

കാമഞ്ചേതമ യഥാ ആഗമനേന വിനാ സഗുണേന, ആരമ്മണേന ച മഗ്ഗസ്സ നാമലാഭോ
അവവത്ഥിതോ, ഏവം പച്ചനീകേന വിനാ സരസേനേവ നാമലാഭോ, തഥാപി സരസാദയോ
പച്ചേകം നാമലാഭസ്സ കാരണമേവാതി ദസ്സേതും “സരസേന വാ”തിആദിനാ സഞ്ചത്ഥ
അനിയമമോ വാ-സദ്ദോ വുത്തോ. തേ ച അസങ്കരതോ ദസ്സേതും “സചേഹീ”തിആദി
ആരദ്ധം. തത്ഥ സമ്മസിത്വാതി സമ്മസനഹേതു. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി അയം ത്വാ-സദ്ദോ
“ഘതം പിവിത്വാ ബലം ഹോതി, സീഹം ദിസാ ഭയം ഹോതീ”തിആദീസു വിയ,
മഗ്ഗകത്തുകായ വുട്ഠാനകിരിയായ ഏകന്തികഹേതുഭൂതാ സഞ്ചാരുപേക്ഖാ ഫലുപചാരേന
“വുട്ഠാതീ”തി വുത്താ. യസ്മാ വാ സഞ്ചാരുപേക്ഖാതി വുട്ഠാനഗാമിനിയ ഏതം
ഉപലക്ഖണം, തദന്തോഗയഞ്ച ഗോത്രഭുജാണം നിമിത്തതോ വുട്ഠാതി, തസ്മാ വുത്തം
ഏകത്തനയേന “സമ്മസിത്വാ വുട്ഠാതീ”തി. അനിമിത്തവിമോക്ഖേന വിമുച്ചതീതി
അനിമിത്തസഞ്ചിതേന വിമുച്ചനേന വിമുച്ചതി, “മഗ്ഗോ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ച.
വിമുച്ചതീതി വാ തംസമങ്ഗീ അരിയപുഗ്ഗലോ. സേസദയേപി ഏസേവ നയോ. ഇദം
സരസതോ നാമം നാമാതി ഇദം നിമിത്താദിവിരഹതോ അനിമിത്തം അപ്പണിഹിതം
സുന്തത്തന്തി തിവിധന്വി മഗ്ഗസ്സ സഭാവതോ സിദ്ധനാമം നാമ.

ഏസാതി മഗ്ഗോ. സോ ച ഖോ പുണ്യഭാഗമഗ്ഗേന സദ്ധിം ഏകം കത്വാ വുത്തോ
ഏകത്തനയേന. ഇദം പച്ചനീകതോ നാമം നാമാതി ഇദം നിച്ചനിമിത്താദീനം പണിധിയാ,
അത്തസഞ്ചായ ച പഹാനവസേന ലദ്ധം മഗ്ഗസ്സ അനിമിത്താദിനാമത്തയം പടിപക്ഖതോ
സിദ്ധനാമം നാമ.

സുന്തത്താതി വിവിത്തത്താ. ന ഹി മഗ്ഗേ രാഗാദയോ സന്തി. രൂപനിമിത്താദീനന്തി
രൂപനിമിത്തവേദനാനിമിത്താദീനം ഗഹേതബ്ബാനന്തി അധിപ്പായോ. രാഗനിമിത്താദീനന്തി
ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സവിഗ്ഗഹാനം വിയ ഉപട്ഠാനഞ്ചേതമ നിമിത്തന്തി
അധിപ്പേതം. ഇദമസ്സ സഗുണതോ നാമന്തി ഇദം രാഗാദിവിവിത്തത്താ
രൂപനിമിത്താദിപണിധിആദിഅഭാവവസേന അസ്സ മഗ്ഗസ്സ സഗുണതോ സിദ്ധം നാമം.

സ്വായന്തി സോ അയം മഗ്ഗോ. സുന്തത്തന്തി സഞ്ചസഞ്ചാരസുന്തത്തോ, അത്തസുന്തത്തോ
ച സുന്തത്തം. സഞ്ചസഞ്ചാരനിമിത്താഭാവതോ അനിമിത്തം. തണ്ഹാപണിധിആദീനം
അഭാവേന അപ്പണിഹിതം. ഇദമസ്സ ആരമ്മണതോ നാമന്തി യഥാ സുഖാരമ്മണം രൂപം
“സുഖ”ന്തി വുച്ചതി, ഏവം സുന്തത്താദിനാമസ്സ നിബ്ബാനസ്സ ആരമ്മണകരണതോ ഇദം അസ്സ
മഗ്ഗസ്സ സുന്തത്താദിഭേദം ആരമ്മണതോ സിദ്ധം നാമം.

൮൦൩. അനത്താനുപസ്സനാ അത്തസുന്തത്തായ ദിട്ഠന്താ സരസതോ സുന്തത്താ നാമ.
തസ്സാ സുന്തത്താവിപസ്സനായ മഗ്ഗോ വിപസ്സനാഗമനേന സുന്തത്തോ. അനിമിത്താ നാമ
നിച്ചനിമിത്താദീനം ഉഗ്ഘാടനതോ. ഇദം പന മഗ്ഗസ്സ അനിമിത്തനാമം ന
അഭിധമ്മപരിയായേന ലബ്ഭതി. കിം കാരണം? അഭിധമ്മേ സരസം അനാമസിത്വാ
പച്ചനീകതോ നാമലാഭതോ. യോ ഹി സഗുണാരമ്മണേഹി നാമലാഭോ, സോ
സരസപ്പധാനോ ഹോതി, സരസേനേവ ച നാമലാഭേ സഞ്ചമഗ്ഗാനം സുന്തത്താദിഭാവോതി
വവത്ഥാനം ന സിയാ. തസ്മാ അഭിധമ്മേ സതിപി ദീഹിപി കാരണേഹി
അനിമിത്തനാമലാഭേ പച്ചനീകതോവ നാമവവത്ഥാനകരണം ഗയ്ഹതീതി തദഭാവാ ന
ലബ്ഭതി. അഥ വാ ന ലബ്ഭതീതി അന്തനിരപേക്ഖേഹി സഗുണാരമ്മണേഹി ന ലബ്ഭതി.
കിം കാരണം? അഭിധമ്മേ സരസപച്ചനീകേഹി സഹിതേഹി നാമലാഭതോ. പച്ചനീകഞ്ച
വവത്ഥാനകരണം അനപേക്ഖിത്വാ കേവലസ്സ സരസസ്സ നാമഹേതുഭാവോ അഭിധമ്മേ
നത്ഥി, അവവത്ഥാനാപത്തിതോ. തസ്മാ
അത്താഭിനിവേസപണിധിപടിപക്ഖവിപസ്സനാനുലോമാ മഗ്ഗാ സതിപി സരസന്തരേ

പച്ചനീക്കസഹിതേന സരസേന നാമം ലഭന്തി. അനിമിത്തമഗ്നസ്സ പന വിപസ്സനാ നിമിത്തപടിപക്ഖാ ന ഹോതി, സയം നിമിത്തഗുഹണതോ നിമിത്തഗുഹണാനിവാറണാതി തദനുലോമോ മഗ്ഗോപി ന നിമിത്തസ്സ പടിപക്ഖോ. യദി സിയാ, നിമിത്തഗതവിപസ്സനായപി പടിപക്ഖോ സിയാ, തസ്മാ വിജ്ജമാനോപി സരസോ വവത്ഥാനകരപച്ചനീകാഭാവാ അഭിധമ്മേ അനിമിത്തനാമദായകോ ന ഗയ്ഹതീതി. യദി ഏവം, അനിച്ഛാനുപസ്സനാനുലോമോ മഗ്ഗോ അഭിധമ്മേ അസങ്ഗഹിതോ സിയാതി? ന, സുദ്ധികപടിപദാനയേ തസ്സ സങ്ഗഹിതത്താ. തസ്മാ ഏവ ഹി സോ വുത്തോ. സുത്തന്തേ പന പരിയായദേസനത്താ സഗുണാരമ്മണമത്തേനപി നാമം ഗയ്ഹതീതി ആഹ “സുത്തന്തപരിയായേന ലബ്ഭതി”തി. യം പന്നേതമ വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ആഗമനവസേനപി മഗ്ഗസ്സ അനിമിത്തനാമം ലബ്ഭതിയേവാതി ദസ്സേതും “തത്രാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ആഗമനീയട്ഠാനേതി ആഗമനപടിപദാറണേ. സേസം വുത്തനയത്താ ഉത്താനമേവാതി.

സങ്ഖാരുപേക്ഖാണാം നിട്ഠിതം.

അനുലോമത്താണകമാവണ്ണനാ

വുൺ. അധിമോക്ഖസദ്ധാതി പസാദഭൂതോ വത്സുഗതോ നിച്ഛയോ അധിമോക്ഖോ. തസ്മാ തമാഭൂതാ ഭാവനാവിസേസേന കിച്ചതോ അധിമത്തതായ ബലവതരാ നിബ്ബത്തതി. സുപഗ്ഗഹിതന്തി സുട്ഠ പഗ്ഗഹിതം. അസല്പിനം പടുതരഭാവേന പടിപക്ഖവിധമനസമത്ഥം വീരിയം ഹോതി. സൂപട്ഠിതാതി തിക്ഖതരതായ ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവേന സുട്ഠ ഉപട്ഠിതാ സതി ഹോതി. സുസമാഹിതന്തി പസ്സദ്ധിസുഖാനം സാതിസയതായ സുട്ഠ സമാഹിതം ആരമ്മണേ സമ്മദേവ റപിതം അപ്പിതം വിയ ഹോതി. തിക്ഖതരാതി അനുലോമത്താണുപ്പത്തിയാ പച്ചയോ ഭവിതും സമത്ഥഭാവേന സാതിസയം തിക്ഖാ സൂരാ. സങ്ഖാരാനം വിചിനനേപി മജ്ജയത്തഭൂതസങ്ഖാരുപേക്ഖാ പത്താ ഉപ്പജ്ജതി. അനിച്ഛാതി വാ...പേ... സമ്മസിത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതരതീതി അനിച്ഛാദീസു ഏകേനാകാരേന സമ്മസന്തി സത്തക്ഖത്തും പവത്തിത്വാ ഭിജ്ജന്തി ഭവങ്ഗം ഓതിണ്ണാ നാമ ഹോതി തതോ പരം ഭവങ്ഗസ്സ വാരോതി കത്വാ. സങ്ഖാരുപേക്ഖായ കത്തനയേനേവാതി അനിച്ഛാദിനാ ആലമ്ബനകരണനയേനേവ, ന സമ്മസിതനയേന. തേനാഹ “ആരമ്മണം കുരുമാന”ന്തി. ആവട്ടേത്വാതി നിവത്തേത്വാ ചിത്തസ്സ ഭവങ്ഗവസേന വത്തിതും അദത്വാ. വിസദിസചിത്തപവത്തിസങ്ഖാതായ വീചിയാ അഭാവേന അവിചികാ, ചിത്തസന്തതി. കിരിയമനോധാതുയാ ഹി ഭവങ്ഗേ ആവട്ടിതേ കിരിയമയചിത്തപവത്തിവിപാകചിത്തുപ്പത്തിയാ സവിചികാ സന്തരാ, ന ഏവം മനോഭാരാവജ്ജനേനാതി വുത്തം “അവിചികം ചിത്തസന്തതിം അനുപ്പബന്ധമാന”ന്തി. തഥേവാതി യഥാ അതീതാസു ദത്തിംസജവനവിമീസു സങ്ഖാരുപേക്ഖാ “അനിച്ഛാ”തി വാ “ദുക്ഖാ”തി വാ “അനത്താ”തി വാ സങ്ഖാരേ ആരമ്മണമകാസി, തഥേവ. പരികമ്മന്തി വുച്ചതി മഗ്ഗസ്സ പരികമ്മത്താ പടിസങ്ഖാരകത്താ . ഉപചാരന്തി വുച്ചതി മഗ്ഗസ്സ ആസന്നത്താ, സമീപചാരികത്താ വാ. അനുലോമത്തം സയമേവ വദതി.

അയഞ്ച നയോ കാമം മഗ്ഗവീഥിയം പഠമജവനസ്സ പടിസങ്ഖരണട്ഠോ, ദുതിയസ്സ തതോ ആസന്നട്ഠോ, തതിയസ്സ ഹേട്ഠിമുപരിമാനം അനുലോമട്ഠോ ച യുത്തോതി വുത്തോ, തഥാപി സഞ്ചേസന്ധി ഇമാ സമത്താ സമ്ഭവന്തിതി ദസ്സേതും “അവിസേസേന പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ആസേവനന്തി ആദരേന സേവനം. പുരിമഭാഗപച്ഛിമഭാഗാനന്തി ഹേട്ഠിമാനം, ഉപരിമാനഞ്ച ധമ്മകോട്ഠാസാനം. അട്ഠന്നന്തി ഉദയബ്ബയത്താണാദിനം അട്ഠന്നം. സബ്ബാപി വിപസ്സനാ ലക്ഖണത്തയസമ്മസനകിച്ചാവ , ഇദന്ധി തഥേവാതി വുത്തം “തഥകിച്ചതായാ”തി. ഉപരീതി മഗ്ഗേ. ബോധിപക്ഖിയധമ്മാനം തഥകിച്ചതായ അനുലോമേതി സമ്മോസാദിപടിപക്ഖവിധമനതോ. ഇദാനി അനുലോമത്താണസ്സ തദുഭയകിച്ചാനുലോമം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “തത്ത്വഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അനുലോമത്താണം സച്ചപടിച്ഛാദകമോഹക്ഖന്ധാദിനം സാതിസയം വിധമനേന ലോകിയത്താണേസു ഉക്കംസപരിയന്തഗതം, തതോ ഏവ ഹേട്ഠാ നിബ്ബത്തിതഉദയബ്ബയത്താണാദിനവി കിച്ചം പടിപക്ഖദുരീഭാവേന അത്ഥതോ സാധേന്തമേവ ഹുത്വാ പവത്തി, തഥാപവത്തമാനഞ്ച തേസം കിച്ചം അനുലോമേന്തം വിയ ഹോതീതി ആഹ “ഉദയബ്ബയവന്താനം...പേ...

തമകിച്ചതായ അനുലോമേതീ"തി. തത്ത്വ "ഭയതോ ഉപദ്ഠിത"തി ഇമിനാപി ആരമ്മണസീസേന ഞാണബ്യാപാരമേവ വദതി സപ്പടിഭയാനം സഖ്വാരാനം യമാസഭാവദസ്സനദീപനതോ. സേസേസു പന സത്തസുപി റാനേസു ഞാണബ്യാപാരോവ ദസ്സിതോ. യസ്മാ ഏതം അനുലോമത്താണം അനിച്ഛാദീസു അത്തതരലക്ഖണവസേനേവ സഖ്വാരേ ആരബ്ഭ പവത്തതി, തസ്മാ വുത്തം "അനിച്ഛലക്ഖണാദിവസേന സഖ്വാരേ ആരബ്ഭ പവത്തത്താ"തി. തായ പടിപത്തിയാതി യാ സാ അനുലോമത്താണസ്സ മൂലമൂലസച്ചപടിച്ഛാദകസംകിലേസവിക്ഖമ്ഭനപടിപത്തി, തായ. ന ഹി അനുലോമത്താണേ തമാ അനുപ്പന്നേ ഗോത്രഭൂത്താണം നിബ്ബാനം ആലമ്ബിതും സക്കോതി, ഗോത്രഭൂത്താണേ വാ അനുപ്പന്നേ മഗ്ഗത്താണം ഉപ്പജ്ജതീതി.

വുത്തമത്ത്വം ഓപമ്മേന പാകടരം കാതും "യമാഹീ"തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ അട്ഠന്നം വോഹാരികമഹാമത്താനം അഗതിഗമനം പഹായ തത്ത്വവിനിച്ഛയകരണം വിയ അട്ഠന്നം ഞാണാനം യമാസകം പടിപക്ഖം പഹായ സഖ്വാരേസു ഉദയബ്ബയാദിപടിപത്തി, രത്തോ മജ്ജത്തഭാവോ വിയ അനുലോമത്താണസ്സ പുരിമപച്ഛിമയമ്മകോട്ഠാസസ്സ അനുകൂലതാ. തേനേവാതി ഹേട്ഠിമത്താണാനം അനുലോമനമുഖേന ഉപരിബോധിപക്ഖിയാനം അനുലോമനതോയേവ. സച്ചാനുലോമികത്തി വുച്ചതി മഗ്ഗസച്ചസ്സ അനുലോമികത്താ.

അനുലോമത്താണം നിട്ഠിതം.

വുട്ഠാനഗാമിനീവിപസ്സനാകമാവണ്ണനാ

വു. കിഞ്ചി അസഖ്വതാരമ്മണസി ഞാണം വുട്ഠാനഗാമിനീയാ ഏകസഖ്ഗഹന്തി കത്വാ "സഖ്വാരാരമ്മണായാ"തി വിസേസനം കത്വം. തത്ത്വഹി വിസേസതോ വുട്ഠാനം അരിയമഗ്ഗം ഗച്ഛതി ഉപേതീതി വുട്ഠാനഗാമിനീതി വത്തബ്ബതം ലഭതി. തേനാഹ "സബ്ബേന സബ്ബ"തിആദി. അസമ്മോഹത്വത്തി തത്ത്വ തത്ത്വ സുത്തേ പരിയായന്തരേഹി ആഗതായ സമ്മോഹാഭാവത്വം. സുത്തസംസന്ദനാതി സുത്താനം തേസം തേസം സുത്തപദാനം അനുസന്ദാനം.

യേ ലോകിയേ സഖ്വാരേ ആരബ്ഭ അനുലോമപരിയോസാനാ വുട്ഠാനഗാമിനീവിപസ്സനാ പവത്തതി, തത്ത്വസന്നിസ്സിതാ തപ്പടിബദ്ധാ തത്ത്വാ തേഹി വിനാ അപ്പവത്തനതോ തമ്മയാ നാമ, തമ്മയാവ തമ്മയാതാ, തമ്മയാ വാ തത്ത്വാസമ്പയുത്താ ഖണ്ഡാ, തേസം ഭാവോ തമ്മയാതാ, സാ ഏവ തത്ത്വാ. തപ്പടിപക്ഖാ വുട്ഠാനഗാമിനീവിപസ്സനാ അതമ്മയാതാ. തേന വുത്തം അട്ഠകമായം "തമ്മയാതാ നാമ തത്ത്വാ, തസ്സാ പരിയാദിയനതോ വുട്ഠാനഗാമിനീവിപസ്സനാ അതമ്മയാതാതി വുച്ചതീ"തി (മം നിം അട്ഠം ൩.൩൧൦). നിസ്സായാതി തം അതമ്മയാതം നിസ്സയം കത്വാ, ഭാവേത്വാതി അത്ത്വാ. ഏകത്താതി ഏത്ത്വ അയം പാളി "അത്ത്വി, ഭിക്ഖവേ, ഉപേക്ഖാ രൂപേസു...പേ... ഫോട്ഠേസു, അയം, ഭിക്ഖവേ, ഉപേക്ഖാ നാനത്താ നാനത്തസിതാ"തി (മം നിം ൩.൩൧൦), സയസി നാനാസഭാവാ, നാനാരമ്മണസിസ്സിതാ ചാതി അത്ത്വാ. സാ പന സമാധിസമ്പയുത്താ വിപസ്സനുപേക്ഖാ വേദിതബ്ബാ. "അത്ത്വി, ഭിക്ഖവേ, ഉപേക്ഖാ ആകാസാനഞ്ചായതനനിസ്സിതാ...പേ... നേവസത്താനാസത്തായതനനിസ്സിതാ, അയം, ഭിക്ഖവേ, ഉപേക്ഖാ ഏകത്താ ഏകത്തസിതാ"തി (മം നിം ൩.൩൧൦). യാ ഹി തത്ത്വഅരൂപചിത്തുപ്പാദപരിയാപനാ ഉപേക്ഖാ, സാ ഏകസഭാവത്താ, ഏകാരമ്മണത്താ ച ഏകത്താ, ഏകത്തസിതാ ചാതി വുച്ചതി, സാ പന തത്ത്വത്യാനസഹഗതവേദനുപേക്ഖാ ച തദാരമ്മണവിപസ്സനുപേക്ഖാ ചാതി വദന്തി. തം പജഹമാതി തദാരമ്മണകിലേസപഹാനേന പജഹമ. തേനാഹ "തം സമതിക്കമമാ"തി.

നിബ്ബിദാതി വുട്ഠാനഗാമിനീ. തത്ത്വ ഹി സുത്തേ വിരജ്ജതീതി മഗ്ഗകിച്ചമാഹ, വിമുച്ചതീതി ഫലകിച്ചം.

സുസിമസുത്തം നിദാനവഗ്ഗേ. തത്ത്വ ധമ്മട്ഠിതിത്താണം വുട്ഠാനഗാമിനീതി വുത്താ ധമ്മട്ഠിതിയം പടിച്ഛസമുപ്പാദേ അസമ്മുയ്ഹനവസേന പവത്തനതോ. നിബ്ബാനേ ഞാണന്തി മഗ്ഗത്താണമാഹ.

സത്താഖോ, പോട്‌പാദാതി ഏതമ കാമം “സത്താ”ഇച്ചേവ വുച്ചതി, പുണ്യേ പന “സത്തഗ്ഗം ഫുസതീ”തി വുത്തത്താ ആഹ “സത്തഗ്ഗന്തി വുത്താ”തി.

പടിപദാണാണസ്സനവിസുദ്ധീതി തദേകദേസഭൂതാ വുട്‌ഠാനഗാമിനീ വുത്താ. സമുദായേസു ഹി പവത്താ വോഹാരാ അവയവേസുപി പവത്തന്തിതി. പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗന്തി പാരിസുദ്ധിയാ പധാനകാരണം.

തീഹി നാമേഹീതി അനുലോമഗോത്രഭുവോദാനസങ്ഖാതേഹി തീഹി നാമേഹി.

കിത്തിതാതി മോമിതാ അരിയമഗ്ഗാധിട്‌ഠാനതായ. മഹന്താനം സീലക്ഖന്ധാദീനം ഏസനട്‌ഠേന മഹേസിനാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന. സന്തകിലേസതായ സന്താ. യോഗന്തി ഭാവനം, ഭാവനാഭിയോഗം വാ.

പടിപദാണാണസ്സനവിസുദ്ധിനിദുസവണ്ണനാ നിട്‌ഠിതാ.

ഇതി ഏകവീസതിമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൨൨. ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിനിദേശവണ്ണനാ

പഠമഗ്ഗുഞാണകമാവണ്ണനാ

൮൦൬. ഇദാനി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിയാ നിദേശേ അനുപ്ପത്തേ സാ യസ്സ ഞാണസ്സ അനന്തരം ഉപ്പജ്ജതി, തം താവ ദസ്സേനോ “ഇതോ പരം ഗോത്രഭുജ്ഞാണം ഹോതി”തി ആഹ. ഇതോ പരന്തി ഇതോ അനുലോമത്താണതോ ഉപരി. തന്തി ഗോത്രഭുജ്ഞാണം. നേവ പടിപദാഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിം ഭജതി അനിച്ഛാദിവസേന സഞ്ചാരാനം അഗ്ഗഹണതോ. ന ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിം ഭജതി സതിപി നിബ്ബാനാരമ്മണത്തേ കിലേസാനം അഖേപനതോ. തതോ ഏവേതം വിത്താണയാത്മനം വിസയം ഉദേശത്തം ദസ്സനകിച്ചം കരോത്തം കിരിയമനോധാതു വിയ മഗ്ഗസ്സ ആവജ്ജനട്ഠാനിയം വുച്ചതി. അന്തരാതി ഛട്ഠസത്തമവിസുദ്ധിനം വേമജ്ജേ. അബ്ബോഹാരികമേവ ഹോതി ഉഭയവിസുദ്ധിലക്ഖണതാഭാവതോ. തമാപി വുട്ഠാനഗാമിനിയാ പരിയോസാനതായ വിപസ്സനാപക്ഖികം. തേനേവസ്സ തംസോതപതിതതാ. തേനാഹ “വിപസ്സനാസോതേ...പേ... സഞ്ചം ഗച്ഛതീ”തി. ഏതേനസ്സ പടിപദാഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിഭജനം ദസ്സേതി. സോതസ്സ അരിയസ്സആദിതോ പജ്ജനം സോതാപത്തി, സോ ഏവ മഗ്ഗോ, സോതം വാ അരിയം ആദിതോ പജ്ജതി അധിഗച്ഛതീതി സോതാപത്തി, പഠമകോ. തസ്സ മഗ്ഗോ സോതാപത്തിമഗ്ഗോ. പടിസന്ധിവസേന സകിദേവ ഇമം മനുസ്സലോകം ആഗച്ഛതീതി സകദാഗാമീ, തസ്സ മഗ്ഗോ സകദാഗാമിമഗ്ഗോ. പടിസന്ധിവസേന കാമഭവം ന ആഗച്ഛതീതി അനാഗാമീ, തസ്സ മഗ്ഗോ അനാഗാമിമഗ്ഗോ. കിലേസാദീനം ഹനനാദിനാ അരഹം, അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠോ. തസ്സ ഭാവോ അരഹത്തം, സോ ഏവ മഗ്ഗോതി അരഹത്തമഗ്ഗോ. ചതുമു മഗ്ഗേസു ഞാണം ഏകജ്ജന്ധം ഗഹേത്വാ ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിനാമ.

തേഹി തീഹിപിതി ഹേട്ഠാ തിണ്ണം അനുലോമത്താണാനം വുത്തത്താ വുത്തം, തീസു വാ ദിനം അന്തോഗധത്താ. തീഹിപിതി വാ വികപ്പന്തരസന്ധിണ്ഡനത്ഥോ പി-സദ്ദോ, തേന തീഹിപി ദീഹിപിതി വുത്തം ഹോതി. അത്തനോ ബലാനുരൂപേനാതി അത്തനോ അത്തനോ ആനുഭാവാനുകൂലം. പഠമഞ്ഹി അനുലോമത്താണം സബ്ബോളാരികം, ദുതിയം തതോ നാതിഓളാരികം, തതീയം തതോ നാതിഓളാരികം തമം അന്തരയാപേതി. അഥ വാ ബലാനുരൂപേനാതി ഹേട്ഠാ സഞ്ചാരൂപേക്ഖായ ആഹിതബലാനുരൂപേന . പുബ്ബാഭിസഞ്ചാരവസേന ഹി അനുലോമത്താണസ്സാപി മഗ്ഗത്താണസ്സ വിയ സദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്താനം പവത്തിആകാരസീദ്ധോ അത്ഥേവ മുദുതിക്ഖതാവിസേസോ. പലിബ്ബോധതോ ഉപട്ഠാതി പലിബ്ബോധഭാവപടിച്ഛാദകസ്സ തമസ്സ അന്തരയാപിതത്താ. “ആസേവനത്തേ”തി ഇമിനാ ദുതിയസ്സ വാ തതീയസ്സ വാ അനുലോമത്താണസ്സ അനന്തരം ഗോത്രഭുജ്ഞാണുപ്പത്തി, ന പഠമസ്സാതി ദസ്സേതി തസ്സ അനാസേവനത്താ. ന ഹി അലദ്ധാസേവനം ഗോത്രഭുജ്ഞാണം ഉപ്പാദേതും സക്കോതി. നിമിത്താദിവിരഹതോ, തബ്ബിയുരതോ ച “അനിമിത്ത”ന്തിആദിനാ നിബ്ബാനം വിസേസിതം. പുമുജ്ജനഗോത്തന്തി അരിയേഹി അസമ്മിസ്സം പുമുജ്ജനസമത്തം. ഗോത്തന്തി ഹി ഏകവംസജാനം സമാനാ സമത്താ, ഏവം ഇയാപിതി. പുമുജ്ജനസഞ്ചന്തി തസ്സേവ വേവചനം, പുമുജ്ജനഭൂമിന്തി

പുരുഷജനവത്സം. ഏകന്തികതായ ഏകവാദമേവ ച ഉപജനതോ
അപുനരാവട്ടകം.

ബഹിഷാ വുട്ഠാനവിവൃതേതി അസഞ്ചതയാതുയാ ബഹിഭാവതോ
ബഹിഷാസഞ്ചിതാ സഞ്ചാരഗതാ വുട്ഠാനഭൂതേ വിവൃതേ നിപ്ഫജമാനേ
പഞ്ചാ. അഭിഭൂയതീതി അഭിഭവതി. പക്വന്തിതീ അനുപവിസതി. ഏത ച
“ഉപ്പാദം അഭിഭൂയതീ”തിആദിനാ പുരുഷജനഗോത്താഭിഭവനം തദതിക്കമനമാഹ.
“അനുപ്പാദം പക്വന്തി”തിആദിനാ അരിയഗോത്തഭാവനം തദഭ്യഭാവതോ.

വൃംഘ. ഏകാവജനാനം നാനാവിമിതാ നതമിതി ന തംനിസേധനായ
ഏകവിമിഗ്ഗഹണം, അഥ ഖോ നാനാരമ്മണാനവി ഏകാവജനാനം
നാനാവിമിതാ നതമിതി ദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠം. മഹാമാതികന്തി മഹന്തം
ഉദകവാഹകം. ലഞ്ചിതാതി അനോതരന്തോ ഏവ അതിക്കമിതാ.
ഉല്പഞ്ചിതാതി ഉപരിഭാഗേനേവ ലഞ്ചിതാ. നിന്നപോണപബ്ഭാരതാ
ഉത്തരൂത്തരവിസിട്ഠാ നിന്നതാവ.

അട്ഠഹി ഞാണേഹി അനുക്കമേന ആഹിതവിസേസം അനുലോമന്താണം
നിബ്ബാനാരമ്മണസ്സ ഞാണസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സമത്ഥം ജാതന്തി ആഹ
“ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാദിനാ വേഗേന ധാവിതാ”തി. രൂപം
അനേകസന്തതിസമ്ബന്ധതായ അനേകവട്ടരചിതാ രജ്ജു വിയ ഹോതീതി
വുത്തം “രൂപരജ്ജും വാ”തി. അത്തഭാവസ്സ രുക്ഖട്ഠാനിയതായ വുത്തത്താ
തംസമ്ബന്ധദണ്ഡട്ഠാനിയതാ വേദനാദീസു ഏകസ്സേവ യുത്താ, ന
വേദനാദീസമുദായസ്സാതി വുത്തം “വേദനാദീസു അത്തതരദണ്ഡം വാ”തി.
അനുലോമാവജനേനാതി അനുലോമസ്സ ആവജനേന. യേന ആവജനേന
അനുലോമന്താണം ഉപജ്ജതി, തേന തം ആരമ്മണം. “പഠമേന
അനുലോമചിത്തേന ഉല്പഞ്ചിതാ”തി ഇദം സക്കായതീരസ്സ തസ്സ
അതിക്കമനാരമ്ഭതായ വുത്തം. “ദുതിയേന
നിബ്ബാനനിന്നപോണപബ്ഭാരമാനസോ”തി ഇദം തസ്സ സബ്ബസഞ്ചാരതോ
സാതിസയം അലഗ്ഗം ഹുത്ഥാ വിസഞ്ചാരേ അല്പിനഭാവതോ വുത്തം. നിബ്ബാനേ
ആരമ്മണകരണവസേന പതതി യോഗാവചരോ. ഏകാരമ്മണേതി
ഏകവാരംയേവ ആലമ്ബിതേ ആരമ്മണേ. തേനാഹ “അലദ്ധാസേവനതായാ”തി.
തേന ഏകാരമ്മണേ ആസേവനാ ഉപകാരവതീ, ന തമാ നാനാരമ്മണേതി
ദസ്സേതി.

വൃംവൃ. തത്രാതി അനുലോമഗോത്രഭൂതം ഇതരീതരകിച്ചാകരണേ.
നക്ഖത്തയോഗന്തി നക്ഖത്തേന ചന്ദസ്സ യോഗം, നക്ഖത്തയോഗവിഭാവനിയം
വാ കാലം, ദിവസന്തി അത്ഥോ.

തത്ഥാതിആദി ഉപമാസംസന്ദനം.

ഏവം നിബ്ബത്താഹിതി അനുലോമന്താണാനി വിയ സഞ്ചാരേ
അനാലമ്ബിതാ അഹം വിയ നിബ്ബാനാരമ്മണേ വത്താഹിതി മഗ്ഗസ്സ
ഗോത്രഭൂതാ ദിന്നസഞ്ചാരമുഞ്ചനം, അനുബന്ധനഞ്ച നിബ്ബാനാരമ്മണകരണമേവ
സന്ധായ വുത്തം.

വൃൺ. തത്രാതി തസ്മിം ഗോത്രഭൂനാ ദിനസന്തം അമുഞ്ചിതാ വിയ തേന ഗഹിതാരമ്മണേയേവ വത്തിതാ മഗ്ഗസ്സ ലോഭക്ഖന്ധാദിനിബ്ബിജ്ജന്തേ. ഉസും അസതി വിപ്പതീതി ഇസ്സാസോ, ധനുഗ്ഗഹോ. സരഗോചരട്ഠാനം നാമ അട്ഠസഭമത്തം. തഞ്ചേ വോ ദൂരേ പാതിനോ മജ്ജിമപുരിസസ്സ വസേന ചതുഹത്ഥായ യട്ഠിയാ വീസതിയട്ഠി ഉസഭം, തേന അട്ഠസഭമത്തേ പദേസേ ഹത്ഥവസേന ചത്താരിസാധികശസതഹത്ഥേ പദേസേ. ഫലകസതന്തി അസനസാരമയം ഫലകസതം. കുമ്പഭകാരചക്കസദിസേ ചക്കയന്തേ. ആവിജ്ജിതാതി ഭമേതാ. ദണ്ഡകഘട്ടനായ ഉപ്പാദേതബ്ബസദ്ദോ ദണ്ഡകസത്താ. ഫലകസതവിനിവിജ്ജന്തസ്സ പച്ചയഭൂതാ ദണ്ഡകസത്താ വിയ ഗോത്രഭൂത്താണാം ലോഭക്ഖന്ധാദിനിബ്ബിജ്ജന്തസ്സ മഗ്ഗത്താണസ്സ പച്ചയഭാവതോ. ഇസ്സാസോ വിയ മഗ്ഗത്താണം നിബ്ബിജ്ജിതബ്ബനിവിജ്ജന്തതോ.

വൃ൧൦. അട്ഠമഭവതോ പട്ഠായ നിബ്ബത്തനകം അനമതഗ്ഗസംസാരവട്ടഭുക്ഖസമുദം സോസേതി. സദ്ധായനം സീലധനം ഹിരിധനം ഓത്തപ്പധനം സുതധനം ചാഗധനം പത്തായനന്തി ഇമേസം സത്തന്നം അരിയധനാനം. സമ്മുഖീഭാവന്തി പച്ചക്ഖസിദ്ധിം. പാണാതിപാതാദിപഞ്ചവേരാന്തി ചേവ പഞ്ചവീസതിമഹാഭയാന്തി ചാതി സബ്ബവേരഭയാന്തി. അഞ്ഞേസഞ്ച രതനത്തയേ നിവിട്ഠസദ്ധാദിനം. സമുദായേ പവത്തോ സോതാപത്തിമഗ്ഗസദ്ദോ തദേകദേസേപി പവത്തതീതി ആഹ “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന സമ്പയുത്തം ത്താണ”തി.

പഠമമഗ്ഗത്താണം നിട്ഠിതം.

സോതാപന്നപുഗ്ഗലകമാവണ്ണനാ

വൃ൧൧. തസ്സേവ സോതാപത്തിമഗ്ഗചിത്തസ്സ. കാമഞ്ചേത്ഥ നാതിതിക്ഖപത്തസ്സ ദേവ, തിക്ഖപത്തസ്സ തീണി ഫലചിത്താന്തി ഹോന്തി, അവിസേസതോ പന ഗഹിതസ്സ മഗ്ഗസ്സ വസേന “ദേവ, തീണി വാ”തി വുത്തം. സമാധിമാനന്തരികത്തമാഹൂതി യം അത്തനോ പവത്തിസമനന്തരം നിയമേനേവ ഫലപ്പദാനതോ ആനന്തരികസമാധിതി ആഹൂതി അത്ഥോ. അനന്തരമേവ പവത്തനകം ഫലം അനന്തരം, തത്ഥ നിയുത്തോ, തം വാ പയോജനം ഏതസ്സാതി ആനന്തരികോ, മഗ്ഗോ.

ആസേവനത്തേതി ആസേവനതോ അന്തേ, ആസേവനലാഭിനോ അനുലോമത്താണസ്സ അനന്തരന്തി അത്ഥോ. ലദ്ധാസേവനമേവ അനുലോമം ഗോത്രഭൂം ഉപ്പാദേതി. ഉപരി പന ശര, സത്ത വാ ജവനാന്തി പവത്തന്തി, തസ്മാ ചത്താരി ഫലചിത്താന്തി ഹോന്തിതി വദേയ്യാതി ആഹ “സത്തചിത്തപരമാ ച ഏകാവജ്ജനവീഥി”തി.

തം പന ന സാരതോ പച്ചേതബ്ബന്തി യോജനാ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

വൃ൧൨. ഏത്താവതാതി പഠമമഗ്ഗാനന്തരം ഫലസ്സ ഉപ്പത്തിമക്കേന. ഭൂസം പമത്തോപിതി ദേവരജ്ജചക്കവത്തിരജ്ജാദിപമാദട്ഠാനം ആഗമ്മ ഭൂസം പമത്തോപി. യേസം യമാവുത്തആവജ്ജനജവനചിത്താനം ഉപ്പത്തിയാ ഏസ സോതാപനോ പച്ചവേക്ഖതി നാമാതി അധിപ്പായോ.

ഏതേനേവ പസങ്ഗേന സേസാനം അരിയാനം പച്ചവേക്ഖണാനി ദസ്സേതും “യഥാ ചാ”തിആദി വുത്തം.

ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദോയേവ ചേസോ, യദിദം പഞ്ചന്നം, ചതുന്നഞ്ച പച്ചവേക്ഖണാനം ദസ്സനന്തി അത്ഥോ. “അഭാവേനേവാ”തി ഏതേന പഹീനാവസിട്ഠങ്കിലേസപച്ചവേക്ഖണസമത്ഥതാ കസ്സചി ഹോതി, കസ്സചി ന ഹോതീതി ദസ്സേതി. ലോഭോ ഏവ ലോഭധമ്മോ.

ദുതിയമഗ്ഗുണാണകമാവണ്ണനാ

വൃഹസ. കാമരാഗബ്ധാപാദാനം തനുഭാവായാതി ഏതേസം കിലേസാനം തനുഭാവത്ഥം. തത്ഥ ദ്വീഹി കാരണേഹി തനുഭാവോ അധിച്ചുപ്പത്തിയാ, പരിയുട്ഠാനമന്ദതായ ച. സകദാഗാമിസ്സ ഹി വട്ടാനുസാരിമഹാജനസ്സ വിയ കിലേസാ അഭിണ്ഹം ന ഉപ്പജ്ജന്തി, കദാചി കദാചി വിരളാകാരാ ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തി. തഥാ ഉപ്പജ്ജന്താപി മദുന്താ ഛാദേന്താ അന്ധകാരം കരോന്താ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ദ്വീഹി പന മഗ്ഗേഹി പഹീനത്താ മന്ദമന്ദാ തനുക്കാകാരാ ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തി. കേചി പന “സകദാഗാമിസ്സാപി കിലേസാ ചിരേന ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പജ്ജന്താപി ബഹലാവ ഉപ്പജ്ജന്തി. തഥാ ഹിസ്സ പുത്തധീതരോ ദിസ്സന്തി”തി, തം അകാരണം വത്ഥുപടിസേവനേന വിനാപി ഗബ്ഭഗ്ഗഹണസബ്ഭാവത്ഥോ. തസ്മാ വുത്തനയേനേവ ദ്വീഹി കാരണേഹി തേസം തനുഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ദുതിയായാതി ഗണനവസേനപി ദുതിയായ, ഉപ്പത്തിവസേനപി ദുതിയായ ഭൂമിയാ. പത്തിയാതി സാമത്തേഫലസ്സ പടിലാഭായ. തത്ത്ഹി സമ്പയുത്താനം നിസ്സയഭാവത്ഥോ തേ ധമ്മാ ഭവന്തി ഏത്ഥാതി ഭൂമി. യസ്മാ വാ സമാനേപി ലോകുത്തരഭാവേ സയമ്പി ഭവതി ഉപ്പജ്ജന്തി, ന നിബ്ബാനം വിയ അപാതുഭൂതം, തസ്മാപി “ഭൂമി”തി വുച്ചതി. യോഗം കരോതീതി വിപസ്സനാഭിയോഗം കരോതി. “നവഹാകാരേഹി ഇന്ദ്രിയാനി തിക്ഖാനി ഭവന്തി”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൬൯൯) വുത്തനയേനേവ യദഗ്ഗേന ഇന്ദ്രിയാനം തിക്ഖതം സമ്പാദേതി, തദഗ്ഗേന ബലാനി, ബോജ്ജ്യങ്ഗാനി ച പടുതരഭാവം ആപാദേന്തോ ഇന്ദ്രിയബലബോജ്ജ്യങ്ഗാനി സമോധാനേത്വാ ലക്ഖണത്തയതീരണവസേന ഞാണേന പരിമദുതി. തത്ഥ അപരാപരം ഞാണം ചാരേന്തോ പരിവത്തേതി. തേനാഹ “വിപസ്സനാവീഥിം ഓഗാഹതീ”തി. വുത്തനയേനേവാതി ഉദയബ്ബയണാണാദിനം ഉപ്പാദനേ വുത്തനയേന. ഗോത്രഭൂഅനന്തരന്തി ഏത്ഥ ഗോത്രഭൂ വിയ ഗോത്രഭൂ. പഠമമഗ്ഗപുരേചാരികണാണത്ത്ഹി പുമുജ്ജനഗോത്താഭിഭവനത്ഥോ, അരിയഗോത്തഭവനത്ഥോ ച നിപ്പരിയായത്ഥോ ഗോത്രഭൂതി വുച്ചതി, ഇദം പന തംസദിസതായ പരിയായത്ഥോ ഗോത്രഭൂ. ഏകച്ചസംകിലേസവിസുദ്ധിയാ , പന അച്ചന്തവിസുദ്ധിയാ ആരമ്മണകരണത്ഥോ ച വോദാനന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ പട്ഠാനേ “അനുലോമം വോദാനസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൪൧൨). യസ്മാ പന പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ ഉപ്പാദാദിഅഭിഭവനത്ഥം ഉപാദായ “അട്ഠം ഗോത്രഭൂധമ്മാ സമാധിവസേന ഉപ്പജ്ജന്തി, ദസ ഗോത്രഭൂധമ്മാ വിപസ്സനാവസേന ഉപ്പജ്ജന്തി”തിആദിസു (പടിം ൧൦ ൧.൬൦) ഗോത്രഭൂനാമേനേവേതം ആഗതം, തസ്മാ ഇയാപി “ഗോത്രഭൂഅനന്തര”ന്തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ദുതിയഞാണം നിട്ഠിതം.

തതീയമഗ്ഗുണാണകമാവണ്ണനാ

പ്രമർ. സകിദേവതി ഏകവാരംയേവ. “ഇമം ലോകം ആഗന്താ”തി ഇമിനാ പഞ്ചസു സകദാഗാമീസു ചത്താരോ വജ്ജേതാ ഏകോവ ഗഹിതോ. ഏകച്ചോ ഇയ സകദാഗാമിഫലം പത്യാ ഇയേവ ലോകേ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ഇയ പത്യാ ദേവലോകേ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ദേവലോകേ പത്യാ തത്ത്വേവ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ദേവലോകേ പത്യാ ഇധുപപജ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബാതി. ഇമേ ചത്താരോപി ഇയ ന ഗഹിതാ. യോ പന ഇയ പത്യാ ദേവലോകേ യാവതായുകം വസിത്വാ പുന ഇധുപപജ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബാതി, അയം ഏകോവ ഇയ ഗഹിതോതി വേദിതഞ്ചോ.

കാമരാഗബ്ധാപാദാനം അനവസേസപ്പഹാനായാതി തേസംയേവ സകദാഗാമിമഗ്ഗേന തനുകതാനം സംയോജനാനം നിരവസേസപ്പഹാനായ. പടിസന്ധിവസേന കാമഭവസ്സ അനാഗമനതോ അനാഗാമീ.

തതിയഞാണം നിട്ഠിതം.

ചതുത്ഥമഗ്ഗുണാണകമാവണ്ണനാ

പ്രമർ. ഓപപാതികോതി ഉപപാതയോനികോ. ഇമിനാസ്സ ഗബ്ഭസേയ്യാ പടിക്ഖിത്താ. തത്ത്വ പരിനിബ്ബായീതി തത്ത്വ സുദ്ധാവാസേ പരിനിബ്ബായിതാ. അനാവത്തിയമ്മോ തസ്മാ ലോകാതി പടിസന്ധിഗൃഹണവസേന തസ്മാ ലോകാ ഇയ അനാവത്തനസഭാവോ, ബുദ്ധദസ്സനധമ്മസ്സവനാനം പനത്ഥായ ആഗമനം ഹോതിയേവ.

രൂപരാഗഅരൂപരാഗമാനഉദ്ധച്ചഅവിജ്ഞാനം അനവസേസപ്പഹാനായാതി ഏതേസം പഞ്ചനം ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനം നിസ്സേസപ്പജ്ജഹനത്ഥായ. തത്ത്വ രൂപഭവേ ഛന്ദരാഗോ രൂപരാഗോ. അരൂപഭവേ ഛന്ദരാഗോ അരൂപരാഗോ. മാനോ അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജത്ഥമാനോ. തഥാ ഉദ്ധച്ചാവിജ്ഞാ.

ചതുത്ഥഞാണം നിട്ഠിതം.

അരഹന്തപുഗ്ഗലകമാവണ്ണനാ

പ്രമന്ത. മഹാഖീണാസവോതി മഹാനുഭാവതാനിബന്ധനം പൂജാവചനമേതം, ന ഉപാദായവചനം യഥാ “മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ”തി. ന ഹി ചൂളഖീണാസവോ നാമ അത്ഥി. അന്തിമദേഹം ധാരേതീതി അന്തിമദേഹധാരി. ഖണ്ഡകിലേസാഭിസഞ്ചാരഭാരാനം ഓഹിതത്താ ഓരോപിതത്താ ഓഹിതഭാരോ. അനുപ്പത്തോ സദത്ഥം സകത്ഥന്തി അനുപ്പത്തസദത്ഥോ. സദത്ഥോതി ച അരഹത്തം വേദിതഞ്ചം. തത്ത്വഹി അത്തുപനിബന്ധനട്ഠേന, അത്താനം അവിജ്ഞനട്ഠേന, അത്തനോ പരമത്ഥട്ഠേന ച അത്തനോ അത്ഥത്താ സകത്ഥോതി വുച്ചതി. പരിക്ഖീണാനി ദസപി ഭവസംയോജനാനി ഏതസ്സാതി പരിക്ഖീണഭവസംയോജനോ. ഖണ്ഡാദിഅത്ഥം സമ്മാ അത്തായ വിമുത്തോതി സമ്മദത്താവിമുത്തോ. അഗ്ഗോ ച സോ ദക്ഖിണേയ്യോ ച, അഗ്ഗദക്ഖിണം വാ അരഹതീതി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യോ.

ബോധിപക്ഖിയകമാവണ്ണനാ

വൃഹാ. ചതുരനും മറ്റുഞാണാനും വസേന ചതുരനായ.
ആനുഭാവവിജാനനത്വത്തി സതിപട്ഠാനപാരിപൂരിആദികസ്സ ആനുഭാവസ്സ
ബോധനത്വം.

പരിപൂണ്ണാ ബോധിപക്ഖിയാ ഏതസ്സാതി പരിപൂണ്ണബോധിപക്ഖിയോ,
മഗ്ഗോ. തസ്സ ഭാവോ പരിപൂണ്ണബോധിപക്ഖിയഭാവോ. വുട്ഠാനബലേഹി
സമ്പയുത്തതാവ വുട്ഠാനബലസമായോഗോ, യേ സംയോജനാദയോ യേന
പഠമഗ്ഗാദിനാ പഹാതബ്ബാ.

വൃഹവൃ. ബുജ്ജന്തന്തേന വാ ബോധോ, മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദോ. തസ്സ
ബുജ്ജന്തന്തരിയായ അനുഗുണഭാവതോ പക്ഖേ ഭവാതി ബോധിപക്ഖിയാ.

വൃഹന്. തേസു ബോധിപക്ഖിയേസു. ആരമ്മണേസുതി
കായാദിആരമ്മണേസു. ഓക്ഖന്ദിത്വാതി അനുപവിസിത്വാ. പക്ഖന്ദിത്വാതി
തസ്സേവ വേവചനം. ഉപട്ഠാനതോതി അനുഭാകാരാദിഗൃഹണവസേന ഉപഗന്ത്വാ
അവട്ഠാനതോ. കായാദിസു അനുഭാകാരാദിഗൃഹണം
പുണ്ണഭാഗസതിപട്ഠാനവസേന സുഭസഞ്ഞാദിപഹാനകിച്ചസാധനം
മഗ്ഗസതിപട്ഠാനവസേന വേദിതബ്ബം. തത്ത്വ ഹി ഏകാവ സതി
ചതുകിച്ചസാധനവസേന പവത്തതി.

വൃഹം. പദഹന്തിതി വായമന്തി, കായചിത്താനി പഗ്ഗണ്ഹന്തി വാ.
അസോഭാഹേതുനും സംകിലേസധമ്മാനം പജഹന്തേന, സോഭാഹേതുനബ്ബ
വോദാനധമ്മാനം ഭാവന്തേന സോഭനം, സുന്ദരന്തി അത്ഥോ.
സേട്ഠഭാവാവഹനതോതി പാസംസതമഭാവസാധനതോ.
പധാനഭാവകാരണതോതി ഉത്തമഭാവഹേതുതോ.

വൃഹഹ. പുണ്ണേ വുത്തേനാതി ഇദ്ധിവിധത്താണിദേസേ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൬൯)
വുത്തേന. ഇജ്ജന്തന്തോ നിപ്ഫജ്ജന്തോ, പടിലാഭസമ്പദാ വാ, യേന വാ
ഇജ്ജന്തന്തി ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തി, തം ഇജ്ജന്തനം.
സമാധിപധാനസഞ്ചാരപമുഖാ മഗ്ഗധമ്മാ ഇയ “ഇദ്ധി”തി അധിപ്പേതാ.
പുണ്ണഞ്ജമട്ഠോ അധിപതിപച്ചയഭാവോ. തസ്മാ സോതാപത്തിമഗ്ഗോ
ഇജ്ജന്തന്തിതി ഇദ്ധി, തസ്മാ സമ്പയുത്താ ഛന്ദാദയോ പുണ്ണഞ്ജമട്ഠേന പാദോ.
തസ്സാ ഏവ ഫലഭൂതായ വുട്ഠാനഗാമിനിയാ ഛന്ദാദയോ
പുണ്ണഭാഗകാരണട്ഠേന പാദോ. സോതി ഇദ്ധിപാദോ. ഇമേ ലോകുത്തരാവാതി
ഇമേ യഥാവുത്താ ഛന്ദാദയോ ഉത്തരചൂളഭാജനീയേ ആഗതനയേന
ലോകുത്തരാ വേദിതബ്ബാ. ഛന്ദാദിഅധിപതിവസേന പടിലദ്ധധമ്മാപി
ഫസ്സാദയോ ഇദ്ധിപാദാ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. കാമഞ്ചേതമ ഇദ്ധിപാദോ നോ
അധിപതി, അധിപതി വാ നോ ഇദ്ധിപാദോ നാമ നത്ത്വി, യഥാ പന
ഏകസ്ഥിം രജ്ജേ രജ്ജാരഹേസു ചതുസു രാജകുമാരേസു ഏകസ്ഥിം കാലേ
ഏകോവ രജ്ജമനുസാസതി, ന സബ്ബേ, ഏവം ഏകമേകസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ
ഏകോവ അധിപതി, ഇദ്ധിപാദോ ച ഹോതിതി വേദിതബ്ബോ.

വൃഹഹ. അസ്സദ്ധിയം സദ്ധാപടിപക്ഖാ അകുസലാ ധമ്മാ, അവത്ഥുഗതോ
പസാദപതിരൂപകോ മിച്ചാധിമോക്ഖോ വാ. കോസജ്ജം മിനമിദ്ധപധാനോ
അകുസലചിത്തുപ്പാദോ. പമാദോ സതിസമ്മോസോ തഥാപവത്താ അകുസലാ
ഖന്ധാ. അഭിഭവനസഞ്ചാരേന അധിപതിയട്ഠേനാതി അസ്സദ്ധിയാദിനം

അഭിഭവനതോ അഭിഭവനന്തി വത്തഞ്ചേന
അധിമോക്ഖപഗ്ഗഹഉപട്ഠാനഅവിക്ഖേപപജാനനസ്സ ഏകലക്ഖണേന
സമ്പയുത്തയമ്മേസു അധിപതിയട്ഠേന. അസ്സദ്ധിയാദിഹി ചാതി ച-സദോ
സമുച്ചയത്ഥോ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ, തസ്ഥാ അകമ്പിയട്ഠേന ച
സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവേന ച ബലന്തി ഏവമേത്ഥ അധിപ്പായോ
വേദിതഞ്ചോ.

വു൨൩. ബുജ്ജന്തനകസത്തസ്സാതി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം
പടിവിജ്ജന്തനകസത്തസ്സ. യോ ഹേസോ ലോകുത്തരമഗ്ഗക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജമാനായ
സതിആദിധമ്മസാമഗ്ഗിയാ കരണഭൂതായ ബുജ്ജന്തതി കിലേസസന്താനനിദായ
ഉട്ഠഹതി, ചത്താരി വാ അരിയസച്ചാനി പടിവിജ്ജന്തതി, നിബ്ബാനമേവ വാ
സച്ചികരോതീതി ബോധീതി വുച്ചതി അരിയസാവകോ, തസ്സ ബോധിസ്സ
ബുജ്ജന്തനകസത്തസ്സ അങ്ഗാതി ബോജ്ജന്തന്ഗാ. നിയ്യാനികട്ഠേനാതി വട്ടതോ
നിസ്സരണ്ഠേന.

വു൨൪. പുബ്ബഭാഗേ നാനാചിത്തേസു ലബ്ഭന്തിതി സമ്ബന്ധോ.
ചുട്ടസവിധേനാതി
ആനാപാനഹരിയാപമചതുസമ്പജഞ്ഞപടിക്കുലമനസികാരയാതുമനസികാരപബ്ബാനി,
നവ സിവമികപബ്ബാനി ചാതി ഏവം ചുട്ടസവിധേന. കായം പരിഗ്ഗണ്ഹതോ ച
കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനം ലബ്ഭന്തി, ന വേദനാദയോ പരിഗ്ഗണ്ഹതോ.
ഏസ നയോ സേസേസുപി. “സുഖം വേദന”ന്തിആദിനാതി വാ
“സാമിസ”ന്തിആദിനാതി വാ “നിരാമിസ”ന്തിആദിനാതി വാ ഏവം നവവിധേന.
സരാഗദോസമോഹസംഖിത്തമഹഗ്ഗതസമാഹിതസഉത്തരവിമുത്തപദാനം
സപടിപക്ഖാനം വസേന സോളസവിധേന.
നീവരണ്ണുപാദാനക്ഖന്ധായതനബോജ്ജന്തന്ഗസച്ചപബ്ബാനം വസേന പഞ്ചവിധേന.
ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേതി പച്ചുപ്പന്നേ അത്തഭാവേ. അനുപ്പന്നപുബ്ബന്തി
അത്തനോ അഭൂതപുബ്ബം. പരസ്സ ഉപ്പന്നം അകുസലം ദിസ്വാ തന്നിമിത്തഞ്ച
വധബന്ധാരഹാദീനീതി അധിപ്പായോ. തസ്സാതി താദിസസ്സ. ഭവതി ഹി
തംസദിസേപി തഞ്ചോഹാരോ യഥാ “താനിയേവ ഓസധാനീ”തി. തസ്സ
പഹാനായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ത്യാനവിപസ്സനാ ഇതോ
അത്തസ്ഥിം അത്തഭാവേ ഉപ്പന്നപുബ്ബാപി സിയുന്തി വുത്തം “ഇമസ്ഥിം
അത്തഭാവേ അനുപ്പന്നപുബ്ബ”ന്തി, ഛന്ദിദ്ധിപാദസമ്മാവാചാനംയേവ ഗഹണം.
തേസു വുത്തേസു സേസിദ്ധിപാദസേസവിരതിയോ അത്ഥതോ വുത്താവ
ഹോന്തിതി ലക്ഖണഹാരവസേന അയമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഏവം
നാനാചിത്തേസു ലബ്ഭന്തി പുബ്ബഭാഗേ ഏതേ
സതിപട്ഠാനസമ്മപ്പയാനഇദ്ധിപാദാ. ചതുന്നം ഞാണാനന്തി ചതുന്നം
അരിയമഗ്ഗ്ഞാണാനം. കാമം സഞ്ചേപി ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ
മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാവ, തഥാപി സാതിസയോ സമ്മപ്പയാനബ്ബാപാരോ
മഗ്ഗക്ഖണേതി വുത്തം “ഫലക്ഖണേ ഽപേത്യാ ചത്താരോ സമ്മപ്പയാനേ”തി.
അവസേസാ തേത്തിംസ ലബ്ഭന്തി, തേ ച വോ പരിയായതോ, ന
നിപ്പരിയായതോതി അധിപ്പായോ.

വു൨൫. സേസേസു പനാതി ഇദ്ധിപാദാദിസു പഞ്ചസു കോട്ഠാസേസു. യഥാ
സതിവിരിയേസു “സതിപട്ഠാനം സമ്മപ്പയാന”ന്തി സങ്ഖിപനവസേന ഹാപനം,
“കായാനുപസ്സനാ”തിആദിവിഭാഗദസ്സനവസേന വഡ്ഡനം അത്ഥി, ഹുദിസം
ഹാപനവഡ്ഡനം നത്ഥിതി അത്ഥോ.

വുവു. ഇദാനി സഞ്ചേസു ഏവ യഥാരഹം ലബ്ധമാനവിഭാഗദസ്സനന്തം “അപിചാ”തിആദി ആരഭം. തത്ത്വ തേസ്മൂതി സത്തതിംസായ ബോധിപക്വിയയമ്മേസു. ഛോഭാതി ഏകയാ ദേധാ ചതുധാ പഞ്ചധാ അട്ഠധാ നവധാതി ഏവം ഛോപകാരേന തേഭവന്തി.

ഛോദിദ്ധിപാദാദിവസേനാതി ഛോദോ ഛോദിദ്ധിപാദവസേനേവ, ചിത്തം ചിത്തിദ്ധിപാദവസേനേവ, പീതിപസ്സദ്ധിഉപേക്വാ ബോജ്ജ്യാഗ്ഗവസേനേവ, സങ്കപ്പാദയോ മഗ്ഗവസേനേവാതി ഏവം നവ ഏകവിധാവ ഛോന്തി.

ഛോദുസേവ അസമ്ഭിന്നാതി സതി വീരിയം ഛോദോ ചിത്തം പഞ്ചാ സദ്ധാ സമാധി പീതി പസ്സദ്ധി ഉപേക്വാ സമ്മാസങ്കപ്പോ സമ്മാവാചാ സമ്മാകമ്മന്തോ സമ്മാആജീവോതി ഇമേ അസമ്ഭിന്നാ പദന്തരസമ്ഭേദേന വിനാ അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന ഗയ്ഹമാനാ ഛോദുസേവ ച സഭാവധമ്മാ. ഛോദുസാതി ച ഉക്കംസപരിച്ഛേദേന വുത്തം. തഞ്ച വോ പഠമജ്ജ്യാനികമഗ്ഗചിത്തുപ്പാദവസേന, ദുതിയജ്ജ്യാനികേ പന സമ്മാസങ്കപ്പാഭാവതോ തേരസ, തതിയചതുത്ഥപഞ്ചമജ്ജ്യാനികേസു പീതിസമ്ബോജ്ജ്യാഗ്ഗഭാവതോ ദ്വാദസ ഛോന്തി. “സത്തതിംസപഭേദതോ”തി ഇദമ്പി ഉക്കംസവസേനേവ വുത്തം, അവകംസതോ പന വുത്തനയേന ഏകസ്ഥിം ഖണേ ഛോത്തിംസ, പഞ്ചതിംസ ഛോന്തി, ചതുനം അധിപതീനം ഏകജ്ജ്യാം അനുപ്പജ്ജനതോ ഏകസ്ഥിം ഖണേ ഏകസ്സേവ ഇദ്ധിപാദസ്സ സമ്ഭവോതി ദ്വത്തിംസ ച ഛോന്തിതി വേദിതഞ്ചം.

സത്തതിംസപഭേദതോ കമ്മന്തി ആഹ “സകിച്ചനിപ്ഫാദനതോ”തിആദി, ഏകച്ചസ്സ സഭാവതോ ഏകസ്സാപി അത്തനോ ആനുഭാവാനുരൂപകായാനുപസ്സനാദിതംതംകിച്ചസാധനതോതി അത്ഥോ. സരൂപേന ച വുത്തിതോതി അഭേദസ്സ ചിത്തിദ്ധിപാദാദികസ്സ സരൂപേനേവ പവത്തനതോ ച.

ഏത്ഥാതി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിയം. കസ്ഥാ പന ബോധിപക്വിയേസു ത്യാനകോട്ഠാസോ ന ഗഹിതോ, നനു ത്യാനരഹിതോ അരിയമഗ്ഗോ നത്ഥിതി? സച്ചം നത്ഥി, തതോ ഏവ ന വോ പന്നേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ചം “ബോധിപക്വിയേസു ത്യാനം ന ഗഹിത”ന്തി ലക്ഖണ്ണുപനിജ്ജ്യാനലക്ഖണ്ണു ത്യാനസ്സ മഗ്ഗഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതത്താ. തഞ്ഹി സന്ധായ “യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതീ”തിആദി (ധം സം ൨൧൧, ൩൪൩ ആദയോ) വുത്തം. ആരമ്മണ്ണുപനിജ്ജ്യാനലക്ഖണ്ണു പന്നേതം സമ്ഭവോ ഏവ നത്ഥി. അപരോ നയോ - കസ്ഥാ പന ബോധിപക്വിയേസു ത്യാനകോട്ഠാസോ ന ഗഹിതോ, നനു ത്യാനരഹിതോ അരിയമഗ്ഗോ നത്ഥി, ന ച തം പടിപദാ വിയ ഏകന്തപുണ്ണഭാഗിയം, നാപി ഏകച്ചപടിസമ്ഭിദാ വിയ മഗ്ഗനിസ്സന്ദോ, അഥ വോ മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നോ, യതോ “ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതീ”തി (ധം സം ൨൧൧, ൩൪൩ ആദയോ) വുത്തം, മഗ്ഗമഗ്ഗപരിവാരധമ്മാ ച ബോധിപക്വിയയമ്മാതി? വുച്ചതേ - യം താവ വുത്തം ത്യാനരഹിതോ അരിയമഗ്ഗോ നത്ഥി”തി, തത്ത്വ ന അരിയമഗ്ഗസമ്പയോഗമത്തേന ത്യാനസ്സ ബോധിപക്വിയതാ ലബ്ധതി അതിപ്പസങ്ഗതോ. ആഹാരാദിനമ്പി ഹി ബോധിപക്വിയതാ ആപജ്ജേയ്യാതി. ഏതേന മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നതാ ബോധിപക്വിയഭാവസ്സ അകാരണന്തി ദസ്സിതം ഛോന്തി.

യം പന വുത്തം “മഗ്ഗമഗ്ഗപരിവാരയമ്മാ ച ബോധിപക്ഖിയാ”തി, തത്ഥ പരിവാരട്ഠോ കിം സഹപവത്തിഅത്ഥോ, ഉദാഹു പരിക്ഖാരട്ഠോതി? യദി പുരിമോ പക്ഖോ, സോ പഗേവ നില്ലോചിതോ. അഥ ദുതിയോ, ഇദം വിചാരേതഞ്ചം. കഥം പവത്തമാനം ത്യാനം മഗ്ഗസ്സ പരിക്ഖാരോ? യദി സഹജാതാദിപച്ചയഭാവേന, ഏവം സതി ഫസ്സാദിനന്വി മഗ്ഗപരിക്ഖാരതാ ആപജ്ജതി. അഥ പടിപക്ഖവിധംസന്നേന, ന സഞ്ചേ ത്യാനയമ്മാ പടിപക്ഖവിധംസന്നസമത്ഥാ. ന ഹി വിചാരോ, വേദനാ ച കസ്സചി സംകിലേസയമ്മസ്സ ഉജുപടിപക്ഖഭാവേന പവത്തന്തി. യം പന പേടകേ “സുഖം ഉദ്ധച്ചുകുക്കുച്ചസ്സ, വിചാരോ വിചികിച്ഛായ പടിപക്ഖോ”തി വുത്തം, തം പരിയായേന വുത്തം. ന ഹി സുഖം സയം ഉദ്ധച്ചുകുക്കുച്ചസ്സ പടിപക്ഖോ, പടിപക്ഖസ്സ പന സമാധിസ്സ പച്ചയതായ പടിപക്ഖോ. ന ച വിചാരോ പഞ്ഞാ വിയ, അധിമോക്ഖോ വിയ വാ വിചികിച്ഛായ പടിപക്ഖോ, പടിപക്ഖസ്സ പടിരൂപതായ പന പടിപക്ഖോ വുത്തോ. തഥാ പീതിപി ന ബ്യാപാദസ്സ അദോസോ വിയ ഉജുപടിപക്ഖോ, അദോസസമ്പയോഗതോ പന പടിപക്ഖോ വുത്തോ. തേന വുത്തം “തം പരിയായേന വുത്ത”ന്തി. വിതക്കസമാധയോ ഏവ പന ത്യാനയമ്മേസു ഉജുകം പടിപക്ഖവിധംസന്നസമത്ഥാതി പടിപക്ഖവിധംസന്നസമത്ഥസ്സ പരിപുണ്ണസ്സ ത്യാനകോട്ഠാസസ്സ അഭാവതോ ന ചസ്സ ബോധിപക്ഖിയേസു സങ്ഗഹോ കതോ. യസ്മാ പന സമ്മാസങ്കപ്പോ, സമ്മാസമാധി ച മഗ്ഗപരിയാപന്നാ ത്യാനയമ്മാ, തസ്മാ തേ സന്ധായ തംസമ്പയുത്തതായ വാ ഇതരേപി ഗഹേത്വാ പരിയായേന വുത്തം പാളിയം “യസ്മിം സമയേ ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതി നിയ്യാനിക”ന്തിആദി (ധം സം ൨൨൭).

വുട്ഠാനബലസമായോഗകമാവണ്ണനാ

വു൨൭. വുട്ഠാനം നിമിത്തതോ, പവത്തതോ ച വുട്ഠാനം. ബലസമായോഗോ സമമവിപസ്സനാബലേഹി സമ്പയുത്തതാ. പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന ദുക്ഖാദിസു വിസേസദസ്സനട്ഠേന മഗ്ഗപഞ്ഞാപി വിപസ്സനാതി വുച്ചതീതി “ലോകിയവിപസ്സനാ”തി വിസേസേത്വാ വുത്തം. തേനേവാഹ “വുട്ഠാനട്ഠേന സമമവിപസ്സനം യുഗന്ധം ഭാവേതീ”തി (പടിം മം ൨.൭). നിമിത്താരമ്മണത്താ നേവനിമിത്താ വുട്ഠാതി, പവത്തി...പേ... ഛരിന്ദനതോ ന പവത്താ വുട്ഠാതീതി യോജനാ. തത്ഥ നിമിത്തതോ വുട്ഠാനം സങ്ഖാരനിമിത്തം നിസ്സജ്ജിത്വാ നിബ്ബാനാരമ്മണകരണം. പവത്തതോ വുട്ഠാനം ഹേതുനിരോധേന ആയതിം വിപാകപ്പവത്തസ്സ അനുപ്പവത്തിയമ്മതാപാദനം. തേനാഹ “സമുദയസ്സ അസമുച്ഛിന്ദനതോ പവത്താ ന വുട്ഠാതീ”തി.

ദുഭതോതി ഉഭതോ, ദ-കാരാഗമം കത്വാ ഏവം വുത്തം. ദുഭാതി വാ പദന്തരമേവേതം ഉഭയസദ്ദേന സമാനത്ഥം. ദസ്സനട്ഠേനാതി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിലക്ഖണേന ചതുസച്ചദസ്സനട്ഠേന. മിച്ഛാദിട്ഠിയാതി ദ്വാസട്ഠിപ്പഭേദായപി മിച്ഛാദിട്ഠിയാ. തദനുവത്തകകിലേസേഹിതി അപായഗമനീയതായ തസ്സാ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ അനുവത്തകേഹി വിചികിച്ഛാദികിലേസേഹി. ഖണ്ഡേഹിതി ഏത്ഥാപി തദനുവത്തകസദ്ദോ ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചോ. തേ ച മിച്ഛാദിട്ഠിആദിപച്ചയാ ഉപ്പജ്ജനാരഹാ വേദിതഞ്ചോ. മിച്ഛാസങ്കപ്പാതിആദിസുപി തദനുവത്തകകിലേസേഹി ച ഖണ്ഡേഹി ച വുട്ഠാതി. ബഹിദ്ധാ ച സബ്ബനിമിത്തേഹി വുട്ഠാതീതി പാളി സംഖിത്താ.

യഥാ മിച്ഛാദിട്ഠിമിച്ഛാസങ്കപ്പാ, ഏവം മിച്ഛാവാചാദയോപി അപായഗമനീയാ
ഏവ വേദിതബ്ബാ. മിച്ഛാവാചാകമ്മത്താജീവാ ചേതനാസഭാവാ. മിച്ഛാസതി
ത്ഥാപവത്താ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ. ഉപരിമഗ്ഗത്തയേ സമ്മാദിട്ഠി തത്ത്ഥമഗ്ഗവജ്ജ്യാ
മാനതോ വുട്ഠാതി. സോ ഹി “അഹമസ്സമീ”തി പവത്തിയാ ദിട്ഠിട്ഠാനിയോ,
മിച്ഛാമഗ്ഗതോ പന്നേത്ഥ വുട്ഠാനം അനുദ്ധരിത്ഥാ
തത്ത്ഥമഗ്ഗവജ്ജ്യാസംയോജനാനുസയേഹേവ വുട്ഠാനം ഉദ്ധടം.

അണുസഹഗതാതി അണുഭാവം ഗതാ പത്താ, തനുഭൂതാതി അത്ഥോ.

വുവുവ. ഏവം വുട്ഠാനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ബലസമായോഗം ദസ്സേതും
“ലോകിയാനഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. സമമബലം അധികം ഹോതി
സമാധിഭാവനാഭാവതോ. വിപസ്സനാബലം അധികം ഹോതി ഞാണുത്തരത്താ
വിപസ്സനാഭാവനായ. സമാനഭാവേന യുഗേ നദ്ധാ ബദ്ധാ വിയ ഹോന്തിതി
യുഗനദ്ധാ. തേനാഹ “അഞ്ഞമഞ്ഞം അനതിവത്തനട്ഠേനോ”തി, കിച്ചതോ
അനുനാധികഭാവേനാതി അത്ഥോ. തതോ ഏവ സമായോഗോതി
സമപരിച്ഛേദയോഗോതി അത്ഥോ.

സമാധിപടിപക്ഖദസ്സനത്ഥം “ഉദ്ധച്ചസഹഗതകിലേസേഹീ”തി വുത്തം,
ഉദ്ധച്ചപധാനേഹി കിലേസേഹീതി അധിപ്പായോ. അവിക്ഖേപോ സമാധീതി
സമുച്ഛിന്ദന്നേ വീക്ഖേപസ്സ ഉജുപടിപക്ഖഭൂതോ സമാധി.
നിരോധഗോചരോതി നിബ്ബാനാരമ്മണോ. വുട്ഠാനട്ഠേനാതി വുട്ഠാനകഭാവേന
നിമിത്തതോ, പവത്തതോ ച വുട്ഠഹമാനവസേന. ഏകരസാതി സമാനകിച്ചാ.

പഹാതബ്ബധമ്മപഹാനകമാവണ്ണനാ

വുവുവ. യേ ധമ്മാതി യേ സംകിലേസധമ്മാ. സംയോജനാദീസു
സംയോജനട്ഠേന ബന്ധനട്ഠേന സംയോജനാനി, വിബാധനട്ഠേന,
ഉപതാപനട്ഠേന വാ കിലേസാ, മിച്ഛാസഭാവാതി മിച്ഛത്താ, ലോകേ ധമ്മാ
ലോകപരിയാപന്നാ ധമ്മാതി ലോകധമ്മാ, മച്ഛേരസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാതി
മച്ഛരിയം, വിപരീതട്ഠേന വിപല്ലാസാ, ഗന്ഥനട്ഠേന ഗന്ഥാ, അയുത്താ ഗതീതി
അഗതി, ആസവന്തിതി ആസവാ, ഓഹനന്തിതി ഓഘാ, യോജനട്ഠേന യോഗാ,
നീവരന്തിതി നീവരണാനി, ധമ്മസഭാവം അതിക്കമ്മ പരതോ ആമസന്തിതി
പരാമാസാ, ഭുസം ആദിയന്തിതി ഉപാദാനാനി, അപ്പഹീനഭാവേന സന്താനേ
അനു അനു സേന്തിതി അനുസയാ, മലീനഭാവകരണട്ഠേന മലാ,
അകുസലകമ്മാനി ച താനി സുഗതിദുഗ്ഗതീനം, തത്ഥ
നിബ്ബത്തനകസുഖദുക്ഖാനഞ്ച പഥാ ചാതി അകുസലകമ്മപഥാ, ചിത്തം
ഉപ്പജ്ജതി ഏത്ഥാതി ചിത്തുപ്പാദോ, ചിത്തചേതസികരാസി , അകുസലോ ച
സോ ചിത്തുപ്പാദോ ചാതി അകുസലചിത്തുപ്പാദോതി അകുസലസദും ആന്തേത്ഥാ
സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

ഖണ്ഡേഹി ഖണ്ഡാനന്തി ഇധലോകക്ഖണ്ഡേഹി പരലോകക്ഖണ്ഡാനം.
യാവഞ്ഹിതേതി തേ രൂപരാഗാദയോ യാവ പവത്തന്തി ന സമുച്ഛിജ്ജന്തി,
താവ ഏതേസം ഖണ്ഡഫലദുക്ഖാനം അനുപരമോ അവിച്ഛേദോതി. ഏതേന
തേസം സംയോജനത്ഥം വിഭാവേതി. ഉദ്ധന്തി രൂപാരൂപഭവേസു,
തതിയമഗ്ഗുപ്പത്തിയാ വാ ഉദ്ധം. ഉദ്ധം ഭജന്തിതി ഉദ്ധംഭാഗാ, രൂപാരൂപഭവാ,
തേസം അവിച്ഛേദഹേതുതായ ഹിതാനി ഉദ്ധംഭാഗിയാനി.

കിലിസ്സന്തി, കിലേസേന്തി ചാതി ദുവിധമ്പി അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സയം സംകിലിട്ഠത്താ”തിആദിമാഹ.

മിച്ഛാവിമുത്തി “ലോകമൂപികാദീസു മോക്ഖോ”തി പവത്തമിച്ഛാവിമോക്ഖോ. അഭിനിവിസനാദിവസേന മിച്ഛാ വിപരിതം ന സമ്മാ പവത്തനതോ മിച്ഛാണാണം മോഹോവ.

ലോകപ്പവത്തിയാതി ഖണ്ഡപ്പവത്തിയം സതി. അനുപരമയമ്മകത്താതി പുണ്ണപാപവസേന അപരാപരം അവിച്ഛിജ്ജനതോ. “ലാഭഹേതുക്കോ ലാഭോ”തിആദിനാ കാരണോപചാരേന.

ആവാസേ മച്ഛരിയം, ആവാസഹേതുക്കും വാ മച്ഛരിയം ആവാസമച്ഛരിയം.

തയോതി വത്സും അഭിന്ദിത്വാ വുത്തം, ഭിന്ദിത്വാ പന വുച്ചമാണേ ദ്വാദസ ഹോന്തി.

ഗന്ധകരണം കാരണഭാവേന പടിബദ്ധതാകരണം ഗന്ധനന്തി തം രൂപകായേപി ലബ്ഭതീതി ആഹ “നാമകായസ്സ ചേവ രൂപകായസ്സ ചാ”തി. തത്ത്വ ബ്യാപാദസ്സാപി അഭിസജ്ജനുപനയ്ഹവസേന പവത്തനതോ ഗന്ധനട്ഠോ വേദിതഞ്ചോ, യതോ തസ്സ പടിഘസംയോജനഭാവോ വുത്തോ.

ഛന്ദദോസമോഹഭയേഹീതി ഛന്ദദോസമോഹഭയഹേതു. തത്ത്വഹീതി അകത്തബ്ബകരണം, കത്തബ്ബാകരണഞ്ച.

സവനാതി പവത്തനതോ. സവനതോതി കിലേസാസുചിഭാവേന വിസ്സന്ദനതോ. പുന സവനതോതി പസവനതോ.

ആകഡ്ഢനട്ഠേന , ദുരുത്തരണട്ഠേന ചാതി ഏതേന ഓഘാ വിയ ഓഘാതി ദസ്സേതി. ആരമ്മണേന, ദുക്ഖേന ച വിയോഗസ്സ അപ്പദാനസഞ്ചാതേന യോജനട്ഠേന യോഗാതി ദസ്സേതി, സംകിലേസകരണട്ഠേനാതി അത്ഥോ. തേസഞ്ഞേവാതി കാമരാഗാദിനംയേവ. തേ ഹി സോതവസേന വത്തമാനാ സോതോ വിയ സോതപതിതേ സത്തേ അപായസമുദും പാപേന്തി, സംസാരസമുദുതോ ച സീസം ഉക്ഖിപിതും ന ദേന്തി, യമാഗഹിതഞ്ച ആരമ്മണം വിസ്സജ്ജിതും ന ദേന്തി, യാദിസഞ്ച പാപം കത്വാ ദുക്ഖപ്പത്തേ പുനപി താദിസേന യോജേന്തി.

ചിത്തസ്സാതി കുമ്പലചിത്തസ്സ, വിസേസതോ ത്യാനചിത്തസ്സ. ആദിതോ വരണം ആവരണം. കിലേസവാസനം നേത്വാ വരണം നീവരണം. കൂട്ടകവാടാദിഹി വിയ പിദഹനം പടിച്ഛാദനം, തം പന കുമ്പലാദിനി സഞ്ചിഹിതും, പരിഞ്ഞാതും, ഞാതുഞ്ച അപ്പദാനവസേന ദട്ഠഞ്ചം.

തസ്സ തസ്സ ധമ്മസ്സ സഭാവന്തി കായാദികസ്സ തസ്സ തസ്സ ധമ്മസ്സ അസുഭാദിസഭാവം. അഭൂതം സഭാവന്തി സുഭാദിസഭാവം.

മാമഗതട്ഠേനാതി മാമഗതഭാവേന. മാമഗതന്തി ച അനഞ്ഞസാധാരണോ കാമരാഗാദിനം സഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. യേന തേ ഏവ ഭഗവതാ “അനുസയാ”തി വുത്താ. അനുസയനഞ്ച മഗ്ഗേന അപ്പഹീനഭാവേന പച്ചയസമവായേ

ഉപ്പജ്ജനാരഹതാ. തേനാഹ “പുനപ്പുനം കാമരാഗാദിനം ഉപ്പത്തിഹേതുഭാവേന അനുസേന്തിയേവാ”തി.

ദുമ്മോചനീയഭാവേന പവത്തിം സന്ധായാഹ “തേലഞ്ജനകലലം വിയാ”തി.

വൃന്ദം. സേസാതി അനപായഗമനീയാ. സുഖമാ കാമരാഗപടിഘാതി സമ്ബന്ധോ. ചതുത്ഥാണവജ്ജ്യാ ഏവാതി അവധാരണേന പഠമണാണാദിവജ്ജ്യാതാ നിവത്തിയതി. തയിദം നിയമദസ്സനം അത്തമാപി നേതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “പരതോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “നിയമം ന കരിസ്സാമാ”തി ഏതേന നിയമേ അകതേ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവജ്ജ്യാതാപി അനുത്താതാ ഏവ ഹോതീതി.

ലോഭ...പേ... ചതുത്ഥാണവജ്ജ്യാനീതിആദീസു പഠമണാണാദിഹി ഹതാപായഗമനീയാദിഭാവാനീതി അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. ആദിസദേന ഓളാരികസുഖമതാ ഗഹിതാ.

യസേതി പരിവാരേ.

അഗതീസു ഛന്ദാദയോ കിഞ്ചാപി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജ്യാ, തമാപി തമുലകസ്സ അകത്തബ്ബകരണസ്സ, കത്തബ്ബാകരണസ്സ ച അപായഗമനീയതായ പഠമഗ്ഗവജ്ജ്യാ.

കതാകതാകുസലാകുസലവിസയം യം വിപ്പടിസാരഭൂതം ക്കുച്ചും, തം ഇയ തതീയണാണവജ്ജ്യാം വുത്തം. യം പന “ക്കുച്ചപകതതായ ആപത്തിമാപജ്ജതീ”തി (പാചിം അട്ഠം ൪൩൮; കണ്ഠാം അട്ഠം നിദാനവണ്ണനാ) വുത്തം ക്കുച്ചും, തം സന്ധായ “ക്കുച്ചവിചികിച്ഛാ സോതാപത്തിമഗ്ഗേന പഹീയന്തീ”തി (ധം സം അട്ഠം ൧൧൭൬) അട്ഠസാലിനീയം വുത്തം. തസ്മാ ദിന്നം വചനാനം അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. അത്തേസുപി ഏദിസേസു റാനേസു അധിപ്പായോ മഗ്ഗിതബ്ബോ, ന വിരോധതോ പച്ചേതബ്ബോ. ഓളാരികാനവസേസപ്പഹാനം വാ സന്ധായ ക്കുച്ചസ്സ പഠമതതീയണാണവജ്ജ്യാതാ വുത്താതി വേദിതബ്ബം. “ഭഗവതാ പടിക്ഖിത്തം അനുവസിത്വാ അനുവസിത്വാ ആവസഥപിണ്ഡം ഭുഞ്ജിതു”ന്തി, “ക്കുച്ചായനോ ന പടിഗ്ഗഹേസീ”തി (പാചിം ൨൦൪) പന ആഗതം ക്കുച്ചും, ന നീവരണം അരഹതോ ഉപ്പജ്ജനതോ, നീവരണപടിരൂപകം പന “കപ്പതി ന കപ്പതി”തി വീമംസനഭൂതം വിനയക്കുച്ചും നാമ, തം തമാപവത്തചിത്തുപ്പാദോവ.

കാമരാഗപടിഘാനുസയാ അണുസഹഗതാ തതീയണാണവജ്ജ്യാ. ഓളാരികാനം പന ദുതിയണാണവജ്ജ്യാതാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയാവ.

ചിത്തുപ്പാദഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ മക്ഖപളാസമായാസാഠേയുപമാദമമ്ഭസാരമ്ഭാദിനം സങ്ഗഹോ കതോതി ദട്ഠബ്ബം.

വൃന്ദ. അഫലോ വായാമോതി ഏത്ഥ അതീതാനം താവ പജഹണേ അഫലോ ഹോതു വായാമോ നിരുദ്ധത്താ, അനാഗതാനം പന കമന്തി തേസമ്പി

വക്ഖമാനം അവിപരീതമത്വം അജാനന്തോ നത്വിതാമത്വം ഗഹേത്യാ ചോദേതി,
തഥാപി “അഫലോ”തി പുണ്യേ പഹാതബ്ബാനം നത്വിതായ ചോദനാ കതാ,
ഇദാനി പഹാനസ്സ. യദി ഹി പഹാനം അത്ഥി, കഥം പഹാതബ്ബാ സന്തി? അഥ
പഹാതബ്ബാ സന്തി, കഥം പഹാനം ഹോതി? പഹാതബ്ബാ ച സന്തി, പഹാനബ്ബ
ഹോതിതി വിപ്പടിസിദ്ധമേതം. കസ്മാ? പഹാതബ്ബേസു സന്തേസു പഹാനസ്സ
അസമ്ഭവതോ തദുപഗോ വായാമോ അഫലോ ആലോകതമാനം
സഹാവട്ഠാനേ സതി ആലോകസ്സ അഫലതാ വിധ. അഥാപി കഥഞ്ചി പഹാനം
സിയാ? സംകിലേസികാ ച മഗ്ഗഭാവനാ ആപജ്ജതി പഹാതബ്ബപഹായകാനം
സഹാവട്ഠാനതോ . വിപ്പയുത്തതാ വാ കിലേസാനം
ചിത്തവിപ്പയുത്തസഞ്ചാരവാദിനം വിപ്പയുത്തസഞ്ചാരാനം വിയാതി
അധിപ്പായോ. തം പന നേസം വാദിനം യഥാ മതിമത്വം, ഏവമിധാപീതി
ദസ്സേന്തോ ആഹ “ന ച പച്ചുപ്പന്നകിലേസോ ചിത്തവിപ്പയുത്തോ നാമ അത്ഥി”തി.
അരൂപധമ്മാ ഹി ഏകവത്സുകാദിഭാവേന വത്തമാനാ ഖണ്ഡത്തയപരിയാപനാ
പച്ചുപ്പന്നാ, തേ കഥം ചിത്തേന വിപ്പയുത്താ നാമ സിയും, തസ്മാ നത്ഥേവ
വിപ്പയുത്തതാ കിലേസാനം. ആവേണീകാതി അസാധാരണാ, സയമേവ
ഉപ്പാദിതാ പാളി അനാരുജ്ഛാതി അധിപ്പായോ. പാളിയഞ്ചേവ ഹി
പടികഖിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. സ്വായം പുഗ്ഗലോ. ഹഞ്ചിതി യദി.

വിനിബദ്ധോതി മാനേന പത്ഥധചിത്തോ. പരാമട്ഠോതി മിച്ചാഭിനിവിട്ഠോ.
മാമഗതോതി മാമഗതകിലേസോ മിരഭാവഗതാനുസയോ. തേന ഹി നത്ഥി
മഗ്ഗഭാവനാതി യസ്മാ തീസുപി കാലേസു കിലേസാനം പഹാനം ന യുജ്ജതി,
തികാലികാ ച കിലേസാ, തസ്മാ നത്ഥി മഗ്ഗഭാവനാ, തായ സാധേതബ്ബം കിച്ചം
നത്ഥിതി അത്ഥോ. “ന ഹി നത്ഥി മഗ്ഗഭാവനാ”തിആദിനാ ചതുകഖത്തും വുത്തസ്സ
പടികഖേപസ്സ പടികഖേപോ. ഇദം വുത്തം “പാളിയഞ്ചേവ ഹി”തിആദിം
ആനേത്യാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

ഏവമേവാതി യഥാ അജാതഫലേ തരുണരുകഖേ മൂലേ ചരിണേ അസതി
ചേദനേ ആയതിം ഉപ്പജ്ജനാരഹാനി ചേദനപച്ചയാ അനുപ്പജ്ജമാനാനി
വിനട്ഠാനി നാമ ഹോന്തി, ഏവമേവ മഗ്ഗഭാവനായ അസതി ഉപ്പജ്ജനാരഹാ
കിലേസാ മഗ്ഗഭാവനായ അനുപ്പജ്ജമാനാ “പഹീനാ”തി വുച്ചന്തിതി
ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതബ്ബം. ഉപ്പാദോതി ഉപ്പാദസീസേന ഉപ്പാദവന്തോ ഖണ്ഡാ
വുത്താ. അനുപ്പാദേതി നിബ്ബാനേ. അജാതായേവ ന ജായന്തി, തസ്മാ പഹീനാ
നാമ ഹോന്തിതി “നത്ഥി കിലേസപ്പഹാന”ന്തി പരവാദിനാ കതോ പടികഖേപോ
“ന ഹീ”തി പടികഖിത്തോ. തേ പന നേവ ഉപ്പജ്ജിത്യാ വിഗതാ, നാപി
ഭവിസ്സന്തി, ന ച ഉപ്പന്നാതി “അതീതേ കിലേസേ പജ്ജഹതീ”തിആദി ന
വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേതി. ഹേതുനിരോധാതി ദുകഖഹേതൂനം കിലേസാനം നിരോധാ.
ദുകഖനിരോധോതി ആയതിം ഉപ്പജ്ജനകദുകഖസ്സ നിരോധോ.
ഉപ്പാദപവത്തനിമിത്തായുഹനാ പച്ചുപ്പന്നഭവവസേന ഗഹിതാ.

വുമവ. ഏതേനാതി “അജാതായേവ ന ജായന്തി”തിആദിവചനേന.
വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതം ഉപാദാനക്ഷന്ധപഞ്ചകസഞ്ചാരം
ഭൂമിപവത്തിട്ഠാനം ലദ്ധവന്തോ ഭൂമിലദ്ധാ യഥാ “അഗ്ഗിആഹിതോ”തി,
ലദ്ധഭൂമികാതി അത്ഥോ . വത്തമാനാദിഉപ്പന്നവിധുരതായ ഭൂമിലദ്ധുപ്പന്നാ ഏവ
നാമ തേതി വുത്തം.

വുമ്പ. അനുഭവിതാ, ഭവിതാ ച അപഗതം ഭൂതാപഗതം. അനുഭൂതഭൂതാ ഹി ഭൂതതാസാമന്തേന ഭൂതസദേന വൃത്താ. സാമന്തമേവ ഹി ഉപസഗ്ഗേന വിസേസീയതീതി. അനുഭൂതസദോ ച കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവതോ അനുഭാവകവാചകോ ദട്ഠഞ്ചോ. വികപ്പഗാഹവസേന രാഗാദീഹി, തബ്ബിപക്ഖേഹി ച അകുസലം, കുസലഞ്ച ആരമ്മണരസം അനുഭവതി, ന വിപാകോ കമ്മവേഗക്ഖിത്തത്താ, നാപി കിരിയാ അഹേതുകാനം അതിദുബ്ബലതായ, സഹേതുകാനഞ്ച വീണകിലേസസ്സ ഛരളങ്ഗുപേക്ഖാവതോ ഉപ്പജ്ജമാനാനം അതിസന്തവുത്തിത്താ. ഏതഥ ച പൂരിമനയേ കുസലാകുസലമേവ വത്തും അധിപ്പായവസേന “ഭൂതാപഗത”ന്തി വൃത്തം. യം “ഉപ്പന്നാനം അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായ ഉപ്പന്നാനം കുസലാനം ധമ്മാനം റിതിയാ”തി (സം. നി. ൫.൬൫൧-൬൬൨; വിഭ്. ൩൯-൩൯൧) ഏതഥ “ഉപ്പന്ന”ന്തി ഗഹേതാ തംസദിസാനം പഹാനം, വുദ്ധി ച വൃത്താ. പച്ഛിമനയേ ച-സദേന കുസലാകുസലഞ്ച ആകഡ്ഡിതാ സബ്ബം സങ്ഖതം വൃത്തം ഭൂതാപഗതഭാവാഭിധാനാധിപ്പായേന. വിപച്ചിതും ഓകാസകരണവസേന ഉപ്പത്തിതം അതീതം കമ്മഞ്ച തതോ ഉപ്പജ്ജിതും ആരദ്ധോ വിപാകോ ച അനാഗതോ ഓകാസകതുപ്പന്നോതി വൃത്തോ ഓകാസോ കതോ ഏതേന, ഓകാസോ കതോ ഏതസ്സാതി ച അത്ഥഭയവസേന, യം ഉപ്പന്നസദേന വിനാപി വിത്തായമാനം ഉപ്പന്നം സന്ധായ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, സഞ്ചേതനികാനം കമ്മാന”ന്തിആദി (അ. നി. ൧൦.൨൧൧, ൨൧൯) വൃത്തം.

താസു താസു ഭൂമീസൂതി മനുസ്സദേവാദിഅത്തഭാവസങ്ഖാതേസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു. തസ്ഥിം തസ്ഥിം സന്താനേ അനുപ്പത്തിധമ്മതം അനാപാദിതതായ അസമൂഹതം. അസമൂഹതത്തായേവ ഹിസ്സ നത്ഥീതി നവത്തബ്ബതായ ഉപ്പന്നവോഹാരോ.

വുമ്പ. “കാ ഭൂമി, കോ വാ ഭൂമിലദ്ധോ”തി ആസങ്കം നിവത്തേതും “ഏതഥ ച”തിആദി ആരദ്ധം. “വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭൂതാ”തി ഏതേന ഖണ്ഡാനം അപരിഞ്ഞാതതം ദസ്സേതി, ന ആരമ്മണഭാവമത്തം തേഭൂമകഗ്ഗഹണേനേവ തസ്സ സിദ്ധത്താ. അപരിഞ്ഞാതാ ഹി ഖണ്ഡാ കിലേസാനം ഭൂമീതി അധിപ്പേതാ. ഖണ്ഡേസു വത്ഥുഭൂതേസു. ആരമ്മണവസേനാതി ആരമ്മണകരണവസേന. അതീതാനാഗതേ, പഗേവ പച്ചുപ്പന്നേതി അധിപ്പായോ. തന്തി തം അത്തേസന്താനഗതം കിലേസജാതം. തതോ അത്തേസ്ഥിം സന്താനേ ആരമ്മണകരണമത്തേന ഭൂമിലദ്ധം നാമ യദി സിയാതി സമ്ബണ്ഡോ. തസ്സാതി കിലേസജാതസ്സ. അപ്പഹേയ്യതോ പരസന്തതിപതിത്താ ന കോചിഭവമൂലം പജഹേയ്യ. ഭൂമിലദ്ധങ്ഹി അനുസയിതം നാമ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. വത്ഥുവസേനാതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനവസേന. യത്ഥയത്ഥ ഭവേ, സന്താനേ വാ. പരിഞ്ഞാതാനം അഭൂമിഭാവതോ “അപരിഞ്ഞാതാ”തി വൃത്തം. ഉപ്പാദതോ പഭൂതീതി തേസം ഖണ്ഡാനം ഉപ്പജ്ജനതോ പട്ഠായ. കിലേസാനം അപ്പഹീനഭാവം റപേതാ അത്തേസ്സ കാരണസ്സ അഭാവതോ തേസു ഖണ്ഡേസു കിലേസജാതം അനുസേതി, തസ്ഥാ തം അനുസയിതം കിലേസജാതം, തേനേവ അനുസയനസങ്ഖാതേന അപ്പഹീനട്ഠേന ഭൂമിലദ്ധന്തി വേദിതബ്ബം.

വുമ്പ. തത്ഥ ച ഭൂമിഭൂതേസു ഖണ്ഡേസു ന സഞ്ചേ സഞ്ചേസം വത്ഥു ഹോന്തി, അഥ ഖോ വിസേസോ അത്ഥീതി തം ദസ്സേന്തോ ആഹ “യസ്സ യേസു”തിആദി. തത്ഥ യസ്സാതി യസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. യേസുതി സതിപി

അജ്ഞാതഭാവസാമന്തേ യേസു അതീതാദികാമാവചരാദിഭേദഭിന്നേസു
 ഖണ്ഡേസു. തേ ഏവ യമാനുസയിതാ ഖണ്ഡാ. കിം പനേതേ കിലേസാ ആരമ്മണം
 കരോന്താ വിയ പരിച്ഛിജ്ജ പരിച്ഛിജ്ജ അനുസേന്തീതി? യതോ തേ ഏവ
 ഖണ്ഡാ തേസം കിലേസാനം വത്സുതി വുത്താ, ന ഹേവ ഖോ അനുസയാനം
 വത്സും പരിച്ഛിജ്ജ പവത്തി അത്ഥി. അതീതാദികാമാവചരാദിവസേന പന
 യമാപരിച്ഛിന്നേ വത്സുസ്ഥിം യോ കിലേസാനം അപ്പഹീനട്ഠോ, സോ
 പരിച്ഛിജ്ജ പവത്തോ വിയ ഹോതീതി “അതീതക്ഖണ്ഡേസു”തിആദി വുത്തം.
 തേന വത്സുവസേന ഭൂമിലദ്ധം ഹോതീതി വത്സുഭേദേന സിയാ തസ്സ ഭേദോതി
 ദസ്സേതി. തമാവവത്ഥിതഭാവതോ ഏവ ഹി “അത്തതരോ ലോലജാതികോ തം
 രസപഥവിം അങ്ഗുലിയാ സായീ”തിആദിവചനം (ദീ. നി. ൩.൧൨൦)
 കാമാവചരക്ഖണ്ഡേസു അനുസയിതാനം രസതണ്ഹാദിനം
 രൂപാരൂപാവചരക്ഖണ്ഡേ അതിക്കമിത്വാ പുന കാമാവചരക്ഖണ്ഡവത്സുകതം
 വിഭാവേതി. തേനാഹ “തമാ കാമാവചരക്ഖണ്ഡേസു”തിആദി . യമാ ചേത്ഥ
 രൂപാരൂപാവചരക്ഖണ്ഡേ അതിക്കമിത്വാ പവത്തി, ഏവം കാമാവചരക്ഖണ്ഡേ
 അതിക്കമിത്വാ പവത്തി ഹോതീതി ആഹ “ഏസ നയോ
 രൂപാരൂപാവചരേസു”തി.

പരിയുട്ഠാനാഭിഭവനവസേന ച കിലേസാനം അനുസയനട്ഠോ അനുമീയതി
 തദഭാവേ അഭാവതോ. യസ്സ യേ അനുസയാ പഹീനാ, തേസം വത്സു തേന
 സമതിക്കന്തം പരിഞ്ഞാതത്താതി കുതോ നേസം ഭൂമിസമഞ്ഞാതി ദസ്സേതും
 വുത്തം “സോതാപന്നാദീസു പനാ”തിആദി. ഇയ വട്ടമൂലകിലേസാതി അനുസയാ
 അധിപ്പേതാ, ന അവിജ്ജാ, ഭവതണ്ഹാ ച. യം കിഞ്ചി ചേതനാചേതസികഭേദം,
 കായികാദിഭേദം വാ. ഇതീതി ഏവം, അപ്പഹീനാനുസയത്താതി അധിപ്പായോ.
 അസ്സാതി പുമുജ്ജനസ്സ. തേ പനേതേ അനുസയാ
 അതീതാദികാമാവചരാദിവസേന യമാപരിച്ഛിന്നേ തത്ഥ തത്ഥ വത്സുസ്ഥിം
 അനുസയന്താപി തേ തേ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ അവിഭാഗേനേവ വത്സും കത്വാ
 അനുസേന്തീതി ദസ്സേന്തോ “തസ്സേതം വട്ടമൂല”തിആദിമാഹ.

വൃ൩൬. ഇദാനി തമത്ഥം അന്ധയബ്ധതിരേകവസേന ഉപമായ വിഭാവേതും
 “പഥവീരസാദി വിയാ”തിആദി വുത്തം. രുക്ഖഗച്ഛലതാദിനം പച്ചയഭൂതോ
 സസമ്ഭാരപഥവിയാ രസോ പഥവീരസോ. ആപോരസേപി ഏസേവ നയോ.
 സാഖാ നാമ ഖുദുകസാഖാ. പസാഖോ വിടപോ. രുക്ഖപവേണിന്തി
 രുക്ഖപരാപരം. സന്താനയമാനേതി അപരാപരം അനുപ്പബന്ധത്തേ.

മണ്ഡൂകകണ്ടകോതി ഏകോ മച്ഛകണ്ടകോതി വദന്തി. അനുപാദാനോതി
 പഹീനചതുരൂപാദാനോ, രൂപാദീസു വാ കിഞ്ചിപി അഗണ്ഹന്തോ.

വൃ൩൭. ഇയ സമുദാചാരോ നാമ ലദ്ധത്തലാഭതാതി
 ഖണ്ഡത്തയസമങ്ഗിസമുദാചാരുപ്പന്നന്തി ആഹ “വത്തമാനുപ്പന്നമേവ
 സമുദാചാരുപ്പന്ന”ന്തി. പുഞ്ചഭാഗേ അനുപ്പജ്ജമാനമ്പിതി തസ്ഥിം ആപാഥഗതേ
 ആരമ്മണേ ആദിതോ പവത്തജവനവാദേസു അനുപ്പജ്ജമാനമ്പി.
 അധിഗൃഹിതത്താതി അയോനിസോമനസികാരേന അഭിരുയ്ഹ ഗഹിതത്താ,
 ദള്ഹം ഗഹിതത്താതി അത്ഥോ. അപരഭാഗേതി അപരസ്ഥിം കാലഭാഗേ,
 കാലന്തരേതി അത്ഥോ. ഏകന്തേന ഉപ്പത്തിതോതി പച്ചയസമവായേ സതി തമാ
 അയോനിസോമനസികാരസ്സ തത്ഥ നിബ്ബത്തത്താ നിയമേന ഉപ്പജ്ജനത്തോ.
 കല്യാണിഗാമേതി ഏവംനാമകേ ഗാമേ. രോഹണേ കിര അഭിരൂപാനം

ഇതുമീനം ഉപ്പത്തിടാനായ സോ ഗാമോ തമാ വുച്ചതി.
ചിത്തസന്തതിമനാരുള്പ്പാതി പച്ചുപ്പന്നതം പടിസേയേതി. “ഉപ്പത്തിനിവാരകസ്സ
ഹേതുന്നോ അഭാവം”തി എന്തേ പച്ചയേ സതി പച്ചയസമവായേ
ഉപ്പജ്ജനാരഹതായ അവിക്ഖമ്ഭിതസ്സ ഉപ്പന്നതാപരിയായോതി ദസ്സേതി. നനു
ച അസമുഹരുപ്പന്നസി പച്ചയേ സതി ഉപ്പജ്ജനാരഹമേവ? സച്ചമേതം,
പഹാനവിസേസഭാവകതോ പന നേസം ഭേദോ. യഥാ
അവിക്ഖമ്ഭിതാസമുഹതഭൂമിലദ്ധുപ്പന്നം സതി പച്ചയസമവായേ
ഉപ്പജ്ജനാരഹം, ഏവം ആരമ്മണാധിഗൃഹിതുപ്പന്നസിതി തിവിധസ്സാപി
ഭൂമിലദ്ധേന ഏകസംഗഹതാ വുത്താ.

വുമവ. അകുസലസി ഭൂതാപഗതുപ്പന്നം അതീതത്താ ന പഹാതബ്ബം, തമാ
ഏകച്ചം ഓകാസകതുപ്പന്നം ഇതരം അപ്പഹാതബ്ബതോ, സേസദയം
ഖണത്തയസമംഗിഭാവതോതി ആഹ “അമഗ്ഗവജ്ജ്ഞത്താ”തി. കേനചിതി ചതുസു
മഗ്ഗത്താണേസു കേനചി. തസ്സാതി യഥാവുത്തസ്സ ചതുബ്ബിധസ്സാപി ഉപ്പന്നസ്സ. തം
ഉപ്പന്നഭാവം വിനാസയമാനന്തി അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനേന ഉപ്പജ്ജനാരഹതം
വിനാസേത്തം. പഠമം ലോകിയത്താണേന യഥാബലം പഹീനമേവ
ലോകുത്തരത്താണാം പജഹതീതി ലോകിയഗൃഹണം കതം.

പരിത്താദികിച്ചകമാവണ്ണാ

വുമൻ. സച്ചാഭിസമയകാലസ്മിന്തി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം
പടിവിജ്ഞനക്ഖണേ. വുത്താനീതി “ദുക്ഖം പരിഞ്ഞേയ്യ”ന്തിആദിനാ (സം° നി°
൫.൧൦൯൯), “യോ, ഭിക്ഖവേ, ദുക്ഖം പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം° നി° ൫.൧൧൦൦) ച
വുത്താനി. യഥാസഭാവേനാതി അവിപരിതസഭാവേന. “ജാനിതബ്ബാനീ”തി വത്യാ
തേസം ജാനനവിധിം ഉപമാവസേന അട്ഠകമായം താവ വുത്തനയേന ദസ്സേതും
“വുത്തം ഹേത”ന്തിആദി വുത്തം.

തത്ത്വ യഥാ പദീപോതിആദി ഏകസ്സ ഞാണസ്സ ഏകക്ഖണേ ചത്താരി
കിച്ചാനി കമ്മം സമ്ഭവന്തി. ന ഹി താദിസം കിഞ്ചി ലോകേ ദിട്ഠം അത്ഥി, ന
ച വചനം ലബ്ഭതീതി അന്തോലീനചോദനം മനസി കത്വാ വുത്തം
“പരിത്താദിസമയേനാ”തി. അനവസേസതോ പരിച്ഛിജ്ജ ജാനനസങ്ഖാതേന
പടിവിജ്ഞനേന അഭിസമേതി അസമ്മോഹവസേന പടിവിജ്ഞതീ.
പഹാനാഭിസമയേനാതി സമുച്ഛേദപ്പഹാനസങ്ഖാതേന പടിവിജ്ഞനേന
അസമ്മോഹതോ അഭിസമേതി. മഗ്ഗം ഭാവനാഭിസമയേനാതി മഗ്ഗത്താണാം
സമ്മാസങ്കപ്പാദിസേസമഗ്ഗം സഹജാതാദിപച്ചയതാവസേന ഭാവനാഭിസമയേന.
അഭിസമേതി പുബ്ബഭാഗഭാവനാസമ്ഭൂതേന അരിയമഗ്ഗഭാവനാസങ്ഖാതേന
പടിവിജ്ഞനേന അഭിസമേതി അട്ഠംഗികം മഗ്ഗം അസമ്മോഹതോ
പടിവിജ്ഞതീ. മഗ്ഗത്താണഞ്ചി സമ്പയുത്തയമ്മേസു സമ്മോഹം വിദ്ധംസേത്തം
അത്തനിപി സമ്മോഹം വിദ്ധംസേതിയേവ. നിരോധന്തി നിബ്ബാനം.
സച്ഛികിരിയാഭിസമയേനാതി പച്ചക്ഖകരണസങ്ഖാതേന പടിവിജ്ഞനേന.
പാപുണാതീതി അധിഗച്ഛതി. സ്വായം അധിഗമോ ദസ്സനപടിവേയോതി ആഹ
“പസ്സതി പടിവിജ്ഞതീ”തി.

“നിരോധം...പേ... പടിവിജ്ഞതീ”തി എന്തേ നിരോധസച്ചമേകം
ആരമ്മണപടിവേയേന ചത്താരിപി സച്ചാനി അസമ്മോഹപടിവേയേന
മഗ്ഗത്താണാം പടിവിജ്ഞതീതി ഏവം യുത്തിവസേന വിഭാവിതം ഏകപടിവേധം

ആഗമേനപി സായേതും “വുത്തമ്പിചേത”ന്തിആദി വുത്തം. “സബ്ബം വേദിതബ്ബ”ന്തി ഇമിനാ “യോ ദുക്ഖസമുദയം പസ്സതി, സോ ദുക്ഖമ്പി പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം. നി. ൫.൧൧൦൦) ആഗതം സമുദയം സച്ചാദിമൂലകം യോജനം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ന ചേതം കാലന്തരദസ്സനം സന്ധായ വുത്തം, അഥ ഖോ ഏകപടിവേധമേവാതി ദസ്സേന്തേന “മഗ്ഗസമങ്ഗിസ്സ ഞാണം, ദുക്ഖേപേതം ഞാണ”ന്തിആദിനാ (വിഭ. ൧൯൪; പടി. മ. ൧.൧൦൯) അപരം സുത്തപദം ആനീതം. തഥാ ഹി “യോ നു ഖോ, ആവുസോ, ദുക്ഖം പസ്സതി, ദുക്ഖസമുദയമ്പി സോ പസ്സതി...പേ... പടിപദമ്പി സോ പസ്സതി”തി (സം. നി. ൫.൧൧൦൦) ഏകസച്ചദസ്സനസമങ്ഗിനോ അത്തേസച്ചദസ്സനസമങ്ഗിഭാവവിചാരണായ തമത്ഥം സായേതും ആയസ്ഥതാ ഗവമ്പതിത്ഥേരേന വുത്തം, പച്ചേകഞ്ച സച്ചത്തയദസ്സനയോജനാ കതാ. അത്തഥാ കമാഭിസമയേ പുരിമദിട്ഠസ്സ പുന അദസ്സനതോ സമുദയാദിം പസ്സതോ ദുക്ഖാദിദസ്സനം പുന അവത്തബ്ബം സിയാ, വുച്ചമാനേ ച സബ്ബദസ്സനം ദസ്സനന്തരപരമന്തി ദസ്സനാനുപരമോ ഏവ സിയാതി.

നിസ്സയഭാവഹേതുതായ ദുക്ഖപരിഞ്ഞായ വട്ടിത്ഥാപനസദിസതാ, പടിപകഖവിധംസനതായ സമുദയപ്പഹാനസ്സ അന്ധകാരവിധമനസദിസതാ, ഞാണാലോകപരിബ്രൂഹനതായ മഗ്ഗഭാവനായ ആലോകവിധംസനസദിസതാ, തേന തേന മഗ്ഗേന യഥാ യഥാ നിരോധസ്സ സച്ഛികിരിയാ, തഥാ തഥാ കിലേസസ്സേഹപരിയാദാനം ഹോതീതി നിരോധസച്ഛികിരിയായ സ്സേഹപരിയാദാനസദിസതാ കാരണ്ണുപചാരേന വുത്താ.

വുർ൦. ഓഭാസേതീതി പകാസേതി. കിലേസപടിപ്പസ്സദ്ധിന്തി സബ്ബകിലേസദരമപരിളാഹവുപസമഭാവതോ കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിഭൂതം.

വുർ൧. അപ്പേതീതി പപ്പോതി. ദുക്ഖപരിഞ്ഞായ സക്കായതീരസമതിക്കമഭാവതോ ഓരിമതീരപ്പഹാനസദിസതാ, മഗ്ഗഭാവനായ സത്തത്തിംസബ്ബോധിപക്ഖിയധമ്മാവഹനതായ ഭണ്ഡവഹനസദിസതാ.

വുർ൨. പവത്തം ഞാണം അസ്സാതി പവത്തഞാണോ, മഗ്ഗോ. അസ്സ മഗ്ഗസ്സ.

തമട്ഠേനാതി തമസഭാവേന, പീളുനാദിഅവിപരീതസഭാവേനാതി അത്ഥോ. ഏകപടിവേധാനീതി ഏകജ്ഞം പടിവിജ്ഞിതബ്ബാകാരാനി.

ദുക്ഖസ്സ പീളുനട്ഠോതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ ബുദ്ധാനുസ്സതിവണ്ണനായം (വിസുദ്ധി. മഹാടീ. ൧.൧൪൪) വുത്തമേവ. ഏകസങ്ഗഹിതാനീതി ഏകേനേവ സങ്ഗഹിതാനി. കേന? തമട്ഠേന, സച്ചട്ഠേനാതി അത്ഥോ. യം ഏകസങ്ഗഹിതന്തിആദി ഞാണസ്സ ഏകപടിവേധദസ്സനം. മഗ്ഗഞാണഞ്ജി നിരോധമേവ ആരമ്മണം കരോന്തമ്പി യോ സോ ദുക്ഖാദിസു തച്ഛാവിപല്ലാസഭൂതഭാവസങ്ഖാതോ സച്ചട്ഠോ, തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹവിധംസന്നേന തം യാമാവതോ പടിവിജ്ഞന്തം പച്ചക്ഖം കരോന്തമേവ പവത്തതി. യതോ അപരഭാഗേ പീളുനാദയോ സോളസപി സച്ചട്ഠാ അരിയസ്സ ഹത്ഥാമലകം വിധ യാമാവതോ ഉപട്ഠഹന്തി.

വൃ൪൩. അത്മാതി ഞാണേന അരണീയതോ അത്മാതി ലദ്ധസമത്താ ആകാരാ. അത്തസച്ചദസ്സനവസേനാതി സമുദയാദിസച്ചന്തരദസ്സനവസേന. ആവിഭാവതോതി പകാസഭാവതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യേ ആകാരാ ദുക്ഖാദീസു സഭാവവസേന, സച്ചന്തരദസ്സനവസേന ച ആവിഭവന്തി, തേ പീളനാദയോ ചത്താരോയേവാതി സോളസേവ വുത്താ, ന അത്തേതി. അയമത്ഥോ ഇധാധിപ്പേതോതി കഥമിദം വിത്തായതീതി ആഹ “തത്ഥ കതമം ദുക്ഖേ ഞാണ”തിആദി. തേനേതം ദസ്സേതി - യസ്മാ പാളിയം വിസും വിസും ആരമ്മണകരണവസേനപി സച്ചഞാണം വുത്തം കിച്ചനിബ്ബത്തിവസേനപി, തസ്മാ വിത്തായതി “സഭാവതോ, സച്ചന്തരദസ്സനതോ ച സച്ചാനം ആകാരാ ആവിഭവന്തി”തി.

കിച്ചനിബ്ബത്തിവസേന ദസ്സനം ആവിഭാവതോ ദസ്സനസദിസന്തി തം അനാമസിത്വാ ഇതരമേവ ദസ്സേനോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥാതി തേസു ദീസു ദസ്സനേസു. ആയുഹിതന്തി പിണ്ഡവസേന നിബ്ബത്തിതം. യത്ത്ഹി കിഞ്ചി പച്ചയുപ്പന്നം നാമ, സബ്ബം തം സമുദിതമേവ നിബ്ബത്തതീതി. സഞ്ചതന്തി പച്ചയന്തരേഹി സമേച്ച സമ്ഭൂയ കതം. രാസികതന്തി പുഞ്ജകതം. അനേകമേവ ഹി പച്ചയുപ്പന്നം ഏകജ്ജ്വലം നിബ്ബത്തമാനം അത്തനോ പച്ചയേഹി രാസികതം വിയ ഹോതീതി. തസ്മാതി സമുദയേന ആയുഹിതത്താ. അസ്സാതി ദുക്ഖസച്ചസ്സ. യസ്മിം സന്താനേ ഉപ്പന്നോ , തസ്സ കിലേസസന്താപഹരോ. സയമ്പി കിലേസപരിളാഹാഭാവതോ സുസീതലോ. സന്താപട്ഠോ ആവിഭവതി ഉളാരദസ്സനേന തദത്തസ്സ അനുളാരഭാവോ വിയാതി ദസ്സേനോ ആഹ “ആയസ്മതോ”തിആദി. അവിപരിണാമയമ്മസ്സ നിച്ചസഭാവസ്സ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി പടിപക്ഖതോ ആവിഭവനാകാരസ്സ സുഖസിദ്ധിതോ.

നിദാനട്ഠോ ആവിഭവതി ഇദമസ്സ നിദാതീതി. സംയോഗപലിബ്ബോയട്ഠാ പടിപക്ഖവസേന ആവിഭവനാകാരാതി ദസ്സേനോ ആഹ “വിസംയോഗഭൂതസ്സാ”തിആദി. കിലേസദുക്ഖേഹി സംയോജനട്ഠോ സംയോഗട്ഠോ. സംസാരചാരകേ പലിബ്ബദ്ധനട്ഠോ പലിബ്ബോയട്ഠോ.

കിലേസസഞ്ചരിക്കാദിവസേന അവിവേകഭൂതസ്സ. വിവേകട്ഠോ ഉപധിവിവേകതാ. സബ്ബസഞ്ചാരവിവിത്തതാ അസഞ്ചതഭാവോതി ഏവം അച്ഛരിയബ്ഭൂതസഭാവോപി അരിയമഗ്ഗോ സഞ്ചതോ ഏവ, അയമേവ ച ഏകോ അസഞ്ചതോതി നിരോധസ്സ അസഞ്ചതഭാവോ സുപാകടോ ഹോതി. ദുക്ഖം വിസം മരണയമ്മതോ തസ്സ അഗദഭൂതം അമതം നിബ്ബാനം.

“മഗ്ഗോ”തി സമ്ഭാവേതബ്ബതം പത്തോ സുഖമസന്തഭാവേന ഉപട്ഠിതോ നികന്തിഭൂതോപി നായം സമുദയോ ഹേതു നിബ്ബാനസ്സ പത്തിയാ. അയം അരിയമഗ്ഗോ ഹേതുതി മഗ്ഗാമഗ്ഗഞാണദസ്സനേ വുത്തനയേന മഗ്ഗസ്സ ഹേതുട്ഠോ ആവിഭവതി. നിരോധദസ്സനേനാതി അതിവിയ നിപുണസ്സ പരമഗമഭീരസ്സ നിരോധസച്ചസ്സ ദസ്സനേന. തേനാഹ “പരമസുഖമാനീ”തിആദി. ദുക്ഖദസ്സനേനാതി അതിവിയ ആദിനവപ്പത്തിയാ വിപുലതരാദിനവസ്സ ദുക്ഖസച്ചസ്സ ദസ്സനേന. തപ്പടിപക്ഖതോ ആധിപതേയുട്ഠോ. തേനാഹ “അനേകരോഗാതുര...പേ... ഉളാരഭാവോ വിയാ”തി. ഏവമേതേ യഥാരഹം അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച സച്ചേസു ആവിഭവനാകാരാ വിഭാവിതാ.

ഏകേകസ്സാതി ഏകേകസ്സ അത്ഥസ്സ, പീളനായുഹനനിസ്സരണനിച്ചാനട്ഠേ സന്ധായാഹ. തിണ്ണം തിണ്ണന്തി സങ്ഖതാദിഅത്ഥേ. യേ പന വാദിനോ. നാനാഭിസമയന്തി നാനാഞാണേന അഭിസമയം, ചതുന്നം സച്ചാനം നാനാക്ഖണേ നാനാഞാണേന പടിവിജ്ഞനന്തി അത്ഥോ. യദി ഹി മഗ്ഗുണാസ്സ ചതുസു സച്ചേസു നാനാഭിസമയോ സിയാ, ദുക്ഖദസ്സനാദീഹി പഠമമഗ്ഗാദീഹി പഹാതബ്ബാനം സംയോജനത്തയാദീനം ഏകദേസപ്പഹാനം ആപജ്ജതി. തഥാ ച സതി ഏകദേസസോതാപത്തിമഗ്ഗട്ഠതാദിപ്പസങ്ഗോ. തന്തംദസ്സനാനന്തരഞ്ച തന്തംഫലേന ഭവിതബ്ബന്തി തന്തംപഹേയുകിലേസപടിപ്പസ്സദ്ധിഭൂതാനം ഫലാനം മഗ്ഗാനം വിയ ചതുകതാ സിയാ. തഥാ ച സതി ഏകദേസസോതാപത്തിമഗ്ഗട്ഠതാദിപ്പസങ്ഗോ. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ - യദി മഗ്ഗുണാസ്സ നാനാഭിസമയോ സിയാ, അഞ്ഞേന ഞാണേന ദുക്ഖം പസ്സതി. അഞ്ഞേന സമുദയം, അഞ്ഞേന നിരോധം, അഞ്ഞേന മഗ്ഗം, ഏവം സതി മഗ്ഗകിച്ചം അപരിപുണ്ണമേവ സിയാ. മഗ്ഗദസ്സനേന ഹി ദ്വയഗതി, തേനേവ വാ തസ്സ ദസ്സനം, അഞ്ഞേന വാതി. തഥ പഠമോ താവ പക്ഖോ ന യുജ്ജതി അത്തനി പവത്തിയാ അസമ്ഭവതോ. ന ഹി തേനേവ അങ്ഗുലഗ്ഗേന തമേവ പരാമസിതും സക്കാ. അഥ അഞ്ഞേന അനവട്ഠാനപ്പസങ്ഗോ “യേന മഗ്ഗം പസ്സതി, സോപി മഗ്ഗോ. തന്വി യേന പസ്സതി, സോപി മഗ്ഗോ”തി. തസ്മാ ഏകാഭിസമയതോ യഥാവുത്തോ അസമ്മോഹപടിവേധോവ യുത്തോ. അപിച പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബം, സമുച്ഛിന്ദിതബ്ബഞ്ച സച്ചദ്വയം ആരബ്ഭ പവത്തമാനസ്സ മഗ്ഗുണാസ്സ പരിച്ഛിന്ദനസമുച്ഛിന്ദനാനി ന സമ്ഭവന്തി തതോ അനിസ്സരണതോ. ന ഹി ദുക്ഖപരിഞ്ഞാസമുദയപ്പഹാനാനി ദുക്ഖസമുദയസച്ചാരമ്മണേന ഞാണേന കാതും സക്കുണേയ്യാനി. നിബ്ബാനാരമ്മണേന പന തഥ, ഇതരദധേ ച സമ്മോഹം വിദ്ധംസേനേന സക്കാ കാതുന്നി ഏകാഭിസമയോ ഏവ യുത്തോ. അയം പന അത്ഥോ പാളിയം ആഗതോ ഏവാതി “തേസം ഉത്തരം അഭിധമ്മേ കമാവത്സുസ്മിം വുത്തമേവാ”തി.

പരിഞ്ഞാദിപ്പഭേദകമാവണ്ണനാ

വുർഠ. അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാതിആദീനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. അപിച സുതമയായ, ചിന്താമയായ, ഏകച്ചഭാവനാമയായ ച അഭിവിസിട്ഠായ പഞ്ഞായ ഞാതാ അഭിഞ്ഞാതാ. ആവേണികാ ഭൂമി പരിഞ്ഞന്തരാനം അവിസയഭാവതോ. ന ഹി നാമരൂപപരിച്ഛേദപച്ചയപരിഗൃഹണവസേന തീരണപരിഞ്ഞാദീനം പവത്തി അത്ഥി.

വുർത്ത. അനുലോമഞാണസി അനിച്ഛാദിവസേനേവ സങ്ഖാരേ ആരബ്ഭ പവത്തതി, പഗേവ പടിസങ്ഖാനുപസ്സനാദയോതി ആഹ “യാവ അനുലോമാ ആവേണികാ ഭൂമീ”തി. കാമഞ്ചേത്ഥ തീരണപരിഞ്ഞാഭൂമിയം ഞാതപ്പഹാനപരിഞ്ഞായോപി ലദ്ധാവസരാ, തഥ പന യഥാ തീരണപരിഞ്ഞാ സാതിസയം കിച്ചകാരി, ന തഥാ ഇതരാതി ആവേണികഗൃഹണം.

വുർഠ. നിപ്പരിയായേന പഹാനപരിഞ്ഞാ നാമ മഗ്ഗുണാന്തി “യാവ മഗ്ഗുണാ ഭൂമീ”തി വുത്തം . അയം ഇധ അധിപ്പേതാതി ഇധ അഭിസമയകാലേ കിച്ചവിചാരേ അയം പഹാനപരിഞ്ഞാ അധിപ്പേതാ തദത്ഥത്താ സേസപരിഞ്ഞാനം. തേനാഹ “യസ്മാ വാ”തിആദി.

തദത്ഥായേവാതി പഹാനപരിഞ്ഞത്ഥാ ഏവ. അഥ വാ തദത്ഥായേവാതി പഹാനത്ഥാ ഏവ. അഥ വാ തദത്ഥായേവാതി മഗ്ഗത്ഥാ ഏവ. ഞാതതീരണപരിഞ്ഞാ ഹി യാവദേവ മഗ്ഗാധിഗമത്ഥായ പവത്താ. നിയമതോ ഞാതാ ചേവ തീരിതാ ച ഹോന്തി ഞാതതീരിതഭാവേഹി വിനാ പഹാനാഭാവതോ, പഹാനസിദ്ധിയഞ്ച ഞാതതീരിതഭാവസിദ്ധിതോ. മഗ്ഗ്ഞാണഞ്ജഹി ദുക്ഖേ പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പവത്തമാനം തസ്സ സഭാവലക്ഖണം വിയ സാമഞ്ഞലക്ഖണസി പടിവിജ്ജ്ഞതീതി വുച്ചതി തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹവിധംസനതോ. തേനാഹ “പരിഞ്ഞത്തയസി...പേ... വേദിതഞ്ച”ന്തി.

വുരവു. പരിഞ്ഞാ വിയാതി തിവിധതാസാമഞ്ഞം നിദസ്സേതി, ന പരിഞ്ഞാപഹാതഞ്ചതാസാമഞ്ഞം വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനസ്സ അരിപഞ്ഞാകിച്ചഭാവതോ. കാമച്ഛന്ദാദയോ യഥാ ന ചിത്തം പരിയുട്ഠായ തിട്ഠന്തി, ഏവം പരിയുട്ഠാനസ്സ നിസേധനം അപ്പവത്തികരണം വിക്ഖമ്ഭനം, വിക്ഖമ്ഭനമേവ പഹാനം വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം. പാകടത്താതി “അയം അബ്ബാപന്നചിത്തോ വിഗതമിനമിദ്ധോ”തിആദിനാ (അം നിം ര.൧൯൮) പരേസസി പാകടത്താ. “ന സഹസാ ചിത്തം അജ്ജേയാത്ഥരന്തി”തി ഇദം പടിലധമത്തസ്സ ഝാനസ്സ വസേന വുത്തം, സുഭാവിതേ പന പഗുണജ്ജ്ഞാനേ യാവ ചരിമകചിത്തസി ന അജ്ജേയാത്ഥരന്തേവ. അഥ വാ ഝാനസ്സ പുബ്ബഭാഗേപീതി ഝാനാധിഗമത്ഥായ പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിയാ. പച്ഛാഭാഗേപീതി ഝാനം ലഭിത്വാ അഞ്ഞകിച്ചപ്പസുതസ്സപി. വിതക്കാദയോതി വിതക്കവിചാരപീതിസുഖരൂപസഞ്ഞാദയോ. ദുതിയജ്ജ്ഞാനാദിനം പടിപക്ഖാ ദുതിയാദിസു അപ്പിതേസുയേവ വിക്ഖമ്ഭന്തി, തതോ തതോ വുട്ഠിതമത്തസ്സ പന പവത്തന്തി പരിത്തചിത്തവസേനേവ വുട്ഠഹനതോ.

വുരൻ. “പദീപേന അന്ധകാരസ്സ വിയാ”തി ഇദം പടിപക്ഖേന പഹീനഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. പടിപക്ഖോ ഹി പദീപോ അന്ധകാരസ്സ, ഘടപ്പഹാരോ പന സേവാലസ്സ ന പടിപക്ഖോ, കേവലം പവത്തിനിവാരണമത്തമേവ കരോതീതി. തേന അസതിപി ഉജുവിപച്ചനീകതായ ദുതിയജ്ജ്ഞാനാദിനം വിതക്കാദിനം വിക്ഖമ്ഭനസ്സ തം നിദസ്സനം സുട്ഠുതരം യുജ്ജതി. “വിപസ്സനായ അവയവഭൂതേനാ”തി ഇദം ഇധാധികതദഞ്ജഗപ്പഹാനസ്സ ദസ്സനത്ഥം വുത്തം. സീലവിസോധനാദിനാപി ഹി തദഞ്ജഗപ്പഹാനം ഹോതിയേവാതി. ഞാണഞ്ജേനാതി ഞാണസഞ്ചാതേന കാരണേന. തദഞ്ജേന തദഞ്ജസ്സ പഹാനം തദഞ്ജഗപ്പഹാനം. സതി വിജ്ജമാനേ ഖണ്ഡപഞ്ചകസഞ്ചാതേ കായേ, സയം വാ തത്ഥ സതി ദിട്ഠി സക്കായദിട്ഠി, “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീ”തിആദിനാ (സം നിം ൩.൮൧; ര.൩൪൫) നയേന വുത്താ അത്താനുദിട്ഠി. സോളസവത്ഥുകാ, അട്ഠവത്ഥുകാ ച കഞ്ചാവ മലം കഞ്ചാമലം. സമുഹഗാഹസ്സാതി “അത്താ അത്തനിയ”ന്തി ഏവം പവത്തസമുഹഗാഹസ്സ പഹാനം കലാപസമ്മസന്തേ ഏകാദസസു ഓകാസേസു പക്ഖിപിത്വാ വികിരണവസേന ഖണ്ഡാനം ദസ്സനതോ. അസ്സാദസഞ്ഞായാതി പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ അസ്സാദനവസേന പവത്തമിച്ഛാസഞ്ഞായ. അപ്പടിസഞ്ചാനസ്സാതി പടിസഞ്ചാനപടിപക്ഖസ്സ മോഹസ്സ. അനുപേക്ഖനസ്സാതി അപേക്ഖായ. സഞ്ചാരേസു നിച്ഛാദിഗാഹോ സച്ചപടിലോമഗാഹോ മഗ്ഗസച്ചാധിഗമസ്സ വിലോമനതോ. സാദീനവേസു

അനാദിനവസത്തിതാ, അനാദിനവേ ച സാദിനവസത്തിതാ
സച്ചപടിലോമഗാഹോതി ച വദന്തി.

ഏവം വിസുദ്ധിക്കമേന തദങ്ഗപ്പഹാനം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി
അട്ഠാരസമഹാവിപസ്സനാവസേനപി തം ദസ്സേതും “യം വാ പനാ”തിആദി
വുത്തം. തത്ത്വ യം വാ പന പഹാനന്തി സമഞ്ചന്ധോ.

വൃതം. വുത്തമേവ “സബ്ബം സങ്ഖാരഗതം അനിച്ഛതോ
അനുപസ്സതി”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൨.൧൪൨).

സന്തതിസമുഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഘനഗൃഹണം ഘനസത്താ, തസ്സാ
ഘനസത്തായ.

നിരോധേ അധിമുത്തതാ, തായാതി തിയദ്ധഗതാനം സങ്ഖാരാനം നിരോധമേവ
ദിസ്വാ തത്ത്വ അധിമുച്ചനവസേന പവത്തപത്താ, തായ. ആയുഹനസ്സാതി
അഭിസങ്ഖരണസ്സ.

തം തം പരിച്ഛേദന്തി ആദാനനിക്ഖേപാദികം തം തം പരിച്ഛേദം.
അഞ്ഞമാപവത്തിദസ്സനന്തി വുത്തപരിച്ഛേദതോ പുണ്ണേ, പച്ഛാ ച
അഞ്ഞാകാരപ്പവത്തിയാ ദസ്സനം, അവത്ഥാവിസേസപ്പവത്തിദസ്സനം വാ.
ധുവസത്തായാതി മിരഭാവഗൃഹണസ്സ.

സാരാദാനാഭിനിവേസസ്സാതി അസാരേസു സാരഗഹണാഭിനിവേസസ്സ.

സംസയമിച്ചാണാനം വസേന സമ്മുയ്ഹനം സമ്മോഹോ, സോ ഏവ
അഭിനിവേസോതി സമ്മോഹാഭിനിവേസോ. സങ്ഖാരേസു
ലേണതാണഭാവഗൃഹണം ആലയാഭിനിവേസോ, അത്ഥതോ ഭവനികന്തി.

യഥാ ചിത്തം സങ്ഖാരേ മുഞ്ചിത്വാ വിവട്ടം നിബ്ബാനം പക്ഖന്തി, തഥാ
പവത്തനതോ സങ്ഖാരുപേക്ഖാ ച അനുലോമഞ്ച “വിവട്ടാനുപസ്സനാ”തി
വുത്തം. നിവിട്ഠഭാവേന ഓഗാല്ഠഹഭാവേന പവത്തസംയോജനാദികിലേസാ
ഏവ കിലേസാഭിനിവേസോ. നിബ്ബേധഭാഗിയം സമാധിന്തി വിപസ്സനാസമാധിമാഹ.

വൃതമ. അസനിവിചക്കം അസനിമണ്ഡലം. ഏവം പഹാനന്തി
അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനമാഹ. കമ്മകിലേസാനം, സബ്ബേസമ്പി വാ സങ്ഖാരാനം
ഖയം നിരോധം ഗച്ഛതീതി ഖയഗാമീ, അരിയമഗ്ഗോ. ലോകുത്തരഗൃഹണേനേവ
സിദ്ധേപി ഖയഗാമീഗൃഹണം വണ്ണഭണനത്ഥം. സമുച്ഛേദപ്പഹാനമേവാതി
അവധാരണം നിപ്പരിയായതം ഉപാദായ. തദത്ഥാനേവാതി
സമുച്ഛേദപ്പഹാനത്ഥാനേവ. തേന വിക്ഖമ്ഭനതദങ്ഗപ്പഹാനാനം
മഗ്ഗസമഭാരതമാഹ തേഹി വിനാ അസിജ്ജന്തതോ. അഥ വാ തദത്ഥാനേവാതി
മഗ്ഗത്ഥാനേവ. തേന തദത്ഥതായ തേസം തംകിച്ചതം ദസ്സേതി. തേനാഹ
“തസ്സമാ”തിആദി. തമേവത്ഥം ഉപമായ ദസ്സേതും “പടിരാജാനം വധിത്വാ”തിആദി
വുത്തം. യന്വിതതോ പുണ്ണേ കന്തി യം തതോരജ്ജപ്പത്തിതോ പുണ്ണേ കതം
പച്ചന്തസാധനദുഗ്ഗവിദ്ധംസനാദി. യഥാ ഇദഞ്ചിദഞ്ച രത്താ കന്തിയേവ വുച്ചതി,
ഏവം ലോകിയത്താണേന സാധിതാനിപി വിക്ഖമ്ഭനതദങ്ഗപ്പഹാനാനി
സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന പവത്തസ്സ മഗ്ഗസ്സ കിച്ചഭാവേന വുച്ചന്തി, തദത്ഥതായ,
തേസം തംസന്തതിപതിതായ ച മഗ്ഗസ്സാതി വേദിതബ്ബാ.

വൃ൧൨. ലോകിയസ്സ, ലോകിയാ വാ സച്ഛികിരിയാ ലോകിയസച്ഛികിരിയാ. ഏവം ലോകുത്തരസച്ഛികിരിയാ വേദിതബ്ബാ. ലാഭീമഹീതി ലാഭീ അമഹി. തമാ വസീമഹീതി ഏത്ഥാപി. പച്ചക്ഖതോ ഞാണഹസ്സേനാതി പച്ചക്ഖതോ ആരമ്മണകരണസഞ്ചാതേന ഞാണഹസ്സേനേന. “പച്ചക്ഖതോ”തി ച ഇമിനാ അനുമാനതോ ആരമ്മണകരണം നിവത്തേതി, “ഈദിസമിദ”ന്തി പച്ചവേക്ഖണവസേന പച്ചക്ഖതോ ജാനനം ഹേത്ഥ “ഞാണഹസ്സോ”തി അധിപ്പേതോ. ഫസ്സിതാതി ഞാണേന ഫുട്ഠാ.

ത്യാനമഗ്ഗഫലാനി വിയ അത്തനോ സന്താനേ അനുപ്പാദേത്ഥാപി തപ്പടിച്ഛാദകസമ്മോഹവിധംസനവസേന തമാവിധംസനപവത്തൊണം അപരപ്പച്ചയൊണം.

പസ്സന്തോ പച്ചക്ഖതോ ജാനന്തോ. അമതോഗധന്തി അമതപരിയാപനം, അമതസഞ്ചാതന്തി അത്ഥോ.

സോതാപത്തിമഗ്ഗോ പഠമം നിബ്ബാനദസ്സനതോ ദസ്സനം, തേന ദസ്സനേന സച്ഛികിരിയാ ദസ്സനസച്ഛികിരിയാ. കിഞ്ചാപി ഗോത്രഭുജൊണം തതോ പഠമതരം നിബ്ബാനം പസ്സതി, ആലമ്ബനകരണതോ ദിസ്വാ കത്തബ്ബകിച്ചാകരണതോ പന ന ദസ്സനന്തി വുച്ചതി. സാ ദുവിധാപീതി സാ ദസ്സനഭാവനാവസേന ദുവിധാപി സച്ഛികിരിയാ. ദസ്സനഭാവനാവസേനാതി ദസ്സനമഗ്ഗഭാവനാമഗ്ഗവസേന. തേന അമഗ്ഗവസേന പവത്തനിബ്ബാനസ്സ പച്ചവേക്ഖണസച്ഛികിരിയം നിവത്തേതി. നിബ്ബാനസ്സാതി പന ഇമിനാ മഗ്ഗഫലേസു പച്ചവേക്ഖണസച്ഛികിരിയം. ഇമസ്സ ഞാണസ്സാതി ഇമസ്സ യമാധിഗതസ്സ ലോകുത്തരൊണസ്സ.

വൃ൧൩. അഭിമതാതി അധിപ്പേതാ. ഭാവനാ നാമ ഉപ്പാദനാ, സന്താനപരിഭാവനാ ചാതി തദുഭയം ദസ്സേന്തോ “ലോകിയാന”ന്തിആദിമാഹ. യദഗ്ഗേന ഹി ലോകിയാ കുമ്പാദയോ ഉപ്പാദിതാ, വഡ്ഡിതാ ച, തദഗ്ഗേനസ്സ സീലഭാവനാ, കായഭാവനാ, ചിത്തഭാവനാ, പഞ്ചാഭാവനാ ച ലോകിയാ നിപ്ഫാദിതാ ഹോതി, തായ ച സന്താനോപി പരിഭാവിതോതി. താസു ലോകിയലോകുത്തരഭാവനാസു ഇയ ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധികമായം ലോകുത്തരഭാവനാ അധിപ്പേതാ, ന ഇതരാ തസ്സാ സമഭാരഭാവതോ. ചതുബ്ബിധവേതം ഞാണന്തി ഏതം ചതുബ്ബിധവി അരിയമഗ്ഗൊണം ലോകുത്തരാനി സമ്മാവാചാദിഭേദാനി സീലാദീനി ഉപ്പാദേതി. കഥം? സഹജാതാദിപച്ചയതായ. സീലാദീനീതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന സമാധിസ്സ ഗഹണം, ന പഞ്ചായ. ന ഹി തദേവ തം ഉപ്പാദേതി, മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദോ പന ഉപ്പാദേതി. തദന്തോഗധഭാവാ സമ്മാസങ്കപ്പോ. സോ ഹി പഞ്ചക്ഖണ്ഡസഞ്ചാതോതി വദന്തി. സീലാദീനീതി വാ ഫലസീലാദീനവി ഗഹണന്തി പഞ്ചായപി ഗഹണം യുജ്ജതിയേവ. സഹജാതപച്ചയാദിതായാതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന അനന്തരപച്ചയാദിതായപി സഞ്ചാതോ ദട്ഠബ്ബോ. തേഹി ച സന്താനം വാസേതീതി തേഹി സമുച്ഛിന്ദനപടിപസ്സമ്ഭവസേന പവത്തേഹി ലോകുത്തരേഹി സീലാദീഹി അരിയപുഗ്ഗലോ അത്തനോ സന്താനം പരിഭാവേതി. യം നിസ്സായ പരാവൃത്തിതി വദന്തി. യഥാ പരിഞ്ഞത്തയവി പഹാനത്തയവി മഗ്ഗൊണസ്സ കിച്ചന്തി വൃത്തം പരിയായേന, ന ഏവമിധ. ഇയ പന ലോകുത്തരഭാവനാവ അസ്സ മഗ്ഗൊണസ്സ കിച്ചം. ന ഹേത്ഥ ഭാവനായ പരിയായോ ലബ്ഭതീതി അവധാരണം. തേന ലോകിയഭാവനം നിവത്തേതി.

ഏവം സരൂപേനേവ ആഗതായാതി “ചിത്തം ഭാവയ”ന്തി സമാധി വിയ
ചിത്തസീസേന അനാഗന്ത്യാ “പഞ്ചം ഭാവയ”ന്തി ഏവം സരൂപേനേവ
ആഗതായ പഞ്ചായ. യം വൃത്തം ഉദ്ദേശവസേന. ഏത്താവതാ തം വിത്ഥാരിതം
ഹോതി. അയഞ്ച പഞ്ചോ വിസ്തജ്ജിതോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

ഞാണദസ്തനവിസുദ്ധിനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ബാവീസതിമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൨൩. പത്താഭാവനാനിസംസനിദേശവണ്ണനാ

ആനിസംസപകാസനാവണ്ണനാ

വൃ൭൪. അനേകസതാനിസംസാ

സാവകബോധിആദിവിപുലോദാതഗുണവിസേസാവഹത്താ. വിത്ഥാരതോതി നയദസ്സനം അകത്വാ “അയമ്പി പത്താഭാവനായ ആനിസംസോ, അയമ്പി”തി അനുപദദസ്സനവസേന വിത്ഥാരതോ പകാസേതും ന സുകരം അതിബഹുഭാവതോ. അസ്സാതി പത്താഭാവനായ. നാനാകിലേസവിദ്ധംസനന്തി സക്കായദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദിവസേന നാനാവിധാനം കിലേസധമ്മാനം തദങ്ഗാദിവസേന പജഹനം. അരിയഫലരസാനുഭവനന്തി സോതാപത്തിഫലാദിഫലസുഖപടിസംവേദനം.

നാനാകിലേസവിദ്ധംസനകമാവണ്ണനാ

വൃ൭൫. “അരിയഫലരസാനുഭവന”ന്തി ഏതേനേവ കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനം ദീപിയതിതി “അരിയമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ”തി വിസേസവചനം, തബ്ഭാവഭാവതോ വാ. സിദ്ധേ ഹി സമുച്ഛേദപ്പഹാനേ പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനം സിദ്ധമേവ ഹോതീതി.

ഭീമവേഗാനുപതിതാതി സകലം ലോകം ഭിന്നന്തേന വിയ ഭീമേന ഭയാനകേന വേഗേന സഹസാ പതിതാ. സിലുച്ചയേതി പബ്ബതേ സേലപുഗ്ഗലേ. സതേജുജ്ജലമണ്ഡലോതി സരദകാലസമീദ്ധേന അത്തനോ തേജസാ സമുജ്ജലദുദ്ദിക്ഖമണ്ഡലോ.

വധബന്ധനാദിദുഗ്ഗതിപരിപക്കിലേസാദിജാതിആദിസബ്ബാനത്ഥവിധായകം. സന്ദിട്ഠികന്തി പച്ചക്ഖഭൂതം. ജഞ്ഞാതി ജാനേയ്യ. ഇധാതി ഇമിസ്സം പത്താഭാവനായം.

ഫലസമാപത്തികമാവണ്ണനാ

വൃ൭൬. അരിയസ്സ മഗ്ഗസ്സ ഫലം അരിയഫലം, അരിയഞ്ച തം വിസുദ്ധത്താ ഫലഞ്ചാതിപി അരിയഫലം, തസ്സ രസോ, പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിസുഖം, അനുഭവനം നിബ്ബാനാരമ്മണ്ഡ തസ്സ പടിസേവനം. തത്രാതി തേസു ദീസു ആകാരേസു. അസ്സാതി അരിയഫലസ്സ.

വൃ൭൭. സംയോജനേസു പഹീനേസു സബ്ബേപി കിലേസാ പഹീനായേവ ഹോന്തിതി സംയോജനാനായേവ ഗഹണം. സംയോജനപ്പഹാനമത്തമേവ അരിയമഗ്ഗസ്സ ഫലം നാമ, ന അഞ്ഞം കിഞ്ചി അത്ഥന്തരം വിപാകഭൂതന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “ഫലം നാമ ന കോചി അഞ്ഞോ ധമ്മോ അത്ഥി”തി. കേ പനേതം വദന്തിതി? അന്ധകാദയോ. തേ ഹി “അരഹത്തം അരഹത്തന്തി, ആവുസോ, വുച്ചതി...പേ... മോഹക്ഖയോ”തി (സം. നി. ൪.൩൧൫) സുത്തപദസ്സ അത്ഥം അഞ്ഞമാ ഗഹേത്വാ നിപ്പരിയായതോ “അരഹത്തം നാമ കിഞ്ചി നത്ഥി, കിലേസപ്പഹാനമേവ തമാ വോഹരീയതി”തി വദന്താ സേസഫലേപി പടിക്ഖിപന്തി. ഇദം സുത്തബീതി പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിമാഹ. പകട്ഠോ ഉക്കട്ഠോ യോഗോതി പയോഗോ, അരിയമഗ്ഗോ, പയോഗനിമിത്തം ജാതകിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധി പയോഗപടിപ്പസ്സദ്ധി. യാ പന അരിയമഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്താ ലബ്ഭമാനാപി യസ്സാ വിപാകപത്തായ നിപ്പജ്ജമാനായ നിപ്പജ്ജതി, സാ പടിപ്പസ്സദ്ധിയം നിപ്ഫാദേതബ്ബായം പത്താതി പടിപ്പസ്സദ്ധിപത്താതി വുത്താ. സമ്മാദിട്ഠി മിച്ഛാദിട്ഠിയാ വുട്ഠാതീതി സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉജ്ജവിപച്ചനീകദസ്സനവസേന വത്വാ തദഞ്ഞതോപി വുട്ഠാനം ദസ്സേതും “തദനുവത്തകകിലേസേഹി”തി വുത്തം, തസ്സാ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സമ്പയോഗതോ, ഉപനിസ്സയതോ ച അനുവത്തകകിലേസേഹി. തേന തദേകട്ഠപ്പഹാനമാഹ. ഖണ്ഡേഹിതി തദനുവത്തകക്ഖണ്ഡേഹി, തായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സമ്പയുത്തക്ഖണ്ഡേഹി ചേവ തപ്പച്ചയാ ആയതിം ഉപ്പജ്ജനക്ഖണ്ഡേഹി ചാതി അത്ഥോ. ബഹിദ്ധാ ച സബ്ബനിമിത്തേഹിതി

യഥാവൃത്തകിലേസക്ഖസേഹി ബഹിദ്ധാഭൂതേഹി വിപസ്സനായ ഗോചരഭൂതേഹി സബ്ബസങ്ഖാരനിമിത്തേഹി.

ഏവം മഗ്ഗകിച്ചം ദസ്സേതാ ഇദാനി തസ്സ വസേന ഫലം ദസ്സേതും “തമ്പയോഗപടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തമ്പയോഗപടിപ്പസ്സുദ്ധത്താതി തസ്സ അജ്ഞതബഹിദ്ധാ വുട്ഠാനാദിപയോഗസ്സ പടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ. മഗ്ഗോ ഹി നിമിത്തത്തോ, പവത്തത്തോ ച വുട്ഠഹന്തോ കിലേസേ പജഹതിതി അത്തനോ ഖണേ തം പയോഗം കരോതി നാമ, ഫലക്ഖണേ പനസ്സ സോ പയോഗോ പടിപ്പസ്സുദ്ധോ വുപസന്തോ നാമ ഹോതി. തേന വുത്തം “തമ്പയോഗപടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ”തി. ഉപ്പജ്ജതിതി മഗ്ഗാനന്തരം ദിക്ഖത്തും വാ തിക്ഖത്തും വാ ഉപ്പജ്ജതി. ഫലസമാപത്തികാലേ പന ബഹുക്ഖത്തും, നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ ദിക്ഖത്തും ഉപ്പജ്ജതി. സബ്ബവി യഥാവൃത്തപയോഗപടിപ്പസ്സുദ്ധിനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജനത്തോ “തമ്പയോഗപടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ ഉപ്പജ്ജതി”തി വുത്തം. മഗ്ഗസ്സേതം ഫലന്തി യഥാവൃത്താ വിപാകാ സമ്മാദിട്ഠി നാമ, ഏതം അരിയമഗ്ഗസ്സ ഫലന്തി വേദിതബ്ബം. വിത്ഥാരേതബ്ബന്തി “സോതാപത്തിമഗ്ഗക്ഖണേ അഭിനിരോപനട്ഠേന സമ്മാസങ്കപ്പോ മിച്ചാസങ്കപ്പാ”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൬൩) സങ്കപ്പാദിവസേന, സേസമഗ്ഗവസേന ച വിത്ഥാരത്തോ വേദിതബ്ബം.

ചത്താരി ച സാമഞ്ജസഫലാനി, ഇമേ യമ്മാ അപ്പമാണാരമ്മണാതി അപ്പമാണാരമ്മണതായ മഗ്ഗേഹി നിബ്ബിസേസതായ. തഥാ നേവസത്താനാസത്തായതനസങ്ഖാതോ മഹഗ്ഗത്തോ യമ്മോ നിരോധത്തോ വുട്ഠാനവേലായം അപ്പമാണസ്സ യമ്മസ്സ അനന്തരപച്ചയേന പച്ചയോതി അരിയഫലസ്സ അനന്തരപച്ചയതായ ച ദീപനാതി ഏവമാദീനിപിഏത്ഥ അരിയഫലസ്സ സഭാവധമ്മഭാവേന അത്ഥിതായ സാധകാനി, ന യഥാദസ്സിതപടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിയേവാതി അധിപ്പായോ.

വുവു. ഫലസമാപത്തിയന്തി ഫലപവത്തിസങ്ഖാതായ സമാപത്തിയം. അസ്സാതി അരിയഫലസ്സ. സരൂപകത്തുകാരണാകാരട്ഠിതിവുട്ഠാനാനന്തരവസേന ഇദം പങ്ക്ഹാകമ്മം.

വു൩൯. അരിയഫലസ്സ നിരോധേ അപ്പനാതി അരിയസ്സ ഫലത്ഥാനസ്സ നിബ്ബാനേ ആരമ്മണഭൂതേ അപ്പനാകാരേന പവത്തി.

വു൬൦. സബ്ബേപി പുമുജ്ജനാതി ത്യാനസമാപത്തിലാഭിനോപി പുമുജ്ജനാ ന സമാപജ്ജന്തി, പഗേവ ഇതരേ. അരിയാ സബ്ബേപി ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജന്തിതി കാമം സാമഞ്ജസേതനാ, സാ പന വിസേസനിവിട്ഠായേവ ഹോതി. അധിഗതത്താതി പന ഹേതുകിത്തനം. ഉപരിമാനമ്പി ഹേട്ഠിമായ ലോകിയസമാപത്തിയാ വിയ സമാപജ്ജനം സാധേതം വിയ റിത്തന്തി തം നിവത്തേന്തോ “ഉപരിമാ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപരിമാതി സകദാഗാമിആദയോ. ഹേട്ഠിമന്തി സോതാപത്തിഫലാദിം. ന സമാപജ്ജന്തി സതിപി അധിഗതത്തേ. കസ്മാതി ചേ? കാരണമാഹ “പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപഗമനേന പടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ”തി. ഏതേന ഉപരിമോ അരിയോ ഹേട്ഠിമം ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി അത്തനാ അധിഗതത്താ, യഥാ തം ലോകിയസമാപത്തിന്തി, ഏവം പവത്തം ഹേതും ബൃഭിചാരേതി. ന ഹി ലോകിയജ്ഞാനേസു പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപഗമനം നാമ അത്ഥി വിസേസാഭാവത്തോ. ഇധ പന അസമുഗ്ഘാടിതകമ്മകിലേസനിരോധനേന പുമുജ്ജനേഹി വിയ സോതാപനസ്സ, സോതാപനാദീഹി സകദാഗാമിആദിനം പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപഗമനം അത്ഥി. യത്തോ ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ ഫലധമ്മാ ഉപരൂപരി മഗ്ഗധമ്മേഹി നിവത്തിതാ പടിപക്ഖേഹി വിയ അഭിഭൂതാ അപ്പവത്തിധമ്മതംയേവ ആപനാ. തേനാഹ “പടിപ്പസ്സുദ്ധത്താ”തി.

അപിച കുസലകിരിയപവത്തി നാമ അത്താദിസീ, വിപാകപവത്തി ച അത്താദിസീ, അനന്തരഫലത്താ ച ലോകുത്തരകുസലാനം ഹേട്ഠിമത്തോ ഉപരിമോ

ഭവന്തരഗതോ വിയ ഹോതി. തംതംഫലവസേനേവ ഹി അരിയാനം
സോതാപന്നാദിനാമലാഭോ. തേ സചേ അത്തഫലസമങ്ഗിനോപി ഹോന്തി,
സോതാപന്നാദിനാമന്വി തേസം അവട്ഠിതം സിയാ, തേന തേന ത്യാനേന
ഗഹിതപടിസന്ധികോ വിയാതി തസ്സ തസ്സ അരിയസ്സ തം തം ഫലം ഭവങ്ഗസഭിസന്തി
ന ഉപരിമസ്സ ഹേട്ഠിമഫലസമങ്ഗിതായ ലേസോപി സമ്ഭവതി, കൂതോ തസ്സ
സമാപജ്ജനന്തി ദട്ഠം. ഹേട്ഠിമാ ച ഉപരിമന്തി ഹേട്ഠിമാ ച സോതാപന്നാദയോ
അരിയാ ഉപരിമം സകദാഗാമിഫലാദിം ന സമാപജ്ജന്തിതി സമ്ബന്ധോ. തത്ത്വ
കാരണമാഹ “അനധിഗതത്താ”തി. ന ഹി അനധിഗതസമാപത്തിം സമാപജ്ജിതും സക്കാ.

“അത്തനോ അത്തനോയേവ പന ഫലം സമാപജ്ജന്തി”തി ഇമിനാ സബ്ബേപി അരിയാ
അത്തനോ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജന്തിതി അത്ഥേ ആപന്നേ തത്ത്വ
കേസഞ്ചി മതിഭേദം ദസ്സേതും “കേചിപനാ”തിആദി വുത്തം. ഏതേ ഹി സമാധിസ്ഥിം
പരിപൂരകാരിനോതി യസ്ഥാ ഹി തേ “ഉപരിമാ ദേ”തി വുത്താ അനാഗാമിനോ,
അരഹന്തോ ച സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരിനോ, ഇതരേ പന സീലേസു
പരിപൂരകാരിനോ, തസ്ഥാ ദേ ഏവ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജന്തിതി. ന ഹി
സമാധിപാരിപൂരിയാ വിനാ സമാപത്തിവളഞ്ജനം സമ്ഭവതിതി അധിപ്പായോ. തന്തി
“സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരിനോ”തി തേഹി വുത്തകാരണം. അകാരണമേവാതി
അയുത്തിയേവ. കസ്ഥാതി ചേ? ആഹ “പുമുജ്ജനസ്സാപി”തിആദി. തസ്സത്ഥോ -
സബ്ബസോ അസമുച്ഛിന്നകിലേസസ്സ പുമുജ്ജനസ്സാപി അത്തനാ
പടിലദ്ധലോകിയസമാപത്തിസമാപജ്ജനം ലബ്ഭതി, കിമങ്ഗം പന
സമുച്ഛിന്നേകച്ചകിലേസാനം ഹേട്ഠിമാനം അരിയാനം, തസ്ഥാ തേസം സമാധിസ്ഥിം
അപരിപൂരകാരിതാ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിം അസമാപജ്ജനസ്സ അകാരണന്തി.
യുത്തിചിന്താ നാമ പാളിഅനാരുള്ഹേ അത്ഥേ യുത്താ, അയം പനത്ഥോ
പാളിആരുള്ഹോതി കാരണാപദേസേ അനാദരകരണമുഖേന പാളിം ദസ്സേനോ
“കിഞ്ചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. സോതാപത്തിമഗ്ഗപടിലാഭത്ഥായാതി സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ
സമധിഗമായ. സോതാപത്തിഫലസമാപത്തത്ഥായാതി സോതാപത്തിഫലസമാപത്തിയാ
സമാപജ്ജനത്ഥം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

ഏത്ഥ ച “സുത്തതവിഹാരസമാപത്തത്ഥായ
അനിമിത്തവിഹാരസമാപത്തത്ഥായാ”തിആദിനാ സരൂപതോ ഉദ്ധടത്താ തതോ പുബ്ബേ
ആഗതാ മഗ്ഗഫലവാരാ അപ്പണിഹിതവസേന വുത്താ. തത്ത്വ അനത്താനുപസ്സനാമുഖേന,
അനിച്ഛാനുപസ്സനാമുഖേന ച പവത്താനം ഫലസമാപത്തിനം പുരേചരാ ഗോത്രഭുയമ്മാ
നവദസഭാവേന വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. “സോതാപത്തിഫലസമാപത്തത്ഥായാ”തിആദിനാ
പന ചതുസുപി ഫലേസു ഏകസഭിസം ദേസനായ ആഗതത്താ
സോതാപന്നസകദാഗാമിനോപി അത്തനോ ഫലം സമാപജ്ജന്തിതി വിത്തായതി.
മഗ്ഗാനന്തരഫലവസേന തം വുത്തന്തി ച ന സക്കാ വത്തും വിപസ്സനാവസേന ദസന്നം
ഗോത്രഭുയമ്മാനം ദസ്സനവസേന ദേസനായ ആരദ്ധത്താ, മഗ്ഗവാരേനേവ ച
തദത്ഥസിദ്ധിതോ. ന ച മഗ്ഗാനന്തരം ഫലം “ഫലസമാപത്തി”തി വുച്ചതി വിസും
പരികമ്മാഭാവതോ. തസ്ഥാ ഫലസമാപത്തിവചനേനേവ സോതാപന്നാദിനന്വി
ഫലസമാപത്തിസമാപജ്ജനം സിദ്ധം. തേനാഹ “തസ്ഥാ”തിആദി.

വുത്രമ. പയോജനന്വി തദത്ഥായ പടിപത്തിയാ കാരണം ഹോതി തന്നിമിത്തം
പടിപജ്ജനതോതി “കസ്ഥാ സമാപജ്ജന്തി”തി കാരണം പുച്ഛിത്വാ
“ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥ”തി പയോജനം വിസ്സജ്ജിതം. കസ്ഥാതി വാ സമ്പദാനേ
നിസ്സക്കവചനം, കിസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥന്തി ദിട്ഠേവ
യമ്മേ കിലേസദരമപരിളാഹവൂപസമ്മേന സന്തേന സുഖവിഹാരേന വിഹാരണത്ഥം.
സതിപി വിപാകഭാവേ പരികമ്മേന വിനാ അനുപ്ಪജ്ജനതോ ഫലസമാപത്തിയമ്മാനം
തസ്സ തസ്സ അരിയസ്സ രുചിവസേനേവ പവത്തി, യതോ നേസം സാധിപതിതാതി ആഹ
“അദ്ധാനപേ... സമാപജ്ജന്തി”തി.

വൃത്തൗ. ദീഹി ആകാരേഹിതി ദീഹി കാരണേഹി. യഥാ ഹി ലോകീയജ്ഞാനാനം സമധിഗമോ സമ്പയോഗസമങ്ഗിഭാവേന സിജ്ഞമാനോ പഹാനങ്ഗസമതിക്കമുഖേന വുച്ചതി തഥാ സമധിഗതബുത്താ, ഏവം ഫലസമാപത്തിപി നിബ്ബാനമനസികാരേന സിജ്ഞമാനാ തദന്താരമ്മണാമനസികാരമുഖേന വുച്ചതി സബ്ബസങ്ഖാരതോ വിനിവട്ടിതമാനസതാവസേന സമിജ്ഞനതോ. തേനാഹ “നിബ്ബാനതോ”തിആദി. ഉദയബുയത്താണാദിത്താണപരമ്പരവസേന ഹി സബ്ബഫലചിത്തം സങ്ഖാരതോ സബ്ബസോ നിബ്ബിന്നവിരത്ത്ചിത്തസ്സ തതോ വിനിസ്സുടനിബ്ബാനാരമ്മണം പവത്തതി. ഏവം പവത്തമാനഞ്ച തം നിബ്ബാനതോ അന്തസ്സ ആരമ്മണസ്സ അമനസികാരാ, നിബ്ബാനസ്സ ച മനസികാരാ പവത്തതീതി വുച്ചതി.

അനിമിത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാതി അനിമിത്തവിമോക്ഖദ്വയായ ഫലസമാപത്തിയാ, അനിചാനുപസ്സനാമുഖേന വാ സമാപജ്ജിതബുയ ഫലസമാപത്തിയാ. സമാപത്തിയാതി സമാപജ്ജനത്ഥായ. സബ്ബനിമിത്താനന്തി രൂപാദിസബ്ബസങ്ഖാരനിമിത്താനം. അമനസികാരോതി ആദിനവതോ ദിസ്വാ വിസ്സുടന്തായ അനാവജ്ജനം അസമന്നാഹാരോ. അനിമിത്തായ ച ധാതുയാ മനസികാരോതി സബ്ബസങ്ഖാരനിമിത്താഭാവതോ അനിമിത്തായ. കേഹിചി പച്ചയേഹി ന സങ്ഖതത്താ ച അസങ്ഖതാതി ലദ്ധനാമായ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ ഫലസമാപത്തിസഹജാതേന മനസികാരേന മനസികരണം, തസ്സാ വാ ധാതുയാ ഫലസമാപത്തിചിത്തസങ്ഖാതേ മനസികരണം.

വൃത്തൗ. ഉദയബുയാദിവസേനാതി ഉദയബുയഭങ്ഗഭയതുപട്ഠാനാദിവസേന പവത്തനകാനം നവന്നസി ഞാണാനം ബ്യാപാരം വദതി. തേനാഹ “പവത്താനുപുബ്ബവിപസ്സനസ്സാ”തി. സങ്ഖാരാരമ്മണഗോത്രഭൂത്താണാനന്തരന്തി സങ്ഖാരാരമ്മണസ്സ “വോദാന”ന്തി ലദ്ധനാമസ്സ ഗോത്രഭൂത്താണസ്സ അനന്തരം. കസ്മാ പനേത്ഥ ഗോത്രഭൂത്താണം മഗ്ഗത്താണപുരേചാരികം വിയ നിബ്ബാനാരമ്മണം ന ഹോതീതി? ഫലധമ്മാനം അനിയ്യാനികഭാവതോ. അരിയമഗ്ഗധമ്മാ ഏവ ഹി നിയ്യാനികാ. വുത്തഞ്ഛേതം “കതമേ ധമ്മാ നിയ്യാനികാ? ചത്താരോ മഗ്ഗാ അപരിയാപന്നാ”തി (ധം സം ചുവന്തേ, ചുവന്തേ). തസ്മാ ഏകന്തേന നിയ്യാനികസഭാവസ്സ ഉഭയോവുട്ഠാനഭാവേന പവത്തമാനസ്സ മഗ്ഗത്താണസ്സ അനന്തരപച്ചയഭൂതേന ഞാണേന നിമിത്തതോ വുട്ഠിതേനേവ ഭവിതബുന്തി തസ്സ നിബ്ബാനാരമ്മണതാ യുത്താ, ന പന അരിയമഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്താ തസ്സ വിപാകഭാവേന പവത്തമാനാനം കിലേസാനം അസമുച്ഛിന്ദനതോ അനിയ്യാനികത്താ അവുട്ഠാനസഭാവാനം ഫലത്താണാനം പുരേചാരികത്താണസ്സ കദാചിപി നിബ്ബാനാരമ്മണതാ ഉഭയത്ഥ അനുലോമത്താണാനം അതുല്യാകാരതോ. അരിയമഗ്ഗവിമിയഞ്ഛി അനുലോമത്താണാനി അനിബ്ബിദ്ധപുബ്ബാനം മൂലമൂലലോഭക്ഖണ്ഡാദിനം സാതിസയം പദാലനേന ലോകീയത്താണേസു ഉക്കംസപാരമിപ്പത്താനി മഗ്ഗത്താണാനുഗുണാനി ഉപ്പജ്ജന്തി. ഫലസമാപത്തിവിമിയം പന താനി തേന തേന മഗ്ഗേന തേസം തേസം കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താ തത്ഥ കിലേസവിക്ഖമ്ഭനേ നിരുസ്സുക്കാനി കേവലം അരിയാനം ഫലസമാപത്തിസുഖസമങ്ഗിഭാവസ്സ പരികമ്മമത്താനി ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ന തേസം കുതോചി വുട്ഠാനസമ്ഭവോ, യതോ നേസം പരിയോസാനത്താണം സങ്ഖാരനിമിത്തവുട്ഠാനതോ നിബ്ബാനാരമ്മണം സിയാ.

ഏവഞ്ച കത്വാ “സേക്ഖസ്സ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിവളഞ്ജനത്ഥായ ഉദയബുയാദിവസേന സങ്ഖാരേ സമ്മസന്തസ്സ വിപസ്സനാത്താണാനുപുബ്ബിയാ ഫലമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന മഗ്ഗോ”തി ഇദഞ്ച അട്ഠകമാവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. തേനാഹ “സേക്ഖസ്സാപി ഫലമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന മഗ്ഗോ”തി. നിബ്ബാനാരമ്മണേ അപ്പനജ്ഞാനവസേന യഥാപരിച്ഛിന്നകാലം നിരന്തരം ഫലചിത്തസ്സേവ പവത്തനം സമാപജ്ജനം ഫലസമാപത്തിതി ആഹ “ഫലസമാപത്തിവസേന നിരോധേ ചിത്തം അപ്പേതീ”തി. യദി അനുപുബ്ബവിപസ്സനാനം വസേന ഫലസമാപത്തിസമാപജ്ജനം, തേന നീഹാരേന സേക്ഖസ്സ ഉപരിമഗ്ഗേനാപി ഭവിതബുന്തി അനുയോഗം സന്ധായാഹ

“ഫലസമാപത്തിനിന്നതായാ”തിആദി. തേന അഞ്ഞോയേവ വിപസ്സനാചാരോ അരിയമഗ്ഗാവഹോ, അഞ്ഞോ ഫലസമാപത്തിആവഹോതി ദസ്സേതി, സ്വായം വിപസ്സനായ വിഭാഗോ വുത്തോ ഏവ. യേ പനാതി അഭയഗിരിവാസിനോ സന്ധായാഹ. തേ ഹി മഗ്ഗഫലവിപസ്സനായ ആലോളേതാ വദന്തി. തേനേവ ഹി “ഏവം സതീ”തിആദി വുത്തം. അരഹാ പച്ചേകബുദ്ധോ ഭവിസ്സതി യദി ഇതരത്ഥാപി വിപസ്സനാ തദത്ഥായ സംവത്തേയ്യാതി അധിപ്പായോ. പാളിവസേനേവ ച പടിക്ഖിത്തന്തി “ദസ ഗോത്രഭുയമ്മാ വിപസ്സനാവസേന ഉപ്പജ്ജന്തി”തി മഗ്ഗത്ഥാ ഫലത്ഥാ വിപസ്സനാ വിസും കത്ഥാ പവത്തപാളിവസേനേവ തേസം വചനം പടിക്ഖിത്തന്തിപി ന ഗഹേതബ്ബം, അഞ്ഞമാ “ദസ ഗോത്രഭുയമ്മാ”തി വചനം വിരുജ്ജേയ്യേയ്യാതി. ഇദമേവ പന ഗഹേതബ്ബന്തി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനം. ഫലബ്ബസ്സാതിആദി മഹഗ്ഗതവിപാകാനം വിധി ലോകുത്തരവിപാകാനഞ്ച കുസലസരിക്ഖതാദസ്സനം. ത്യാനതോ സരിക്ഖതാദസ്സനേനേവ ചേത്ഥ ബോജ്ജയ്യാഗമഗ്ഗയ്യാഗവസേനാപി സരിക്ഖതാ ദസ്സിതായേവാതി വേദിതബ്ബം.

വൃത്തൗ. റിതിയാതി പബന്ധട്ഠിതിയാ. യഥാപരിച്ഛിന്നകാലഞ്ചഹി സമാപത്തിയാ പബന്ധവസേനാവട്ഠാനം ഇധ റിതീതി. “ചന്ദേ വാ സൂരിയേ വാ ഏത്തകം റാനം ഗതേ വുട്ഠഹിസ്സാമീ”തി കാലാവധിഗൃഹണവസേന സമാപജ്ജനം ചിത്തസ്സ അഭിസഞ്ചരണം അഭിസഞ്ചാരോ.

വൃത്തൗ. സബ്ബാനേവേതാനീതി രൂപനിമിത്താദിസബ്ബാനേവ ഏതാനി ഏകതോ കാമം ന മനസി കരോതി അസമ്ഭവതോ. സബ്ബസഞ്ചാഹികവസേനാതി അനവസേസപരിയാദാനവസേന. സമുദായസദാ ഹി അവയവേസുപി പവത്തന്തി , അവയവബൃതിരേകേന ച സമുദായോ ന ലബ്ഭതീതി അവയവഗതമ്പി കിച്ചം സമുദായവസേന വുത്തം. തസ്മാതി സബ്ബേസം സഞ്ചാരനിമിത്താനം ഏകതോ മനസികാരാഭാവതോ. യസ്മാ ഭവഞ്ചിത്തേ ഉപ്പന്നേ ഫലസമാപത്തിതോ വുട്ഠിതോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “യം ഭവഞ്ചിത്തോ”തിആദി. ഭവഞ്ചിത്തം ആരമ്മണം നാമ കമ്മാദി. മനസികരോതോതി ഭവഞ്ചിത്തസഹഗതേന മനസികാരേന മനസി കരോതോ, തം വാ ആരമ്മണം ഭവഞ്ചിത്തമനസി കരോതോ.

വൃത്തൗ. ഫലസ്സ ഫലമേവ വാ അനന്തരം ഹോതി പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ പച്ഛിമം പച്ഛിമം. ഭവഞ്ചം വാ സബ്ബപച്ഛിമസ്സ. ഫലാനന്തരം മഗ്ഗവീഥിയം, ഫലസമാപത്തിയഞ്ച. “യേന ഫലേന നിരോധാ വുട്ഠാനം ഹോതീ”തി ഇദം ഫലുപ്പത്തിയാ നിരോധാ വുട്ഠാനഭാവതോ വുത്തം. തന്തി നിരോധാവുട്ഠാനഭാവേന വുത്തം അനാഗാമിഫലം വാ അഗ്ഗഫലം വാ. നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനാനന്തരന്തി നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനസ്സ കുസലസ്സ, കിരിയസ്സ വാ അനന്തരം സതിപി സത്താഹാതിക്കമേ വിജാതിയേന അന്തരികത്താ.

പടിപ്പസ്സുദ്ധദരമന്തി സബ്ബസോ പസ്സുദ്ധകിലേസദരമം. അമതാരമ്മണന്തി നിബ്ബാനാരമ്മണം. സുഭന്തി അസോഭനതായ കിലേസസ്സാപി അഭാവതോ സോഭനം. തണ്ഹാസഞ്ചാതം ലോകാമിസം വന്തം ഛരസ്സിതം ഏതേനാതി വന്തലോകാമിസം. വൂപസന്തകിലേസതായ, സുസന്തതായ ച സന്തം. യേന ധമ്മേന യോഗതോ സമണോ നാമ ഹോതി, തസ്സ അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാതസ്സ സാമഞ്ഞസ്സ ഫലന്തി സാമഞ്ഞഫലം.

ഓജവന്തേനാതി സഭാവസമ്പന്നേന. സുചിനാതി കിലേസാസുചിവിരഹതോ പരിസുദ്ധേന. സുഖേനാതി അനുത്തരസുഖേന. അഭിസന്ദിതന്തി സബ്ബസോ ലൂഖഭാവപഗമന്നേ സിന്നേഹിതം. സാതാതിസാതേനാതി മഹഗ്ഗതസാതതോ, ലോകുത്തരകുസലസാതതോ ച അതിവിധി സാതേന മധുരേന. മഗ്ഗസുഖതോപി ഹി ഫലസുഖം സന്തതരതായ പണിതരം. അമതേന സമ്മോദിതം. “മധും വിയാ”തി ഇമിനാ സാതാതിസാതതംയേവ വിഭാവേതി.

തസ്സ അരിയസ്സ ഫലസ്സ രസഭൂതം സാരഭൂതം തം സുഖം പഞ്ചം ഭാവേത്യാ യസ്മാ പണ്ഡിതോ വിന്ദതി പടിലഭിതീതി യോജനാ.

നിരോധസമാപത്തികമാവണ്ണനാ

വൃത്തൗ. തത്രാതി തസ്മിം “നിരോധസമാപത്തിയാ സമാപജ്ഞസമത്വതാ”തി സംവിത്തവചനേ. ഇദം സരൂപാദിവസേന പഞ്ചാകമ്മം. കത്വാതി കസ്മിം ഭവേ.

വൃത്തൗ. അനുപുണ്യനിരോധവസേനാതി വിപസ്സനാനുഗതാ അട്ഠ സമാപത്തിയോ ആരോഹന്തേന തത്ത്വപടിപക്ഖനിരോധമുവേന തിണ്ണം സഞ്ചാരാനം അനുപുണ്യതോ നിരോധവസേന. യഥാപരിച്ഛിന്നകാലം യാ ചിത്തചേതസിക്കാനം അപ്പവത്തി, അയം നിരോധസമാപത്തിതി അത്ഥോ. കേ സമാപജ്ഞി, കേ ന സമാപജ്ഞിതി കാമം സമാപജ്ഞസമത്വതാ പധാനതായ പഠമം പുച്ഛിതാ, തബ്ബിസ്സജ്ജനം പന ഗരുഭാവതോ പച്ഛാ വിസ്സജ്ജേതും അസമാപജ്ഞകേ താവ ദസ്സേന്തോ “സബ്ബേപി...പേ... ന സമാപജ്ഞി”തി ആഹ യഥാ “വാമം മുഞ്ച, ദക്ഷിണം ഗണ്ഹാ”തി. തത്ത്വ “സബ്ബേപി”തി ഇദം പുണ്യജ്ഞാദിനം തിണ്ണം വിസേസനം. തേ ഹി അട്ഠനം സമാപത്തിനം ലാഭിനോപി അലാഭിനോ വിയ സമാധിസ്മിം അപരിപൂരകാരിതായ നിരോധം സമാപജ്ഞിതും ന സക്കോന്തി. കാമച്ഛന്ദാദിസമുച്ഛിന്ദന്തേ ഹി സമാധിസ്മിം പരിപൂരകാരിതാ, ന ത്യാനാധിഗമമത്തേന. അനാഗാമിനോ, അരഹന്തോതി ഏത്ഥ സുക്ഖവിപസ്സകാ ച അനാഗാമിനോ, സുക്ഖവിപസ്സകാ ച അരഹന്തോതി സുക്ഖവിപസ്സകസദ്ദോ പച്ഛേകം യോജേതബ്ബോ. ഉഭയേപി ചേതേ സതിപി വിപസ്സനാബലേ സമാധിബലസ്സ അഭാവതോ നിരോധം ന സമാപജ്ഞി. അനുപുണ്യവിഹാരസമുപപാദിതത്വേന സമാധിബലം ഇച്ഛിതബ്ബം. പുരിമകാ പന തയോ സതിപി സമാധിബലേ വിപസ്സനാബലസ്സ അഭാവതോ, അപരിപൂണ്ണത്താ ച സമാപജ്ഞിതും ന സക്കോന്തി. അപരിപൂണ്ണതാ ചസ്സ സഞ്ചാരാനം ന സമ്മാ പരിമളിതത്താ. അട്ഠ സമാപത്തി...പേ... സമാപജ്ഞി”തി വത്യാ തത്ത്വ കാരണം പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “ദീഹി ബലേഹി”തിആദി വുത്തം. തയോ ച സഞ്ചാരാനന്തി ഏത്ഥ തയോതി സാമിഅത്ഥേ പച്ചത്തവചനം, തിണ്ണന്തി അത്ഥോ. ഞാണചരിയാഹിതി ഞാണപ്പവത്തിഹി. നിരോധസമാപത്തിയാതി നിരോധസമാപജ്ഞായ ഞാണം. അയഞ്ച സമ്പദാതി അയം ബലദ്വയസമനാഗമാദികാ യഥാവുത്തനിരോധസമാപത്തിആവഹാ സമ്പത്തി. അനാഗാമിവിജ്ഞാസവേതി അനാഗാമിനോ ചേവ വിജ്ഞാസവേ ച.

വൃത്തൗ. സമമബലന്തി കാമച്ഛന്ദാദികേ പച്ചനീകയമ്മേ സമേതീതി സമമോ, സോ ഏവ പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയട്ഠേന ബലം. അനിച്ഛാദിവസേന വിവിധേഹി ആകാരേഹി പസ്സതീതി വിപസ്സനാ, സാ ഏവ വുത്തനയേന ബലന്തി വിപസ്സനാബലം. നേക്ഖമ്മവസേനാതിആദിസു കാമച്ഛന്ദവിക്ഖമ്ഭനസ്സ നേക്ഖമ്മസങ്കപ്പസ്സ, അലോഭപധാനസ്സ വാ തമാപവത്തകുസലചിത്തുപ്പാദസ്സ വസേന ചിത്തസ്സ ഏകഗ്ഗതാസഞ്ചാരോ യോ അവിക്ഖേപോ, തം സമമബലം. ബ്യാപാദവിക്ഖമ്ഭനസ്സ അബ്യാപാദവിതക്കസ്സ, അഭോസപധാനസ്സ വാ തമാപവത്തകുസലചിത്തുപ്പാദസ്സ വസേനേവ. മിനമിദ്ധവിക്ഖമ്ഭികായ വിഭൂതം കത്വാ മനസികരണേന ഉപട്ഠിതആലോകസത്തായ വസേന. ഉദ്ധച്ചവിക്ഖമ്ഭനസ്സ അവിക്ഖേപസ്സ സമാധാനസ്സ വസേന. സകലമിച്ഛാവിതക്കവിക്ഖമ്ഭനസ്സ സിവാപത്തആനാപാനസ്സതിസിദ്ധപടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സിഅസ്സാസപസ്സാസാനം വസേന ചിത്തസ്സ ഏകഗ്ഗതാസഞ്ചാരോ യോ അവിക്ഖേപോ, തം സമമബലന്തി അത്ഥയോജനാ.

ഏവം ഉപചാരസ്സ ത്യാനസ്സ വസേന സമമബലം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി തം അട്ഠനം സമാപത്തിനം വസേന പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭവനീയതായ ച ബലപ്പത്തിവസേന ദസ്സേതും “പഠമജ്ജ്യാനേനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ നീവരണേതി നീവരണനിമിത്തം നീവരണപച്ചയാ. ന കമ്പതി ത്യാനസമദ്ദിഗ്ഗുലോ, ത്യാനസമ്പയുത്തസമാധി വാ. സോ ഹി വിസേസതോ ഇയ “സമമബല”ന്തി അധിപ്പേതോ. തഥാ ഹി കേനട്ഠേന സമമബലന്തി

ബലട്റോ പുഷ്ഠിതോ. ഉദ്ധച്ചേതി ഉദ്ധച്ചനിമിത്തം. ഉദ്ധച്ചസഹഗതകിലേസേതി ഉദ്ധച്ചേന സമ്പയുത്തമോഹഅഹിരികാദികിലേസഹേതു. ഖസേതി ഉദ്ധച്ചസമ്പയുത്തചതുക്ഖസനിമിത്തം. ന കമ്പതീതിആദീനി അഞ്ഞമഞ്ഞവേവചനാനി. കമ്പനം വാ റാനാപഗമോ. ചലനം പരിബ്ഭമനം. വേധനം സന്ധാവനം. ഉദ്ധച്ചേ ന കമ്പതി, ഉദ്ധച്ചസഹഗതകിലേസേ ന ചലതി, ഉദ്ധച്ചസഹഗതക്ഖസേ ന വേധതീതി വാ യോജേതബ്ബം. ഉദ്ധച്ചഗുഹണഞ്ചേതമ സമമസ്സ ഉജുപടിപക്ഖതായ തദഭിഭവേന ബലപ്പത്തിദസ്സനത്ഥം. തേനേതം അട്ഠന്നമ്പി സമാപത്തിനം സാധാരണതോ കിച്ചാതിസയദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം. ഇദം സമമബലന്തി യായം നേക്ഖമ്മാദിവസേന ലദ്ധായ ചിത്തേകഗുതായ നീവരണാദീഹി അകമ്പനീയതാ, താനി ച അഭിഭവിത്വാ അവട്ഠാനം, ഇദം സമമബലം.

ഇദാനി വിപസ്സനാബലം നിദിസന്തോ യസ്ഥാ വിപസ്സനാ സങ്ഖേപതോ സത്തഹി അനുപസ്സനാഹി സങ്ഗഹിതാ, തസ്ഥാ തതോ തതോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ താസം വസേന അനുപസ്സനാ കാതബ്ബാ, തത്തകേനേവ ചേതമ അനുപസ്സനാകിച്ചം പരിപുണ്ണം ഹോതീതി “അനിച്ഛാനുപസ്സനാ വിപസ്സനാബലം...പേ... പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ വിപസ്സനാബല”ന്തി സരൂപതോ ദസ്സേത്വാ പുന താ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന വിസയവിഭാഗേന ദസ്സേതും “രൂപേ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ”തിആദി വുത്തം. ഇധാപി പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭവനീയതാവ ബലട്ഠോതി ദസ്സേതും “കേനട്ഠേന വിപസ്സനാബല”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ അവിജ്ജായാതി ദ്വാദസസു അകുസലചിത്തുപ്പാദേസു അവിജ്ജാനിമിത്തം. അവിജ്ജാസഹഗതകിലേസേതി അവിജ്ജായ സമ്പയുത്തലോഭദോസാദികിലേസവത്ഥുനിമിത്തം. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിത്തേയമേവ. അവിജ്ജഗുഹണഞ്ചേതമ വിപസ്സനായ ഉജുപടിപക്ഖതായ തദഭിഭവേന ബലപ്പത്തിദസ്സനത്ഥം. തേനേതം സത്തന്നമ്പി അനുപസ്സനാനം സാധാരണതോ കിച്ചാതിസയദസ്സനം ദട്ഠബ്ബം. ഇദം വിപസ്സനാബലന്തി യായം അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിവസേന ലദ്ധസ്സ വിപസ്സനാണാസ്സ നിച്ഛസത്താദിനിമിത്തം അകമ്പനീയതാ, താ ച അഭിഭവിത്വാ അവട്ഠാനം, ഇദം വിപസ്സനാബലം.

വിതക്കവിചാരാ വചീസങ്ഖാരോ വാചം സങ്ഖരോന്തി പവത്തേന്തിതി കത്വാ. തേനാഹ “പുബ്ബേ ഖോ, ആവുസോ വിസാഖ, വിതക്കേത്വാ വിചാരേത്വാ പച്ഛാ വാചം ഭിന്ദതി, തസ്ഥാ വിതക്കവിചാരാ വചീസങ്ഖാരോ”തി (മഃ നിഃ ൧.൪൬൩; സംഃ നിഃ ൪.൩൪൮). തേ പന ദുതിയജ്ജന്ത്യാനേ വൂപസന്താ ഹോന്തിതി ആഹ “ദുതിയജ്ജന്ത്യാനം... പേ... പടിപ്പസ്സുദ്ധാ ഹോന്തി”തി. കായേന സങ്ഖരീയന്തിതി കായസങ്ഖാരോ, അസ്സാസപസ്സാസാ. തഥാ ഹി വുത്തം “അസ്സാസപസ്സാസാ ഖോ, ആവുസോ വിസാഖ, കായികാ ഏതേ ധമ്മാ കായപ്പടിബദ്ധാ, തസ്ഥാ അസ്സാസപസ്സാസാ കായസങ്ഖാരോ”തി (മഃ നിഃ ൧.൪൬൩; സംഃ നിഃ ൪.൩൪൮). തേ പന യസ്ഥാ ചതുത്ഥജ്ജന്ത്യാനേ വൂപസന്താ ഹോന്തി, തസ്ഥാ ആഹ “ചതുത്ഥജ്ജന്ത്യാനം...പേ... പടിപ്പസ്സുദ്ധാ ഹോന്തി”തി. ചിത്തേന സങ്ഖരീയന്തിതി ചിത്തസങ്ഖാരോ, സത്താ വേദനാ. തഥാ ഹി വുത്തം “സത്താ ച വേദനാ ച ചേതസികാ ഏതേ ധമ്മാ ചിത്തപ്പടിബദ്ധാ, തസ്ഥാ സത്താ ച വേദനാ ച ചിത്തസങ്ഖാരോ”തി (സംഃ നിഃ ൧.൪൬൩; സംഃ നിഃ ൪.൩൪൮). തേ പന യസ്ഥാ നിരോധം സമാപന്നസ്സ വൂപസമന്തി, തസ്ഥാ വുത്തം “സത്താവേദയിത...പേ... പടിപ്പസ്സുദ്ധാ ഹോന്തി”തി.

ഞാണചരിയാസു വിവട്ടാനുപസ്സനാഗുഹണേനേവ തസ്സ ആദിഭൂതാ സേസാനുപസ്സനാപി ഗഹിതാവ ഹോന്തി തദവിനാഭാവതോ. മഗ്ഗോ ഞാണചരിയാ, ഫലസമാപത്തി ഞാണചരിയാതി മഗ്ഗഫലസമാപത്തിനം ഞാണചരിയാഭാവവചനം മഗ്ഗഫലധമ്മാനം ഞാണപധാനത്താ, ഞാണേന വാ ഇന്ദ്രിയാധിപതിഹേതുമഗ്ഗപച്ചയാദിവസേന സാതിസയപച്ചയഭൂതേന സേസാ മഗ്ഗഫലധമ്മാ ചരിതാ പവത്തിതാതി കത്വാ തഥാ വുത്തം. സമാധിചരിയാസുപി ഏസേവ നയോ . ഇമാഹിസോളസഹിതി അട്ഠന്നം അനുപസ്സനാനം, അട്ഠന്നഞ്ച മഗ്ഗഫലഞാണാനം വസേന ഇമാഹി സോളസഹി ഞാണപവത്തിഹി.

നവഹിസമാധിചരിയാഹിതി അട്ഠ സമാപത്തിയോ അട്ഠ സമാധിചരിയാ, താസം ഉപചാരസമാധി ഉപചാരസമാധിഭാവനാസാമന്തേന ഏകാ സമാധിചരിയാതി ഏവം നവഹി സമാധിചരിയാഹി. തേനാഹ “പഠമജ്ജ്യാനം സമാധിചരിയാ”തിആദി. പഠമജ്ജ്യാനപടിലാഭത്ഥായ വിതക്കോ ചാതിആദി നാനാവജ്ജനുപചാരവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം, ഉപരിസമാപത്തിനമ്പി ഉപചാരസ്സ തഥേവ വുത്തന്താ. ന ഹി ഏകാവജ്ജനേ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാദിഉപചാരേ പീതിആദയോ സമ്ഭവന്തി. ഏതഥ ച “പഠമജ്ജ്യാനപടിലാഭത്ഥായാ”തിആദിവചനേന ഉപചാരസമാധിസ്സാപി പാരിപൂരീ ഇച്ഛിതബ്ബാതി ദസ്സേതി. കിം പനേതഥ സമമബലസമാധിചരിയാനം നാനന്തം, കിം വാ വിപസ്സനാബലലോകിയണാണചരിയാനം? യഥാ സമമബലേപി “നേക്ഖമ്മവസേനാ”തിആദിനാ ഉപചാരസമാധിനാ സദ്ധിം അട്ഠസു സമാപത്തിസു അപ്പനാസമാധിയേവ വുത്തോ, തഥാ സമാധിചരിയാസു, വിപസ്സനാബലലോകിയണാണചരിയാസു ച വിപസ്സനാവ വുത്താതി? കിഞ്ചാപി വുത്താ, വിവട്ടാനുപസ്സനാ പന പുരേചരണാണാദിവിപസ്സനാബലേ അവുത്താ ഏവ ണാണചരിയാസു വുത്താ. അപിച പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയട്ഠോ ബലട്ഠോ, പഞ്ചന്നം വസീഭാവാനം വസേന സുചിണ്ണതാ ചരിയട്ഠോ, ഏതേനേവ സമമബലസമാധിചരിയാനമ്പി നാനന്തം സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

വസീഭാവതാ പഞ്ഞാതി ഏതഥ വസോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി വസീ, തസ്സ ഭാവോ വസീഭാവോ, സാ ഏവ വസീഭാവതാ. “വസീയോ”തി പന പാളിയം ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വുത്തന്താ തായോ ദസ്സേതും “വസീതി പഞ്ച വസീയോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഞാനം ആവജ്ജന്തസ്സ നിരന്തരം ഞാനങ്ഗേസു ചിത്തപ്പവത്തനസമത്ഥതാ ആവജ്ജനവസീ. സമാപജ്ജിതുകാമസ്സ സീഘം ഞാനം സമാപജ്ജനസമത്ഥതാ സമാപജ്ജനവസീ. അച്ഛരാമത്തം വാ കതിപയച്ഛരാമത്തം വാ ഖണം ഞാനം റപേതും സമത്ഥതാ അധിട്ഠാനവസീ. തഥേവ ലഹും വുട്ഠാതും സമത്ഥതാ വുട്ഠാനവസീ. പച്ചവേക്ഖണ്ണവസീ പന ആവജ്ജനവസീയാ ഏവ സിജ്ജ്യാതി. പച്ചവേക്ഖണ്ണജവനാനേവ ഹി തത്ഥ ആവജ്ജനാനന്തരാനീതി. അയമേതഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന ഹേട്ഠാ ആഗതോ ഏവ. അയഞ്ച വസീഭാവോ സമാധിചരിയാനം വസേന വുത്തോ. ണാണചരിയാസു പന ലോകുത്തരാനം ണാണചരിയാനം വസീഭാവപാദനകിച്ചം നാമ നത്ഥി. പടിപക്ഖസ്സ സുവിഹരത്താ സഭാവസീഭോ തത്ഥ വസീഭാവോ, ലോകിയാനം പന പഗുണ്ണബലവഭാവപാദനേന വസീഭാവോ ലബ്ഭതേവ.

വൃ൧൦. ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസോതി അനവസേസനിദ്ദേസോ. ചുട്ടസഹി ണാണചരിയാഹി ഹോതി അഗ്ഗമഗ്ഗഫലാനം അനധിഗതത്താതി. യദിഏവന്തി യദി ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസവസേന “സോളസഹി ണാണചരിയാഹി”തി വുത്തം, തതോ അവകംസവസേനപി ഇച്ഛിതബ്ബം, ഏവം സന്തേ കിം ന ഹോതി നിരോധസമാപജ്ജനന്തി അധിപ്പായോ. പഞ്ച കാമഗുണാ വത്സുഭൂതാ ഏതസ്സ സന്തീതി പഞ്ചകാമഗുണികോ, കാമരാഗോ. അപ്പഹീനത്താ അസമുച്ഛിനത്താ. ന ഹി കാമരാഗസ്സ വിക്ഖമ്ഭേപ്പഹാനമത്തം നിരോധസ്സ അധിട്ഠാനം ഭവിതും സക്കോതി. തസ്മാതി സമാധിപാരിപന്ഥികസ്സ കാമരാഗസ്സ സുപഹീനത്താ. ഏതേന കാമം മഗ്ഗഫലണാണചരിയാ ലോകിയണാണസമാധിചരിയാ വിയ നിരോധസമാപജ്ജനേ സരൂപേന ന വിനിയുജ്ജന്തി തദാ അപ്പവത്തനതോ, തസ്സ തസ്സ പന പടിപക്ഖസ്സ സമുച്ഛിന്ദനേ ബലചരിയാനം വിസേസപച്ചയതായ നിരോധസമാപത്തിയാ അധിട്ഠാനം ഹോതീതി ദസ്സേതി. ഏസാതി അനാഗാമി. ഇദഞ്ച “നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സാ”തിആദിവചനം അനാഗാമിനോവ നിരോധാ വുട്ഠാനം സന്ധായ വുത്തം “നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനകുസല”തി (പട്ഠാ൦ ൧.൧.൪൧൦) വചനതോ, അത്തഥാ “നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനകിരിയാ”തി (പട്ഠാ൦ ൧.൧.൪൧൦) വുച്ചേയ്യ.

വൃ൧൧. “പഞ്ചവോകാരഭവേ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ചതുവോകാരഭവേപി അരൂപജ്ജ്യാനവസേന യഥാരഹം അനുപുബ്ബസമാപത്തി ലബ്ഭതീതി? കാമം ലബ്ഭതി, സാ പന “അനുപുബ്ബസമാപത്തി”തി ന വുച്ചതി ഏകദേശഭാവതോ.

അടംസമാപത്തിവസേനേവ ച “അനുപുണ്യസമാപത്തി”തി വുച്ചതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “പഠമജ്ജ്യാനാദിനം ഉപ്പത്തിനമി”തി. വത്സുസ്സ അഭാവതി ഹദയവത്സുനോ അഭാവതി വദന്തി, കരജകായസഞ്ചാതസ്സ പന വത്സുനോ അഭാവതി അത്ഥോ. യദി ഹി ആരുപ്പേ നിരോധം സമാപജേയ്യ, ചിത്തചേതസികാനം, അത്തസ്സ ച കസ്സചി അഭാവതോ അപത്തത്തികോവ ഭവേയ്യ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബുതസദിസോ. കിഞ്ചായം ഉപാദായ നിരോധം സമാപനോതി വുച്ചേയ്യ, കിം വാ ഏതായ വത്സുചിന്തായ. അങ്ഗവേകല്പതോവ നമി ആരുപ്പേ നിരോധസമാപത്തിസമാപജ്ജനം.

വു൧൨. സഞ്ചാരാനം പവത്തിഭേദേതി സഞ്ചയയമ്മാനം ഖണേ ഖണേ ഉപ്പജ്ജനേ, ഭിജ്ജനേ ച, തേസം വാ കൂസലാദിഭേദഭിന്നേ യഥാരഹം തീഹി ദുക്ഖതാഹി ഉപദ്ദുതേ പവത്തിവിഭാഗേ. ചിത്തചേതസികവിഗമേഹി രൂപയമ്മേസു ലബ്ഭമാനാപി സഞ്ചാരദുക്ഖതാ അബ്ബോഹാരികതം ആപജ്ജതി. ഉക്കണ്ഠിത്വാതി നിബ്ബിന്ദിത്വാ. നിബ്ബാനം പത്വാതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം പത്വാ വിയ. സുഖന്തി നിദുക്ഖം.

വു൧൩. സമമവിപസ്സനാവസേനാതി യുഗനദ്ധാനം വിയ അത്തമത്തുപകാരിതായ സഹിതാനം വസേന. ഉസ്സക്കിത്വാതി ഉക്കംസം പത്വാ യാവ നേവസത്താനാസത്തായതനാ, യാവ ച അനുലോമത്തോണാ ആരുഹിത്വാ. നിരോധയതോതി നേവസത്താനാസത്തായതനം സമാപജ്ജിത്വാ തം നിരോധേന്തസ്സ. അത്തസ്സ കസ്സചിപി ചിത്തസ്സ അനുപ്പജ്ജനേന ഏവമസ്സാ നിരോധസമാപത്തിയാ സമാപജ്ജനം ഹോതി. “യോ ഹീ”തിആദിനാ “സമമവിപസ്സനാവസേനാ”തി വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകമുഖേന വിവരതി. നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തിം പത്വാ തിട്ഠതി തദുദ്ധം സുദ്ധസമമവിപസ്സനായ അഭാവതോ. യോ വിപസ്സനാവസേനേവ ഉസ്സക്കതി സചേ അരിയോ ഫലസമാപത്തമിക്കോ, സോ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിം പത്വാ തിട്ഠതി. അഥ പുമുജ്ജനോ, സേഖോ വാ മഗ്ഗത്ഥിക്കോ തായ ചേ വിപസ്സനായ മഗ്ഗം പത്വാ ഫലേ റിതോ, സോപി ഫലസമാപത്തിം പത്വാ തിട്ഠതിച്ചേവ വുച്ചതി. സോതി ഉദയവസേന പടിപനോ. തന്തി നിരോധസമാപത്തിം.

വു൧൪. യേന ഫലദ്വയസമന്നാഗമാദിനാ നിരോധം സമാപജ്ജിതും സമത്ഥോ ഹോതി, സോ വിധി പഗേവ വിഭാവിതോതി സമാപജ്ജനാകാരമേവ ദസ്സേനോ “കതഭത്തകിച്ചോ”തിആദിമാഹ. തസ്ഹി സബ്ബാസമ്പി ഭാവനാനം സാധാരണം പുബ്ബകിച്ചം. തത്ഥ സഞ്ചാരേതി തസ്ഥിം പഠമജ്ജ്യാനേ, പഠമജ്ജ്യാനചിത്തുപ്പാദേ വാ സഞ്ചാരേ.

“വിപസ്സതീ”തി വുത്തം, കീദിസീ പനേത്ഥ വിപസ്സനാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി തം നിദ്ധാരണത്ഥം “വിപസ്സനാ പനേസാ”തിആദിനാ തമേവ വിപസ്സനം തിയാ ഭിന്ദിത്വാ ദസ്സേതി. മന്ദാ ചേ വിപസ്സനാ, ദന്ധാഭിത്തം മഗ്ഗം സാധേതി. തിക്ഖാ ചേ, വിപ്പാഭിത്തന്തി അയം മന്ദതിക്ഖതായ വിസേസോ. ലക്ഖണപ്പത്താ പന വിപസ്സനാ മഗ്ഗസ്സ പച്ചയോ ഹോതിയേവാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ “സഞ്ചാര...പേ... ഹോതിയേവാ”തി. തിക്ഖാവ വട്ടതി സഞ്ചാരാരമ്മണേപി സതി സബ്ബസഞ്ചാരേഹി വിവട്ടനാകാരേനേവ പവത്തനതോ, മഗ്ഗോ വിയ വിസഞ്ചാരഗതസ്സ ഫലസ്സ പച്ചയഭാവതോ ച. തേനാഹ “മഗ്ഗഭാവനാസദിസാ”തി. യസ്ഥാ അതിമന്ദാ സമമാദികാ സഞ്ചാരാനം നിരോധനേ അസമത്ഥാ സമമനിട്ഠാ ഹോതി, അതിതിക്ഖാ ഞാണാദികാ സാതിസയം സഞ്ചാരേസു ദോസദസ്സനേ ഫലസമാപത്തിനിട്ഠാ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “നാതിമന്ദനാതിതിക്ഖാ വട്ടതി”തി. ഏസ നിരോധസമാപജ്ജനകോ. തേ സഞ്ചാരേതി തേ പഠമജ്ജ്യാനസഞ്ചാരേ.

“തഥേവാ”തി ഇമിനാ “നാതിമന്ദായ നാതിതിക്ഖായാ”തി ഇമമത്ഥം ആകഡ്ഢതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. “ആകിഞ്ചത്തായതനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ തത്ഥ സഞ്ചാരേ തഥേവ വിപസ്സതീ”തി വത്തബ്ബം, ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ പന തം അവത്വാ

“ചതുർവിധം പുണ്യകീർത്തികരോതി”ചേവ വൃത്തത്തി കേചി, തം തേസം മതിമത്തം. വിപസ്സനാചാരതോ ഹി സമാധിചാരോ, തസ്മാ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ പുണ്യകീർത്തികാതബ്ബം. തഥാ ഹി പരതോപി “ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ ഇമം പുണ്യകീർത്തികത്വാ”തിആദിം (വിസുദ്ധിം ൨.൮൭൯) വക്ഖതി, ന പന “തത്ത്വ സഞ്ചാരേ തഥേവ വിപസ്സിത്വാ”തി. നാനാബദ്ധഅവികോപനന്തി അത്തനാ അസമ്ബദ്ധസ്സ പരിക്ഖാരസ്സ അവിനാസനം. യഥാ തം ന വിനസ്സതി, തഥാ അധിട്ഠാനം. സഞ്ചപടിമാനനന്തി സഞ്ചസ്സ പടിമാനനാവജ്ജനം. സത്ത്വപക്കോസനന്തി സത്ത്വ പക്കോസനാവജ്ജനം. അദ്ധാനപരിച്ഛേദന്തി ജീവിതദ്ധാനപരിച്ഛേദം പുണ്യകീർത്തികരോതിതി സമ്ബന്ധോ.

൮൭൭. അധിട്ഠായത്തി ചിത്തം ഉപ്പാദേതബ്ബം. തഥാ ചിത്തുപ്പാദനമേവ ഹേത്വ അധിട്ഠാനം.

ചിത്തജരൂപാദീനം അനുപജ്ജനതോ, പച്ഛാജാതപച്ചയാദിഉപത്ഥമ്ഭാഭാവതോ ച സത്താഹമേവ തഥാ സരീരം പവത്തതി, തതോ പരം കിലമതിതി സത്താഹമേവ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ നിരോധം സമാപജ്ജന്തിതി വദന്തി.

സമാപത്തിവസേനേവാതി നിരോധസമാപത്തിവസേനേവ. നം അഗ്ഗിആദിഅന്തരായം രക്ഖതി സമാപന്നകോ അധിട്ഠാനവസേനാതി അധിപ്പായോ. ആയസമതോ സഞ്ജീവസ്സാതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ ഇദ്ധികമായം (വിസുദ്ധിം ൨.൩൭൪) വൃത്തമേവ.

൮൭൮. ഏതസ്സാതി നിരോധം സമാപജ്ജന്തസ്സ, നിരോധസമാപജ്ജനസ്സ വാ. തസ്ഥിം സമയേതി തസ്ഥിം തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഉപസങ്കമനസമയേ വുട്ഠാതിയേവ. കാലപരിച്ഛേദസദിസഞ്ചേതം.

ഏവം ഗരുക്കാതി അഗ്ഗിആദിഹിപി അനഭിഭവനീയം നിരോധം സമാപന്നം സമാപത്തിതോ വുട്ഠാപനതോ ഏവം ഗരുക്കാ ഹി സഞ്ചസ്സ ആണാ നാമ, തസ്മാ അത്തനോ ഹിതസുഖം ആകഞ്ചന്തേന ജീവിതഹേതുപി സഞ്ചസ്സ ആണാ ന അതിക്കമിതബ്ബാതി അധിപ്പായോ.

൮൭൯. ന പക്കോസതി “സത്ത്വാ തം, ആവുസോ, ആമന്തേതി”തി. “വുട്ഠഹിസ്സാമീ”തി ആവജ്ജിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ.

൮൮൦. ജീവിതദ്ധാനസ്സാതി അത്തനോ ജീവിതകാലസ്സ ജീവിതപ്പവത്തിയാ. ആയു ഏവ ആയുസഞ്ചാരാ. “ആയുഉസ്മാവിത്താണാനീ”തി ച വദന്തി, തേ ചസ്സ പകതിചിത്തസ്സേവ ആരമ്മണം ഹോന്തി. അന്തോനിരോധേ മരണം നത്ഥി ചരിമഭവഞ്ജേന മീയനതോ. ആവജ്ജിത്വാവ സമാപജ്ജിതബ്ബം “സഹസാ മരണം മാ അഹോസീ”തി. സഹസാ ഹി മരണേ അഞ്ചബ്ബാകരണഭിക്ഖുഓവാദദാനസാസനാനുഭാവദീപനാനം അനിസ്സരോ സിയാ, അനാഗാമിനോ വാ അഗ്ഗമഗ്ഗാനധിഗമോ സിയാ. അവസേസന്തി നാനാബദ്ധഅവികോപനാദിതിവിധന്വി പുണ്യകീർത്തിക. വൃത്തം അട്ഠകമായം.

൮൮൧. കിഞ്ചാപി “ഏകം വാ ദേ വാ”തി അനിയമേത്വാ വിയ വൃത്തം, ദേ വാരേ ഏവ പന നിയമതോ വദന്തി. ചിത്തവാരേതി നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനചിത്തവാരേ. നിരോധം ഹുസതീതി അചിത്തകഭാവമേവാഹ. നിരോധസ്സ പയോഗത്താതി ചിത്തനിരോധായ പയോഗഭാവതോ, ബലദ്വയസമ്ഭരണാദിപയോഗസ്സ ചിത്തനിരോധത്താതി അത്ഥോ. സമമവിപസ്സനാബലസമന്നാഗമോ, ഞാണസമാധിചരിയാവസീഭാവോ ചേത്വ അഞ്ചമത്താനതിവത്തനവസേനേവ ഇച്ഛിതബ്ബോതി ആഹ “ദേ സമമവിപസ്സനായമ്മേ യുഗനദ്ധേ കത്വാ”തി. അനുപുണ്യനിരോധസ്സ പയോഗോതി പഠമജ്ജ്യാനാദീനം,

തദനുപസ്സനാനഞ്ച അനുപുബ്ബതോ നിരോധനസ്സായം പയോഗോ. ഇദം വുത്തനയേന അട്ഠസമാപത്തിആരോഹണം ന നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനസമാപത്തിയാ സമാപജ്ജനസ്സു. തസ്മാ ദിനം ചിത്താനം ഉപരി ചിത്താനി ന പവത്തന്തിതി യോജനാ.

പരതോ അചിത്തകോ ഭവിതും ന സക്കോതീതി സകലം യഥാപരിച്ഛിന്നകാലം അചിത്തകോ ഭവിതും ന സക്കോതി. തഞ്ചേ വോ സഞ്ചപടിമാനനസത്ഥുപക്കോസനഅദ്ധാനപരിച്ഛേദാവജ്ജനാനം അകരണേന, ന നാനാബദ്ധഅവികോപനസ്സു. തസ്സ ഹി അകരണേന കദാചി കേവലം താദിസസ്സ പരിക്ഖാരസ്സ അവിനാസോ ന സിയാ, ന നിരോധസമാപത്തിവിബന്ധോ. അയഞ്ച അത്ഥോ മഹാനാഗത്ഥേരവത്ഥുനാ വിഭാവിതോ ഏവ. ഏവം സന്തേ തീഹി ആകാരേഹി നിരോധസമാപത്തിയാ വുട്ഠാനം ഹോതീതി ആപജ്ജതി, തസ്മാ തം ന സാരതോ പച്ചേതഞ്ചം. പടിനിവത്തിയാ പുന ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനേയേവ പതിട്ഠാതീതി ഇമിനാ സമാപത്തിയാ വിബന്ധേ ജാതേ ഏവം ഹോതീതി ദസ്സേതി, അവിബന്ധേനേവ പന യഥാപരിച്ഛിന്നകാലവീതിക്കമനേ ഫലചിത്തുപ്പത്തിയാ വുട്ഠാനം ഹോതി. ഏവഞ്ച കത്വാ ഗമഭീരകന്ദരോരുള്ഹതത്തപാസാണക്കന്തപുരിസനിദസ്സനമ്പി സമത്ഥിതം ഹോതീതി കേചി വദന്തി. അപരേ പന “പുബ്ബകിച്ചസ്സ അകതത്താ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം സമാപന്നമത്തോവ ‘പടിനിവത്തിയാ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനേ പതിട്ഠാതീ’തി വുത്തത്താ സഞ്ചപടിമാനനാദിഘകച്ചപുബ്ബകിച്ചാകരണേ അങ്ഗവേകല്പതോ നിരോധസമാപത്തിസമാപജ്ജനം ന ഇജ്ജയതേവാ”തി വദന്തി. വത്തസദിസന്ധേതം നിരോധസമാപത്തിയാ, യദിദം പുബ്ബകിച്ചകരണം. തസ്മാ തത്ഥ യം ഗരുതരം, തസ്സ അകരണം സമാപജ്ജനം വിബന്ധതീതി അപരേ. വീമംസിത്വാ ഗഹേതഞ്ചം. “ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനേ പതിട്ഠാതീ”തി ച ഇദം പുന ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസ്സു സമാപജ്ജിതബ്ബത്താ വുത്തം. സമാപജ്ജിത്വാ ഹി വുട്ഠായ പുബ്ബകിച്ചസ്സു കാതബ്ബത്താ.

യഥാ പനാതിആദി കതപുബ്ബകിച്ചതാസാമഞ്ഞേന ഉപമാസംസദനം.

വുവു. അസ്സാതി നിരോധസമാപത്തിയാ. “കാലപരിച്ഛേദവസേനാ”തിആദിനാ ചതുഹി ആകാരേഹി നിരോധസമാപത്തിയാ റാനം ദസ്സേതി.

വുവു. വിവേകനിന്നന്തി നിസ്സരണവിവേകനിന്നം, പഗേവ സഞ്ചാരവിമുഖതായ, ഫലചിത്തുപ്പത്തിയാ ചാതി വേദിതഞ്ചം.

വുവു. ഊസഞ്ചാരത്തയപടിപ്പസ്സുദ്ധിയാ, അവസേസചേതസിക്വിത്താണാഭാവേന രൂപധമ്മമത്താവസേസതായ ച മതനിരോധസമാപന്നാനം അവിസേസം ഗഹേത്വാ പുച്ഛാ “മതസ്സ ച സമാപന്നസ്സ ച കോ വിസേസോ”തി. കാമം നേസം സഞ്ചാരത്തയപടിപ്പസ്സുദ്ധിആദീഹി അവിസേസോ, രൂപധമ്മമത്താവസേസതായ പന ആയുഹസ്സമാഇന്ദ്രിയാനം അപഗമാനപഗമനം വിസേസോതി ദസ്സേതും “യായ”തിആദി വുത്തം.

വുവു. സഭാവതോതി സഭാവധമ്മതോ, പരമത്ഥതോതി അത്ഥോ. പരമത്ഥതോ ഹി വിജ്ജമാനാനം സഞ്ചാരാദിഭാവേന വത്തബ്ബതം ലഭതി, ന അവിജ്ജമാനം. സമാപജ്ജനസ്സ വസേനാതി യസ്മാ സമാപജ്ജനസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ സമമവിപസ്സനായമ്മേ യുഗന്തേ കത്വാ അട്ഠ സമാപത്തിയോ ആരോഹന്തസ്സ അനുക്കമേന സഞ്ചാരാനം പടിപ്പസ്സുദ്ഭവപയോഗനിബ്ബത്തിയാ നിരോധസമാപത്തി നിപ്ഫന്നാ നാമ ഹോതി, തസ്മാ തം പയോഗനിബ്ബത്തിം ഉപാദായ “നിപ്ഫന്നാ”തി വത്തും വട്ടതി.

സഞ്ചാരവുപസമതോ, സന്തയമ്മസമന്വയതോ ച സന്തം. അരിയേഹി ഏവ നിസേവിതബ്ബത്താ അരിയനിസേവിതം. തിസ്സന്നമ്പി ദുക്ഖതാനം നിബ്ബുതഭാവതോ നിബ്ബാനമിതി സഞ്ചം ഉപാഗതം. അരിയം പഞ്ഞന്തി സുവിസുദ്ധം മഗ്ഗഫലപഞ്ചം. ഇമിസ്സാപിതി നിരോധസമാപത്തിയാ. സമാപത്തിസമത്ഥതാതി സമാപജ്ജനസമത്ഥതാ.

ആഹുനേയുഭാവദിസിദ്ധികമാവണുനാ

വ്യവൃത. ആഹുനേയുഭാവദിസിദ്ധിതി

ആഹുനേയുപാഹുനേയുദക്ഖിണേയുഅഞ്ജലികരണീയഅനുത്തരപുണ്ണക്ഖേത്തഭാവസിദ്ധി. അവിസേസേനാതി ദസ്സനമഗ്ഗപണ്ണാദിവിസേസേന വിനാ, ഏതിസ്സാ ലോകുത്തരപണ്ണായ. ആനേതാ ഹുനിതബ്ബന്തി ആഹുനം, ദൂരതോപി ആനേതാ ദാതബ്ബദാനം, തം പടിഗ്ഗഹേതും യുത്തോതി ആഹുനേയോ. പാഹുനം വുച്ചതി ആഗന്തുക്കദാനം, തം പടിഗ്ഗഹേതും യുത്തോതി പാഹുനേയോ. ദക്ഖിണം അരഹതീതി ദക്ഖിണേയോ, അഞ്ജലികരണം അഞ്ജലികമ്മം, തം അരഹതീതി അഞ്ജലികരണീയോ. അനുത്തരം ഉത്തമം സത്താനം പുണ്ണവിരുഹനട്ഠാനന്തി അനുത്തരം പുണ്ണക്ഖേത്തം ലോകസ്സാതി അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ. വിത്ഥാരോ പന ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

വ്യവൃത. മന്ദായ വിപസ്സനായ ആഗതോതി അതിക്ഖായ വിപസ്സനായ വസേന പഠമമഗ്ഗപണ്ണം ഭാവേതാ സോതാപന്നഭാവം ആഗതോ. സദ്ധാദീനം മുദുനം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന മുദിന്ദ്രിയോപി സമാനോ. സത്തക്ഖത്തുപരമോതി സത്തക്ഖത്തും പരമാ ഭവുപപത്തി അത്തഭാവഗ്ഗഹണം, തതോ പരം അട്ഠമം ഭവം നാദിയതീതി സത്തക്ഖത്തുപരമോ. സംസരിതാതി പടിസന്ധിഗ്ഗഹണവസേന അപരാപരം ഗന്ത്വാ. ദുക്ഖസ്സന്തം കരോതീതി വട്ടദുക്ഖസ്സ പരിയന്തം പരിയോസാനം കരോതി. അയം കാലേന ദേവലോകസ്സ, കാലേന മനുസ്സലോകസ്സാതി മിസ്സകസ്സ ഭവസ്സ വസേന “സത്തസുഗതിഭവേ സംസരിതാ”തി വുത്തോ. കുലതോ കുലം ഗച്ഛതിതി കോലംകോലോ. സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയതോ പട്ഠായ ഹി നീചകുലേ ഉപപത്തി നാമ നത്ഥി, മഹാഭോഗകുലേസുയേവ നിബ്ബത്തതീതി അത്ഥോ. ദേവാ തീണി വാ കുലാനീതി ദേവമനുസ്സവസേന ദേവ വാ തയോ വാ ഭവേ. ഇതി അയമ്പി മിസ്സകഭവേനേവ കമിതോ. ദേസനാമത്തമേവ ചേതം “ദേവാ തീണി വാ”തി. യാവ ഛരട്ഠഭവാ സംസരന്തോപി കോലംകോലോവ ഹോതി. അത്തഭാവഗ്ഗഹണസങ്ഖാതം ഏകംയേവ ഖണ്ഡബീജം ഏതസ്സ അത്ഥിതി ഏകബീജീ. “മാനുസകംഭവ”തി ഇദമ്പി ദേസനാമത്തം. “ദേവഭവം നിബ്ബത്തേതീ”തിപി വത്തും വട്ടതിയേവ. കോ പനേതേസം ഇമം പഭേദം നിയമേതീതി? തിണ്ണം മഗ്ഗാനം വിപസ്സനാ. സചേ ഹി ഉപരി തിണ്ണം മഗ്ഗാനം വിപസ്സനാ ബലവതീ ഹോതി, ഏകബീജീ നാമ ഹോതി. തതോ മന്ദായ കോലംകോലോ, തതോ മന്ദതരായ സത്തക്ഖത്തുപരമോ.

വ്യവൃത. പടിസന്ധിവസേന സകിം ആഗച്ഛതീതി സകദാഗാമീ. സകിദേവാതി ഏകവാരംയേവ. “ഇമം ലോകം ആഗന്ത്വാ”തി ഇമിനാ പഞ്ചസു സകദാഗാമീസു ചത്താരോ വജ്ജേതാ ഏകോവ ഗഹിതോ. ഏകച്ചോ ഹി ഇയ സകദാഗാമിഫലം പത്ഥാ ഇയേവ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ഇയ പത്ഥാ ദേവലോകേ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ദേവലോകേ പത്ഥാ തത്ഥേവ പരിനിബ്ബാതി, ഏകച്ചോ ദേവലോകേ പത്ഥാ ഇധുപപജ്ജിതാ പരിനിബ്ബാതി. ഇമേ ചത്താരോപി ഇയ ന ഗഹിതാ. യോ പന ഇയ പത്ഥാ ദേവലോകേ യാവതായുകം വസിതാ പുന ഇധുപപജ്ജിതാ പരിനിബ്ബാതി, അയം ഇയ ഗഹിതോ.

വ്യവൃത. പടിസന്ധിവസേന ഇയ അനാഗമനതോ അനാഗാമീ. ഇന്ദ്രിയവേമത്തതാവസേനാതി സദ്ധാദീനം വിമുത്തിപരിപാചകഇന്ദ്രിയാനം പരോപരിയത്തേന. പഞ്ചധാ ഇയ വിഹായ നിട്ഠോ ഹോതീതി സോ അനാഗാമീ അന്തരാപരിനിബ്ബായിആദിഭാവേന പഞ്ചപകാരേന ഇമം ലോകം പജഹിതാ പരിനിബ്ബായനകോ ഹോതി. ആയുവേമജ്ജന്ത്യസ്സ അന്തരായേവ കിലേസപരിനിബ്ബാണേന പരിനിബ്ബായനതോ അന്തരാപരിനിബ്ബായീ. ഉപഹച്ചാതി വാ ഉപഗന്ത്വാ കാലകിരിയം. അപ്പയോഗേനാതി അധിമത്തപയോഗേന വിനാ അപ്പകസിരേനേവ തിക്ഖിന്ദ്രിയതായ സുഖേനേവ. സപ്പയോഗേനാതി ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഉദ്ധം വാ ഹി ഭാവേന ഉദ്ധമസ്സ തണ്ഹാസോതം, വട്ടസോതം വാതി ഉദ്ധംസോതോ.

ഉദ്ധം വാ ഗന്ധാ പടിലഭിതബുതോ ഉദ്ധമസ്സ മഗ്ഗസോതന്തി ഉദ്ധംസോതോ.
പടിസന്ധിവസേന അകനിട്ഠഭവം ഗച്ഛതീതി അകനിട്ഠഗാമീ.

യത്ഥുപപന്നോതി അവിഹാദീസു യത്ഥ യത്ഥ ഉപപന്നോ. ഇമേസം പന്ന അനാഗാമീനം പഭേദജാനനത്ഥം ഉദ്ധംസോതഅകനിട്ഠഗാമീചതുക്കം വേദിതബ്ബം - യോ ഹി അവിഹതോ പട്ഠായ ചത്താരോ ദേവലോകേ സോധേത്വാ അകനിട്ഠം ഗന്ധാ പരിനിബ്ബാതി, അയം ഉദ്ധംസോതോ അകനിട്ഠഗാമീ നാമ. യോ പന്ന ഹേട്ഠാ തയോ ദേവലോകേ സോധേത്വാ സുദസ്സീദേവലോകേ ഠത്വാ പരിനിബ്ബാതി, അയം ഉദ്ധംസോതോ നഅകനിട്ഠഗാമീ നാമ. യോ ഇതോ അകനിട്ഠമേവ ഗന്ധാ പരിനിബ്ബാതി, അയം നഉദ്ധംസോതോ അകനിട്ഠഗാമീ നാമ. യോ പന്ന ഹേട്ഠാ ചതുസു ദേവലോകേസു തത്ഥ തത്ഥേവ പരിനിബ്ബാതി, അയം നഉദ്ധംസോതോ നഅകനിട്ഠഗാമീ നാമ. ഏതേ പന്ന അവിഹേസു ഉപപന്നസമനന്തരാ ആയുവേമജ്ജ്വം അപ്പത്വാ, പത്വാ ച പരിനിബ്ബായനവസേന തയോ അന്തരാപരിനിബ്ബായിനോ, ഏകോ ഉപഹച്ചപരിനിബ്ബായി, ഏകോ ഉദ്ധംസോതോതി പഞ്ച. തേ അസഞ്ചാരസസഞ്ചാരപരിനിബ്ബായിവിഭാഗേന ദസ ഹോന്തി. തമാ അതപ്പസുദസ്സസുദസ്സീസൂതി ചത്താരോ ദസകാ ചത്താലീസം. അകനിട്ഠേ പന്ന ഉദ്ധംസോതോ നത്ഥി. തയോ അന്തരാപരിനിബ്ബായിനോ, ഏകോ ഉപഹച്ചപരിനിബ്ബായിതി ചത്താരോ. തേ അസഞ്ചാരസസഞ്ചാരപരിനിബ്ബായിവിഭാഗേന അട്ഠാതി അട്ഠചത്താലീസം അനാഗാമീനോ.

സോതാപന്നാ പന്ന പടിപദാഭേദേന ചത്താരോ സത്തക്ഖത്തുപരമാ, ചത്താരോ കോലംകോലാ, ചത്താരോ ഏകബീജീനോതി സദ്ധാധുരേന പടിപന്നാ ദ്വാദസ, തമാ പഞ്ഞാധുരേനാതി ചതുവീസതി.

സകദാഗാമീനോ സുത്തതവിമോക്ഖേന വിമുത്താ പടിപദാവസേന ചത്താരോ, തമാ അനിമിത്തഅപ്പണിഹിതവിമോക്ഖേഹിതി ദ്വാദസ.

വുവുന്. തമാ അരഹന്തോ. തേ പന്ന ദ്വാദസ പഞ്ഞാവിമുത്താ, ദ്വാദസ ഉഭതോഭാഗവിമുത്താ, ദ്വാദസ തേവിജ്ജാ, ദ്വാദസ ഛരളഭിഞ്ഞാ, ദ്വാദസ പടിസമ്ഭിദാപ്പത്താതി സമസട്ഠി ഹോന്തി. ഏവമേതേ സദ്ധിം പച്ചേകസമ്ബുദ്ധസമ്മാസമ്ബുദ്ധേഹി ഛരചത്താലീസാധികസതം അരിയാ. യസ്മാ തേസം അരിയാഭാവസദ്ധി അരിയായ പഞ്ഞാഭാവനായ, തേന വുത്തം “ആഹുന്തേയുഭാവാദിസിദ്ധിപി ഇമിസ്സാ ലോകുത്തരപഞ്ഞാഭാവനായ ആനിസംസോ”തി. ലോകിയവിജ്ജാഭിഞ്ഞാഹി വിനാപി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തതാ ഹോതീതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ വിസും ഗഹിതോ. യം സന്ധായ വുത്തന്തി യം ചതുത്ഥമഗ്ഗപഞ്ഞാഭാവനം സന്ധായ ഹേട്ഠാ സഞ്ചേപതോ ഗാമാവണ്ണനായം വുത്തം, തം പന്ന വുത്താകാരം നിഗമനവസേന ദസ്സേതും “മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ”തിആദി വുത്തം. കാമം ചതുസുപി മഗ്ഗക്ഖണ്ണേസു തം ജടം വിജടേതി നാമ, ഫലക്ഖണ്ണേസുപി യഥാരഹം വിജടിതജടോ, അഗ്ഗഫലക്ഖണ്ണേയേവ പന്ന സബ്ബസോ വിജടിതജടോ, തതോ പരം വിജടേതബ്ബായ ജടായ അഭാവതോ. തേനേത്ഥ ഹേട്ഠാ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗപഞ്ഞാഭാവനാനിസംസസ്സ വുത്തത്താവ ചതുത്ഥമഗ്ഗപഞ്ഞാഭാവനാവസേന അത്ഥോ വുത്തോ.

രതിന്തി അഭിരതിം, അഭിരുചിന്തി അത്ഥോ. തത്ഥാതി അരിയായ പഞ്ഞാഭാവനായ.

വുന്. ഇമിസ്സാ ഗാമായാതി ഇമിസ്സം ഗാമായം. ഗാമാ ഹി അത്തനോ അത്ഥഭൂതസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ആധാരഭാവേന വുത്താ, സാമിവചനം വാ ഏതം അത്ഥസ്സ തംസമ്ബന്ധിഭാവതോ.

പഞ്ഞാഭാവനാനിസംസനിദേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി തേവീസതിമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

നിഗമനകമാവണ്ണനാ

വൃന്ദ. ഇമിസ്സാ ദാനിഗാമായാതിആദിനം ഗാമാനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവ. സ്വായം “വിസുദ്ധിമഗ്ഗം ഭാസിസ്സ”ന്തി ഏവം പടിഞ്ഞാതോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ഏത്താവതാ ഭാസിതോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

വൃന്ദ. തത്ഥാതിആദിസു അയം പദസമ്ബന്ധേന സദ്ധിം സഞ്ചേപത്ഥോ - തേസം “സീലേ പതിട്ഠായാ”തിഗാമായം വുത്താനം സീലാദിപ്പഭേദാനം അത്ഥാനം പഞ്ചന്നമ്പി മഹാനികായാനം അട്ഠകമാനയേ അട്ഠകമാതന്തിയം തത്ഥ തത്ഥ വുത്തോ യോ വിനിച്ഛയോ, യേഭുയ്യേന തം സഞ്ചം സമാഹരിത്വാ സമാനേത്വാ നികായന്തരസ്സ നികായഗതവാദദോസസങ്കരേഹി മുത്തോ സോ നിച്ഛയോ യസ്മാ പകാസിതോ, തസ്മാ വിസുദ്ധികാമേഹി യോഗീഹി ഏതസ്മിം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ ആദരോ കരണീയോയേവാതി.

നിഗമനഗാമായോ

ഏത്താവതാ ച -

സുവിസുദ്ധസമാചാരോ, വിസുദ്ധനയമണ്ഡിതം;
വിസുദ്ധിമഗ്ഗം ലോകസ്സ, യദച്ചന്തവിസുദ്ധിയാ.

അഭാസി കരുണാവേഗ-സമുസ്സാഹിതമാനസോ;
മഹേസി വിപുലോദാത-വിസുദ്ധിമതിപാടവോ.

തസ്സ അത്ഥം പകാസേതും, കിമാമഗ്ഗം പുരാതനം;
നിസ്സായ യാ സമാരദ്ധാ, അത്ഥസംവണ്ണനാ മയാ.

ആയാചിതോ സിദ്ധഗാമ-പരിവേണനിവാസിനാ;
മേരേന ദാഠനാഗേന, സുദ്ധാചാരേന ധീമതാ.

സാ ഏസാ പരമത്ഥാനം, തത്ഥ തത്ഥ യഥാരഹം;
നിധാനതോ പരമത്ഥ-മഞ്ജുസാ നാമ നാമതോ.

സമ്പത്താ പരിനിട്ഠാനം, അനാകുലവിനിച്ഛയാ;
അട്ഠാസീതിപ്പമാണായ, പാളിയാ ഭാണവാാരതോ.

ഇതി തം സഞ്ചരോന്തേന, യം തം അധിഗതം മയാ;
പുഞ്ഠം തസ്സാനുഭാവേന, ലോകനാമസ്സ സാസനേ.

ഓഗാഹേത്വാ വിസുദ്ധായ, സീലാദിപടിപത്തിയാ;
സഞ്ചേപി ദേഹിനോ ഹോന്തു, വിമുത്തിരസഭാഗിനോ.

ചിരം തിട്ഠതു ലോകസ്മിം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധസാസനം;
തസ്മിം സഗാരവാ നിച്ഛം, ഹോന്തു സഞ്ചേപി പാണിനോ.

സമ്മാ വസ്സതു കാലേന, ദേവോ രാജാ മഹീപതി;
സദ്ധമ്മനിരതോ ലോകം, ധമ്മേനേവ പസാസതുതി.

ബദരതിത്ഥവിഹാരവാസിനാ ആചരിയധമ്മപാലേന കതാ

പരമത്ഥമഞ്ജുസാ നാമ വിസുദ്ധിമഗ്ഗമഹാടീകാ സമത്താ.

വിസുദ്ധിമഗ്ഗ-മഹാടീകാ സമത്താ.